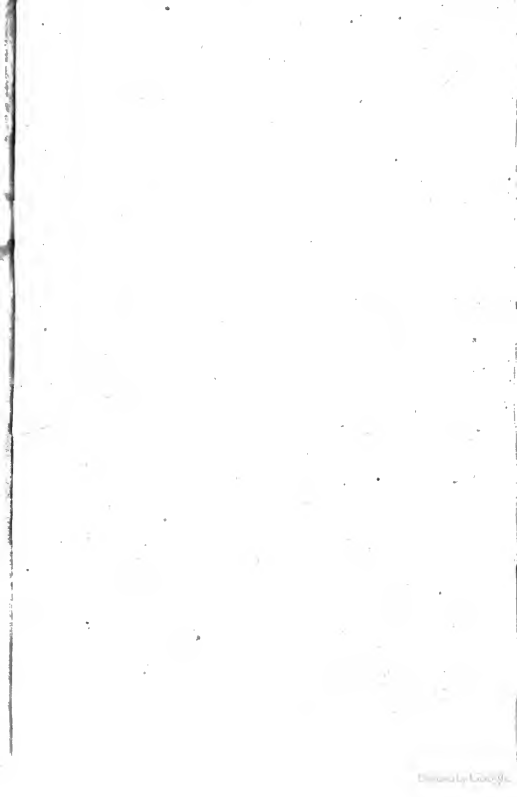

24-1-1914

JOANNIS SCHILTERI

JCti olim Argentoratensis

THESAURUS

ANTIQUITATUM

TEVTONICARUM,
ECCLESIASTICARUM, CIVILIUM,
LITTERARIARUM.

TOMIS TRIBUS.

Primus Sacra continet Monumenta : Francica, Alemannica, Saxonica: Biblica & Ecclesiastica.

Alter Civilia ; Leges, Bella , Triumphos, &c. Morales item Alemannorum Paræneticos.

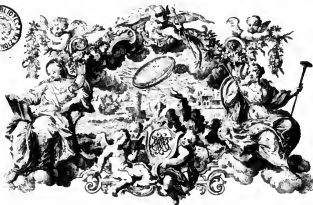
Tertius Glossarium Teutonicum : non Scriptoribus solum & linguæ inferviturum, sed & Antiquitatibus abundans.

Opus diu desideratum, nunc ex Autographis B. Autoris datum e Museo

JOANNIS CHRISTIANI SIMONIS,

JCti, & Syndici Campodunensis.

Accedunt passim Alemannica Monumenta insignia Vetusissima ; noviter post Schilterum eruta, & suis quæque Locis inserta : tum Virorum doctorum emendationes, Versiones, Notæ & curæ exquisitæ.

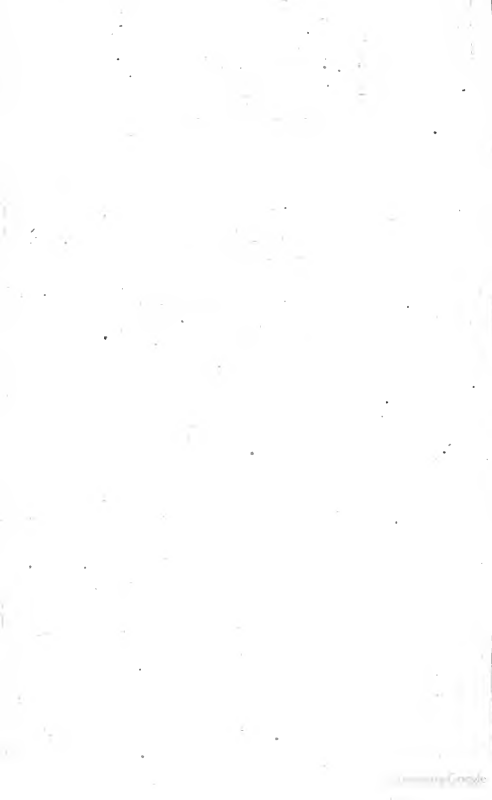

Sculpsit Andreas Hübner del. et sculp. A. V.

U L M Æ,

Sumptibus DANIELIS BARTHOLOMÆI, & FILII.

M DCC XXVIII.

SERENISSIMO ATQUE POTENTISSIMO
PRINCIPI AC DOMINO

D O M I N O

LUDOVICO
RUDOLPHO,
BRUNSVICENSIVM AC
LUNEBURGENSIVM
DUCI

ORDINIS S. JOHANNIS HIERO-
SOLYMITANI COMMENDATORI,
ET S. ANDREÆ RUSSORVM
EQUITI, ET REL.

Herói Incluto,
Pío, Sapienti.

PRINCIPI AC DOMINO
SUO CLEMENTISSIMO

Vita, Salus, Gloria.

THE

LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
ZOOLOGY

OF THE
SMITHSONIAN INSTITUTION
WASHINGTON, D. C.

NOV 11 1901

SERENISSIME PRINCEPS,
PRINCEPS AC DOMINE CLEMENTISSIME.

Udet magni aliquid Gens
Veterum Teutonum, & velut
ê cinere, quo sepulta diu jacuit,
resurgens facto ex sese illustri
Legatorum omnis ordinis glo-
bo, TVVM, PRINCEPS SERENISSIME,
vultum venerari demisse, TVAM, HEROS,

(2

prisco

DEDICATIO.

prisco Francorum Saxonumque Heroum stemmate oriunde, dexteram deosculari certatim cupit: atque adeo, dum TVAS admirata virtutes TVAM illam ingentem Gloriam stupet, LVDOVICE RVDOLPHE, DUX, atavis edite Regibus, dum TE præter fœcundam Neptum Brunfuicensium sobolem AVGVSTARVM binarum Patrem Celsissimum, AVGVSTISSIMI CAROLI CÆSARIS, quo majus nil orbis habet, Socerum; PETRI II. Imperatoris Russici (at quam Augusti Solii, quam vastorum Regnorum Domini!) Avum Germaniæ toti venerandum humillime genu flexo salutat; TIBI etiam VNI avita Sacra Christianæ Religionis vernacula; priscas suæ gentis Leges, Jura, Fœdera; denique quidquid de Bellis Victoriisque Heroum suorum incluta Francorum vetustas canit, quidquid protulit sanctum & grave, rhythmis non prorsus inveniatis ad formandos mores Alemannica Equestris sedulitas; hoc Antiquitatum Teutonicarum Thesauro consecratum demisse vult: JOANNE SCHILTERO quidem dextro interprete usâ; nobis latoribus, quamquam
indi-

DEDICATIO.

indignissimis , at mente penitus devota , tum obsequiis adversum TE, MAGNE PRINCEPS, nemini vel fidissimo subditorum TVORVM cessuris unquam.

Habet hoc Serenissima prorsusque Augusta Domus TVA geminum jam à multis retro seculis decus : primum , ut rebus fortissime gestis pro Augusta Germaniæ dignitate, pro Majestate Imperii, cui præfuit & ipsa multoties sub Henricis Ottonibusque Cæsaribus, pro vindicanda contra invasores quoscunque libertate ; communi orbis suffragio inter Heroas primi ordinis semper culta fuerit ; exteris etiam, protensis late finibus, verenda & formidanda ; nec minus eapropter Christianæ Religionis, Legum & Justitiæ usque & usque tenax : alterum, ut Literatos generose jugiterque foveret in sinu suo ; olim Monasteria, deinde Scholas & Academias ad pietatem atque eruditionem propagandas magno numero magnifice dotatas fundaret ; Bibliothecas vere Augustas sumtibus sese dignis erigeret : denique Principes educaret ipsa

DEDICATIO.

Sui sanguinis haud leviter literis tinctos: sacris æque, ac reliquis ad civilem prudentiam atque omnis generis elegantiam profuturis: imo exquisitissime eruditos.

His TV juxta cum SERENISSIMO FRATRE fatus, DOMINE, AVO imprimis AVGVSTO superbiens, Miraculo ævi sui; ANTONIO VLRICO Parente Serenissimo, literis ac multis virtutibus eminente; nec minoris gloriæ Patruo RVDOLPHO AVGVSTO, dum cellas eorundem virtutes ferme superas, Musarum omnium Protector Magnus, Germanici ante omnia Decoris Illustre Sidus; non poteris non clementissimo vultu hoc, quod offerimus devotissime, Opus conatu arduo Germaniæ mediæ ævi illustrandæ, & Linguae Teutonum pandendæ incredibili studio susceptum à Joanne Schiltero & exaratum, deinceps ab aliis haud perfunctorie auctum & expolitum, TVAM POTENTISSIME PRINCEPS, in Tutelam suscipere. Et quidni confidamus? qui olim Conringiana quotquot prodire ad decus vindiciasque

DEDICATIO.

ciasque Germaniæ scripta, AVGVSTO AVO in delitiis maximis fuisse novimus; qui Schottelium Huic ipsi nuncupasse non infauſtis auspiciis suos de Germanica Lingua Commentarios eruditos, tenemus. Itaque non impar forte Conringio τῷ πάλῳ Schilterus, Principibus & ipse Viris acceptus, celebriorque Schottelio, ad pedes nunc TVOS nobiscum provolutus à TVA, PRINCEPS SERENISSIME, clementia auram propitiam expectat.

Nos vero queis contigit non una vice TVO, DOMINE, clementissimo recreari alloquio, TVAM, PRINCEPS, togam deosculari; tunc nos abunde felices reputabimus, si clementer respexeris conatus nostros TVO sacratos NOMINI; TVA judicaveris incomparabili Bibliotheca non indignos: denique nos humillimis qui TIBI devote serviunt, clientibus vultu placido adnumeraveris. Servet TE, MAGNE PRINCEPS, sospitetque, DEVS! AVGVSTISSIMOS, qui ex TE nati sunt, aut propitio Numine posthac nascentur, & SERENISSIMOS, Suis quemque Soliis & Decoribus maximis ornet, adaugeat,

coro-

DEDICATIO.

coronet de cœlo ipse! TIBI largiatur S. Spiritus Gratiam perennem, Ecclesiam sub TE florentem, vitam prolixam, regimen securum, domum tutam, senectutem vegetam & felicem, populum fidelem & probum, orbem TE etiam opitulante quietum: & quæcunque Christiani Principis vota sunt.

POTENTISSIME PRINCEPS, SERENITATI TVÆ

Scribamus Ulmæ, Feste LUDOVICI die 27. Aug.
quem omne faustissimo TIBI, DOMINE, SERENISSIMÆ DOMUI TVÆ, quin & Germaniæ
coti mille modis Fortunatissimum, & in seram usque
Senectutem latiori semper Sidere recursum
DEVS Q. M. præstet: A. c1600xxviii.

humillima subjectione devo-
tissima.

Daniel Bartholomæi & Fil.

Leſtori S.

Tullius Cicero, cum olim miſerrimis Reip. Romanæ temporibus unicum fere mentis aegræ ſolatium à ſtudio philoſophiæ literarumque omnis generis elegantiorum peteret, nunc legendo præclara, nunc cum amicis eruditis confabulando, nunc ſcribendo & commentando : inter alia opus magnum & eximium moliebatur, quod *Herculeum* ipſe vocat,

quodque principi amicorum, Pomponio Attico ſuo, abdendum in gaza literaria deſtinaverat : ad quem capropter ita ſcribit : *Excudam aliquid ηρακλειδιον, quod lateat in theſauris tuis. Ep. 27. Libri XV.* Non vacat nunc inquirere cum cura, aut etiam divinare, quodnam potiſſimum opus Cicero verbis iſtis voluerit intellectum. Egregium profeſto fuiſſe, dubio caret : cuique nomen non tam ab Heraclidis Pontici imitatione datum, velut *Heraclidio*, (ut viri quidam docti conjiciunt) exiſtumamus ; quam ab Herculeo labore, quem operi exaſciando & ornando M. Tullius, magnus ille Conſul & Romani orbis & eruditi, impigro ſtudio, maximoque omnis doctrinæ apparatu impenderat. Atque utinam frui eo nobis liceret : theſauro quantivis pretii, & haud dubie Attici bibliotheca digno ! Verum latet æternumque latebit, fato plurimis veterum monumentis communi.

Felicior ergo fors eſt Operis, quod in manibus, Leſtor, nunc habes, vaſti, vereque *Herculei* : quod latens tamdiu, inter cimelia pretioſa quidem BIBLIOTHECÆ SIMONIANÆ, ſed tamen privato lare & anguſto habitans ; multam antehac eruditis ſollicitudinem, ne interiret, imo metum plurimis anxium pepererat : nunc enim vero erutum è tenebris, perpolitum, auſtum varie, lucique publicæ non ſine largo datum accèſſu nitide totum, plaudente doctorum choro, exit.

JOANNEM SCHILTERVM, auctorem Operis, si cum M. Tullio comparavero, quis invidet? Similem enim videmus non uno nomine Ictum longe gravissimum, virum præter profundam ac singularem juris omnis peritiam, antiquitatis universæ promum condum, polyhistorum, philosophum, undique magnum; Ciceroni Romano Consuli, prudentia & sapientia eminenti, philosopho clarissimo, Musarum omnium oculo; tum patriæ inprimis ad mortem usque student: quod postremum ante alios ad Schilterum quoque nostrum apprime pertinere vel ipse Thesaurus hic abunde docet. Congesserat & hunc, haud aliter ac Cicero suum opus, tempore sane infelici, ob tot bella & dissidia Regum cruenta: quod non poterat non affligere multis modis communem patriam, dum Germania inprimis passim misere atterebatur, literæ vero metuebant exilium. Opus ergo erat animo magno, qui tot inter publicos turbines, quibus insuper calamitates domesticæ graves Schilterianæ, & morbi subinde asperimæ indolis accedebant, impavidus tamen & tranquillus Musas quæreret, literis Teutonum rudibus, aut excis vetustarum chartarum, librisque infinitis lubens impallescere, denique senex etiam cæcitiens omnia versaret & ageret, quæ priscam nobis ævi mediæ Germaniam (quod sacra vernacula, quod leges & bella, quod linguam, ritus, populorum mores, aliaque innumera attinet) hæcenus vix centesimo cuique notam, incredibili diligentia redderet notiores. Hunc laborem, si vel solum, sepositis omnibus aliis, in se suscepisset Schilterus, Herculeum tamen dici meruisse nemo diffitebitur, quisquis rerum istiusmodi vel tenuiter gnarus est. Nunc quid dicemus, ubi reputaverimus, dum opus hoc novum, grande, arduum, nemini tentatum antehac, molitur ac adornat incomparabilis industria Senex, alia multa nec minus aliquando grandia illum Volumina Ecclesiastica, Juridica, Historica, studio elaborata exquisito edidisse? Scribit de JOSEPHO SCALIGERO amicissimus illi ISAACVS CASAVBONVS in præfatione Opusculis illius posthumis præfixa. *Solebat hic literarum parens relaxandi animi gratia, & sicut olim de Origene & alumnis ejus discipline est dictum, ἐν καιροῖς ἀνάσσειν φιλολογεῖν, καὶ ἀκριβοῦς τὰ ἀντίγραφα, iis horis, quibus remittere ab arduis animum & recreare volebat, trāsire philologica, veteresque chartas accurate scrutari.* Prorsus idem assidue fecitasse B. SCHILTERVM testantur aliquot ipsius Epistolæ, & affirmant viri graves, qui familiaris eo usi sunt, & ad latus optimi præceptoris, dum calculo, arthritide, ischiadico malo, aliisque doloribus miserrime cruciatus ac tantum non enectus levamen ingenti malo à literis librisque quærebat, adstiterunt, suamque illi operam prælegendo commodarunt. Ita factum, ut, dum his Schilterus vacaret laboribus & sospes & ægrotus, pertinacissime, nocte & interdiu: dum Patronos, amicos, fautores undique per Germaniam, per Gallias, Bataviam, Daniam, &c. ad ferendam suppeditatis Monumentis vetustis opem, ad conferendas

in locis dubiis symbolas, ad excerptendas hic illic veteres Teutonum reliquias, ritus, formulas aliaque ad antiquitates istas pertinentia, implorat, excitat, rogat, & in forulos unumquodque suos recensita prius omnia refert: factum ita, inquam, incremento quotidiano, ut **THESAURVS** iste ditissimo apparatu in molem excreſceret: Optimusque Schilterus, non magnarum alias opum poſſeſſor, gazam hanc infinito erutam è mille fodinis labore, publico incomparabili millenorum bono poſt ſe relinqueret, Antiquitatibus Teutonicis refertiſſimam.

Atque utinam perficere undique Opus tam illuſtre, ac ultimam ubivis manum imponere Seni Beato, vere Varroni Germanorum indefeſſo, ruſpatori Patriarum Antiquitatum & interpreti feliciffimo, licuiſſet. Aſt illius quidem, dum lambit aſſidue fortum, dum pro viribus adaugere ac polire non prius definit, quam vivere, beata dies ſuprema ex ergaſtulo corpuſculi pridem marceſcentis, animulam in DEO & Chriſto jam pridem unice recumbentem, & longo anhelitu τὰ ἄνω, cœleſtia ſancto pectore ſpirantem eduxit. d. 14. Maji, 1705.

Theſaurus vero jam orbus parente, in manus Viri Prænobiſſimi atque Jureconſultiffimi **JOANNIS CHRISTIANI SIMONIS** devenit, volente ita & jubente Beato Præceptore Schiltero, qui vivus adhuc & mente medios inter cruciatus morborum valentiſſimus hunc præcipue unum elegit emptorem bibliothecæ ſuæ (vah! quam divitis & exquisitæ!) & ſimul Voluminum omnium MSSrum, quæ Theſaurus noſter continebatur, tum chartarum ſchedarumque ab ſeſe collectarum aut elaboratarum, digniſſimum poſſeſſorem. Verum adeo nihil ab orbitate detrimenti cepit opus illuſtre poſthumum, ut potius ſplendorem ſui ſenſerit non parum adauctum. Siquidem poſtquam toto vicennio latuerat ob iniquitatem temporum; promiſſus licet haud vana jactatione Theſaurus; tandem inita pactione ab **AMPLIſſIMO SIMONIO** (quem honoris cauſa nominamus, Amicum nobis apprime faventem) Bibliopolarum pari præſtantiſſimo noſtrati, **BARTHOLOMÆIS PATRI ET FILIO**, uti honeſtiſſimis viris, ita impigerrimis & præclaræ ſemper merci literariæ intentis, traditus ad publicationem, fauſto prius omine Virorum in his literis præcipuorum manus obſetricantes, & auxilia luculenta rara felicitate naſtus eſt: quippe monumentis egregiis aliunde adhuc ſtudioſiſſime comportatis (certante Fautorum promptitudine, & ſumtus alacriter impendente Bibliopola) inſigniter locupletatus, tum multis undique curis uſque & uſque limatus, Tibi hac quam adſpicias forma, pulcra ut opinor & venuſta, vænum exponitur.

Ceterum opus omnino non eſt, ut ſigillatim denuo recenſeamus, quæ ſint in ſingulis tomis præſtita tum collectiōne monumentorum, tum tex-

tuum emendatione aut illustratione ac versionibus, ubi opus erat; tum ampla Glossarii collectione & accurata revisione augmentisque adiectis: Docent id abunde præfationes tot aliæ, tomis præmissæ singulis & haud raro monumentis: e quibus peti nullo negotio quæque possunt. Istud modo unum addidero, si labor virorum eruditione, dignitatibus, meritisque illustrium, qui Germanicarum Historiarum Scriptores & olim ediderunt, è vetustis membranarum erutos incredibili studio, & hodieque magno voluminum numero collectos jugiter adhuc emittunt: Si, inquam, horum industria in emittendis Thesauris laudem omnium meret, & Doctorum elogium digna fert: porro, si nostra inprimis ætate procuduntur subinde cum fructu plurimo vetusta Imperatorum, Principum, Episcoporum, Abbatum, &c. Diplomata vernaculo sermone scripta, tot chartæ Donationum, Contractuum, &c. Quis non sibi persuadeat, acceptissimum æque fore Opus Schilterianum, quod tot insignia Teutonum monumenta, tot antiquitates patrias Francorum, Alemannorum, Saxonum, aliis intactas: denique clavem vernaculæ Majorum nostrorum (at quam illustrium Europæ domitorum, quam late suas cum armis & imperio leges olim propagantium!) linguæ luculenter pandit. Non itaque habebit opus hederæ suspensæ vinum tam nobile: non operosa cujusquam indiget commendatione. Accepit avide nuper Orbis eruditus THOMÆ DEMPSTERI *Etruriam Regalem antiquam*, seculo abhinc integro elaboratam; & plurimas obstetricanti nostris hisce diebus quo cederetur præclarum opus, Illustrissimo SCIPIONI MAFFEIO gratias agit. Et nos non reclusas Thesauro amplissimo Teutonum Antiquitates eandem consequuturas gratiam speremus? non itidem ominemur præclara iis omnibus, qui manus, qui curas, qui impensas Operi rara & recondita eruditione eminenti, elimando, augendo & illustrando, denique forma egregia excudendo, adhibuerunt, donarunt, porrexerunt? Profecto, si quid recta collectione valemus: Dum pretium est critque apud Eruditos cordatosque rerum æstimatores studio Antiquitatum omnis generis, omnium nationum utili ac jucundo:

Honos erit huic quoque Operi
Schilteriano.

JOANNES FRICKIUS.

JOAN-

JOANNIS SCHILTERI

Jcti olim Argentoratensis

THESAURUS
ANTIQUITATUM
TEVTONICARUM,
ECCLESIASTICARUM, CIVILIUM,
LITERARIARUM.

TOMUS PRIMUS,

Exhibens

Monumenta Ecclesiastica Christiana
Veterum Francorum & Alemannorum
vernacula: Edita, Inedita.

Otfridi Monachi Weissenb. Opus Evangelicum:
Notkeri Pfalterium: Willeramii Paraphrasin
Geminam Cantici Canticorum Salomonis:
Regulam S. Benedicti per Keronem:

Alia.

Post sedulas B. Schilteri curas Otfridum ad Vetustissimos Codd. MSS. os
castigavit emendavitque, Willeramum, & Keronem plane ineditum,
novos è MSS. dedit: Notas & aliorum & suas
plurimas addidit

JOANNES GEORGIUS SCHERZIUS, D.

Pandectarum & Juris Publ. in Univ. Argent. P.P.

Opus Novum è Veteri.

Cui undique provisum, ut accurate prodiret.

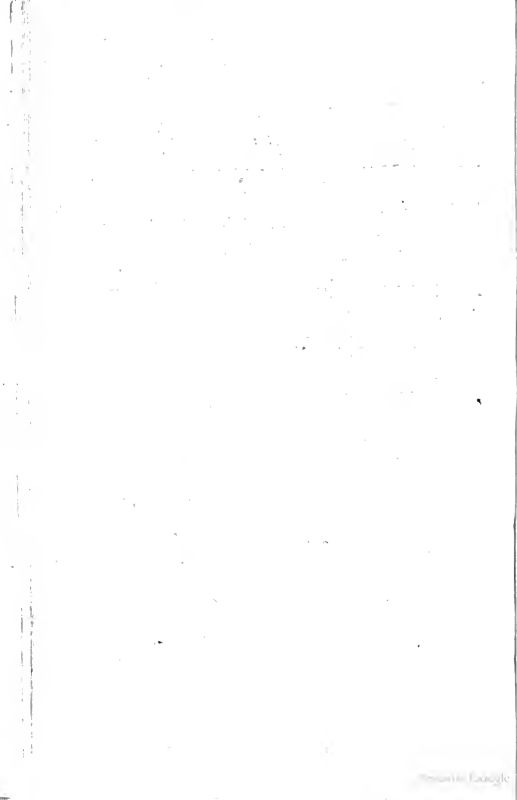
Praefationem Generalem praemisit

JOANNES FRICKIUS, S. T. P.

U L M Æ,

Sumptibus DANIELIS BARTHOLOMÆI,
M D C C X X V I I

JOANNES FRICKIUS LECTORI S.

Rodit ergo in lucem, quod felix faustumque sit! ac tuo, Lector, benevolo vultui sese sistit ille tot annis jam expectatus, tot doctorum expetitus votis urgentibus; olim sudoribus maximis erutus, congelitus, adornatus; nec minore impendio datus nunc tandem, auctior etiam non parum, curisque novis multo limatior Thesauri Schilteriani Tomus Primus: Opus arduum, difficile, longum, sed & auctore tanto dignissimum: quod serena fronte excipiet orbis Eruditus omnis: at quo gloriari Germania inprimis duo maxime ob momenta debet: nimirum primo novis nunc Linguae Vernaculae vetustissimae monumentis, iisque plane exquisitis largiter aucta & condecorata: deinceps novis, quod caput rei est, Germaniae Christianae aevi medii scriptorum Ecclesiasticorum operibus praecclaris, Biblicis, aliisque pietate ad aedificationem plenissimis, ornata: quae & sibi & aliis omnino multum poterit prodesse. Nos jam de utroque praefabimur, bona cum venia tua, Lector.

Lingua Germanorum, cum haud dubie Matrix lingua sit, i. e. è primis aliarum fontibus una, quae propaggines quidem multas genuit Tevtonum: velut Francicam, Alemannicam, Saxoniam veteres, sed & cognatam maxime linguam Anglicanam, ne de Gothis nunc & Vandalis, aut de Longobardis dicam, quorum omnium origo & lingua Tuisconum sive Tevtonicum fontem sapit ac prodit manifeste. Haec, inquam, cum lingua matrix sit, non soror aut foetus aliarum: meretur profecto e praeclaris monumentis cum cura erui. Novimus eam sibi provinciam pridem summos in re literaria viros fuisse, ut data occasione Celtarum veterum, h. e. Gallorum & Germanorum voces hic illic in auctoribus reliquas investigarent, aut e nominibus populorum, urbium, virorum, vestium, armorum, &c. arguta ruspatione divina- rent. Neque hoc vitio quisquam dederit Philippo Melanchthoni in Chronico Carionis istud passim obiter agenti, aut Augerio Gisle. Bubequo, quarta suarum Epistoliarum Turcicarum Germanicas voces multas vel è Taurica usque Cherfonnefro repetenti, atque è lingua Tartarorum, quibuscum sermones Constantinopoli misit, amcenissime recensenti. Ipsos Scaligeros, Vossios, Bochartosque hoc studium recreavit, ne nunc alios nomen bene multos: neve de Francisco Irenico, aut Philippo Cluverio, viris sane doctissimis, multa dicam, quorum labores cum data opera in exponenda veteri Germania fuerint

Lingua Ger-
manorum
prima inde-
ta.

summa cura occupati, plurimumque præstiterint, mirum non est, linguam etiam haud leviter attigisse. Verum si hæc studia non dedecent summos viros, nec utilitate multa subinde carent; quanto magis Germanos decebit, integra veterum Teutonum monumenta amplecti, quæ nobis ex ævi mediæ vetustate supersunt? Scribit Eginhardus in Vita Caroli M. Heroem hunc Imperatorem *barbara & antiquissima carmina, quibus veterum Regum actus & bella canebantur* (quæ sola Germanis Annalium instar fuisse refert Tacitus) *& scripsisse & memoria mandasse.* Hæc si pulkra censuit tantus Imperator, quanto pulchrior cura, quam studiose suscepit, sermonis patrii? de qua mox addit Eginhardus: *Inchoavit & Grammaticam patrii sermonis.* Ergo, si quis originem linguæ Tevtonum, jam cultum aliqualem; jam regulas admittertis, accuratius annotare voluerit, hic Fastos à Carolo M. inchoabit, hinc ducet Epocham, & secula post barbariem pulsam numerare incipiet.

*Barbaries
examinata,
& pulsa.*

Non sum nescius, Franciscum Irenicum serio nomen barbarorum Germanis per extremam, ut putat, injuriam velut convitio datum averfari, ac contumeliæ haud postremæ loco habere *lib. II. Exegesi Germ. c. 30.* nec improbo dictum, quod is Italo nescio cui seroculo reponit, eximium. *Si lingua ratione barbari sumus, eo videlicet, quod non declinabilis lingua nostra est; nihil aliud respondebo, nisi quod Anacharsis Atheniensibus: quibus scripsit, homines non linguis sed virtute differre: & si linguis; melius tamen esse barbaræ loqui & obediētes reperiri, quam contumaces, & Atticæ loqui.* Attamen, si recte vir doctus barbariem morum & vitæ depulit à Germanis; si & ingenii barbariem inexcogitandis ordinandisque carminibus heroumque suorum elegiis vetustissimis Morhofius falso illis à Tacito imputatam queritur merito: non eapropter barbariem linguæ veteris Francicæ deprecabimur, quam vel Otfridus ipse, cujus hic prolixum opus Germanicum prodit, palam in Epistola ad Liutbertum Præfulem Moguntinum fatetur. *Hujus enim, inquit, lingue barbaries ut est inculca & indisciplinabilis, atque insueta capi regulari freno artis Grammaticæ, sic etiam in multis dictis scriptis est propter literarum aut congeriem aut incognitam sonoritatem difficilis.* Interim quis Varronem spernit Linguæ Latinæ origines ex obscurâ veteris Tusciæ Lativæ barbarie sedulo eruentem? Quis Pacuvios, Nævios, Lucillios, Ennios, similesque quævis usus Varro est, omnino exhibilat, ut incultos, (quod nemo negat) cum tamen ad fundamenta linguæ cultioris sua quisque ætate, suo studio non omnino nihil attulerint? Ita & de Germanis autoribus, quos nunc edimus, censendum. Striblinem & duritiem asperam linguæ hæctenus indomica faterentur ultro: verum & injiciunt sedulo frenâ primi, regulas meditantur & observant quousque licuit, striblinem ut detergant, nulli operæ parcunt: Nobis interim pandunt antiquitates linguæ Tevtonicæ, quæ patria vetus & vernacula gentis totius erat, minime contemnendas. Dulce præterea observatu, ut sensim emoliri asperitas linguæ Tevtonum tractu seculorum, & studio doctorum avi ejus virorum coepit: ita, ut Otfrido, Kerone, & interprete Isidori haud parum cultior sit & facilius intellectu Notkerus; hoc iterum lenior suat Willeramus: & ita seculis insequitis assidue cultius aliquid prolatum sit.

*Autores,
qui de hoc
argumento
scribunt,
præcipui.*

Jam ergo studii his in rebus ponendi quem Germanum, imo quem & exterorum jure poeniteat? Insudarunt olim illustrando Varroni de lingua Latina magna cura viri eruditissimi, Adrianus Turnebus, & Josephus Scaliger, qui etiam senex sibi placuit eo labore. Numquid, obsecro, erit iniquum, si ad eundem modum, aut sane similem laborantes in autoribus Germanicæ veteris linguæ emendandis, exponendis, restituendis, ornandis viros doctissimos laudem meruisse summam contendemus? Hos recensere prolixius institui quidem nostri non est: at paucis tamen commemorare præcipuos quid obstat? Heic vero ante omnes alios ponendus cum honoris præfamine nobis esset Reverendus Pater *Martinus Lutherus, & prius, si modo libellum, qui Nomina Germanorum propria ad prisam etymologiam restituta sistit, excusum primo a. 1570. ac deinde ad calcem Tomi IX. Operum Luth. Altenb. adjectum indubie ipsius esse constaret.* Amœnus profecto est, simulque doctissimus, nec Luthero indignus: at, ut dixi, dubius. Nos indubios dicemus. Hos inter primus, quod sciam, nonnulla Alemannica protulit, & explicuit, tum aliis ad plura salivam movit *Joachimus Vadianus*, vir inter primos eruditum avi sui ponendus. Hujus latera claudant *Georgius Schöbingerus*, & *Melchior Haiminsfeld Goldastus*, non familiari minus amicitia, quam studiorum

diorum consortio conjunctissimi: quorum postremus in Volumine Scriptorum de Rebus Alemannicis, & in Paræneticis, quos secundo hujus Operis Volumine recusus inferemus, qualis & quantum in hoc genere studiorum fuerit, ostendit: plura etiam daturus quæ collegerat, ni forte bibliopola defuisset. Ante vero, quam à Goldasto quidquam ejusmodi prodiret, dudum jam nomen suum, tot aliis operibus celebre, his quoque studiis condecorarunt *Beatus Rhenanus* libro II. Rerum Germanicarum: tum *Matthias Flacius Illyricus* & *Achilles Gassarus*, de quibus paulo post, ubi de Otrifido speciatim erit agendum. Non minor industria extitit *Marquardi Freheri*, viri tot rebus gestis, tot editis aliis illustribus ingenii monumentis, quæ omnigenam eruditionem ostendunt, incluti. Nam & hunc horas non paucas impendisse studio Tevtonicæ linguæ loquetur infra Willeramius in Canticum Canticorum, testabatur olim Glossarium Alemannicum, ad quod toties provocavit vir summus, sed quod tamen deinceps (proh dolor!) nefcio cujus culpa periiit, testantur varix passim ejus observationes. Post Freherum memorandus nobis est *Martinus Opitius*, ille Mularum omnium atque gratiarum inprimis vernacularum ocellus: cui Rhythmus de S. Annæ in acceptis iterimus, & doctas ad eundem observationes. *Justi Georgii Schottelii* Opus de Lingua Germ. nemo nescit. Alios Germanorum nunc tacemus, paulo post memorandos. Neque vero substitit intra Germanos ista Tevtonum linguam pernoscendi cupido. Tenuit & è Gallis viros eruditione præcipuos: *Franciscum Pitæum* (Petri fratrem) qui tempus huic studio, non parvum impendit, (ut Scaligerana testantur) eoque peritiam acquisivit insignem, composito etiam ad Leges Longobardorum Glossario: *Hieronymum Bignonum*, qui ad Legem Salicam haud vulgaria generis hujus profert: *Carolus du-Fresne-Cangium*, à quo in Glossario mediæ atque infimæ Latinitatis; ut & à *Stephano Baluzio* ad Capitularia Regum Francorum, item à *Joanne Mabillonio* passim in opere de Re Diplomatica plurima sunt egregie annotata. Pergo nunc trans fretum è Gallia ad Britannos, ubi summos quosque viros offendimus studio Linguæ Anglo-Saxonicæ veteris impense faventes. Extat Catalogus eorum integer in Actis Eruditorum Lipsiensibus (quorum Collectores honoris causa merito nominamus) anni 1706. M. Martio p. 97. dignus, qui & hic apponatur. De vetustissima (sic ibi) Anglo-Saxonum lingua egregie meruerunt *Dugdaleus*, *Foxus*, Franc. *Junius*, *Lisleus*, *Lambarus*, *Thom. Marsballus*, *Matth. Parkerus*, *J. Seldenus*, *Spremannus*, (Henricus & Joannes, Pater & Filius) *Guil. Sommerus*, (cujus opuscula Mericus Casaubonus, ipse etiam in hoc litterarum genere impiger sedulusque, vulgavit,) *Henr. Whartonus*, *Whelocus*, *Edm. Gibsonus*, *Ravolinsonus*, *Edvv. Thwaitesius*: qui omnes præstantiora quadam monumenta, idiomate isto conscripta, superiore, & hac nostra ætate typis divulgavit. Denique post hos omnes surrexit incomparabili sedulitate Vir Cl. *Georgius Hickesius*, qui linguam pridem emortuam Grammaticis regulis attemperavit: edita primum Grammatica, 1698. deinde splendido Linguarum veterum septentrionalium Thesaurò, Oxonii, 1705. Hi tot viri quem non stimulent? Addi merent è Suecia duumviri his in litteris eminentes, *Olaus Rudbeckius*, & *Olaus Verelius*: è Dania, *Olaus Wormius*. At nondum satis: Dat enim & præstantia in labore circa veterem linguam Germanorum nomina Belgium. Præterimus *Jo. Goropius Becanum*, qui dum nimis ambitiosa sedulitate linguam Cimbricam etiam ante diluvium primis parentibus in usu fuisse (abusus frigidis etymologiis & ingenio suo) contendebat, ridiculum se effecit apud cordatores. Alios innuo: *Bona venturum Vulcanium*, cui omnino plurimum antiquitates istæ debent, referente *Palæhenio* Præf. Notar. in Tacianum. *Justum Lipsium*, *Paulum Merulam*, *Petrum Scriverium*, *Jo. H. Pontanum* & *Marcum Zuvver. Boxhornium*: quorum omnium eximii conatus extant & laudem merent. Nec minor laus erit Germanis adhuc duobus longe celeberrimis adsignanda: *Danieli Georgio Morhofio* in tractatu de lingua & poësi Germanorum: & *Petro Lambecio*, immortalis de Bibliotheca Vindobonensi operis como maxime secundo.

Horum itaque tot nominum clarorum exemplis incitatus nostro tempore Vir *Schilterianus* unanimi doctorum judicio summus, Jctus ac Polyhistor incomparabilis, JOANNES SCHILTERUS, ingens olim Argentinenfis Academiæ decus & columen, si non solum adsequi diligentiam meritaque illorum, sed & superare feliciter, Deo dante, potuit: idque demonstravit tum collectionis illustrium tot monumentorum magno,

Gall.

Angli.

Sueci, Dani, Batavi.

*Aliorum
Germano-
rum.*

gno, qualem nemo dedit, imo ne quidem tentavit aliàs, apparatu, tum versionum, annotationum & Glossarii amplitudine insigni. Annon encomium meretur illustre? annon audiet merito magnus Linguae Patriae & Antiquitatum Germanis pretiosarum promus condus, restitutor atque interpres? Non expropter detractum velim quidquam nomini famæque aliorum, qui in hoc eodem studio currentes, vivo adhuc Schiltero ac plaudente, eminuerunt, aut eminent adhuc. *Didericum von Stade* præcipuo loco esse nemo facile ignorat, Consistorii Regii Suecici, quod Stadæ fuit, dum viveret, Secretarium & simul Archivarium, cujus reconditam patriarum antiquitatum peritiam præ centum aliis, in dubium vocabit nemo, qui vel obiter præstantes tot libros ejus hanc in rem editos viderit aut attigerit. Succedat Theologus magni nominis & Stadenio amicissimus B. *Joannes Diekmannus*, cujus in Rhodani Mauri Glossarium specimen observationum doctissimarum habemus. Inde G. *Guil. Leibnizius* tum in notis ad Scriptores Brunsvicensis, tum in Collectaneis Etymologicis selecta observans. Porro *Jo. Philippus Paltenius*, Regius in Academia Gryphica Professor: cujus nomen & merita Tatiani Harmonia Theotifce cum opusculis quibusdam aliis edita posteritati jugiter commendabunt. Neque omitendus a nobis est nobilissimus Danorum, *Joannes Rossgaardus*, qui Olavum Wormium laudabili instituto imitatus, quot non collegit eximia? quot non observata sperare jussit? Utinam nunc ab aulæ muniis turbisq; liber otia haud dubie literata bono publico impenderet! Interim Emendationes ejus Otfriidianas è MSS. Palatino-Vaticano collectas, edidit Cl. tunc Historiographus Brunsvico-Hannoveranus, *Jo. Georgius Eckardus* juxta cum Lege Salica, cui & ob Monumenta Catechetica Theotifca, tum Freheri, tum sua: Historiam item studii Etymologici linguae Germanicæ, Leibnitiana Collectanea, aliaque opuscula plurimum debemus. Superfunt Theologi ac Polyhistoros è nostratibus bini, viri sane præcipui; qui & in literatura Teutonum nos præclara sperare jubent: *Henricus Mühlins* antiquitates molitur de lingua Cimbrica: & *Valentinus Ern. Laskherus* Literatorem Celticam. Nemo horum est, qui non prodire aliquando optarit, ad rei literariæ decus, Collectionem aliquam monumentorum Teutonicorum insignem: nemo, qui post famam apparatus ad Thesaurum Schilterianum per Specimina egregia sparsam, non vitam Viro summo prolixam viresque lætas & vegetas, non otia larga, non fortunam labore, opere, Viro dignam plenissimis votis apprecaretur: editionem impatienter interim expectantes. At obstitit injuria temporum, quæ tam immittis fuit operis laudatissimi noverca, ut non solum abiret è vivis ad beatas sedes Schilterus, d. 14. Maji 1705. ante spem editionis, quam per tot annos alucrat, adimpletam; sed & passim viri docti de potiundo vel tandem isthoc Thesauro fere desperarent. Verum vicit tandem, Deo dante & adspirante, fors lætior: superata sunt fata aspera; ruptisque moris, ac difficultatibus, quæ non unæ adhuc obstabant, amotis, Thesaurus multo etiam nitidior ac purgator, quam ab autore fuerat relictus; imo vero præcipuis aliquot monumentis, quæ olim sperari vix poterant, de novo auctus nunc in lucem prodit. Debemus illum maxime duobus amplissimis Viris ut in scientia Juris praxique consummatissimis, ita etiam in orandis & augendis antiquitatibus Teutonum post *J. Phil. Schmidium*, æmulo vclut Præceptoris beati, quem summe venerantur, studio certantibus. Horum primus Joannes Christophorus Simon, patria Argentinenfis, nunc vero liberæ Civitatis Imp. Campodunensis Syndicus, meritis & doctrina celebris: è Museo suo Thesaurum Schilterianum, quem dudum Argentorati à vivo adhuc autore & Præceptore faventissimo, jugiter & summe familiari, sibi una cum universa ejus Bibliotheca redemerat, & custodierat abinde, *auspiciis* nunc promte suppeditavit. Quid, suppeditavit? etiam ut è San-Gallensi Rev^{mi}. Abbatis bibliotheca adaugeretur, sedulo curavit. Alter Academiae Argentinenfis decus illustre, *J. C. et* & Polyhistor, fama meritisque pridem per orbem literatum celeberrimus, *Jo. Georgius Scherz*ius; cum videret, addi adhuc observatis curisque Schilterianis ad monumenta varia, sive quod textum attinet emendandum atque restituendum, sive ad explicandam linguam Teutonicam, plurima non posse solum, sed & debere: rogatus à Bibliothopola, viro sane optimo atque honestissimo, tam salubres adhibuit tamque sollicitas in Codicibus comparandis conferendisq; curas; tot depromsit è penu suo emendatio-

*Edidit The-
sauri quibus
debetur?*

dationes & explicationes egregias, tot luculentas annotationes, ut ingens nitoris decorisque augmentum inde Operi alias jam pretioso accedat: ac se tam belle comant & emundatam ipsa Teutorum vetustorum ruditas miretur.

Sed tempus est, ut nunc ad alterum nostræ præfationis caput accedamus; Transfer ad
Collectiones
Scriptorum. nimirum ad recensionem ipsorum operum, quæ Germaniam Christianam ævi mediæ

adeo luculenta facie nobis vernacula sua exprimunt, ut haud parum gloriæ optimis illorum auctoribus, imo integræ nationi nostræ accedat; haud parum item emolumentum sedulis antiquitatum Ecclesiasticarum scrutatoribus accrescat per hæc monumenta. Est alioquin ea hodie temporum nostrorum industria, ut passim per Germaniam, Belgium, Galliam prodeant magnæ Collectiones scriptorum Ecclesiasticorum ex omni-

bis omnium bibliothecarum forulis impigra prorsus & indefatigabili diligentia conquisitæ. Quis enim nescit Monumenta Canisiana, Dacheriana, Mabilloniana, Martenio-Durantiana, Peziana &c. aut eruta noviter editaque, aut nuper recusa?

quorum magna pars Germanos etiam auctores agnoscit. Jam sunt eruditores non infimorum aliqui, qui putant, nimia sedulitate onerari subinde orbem literatum, dum exilia scripta obscurorum virorum vulgantur, quæ neque ad historiam, neque ad rem Theologicam prodesse admodum videntur, plurimis contra fabulis aut superstitionibus, aut frigidis solum cogitationibus referta, molem tamen aliquando grandem efficiant, qua carere possent & Ecclesia & bibliothecæ. De his per me sentiat unusquisque ut volet. At profecto de nostra collectione vix est quod judicium tale vereamur. Nostra.

Quid enim dulcius, quam videre in studio Biblico etiam efferrando in vulgus, quo pascantur Christi oviculæ, sancto labore, in barbarie media, Germanos veteres usque & usque occupatos & enitentes, viros vere Religiosos? Non immerito carpit Otfridus doctorum ætatis suæ non paucos, qui ut

civiles suorum antecessorum historias Latina malint efferre lingua quam vernacula; ita Sacræ Scripturæ usum vernaculum habeant omnino nullum. *Res mira* (scribit Ep. ad Liutbertum p. 12.) *tam magnos viros, prudentia deditos, sanctitate præclaros cuncta in aliene lingue gloriam transferre, & usum Scripture in propria lingua non habere.* Jam ante retulerat objectos sibi a probatissimis aliquot viris, monitoribus,

& matrona veneranda Latinos Christianorum Poetas, Juvenum, Aratorem, Prudentium, alios; qui sua lingua dicta & miracula Christi decenter ornarint: nos vero (ita pergit) *quamvis eadem fide, eadem gratia instructi, Divinorum verborum splendorem clarissimum proferre propria lingua dicebant pigrescere.* En pios instigatores! en studium sanctum! Sed nimirum jam imbiberat aliquid de necessitate & fructu laboris istiusmodi Otfridus à Rhabano Mauro, Archi-Ep. Moguntinensi, a quo se

educatum gloriatur. Is enim ut ipse studio S. Literarum ardebat, ita plebi etiam volebat vernacula institutione consultum; cum in Concilio Moguntino constitueret, ut Homiliæ scriberentur ab Episcopis de Fide Catholica, de perpetua retributione bonorum, & æterna damnatione malorum, de resurrectione, &c. *Ei ut easdem hominibus quisque aperte transferre studeat in rusticam Romanam* (h. e. Gallicam) *aut THEOTISCAM, quo facilius cuncti possint intelligere quæ dicuntur.* (ap. Serarium *Rev. Mogunt. l. l. c. 11.*) Quodsi Flacium audimus in Latina ad Otfridum præfatione, Rhabanus ipse adsumtis una Walafrido Strabo & Haymone Halberstadiensi

S. Scripturam jam imperante Carolo M. in vulgarem linguam transtulit. Verum ut auctores, qui quibus hauserit hanc relationem, non nominat Illyricus; ita nobis incredibile prorsus est, Otfridum silere voluisse aut potuisse tam magnum & illustre Opus, si unquam prodidisset, Magistri sui, cujus auctoritate & exemplo tanto fortius commendare suum Opus Evangelicum potuisset. Fortius à B. Kortbolto lib. de

variis Scripturæ Editionibus c. 25. p. 321. profertur testimonium è scriptore quodam vetusto Saxonico (quem Andreas du Chesne Tomo II. p. 220. *Rev. Francicarum* profert) de S. Scriptura integra jussu Ludovici Pii Imp. Tevtonicam in linguam translata; Dignum quod & hoc loco legatur. Cum Divinorum librorum (sic anonymus ille vetustus) solummodo literati atque eruditi prius notitiam haberent, ejus (Ludovici) studio atque imperii tempore, sed Dei omnipotentia atque inchoantia, mirabiliter altum est nuper, ut cunctus populus sue ditioni subditus Theudisca loquens lingua, ejusdem Divinæ lectionis nihilominus notionem acceperit. Præcepit nempe cuidam, uni de gente Saxonum, qui apud suos

Rhabani
Mauro su-
um Bib-
cam. Nam Per-
sonam Bib-
l. ediderit?

XXXX

non

non ignobilis vates habebatur, ut vetus ac Novum Testamentum in Germanicam linguam poetice transferre susteret: quatenus non solum literatis, verum etiam illiteratis sacra Divinorum praeceptorum lectio panderetur. Quid de hac versione dicam, fere nescio. Extat equidem hodie vetus versio, quæ paraphrasis forte rectius diceretur, rhythmica Theotifica S. Scripturæ MSSa, cujus aliquot folia Bibliothecario suo inseruit Hottingerus; cetera deperdita falso ratus: Integram superesse adhuc bis, membranaceis inscriptam codicibus in augusta Guelpherbytani Ducis Serenissimi Bibliotheca, Saubertus, post Conringium Socerum, fidem satis tutam facit. *Palestra Theol.* p. 193. sq. Verum ea, si quid intelligo, aliquot seculis est junior Ludovico. Facile id prodit inoleo tota linguæ. En paucos versiculos.

*Sie sprachen, des mag nit gesebeben,
Daz die Landiute seben
Daz uuir hier auf unser leben
Solchez Opfer uuellen geben. &c.*

Ridiculum foret hos rhythmos ætati Carolingicæ vindicare velle. Fuit ergo cum suspicarer inaudisse aliquid veterem illum scriptorem de rhythmis Otfridi Ludovico Regi inscriptis. Hinc natum errorem copiosum, ut filium Ludovicum pro Patre acciperet, ut Otfridum vatem Saxonem, ut totius S. Scripturæ interpretem falso putaret atque ita traderet posteris. Verum cum error fuisset crassus nimis, diffido conjecturæ: & Saxonicos illos rhythmos vetustissimos interiisse credam: quod & Morhofium credidisse video.

*Gothica
Versio Bi-
blicorum.*

Certiora sunt, quæ de Gothorum vetustissima Bibliorum translatione habemus. Nimirum cum seculo post C.N. quarto Gothi ad fidem Christianam, tamen pro dolor: ad Arianam simul hæresin accessissent, Ulphilas eorum Episcopus (quem Urphilam Philostorgius vocat) ut erat literarum Gothicarum inventor & vir apprime eruditus, ita curas suas laboremque ante omnia convertit ad Biblia Gothicum in sermonem transferenda, quæ & integra absolvit: exceptis solum libris Regum: quos ideo vernaculos genti suæ tradere recusavit (si Philostorgio fides Hist. Eccl. II. 5.) quod nationem feram alias plus satis, & ad bella sanguinemque ruentem, exemplis bellorum sacris abusum vereretur ad maiorem ferociam, à qua modis omnibus essent abducenti. Equidem satis infirma videtur hæc ratio Philostorgii, cum ob eandem Ulphilas etiam præcipue libros Josue Judicumque omittere debuisset: quod non factum. Sed quidquid ejus sit parum nostra quidem interest. Illud merito gaudemus, cum quidquid ad Vetus Testamentum pertinebat, interierit omne, Novi tamen partem non contemnendam superesse. Nimirum quatuor Evangelia e textu Græco magna sedulitate translata in Gothicum; quæ ipsius vetustissimi Ulphilæ esse fortum jure dubitari non potest. Ediderunt pretiosum hoc Gothicæ vetustatis cimelium Franc. Junius, Fr. F. cujus est Glossarium pereruditum, & Thomas Mareshallus, à quo notæ & observationes longe doctissimæ in Gothicam versionem sunt exarata. Prodiit egregium opus nitidissimo charactere & accurate emendato Dordraci anno 1665. cui inserta reperitur insignis Jacobi Usserii ad Franc. Junium epistola: quæ præter alia erudita notat, *Orationem Dominicam Gothicam doxologia etiam sacra concludi* (quia tuum est regnum &c.) *quæ in veteri Bibliorum Latina editione desideratur: ut ex Græco fonte Gothicam istam N. T. versionem derivatam esse appareat, & ex ipsius Ulphilæ primæva translatione descriptam.* Si Philippus Marnixius olim recte vidit, (ut sane vir erat tum nobilitate mentis & generis, tum eruditione ac fide illustris) exstabat in Hermanni comitis Nuenarii Bibliotheca totum Novum Testamentum Gothicum codici chartaceo argenteis literis inscriptum. Sic enim ex ejus ore Sibrandus Lubbertus refert de Principiis Christiani. Dogmatum cap. 7. p. 224. At enimvero, quo devenerit ille codex deinceps, nemo hætenus indicavit. Haud dubie vero nemo etiam est, qui Gothicam IV. Evangeliorum versionem hoc in thesauro recudendam desideret aut expectet. Nos interim ejus meminisse non erit dividia, eo quod lingua Gothorum originis ejusdem cum Theotifica omnium confessione habetur. Vix autem ac ne vix quidem admittenda Hickesii conjectura, qui à Franco autore potius, quam à Gotho confectam esse versionem illam suspicabatur. Meminit sententiæ hujus. alicubi Dietericus à Stade, sed & mox

mox merito argumentis idoneis eam rejicit. Igitur missa longiore de aliis disquisitione jam ad nostra, quæ nunc è prælo exeunt, Monumenta Biblica nemine contradicente Francica & Alemannica accedamus.

Agmen omnium ducit Otfridus Wizamburgensis, sive *Weissenburgensis* Otfridi
Opus Evan-
gelicum. *Monachus*: de cujus ætate, eruditione, scriptis, poësi, editione Flaciana &c. cum plurima sint in præfationibus Schilteri, Scherzii, Flacii, ut & in Testimoniis adnexis repertiunda, nihil attinet illa repetere. Virum fuisse Latine doctum pro seculi illius genio, indicat epistola ad Liutbertum non incommode scripta: & præterea usus Poëtarum aliquis Virgili, Ovidii, Lucani, ad quos in eadem provocat. Verum, si ad puritatem & elegantiam Eginhardi minime sane accedit, mirum utique non est; quippe qui vernaculæ scriptioni addidit latinam potissimum è scriptoribus Ecclesiasticis hauriebat. Græca nequidem attingit, ut apparet. Ergo & suam Sacrorum Evangeliorum sive translationem, sive harmoniam nonnisi è Latina Novi Testamenti versione vulgata adornavit. Id quod & de Notkeri Psalterio, & Cantico Canticorum Willeram, semel hic annotasse fuisse: non alios ipsis fuisse fontes Biblicos quam Latinos. Ceterum Otfridi subsidia si nos rogarit aliquis, è quibusnam interpretibus sint quaesita? non diu quaerendum est, cum Gregorium M. atque Augustinum ipse cum elogio producat lib. V. c. 14. v. 49-56. p. 352.

*Gregorius ther guato
Er sponota iz gimnato;
Job situ scono in uwar min,
So ist giuonabeit sin.
Iz Augustinus recbit,
Jo situ kleino intbekit,
Ther uns barto manag guat
Offan scono giduat.*

Observarunt jam pridem viri docti, quos inter & Richardus Simonius, non alium fuisse Latinis S. Scripturæ commentatoribus per occidentem ævi mediæ morem, quam ut sua è vetustioribus colligerent: id quod è Beda, Rhabano Mauro, Haymone, Albino Alcuino, aliisque ad oculum pater; quibus Ambrosius, Hieronymus, Augustinus similesque paginam faciunt utramque. Quid ergo mirum, si hos imitatus etiam noster Otfridus Augustini & Gregorii auctoritatem ut plurimum, ubi potuit, secutus est? Gratiae Dei fuisse memorem saepius Otfridum, ac diligentem inculcatorem, Flacius recte jam dudum monuit: at in eo fœde lapsus est, post præeuntem Trithemium, quod Otfridum Operi suo titulum quoque fecisse *Gratia Theotiste* putaret: id quod primo reprehendit Lambecius; post hunc & alios noster Schilterus Præfat. §. XII. sub fin. Verum hac occasione monendus lector est, aut veniam rogandus, ne offendatur mendo sane quam inepto typorum, quod in citato præfationis Schilterianæ loco mansit, dum titulum Flacii ita relatum vides: GRATIA THEODOSISTÆ, quo nihil absurdius fingi poterat pro THEOTISTÆ aut THEOTISCE: Plus satis erat semel à Trithemio, Gesnero, Flacio peccatum, quid alterum addi à nobis opus erat? Sed hæc sunt hominum etiam oculissimorum infirmitates; quibus ignosci æquum est. Revertimur jam ad Otfridum: ejus de patria, familia, honoribus dicendum fuisset primo loco, si aliquam eorumdem notitiam haberemus. Nihil enimvero constat, nisi fuisse Monachum Ordinis S. Benedicti Wizamburgensem in Alsacia. Operum ab ipso editorum Catalogum exhibet Trithemius, loco infra post Excell. Scherzii præfationem excerpto: cui & alter è libro de Viris Illustribus (Operum Histor. Trithemii à Frehero editorum P. I. p. 127.) addi potuisset. Verum labi Trithemium in multiplicandis Otfridi operibus jam est à Dn. D. Scherzio ibi annotatum: & recurrit argumentum hoc paulo post in Notkero. Principatum inter opera isthæc late tenere Opus Evangeliorum, quod in hoc volumine caput primum efficit, nemo negavit nec negabit cordatus. Ne quidem rhythmis, quos labiis nostris asperimus nunc judicamus, suum si noscantur intimius, leporem deesse aut spiritum poëticum, specimine non poenitendo quod transfert de Teutonico in Germanam purissimam Hofmannus ab Hofmanswaldaw demonstravit: id quod & Morhofius pridem nos monuit. Pergimus ad Editiones. Si Lud. EL.

Achilles
Gassarus
quis ?

Du-Pinium audimus, præter Epistolam ad Liubertum, quæ sub vero Otfridi nomine Bibliothecæ PP. Maximæ Lugdunensi Tomo XVI, inserta est nihil, prodiit hucusque. *Pour l'ouvrage il n'a point encore été publié.* (Biblioth. Eccles. T. VII. pag. 199. ed. in 4.) Verum ut in hoc tomo Du Pinus sæpe hallucinatur, non fuit forte tum inter adversitates plufculas; ita de Otfridi opere, velut inedito, fallitur immane quantum. Quis enim nescit editionem à Flacio Illyrico & Achille Gassaro jam anno 1571. procuratam? At in ea ipsa tamen commemoranda & recensenda etiam ex Anglis vir doctus & acer Henricus Whartonus plus semel errat in *Auctario ad Ussevirum de Scripturis & Sacris vernaculis* (edito Londini 1690. p. 369. sq.) Primo Flacium præter rem duriuscule habet, quasi sub ementito Achillis Gassari nomine Otfridum curaverit excudendum. Magna hallucinatio, nihil à Flacio ementitum: neque id scripsisset Whartonus, si editionem illam oculo paulum modo intentiore evolvisset. Non enim dissimulat in præfatione socium sui laboris Flacius ipse. Estque dignus est omnino, quem hic brevi elogio commemoremus. *Achilles Pirminius Gassarus*, Medicus Augustanus, ortu Lindavienfis, vir erat in vario genere literarum egregius & magnus heluo librorum. (ut à Cruccio in *Annalibus Suevicis* vocatur.) Is opus Otfridianum è Codice vetustiore, quem nactus nescio unde fuerat, sua manu descriptum, quem & nos oculis nuper usurpavimus ipsi, dederat Matthiæ Flacio, cujus nomen tum erat celebratissimum, ut ederetur. Ceterum ipse Gassarus Glossarium breve præmisit Teutonicarum vocum nonnullarum, ipse interpretationem composuit epistolæ ad Ludovicum Regem; & Formulæ Confessionis vetustæ una editæ interlinearem. Quinimo, si dicendum quod res est, Gassarus præcipuas, uti credo, partes sustinuit in editione Otfridi, cum Matthias Illyricus nunquam Germanici sermonis accuratam, etsi tot annis inter Germanos habitabat, peritiam fuerit adeptus. Obiit Gassarus, d. 4. Dec. An. 1577. Augustæ, ætat. 72. sepultus cum epitaphio sine quam honesto. (*v. Adami Vitæ Medicorum p. 234.*) Bibliotheca vero illius ab illustri literarum patrono, Huldrico Fuggero emptæ demum in gazas Palatinas (heu quam desiderabiles) translata est. Hæc de Gassaro, plurimis eruditorum incognito, ut è Whartoni errore elucet. Qui & alium mox committit non minorem de Salomone episcopo. *Versionem*, inquit, *suum Otf. idus nuncupavit non solum Liuberto Archi-Episcopo Moguntino, verum etiam Salomoni eius decessori, qui obiit a. 873.* Fædus error. Salomoni nuncquam habuit ullum sedes Moguntina. Decessor Liuberti fuerat Carolus, Rhabanum proxime insecutus. Liubertus sedet ab a. 863. ad 880. ut è Seralio patet. Quid ergo dicemus? Salomon eodem tempore, quo Liubertus Moguntinam sedem, *Constantiensem* tenuit Episcopatum, & quidem secundus erat è tribus nominis illius: ut eximie Scherzium noster ad carmen Salomoni inscriptum observat. Occurrit & tertius adhuc error Whartoni, dum Pfalterium, Cantica S. Scripturæ, Symbola item Teutonice versâ Otfrido adscribit, quæ Notkeri sunt. Verum in hoc facile excusatur, utpote Trithemium Lambeciumque secutus. Castigar enim vero vicissim non male lapsum Usseirii quem Beatus Rhenanus in errorem induxit, ut crederet, Waldonem Frisingensem Ep. & ipsum composuisse rhythmicam Evangeliorum versionem: cum Waldo possessor solum Operis Otfridiani fuerit; atque id suo iussu fuisse a Sigefrido presbytero descriptum in principio Codicis annotarit.

Ratio hu-
jus editio-
nis.

Nos nunc ad curam editionis hujus tandem aliquando facimus progressum: dicturi paucis quæ præcipue ad rem. Ex quo nimirum decreverat amicissimus mihi Dn. Bartholomæi, Opus Schilterianum in lucem suis sumptibus dare, neque parere si quid ad emendationem aut ornatum illius adhuc ultra requiretur; prima fuit de poliando accurate Otfrido cura. Hic ergo itum est ad excellensissimum Polyhistorum Jo. Georgium Scherzium, cui hæc Musæ in delictis & familiarissimæ, cui Cæsarei Codicis Vindobonensis copia ad vivum depicta in manibus; cui variantes Codicis Vaticani lectiones Rostgaardianæ ad manum: cui apparatus proprius longo studio exquisitus: Rogatur decenter: blande annuit: & quid multis? id præstitit luculenter, quod ipse in Supplemento præfationis Schilterianæ ex vero modestissime recenser. Inde nec studio, nec argento utrinque parum; quo nova plane facie, & multo quam Schilterus ornat, comtiore ac nitidiore innumeris in locis castigatior, limatior, notis expolitor, accuratus Otfridus, nunc plane

plane noster, prodiret: cui & chartæ mundities & typorum nitor ornamentum haud leve adjiciunt. Ita factum esse speramus, ut desiderium antehac ardens exquisitæ editionis Stadenianæ lenius posthac orbis eruditus ferat.

Succedit NOTKERUS Otrfrido, & Evangelio Psalterium Davidis. Non poterat esse sanctior digniorque viro S. Literarum & veræ pietatis amante labor, quam qui in Psalterium, & omnibus Christi fidelibus pretiosum, & monachis præsertim familiare ad quotidianas preces, impensus est. Utinam modo non tot essent vi-

*Notkerus
Psalterii
verum Inter-
pret.*

rorum doctorum de vero ejus auctore altercationes. Otrfrido esse Psalterium hoc vindicandum magno nisu *Petrus Lambecius* contendit, atque ejus rei testem non solum allegat Trithemium, verum & codicem antiquissimum, qui ætatem Otrfridi prodat sua ipse scriptura, Ambrasianum, Oeniponte repertum abs sese, ac mox Vindobonensi Bibliothecæ Augustissimæ illatum (*vid. Tom. II. Comment. de Bibl. Vind. p. 460. fq.*) Jam dederant manus eruditorum plurimi, quos nimirum haud abs re *Lambecii* peritia in dignoscendis codicibus, confidentia affirmantis, fama nomenque in re Critica movebant. Et quod mireris, ipse Schilterus jam Notkero suo,

quem habebat in manibus & cum Lambeciano specimine conferebat, nonnisi secundas curas in adornanda Psalterii editione altera, eaque paulisper ad indolem seculi sui nonnullis in locis immutata & reformata tribuit. At profecto surrexit hodie dignus gloriæ San- Gallensis Cœnobii & nominis laborisque Notkeri, qui pars Cœnobii olim haud infima fuit, vindex ac pene patriis ex officibus ultor *R. P. Bernardus Frankius*, solida demonstratione falsum fuisse cum sua suspitione omni Lambecium idoneis argumentis demonstrans; cujus eapropter Dissertationem historico- criticam nobis benevole transmissam, lubenter meritoque nostro huic Operi inferuimus. Certe in dijudicanda characterum codicumque ætate lapsum haud semel præsiden-

*Non Otrfri-
dus.*

tia sui quadam, Lambecium mihi dubium non est: inprimis, cum idipsum jam olim modeste monuerit Jo. Philippus Schmidius, qui præsens adfuit præfenti Lambecio, literis familiariter ad Stadenium scriptis. Non sunt in his rebus attendendæ solum obiter picturæ literarum, sed inprimis etiam linguæ character, qui clavem multo aptiorem suppeditat. Fallunt aliquando literæ & inspectori alias ob causis incaute credulo mentiuntur antiquitatem. Non eadem est ratio linguæ ac dialectorum. Ausim spondere quovis pignore, tantum abs sese invicem Otrfridiani Operis Evangelici & Psalterii dialectos, indolem, structuram, in diversum abire, quantum distat sermo Biblicæ versionis Lutheri ab illa rudi versione & aspera, quæ prodit sexaginta annis ante Lutheranam. Nihil me movent discrepantiæ nonnullæ inter Psalterium, quod Otrfridi esse ajunt, & Notkerianum allatæ: quas & in nostra editione ad Psalmum XLI. (Ebr. XLII.) apposuimus & Schiltero. Nimis illæ sunt exiles, quam ut alium utrinque autorem prodant. Lektionen modo variæ libri unius & duplici editione vocari merent. Distio utrinque nihil sapit Otrfridianum. Ea ipsa quoque ratio nos urget, ut Homilias, quas Otrfrido Lambecius tribuit, Cantica Biblica, Symbola Ecclesiæ, & Orationem Dominicam aliaque generis hujus non Otrfridi esse, sed Notkero vindicari debere censeamus: cum de Oratione Dominica demonstret ad oculum Frankius, quam ingens sit ejus versionis quæ in Otrfrido vere habetur, & alterius, quæ infra post Notkeri Psalterium posita est, discrimen. Legatur illa Dissertatio tota, quæ simul docebit, & tot Notkeris, de quibus est variorum incerta & involuta traditio, non alium nisi *Labeonem* eundemque *Tertium* pro autore vero habendum esse: haud quaquam ad Arnulphi Cæsaris ætatem, ut Schobingerus male putaverat, sed ad Ottonis M. referendum. De statu MSSi, & quo impressus liber est, affirmare possumus eleganter descriptum apparere: tamen non sine mendis, ut conjicimus: quibus tamen medelam adferre solo ex ingenio sine librorum ope non licebat. De Ill. Louberio, qui codicem Schiltero benevole dedit excribendum, retulimus in Supplemento Præfationis Schilterianæ ad Notkerum nonnulla, quæ Celeberrimæ Virorum bigæ, Scherzio & Schœpflino grati debemus. At enim vero dum hæc scribimus incidunt forte in manus nostras reliquæ Schedarum Schilterianarum: quas disiectas dum curatius inquiri; in tibi, Lector, solum, quod & codicem autographon, unde transumptum pro Dn. de la Loubere exemplum fuit Soldurii, Sangallensem; & annum, quo id factum est, 1675. luculenter exponit;

Labeo.

*Codex
MSS. Not-
keri.*

nit; una cum Scribæ vetusti præfatiuncula, quæ de Notkero nonnulla refert non poenitenda, simul causam suscepti eo ævo laboris aperit. Sic autem habet.

Psalterii Translatio Barbarica Notkeri tertii Abbatis de Sancto Gallo in Helvetia, summa curâ descripta ex Autographo in Bibliotheca San- Gallensi servato, Soloduri Anno 1675. à Mr. la Loubere.

Scriba ad Lectorem de Notkero Tertio. B. Notkerus LABEO à latioribus labiis cognominatus, subtilis ingenii, & in literis apprime exercitatus, Magister scholæ S. Galli multis annis cum laude præfuit, ac primo in gratiam fratrum suorum Psalterium Davidicum & complura alia in linguam vernaculam vertit; Et cum non minus sanctitate quam scientiis floreret, mortis sue præsciis, eamque fratribus in pervigilio S. Petri, cujus mirificus cultor erat, ante completorium, sanus adhuc prædicens, sub completorio pauperes, quod officii sui erat, alacer pascens, post completorium decumbens placidissime obdormivit Anno MXXII.

Hucusque scheda Schilteri. Quæ uti scrupulum omnem tollit, & in luce manifesta ponit, quæ desiderari possunt de Codice: ipsum esse, ni fallor, quem & Vadianus laudat & Schobingerus a se possessum indicat; sed qui rediit deinceps in bibliothecam Sangallensem publicam, inde missus Soldurum, magno Reip. Literatæ bono rogatu Multisilimi Louberei, ibidemque descriptus est. Ita nemo non intelligit & agnoscit quantum B. Schiltero primo monumenti huius sancti atque illustris non indagatori solum, sed & editori atque interpreti debeamus. Unicum adhuc addam observatu non injucundum, ut reor. Occurrunt nonnunquam in Notkeri Psalterio loci unius versiones Latine duæ, quas & gemina translatione Teutonica interpretes exponit. Hoc non ita erit accipiendum, ac si forte ad Hebræos fontes recurrisset bonus Notkerus: minime: sed ex alia editione Latina textum aliter protulit, cum forte Cænobia aut monachi, vel etiam Ecclesiæ Cathedrales non iisdem semper editionibus uterentur. Ita v. g. recenset *Jacobus le Long in Bibliotheca sua Sacra p. 560. edit. Lips.* Codicem Psalterii MSS^m. venerandæ antiquitatis, scriptum A. 1115. exhibentem quatuor columnis editiones Psalterii quatuor: Psalterium nempe Gallicanum, Romanum, Hebraicum & Græcum. Vbi primum notat editionem Psalterii juxta LXX. leviter tantum ab Hieronymo emendatam: Romanum secundâ exhibebat columnâ veterem Italicam, quæ fuit ante Hieronymum: Hebraicum sistebat columnâ tertiâ, versionem Hieronymi accurate ad Hebræam veritatem expressam: qua in Psalmodiis publicis raro per Ecclesiâ utebantur, præfæ versioni nimium adfueti. (ut hoc etiam Schilterus in erudita præfatione sua ad Notk. §. VI. retigit) Quarta denique columnâ continebat ipsam versionem Græcam Latinis exaratam literis. Jam igitur si Notkerus, quod rarissime tamen fit, versioni prioris Vulgatæ seu Gallicanæ mox aliam Latinam subnectit, illum ex quadruplis istiusmodi, sive ex vicina columella, quam suo in libro præ oculis habebat, excerptam referre nulli dubitamus.

Nunc ad WILLERAMUM nobis progrediendum est, qui in nostro volumine sequitur Notkerum, tum ob ætatis rationem, tum & laboris, quem infumit explicando gemina paraphrasi Cantico Canticorum, quod Psalterium sequi proxime debebat. Quis fuerit iste *Willeramus* (ut nonnulli codices scribunt) non opus est hic commemorare, cum Trithemius infra excerptus post præfationem Celebrerrimi Scherzii nostri id omne luculenter exponat. Hoc solum annotamus, egregiam esse observationem Marq. Freheri qui Willeramum non Mersburgensem Abbatem, quod errans Trithemius autumavit, & omnes alios secum in errorem induxit; sed Eberisgerensem in Bavaria & monacho Fuldensi factum esse, invictè demonstravit: Schiltero id pluribus recensente, ut in laudata Scherzii præfatione videre licet. Ætatem viri loquitur ipsius præfatio, dum Lanfranci meminit, non ut magistri, nedum ut Episcopi, sed ut doctoris adhuc ad monachi. Cum vero Lanfrancus A. 1070. in Angliam ad Sedem Cantuariensem translatus fuerit, nihil obstat, quo minus etiam sub Henrico III. Imp. (qui anno 1056. decessit) florere coepisse Willeramus dici cum Trithemio queat, frustra renitente Lambecio. Imo Abbatiam Willeramum jam fuisse traditam ab ipso Imp. Henrico III. res indubia est, & ex Frehero infra in Præf. ad Willeramum aperte liquet. Ceterum de Præfatione Willerami diximus jam ipsi in subnexa ibi observatione, quantum satis est;

*Willeramus,
Abbas Ber-
gensi.*

Ætas ejus.

est. Nunc id unum addimus e Lambecio (*Tom. II. p. 771.*) legi eam etiam in Codice Vindobonensi, tamen si laceram vitio ætatis aut hominum negligentia, & propemodum Epilogi loco in fine opusculi. Sed Prologi locum rectius profecto tenebit, ut & agnovit & allegat Trithemius: hinc a nobis absque hæsitacione præfixa opusculo apparet. De editione libri prima per Paulum Merulam & quos adscivit adjuutores, infelicior, non Lambecius modo & Franc. Junius merito sunt conquesti; sed & Exc. Scherzcius in erudita Præfatione idipsum exposuit, & quicquid reliquum est ad præsentem editionem abs se nitide profecto curatam pertinens refert modeste & luculenter: gratias Editionis eximia.

profecto meritis haud vulgares una cum amplissimo Vratislaviensium Rectore Collegii Magdalenei, *Gottlob Kranzio* (quo & nos aliquando in Academia Lipsiensi amico gavissimus, atque etiamnum tali gloriamur) quippe quorum æmulo ad bonum publicum studio Willeramum a Codice Vratislaviensi nunc plane novum pulchrumque, detersa videlicet immunditie, facie sibi restituta, tum & annotationibus præstantissimis illustrata egregium possidemus. Videri potest deesse adhuc aliquid elegantie ac perfectionis, dum caruimus in editione apographo e Codice Viennensi, quem tantopere effert Lambecius, & cujus potiundi spes nobis fuerat. Verum dum confero accurate novam hanc nostram editionem cum specimine Lambeciano quod e Codice Vindobonensi nobis ipse dat (*Libro II. p. 765. sqq.*) deprehendo, & audacter affirmo unumquemque deprehensurum, quidquid ibi est sive ad lacunas suppletum, sive restitutum in versione alterutra, sive ut scriptum accuratius & ornatum laudatur, id omne reperiri etiam in Vratislaviensi Codice: cujus lectionem bis vel ter a Vindobonensi dissidentem etiam præferendam existimo. Neque credo, si characterum vetustas inspectione Codicum conferratur utrinque, Vratislaviensem, quem accurate depinxit scitus Cl. Kranzii amanuensis, ætate Viennensi cessurum. Fuit olim & alius in Bibliotheca Palatina Willeramii Codex membranaceus, quem a Georgio Cassandro sibi donatum Otto Henricus Elector Palatinus sua manu adscripserat, quique Marquardo Frehero in manibus deinceps fuit; descriptus & hoc titulo editus, Wormatiæ 1631. apud Vögelinum. *Ubralle Verdolmetzung des Hohen Liedes Salomonis, ausf Abt Walrams zu Ebersperg in Bayern berühmter Deutschen Auflegung, die er vor 550. Jahren darüber gestellt hat, abgedruckt.* Hoc nos docet in schedis sua manu Schilterus, qui totum descripsit ex illa editione Willeramum, & constituerat in hoc Thesauro suo sequi: nec aliter proposuerat ante biennium noster Conspectus. At mutavimus institutum: non invito, ut spes est, orbe literato, cum Vögeliniana editio minime ad vetustatem Vratislaviensis libri aut elegantiam accesserit, ut ex variis lectionibus nostræ etiam editioni à Cel. Scherzio adjectis liquet. Hæc de Codice. De Theologia Willeramii quodsi aliquid esset adjiciendum, multa possent adduci testimonia fidei purioris. Multa profecto de nostrorum operum imperfectione, de spe unice in Dei Christique gratia nobis reponenda, vel primæ statim paginæ loquuntur. Sed malimus plura in auctore ipso quæriri; Optimo sano ac venerando interprete Cantici Canticorum. Cui num inscripserit titulum *de Nuptiis Christi & Ecclesie*, ut Trithemius refert, relinquimus in incerto, cum Codices nihil hujus loquantur. Sufficit librum nos habere tergemina facie multo pulcherrimum, & vel ipsa typorum venustate omnibus placiturum. Si quem sorte offenderit diuturnio sensum tot punctis subinde præter rem intercisâ, sciat is e nimia factum fuisse religione: nam ita Codex habet.

Hi sunt jam triumviri, qui partem priorem Tomi Primi, & vel molis, vel argumenti nomine potiorum nemine contradicente, efficiunt. Venio nunc ad monumenta partis posterioris, & ipsa minime profecto proleteria. Agmen ducit inter ea B. Isidori Junioris Hispalensis Archi-Episcopi ab A. 595. ad A. 636. florentis no- *Isidori Hispalensis* men inclutum. Scripsit is ad Florentinam Sororem suam libros II. *contra Nequitiam Judeorum*; quorum primus de Nativitate Domini, Passione & Resurrectione agit. Vir erat fama, eruditione, meritis celeberrimus ubique. Contingit etiam huic, quod raro culquam, duos habere fratres Archi-Episcopos magni nominis, Fulgentium Carthaginensem, & Leandrum Hispalensem. Leandro ut amicissimo sua in Jobum Moralia Gregorius M. Pontifex ipse inscripsit. Et huic successit deinceps in sede Metropolitana Hispalensis frater Isidorus. Junior dictus (ut hoc obiter annotem ex Labbeo atque Caveo)

Præf. Tomi I.

X X X X

ad

ad distinctionem alterius Isidori Hispani Cordubensis, qui Honorio & Theodosio II. Imp. Paulo Orosio historiarum scriptori suos in libros Regum Commentarios A. 411. dicavit. Talis igitur atque tantus cum esset Isidorus, non mirum Germanos etiam si ve Teutonas, qui una cum Wandalis aut etiam Gothis Hispaniam seculo post C. N. quinto intraverant numero non exili, veneratione nominis illius imbutos fuisse. Cumque per Hispaniam partim perfidia Judæorum, partim Ariana hæresis Christi Divinam majestatem Patri æqualem negans, nascæ vires sub Gothorum imperio, adhuc passim grassaretur, ipsis licet Gothis ad Catholicam fidem nuper cum Recharedo Rege suo, Leandri Episcopi ope converfis: ita tamen ut obstreperet semper impius error: permotus inde Teutonum orthodoxorum aliquis seculi septimi aut octavi vir pius & prudenti zelo plenus, ad muniendos idiotas Gentiles suos, & in fide catholica confirmandos aptissimum hoc remedium elegit, ut partem tractatus Isidori, quæ sanctissimum Trinitatis mysterium, Divinam Christi Majestatem ac veritatem Duarum in ipso Naturarum e S. Scripturis Veteris Test. probat & explicat, vernaculam in linguam transferret. Hinc ergo natum istud Fragmentum, quod non primi quidem nunc publicamus: gnari pridem id præstitisse doctissimum Jo. Phil. Palthenium b. m. una cum Tatiæ Harmonia; atque ante Palthenium illud esse e Codice vetusto descriptum a B. Schiltero, ac Thesauro suo reservatum, manu ipsiusmet possumus edocere. Hinc & in Conspectu promissum fuit. Emitimus enimvero, cum durissimæ linguæ sit, (quippe nonnullorum judicio dictio illius duobus etiam seculis Francica Ostridiana verstior apparet) absque notis aut explicatione: nisi quod paucissimæ Schilteri notulæ adsparguntur: ideo, ne videamur quidquam Palthenianæ editioni, quæ ubique prostat notis ad linguæ notitiam plurimis instructa, velle detrudere. Monumentum tamen ipsum, cum sit Teutonicorum omnium vetustissimum, & non insuperabile iis qui Ostridurum sibi familiarem reddiderunt, omittere religio nobis fuit.

Kero hæc
que inediti.

e Biblio-
theca San-
gallesi.

Quod vero nunc sequitur, monumentum, Keronis, *Monachi S. Galli, Trans-*
latio Regulæ S. Benedicti, tanto nobis pretiosius est, eritque ut nulli dubitamus, orbi literato in universum, quanto minus alias de eo unquam obtinendo spes ulla visa est adfulgere; tametsi nomen Keronis per Glossarium a Goldasto editum plurimam suæ famam undique spargebat. Debemus autem, ut ante omnia autorem muneris grati commemoremus, hanc Thesauri Schilteriani Gemmam laudatissimo jam supra plus semel R. P. Bernardo Franckio, cui uti cura Bibliothecæ Cœnobii San-Gallensis nobilissimæ commissa est; ita minime invida viro indoles; ut habent ii, qui semper abdita cupiunt & æternis immersa tenebris monumenta bibliothecarum rariora. Ille contra quæ sunt præ aliis digna luce, quæ prægusto suo jam dudum desideria eruditorum accenderunt, quæ ad studium antiquitatis & linguæ patriæ plurimum conducunt, sponte, qua est insigni humanitate, profert, & typis offert benigne: certus, adeo nihil inde demi bibliothecæ gazis, ut potius ingens accrescat illi per orbem gloria, & ornamentum reddatur exquisitius Codex iste, dum omnium doctorum elogiis condecorabitur.

Non idem
cum Notke-
ro.

Ætatem Keronis, laborem ipsum, & præcipua de præsentī editione reperiet lector in eruditis præfationibus Franckii, Scherzique: quæ nil attinet bis scribi. Dicenda vero nobis sunt aliqua partim de nomine Keronis, partim nonnulla circa editionem textus Latini. Nomen Keronis aliquibus doctorum virorum non videtur integrum, sed solum truncatum aut dimidiatum, vulgato alias Germanorum more, ut pro *Notkero* per compendium *Kero* diceretur. Ita inprimis censet *Celeb. Eckardus*, cui & Glossarium Goldasti tantæ ætatis esse non videtur, quin pro *Notkeri* labore agnoscī haberique posset. Verum ut longe aliter censeam, & Keronem à *Notkero* diversissimum esse contendam, ratio me multa urget. Primo jam ab aliis, præsertim Diet. Stadenio, monitum offendo, suspitionibus nudis frustra communem omnium traditionem everti, ubi exempla non adsint ex historiis manifesta contractorum apud Alemannos ævi illius nominum propriorum. Atqui nulla sunt. Secundo adversatur etymologia nominis *Notkeri*, quam Ekkehardus subministrat, Vitæ Balbuli Scriptor: *Etymologia nominis sui adimplens cum Apostolo NECESSARIE desiderat esse cum Christo multo melius. Tale nomen non casu arbitror accidisse, sed Dei dispositione.* (Tom. I. Script. Goldasti de Reb. Aleman. p. 228.) Manifeste depingit hæc

hæc etymologia a necessitate Notgerum (per g.) uti semper scribit Trithemius, i. e. Germanica nostra den *Nöbiger*, quod nomen in Keronem (per K) vix & ne vix quidem cogi in contractione potuit. Longe facilius esset mutatio *Keroldi*, qui laudatur alicubi, in Keronem. Sed hoc leve fortassis. Præcipuum enimvero argumentum prorsusque invictum suppeditat indoles linguæ, qualis in Regula Benedicti apparet, profecto adhuc plane indomita & *indisciplinabilis*, uti supra Otfridum audivimus de barbarica Teutonum conquerentem: quam si quis per folium duntaxat unum contulerit cum stylo Notkeriani Psalterii, sat scio mox sponte fitebitur intervallum aliquot seculorum inter duas dialectos manifesto prodi, & Notkerum a Kerone ut Livium a Pacuvio differre. Accedit ingens discrimen testimoniorum e Psalmis Davidicis in Regula Keronis Teutonice productorum, & versionis quæ in Notkeri Psalterio a nobis vulgato extat. Dura est in Kerone non solum, sed nil habet Notkero vicinum. Quis autem crediderit, eundem virum a seipso duobus in libris tantopere dissidere geminato frustra labore potuisse? Denique non erat infuetum Keronis nomen etiam in aliis Germanorum provinciis præter Alemanniam. Nam Ekkehardus alter, qui de *Casibus Monasterii S. Galli* scripsit (P. I. T. I. p. 47. in *Collectione Goldasti*) KERONEM laudat *Wurzburgensem Abbatem magni nominis*. Quid planius e media orientali Francia poterat adduci? Nec abludit analogia nominum aliorum plane similis: Kebo Abbas Laurishamensis, Cralo San-Gallensis, Waldo Episcopus Frisingensis, Eehto, Rollo, monachi, &c. Igitur in Kerone nihil quidquam mutandum ratione nominis, nec virum cum Notgero confundendum, evidens esse reor. Glossas à Goldasto ex Regula Keronis excerptas aut compositas potius ita Celeb. Stadenius olim accepit, ut dubitaret, num integram Regulæ S. Benedicti versionem Kero concinnaverit, an solum vocabula Teutonica superposuerit Latinis sine sensuum nexu? Is nunc scrupulus facile cessat, ubi oculis plerumque plenam adspicimus interlinearem. Nisi quod dissimulari non debet, bis sub finem Regulæ versionem Keronis deficere, ut integra non sit aut omni ex parte plena. Hoc vitio nem Codicis vetustissimi, e quo transcriptus Sangallensis est; aut morte Keronis ante finem laboris defuncti, sive alio acciderit infortunio, ignoramus. Ceterum de Latino Regulæ Benedicti textu & præsentis ejus editione edocendus adhuc paucis lector est, *Textus Latinus cum variis Leis.* quem tenuerimus rationem. Codex Sangallensis, è quo Keronis Regulam egregius P. Frankius religiose descripsit, Latinum exhibet textum, ut fere solent pleraque MSSa etiam vetustissima, vitiis graphicis & orthographicis ubivis mire refertum quæ non sine fastidio lectoris inhiñies recurrit. Censuit doctissimus Frankius nihil ullibi mutandum; cui adtipulatur & noster Celeb. Scherzius, uterque in erudita præfatione sua, rationem hanc adferentes, ne monumento veteri noviter in lucem protracto quidquam decedat, cum & ruditas ipsa errorque plurimus in scribendo vetustatem codicis probet, & variæ lectiones inde colligi, tum errores in notulis facile emendari queant. Nobis tamen, pace Virorum Celeberrimorum, aliter multo visum. Quod nunc noviter hic prodiit e codice pervetusto monumentum, duplicis faciei, nec ab utraque novum est: sed ab alterutra solum parte, nimirum Teutonica Keronis translatione: Latinus Regulæ Benedicti textus centies jam alias fuit excusus: Non eadem ergo postulari ratio utriusque debet. In Teutonica Keronis mutatus non facile apex à nobis unus est: nisi locis iis ubi eruditissimus Scherzius compendia scriptionis, quæ frequenter ut siglæ, ceu vocat, seu notæ abbreviationum in Codice reperiuntur, haud immerito censuit vocabulis integris supplenda: quapropter & supplementa istiusmodi aliis literis, ut noscatur diligentia viri accurata, curavimus excudi. Rursus è Latino textu nihil omnium eorum sublatum est, quæ lectionem vere variam gignere possunt: etiam voces suspectæ aut erroneæ, tametsi superposita versio Keronis ab iis manifesto recedat, non sublata, sed annotata. Quorum vero vitia calami, quæ non Kero, sed scriba imperitus sexcenties commisit, annotaremus, nisi ad nauseam lectoris, oculorum tædium ac dolorem? Nemo id vitio nobis vertet. Multo itaque consultius arbitrati sumus, consuetam circa colligendas varias lectiones inire viam. Adhibuimus nempe Viri Clarissimi & in hoc studio eminentis, *Luca Hoffmanni*, editionem Regulæ Benedicti, quam ille Custos Bibliothecæ Vaticanæ egregius in *Codice Regularum* collecto jam olim

A. 800. à *Benedicto Anianensi*, (qui à *Benedicto Casinensi* probe distinguendus est, tribus quippe seculis junior) postremis vitæ suæ curis adornaverat, Romæ 1661. mox ab obitu illius impressam. Hanc porro, ut vere præcipuam editionem, nec non aliam Einsidlensem forma minima, quam affirmant editores ad XXX. codices alios castigatam, ope Viri Docti nobisque multo conjunctissimi, accurate cum Keronian editione contulimus, variasque inde excerptas studiose sub finem cujusque paginæ subnotari curavimus: literis indicatas a, b, c. ne cum curis Scherzianis permisceantur, quæ Arabicos numerorum characteres 1, 2, 3. retinent. Hæc cum innocue sint ad ornandam editionem gesta, non malis, spero, reip. literariæ gratiis nos fecisse. Adjectæ insuper ab eodem Amico nostro haud abs re sunt explicationes vocum inusitatorum, in Regula S. Benedicti occurrentium, quas laudatus supra Holstenius Indiculo peculiari Codicis Regularum abs se editi subjunxit. Omissa vero cum fuerit ad caput I. Regulæ p. 19. eximia observatio de Sarabaitis, serius deprehensa, nihil obstat hic illam postliminio apponi. *Sarabaitæ* (sic Holstenius) sunt *Monachi vagi*, nulli subiecti. *Vox est Aegyptiaca*, a verbo significante *venire*: quod bi recensent *Abbatem habere cui subfunt*. Vid. *Hugo Alenardus ad Concordiam Regulæ*. p. 104. seq. 141. Sed sitis tandem de Kerone & Regula S. Benedicti, Monachorum præcipui per occidentem veluti Patriarchæ: si modo adhuc illud lectorem monuerimus, non esse quod expectet a nobis recentiorum insuper Regulæ Benedicti versionem, quam in Thesauri Conspectu promiseramus. Quid enim esset nunc opus ea, post vetustam?

Index Evangeliorum.

Succedunt inde libelli duo minutuli, *Index Evangeliorum Dominicalium & Festorum* apud Anglo-Saxones, & *Calendarium Alemanicum*: de quibus pauca præfabimur. Fuisse jam pridem in Ecclesia vetusta moris, ut Evangelicæ per annum pericopæ ordinarentur Dominicis aut festis diebus prælegendæ ac explicandæ, liquido ex Homiliis Petri Chrysologi, & Gregorii M. Seculis V. & VII. Ravennensium & Romanam regentium Ecclesias, apparet. Multo adhuc luculentius ex Hom.ario Albini Flacci Alcuini, qui Caroli M. Imp. iussu nono Seculo unicuique Dominicæ, sed & festis diebus, colligebat Homilias Patrum antiquorum, singulis Evangeliorum pericopis accommodatas. Mox secutæ etiam Evangelicæ pericopæ extra ordinem: v. gr. contra Judices male agentes: in adventu Episcopi, Principum, Judicum: ad sponsas benedicendas: in Litanis tempore belli: pro fertilitate terræ, ad pluviam postulandam: &c. quarum numerum non contemnendum annotat è MSS. Codice Colbertino *Steph. Baluzius ad Kapitularia Regum Francorum* p. 1155. Ex ordinariis pericopis coniciebantur *Lectionaria*, quæ Evangelia & Epistolas per anni circulum ordinata continebant. Inseruit librum talem vetustum *Jac. Pamelus Tomo II. Liturgicorum* suorum. Exstant vero etiam passim hujus generis plura MSSa; unum præ multis insigne adservat apud nos *Bibliotheca illustris Krassiana*. Ecclesiæ Syriacæ tabulam Evangeliorum & Apostolicarum Lectionum dedit, observante Schiltero, *Moses Meredineus* seu *Mardenus* ad Syriacum Novum Testamentum Viennæ 1562. per *Jo. Alb. Widmanstadium* sumtu plurimo & nitidissimis typis curatum. Occurrit & talis in N. Testamento Æthiopico: prout ex *Kircheri Prodromo Copto* idem noster Schilterus ad marginem annotavit hujus, quem nunc ex voluntate ipsius damus, *Catalogi Evangeliorum & Lectionum* apud Anglo-Saxones. Ubi cum repererit, affirmare certo non ausim. At quo minus, ut ipse, vetustissimum censeam seculi forte noni scriptum, facit mentio Festi Trinitatis, quod in Ecclesia speciali die coli, ut & Dominicæ post Trinitatem numerarentur, moris tam antiqui non est, ut *Joannes Fronto* ad *Calendarium Romanum* observat: (Opusculorum *Hamburgi* recursorum p. 112.) Multo minus vetustum est *Calendarium* è Codice MSS. seculi XIII. à Schiltero descriptum. Fuerunt alias *Calendaria Ecclesiarum* satis usitata jam præco tempore, ut *parvorum Martyrologiorum* subirent vicem, uti *Franciscus Maria Florentinus* loquitur, qui ad calcem *Martyrologii Hieronymiani* tale *Calendarium* et pervetustis Lucensibus membranis dedit p. 1049. sqq. Aliud, & quidem *Romanum Calendarium* nongentis annis antiquius publicavit *Pa-*
rissiis

Kalendarium Germanicum.

rius 1652. *Job. Fronto*, Cancellarius Academiæ Parisiensis (Hamburgi non ita pridem recusum) cum doctissimis Prænotatis, Annotationibus, & Dissertatione de diebus festis: e quibus multa disci possunt in rem præsentem. Cum vero *Theodorici Ruinartii* in Præfatione ad *Acta Martyrum Genuina* notet, p. LXIX. ed. nov. in fol. fuisse quoque peculiaria Ecclesiæ Kalendaria cuique sua, non multum est a vero absumptum, tale etiam esse præfens Schilteri Kalendarium angustum & parcum: cum multo amplius sit, multoque vetustius illud, quod sub *Martyrologii Germanici* titulo Doctissimus olim Vir b.m. *Matthias Frid. Beckius*, Augustæ 1687. cum commentario in lucem emisit.

Majus operæ pretium feremus haud dubie e Catecheticis Teutonum Veterum & nationum septentrionalium monumentis, quæ Kalendarium qualecunque inficiuntur. Non hic locus est, non animus, modum veteris Ecclesiæ quem tenuit in Catechesibus suis aut rudibus catechizandis recensere: id alii libris integris egerunt, aut observationibus ad scripta Patrum plurimis illustrarunt. De Germanorum Theotifica Catechesi num omnem, ut sub Francis aut Alemannis, nedum sub Gothicis fuerat, habeamus, dubito, quidquid aliis videatur. Egit annis abhinc non multis de argumento gravi & elegantissimo Celeb. Jo. Georg. Eckardus diligenter, apud quem plura poterunt videri.

Interim sparsa hinc inde monumenta Catecheseos Germanicæ variis e nationibus vastæ Gentis, & variis dialectis, qui colligunt, laudem utique haud vulgarem merent. Sunt in omnium ore nomina *Joach. Vadiani*, qui primus aliqua collegit non poenitenda T. II. ap. Goldastum: *Marg. Freberi*, cujus catechetica præclaris cum notis edita pridem suo de Origine Ecclesiarum German. libro inferuit B. Jo. Henricus Ursinus: nuperrime recudi curavit eruditissimus Eckardus: *Marci Zuerii Boxhornii*, ob Rudimenta Religionis Christianæ antiquissima Saxonum, Lugd. B. 1650. edita: *Diderici Stadenii*, cui ut alia plurima, ita & Catechetica linguæ Theotificæ Monumenta *Specimini Lætionis Antiquæ* addita & illustrata debemus. Alios nunc auctores & collectores mitto: Quemadmodum vero Schilterus noster mox post Psalterium Notkeri Orationem Dominicam, Symbolum Athanasianum similiaque merito, ut in illo codice reperta subjecit: quæ credibile est omnia Notkeri esse: ita dignum erat, ante finem Voluminis hujus, quidquid fuit ex autoribus librisque, sive vetustis sive recentioribus, impigro labore congestum, iusto ordine per capita Catecheseos digeri atque exhiberi.

Colloquium Christi cum Samaritana muliere maluimus post editionem Palæstinenam omittere, quippe exiguum, & ibi rectius quaerendum. Multo minus dignus fuit Rab. Samuelis liber de apparitione Messiae hoc volumine, eo, quod in Bibliothecis Patrum Latine ubivis habetur, Germanicæ vero translationis nulla neque gravitas nec antiquitas apparet, quæ monumentis nostris reliquis responderet.

Solus ergo restat & agmen claudit totius Voluminis Rhythmus de Vita S. Annonis. Quis Anno iste, quaerendum diu non est: Archi-Episcopus erat Colonienfis seculi XI. jam adultus. A. C. 1075. juxta Siebertum Gemblacensem defunctus. Rexit non modo Henrici IV. Imp. pueritiam, sed & primas in aula partes diu tenuit potentia & auctoritate summa. Certe ad ipsius confugit opem *Petrus Damiani*, Alexandro Pontifici adversus Antipapam Cadaloum opem & auxilium quaerens (*Epist. VI. libri III.*) nec frustra. Ad eundem Henricus ipse Imperator literas dedit potentia viri magnæ testes, quæ auxilium adversus Hildebrandum efflagitat, pene demissas: (*in Fasciculo Rer. Expet. Orthuini Gratii fol. 50. sq.*) Offensum autem Imperator cum nihil impetraret, mox pro hoste habuit Præfulem qui antea solus omnia gubernaverat. Forte non absque causa. Siquidem jam olim fuisse multos Annonis reprehensores ob immoderata studia pro partibus Hildebrandi, seu Gregorii VII. Papæ, ne quidem Baronius diffidetur, ad *Martyrologium Rom. d. 4. Dec.* At non eapropter scriptores & encomiastæ Annonem deserunt, vitia accusantes Henrici, ipsum laudibus in cœlum ferentes: quos inter disertissimus ejus seculi historicus *Lambertus*

Præf. Tomi I.

XXXXX

Schaff-

Schaffnaburgensis prolixo Annonem elogio cohonestat, (fol. 210. sq. edit. Schard.) sanctitatem vivi, signa & prodigia ad sepulcrum demortui facta fuisse commendans. Simul & in laudis haud postremæ partem trahens, quod *Coloniensis* nominis *Majestatem* & *secularem pompam* ambiciosius pene, quam aliquis ex *præcessoribus* ejus ostenderit ad *populum*. *Constitisseque apud omnes indubia plane fide*, ex quo *Colonia fundata est*, unus nunquam *Episcopi studio in tantum opes & gloriam crevisse Ecclesie Coloniensis*. Talis ergo admirator Annonis fuerit etiam necesse est anonymus Rhythmi præsentis autor: cujus carmen cum seculo pene integro abhinc *Martinus Opitius* e membranæ antiquis primum edidisset Gedani, 1639. 4. cum notis doctissimis; tamen ab eo tempore in repetitis omnibus Opitianorum carminum editionibus illud rursus compareat, dignum tamen censuit B. Schilterus, quod & sua versione Latina & annotatis aliquibus illustraret; quæ nunc Scherzianus insuper accedit labor tam eximius, ut gratis novis condecoratus Anno sibi merito plaudat.

Atque hæc jam sunt, Optime Lector, præstantissimi voluminis Monumenta: quæ dum Schilterianus tibi Thesaurus divite manu subministrat, quid speremus aliud quam amplissimum favorem tuum? votis nostris, & quem res maxime tangit, Bibliopolæ, Viri Candidi, industrii, ac publico rei literariæ commodo sedulo, & maxime, si quis alius, suo sumptu adlaborantis expectationi plenissime satisfacturum. Nam ita non solum stare poterit sed & stabit prompte promissis noster Bartholomæi, tum in Pascha proximum secunda Thesauri parte; cui adcurandæ jam serio insudat novis curis Celeberr. Scherzius: tum in Glossario, quod tantopere expetitur Deo Propitio duce, comite fortuna, Tuoque Lector, favore manum porripio, intra spatium unius anni certo dabit.

Vale.

Series Monumentorum Primo hoc Thesauri Schilteriani Tomo contentorum.

I. OTFRIDI Monachi Wîzamburgensis *Volumen Evangeliorum*, in libros V. distinctum, Franciscis Rhythmis. Cum Versione Latina, Notis & Emendationibus JOANNIS SCHILTERI: Novis item ad Codd. Vett. castigationibus & Annotationibus plurimis Jo. GEORGII SCHERZII.

II. NOTKERI TERTII LABEONIS *Psalterium Davidicum*, è Latino in Barbaricam Theoticam versum, & Paraphrasi illustratum: E MSS. Codice Du. de la *Louvre*, quem è Sangallensi vetustissimo describi jussit, nunc primum in lucem editum cum interpretatione & Notis Joannis Schilteri. Præmittitur R. P. Bernardi

Francii *Dissertatio Historico-Critica*, de Notkero Psalterii hujus vero Auctore.

III. WILLERAMI, Abbatis Eberspergensis in Bavaria, *Paraphrasis Gemina in CANTICUM CANTICORUM*: prior Rhythmis Latinis, altera sine rhythmo, Francica seu Alemannica Vetus: è Codice Vratislaviensi, tergemina singularum paginarum facie eleganter exhibita: cum Variis Lectionibus Pet. Scribani & Gothardi Vangelini; f. Marqu. Freberi. Notisque Pancr. Capricornii & Franc. Junii selectis; integris vero Jo. Schilteri & Jo. G. Scherzii.

OTFRI-

OTFRIDI WEISSENBUR-
GENSIS
VOLUMEN
EVANGELIORUM,
IN
Quinque Libros Distinctum,

A
JOHANNE SCHILTERO,
Polyhistoro & Jcto Argentinenſi Celeberrimo,
Latinitate donatum ac eximiis Obser-
vationibus exornatum,

*Collatum autem cum Codice Manuscripto Vindobo-
nenſi & Emendationibus ex Codice Manuscripto Va-
ticano deſumptis ; ac præterea
Notis auctum*

à
JOH. GEORGIO SCHERZIO,
Juris Professore P. Ord. in Univerſitate Argentoratensi.

U L M Æ,
Sumptibus DANIELIS BARTHOLOMÆI,
M DCC XXVI

1. The first part of the book is devoted to a general
introduction to the subject of the history of the
English language.

2. The second part of the book is devoted to a
general introduction to the subject of the history of the
English language.

3. The third part of the book is devoted to a
general introduction to the subject of the history of the
English language.

4. The fourth part of the book is devoted to a
general introduction to the subject of the history of the
English language.

5. The fifth part of the book is devoted to a
general introduction to the subject of the history of the
English language.

6. The sixth part of the book is devoted to a
general introduction to the subject of the history of the
English language.

7. The seventh part of the book is devoted to a
general introduction to the subject of the history of the
English language.

8. The eighth part of the book is devoted to a
general introduction to the subject of the history of the
English language.

9. The ninth part of the book is devoted to a
general introduction to the subject of the history of the
English language.

10. The tenth part of the book is devoted to a
general introduction to the subject of the history of the
English language.

JO. SCHILTERI
P R Æ F A T I O
AD
OTFRIDI
LIBROS EVANGELIORUM.

§. I.

Uum ea humani generis sit conditio, ut posterorum progenies ab avita probitate fere declinet in deterius : divina Naturæ benignitas huic malo obvi-
ans, singularem aliquam & admirandam Antiquitatis suæ & familiis & cuique genti populoque venerationem & quendam quasi cultum iniecit, copiosissimum sine, ut posterum maiorum sapientia instituta, probosque mores, æmulentur, ac de utrisque certent. Porro quantumvis singulis Nationibus antiquitatis suæ

*Antiquita-
tis patria
studium &
natura*

studium suave atque acceptum sit : aliæ tamen præ aliis magis id secutæ sunt, atque iterum aut historicâ magis cognitione, veluti Græci, aut morum æmulatione, ut maiores nostri Germani, aut utraque, sicuti Romani veteres. Atque de maioribus nostris, etsi quoad bonos mores, maiorum æmulos eos fuisse, luculentus testis sit C. Tacitus : tamen in res antiquitatis suæ studium non penitus neglexisse, ex eodem constat. Quandoquidem vero illud duabus cernatur positionibus, unâ circa res Maiorum civiles, alterâ circa res eorundem sacras : de illa alio loco atque tempore, si Dominus voluerit, dicemus ; de hac in præ-
senti ratio instituti nostri postulat.

*esse da-
plex sa-
crum &
civile.*

§. II.

Itaque in rebus sacris sicuti nihil nobis antiquius esse debet Verbi Divini auctoritate, cum perfectus sit scripturarum Canon, sibi que ad omnia satis superque sufficiat, ut cum Vincentio Lirinensi loquamur, pag. 317. Edit. Baluz, ita antiquitatis studium quam maxime hic commendat sese, posterisque in fide suâ atque intellectu Verbi Divini confirmat, quoties deprehendunt, se ab his sensibus nullatenus recessisse, quos Sanctos Majores, ac patres suos celebrasse manifestum est. Servemus igitur, S. Ambrosius L. 3. de Fide ad Imp. Gratianum, c. 7. admonet, præcepta Maiorum, nec

Sacrum.

*Servemus igitur,
beredi.*

JO. SCHILTERI PRÆFATIO AD

hereditaria, signacula anxi rudis temeritate violamus: Quæ cum ita sint, & mihi ab incunabulis fere, ut ita dicam, dulce fuerit, & quasi congenitum, antiquitatibus patriæ nostræ, Germaniæ studere, iisque excolendis aliquid pro modulo ingenii conferre; itaque circa res civiles quidem tum Jus Alemannicum, Feudale ex squalore suo reduxi per Dei gratiam, tum circa Jus Provinciale Alemannicum & Saxonicum idem attentavi. Sed & alia monumenta antiqua Germanica, veluti Anonymi Poëtæ fragmentum de Bello Hispanico Caroli M. contra Saracenos, & Burchardi Libellum de eodem, itemque Carmen triumphale Ludovico Regi Franciæ consecratum ob victoriam contra Normannos, atque alia quædam Fragmenta nondum edita, unâ cum Glossario in hos & alios jam editos scriptores Germanicos Veteres, ad usum publicum paravi per DEI Benignitatem.

§. III.

Osfridus. Circa res sacras veropræ omnibus OTFRIDI EVANGELIORUM Libros, à M. Flacio olim quidem, sed valde corrupte editos, nitori suo, quantum pote, restituere, atque latina interpretatione *marci jeros* illustrare, notis quoque necessariis adjectis, animo infedit nostro. Alios veteres Auctores, veluti prædictæ historiæ de Bello Hispanico Caroli M. aut Ludovici pronepotis contra Normannos, aliosque nondum editos, editosve, commendat amor patriæ; commendat varii veterum mores ibi descripti: commendat veteris idiomatis cognitio: sed Otfridum nostrum commendat præter Antiquitatem, eamque sacram, etiam sanctitas Argumenti, Vitæ Salvatoris O. M. commendat Auctoris & testimonium Evangelicæ interpretationis in primæva Francorum & Germanorum Ecclesia: commendat denique Moralitas subinde elicita & inculcata, quæ eò magis afficit movetque, quemadmodum efficacius esse solet monitum venerandi alicujus senis, quam juvenis: & doctoris domestici, quam extranei & peregrini. Mihi quidem incredibilis quidam Amor erga hunc librum sese infinuavit, ut non cessarem per horas succissas atque sacras, conari & emendationem & interpretationem superare, quod ipsum tandem per divinam Gratiam ipso die S. Joanni Baptistæ sacro anno MDCXCIII. contigit.

§. IV.

an Poëta? Erunt forte, qui hunc auctorem non Poëtam, sed Historicum potius judicabunt; quum etiam nobilissimus Poëta Gallicanus *du Bartas*, tale judicium à Scævola Sanmarthano, & Dan. Ge. Morhovie evitare haud potuerit: Quanquam Nicolaus Catharinus in Antediluvianis suis longe aliter de eodem judicet, eumque veteribus Poëtis comparandum utique censeat. Verum enim vero discrimen hic faciendum inter Poëtâs arbitror, qui *sacram* historiam carmine complexi, & eos, qui fabulas aut Romanas, quæ vocantur, componunt, quibus libertati fingendi utique fas est indulgere: sed hoc in sacris nefas; veritati enim in his soli litandum & inhærendum, nisi quod circumstantias probabiles & non indignas rebus sacris adjicere queant. Id quod nec noster Otfridus intermisit. Sic quum S. Gabriele Archangelum ad S. Mariam Virginem accessisse refert, adjicit has circumstantias, quod eam offenderit tenentem Psalterium in una manu, & altera textentem subtilia lintea. Porro etiam fas est hic exprimere aliquem sensum verborum mysticum, præter intentionem quidem agentium sæpe aut loquentium verba illa, sed quem tamen aut DEUS intendit, aut secundum fidei analogiam elicere possumus: idque ad ædificationem & doctrinam legendum. Hoc Otfridus egit *Lib. IV. C. XXXII. 49.* quum de titulo Crucis à Pilato affixo tractat; Sicut & ipse Spiritus Sanctus præter Caiphæ intentionem, votum suffragiumve ejus in Senatu, ut vaticinium mystice interpretatur, *Job. XI. 51.* Verum ultra hanc veritatem mysticam non fas fuerit Poëtæ historiam sacram decantanti evagari extra oleas. Prævit hac in re *Nomus Ægyptius*, Poëta, Carmen paraphrasticum in Evangelium S. Johannis conscribens, quem merito ab Angelo Politiano, magni judicii viro in Miscellaneorum libris *mirificum Poëtâ* esse appellatum, judicat Fr. Sylburgius in Præf. ad ipsum. Itemque *Apollinarius* ex Laodicea Syriæ, temporibus Constantini M. qui Sozomeno teste, ad Exemplum Poëmatis Homerici, veterem Hebræorum historiam usque ad Regnum

OTFRIDI LIBROS EVANGELIORUM.

gnum Saulis carmine Heroico conscriptis : & totum opus in XXIV. partes distribuit, singulisque singularum literarum Græcarum nomen imposuit, numero earundem & ordine omnino servato. Refertur porro inter Epicos Poetas Constantinus Manasses, scriptis Annalibus Græcis carmine Heroico, à Meursio editis. Itemque Georg. Pissidas, qui Hexameron seu opus creationis : & Tzetzes, qui carmina Historica conscripsit. Juvenus, Hispanus Presbyter, sub Constantino M. quatuor Evangelia hexametris versibus pene ad verbum transtulit, ut S. Hieronymus loquitur lib. de script. Eccl.

§. V.

Imò verò neque rerum civilium verâ narratione Carmina naturam aut nom- Poësis cr-
viti histo-
rica.
manos Poëtarum nomine ac numero defraudantur, quod Annales carmine scripserint. Neque apud Græcos Scymnus Chius atque Heracleotes, qui orbem terræ carmine descripserunt. Certè M. Annæus Lucanus, Cordubensis, de bello civili Cæsaris atque Pompeji Poëma fide historica composuit. Quod quidem Petronius Arbiter in Satyrico taxat: *Non enim, inquit, res gestæ versibus comprehendenda sunt, quod longe melius historici faciunt: sed per ambages, Deorumque ministeria, & fabulosum sententiarum tormentum, præcipiendus est liber spiritus; ut potius furentis animi vaticinatio appareat, quàm religiosa orationis sub testibus fides.* Atque Servius ad L. 1. Æneid. ait: *Lucanus ideo in numero Poëtarum esse non meruit, quia videtur historiam composuisse, non Poëma.* Unde & J. C. Scaliger inter Poëtas noluit referri: quum tamen multa fabulosa veræ historiæ immiscuisse eum incuket, id quod ipsum tamen Poëtam potius faceret, secundum Græcorum & Latinorum opinionem. Atque hæc privatorum quorundam judicia communem gentium sententiam non infringere potuerunt, quin Lucanus Inscriptione publicâ, hodieque in marmore Romæ conspicuâ, Poëta accensus sit.

M. ANNÆ LUCANO
CORDUBENSI POETÆ
BENEFICIO NERONIS
FAMA SERVATA.

Et confet defenforem Lucani Heinsum, de Laude Afini. Qui etiam Silium Italicum
edidit, bellum Punicum egregio carmine complexum.

§. VI.

Atque videndum itaque inprimis est, quæ sit Natura Poëseos atque Carmi- Poësis a-
rigo & na-
tura.
nis ex Gentium moribus ac institutione, in eâ quidem formalitate, quâ etiam
atque cumprimis Poësin sacram comprehendit, quippe quæ & vetustior civili
est, & præstantior, utpote digniori occupata argumento. Porro naturam cujusque
rei ex ejus origine & incunabulis incrementisque potissimum cognoscere possumus.
Atque eodem laudato Morhovichio iudice, est Poësis vetustissima artium, atque apud
omnes gentes prima omnium loco historiæ usurpata, *Part. 2. c. 6. pag. 280.* Aristoteles
inter Problemata & hoc habet: An Poësis Historiæ antefenda? quod quum neget
Castelvetrus, Morhovichius ex Totquato Tasso *Lib. 1. de Poëm. Heroic.* ita conciliationem
instituit, ut historia quidem naturâ prior sit, sed tempore Poësis, cui etiam adstipule-
tur Ang. Mafcardus, *dell' arte historica Tratt. V. c. 4. 1.* Quicquid tamen sit de isto pro-
blemate, & quamquam vetustissimum originum Mundi atque Historiæ sacre scriptor di-
vinus, Moses, non carmine eam, sed prosâ scripserit: certum tamen est, præcos mor-
taliū apud plerasque omnes gentes veritatem historicam atque res gestas majorum
suorum non prosâ, sed carminibus reliquisse posteris. Atque si Auctor Historiæ Jobi ipsi
coævus est, certè conficitur, Poëseos usum antiquiorem Mose esse, in historiis compo-
nendis. Ea enim mens majoribus fuit, ut Heroū suorum facta, gesta vera, non fi-
cta, posterorum memoriæ carminibus traderentur, tanquam digniori charactere im-
presso. Nota sunt, quæ de Germanis Tacitus scribit: *Celebrant carminibus antiquis (quod
unum apud illos memoria & annalium genus est,) Tussonem &c. Fuisse apud eos & Herculem me-
morant, primumque omnium virorum fortium, ituri in prælia canunt. Sunt illis hæc quoque carmi-
na, qua-*

JO. SCHILTERI PRÆFATIO AD

na, quorum relatu, quem Barditum vocant, accendens animos, futuraque pugna fortunam ipso cantu augurantur. Jornandes Episc. Ravennas lib. de Gotbor. orig. cap. IV. de migrationibus Gothorum per Ulmorugos, Vandalos ac Scythas, memorans, idem ait etiam in priscis eorum carminibus penè historico ritu in commune recoli. Atque ut hoc officium Poësis præficeret, facit conjunctio, quam cum Historia habet, sunt verba Ferdinandi Episc. Paderborn. in Præfat. Monum. Paderb. quemadmodum ab Agathia nobili Historico in Proëm. præclare ex Floridoti viri eâ ætate præstantis judicio scriptum est; *Historiam à Poëtica non multum distare, sed hæc duo gemina affiniæque esse, ac solo propemodum rhythmo inter se discrepare.* Ut altera prorsus alteri in conservandis illustrandisque antiquitatum monumentis opem ferre nata sit.

§. VII.

Hæc sunt judicia prisca Gentium de Poëtica, inter quas Celtæ atque Germani, & quæ ad hos à Tacito referuntur, eminuerunt, & Germani adhuc eminent. Atque hæc historica Poësis species omnium antiquissima est, & Poëtis sacris, Mosi, Davidi, Asapho, Salomoni, Isaïæ aliisque non incongnita. Græci demum atque ab his Romani Poësin illam simplicem fabulis suis atque figmentis deorum dearumque involverunt: sed & numeros pedum ac Syllabarum in quolibet versu adjecerunt. Unde Aristoteles Poëticam Græcanicam ad strictiores leges restrinxit, neque historicum tamen & Poëtam carmine & solutâ oratione designari ait, *solum* scilicet, sed alia præterea requirit. Lib. de Poëtica cap. III. Poëtices originem à duobus causis arceffit, iisque naturalibus, ab *Imitatione* & à *Rhythmo* metra esse particulas Rhythmorum. Grandiores Poëtas honesta facta imitari: humiliores facta turpium. Initio natam extemporaneam Poësin, Comœdiam, Dithyrambum, Historicum & Poëtam non eo, quod aut metris adhibitis, aut sine metris dicant, differre. Licere enim Herodoti scripta in metra ponere, sed nihilominus historiam quandam esse: verum hoc discrepare, quod historicus dicat, ea, quæ facta sint: Poëta autem, quæ fieri debuerint. Perspicuum igitur esse ex his, quod Poëtam magis oporteat fabularum esse effectorem, quam versuum: quum Poëta sit per imitationem: quamvis etiam res factas Poëta pangat, nec propterea Poëta esse desinat, inter verisimilia enim Poëtarum posse etiam vere facta esse. Cæterum Episodicas fabulas pessimas esse, h. e. eas, quæ neque verisimilia neque possibilia continent, easque effemalorum Poëtarum, atque Histronum in gratiam fieri. Hæc Philosophus; qui & Lib. III. Rhetor. c. 3. elocutionem Poëticam diversam & posteriorem Oratoriâ asserit: id quod naturâ, non tempore & scripturâ verum fuerit. Cæterum, quod de *Imitatione* & *Rhythmo* ait, duas esse causas Poësis, utique verum est, sed diversimode. Rhythmus est causa primaria omnis Poësis: sed quum hæc sit duplex, simplex ac primæva, altera fabulosa; Rhythmus quidem utriusque fons est natus: sed Imitatio sive fictio est fabulosæ atque Græcanicæ imprimis propria.

§. VIII.

Omissâ itaque Imitatione, de Rhythmo videamus, antiquæ nostræ Poëseos fonte. Nam quod metrum attinet, nec Aristoteles hoc adæquat causis istis, sed subordinat. Atque quod Jo. Piccardus Tourterianus Lib. II. *Celtopædia* pag. 76. ait, Carminis appellatione indignum esse, quod non prius temporum, Syllabarum, pedumque congruentiâ certâ, ac definitâ quantitate multiplicetur ac profuat: certè id neque ad Bardorum & Celatarum, neque ad Hebræorum, de quibus tamen ei sermo ibi est, poemata quadrat. Enimvero Philo de Essenis tradit: *Μίτρα γὰρ καταλλήλαται ποιεῖται ἐπὶ τὸν τετραμένον, πρὸς δὲ ὅμιον, ὅμιον, παραπένδιον, παραβυσμῖον, εὐαῖον, & ἑξήμιον ἐπὶ πένδιον, ἑξήμιον, ἑξήμιον, ἑξήμιον, ἑξήμιον.* Et Josephus L. 2. *Antiq. c. VII.* ait: Moses carmen Hexametro versu composuit, *ἐν ἑξήμιον τὸν συνθῆκα.* Julianus Apostata Eusebio exprobat, quod voluerit apud Hebræos *ἑξήμιον* τὸν extare pag. 222. Atque S. Hieronymus *Præfat. in Lib. Job.* asserit: *à verbis Job usque ad finem Hexametri versus sunt, dactylo spondeoque currentes, & propter lingua idioma, crebrò recipientes & alios pedes, non eorundem Syllabarum, sed eorundem temporum.* Interdum quoque Rhythmus ipse dulcis & timulus fertur numeris pedum solutis, quod metrici magis, quam simplex lætor, intelligant. Et mox: *Quod si videtur*

OTFRIDI LIBROS EVANGELIORUM.

deitur incredulum, metra scilicet esse apud Hebraeos, & in morem Flacci, Gracique Pindari, & Alcai & Sapphus, vel Psalterium, vel Lamentationes Hieremia, vel omnia ferme scripturarum cantica comprehendere, legat Philonem, Iosephum, Origenem, Casariensem Eusebium, & eorum testimonio me verum decere comprobabit. Verum enim vero Eruditorum Princeps Jos. Scaliger contradocet, & in Animadvers. in Euseb. asserit; Hebraismus nullo modo ad metrorum Gracorum aut Latinorum regulam reduci potest, etiamsi eorum mari misceatur. Et quamvis adversarius post obitum ipsius repertus, Adr. Scieckius Rodornius Lib. 1. Adversar. c. XVII. contendit, tam Philonem, quam Iosephum, primæva lingua Hebraica non penitus ignaros fuisse, & in Syriacismo basisse; patere id enim in impropriis multis eorum interpretationibus primorum nominum, & hæcenus neminem extitisse, etsi plurimi in id incubuerint, qui metrum ad Hieronymi regulas exposuerit: Ipse tamen omnibus modis contendit, se solum atque primum post Hieronymum id deprehendisse: ejusque rei specimina aliquot ibidem exhibere voluit. Sed credo, apud Eruditos hæcenus applausum non invenit. Præterquam enim, quod Puncta Rabbiorum penitus explodere vult, lectionem & pronunciationem receptam textus Hebraici plane rejicit, & aliam venditat, ex qua, & imaginaria consonantia linguæ Belgicæ hodiernæ, etiam metrum istud se adinvenisse gloriatur. Sed hæc paradoxa, affectata, absurda & ridicula dimittamus: & solidiora ex S. Augustino afferamus.

§. IX.

Is Lib. III. de Musica cap. I. & II. Inter Rhythmum & metrum utique discernendum faciendum docet atque idem explicat. Rhythmum autem hic non homœoteleuton, quod nec in Hebræorum, nec veterum forte Celstarum Carminibus reperitur; sed pedum certorum numerum incertum, ut fere etiam apud Comicos Romanos cernere est: qui numerus si certus sit mensura, Metrum dicitur Græcis & Romanis, haud observatum à Priscis Celtis atque Francis. Hæc secundum Augustini sententiam, quam Beda uberius explicans: *Rhythmus*, inquit, est metris confimilis verborum modulata compositio, non metrica ratione, sed numero Syllabarum ad judicium aurium examinata, ut sunt carmina vulgaria Poetarum. Et quidem Rhythmus sine metro esse potest, metrum vero sine Rhythmo esse non potest. Idem: Metrum est ratio cum modulatione, Rhythmus modulatio sine ratione. Plerumque tamen casu quodam invenies etiam rationem in rhythmo, non artificii moderatione servatam, sed sono & ipsa modulatione ducente, quem vulgares Poëtae necesse est faciant rusticè, docti faciant doctè. Ex his perspicuum est, qua significatione Hieronymus metri vocabulo usus fuerit, rhythmum scilicet intellexit, in quo invenias & metri rationem, sed non perpetuam & certam, sed fortuitam quasi, unde ipse addit: *Et propter linguæ idioma crebro recipientes & alios pedes, non earundem Syllabarum, sed temporum.* Interdum quoque Rhythmus ipse dulcis & tinnulus fertur, numeris pedum solutus. En fatentem reum! aut potius consentientem auctorem, qui anxietatem istam Rodornianam nunquam desideraverit.

§. X.

Ut itaque quod res est, dicamus. Quatuor sunt inter sese bene separanda, Poësi quod veterem Poësin à nova rectè discernamus. Primum fundamentum est, gradus, quo à prosa pœma differt, stylus atque character spiritusque poëticus, quem per cantus aliamque poësin infinita antiquorum gesta exornans, posteros exstruere, dicit Plato in Phædro, quo de vide V. Cl. Joh. Joach. Zentgravius Diss. de Euræ Poët. Atque sicut hinc materia suggeritur menti quasi divinitus, ita in formam peculiarem redigit eandem. Rhythmus, qui diffusam aliàs narrationem restringit, & coercet ad verbum dimensionem & repetitionem: adhuc tamen sine metro, & sine homœoteleuto. Accedit postea his substantialibus cujuslibet Poëmatidis, Homœoteleuton; quod tinnulus & auribus non ingratum sonum exhiberet, sed & memoriæ canentium succurreret. Id quod in vetustis Sueconum carminibus nondum invenitur, quæ Edda titulo veniunt, necdum edita sunt. Inter quæ solis Carmen Sæmundi ita incipit:

JO. SCILTERI PRÆFATIO AD

*Fe ok fœrri
Rænfi firthakind
Sa himm grimmi Greppur :
Þýr þa Gautu,
Er hann Wartbathi
Nathi einginn kvætur komast. i.e.*

Pecuniâ & vitâ
Spoliavit hominum prolem
Sæva illa mors ;
Trans illam semitam,
Quam ipsa custodivit,
Potuit nemo vivens venire.

Idem observavi in lingua Hibernica adhuc hodie, ex Ms. quodam, quod nactus sum. Taxat denique Cl. Salmasius, quod finem Rhythmi vocemus Rhythmum, in *Hist. Aug. pag. 352.* Conf. Menag. *dict. Etymol. Gall. voc. Air de chanson.* Denique adinventum fuit & *Metrum* sive numerus Syllabarum in quolibet versu. Hic numerus porro vel incertus est, idque primis in poematibus ita fuit, hodieque etiam in Comiciis Romanorum cernitur. Similiter hæc metri species est, quam Josephus & Hieronymus Carminibus sacris tribuunt. Tandem Græci, & hos secuti Romani, numerum certum cuique Carminis generi constituere voluerunt. Sed Teutones retinuerunt præscam simplicitatem, neque ad definitum pedum ac Syllabarum numerum se alligarunt. Quamobrem non dubitamus Poëtarum rem & nomen præcis Hebræorum vatribus, Celtarum, Gallorum, Germanorum, Brittonum, Hibernorum Bardis, sed & cum primis Otrifido nostro jure optimo maximo vindicare.

§. XI.

Illius primus Editor fuit Matth. Flacius Illyricus vel & Gasparus, sed in *Osfridi Editio 1.* ciderunt in MScriptum aliquod non satis accurate descriptum, sed & ipsi idioma hoc vetustum nondum, in quantum oportuisset, calluerunt : unde nec corrigere amanuensis errores, aut vi critica in eos animadvertere vel saltem conjecturis emendare voluerunt. Gratia tamen iis debentur, quod non suppresserint, aut neglexerint, sed edi, prout invenerunt, curarint. Majorem vero gratiam Lambecius V. Cl. iniisset, si ipse edidisset nostrum correctiorem ex optimo MS. Bibliothecæ Cæsareæ, quod utique salivam movit & collationes variasque lectiones inde hætenus, sed frustra desideravi. Laudandus interim est, quod & titulum Libri genuinum & finem quoque in Flaciano Codice deficientem, ex eodem MS. nobis reliquit. Neque suâ laude hac in parte defraudandus est insignis & J. C. & Polyhistor, Marqu. Freherus, qui varias lectiones ex MSS. annotaverat, quas Gotthardus Voëgelinus post mortem illius an. MDCXXXI. Wormatiæ edidit, & hæc inter alia præfatus : *M. Freherus tam lingua quàm posteritatis Teutonice interesse arbitratus est, singulares à se notas Emendationes, quæ vitiosa esset Basileensis editio, partim à Codice MS. partim à Germanica Crisi suâ (in quo eruditionis gemere præ omnibus ante se mortalibus antecelluit,) nobis relinqui.* Has itaque notas Freheri & animadversiones singulis locis adjecimus, verum uti istæ non suffecerunt, ita infinitis in locis textus fuit deprehensus corruptus & emendandus adhuc aliunde. Cum itaque copia MScripti Cæsariensis denegata fuerit, nihilominus ex locis parallelis ipsius auctoris, tum ex aliis scriptoribus vetustis & coævis, plurima vitia fuerunt sublata, & textus restitutus, atque interpretatione Latinâ, notisque brevibus illustratus.

§. XII.

Titulus libri, monente ita P. Lambecio *Lib. 2. Biblioth. Cæsar. c. V. pag. 417.* imprimis fuit emendandus, Vulgaris Latinus erat : *Osfridi Evangeliorum Liber.* At ipse Otrifidus in Præfatione ad Liutbertum Archiepiscopum, Moguntinum ait : *Psallamen istud in quinque libros distinxit.* Atque ad librum tertium ita præfatur :

OTFRIDI LIBROS EVANGELIORUM.

*Mit selben Christus segenon
Uuol ih biar nun redinon
In eiman livoel suntar
Thiu seitsanun uuuntar.*

Per ipsius Christi gratiam
Ego hic nunc enarrabo
In libro seorsim
Rara miracula.

Et ratio facit, quod Volumen in quinque Libros divisum non possit dici Liber singularis. Titulus porro Teutonicus à Flacio confectus fuit: *Evangelien-Buch, in alt Fränkischen Reimen, durch Otfriden von Weissenburg, Münch zu S. Gallen &c.* Et falsum est, quod Otfridus fuerit Monachus Cœnobii Benedictini S. Galli in Helvetia; sed fuit Cœnobii Benedictini Weissenburgenfis in Alsatia, quod nunc sub titulo Præposituræ ad Episcopatum Spirensen pertinet. Aliam denique Inscriptionem profert Flacius hujus Voluminis in præfatione suâ: GRATIA THEODOSISTÆ: in quo præcunte habuit Trithemium de Scriptor. Eccles. cum Conr. Gesnero, Jo. Jac. Frisio in Bibliotheca Universalis & Ant. Possævino in Apparatu Sacro. Sed errorem retexit Lambecius ex Inscriptione Libri I. prout ea extat in MS. Casareo.

§. XIII.

Porro Otfridus secutus fuit in interpretatione, tum verbali, tum mysticâ, Latinam sive Vulgatam præcipue Versionem Bibliorum, sicuti & Anglo-Saxones: quum Gothica versio magis Græcum sequatur textum, observante Mareschalco & Junio. Inter Patres Ecclesiæ videtur præprimis secutus S. Gregorium, & S. Augustinum, id quod subinde annotavi. Ipse non diffitetur Lib. V. cap. 14. v. 49 ubi vide. Idem de sese quoque paulò ante Otfridum falsus est Alcuinus, Magister Caroli M. Imp. qui in Præfat. Comment. in S. Jo. Evangel. Lib. I. pag. 382. ait: *Nec ex quolibet paterna possessionis prato mihi flores colligendos esse censeo, sed multorum Patrum humilis corde, prona cervice, florida rura peragrande mihi esse video; ut sine periculo nominis mei satisfaciam sanctissima voluntati vestra. Primoque omnium S. Augustini suffragia querens, qui majori studio hujus Sancti Evangelii exponere nisus est sacratissima verba. Deinde ex opusculis S. Ambrosii sanctissimi doctoris aliqua trahens: nec non ex Homeliis præcipui Patris Gregorii Papæ, vel ex Homeliis B. Bedæ Presbyteri, multa assumens, aliorumque sanctorum Patrum, sicut invenire potui, interpretationes posui &c.* Hinc est, quod Otfrido in multis cum Alcuino convenit, ut hinc inde observavimus, quanquam & hunc ipsum quoque Otfridus sine dubio adhibuit. Certe Quatuorviratum sequens ætas attribuit his Doctoribus. Ita Jacob. de Koenigshou. Chron. cap. 3, 33. Sanctum Gregorium Papam vocat, *der vier Lerer einen*: unum ex quatuor doctoribus Ecclesiæ. Et cap. 2. §. 86. S. Ambrosium inter eos refert, *Sant Ambrosie Bischof zu Megelein, der vier Lerer eine*, i. e. S. Ambrosius Episcopus Mediolani, unus ex quatuor doctoribus. Prodiit hac de re superioris seculi anno quinquagesimo octavo liber cum hac inscriptione:

Quaternio: ein schöner Traktat: in welchen CXXV. Stück von vier Dingen, aus Thoma von Aquin gezogen.

SUPPLE-

SUPPLEMENTUM

*Præfationis Schilterianæ in Otfridum, partim ex schedulis
SCHILTERI, partim ex propria penu defumptum, at-
que additum à JO: GEORGIO SCHERZIO, Profes-
sore Juris Argentinensi.*

Modus interpretandi Otfridum, quem B. SCHILTERUS adhibuit, est plane simplex & elegantis carens, ita quidem, ut, ceu fieri decebat, ~~verba~~ ^{verba} verba verteret, magisque ad idiotismum Germanicum, quam Latinum, respexerit; quod eo fine factum est, ut vis cujusvis vocabuli facile possit intelligi, etiam ab eo, qui linguæ Germanicæ plane est ignarus.

Cæterum de distinctione versuum notandum, eam in codicibus MSS. & Vindobonensi & Vaticano aliter se habere, ac tum à Flacio, tum à Schiltero exhibetur. Scilicet, quæ hic sistuntur ~~versus~~ ^{versus} ibidem sunt forma ~~dispositi~~ ^{dispositi} expressa; ex. gr. Principium Dedicationis ad Ludovicum Regem, quod hac facie prodit apud Flacium.

Ludouuic ther snello
Thes uuisduames follo,
Er Ostarriche rihtit all
So Frankono Kuning scal.

In MSS. modo dictis hac ratione repræsentatum occurrit :

Ludouuig ther snello. Thes uuisduames follo.
Er Ostarriche rihtit all. So Frankono Kunig scal.

Quod ipsum jam olim monuit Stadenius in specimine Lestionum Antiquarum Francicarum in Præfat. ut & in Epistola ad Eggelingium, quam exhibet Dominus à Seelen in Memor. Staden, pag. 261. Maluimus autem modum à Flacio usurpatum, & à Schiltero retentum, ideo servare, quia in Glossario aliisque Scriptis Schilterianis versus juxta Hypothesin ~~versus~~ ^{versus} numerati allegantur; & præterea alii Eruditorum, qui ad Otfridum provocant, hanc numerandi citandique rationem sequuntur.

Præterea notandum in supra laudatis MSS. plurima occurrere Puncta, & notas distinctionis; quæ tamen omnia hic imprimi necessarium non duximus. Quæ autem sit illorum punctorum ratio, Viri quondam Amplissimi & Consultissimi, Dn. Jo. Phil. SCHMIDII, Argentinensis, & Consiliarii quondam Lejniensis, seu testis ~~arbitri~~ ^{arbitri}, verbis exponere liceat. Ille in suis animadversionibus ad P. Lambeckii Observationes super Codicem MS. Voluminis Evangeliorum Otfridi, (quas scriptas ad me an. 1714. sponte sua misit) pag. 24. ita loquitur.

Ratione punctorum in genere observandum, per universum opus Otfridianum ea regulariter non adhiberi, nisi ad unum Tetrasichon in medio versu ab altero separandum; finito enim versu nulla aut variis adhibita cernas puncta. Quæ vero hoc præcipue loca frequentiora spectas in mediis Tetrasichis, ea ultra hunc locum vix alibi taliter occurrunt, minime quidem tali frequentia. Unde non facile fuerit dictu, an à Scriptoris, an Revisoris vel alterius manu, aut in quem usum fuerit hic cumulata: Cum tamen character literarum hoc ipso in loco atque circa initium hujus exordii appareat aliquanto minutior ab insequentibus Tetrasichis, differentia manus scribentium istud omne attribuendum esse censuerim. Præter istum vero Segregationis usum in Te-

IN OTRID. ADDITUM.

in Tetraſtychiis Operis huius Oſtridiani, inſigne aliis quoque deprehenditur in ſeparatione vocum atque literarum, qua uti ſcriba incuria juncta, vix, imò plane non aliquibus locis fuiſſent diſcreta, locumque maximis dubiis difficultatibusque reliquiſſent, niſi exquisitiſſima Reviſoris, Oſtridi ſorſe ipſius, cura atque diligentia ea omnia nunc cernere liceret complanata; cujus rei exemplum ſuo, ni fallor, loco oculis ſubjiciam apparebit. Alius iterum Punctorum uſus eſt, quando præter ſupra in præcedentibus dictam Eliſionis notam, pro literis, ſyllabis aut verbis integris, Scriba incuria omiſſis, ſuis quibusque locis reponendis, inſerſionis notam quoque conſtituunt: Aliis iterum Subſtitutionis notam gerunt literarum, nempe unius pro alia. Aliis iterum, non eliſionis ſaltem poetica, ſed omnimoda deletionis litera vel ſyllaba in mediis vocibus, notam repræſentant. Inſerſionis nota in hoc præſertim

capite habetur verſu 29. ubi vox irreinoc, correctæ eſt in pluralem, hoc modo irreinoc. Subſtitutionis exemplum eſt in verſu ſeq. atque voce Theheinaga, ubi legendum Theheiniga, vocali nempe i, pro vocali a ſubſtituta. Plena deleſio ſubpunctatione ſui literarum, nulla alia ſuperpoſita. Priori uſui in Tetraſtychiis diſcernendum aſſinis eſt ille, quo Orationis in ſua commata ſecundæ inſerſionem, ubi rurfus differentia apparet in eorum appoſitione, qua nempe alia regulariter inferiori litera lateri ad calcem verborum apponuntur, alia vero ſuperiori lateri ad medium totius verborum Græcorum, velut in hoc ipſo ſuperius allegato ſpecimine apparet, poſt verba ἀγαλῖν breittin: ἡ ἀλῖν. Tandem vero inſerſionem quoque Puncta ſignis Interrogationis, veluti (؟) vel alterius nondum certi uſus, veluti (,) vel (!) efficiendis; quorum ſuis locis dabantur exempla.

Utiautem Puncta, ita & Accentus plurimi vocabulis Oſtridinis inſcripti reperiuntur in ſæpe nominatis MSS. De iis iterum audiri meretur D. Job. Phil. Schmidius in ſupra allegatis Animadverſionibus pag. 25.

Circa Accentus notandum, uniusmodi ſaltem in Oſtridianis Evangeliiis, quemadmodum in cæteris ejus vetuſtatis Monumentis Alamannicis iſtos deprehendi, omnes nempe ad modum Acutorum apud Græcos, niſi quod alii magis acutiores ſpectentur, hoc modo (´) alii magis incurvanti, hac forma (˘) Hi ſere regulares ſunt, nominibus, verbis aut etiam particulis ordinariæ ſuperimpoſiti, acutiores ſere ſolummodo dictionibus ex duabus ſyllabis mere vocalibus conſtantibus applicatas deprehendas, veluti voculus iā, iō & iū, aliisque hiis annexis & ſimilibus. Ubi peculiariter adhuc circa has vocalis notandum, iſtarum vocalium unamquamque ſuo accentu regulariter inſigniri, quandoque & ſæpius tamen vocalis illas tribus accentibus cumulatas, rarius uno ſaltem notatas, rariffime, abſque omni accentu reperiri. Obſervari licet & aliud Accentuum genus, qui duplicati ſunt, in unum tamen acumen infra deſenſes, hoc modo (ˆ) quales ſuper voculis monosyllabis iō, iū & ſimilibus ſaltem impoſiti reperiuntur. Quis vero in genere Accentuum horum in Dictionibus Germanis Uſus, & cum ſolummodo depreſſioni, vel elevationi vocis, vel Syllabis brevibus aut longis efficiendis, qui maximus tamen, & minime temerandus juxta lectioni veteris lingua Teutonica aſſequenda eſſe poterit, inſerviant, penes vetuſtatis iſtius magis ſciſtos Teutonas eſto judicium. Quemadmodum vero proxime de Punctis dictum, quod ſignis quibusdam conſtandis adhibita inſuper fuerint, ita præprimis accentuum concurſus iſta ſigna effici videmus, niſi quod tamen aliquando accentum pure & abſque puncto, hac ratione (!) pro ſigno exhiberi deprehendatur.

Licet autem Adjeſſio Accentuum non omni caruiſſet utilitate, attamen illi, ne nimis caro veniret hoc opus, ſua jam natura ſumptuoſum, anxie curandi non fuerunt. Sine magno autem damno omitti potuiſſe ſummorum in hiſce literis Vitorum, STADENII, & EGGEILINGII ſententia fuit. Ille in literis ad Eggelingium de die 28. Novembris anno 1707. ita loquitur: Cum itaque jam codice ſuo Flaciano, & indice errorum in eo toto libro inſtructi ſim, nibique ſere obſcurum mihi ſit in eo intelligendo, id unum editionem remotorum, quod accentus, de quibus ſatis magnifice loquitur Lambecius, in Codice Flaciano non ſint appoſiti, niſi rariffime, cum, ut ex Supplementis Lambecianis apparet, ii omnibus lineis incumbant. Ego, ut dicam, quod ſentio, eos ſupervacuos eſſe ſtatuo, & Oſtridum ſuo tempore iis, æque ut nos hodie, carere potuiſſe: ſcanſio & ſenſus æque bene ſine iis procedit: & more ſui ſæculi ſolum abſtreptum fuiſſe Oſtridum, palam eſt. Id unicuique animadverto, accentus hos in vocibus polysyllabis illi ſyllaba, qua radicalis eſt, impoſitos eſſe, qui uſus tamen eſt exiguus, præſertim parum exercitato. Conſtat enim facile, quæ Syllaba ſint præfixa, quæ terminationes, itaque ad radicem vocis non pertinentes. Ut vero perſpecta radice, dubium tamen maximum remanet in ſignificato eruendo, ad quod accentus nil conferit.

SUPPL. PRÆF. SCHILT. IN OTFRID. ADD.

Cui respondit ipſis Nonis Januarii anni 1768. Eggeſingius : *De Accentibus vero in codice Otfridi Lambeciano vel potius Caſareano, quid dicam, ſere nescio. Hoc tantum poſſum : ſuſpicor Otfridum ipſum illos non addidiſſe : neque enim tunc temporis vel Græcis, vel Germanis, vel Rumiſ, vel Belgis apices erant cogniti, ſed ut pleraque Gloſſaria vetuſta Teutonica, in gratiam Monachorum, clauiſtra Germanica inhabitantium, huius autem lingua ignarorum, conſcripta reor, ideoque eos, quo facilius hæc addiſceretur & concinnius pronunciaretur, additos; ſic eandem ob rationem Otfridianis, quamvis à recentiori manu, fuiſſe adpictos : etenim Theotiſcam illam linguam ſine accentuatione olim à peregrinis aque diſſiculus potuiſſe legi & intelligi, ut hodie Chineſium à Moſſumariis Europæis.*

Nunc dicendum venit, quid circa opus Otfridinum hac in Editione fuerit præſtitum. Primo quidem Schilterus exhibet Textum Editionis Flacianæ, partim ex ingenio, partim ope eorum, quæ Lambecius in Bibliotheca Vindobonenſi & Freherus in variis lectionibus MSS. annotaverat, correctum, & in linguam latinam verſum; deinde Notas ad Textum illuſtrationem aut confirmationem facientes ſubinde exhibet. Miſerat quidem ad B. Schilterum Vir de bonis literis egregie meritus B. Dn. Schmidius, jam an. 1704. 25. folia, ex codice MS. Vindobonenſi deſcripta, imo depicta; ſimile quoque fere officium eidem præſtiterat Dn. Frid. Roſtgaard, Danus, mittens ipſi an. 1699. *Emendationes Otfridi ex antiquiſſimo Codice MS. Palatino-Vaticano Romæ à ſe collectas; ſed neuſtrum horum Schilterus, partim aliis negotiis impeditus, partim morte præventus, cum Flacianâ Editione contulit.* Poſtquam itaque modo laudatus Dn. Schmidius ſingulari huius ſtudii amore aſſus, reliqua 27. folia, ex Codice Vienneniſi ſumma cum cura deſcripta, ad me miſiſſet, Roſtgaardique etiam Emendationes in manus meas veniſſent, nolui deeſſe petito Viri de re literaria eximie merentis, Dn. Danielis Bartolomæi, Bibliopolæ Ulmenſis famigeratiſſimi, quo id agebat, ut, quæ deeſſent labori B. Schilteri, ipſe pro viribus ſupplerem. Eo promtius autem oblatum munus ſuſcepi, quo majori in hæc literas amore feror, quoque honeſtius eſt, Publico ſimul & Famæ fideliffimi Præceptoris ſervire.

Contuli itaque Textum, qualis à Schiltero exhibetur, integrum cum toto Codice Vindobonenſi & Emendationibus Roſtgaardi, decerptis ex Codice Vaticano. Imo & contuli ipſum illud MS. quod Typographis inſerviebat, cum Flaciana Editio imprimeretur, quodque nunc Illuſtre orbis literarii Decus, Generoſiſſimus Dominus, *RAT-MUNDUS de KRAFFT à Delmenſingen, Libera S. R. J. Civitatis Ulmenſis Conſularis meritiſſimus, Patronus meus Optimus Maximus*, nunc poſſidet. Licet autem non facilis ſim ad lapſus aliorum, inprimis Præceptorum, ſub cenſuram revocandos, tamen Publici boni amore raptus, non potui, quin, ubi B. Schilterum humani aliquid paſſum eſſe deprehendi, per notulas quasdam ſubjunctas medicinam aſſerre tentarem. Quod an feliciter ceſſerit, æquis rerum arbitris judicandum relinquo; ſimulque peto obſecroque, ne quis hunc conatum imputet carpendi vel (quod pejus eſt) injuriandi libidini.

Cæterum meliora ſine dubio ad poliendum Otfridum noſtrum aſſectri potuiſſent, ſi quæ B. Dn. Dietericus à STADE, Vir quondam in Antiquitatibus Germanicis verſatiſſimus, magna Eruditione, ac labore ſummo Otfridi illuſtrandi cauſa compoſuit, inſpicere licuiſſet, ſed hanc Corinthum adire mihi non contigit. Quid autem à Stadenio (cui res Germanica plurimum debet,) in hoc ſtudioſiorum genere, vel aſſectum, vel perfectum fuerit, diſcere licet ex *Memoria Stadeniana*, quam Dn. Jo. Henr. à Seelen, Reſtor Gymnaſii Lubeceſis meritiſſimus hoc demum anno edidit. vid. cap. IV. p. 138. qui etiam nos docet, V. Cl. Dav. Hofmannum, de Otfrido, Monacho Weiſſenburgenſi, quatuor Evangeliorum Interprete, egiſſe in eleganti Diſſertatione, Helmſtadii anno 1717. habita.

Vale, benevole Lector, & conatibus noſtris ſave. Scribebam Argentinæ d. IV. Cal. Nov. 1725.

DEDI-

DEDICATIO

MATTHIÆ FLACII, ILLYRICI.

*Nobili genere ac Virtute Viro D. Adolpho Hermanno Riedesel in Eisenbach, Marschalco Hassiæ hereditario, Domino
& Patrono suo, optat M. Flacius Illyricus solidam sinceræ Christi
religionis cognitionem, Zelum, ac constantem
Confessionem,*

Nobilissime & Clarissime Vir, ac Patrone plurimum observande, Thesaurum hunc egregium antiquitatis (ur hoc præclarissimum monumentum Beatus Rhenanus vocat) Theutonum gentis regione & hominum frequentia amplissimæ ob plures causas, magno labore tum repertum, tum etiam à quodam doctissimo & pientissimo viro descriptum jam diu in publicum evulgare, multos sollicitando & orando, sedulo conatus sum, ac tandem etiam vix perfecti: quas causas hic non tam ideo enumerare libuit, ut facti mei rationem, tibi aliqui non ignotam redderem, quam ut tanto plurius hoc opus Germani alique, facerent, majoresque etiam fructus inde perciperent. Prima sane ea causa est, quam etiam ipse Otfridus, hujus libri Author, sibi scribendi fuisse dicit: ut qui vel canendo vel legendo occupantur, aliis vel inutilibus, vel etiam noxiis cantilenis aut scriptis, inde ad salutarem tractationem, lectionem, cautionem, ac meditationem Scripturæ & Sacrosancti Evangelii Christi, quod hic Rhythmis vertitur, invidetur ac retrahantur: quam quidem eximium planeque divinam utilitarem, nunc etiam ecclesiasticæ vulgaris linguæ cantilenæ, maxima spiritus energia, potissimum à Luthero compositæ, egregie præstant.

Libri hujus commendatio

& elendi

causa I. Divina utilitas.

Secunda est, quod cum omnes vetustas res, etiam si sint tantum lapides sculpti, vetera ædificia, arma, picturæ, numismata, aliæve res, ob solam eorum antiquitatem admiremur: quanto magis par est, cunctos hoc vetustissimum monumentum, sacram insuper doctrinam continens, magnificere.

II. Antiquitas.

DEDICATIO

III.
*Exemplum
litterarum in
vernaculo.*

Tertia est, quod cum nunc acriter controversetur, an liceat sacras literas à multitudine, idque præsertim vulgaribus quarumvis gentium linguis legi: hic habemus illustrem quæstionis istius decisionem, quod olim tempore Christianissimorum Cæsarium, Caroli M. & Ludovici Pii, cum Episcopi essent adhuc literatores, & Ecclesiæ religioque nonnihil magis florent, quam postea, quando hoc opus compositum publicatumque est, non tantum sās piumque est habitum, vulgi manu sacras literas teri, sed etiam vulgaribus Rhythmis vulgo passim decantari & celebrari.

IV.
Lingua-
num.

Quarta causa est, quod cum omnes homines merito, ac secundum Dei mandatum, suos parentes, & quosvis majores antecessoresque ac ipsorum etiam quasvis res, monumentave magnificent: quanto æquius est omnes Germanos suorum majorum linguam monumenta aut libros eam continentia magnificere? Eorum igitur studiis votisque gratificari volui: ut & in hac parte meam erga Germaniam voluntatem testatam facerem: præsertim autem gratitudinem, ob acceptam inde veram religionem doctrinamque, & diuturnum hospitium, ac insuper ductam hinc uxorem, & genitos XVII. liberos, quorum IX. jam ad Dominum commigraverunt: præsertim vero, quia Deus voluit, me in hac gente, de sua hi scilicet posteris temporibus ex ingenti misericordia, instaurata veritate, contra multiplices corruptelas nebulasque, quæ ei offunduntur, contraque instauratorem veterum tenebrarum, testimonium publice dicere, quoquo demum modo Satan ejusque organa, vel etiam alii hominum filii de me blaterent: quorum oblationes, Deo & bona conscientia fretus, floccipendo.

V.
Germano-
rum nobili-
tatis per-
petuitas.
Aristot.
Lingua
Conserv-
tia.

Quinta causa est, quod hinc cognoscitur hujus gentis nobilitas, vel potius ingens Dei erga illam beneficium. Aristoteles enim dicit: *Nobilitatem esse veterem hereditariamque virtutem, aut veteres divitias.* Hæc quoque sane non parva nobilitas, & simul ingens Dei beneficium est, quod jam ut minimum duobus millibus annorum hæc gens hæc sedes, & hanc linguam semper fermè florens ac regnans, certè nunquam diu serviens, retinuerit. Etsi enim pronuntiatio & terminationes vocum non parum variaverint, sicut etiam in vicinis regionibus dialecti variant, tamen voces sunt pleraque omnes eadem: cum contra aliæ gentes aut sint ex diversissimis populis confusæ, aut ex alijs sedibus in alias subinde propulsæ, vel abactæ, aut etiam linguam prorsus mutaverint, & ex diversis confuderint, & denique diutissime alienum jugum passæ misere servierint. Quod autem eadem lingua verbaque maxima ex parte jam olim fuerint, quæ nunc quoque sunt in usu, testantur luculenter nomina propria hominum, qui olim ante Christum fuerunt, quorum etiam nunc Erymologix notæ sunt, & communi linguæ respondent. De qua tota re ac præsertim de Vetustate gentis & linguæ Germanicæ, vide Aventinum libro primo suorum Annalium.

Aventin.

Admoneantur igitur hoc ipso suo veteri monumento nobiles, & quasi *aristocratiæ* Alemanni, non solum de hoc ipso immenso Dei beneficio: cui nunc etiam illud longe majus accessit, quod filius Dei in hac gente, & per ejus gentis homines, in hisce horrendis tenebris primum veram religionem instauravit: sed cum etiam videant, vicinas olimque nobiles ac florentes nationes, Græcam, Illyricam, Pannonicam, Belgicam, Livonicam, aliasque horribiliter, partim in miserandam servitutem redigi, partim etiam plane aboleri: evigilent tandem statuuntque, se quoque mensuram peccatorum suorum egregiè implevisse & etiamnum multiplicibus malefactis sibi iram in die iræ cumulare. Non profecto tantum in bonum, felicitatemque hominibus instauratur prædicatio divini verbi, & ista evidens Dei visitatio: sed multis est etiam critique odor mortis: & plerumque sane ea tunc demum à Deo ordinantur, cum jam securis iræ divinæ ad radicem arboris posita est. Christus petra scandalii, conterens adversarios infantes, *Psalm. 2. & 110.* nunc accedente fine mundi, de coelesti monte deorsum ruens, sicut jamdudum caput, pedes, ventremque & femora & tibias mystici gigantis Danielis contrivit, Antiochumque istum patescivit, & fregit prostravitque: ita etiam tandem reliquum pedum digitorumque, exultante interim illo blasphemio cornu bestiarum, conteret, donec tandem omnia adversa pedibus suis subiciat. Agnoscant ergo Germani tempus istius admirabilis visitationis, contemplantes etiam proximarum gentium, Gallicæ, Brabanticæ, Danicæ ac Suevicæ tristissimas iræ divinæ acerbissimasque flagellationes, diligenter secum illam historiam Christi regulam meditantes: *Nolite putare, quod illi sint peccatores præ vobis: sed nisi penitentiam egeritis, omnes similiter peribitis.*

MATTHIÆ FLACII, ILLYRICI.

Sexta causa est, quod cum hæc lingua multas habeat propagines, aut certe plurimas voces aliis linguis communicarit, ut Italice, Gallice, Hispanice, Anglice, Polonice, Bohemice & aliis, quæ nunc vel sono ipso, vel etiam illa veteri notione minus notæ sunt, cognita non nihil hac vestigiore forma istius sermonis, tanto clarius illis ipsis peregrinis gentibus illarum vocum origines simul, & significationes innotescunt. F.I.
Ubi in aliis
linguis
inde oritur. Narrat Julius Cæsar, sacerdotes Gallorum (qui, ut Aventinus probat, olim etiam Germanice sunt locuti) vocatos esse *Druidas*, cuius vocis Etymologiam liquido hic liber indicat, cum totis *Trutis* * vocat Deum: ut Druidæ idem sint, quod divini viri, aut Dei ministri. Druidæ. Trutin autem ideo putant aliqui Deum dici, quod sit fidelis, verax ac constans, sicut, etiamnum ista locutio celebratur: *der treue Gott*, & Paulus inquit: *Fidelis Deus*. Marfale. Nomen *Marfale* facile ex hoc libro intelliges significare, ministrum equorum aut rei equestris, cum hinc animadvertes *Saleb* significare ministrum aut famulum, nempe ministrum principis, qui rem equestrem, equitesque & aulam curet aut regat. Omnino plurimum huius libri sermonisque cognitio proderit ad cognoscendas Etymologias & origines vocum Germanicarum, & plane ad plenius cognoscendam hanc linguam. Nam & propagines variarum vocum ex illis primis thematibus, aut (ut Hebræi Grammatici loquuntur) radicibus deducuntur: & ex illo veteri vocum usu præfens illarum vocum significatio ususque & abusus plenius cognosci potest, plane non dubitanter possis statuere ac dicere, quod sine hoc quasi Etymologico linguae huius, nemo eam plene perfecteque cognoscere possit.

Septima, navavit bonam operam Avenarius in suo Hebræo Lexico, monstrans tres istas primarias & originarias linguas, Græcam, Latinam, & Germanicam habere suas originales voces ex Hebræa. F.II.
Origine
lingua
ex Hebræa. Idem de Illyrica aut de Slavonica aut Vandalica monstrari haud difficulter posset, quæ itidem latissime per Europam, à mari Adriatico, usque ad Balthicum, aut etiam Hyperboreum Oceanum & Euxinum extenditur. Porro ejusdem Hebrææ Linguae propagines esse Chaldaeam, Arabicam, Punicam & Turcicam, etiam facilius esset monstrare, quod illæ multo magis ad matrem accedant. Istud vero ipsum de Origine huius Linguae ex Hebræa, multo etiam magis ex hac vetustiori forma, aut dialecto Germanici sermonis demonstrari posset, cuius primaria themata propius ad illam sono & sensu accedunt. Vox *Kerle* olim significavit hominem, sicut & adhuc in Suecia & in Saxonia: quam vocem si ad Hebræam Linguam referas, præclarissimam profecto Etymologiam habet: notat enim invocatorem & Cultorem Dei, quod idem est, ac si dicas, hominem esse filium & imaginem Dei, quæ vera primariaque hominis ratio, natura ac forma est.

Monstrata vero sic vetustate Hebrææ Linguae & Gentis (quod etiam Hebræa nomina Græcarum literarum testantur) ultro inde consequeretur non tantum veritas istius sacre Historiæ, de linguarum dissipatione deque omnium gentium origine, à Noacho & filiis Hebræice loquentibus, sed etiam Historiæ illius totius, ac insuper Religionis vetustas simul & veritas. Utinam autem aliquis ociosior doctiorque ac diligentior hanc sibi operam desumat, aut accuratius pleniusque ostendat, omnium linguarum originem & præsertim originalia themata ab Hebræa exorta esse. Inciperam ego quidem ipse istud opus tentare jam ante annos 23. sed postea gravioribus rebus, curis ac laboribus retinendi coelestis depositi impeditus, illud omisi. Ad quod argumentum faceret etiam, quod pleræque gentilium tandem corruptæ fabulosaque historiæ, sicut & titus sacerorum corrupti & etiamnum circumcisio Mahometanis usitata monstrari possunt, habere suam originem ex veris sacrarum literarum monumentis, historiisque Hebræorum.

Octava causa huius editionis est, quod aliqua indicia purioris religionis (quantumvis jam tum valde inceperit declinare) hinc haberi possint: Cujusmodi est, quod dixi, omnibus tunc licuisse *vulgari lingua* sacras literas lætare & cantillare, deque iis cum aliis loqui & conferre. Præterea, quod fuerit tunc adhuc magnum studium cognoscendi verum Deum, ejusque voluntatem ex ipsismet literarum fontibus, seu ex scrutatione sacrarum literarum, non ex *hominum traditionibus* & putribus lacunis, quibus frustra Deus agnoscitur & colitur. Ipsum profecto solum nomen GRATIÆ ** hisce libris pro titulo

(b) 1

lo im-

* Trutin, Drachin, DEUS, Dominus: diversa vox à *Drut*, fidelis, vid. Glossar. nostrum.

** Sed vide Petri Lambec. Lib. 2. Biblioth. Cæsar. c. v. p. 47.

DEDICATIO

lo impositum, satis liquido testatur, Christicolæ adhuc tum temporis sacrosancta Evangelia, quæ in hoc opere versu convertuntur, pro lætis quibusdam nunciis gratiæ ac favoris Dei per Christum parti habuisse, non pro severa legum ac mandatorum exactione, minarumque, iræ ac poenarum Dei denunciatione: ut postea plerique perperam de Evangelio, tanquam nova, exactioreque quadam lege senserunt & differuerunt, Christumque pro mero Legislatore, & austeriore Moysæ, quam ille prior fuerit, habuerunt.

Quin etiam ipse Author scopum hunc omnium Evangelistarum titulumque & fidem suam epientissimis verbis, asserentibus gratuitam justificationem contingentem sine nostris meritis, exposuit. Id enim ipsum in Præfatione inter alia de hoc summo salutis nostræ Dogmate canit, ut mox in sequente Epistola eius versus adscribemus. Illud quoque in hac parte non negligendum est, quod hoc opus tantum suo Archiepiscopo examinandum & probandum commendat, non id pontificis beatorum * pedibus & Romanæ Ecclesiæ subijcit, sicut postea fieri necesse fuit, & etiam nunc (proh pudor) adulatorie parasiticeque à plerisque fastidatur: & in super pro fidei articulo habetur doceturque. Tanta erat adhuc tunc libertas Ecclesiarum & Pastorum, quam postea contraria extrema prorsus tyrannis est consecuta.

Nec illud profecto etiam leve indicium vestigiumque purioris doctrinæ est, quod nunc sacerdotes alique Doctores judicaverunt, utile esse, omnia sacra mysteria omnibus Christianis esse notissima, sicut & olim sancti Apostoli docuerunt, eoque vulgari ac plane intelligibili sermone multitudini sacra scripta proposuerunt. At postea petinde sibi solis clavem scientiæ rapientes spirituales isti (uti se vocant) omnia sacra mysteria occultarunt, sicut Cicero scribit, veteres Romanorum sacrificios & legulejos in occultatione fastorum fastidasse. Quo scilicet vulgus hominum omnium illorum mysteriorum ignarum & semibrutum ipsis tanto magis obnoxium foret, sibi que quilibet, vulgo ob imperitiam non reclamante, liceret.

IX. Nona causa est, ut hinc appareat, Christum semper ad dextram Patris gloriose
Regnum regnare, & subinde in omnibus gentibus mittere ac largiti dona hominibus, excitando
Christi. suos ministros, qui sacras literas illustrent, & per eas homines ad ardens pietatis cultusque divini studium excitent inflammantque: atque ita tum hominum salutem, tum & gloriam Dei amplificent & insigniter promoveant.

X. Decima causa est, ut & instruantur lectores hujus libri doctrina, & insuper
Præxi exemplo ipso pii studii illustrandi sacras literas, & promovendi veram pietatem omnes
titul. excitentur, ad pacem diligentiam ardoremque rerum sacrarum suarumque propriæ salutis, & gloriæ Dei, nec degenerent in Epicuream profanitatem, quo nunc sub finem mundi plerique mortales, proh dolor! maximo impetu degenerant, ruuntque ac eurrunt. Pulchrum enim sane est, veteres, præsertimque majores suos, imitari in re bona, & non in pravis studiis: quo sine jam ante annos 300. Leopoldus de Bebenburg scripsit utilem libellum, de zelo studioque pietatis veterum Germanorum.

XI. Postrema causa est, ut ipse etiam liber extet, historiæque facti, aut dodum
Libri con- evulgati hujus libri habeatur: atque adeo ut cognoscat, jamdudum antea sæpius
servatio. sacras literas in vulgarem Germanorum sermonem conversas fuisse. Nam primum Ulphilas Episcopus Gothorum (qui itidem Germani fuerunt) mox post Nicenum Concilium, circa annum Domini 370. teste Theodoro & Sozomeno convertit sacrum codicem in Gothicam Linguam, ejusque divini instrumenti ope gentem eam, maximo sub periculo, ad fidem Christianam convertit, quod quidem factum est ante D. Hieronymi popularis mei tempora. Hunc vero ajunt etiam in Illyricam aut Sclavonicam linguam, idem sacrosanctum volumen convertisse. Unde forte est Moscovitica versio ejusdem linguæ, cujus vetusta exemplaria etiamnum reperiuntur, & aliqua ejus fragmenta, sicut & Servianæ (cujus gentis idem sermo est) ipsæmet in Bibliotheca D. Antonii Venetiis conspexi. Unde quoque est, quod ea
Æneæ tota gens, & Serviana & Moscovitica, vulgari lingua in sacris religioneque utitur.
Sylvius. De qua re narrat Æneas Sylvius, ant Pius II. olim in quadam Romana Synodo acriter

* beatiæ.

MATTHIÆ FLACII, ILLYRICI.

terdisputatum esse, an id sit in ea parte Illyriæ serendum, ubi Pontifex imperitavit, & tandem esse auditam coelitus vocem: *Omnis lingua laudat Dominum*. Verum de hac questione dogmareque Spiritus Sanctus jam olim 1. Cor. 14. disertissime pronuntiavit, & multi hæcenus luculenter in eo veram sententiam demonstrarunt.

Postea quoque tempore Caroli Magni tres docti viri, *Strabo, Rabanus, & Haimo* idem sacrum volumen in vulgarem linguam convertisse legantur: quorum tamen opus tam cito interisse, valde sane dolendum est. Sed nimirum hoc quoque fraude Satanz & hypocritarum factum est, qui salutarem verbi Dei lucem pusillis Christi fulgere ferre nequeunt. Sane ipsummet Carolum Magnum patriz linguæ, quæ fuit Germanica, illustrandæ studiosum fuisse, notissimum est, adeo ut & Grammaticam de ea conscripisse referatur. *Matthæus Paris*, Anglicus Historicus, qui longe ante hæc tempora vixit, narrat: Germanos jam olim ante Christi tempora scriptis præsertim rhythmicis, suas historias conscribere suisque solitos, & quosdam ejusmodi libros nominatim indicat. Idem etiam refert, probatque Joannes Magnus in suo opere. Atque hæc priorum versionum Scripturæ veterumque morum gentis Germanicæ in consignandis suis monumentis, studiique sacrarum literarum, historia digna est, quæ sciatur, tam ut Dei gloria eluceat, qui in omnibus gentibus præclara ingenia excitat, tum etiam, ut posteris ad majorum suorum virtutem industriamque imitandam exsuscitentur.

Hæc alique complures causæ, & præsertim publicæ utilitates, tum ad Dei gloriam ac hominum salutem, tum etiam ad gloriam gentis Alëmanicæ, ac denique etiam ad commodam ejusdem, & præsertim Ecclesiæ Dei spectantes, me impulerunt, ut (sicut & prius dixi) jam longo tempore sim conatus, seduloque laboraverim in promovenda impressione hujus operis. Quo quidem me etiam non parum impulit doctissimi viri, beati Rhenani Seletstadiensis gravissimum testimonium & præconium hujus ipsius operis, cujus verba paulo post adscribemus.

Plurimum sane hanc editionem adjuvit eruditione & pietate clarissimus vir D. D. Achilles Gasparus, tum describendo, tum & Lexicon veterum hujus sermonis vocum consiciendo, quo publicæ utilitati & suo ardenti erga patriam & veram Ecclesiam studio satisfaceret: cui ab omnibus ingenuis Germanis Christi quæ fidei Cultoribus gratiæ debentur & habebuntur.

Tibi vero, Vir Genere ac Virtute clarissime, hoc Opus dedicate ob plures causas volui, præsertim autem quod & urissi hanc editionem, & tuam liberalitatem ad eam promovendam promissisti: & denique, quod spero complures Germanica nobilitate atque adeo etiam ex superioribus ordinibus, & præsertim literatis hominibus, ob tuum nomen Librum hunc studiose complexuros esse, & linguam etiam hanc porro illustraturos.

Quod si hoc opus eo studio favoreque excipietur à suis Germanis, quo certe par est, forte aliquando etiam illud alterum majusque volumen edetur, mihi à Te communicatum, in quo Veteris Testamenti Historiæ itidem rhythmis ante annos 300. conscriptæ sunt. Sane indigni fuerint, qui de nomine, Genteque Germana gloriantur ac nominentur, qui non dignabuntur hoc sacrosanctum vetustatis suæ monumentum habere & cognoscere, suamque maternam linguam & avitum sermonem degustare: præsertim cum ad eum conatum tanta hic præsidia habeant, tum vocum cum præcedentibus congruentiam, tum præfationis versionem, tum Dictionarium adjunctum, tum denique etiam Latinum Evangeliorum textum ad singula loca annotatum, ex cujus collatione facile sensus rhythmorum deprehendi ubique possit. Juvat nos, laudique etiam datur, cognovisse, aut saltem degustasse peregrinas aliquas linguas, unde nullum unquam fructum sis percepturus: quanto vero honestius præclariorque fuerit suorum majorum sermonem exactius cognoscere. Quapropter Tu & hoc Opus, Dedicationemque ejus benigne excipito, & literarum, præsertimque sacrarum, non tantum studiosus, sed & Fautor Promotorque esse pergit: idque omnino agito, ut non postremo loco regnum cælorum quæras, sicut plerique homines solent, (tameñ & in hoc injuriam eis facio. Plurimi enim nullo prorsus loco & nunquam regnum cælorum querunt aut curant) sed primo plane loco illud, juxta mandatum unici nostri Servatoris ambias & secteris.

DEDICAT. MATTHIÆ FLACII, ILLYRICI.

Et quoniam pro tua Dignitate, Prudentia, Virtute & aliis eximiis donis sepe ad summos Germaniæ procures aditum habes, id omni studio conatuque apud eos agito, monendo & urgendo, ut *presentes controversiæ religionis* non violento furore opprimantur, sed potius legitima cognitione dirimantur. Sed bone Deus, quantus est Satanæ furor, quantaque in genus humanum potentia, quod cum etiam in minimis litibus, ubi de paucis aliquot nummis rebusque vilibus contendunt, omnes putant placide quieteque ac legitime progrediendum esse, uti auditis recta ratione partibus, probeque omnibus ad cognitionem facientibus peruestigatis ac examinatis, tandem servato omni juris processu pronuncietur, executioque debita ratione fiat. At in religionis controversiis contra nunc plerique temere ac non lectis cognitisque utriusque partis scriptis, dictis ac testimoniis, iudicant, pronunciant, clamant ac vociferantur, horrendis convitiis infamationibusque confessores veritatis prosciunt, & denique qui possunt, etiam violentiam adhibent. Olim in omnibus difficultatibus controversisque religionis & hæresibus secundum Christi ordinationem præceptumque soliti sunt sacerdotes & episcopi, promoventibus id principibus & regibus convenire, ibique ex verbo Dei recta ratione conferre ac disputare & verum à falso secundum scripturam distinguere. At nunc, proh dolor! contraria potius omnia fiunt. Quæ cum & tristia horrendaque sint, & ab omnibus eernantur, commemorare non est necesse, atque adeo etiam ob eorum fœditatem cruciatumque animi cordisque mei inde orientem longe acerbissimum non libet.

Tu vero, Vir Præstantissime, qui scias Te nomen Christo ad istam ipsam sacrosanctam militiam dedisse, perge in ea strenue, nec moveare Epicureis sermonibus Nimbrodicorum istorum venatorum, qui tantum gentiles Deos, Bacchum, Venerem, Martem, Plutum & Deliam Mercuriumque colunt, tantumque sua studia moresque magni faciunt, & Christum cum suo coelesti regno contemnunt, & ab eo vicissim contemnuntur: sciens Te amplissimam remunerationem ab illo summo, victoriosissimoque Duce, cum in extremo iudicio ultimum illum suam coelestemque triumphum de omnibus hostibus sibi plenissime subiectis, nempe de Satana, peccato, morte & toto mundo, aget, recepturum esse.

Dominus JESUS Ecclesiam suam religionemque, & omnes suos fideles potenter suo S. Spiritu regat & conserveat, contra omnes Satanæ & impiorum nequissimas machinationes ignitaque tela tueatur, ob misericordiam & veritatem suam, Amen. Vale in Christo unico mundi Servatore, semper felicissime: Argentinæ, anno Adventus Messis unici Servatoris totius mundi 1571. Calendis Septembris.

PRÆFATIO GERMANICA MATTHIÆ FLACII, ILLYRICI.

Dem Gestrengen und Ehrenvesten Herrn Adolph Herrmann Riedel in Eisenbach Erb-Marschall in Hessen meinem günstigen Herren und Patron wünsche ich Matthias Flacius Illyricus vollkommene Erkandnus der reinen Religion und Lehre Christi ernstl Eyffer sampt beständiger Bekandnus.

Gestrenger Ehrenvester Günstiger Herr, die hochwichtige Ursachen warumb das ich in Truck habe laßen ausgehen diß alte Buch, darinnen vor 700. Jahr die vier Evangelisten reimenweis in eine einige Erzehlung der Histori und Predigten Christi zusammen bracht undt in der alten Teutschen Sprach vertolmetscht worden seyn, undt auch den vielfältigen Nuz undt Frucht, so der Christlich Leser daraus nemmen kan, hab ich nach der leng in der Lateinischen Vorred erzeler, das es ohn vonnöthen allhie abetmal dieselbige zu widerholen.

Wiewohl wann gleich kein andere Ursach were, watum die freye undt ehrliche Teutschen solten das Buch lieb haben undt hochachten, so ist dieß wichtig undt groß genug, daß nachdem alle Menschen gern von ihren Eltern undt Vorfarn viel wissen wollen, auch alles so bey ihnen gewöhnlich undt gebreuchlich hochhalten, weil auch alle Menschen gern etwas beydes von den uralten undt von frembden Sprachen wissen: so mus einer ihe gar ein Stock, undt so zu reden kein rechter Teutscher seyn, der nit auch gern etwas wissen wolt von der alten Sprach seiner Vorfarn undt Eltern, welches man dann außß best undt leichtest aus diesem Buch haben undt vernemmen kan, sonderlich weil der Leser allhie so mancherley behelff undt Förderung dazu hat, als nammlich die Erklerung der alten Wörter, (a) die vertolmetschung der Vorrede, undt endlich den lateinischen Text der Evangelisten, der hin undt wider in diesem Buch vertolmetschet ist. Will derowegen jezt nur etliche andere Stuck hierzu gehöree anzeigen: Als nammlich fürs erste, das der Meister dieses Buchs ist gewesen ein Gottseliger gelehrter Münch, (ich mein aber ein solcher Münch wie sie vor Zeiten gewesen, da sie wahrhafftiglich reichum, ehr undt die Wohlthun dieser Welt verlaßen, undt sich gänzlich zum dienst Christi undt seiner Kirchen ergeben, undt derowegen auch studieret, gearbeitet, gelehret, undt geprediget haben: nicht wie die neue, die neben der abgörtterey nur den Gott Bæcho oder Bauch so sampt seiner Schwester Venere undt Bruder Pluto, damit sie zum Plutone kommen, treulich dienen) ge-

OTFRID. PARS I.

(c)

nant

(a) Hoc Glossarium Gassari Editioni huic non est adjectum, quia non multa continet; & omnia melius & latius ampliusque in meo Glossario Francico & Alemannico exponuntur.

PRÆFATIO GERMANICA

nant Otfrid aus der erborn undt alten Stadt Rein Weißenburg, da auch nach jeziger Zeit, Gott hab lob, die wahre Religion durch Fürderung der namhaften Herren Elephanten undt anderer Gottfeligter Herren erhalten wird: undt hat dieser Otfridus auch andere mehr Bücher zu gemeinen Nuz geschrieben, wie aus seinem Leben kurtzlich von Trithemio angezeigt zu sehen ist.

II. Ferner so hat der hochgelehrte Mann Beatus Rhenanus von Schlettstat das Buch, da ers zu Freising in Bayern gesehen hat, hochgerühmt, wie sein Zeugnis hernach geschriben bezeugt: da er auch saget, es sey trefflicher Schatz der uralten Teutischen Kleinoden. Er zeigt auch an, wie hoch sich der fürtreffliche Held Keyser Maximilian nach solcher alten Teutischen Schrifften geschnet habe, und wie hoch er alle diejenigen begabet, die ihm etwas solches uralten, sonderlich von den Buchern undt Schrifften fürgebracht undt verchret haben. Solcher sein Sinn undt Meinung zeigt an, daß er sein Vatterland und Volk lieb gehabt, auch seine Vorfär, undt was bey ihm löblich gewesen, hochgeachtet, gern erhalten undt gefördert, undt nit stets nach seltsamen neuen Welschen, Spanischen, Römischen dingen gegaffet habe. Es haben auch die Vatter undt alten Scribenten, so vor daufern oder dreizehnhundert Jahr gelebet haben, die uralte Lehr, Religion, Regiment undt Weis der Kirchen Christi hoch gepreiset undt gerühmet, undt sich über ihr Zeit undt Stand beklaget: dorer Vatter Sprüche jezt unsere Widersächer die Papisten gar übel misbrauchen, gleich als sie dasjenige hetten gelobet undt gepreiset, das zu unserm undt nicht zu ihren Zeiten hettemögen alt geschätzt undt genennet werden: welches je ein grober Betrug ist. Dann wann sie von den alten Zeiten, Stand undt Religion geredt haben, undt geklaget, über ihrer Zeit Neuerung, so haben sie gemeinet, die Lehr undt Religion, auch Stand undt Regiment der Kirchen, so drey oder vier hundert Jahr für ihnen, als nammlich zur Zeit Christi undt der Apostel im Gebrauch gewesen, undt freilich nicht der Stand undt Sitten der Kirchen, so etlich hundert Jar nach ihnen erstanden ist, dahin man jezt ihre Sprüche mit Gevalt deuten undt zichen will. Es ist aber freilich nicht ohne, das Virgilius der treffentliche Poët schreibet, das alle gute ding immer von Tag zu Tag abnehmen, wann man sich gleich hoch bemühet, dieselbige in ihrem vorigen guten Stand zu erhalten. Solches aber geschicht zu voraus in der Kirchen undt Religions Sachen, daß sie alle Tag je lenger je mehr verfinstert undt verkehrt werden, nicht anders, als ein wolgebautes Haus immerzu zerger undt bauffelliger wurde, bißs daß es ein guter Meißler widerumb von neuem erbauet.

Also thut auch Gott der Himmellische Vatter, der hochste Schoepffer undt Baumeister, ein Stifter undt Ursacher alles guten, sonderlich in der Kirchen, welcher je zu Zeiten undt oftmals an seiner Kirchen undt Religion, wiewohl auch in weltlichem Stande undt Policei dasjenige wiederum bessert undt aufrichtet, was der boese Feind undt die menschen verkehrt undt verderbet haben, undt also gleich als neue cncenia oder Kirchenweibe halt.

Solches ist gar oftmals geschehen, wie aus der Heiligen Schrift undt andern Kirchen-Historien zu sehen ist, als erstlich zur Zeit Enoch, darnach zur Zeit Noah, Abraham, undt sonderlich zur Zeit Moisi: weiter darnach zur Zeit Samuelis, Davidis, Ezechias, Josaphat undt Josias, zu voraus aber zur Zeit Christi undt der Apostel: welcher mit der Geißel undt mit dem Schwärde seines Worts allerley Wust undt Grewel, sampt ihren Meistern undt Kremen, ja Raubern undt Mördern aus seines Vatters Haus ausgemustert undt ausgefegget hat: welches Haus dazumal, wie er selber bezeuget, zu einer mörder-gruben durch die mancherley Verführer gemacht war. Er ist freilich der rechte Engel des bunds, der rechte Lauterer oder Reformierer der Leviten, wie Malachias von im geweissaget, ein meißler undt ausfeger seiner Kirchen gewesen, in des handten die rechte Wurffschaußel ist, wie Johannes der Teuffer prediget: undt er hat sollen seine Tennen recht ausfegen: darnach etlicher massen zur Zeit Constantini undt Augustini, auch Huß seligers: undt sonderlich zu unsern Zeiten, da der letzte Helias kommen ist, vor der letzten Zukunft des Herren, Ime den Weg zu bereiten, den Anti-Christ zu offenbahnen undt zu richten, undt die Seinen von solchem Pharao undt dem Teuffel entlich zu erlösen.

Wie nun der Stand der Kirchen undt Religion alle Tag je lenger je erger wirdt bißs auff solliche Göttliche Erneuerung undt Wiederaufrichtung der Religion: also wer fleißig darnach

MATTHIÆ FLACII, ILLYRICI.

nach forſcher, der findet immerzu gar viel ſolche anzeigung oder gewiſſe Zeichen eines beſſern Stands der Religion, ſo zuvor geweſen, welche als (ſo zu reden) rechte Heilthumb mann mit allem fleiß ſuchen und herfür ziehen ſoll, die waare und rechte uralte Religion damit zu erkleren und zu beweifen. Solcher hinderthelliger mancherley Zeichen und Anzeigungen der wahren Religion und das zuvor mit der Kirchen beſſer geſtanden ſey, hab ich etliche viel in dem Buch *Catalogus teſtium veritatis* glaubwürdig erzelet. Ein ſolches Zeichen und Zeugniß eines beſſern Zuſtandes der Religion mag auch dieſes Buch ſeyn, darinne die vier Evangelien vor 700. Jaren in Teuſche Reimen vertolmetſcht und in ein einige Erzehlung gebracht, und das Buch *Gratia Dei*, (b) die Gnad GOTTes genannt worden; damit der Scribent anzeigen wollen, Chriſtus ſey nicht ein Geſetzgeber, auch ſein Evangelion nicht ein geſetz, wie die Verführer hernach fürgegeben, ſonder ein Erwerber und Verkündiger der heilſame Genade GOTTes.

Dieß Buch zeigt auch an, das dazumal die heilige Schrieft in der Kirchen GOTTes hochgeachtet geweſen, und daß mann ſie nicht geleſert habe, es ſey ein ſünſter zweifelhaftig unvollkommen Buch, das ſich hin und wider deuten und denen, darinnen mann nicht alles, was zur Seligkeit vonnothen finden könne, ja auch ein Kezerbuch, daraus aller irrthum entſprießet, wie leider jezt offenbar wider die heylige Schrieft, ja wider den Heyligen Geiſt ſelbſt, der ſie geſchrieben hat, mit groſſer begnadung und privilegien geleſert wird: welches nie zuvor weder in der Chriſtenheit, noch bey den Juden erhört undt geſchehen. Die Türcken laſſen freilich nicht zu, das mann also ihren Alcoran leſere. Darumb hierauff der cuſſerſte Zorn undt Straff GOTTes undt gewiſlich die Türkische Tyranny ſelbſt gehoeret, undt entlich kommen muß: wie auch auff die greuliche Unzucht der Geiſtlichen und anderen, undt auff die Blutſchanden: welche grewliche laſter ſampt andern unzehlichen Sünden jez regieren undt überhand nehmen.

Dazumal hat manns freilich nicht darfür gehalten, als obs nicht recht were, wann mann die Heilige Schrieft in gemeiner Sprach vertolmetſchet, oder wann ſie die Leyen leſen ſolten: welcher Irrthumb wie auch gedachter Rhenanus bezeuget, gar neue iſt: ſunder (wie dieſer Scribent ſchreiber) man hat vielmehr geglaubet undt gelehret, es ſey ganz Chriſtlich undt heylſam, das mann ſie daheim leſe, ja auch in reimweis ſinge. Zu welchem Nuz und Gebrauch er auch dieſe tolmetſchung wie er ſelber bezeuget, gemacht hatt. Er bekennet auch in der Vorred ſeinen Glauben, und wahre entliche meinung oder haupt-ſumma dieſes ganzen Buchs von der Gnade GOTTes oder vier Evangelien, nämlich das wiet ohne unſer Werke lauter umſonſt, durch Chriſtum ſelig werden, mit dieſen Worten,

Thar ich in Himmelveiche,
Thir Druthin jamerliche,
Joh jamer freue in richti,
In dieneru Geſichti,
Mit den Engelin dinen,
Thaz uiſt bi uuercken minen,
Suntar rehto in uuaru,
Bithineru ginadu,

Das iſt auff gut Teuſch:

Daß ich im Himmelveiche,
Dir GOTT immerliche,
Ja immer freue in Grichte
In deinem Angeſichte,

(b) Vid. not. ad Prefat. Latin.

PRÆFATIO GERMANICA

Mit den Engeln dein,
Dafs nicht ist bey den Wercken mein,
Sondern recht fürware,
Bey deiner Gnade &c.

Hierzu nemlich anzuzeigen, dafs zuvor die Religion und Wesen der Kirchen
Alle Gesen- besser gestanden sey, mag auch gehören, dafs in den Teutschen Kirchen noch etliche
ge der Kir- uralte Teutsche Gesänge in Muttersprach in der Gemeine Gottes hiez gesungen wor-
chen. den seyn, als da seyn der Glaub, Ein Kindelein so lobelich, Christus ist erstanden,
Christus fuhr gen Himmel, Nun bitten wir den Heyligen Geist, &c. Also haben sie auch das
liebe Vatter unser in Muttersprach gebetten, und die zehen Gebott teutsch auswendig gelernt
und erzehlet, welches in welschen landen und andern Orten im Bapstumb nicht hat pfe-
gen zu geschehen. Dergleichen seyn auch die predigte viel öfter in teutschem Land ge-
schehen, dann im welschen Land. Der gedachte hochgelehrte Beatus Rhenanus von Schlet-
statt bevviseit auch auß dem Wort *Mess*, das man jezt für die sonderliche große Jarmarcke
gebrauchet, dafs vor Zeiten gar selten Mess gehalten worden seien, wie auch bey den Grie-
chen, und dafs eigentlich die Mess ein gemeiner Handel der ganzen Kirchen, und wahrhaf-
tigklich die Communion selbst gewesen sey, und darumb die Leuth an die selbigen Ort zu der
Communion aus allen umbligenden Flecken gelauffen, und durch diese Gelegenheit dafelbst
solche große Handel und Jarmarcke erstanden seyn, und auch daher solchen Nahmen endlich
bekommen haben. Solches ist freilich ein gute und sterke Beweissung: aber hernach, da
mann die Mess hat geschetzt für ein sonderlich Opfer für die Sünde, und für allerley Noth, ja
auch für die Lebendigen, und für die toden, da hat mann sie ohne maß und Ziel gehauffet,
und ein rechten Jarmarckt oder Kremerey darausgemachet, also das der Priester Ampt und
Befehl nicht mehr lautet, wie es Christus geordnet und befohlen hat, *sprechend: Gebet ihm*
und prediget, was ich euch gelehret hab: oder, ihr werdet den todt der HERRN verkündigen: son-
dern wann der Bischoff sie ordenirt, so spricht er an statt solches Befehls Christi also, *Ieh gebe*
euch Macht zu opfern für die lebendigen und für die Todten, und für die Sünden der ganzen
Welt. Weil ich auch allhie auff die alten Gebreuche der Teutschen Kirchen kommen bin,

Origo Ec-
clesiarum
Germania.

so were nicht unbillich, dafs ich auch etwas sagete, von der alten Herkunft dersel-
bigen. Dann die Pabste rühmen sich, dafs sie alle Kirchen Europa gegen Nieder-
gang gepflanzt haben. Aber in der Wahrheit halt sich viel anderst, und sind fast
so bald etliche Jünger Christi in Teutschland kommen, als eben Petrus gen Rom soll
kommen seyn, wie die Papisten von im richten: wie solches Aventinus anzeigt, und sie
auch nennet, welche an der Tonaue und umb Augspurg gelehret haben, nammlich S. Mar-
cus und auch Lucius Cyreneus. Also rühmet auch Irenaeus, der da bald nach der Apostel
Zeit gelebt hat, die teutsche Kirchen als alte und rechtglaubige, hoch und ehrlich. Ja dafs
die Christliche Religion nicht von Rom und von den Pabsten kommen sey in Teutschland,
ist aus dem offenbar, dafs dieselbige Kirche, wie auch die Evangelische, sehr lange Zeit und
viel hundert Jar nach Christi Geburt, haben nicht wollen den Römischen Gebrauchen und
Kirchen sich gleichförmig machen: darüber auch wol 700. Jar nach Christo grosser Streit gewe-
sen ist, wie ich in meinem Buch *Catalogus testium veritatis* genant nach der Lenge angezeigt
habe. Entlich aber hart vor Caroli Magni Zeit, hat Bapst Gregorius II. einen seiner Jünger
oder geschwornen Knecht Bonifacium genant in Teutschland gesendet, welcher ihm
hat austrücklich sworn müssen, dafs er wolle des Bapsts nuz suchen und fördern, wie die
Wort klar in solchem seinem eides Pflicht stehen. Derselbige nun hat die Teutschen Kirchen nicht
vom Heydenthum zu Christo, sondern von Christo zum Bapst bekehret, und alle Gottselige alte Apo-
stolische gebreuche und Ordnungen in Bapstliche verwandelt. Es haben ihm viel gottseliche und
hochgelehrte Bischoff und auch andere treffenliche Mennern widerstanden, aber er hat sie entlich
durch Beystand der Bapste und auch etlicher Gewaltigen, mit greulichet Verfolgung gedempt und
underdrückt, wie solches auch dafelbst zu finden ist. Denselbigen hat der Bapst gelehret,
dafs er soll das opfern für die toden in diesen Kirchen anrichten. Dann er hat lang ge-
zweiffelt, wie es in ihrem Decret steht 3. Q. 2. Ja der gedachte treffenliche Apostel des Bapstes
hat auch die bapstliche Heyligkeit durch einen sonderm Brieff gefragt, wann man den Speck essen
solt.

MATTHIÆ FLACH, ILLYRICI.

solt. Da hat der heylige Bapst ihm geantwortet: wann der Speck genugsam gekochet ist, oder aber gereuchert ist, alsdann soll man ihn essen. Wie solches klar im Buch der concilien zu lesen ist. Also hat müssen denen leuten ein sonderliche Gottseligkeit und Verdienst oder gutes Werck, auch an dem garstigen Speck gelegen sein. Derselbige treugeschworne Knecht der Bapste hat auch alle Kirchen-Gebette und hendel auß der gemeinen Sprach in die lateinisch verwandelt. Ich muß allhie erzehlen, was mir der H. M. Georg Schnell, etwa des H. S. Luth. Verwanter mehrmal erzelet hat, wie daß zu Dessau ein uhralt geschriben pergamen Buch gewesen, darinne die ganze form der Tauff in teutscher Sprach gestanden, aus welchem Buch er selbst mehr Kinder getaufft hab. Also findet man noch gar viel Zeichen oder überbleibende Stücke, daraus zu mercken, daß es vor Zeiten viel besser mit der Kirchen und Religion gestanden sey, dann darnach unter dem Bapst, darvon ich in gedachtem Buch weitläuffiger gehandelt habe. Das sey nun jetzt zur Vorrede genug. Ich hab aber dis buch E. E. umb vieler ursachen Willen zuschreiben wollen, die ich in der Lateinischen Vorrede weitläuffiger erzelet habe. Unter andern aber ist diese nicht die geringste, auf das weil sie die gute und freye Künsten, sonderlich aber die gute reine Christliche Theologiam oder Goettliches Wort lieb hatt, jah mich auch ermahnet diß buch in Truck aus zu gehen lassen, das auch andern trefflichen Leute, von Adel, von Herren und sonst andere alle durch ihr Exempel destomehr gereizet und verursacht werden, denselbigen hochloblichen Studiis warer Religion und auch diesem buch günstig geneiget und fürderlich zu sein. Derowegen so bitt ich E. E. sie wolle diese meine Christliche Verehrung oder Zuschreiben dieses buchs günstiglich annehmen, und mir zum besten deuten, auch hinsort, wie bisher, ja noch vielmehr alle gute Stendia und sonderlich die wahre Religion und rechtschaffene Lehrer nach dem Befehl Gottes ehren und fördern, und sich ja nicht kehren an der Gottlosen leut epicurischen reden, die da nicht nach GOTT fragen, sondern nur nach der Welt Ehr, Gut und Wollust streben, ja die auch denselbigen vergänglichlichen schatten der zeitlichen Güter zu erlangen sich nicht scheuen, Christum selbst und seine Religion, auch die Diener Goettliches Worts wider ihr eigen gewissen, den gewaltigen und gottlosen zu gefallen, zu verfolgen. Es sind ja leider viel greulicher argernissen und unkraut mitten in dem Acker zwischen dem guten Samen und Weizen Christi, wie es zwar auch stets gewesen, und eben zu den Zeiten, da Christus selbst auf erden gewandelt und seine Kirchen selbst mit eignem mund unterwisen und regiret hat. Wol aber dem, der sich darab nicht ergert, noch von der Wahrheit absetzt. Was belanget die unwahrhaftigen Gedichte und Schreien, so etliche wider mich mit aller unwahrheit ausbreiten, ist ihnen gnugsam in meiner lateinischen und teutschen Bekanntnus geantwortet. Ich hab mich auch nun lenger den 20. Jahr unzelichmal nur genugsam zu einem Synodo und Disputation gebotten, ja auch darumb den Gewaltigen und allen Regenten auß demüthigst suppliciret, wie ich dann auch meine nnderthenigste Supplication und rechtschaffene Erkandnus allerley Beschuldigung, so etliche auf mich tichten, in vergangenen Reichs-tag der hochsten Obrigkeit und ganzem Reich überantwortet habe. Aber wer arges thut, der scheuet das Licht, und wiederumb wer das Licht schenhet, der mus ihm übel bo-wust seyn. Der allmächtige ewige GOTT erberne sich seiner Kirchen, und bringe all ihre Sächten zu einer rechten Gottseligen erkandnus, und hebe alle ergernus auf, umb seines lieben Sohns unsers HERRN JESU CHRISTI willen, Amen. Darzu sprechen alle Gottseligen, Amen.

URTHEIL

Eines Hochgelehrten Manns von dieser Sprach.

Die Sprach diß Buchs ist weder Vifentinifch, Weftfälifch, noch Brabantifch, wie etlich achtent, fonder gwiß unfer hoch Teutſch, wie man damalen vom Bodensee an, zu beyden Seiten des Rheins, bis durch den Schwarzwald und Elßaß hinab inn das Rhingew durch Alemanien geredet hat, und noch heutigs tags, doch underſcheidenlich, von wegen vielerlei herrſchaftten unnd frembder einwoner, pflegt zu reden, dann viel idiotifmi, und befondere nachklenck folcher landes Sprachchen und Wörter, fo andren Teutſchen ungewon- ja unverſtentlich, ſtets darinn gefunden, und bei uns under den ungewanderten leuten im aufzprechen leicht abgemerckt mögent werden: und iſt dieſelbig Sprach damalen von wegen der hohen Oberkeit und herrſchaft Frencckifch, oder wie dieſer Ottfridus ſchreibt Franciſche Sprach genant worden. Daß ſie aber nicht ſo deutlich und aufzruckentlich geſchrieben, damit wir ſie jetzunder ohn anſtoßen dahin, wie unfere ſchriftten, leſen, oder auch aufzſprechen kuntend, iſt der Zeit ſchuld. Dann damalen die Teutſch Sprach von wegen ihrer ungelenckten Zungen, groben Thon, dicken und aſpirierten pronounciation, wenig in die ſeder umb des Volcks unachtfamkeit gebracht iſt worden, und was ſchon deſaſelbigen beſehen, das hand dennoch die Teutſchen ſelber nicht, ſonder Aufzclender, als Italiener und Gallier angefangen, welche ohn das dieſelben Zungen nimmer vollkommenlich aufzreden oder gantz ſprechen kuntend, derhalben inen ire angeborne ſtimme viel hindernuß darinn gebracht, daß die Teutſch Sprach nicht rein und eigentlich geſchrieben hat mögen werden. Und wie unſer Ottfridus ſelber in der Latinifchen Vored an Luitbertum, Erzbifchoffen zu Meinz, bekennet, ſind ihm nit alle Toni, oder aufzſprechen der zwifachen vocalen oder diphthongen, auch nicht alle zuſammen geſchlagne conſonanten und aſpirierte Sylben nach der pronounciation und gebräuchlicher ſtimme zu ſchreiben möglich geſeſen, wie dann ſeider her durch eigentlich aufmercken von artlichen Teutſchen Schreibern mit Hülff der Grammatica trüglich gelemet iſt worden, und in ein Übung kommen. Dann den Brauch deß *ch*, *ck*, und *ſch* hand die Alten nicht können im ſchreiben an tag geben, und ſo aufzruckentlich ſetzen, wie man es redet, ſondern hand das *b* allein oder *ß*, oder *tz* darfür braucht, wie auch das *th* fürs *d* im anfang, und das *c* fürs *g* zu End, auch das *z* für zwei *ff* in mitten, und für ein einfach *f* zu hin-

† Parent hujus Judicii videtur DN. Matth. Friderico Beckio, Paſtori quondam Auguſtino eſſe Achilles Gaſſius, leſignus quondam Auguſtæ Medicus & Philologus, cui vidi ex Notulis Beckii ad Ottfridum, quæ illuſtris DN. KRAFFT de Delmeſingen: mihi quondam gratioſe communicavit; nec à Beckii ſententiâ & ipſe ſum alienus. Sebert.

URTHEIL DIESER SPRACH.

hinderst der Wort, item das *b* für unser *w* gesetzt, und sehr oft das *o* im anfang der Wort anghenckt. Über das ist sonst mehr grofze enderung zwischen der Orthographia, Syl-
laben und artickeln in unser jetzigen Sprach, wie fast in allen anderen worden, nachdem
man dieselbigen je länger je mehr treibt, und gar allein handelt. Dann vor Jahren nichts
rechts oder ansehnliches Teutsches in der Gemein, sonder alle Acta, brieflich urkund, urbar
und dergleichen mehr, Latinisch aufzeichnet, und beschrieben sind worden. Und da man
schon sich solches hernach (das ist nder Keiser Ludwigen dem III. ohngefähr umb das
Jahr Christi 1330.) understanden, und in den brauch, bevor in die Cantzeleyen, zu brin-
gen angefangen hat, sieht man doch unterschiedlich je von 50. Jahren bis in ander 50. Jar
treffenlich ungleich reden, phrasen und stilos überal; durch welche unser Sprach nach und
nach gebefzert, und zu recht gebracht ist worden: bis zu letzt der Mann Gottes D. M. L.
der Teutschen Zungen erst recht geluppet, die Rhetoricam und alle Zierlichkeit darein ge-
pflantzet, und dermaßen aufgebuetzet und palirt hat, daz sie zu unsern Zeiten jetzunder
mit eloquenz; Wohlreden und Schönheit der Wort, Sententzen und Clau-
sulen, andern Spraachen nicht vielmehr bevor-
gibt &c.

Conferatur Dan. Georg. Morhof. de Ling. & Poet. Germ. P. 2. c. 7. p. 316.

EX LIBRO SECUNDO RERUM

Germanicarum Beati RHENANI.

Franci Germanica sunt usi Lingua.

Eteres Francos, qui transire Rheno nobilissimum istud in Galliis regnum constituerunt, & per duas familias priorem Merovingorum, posteriore Carolingorum, non Galliam solum, sed & Germaniam postea non paucis seculis regere, Germanica usos fuisse lingua, quum innumera alia argumenta probant, tum vero manifeste convincit Liber ille insignis Evangeliorum Francice, hoc est Germanice versus, quem nos nuper, dum comitia Romani Imperii Carolus Cæsar celebraret, apud Augustam Rheticæ superioris, Fruxini in Vindeliciis, quam hodie Frisingam appellant, in Bibliotheca D. Corbiniani obiter reperimus, nam Livianarum Decadum gratia fueramus illuc profecti. Eius Codicis hic est titulus: Liber Evangeliorum in Theodiscam linguam versus. Constat autem ex Rhythmis totus. Atque ut antiquitatem ejus translationis non ignoret deprehendi Librum excerptum abhinc annos setime sexcentos, ut tum compositum credam, quum Christo primum Franci nomen dedere. In fine enim ascriptum erat: * Vualdo me fieri iussit: Sigefridus presbyter scripsi. Numeratur autem inter Frisingenses episcopos Vualdo, ni fallor, decimus. Habet ipsum Opus elegantissimam præfationem, cujus hoc est initium, nulla littera mutata:

*Nu uuil ich schriban unser Heil
Evangeliono deil,
So uuir nu hiar bigummon
In Frenkiska Zungun.*

Qui Germanice caller, satis intelligit, ista verba, nisi quod hodie paulo aliter scribimus & proferimus, non addentes alicubi tot vocales, alicubi plures adicientes, nec *bigummon* verbum pro incipere familiare est omnibus Germanis. Item paulo post

Hiar

* Wigulejus Hundius in Metropoli Salisburgensi Tomo I. p. m. 71. sub Walthone Episcopo Frisingensi, hæc de Codice hoc habet: Extat liber (sc. Evangeliorum Otridi) aliquandiu desideratus, sed per Reverendissimum ac Illustrissimum Principem D. Ernestum (qui factus est Episcopus Frisingensis A. 1764.) forte fortuna in quadam Cist. iterum repertus antiquitatis ergo venerandus ac viderendus. Scholz.

EX LIBRO SECUNDO RERUM &c.

<i>Hiar hores jo zi guate</i>	<i>Uvatz Got imo gebiete.</i>
<i>Thaz uuir imo hiar sungun</i>	<i>In Frenkiska Zungun.</i>
<i>Nu freuues sih es alle</i>	<i>So uuero uuola uuolle.</i>
<i>Joh uuer sie hold in muate</i>	<i>Francono thute.</i>

Item paulo post comparantur Franci Romanis animositate, nunquam hoc negaturis Græcis,

Sie sint so sama kuani Selp so thio Romani.
Nu darf man thaz ouch redino,
Thaz Kriachi nith es uuidanon.

Item alio loco prædicantur ad arma prompti, & viri fortes omnes. Nam hoc significat
Thegan Francis. Unde Deganberti sive Dagoberti nomen & Degenhardi.

Zi uua fane snelle
So sint thie thegan alle.

Nec libet plura addere, nam ista satis evincunt, quod fortassis apud nonnullos controversum esse poterat. Hoc omittere nequeo, volumen istud egregium esse thesaurum antiquitatis. Solebat olim Maximilianus Cæsar proposita mercede suos provocare ad quærenda vel diplomata, quæ ante quingentos essent annos conscripta, nam tantum Latini Sermonis usus apud Germanos in consiciendis tabulis receptus fuit, id quod cum cæteris nationibus commune habuimus. Ab annis tamen centum & quinquaginta sæcus apud nos factum videmus. Sic Ungaricus sermo nostra ætate primum scribi coepit. Itaque, si quis monstrasset duntaxat talem codicem, non indonatus abisset: nam Princeps fuit liberalissimus. Hujus generis *Psalterium* vidimus apud Joannem *Hutichium* nostrum *Argentorati*. Perpetua vero laus Francorum Veterum, qui sacros libros in suam, hoc est, Germanicam Linguam vertendos curarint, quod nuper à Theologis quibusdam improbatum scimus. Huc pertinet quod Luitharius Francorum Rex periclitanti in Saxonibus filio Dagoberto opem ferens, quum ad Visurgim amnem venisset, & detracta galea nudasset caput jam prorsus canum; (nam agnosci cupiebat, quo sui præsentia timorem hostibus ineuteret,) Berchtoldus Saxonum princeps, rege statim agnito, O vepulum, inquit, & eanum jumentum adæne hic? Qua verborum contumelia sic est commotus Luitharius, ut non expectatis copiis suis, quas præcellerat, eum cohortibus filii fluvium transiret, & conviciatorem invaderet, ac in fugam versum tandem obrinnaret. Igitur Saxonum sermo linguæ Francorum affinis esse debuit, alioqui qui potuisset commoveti Luitharius, si convicium non intellexisset? Nam in annalibus Francorum expressum est, illum Barbara voce inclamasse. Vulgo quoque notum est, Carolum Magnum duodecim mensibus vocabula juxta propriam Linguam imposuisse. Nam Januarii appellavit Vuintemonat. Februarii, Hornung. Martium, Lenzmonat. Aprilem, Ostermonat. Majum, Wunnemonat. Et sic de cæteris. Porro Romanus & Provincialis sermo, quo etiamnum intior utitur Gallia, complurculas dictiones ab ista Germanica Francorum Lingua mutuatus est, quas hodieque retinet. Eas enumerare longum sit.

VITA

OTFRIDI VVISSENBURGENSIS

Ex Catalogo

JO. TRITHEMII.

Otfridus Monachus Vvisseburgensis Cœnobii, ordinis divi patris Benedicti, natione Theutonicus, Rabbani Mauri abbatis Fuldenfis quondam auditor atque discipulus, vir in divinis Scripturis eruditissimus, & in secularibus literis egregie doctus, Philosophus, Rhetor, & Poëta insignis, ingenio excellens & disertus eloquio, scripsit tam metro quam prosa multa præclara opuscula, quibus nomen suum ad posteros transmisit. Exemplo etiam Caroli Imperatoris Magni, conatus est barbariem Lingue Teutonicæ ad regulas Grammaticales reducere, quod & ex parte perfecit. Unde ea quæ patrio sermone conscripsit, non facile nostra

ætate legi & intelligi possunt, etiam ab homine quantumcunque Theutonicæ lingue perito. De cuius opusculis † extant subiecta.

Ad Luitbertum Moguntinensis Ecclesiæ archiepiscopum octavum, in Evangelium opus grande & insigne, quod prænotavit.

Gratiam Theotiscæ, lib. 5. Dignitatis culmine gratia &c.

Ad Ludovicum Regem, lib. 1. Ludovico Orientalium &c.

Ad Salomonem Episcopum, lib. 1. Salomoni Episcopo Otfrid. &c.

Ad Monachos S. Galli, lib. 1. Otfridus Wisseburg. &c.

In Psalterium volumina tria. lib. 3.

De Iudicio extremo, lib. 1.

De Gaudiis regni cœlestis. lib. 1.

Carmina diversi generis, lib. 1.

Epistolarum ad diversos lib. 1.

Alia insuper multa composuit, quæ priorum negligentia perditæ & ignorantia Monachorum rarsa & lacerata, ad me non venerunt. Claruit sub Ludovico, Lothario & Carolo, Imperatoribus sibi invicem succedentibus. Anno Domini 870.

JUDI-

† Quæ hic inter Opuscula Otfridi N. 1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. nominantur sunt partes ejusdem totius, seu membra ejusdem Corporis, non distincta Opuscula; sic N. 1. 3. 4. continet dedicationes, n. 5. Epilogum libri V. Evangeliorum Otfridi Dedicationis etiam imagine conspicuum. N. 2. est Pars rubricæ Capitulorum Libri I. N. 7. est Caput 19. 20. 21. 22. libri V. hujus operis, ubi N. 8. est ejusdem Libri Caput 25. seu recte observat F. Lambecius in Bibl. Vind. lib. II. c. 5. p. 479, & 481. sq. Schætz.

JUDICIA

DE
OTFRIDO.

MARC. WELSERUS *Rer. Boic. lib. 2. in fin. p. m. 76.*

Ixit annos abhinc amplius 700. post Jornandem 300. circiter Otfridus Monachus, qui Germaniæ sermonem omnium primus literis tractare aggressus linguam appellavit scriptu perdifficilem, propter sonum incommodum & literarum plerumque congeriem, multis in eam sententiam collectis argumentis: tum vocalium creberrimum pro eo, qui nunc sit, usum fuisse, perpetuum veluti testimonium ejus scriptio dicit: quæ meo sensu causa longe planissima mutatz pro scribentium libidine & inciscitia orthographiæ.

BROWERUS in *Antiq. Fuld. Lib. I. c. XIV.*

Quæ in Otfridum Deus gratiæ doctrinæque munera cumularit, ingrato silentio premenda non sunt. Hic apud Nemetes in Wißnburgensi cœnobio lumen ingenii tantum ostendit, ut astrorum ac divinarum rerum peritia excellens, admiranda metrorum felicitate demum in Germanici ac vernaculi sermonis elaborando canone, parum licet fructuose sudavit, nulli sua ætate copia scientiarum & pangendi facultate secundus. Eum Marcus Welserus, Germaniæ decus, in Boicis attestatur Germaniæ sermonem scriptu ex ætate perdifficilem omnium primum literis tractare aggressum.

SERARIUS in *Reb. Moguntin. Lib. IV. p. 409. in vita Lindberti Archi-Episcopi Moguntini:*

A Dhunc Archi-Episcopum Luithbertum, utpote virum Doctum & Literarum amatorem Otfridus, Rhabani olim discipulus, Monachus Wißnburgensis, scripsit opus insigne metricum, magnum & admirandum Evangelium.

OTFRID. PARS I.

(d) 2

MOR-

JUDICIA DE OTFRIDO.

MORHOFIUS Polyh. Liter. Tom. I. Lib. IV. c. IV. §. 3.

p. 746.

OTFRIDI Weissenburgensis, noni seculi scriptoris, librum Evangeliorum ab Authore (si Trithemio credimus) Gratia Theotislæ inscriptum, Francoque Rhythmo veteri descriptum, Basil. 1571. 8. sub ficto * Achilles Gallari nomine publicavit Matth. Flacius Illyricus hoc titulo: *Evangelien Buch in alt Franckischen Reymen durch Otfridum von Weissenburg, München zu St. Gallen, vor siebenhundert Jahren beschriben: jetzt aber in den Truck verfertigt.* Enimvero non hiulco solum & mendoso codice Flacius usus est, cujus lacunas Lambecius ex optimæ notæ Casareo codice supplevit lib. II. Bibl. Vind. n. 420. sed & multum alias cum Trithemio deceptus, deprehenditur. Neque enim Otfridus monachus S. Galli fuit, sed Weissenburgensis, quod Alsatiæ coenobium est: nec unquam librum suum inscripsit Gratiam Dei Theotislæ, seu, ut Trithemius habet, Gratiam Theotislæ, sed Volumen Evangeliorum: neque etiam opus illud versio Evangeliorum est, IV. libris absoluta; sed potius Harmonia quædam seu Diatessaron Evangeliorum V. libris constans: quæ omnia observavit l. c. pag. 419. Lambecius, exhibetque titulum, prout in verustissimo MS. Codice Vindobon. habetur, h. m. *Incipit Liber Evangeliorum primus, Dominus gratia Theotislæ conscriptus.* Addit, asservari in Bibliotheca Casarea ejusdem Otfridi solutam Psalterii versionem: è qua Psalmum primum Lambecius p. 461. sq. una cum Oratione Dominica, sub finem Codici annexa, exhibuit. Eo magis autem commemorari Otfridus hoc loco meret, quo majus suo tempore studium ad excolendam Germanam Linguam adhibuit: de inculta ejus, quæ vulgo videbatur, asperitate multum in præfatione sui Evangeliorum libri questus. Quin (directe id Trithemio in Catalogo referente) exemplo Caroli Imperatoris Magni, conatus barbariem linguae Teutonice ad regulas Grammaticales reducere, illud & ex parte perfecit. Idemque adeo Trithemius Polygraphiæ l. 6. nonnihil ejus Grammaticæ, quam à Carolo inceptam ab Otfrido auctam absolutamque, refert, in manus suas incidisse, locuples testis est. Cujus alii præterea Testimonium ea de re, alias *arbitrator* è codice MS. Lambecius Lib. II. Comment. p. 464. sq. refert.

Idem MORHOFIUS in dem Unterricht von der Teutschen

Sprache und Poesie. Cap. VII. p. 288. sqq.

ZU des Lotharii I. Zeiten, hat gelebet Ottofriedus ein Mönch des Klosters Weissenburg, hat aber zu Ludovici II. Zeiten erstlich die Evangelia in alten Teutschen Versen herausgegeben, und dem Loitbetto, Meintzischem Erzbischoffe, zugeschrieben. Er war des Rabani Mauri Lehr-Jünger. Ist also vielleicht ein Fehler der flüchtigen Feder, daß Herr Hoffmann, in der Vorrede seiner Gerichte ihn unter die Zeit des Lotharii und Friederichs setzt, wodurch niemand anders, als Lotharius II. und Fridericus Barbarossa könnte verstanden werden. Aber er hat vielleicht an statt Friederichs den Nahmen Ludewig schreiben wollen. Beatus Rhenanus hat zu erst dieses Buch gefunden, wie er selbst in seinen rebus Germanicis erzehlet. Hernach hat es Matthias Flacius Illyricus zu Basel heraus gegeben, unter dieser Überschrift, Otfridi Evangelium, liber Veterum Germanorum Grammaticæ, Poeseos, Theologiæ præclarum monumentum. Mit dieser Edition ist Herr Lambecius lib. II. Comm. de Bibl. Vindobonensi c. 5. nicht zu frieden, weil er sie vor ganz unvollkommen hält, und sehr viel Fehler darinnen angemercket. Er hat eine dreyfache Vorrede, die eine lauret an Salomon einen Bischoff zu Cölnitz, die andere an König Ludewig, beede in Teutschen Versen, deren erste Buchstaben, wenn sie zusammen gelesen werden, einen absonderlichen Verstand machen

* Hoc à Veritate est alienum. Nam in dedicatione ad Generosissimum Dn. Adolphum Hermannum à Riedesheim Flacius dicit: *Thesaurum hunc egregium Antiquitatis Theutonice ob plures causas, magno labore tum repertum, tum etiam à quodam deliquisse & piosissimum Virum descriptum, jam diu in publicum evulgare multæ sollicitudo & erando, conatus sum, ac tandem etiam vos profeci.*

JUDICIA DE OTFRIDO.

chen, welche Carmina bey den Griechen *Ἀφίστα* genannt worden; die dritte an den Erzbischoff zu Meintz Luitbert, in Lateinischer Sprache. Worinnen er zu verstehen giebet, daß er auff Bitte seiner brüder, und der Kayserin Judithæ, der vor andern Weltlichen und unflätigen Gedichten geckelt, die Mühe auff sich genommen, und ein Theil der Evangelien in Teutsche Verse übersetzt. Woraus dann erhellet, daß vorhin einige Lieder und Gedichte in Liebes Sachen müssen gewesen seyn. Die Verse sind, des Masses und der rauhen Sprache wegen, sehr unlieblich, über welche er sehr klaget in: der vorred seiner Evangelien. Die wenigen Verse, die Herr Hoffmann in seiner Vorrede aus ihm anführet, und in Verse übersetzt, zeigen, daß dennoch, unter diesem so groben Kittel der Sprache, ein guter Geist verborgen gewesen. Er hat noch andere Dinge in Teutlicher Sprache geschrieben, als Predigten über Evangelia, Paraphrasen in Canticum Esaïæ, Ezechiz, Hannæ, Moïsis, Zachariæ, Mariæ, über das Vatter unser, über des Athanasii Symbolum, über die Psalmen Davids, und noch drey große Bücher über dieselben. Lambecius hat lib. 2. c. 5. p. 46. als zur Probe den ersten Psalmen angeführt, hält es vor ein sonderlich seltenes Gedenckmahl der alten Sprache, wünschend, daß es demahleins ans Licht gebracht würde. Trithemius in seinem Buch, de Scripturibus Ecclesiasticis nennet diesen Otfridum, Virum in divinis scripturis eruditissimum & in secularibus Virum egregie doctum, Philosophum, Rhetorem, Poëtam insignem, ingenio excellenti & disertum eloquio. Conferatur omnino Eccardus in Historia studii Etymologici Linguae Germanicae Cap. IX. p. m. 86.

GEORG. HICKESIUS, Anglus, in Thesauro Linguar. Vett.

Septentrionalium. Part. II. pag. m, 5.

Post Rhabanum discipulum ejus Otfridus, Wîzburgensis, maxime omnium perpolivit, & climavit patriam Linguam, quam a suis, ut barbaram, adeo contemptam memorat, ut ab ea scribenda profusus abhorrerent, aut si scribere dignarentur, in singulis fere verbis à recta scribendi ratione aberrare non verecundati sunt. Is igitur Theoticum sermonem iterum polire & reformare cupiens, Grammaticam Francicam, à Karlo Imperatore haud consummatam, auxit & perfecit; multa quoque præclara opera Franciscæ composuit. Petrus Lambecius in Commentario de Bibliotheca Cæsarea mentionem facit pervetusti codicis in membranis exarati, quem cum haud paucis aliis ex bibliotheca arcis Ambrasianæ in Augustam Vindobonensem transferendum curavit; in quo extant Otfridi Homiliæ quædam Theoticæ in Evangelia, quarum Johannes Trithemius meminit, cum paraphrasis Theoticis Jesaïæ Prophetae; in canticum Ezechiz, Regis Judæorum; in canticum Hannæ; in canticum Moïsis; in canticum Habacuc Prophetae; in canticum Moïsis, AUDITE COELI; in Orationem Dominicam; in canticum Zachariæ Prophetae; in canticum beatissimæ Virginis; ac denique in Symbolum Athanasii, ut inscribi solet. De hoc quidem præioso MS. Lambecius promissit se ex professio tractaturum in libro tertio Bibliothecæ Cæsareæ Vindobonensis; sed Gracis MSS. vetantibus, quo minus fidem absolveret, tractatum desideratissimum, quem promissit, frustra in Libro tertio quaesivimus. Otfridus etiam Carmen Theoticum ad Monachos S. Galli composuit, quod, inquit Petrus Lambecius, Trithemius perperam vocat librum. Extat hoc carmen integrum in antiquissimo Codice MS. Bibliothecæ Cæsareæ sic inscriptum: *Otfridus Wîzburgensis Monachus Hartmuat & Werinberto, Sancti Galli Monasterii Monachis*. Idem in Psalterium tria magna volumina in Franciscæ sermone contexuit, ut Trithemius memorat, in Catalogo illustrium Germaniæ Virorum; & alia nonnulla, quæ Abbatum & Monachorum culpa perditâ ad nostra tempora non pervenerunt. Hujus Psalterii specimen publico dedit P. Lambecius ex authentico exemplari, nempe Psalmi primi paraphrasin Theoticam, in commentariorum suorum de Biblioth. Cæsarea lib. II. c. V. Sed paraphrasin hanc & versionem Psalmorum Teutonicam Noikero Labeoni Abbati S. Galli, qui ante septingentos annos floruit, adjudicat Jo. Schilterus Argentoratensis; in inscriptione libri, cuius editioni jam incumbit Vir Cl. de rep. literaria & Arçlois, præfatus patriis, *Musi optime meritis*. Hunc autem Codicem Psalmorum, in quo edendo operam navat Schilterus, eum esse credo, quem Beatus Rhenanus in libro secundo rerum Germanicarum, ubi de Francorum veterum agit Lingua, testatur

(d) 3

se vi

JUDICIA DE OTFRIDO.

se vidisse apud Johannem Huttichium, Argentorati, ubi nunc è museo Generosi Domini de la Loubere in publicum proditurus est. Ex omnibus autem Otfridi operibus, quæ Theotisce scriptæ, maxime precebat Volumen pseudorhythmicum evangeliorum in quinque libros distinctum. Hujus esse dicit Petrus Lambecius tria exemplaria; Unum Frisingense in principio mutilum, cui Otfridi nomen desuit, quod cognitum fuit Beato Rhenano, Wolfango Lazio & Wiguleo Hundio. Alterum quod Matthias Flaccus (rectius Flacius) Illyricus mendis plenum edidit, Anno M. D. LXXI & haud recte inscripsit OTFRIDI EVANGELIORUM

LIBER. Tertium autem Augustiss. Cæsarea Bibliotheca possidet, quod Illyrico non in-

notuit, atque cum vetustissimo hoc Codice Cæsareo Illyricanam ejus Editio-

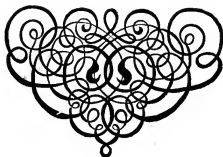
nem contulit Petrus Lambecius, Bibliothecæ Cæsareæ custos, ejus

auxilio, in multis ut par erat, castigavit Codicem ab Illyti-

co editum, nonnullaque supplevit, quæ

non est hic describendi

locus.

LUDOUUICO ORIENTALIIUM REGNORUM REGI SIT SALUS ÆTERNA.

Ludouuig ther snello,
 thes uuisduames follo;
 Er ostarrichi rihtit al,
 so Franckono Kuning sca **L**.
Vbar : Frankono lant gizal
 so gengit ellu sin giuualt;
 thaz : rihtit, so ih thir zellu,
 thi u sin giuualt ell **V**.
Themo si jamer heili,
 joh falida gimeini. **10.**
 druhtin hohemo thaz guat,
 joh freuemo ernizen : thaz mua **T**.
Hohemo : gimuato,
 jo allo : ziti guato.

Ludovicus alacer,
 sapientia plenus;
 Is Orientale Regnum (Prancie) regit omne,
 ut Francorum Regem decet.
 Super Francorum regionem inclatam
 progreditur omnis ejus potestas;
 Hoc regit, quod ego tibi recensco,
 omnis sua potestas.
 Hinc sit semper salus,
 atque felicitas publica.
 Dominus accumulet ipsi Bonum,
 atque exhiberet ipsi jugiter animam.
 Accumulet ipsi gratiam,
 atque omnia tempora bona. (felicia)

Er

Is

1) Flacius reddit : *liber Franchenland gizalt*. Unde patet lacunam esse in textu & excidisse verbum *gizalt* vel *gizal*, ut infra l. i, 197. quod claritudinem, celebritatem, & deprecationem significat, è *Zelen*, predicare, dicere. Schüter. Dubito an *gizalt* hic sit inferendum, cum in Cod. MS. Vind. non occurrat, nec ad rem facit, quod Flacius in Versione hanc vocem habet; ipsa enim eam addidit *immeruere* causa. Sane in MS. ex quo editio Flaciana fuit impressa, hoc vocabulum non extat. Caterum hic nota, quod integre hujus Dedicationis Versionem Latinam ediderit Stadenius in Specimine Lectionum Antiquarum Francicarum p. l. lxx. Scherz.

2) Flacius : *Das regiren so ich dir erzelle*
Das sei sein gewalt alle.

OTTFRID. PARS I.

rectius: *Das regiert was ich dir sage*
Diese sein gewalt allen. Schüter.
 Optime Stadenius reddit: *Hanc regit, ut tibi reser, hac ejus potestas omni.* Scherz.

3) Flacius legit: *Thaz muat*, & reddit: *mit mut*. sed MS. Vind. si recte attendas, habet, *thaz muat*. Unde textus emendandus.

4) *Gimuato*, non est *gemälte*; & *bebemo* non significat *bebem*, ut reddit Flacius; sed *Habe ihm genale*; appetatur Regi diuina gratia augmenta.

5) Flac. legit: *rihtit*, & reddit: *Ja alle reiche gute*. Sed Cod. MS. Vind. *Carlar*. *Zeli* habet; scilicet bona tempora, eorumque felicitatem exoptat Regi ut p. 65.

A

6) Fla-

Er allo stunta freuue sîh,
 thes * thigge io mannogili H.
 O ba ih thaz iruucllu
 * the ih sinaz lob zellu,
 Zi thiû duc stunta mino,
 theih scribe dati sin
 V bar mino mahti
 so ist al thaz gidrahti.
 Hoh sint, so ih thir zellu,
 thiû sinu * thinckan ell
 VV anta er ist edil Francko,
 uuifero githanko,
 Vulsêra * redinu,
 thaz duit er al mit ebin
 In fines selbes brusti
 ist * herza filu festi,
 10 Managfalto guati;
 bichiu is sinen er gimuat
 C icinero * githanko,
 so ist ther selbo Franko.
 So ist ther selbo edelin
 ther heizir 11 auur Ludouuic.
 O fto in noi er uuas in uuar,
 thaz 12 biuuankota er 14 far,
 Mit Gotes scirmu scioro,
 15 joh harto filu zior
 O.40.
 Oba

15. Is omnis horis gaudent,
 hoc vocat unusquisque.
 Esi ego hoc proponerem,
 ut ipfius laudes recenserem,
 Ad hoc collocarem horas meas,
 ut scriberem fassa ejus.
 O.20.
 Supra meas vires
 atique esset omne hoc intentum.
 Grandia sunt, quæ ego tibi narro,
 ejus fassa omnia.
 V.
 25. Namque ipse est nobilis Francus,
 sapientum cogitationum,
 Sapientum sermonum,
 idque facit is omne cum æquimitate.
 V.
 In suo ipso pectore
 30. est cor multum strenuum,
 Multiplex benignitas;
 ideoque est suis gratiosus.
 I.
 Subtilium cogitationum,
 sic est ille ipse Francus.
 C.35.
 Sic est ille ipse Nobilis,
 qui appellatur versus Ludovicus.
 Sæpe in necessitatibus is fuit reuera,
 eas superavit illico,
 Per DEI protectionem certe, (commode)
 Et maximo cum decore.

Quoq[ue]

6) Flacius: *da bedengen ich ja manigklich*, sine sensu. Vitiola est lectio. MS. Casar. seu Vind. habet *thigge*; id non significat *thingen*, *bedingen*, *pacisci*; sed *versare*, *optare*, *petere*, ut infra l. 4. 15. vid. Glossar. Freherus: *Thes thigge jo mannogili*.

7) C. Vind. habet *thirck elia*.

8) Flacius legit: *Wiser an endus*, & reddit: *Wiser ois endu*. Sed Cod. MS. Vind. *uysira redinu*.

9) Flac. legit: *ist herzo filu festi*; sed Cod. Vind. *ist herza*.

10) Flacius in interpretamento inserit *hey*; *hey manigfalter guto*. Sine causa & fundamento. Dependet à priori versu. Perperam autem diuisa ab eo det à priori Butia, & in interpretatione trans-locata ex parte; sequitur enim in eadem: *ist finen ebe gemuit*. Imo Textus est: *Butia ist finen er gimuat*, *illicio est suis ille benignus*; quia scilicet antecessit: *Multiplex Benignitas* & *Clementia respicit in corde ejus*.

11) *Cleinero*, omittit interpretamentum Flacius. Denotatur hic subtilitas. vide Glossar. Freherus: *Von feines scharffsinigen, hohen gedanken*.

12) Alter Ludovicus post Ludovicum Pium, & II. Imperatores.

13) *Biuanankota* Flacius videtur accepisse, quasi essent duo Vocabula. Unum interpretatur *benand*, & alterum omittit dicit Virgala. Vid. Glossar. voc. *Wank*.

14) *Sar*, recte, etsi apud Lambecium legatur *far*; videtur esse mendum Typographi.

15) Flacius: *ja hart vil ziere*, rectius: *mit (repetendum ex priori versu) sehr grosser (vieler) Zierde*. Schilter. *Ziero* hic non est substantivum, sed adverbium, uti & præcedens *fiore*; unde recte vertit Stadenius: *præclare atque valde decore*. Hicæsius in Thesuro Ling. Sept. in Gramm. Francico-Theot. p. 106. hujus versus versionem à Schiltero factam mutat hoc modo:

per audaciam maxime decoratus (laudabiliter) male: hæc nunquam denotat audaciam. Seberz.

16) Fla-

O^{ba} 16 iz uuard io uuanne
 in not zi fehtanne,
 So uuas er io thero redino
 mit Gottes kreftin obor
 R^{ist} 17 Gott imo offto in nōtin
 in fuaren arabeitin.
 Gigiang er in zala 18 uuegin thar
 druhtin half imo fā
 Iⁿ notlichen uuerkon;
 thes fcal er Gotte thanckon
 Thez thancke ouh fin 19 gidigini
 jo unfus 20 mahu nidir
 E^r uns 21 ginadon fine uualt
 thaz fulichan Kuning uns 22 ghidalt. 55.
 Then fpar er nu zi libe
 uns allen io zi liab
 N^u niaren wir dio guati,
 joh fridosamo zidi,
 Sines felbes uuerkon;
 thes fculun Gotte tanko
 T^{hes} mannlich nu gerno
 ginada fina fergo.

O

R.

I.

E.

N. 60.

Von

Quodsi fiebat aliquando,
 in angustis ut dimicaretur,
 Tamen erat is ea in causa
 per DEI potentiam superior.
 45. Consultit ipsi DEUS sepe in necessitatibus,
 in gravibus laboribus.
 (Si) versabatur is in periculis forte,
 DOMINVS iuvabat ipsum illico
 In angustis rebus;
 50. propterea debet DEO gratias agere.
 De hoc etiam gratias agat ejus comitatus,
 atque nostri fratres humiles.
 Qui (DEVS) nobis gratiose servet ipsius potentiam,
 et talem regem nobis saluum servet.
 Hunc conservet in Vita
 nobis omnibus ad favorem.
 Nunc fratres bis bonis
 Et pascatis temporibus;
 Eius ipsius factis. (operibus)
 de hoc debemus DEO gratias agere.
 Quod quilibet nunc lubenter
 gratias ejus ambiat.

A DEO

16) Flacius: Ob es ward ja stören
 die not zu fechten,
 So was er ja der redlichkeit
 mit Gottes krafft obere bereite.
 Sed Redine deoat rationem, orationem &
 causam. Vide Glossar.
 17) Rist, Kiedt, Flacius, h. e. consulebat; rather,
 consulere. Kero: Kirati, consilium. Præterea
 & Auxilium reale & operam ipsam dultumque
 aliquem ootat, aggressionemve & incideotiam;
 à quo nostrum geratben in etras, er gerietb io
 das oder jenes. Sed sensus hic est: Gott hat
 ihn berathen, geholfen io not. vide y. 25. h.
 18) In zala nergis. Flacius in zal. — zala est
 periculum Keroni; nergis essent opera, facta.
 Sed rectius videtur legendum nergis, uerit, uerit,
 via. Mox enia sequitur: uuerkon. Neutrum
 verum. Fræherus: nergis, irgend. Schilt.
 consensit Fræhero Stadenius, qui nergis reddet per
 aliam. Scherz.
 19) Gidigini. Flacius: das dencke auch sein gute.
 Omnino fallitur. Gidigini vel Gidigini denotat
 familiaritatem, Satellitium & Comitatum. Vide Glossar.
 Et idem Fræherus obseruauit.
 20) Job anfar mah naidir, ita legit Flacius, sed men-
 dose id fieri ostendit vel Litera altissima Acrolithis,
 quæ hic est J, noo R. Jigitur uoa vox est rescrip-
 tienda. Mahaidir. Sed quæ ista & an genuina?
 haud dixerim sine ope MS. Vindobonensis. Ne
 tamen nihil coniciamus, an legi possit interim t
 OTTRID. PARS I.

Ufus mage iudici. i. e. nostri socii (fratres)
 consecrati. Uno verbo: Clerici. Nam & Ec-
 clesiasticos & Seculares &c. Ordines Regni ad
 Publicam Lætitiam Ostendunt. sed MS. Vind.
 legit: Ufus mah naidir. Schilt. Stadenius recte
 videtur verum fr. & ja. ita vertere:
 Propterea gratias agant et ejus iudicii
 Atque nostri æqualium humilitas.
 Mab, denotat socium, consensum, æqualem.
 Gloss. Rost. Gimabide, Costubernium. Gimab-
 ide, Copula, Kimabidus, Coenubia. Kero:
 si kimabide, conjugatorem. Gimabide, Gimachum,
 Coniuges, apud Ostid. & Tarianum. Hickesius
 in Thel. Linguar Septentr. in Gramm. Francico-
 Theotiskâ p. 106. arbitrat rellius legendum:
 Ulsere vel Ulsie mabe. Scherz.
 21) Flacius: Er aus gnedig sein wolt. sed walt est Im-
 perium, potestas. Sine ooo fin esse, sed sua.
 Schilt. In MSC. Vind. est: fin emat; ubi
 es separandum à riat, & coniungendum op fin,
 ut mens sit: Ille (DEVS) gratia sua nobis con-
 sultat: seu recte beneque vertit Stadenius. Scherz.
 22) Flacius: das er selchen König uns erhalt. dedit.
 sed sensus non coheret: est enim votum & de
 futuro, non de præterito, sermo, sed ghidalt
 viciose scriptum est pro gibalt, h. e. ferant, er-
 halte, ut infra l. 1, 20. Schilt. In MSC. Vind. est
 gibalt, quod noo incommode exponi potest per
 servent. Scherz.

Von Gott er muazi haben munt
 joh uefan lange gifun
Allo citi guato
 fo leb er io gimuato,
 Ioh bimide ²¹ io zala
 thero fianto ²⁴ fal
Lango, ²⁷ liobo druhtin min,
 laz imo thie daga sin.
 Suaz imo sin lib al,
 fo ³⁰ manger emo fca
In imo irhugg ih thrato
 dauides felber dato;
 Er felb thulka ouh in noti,
 io manago arabcit
Vuant er uuolta man sin,
³⁷ thaz uuard fid filu fein,
⁴⁰ thegan sin in uuaru,
 in ⁴³ manigeru zal
Manag leid er tulta
⁴⁶ umm thaz to Got gihanta
 Ubaruuuuant er fid far fram
 fo Gottes thegane giza
Riat ⁴⁹ imo io gimuato
 felbo druhtin guato,
 Thaz fagen ih thir in ala uuar;
 felbo maht iz lefan ⁵² tha
Eigan uuir thia guati,
 gilicha ⁵⁵ thegan rihti;
 In theffes ⁵⁸ felben muate
 zi managemo guat

T.

A DEO is obtineat protectionem

Et fit die incolumis.

65. Omnibus temporibus bonis (felix) semper Augustus

vivat hic gratiosus;

Et evitet pericula

A.

inimicorum insidias.

Longam vitam, Domine mi,

70.

fac ei dies suos.

Educa ipse suam vitam omnem,

L;

quam variis (et) debeat (esse);

In ipso recordor valde

Davidis ipsius factorem;

75.

Ipse quoque toleravit in necessitatibus

I.

Et variis laboribus.

Nunquid volebat Virum se prestare;

hoc sicut mox in magnam exemplum,

Militi suo revera,

V. 80.

in magnis periculis.

Multiplicem marorem toleravit;

eo quod DEVS permiserat;

Superavit tamen postea admodum longe,

sicut DEI ministrum decebat;

M;

85.

Confiliit ipse benigne

ipse Dominus bonus,

Hoc dico tibi revera;

R.

ipse poteris id legere ibi.

Habenus Et nos hanc gratiam,

90.

similem Heroem restum;

In illius amissitate

E.

Gi-

ad varii generis bonum.

Certe

21) Flacius: Ja vermeide die zale der fenden sale.

zala est periculum. Scherz.

24) Cod. Vindob. pro fala habet far, quod idem fere denotat.

27) Post longo ponendum est comma, non post liobo; ut itaque y. 69. & 70. vertendi sint: Din, chare domine mi, fua ipfi dies (vitam) esse.

Liobo, non denotat vitam, sed dilectum, lieber hodie dicimus. Scherz.

26) Pro mangeremo Cod. Cæs. habet: man gætemo, ut mens sit, ut bene fieri debet.

27) Restum: Hoc postea saepe manifestum fuit. Scherz.

28) Scadenus ita transiit: Alinsier esse vera: in magnis periculis.

29) Cod. Vind. manegera; res eodem redit.

30) Lege ex Cod. Vind. Uns thaz tho Got gihanta, donec DEUS &c.

31) Flac. Riedt im gemüte Selber Got der gute videt supr. n. 4. & y. 109.

32) In Historia sacra de Davide.

33) Pro thegan rihti, est in Cod. Vind. theganbeili. quæ vox etiam occurrit infra l. 3, 35. ubi de Davide dicitur:

Er quam mit theganbeili zi furchen guati.

Perueniebat virtute

ad talem Præstantiam s. dignitatem. Verte itaque verba: gilicha theganbeili, similem virtutem. Scherz.

34) In theffes felben muate, mallem reddere cum Stadenio: In huius ipsius (Ludovici Regis) animo. Scherz.

35) Sam-

Giuntho thaz ni hiluh thih
 , thultate, er ⁹⁷ sammoli
 Arabito ginua
 mit culti ⁹⁸ iamer ouh firduag.

Niliat er imo thuruh thaz
 in therno muate then haz
 Er mit thulei, fo er biga
 al thie fantha uberuan;

Oba es iaman bigan,
 thaz ⁹⁹ er uidar imo uuan,
 Scirmta imo io ¹⁰⁰ gilich
 druhtin lioblichio

Riat ¹⁰¹ im io in notin,
¹⁰² suarin arabeitin;
¹⁰³ Gilicha imo elu sinu ja
 thiu nan thuhtun filu suar.

Vanz er nan ¹⁰⁴ gilereta,
 sin rih imo gibereitza.
 Bithiu ¹⁰⁵ mag er fo ena lie
 thera Davides slachon;

Mit fo ¹⁰⁶ sammeliche.
 fo quam er ouh zi riche.

Certe non celabo te
 toleravit ille famuliter
 Laborum satis
 cum patientia semper quoque pertulit.
 Nec sinebat sibi propterea
 in mente odium,

N
 Ipse patientia, quoties aggressus
 omnes hostes vincebat;
 Et si quis ausus
 ut contra Ipsum sentiret,
 Protexit tamen eum statim
 Dominus amicaliter (gratioso)

107. Auxiliatus ipsi in necessitatibus,
 gravibus laboribus;
 R, Traduxit ipsi omnes suos annos,
 qui ipsi videbantur multum graves.

110. Unde dum ipsam docerat,
 ejus regnum ipsi amplaverat.
 Propterea potest sic inducere
 Davidis prelia.
 Aequali ratione
 Pervenit quoque ad Regnum.

Uuas

Erat

- 37) *Sammelich*. loco ejus io Cod. Vind. extat: *Samaliu*.
 36) Pro *janer* C. Vind. habet *fama*, simul.
 37) *Flac. das er wider in war*. Sed non est sententia, placitum, *wider einen wesen*, est contrariari, *Schilt*.
 Rebus videtur hoc *was deduci* a *minnes*, quod est pugnare, certare. vid. infra l. 36, 37. add. Staden. in Spec. antiq. Francie. p. 7. §. 26. *Scherz*.
 38) Freherus: eo iunge postrema duo, ut sit *Jegüchke*, Codex tamen Vind. separat ea.

- 39) Imo. C. Vind.
 40) Pro *Suarin*. C. Vind. habet: *in swaren*.
 41) Pro *Gilicha* C. Vind. habet *Güchte*, quod idem est ac hodiernum *geleicht*, leicht gemacht; unde versus 107. & 108. ita sunt vertendi:

*Leues efficiat illi omnes suos annos
 Qui ipsi videbantur valde graves.*

In Versione Tatiani Harm. Evang. c. 67. §. 67. §. 9. Christus dicit: *min jab ist suazi, teit min bruden ist lüti*, iugum meum leve est, & onus meum leue.

- 42) *Pro gilereta* habet Cod. Vind. *Güchte*, quod verti debet per *doceret*. apud Keronem est: *Keleita*, deduxit.
 43) *Flac. Bei dem mag er ———
 der Davids schlachten.*
 Locum sine dubio corruptum interpretari non potuit. *Sammelich* verbum esse oportet, & modi infinitivi, unde *sammelich* legendum; sic etiam Rhythmus requirit. Sed *quid sit*, adhuc latet. Videtur duo esse Vocabula, *fama* vel *fama litus*;

vel rectius: *fo analitaz*. Kero: *Analeiten*, induxisti. Sic & *silabon* est vox vitiosa; *Silabon* Keroni est ocellus; sic & *Flacius* accepit. *Schilt*. Codex Vind. docet pro *Sammelich* legendum esse *fo in alth*, pro *silabon* autem *slabta*: recte itaque verbum m. & n. ita vertit Studenius:

*Propterea potest censeri
 esse Davidis generis.*

id est, esse Ludovicum similem Davidi. *Alten* significat, cogitare, assumere. vid. infra l. 4, 16. & l. 19, 36. & m. 24, 24. eodem sensu hodie dicimus *aliten*. *Slabta* denotat genus. Lippus in Gloss. *Slabta*, *Generatio* & *slabten*, *femina*. *Naz* *empofte* *geilacht*. *Alters* *slaghta*, omnis generis est apud willer. esp. III. p. 46. ubi etiam occurrit: *manigir* *slaghta*. variis generis. conf. infra l. 1, 176. non opus itaque est Hickelli coniectura; qui in Theol. Linguar. Sept. Graec. Francico-Theot. p. 108. coniecit legendum hic esse *Bethia* *mag* *er* *Jena* *liten* *Thera* *Davides* *Slabon*, propterea potest cito transire (transcendere) Davidis villoriat. *Scherz*.

- 44) *Flac. Alth so Sammelich
 kam er auch zum Reiche.*

Idem per idem. *Sammelich* a *Sam*, *fama*, aequalitatem & comparationem denotat, vid. Gloss. Pro si lege ti. Illud est Saxonium, hoc Alemannicum. *Schilt*. In Cod. Czf. legitur: *asb* *zi* *riche*.

A 3

47) *Flac.*

Uuas Gottes druter filu fra	M _{115.}	Erat DEI fidelis maxime, (David)
fo uuard ouh therer 4 ^r fo gizam		fic erat etiam, hic ipse prout decebat.
Rihta 4 ^r gen er scono		Gubernabat ille pulchre
thiu Gotes liuti in frono,		DEI populum in publico,
So thuit ouh therer ubar 4 ^r Ja	R	Sic facit 4 ^r hic per annos,
fo in Gotes 4 ^r zimet, thaz ist uuar. 120.		ut cum DEUS eo condecorat, hoc verum est.
Emmizen ziu 4 ^r guate,		Perpetuo ad bonum,
joh heilemo muate,		4 ^r salutarem animam,
Fon Jare zi Jar	E,	De anno in annum,
thaz fagen ih thir zi uuare.		hoc dico tibi vere.
Gihialk David turuh not	125.	Obseruabat David cum cura
thaz ime druhtin giboc		quod Dominus ipse mandabat
Joh gifasta 4 ^r sinu ting		Atque stabiebat sua iudicia
ouh selb thaz al umbirin	G.	ac ipsius regnum indignaque.
In thes emo ist ouh sin 4 ^r hafft		In hoc eodem est etiam hujus occupatio
fo fram 4 ^r sinan laxir rhita krafft? 130.		quum diu ipse fuit concessi regni potestas,
Thaz 4 ^r er isto io innoti		Ut is primarius sit in rebus angustis
Gote thionanc	I	DEO seruicus.
Selbar 4 ^r rihl sina zal		Ipsa regni sui partes
rihtik scono fo fo er skal;		regit tam pulchre, quam debet;
Ist 4 ^r ellenes guattes:		Est omnigenae bonitatis:
joh uuola quekes muate	S _{135.}	4 ^r vere vivi (alacris) animi:
Ja		

45) Flac. So ward er auch der Eer geizam; sed therer mox etiam occurrit 9. up. quod Flacius ipse ibi per derinterpretatur. Schöll. In C. Vind. est therer.
 46) Rhitagen habet Flacius; nec habet, ut reddat. Sed viciosa est lectio, & emendanda per transpositionem tantum litterarum, Rhita gener scono. Fost in frono est: in publico, non adjectivum ad populum pertinet, ut Flacius: die Gottes leute fron. Schöll. In Cod. Vind. manifeste legitur: Rhita gener scono, Regebat ille pulchre in frono: Studiosus reddit: in iustitiam. Utrumque potest admitti; fron enim & scilicet & publicum desotat. Scherz.

47) Flac. ihari jar. Sed non loquitur Otfridus de futuro, al de praeterito. Schöll. Stadenius reddit per quatinis.

48) Flac. legit: So in Gotes zimet, & interpretatur: fo auch Gott zimet. Lectio sic restituenda: So in Got es zimet. Schöll. In Cod. Vind. est: So in Gote zimet.

49) Pro zin est in C. Vind. zi.

50) Flac. ja gefastet sein ding. Sed gifasta non est factum, sed vestit, bereftigen. Vid. Gloss. Ting: & placitum seu statutum significat & iudicium, utrumque hic potest intelligi.

51) Sin haffi viciosa. lege ex C. Vind. scindast, manifestum.

52) Flac. So fron frinen legi — krafft. Occurrit iterum rhita, quod non est interpretatus, sed littera transposita legendum: rihit, richa krafft & c. Imperii jus, ius vel potestas Regia Regni

Germanici. So fram, fo inon, tam diu, quam ipse; lazit, lufen, concedere, tradere, sed neualiter hic ponitur, concessa est, Rihta Krafft, ius regni. Intelligit enim transaktionem & divisionem Imperii Romano-Francici inter Ludovici Pii Imperatoris filios; de qua aliaz. MSC. Vind. legit: fo fram fo inon lazit thia Krafft. Schöll. Stadenius reddit: si vires permittant.

53) Flac. das esse ji innoti, das sic Got dieneti. Lectio viciosa non potuit non dare interpretationem vitiosorem, sensu omni destitutum. Schöll. Cod. Vind. legit:

Er ist jo in notu

Gote thionenti.

quod verto: Est certe in periculo

Deo seruicus. Scherz.

54) Flacius: Selbst reichlich sein zal

Richte fron wie so er sal.

Nescio de quo numero cepit hunc versum, quodis de sacrificiis vulgo fertur, qui cum certum numerum maleficorum capite multaverint, mortuum notum suum eluant. Zal partes etiam significat, ut zwo zale eins feld. vid. Glossar. & frequens locutio Francicorum Scriptorum de partibus Regni, de partibus Saxonum &c. In Cod. Vind. est: selbst reichlich sein zal.

55) Flac. ist etwaz gutes, ja wol kekes mutes; videtur legisse: et tunc; impressum tamen est ettenes. Sine ope MSCi aut loci paralleli vix poterit corruptus locus sanari. Occurrit autem

I^a farentu ¹⁶ nan konti,
in anderon binoti.
Thifu kuningrich
Joh iro. guallichî;
140.
Th^o habet ¹⁷ therer thuruh noc
fo Truhtin selbo gibot:
Thaz fiant uns in gagini
thiz fasto ¹⁸ binagilik.
Sⁱmbolon ¹⁹ bispenit
145.
Vns uuidaruuert ni ²⁰ merrit.
Sichor mugun fin uuir the
lango ²¹ unfer libes.
A^llo ziti thio ²² tho fin,
kristus ²³ io komo in thaz muat fin. 150.
Bimide ouh ²⁴ allu pin
Gott ²⁵ frouue fela fina.
L^ang fin daga fine,
zi ²⁶ them euuinigen libe.

Bimi-

Imo progrediuntur ipsi ordinate,
in alia studiose.
Hæc regna sua
Et eorum magnificentia;
Hic habet illam sollicitudinem
sicut DEUS ipse dedit:
Ut hostis nobis ne obuiat,
hoc firmum clavis figat. (i. castris)
Semper diffident
nos hostis ne vinciat.
Securi possimus esse de hoc,
per omnem nostram vitam.
Omnibus temporibus, quæcumque sint,
Christus veniat in mentem ejus.
Avertat quoque omnes calamitates,
DEUS exhiberet animam ejus.
Longi sint dies ejus,
ad eternam vitam.

Evi-

Parallelus Lib. IV. 12. 60. *elienet gaster, ella est omne; elienet, omnigenum. Itaque hic legendum, elienet gaster, omnigenæ bonitatis. Anque ita legit MSC. Vindobonensis:*

ist elienet gaster,
Ja wola quæket mueten.

Schilt. Stadenius vertit *est*: in certamine beatus: notatque ex Rhabani Muri Glossis: *Ellen* esse agnomem subjugat tamen: pullent etiam verba hæc: *elienet gaster*, expositi per bonæ virtutis, fortitudinis, cum *Ellen* Anglo Sax. sit virtus, vis. Scherz.

- 56) Flacius hic tacet. Lege: farenta nan konti, id est, progrediuntur ipsi, vel comitabantur ipsum ordinate. Imò MSC. Vindob. legit: Ja farent uumkonti. Schilt. Stadenius ita Vertit:

Imo proficiscuntur in expeditione
In alia, si opus sit,
Hæc Regna,
Eorumque Praes,
Attamen hic, ita ut oportet
Ut Dominus ipse præcepit.
Ne hostis nobis occurrat,
Hoc semiter occulsi.

Non omnino hæc satisfaciunt; cum in MSC. Vind. y. 137. legatur: *Ja farent wankonti*, & y. 141. *Tob*, quod idem est ac *attamen*, doch, ita hæc reddenda videntur. Imò, quando proficiscuntur in alias terras, si opus sit, abest, (sc. Ludovicus) Hæc regna, eorumque gloriam tamen (etiam si abstem) sustinet, sicut oportet, sicut DEUS ipse præcepit, &c. Scherz.

- 57) Flac. *da bat er eer durch not*, id est, hillich wo Gott selber gebot.

Vid. sup. n. 47. in MSC. Vind. est *therer*.

- 58) Staden. vertit: ne hostis nobis occurrat, hoc firmiter occulsi, Scherz.

59) Pro bispenit lege ex C. Vind. *bispenit*, quod & fictus & Rhythmus confirmat. *bispenit* idem est ac *clausit*. Imperfectum *bisparta*, clauderebat, reperire est infra III, 12, 28. *Imperre*, aperire, est infra I, 5, 64. superest nobis: sperren, ein sperren, ver sperren. die Speer. Restius itaque y. 145. vertitur: *semper clausit*; quod etiam legit Stadenius. Scherz.

60) *Merrit*, idem est, ac *impedit*. Hoc sensu occurrit *merret* infra I, 37, 32. addit III, 7, 146. & II, 4, 130. *Uegimerru*, non impeditur. infra V, 12, 11. Verte itaque y. 146. *nos adversarius non impedit sen turbat*.

61) Flac. *Lang nut er des lebet*. Sine sensu, sed locus corruptus est. Pro *nuzer*, legendum, *nuzer* vel *nuzer* h. e. unfer lebenslang. Schilt. In Cod. Vind. est *nuzer libes*, quod vertendum: fruatur vitæ, vivat.

62) C. Vind. habet *thio the fin*.

63) In C. Vind. est: *Krist lokemo thaz muet fin*. *Lokemo* pro *Loko* imò, medetur ipsi. *Lokon*, *Lokoon* idem est ac *mederi*, sanare. infra IV, 37, 36. *gloko*, sinevit, & V, 20, 137. *ir eigel gilechet*, medicati estis, in Gloss. Rhab. Manr. *Lebet*, sonet, sonit. Gl. Rer. *Lachida*, Medicamina, apud Tacit. c. 36. §. 4. *Lacher*, Medici, & c. 60, 3. *Lachin*, Medicis. Gothici, *Lakur*, *Lak* Medicum denotat. vid. Verel. Ind. Ling. Goth. & omnino Stadenius in Glossar. Ulphila-Gothic. addit Staden. in Spec. antiq. Franc. pag. 8. Scherz.

64) Pro *Alle* C. Vind. habet *Alle*.

65) Pro *Frauer* C. Vind. & Vat. habet *Frauer*.

66) Pro *them*, C. Vind. & Vat. habent *them*.

67) Flec.

- Bimide ouh zalonoh ⁶⁹ fa
thaz uuir sin sichor ubaral.
- V uanta thaz ist funtan,
vuz uuir haben nan ⁶⁸ gifuntan,
Thaz leben ⁶⁹ auur, so ih mein
mit freuui ioh mitheilü.
- S imbolon gimuato,
joh cigun ziti guate.
- Niazer oh mamumunte
ni ⁷⁰ breiste in euuon imo thes.
- A llen sinen kindon
fi ⁷¹ nchinam mit minnon.
Si ⁷² zi Gote ouh minn
thera selbun küninginna.
- E uuiniga ⁷³ drustcaf
niazen se lamer, ⁷⁴ so ih quad, 170.
- In himile zi uuar
mit Ludouuige thare.
- T hemo ⁷⁵ dihton ih this buah
Oba ⁷⁶ er thaz habet ruah.
- L₁₅₅. Evitet quoque pericula aut castus,
ut finis securi ubique.
Namque hoc fuit acquisitum,
postquam ipsum invenimus,
Statum nempe, quem designo,
cum letitiis & salute.
Semper equanimi,
& habemus tempora bona.
S, Fruatur is quoque delictis,
nec deficiat in æternum ipsi hæ.
Omnibus ejus liberis
fit successio cum caritate.
A Sit apud DEUM itidem amor
ipsi Regine.
Æterna societate (amicitia)
fruantur illi perpetuo, quos dixi,
In carlo certe
cum Ludovico ibi.
Huic meditor (dedico) hoc volumin,
si quam ejus habeat curam.

Odo

Aut

69) Flac. Vermeide auch des unfalls zel; sic enim legitur: zel abno fal; & hanc fingit aufsal, & denique lissafizal, id est, infortuniorum cumulum. Sed tum temporis non scripserunt abno pro av, nec simile quid in Otrido; sed literula turbata restituit rem; legendum sine dubio: Bimide tob zals nob fal, nam zals pericula denotat, & nob Otrido saepe est, avt. Schilt. In Cod. Vindob. & Vat. melius legitur: zalonoh fal, periculorum insidias seu dama. Scherz.

68) Freherus: pro gifuntan pone gfluntan. Schilt. gifuntan habet & Vindob. & Vat. MSC. Stadenius verba: wanta thaz ist funtan, vertit, Quia hoc est certum, non male. Scherz.

69) Flac. das leben aber so ich meine. Meins non opinionem significat hic Otrido, sed antecedentem narrationem. Schilt. In MSS. Vind. & Vat. pro auur invenitur auir: unde cum Stadenio y. 177. ad 160. ita vertendum judico:

Quia hoc est certum,
Quandiu habemus cum saluum
Quod vivamus, at status; (veluti dixi)
Cum gaudio & salute,
Semper finis bene animo,
Atque habeamus bona tempora. Scherz.

70) Pro breiste legendum broste, ceu patet ex utroque MSC.

71) Flac. Sey nabe — mit minnen. id est, liebe. Nechinam est Erbarm; der nechste nimmt dat

erb; est Regula Juris nostri. Precatur scil. liberis Regis successorem, eamque pacificam magis, quam Patris & Patruorum fuerat. Sed Freherus pro nebunam legit richdnam. Schilt. In Cod. Vind. est Richdame; in Vat. Richdnam. Verte itaque: Omnibus ejus Liberis

Sit Imperium cum amore i. e. pacificum; sine lite.

in Verf. Tatian. c. 13. §. 1. in themo fustazebentes jure thes rituomei Tiberii des Keisores, Anno quindodecimo Imperii Tiberii. Scherz.

72) Flac. Sei zu Gott auch minna (i. e. amor, fiducia) deselben küniginna. Schilt. Stadenius vertit. fit erga Deum. Scherz.

73) Flac. Die ewige Drustchaft, id est, familiaritas, Nissen fit immer als ich sprach. Videtur familiaritas legendum. Cæterum non de præfenti aut præterito, sed futuro loquitur Autor. Loccen. in Lexico Juris Sævo-Goth. exponit Regnum. Sed vide Glossarium nostrum. Schilt.

74) Cod. Vind. & Vat. habet: So so ih quad.

75) Pro dihton habet Cod. Vat. titben; sed Flacio consentit Cod. Vind.

76) Flac. Ob er dessem wirt haben rack. Sed se non tantum av, sed & utinam denotat Otrido, nec dubitat hic ille de pietate Regis, sed precatur potius & modestiæ utitur. Rack sentem curam significat. Freherus: Ob er dessem begert. Schilt.

Odo ⁷⁷ er thaz guuinet sei
thaz er ſa ⁷⁸ lezan heizit.

E_r hiar in theſen redion
mag hüren Evangelion.

Uuaz Chriſtus in then gibiet
Frankono ⁷⁹ thiete

R_{egula} thero buachi
vns zeigot Himeſrichi:

Thaz niaze Ludouuig iotha
thiu euuinigun Gotes jar.

N_{iazan} muazi thaz ſin muat,
jo thaz euuiniga guat.

Thar ouh iamer, druhtin mi
laz mih mit imo ſin,

A_{llo} ziti guato

leben ⁸⁰ thar gimuato.

Irluhtl ⁸¹ imo thar uuunn
thiu euuiniga ſunna.

T_{175.} Aut ut obtineat tempus,
ut illud legi iubeat.

Iſte hic in his ſermonibus
poſeſt audire Evangelium.

E_{180.} Quid Chriſtus in iis præcipiat
Francorum Populo.

Regula horum librorum
nobis monſtrat carolorum regnum:

R_{185.} Ut fruatur Ludovicus illic
æternis DEI annis.

Frui oporteat hoc ejus animum,
Et æterno bono.

N_{190.} Iſtic etiam perpetuo, Domine mi,
ſine me cum ipſo eſſe,

Omnibus temporibus bonis
vivere ibi Letabandum.

A_{190.} Illuſtret ipſum iſtic gaudium
Æternus ſol.

77) Flac. Odo er deſa gewinnet

Daf er ſe leſen habe zû.

Transpoſitio eſt. Sch, Cit, Zit varie ſcribitur,
& tempus, horum notat. Sed heizit non erat
transfundendum in habe zeit. Freherus: Lege:
Odo er thaz gewelz. Schüt. Cod. Vind. habet
giuweizit. Concordat Vat. Giuweizit idem eſt ac
probat, approbat. infra l. 1, 114. Iſt giuweizit,
probatum eſt, ll. 16, 51. giuweizent, probant, &
ll. 7, 74. giuweizen, probare. Scherz.

78) Pro lezan ſcribe leſan ex Cod. Vind. & Vat.

79) Flac. den Frenekſchen thieten, id eſt, beiden. ſed
Thiet, Thiete, populus eſt univerſus Nationis
Francicæ, aut Imperio Francico ſubjeſtus.

80) Pro Leben eſt in C. Vind. & Vat. Leb er, Vivat
ille.

81) Pro Irluhte imo thar legitur in modo diſtis MSS.
Irluhte imo je thar. Freherus arbitratur repo-
nendum: Irluhten thar namme. Scherz.

De LVDOVICO, cui hæc Dedicatio eſt inſcripta.

Ceterum ad quem Ludovicum hæc præfatio
directa fuerit, facile apparet. Inſcribi-
tur illa Ludovico Orientalium Regnorum Regi.
Ubi nomine Orientalium Regnorum nihil aliud in-
telligi debet, quam terræ, quæ nomine Francie
Orientalis ſeu Germanie comprehendebantur.
Cum autem hic liber ſcriptus fuerit, cum Hart-
muotus nondum eſſet Abbas S. Galli (quam di-
gnitatem ipſe demum A. 872. poſt mortem Gri-
maldi ſuiſt confecutus, vid. Ratpert. de Caſibus
Monach. S. Galli c. 9.) ſed Monachus adhuc,
(ceu apparet ex Epilogo, qui Hartmuoto &

Werimberto, Monachis Monaſterii S. Galli eſt
inſcriptus) in proclivi eſt videre, quod per
Ludovicum hic designetur Ludovicus Germanicus,
Lodovici Pii filius, Lotharii Imperatoris & Ca-
roli Calvi Regis Gallicæ fratres; cui, uti Regi-
no Abbas Prumiſienſis p. m. 41. edit. Piſtor. tra-
dit, Anno dominicæ incarnationis 842. in di-
viſione cum fratribus obtigere Orientalis Regna,
ſcilicet omnis Germania uſque ad Rheni ſtuenta &
nomine (Moguntia, Wormatia & Spira) civitates
cum adjacentibus pagis trans Rhenum propter vini co-
piam. Scherz.

*Dignitatis culmine, Gratia Divina, præcelsso LIVTBERTO,
Moguntiacensis Vrbis Archiepiscopo, Osfridus, quamvis indignus,
tamen devotione Monachus, Presbyterque exiguus, æterna vilita
gaudium optat semper in Christo.*

*Ratio susce-
pti operis*

Vestrae Excellentissimæ Prudentiæ præsentis libri styli-
um comprobare transmittens,
in capite causam,
quæ illum dictare præsumpsi, primitus Vobis
enarrare curavi, ne ullorum fidelium mentes;

Occasione
si vilesceret, vilitatis meæ præsumptioni
deputare procurent. Dum rerum
quondam sonus inutitium pulsaret aures

quorundam probatissimorum Virorum, eorumque
sanctitatem laicorum cantus inquietaret obsecrans,
à quibusdam memoriz dignis fratribus
rogatus, maximeque cuiusdam Venerandæ Matronæ verbis
obsecrans.

nimum flagitantis, nomine Judith, partem Evangeliorum eis Theotisce conscriberem,
ut aliquantulum hujus cantus lætationis ludum
secularium vocum deleret, & in Evangeliorum
propriâ linguâ occupati dulcedine, sonum
inutitium rerum noverint declinare: petitioni
quoque jungentes queremoniam, quod gentilium
vates, ut Virgilius, Lucanus, Ovidius, ceterique
quamplurimi suorum facta decorarent linguâ
nativâ, quorum jam voluminum dictis fluctuare
cognoscimus mundum; nostræ etiam scdæ
probatissimorum Virorum facta laudabant Juvenel,
Aratoris, Prudentii ceterorumque mutorum,
qui suâ linguâ dicta & miracula Christi
decenter ornabant: nos vero quamvis eadem
fide, eisdemque gratiâ instructi, diuinorum
verborum splendorem clarissimum proferre
propriâ linguâ dicebant pigrescere. Hoc dum
eorum charitati importune mihi instanti negare
nequivi, feci non quasi peritus, sed fraterna
petitione coactus; scripsi

namque eorum precum suffultus juvenamine
Evangeliorum partem Franciscæ & compositam,
interdum spiritalia moraliaque verba permiscens,
ut qui in illis alienæ linguæ difficultatem
horrebat, hic propriâ linguâ cognoscat sanctissima
verba, Deique legem suâ linguâ intelligens,
inde se vel parum quid deviare mente propriâ
pertimeat. Scripsi itaque in primis & in ultimis
hujus libri partibus inter quatuor Evangelistas
incedens mediis, ut modò, quid iste, quidve
alius ceterique scriberent, inter illos ordinatim,
prout potui, penitus penè dictavi. In medio verò
ne graviter forte pro superfluitate verborum
ferrent legentes, multa & parabolarum Christi
& miraculorum ejusque doctrinâ, quamvis
jam fessus (hoc enim novissime edidi) ob
necessitatem tamen prædictam prætermisi invitus
& non jam ordinatim, ut cœperam, procuravi
dictare, sed qualiter meæ parvæ occurrerunt
memoriæ. Volumen namque istud in quinque
libros distinxî, quorum primus Nativitatem
Christi memorat, finem facit baptismi doctrinæ
Johannis. Secundus jam accersitis ejus
discipulis refert, quomodo & quibusdam signis
& doctrinâ suâ præclarâ mundo innotuit. Tertius
signorum claritudinem & doctrinam ad Judæos
aliquantulum narrat. Quartus jam, qualiter
sux passioni propinquans, pro nobis mortem
sponte pertulerit, dicit. Quintus ejus resurrectionem
& cum discipulis suam postea conlocutionem,
ascensionem & diem judicii memorat. Hos, ut dixi,
in quinque, (quamvis Evangeliorum libri quatuor
sint) ideo distinxî, quia eorum quadrata æqualitas
sancta nostrorum

1) Imperatricem asserit Morhof. P. II. de Ling. Germ. c. 7. p. 117. Fuit etiam Judith filia Caroli Calvi, uxor Edilulphi, Regis Anglorum. Baluz. ad Lopp. p. 376. Sed Venerandæ Matronæ titulus, nec Imperatrici, nec Reginæ æqualis.

2) Fl. in Israel.

3) lib. I. c. I. v. 69.

4) Fl. Franciscæ, cum quo consentit. C. MSC. Vindob. est in MSC. Vaticano legitur: Franciscæ.

5) Dominique. Fl.

6) Fl. Ferre, sed melius legitur: Ferrent, quod & occurrit in Cod. Vind.

7) Fl. monar; sed male, ut ex MS. Vind. & connotatione liquet.

8) Fl.

rum quinque sensuum inaequalitatem ornat, & superflua in nobis quaeque non solum aduim, verum etiam cogitationum vertunt in elevationem coelestium. Quidquid visu, olfactu, tactu, gustu audituque delinquimus, in eorum lectionis memoria prauitatem ipsam purgamus. Visus obsecratur inutilis, illuminatus Evangelicis verbis; Auditus prauus non sit cordi nostro obnoxius; Olfactus & Gustus sese à prauitate confringant, Christique dulcedine iungant, cordisque præconia lectiones has Theotice conscriptas semper memoria tangant.

Lingua Huius enim linguae barbaries ¹⁰ ut est inculca & indisciplinabilis, atque inusitata capi regulari freno Grammaticae artis, sic etiam in multis dictis scriptis ¹¹ est propter litterarum aut congeriem aut incognitam ¹² sonoritatem difficilis. Nam interdu tria ¹³ a u u, ut puto, querit in sono, priores duo consonantes, ut mihi videtur, tertium vocali sono manente. Interdu verò nec a, nec e, nec i, nec u vocalium sonos ¹⁴ præcanere potui, ibi u Græcum mihi videbatur adscribi. Et etiam hoc elementum linguae hac horrescit interdum, nulli se chara Aeri aliquoties in quodam sono nisi difficile iungens. k & z sæpius hac lingua extra usum latinis utitur, quæ Grammatici inter litteras dicunt esse superfluas. Ob stridorem autem dentium interdum, ut puto, in hac lingua ¹⁵ utuntur; k autem ob faucium sonoritatem. Patitur quoque metaplasmis figuram nimium, non tamen ¹⁶ assidue, quam doctores Grammaticæ artis vocant finaliphæ, ¹⁷ & hoc nisi legentes prævident, rationis dicta deformius sonant, litteras interdum scriptione seruantes, interdum verò *Eltraica lingue* more vitantes, quibus ipsas litteras ratione finaliphæ in lineis, ut quidam dicunt, penitus amittere & transilire moris habetur; non quo series scriptæ huius ¹⁸ metrica sit subtilitate con-

stricta, sed ¹⁹ Schema omœoteleuton assidue querit. Aptam enim in hac lectione & priori decentem & consimilem querunt verba in fine sonoritatem, & non tantum per hanc inter duas vocales, sed etiam inter alias litteras fississime patitur collisionem finaliphæ, & hoc nisi fiat, extensio sæpius litterarum ineptè sonat dicta verborum. Quod in communi quoque nostra locutione, si solerter intendimus, nos agere nimium invenimus. Querit enim linguae huius ornatus, & à legentibus finaliphæ lenem ²⁰ & collisionem lubricam præcanere, & à dictantibus omœoteleuton; id est consimilem verborum terminationem observare. Sensus enim hic interdum ultra duos vel tres versus vel etiam quatuor in lectione debet esse suspensus, ut legentibus, quod lectio signat, ²¹ apertius fiat. ²² Hic sæpius i & o, ceteraque similiter cum illo vocales simul inveniuntur inscriptæ, interdum in sono divisæ vocales manentes, interdum conjunctæ, priore transeunte in consonantium potestatem. Duo etiam negativi, dum in Latinitate rationis dicta confirmant, in huius linguae usu panè assidue negant, & quamvis hoc interdum præcavere valerem, ob usum tamen quotidianum, ut morum se locutio præbuit, dictare curavi. Huius ²³ enim linguae proprietas nec numerum, nec genera me conservare sinebat. Interdu enim masculinum Latine linguae in hac feminino protuli, & cetera genera necessarie ²⁴ simili modo permiscui. Numerum plurarem singulari, singularem plurali variavi, & talimodo in barbarismum & solecismum sæpius coactus incidi. Horum supra scriptorum omnium viciorum exempla de hoc libro Theotice ponerem; nisi irrisionem legentium devitarem. Nam dum agrestis linguae inculca verba inferuntur Latinitatis plantis, ²⁵ cachinnum legentibus præbent. ²⁶ Lingua enim hæc velut Negligentia agrestis habetur; dum à propriis nec *Testimonium*.

scri-

1) Fl. illuminatus. male. Reclm C. Vind. & Vat. illuminatus.

9) Fl. præcordia. Ita etiam C. Vind. & Vat.

10) Vid. Mabillon de Re Diplom. lib. I. c. XI. §. 3. & Morhof. de Ling. Germ. Part. III. c. 1.

11) Fl. habet: scriptis; cui concordat Codex Vaticanus. sed scripta habet Cod. Viudobonensis.

12) Fl. incognitam, sed incognitam est in Cod. Vind. & Vat.

13) Ita & C. Vind. & Vat. ait Fl. fons.

14) Ita C. Vind. & Vat. ait Fl. animar.

15) Fl. tam. At vero C. Vind. & Vat. exhibent: tamen.

16) evanescit.

17) Vid. S. Augustin. lib. 3. de Musica c. 2. & 3. de discrimine inter metrum, rhythmum & versum. Rhythmus dicitur esse pedum certorum numerum incertum; qui, si certus sit mensura, metrum dicitur. Beda: Rhythmus est metrum consimile verborum modulata compositione, non metrica ratione, sed numero syllabarum ad iudicium aurium examinata, ut sunt carmina vulgarium Poetarum. Et quidem Rhythmus sine metro esse potest, metrum vero sine Rhythmo esse non potest. Idem: Metrum est ratio cum modulatione. Rhythmus modulatio sine ratione. Plerumque tamen esse quodam inventis etiam rationem in Rhythmo, ut artificii modulatione servatum, sed fons & ipsa modulatione docente, quem Vulgares Poeta vocant esse ut fa-

OTTRID. PARS I.

ciant rusticæ delli fac-ut delli. At hoc Rhythmus dicitur fons Rhythmi nostri vulgares epigrammata & epigrammata, quos ex Leonis Hexametris, quæ vocant, effuximus, ait Jos. Scalig. Animadvers. in Eustath. p. 7. quem vide.

18) Cod. Vind. & Vat. Schema, sed melius legitur: schema, 22-æ Græcum.

19) Fl. ut & Cod. Vind. habent: lenam.

20) Ita etiam C. Vind. ait Vatie. & Fl. habent: apertius.

21) Vid. Morhof. de Ling. & Poët. Germ. P. III. c. X. p. 614.

22) Abbatum hæc loco Optici Annotator ad Profrodium pag. 82.

23) Ita Cod. Vind. ait Fl. habet: necessaria. Vatie. necessaria.

24) Cachinnum. C. Vind. male.

25) Nisi unum consequant legentes. Ita non verecundavit, ut Andor loquitur, post ipsum Willeramum in Canticum Cantacorum; Et longe postea Petrus Drexleus, cuius Cantiones Ecclesiasticæ Latino-Germanicæ adhuc in Ecclesiis frequentantur. Sic in LL. Salicis Longobardorum, Bajuvariorum, Normannorum, &c. multa vocabula Germanica inserta cernuntur.

scriptura, nec arte aliqua ullis est temporibus *expolita* ²⁶ quippe qui nec historias suorum antecessorum ut multæ gentes ceteræ, commendant memoriz, nec eorum gesta vel vitam ornant dignitatis amore. Quod si raro contigit, aliarum gentium linguâ, id est, Latinorum vel Græcorum potius explanant; cavent aliarum & deformitatem non verecundant suarum. Stupent in aliis vel literulâ parvâ artem transgredi, & pæne propria lingua vitium generat ²⁷ per singula verba. Res mira, tam magnos viros prudentiz deditos, cautellâ præcipuos, agilitate suffultos, sapientia latos, sanctitate præclaros, cuncta hæc in alienæ linguæ gloriam transferre, & *non Scripturæ* ²⁸ in propria linguâ non habere. Est tamen conveniens, ut qualicunque modo, sive corruptâ, seu linguâ ²⁹ integræ artis, humanum genus Autorem omnium laudent, qui plectrum eis dederat linguæ, verbum in eis suæ laudis sonare, qui non verborum adulationem politico-

rum, sed querit in nobis pium cogitationis affectum, operumque pio labore congeriem, non laborum inanem servitiem. Hunc *Dedicatio*, igitur librum Vestre sagaci Prudentiz probandum curavi transmittere, & quia à Rhabeto venerandæ memoriz, digno vestre sedis quondam Præfuli, educata parum mea parvitas est, Præfulatûs vestre dignitati Sapientizque in Vobis pari commendare curavi. Qui si sanctitatis Vestre placet obsecutibus & non de-judiciendum judicaverit, uti licenter fidelibus Vestra Autoritas concedat: Sin vero minus aptus, parque meæ negligentiz pareat, eadem veneranda sanctaque contemnât Autoritas. Utriusque enim facti causam arbitrio Vestro decernendam mea parva commendat humilitas. Trinitas summa Unitasque perfectâ cun-
 Quidam Vos utilitati multa tempora inco-
 lumem, rectâque vitâ manentem
 conservare dignetur.
 Amen.

De hoc LIUTBERTO, AEpo Moguntino hæc notari merentur.

Liutbertus hic sedi Moguntinæ præfesse cepit 11. Kal. Dec. A.C. 863; uti *Annales Pithien-* ad An. DCCCLXIII. referunt. Obiit autem VII. Id. Septembris Anno DCCCLXXXIX. ceu observat Vir Eruditissimus Dn. Joannis ad Serarii Rerum Moguntiacarum Libr. IV. p. 415. ubi etiam Serarius ostendit illum à quibusdam *Liutbertum*, item *Liutbertum*, à Gratiano mendose *Lampertum*, *Hapertum* aut *Wipertum*; mendosius etiam *Liutobium*, *Lutobium*, aut *Liutobium* appellari. Reperitur etiam, tanquam nomen ipsius *Leotpertus*, *Liutbrab*, *Liutwardus*, *Liutbertus*, *Liutbertus*, *Lutbertus*, & *Lindoldus*, ceu probat modo laudatus Dn. Joannis.

De hoc AEpiscopo huc transferri merentur verba MSC. quæ recitat Serarius in Lindberto §. 2. Illa ita sonant: *Liutbertus, Vir valde venerabilis, undecunque doctus, sapiens, largus, patiens, humilis, benignus, & de omnibus bene meritis, à Ludovico Rege, morte fratruelis sui compertâ, magno cum Populi & Cleri plausu in Moguntiacensî Ecclesiæ subvehitur Præfulem Octavam, qui curâ Pastoralis officium gessit proinde annis XXVI. Ad hunc AEpi-* scopum, utpote virum doctum & literarum amatorem, Otfridus, Rhabeti olim discipulus, monachus Wippen-
 burgensis, scripsit opus in ipse metricam, ma-
 gnum & admirandam Evange-
 lium. Scherz.

26) Expolitum per scripturam, aut per Artem Grammaticam negat: non vero negat in scripturam & antea fuisse redactam, sed rudi Minervâ. Certe Carolus M. vetera carmina in scripturam redigii-jussit, & colligi. Fragmentum quoque de Colloquio Salvatoris cum Samaritanâ. Imo Fragmentum

tum Hildori Hîspalenfis ad Florentinum sororem duobus fere seculis Otfridum ætate antecedit.

27) Fl. generant, male.

28) Scilicet, excultum & politum.

29) Fl. lingua, male.

SALOMONI EPISCOPO OTFRIDUS.

Si salda gimuati,
Salomones guati
Ther Bischof ist nu ediles
* Koffinzero Sedale
Allo guati gidue, thio sin,
* thio Bischof er habent in
Ther * nan zithiu giladota,
in houbik sinaz zuuualt

S;

f.

A.

Lekza

Sit salus benigna
Salomonis bonitati ! (gratia)
Qui Episcopus est nunc nobilis
Constantiensis sedis
Omne bonum fiat suis,
qui Episcopum exercebat Eum?
Qui enim ideo vocatur,
ut caput suum bishopum.

Pala-

1) Hujus Dedicationalis Versionem integram exhibet Vir de Literis Elegantioribus summopere meritis, Diedericus à Stade in *Spremuue Leltianum Antiquarum Francicarum* p. m. 9.

2) Fl. Koffenzere, sed Koffinzere est in Cod. Vind. & Vat.

3) Flacius ita reddidit,

*Alle pater geleyen die do sind
Hut dieser Bischof inn.*

Sed non affectus est nec verba nec sensum: Geda enim est verbum, idque modi vel Optativi vel Coniunctivi, ut Grammatici loquuntur, dum est facere, gedas faciet, & passivè vel neutraliter, contingat, fut; *fin*, suus, sui, non sunt significat; *thio fin*, sui, & *seinigen* hodie, hoc est, Capitulares. Freherus vi. *Alle guati*, per omnia bona opera, exponit: id quod non placet. Verba: *Ther nan zithiu giladota in Houbik sinaz zuuualt*, quæ in versu 7. & 8. v. occurunt, Flacius transmutat: *der in za dirsem ladeite, in seiner baupt zwifalte*. Obsecrum æque per obscurum. *Houbik* & Caput, & personam denotat. Hic videtur virilem personam Conventus Episcopalis post electionem exhiberi denotare, quo fuit Glorius. da Fresno, GEMINA, portio cibaria monastica duplicata: double pitance. Adalhardus libr. 1. Senator. Corbej. Monaster. c. 3. *Cellarii junior omnibus fratribus gratiam suam sub aqua mensura antepo-*

nat. Vocata etiam fuit plena & optima refectio in festivitibus Ecclesie exhibita. Gesta Aldrici Episc. Cenom. f. IV. apud Baluz Misc. lib. III. p. 14. Freherus vertit: *In verticibus vel capitulis sui intra Episcopali hofia*. conf. etiam regulam S. Benedicti cap. 2. *Schiller*. Cum in Cod. Vind. & Vat. vers. 6. legatur: *Bischof er ther habetia*, hoc ipsum me moret, ut nec Flach, nec Freheri, nec Schilleri nec Stadenii versionem versus quibus & trium sequentium probare possim. Stadenius ita eos vertit: *Omnes bonitates faciat, quæ sunt, quæ Episcopi olim ibi habebant, qui ipsum ad hoc locutabatur in mentis sua dabo*. Ego ita transi-
renda hæc esse arbitror:

*Omnes gratias faciat, quæ sunt
Quas Episcopi ibi olim habebant,
Iste, qui ipsum ad hoc (sc. maxime) vocavit,
in Caput ejus duplicatam.*

Optat scilicet Otfridus Salomoni, ut Deus, qui ipsum ad sedem Constantiensem vocavit, omnia bona, quæ sunt, & quæ unquam priores Episcopi, Antecessores ejus, habuere, in caput ejus duplicata effundat. Forte in mente habuit illud petium Elise, quod voleit, ut de Spiritu Eliæ portio dupla ipsi obtingeret 2. Reg. 2. 9. Scherz.

4) Pro *nan* tum in Cod. Vind. tum Vat. est *may*, quod etiam occurrit in Manuscripto, quo Flacius usus est.

Jueraz girati;
 nalles ¹³ mino dat
Emmizigen ¹⁴ ural
 ih druhtin fergon scal,
 Mit Lon er iu iz fergelte,
 jo fines selbes uuort
Paradises festi
 gebe iu zi gilusti.
 Ungelonet ni bileip
 ther Gotes uuizzode klei
In himmelriches scone
 so uuerdo iziu zi lone,
 Mit ¹⁵ Godes ginuchti,
 thaz ir mir datun zuht
Sint in thefemo buache,
 thes gomo ¹⁶ thehein ruache,
 Wuortes ¹⁷ oder guares,
 thaz ¹⁸ tich in iues muate
Cheret ¹⁹ thaz in muate
 bi thia zuhti iu zi guate:
 Joh zellet thaz ana uuanc
 all in ²⁰ iueran than
Ofco ²¹ uuirdit oba guat,
 thas mannes jungero giduat

I.

E.

P.

I.

S.

C.

Thaz

Vestram Consilium:
 nequaquam mea opera.
Studiose per omnia;
 ego Dominum precari debeo,
 35. *Mercede Vobis id (ut) compenjet,*
juxta suum ipsius verbum.
Paradisii arcem
det vobis ad volape.
Non-donatus non manet,
 40. *qui DEI legem enucleat. (traſtat. vollegi ad ha-*
ret. Freber.)
In celestis regni pechritudine
ſiat vobis in mercedem,
Cum ſatietate in DEO,
quod vos mihi feceritis diſciplinam.
 45. *(Si) ſint in hoc libro;*
que aliquis aſſinet;
In verbis aut bonis (rebus),
que placerent veſtro animo:
Id referte animo
 50. *ad (veſtram) illam informationem vobis in bonum:*
Imo numerate illud ſine haſitatione
omne in veſtram gratiam.
Interdum habetur pro bono,
quod viri (alicujus) diſcipulis ſoci

Ut

13) Nalles. Flacius reddit: *Nit alles meines theten*; male, nihil enim suis meritis aut virtutibus ascribit Auctor, sed omnia institutioni Salomonis; & constat aliunde nalles esse son.

14) Pro emmizigen Cod. Vind. habet emmizen.

15) *Alit golter ginuchti.* Flac. mit golter genue. La-
 tio sine dubio est vitiosa & depravata, & emen-
 danda: mit Gotes ginuchti. Sequentem verum
 Flac. reddit: *das er mit theten zuhti.* Ubi male
 er redditur et secunda persona in tertiam mutata;
 deinde zuhti vox non significat querere, fuchen;
 sed de animi discipulū & morum educatione ſu-
 mitur, translatione facta a corporis victu & alimen-
 tis, zichen, educare; item instituere. Atque
 pro aut legendum mir. Shilt. 7. 43. & 44. in
 Cod. Vind. & Vat. ita leguntur:

Alit goltes ginubri

Thaz ir mir datun zuhti.

Quod recte vertitur à Stadenio:

Cum reſtitutionis ſufficientia,

Quod me educaveritis.

In Flacii MSC. pro golter etiam extat geltes, &
 pro ginuchti est ginubri.

16) Flac. *Das kein manes rache*; sine sensu; & error
 duplex. Tebtein pro diversitate constructionis,

interdum neminem notat, interdum aliquem, ut in
 Glossario explicamus. Raachen, curare denotat.
 Freberus; *Quod bene alius expetit.* Sensus enim
 horum & insequentium verborum est: Si quid boni
 inest huic libro, id tibi, Praeceptorum meo acceptum
 fuerit.

17) Pro oder Codd. Vind. & Vat. ut & Flacii MSC.
 habent: *Oder.*

18) Flac. *das gedet in emerem gnuete.* Sed *thick,*
thech, theb, hodie tamen est, das tugt, das gut ist,
 utile videtur veſtro animo, iudicio. Schult. in
 Codd. Vind. & Vat. imo in MSC. Flac. est *lichia,*
 non *tich* in. *Lichia* omnino hoc quadrat. *lichia,*
lichen idem est ac placere, gratum esse. Vid. in-
 fra III, 3, 21. & III, 26, 123. In Glossis Lipsii legi-
 tur: *Licent, placent.* vide ibid. *Gellicorda & Licra*
Sai, placebit. Verge ergo huic verſum:

Qua grata ſui, (placent) veſtro animo.

19) Flac. *Korrendi dat ius genute,*

Bui der nauang eueh zu prete.

Idem qui antea error; zuhti diſciplinam animi

notat h. l.

20) Pro iueran Cod. Vind. exhibet iueran.

21) Flac. *Ofti wut eben get,*

Das ein junger man getet.

Non

- Thaz iz ²¹ liuuet thrato
ther zuhtari guato.
- P**etrus ther richo
Iono ²¹ iu es blidicho.
- Themo zi Romu Druhtin gra
joh hus inti hof gap.
- O** bana fon himile
fent iu , io zi gamant ,
Salida gimuat
felb kript ther guato.
- O** ba ih irbaldenes gidar , ⁶⁶
ju skal iz firazan ouh al.
- Ni ich ²⁷ biuih io gern
ginada fina fergo ;
- T** haz hoher iuo uuirsi
mit fines felbes huldi ,
Joh iu festino in thaz mus
thas ⁶⁶ finas managfalza guat.
- F**irlihe ²⁷ iu fines riches
thes hohen himelriches.
- Bi thaz ²⁷ ther guato hiar io uuis ⁷⁵
joh emmizig zi Gott rias.
- R**ichte ²⁰ iue pedi thara frua ,
joh mih gifuaga thare zue.
- Thaz uuir unfih ²⁰ frouuen tha ^R
thaz Gottes euuiniga iar ⁸⁰
In
- ⁵⁵ Ut id approbet valde
preceptor bonus.
Petrus ille dives
compenset vobis largitor.
Cui Rome Dominus sepulcrum ,
Es domum atque aulam dedit ,
Desuper de celo
mittat Vobis , idque ad exultationem ,
Salutem benignam
ipse Christus ille bonus.
- ⁶⁵ Si quid audientis ausus fin ,
vobis debeo id relinquere ,
Non ego amplexus adeo libenter
gratiam ejus peto ;
Ut altior vestra dignitas
cum faciet clementis ,
Et vobis construet in animum
sua multiplicia bona (dono)
Largiator vobis regnum suum ,
excellsum carorum regnum.
- Ideo quod bonus hic Es plorat ,
Es afficit ad DEUM clamat :
Dirigit vestras vias eo mature ,
Es me coniungat final.
- Ut gaudemus illis ,
quod DEI aterni anni

Non exhaust. Oba non significat *obis*, neque.
Sed quasi bonum & pro bono habetur, ex affe-
ctione saltem. Deinde *Manus* iungere, non est
ein janger Mann, sed *Viri junior* i. e. discipu-
lus.

21) Flac. Der es leitet drato

Der ——— guto.

Sed ita nihil translatum, *haeret*, significat pla-
cere, approbati, hodie *beliebet*. Sed *leitet* ni-
hili vox est. *Zuhtari* perperam scriptum, ut saepe
in his litteris videre est, transpositis modo *th* pro
ht: itaque legendum: *zuhtari*, hodie *zuhtiger*,
preceptor, doctor, castigator. *Schilt*. Miror cur
Stadenius ²¹ haeret reddat per vocem *representet*.
Scherz.

23) Temporaliter sedes Romana ; & Spiritualiter
Christus ipse.

24) ⁷ 65. supplendus est ex sequenti : Scilicet vo-
ces : *ju skal finem* prioris versus constituant ; id
quod vel ex Rhythmo apparet. Notandum prae-
terea, quod pro *ju skal iz* Cod. Vind. & Vat. ut

& Flacii MS. habeant *Ni skal iz iz*. Verbe itaque
hunc in modum ⁷ 65. & 66. *Si confidenter agere
licet, non intermittam id omnino, quia pro vobis la-
bens gratiam ejus possum.* Scherz.

25) *Ni ich biuih*. Flacius omittit ; si *leicio* est genuina,
(de quo dubito) videtur esse hodiernum *verfch-
ten*, descendere. An legendum : *ni ich gihu*, oon
ego asseram amplius. Vid. Gloss. v. *Gehas*. (Ita
vilius & Frehero, qui dicit pro *biuih* legendum
esse *biuih* = *bejehen*.) Imò *biuih*, contractum est ex
bi iuih, quasi *bi ouh*, pro vobis. *Schilt*. in Cod.
Vind. ita legitur : *Nas ih io biuih genu*. Scherz.

26) Pro *Thaz finas* Vind. C. habet *thaz finas*.

27) In Cod. Vind. quidem est : *Firlihe*, alt in Vatic.
& MSC. Flac. *Firliche*.

28) ⁷ 71. & 76. Clarius & melius Stadenius ita
reddidit :

Propter quod bonus ille (S. Petrus) hic plorat.
Atque afficit ad DEUM clamat. Scherz.

29) Pro *Richte*. Cod. Vind. & Vat. habent : *Rilste*.

30) Pro *frouuen idem* Cod. habent : *frouuen*.

31) Flac.

In himile " unſih bliden
thaz uiazi uuir bimiden.

" Joh due uns thaz gimuati
thuruh thio ſine guat

Due uns thazzi guate,
blidemo muate.

Mit " heilo er geboren uuar
ther thia " ſalida fand.

Vuanta " es ni briſtit furdır;
thes giloube man mir.

Nir freue ſih mit " muat
jamer thaz mit guatu

Selbo Kriſt ther guato
ſirliche uns hiar gimuato,
Uuir iamer fro ſin muate
thes euuinenen guates.

In carlo nos exultarent.

ut infernum effugiamus.

Atque faciat nobis hanc gratiam
per ſuum illam clementiam.

85. Faciat nobis hoc benignę,
bilari animo.

D Felicitę ille natus eſt,
qui hanc ſalutem inuenit.

Namque id non deficit amplius; (deinceps)
hoc credatur mihi.

90. V Nunc letetur animatus
ſemper (in) hoc, cum bono.

Ipe Chriſtus ille bonus
largiatur nobis hęc gratiam,

S 95. (Ut) Semper Leti ſimus animi
de aeterno Bono.

31) Flac. In himel uns freuen,

Das muſſen wir vermeiden.

Quid iſtud? an gaudia coeleſtia vitanda? recte
ergo diſtinguendum; & coherent ita, ut inter-
pretati ſumus: Das Gottes ewige jar im himel
uns erfreuen. Porro muſſen non ſignificat muſſen
oportet, hoc enim ſcribitur muſſen. Oſtr. V,
24, 3. wir muſſen muſſen bliden. Imo vox eſt oi-
hili & corrupta; & legendum. muſſen, infernus.
vid. Gloſſarium. Idem & Freherus: pro muſſen
lege: muſſen, id eſt, leiden. Schilt. In MSC. Viend.
& Vat. legitur: thez muſſen.

32) Flac. Ja thu (ſih) uns das gemuete durch die ſeinen
guat. Verum das non eſt ſecundum perſonam, ſed
tertię, faciet, dependet enim adhuc conſtructio
a 9. 63. Gimuati oon idem eſt ac Gemuete, ani-
mos; id enim muat eſt; a quo deſcendit Gimuati,
benignus, gratioſus. thez gimuati ergo eſt: Hoc
gratium, h. e. hanc gratiam, hoc beneficium.

33) Pro heile Codd. Viend. & Vat. oec oon Flacii
MSC. habent: bria.

34) Salida fand. oecio in legendum: ſert. quod
Rhythmus ſuadet, & loquendi ratio communis
de Viſ ſalutis; ſed obitat litera ſcrolſicha D.
itaque nihil mutato; neque homoteleuton us-
que ſed obſervat Auſtur.

35) Unanta &c. Flac. Wann es nit gebrift (mangel),
wer dir. Male Wanta reddidit Wand; eſt enim
denotatio rationis, oco conditionis, itaque red-
dendum fuiſſet: da. Porro ſer der eſt unavo-
culs, ſerdır, forthin, deinceps.

36) Flac. Nir erfreue ſich mit muat, immer das mit
gote. Mendam hactenus ſine ope MSC. vix ex-
plicabile ſine dubio ſubeſt. Interim lego: Nir
freue ſich, vime lateur, ou erfreue man ſich.
Freherus: quin lateur animatus. Flacius contra-
rię plane interpretationis male aſus eſt. Non late-
tur.

De SALOMONE,

Episc. Constant. cui hoc Opus tertio loco inscriptum.

Tres Salomones Episcopos non magno temporis intervallo sedes Constantiensis habuisse, annotavit Joach. Vadianus lib. II. de Colleg. Monast. p. 64. T. III. Gold. Rev. Alam. ad chartam pacationis inter Salomonem juniorem Constantiensis sedis Episc. & Hartmutum Canonicum S. Galli Abbatem anno regnante Imp. Carolo II. sub Comite Adalberto, mense Junio die Veneris indictione XV. Primum sub Ludovico Pio honoratum virum; secundum Juniorum cognominatum sub Ludovico Juniore & fratre ejus Carolo Calvo; Tertium, qui simul & Episc. Constant. & Abbas S. Galli & Augiæ Majoris fuit. Quis igitur ex his tribus ille sit, cui hanc suam operam consecravimus Otfridus videndum. Salomo primus electus fertur an. 831. obiisse an. 873. quum Ludov. II. Imperator esset; Ludovicus vero patruus Rex Germaniæ. Atque hunc primum Salomonem esse hunc ipsum ad quem scriptis hic Otfridus asserit P. Lambecius in Biblioth. Cæsar. atque erroris arguit Flacium, quod ad finem hujus dedicationis adscripsit annum DCCC XCII. eoque ipso confuderit Salomonem III. cum hoc primo. Lambecius itaque putavit hunc

Salomonem esse primum: in quo non potest consensum impetrare, eò quod Salomon primus vixerit sub Ludovico Pio, ut comprobatur Vadianus, is obiit an. 840. cui successit Lotharius, & huic Ludovicus II. qui obiit an. 875. interea Ludovicus patruus regnum Germaniæ obtinuerat, nondum vero sub Ludovico Pio. Atque quum Otfridus ad Hartmutum, adhuc Monachum, hos libros suos scripserit, ut in fine apparet; Hartmutus vero an. 872. demum Abbas electus fuerit, consequens est, utrumque & Flacium & Lambecium falli, & neque primum neque Tertium Salomonem hic intelligi, sed secundum sive Juniorum, uti vocabatur: Is ipse est, de quo agit charta pacationis antea prædicta, antequam scriptus fuit hic liber ad Hartmutum adhuc Monachum. Patet autem ex eadem charta qui fuerint illi SVI, thio sive, qui elegerint Salomonem Episcopum h. e. Canonicos, hi enim ibi recensentur: Sigis Fratrum Canonicorum, Henno, Etcho, Tugeman, Hartprecht inter quos Etcho Archipresbyter, ut concipiens, sub-
scripsit.

Incipiunt ¹ Capitula primi Libri.

- I. Cur Scriptor hunc librum theotisce distarverit.
- II. Invocatio Scriptoris ad Dominum.
- III. Liber Generationis Jēsu Christi.
- IV. Fuit in diebus Herodis regis sacerdos, nomine Zacharias.
- V. Missus est ¹ Gabriel Angelus.
- VI. Exurgens autem Maria ² abiit in montana.
- VII. De Cantico S. Marie.
- VIII. Cum esset desponsata mater Jēsu.
- IX. Elizabet autem impletum est tempus.
- X. Canticum Zacharie.
- XI. Exiit Edictum à Cesare Augusto.
- XII. ³ Et Pastores erant in regione eadem.
- XIII. Pastores loquebantur ad invicem.
- XIV. De circumcisione pueri & purificatione S. Marie.
- XV. De ⁴ Obruatione & Benedictione Symeonis.
- XVI. De Anna Prophetissa.
- XVII. De stella & adventu Magorum.
- XVIII. Myslice.
- XIX. De fuga Joseph cum Matre ⁵ in Ægyptum.
- XX. De occisione infantum.
- XXI. De morte Herodis.
- XXII. Cum factus esset Jēsus XII. annorum.
- XXIII. ⁶ De Predicatione Joannis Baptiste.
- XXIV. Interrogabant ⁷ eum turbe, quid faciemus.
- XXV. Venit Jēsus à Galilea ad ⁸ Joannem.
- XXVI. Moraliter.
- XXVII. ⁹ Cogitantibus turbis, ne Joannes esset Christus, & quomodo miserunt Principes ad eum.
- XXVIII. Spiritualiter.

¹⁰ Expliciunt Capitula libri primi.

- 1) In Cod. Vindob. & Vatic. hæc leguntur, & quidem majoribus Literis scripta: Incipit Liber Evangeliorum Domini Gratia Theotisce Conscriptus. Incipiunt Capitula. Pro hac ultima voce Vaticanus, sed vitiose, habet: Capitula.
- 2) In Cod. Vind. addita sunt verba: Fili David.
- 3) Gabriel. In Vind.
- 4) Vind. habuit.
- 5) Addit Vind. Maria.
- 6) Etc. addit. Vind.
- 7) Et. abest à Vind.
- 8) Vind. oblatione, male.

- 9) De reversione Magorum ad Patriam, additur in Vind.
- 10.) Et paucis. Vind.
- 11.) Answerum XII. Vind.
- 12) In Vind. de predicatione Joannis & baptismi ejus.
- 13) Vind. pro eum habet Joannem.
- 14) Vind. Joannem ut baptizaretur ab eo.
- 15) Pro hoc Lemma Vindob. habet: Miserrunt Judai ab Hierosolymis sacerdotes & Levites ad Joannem.
- 16) Hæc verba Flacius non habet, sed occurrunt in Cod. Vind. & Vat.

OTFRIDI EVANGELIORUM

LIB. I. CAP. I.

Cur Scriptor hunc Librum Theotifce didaverit. ¹

CAP. I.

VUas liuto filu in fize
in ¹ managemo ² agaleize
Si thaz in fcrip giecleiptin
thaz feiro namon breitin:

Si thes in io ⁴ gilicho.
fizon gualicho.

In buachon man gimcinti
thio iro chuanheiti.

Tharana datun fce ouh thazduam;
⁵ ougtrun iro uuisduam.

Ougtrun iro kleini
in thes tihonnes reini,

Iz ift al thuruh not
fo kleino giredinot.

Iz dunkal eigun funtan,
zi famane gibuntan.

Sie ⁶ auh in thiū gifagetin
thaz then thio buah ⁷ nir fmaheuin.

Joh uuol er fih fruecti,
then lcfan iz gelufti.

Zi thiū mag man ouh ginoto
managero thioro

FUerunt homines multi cum industria
cum varia moleſtia
Qui ea in ſcriptis compilarunt,
ut ſua nomina complerent.

⁵ figne ſibi equaliter
ſtuderent glorie.

In Bibliis diſtinguiſtur
hic ipſorum auſus.

¹⁰ In quibus fecerunt etiam hoc inſtitutum,
oſtendentes ſuam ſapientiam.

Oſtenderunt ſuas ſubtilitates,
in meditationis puritate

Omnis ſtudio ſunt
ita ſubtiliter dicta.

¹⁵ Obſcura intenerunt
compendio combinata.

Hi quoque inibi dixerunt
quod ob illas Biblias non contentamur.

²⁰ Imo bene ſibi proſpiceret,
cui legere ea liberet.

Huc poſſunt quoque commodè
plurium nationum

Hiar

Nomina

¹) Est Lemma Capituli primi ex Auctore præmissum;
extatque in MSC. Vindob.

²) In managemo. Ita Cod. MSC. Vind. & Vat. Flacius vitiose: Nagemo.

³) Agaleize, non denotat moleſtiam. Sed ſcientiam, diſtingentiam, ſtudium. Boxhornii Gloſſæ: Akaleizat, ſolert. Akaleize, ſageziter, Akaleizti, inſtantiæ. Fize & Agaleize ſunt Synonyma. Eodem modo hæc duo vocabula coniunguntur infra lib. 3. c. 12. p. 57. ubi de muliere Cananæa dicitur:

Giuſan mit agaleize
Mit wileſtens fize. Scherz.

⁴) Gilicho. Ita Cod. Vind. & Vat. ſit Fl. gilichte.

⁵) Pro eegtan Cod. Vind. & Vat. habet utroque locos eegtan.

⁶) Aub in thio. habet Flacius; Sed Vind. & Vat. habet: aub in thio.

⁷) Ita Cod. Vind. pro quo Fl. nir ſua betin. Codex Vat. habet: nir ſua betin. Freherus: Buz nir ſua betin i. e. non contentum. Videtur autem ſecus potius eſſe, quod iſti Eruditorum Commentarii Biblias ipſas non contentum velint, ſed ex manibus illorum excutere. Scdæ.

⁸) Cod.

Hiar namon nu gizellen,
 joh suntar ginennen.
 Sarkriachi ioh Romani,
 iz machont so gizami;
 Iz machont ⁸ si al giruſtit,
 so thih es uuala lultit.
 Si machont iz so rehtaz;
 joh so filu slehtaz.
 Iz ist ⁹ gifugit al in ein,
 ſelb ſo ¹⁰ helphanten bein.
 Thie dati man gifcribe,
 the iſt mannes luſt zi libe.
 Nim gouma thera ¹¹ dihta,
 thaz hurgit thina drahta,
 Iſt iz profun ſlihti,
 thaz drenckit thih in rihti.
 Odo metres kleini,
 the iſt ¹² gouma filu reini.
 Sie duent iz filu ſuazi,
 jo mezent ſie thie ſuazi,
 Thie lengi ioh thie kurti,
 the is gilultichaz uuurti.
 Eigon ſie iz biſchenkit,
 thaz ſyllaba in ni uuenkit.
 Si es alles uuio ni ruachent
 ni ſo thie ſuazi ſuachent,
 Joh allo thio ziti,
 ſo zaltun ſie binoti.
 Iz mizit ana бага,
 al io ſulh ¹³ uuaga.
 Yr furbent ſie iz reino,
 ioh harto filu kleino,
 Selb ſo man thuruh not
 ſinaz korn reinot.
 Ouh ſelbun buah frono
 irrcinont ſie ſo ſcono.
 Thar liſt ſcona gilult,
 ana thecheiniga akuſt,
 Nu es filu manno inthihit.
 in ſina zungun ſcribit,
¹⁴ Joh ilir er gigahe
 thaz ſinaz io gihobe,
¹⁵ Uuanana ſculun Frankon
 einon thaz biuuankon,
 Ni ſie in Frenkiſgon ¹⁶ beginnen,
 ſie Gotes lob ſingen?
¹⁷ Niſt niſo gifungan
 mir regulu biſthnungan.
 Si habet tho thia tihti
 in ſconeru ſlihti.
 Ili thu zi note,
 theiz ſcono thoh gilute,

Nomina nunc referri,
 Et ſpeciatim nominari.
 25. Certe Graeci Et Romani
 id faciunt ſic decenter;
 Id faciunt utique inſtructi:
 ut tibi ſit volupe.
 Id faciunt tam recte,
 30. Et tam valde aequè,
 id omne combinatum in unum
 ut elephantis offi.
 Hac geſta deſcribantur,
 quarum ſit hominis oblectatio per vitam.
 35. Attende ad hac geſta,
 quæ excitant tuas meditationes.
 Sive eſt proſa ſimplex,
 hoc reſociilat te in rectum (recta.)
 Sive metrum ſubtile,
 40. hic eſt attentio multum pura.
 Illi faciunt hoc multum ſurriter,
 Et metuantur pedes,
 Longos Et breves,
 ut iucundius fieret.
 45. Adeo excogitantur,
 ut ſyllaba ipſi non vacillet.
 Hi omnia aliter non curant
 niſi pedes querant,
 Atque omnia tempora
 50. ſic enarrarunt illi accurate.
 Menſuros ſine heſitatione
 omnis talis ars.
 Expoliant id pure
 Et valde multum ſubtiliter,
 55. Sicuti quis ſollicite
 ſua grana pargat.
 Atque ipſi libris ſacra
 explicant admodum pulchre.
 Ita legas pulchram voluptatem,
 60. ſine omni moleſtia.
 Poſtquam multi profecerant
 in ſua lingua ſcribentes
 Et quilibet feſtinaſt propere
 ut ſuum exalaret.
 65. Quare debent Franci
 ſoli hoc negligere,
 Ne ſit in Francico auiſa,
 ut Dei laudes content?
 Nunquam ſic cautatum eſt,
 70. ad regulam coſtitum.
 Ea habet tamen rectitudinem
 in pulchra ſimplicitate.
 Feſtina igitur anxie
 uti eleganter reſonet,

Joh

Ut

8) Cod. Vind. Sic.

9) Cod. Vind. & Vatic. gifugit.

10) Tanquam Teſterela emerit. Ed videtur aliudere.

11) Leg. Thibta, gedichte, medimenta Veterum. Cod. Vind. habet: Dubita.

12) Mallem hic Osam vertere per delectationem, quo ſenſa hac vox ſapiffime uſurpata legitur. Schertz.

13) Ullaga rectius hic videtur reddi per Libram, ſenſu ſciunt Metaphorico. Schertz.

14) Joh ilir er gigahe, thaz ſinaz io gihobe. Eadem ratio loquendi occurrit infra. Ill. 16. 39. Schertz.

15) Uuanana ſcalas &c. Mallem ita hos quatuor ver-
 tus vertere:

Quare debent Franci

Soli hoc curare

Ne in Francico (lingua Francica) ſuſtineant

Dei laudes canere.

16) Pro beginnen Cod. Vind. & Flac. MS. habet: bi-
 ginnen. Schertz.17) Niſt niſo gifungan &c. Cod. Vind. legit: Niſt ſie
 ſo gifungan; Flacius habet: niſt ſi &c. Redde-
 rem hunc & ſequentem Verſum ita:Licet non ſit cantata ſeu cantari hactenus ſolita.
 Regulis comprehenſa; Schertz.

Joh Gotes uulzozd thanne
tharana scono helle.
Thaz tharana finge
iz scono man ginenne.
In themo firstantnisse
Ulfr gihalten ōn geuuisse.
Thaz laz thir uuefan suazi,
so ¹⁹ megent iz thie suazi,
Zit ioh thiū regula:
so ist Gotes selbes brediga.
²⁰ Uuill thu thes uoala drahton
thu metar uoalles ahton,
In thina zungun uuircken duam,
joh sconu Vers ²⁰ uuelles duan.
Ii io Gotes uuillen
allo ziti irfullen.
So sribent ²¹ Gotes thegana,
in Frenkisgon thie regula.
In Gotes gibotes suazi
laz gangan thine suazi.
²² Ni laz thir zit thes ingan,
theist sconi vers iar gidan.
Dihito io thaz ziniti
thefo ²³ sees ziti.
Thaz thu thih so girufes,
in theru sibuntum girestes.
Thaz Christu uuoort uns fagetun,
jo druta sine uns zelcutun.
Bifora lazu ih iz al,
so ih bi rehtemen scal.
Uuanta siē iz gefungun,
harto in edil zungun.
Mit Gote iz allaz riatun,
in uuerkon ouh gixiartun.
The ist suazi ioh ouh nuzzi,
inti lerit unsih uuizai.
Himilis gimacha.
bi thiū ist thaz ander racha.
Ziu sculun Francon, so ih quad,
zi thiū einen uuefan ungimah.
²⁴ Thie liutes uuiht ni dualtun,
thie uuir hiar oba zaltun.
Sic sint sōlāma ²⁵ chuani,
selb so thie Romani.

75. *Ut DEI verbum inde
in eo pulchre elargat.
Et quod de eo canitur
id Pulchrum dicatur.
In hoc intellectu (interpretatione)
conseruati sumus certo.*
80. *Hoc fit tibi dulce,
si merueris hoc pedes.
Tempus atque Regula:
atque est DEI ipfius concio.*
85. *Si vis hoc bene considerare,
metrum velis attendere,
In tua lingua exercere doctrinam,
Pulchros versus, bonam instructionem.
Festina sane DEI voluntatem
omni tempore adimplere.*
90. *Sic scribunt DEI famuli
in Francico Regulam.
In DEI praeceptis dulcibus
sine videri tuos pedes.*
95. *Noli tempus tibi praeferre,
quia pulchros versus feceris.
Meditare hoc studiose
illas sex aetates, sex Annos annali.
Ut tu te sic prepares,
ut in septima quiescas.*
100. *Quod Christi verba nobis dixerunt,
Et fideles ejus nobis retulerunt.
Antepono id omne,
ut de jure debeo.*
105. *Quoniam illi id cantantur,
valide in nobili lingua.
Cum DEO id omne susceperant,
in operibus quoque exornantur.*
110. *Hoc est jucundum, atque etiam utile,
Et docet nos scientiam.
Certeque opus.
ideoque est hoc alia res.
Quomodo debent Franci, ut ego dixi,
ad illa soli esse inepti?*
115. *Istos Populos nihil quicquam morantur,
quos supra retulimus.
Ipsi sunt aequae fortes,
ac isti Romani.*

NI

Nee

19) Lege: merent, quod habet Cod. Vind. & Vat. consensit Freherus. Scherz.

20) Uuillthz thef. &c. Cum dixisset de Pedibus, Temporibus & Regula Grammaticis, anagoge jam subiecit admonitionem Christianam de Pedibus & tempore moraliter.

21) Uuillst duam. Cod. Vind. & Vat. habent: auoelter duam; auoelter est: auoelter, velle: hinc versus ita traducendus videtur: Et pulchros versus velis facere. Scherz.

22) So sribent Gotes thegana; mallem: Illi scribunt DEI famuli.

23) Aptius forte hoc ita redderem:

Non fac tempus ejus (sc. rei sciendae, seu pietatis exercendae) abire,
Hac (sc. si praecepta Dei obseruas) est pulchros versus reuera facere. Scherz.

24) Thefo sees ziti. Auctor noster hic respexit ad diuisionem illam, qui Mundo sex Aetates attribuitur; de qua re Jus Provine. Alemannicum ita loquitur in tit: von den sefen Herfchalten.

Origenes wissagete bieru in den alten ziten wie sehs welte soltent wesen, und je die welt by iustend jeren abenemen solte, und in der siltende welte so solte die welt gar zerzen, und solte der sunestag kommen. Nu ist uns gekendet von der beiligen geschrifte, das sich an Adams die erste welt began; an Nos die ander, &c. addo Jus Feud. Alem. c. 1. §. 3. & Jus Saxoni. Provinc. c. 1. §. 3. confer Schuler. in in Comm. ad Jus Feud. Alem. c. 1. §. 26. Scherz.

24) Thie sint ei walt etc. Hunc & seq. versum ita redderem:

Populi id non morabatur, sc. Esteri, Illi (sc. Populi) quos supra nominamus. Scherz.

25) Chuani. Pontanus in Orig. Franc. lib. VI. c. 24. Pericopam hanc usque ad p. 148. Belgice redditam exhibet.

Ni tharf man &c. Cod. Vind. ita legit:

In derf man thaz ob rediun

Thaz kriachi in ei giandaren:

Fre-

Ni tharf man thaz ouh redinon, thaz kriachi ni es uideron.	120.	Nec licet etiam dicere, quod Graeci ipsi praevalent.
Si eigan in zi nuzzi so fimalicho uuizzi.		Possident sibi nulliter equalem scientiam.
In felde, ioh in uualde so sint sie fama ¹⁶ balde.		In campis & in sylvis eque sunt audaces.
Rihiduam ginuagi, joh sint ouh filu ¹⁷ chuani.	125.	Divitiarum sitis, & sunt quoque multum fortes.
Zi uafane snelle, so sine thie ¹⁸ thegana alle.		Ad arma celeres, sic sunt hi milites omnes.
Si buent mit geziugon joh uuarun lo thes giuouon	130.	Habitant cum apparatu, fuerunt hoc confecti,
In guatemo lante birchiu sint ¹⁹ se ²⁰ unscante.		In bona terra, propterea sunt haud confosi.
Iz ist filu feizzir, harro ist iz giuueizic		Illa est multum pinguis valle est id comprobationem
Mit ²¹ manigfaltan ehtin, nist iz bi unfen ²² frehtin.	135.	Multiplicibus proventibus. Non est illud à nostra fatione.
Zi nuzze grebit man ouh thar er inti kuphar.		Ad utilitatem foditur quoque hic As & Caprum,
Joh bi thia ²³ meina, ²⁴ isine fleina.	140.	Atque cum multitudine ferunt.
Ouh thara zua fuagi ²⁵ silabar ²⁶ zi nuagi.		Sed & adde argentum ad satietatem.
Joh lesent thar in Lante gold in iro fante.		Imo legunt hac in terra aurum in ejus aenza.
Sie sint fast ²⁷ muate, zi managemo guate,	145.	Sunt valde alaces ad bonum varii generis.
Zi manageru nuzzi, thaz duent in iro uuizzi.		Ad varias utilitates, hoc faciunt sua scientia.
Si sint filu redie, sih fianton ²⁸ zi rettine.	150.	Sunt admodum prompti se ab hostibus defendere.
Ni		

Mediolan.

Fuerit ingens.

Fix

Freherus legit: ni et uideron. Connexio sitis ostendit Freheri Lectionem hoc quadrare. Ego conjicio levi errore in MSC. Vind. in priori verso ab initio in pro si positum fuisse. Verte itaque hos duos versus ita:

Nou debenas etiam opinari,
Quod Graeci ipsi (sc. Francis) hoc
(laudem fortitudinis) desegent.

Gianidaren est renuere, desegare. Kero: uaidaroh, renuit; si kianidari, renuatur: uaidaroh, recusavit. Scherz.

16) Balde, chuani &c. alludit ad nomen Francorum i. e. feracium. Vid. Wendelini Glossarium Saliæ & Glossar. nostrum. Pontanus reddit: beude.

27) Cod. Vind. habet: kani.

28) Thie thegana. Pontan. reddit, de degre i. e. vromen. Schilt. Thegane mallem exprimere per vocem famuli sc. Dei. Scherz.

29) Cod. Vind. pro fe habet: fer.

30) Unscante. Schilterus reddit: confosi: melius non contenti, assumati: loco aliquo habiti. Scanta pro dedecore est apud Otfrid. II, 2, 39. hodie diciamus schand. Scherz.

31) Manigfaltan. In Cod. Vindob. & Vatic. est: Manigfaltan.

32) Frehton non idem est ac fatione: verum reddi debet: meritis, in Hymno Nocturno, quem in fine Grammaticæ Francico-Theoticæ exhibet Hickehus, p. III. legitur:

Ewigem dar kaiserthohem
Dih losem jamen fungen.
Aeterni, ut mereamur
Te laudibus cunctare.

Gl. Boxh. Gifrehtun, mererentur. Kero: Kaurabti, merita. After kaurabti, secundum merita. Versus itaque 136. ita est exponendus: Non est hoc propter nostra merita. Scherz.

33) Ateina. Pro Ateina, fluvio Mæno, ut aliqui interpretantur, lege: meina (menige) quod nomen etiam alibi occurrit.

34) Iher fleina. Pontanus: den Imet fleene. Eifen. flein.

35) Silabar &c. Tacitus de Mor. Germ. V. 4. Argentum & Aurum propitius, an Irati Dei negaverint, dubito. Nec tamen affirmaverim venas argentum aurumve eggere: qui enim fuerunt affatim. Posteri itaque scrutati sunt & adinventerunt affatim. Nec tamen omni Celtice aurum ignotum jam tum belli Gallici temporibus, uti Galati ad Rhodanum accolæ armillis & manibus aureis in prælio apparuerunt. Polyb. lib. 2. c. 29. p. 169. conf. Tacit. Annal. XI. 20. Cluveri Germ. Antiq. 3, 7. Irenic. in Exegesi. 7, 9. Caroli M. autem temporibus & Ludovici R. Germ. sitis jam notum aurum in Germaniâ. Nam aurum & argentum gemasque pretiosas infinitæ multitudinis Carlmanno obtulit Carolus Calvus. Annal. Fuldens. & Baron. ad A. C. 875. n. 3.

36) Pro zinuagi Cod. Vind. & Vat. ut & MSC. Flac. habent: giuagi.

37) Muate. Pontan. Si fast uast te muete
Teimengen gulte. Perperam. Muade est muete, muete i. e. estuantes. Sed muate est alacris in acquirendo, indagando.

38) In Cod. Vind. & Vat. extat zivettine, au erretten.

39) Cod.

Ni gidurrun si es biginnan,
sic eigan se ubaruunnann.

Liut sih in n'int fuarit,
thaz iro Lanc ruarit.

Ni se bi'ro ¹⁵ guati,
in thionon io zi noti.

Joh mennisgon alle,
ther se iz ni ⁴⁰ untarfalle,

Ih uueiz, iz Got uuorahtha,
all eigan se iro foratha.

N'ist liut thaz es beginne,
thaz uvider in ringe.

In eigan sie iz ⁴¹ firmeinit,
mit uuafanon gizeinit.

Sie lertun se iz mit fuerton,
⁴² N'ales mit den uuorton.

Mit speron filu ⁴³ uuafio,
bithiu forahthen sie se noh fo.

Ni si thiot thaz thez gidrahte,
in thiu iz ⁴⁴ mit in sehte.

⁴⁵ Thoh Medi iz sin loh Persi,
⁴⁶ Nubines thi uuirfisi.

Las ih ioh in ala uuar,
in einen buachon ⁴⁷ ih uueiz uuar,

⁴⁸ Sie in sibbu ioh in ahtu
sin Alexanderes flahtu.

Vix licet eos aggredi,
et vicerant.
Populus se ipsis nullus subducit, (effugit),
qui ipsorum terram tangit;

155. Nisi illi pro sua salute
interviant iis, quando opus fuerit.
Imo (inter) homines omnes (non est)
qui eos hoc non supplicent.

Scio ego, quod DEUS id operatur;
omnes habent ipsorum metum.

Nec est populus, qui audeat,
ut adversus ipsam (Francorum populum) pugnet.
Ipsi id manifestarunt,
armis designant.

165. Docuerunt id eos gladius,
non verbum.

Hastis valde acutis
ideoque metuent eos adhuc adeo.

Vix fuerit populus, qui id cogitat,
ideoque pugnet

170. Certe Medi id sunt et Persae,
Nubines deterruit.

Legi id revera
in quodam libro, quod scio verum,

175. Illos in septem et in octo
fuisse Alexandri praetii.

Ther

Qu

39) Cod. Vind. Ni se bi'ro. bi'ro guati commodi
verti potest: ab ipsorum Praetantiam, Vicatam.
Scherz.

40) Gregorius Turon. lib. 2. c. 36. Multi jam tunc ex
Gallia habere Francos Dominos summo desiderio
cupiebant.

41) Firmus, Visum aliquando: quasi praedixerant, &
alludi forte ad Vatinium Mithobii de Franco-
rum ultima Monarchia: de quo Chifflet. & Ten-
neurius. Verum vane. Ad Mithobii Vatinium
istud variat in hoc loco neque ubique Franco-
rum nomen extat, & longe recentior est iste Mi-
thobius Otrifido. Schilt. Fiat. legit: firmus,
sed in Cod. Vind. & Vat. est: firmus, Scherz.

42) Cod. Vind. N'ales.

43) Wasse, Schilt. reddit acutis, sed rectius redditur
adverbialiter per acriter: chariff, ita, seu uasso,
infra II. 6. 12. Scherz.

44) Hoc mit non habet Flacius. Sed recte inferentem
fuit, uti apparet ex Cod. Vind. & Vat. Freb-
rus etiam notat mit omnium fuisse. Scherz.

45) Thoh Medi, mallem vertere: Licet Medi sint aut
Persae. Scherz.

46) Nubines, Nubae, populi Arabiae deserte. Plin.
Nubiani, Aegyptiaci, Cingari de quorum Lin-
gua Vulcanius, ad scriptores Goth. & Longob.
p. 100. Alexander M. devicit Arabes & Aegyptios
Dario in fugam convertit. Curtius lib. IV.

47) Mallem sequentis verba vertere: ego scio ubi
i. e. in quo libro. Scherz.

48) Sie in sibbe etc. Francos hic Auditor intelligit non
tantum Orientales, divisio nuper Imperio, sed
generatim inclusit etiam Occidentales, itemque
Belgici & Saxonibus; atque, uti prius so-
lebant, de Celticis generatim loquitur h. e. de
Gallia, sive Galatia & Theodiscis seu Germanis.
Graeci autem vocantur Populus Galliae & Ger-
maniae; quorum Coloniam duce Belgio & Bren-
no, Galatas, & Gallo-Græcos, imò totum
Orientem metui concusserunt. II. Maccab. 8, 10.
Justin. lib. 12. c. 13. & 20, 6. & 24, 4. seqq. 25,
2. 32, 3. 38, 3. 4. Alexander Illyrios vicit. Eu-
seb. Olymp. CXL. Illyrii Celtarum Aborigines.
Illyrii usus est Alexander. Illyriorum Civitates

Marcellinus Comes nominat Naifum, Singidu-
num, quae Celtica vocabula. Ess exciderunt
Hunni & Attila A. C. 441. Indit. 9. sunt qui Gal-
los ignotos credant Alexandro. vid. Casaub. ad
Polyb. p. 101. de Saxonibus Alexandro M. mili-
tantibus traditionem etiam Witskindus lib. I. re-
fert. Bavaro solos, Alexandro demetasse auxilia
refert Aventin. in edit. Germ. p. 93. ex antiquo
MSSC. Bavar. Caterum ex his oppido patefit
fabulosum esse & ignotum tum temporis, quod
de Francorum ex Mxotide & Trojana elade qui-
dam sunt fabulati: Alioquin id agnoscit Gentis
non omnifuit Otrifidus. Schilt. Anaxi hae &
operosa annotatione Schiltnerus superfluum po-
tuit, si ei de mente Otrifidi melius constisset.
Versionem Schiltneri hic non bene se habere jam
Stadenius in der Erläuterung und Erklärung der
vornehmsten Deutschen Biblischen Wörter p. m.
67. in v. Achten observavit; ejusque loco hanc
substituit: Sie sind in Verwand- oder Sippschaft
und Exaltation oder Hochachtung des Alexandri
M. Gotsblecht. Sed nec hanc Versionem bene
se habere facile inde videre est, quia nulla ra-
tione dici potest Francos, integram Gentem co-
gnatione juremum fuisse Alexandro M. Ego ita
vertendum arbitror. v. m. & 176.

Alii (Franci) in Pace & in bello

Sunt Alexandri generis I. e. similes
Alexandro, lisdem artibus Belli & Pacis instructi.
Sibbe hic nec septem, nec cognationem denotat:
sed Pacem; ita sibbe pro Pace occurrit in Vers.
Tatiani c. 60. §. 9. ubi Christus dicit: far in sib-
bu iati uir bel sin thionu jasti, Pade in pace
& esto sana a morbo tuo. Sibbe pro Pace ibid.
c. 6. §. 3. c. 44. §. 8. & c. 4. §. 12. hinc sibbisme,
paritici, ib. c. 12. n. 14. Gotthi: Sib, & Anglo-
Sax. Sibb. Paz. vid. Junium in Gloss. Goth. Abba
denotat Perfectionem in genere, & ed magis
potest bellum denotare, quod certum est bellum
esse feriem persecutionum. Sibbe hic non signifi-
cat praetium, sed genar. quo sensu etiam supra in
Dedic. ad Ludov. & p. 112. occurrit, adde in-
fra I, 23, 28. & III, 32. Scherz.

Ther uorolci fo githreuuita,
mit fueru sic al githreuuita,

Votar seinen hanton,
mit filu hartenbanton.

49 Joh fand in theru redinu
thaz fon Macedoniū

Ther liut in 10 giuurti
11 giseidin er uuurti.

Nist unar in taz thulte,
thaz Kuning iro uualte.

12 In uuorolti niheine
Ni si thie sic zugun heime.

Odo in erdringe,
13 ander es biginne,

Io thiheingemo thiothe
thaz ubar sic gibiete,

Thes eigan si io nuzzi
in snelli ioh in uuizzi

14 Nutratent sic ni heioan
15 unz s'ian eiguu heilan.

16 Er ist gisal ubar al,
jo fo edil thegan fcal.

Uuifer inri kuani,
thero eigan se io ginuagi.

Uueltit 17 ir 18 githiuto
managero liuto.

Joh ziuhtir er se reine
selb fo sine heime.

Ni sint thie imo ouh derien,
in thiū nan Frankon uuerien.

snelli sine 19 irbitten,
thaz sic nan umbiritten.

Qui nundo ita miratus
gladio omnes dissipavit,

Sub manibus suis
dirigens vincula.

Atque reperi in illa relatione,
quod è Macedonia

Hic populus cum dignitate (honore)
dimissus fuerit.

185. Nec fuit inter eos, qui toleravit,
ut Rex is imperaret.

In mundo nec unus (populus)
vix fuerit, qui eos inuassisset.

190. Vel in terrarum orbe,
alius id auderet,

Et nullus populus
qui super eos (Francos) imperaret.

Huius rei habent atque utilitatem (suum) (bonum,
in Alacritate & in Prudentia, salutem)

195. Nec recedunt ab illo,
Donec ipsum habeant saluum

Is (populus) est estimatus super omnes,
& quantum nobiles Proceres debent (conueniens
est)

Prudentum atque fortium
horum habent satis.

Imperat eorum Princeps
varius nationibus.

Et format eos eleganter
ut suos nationales.

205. Nec sunt qui ei nocent,
cum cum Franci defendunt.

Alacritatem ejus exorant,
ut ei obsequitando succurrerent.

Uuanta

Nimque

49) 7. 181. & 3. fqq. ita verto:

Et inuenit (modum) hac ratione,
ut ex Macedonia

Populus bonore
distingueretur,

Rediunt rationem significat: infr. 4. n. 13. 94. dicitur:

Atq. iustitiam rediunt
thru misce sub sus iudice,

Tali ratione
mei me ita submitto. Scherz.

10) Pro giuurti Flacius habet geburti. Cod. Vind. &
Vat. giuurti, i. e. eleuatione, sublatione, scilicet

ad honorem, gloriam, hunc est contingere, oriri,
provenire, se tollere. Apud Willeramum in Can-

tic. Canticoe. p. 67. est: *burit fib, attollit se.* In

terranj ad Lud. R. 7. 16. dicitur: *ind er giuurtis*

fib thei, Et extollebat se eo. Ad quem locum
vid. Schilterum, adde infra I, 11, 10. Scherz.

11) Giseidin: est i. giseidin, distinguere, separare,
Gl. Kex. 7. kixidan, discernatur. Pirum est kix-

iden, discernimus. Add. Jun. ad Willeram. p.
m. 31. Scherz.

12) 7. 187. & 198. ita verterem:

In mundo alius

nisi sit (ex illis,) quos domi eductaverat.

Heime, idem est ac domi, in patria: infr. III, 24,
13. heime fac thie Suffer, domi, sedebat foret. Vi-

detur indicari, quod Franci Regum Peregrinor-
um Imperium ferre non possint. Scherz.

13) Cod. Vind. habet: *ander thei.* est Vat. concor-
dat cum Flac. Versus 189. & fqq. tres ita reddo:

Aut in Terrarum orbe

Alius id auderet

In illo Populo

Ut ipse imperare vellet. Scherz.

OTFRID. PARS L

14) Nutratent. Est Vitium in textu. Cod. Vind. ha-
bet: *ni intratest.* Cod. Vat. & MS. Flac. ut &
Freherus habent. Nutratent, quod verte: Non

timent. Intraten est aliquid timere, horrere. vid.
infra I, 18, u6. & II, 6, 31. & I, 27, 30. & passim.

Huc faciunt Gl. Lipt. ubi: *Andradendi,* timentibus.
Andradendo, timentium. *Andradendi,* Ti-

mentes. *Andredit,* Timet. Scherz.

15) Unz s'ian, docet ipsum scilicet Ludovicum Regem,
quem supra in dedicatione ob virtutes laudave-

rat: *eigan heilan, habent saluum.*

16) Er ist gisal, Schilterus reddit: *Is (Populus) est*

estimatus: Vox *thegan,* qui in seq. Versu oc-

currit, & *is* nam prioris versus mihi fuisse non
de Populo aliquo, sed de uno homine hic esse

sermonem, nempe de Ludovico Germ. Ille
etiam versus duos sequentes ita transiero.

Prudent (est Ludovicus) & fortis
Quorum (hominum) abundantiam ha-

bent. (Franci) Scherz.

17) Ir Cod. Vind. & Vat. habent er.

18) Githiuto, est eximie felicitas. Apud Otfridum no-

strum III, 10, 45. Christus ad mulierem Cananensem
dicit:

Is si sis, quod er tho zin,

Gisenit hera in uorolun,

Ni si the is gider githiuto

Thie mines Fater liuti

Nam sum, dicebat ad illas

Missa hac in mandam,

Nist, ut faciam felices,

Alei Patris homines. (liberos.)

Adde II, 24, 11. & IV, 27, 51. Scherz.

19) Pro irbitten Cod. Vind. & Vat. habent: *irbitten.*

D

60) Na

Ullanta allaz thaz sie es thenkent
 sie ez al mit Gote uuirkent.
 Ni duent si es uieht in noti,
 ana sin girati.
 Sie sint Gottes uorto
 kizig filu harto.
 Thaz sie thaz gliernen,
 thaz in thia buah zellen;
 Thaz sie thes biginnen,
 iz uzana gisingen.
 Joh sie iz ouh irsullen
 mit mihilemo uuillen.
 Gidan ist es ⁶⁰ nu redina,
 thaz si sint guate ⁶¹ thegana,
 Ouh Gote thionontc alle,
 joh uuisduames folle.
 Nu uuill ih scriban unfer heil,
⁶² Euuangeliono deil.
 So uuir nu hiar bigunnun
 in Frenkisga zungun.
 Thaz sie ni uuelen eino
 thes selben adeilo,
 Ni man in ihro gizungi
 Christus lob sungi.
 Joh er ouh iro uorto
 gilobot uuerde harto.
 Ther sie ⁶³ z'imo holeta,
 zi ⁶⁴ gilouben sinea ladota.
 Ist ther in iro Lante
 iz alles uuiuo ⁶⁵ n'instance
 In ander gizungi
 firmeman iz ni kunni,
 Hiar hor er io zi guate,
 uuaz Got ⁶⁶ eimo gibiete,
 Thaz uuir imo hiar gisungun
 in Frenkisga zungun.
 Nu freuuen sih es alle,
 so uuer so uuola uuolle;
 Joh so uuer si hold in muate
 Frankono thiothe.
 Thaz uuir Christus sungun
 in unfera zungun,
 Joh uuir ouh thaz gileberun,
 in Frenkisgon nan lobotun.

*Namque omnes quod cogitant,
 id omne cum Deo agunt.*
 210. *Nunquam faciunt quicquam certe
 sine ejus consilio.
 Sunt DEI uerbi
 studiosi multum valde,
 ut illa discant,
 que eis Biblia referunt;
 Ut aggrediantur
 ea memoriter cantare.
 Sed et eadem adimplere
 cum enixa voluntate.*
 220. *Facta nunc est narratio
 quod (Franci) sint boni milites,
 Et DEO seruiant omnes
 sapientia pleni.*
 225. *Nunc volo scribere nostram salutem
 Evangeliorum partes.
 Quod nunc hic aggredimur
 in Francica lingua.
 Ut ne sint (Franci) soli
 illorum expertes,
 Si nemo in illa lingua
 Christi laudes cantaret,
 Itaque ille etiam illorum uocibus
 laudaretur uehementer,*
 235. *Qui eos ad se accessit,
 ad Fidem suam vocauit.
 Et quis in ipsorum terra
 qui non omnia percipiat
 In alia lingua
 intelligere id non possit
 Hic audiat optime,
 que DEUS alicui precipit.
 Que nos illi hic cantamus
 in Francica lingua.*
 245. *Nunc gaudent ob id omnes;
 quicunque bene uult;
 Quicunque est bone mentis
 Francice gentis.
 Ut Christum cantemus
 in nostrate lingua
 Atque ut hoc etiam superuiximus
 (ut) in Francica eum laudemus.*

60) Na. Merula & Pontanus mi, l. c. syn.

61) Font. Gesele. recte. Scherz.

62) *Evangelium deil.* Otfridus supra in Dedicte. ad
 Lucibetum dieit. Scripti namque eorum pre-
 cum fultus iuamine *Evangeliorum partem*
Francice composuit, male itaque Hickelius in
Theatro Linguarum Septentr. in Gramm. Fran-

deo - Theot. p. 17. hæc ita transfert; Nunc in
 lingua Francicâ describam, prout hic ordior,
 integres Evangeliorum Libros. Scherz.

63) Cod. Viad. zi imo.

64) Cod. Viad. & Vt. gilouben.

65) Cod. Viad. & MSC. Flac. nistante.

66) Cod. Viad. pro eime legit: imo.

Invocatio scriptoris ad Dominum.

CAP. II.

VUola druhtin min,
ja bin ih * falc thin.
Thiu arma muater min
eigan thiu ist si thin.

Fingar thinan
dua ana mund minan
• Heu ouh hant thina
in thia zungun mina.
Thaz ich lob thinzaz
si * ludenthaz.
Giburt sunes thines.
thruhtines mines.
Joh ih biginne redinon
uuoio er bigonda bredigon.
Thaz ih giuuar si harto,
thero sinero uuoorto.
Joh * zeihan thiu er deta tho,
thes uuir birun nu so fro.
Joh uuoio thiu selba heili
nuft uuoerloft gimeini.
Thaz ih ouh hiar giscribe
uns zi rehtemo libe.
Uuio * firdan er unih fand,
tho er selbo dothes * ginand;
Joh uuoio er fuar oth thanne
ubar himila alle
Vbar sunnun liobt,
joh allan thefan uuoerloft thiot.
Thaz ih druhtin thanne
in thero figu ni firfirne.
Noh in themo uuahen.
thiu uuoert ni mislifahen.
Thaz ih ni scribu thuruh ruam
funtar bi thin * lobduam.
Thaz mir iz iouuanne
zi uuize n'irgange.
Ob iz zi thiuh thoh gigeit
thuruh mina dumpheit.

Thia

A Ge Domine mi,
certe sum ego seruus tuus.
Miseri mater mea
propria ancilla est tua.

5. *Digitum tuum*
inmiste in os meum.
Extende Et manum tuam
in linguam meam,
Ut ego laudem tuam
sem sonans
10. *Natiuitatem filii tui*
Domini mei.
Utque aggeredat enarrare
ut ille caperet predicare.
15. *Ut ego certus sum valde*
suorum verborum.
Itemque signa que ipse fecit hic,
de quo sumus nunc tam leti.
Atque quomodo eadem ipsa solus
20. nunc sit mundo communis.
Ut etiam hic scribam
nobis ad rectam vitam.
Quomodo periculis ipse nos inuenit,
quon ipse mortis victor.
25. Et quomodo ascendit hic
super caros omnes
Super solis lumen,
Et omnes huius mundi populum.
Ut ego, domine, inde
30. in hac narratione ne aberrem,
Nec in referendo
verba perperam capiam.
Ne scribam ad gloriam (proprium)
sed ad tuam laudem,
35. Ut mihi hoc aliquando
ad parum ne exeat:
Esi nihilominus procedat
iuxta meam stupiditatem.

Peccata

- 1) Flac. habet: *Scale*, cum quo facit Cod. Vat. sed rectius legitur in Cod. Vind. *Scale*. Scherz.
2) *Heu* sub. Cod. Vind. habet *Them* sub. Vat. *Then* sub. in MSC. Flac. legitur *Thes*, corrupte pro *Thes*, *Extende*.
3) Cod. Vst. habet, *ludentaz*. Vind. *ludem* dat. rellc: *ludentaz*. hodie dicimus: *lasternde*. Scherz.
4) Cod. Vind. & Vat. habent: *zeichen*.
5) *Firdan* idem est ac *nocent*, reus criminis. Infra IV. 23, 39. Pilatus innocentem Christi declarans dicit:
Nih mag ih in imo irfendan,
Ova er firdan si so fram.
Nun possim in illo inuenire
Nun sit nocens adeo, sc. ut vos dicitis.
Idem Pilatus de Christo in IV. 22, 11. ita loquitur:
Ni fiala ih, quod er, thefan man
In nidiemum factus firdan.
Nun inuenio, dicitur ille,
In aliis causis Reum.
Addé IV. 24, 66. hinc Herodes 1, 4, 2. appellatur
harts firdan. Scherz.

OTFRID. PARS I.

- 6) *Ginand*. Corrupta Vox. legendum videtur: *ni-gand*, bellator, expugnator, victor. Schützer.
Nollem hoc MS. hic aliquid mutari, cum vox *Ginand* commodum habet sensum; idem enim est ac *gustare*. *Ginendes* est gustare, frui, ita nos-ter II. 12, 71.
In thiu fa thet ginenden
Sib himilrichet menden.
Ut ipse hoc fruatur
Et caelo gaudeat.
Addé III. 26, 33. ubi dicitur:
Sentar thet ginenden
Atis finis jamer menden.
Sed eo fruatur;
Cum suis (beatis) semper letetur.
Addé IV. 37, 69. quem locum male vertit Palthe-nius ad Tat. p. m. 284. Textus autem noster ite latine exprimi potest:
Quam nocentis ille (Christus) nos inuenient,
Cum ipse mortem gustaret. Scherz.

7) Cod. Vind. *lob daan*.

D 2

8) Se-

Thia sunta, druhtin, mino
ginadicho dilo.
Uuanta ih zellu thir in uuan
iz n'ist ⁸ bi balauue gidan.
Joh ih iz ouh bimide,
bi nih einigemo nide.
Then uuan zellu ih bi thaz
thaz herza uueift thu filu baz,
⁹ Thoh iz bue innan mir
ist haro kundera thir.
Bi thiu thu io Druhtin,
ginado follichu min.
Hugi in mir mit kreffti
thera thiner ¹⁰ gifcefti.
¹¹ Hiar hugi mines uuortes,
thaz tu iz haro haltes.
¹² Gizauuamo firlihe,
¹³ ginada thiu the iz thihe.
Ouh ther uuidaruerto thin,
ni guen er innam muat min.
Thaz er mir hiar ni derre,
ouh uuiht nih ni ¹⁴ gimerre.
Vnkuft rumo sinu,
Joh ¹⁵ nah ginada thimu.

16 Ir.

Peccata mea, Domine,
clementer dele.
Namque confiteor tibi in fide
Non est quicquam ex malitia factum.
Atque ego id quogue evitabo,
(ne) ex illa invidia.
⁴⁵ Fidem profiteor ego per hoc (calumniam)
cor nostri tu multo melius,
Atque id, quod habitat intra me,
est longe notius tibi.
Ideo, Tu o Domine,
misereere plene mei.
⁵⁰ Attende in me cum efficacia
hoc tuum opus.
Hic attende ad meum sermonem,
ut tu eum valde dirigas.
⁵⁵ Aptitudinem largire,
gratiam hanc, ut procedat.
Atque aduersarius tuus
non veniat in mentem meam:
Ut is mihi hic haud nocent,
nec quicquam me capiat.
⁶⁰ Infidelis auertrunca ejus,
idque secundum gratiam tuam.

Irta

⁸) Secundum Lectionem Flavianam: *bikataue giden*,
secundum sensus, id quod non est bibulus vis illata;
sed satis jejunos & impertinentes. Videtur emen-
dandus ita: *bi balauue gidan* i. e. per malitiam
factum. Balo, malitia infra p. 62. & lib. IV, 36,
7, mit themo alten nide, *folle balauue*. Tatian. c.
38, 8. sensus est: Nihil est malitiose factum; ego
id tibi omne recensco in fide. Atque sequitur de
bono proposito. Sed quod sequitur iterum cor-
ruptissimum, ita forte emendandum: *Bi nih eini-
gemo nide*, per nullam invidiam, i. e. absque ulla
invidia & rancore animi reliquo. Flacius: *Bin
ih eini gemende*, quasi: *sem equidem uice placeat*.
sed nihili est. MSc. Vind. *bin einigemo*.

⁹) p. 47. & 48. melius ita vertuntur:
*Licet id (cor) habitat intra me,
Attamen est multo notius tibi. (quam
mihi.)* Scherz.

Buen, buen, est inhabitare. Infra III, 22, 102.
Thie buent hiar thiz uerelt lant, qui inhabitant
hanc orbem. Adde I, 11, 7.

*Se mitto so fo in uuorohi
Man uari buenti,
Quem late in mundo
Homines erant habitantes.*

Kero in Gloss. *Paen*, habitare. Ze *Paenne*, ad
habitandum. *Paent*, *Habitant*, *degnst*. Scherz.

¹⁰) Gifcefti. In Cod. Vind. legitur: *Gifcefti*. Sed
melius: *Gifcefti*; denotat saterem vox *Gifcefti*,
Creaturam, in Verl. Tat. c. 242. §. 2. Predigt
Evangelium altera gifcefti, *prædicare* Evan-
gelium omni Creaturae. Adde Otrid. III, 3, 38.
Apud Ildor. p. m. 243. occurrit: *Gifcefti pro
Creatura: dhaner so drabto nibbil underfcheit ist
under dbera chifcefti, chiuuifig, endi dber iz al
ebichcof, dum mutum distet imago Creaturae ab
eo, qui creauit. Gifcefti pro creatura est infra I,
12, 23. hodie dicimus: *Gifceftig*. Hinc verten-
dum arbitror p. 52. *Tu creatura*. Scilicet
versu hoc & antecedenti Otridus Deum rogat,
ut ipsius recorderetur, nequam fuz Creaturæ.
Scherz.*

¹¹) Hiar hugi etc. Sensus huius & seq. versus est:
*Hic curam gere uerbi mei (quod hic propono)
ut id valde conserues, fo. Pasteritati. Halten Expe*

invenitur pro conseruare. Tat. C. 90. §. 9. *oub
minum wir in nianu helgi zi festerne ist*, *auti auer-*
dent brida gihaltan, Sed vitum uerum in atres no-
uer mittendum est, & utraque conseruantur.
Scherz.

¹²) Gizauuamo, vox haec in Cod. Vind. correctionem
est experta, imò corruptionem. Recte enim le-
git Flacius gizauuamo, quod idem est ac conuer-
tenter, quantum conuenit, quantum decet. Za-
uetti, *zauueta* Otridus nostro est *conuenienter*,
decet. Ita infra V, 5, r. de Petro & Johanne
currentibus ad Sepulchrum Christi:

*The lesan ser, so the meif,
Thia men minneten meif;
Ana thebeina bitan
Zi themo grabe fe ituan
We iz themo oub baz zauueta
Ther thiz jugend baketa.
Tum Correbant cite, uti nofci,
Ili, qui ipsum amabant maxime;
Sine illa uoce
Ad sepulchrum properabant,
Ulti ei etiam optime conueniebant
Qui iocunditatem habebant.*

Adde V, 13, 18. & 27. Scherz.

¹³) Ginada thiu the iz. Cod. Vat. legit: *Ginada thiu
th*

theiz. Vind. *Ginada dū theiz*: Verte itaque:
Gratiam tuam, ut ecc. Scherz.

¹⁴) Ni gimerre. Gimerre Scholters reddidit *capiat*.
reihui, *impediat*. Boxh. Gl. Ni *maria*, ne *impe-*
dirent. Noster infra III, 7, 141.

Firdrit, so ih quod, thio fuazi

Al anta thine faazi

Thaz tu thir uueit ni derre,

Thera guoma ni gimerre,

Calca, deti xci, dalcadum sc. voluptatem

Omnino subter tuos pedes, mundi

Ut tibi non nocent,

Nec contrarium (celeste) impediunt.

Adde supra in ded. ad Lud. R. p. 146. & I, 27, 32.

Scherz.

¹⁵) Joh nah ginada thiu; Vertere: *Et appropinqua
gratia tua; videtur nah esse arduum v: rume.*
Scherz.

16 Ir.

¹⁶ Irfirrit uerde halo sin,
thu druhtin rihti uuorti min
Al gizungilo thaz ist,
thu druhtin ¹⁷ eino es aller biht.
Uueltis thu thes liutes,
Joh alles uuorole thiores.
Mit ¹⁸ thinoru giuuelti
sie dati al sprechenti.
Jo salida in gilungun,
thiu uuort in iro zungun.
Thaz sie thin io ghogetin,
in euuon iamer lobotin.
Joh sie thih irknotin,
Inti thionoft thinaz datin.
¹⁹ Sar thu uzar theru menigi
²⁰ feithilt thin gichigini.
So laz mih, Druhtin min,
mit ²¹ druhten thinen iamer sin.
Jo the ich thir hiar nu ziaro
in mina zungun thiono.
Ouh in all gizungi,
in thiu thaz ih iz kunni,
Thaz ih in himilriche
thir druhtin ²² iamer liche.
Jo Jamer freue in rihti,
In thineru gihiti
Mit Engilon thinen.
²³ thaz n'ist bi uuerkon minen,
Suntar rehto in uuaru
bi thineru ginadu.
Thu hilphis io mit krefti
theru thineru ²⁴ gifefti.
Dua huldi thino ubar mih
thaz ich thanne Jamer lobo thih.
Thaz ih ouh nu ²⁵ gisito thaz,
thaz mir es Jamer si ²⁶ thiu baz.
²⁷ Theich thionoft thinaz fulle,
uuilt alles io ni ²⁸ uuolle.

*Irrita fiat malitia eius,
tu domine, dirige verbum meum.
65. Omnium linguarum (nationum) hoc (idem votum) est.
tu Dominus solus omnium es.
Imperas Tu dominibus
& totius mundi populo.
Tus virtute
70. Falsa omnes enarrant (tua).
Imo salus ipsi obtigit.
(Et) haec verba in eorum lingua.
Ut tui essent memores,
in eorum semper laudantes,
75. Et Te agnoscerent.
& cultum Tuum facerent.
Plane Tu ex illa multitudo
separasti tuos famulos
Igitar sine me, Domine mi,
Cum fidelibus tuis semper est.
80. Atque ut ego tibi hic jam decenter
in mea lingua seruiam.
Ac in omni lingua
in qua id potero,
85. ut in celorum regno
tibi, Domine, semper assimile.
Et semper gaudeam in recto
in tuo conspectu
Cum Angelis tuis,
90. id quod non est per opera mea.
Sed reuera
per tuam gratiam.
Tu adiuuas certe cum potentia
haec tua negotia.
95. Fac gratiam tuam super me
ut deinceps semper laudem Te.
Ut etiam jam institutum hoc,
ut mihi perpetuo sit eo melius.
Ut cultum tuum impleam,
nec quicquam amplius velim.*

Joh

Et

¹⁶) *Irfririt uerde*, significationali vocabuli propius accedit, qui reddat: *Asferatur, Removeatur, Irferre, asferre, asferre* sunt synonyma & *asferre* significat. Gloss. Keronis. *Erferre, Asferenti*, in Verf. Tat. c. 2. §. 11. *asferre* minime itaui, pro *asferre* opprobrium meum. Gl. Boaz. *Asferren, asportare*. cons. Eccard. ad Catech. Theut. p. m. 104. Scherz.

¹⁷) *Eino es allen*. Cod. Vat. habet: *eino es allen*. Viudob. legit: *eino allen*, ubi tamen olim scriptum fuisse videtur: *eino*, uti B. Do. Schmidius in notula ad MSC. observat. Quia autem *allen* in utroque MSS. reperitur, vertendus est hic veritas: *Tu unus omnia es*. Scherz.

¹⁸) *Thinoru*. habet Cod. Viud. & Vat.

¹⁹) *Sar thu uzar*. Cod. Viud. legit: *sar thu zar*. Magnus placet Flacii Lestio: *Mens autem horum 4. Verbum est*:

*Quarimus à Multitudine bonorum
Separas tuos famulos,
Exerce sine me, Domine mi,
Cum fidelibus tuis semper esse.* Scherz.

²⁰) *Pro scriptis die* Cod. Viud. *Scid ist die*.

²¹) *Pro druten*. Cod. Vat. & MSC. Flac. habent *druten*.

ten. Cod. Viud. *druten*.

²²) *Jamer liche*, accurate separat Cod. Viud. & Vat. non autem transferri debet per *semper assimile*,

sed semper placeat. Lichen est placere, uti supra jam innotuit. Scherz.

²³) *Willeram*. in Cantic. Cantie. p. 61.
*Crimina per veteris damnantur grammata legis
Et malefactori restabat gratia nulli;
Lac Evangelii, quod tu per me discipuli,
Dat veniam gratis redeuntibus à maleficio.*

Et pag. 77. *Therra dugitba aliero anagiana fial fin. al. fida commemoratio gratiae coelestis. Wanda aeno fidelis fial praesumere de suis meritis, sed tantum de spe gratiae meae, quia sine me nihil potestis facere. Item pag. 104. tharzo sagon ich mo, thaz ich zeferu fransfibebe niet ut quam illis praecedentibus meritis, funder abberet gratia illius.*

²⁴) *Theru thineru gisifti*: verbe: *Tu Creatura*. vid. notata supra. ad §. 72. hoc cap. Cod. Viud. habet: *thivora*. Scherz: Cod. Viud. habet: *mo*, & dein: *di*.

²⁵) *Gisito thaz, agon hoc*: *agere soleam hoc*. Situm est *agere, agere solere*. vid. infra V, 7, 21. & IV, 11, 7. & III, 4, 24. & III, 14, 21. pro *gisito* legu. Viud. *gisito*. minus recte. Scherz.

²⁶) Cod. Viud. habet hic: *the baz*.

²⁷) *Pro Theich* Cod. Viud. habet: *Tbeih*.

²⁸) *Pro uuille* Flacius in hoc versu habet *klie*; & postea §. 102. pro *klie*, habet *uuille* sed Rhythmus manifestum reddit textum, uti hic exhibetur, legendum, & consentit Cod. Viud. Scherz.

Joh mir io hiar zi libe
 uuiht alles io nit klibe.
 10 Nis Druhtin thaz 10 thin uuillo ist,
 thuh io ginadiger bist.
 Thih bittu 11 ich mines muates,
 thaz mir queme alles 11 guatas.
 In Euuon ginuagi,
 Joh zi druton thinen fuagi,
 Thaz ih iamer, druhtin min,
 mit themo droste mege sin.
 100 Mit themo guate ih frauuo thar
 mina daga inti ellu iar,
 Fon iare zi iare,
 ih iamer frauuo thare,
 Fon Euuon unz in euuon
 mit then saligen selon. Amen.

Et mihi hic in vita
 nihil quicquam (aliam) adherent.
 Nec fit, Domine, nisi quod tua est voluntas,
 Tu itaque gratiofus es.
 105 Te oro ex animo meo,
 ut mihi veniat omne bonum.
 In euuon satietas,
 utque ad fideles tuos iungas,
 100 Ut ego semper, Domine mi,
 cum hoc solamine possum esse.
 Cum hoc bono gaudeam ibi
 diebus meis et omnibus annis,
 De anno in annum,
 semper letet ibi,
 115 Ab aeo in euuon
 cum beatis animalibus. Amen.

Liber Generationis Jesu Christi.

CAP. III.

Thiez sint buah frono,
 1 sic zeigont silu scono,
 Vns 2 zellents 1 ane бага
 thie 6 Christus altmaga.
 Zellent sic uns 7 silu sram,
 uuo selbo er hera in uuorolt quam.
 Jo mihilo uuunni
 thaz sin adal kunni.
 Adam thero gomono
 uuas manno eristo;
 10 Altfater marer,
 son Druhtine gidaner.
 11 Buenter in uuorolti,
 uuas er liut beranti.
 12 Kunn er io gibreitza,
 vnz 10 Christus sh uns yrougta
 Ni uuas Noe, ih figen thir ein,
 in then thaz minnista deil,
 Fon themo thie liuti, thez uuas not.
 uuurtun auur 11 gianarot.
 20 Ther tha 11 Arca sinen kindon.
 Rihta in then undon.

Thes

Hi sunt libri sancti,
 indicant multa paucis.
 Nobis referunt sine hesitatione
 Christi majores.
 5 Referunt nobis prolixè,
 quomodo is hic in mundum uenerit,
 Et magnam oblationem
 hoc suum nobile genus.
 10 Adam hominum
 erat homo primus.
 Aeus inleitus,
 à Domino creatus;
 Habitat in mundo,
 erat populum generans.
 15 Gentesque extendit,
 usque dum Christus se nobis exhibuit.
 Nec erat Noe, dico tibi semel,
 inter eos minima pars.
 20 A quo homines, quam esset necessitas,
 rursus multiplicati.
 Qui arcam suis liberis
 struxit (rexit) in undis.

In

29) Nisi Druhtin &c. Verbo: nisi, Domine, id, quod est tua voluntas i. e. tuae voluntati congruum. Scherz.

30) Pro thiu Vind. habet dū, & postea pro Tū legitt: dū.

31) Pro ich Cod. Vind. & MSC. Flac. ponunt: ib.

32) Loco gaates Cod. Vind. habet gaates: Gaates est hic Genitivus conjugendus cum substantivo, ginuagi; ut sic idem ac: boni sufficientia, seu sufficientia copia. Scherz.

1) Jesu Christi. addit. Cod. Vind. & Vat. fili David.

2) Pro Thiez Cod. Vind. & Vat. & Flac. MS. habent: Thiz.

3) Pro Sic idem habent: Sic.

4) Pro zellents Cod. Vind. habet: zellent st.

5) Loco ane in utroque Cod. est ana.

6) Pro Christus Cod. Vind. legit: Krihter.

7) Post am Cod. Vind. interiecit: hiar.

8) Buenter in. In Cod. Vind. & Vat. legitur: bisterin, sed vitiose, melius scilicet: buenter: quod est à buo, habitare, degere, de quo supra ad

c. 2. §. 47. Cl. Stadenii Expositio, qui bisterin reddit: In hyemibus i. e. annis mundi. (vid. ejus Erklärung der Teutschen Bibl. wörter p. 850.) videtur longius esse petita. Scherz.

9) Kees propterea non denotat Gentes, sed Genas. vid. supra hoc cap. §. 9. Scherz.

10) Pro Christus habet Cod. Vind. Kriht.

11) Pro gianarot in Cod. Vind. extat gaueret; inscripta tamen est debili stramento 77 a littera i in

Cod. Vat. ita legitur etiam: gaueret: quod conjicio esse ab Aueron, quod pro repetere usurpat infra IV, 26, 19. ubi de filiis, quos Christus à mortuis resuscitavit, dicitur:

Thaz ih bigendan s auaron
 Joh suantaz ez then gretiren,
 Flum sustinebant repetere,
 Et surgebant ex sepulchris.

Ut mens sit: à Noacho genus hominum fuisse relictum. Scherz.

12) Pro tha Arca Cod. Vind. habet: thia Arca.

13) Pro

Thes uuages er sic uuista,
thera freifun ouh yriofa.
Sih Abraham " giguata,
joh Druhtine ouh giliubta.
Uuifan er uuas gihorſam,
bi thiū iſt er gieret nu ſo fram.
Thio buah duent un ſih uuif,
er Chriſtus altano ſi,
Joh zellent uns ouh mari,
ſin ſun ſin fater uuari.
17 Thaz uuas David thero gomono ein,
ther zi kuninge girciun.
Er quam mit theganheiti
zi ſulicheru guati.
Thaz lerta n'an ſin milte,
thaz er 18 ſulih uuerti.
Thaz er uuard 19 githiuto
kuning ther liuto.
Niſt man, thoh er uuolle,
thaz 18 gumisgi al gizelle.
20 Thoh ſint theſe noti
ſuriſta 21 thero guati.
In 22 trihu deil ana 23 zuuival
ſo iſt iz 24 geſceidan.
Thaz edilin giburti
ſon in uuahſenti.
Thie hohun altſatera
24 endont anan kuninga.
Thiu thrita zuuatha thanana,
thaz uuaron edil thegana:
Thie uuaron uuurzclun,
27 thera ſaligun bluomun,
Muater thera marun,
thera Gotes drut 28 thiarnun.
Hugi uuicth thir ſaget,
27 ni uuiz zi dumpmuati.
Firm thēſa lera,
ſo 28 zellu ih thir es mcra.
29 Thiu einu ſancta Mariun
kuningin thia richun.
Sia iſt engilo menigi
in himile erendi.
So uuer ſo in erdriche
ouh ſalida ſuache,

In ſuilibus eos direxit,
periculo eripuit.
25. *Se Abraham probum praestitit,
Es Domino ideo dilectus fuit.
Namque erat obediens,
propterea est honoratus iuxta ualde.
Biblia faciunt nos certiores,
quod Christus inter majores sit,
Et referant nobis etiam clare,
quod ejus filius hujus Pater sit:
Hic erat David horum vivorum solus,
qui in regem euasit.*
35. *Pervenit per virtutem
ad tale Bonum.
Hoc docuit ipsum sua benignitas,
ut talis fieret,
Ut factus inclitus
Rex populorum.*
40. *Non est quisquam, etsi velit,
qui gentem omnem recenseat.
Sunt tamen hi relati
Principes hujus bonitatis.*
45. *In tres partes sine dubio
divisa est res (genealogia)
Nobilis Generatio,
ab illis descendens.*
50. *Celsi Patriarchae
sumunt in Regibus.
Tertia generatio (pari) deinceps
Erant nobiles Proceres:
Hi erant radices
beati floris:*
55. *Matris inclite,
DEI fidelis Virginis.
Memento, quae tibi dico,
nec mitte in oblivionem.*
60. *Percipe hanc doctrinam,
tam referam tibi amplius:
Dico sanctam Mariam
Reginam potentem,
Illam est angelorum multitudo
in caelo venerans.*
65. *Quicumque in terra
etiam salutem queris,*

Inserere Sanctorum
vid. l. 7. 50.

Offer

m Ir.

23) Pro *giguata*, C. uterque, ut & Flacii MS. habet: *giguata*.

24) Pro *uual* Cod. Vind. habet *uualta*.

25) Verſ. 24. & ſeq. Cl. Stadenius in Erklärung der deutſchen bibliſchen wörter p. m. 492. ita vertit: *das war David einer der Männer, der ſich zum König ſchickte, nun male. Scherz.*

26) Pro *ſulih* Vind. habet *ſulch*.

27) Pro *githiuto* Vind. habet *gidute*.

28) Pro *gumisgi* al. Vat. habet, *gumis giel*. Vind.

al.

kumis gi. Sed praeferenda Flacii lectio. Scherz.

29) Verſ. 44. & 45. ita reddo:

Sunt tamen hi nunc

*Primarii in praesentia, i. e. Praesentif-
ſimi. Not. crebro occurrit pro nunc, eo tempore,
hoc tempore. Gallus in Diſtina. in notis, *gueto*,
in notis, jezt. Recentiores dicebant *guete*. vid.
Königshof Chron. Als. p. 9. & ibid. Schilteri
notum. Scherz.*

20) Pro *thera* C. Vind. habet *thera*.

21) Pro *tribus* Vind. habet *diva*.

22) Pro *Zuival* Vind. legit *zuuival*.

23) Pro *geſceidan* Vat. & Vind. habent *geſceidan*.

24) Pro *endont* Cod. Vind. exhibet *indont*.

25) Pro *thera* Cod. Vat. habet *thera*.

26) Pro *thiarum* Vat. legit *thiarum*.

27) Verſ. 59. ita verto: *Nec eſſe nimis ſtipulas. damp-
nat idem eſt ac ſtulus, ſtipulus*, ita inſe. V.
p. 81. Chriſtus dicit:

Illula dampnate

Zi managemo guate.

*Ubi textus latinus in margine habet: 6 Stulti &
tardi corde. Scherz.*

28) Pro *zells* ib. Vat. habet: *Zellu*.

29) Pro *thia* einu Flacius habet, *thiu* einu, ſed legen-
dum ex Cod. Vind. & Vat. *ih* meina, i. e. *un-
guis*, *deſignat*. Frerherus etiam emendat eodem
modo. Scherz.

10 Irbiatet iro guati,
Mihilo otmuati.
Fon anagenge uuorolti
Vnz ananira ziti,
Zeli du thaz kunni,
so ist 11 einlif stunton sibi.
11 Iro dago uuard giuuaogon
Fon alton uauzzagon:
Thaz si uns heran scolti.
ther unsi giheilti,
Giuuhtan in euuon,
ginadot er uns then felon
Joh allero uuorolti,
so nu mannlih ist sehenti.
11 Sih thaz Heroi
theift imo thiohuuati,
So uuiko so so uuorolt ist,
uuant er ther Truhtin ist.
Er ist giuuedtig silu fram,
jo hera in uuorolt zi uns quam
UUntarlichen thingon,
hera untar mennisgon.
Thaz uuil ih hiar gizellen,
gidriuuen sinen allen.
So uuir nu hiar 14 beginnen,
14 uuorten Frenklisgen.
Thoh 16 scribu ih hiar nu zi erist,
so in Euuangelion iz ist:
UUIo giboran uuard ouh er
Johannes thegan siner,
Ther imo 17 ingegin garota,
thaz uuorolt missiuuorahtha.
Thie uuega rih er imo uberal
so man hereren skal.

Offert suam bonitatem,
magna humilitate.
A primordio mundi
usque ad illius tempora,
Numerata sunt generationes,
Et sunt undecies septem.
Ejus dies sunt consideratae
ab antiquis Prophetis.
75. Quod illa nobis procreare deberet.
qui nos saluaret,
Benedictum in euum,
aggratias nobis animas
Et omni mundo,
quem nunc quilibet est uident (videre potest.)
80. Sepe imperium
est ipsi supplex,
Quam late mundus hic est,
namque is DOMINVS est.
85. Ille est potens multum valde,
atque hic in mundum ad nos venit
Mirabili modo,
hic inter homines.
Hoc volo hic referre,
90. fidelibus ejus omnibus.
Quod nunc hic ordinat
verbis Franciscus.
Id vero scribo jam primum,
sicut in Euangelio id est:
95. Quomodo natus fueris etiam ille
Johannes, Minister ejus,
Qui ipse in ante prepararet,
quia mundus male operabatur.
Plur direxit ipse ubique
100. sicut Dominus debet.

30) Pro *irbiatet iro* C. Vind. habet: *irbiatet ira*, Vat. legit: *irbiatet*.

31) *Einlif stunton sibi*, hoc est, septuaginta septem. Falit Autor, suntuantum novies septem, scilicet ter his septem ab Abrahamo usque ad Christum, Matth. I. 17. & ab Abrahamo usque ad Adamum ter septem, Luc. III. 34. sed Autor numerat LXXVII. scilicet tot personas numerat Lucas in eliso Jesu, & DEO, patre Adam. Ceteroquin communiter generationes referuntur LXXV. At Irenaeus Lib. 3. c. 33. tantum LXXII. omittit Matthat, Levi & Cainan. vid. G. J. Voss. *Ussag. Chronol.* & Diss. de *Geneve Jesu Christi*. Translatio Gothica sequitur Latinam & Graecam communem per omnia. Nisi quod 9. 28. pro *Elmadan* habet *Airmedanis*. 9. 33. pro *Elson Alizeris*. 9. 36. pro *Noe*, *Nauah*. Anglo-Saxonica omittit nominibus, 9. 32. claudit caput his verbis: *Se was Herles sau se was Nazareth. Swa ef eueroffe an eueroffe est Adam. Se was Godes sau. est ff and bond seofanig eueroffe* i. qui fuit Filius Heli, qui fuit Nazareth. Sic a generatione ad generationem usque ad Adam, qui fuit Filius DEI, Ad septuaginta quinque generationes usque. Ubi pro *Nazareth* legendum *Adath* arbitrat Th. Marc-

schall. *Obs. ad Pers. Goth.* Tatianus in Harmon. etiam omittit Cainan, filium Henos.

32) Vers. 74. mallem ita vertere: *Ejus dies sunt praedicta, indicata. uuard giuualt* occorrit infra. IV. 780. 4. & significat, *dictum est, genas* pro *dicebat*, narrabat, est in ll. 3. 72. & III. 14. 167. Consentit mecum Cl. Stadenius, qui in der Erklärung der deutschen biblischen wörter p. 721. ita exponit z ihrer, der Jungfrauen Mariae, Tage ward erwelnet, von den slen propheten. Scherz.

33) Vers. 82. ita est reddendus:
Ecce principatus, (i. e. imperia omnia)
Est ipse Jesus.

Cl. Stadenius in der Erklärung der biblischen deutschen wörter, p. 179. consentit nobiscum, notatque thiohuuati esse à thioh, submissus, humilis, enterthanig. Goth. *thysa*, manifestatus; *thysa*, humiliare.

34) Pro *beginnen*, Vind. & Vat. imo & Flac. MS. habent: *beginnen*.

35) Pro *sworten*, idem habent *sworten*.

36) Pro *scribu ih* Vind. & Vat. habent *scrib*.

37) *Ingegin*, non significat inante sed obuiam, entgegen. Scherz.

*Fuit in diebus Herodis regis Sacerdos nomine
Zacharias, Luc. I.*

CAP. IV.

IN dagon eines Küniges,
joh harto firdanes,
Ullas ein Euwarto,
zi guare si er ginanto.
Zi hiun er mo quennun Las,
so thar in Lante situ uuas.
Ullanta uuarun thanne
thie bischofa einkunne,
Ullarun siu bediu Ecce enim Iesu ambo
ante Deum.
Gote silu drudiu.
Joh io giuuar sinaz
gibott fullenthaz.
Ullazzod sinan
Jamer kendan.
Joh reht minnonti,
Anane indati.
Vnbera uuas thiū quena,
kindo zeizeno. Ecce Elisabeth
nata.
So uuarun fe unz in elti
thaz lib leitendi.
Zit uuard tho gireifot,
thaz er giangi furi Got.
Opphoron er solta
bi die sino funta.
Zi Gote ouh thanne thigiti,
thaz er giscouuoci

IN diebus cuiusdam Regis,
Et quidem valde perditus,
Erat Sacerdos,
in bono fit nominatus. (in benedictione fit
in matrimonium sibi mulierem elegerat, nomen eius)
Namque erat ibi
Episcopi uxorati.
Erant hi ambo
DEO multum fideles
Atque imo reuera ejus
mandata implentes.
Legem ejus
semper loquentes.
Iustum amantes,
absque malefactis.
Sterilis erat mulier
liberis laetandis.
Atque erant utque in familiam
vitam ducentes.
Tempus jam advenerat,
ut iret coram DEO.
Offerre debebat
pro suis peccatis. hic ex. 7.
Ad DEUM quoque deinde oraret,
ut adsciret

Then

Popu-

- 1) Videtur inuenerit Otfridus, more Ecclesie Francie aliter obtinere. Et certe etiam ante Bonifacium, & sub Carolo M. adhuc sacerdotes uxorati fuerint, & plures uxores habere tantum prohibitum fuerit, Kapitul. an. 769. c. 5. Prohibitum tamen deinde fuit, ne sacerdos in sua domo, ubi ipse habitat, ullam mulierem unquam permittat habitare, Kapitul. 801. c. 17. Conf. Concil. Maguntin: an. 813. c. 49. & Wormatiense sub Ludovico I. R. Germ. an. 868. c. 9. habitum: Placuit ut Episcopi, Presbyteri, Diaconi, Subdiaconi, abstineant se ab conjugibus & non generent filios, quod si hoc decretum violaverint, ab honore Clericatus pellantur. Conf. Lib. 3. de Lib. Eccl. Germ. c. 6.

- 2) Pro, bediu Cod. Vind. habet *betbie*.
3) Cod. Vind. & Vat. ut & MS. Flaccianum habent: *io unirkendan*, i. e. *Semper operantes*.
4) Veri. ut lege ex MS. Vind. & Vat. ut & Flac. *non meidati*, meidat est malefactum, a voce *maia*, *malus*, unde *meteyd*. Scherz. Ad hunc verum Schilterus hoc notat: S. Augustin. L. I. de Gratia Christi, contra Pelag. c. XLVIII. ait: Dilectum est quantum mihi videtur, secundum quendam inter homines conversationem probabilem atque laudabilem, quam nullus hominum iuste posset in accusationis & criminatiois querelam vocare. Quam propterea in DEI conspectu Zacharias & ejus Uxor habuisse referantur, quis in ex homines nulla dissimulatione fallent, sed ut apparerent hominibus, ita noti erant oculis DEI. Non autem dictum est hoc

OTFRID. PARS I.

secundum illam perfectionem iustitiae, in qua vere atque omnino immaculati perfectione vivimus. Nam & Apost. Paulus dixit: secundum iustitiam, quae ex lege est, se fuisse sine querelae: in qua lege etiam Zacharias sine querela conversabatur. Sed hanc Apostoli iustitiam in stercorebus & detrimetis deputavit, in comparatione iustitiae, quam speramus, & quam nunc esurire & finire debemus, ut ea quandoque sentiamus in specie, quae nunc est in fide, quando iustus ex fide vivit.

- 5) Pro his verbis Cod. Vat. & Vind. habent: *non erat illi filius eo quod esset Elisabeth* (Vat. habet: *Elisabeth*) *sterilis* &c.
6) Cod. Vind. habet *zeizeno*, uti Flaccianus, quod etiam probandum videtur. Glossae Boxhornii. *Zeizero*, *tenelzer*. Vox haec proprie itaque *teneram* denotat, quia autem ea quae tenera sunt, grata solent esse & accepta, hinc eadem sumitur pro eo, quod carum, dilectum, amatum est. Conf. Stade in der Erklärung der deutschen Bibl. Wörtern. 743. Verbum autem est *ze. 17.* & *ze. 18.* huic in modum:

*Sterilis erat mulier illa
liberum tenellorum.* Scherz.

- 7) Pro, *anz* in Cod. Vind. habet *anz an*.
8) Vind. legit *leitendi*. *th t*
9) Pro *thigiti* Cod. Vind. habet *thigiti orabit*.
10) Veri. 20. & duns (sq. mallem ita vertere:

*Ita officeret
Populum, qui gratiam
Foris expellabat.* Scherz.

n) Veri.

Then liut, ther ginada thar uze beittots.		<i>Populum gratia,</i> <i>qui foris expectabat.</i>
Thiu heriscat thes liutes fluant thar uz uuertes.	<i>Ex omni populo erit suis hoc accens.</i>	<i>Multitudo populi habat forisfens,</i>
Si uuaru iro henti zi Gote heffenti	30.	<i>Erant suis manus ad DEVM tollentes,</i>
Sinero eregrihti, uuaru thiggenti,		<i>Ejus Majestatem erant adorantes,</i>
Thaz er ouh gihorti, thaz ther Euuarto bati.	35.	<i>Ut etiam exaudiret, quod sacerdos peteret.</i>
Ingiang er tho skioro, " goldo garo ziario,	<i>Ex ingressum contemplans,</i>	<i>Ingressus est tunc praecare, auro preparato ornatus,</i>
Mit zintru in henti, thaz hus rouhenti.	40.	<i>Cum turibulo in manibus, adles fessum implens.</i>
Thar gisah er stantan Gottes boton seonan.	<i>Viste Angelum a dextris Altaris.</i>	<i>Hic vidit stantem DEI munciam pulchrum.</i>
Zi thes altares zefauul uvas sin beittonti.		<i>Ad altaris dextram erat ipsum expectatum.</i>
" Hiu thar quam tho harto ther Gottes euuarto.	45.	<i>Obvenit hic proxime DEI sacerdos.</i>
" Lutriat er thaz gisiuni, uuant iz uvas filu sconi.		<i>Attonitus factus aspectu, quia erat hoc pulcherrimum.</i>
Er irleicheta joh farauuun er uuanata.	50.	<i>Palluit, & colorem mutavit.</i>
Ther Engil imo zua sprach, tho er nan seiuhen gisah.		<i>Angelus ipsum alloquutus quom ipsum expavescere videret:</i>
" Ni forihtu thir biscop " ih ni ¹⁴ terru thir drof.	<i>Ne timeas, Zacharia.</i>	<i>Ne timeas, Episcopo, hanc nocceo tibi desuper.</i>
" Ullanta ist gibet thinaz " son druhtine gihortaz.	55.	<i>Namque est oratio tua a Domino exaudita.</i>
" ¹⁷ Ja alt quena thinu " ist thir kind ¹⁶ berantiu,	<i>Miserere, Virgo tua parit. 17</i>	<i>Ac vetula uxor tua est tibi infans paritura,</i>
" Son filu zeizan, " Johannes scal er heizan.	60.	<i>Filium multo amabilem, Johannes debet vocari.</i>
" Er ist thir herz blidi, " ouh uuirdit filu mari.		<i>Erit tibi cordiculus letabilis, fietque multum clarus.</i>
" Ist sineru giburti " sih uuorolt mendenti.		<i>Est sua de nativitate mundus gavisurus.</i>
" Guati so ist er ¹⁸ höher, " joh Gote filu liuber.	<i>Erit magis ex- tans Dominus.</i>	65. <i>Bonitate est maior, Et DEO multo carior.</i>
" Ist er ouh fon ¹⁹ iungendi " filu ²⁰ fastendi.		<i>Erit quoque a pueritis multum ieiunans.</i>
" Ni fullit er sih uuines " ouh lides niheines.	<i>Vires & tioram sunt hinc.</i>	70. <i>Non implevit se vino nec ficera quavis.</i>
" Fon reue thera muater, " so ist er so giuulhter.		<i>Ab utero matris erit iam consecratus.</i>
" Filu		<i>Multos</i>

11) Vers. 38. ita transfero: *auro emissio ornatus*; in Cod. Vind. est *Ziara*.

12) Vers. 45. ex Cod. Vind. & Vat. legendum: *hinterquam*, pro *hio thar quam*; *hinterquam* significat, *terribiter, obstupescere*; infr. V. 17. 45. de discipulis Christi eundem ad Coelum ascendere videntibus, dicitur:

*Sie hinterquamun gaben,
Joh se after imo saban,
Sib uuuntertan harto
Sulichero ferto.*

*Obstupescerant subito
Et post ipsum videbant,
Et mirabatur valde
hoc iter.*

Adde I. 21. 24. & II. 12. 6. & I. 12. 11. conf. Cl. Stadenius, in der Erklärung deutscher biblischer Wörter p. 891. n. 32. Scherz.

13) Pro *Lutriat* er Cod. Vind. habet: *intrider*. Vat. autem & MS. Flacii: *intriat* er, *obstupescerat*. conf. Notam. ad l. 1. 197. f

14) Pro *terra* Cod. Vind. habet *derra*, Cl. Stadenius p. hunc in der Erklärung deutscher biblischer Wörter p. 771. reddit:

*Ich reizte oder ärgere dich damit nicht,
sed rectius Schilterus. Vid. Valentinus in Tota-
num pag. 379. Scherz.*

15) Pro *Jah* Vind. & Vat. iob; quod & habet MS. Flacianum.

16) Pro *berantiu* Vind. habet *beranta*.

17) *Voti pariet* in margine scriptus addit Vind. & Vat. *tibi filium*.

18) Pro *höher* Vind. habet *böher*, i. e. magnus,

19) Pro *iungendi* Vind. habet *iugendi*.

20) Pro *fastendi*, Vind. habet *fastendi*.

10. Filu thefes liutes „ in abuh irrentes, 11. Et er zi Gotes henti „ uuala 11 cherenti. 12. Et ferit fora Chrifte „ 11 mit felbomo geifte, 13. Then io in alt uorolzi „ helias uuas ouh habenti. 14. Gikerit er fono „ thaz herza fordrono 15. In 11 kindan brufi „ 11 zi Gotes analufi. 16. Thie ungiloubige „ gikerit er zi libe. 17. Thie dumbon duat ouh thanne „ 11 uuifemo manne. 18. Zi thi u thaz er gigarauue „ 11 thie liuti uuiridige, 19. Selb druchtime „ 11 strazzi dretanne. 20. Tho fprach ther bifcof „ harto forahra er 14 mo thoh 21. Niuuas mo 11 ana uuani „ thaz arunti fconi. 22. Chumig bin ih iaro „ 11 jo filu mangero: 23. Joh 12 diu quena minu „ 11 ist kinde 11 urminnu. 24. Vns lint kind zi beranne. „ 11 thiu daga furifarane. 25. Altduam fuaraz „ dult uns iz 11 uruuanaz. 26. Iz haber ubar ftigana, „ in uns iugund managa. 27. Ni gibit uns thaz alta, „ thaz thi uugund fcolta. 28. Ullio 10 mag ih uuizan thanne, „ thaz uns kind uuerde. 29. In uns ist iz in ther elti „ binoman unz in enti. 30. Sprah ther Gotes boto tho „ ni thoh 11 irbologouo. 31. Ullas er mo auur fagenti „ thaz felba arunti. 32. Ih bin ein thero 11 fubino „ thero Gotes drut botono.	Multos filiorum istius conuerunt. Ipsi proueni- unt illum, Conuerunt etiam filio- rum ad Patrem. Pater Dominus pla- cet hominibus peruenire. Respondit Chri- stus: Unde hoc scitis. Ego sum fons & ueni procedit in diuitias fons. Respondit Angli- cus. Ego sum Gabriel.	Multos huius populi in prauitate errantia. Eft is ad DEI matres bene conuerfurus. Ipse uadet ante Chriftum cum eius fpiritu, Quem etiam in veteri feculo Helias etiam habuit. Conuerteris optime cor patrum in filiorum peccata ad DEI beneplacitum. Incredulos conuerteret ad uitam. Stupidos etiam reddet sapientes uiros. Ad hoc ut prepararet homines dignos. Ipfius Domini uiam ad calcandum. Tunc dixit Epifcopus; valde timebat eum tamen, Nec erat ipfi obque hestitatione Nuncium illud pulchrum: Profectus sum annis itque multo plurimis; Et uxor mea est efferta; Nobis sunt infantes ad pariendo dies pratergreffi. Senectus grauis facit nos id desperantes. Id transgreffa est in nobis iuuentus multa: Nec dat uobis fenien, quod iuuentus debebat. Unde possum fcare ergo quod nobis puer nafcetur; Et nobis est id in fenio aduentum aque ad finem (uite) Dixit Dei nuncius nec iratus tamen; Erat ei repetens idem nuncium. Ego sum unus ex feptem DEI fidelibus nunciis,
--	---	---

Qui

- 21) Pro *eleuenti* Freh. legit *debeti*, sed MS. Vind. habet *eleuenti*.
 22) Verf. 78. *ueterem*: eodem fpiritu.
 23) Pro *kinde* C. Vat. habet *kinde*, Vind. in *kinde* in *eroffi*, fine dubio in hoc pofteriori uerbu latet.
 24) *Mo deb*, pro *me* Cod. Vind. habet *me*.
 25) *Ana uani* Schilt. reddit: sine hestitatione. Stadenius in der Erklärung der deutlichen biblischen wörter p. 694. uertit: sine spe. Scherz.
 26) Pro *du* Vind. & Vat. habent *thiu*.
 27) Verf. 100. ita reddendum arbitror: non cogitat amplius de liberis fcijs. Loccenius in Lexico Juris Sueso-Gothici in Voce *armine* hest, hunc uerfum ita transfert, *excepti memoriam aut tempus pariendo*, conf. Stadenium, in der Erklärung deutlicher biblischer wörter, pag. 830. Scherz.
 28) Vind. & Flacii MS. habent *is daga*, is idem est, ac iam. Scherz.

OTFRID. PARS I.

- 29) *Uruuanaz* Schilterus reddit *per desperantes*. Melius quam Cl. Stadenius, qui in der Erklärung der deutlichen biblischen wörter p. 331. hunc locum reddit: *das schwere alter macht es uns ungemachelt*. Scherz.
 30) Pro *mag* in Vind. habet, *magis*.
 31) Pro *in uni* Freherus emendat: *in uni*, quod tum Vind. & Vat. Cod. habet, tum MS. Flacianum.
 32) Legendum ex Cod. Vind. *irbologouo*.
 33) Numeri septentarii nulla mentio apud Evangelistam hic: bene tamen apud Joh. Evang. Apoc. VIII. 2. Namque sicut hic est Angelus: *ipfi alio* *angelis*, i. *uenerunt inueni* vi. *et*. Ego sum Gabriel, apparuit ille DEI. Ita horum apparitorum numerum definit Johannes: *et alio* *in* *hunc* *angelos*. *et inueni* vi. *et* *inueni*, uidi septem illos Angelos, qui sunt Apparitores coram diuino throno, primarii, qui ob id Archangelii vocantur.

E 2

34) Verf.

Thaz menigi thes lutes
fuari heimortes.
Sie fuorun drurenti,
47 jouch ouh tho ahtonti,
Ullant er uuiht zin in sprach,
thaz er thaz uuuntar gifah.
Thes oppheres zici. 48
uuurun entonti.
Fuar er ouh tho hare
zi sinemo gifuare,
Thera 49 sprach momentu,
thes uuanes uuas sih freuuenti;
50 Giloubur filu spato,
bi thi u 51 bettota er so noto.
Thiu guena sun uuas dragenti,
joh sih barto scauenti.
Thaz fu scolta in elti,
mit kinde gan in henti.

155. *Multitudo populi
abibat domum.
Abibat mercentes,
Et percipientes,
Quandoquidem nihil ad eos loquebatur,
quod visionem vidisset.*
160. *Sacrificii bora
erant finita.
Abibat Et ipse tunc illico
in suam domum.*
165. *Ob loquelam dolens
ob spem erat letans.
Credens valde tarde,
propterea orabat eo magis.
Uxor filium erat gestans,
Et eam valde pudebat,
Quod deberet in senio
cum infante ire in manibus.*

Missus est Gabriel Angelus, &c. Lucae I.

CAP. V.

UHard after thi uiscritanfar, In mensi annu
so moht es sin ein halb iar, ^{anno.}
Manodo 7 after rime
thriz stunta zuene.
Tho quam boto fona Gote,
Engil ir himile.
Braht er therera uuorolti
diuri 7 in arunti.
Floug er 7 sunnu pad,
7 sterro straza,
7 Uuloga uuolkono
zi ther 7 uuicins frono,
Zi ediles frououon,
selbun sancta Marion.
Thie ffordoron 7 bibeane
uuurun kuninga alle.

ERat postea pretergressum (elapsum)
sic oportebat esse dimidium anni:
Menses post illud factum (contingentiam)
terna vice duo;
5. Tunc veniebat nunciu a Deo
Angelus de celo;
Ferebat hunc orbi
curam suam nunciu;
Volabat solis semitam
10. Stellarum viam,
Flectus nubium
Ad virginem sanctam,
Ad nobilem formam
ipsam sanctam Mariam,
15. Majores progenitores
erant Reges omnes.

Giang

Ingres-

47) Verf. 159. melius ita redditur: *Ac etiam iam perpendentes, considerantes.* Scherz.

48) Ad y. 16a. in margine Cod. Vind. & Vat. habent: *Postquam impleti sunt dies officii ejus, abiit in domum suam.*

49) Pro *sprach*, C. Vind. habet: *spraha*. Vat. *spracha*.

50) Cod. Vind. & Vat. *Giloubt* er.

51) Pro *hottora* Cod. Vind. & Vat. legunt *hottota*, i. e. expectabat.

1) *After rime*, verbi debet: *juxta numerum*, seu *numeros*. In Versione Tat. c. 44. §. 21. *Januaris bombis bar alle quimiro sunt*, ubi *Capituli capituli omnes numerati sunt*. Anglo-Sax. *Rim* est *numerus*. *Rim* est, *Arithmetica*. vid. Palchen. ad Tat. p. 304. adde Cl. Stadenium in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 497. Scherz.

2) In y. 2. cap. 5. *Sis* non legitur in Cod. Vind. & Vat.

3) Pro *Saxum* Cod. Vind. exhibet: *Saxum*.

4) Pro *Sterno* uterque legit: *Sterren*.

5) Pro *uanga* lege ex Cod. Vind. & Vat. *Uaegu*, *Vium*, etc.

6) Pro *uicins* quod corruptione laborat, alia vox est substituenda, Flamm habet *uicins*. Codex vero Vind. exhibet: *uicins*. Quod ultimum approbo.

In Hickeii Thesuro LL. Septentrional. in Graß. Franco-Theotica p. 104. Historia hujus annunciationis ad Beatissimam Virginem Mariam sancta exhibetur ex MSC. Bibliotheca Cottoniana, ibi scem hanc leguntur: *thar hie eua idu nroa moneta magat. Maria uast jda betan, quod transferit ubi sceminam, que Maria dilla erat, moniam (i. e. poram) Virginem ievigt. In eod. MSC. sub initium Capituli I. Lucae E. Elisabeth, mater Johannis, appellatur gealrod idia, Anesja mulier. Adde eundem Hickeium in Grammat. Anglo-Sax. p. 178. ubi dicit: *Ider, Ider*, omnis status est conditionis ratione, mulier, puella, adiectique in eam rem variis loca; inter quae ille imprimis locus notari meretur, qui est ex Harmonia Evangel. Cottoniana supra allegata, in qua cap. 4. Maria appellatur, *Idis enffio ful*, virgo vel mulier gratia plena. Scherz.*

7) Pro *bibeane* Cod. Vind. habet *bibeane*: *thie ffordoron bibeane*. Videtur idem esse ac *Majores cum Liberis*; ita ut *bibeane* sint duo vocabula. *Barn* denotare liberum notum est; Praeposito autem *bi* utalia, ita etiam cum significat e. g. infra II, 9. *bi theu vin*, cum vino. Eadem ratione exponi potest infra I, 6, 9. seq.

Giang er in thia palinza
sand fia ⁊ diurenta

Ingressus Angelus ad
tunc dicitur:

Mit ⁊ pfalteru in henti,
then sang si ⁊ unz en enti

11 Vuachero duaho,
uuerk uuirkendo,

12 Diurero garno,
thaz deta siu io gerno.

Tho sprach er erliho ubar al,
so man zi frouun scal,

So boto scal io guater
zi druhtines muater:

13 Heil 11 magad zieri Ave Maria gratia plena.

14 thiarna so feoni;

15 Allero uuibio

16 Got zeizafco.

17 Nih brutti thih muates; Ne sinum Maria,

18 uon thines anluzzes

19 Farauua ni uuenti;

20 sol bistu Gotes ensti.

21 Forasagon sungun

22 son thir saligun.

23 Ullarun se allo uuorolci

24 zi thir zeigonti.

25 Gimma thiu uuiza,

26 Magad scinenta,

27 Muater thiu diura,

28 sealt thu uuefan eina.

29 Thu sealt beran cinan

30 ala uualtentan.

31 Erdun ioh himiles,

32 int alles liphafes

33 Seepheri uuorolci

34 the ist min arunti.

35 Fatere 17 giboronan

36 eban cuuigan;

37 Gott gibit imo uuilu;

38 ioh era filu hoha,

39 Drof nih zuuuiolo thu thes,

40 Davides fez thes kuninges.

41 Er richi sot githiuto,

42 Kuning therero liuto.

43 Thaz steit in Gottes henti,

44 Ana theh cining enti

45 Allera uuorolci,

46 ist er lib gebenti,

Ingressus is in palatium
reperiebat eam glorificantem

20. Cum Pfalterio in manibus,
quod canebat usque ad finem.

Tenuiorum Linteaminum
operi intenta

25. Subtilium florum;
hac faciebat libenter.

Tunc dicebat ille reverenter maxime,
quam ad famulum debetur,

Quam nuncius debet bonus
ad domini matrem:

Ave virgo gratiosa,

30. paucha decora;

Omnibus mulieribus

DEO carior.

Ne frangas te animo;

35. a tua facie

Color ne mutetur;

plena es DEI gratia;

Propheta canebant

40. de te beata.

Erant hi omnes mucedum

ad te monstrantes:

45. Mulier sapiens,

Virgo illustris,

Mater carissima,

46. debes tu esse sola (unica)

Procreatrix unum

omnipotentem.

Terra ⁊ celi

⁊ omnis viventis,

50. Creatorem mundi

boc est meum nuncium.

Pater genuit ipsum

⁊ aequum aeternum,

DEUS dedit ipsi benedictionem,

⁊ donorem multo altum.

55. De quo ne dubites tu,

Davidis sedem Regis.

Regnabit inclutus:

60. Rex populorum.

Hoc stat in DEI manibus,

sine omni fac.

65. Omni mundo

est hic vitam danti,

11 Thaz

Ut

Ne faciemus alle,

Atque ubi bi burne.

Nunc canamus omnes,

Quilibet cum Liberis.

Ubi notandum quod ⁊ hi & tunc in Cod. Vind.
clare & se invicem separata apparent. Scherz.

8) Cod. Vind. & Vat. ut & Flac. habent: *dravente*,

triftem.

9) Pro *Pfalteru* Cod. Vind. habet *Salteru*. Infra IV,
28, 40. occurrit etiam: *Salteru*, *Pfalteru*. Ibid.
9, 37. *Salmo*, pro *Psalms*. Gl. Ker. *Salmo*, *Pfal-*
mus, *Salmon* in *ribi*, *Pfalms*. *Salmon*, *Pfalms*.
Salmsanger, *Pfalmsdia*. *Salmsangau*, *Pfalms*.
Scherz.

10) Pro *az* ex lege ex Cod. Vind. *az* in.

11) Pro *Ullabere* Cod. Vind. habet *Ullabere*. ad hunc
locum vid. Junium in *Notis ad Willeram*. p. 41.

12) Versum 29. mallem verbi: *ex filio pretiosis*. *dare*
est *notum* *tear*, *kostbar*.

13) *Magad zieri* reddendum est per: *Virgo eximia*.

14) Veri. 32. Pro *Got zeizafco* habet Cod. Vind. *Gote*
zeizafco. Vat. *Gote zeizafco*. Deo dilectissima,
est Superlativus à *Positivo zeizo*, qui est infra II,
8, 30. ubi Christus respectu Mariae appellatur
ther ira sin zeizo, *eys filu dilectus*. addo II,
19, 50. & notata supra ad I, 4, 18.

15) Pro *Von thines* habet Cod. Vind. *Neb thines*.
verte itaque hunc versum: *Nec à tua facie*. In
Cod. Vat. legitur: *Nou*, sed Rossguardius recte
notat ibi vitium latere, in Flac. MS. est: *Nou*;
Freherus habet: *lege*, non *thines*. Scherz.

16) Veri. 45. mallem verbi: *Pater unum*. Scherz.

17) Pro *giboronan*, Cod. Vind. habet: *giberanan*.
utrumque est perfectum participiale. Unde verto:
à *Patre genitum*. Scherz.

18) *Kuning thero* *liuto*, verto *Rex Populorum*.
Scherz.

19) Ver-

„ Thaz er ouh inſperre	Ut etiam includat
„ himmilrihi manne.	Carlo homines.
Thiu thiarna filu ſcono,	65.
ſprah zi boton frono:	<i>Reſpondit Maria, quomodo ſciſ illud.</i>
Gab ſimo antuurti	
„ mit ſuazeru giuurti:	
„ Uſſannana iſt iz Fro min	70.
„ thaz ih es uuirdig bin	
„ Thaz ih druhtine	
„ ſinan ſun ſouge.	
„ Uſſio mag „ iz io uuerdan uuar,	
„ thaz ih uuerde ſuangular.	
„ Mih io gommen nih ein	75.
„ in min muat ni birein,	
„ Haben ih „ gimenit,	
„ in muate bicleibit,	
„ Thaz ih einluzzo	
„ mina uuorolt nuzzo.	80.
„ Zuru ſprah tho ubarlut	<i>Reſpondit Angelus.</i>
„ ther ſelbo druhtines drut.	
„ Arunti gahaz	
„ ioh harto filu „ uuahaz.	
„ Ih ſcal thir fagan, thiarna,	85.
„ racha filu dougna.	
„ Salida iſt in euu,	
„ mit thineru ſelu.	
„ Sagen ih thir einaz	
„ thaz ſelba kint thinaz	90.
„ Heizit in ſcono	<i>Quod natiuitas ex utero ſcitur.</i>
„ Gotes ſun frono,	
„ iſt ſedal ſinaz	
„ in himile giſtataz.	
„ Kuning n'iſt in uuorolti,	95.
„ niſi imo thiononti,	
„ No keiſor untar manne,	
„ n'imo geba bringe,	
„ Fuaz fallonti	
„ int inan erenti	100.
„ Er ſcal ſinen druton	
„ thrato „ ginumton	
„ Then alken Satanalan	
„ uuilit er giſfahan.	
„ Niſt in erdrihe,	105.
„ thar er imo io inſtriche.	
„ Noh	
Ut etiam includat	
Carlo homines.	
Virgo multum decora	
dicebat ad nuncium sanctum:	
Dabatque responſum	
dulci cum decore:	
Quandoquidem eſt hoc, Domine mi,	
ut ego digna ſim,	
Ut Domini	
filium laſſem.	
Quomodo id poteſt fieri verum,	
ut ſum pregnans.	
Mibi namque vir nullus	
in meum animum nunquam venit.	
Habeo propoſitam	
in mente firmatam,	
Ut ego corleſ	
meam ſeculum uſurpem.	
Ad eam dixit tunc clare	
idem Domini fidelis.	
Nuncium præpropertum	
ſ multum valde commemoratum (à Propertius)	
Ego debeo tibi dicere, Virgo,	
rem multum arcanam.	
Salus eſt in æuom	
cum tua anima.	
Dico tibi ſemel:	
ille inſans tuus	
Appellabitur pater	
DEI filius ſanctus;	
Eſt ſedes illius	
in celo conſtituta.	
Rex nullus erit in mundo,	
quæ non ipſi ſeruiet;	
Nec caſus inter mortales,	
qui non ipſi dona ſeruat,	
Supplex	
ſ ipſum honorauit	
Is debet ſuis fidelibus	
nimium direptis	
Peterem Satanam	
uultque captiuare.	
Nihil eſt in terra,	
quo ſe ipſi eripiat.	

Nec

19) Verſum 65. & ſeq. ita tranſfero:

*Ut etiam aperiat**Calarem Regem hominibus.**inſperres, eſt quaſi enſperres, opponitur ei hiſperres, quod eſt clauſura. vid. Notum ad Deſic. ad Lud. R. 9. 145.*20) Verſ. 69. *Uſſannana*, melius redditur per *Uſſede*, quam per *quandoquidem*. Scherz.21) Pro *mag* iz Cod. Vind. habet: *mag* iz.22) Pro *gimenit* Cod. Vind. & Vat. habent: *giminit*.23) Verſ. 84. reddendum arbitror: *Et valde eximium. Uahaz* pro eximio etiam eſt infra 1, 27, 59.*Uas zalau ſi eſto wahaz,**Job minag ſelſonaz,*quod Stadenius in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 183. vertit: *ſe ſagtes was eſt treſſliche dinge, und man-ches wunderlicher.* conf. 1, 17, 30. & 1, 27, 2. Scherz.24) Pro *int* Cod. Vind. exhibet: *ant*.25) Hic eſt vitium in textu; quod corrigendum eſt ſubſtituendo *gimneton*; quæ vox hac loco non tantum in Cod. Vind. & Vat. eſt, ſed etiam in MSC. Flaciano. Arbitror verum 101. & 102. ita legendum:*Er ſcal ſine druton**Thrato gimneton,**Ille ſons fidelis**Valde defendet.*Ut *gimneton* idem ſit ac *defendere, protegere, à mani, mund, proteſſio, deſenſio*, unde *Formand, Balward, Mandmann. Mandwardum* 80c. de hac voce *Mund* vide Cl. Staden. in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 689. adde omnino Chriſtophori Arnoldi Epistolam ad Richterum, quæ eſt inter Richterianas pag. 197. ubi ex profeſſo de hac voce agitur.

„ Noh uuinkil vntar himile, „ thar er sih ginerie.		<i>Nec angelus sub celo ubi se sustineat.</i>
„ 26 Fluhit er in then se, „ thar giduat er imo uue.	110.	<i>Fugit in mare, ibi facit ille ei male.</i>
„ Giduat 27 er imo fremidi „ thaz hoha himilrichi.		<i>Facit ei alienum altum celorum regnum.</i>
„ 28 Thoh habet er imo Irdeillit, „ jo selbo gimeinit.		<i>Sed ei jus dixit; Et ipse iudicavit.</i>
„ Thaz er n'an in beche „ mit ketinu zibreche.	115.	<i>Ut ipse cum in tenebris constringeret catenis.</i>
„ Ist ein thin glifba, „ reues umberenta,		<i>Est una tua cognata, ventris sterilis.</i>
„ 29 In manigeru ziti, „ ist daga leidinet:		<i>Per multum tempus dies sustinet;</i>
„ Nu ist ius giburdinot kindes „ so diures,	120.	<i>Nunc est illa onerata fœtu sic pretioso.</i>
„ So fur ira bi uuorolti „ Nist quena berenti.		<i>Qualem ante ipsam in mundo nulla mulier peperit.</i>
„ Nist uuilt suntar uuerde, „ in thi u iz Gott uuolle.	125.	<i>Nec est quicquam impossibile, dum id DEVS vult.</i>
„ Noh thaz, uuiderfante „ druhtines 30 uuorto.		<i>Nec quod resistat Domini verbo.</i>
„ Ih bin, quad iu, Gotes thi u, „ zi erbe giboraniu.	130.	<i>Ego sum, dixit illa, DEI ancilla, eque domi nata (verna)</i>
„ Si uuort sinaz „ in mir uuahsentaz.		<i>Sis verbum eius in me crescens.</i>
„ Ullolaga ocmuati „ so quat bistu io innoti.		<i>Et si humilis sic bona tamen es jam uane,</i>
„ Thiu uuari in ira uuorte, „ zi follema 31 antuuirte.	135.	<i>Verax in suis verbis, ad plene respondendum.</i>
„ Druhtin kos fia guater „ zi ei generu muater.		<i>Dominus elegit eam bonus in propriam matrem.</i>
„ Si quad, si uuari fin thi u, „ zi 32 thio noste garauui.	140.	<i>Dixit, se esse ejus ancillam, ad seruitium paratam.</i>
„ Angil floug zi himile, „ zi selb druhtine		<i>Angelus volatus in celum ad eundem dominum</i>
„ Sagata er in frono „ thaz arunt fono.		<i>Referens in publico legationem palatram.</i>

26) Pro Fluhit C. Vind. & Vat. habent: Fluhit. Scherz.

27) Pro er imo Cod. Vind. legit. er mo.

28) Versus 23. & 114. melius ita transferres:

*Sed ipsum condemnauit**Et ipse indicauit;*

irreileu quidem in genere significat iudicare, ar-
bitrari. Sed in specie, cum iunctum est Datuso
Personæ, indiget condemnationem, ita infra 11,
12, 167. dictum illud Christi, Joh. III, 18. Qui uero
non credit, jam condemnatus est, ita exprimitur à
nostro:

*Ther auar thei ni uuadet,
in then uuigoladu irbariet*

*Thioß iu far gineit,
thaz thomo ist gawoß irreileu.* Scherz.

29) Pro ist. Cod. Vind. habet in, iam.

30) Pro uuerde Cod. Vind. & Vat. habet uuerde.

31) Pro 21 erbe Cod. Vind. habet: 21 erbe.

32) E regione versus 130. in margine Codicis Vind. &
Vatic. extant uerba: *Ezet Ancilla Domini.*33) Versus 154. & tres cum sequentes ita reddi de-
beant:*O Humilis**Tam altus es in necessitatibus.**Tu eras in ejus Verbo**In plena presentia.*

Apostrophem hic adhibet Otfridus juxta morem
Poetarum ad Humilitatem, etiamque per Propo-
piziam, ut Hominem alloquitur occasione Humi-
litate, quam responsum E. Mariz spirabat, *Wes-*

laga est interjectio acclamationi interueniens, quam
etiam adhibet Mosser infra I, 12, 13. Ibi, postquam
Otfridus de miseria hominum ex Lapu Adami
ortu quæsit esset, & in specie de exilio intus
Paradisi, per Apostrophem exilium ita alloquitur:

*Ullolaga elüpti,**Harto bistu heri,**Thu bist harto fia suar,**Thaz segen ub thu in ala uuar.**O Enimu,**Valde es durum,**Tu es admodum græu,**Hoc dice tibi in omni ueritate.*

Eidem ratione Antiqui usurparunt vocem *Wela-*
ge, uti ex Glossis Keronis apparet, ubi legitur 2
Wolago Clind, & Fik. Scherz. Pro *antuarie*
habet Cod. Vind. *antuarie*. Vaticanus autem
antuarie. Antuarie est idem ac *presentia*, *Ge-*
gemart. Gl. Ker. *Antuarie*, *presentia*. *Antuar-*
tan, Presentem. *Antuaritien, Presente, conf.*
Jun. ad *Wilem.* p. 100. & Dn. Eccardus in *Notis*
ad *Catechesin Theotice.* p. 14. Scherz.

35) Pro *noste* legendum uidetur: *nost se*, i. e. *nos*
est se; per hoc scilicet humilitatis uerbum ani-
matione fuit preparata, ut sit mater ejus, cu-
jus ancilla esse uoluit. Itaque vox ista *Noste*, uel
quocunque tandem sit, significat opus, negotium
inocationis. Imò uero rectius Frøherus: 21
thioßeste garauui, ad seruitium parata. Schuler.
Cod. Vatic. etiam habet: 21 *thioßeste*. Scherz.

Exur-

Exurgens autem Maria abiit in montana. Luc. I.

CAP. VI.

FVar tho sancta Maria,
thiarna thiū mara,
Mit ilu ioh mit minnu,
Zi ther iru maginnu.
So si in ira hus gang,
thiu uuirun lia erlich intfang:
Jo spilota in theru muater
ther ira sun guater.
Sprah thiū sin muater:
„Heil, uuih dohter.
„Uuola uuard¹ thiū lebenti
„joh giloubenti.
„Gluuht bistu in uuibon,
„joh untar uuorolt magadon.
„Ist furilla alles uuihes,
„² uas ino reues thines.
„Uuola uuard ih io so uuirdige
„fora druhtine,
„Thaz selba muater sin
„giangi inan hus min.
„So silumo, so ih gehorta
„thia stimmun thina,
„So blidta sih ingegin thir
„thaz min kind innan mir.
„Allo uuih in uuorolti,
„thir Gotes boto fageti,
„Si quement so gimenit,
„vbar thin houbit.
„Nu singen es alle
„mannoli bibarne.
„Uuola kind diuri,
„forafago mari.
„Uuola kind diuri
„forafago mari.
„Ja kunder er uns thia heili,
„er er giboran uuari.

¹ Benedicta tu es
in mulieribus.

² Periclitatus es quia
dicitur fidei i. Deuotion.

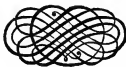
- A** Blit tunc sancta Maria,
Virgo illa illustris,
Cum festinatione atque cum amore
ad suam illam cognatam;
5. Cum in eius domum intraret,
hospita ipsam honorifice recepit;
Et exultavit in eius utero
filius ille eius domus.
Dixit ejus mater:
10. Hanc sancta filia!
Bene fit tibi viventi
Es credenti.
Benedicta tu es in mulieribus
Es inter mundi virgines.
15. Est principi omnis benedictionis,
quod intra ventrem tuum.
Quomodo fit ego sic digna
coram domino,
Ut ipsa mater ejus
20. veniat in aedes meas.
Quamprimum ego audivi
vocem tuam,
Exultavit erga te
infans meus intra me.
25. Omnes benedictiones in mundo,
(quas) DEI munus tibi dedit,
Venient, ut placuit,
super tuum caput.
Nunc cantant hoc omnes
30. hominum filii.
O puerum pretiosum,
Prophetam illustrem.
O puerum pretiosum
Prophetam illustrem.
35. Nunciavit hic nobis salutem,
antequam natus esset.

Ad CAP. VI.

- 1) id est per omnem vitam tuam.
2) Uuola i. reues thines. Cod. Vind. & Vat. habent
maximo reues thines, frillas vestris tui. In Ver-
sione Tatiani c. 4. §. 3. Elisabeth dicit i. isti gis-
trot § thie uuahmo thiero anamba, Et benedi-
ctus fit frullus vestris tui. Ad quem locum vid.
Patheonius pag. 300. ubi Otfridi versum 11. & 16.
ita reddit: Est Principi omnium Sanctorum frullus
Vestris tui; melius se habet Schilteri nostri Ver-

sio. Gloss. Lipsii: Uuolamo, frullus à crescen-
do, Et uammo idem. Scherz.

- 3) Pro Na singen es legitur in Cod. Vind. & Vat. Na
singemus, quod idem est ac Cantemus. Singemus
est prima persone Praesentis Pluralis Subjunctivi.
Sic in Verl. Tatiani c. 4. §. 16. Thaz etza forhta
fou dentis noster fianto arloffe thionomes mo, ut
à timore maxime nostrorum hostium liberati lacer-
uimus etc. Sic infra h. c. §. 49. fergomen. Scherz.
4) De Versus 30. explicatione vid. not. ad I.
1, 4.

De Cantico Sanctæ Mariæ. Luca I.

CAP. VII.

THo sprach Sancta Maria,
thaz ⁊ sin zi huge habeta,
Si uuas ⁊ so blidenti

bi thaz arunti.

„Nu skal geist miner,

„mit selu gifuagter,

„Mit lidin lichamen,

„druhtinan diuren.

„Ih ⁊ frauuen druhtine

„alle daga mine.

„Freuu ih mih in muote

„Gote heilante.

„Uuuant er otnuati

„in mir uuas scouuonti.

„Nu saligont mih alle

„uuoerolt io bimanne,

„Mahtig druhtin

„uuiht namo sin

„Det er uuerk mariu

„in mir armeru.

„Fon anagenge uuoerolti

„ist er ginadonti.

„Fon kunne zi kunne

„in thiū man n'an irkenne,

„Det er mit giuueli

„sineru henti,

„Thaz er ubarmuati

„giscind fon ther guati.

„Fona hoh sedale

„ziltiaz er thie riche;

„Giscindt er in himile

„thie othmuatige.

„Thie ⁊ hungoron ouh muadon

„gilabot er in euuon.

„Thie ⁊ odegun alle

„sirliaze er itale

„Nu intsiang druhtin.

„drut liut sinan.

„Nu ⁊ uuilet er ginadon

„then unien altmagon

„Thaz er allo uuoerolti

„z'in uuas sprechenti,

„Joh io giheizenti,

„Nu habent sic iz in henti.

„Uuas

Tunc ait Sancta Maria,
quod ea ipsius recordaretur,
Sic (enim) erat letabunda
propter hoc nuncium.

Nunc debet spiritus meus
cum anima conuersus,

Cum membris corporis

Dominiū magnificare.

Exultō in Domino

omnibus diebus mei,

Gaudio in spiritu

Deo saluatori.

Quia in humilitatem

in me erat respiciens.

Nunc benedicant mihi omnes,

mundus ⁊ singuli.

Potens Dominus,

sanctum nomen ejus

Fecit is opera magna

in me misera.

Ab initio mundi

est is misericors

A generatione in generationem,

in eo enim agnoscimus.

Fecit cum potentia

manuum suarum,

Ut superbiam

separaret a bonitate.

De alta sede

deposuit potentes.

Collocavit in cœlo

humiles.

Esficientes ⁊ fessos

refecit in eum

Divites omnes

dimisit inanes.

Nunc suscepit Dominus

fidelem populum suum.

Nunc prestat gratiam

nostris majoribus,

Quod omni seculo

ad eos locutus est,

Atque promissit:

nunc habent id in manibus.

Erst

Ad CAP. VII.

- 1) Pro *fu* legendum est *fu*, quippe quod non tantum Cod. Vind. & Vat. sed & ipsum MS. Flac. habet: *Vertendum itaque versus locutus: id quod ipsa in mente dakebat, mente volucrat. Scherz.*
- 2) Pro *fu* Cod. Vind. & Vat. habent *fu*, hodie *sch.*
- 3) Pro *frauuen* MS. Vind. ut & Flacius habent: *frauuen.*
- 4) Mallem *g. u. & 16.* ita fuisse translatum:

Nunc beatam predicabant me omnia
Secula, imo singuli homines.

Loco salient, quod Noster usurpat, Versio Tatiani habet, saligo quædam, beatam dicat. Illi-
vel (expe pro Secula sumitur; ita Noster infra
V. 24, 43: *ad uuoerolt uuoerolti, omnia secula fecu-
larum. Adde hoc cap. 9. 41. & 51. bimanne idem*

est, ac *singuli*, vid. infra II, 13, 13. & II, 14, 13. & III, 14, 64. ac III, 22, 79. Scherz.

- 5) Schilterus notat *auib*, vel *auibo* legendum esse.
Cod. Vind. clare habet *auib. Scherz.*

6) Versum 24. redderem: *Ut in eo ipsum agnoscamus, ferre operibus gratia & misericordia. Scherz.*

7) In C. Vind. est: *hungerogen muadon.*

8) Versio Tatiani c. 4. §. 7. eodem fere verba habet, dicens: *intu etage fertilez itale*, vid. Palthen. ad Tat. p. 303. Scherz.

9) Pro *auis* Cod. Vind. & Vat. imò & MS. Flac. habet: *auis.*

10) *Job* in gibizenti, verte: *Atque semper fuit promissum; seu promissit. Jo semper deuotus. vid. supra I, 4, 120. Scherz.*

n) Vers.

11) Ullas si after thiu mit iru ¹¹ far. 45. *Matthe cum ei mense-
bus tribus.*
12) So fuar si ¹² ziro felidon
13) mit allen felidon.
14) Nu fergomus thia thiaroun,
15) icibun sancta Mariun,
16) Thaz si uns allo uuorolti
17) si ziru Sune uuegonti
18) Johannes druthines ¹⁸ druth
19) uuilit es ¹⁹ bithihan,
20) Thaz er uns ²⁰ firdanen,
21) giuuerdo ²¹ ginaden.

Erat ea postea cum ea
tres menses ibi,
Deinde ibat ad suum domicilium
cum omnibus benedictionibus.
Nunc obsecramus Virginem
ipsam sanctam Mariam,
Ut ea nobis omni seculo (tempore)
sit ad suam filiam vertens (mouens)
Iohannes Domini fidelis
exhibet illud confirmatum,
Quod ille nos perditos
dignetur misericordia.

Cum esset desponsata Mater Jesu. Matth. I.

CAP. VIII.

Ther man the ih no ni fageta,
ther thaz uuib mahalta.
Ullas imo iz harto ¹ vngimah.
tho er sia hafta gifah.

Ih fagen thir in uuar min
si ni moheta ² inberan sin
In stuhti ioh in ³ zuhti,
theiz alles uuefan mohiti.

* Ouh so iz zi thifu uuurti,
jo iz diuful ⁴ inbifunti

Thia racha sus gidan
nam thes huarec thana uuan,

Er sia erlichu zoh,
in Aegiptum ⁵ mit ir ftoh.

5. *Vir, quem nondum nominavi,
qui mulierem desponsauerat sibi.
Erat ipsi magna anxietas,
quam eam praeagnatam obseruaret.*

10. *(Dico tibi per fidem meam)
illum non posse puerperam esse,
In fuga (absconso) & (iuxta) hunc esse,
ut id utrumque fieri posset.
Atque cum tempus adesset
id diabolus ipsi insinasset,
Et hanc rem ita falsam esse,
(ut) caperet supri inde suspensionem.
Ipsam (tamen) boneste tractaret,
in Aegyptum eam ea confugeret.*

Joh

22

11) Verf. gr. Schilterus in Versione vocem *far* non ex-
pressit, reddi autem debet per *annus*, quod per *far*
interdum denotari recte obierat Hiccius in
Thesaur. Linga. Septentr. in Gramm. Franco-
Theot. p. 74. Scherz.

12) Pro *Aluado* Cod. Vind. exhibet: *Aluado*. Vari-
autem: *Aluado*. supra l. 53. extatetism: *Aluado*.

13) Pro *ziru* Cod. Vind. & Vat. legit *zi ire*. & *y*. *zu*.
pro *ziru* Cod. Vind. legit *zi ire*. Maria Virgo
inuocata jam tum. vid. sup. c. 3. y. 62. conf. S.
Agobard. de Imagin. & opus nostrum de Lib.
Eccles. Germ. 3, 11, 25.

14) In hoc versu *thaz si uns sic* usque ad *auget* vi-
detur formata illa figura S. Mariae, quam exhi-
bet vexillum Imperiale Vetus Verbis Argentora-
tensis, conspicuum in Obs. ad Chron. Konigs-
broui p. 106.

15) Drut redius sine *h* finali exprimitur, & id hic ita
habet. Cod. Vind. addit supra l. 5, 82. Scherz.

16) *Homotetismos* mancum est, & ob id & Scriptura
sine Lectione, forte *hahibent*, exhibet hoc confir-
matum.

17) *Irdanes* redius vertitur per *uocantes*, peccatores.
vid. Not. ad l. 2, 23. Scherz.

18) Pro *ginaden* uterque Cod. MSC. habet: *ginaden*.

AD CAP. VIII.

1) *Ungimah* mallem reddere: *inuerandam*, molestam.
Scherz. Verf. 6. & seqq. duo ita verti debent:

Quod illa non posset carere ipso (eius ope)
In fuga (inuitu) fugae & *in sustentatione* (in-
uitu sustentationis)

Ut omnia fierent. i. e. si omnia, quae erant
praedicta, essent adimplenda.

2) *luberan* est carere, hodie dicimus: *euthachren*, *à
has*, nudus.

OTFRIDI, PARS I.

3) *Zuhti*, est sustentatio, alimentorum suppeditatio: ali-
menta. Nosse infra ll. 4, 94. verba Christi di-
centia: *Homo non in solo pane uiuit*, ita reddit:

In brote ginag n'yt
Nob in thiu ginabti
Zi thes uunigen Zuhti.
In Pane non est satietas
Nec in hac (rerum) abundantia
Ad hominis sustentationem.

Verba Orationis Dom. *Panem nostrum quotidia-
num da nobis hodie*, ita ab Otfrido ll. 21, 65. red-
duntur:

Thia dagalichen zuhti
Gib bist uns mit ginabti.
Quotidiana alimenta
Da hodie nobis cum abundantia. Scherz.

4) Verbum nouum & quatuor sequentes sic transfero:
Et cum rei id perueniret
Et Diabolus id cognouisset
Resque ita gesta

Afferuerit scortationis epinonem l. e. sa-
lle eam boneste sustentant. ciam.

5) Pro *inbifunt*, quod hic in textu occurrit, & ex
Flacio desumptum est, Cod. Vind. habet *in bi-
fanti*. Scherz. Vuticus autem, cum Rossgau-
dius refert, *in bifanti*. Arbitror legendum esse
inbifanti; cuius primitiuum est *fuden*, quod
significat *inuenire*, *cognoscere*, *findere*. Nolo ta-
men hanc coniecturam ulli obtrudere. Scherz.
Frederus legi vult:

Ouh se ez zi thifu murti
iz dufai ni bifanti.

Dasi es der Teufel nicht verstanden, scilicet, quod
virgo concepit.

6) Pro *mit* & Cod. Vind. & Flacius habent: *miti*.

F 2

7) Pro

Joh brahta ⁊ si asur thanne
zi themo ira heimingo.
Gidar ih lobon inan fram,
er uuas sulih, so er gizam.

Er uuas in ⁊ situn fruater.
Joh heilag inti guater.
Jo uuas imo vnginuati
thuruh sino guati.
Joh ⁊ tha lyta iz imo ⁊ fazi
ob er sia firliazi.

Er thahta imo ouh in gahi,
thia maangfaltun uuihi.

ⁱⁱ Joh thia hobun uuiridi,
ni uuohta thaz iz uurdi.

Er nam gouma libes
thes heiligen uuibes,

ⁱⁱ Joh hintarquam bi noti,
thera mihlun guati:

Thahta er birhia guati,
er sih fon iru dati.

Joh theis gidoogno uuurti
er sih fon iru irfirti.

Unz er thara thahta
ther engil imo nahta.

ⁱⁱ Kundret imo in droume
er thes uuibes ⁱ⁴ uola goume.

Er quad, thes ni thahti,
ni er sih iru nahtl.

Joh thara zua ouh hogeti
mit thiono flu iru fagoti.

Quad, allaz thaz gizami
fon selben Gote quami;

Joh ther ⁱ⁵ heiligo geist,
fon imo uuehlt iz meist.

Si biric sun zeizan
ther ofto ist ⁱ⁶ in giheizan.

Thie buah fon imo singent,
uuo iz forofagon zellent.

Er ⁱ⁷ geheilic thiz lant.
heiz inan ouh heiland.

Giheilic thiu sin guari
allo uuorolt liuti.

15. Et redaceret eam exinde
in suam patriam.
Ausp ego laudare ipsum valde,
erat talis, prout decebat,
Erat in moribus iustus.

20. Et sanctus atque probus.
Eratque ipsi molestia
propter ejus bonitatem.
Atque tunc cogitatio ipsam subibat,
si eam desereret.

25. Cogitabat secum etiam deropente
multiplicem benedictionem.
Et celsa dignitas
volebat ut hoc fieret.

30. Observabat vitam
sanctae mulieris,
Et attendebat eam cura,
ejus magnam bonitatem
Cogitabat per bonitatem (bona gratia)
se ab ipsa separare,

35. Atque, ut id occulte fieret,
cum se ab ea abstraheret.

Dum is haec cogitaret,
Angelus ipsi appropinquabat,
Nuncius ipsi in somno,
ut mulierem bene observaret.

Dixit, istud ne faceret,
quia ipsi appropinquaret.

Ac praeterea etiam attenderet,
ministerio ipsam exhiberet,

45. Dixitque quod omnis haec contingens
ab ipso Deo veniret.

Imo Spiritus Sanctus esset,
a quo creverat id possibulum.

Illa pariet filium dilectum
qui saepe fuit eis promissus.

50. Biblia de ipso cantant,
ut id Propheta referant.

Is salvat hunc terram,
voca ipsum etiam Salvatorem.

55. Salvat haec ejus bonitas
omnis mundi populos.

7) Pro si asur Cod. Vind. habet: si asur. Vaticanus
autem si fur.

8) Pro siur. Cod. Vind. & Vat. legunt sin.

9) Pro tha lyta non tantum Cod. Vind. & Vat. sed
& ipsum MSC. Flacianum exhibet: thahta, co-
gitabat, mente examinabat. Sentus versus 13. &
24. est hic:

Atque cogitabat animum ipsi conveniat, utile sit
illi illam desereret. Scherz.

10) Seti idem est ac conveniat, utile sit. Ita Set ul-
tatur a nostro III, 26, 61. ubi legimus:

Glauffo antizun avir thaz,

Thaz was er herto uola fuz

Jeb ant ei theb flu fram,

Thaz drabiu bota in uuorolt kam.

Certe finius hoc:

Quod nobis admodum utile sit,

Et nobis proficiat velle,

Quod Dominus, huc in mundum venerit.

Eadem significatione legere est fait III, 26, 8, ubi:

Gleubemes thero date,

Iz fait ant se drato,

Keremes in muate

Uas fulten is zi gade.

Credemus haec falsa,

Convenit (utile est) id nobis valde.

Advertamus animum

Nobis ipsi etiam ad bonum. Scherz.

11) Verum 27. & 28. ita verto:

Et (sc. perpendebat) celsam dignitatem
sc. Mariae.

Non volebat ut id (sc. desertio) fieret.

12) Versus 31. ita est transferendus.

Iste suspexit (mirabatur) hoc tempore. vid.
de voce hintarquam notata supra ad I, 4, 130.
Scherz.

13) Pro kundret MSC. Vind. & Flacius habent: kundt
er.

14) Wola goume, redderem: bene curam gereret. Scherz.

15) Cod. Vind. habet: drilge.

16) Pro in giheizan Cod. Vind. & Vat. habent ja gi-
heizan, vobis promissus.

17) Pro geheilic Cod. Vat. & MS. Flac. giheliet. Cod.
Vind. giheli.

Elizabeth autem, &c. impletum est Tempus. Luc. I.

CAP. IX.

THes * er nu uard giuuhinit,
tho uard irfullit thi u zix,
Thaz saliga thi u alta
thaz kind tho beran scolta.
Gihorta iz filu manag friunt
jo alter ouh ther lant liut
Ullarun si sih freuquenti
theru druhtines gisti;
* Tho gieisgotun thie maga
thia druhtines ginada.
Tho * z'emo aht dagen far
fo uuarun se allamant thar.
Si quamun alziſamane
thaz kindilin zi sehanne.
Thaz sic iz ouh giuuartin
joh imo namon * scaptin.
Stuant tho thar umbiring
filu manag ediling.
Sih uuarun sic einonti,
uuo man thaz kind nanti.
Sie sprahun thuruh minna,
al cinera stinma,
* Theiz uuari gifaorant
then fater in der elti.
Quadun, iz fo zami,
Er finan namon nami,
Thaz man in ther namiti
thes alton io gihogeti.
Tho sprah thi u muater ubarlut,
„u uas iru ther fun drut,
„Thiz ist liub kind min;
„Johannes scal ther namo sin.
„Thez fater namon, in min uuar,
„then firsigen ih iu far.
„Ir sculut * sprechen thaz min.
„fus scal io ther namo sin.

Et uuarun f.
vina.

10.
In festum est in
die octauo.

10.
Et respondit mater.

30.

35.

Si

Istius (Ioseph) postquam monitus fuisset,
tunc implebatur tempus,
Ut beata senex
infantem pareret.
Audierunt hoc plurimi amici
Et omnis provincie populus
Erantque gaudentes
de Domini dono hoc
Precabantur cognati
Domini gratiam.
Postea ad octavam diem illico
aderant illi simul.
Congregati in unum
ad videndum infantem.
Ut ipsi quoque abluerentur
Et ei nomen facerent.
Stabant hic in circulo
plurimi nobiles.
Erant stantes,
quomodo infans nominaretur.
Dicebant ob amorem
matris voce
Quod hoc esset (oporteret) asinari (honori ducendum)
patri in senectute,
Dicebant, id decere,
ut ejus nomen sinneret,
Ut in ipsa nominatione
senis recordatio esset.
Tunc dicebat mater clara voce,
quid nos filium dilectum?
Hic est carus infans meus;
Johannes debet nomen esse:
Patris nomen, per meam fidem
hoc denego ego vobis omnino,
Debetis nominare meum (quod ego dico)
sic debet nominatio esse.

III

1) Post vocem: Tempus uterque Codex addit: Parienti, &c.

2) Pro er nu Cod. Vind. & Vat. habent er ju, ut meus hujus disticti sit:

Cujus prius semper indicium fultum est
Sive, quod prius semper indicatum est,
Illa tunc implebatur tempus. Scherz.

3) Pro je C. uterque habet Job.

4) Pro gieisgotun Cod. Vind. habet: gieisgotun.

5) Pro aht dagen Cod. Vind. habet: ant dagen, quæ vox antdag etiam occurrit infra I, 14, 1. non tantum in utroque Codice sed & in MS. Flaciano. Nunc improbabilis est Conjectura Clarissimi Stadenii, qui arbitratu Francos composita hæc voce diem octavam denotare; esse autem vocabulum Ant dag derivandum ex Gothico Ant; Belg. Out; gegen, wider & Dag; addit: ist fo viel als der tag in der nachfolgenden woche, der eben dem Tag in der vorigen Woch entgegen stehet, als zum exempel vom Dingstage zum Dingstage in der folgenden woche, da sind acht Tage um, wad heisset der letzte Dingstag: Antdag. Scherz.

6) Pro Scaptin Cod. Vind. habet Scaptin.

7) Verbum 23. & seq. ita verto:

Quod (hic infans) restituere debeat,
Patrem in senio, consilium.

Pro gifaoranti, quod præter Flacium Cod. Vaticanus habet, Cod. Vind. exhibet gifaoranti, gifaoren, gifaeren, ætum ritterationi denotat. infra I, 35, 17. adhibetur gifaerret.

Ib. bin Dractin ana uas
Filu harte firdas,
Ib. haben inan giulorot
Job sustemo abarkerot.
Sam, Drimice, sine dubio
Almodam magnus peccator,
Iatra (æc) repetit
Et peccata acquisit.

Primitium est Asaron, quod legitur in nostro V, 9, 97. vel Anaron, quod vid. IV, 26, 39. edde notam ad I, 5, 21. Scherz.

8) Vers. 30. mallem parenthesi includere & ita reddere: Erat ejus filius dilectus. Scherz.

9) Pro sprechen Cod. Vind. & Vat. habent: sprechan.

Si sprachun filu blide, zi themo saligen uuibet:	<i>Et dixerunt ad illam.</i>	<i>Illi dicebant multum bilares ab beatam mulierem:</i>
10 Quadun: iz ni zami, ni uuas ni ther namo nami,	40.	<i>Dicebant, id non decet, nec fuit hoc nomine nominatus.</i>
In thinemo kunne, 10 zeliz al bimanne,		<i>In tua familia:</i>
So n'ist thier gihogeti, thaz io then namen habeti.		<i>recente modo singulos, Non est, qui meminerit, quod quia hoc nomen habuerit.</i>
11 Gistuuntun si tho scouuon in then fater stummon,	45.	<i>Perfistebant tunc respicere ad patrem illam matrem</i>
Sie uuarun bouhntenti, uuiio er then namon uuolti.	<i>Inuentum autem fuit.</i>	<i>Erant immentes, quomodo nomen vellet?</i>
Nam er in thaz zuual thana far vbar al,	50.	<i>Tollebat eis dabitum statim per omnia,</i>
Tho streib er thiez ther liut sah, so 12 diu muater gisrah. 11		<i>Scribebat, ut populus videret, quod mater dixerat.</i>
Vuutar uuas thia menigi, auur thara ingegini.		<i>Miram erat multitudo iterum ex aduerso</i>
Thaz zunga sin uuas stummu, thoh uuarun einstimmu.	55.	<i>Quod lingua ejus esset muta, Et tamen erant (conjuges) consoni,</i>
Tho uuard mund finer far 14 sprachanter	<i>Apertum est os eius.</i>	<i>Tunc sebat os ejus illico loquens, Et erat se liberans</i>
Joh uuas sih losenti theru zungun gibenti.	60.	<i>à lingue vinculo.</i>
Then druhtin uuas er 17 lobenti, ther thaz uuas machonti,		<i>Dominum erat laudans, qui hoc fecisset,</i>
Thes man nihein io gimah in uuorolti er ni giuah,		<i>Cujus nemo antequam exemplum (facti) in mundo ante non vidit,</i>
Irforahun tho thie liuti, thi uuuntarlichun datl.	65.	<i>Extimuerunt tunc homines mirabilia facta;</i>
Joh sie gidatun mari thaz scoma feltfani.		<i>Et faciebant publicum hoc pulchrum miraculum.</i>
Allaz thaz gibirgi inti 16 alle thio burgi,	70.	<i>Omne montanum, Et omnes urbes,</i>
Joh dales ebonoti, so 17 uuas iz allaz lobonti.		<i>Et valles plane sic omnes erant id laudantes.</i>
Jo alle thie iz gihortun, ih fagen thir uuiio sie datun.		<i>Atque omnes qui id audiebant, dicant tibi quomodo fuerint,</i>
Si gikleiptun far thaz guat filu 18 fatto in iro muat.	75.	<i>Concesserunt statim hoc bonum valde firme in sanam mentem.</i>
Sie sprachun filu balde: uuaz uuanist thaz er nuerde?	<i>Quid prope Pater iste tuus?</i>	<i>Dixerunt admodum audenter, quid putes, quod futurus sis?</i>
Thiu zohr uuas uuahfenti, 19 in druhtines henci.	80.	<i>Puer erat crescent in Domini manibus.</i>

10) Hic in Margine Cod. Vind. & Vat. habent: *Quis
uero est in Copulatione tal.*

11) Vers. 45. pro *Gistuuntun* Cod. Vind. & Flacius
sunt: *gistuuntun*, infra II, 6, 80. inuenitur etiam
gistuuntun in Cod. Vind. quam apud Flacium.
Schertz.

12) Pro *das* Cod. uterque exhibet: *thia*.

13) Ad marginem versus 51. Cod. uterque habet: *scri-
psit dicens Johannes amen ejus est*. Et ad margi-
nem versus 53. *Et mirati sunt auerfj.*

14) Pro *sprachanter* uterque Codex habet *sprachanter*.

15) Pro *lobenti* Cod. Vind. habet: *lobosti*.

16) Pro *alle thio* Vind. habet: *alle thia*. Vat. autem:
alle thio.

17) Pro *uas* iz Vind. sicut: *auisfz*.

18) Pro *fatto* Vind. habet: *uafso*.

19) In margine versus 79. in utroque Codice extat
post verbum *erit*: *etiam manus Domini erat cum
ille*.

Canticum Zachariae. Luc. I.

CAP. X.

THo 'uaro ther fater alter
Gotes uuihi irfulter;
Sprach er thaz uns thie altun
forafagon zaltun:

Et Zacharias
Patris eius impletus
spiritu sancto.

„Sie druhtin Got gidiurto
„therero * landliuto,
„Ther unsih irlofta

„Joh selbo uuforta.
„Zi vns rihter horn heiles,

„nales fehtannes,
„In kunne eines kuninges,

„sines drut theganes.
„Sos er thuruh alle

„thie forafagon sine
„Theru goregon uoroltu,

„uuas io giheizeni.
„Riht er zi uns ouh heitant,

„thaz unsih * miti fiant,
„Joh alle * thiui liuti

„thie sint vnser ahtenti.
„Nu uullit er ginadon

„then vnser alt magon.
„Gibugit thaz er herz liaz

„thaz er in ofto ghiaz.
„Sos er ghiaz iouuanne

„themo drut manne:
„Thaz er uns sin * gisuni

„in lichamen gabi,
„Thaz uuir so gidroste,

„fon fianton irlofte,
„Vnsforahtenti

„sin imo thiononti.
„In uuihi inti in rihti

„fora * sinaru gisunti,
„Alle daga frilti,

„thie er uns ist lihenti,
„Int ih scal thir fagen kind min,

„thu bist forafago sin;
„Thu scalt druhtine

„rihten uuega sine,
„Thaz

& omis

salutem etc.

ad faciendam.

in fine amore.

in sanctitate & iustitia.

Et ex Paul.

Hic erat pater senex
DEI spiritu impletus;
Dicebat quod nobis veteres
Prophetae referebant.

5. Sit Dominus DEVS benedictus
huius populi provincialis,

Qui nos redemit
Et ipse visitauit.

10. Ad nos (nobis) erexit is cornu salutis,
nequaquam pagana,

In domo alicuius Regis
sui fidelis ministri;

Sicut is per omnes
Prophetas suos

15. Misero mundo
promisit.

Erigit nobis etiam salutem,
ut nos euitet inimicus,

Et omnes homines,
qui sunt nostri persecutores.

20. Nunc exhibet misericordiam
nostris maioribus.
Recordatur quod cor (voluntatem suam) relinquebat,
(ut praestaret, exhiberet)
quod ipsi sepe promiserat.

25. Sicut promisit olim
fidei viro: (Abrahamo)

Quod nobis suum filium
in corpore daret,

Ut sic confideret
ab hostibus liberati,

30. Intrepidi
simus ipsi seruientes.

In sanctitate & in iustitia
coram eius facie,

35. Omnibus dierum spatii,
quae ipse nobis est largiens.

Atque ego debeo tibi dicere, puer mi,
tu es Propheta ipsius;

Tu debes Domino
parare viam suam,

Pr

Ad CAP. X.

1) Pro more legendum est *uaro* juxta Codicem
utramque. Scherz.

2) *Lantiate*, Populus Israelis & Judaeorum ita voca-
tur ab Autore.

3) Pro *uui* Cod. Vind. habet: *uui*.

4) Pro *thie* luti uterque Codex ponit: *thie* luti.

5) Locus corruptus. Legendum videtur:

Gibugit er thaz er ghiaz
Thaz er etc.

Recordatur iste, ut ipse exhibet, praestit
Quod iam sepe etc.

Sic cap. seq. 9. 10. Hodie lissen, ubi lissen, lei-
sten; tradere, dare, praestare. ita Schuler. In
Cod. Vind. pro *berz* *liaz* legitur: *berz* *liaz*, in
Vat. *ber* *iz* *liaz*. Verto itaque versus 27. & 28. ita

Cogitat ut hoc (in mundum) id dimittat
sc. nunc.

Quod ipsi sepe promiserat. Scherz.

6) Pro *gisuni* C. Vind. & Vat. habent: *gisuni*. Est autem
gisuni nihil aliud, quam *Aspectus*, *Conspiculus*, *vi-
sio*, *species*, *visus*. à voce *seu*, *sehen*. In Verbo-
ne Tatiani cap. 244. §. 1. dicitur: *Manigis* *gi-
uasse* *leit* *anderiu* *zeichen* *thet* *thet* *Heilant* *in* *thio*
gisuni *suero* *jungereuo*. Multis quidem & alia
gisuni fecit *Jesus* in conspectu discipulorum *su-
orum*. Occurrit etiam Vox *gisuni* infra II, 3, p. &
III, 20, 29. & V, 18, 24. Versus itaque 27. & 28. ita
est reddendus:

Ut nobis Aspectum ejus (sc. illius Messiae
Patribus promissi)
in corpore daret. Scherz.

7) Pro *sinaru* uterque Codex habet: *sinaru*.

8) Pro

„Thaz wuizin ⁊ thaz thiuti,	Ad dandem idem	Et fecerunt populi,
„thaz er ist heil gebenti.		quod sit saltem daturus,
„Inti ⁊ vns ouh uuentē		Itemque nos auersurus
„fon diuſeles gibente.		ā diaboli vinculis
„Gināda fino uuazun	per vitium	45. Misericordia ejus fuit,
„thaz uuir nan hartō	ruuun.	quod nos ipſi valde penitemus,
„Bi thiū iſt er ſelbo innoti		Ideoq̃ eſt ipſe ſollicite
„nu vnſer uuifonti.		nunc noſter viſitator,
„Mit droſtu ouh thie giſpreche,	Aliminas.	50. Solatio quoque hos alloquitur,
„thie ſizzent inan beche.		qui ſedent in tenebris.
„Vnſer fuazi ouh rihte,		Noſtros pedes etiam dirigit,
„in ſine uuega rehte.		in ejus vias rectas.
„Ullas thaz kind in edile		Erat autem puer preuolubis
„mit Gote thibenti,		cum DEO creſcens,
Joh ⁊ faſtota io zi note,		55. Et confortabatur valde
„in uualdes einote.		in ſylue deſerto.

Exiit Ediſtum ā Caſare Auguſto. Luc. 2.

CAP. XI.

Untar ⁊ uuaro tho maraz,
 joh ſilu ſelſtanaz
 Gibot iz ouh ⁊ zi uuaru
 ther keiſor ſona ⁊ Romu
 Sant er ſilu uuife
 ſelbes boton ſine,
 So uuito ſofo in uuorolti
 man uuari buenti,
 Thaz ſie erdrichi zaltin,
 ouh uuilhtes io nirdualcin
 In briaf iz al ginamin
 int imo es ⁊ zali irgabin,
 Thaz ſi gomman ioh uuib
 in thiū ſe uuollen haben lib,
 ⁊ In thiū ſi thaz gillizen,
 thaz ſe erdriches nlezen.
 Junger ioh alter,
 tharana ſi er gizalter.

Miraculum factum tunc illeſtre,
 ⁊ valde rarum:
 Mandabat hoc etiam commode
 Caſar de Roma
 5. Miſſens multum prudentes
 ſuos ſibi nuncios,
 Tam procul quam in orbe
 habitabatur (erant habitantes)
 Ut terrae orbem conſerent,
 10. ⁊ nihil quicquam morarentur
 praeterirent
 Inbreuiarent omnes
 ⁊ ipſi numerum traderent,
 Paſt vir faminaue
 dum experire habere vitam
 15. Igitur id praſent
 ſoluant
 ut terrarum orbe fruuntur.
 Iuuenis ⁊ ſenex
 hic eſſo cenſus.

Ni

Nec

- 8) Pro *thas luti* uterque Codex exhibet: *theſe luti*.
 9) Pro *mi ouh auente* Cod. Vind. habet: *ſeo ab ir auente*. Vaticanus: *ſe ouh irauente*: unde verſum 43. & ſeq. ita verto: *Et eos etiam auersurus* (liberatus) *⁊ ā Diaboli vinculis*. Scherz.
 10) Verſum 45. & 46. ita vertendum iudico:
Gratia eſt oſt.
Quod ipſum admodum deprecemur.
 Sc. agnoscentes noſtra peccata eſſe cauſam mor- tis ejus & paſſionis. Scherz.
 11) Io 7. 53. pro *Ullas* Cod. Vind. & Vat. habent: *Ullaus*. MSC. autem *Flacianum*: *auas*: quod idem eſt ac *creſcebat*. Hinc verſum illam ita tranſfero:
Creſcebat Paer in Praſtantia. Scherz.
 Freherus etiam reddit: *in edile*, per *⁊* in *Victute*, ceu notat Schilter.
 12) Cl. Sculen. io Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 161. hoc reddit: *er faſcite*, ſed Schilteri Verſio videtur praeferenda ob Luc. c. 1. 7. 30. *ſaſſus* utrumque ſignificat. Scherz.

Ad CAP. XI.

- 1) Cod. Vind. & Vat. habent: *uuar*.
 2) Zi *uuar* con ſignificat *commode*, ſed *reuera*, certe ⁊ legitur & *ziuare*. Inſta hoc cap. 7. 21. & 10 Verſione Tat. c. 128. §. 2. *zuepiques tho thie th-ar ſuntan iuti qualem Petro*: *Ziuare tho iſt ſon thon*, *thin ſpraba oſant iſt*. *Acceſſerunt*, *qui ſeket*, *⁊ diſcunt* Petro: *Vere ⁊ in ex illis es*; nam *⁊ laquila tua te maniſſum facit*. Dicitur & *ziuare*. vid. Palchen. ad Tit. p. 188. & *creuare*, vid. Eccard. ad Catecheſ. Theoniſc. p. 178. *mena* horum verborum eſt: quod *reuera*, & ſerio cen- ſum hunc introduxerit Auguſtus. Scherz.
 3) Pro *Roma* miror in Cod. Vind. legi: *rama*. In Va- tic. autem: *rama*. Scherz.
 4) Pro *zali* uterque Codex habet *zala*.
 5) Verſum 17. & 18. ita verterem: *Vellentque ut iſi* (uocis) *hoc fuerent*, *ut ipſi* (cenſu) *agri frue- rentur*.
 6) Pro

„Ni si man nihein so * neigi,
 „ni * 7 * linan zins eigi.
 „Heime * quam zi uware
 „zi sinemo alt gilare
 „So uuito * so gisse
 „ther himil innan then se.
 „Burg ¹⁰ ni si thes uwenke,
 „noh ¹¹ bar thes io githenke,
 „In felde noh in uualde
 „¹² thaz es ioh irbalde
 „Ellu uwarolt enti
 „zi mineru henti.
 „So uwar man ¹³ fehli in uwaron
 „sterron odo manon.

20. Nec quisquam fit tam vills,
 quin suum censum habeat.
 Patriam accedit vere.
 ad suum vetus domicilium.
 Tam late, quam profpicit
 colum in oceanum.
 25. Vrbs nulla hoc declinet,
 nec Procerum quis id cogitet, (ut declinet)
 In agro aut in sylva
 ut illud omnino audeant.
 Omnes mundi fines
 30. ad mens manus,
 Quam late conspiciantur
 Stella & Luna.

Ubique

6) Pro *arigi* Cod. Vind. clare habet: *arigi*, & quidem cum accentu prima litera in scripto; eon-eordat Editio Flaciana. infra l. 24, 9. eadem vox occurrit, sed per *f* scripta; ubi integer hic noster versus ita legitur:

Ni si man nihein so *feigi*.

Anglis *Ficus* idem est ac *Pauca*, Anglo-Sax. *fea* pauca. Gothici *Fa*. Sueci *Fa*. Saxonici inferioris incolae *fage*, *pauca*, *gering*, *wenig*. vid. Clariss. Stad. in Explic. Vocab. Bibl. Germ. p. 195. Scherz.

7) Communis est hæc sententia, primam hanc descriptionem non nudam nominis professionem fuisse, sed etiam tributi vel capitationis extralationem. Petrius tamen Ration. Temp. P. 2. L. 4. c. 2. putat, nihil tributi hic exactum, non enim id in Herodis regno, Rege adhuc superstitite, Augustum usurpasse. Sed si Petrius naturam Censui & Capitationis seu descriptionis didicisset, & communi sententia non recessisset. Tu vide sis Jost. Gothofr. in C. Th. tit. de Cens. imprimis ad l. 2. c. 3. Atque quid juris reservavit sibi Imperator distribuens Tetrarchias, potest ex Joseph. 17. Antiq. Jud. 13. Archelao Judæa & Idumæa obtigit, *vix capax erat, necesse pieci. Item vix pieci magis capax, cuiusque domus aliam capax erat, sed vix ad eam necessitas ut necesse erat.* Gelenius i. præterque hæc Samaritæ, cui ex Auctoritate Cæsaris tributorum quarta pars remissa est, eo quod cæteris tumultuantibus soli quieti manserant in officio.

8) Pro *quam* Cod. Vind. & Flacianus habent: *quid*. Hic versus cum duobus antecedentibus, & ipsum sequente ita traducendus est:

Non fit homo ullus tam vills, pauper,
 Quam suum censum habeat (impositum)
 Domi, dicebat (sc. Imperator) revera

In sua vetere mansione.
 Gilare est *mansio*, *domicilium*. infra IV, 15, 13. dictum illud Christi: in domo Patris mei multe sunt mansiones, ita exprimitur:

Thar is in ala uvari

Atanastil gilari.

Ili est revera

Multiplex mansio.

Adde IV, 9, 19. & V, 23, 3. conf. Myllii Archæologus Teuto in Collectan. Leibnitianis P. II, pag. 79. Scherz.

9) Pro *so gisse* legendum *gisse*, *prospicit*. Schilter. Ego correctionem non admitto, cum Codices MSS. clare habeant *gisse*, & hæc vox commodum admittit explanationem. Sellioet *gisse* Germanis idem est ac *calere*, *subsistere* & metaphorice ponitur pro *subsistere*. Hodie *stücken* dicimus. Wollram ab Eichelsbach P. II. des Heidenbuchs:

Man sab sih nider *gisse*

Tet fallas ut das Lent,

Adde omnino Goldatum in Noctis ad Winsbeckii Parthenos. p. m. 412. Gothici *figa* est *ferre*, *ferre* *subsistere*. vid. Verel. Ind. Ling. Goth. addo omnino Junii Glossar. Ulphilæ Goth. in v. *figa* ubi in specie ab Ulphilæ de occisus solis id usurpat notat. Uti itaque LL. Frithici I, 28, 2. per verba: *als dyer sunne figende is*, expriment phrasin: *cum sol occidit*, ita Auctor noster de eorlo dicit, quod subsistat in Oceanum. Verum itaque 23. & 24. ita reddo.

Quam profunde subsistat

Colum intra mare.

Cl. Stadenius eodem modo Germanice reddidit in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 189. *so weit der Himmel in den See hinein fällt*. Scilicet ostendere vult Otfridum phrasin Poetica, censui huic omnem, quam late Terra & Mare patent, subiectum esse Orbem. Scherz.

10) Pro *ni si ther* Cod. Vind. habet *n'ist ther*.

11) Pro *bar legi* debet *kara* ex Cod. Vind. & Vat. quæ vox proprie *filium* denotat, interdum uatem in genere pro *domine* usurpatur, hinc *Gemman-kara*, mascula Proles, in vers. Tat. c. 7. §. 2. encl. Palthen. ad Tat. p. 283. reddo itaque v. 26. ita:

Nec Hominum alius capiet. Scherz.

12) Versum 23. ita transfero: *et id audent sc. euntes*. Scherz.

13) Locus corruptus, sine ope MS. vix restituendus. Freherus emendat: *Schieb*, sed quid sit, non explicat; & legendum: *so wara sehin waron*, quousque maria existunt, & *Stella & Luna*, quousque in orbe terre sunt quidam habitantes, omnes sunt descripti:

So weit die Seen geben
 Und Mond und Sterne stehen,
 So weit in euden der Erden
 Einige inwohner sint
 Alle sint beschriben, &c.

War, ware, id est *uider*, *uide*; *so war*, *sewar se*, *undecunque*, *quousque*, *ubique*. Postea in v. 27. forte leg: *Sama si hente*, *aliqui sunt habitantes*. Schilter. Cum mihi tam felici licuerit esse, ut præstantissimorum MSS. copiamactus sim, hos quatuor versus ita restitui:

So uwar man sihe in uwaron
 Sterron odo manon;
 So uwar si in erdente
 Sama si hente.

Ita suten eos reddo:
 Si quo in loco afficiantur certe
 Stella & Luna;
 Si quo in loco in Terra foit
 Sol se vertit. Scherz.

So uuara so in erdente fumma si biuuentē		Atque ubi in terra finibus aliqui sunt habitantes;
Allitts (+) briuuenti, zi mineru henti.	35.	Vndique sint descripti ad meas manus.
Tho suarun liuti ¹⁴ thuruhi not, ^{Et sunt enim ut} fo ther keisor giboc, ^{prophetauerunt.}		Tunc profecti homines Iudiose, sicut Cæsar ediebat,
Zu eiginemo Lante fili fuorgente.	40.	Ad suam provinciam multam curantes.
Ouh ¹⁷ quidorort ni uuantin er ¹⁶ sino zins gultin.		Nec reuertebantur domum antequam suum censum prestassent.
Zi noti thar man uueli, thero fodorono ¹⁷ festi.		Accurate hic comperta erant, maiorum tabule (Genealogica)
Ein burg ist thar in Lante, ¹⁸ Afendit de Joseph.	45.	Est ciuitas isthac in regione, ibi erant destinati
Hus inti uuenti zi edilingo henti.		Domus atque parietes ad nobiles manus.
Bithiu uuard, thih nu ¹⁹ sageta, thaz Joseph sih ²⁰ irburata;	50.	Idcirco siebat, quod ego nunc dico, ut Joseph se moueret,
Zi theru steti fuert er thie druhtines muater.		Ad illam urbem duceret Domini matrem.
Ullanta ira anon uuurun thanana, Gottes drut thegana,		Namque ipsorum aui erant exinde, DEI fideles serui,
²¹ Fordoron alto,	55.	Majores vetusti, beatis accensi.
Vnz su tho thar gisultun, ^{Factum est autem cum} thio ziti sih irsultun, ^{esset dei angelus cum} ^{et parum.}		Dum se ibi silebant, tempus adimplebatur,
Thaz si kind bari, zi ²² uuorolto ein mari.	60.	Ut infantem pueret, ad mundum, in chylum.
Sun bar si tho zeizan, ther uuas uns io giheizan.		Filium pariebat ibi dilectum, qui erat nobis promissus.
²³ Sin uuas man allo uuorolti, zi Got uuunsgenti,		Hanc erat omnis miranda à DEO desiderata,
²⁴ Ulla sinan gibadoti, joh uuar s'inan gilegtti	65.	Ubi ea ipsam lauaret. Et quo ea ipsam poneret
²⁵ Ni uuanu, thaz siz uueli, bi theru gastuuilli.		Non credas, quod id ibi fuerit. in ipso diversorio.
Biuant s'inan thoh thare, mit ²⁶ lachonon fare.	70.	Involuebat eam tamen ibi sacculus illico:
In thia ²⁷ krippa s'inan legita, binote, thih nu sageta.		In presepe ipsam ponebat ex causa, quam modo dixi,
Tho bot si mit gihusti thio kindisgun brusti.		Tunc praebebat eam voluptate adulescentie libera.

28 Ni

Non

- Pro *sebi* in Cod. Vind. habet *se bein*. Vaticanus autem *sibe* in. Pro *summa* uterque Codex, imo & Flavianus MSC. habet: *Suma*. vid. pag. antec. Pro *su* uterque habet: *sib*, quod est *hodiernum* *sib*. Scherz.
- (†) Pro *Al* *siti* Cod. Vind. legit: *al si sic*. Vat. *al* *sciz*. Hæc vox videtur esse *solum*: *sciz* er, uade Versus 37. & 36. sic transfero:
Omne id (quod nempe hucusque nominavi)
esse *inscribentes*
Ad meam potestatem, sc. ut de ipsa
censum imponendo disponam.
Scherz.
- 14) Vers. 37. *thorub* est. verte: ex necessitate, durch
noth, eoq. Scherz.
- 17) Pro *midereit* Cod. Vind. habet *midarot*, sed legendum *midereit*, ut in eodem Cod. legitur: 11,
12, 46. Scherz.
- 16) Pro *suu* *substitu* *suu* juxta Cod. Vind. *suu* ponitur contrarie pro *si* ira. Scherz.
- 17) Cod. Vind. pro *sebi* habet *segi*. Cæterum vers.
44. & 46. ita rediderem:
Accurate tum cognoscebat
Majorem certidum,
i. e. quos quis reuera Majores habuerit. Scherz.
- 18) In margine Versus 45. est in Cod. Vind. *Afendit*
& *Joseph* à Galilea.
- 19) Vers. 49. pro *Sageta* habet: *sagata*, dicebam.
- 20) Pro *irburata* Cod. Vind. exhibet: *irburita*. Flavianus, MSC. habet: *ir burita*. i. e. et machte
sich auf.
- 21) Vers. 57. in Cod. Vind. legitur: *Fordoron alto*.
Pro *gizalto* Vind. Vat. & MS. Flac. habent: *gi-
zalte*.
- 22) Pro *auarolto* Cod. Vind. habet: *auarali*. Flavianus:
auarali.
- 23) Verum 63. & 64. ita reddo:
Ille per omnia secula
à Deo totius expectabatur. Scherz.
- 24) Pro *Ulla* MSC. Viadobonense legit: *Ullur*.
- 25) Vers. 67. ita verte:
Non opinari, quod scierit,
Hoc sensu occurrit uersu 11, 3, 120.
Thaz det er thaz thia iz wissi,
Hoc fecit ille, ut in id sciret,
Adde 11, 1, 37. Scherz.
- 26) Pro *lachonon* Cod. Vind. habet: *Lachonon*.
- 27) Pro *krippa* uterque Cod. habet: *krippa*.

28) Ver-

28 Ni meid, sih suntar sie ougti,
then Gotes sun sougti.
Ullola uuard thio brusti,
thio krist io gikusti.
Joh mustar thiu 'nan quarta,
inti emmizigen thagta,
Ullola thiu 'nan duzta,
inti in ira barm saxta.
Scono 'nan 20 insuebita,
inti 30 b'iru 'nan gilegita.
Salig thiu 'nan uuatta,
inti 'nan fandota.
Joh thiu in bette ligit inne,
mit sulichemo kinde!
Salig thiu 'nan uuerita
thaz n'imo frost derita;
"Arma, ioh heati,
inan helseniti.
Er n'ist in erdringe,
ther ira lob irfinge.
Noh man io so gimuati,
ther erzelle ira guati.
"Dag man ni rinii,
ouh sunna ni biseinit,
Ther iz io bibringe,
tho er es biginne.
Ullanta iru Sun guato
diuric fia "gimuato.
Ist ira lob ioh giuuaht,
thaz thiu irrimen ni maht
Muster ist siu maru,
Joh thiarna thoh ziuruaru.
Si bar vns churuh nahtin,
then himililgon druhtin.

Druhtin queman uuolta,
tho man alla uuorolt zalta;
Thaz uuir en al giliche,
14 gibriahte in himilliche.
In krippha man n'an legita,
tha man thaz sihu nerita.
Ullant er uuilit unih scouon,
zi then euuigen goumon.
"Ni uuart tho thiu giburt,
tho uuurti uuorolt siuuurt.

75. Non subtraheret se, sed exhibebat,
DEI filium lactabat.
Beata illa uera
que Christus deosculatus!
Ac mater, que ipsum alloquebatur,
Et assidue operiebat.
80. Beata, que ipsi obdormiebat,
Et in suum sinum ponebat.
Pulchre ipsum agitabat,
Et iuxta se ipsum ponebat.
85. Beata, que ipsum uelut
Et ipsum facilius inuoluit!
Atque que in lecto jacet intus
cum tali infante!
Beata, que ipsum seruabat,
ut ne ipsi frigus noceret,
90. Bracchiis Et manibus
ipsum complexa.
Iste non est in terrarum orbe,
qui ejus (Marie) lendem percantet.
95. Nec quicumque tam animosus,
qui enaret ejus gratiam.
Dies ei non splendet,
Et sol non lucet,
Qui istud Et perficiat,
100. etsi id incipiat.
Non illius filius bonus
magnificat ipsum benignum.
Est ejus laus tam bene dicta,
et rhythmis comprehendere non possit,
105. Mater est ipsa inclyta,
Et virgo etiam reuera.
Peperit nobis nollu
carlestem Dominum.

Mystice.

110. Dominus venire uolebat,
cum omnis mundus censeretur;
Ut essent omnes pariter
descripti in carlo.
In presepe is ponebatur,
ubi pecus alebatur;
115. Namque uult nos uidere
apud eternas epulas.
Nisi fuisset hec nativitas
fuisset mundus periturus.

Sia

Hanc

28) Versum 75. & seq. clarius ita transfero:

Non cauebat (sc. lactationem more multarum) sed ostendebat se publice
Quod Dei filium lactaret.

Conf. Staden. in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 95. Scherz.

29) Suckem hodie wiegen; insueben, einwiegen; GL. Lippi: Befucet, foporeat, in defectu cuniarum brachiis id factum.

30) In 7. 34. Cod. Vind. habet: si ire aar. In 7. 36. Cod. Vind. haec habet: int inan uandota.

31) Versum 95. & 96. ita uerit Celoberr. Stadenius in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 87. Arm und hand ihm kassend. rellius Schilterus noster; quod ostendit vox inar, ipsum; Helsen est nostrum umbellen. Scherz.

32) Versum 97. exprimeudae uerborum Francicorum proprietatis causa uerterem: Dies illam non tangit, i. e. Talis non uisit. Similis loquendi ratio occurrit infra 1, 16, 37. ubi dicitur:

Liebt thet thet sein
Inti alla uuorolt riale,

Lanen quod hic fulget

Et enum erem tangit. i. e. Illuminat.

Addel. 1, 45. & 104. adde Celoberr. Staden. in Expl. Vocab. Bibl. Germ. p. 832. Scherz.

33) Pro gimato Cod. Vind. habet: gimyate.

34) Pro gibriahte Cod. Vind. silit: gibriahte.

35) Pro ni uuart Cod. Vind. exhibet: Ni uuurt.

Sia Satanas ginami,
ob er thoni quami.
Ullir uuarun in gibentin,
in uuidaruertin hentin.
10 Bichiu vns helpha druhtin dati,
11 zi theru oberoltun noti.

120. Hanc Satanas rapulset,
si ille non tenuisset.
Nos eramus in vinculis,
in adversariis manibus.
Ideoque nobis opera Domini tollit,
in summo periculo.

Et Pastores erant in regione eadem, Luc. 2.

CAP. XII.

THo uuarun thar in Lante,
Hirta haltente,
Thes fehces datun uuarta
uuidar fianta;
Zi in quam boto seoni
Engil scinenti;
Joh uuurtun sic inliuhte,
son 1 himilifcen liohte.
Forahunt 2 si ingahun,
so 3 sic inan anafahun.
Joh 4 hinterquamun harto,
thes Gotes boten uuorto.
Sprach ther Gotes boto far,
Ih scal iu fagen uuuntar.
Ju scal sin fon Gote heil,
Nahles forahtha nihtein.

Ih scal iu fagan 5 imbot,
gibot ther himiligo Got.
Ouh nist ther er gihorti,
so fronisg arunti.

6 Thes uuidit uuorolt sinu,
zi cuuidon blidu.

Joh al giscast thi u in uuorolti
thefa erdun ist ouh dretenti.

7 Niuuii boran habet thiz lant
then himiligon heilant.

The ist druhtin 8 Christus guater
fon iungeru muater.

9 In Betlehem thine Kunninga
10 11 thie uuarun alle thannana

12 son in uuard ouh giboran iu
13 sin muater magad seonu.

14 Sagen ih iu guate man,
15 uiuo ir 16 nan seulut findan.

17 18 Zeihan ouh gizami, 19 Et hoc vobis signum
20 21 thuruh thaz seizani.

Fate enim Evan-
gelio vobis gratiam.

Quia nunc est vo-
bis hodie Salvator.

Et hoc vobis signum

Zi

A Derant ibi in agro
Pastores custodientes:
Pecoris facientes custodiam
contra inimicos,
5. Ad hos veniebat nuncius pulcher,
Angelus lucens:
Et ipsi se habant illuminati
a celesti lumine.

10. Exprobraverant subito
eam illum aspicerent.
Tamen obsequiebantur studiose
divini nuncii verbis.
Dicebat DEI nuncius illico:

15. Ego debeo vobis narrare mirabilia,
Vobis debet esse a DEO scire,
non timete quicquam.

20. Ego debeo vobis dicere in nuncio,
iussu celestis DEI:
Nec est, qui ante audierit,
tam illustre suillum nuncium.

Hoc dignatur mundum suum,
ad perpetua gaudia,

Et omnem creaturam, que in mundo
hanc terram est quoque calcavit.

Noviter natum habet hac regio,
celestem Salvatorem,

Qui est Dominus Christus bonus
ab adolescentula matre.

In Betlehem, tui Reges
erant omnes exinde:

Ab illis fuerat etiam prognata vobis
ejus mater virgo pulchra.

Dico ego vobis, boni viri,
quemodo vos ipsum possitis invenire.

Signumque congruum,
hujus miraculi;

In

36) Pro *hi* thiz Cod. Casareus habet: *Thz*. Unde
Versus 12, ita transferendus est: *Tu nobis opem,
Domine, iudici*.

37) Pro *zi* *thuruh* Cod. Vind. habet: *zi* *thera*.

Ad CAP. XII.

1) Cod. Vind. habet: *himiligen*, quod est etiam in

MS. Flaciano.

2) Pro *fi* in *gahan* Cod. Vind. legit: *Sie in the gahan*.

3) Sinan habet Vind.

4) Pro *hinterquamun* Vat. exhibet: *hinterquamun*.

7. 11, & n. ita vertendus est:

Et obsequiebantur valde

Ad nuncii divini verba.

Conf. notam ad 1, 4, 45.

5) Imbot, entbieten. vid. 1, 13, 3. & 1, 17, 106.

6) Versum 21. & 22. ita verte:
*Hac de re mundus ipse
In aeternum letabitur.*

Ulliridit est à *uerden*. Gl. Keronis: Ulliridit
fuerit, apud Tat. c. 167. §. 6. uiridit *ja*, *set* *V'o*
bi. Scherz.

7) Ad 7. 27. Froberus dicit: *nuuinu*, *nuuter*.

8) Cod. Vind. & Vat. habet: *kriff*.

9) Pro *thine* Cod. Vind. habet *thine*. Vat. *thine*. Vi-
detur idem esse ac: *Vestri Reges*, uti infra 1, 23,
92. ponitur: *thine* *dati*, pro *Vestra* *Failla*,
contractum ex *thine* *june*. Scherz.

10) Loco *zeihan* Cod. Vind. & Vat. ut & MSC. Flac.
habet *zeichen*.

11) Pro

„Zi theru burgi faret hinana,
 „ir findet si ih iu fageta,
 „Kind niuui boranaz,
 „in kripphun „ gilegataz. 40.
 Tho quam vnz er „ z'in tho iprah
 engilo herisgaf, Et facta est cum
 Angelo.
 Himilrisu menigi,
 fus alle fingenti:
 In himilriches hohi Gloria in excelsis. 45.
 si „ Got guallich.
 „Sun erdu fridu, ouh allen
 thie fol sin guates uullen.

*In illam civitatem ite hinc,
 invenietis, quem ego verbis dixi,
 Infantem recens natum
 in praesepti positum.
 Tunc veniebat, dum is ad eos sic loquebatur,
 angelica militis,
 Coelestis multitudo,
 Sic omnes cantantes:
 In caelorum regni excelsis
 fit Deo gloria!
 Sit in terra pax & omnibus
 qui pleni sunt bona voluntatis.*

Mystice.

Si „ kundrun vns thia fruma frua
 „ joh lertun ouh thar fang zua;
 In herzen hugi thu inne,
 „ uuas thaz fers finge.
 Ni laz thir innan thina brunt.
 arges uullen gihust,
 Thaz er ion thir n'irliche
 then fridu in himilriche
 Ullir sculun „ uaban thaz fang,
 theist skoni Gotes „ anifang.
 Ullanta engila vns zi bilide
 „ brahtunt iz fon himile.
 Biscof ther sih uuachorot,
 vbar Christlinaz thiot,
 Ther ist ouh uuitridg skones
 Engilo gisfunes.
 Thie engila zi himile,
 hugun finge, discesserunt ab eis Angeli
 in caelum.
 In gisihit irono
 „ thar zamun se skono.

50. *Hi (angeli) denunciant nobis bonum hoc tempestive
 (cito, nunc)
 & docent etiam hymnum.
 In corde meditare intimo
 quid hic versus canet:
 Ne finis tibi intra tuum pectus
 male voluntatis concupiscentiam,
 Ut ea a te ne abstrahat
 Pacem in celo.
 Nos debemus magni assequere hunc hymnum,
 quod est pulchrum DEI primordium.
 Namque angeli nobis ad exemplum
 asserunt illud de celo.
 Episcopus (Pastor) qui vigilat
 super Christianum populum,
 is est etiam dignus pulchra
 Angelorum visione.
 65. Angeli in caelum
 remissae sunt cantantes,
 In conspectu publico
 ut apparerent tam splendide.*

11) Pro gilegataz Cod. uterque habet gilegitaz.

12) Pro z'in, Vind. habet: zi in.

13) Pro Got uterque Codex legit: Gote.

14) Pro San C. Vind. & Vat. siliunt si in, sit in. Scherz.

Sequitur Otfridus Latinum interpretem & Hieronymum: *Et in terra pax hominibus bona voluntatis.* Nisi quod conjunctivam particulam ead interfecit. Anglo-Saxonica versio habet: *Gode sy wulder ou bealnesse, and ou eorðan syðð mannum Godes willan.* i. e. DEO fit gloria in altitudine: & in terra pax hominibus bona voluntatis. Sed & Gothica Wulfstan translatio Graecum sonum sequens, ita reddit: *Volubus in haubistham Gotha: Gab ana airthai georairthi in mannum Godus wilgen.* Ubi Th. Marcichallus haec observavit: *Aliquot Codd. MSS. dicuntur habere istam, sed huius est lectio longe receptior, quam Orientales impressi Versiones imitantur; Et Coptica quoque nondum evaluata, cuius verba sunt -*

q. d. istum in via locorum. Lectio illa rarior Angelicum doctorem facit hinc inde; hac autem in tra distribuit membra; quod idcirco non differre est dissimilium expressit in Cod. lib. A. Coptico.

Otfridus noster, ut dixi, etiam facit transire hoc canticum, ita tamen, ut alterum membrum per tertium explicetur, & refringatur ad hos, qui recipiunt bona, nec repugnante voluntate Salvatorem. *Job. I. n. 12. Conf. S. Augustin. T. V. Lib. 14. c. 8. Orof. Lib. 6. c. ult.*

15) Mallem huiusmodi, & textum reddere per sanciores, & decerant. Scherz.

16) Transposita haec sunt in Flacian., & ita restituenda.

17) In Vat. & Vind. est: anaz thaz.

18) Freherus dicit pro nates legendum Uabaz, abaz. Schilter, nates legendum esse ostendit Codex uterque; unde versus ps. ita reddi debet: *Debemus exercere cantem hanc, i. a. saepius canere.* Scherz.

19) Pro anifang, legendum est ex Cod. utroque anifang. vid. supra notam nostram ad I. 4. 145. Scherz.

20) Pro brabunt. Cod. Vind. & Vat. habent: brabunt.

21) Versus 69. non videtur recte translatus. Arbitrari olim illum ita legendum: *thaz zam in sofo-* me, hoc decebat illos tam eleganter. At, cum uterque Codex habeat: *thaz zamun verio* Tunc conjunctum tam paucere. Scherz.

Pastores loquebantur ad invicem. Luc. 2.

CAP. XIII.

S Prahun tho thic hirta,
thie sēlun sehe uuarta;
Si ahtorun thaz imbort,
thiu sēlun engiles uuort.
„Hemes nu alle Taschewus Beth- 5.
„zi therno kastelle. lehem.
„Thaz uuir ouh mit then ¹gouuon
„thaz Gotes uuort scouuon.
„Thaz druhtin duan uuolta,
„int iz hera in uuorolt fanta. 10.
Ja ougta vns zi erist thaz gibor,
ther ginadigo Got.
Tho fuarun sie ilenti, In ueneris sēl-
joh silu gahonti. nam.
Irhuaun sie sīh silu frua,
sie ² tharun harto ³ tharzua.
So sie tho thara quamun,
thia muater gisahun,
In ira barm si faza,
barno bezifsta. 20.
Joh ther siu thara fuarta,
ther iro zueto ⁴ huata;
Thaz scolta sin binoti,
thaz er in thilonoti.
Gisahun sie thaz uuort thar,
joh irkantun iz far, videm amem
Thaz thie engila in irougton, egreuerunt.
thar si thes fehēs goumptun.
Alle ⁵ the iz gihortun,
harto si iz intrietun, 30.
Joh forahun mer ouh habetun,
so thie hirta thiz gisagetun.
Thiu muater barg mit fessi Maria amen or-
thiu uuort in iru bruffi. scubus occidit.
In herzen mit githahti
thiz ⁶ ebēno ahtonti,
Ulliso thiu uuort hiar gaganin,
thiu er forafigon sagetin.
Joh thiz al mit gizami,
joh thara zua biquami. 40.
Fuarun far thes ⁷ findes ⁸
thie hirta heimortes.
Thero uuaronno uuorto
blidun sie sīh harto.

L Oquebantur tunc Pastores,
qui pecus custodiebant:
Attendentes hoc mandatum,
Et illa Angeli verba:
Festinus nunc omnes
ad castellum,
Ut et nos cum alacris
DEI verbum videamus.
Quod Dominus facere voluit,
Et illud hic in mundum misit,
Imo exhibuit nobis primum hoc mandatum
benignus DEVS.
Tunc ibant festinantes
Et multum properantes,
Surrexerunt multum mune,
Urserunt vehementer.
Cum advenirent,
Matrem videbant.
In suum gremium ponebat
Natum optimum.
Et illum qui eos adduxerat (Ioseph)
qui ambos custodiebat;
Hoc debebat esse de jure,
ut is eis serviret.
Viderunt verbum tunc,
Et aggreuerunt illico,
Quod angeli eis annuntiaverant,
cum pecus pascerent.
Omnes, qui id audierunt,
valde mirati sunt de eo;
Et metum magis ceperunt,
cum Pastores hoc narrarent.
Mater abscondebat fomiter
hæc verba in suo pectore,
In corde cum meditatione
hæc accurate pensans,
Quomodo verba hic evenerunt,
que ante Prophetæ dixerunt.
Atque hæc omnia cum decore
etiam nunc advenerunt.
Ibant suam viam
pastores domum.
Verorum verborum
gaudebant vehementer.

Sic

Omne

Ad CAP. XIII.

- 1) Pro: *spahan*, Cod. Vind. habet: *spachun*.
- 2) Pro: *gouuon* legendum quondam videbatur: *eggon*, oculi. Rostgardus coniecit legendum esse: *goumen*; sed cum uterque Codex habent: *gouuon*, uti Flacius, & hæc vox commodam admittat interpretationem, nihil mutandum arbitror. Verto autem hunc & sequentem versum ita:
Ut nos etiam cum pagis (id est: incolis pastorum hujus territorii)
Dei verbum (impletum) videamus. Scherz.

- 3) Pro *tharun* uterque Codex habet: *thaltun*, i. e. co-gitabant. Scherz.
- 4) Pro: *ther* Vind. habet: *thara*.
- 5) Pro: *hæata* uterque Codex habet *hæatta*.
- 6) Pro *thæ* uterque Codex habet: *thie*.
- 7) In Cod. Vind. & Flac. est: *ebeno*, quæ vox etiam infra occurrit IV, 28, 8. Scherz.
- 8) In Cod. Vind. est: *fundes*.
- 9) In Cod. Vind. & Vat. in margine legitur: *Et reversi sunt Pastores.*

10) Pro

Sie iz allaz thar irkantun,
so thie engila ingizaltun.
Thes lobotun sie ^{io} io gilicho
"druhtin guallichio.

45. Omne id cognoverant,
quod Angeli eis dixerant,
De hoc laudabant isti simul
Dominum gloriose.

*De Circumcisione pueri, & de Purificatione
Sanctae Mariae. Luc. 2.*

CAP. XIV.

SO ther ¹ aht dag sh tho ougta,
thaz siu thaz kind sougta,
Tho scoltun ¹ sie mit uuillen
then uuizzod irfulfen.
Then situ ouh, then ^{io} io thie altun
fordoron irfultun.
Thes namen uueftun ¹ se ouh gimant, ⁶
hiazun 'nan heilant.
So ther engil iz gizalta, ^{quod vocatur est}
int in iz zeigota, ^{ab Anglio.}
Er si ¹ zu theru giburti
thes kindes haft uuurti.
¹ Ist uuala so gimeinit,
uuaanta er ⁹ thi u liut heilit.
Ther engil kundta iz er tho far,
jo gispunot ist ¹⁰ ther namo thar.
Uuizzod theru liuto ^{Politiam impleti sunt dies}
gibot in silu noto; ^{peragrosae Mariae.}
Thaz uuir ouh nu mit uuillen
jo emmizigen fullen.
So ¹¹ uuelich uuib so uuari,
thaz ¹² thegankind gibari;
Thaz si vneini thera giburti
fiarzug dago uuurti,
Sih innan thes ¹³ inhabeti,
in themo Gotes hus ni betoti.
After thi u thanne far
giougri thaz kind thar.
Thaz kind ouh thaz uuurti
fon gommannes giburti.

Cum octauus dies apparet,
postquam illa puerum lactaret,
Tum debebant cum voluntate
legem implere,
Moremque, quem etiam prius
Majores implebant.
Nominis erant isti etiam memores,
Nominabant enim Salvatorem.
Quod Angeli dixerat,
Et ipsis indicarat,
Priusquam ad parientem
puerum conciperet.
Est bene ita significatum,
namque is homines saluat.
Angelus nuntiabat hoc antea statim,
ac suggestum erat nomen ejus.
Lex bonum hominem (Indeorum)
praecipit eis studioissime:
Que nos quoque jam voluntarie
Et assidue implemus.
Quaecumque mulier ita fuerit,
ut primogenitum infantem pepererit;
Ut inmundis (ob) partum
per quadraginta dies fieret:
Se interea domi contineret,
in Domini domo non eraret;
Postea illico
exhiberet infantem istuc.
Infantem equidem, qui erat
ex viro progenitus.

Ideo-

10) Pro io gilicho, Vind. tantum habet: gilicho.

11) Ultimam verum redderem: Dominum gloriosum. Scherz.

Ad CAP. XIV.

- 1) Pro: purificatione uterque Codex habet: purgatione.
- 2) Loco abt dag Vind. habet antag. Vat. andag. Schilterus hic notat, quod Freherus retinet hic & c. 9, u. an tag, ant dag, dies olatur, quasi an, aut, esse demotet: putatque ipsa legendum esse, ther abt tag, loco corum, quem habet Flacianus. Sed vid. sup. notata ad l. 9, u. Scherz.
- 3) Pro se Cod. Vind. & Vat. habet fu.
- 4) In 7. p. C. Vind. non habet vocem io.
- 5) Pro se Cod. Vind. habet fu.
- 6) Veri. 7, aliter vestendum arbitror, quia nussus non idem est ac erant, sed significat: sciebant. Unde eundem ita verto: Nominis etiam sciebant spem. Sane givaant esse legendum Cod. Vind. suadet, qui consentit Flaciano. Scherz.

- 7) Cod. Vind. habet zi deru. Vat. zi thera.
- 8) Veri. 12. reddo: est bene ita nominatus. Scherz.
- 9) Pro this ist Vind. & Vat. ut & MS. Flac. habent: then ist, i. e. populum. Scherz.
- 10) M. Freherus pro therna, (quod Flacianus habet) emendat: ther namo thar, quod & Homerotheuton confirmat. Unde gispunot, non i spame, sed gispami, Suggestio. Schilter. Freheri lectio nem armat Codex uterque. Scherz.
- 11) Pro: muelich uterque Cod. habet: muelich.
- 12) Veri. 12. in versione omittendum erat vocabulum: primogenitum.
- 13) Pro inhabeti Codex uterque, ut & Flac. MS. legit: ni habeti; unde 7. 17. & 26. ita sunt verendit.

Ut interim hoc abstineret,
Ne in templo Dei preter funderet.
Scherz.

14 Bithiu ni durafun thera fun,
thiu thiarua noh ther ira Sun.
Si quam thoh so sic scolta,
so ther 17 uizozid gizalta.
16 So thia fart iru ni ueri tun.
thia daga, thie uuir nu fagetun;
Siu fuaron fon theru burg uz,
zi themo druhtines hus.
Thes gibotes 17 sin githahtun,
thaz kind ouh thara brahtun.
Ullanta uuas iz thegan kind
thes uibes erista kind.
Ih skal iu fagan uuuntar:
iz uuas Gotes suntar,
Thaz siu ouh furi thaz kind far,
18 opphototun Gote thar,
So ther Uuizod hiaz iz machon,
19 zua dubono gimachon.

Ideoque non indigebant huius expiationis
hec virgo nec ejus filius.
Veniebat sicut debebat,
ut lex id referebat.
35. Itaque hoc iter ipsi non prohibebant
dies illi, quos diximus.
Proficiscebantur à civitate
ad Domini domum.
Præcepti ipsius memores,
puerum quoque eo ferentes.
40. Namque erat is primarius infans
mulieris primogenitus.
Debeo vobis dicere mirabilia,
que erant DEI peculiaris;
45. Ut ipsi etiam pro pueris simul
offerrent DEO hic:
Ut lex jubebat id facere,
duas columbas apte.

De Obviatione & Benedictione Symeonis. Luc. 2.

CAP. XV.

THar uuas ein man alter
zi falidon gizalter:
Et uuas thiononti thar
Gote silu manag iar;
Er uuas gotcforath al
joh tehro er lebata uberal;
Beitota er thar fuazo,
thero druhtines gilheizo.
Ther Gotes Geist ther imo 1 ana uuas
ther gihiaz imo thaz,
Thaz 1 Christus er draugi in henti,
er fines dagas enti.

Et ecce homo erat
is filius altissimi
vocatus symeon.

Hic erat Vir Senex
inter beatos numeratus,
is erat serviens illi
DEO permixtus annis!
5. Erat DEum timens omnino
Et recte vivebat per omnia;
Expectabat hic dulciter
Domini promissionem.
DEI Spiritus, qui super eum erat
promiserat ipsi hoc,
Quod Christum portatorem fit in manus
Ante sue vite finem:

Er

Nec

14) Freherus emendat:

Bithiu ni drafus therafun,
Quare non necesse habebat eo ire.

Sed therafun oco significat terminum iller, sed
hic, idem quod daber, ut H. 7. 12. nec adesse
verbum, quod ire exprimit. Codices. Pro Freberi
Lectione militat uterque Codex, & MSC. etiam
Flacianum: therafun autem significare idem, ac
illuc, eo, potest ex ipso nostro Otrido. Ita II, 9,
80. de Abrahamo filium Isaacum ad locum cedis
destinatum deducere dicitur:

Fart er far the therafun
Then selben fiam drat fun.

Ducet max tunc eo (in locum cedis)
Illum suum charum filium.

Adde V, 15, 12. ubi de Christo in celum ascen-
dente legitur:

So er binfar na therafun,
Illi ahint (ascendit) nunc eo.

Mylius in Anzologo Teutone p. m. 163. habet:
Therafun Otrido illuc; à thar di & fur, parti-
culis significante motum ad locum. theter Brannis
idem, nec ad rem facit, quod in textu nullum
adit verbum, quod ire exprimit; nam 17 ire
facillime per ellipsin omittitur & subintelligen-
dum est; ita dicimus adhuc hodie: ich darf nicht

dabin, quodidem est ac, non cogor, vel etiam, non
licet, eo, ire. ubi etiam geben, ire subintelligi-
tur. Scherz.

15) Pro uizozid. Cod. Vind. habet: Ullizozid, Verf. 34.

ita reddo: Ut lex id dicebat seu jubebat. Scherz.

16) Versus 35. & 36. aptius forte sic transcribuntur:

Cam iter hoc (sc. ad templum) ipsi non

prohiberent;

Dies illi, de quibus modo locuti sumus.

Id est, cum dies illi quadraginta effluxissent. Scherz.

17) Verf. 39. pro fu Cod. Vind. habet fu illi & Pa-

rentes. Scherz.

18) Cod. Vind. & Vat. habent: opphorotie.

19) Versus 47. ita est reddendus: duas columbas con-

juges, seu par columbarum. In Versione Taliani

cap. 7. §. 3. Inti thaz fu gotin olphar, after

thiu giquatu ipsi in evos Trutines zua gimachata

tartulatun edo zuri tobiclu; Et ut darent ho-

stiam, secundum quod distum est in Lege Domini,

par turturam, aut duas pullos columbarum. vid.

Palthen. ad Tat. pag. 309. Scherz.

Ad CAP. XV.

1) Pro: imo ana uuar, Cod. Vind. habet tantum: mo

ana uuar. mo pro imo, per hanc facillime po-

nitur. Mallem reddere: ana uuar, per: meras.

Scherz.

2) Pro: Cristes, Cod. Vind. habet: Kriß.

3) Co. d.

Er ⁊ thoes io ni choreti,
er er then throft habeti:
Thiu uuihi Gotes Geiftes
giuuerota inan thes giheizes.
⁊ Tho quam ther faligo man,
In finen dagon uuas iz fram,
In hus, thaz ih nu fageta,
thar er emmizigon betota.
Muater thiu guata
thaz kind ouh thara fuarta,
Thar gaganta in gimuato
Symeon ther guato;
⁊ Gineig er imo filu fram,
joh huab inan in finan arm,
Tho fprah ouh filu blider,
ther alto scale finer.
„Nu lazist thu mit fridu fin, *Nunc Alacida.*
„fo gihiaz mir io thaz uoort thin, 30.
„Mit dagon loh ginuhtin,
„thinan scale, druhtin.
„Ullanta thiu min ougun
„nu thaz gifcouuotun:
„Thia heilli thia thu uns garotos,
„⁊ er thiu uoortk uorahtos.
„Lioht thaz thar fcinik,
„inti alla uoortk rink.
„Joh guallich gihiuro
„thereto Lant liuto.
Ullantoro fih tho harto,
thiu Muater thero uoorto,
Thiu allen then ⁊ ftunton
gifprochano uuurtun.
Joh ther thar uuas in uuan
thes kindes faer uuari,
Bithar er fu io gilicho,
filu forahdicho.
Tho uuihta fu ther alto,
thar forna iu ginanto,
Joh fprah ouh zi theru muater
ther forafago guater:
„Nim nu uoort minaz
„in herza Magad thinaz,
„Joh huges harto vberal,
„thu thiarna theih thir fagen scal:
„Thiz

*Nec mortem expeturus,
antequam solatium haberet:*
15. *Benedictio DEI Spiritus
implevit ipsi promissum.
Tunc veniebat beatus vir
in suis diebus erat procul proventus (i. in deli-
ma ejus senecta)*
*In domum, quam modo dixi,
ubi assidue orabat.*
20. *Mater illa bona
puerum etiam adducebat;
Hic obvolabat ipsi gratiose
Simeon ille bonus,*
25. *Inclinatus ipsi è longinquo,
⁊ tollebat ipsum in suum brachium,
Tunc dicebat multum letabundus,
senex servus ejus:
Nunc dimittis in pace esse,
quod promisit mihi verbum tuum,
Dierum jam saturnum
tuum servum, Domine.
Namque hi mei oculi
jam id viderunt.*
35. *Salutem quam nobis preparasti,
antequam mundum creasti.
Lumen quod lucet,
⁊ omnem mundum illuminat.
Et gloriam illustrem
hujus provincie populi.*
*Mirabatur hic vehementer,
Mater ista verba
Que omnibus his locis
dicebatur.*
45. *Etiam is, qui erat in opinione,
pater pater (quod) esset,
Considerabat ea singula
multum obstupescendo.*
*Tunc benedicebat eis senex,
antea vobis nominatus,
Et dicebat ad Matrem quoque
ille Propheta bonus:
Accipe nunc verbum meum
in cor, Virgo, tuum,
Et perpende valde per omnia,
Virgo, que tibi dicere debeo:*

Hic

- 3) Cod. Vat. habet: *toties*.
4) Juxta y. 7. Codex Vind. in margine habet: *Et venit in Spiritu in templum. Vatic. exhibet: Et venit Spiritus in templum.*
5) Verum 35. Stadenius in Explic. Voc. Germ. Bibl. p. 485. reddit commodè: *Er neiget sich tief vor ihm. Scherz.*
6) Pri: *er hie Cod. Vind. habet: er da Vaticanus autem: er the, antequam te. Scherz.*
7) Græc. in *diminutio inde, in revelationem Gentium. Vetus translatio Teutonica MS. ein lichte za offenbarunge der Heyden. h. e. lux, quæ revelabitur gentibus, den Heyden. Sic S. Petrus I. Epist. 2, 19. si quis dei vultum vult propter conscientiam DEI suffragi molestias. i. e. propter conscientiam DEO cognitum, vel ob conscientiam innocentie Dei notam, vel ob conscientiam, qua Deo versatur, ut S. Paulus loquitur *Ad. 23, 1. i. e. coram Deo. Ita lux mundi coram gentibus re-**

velanda, non abscondenda ulterius, ut luceat omnibus. *Matth. 17, 17.* Itaque uniter per illuminare interpretatur, per Synecdochon effectus pro causa. Sicut & *perit* Græcis, & revelare & illuminare denotat. *Job. 1, 19. v. 21. v. 22. v. 23. v. 24. v. 25. v. 26. v. 27. v. 28. v. 29. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34. v. 35. v. 36. v. 37. v. 38. v. 39. v. 40. v. 41. v. 42. v. 43. v. 44. v. 45. v. 46. v. 47. v. 48. v. 49. v. 50. v. 51. v. 52. v. 53. v. 54. v. 55. v. 56. v. 57. v. 58. v. 59. v. 60. v. 61. v. 62. v. 63. v. 64. v. 65. v. 66. v. 67. v. 68. v. 69. v. 70. v. 71. v. 72. v. 73. v. 74. v. 75. v. 76. v. 77. v. 78. v. 79. v. 80. v. 81. v. 82. v. 83. v. 84. v. 85. v. 86. v. 87. v. 88. v. 89. v. 90. v. 91. v. 92. v. 93. v. 94. v. 95. v. 96. v. 97. v. 98. v. 99. v. 100.* Quod Jasch. Camerarius in Vita Georgii Princ. Anhalt. §. X. ita vocat: *Accensus lux est veritatis celestis sermone Dei, in tenebris mundi hujus, ⁊ propitia ad omnium illuminationem in natura nostra, quam Filius Dei induens corpus humanum sibi adiunxit. Eamque intus non aberrant: avertentes autem, aut convitantes, in maxima male est interitum ipsam deferunt ⁊ ruunt. Addn: Qui luce hac abutuntur ad licentiam & securitatem peccandi, eorum candelabrum remanebitur. *Joh. Apoc. 3, 5. & ferrus sciens voluntatem domini, nec faciens, duplici pona plectetur.**

- 8) Veri. 43. pro *stunton* Cod. Vind. habet *stunton*.

„ Thiz kind ist vntar manne	<i>Hic puer est inter homines</i>
„ zi manegero falle:	<i>in multorum vitium.</i>
„ Joh then z'ristantnisse,	<i>Et bis in resurrectionem,</i>
„ 9 thie zi libe sint giuuisse.	<i>qui vite eterne sunt certi.</i>
„ 10 In ceichan filu hebigaz	<i>In signum multum grave</i>
„ tho serspricht man thaz.	<i>est contradictor et.</i>
„ Thiu fruma ist hiar irougit,	<i>Hoc bonum hic apparuit,</i>
„ 11 so uucmo iz ni giloubit.	<i>cuilibet non creditum.</i>
„ Druhtin ist er guater,	<i>65. Dominus est ille bonus,</i>
„ 12 joh thiarna ist ouh sin muater,	<i>Et Virgo ejus mater.</i>
„ 13 Er tod sih anauuentit	<i>Et mortuus reuerietur,</i>
„ in themo thriten dage irsintit;	<i>in tertia die resurget;</i>
„ Ferit er ouh thanne	<i>Ascendet etiam exinde</i>
„ vbar himila alle,	<i>70. Supra solis lumen,</i>
„ Vbar sunnan lioht,	<i>Et omnes mundi gentes.</i>
„ Joh allan thesan uuorolt thiot.	<i>Et veniet cum potentia,</i>
„ Er quimit mit giuuelti	<i>quoniam erit mundi finis.</i>
„ 14 far so ist uuorolt enti;	<i>75. In nubibus preclatis,</i>
„ In uuolkon filu hoho,	<i>videbitis ipsam pulchram,</i>
„ 15 so scouuon uuir 'nan scono.	<i>Cum ipso erit ejus satellitum,</i>
„ Mit imo ist sin githigini,	<i>Et Angelorum multitudo:</i>
„ Joh engilo menigi.	<i>Exercet ibi, ego dico tibi hoc,</i>
„ Er habet thar, ih 16 Egan thir thaz,	<i>30. placitum multo gravissimum.</i>
„ 17 thing filu hebigaz.	<i>Apertum faciet ibi,</i>
„ Offan duar er 18 tharo,	<i>quod nunc celamus hic.</i>
„ 19 thaz uuir nu helen biare.	<i>Sive sit malum sive verum</i>
„ Ist iz ubel odo 19 uuar,	<i>manifestum erit ibi.</i>
„ 20 vnforholan ist iz thar.	<i>35. Infideles</i>
„ Thie vngiloubige,	<i>resicient id omne</i>
„ 21 thie abahont iz alle.	<i>Contradicent imo vehementer</i>
„ Firsprechent io zinori	<i>miraculosis factis his.</i>
„ 22 thie uuundarlichon dati.	<i>Et vulnerabit animam tuam</i>
„ Joh 23 uuuntont sferah thiaz	<i>enim malum acutus.</i>
„ 24 uuassan filu uuassaz.	<i>50. Aere tormentum</i>
„ Bitturu pina	<i>eandem animam tuam.</i>
„ 25 thia selbun sela thina.	<i>Videbis filium dilectum</i>
„ Thu sisus fun liaban.	<i>ad martirium trahi:</i>
„ 26 zi martolonne ziahana.	<i>95. Tunc rumpetur tibi cor</i>
„ 27 So riuzit thir thaz herza,	<i>per summum dolorem.</i>
„ 28 thuruh mihila smerza.	

„ Thaz

Thaz

- 9) *Giuuisse zi libe, certi de vitis, sc. eternam acquirendam.* Certitudinem hanc salutis S. Paulus ita docet, ad Ephes. 1, 13. Postquam credidistis in Christum obsignati estis Spiritu Promissionis sancto, qui est arrhabo hereditatis nostrae. Vid. Cap. VI. Traditus est nostri de Passion. Diuini juris §. VI. Scherz.
- 10) *Signum, scil. salutis; uti serpens in deserto.* Joh. 3, 14. Quod non ab omnibus recipitur, sed reprobatur. Signum Filii Hominis est ipse Filius. Matth. 24, 30. *Schilzer.* Cod. Vind. habet: *zeichen, pro: ceichan.*
- 11) *So uucmo.* Forte restitui: *so auer so, h. e. cuilibet.* Vel, *so auer so, quilibet id non credit.* Sic supra L, 3, 66. *so auer so, quilibet, so auer so, quilibet.* V, 8, 30.
- 12) *Versum 67. ita redde: Ille à morte se eripiet, liberabit.* Scherz.
- 13) *Pro: sages* Cod. Vind. & Flacius habent: *sagen.*
- 14) *Pro: tharo* uterque Cod. habet *thare.*
- 15) *In y. 8. Uuor,* idem est ac *bonum.* Scherz.
- 16) *Pro thie* in Cod. Vind. legitur: *thio.*
- 17) *Ullautet* habet Cod. Vind.
- 18) *Versus 95. aliter est vertendus: Riuzen enim non est rumpere, resiliu, ut B. Schilzero visum est,*

sed *flere, plorare.* Quo sensu *riuzen, riazzen, riazzen* tum apud alios, tum apud Otfridum occurrit. De Christo ad sepulchrum Lazari accedente dicit noster infra III, 24, 25.

Quem tpo Druhtin aufer
Thara riazzenet.

Accessit Dominus noster
ibi plorans.

Et III, 1, 21.

Riuzit mir thaz herza
Thaz duat mir ire smerza,

Plorat mihi cor

Hoc facit mihi illorum (peccatorum)
dolor.

In Vers. Tat. c. 23. §. 2. est: *Urle ju thie nu lobdet*
istiu auanta ir aueris inti rionet; F'e vobis qui
ridetis nunc, quia lagelatis & flebitis; hinc ro. 2,
sebat, lacrymas funderat iultra V, 7, 2. Unde np-
paret in vnum dici, quæ habet Palchmius ad
Tat. p. 372. Ceterum hos verius ita ego verto:

Tunc plorabit tibi cor.

Propter magnum dolorem. Scherz.

„Thar sprichit filu manno,
„thaz se er“ in halun lango.
10 Giborgan in diu manne, Ut revelaretur ex malis
oculis cordibus.
al ougit es sih thanne. 100.

Tunc eloquentur multi homines,
que celarent ante fuit diu.
Occultum in hominibus
omne offendet se exinde.

De Anna Prophetiza. Luc. 2.

CAP. XVI.

A Nna hiaz ein uuib thar, ^a
si thionata thar manag Jar.
Alt uuas si laro
joh filu manegero.
Si uuas forasagin guat
zi Gote ribra + sinu muat.
Ullitua gimuat,
gihial si fram thio guati
Sid si tharben bigan
thes liobes + z'iro gomman, Vixerat cum
vico suo sc.
penn. annis. 10.
So + habeta si in githahti,
uuar si then droht suahti.
Zi themo Goteshus fuar si far, ^a
jo + leitta s'iro daga thar.
Riuta thar thaz ira ser,
ni ruahtha gommanbes mer,
Deda si tho then githane
zi Gotes thionofte ana uuanc,
Joh thionota io gilicho
thar Gote + driunlichho.
Si allo stunta betota,
joh filu ¹⁰ oh fasteta:
Gottes uuillen huatta,
joh ¹¹ dionofst finoz uuahta,
Dages intz nahtes
heiz si thar thes rehtes.

A Nna dicebatur mulier ibi.
que serviebat iis hic multis annis.
Proveilla erat annis,
isque permultis.
f. Erat prophetissa bona
ad DEVM dirigebat suam mentem.
Vidua tranquilla
tenax erat maxime boni (iusti)
Postquam exire corporat
dilecto honorato marito:
Habeat in cogitatione,
unde solatium quereat.
Ad Dei domum ibat illico.
Et ducebat suos dies ibi.
15. Penitebat ibi de commissis valde,
nec curabat vitam alterius.
Faciebat (hic) cogitationes (suas)
ad Dei cultum sine cessatione,
Et serviebat equaliter
ibi DEO trienni.
20. Singulis horis orabat,
Et multum jejunabat:
DEI voluntatem custodiebat,
Et cultui suo invigilabat,
25. Die nocteque
iudebat hic reilo.
In

19) Pro in halun Cod. Vind. imò ipse Flavius habet
in halun, & rectissime quidem: reddere itaque Ver-
sum 98. hunc in modum: Quod ante Vos cele-
ravit diu. Scherz.

20) Versum 99. & 100. ita exhibet Cod. Vind:
Giborgan aid in manne
Al ougit er jeh demme.

Quod ita transfero:

Occultum edidit in hominibus
Omnino manifestabit se tunc. Scherz.

Ad CAP. XVI.

- 1) Pro Prophetiza MS. Flavianum habet: Prophetiza;
alt rectius Cod. Vind. Prophetissa.
- 2) In margine juxta Versum primum ponit ex Cod.
utroque: Et erat Anna Prophetissa. Scherz.
- 3) Pro fin sublitine ex Cod. Vind. si ira. Flavius ha-
bet: s'ira. Scherz.
- 4) Pro z'iro Cod. Vind. distinde: zi iro.
- 5) Pro habeta Cod. Vind. exhibet: habata.
- 6) In Cod. Vind. & Vat. ad marginem Versus 13. ex-
tat: Non discedet de templo.
- 7) Pro leitta s'iro Codex Cuiacensis habet: leita si
ira.
- 8) Pro Riuta Flavius habet: Kuluta. Sed legendum
ex Cod. utroque: Riuta: Kumen idem est ac

ferre, hinc aposter infra IV, 36, 38. verba Christi:
Filia Jerusalem nolite flere super me, ita exprimit:
Ni risset ir thaz minus ibi,
Ni kumet tod muan.

Nem plorate meam vilam,
Nec flere mortem meam.

Ita V, 7, 37. Angelus ad Mariam, ob oon inven-
tum in sepulcro corpus Christi plorantem, ita
alloquitur.

Ullib zin kumist thar,
quo ipso verba marginis: Mulier quid ploras?
exprimuntur. Belgis: kaymen, est gemere, vid.
Kilian Etymol. Versus itaque 15. hunc in modum
est traducendus:

Deplorabat ibi suam infelicitatem. Scherz.

9) Driunlichho non habet Codex Vindob. sed: driun-
cho, quod idem est ac: fideliter, tremulo, ita
supra I, 3, 90. gibrisen habuimus pro fideliter.
Scherz.

10) Pro: ob legendum est: eab, quod habet Cod.
Vind.

11) Pro dionofst finaz aahtha uterque Codex habet:
thionofst finaz aahtha. Ipse etiam Flavius legit:
aahtha, quod idem est ac: servitium ejus corre-
bat. Pro Uahtha hodie dicimus nite. vid. I, 12, 18.
Scherz.

In iugundi uard si uuitua:
mit thifu ¹¹ ir altera
Tho quam si in thefen stunton ^{Et hac ipse hord supercedit.}
¹² th'ih zalta bi then alton. 30.
¹⁴ Thaz ¹⁷ kindlin si thar gish, ^{Et drabine sprach.}
ioh lob ouh ¹⁶ druhtine sprach.
Si kunda tharfo s'z uuas,
thaz in thiū fruma queman uuas.
Salida zi libe,
gommann int uuibe,
Alte ioh iunge,
¹⁷ in thiū er tharzua githinge,
Niotot er sih libes,
ioh euuiniges liobes. 40.
So siu tho thar iriultun, ^{Et in perfectum collata.}
so in thio buach gizaltun,
Sie flizzun farthes sinthes
thes iro heiminges.
Thaz ¹⁸ kinda uuahs vitar mannon ^{Et per manm accitabat.} 45.
fo lilia vitar thornon.
So bluama thar in crute,
fo seono theh zi guate.
Uuizzi thebe mo ana far,
thaz uuas ¹⁹ gulumfih in uuar. 50.
Sih uuisduames irfalta,
fo Gotes Sun scolta.
Gotes Geist imo anauuas,
ni ²⁰ tharfu uuuntoron thaz:
²¹ Uuanta iz uuas imo ana henti
zi sineru giuucti. 55.

In iuventute fiebat vidua:
in senectute hac sua
Veniebat hac hora,
quam dixi de sene (Simeone)
Puerum ibi videbat,
Et laudem DEO dicebat.
Predicabat hic quod erat,
quod ei salus venisset,
35. Salus vite,
viris Et feminis,
Senibus Et iuuenibus.
Et quem is ad hoc invitet,
Frangit vitā
Et eternā gratiā.
Quem itaque perfectuerunt,
que in libro (sacro) relata sunt,
Operam dabant itinē
ad suam patriam.
Puer crescebat inter homines
ut lilium inter spinas,
ut flos in herba (gramine)
sic pulchre prevalebat in bonum.
Intelligentia accrescebat ipsi statim,
hoc erat congruum profecto.
Se sapientia implebat,
prout DEI filius debebat.
DEI spiritus in ipso erat,
nec opus (est) mirari hoc:
55. Nam id erat ipsi in uiribus,
in sui potestate.

22) Pro *ir altera* Codex Cæsareus habet: *ir aletta*.
Melius Vaticanus conjunctim: *iralteta*, i. e. *casu*
hoc, seu *in hōc statu* sc. Viduitatis *confessione*.
bat. Scherz.

13) Pro: *16¹⁸* Cod. Vind. distinde habet: *thi ih*.

14) Versum 29. & 30. ita reddo:

*Tunc veniebat illa eo tempore,
Quod nominavi, ad Senem.*

nampe ad Simeonem: ut & Josephum ad Ma-
riam, qui respectu Christi, recens nati, Senes
dicuntur. Scherz.

15) Pro: *kindlin* Cod. Vind. sinit: *kindlin*.

16) Pro: *drabine* idem Cod. habet: *drabines*.

17) Versum 38. & duos seqq. ita transiero:

Siquidem eo contendat, laboret,

Gaudet ille vitā

Et eternā gratiā.

In *thio pro siquidem*, etiam occurrit infra IV, 19.
24. ubi legitur: *in thio sei frages wörlit*, siquid-
dem modo illos interrogare veit. *Githinge* est
contendere, laborare, colluctari atque. Ita legitur in-
fra IV, 37, 65.

*Job uair thaz mari bringen,
Then thara zua githingen.*

*Ut etiam hujus rei nunciū afferamus,
Illis, qui eo contendunt.*

Eodem sensu, *thinge* usurpatur III, 1, 47. ubi la-
gitur:

Is muazi thingen zi thia.

Debeo contendere, allaborare eo.

Nietes, est *gaudere, delectari, frui, niscen, ge-
niscen*. Infra V, 6, 27. occurrit: *Niet*, pro *gau-
dio, delectatione*, apud Willeram. II, 4. t. 4: *Nie-
det mich, delectat me*, apud eundem II, 22. *aller
nindest, suavissimum*. Hodie superest: *niedliche*
specis, cibis delicatis, suavis. Scherz.

18) Pro: *kinda uuahs*, uterque Codex, imò & MSC.
Flacianum habet: *kind anahs*.

19) Cod. Vind. habet: *gilempik*.

20) Pro: *tharfu* Cod. Vind. habet: *thar f ihu*.

21) Pro: *uuantis* Cod. Vind. habet: *uuant*.

De Stella & Adventu Magorum, Matth. 2.

CAP. XVII.

Nist man nihcin in uuorolti,
thaz saman al irfageti
Ullio manag uuuntar uuurti
zi theru druhtines giburti,
Bi thiū thaz ih irdualta,
thar forna ni gizalta,
Scał ih iz mit uuillen
nu sumaz hiar irzellen.
Thoh druhtin ⁊ Christu giboran uuard,
thes mera ih fagen nu ⁊ nit thar.
Thaz bliadi uuorolt ⁊ uuurti
cheru filigun giburti.
Thaz ouh gidan uuurti,
si in euuon ni firuuurti,
Iz uuas iru anan henti,
tho det es druhtin enti.
Tho quam ⁊ ofstana in thaz lant,
⁊ thic irkantun sunnun fart.
Sterrono girufti,
thaz uuurun iro ⁊ listi.
Si ⁊ ciskoton thes kindes
far io thes findes
⁊ Jo kundrun ouh tho mari,
thaz er ther kuning uuari.
Ullarun fragenti,
uuar er giboran uuurti.
Joh batun io zinoti,
man in iz zeligoti.
Si zaltun seltani,
joh zeihan filu uuahł,
Ulluntar filu hebigaz,
uuanta er ni horta man thaz,
Thaz io fon magad burti
man giboran uuurti.
Inti ouh zeichan sin sionaz
in himile so scinaz.
Sagetun, thaz sic gahun
sterron cinan sahun,

Non est quisquam in mundo,
qui simul omnia enarrat,
Quam multa mirabilia facta
in Domini nativitate.
Ideoque, quod ego tardavi,
supra nec recensui,
Debeo ego libenter
nunc aliqua hic enarrare.
Cum Dominus Christus natus esset,
(de quo plura dicere amplius non est)
Ut gaudens orbis fieret
de beata nativitate,
Ut etiam (scitis) factum foret,
ille (munda) in eum ne periret:
(Ut) esset ei in manibus,
cum faceret id Dominus ad exitum (adimpleret)
Time veniebant (Magi)
qui recognoscebant soli ortum:
Stellarum positus,
hec erant ipsorum artes.
Hi scrutabantur puerum
imo ⁊ viam
Predicabant quoque tam publice,
quod hic Rex ille esset;
Erant interrogantes
ubi is nasciturus esset.
Et petebant auxilium
ut ipsis indiceretur.
Narrabant mirabilia,
⁊ signa multa memorabilia,
Miracula multa magna;
nam ante nunquam audita ea,
Ut ita a virginis partu
homo natus esset,
Atque ⁊ signum ejus fulchrum
in caelo sic appareret.
Dicebant: quod subito
stellam aliquam viderent;

Joh

Imo

Ad CAP. XVII.

- 1) Pro: Christus Codex Vindob. habet: Krist; id quod alibi etiam ita est.
- 2) Pro nit thar Cod. Vind. & Vet. habent: ni tharf.
- 3) Reke ⁊ aurti hic Schilterus reddit per ⁊ feret; morde hodie dicimus. Perperam autem hunc versum ita transfert Loccenius in Antiquitatibus Sueo-Gothicis cap. 20. Latum mundi germen. Quasi aurti esset substantivum, & borkam germen hic significaret. Scherz.
- 4) Pm ofstana Freherus legit: ofstana, Orientalis. Certe non reputavit Ecclesia Francica & Alemannica Magos fuisse Reges, sed sapientes. 7.42. h. Que traditio forte inde habet originem, quod quod Marcellinus tradit lib. XXIII. septem Magos Imperium Persarum occupasse; de quo vid. Val. Max. lib. I. c. 9. Rutgers lib. I. var. 2. Ofstana ntem videtur non esse Nomen, sed adverbium, vos Ofstana, ab Oriente. vid. Tatian. cap. 8. §. 1. Schilter. Legendum esse quoniam Ofstana apparet

ex utroque Cod. recte autem Celeberr. Schilterus Ofstana dicit esse adverbium, atque idem de notare ac: ab Oriente. Apud eundem, quem allegat, Tatianum, cap. 47. §. 7. legitur: ofstana inta auestana, ab oriente & occidente. In Glossis Florentinis MSS. Ofstana, Oriens. Scherz.

- 5) Versum 17. & tres eum sequentes Celeberr. Stadenius in Expl. voc. Bibl. Germ. ita optime transtulit p. 407. Do hanes vos essen her in das Land, die der Seuren Gang erkantet, der Sternes ihre Gestalt, das waren ihre Künste.
- 6) In 7.20. Rostgardius mallet legi in MSS. Ipsi pro: listi, ut sensus sit, ostendit studium ipsi fuisse in deliciis. Sed listi neque quadrat; nam listi veteribus est ars. Glossa Keronica: List, Ars; Li-flo, Arteses. Scherz.
- 7) Pro: euketan Vindobonensis habet: eistetan, & ⁊ pro: findes, iustas.
- 8) Cod. Vind. habet: Joh.

Joh darun filu mari, thaz er sin uuari.	40.	<i>Imo faciebant multum clarum, quod ex ipsis ejset.</i>
„Uuſir ſahun ſinan ſterron, „thoh uuir thera burgiſſeron.	<i>Vidimus enim ſtellarum ejus Orionem,</i>	<i>Vidimus ejus ſtellarum ſed nos civitatem ignoramus.</i>
„Joh quamun thaz uuir betotin, „ginado ſino thigitin.		<i>Et venimus, ut adoremus, gratiam ejus ambiremus.</i>
„* Offer filu ferro	45.	<i>In Oriente multum procul apparuit nobis ſtella.</i>
„ſo ſecin vns ouh ther ſterro.		<i>Eſſne quis hic in regione, qui aliquid hujus intelligat?</i>
„Iſt iaman hiar in Lante, „es iauuht thoh ſiſtante.		<i>Stellus recensimus utique, nunquam vidimus hanc antea,</i>
„Giſſirri zaltun uuir io, „ni ſahun uuir n'an er io.	50.	<i>Ideoque nunc ſtatimus, honorem novo Regi exhibere.</i>
„er niuuan kuning ⁹⁾ zcinot.		<i>Sic ſcribit nobis in regione (noſtra) viri in mundo veteri.</i>
„So ſcribun vns in Lante „man in uuorolti alte;	<i>Dicitur.</i>	55. <i>Quod vos nobis quoque referatis, quomodo id in veſtro libro ſonet.</i>
„Thaz ir vns ouh gizellet, „uuiſo is in iuo ¹⁰⁾ buah ſinget.		<i>Com hac verba ita celeriter, regi (ad aures) venient,</i>
So thiſu uuort tho gahun then kuning anaquamun,	<i>Audient autem Hiero- dus Rex turbatus eſt.</i>	60. <i>Obſervabat hic accurate ipſi illorum (acerſitorum) verba; Et quodlibet caput (omnes principes civitatis) tunc turbabatur.</i>
„Hintarquam er harro thero ſelbe uuorto;		<i>Audiebant ſilbenter, quo nos nunc fruimur libenter.</i>
Joh mannliches houbit uuard es thar gidruabit;	65.	<i>Scribis quoque ad ſe congregabat in illico.</i>
Gihorton uengerno thaz uuir nu niazen gerno.		<i>Hos interrogabat: ubi Chriſtus noſciturus ſit?</i>
Thie buachara ouh tho thare gilamanota er ſare.	<i>Congregavit enim Ponapriſtathianum.</i>	70. <i>Dicebat ad Sacerdotes eadem verba.</i>
Si uuas er fragenti, uuar Chriſtus giboran uuurti;		<i>Dabat pauper & dives reſponſum ſimiliter:</i>
Er ſprah z'en Euarton ſelben theſen uuorton.	75.	<i>Civitatem nominabant illico confirmant idem per omnia Verbis, quibus olim antiqui Prophete retulerant.</i>
Gab arner ioh ther richo, antuurti gilicho.		<i>Com ille certo jam deprehendiſſet verum (eſſe, quod) Dominus Chriſtus natus eſſet, Meditabatur in ſtatin firmiter magnum ſcelus.</i>
Thia burg nantun ¹¹⁾ ſie ſir, in ſeiſtſiſt datun alauuar,	<i>At illi dicunt Bethlehem Judee.</i>	80. <i>Ad</i>
Mit uuorton then er thie alturn foraſagun zaltun.		
So er giuuiſſo thar biſand ¹²⁾ uuar, druhtin Chriſtus giboran uuar.		
That er ſir inſeſti, mihilo unkuſſi.	80.	
	10. Z'imo	

9) Verſ. 45. Froherus emendat: *Offer filu ferro pro-
cul in Oriente*. Schilt. firmant hanc emendatio-
nem Codex Vind. & Vat. in Flavian MSS. legi-
tor: *offer*. Scherz.

10) Verſ. 51. & 52. ita reddi debet:

*Quare summi vos nunc confitentur. i. e. uo-
nimiter credimus, sentimus,*

Quod illa (stella) novum Regem significet.

*Eius enim non significat statuere, sed consen-
tiente, convenire inter se, eoque sensu. Conf. supra I,
9, 19.*

11) Zeinot non est infinitivi praesens, sed tertia per-
sona singularis praesentis Indicativi: nec zeinot
denotat exhibere, sed significare, indicitare. ita:
zeinot pro: significant, est infra I, 27, 104.
Scherz.

12) Per buah intelligitur Liber Sacer. dicitur enim
thie buach *ver* *scripturae* Sacer, ut Graeci
& Latini Eublia. vid. Glossar. meum voc.
Buach. Atque pro: et iuo, quod Flavian ha-

bet, legendum in iuo, iu vestro sc. Iudaeorum.
Schilt.

Nulla hic opus correctione; sensus satis planus est.
Quod id vestri Libri content, idemque Versum
51. & seq. ita reddendum iudico:

Id quod & vos nobis narratis,

Quod illud vestri Libri content. Scherz.

13) Verſ. 59. *biatarqum er hec*. Ex his, quae dixi ad
I, 4, 45. liquet hos duos versus ita esse expri-
mos:

*Turbatur valde
libi verbis. Scherz.*

14) Verſ. 77. Cod. Vind. pro: *se* habet: *ſe*.

15) Hoc uar transirendum est in caput sequentis
versus, uti apparet ex utroque Codice; itaque
versus hi ita sunt legendi:

*So er giuuiſſo thar biſand
Ullur druhtin hiſſi giboran uuard.*

*Com certo tam cognoviſſet,
libi Dominus Chriſtus natus eſſet.*
Scherz.

10 Z'imo er ouh tho ladota
thie uufun man 17 th'ih fageta.
Mit in 18 ist gaster thingon,
jo filu haligon.
Thia zit 19 eigota er son in,
so ther fterro giuon uuas queman 2 in.
Batfie iz ouh biruachtin,
bl thaz selba kind irfuahtin.
Giduet mih, quad er, anauuat,
bi thes fterren fart.
So faret ciskot thare
bi thaz kind fare.
Sin eiskot 20 io gilicho,
jo filu giuualicho,
Sliumo duet ouh 21 thane
iz mir zu uuizanne:
Ih 22 uuillu faran beton 'nan,
fo riat mir filu manag man.
Thaz ih tharzu 23 chinge
joh imo ouh geba bringe.
Loug ther uueniga man,
er uuankota filu thar fram.
Er uolca 'nan irchuesben,
joh vns thia fruma irlesgen.
Thaz imbos sie gihortun,
joh iro fertin lltun.
24 Irfein in far tho ferro
ther felfano fterro.
Sie blidun sih es gahun,
far sinan gifahun,
Joh filu frauualicho
fin uuaretun gilicho.
Leit er sie tho fcono,
25 thar thaz kind uuas frono;
Mit fineru ferti
uuas er iz zeigonti,
Thaz hus sie tho gifahun,
joh far thara inquamun.
Tha uuas ther fon guater
mit fineru muater.
Fialun sie tho fram hald, 26
thes guares 27 uuaretun sie bald,
Thaz

Clari vocati
Magor.

85.

90.

95.

100.

105.

110.

115.

120.

Et uicinis illis in
Beroliam.

Qui cum euangelistis
Regem, abierunt.

Et interuenit
dominus.

Ad se tuum iruitabat
sapientes viros, quos dixi,
Cum illi bono erat animo,
Et multis cum infidiis.
Tempus perquisiuit in eis,
quo stella solita erat apparere ipsi:
Rogabat eos quoque curiose (curarent)
ut de hoc puero inquirerent.
Faciatu me, inquebat, certiores
de stella carui;
Pergite, scrutamini hinc
puerum illum illico:
Ipsam inquirete finem (non singuli Et fecerunt)
Et multa curiositate (circumspeditione)
Confestim facite etiam abinde
ejus me certiores,
Volo ire ad adorandum eum,
sic fuscident mihi plurimi,
Ut ego eo placitum coruocem,
atque ipsi quoque donum offeram.
Mentiebatur vilis homo,
recedebat abinde valde procul.
Volebat ipsam occidere,
Et nobis hoc donum extinguere.
Hoc mandatum audiverunt
Et suum iter festinabant.
Apparebat ipsis statim procul
illa, rara stella.
Gaudabant confestim
simulac illum videbant,
Et valde letabandi
eam observabant finem.
Ducebat eos pulcherrime,
ubi puer erat factus;
Per suum cursum
erat id ostendens.
Domum ecce videbant
Et statim eo intrabant:
Hic erat ille puer optimus
cum sua matre.
Cadebant proni
bonum attendebant illico,

Puerum

16) Pro 2mo Cod. Vind. habet distinte: 2i ime.

17) Pro 18to idem Cod. legit: the ih.

18) In Versu 24. pro ist guater Cod. Vind. habet: giffant er. Vaticanus solum: giffant er. Unde illam & sequentem verbum ita transfero:

Cum illi suscepit Colloquium

Certe multe occidit. Scherz.

Giffant (pro quo etiam reperitur giffant) idem est ac festinavit, cepit, suscepit. ita II, 6, 80. de Adamo dicitur: thaz er leugnes giffant, quod mentis sustineret. conf. supra I, 9, 46. Thingon pro loqui non infrequenter usurpat, ita infra V, 10, 33. de discipulis Emauticis dicitur:

Bigundus thingon the uater in.

Incipiebant loqui tunc inter se.

Et 7. st. ibid.

Uiz er thiegota mit in,

Quamvis loquebatur cum ipsis. Scherz.

19) Pro: eigota Cod. Vind. habet: eigfata.

20) Pro: se gilicho Cod. Vind. exhibet: jo licho. Sed Flavianus textus videtur esse praefereendus. Scherz.

21) Pro: thane lege: thane. Ita enim habet Codex oterque, imo & ipsum MSC. Flavianum.

22) Pro: uuillu Cod. Vind. sibi: uuillu.

23) Versu 99. Cod. Vind. legit: gihinge. Ita suten ille est vertendus:

Ut ego eo tendam, seu proficiam.

De voce gihinge vid. notata supra ad I, 16, 38. Schilterus arbitratu, ut ex ipsius Versione appareat, per thoge intelligi Placitum, Conuentum, hinc ed h. l. annotat: Fingit Herodes & simulat nomen Regem sese ignoscere velle, & ob id Placitum seu Conuentum Procurement Regni convocaturum, ut omnes ipsam inthronisarent. Scherz.

24) Pro irfein Cod. Vat. & MSC. Flac. habet: yfifin.

25) Cod. Vind. ther uas thaz kind fono.

26) In margine versus 121. in utroque Cod. legitur: Et praecedentes adorauerunt eum.

27) Pro: uaretun. Codex Vind. ut & Flacius habent: suaren. Cum suten suaren non significet attendebant, sed erant, arbitror hald non reddendum esse per si illico, sed per vi confidentes. Id enim vox hald Majoribus nostris denotavit. Gl. Boethorini: haldlibbe, confiderenter. Gl. Lipsii: hald, fiducialiter. Supra I, 124. hald habuimus pro audaciter, unde versus 121. ita transferendus erit: in hunc erant confidentes, i. e. fiduciam certam habebant in hic inuenisse bonum, fontem salutis. Scherz.

28) Pro

Thaz kind sie thar tho betotun,
joh huldí fino ¹² thigitun.

¹² Indatun sie tho thare,
thaz iro dresó fare. *Et aperis thesauri fide.*

Rehtes sie githahtun,
thaz h'mo geba brahtun:

¹⁰ Myrrum inti Ulirouh,
joh gold kinentaz ouh

Geba silu mara,
si fuahtrun sine uara.

*Puerum itaque adorabant,
& gratiam ejus ambiebant.*

*Aperiebant tunc illi
suos thesauros illic.*

*Juris erant memores,
quod ipsi dona ferrent:*

*Myrrham atque thus
itemque aurum splendens,*

*Munera valde magna,
bi quaerebant ejus fidem (gratiam, protectionem.)*

Myssice.

'CAP. XVIII.

IH sagen thir thaz in uara
sie mohtun bringan metra:

Thiz uas sus gibari,
¹ theis geistlichaz uuari.

¹ Kundtun sie vns thanne,
so uuir ² firnemmen alle,

Gilouba ³ in girihti,
in theru uuuntarlichung gífti,

⁶ Thaz er urmari
vns euuarto uuari.

Ouh kuning in giburti,
jo b'unsh dot uuurti.

Sie uuurtun slafente, *Et amonendi in somno.*

⁸ In droume sie in zelitun.
then uueg sie faran scoltun.

Thaz sie ouh thes ni ⁹ thatin,
themo kuninge sih nahtin,

Noh ni kundtin thanne
thia fruma themo manne.

Tho ¹⁰ fuaran thie ginoza ¹¹
andara straza,

Harto ilente,
zi einigemo Lante.

EGo dico tibi hoc reuera
poterant offerre phara:

*Hoc fuit ita concepitum
quod myrrham esset.*

⁵ *Significant nobis exinde,
quod nos intelligamus omnes,*

*Crede per anagogen
de hac mirabili donatione;*

*Quod is sommus (opt. max.)
nobis sacerdos esset: (thus)*

¹⁰ *Et rex de nativitate, (aurum)
atque pro nobis moreretur (myrrha)*

*Ipsi dormientes
ab Angelis admonebantur:*

¹⁵ *In somno bi illis referebant
viam qua ire debebant.*

*Utque nec hoc facerent
Regi ut appropinquarent,*

²⁰ *Nec renunciarent inde
domum (Salvatorem) ipsi homini.*

*Tunc ibant bi confortes
alid vid,*

*Vebementer festinantes
ad propriam terram.*

Myssi-

28) Pro: thigitun Cod. Vind. habet: thigitun.

29) Verf. 125. & seq. curatius ita reddo:

Aperiebant illi tunc ibi

Suos thesauros cito. Scherz.

30) In Cod. Vind. est: Myrrum.

Ad CAP. XVIII.

1) Caput XVIII. in Cod. Vind. hic non incipit, sed demum infra post §. 24.

2) In versu 4. Editionis Flacianae pro *Thies* lego ex Cod. Vind. imd & MSC. Flaciano: *Thia*. Ceterum hunc & praecedentem versum ita interpretor:

*Hoc ita fuit gestum,
Ut spirituale esset.*

i. e. ut nobis aliquid spiritualis significaret. Scherz.

3) Versum 5. & tres sequentes aptius sic reddiderim:

Significaverunt illi (Magi) nobis tunc,

Ubi intelligimus omnes.

(*Crede [id] in resuscitacione f. recte*)

In mirabilibus domini. i. e. per dona

mirabilia, quod &c. Scherz.

4) Pro *firnemmen* §. 6. Cod. uterque legit: *firnemmen*.

5) In *girihti* superius occurrit pro in *resuscitacione, recte*, vid. I, 23, 51. & II, 3, 33. & III, 7, 57.

6) S. Hieronymus hic: Pulcherrima munerum sacramenta. Juvenius Presbyter uno versiculo comprehendit:

*Thas, Aurum, Myrrham, Regique, Homi-
nibus, Deoque*

Dona ferunt.

Floruit is sub Constantino M. teste eodem, libro de Scriptor. Eccles.

7) Pro *gimauente* lege in §. 14. ex Codice utroque: *gimauente*.

8) Versus 15. & seq. rectius ita traducitur:

*In somno illi (Angeli) ipsi (Magi) indi-
cabant,*

Quod iter ire deberent. Scherz.

9) Pro *thatin* Codex uterque & MSC. Flacianum habet: *thabrin*, i. e. *cogitarent*, *gedachten*, sc. quod velint iterum accedere Herodem.

10) Pro *fuaran* Cod. uterque, ut & MSC. Flacianum legitur: *fuaran*.

11) In margine versus 21. in utroque Cod. legitur: *per aliam viam reuersi sunt.*

Myſtice.

11 Manet vnſh thiſu fart,
thaz uuir es uocēn anauart.
Ullir vnſh ouh biruahen,
int eigan Lant ſuachen.
Thu ni biſt es, uuan ih, uuis;
thaz lant thaz 11 heift paradys.
Ih 14 mag es lobon harto,
ni 17 girimit mih thero uuerto.
Tho mir megī lidolih
ſprechan uuerto gilih,
Ni mag ih thoſ mit uuerto
thes lobes queman zi ente.
Ni biſt es io giloubo,
ſelbo thu iz ni ſcouuo.
Ni mahtu iz ouh noh thanne
irzellen iomanne.
Thar iſt lib ana tod,
16 lioht ana finſtri.
Engilichaz kunni,
ioh euuinio uuanni.
Ullir eigan iz ſirlazan,
17 thaz mugun uuir io riazan.
Joh 18 z'enin heimon,
io emmizzigen uueinon.
Ullir fuarun thanana noti,
thuruh ubarmuati.
Irfpau vnſh ſo 19 fallo
ther vnſer muatuuillo.
Ni uuohtun uuir 20 gilos ſin,
11 harto uuegen uuir es ſcin.
Nu riazan cilente
in fremidemo lante.
21 Nu ligit vns umbitherbi,
thaz vnſer adalcerbi.

25. *Monet nos hoc iter,*
ut nos ad id finis intenti,
Nobis etiam curam adhibeamus,
Et propriam terram queramus.
Tu nec es qui rei, opinor, intelligens,
illa terra vocatur Paradysus: 1. Cor. XI. 4.
Ego quam potero laudare diligentissime,
nec ſuppetent mihi (tamen) verba,
Etſi mihi poſſibile articulatione
eloqui verba equalia,
35. *Nec poſſim tamen verbis*
hujus laudis venire ad finem.
Nec qui rei credulus,
ipſe tu cum ni videris.
Nec es poteris id etiam poſtea tamen
referre mortalibus.
40. *Ibi eſt vita absque morte,*
lux ſine tenebris:
Angelicum genus,
Et æternam gaudium.
45. *Nos habemus id reliſtum (deſerimus)*
hoc oportet nos deplorare:
Imo illuc reparare
perpetuo plorando.
50. *Abstinemus inde omnino*
propter ſuperbiam.
Perſuſit nobis ſic clanculum (obſependo)
noſtra malitia.
Non volebamus auſcultare (altered)
valde apparet iſtud, (adhuc)
55. *Nunc ploramus exiles*
in aliena regione.
Nunc jacet nobis improbis,
illud noſtram nobile (clode, nobilis hereditas)
NI

Non

12) Cum Verſu 27. incipit Codex Cæſareus Caput XVIII. rectius id fuiſſet inceptum prius per verſum: *ſe uuertu ſleſute.* Scherz.

13) Pro: *biſt*, quod recentius eſt, Codex uterque habet: *biſit*.

14) Pro: *mag* ex Cod. Vind. ponit: *meg* iz. Vat. autem: *mag* iz.

15) Pro: *girimit* Cod. uterque habet *girimit*. *Girima* eſt ſuare, ſcilicet Oſtridus noſter dicere velle videtur, quod, quauis gaudia Paradysii laudibus edmodum extollit, tamen verba non ſunt ſufficienter, & ita, ut rem ſitis exprimant. Scherz.

16) Codex Vind. pro: *Liaht* exhibet: *Liaht*.

17) Verſ. 46. ita reddendus: *Hoc oportet uos ſemper (indulſenter) deplorare.* Supra vox *io* pro ſemper etiam occurrebat, nempe 1, 4, 120. Scherz.

18) Pro: *zenin heimon* Codex Vindob. habet: *zen in heimon*. videtur autem *in* & *heimon* eſſe compoſitum in omni vocabulum, ita ut *zen* denotet ad illas, prout occurrebat ſupra 1, 17, 69: *zen auarion*, ad ſacerdotes. Adde III, 7, 178. *lubrim* autem ſignificat *loca patriæ*, wo man einheimiſch iſt. Inuenitur autem hoc ſenſu *ubrimon* cum *acceſtu* & *conſundum* in utroque Cod. infra V, 9, 139. Verſus itaque 47. & 48. ita vertendus eſt:

Et ad illam Patriam (coeleſtem)

ſemper ploramus. i. e. plorantes tendimus. Scherz.

OTFRID. PARS I.

19) Pro: *fallo* Cod. Vind. legit: *ſille*, clandeſtine. Rhythmo magis conuenit hoc poſterior. Scherz.

20) Verſ. 54. pro: *giſes ſu* lege ex Cod. Vind. *giſofin*. Quod *giſofin*, *giſofin* idem eſt ac *audire*. vid. Ceſcherr. Staden. in Specimine Antiq. Francie. p. 23. n. 10. Scherz. Hodiernus ap. Sueton *lyſen* eſt *attendere*, *auſcultare*. Anon.

21) Verſ. 55. in Cod. Vind. ita legitur:

Harto uuegen uuir es cin.

Arbitror autem cin idem eſſe ex cin, quod ſupra habuimus 1, 4, 119. & 1, 7, 42. ac idem eſt ac: *zu ſines*. Eodem modo *cir* legitur in Rhythmo da S. Anne II. pro: *zu ſiv*. Verſum autem hunc quia *uuegen*, *ire*, denotat, ita reddo:

Daſter imus ad illas, oempe, inſinamus, do-
micilia coeleſtis.

Ad hanc interpretationem moror per locum, qui eſt infra IV, 1, 92. Scherz.

22) Verſus 52. & 59. Celeberrimus Stadenius in Explic. Voc. Bibl. Germ. p. 182. reddit: *zu ſaget* *mit obu ſagen* *uſer eigenthümliches Erbe*. *Adalcerbi* quidem in genere *Hereditatem* denotat, uti etiam apparet ex III, 1, 20. & IV, 8, 17. non incommode tamen hic euphaſin vocis *Ad*, quæ *primarium*, *præcipuum* ſignificat, ita expreſſerit, ut *Adalcerbi* reddas per *Hereditatem primariam*, quam primario querere & ſcultare debemus. Scherz.

- Ni niazen sino guati,
so duat vns vbarmuati.
Tharben uuir nu ⁴¹ leuues
libes filu maneges.
Joh thuiten hiar nu noti,
bittero ziti.
Nu birun uuir mornente,
mit feru hiar in Lante.
In managfalten uuunton,
bi vnseren ⁴⁴ stunton.
Arabeiti ⁴⁵ manago,
sint vns hiar io garauno
⁴⁶ Ni uuollen heim uuifon
uuir uuenegon uuifon.
⁴⁷ Uulolaga elilenti,
harto bistu herti.
Thu bist harto filu suar,
thaz sigen ih thir in ala uuar.
⁴⁸ Mit arabeitin uerbent,
thie heimges ⁴⁹ tarbent.
Ih haben iz funtan in mir,
ni fand ih ⁵⁰ liebos uuht in thir.
Ni fand in thir ih ander guat,
funtar ⁵¹ rozzagaz muat,
Seragaz herza,
joh managfalta smerza.
⁵² Ob vns in muat gigange,
thaz vnsh heim lange,
60. Non fruiat ipsius bonitate,
hoc facit nobis superbia.
Carentis nunc malis
bono (imò) multiplici.
Et toleramus hic nunc necessitates,
amara tempora.
65. Nunc famus nos legentes
cum dolore hic in terra,
In multiplicibus vulneribus
in nostris horis.
Labores varii
sunt nobis hic parati.
70. Nec volumus domum visitare
nos miseri orphani.
Quauis exul,
valde est durus.
75. Tu es valde multum molestu,
hoc dico tibi per omnem veritatem;
Cum laboribus conuersant
patris carenti. (eternad)
Ego id deprehendi in me,
nec deprehendi cari quid in te:
Nec deprehendi in te aliud bonum,
quam aruginosum animum
Fulcratum cor
& multiplices dolores.
85. Utinam vobis in mentem veniret,
ut nos domum desideremus,
- Zi

In

23) In versu 61. leuues videtur adverbialiter sumi pro infelicitate, misere, ita usurpatum occurrit infra V, 9, 70. ubi legitur:

Thes managfalten feres
Thes anir na thalten leuues.

Multiplicis calamitatis
Quam nunc experimur infelicitate.

Est à leuue, quæ vox calamitatem, miseriam denotat. vid. infra III, 20, 183. & II, 6, 78. & IV, 26, 12. ac V, 9, 70. & V, 19, 14. ut & III, 1, 33. in Glossa Rhodani Mauri est: Leue, pestis. Reddo itaque versum 61. & seq. huic in modum:

Carentis nunc infelicitate
Boni admodum multiplici.

Sane Versio Schilteriana se tueri non potest; cum carere malis non est infelicitas; ceteros tamen ideam hic Author noster repræsentare laborat. Scherz.

24) Pro *fontem* Cod. Vind. exhibet: *fonten*, i. e. *ob nostra peccata*, uti reddendus est Versus 69. Scherz.

25) Pro *manago* Cod. Vind. habet: *manege*.

26) Versum 71. reddo: *ne volumus in Patriam* (sc. coactum) ire. Infra III, 23, 14. verba: *Eamus in Iudæam*, redduntur Francice: *assumes there Judæam*. Scherz.

27) Versus 73. & seqq. duo ita sunt exprimendi:

6 Exilium
Valde es durus
Tu es valde graue seu molestum.

Elilenti est ipsum exilium, peregrinatio, infra I, 21, 6. dicitur:

Thar Joseph uuit in Lante
Hina in elilenti.
Cum Josephus esset in terra sc. cā
ibi in exilio.

Glossæ Lipsiæ: *Elilenti*, peragitationis, de hoc loco vid. supra I, 1, 133. Scherz.

28) Versus 77. & 78. ita sunt transferendi:

Cum doloribus conuersantur, cuncti sunt,
Qui Patria (coacti) carent. Scherz.

29) Pro: *tarbent* uterque Codex habet: *tharben*.

30) Pro: *liebes* Cod. Vind. habet *liebet*. Vat. autem: *liebet*.

31) *Rozzagaz uuit*, (Vindob. Codex habet: *rozzagaz uuit*) Schilterus reddit: *aruginosum animum*. Forte dicere voluit: *aruginosum animum*. Sane *rozzagaz* vel *rozzagaz* est *aruginosus*, *tristis*, *lægens*. ita infra II, 20, 23.

Furiet in tibi fuerza

Joh rozzagaz herza.

Auferit illis dolores

Et aruginosum cor.

Ubi ipse Schilterus reddit: *lucos* cor. adde II, 16, 12. & V, 1, 40. Scherz.

32) Versus 85. osque ad 90. ita videntur esse vertendi:

Si nobis in mentem venerit,

Quod in Patriam (venire) *desideramus,*

In illam (coactilem) *regionem cito,*

Et (ad) *sempiternum gaudium.*

Ineamus (Eundem est) *facti facti hi* (Magi

fecerunt)

Etiam aliam viam.

Langen 9. 26. est *desiderare*; hodie dicimus *verlangen*. Uti recte Schilterus exposuit: *invenirentiam* eodem sensu *belangen*. Strycker. in Hist. Caroli M.

MSC. fol. 27. b. 2.

Die Fursten belangen fere

Die lange bis gewoen hat;

Si seben gerne weit und chint. Scherz.

Gifabe, 7. 28. gaudium: apud Titianum occurrit:

gifebo pro gaudia. cap. 1. §. 6. *intu beryth thir gifebo*

intu thūda, & *ipse erit gaudium tibi* & *exultatio*. adde infra IV, 20, 12. Gothis, *fabedi*, *fagader*,

gaudium. Anglo-Sax. *gifea*, gaudium:

geseban, gaudere. Anglis: *Fan*, latus, item

lucoter. Islandis: *fagader*, laticia. *Feigru*,

seyne, seque, latus. Suecis: *Fagnad*, gaudium.

Scherz.

33) Vers.

Zi themo lante ingahe,
 ouh iamar gisahe.
 Farames so thie ginoza,
 ouh andera straza.
 Then uueg, ther unih uiente
 zi eigenmo lante.
 Thes selben pades fuazi,
 suachit reine fuazi.
 90. Si therer situ in manne,
 ther thar anagange:
 Thu sealt haben guati,
 joh mihilo otruati.
 In herzen io zi noti,
 uuaro karitati.
 Dua thir zi giuurti
 seono furiburti.
 91. Ulis horfam ouh zi guate,
 ni hori themo muare.
 92. Innan chines herzen kuff,
 Ni laz thir thefa uuorolt luff.
 Fluh thir geginuurti,
 so quimit thir fruma in henti.
 Hugi, uuio ih thar fora quad,
 chiz ist ther ander pad.
 † Gang thefan uueg, ih sagen thir, ein,
 er gilekit thih heim.
 93. So thera thu heim uuesti,
 ni uz ist mit glusti.
 So bistu Gote liober,
 94. niuutrat ist, scadon niamer.

In terram illam ingredi
 Et in perpetuum occupare.
 Proficiscimur sic confortes
 etiam alii vld.
 90. Via, que nos ducit
 ad propriam terram.
 Illius vie dulcedo
 postulat puros pedes.
 91. Sint tales mores in homine,
 qui cum ingreditur:
 Tu debes habere bonitatem,
 Et maxime humilitatem,
 In corde Et de necessitate
 veram caritatem.
 100. Fac tibi ad dignitatem (decus)
 pulchram abstinentiam.
 Exhibe obedientiam ad hominem,
 nec oculi appetitui.
 101. Intra tui cordis scriptum
 ne fiat tibi huius seculi voluptatem.
 Fuge praesentia,
 sic venit tibi bonum in manu.
 Cogita, ut supra dixi,
 hac est altera via.
 110. Ingredere hanc viam, dico tibi semel,
 comitabitur te domum.
 Cum ea domi fueris,
 nunquam finis eris cum voluptate.
 111. Sic es DEO carior,
 damnum nunquam.

93) Verf. 96. & seqq. ita reddo:

Sit horum morum (seu: his moribus praeditus)
 inter homines,
 Qui eo tendit. Scherz.

14) Freherus: MSC. habet: *niis herfam*, non *herfam*,
 ut Flacian. Habentur hic fundamenta illa perle-
 gionis Christianae: Proprietatis abdicatio, *Fa-
 riburti*; Obedientia & Continentia. Unde tria
 vota Monastica enata. Schuler.

37) Versum 106. ita reddidit Celeberr. Stadenius in Expl.
 Vac. Bibl. Germ. p. 370. *Luff dir in demselben zeiten
 Gefchmack dieser Welt Luff nicht kommen.* Scherz.

† Versum 111. ita transiero: *I hanc viam, dico tibi,
 solum, seu unicam.* Scherz. Versu 112. pro: *co-
 mitabitur*, ponit: *duces*. Scherz.

146) Versus 114. & seqq. in Codice Vind. & Vat. ita
 leguntur:

So thu thera heinnissi
 Niuzist mir glusli.
 Ita tu Patria (coelesti)
 Frateris cum delectatione.

Heinnissi est Patria, aut Domicilium ordinarium.
 ita *heinnissi* apud Ildororum p. 268. idem est ac
 habitatio, in Gloss. Lazii p. 57. legitur: *in der
 Sammaisse*, consortio, conf. Palthen, ad Ildor.

p. 416. *Nahissi*, praesentium, viciniam significat
 apud nostrum IV, 5, 79. & IV, 11, 69. & IV, 11, 106.
 Gothis *Fyft*, unde *heinnissi* nostrum, originem
 trahit, idem est, ac *Manjo*, *Habitatio*, vel *Pre-
 sentia* in hoc vel illo loco. vid. Verelii Ind. Ling.
 Scytho-Scand. voce: *Fyft*. Locum huic ele-
 ganter illustrat ipse Otfridus nostrer IV, 5, 69. seqq.
 ubi ita loquitur:

Er leitit mit glusli
 Thib zer heinnissi,
 Je vibtit unsib alle
 Zi themo heffelle, &c.

Ducit nos cum gaudio
 Ad Domicilium (Patriam coelestem)
 Et dirigit nos omnes
 Ad illud castrum, &c. Schertz.

37) *N'utrat*, forte. supra c. 1, 195. Schuler. Recte
 Schulerus coniecit: *ni N'utrat* mutandum esse
 in: *N'utrat*, Codex Vind. & Vat. clare legunt:
N'utrat; *nutratem* idem est, ac *finire*, *per-
 borrefcere*. vid. quae dixi supra ad I, 1, 195. Verre
 itaque hos duos ultimos versus hunc in modum:

Sic es Deo carus
 Nec timis damnum unquam. Scherz.

De fuga Joseph cum Matre in Egyptum.

Matth. 2.

CAP. XIX.

Joseph Jo thes sinthes
er huatta thes kindes,
Ullas thionostman guater,
bifuorgeta ouh thie muater.

Ther engil sprah imo zua:

„thu skalst thih heffen silu frua.

„Filiu in andaraz lant,

„bimid ouh thefan fiant.

„In Aegypto + uuis thu far,

„vnz ih + zeigo aaur thar,

„Ullanne thu biginnes

„thes thines heiminges.

„Ni laz iz nu vntar in uuari,

„thia muater thara fuari,

„Thaz kind ouh io gilicho

„bifuorge herlichio.

„Ther kuning uuilit sljumo

„inan suachen + in giriuno,

„Mit + hizenten suerton,

„nales mit then uuorton.

„Hugi silu hartio

„thero minero uuorto.

„In herzen giuaro uuartes,

„+ thaz th'uns thia fruma haltes.

Approch Anglum
Domini Joseph.

Parum citius
in Herodis
quaesum.

5. Angelus dicebat ad ipsum:
tu debes te levare multum mune.
Fuge in aliam terram,
vitaeque tuae hostem:
In Aegypto commoreris illico,
usque dum indicavero iterum ibi,
Quando regressurus sis
in tuam patriam;
Ne intermittas itaque hoc profecto,
matrem hinc deducas,
Puerum quoque simul
cures splendide.
Rex vult ocyus
ipsum querere vociferando,
Cum micantibus gladiis,
nec tantum verbis.
Memento multum firme
meorum verborum.
In corde vere obstrictus,
ut nobis bonum hoc feres.

„Er

III

Ad CAP. XIX.

- 1) Versum primum & secundum ita transfero:

Joseph etiam tunc
Custodiebat puerum.

Malo ita vertere, quam per verba: *in hoc illu-*
nere. Licet enim *sub*, *find*, *iter*, *viam* deno-
tet, seu apparet ex I, 13, 41. & I, 21, 11. & III, 4,
51. tamen, quia hic sermo est de tempore, quo
iter, seu fuga Josephi nondum erat suscepta, re-
gius: *thes fothet*, exprimitur per *tunc*, *illo*
tempore, *illa vice*. Quo sensu etiam infra III, 4, 71,
ubi de matre infantem suum verberante dicitur:

Gilegit far thes sinthes
Thes tra loben kinder.
Requidatur continue: illa vice,
Sui chari infantis.

Prout vertit Celeberr. Stadenius in Specim. Anti-
quit. Francie. p. m. 12. conf. infra IV, 6, 59. hinc
etiam Joctus in Glossis. Ulphilas Goth. notat: *su-*
tho ommaleribus postpositum idem est cum An-
glo. Saxonico: *siþe*. Vices. In Ulphilas Job. IX,
24. est *anþaramma sinthes*, altera vice, rursus. In
eodem Marc. XIV, 71. *Thrimistotham*, Ter. Lucæ
XVII, 4. *Sissasintham*, septies. Scherz.

- 2) Pro *andaraz* Cod. Vind. habet: *anþeraz*.
3) In margine versus octavi uterque Codex habet:
Dicens: fuge in Aegyptum.
4) Vers. 9. millem *rei* reddere per *su*. Scherz.
5) Ve. 10. post *vozes*: *ant id* Codex Vind. habet:
thir. Itaque versus ille ita est supplendus: *Uque*
dum tibi indicavero iterum ibi. Scherz.
6) Versus 11. & 12. *anti* *vnde* ita exprimo:
Quando in incipere debeas (reditum)
In tuam Patriam i. domitium.
7) Verbo versus 13. in *gruano* B. Schiterus cum rectis
translatis, casu facile videre est. Alii quomodo

transferenda sint, & ipse hæreo: sed hic opus
est: quod etiam collimat Rothgarius in Emenda-
tion. Vaticanis ad h. l. ubi dicit: *Vocem hanc*
in malo alio nomine me legisse memini. Ab initio in
mentem venit, in *gruano* idem esse ac in *grano*,
i. e. *clauis* occurrere. Nam vox *grano* denotat *my-*
stria, *res occultas*, vid. Tat. c. 74. §. 4. adde Ce-
leb. Palchonium ad Tat. p. 187. Sed cum infra I,
27, 70. juxta exemplar Flavianum hoc vox io ta-
libus circumstantiis occurrat, quæ hæc explica-
tionem per *clauis* non admittunt, sinuam mutavi.
Verba Otfridi ibi tradentis, quomodo Legati Ju-
dæorum Johannem Baptistam de conditione suâ
examinauerint, ita se habent:

Sprachon se aaur sljumo
Jo thrate in giriuno
Gebrore uorto,

Fragmen 'nan barto.

An origo hujus vocis deducenda est à *Giri*?
quod *avaritiam*, *aviditatem*, *begierde* denotat;
ita infra II, 5, 15. 21 *giri* *job* 21 *ruame*, ad *avaritiam*
& *ambitionem*. Glossæ Keroni: *Kivide*,
desiderium, concupiscentia; ut meni sit: quod
Herodes *avide* infantem Christum sit quæsiurus.
Sed alia hæc rem decidendam relinquo. Scherz.
Vide, monon legi possit in *gruano*, cum fremitu
aut indignatione. Contrarius faret. Certe Angli,
(veteri Germanica voce) *grim* vocant hominem
indignantem: & Gloss. vet. à Schiltero ad PLV, 12.
Notkeri citat, *erimozet*, *erimozet*, *erimozet*. Anm.
8) Freherus: MSC. habet *hizentes*. Schilter. *hiz-*
tes etiam est in Cod. Vind. imò & MSC. Flavianus.
Rothgarius recte reddit: *acutus gladius*. Est à
hizen mordere, beissen, *hizeni* fuerit occurrat
etiam infra IV, 13, 86. Scherz.

- 9) Vers. 14. pro *thaz id* aut Cod. Vind. habet: *thaz*
tho *ant*.

10) Pro

„Er suar far thera ferti
 Nahtes mit giuuurti,
 Thaz iz ni uuurti mari,
 joh baz sirholan uuari.
 Er ouh thaz ¹⁰ ingiangi,
 siu ¹¹ uuafan ni bifiangi.
 Bi thi uuas er so crachar,
 joh harto filu uuachar.
 Siu fuart er, no nih dualta,
 in lant, thaz ih nu zalta.
 Thar uuas ther sun guato,
 vnz starb ther goteuuoto.
 Tho uuard thar irfullit,
 thaz forasago fingit,
 Von Gotc feltunaz,
 joh uuuntar filu uuaraz;
 Er quad, er uuolti herafun ¹⁴
 sinan einigan Sun
 Ladon thanana iz Lance
 er sinan liut halte.
 In buachon duat man mari,
 er fiar iar thar uuari
 Sume qucedent ouh in uuar,
 chaz er uuaz ¹⁷ in zuei iar.
 Thia giububa, ih sagen thir uuar,
 chia laz ih themo iz list thar.
 Ni ¹⁸ scrib ih ¹⁹ hiari nu rheiz,
 thaz ih giuuiffo ni uueiz.
 Ob ih giuuiffo iz uuefthi,
 ih ²⁰ scrib iz hiar infelli.
²¹ Thoh mag man uuizian thiu lar,
 uuio man siu zclit thar.

qui confregit an-
 te portam.

Et ibi uox ad
 ebraeos dicitur,
 ut interpretentur,
 quod dictum est
 per Prophetam.

25. Ille proficiscatur illico hoc iter,
 nouu, boneste (tamen.)
 Ne fieret manifestum,
 sed eo magis celatum foret.
 30. Is etiam id euitaret,
 (ut) eos lamentatio non obrueret.
 Propterea erat is eo alacrior,
 Et eo magis fortior.
 Ilam dacebat is, nec tardabat,
 in terram, quam dixi.
 35. Ibi erat filius ille bonus
 usque dum moueretur tyrannus.
 Tunc aduoclebitur,
 quod Propbeta canit.
 De DEO mirabile,
 Et miracula multa uera.
 40. At: Volebat (DEVS) hic
 suum unicam filium
 Vocare ex illa terra
 (ubi) suum populum serualet.
 45. In libris traditur,
 (quod) quatuor annos ibi fuerit.
 Alii dicunt etiam pro uero,
 quod fuerit duos annos.
 50. Fidem, dico tibi uere
 relinquo ei, qui legis hec;
 Nec scribo hic quicquam.
 quod certo non sciam.
 Si certo id scirem,
 scriberem hic firmius.
 55. Interim qualibet sciat hos annos,
 quemadmodum eis supputare uelit.

De occisione Infantum. Matth. 2.

CAP. XX.

SO Herod ther kuning tho bifand,
 thaz er son in bidrogan uuard.
 Inbran er far zi noti
 in mihil heizmuazi.
 Er sinta man manege,
 mit uuafanon garauuc.

Vident Herodem
 quod filius es-
 se & magis, f.

Joh

Cum Herodes Rex deprehenderet,
 quod ab eis illasus esset,
 Excandescit illico uolentius
 in magnam iracundiam.
 Adhibet homines multos
 armis paratos.

Et

- 10) Pro ingiangi Cod. Caxar, legit: ingiangi.
 11) In Veri. 30. uuafan mallem reddere per arms i. e.
 armati homines. Scherz.
 12) Veri. 41. margini adscribendum ex Cod. utroque:
 Ex Aegypto uocari filium meum.
 13) Posteriorum sententiam bienni approbat Sethus
 Caluilius in Chronol. A. M. 3949.
 14) Pro scrib Cod. Vind. habet: scribis.
 15) Veri. 11. Pro huius rheiz legendum est ex Cod.
 utroque: hiar in urbeis. Urbeis est tumultus, con-
 fusio. Item rebellio. Petrus negans se esse ex sociis
 Christi infra IV, 18, 35. apud Nostrum dicitur Nima-
 chus, id est urbeis, nec ego feci (excitavi) hunc tu-
 multum. Adde II, 24, 17. & IV, 27, 55. hinc Celeb.
 Staudenius in Untersuchung des Wörtheins Ur, quae
 subsubstantia est der Erklärung der deutschen Eibb.
 Wörter p. 27. dicit: Urbeis, Aufrahe des ge-

meinen Pöbels, wann die Gemeine entbrannt
 und erhitet ist. Melius, quam Mylins in Ar-
 chnologo, qui p. 120. dicit: Urbeis Ofride vi-
 detur esse Jafus, superbia, insania, approbrium,
 vel simile. Verum autem ita reddo:

Nec scribo hic tumultuarie. Scherz.

- 16) Pro scrib iz Cod. Vind. sinit: scribi is.
 17) Verum 35. & 50. ita redderem.

Attamen potest quicquid scire annos,
 Quomodo illi indicatur.

i. e. Licet uelicemus, an per duos, an per qua-
 tuor annos in Aegypto fuerit, sufficit, quod scia-
 mus, per aliquos annos, seu libri eruditorum
 indicant, eum ibi fuisse. Scherz.

- Joh ¹⁴ z'iro leidlufti
Nem'iz fon ther brusti.
Ira ferah bot thaz uuib,
thaz iz muast haben lib.
Ni funtun thia meina
ginada niheima
¹⁷ Uuiz uuas ofto manegaz
joh filu managfaltaz.
Ni fah man, io ih fagen thir, thaz,
thekemo gilehaz.
Iz ni haben liuola,
noh iz ni lefent scribara;
²⁶ Thaz iungera uuorolti
fulih mord uuerti.
In then alken cuuon,
fo faget thefan uuucuon,
Thaz ²⁷ zalta's er vbarlut,
ther selbo druhtines drut.
Er quad: man gihorti ²⁸
uuuonon thefo datl.
²⁹ Filu hohen stimmon:
uib mit iro kindon.
³⁰ Muad sic thar ni uuoltin,
suntar fiu fih qualcin,
No droft gifahan lindo.
fo manegero kindo,
Ther iro kuning iungo
³² ni mit iz io fo lango
Thaz uuig er ni firbari
in thiou fin zit uuari,
Er gifecin thaz ³³ filu fram
fo er zi finen dagon quam,
Tho goz er ³⁴ b'unlih ³⁵ linas bluat,
thaz kuning ander ni duat.
Nu folget imo thuruh thaz
githigini fo ³⁶ manegaz
Thaz ther n'ist hiar in libe,
ther thia zala irfcribe.
31. Et ad ipsarum dolorem
rapiebant ab uberibus.
Proprium vitam offerebat mulier
ut ei (infanti) liceret habere vitam.
Non inuenit ista multitudo
gratum, ne una quidem.
40. Tormentum fuit perueriam
et valde multiplex.
Nec visum fuit, dico tibi hoc,
tale quid simile.
41. Nec habent id libri,
nec legunt Scriptores (bistorici)
Quod iuuenis orbis
talem necem expertus.
In Veteri Testamento
predicit hanc passionem,
Refertque clare
ille DEI Fidelis. Jo. 14.
At: Audita sunt
plorare hac facinora.
35. Multe alie voces:
mulier cum suis liberis.
Quietem (sibi addi) volebant,
sed se ipsa torquebant.
Nec solatium admittere bene
tot de infantibus,
60. Quorum Rex pater
hand evitabat idem aliquando (dixi post)
Nec praelium declinabat,
quando suum tempus instaret,
65. Offendit hoc multo amplius,
cum ad suos dies veniret,
Tunc funderet pro nobis suam sanguinem,
quod Rex alius non facit.
Ergo sequamur ipsam ob hoc
ministri tam viri (martyres)
70. Et non sit hic in vita,
qui numerum (martyrum) describat.

scissura. Anglis: cleave fendo, scindo a balcers cleaver, securit. Islandis klofi, fissura, klyufa, scindere. Anglo-Sax. cleafan, cleafan, clyfan, scindere. conf. Hickesum in Thes. Lingg. Septentrional. in Gramm. Anglo-Sax. p. 214. Verba itaque verum 31. & seq. hac ratione:

Diffundendo uulnus asperiebatur
Infans ex manibus: Scherz.

14) Pro a'iro Cod. Vind. habet: zi iro.
15) Pro auiz Codex oterque habet: auig, quod pagnam, praelium denotat. Scherz.

16) Versus 47. & seq. clarius ita redditur:
Quod iunioribus (i. e. hanc eadem sequentibus) fecit
Simili eadem contrigit.

17) Pro: Zalta legesodum: zalta's, quod non tantum Codex oterque, sed & Flacianum MSC. exhibet zalta's er, id est, antea dicebat. Scherz.

18) Margini versus 32. in MSS. adscriptum est: P'an in Roma audita est.

19) Versum 32. & 36. cum precedentibus duobus ita reddito mallem.

Dicebat: audita est
Plorare hac facie
Almond alius vocatus
Atque cum infantibus.

20) Aloud nec Flacius habet, nec MSS. sed loco ejus exhibent: Quad, & pro thear Codd. habent: thaz. Pro gifahan Cod. Vind. exhibet: gifahu. Versus itaque 37. & tres seqq. ita expremo:

Dicebat (Propheta Jeremias) quod repa-
guarent,

Infanti ratione se cruciarent (Matres)

Nec solatium admittere leniens (velint)

Ob tot infantes (oculos) Scherz.

21) Nimiz legit Flacius, sine sensu. lego: ni mid iz, oon evitat hoc Rex. Salvator Frherus: alii legunt: Nimiz u. Schilter. Cod. Vind. exhibet: Ni mid az. Vaticanus autem: Nimiz. Versio Schilteriana recte se habet. Scherz.

22) Versu 61. filu fram oon debet reddi amplius: aft: almodum. Scherz.

23) Pro P'angf Cod. Vind. sinit: N'angf. Sed Vaticanus consensit editioni Flacianae.

24) Pro fmar. Utque Cod. & MSC. Flacianum habent: fmarz.

25) Pro Manegaz Cod. Vind. habet: Managaz.

De Morte Herodis. Matth. 2.

CAP. XXI.

THo erstarp ther kuning Herod,
 Joh hina ' fuarta 'nan tod.
 Mit totu er daga fulta,
 ther io in abuh uoalta.

Thar Joseph uuas in Lante,
 hina in eliente,

1) Quamun bot imo in droume,
 'er thes kindes uoala goume.

Thia muater ouh bibringe

4) z'ro heiminge:

Jo uulson heimortes
 eiganes Lantes;

Ni si thir es, quad er, not,
 ther iro fiant ther ist dot.

Bithiu illi io thes sinthes
 thes iro heiminges.

Fuar er sar heimort

Qui confertus
 accepit puerum.

firmam ouh gemo thi uuort.

Saman mit 'thera muater,

so fuar ther Sun guater.

20.

Tho 6) gihorit er mari

Au dicit matrem, quod Archelaus regnum
 'thaz ander kuning uuari, secuta in pacem
 Galilee.

* Joh ouh thero uuorto
 hintarquam er harto.

Kert er tho in fiara

in cina burg ziara.

Thaz kind er scono thar irzoh

joh then fianton intloh:

Uluahs er filu zloro,

in uuizin uoala skioro.

In uuisduam 9) theh io thanne,

mit Gote, ioh mit manne.

Tunc moriebatur Rex Herodes
 Et dicebatur senex;
 Morte ille dies adimplebat, (claudens)
 qui utique in interitum volebat.

5. Cum Joseph esset in Regione
 foris in exilio,

Veniebat natus ipse in somnio

(ut) ipse Pueri bene memor esset,

Matrem quoque reduceret,

10. ad ejus patriam (domicilium)

Et redeat domum

in propriam regionem.

Ne sit tibi, dicebat is, metus,
 ipsorum hostis est mortuus.

15. Propterea matrem hoc iter,

ad ipsorum domicilium.

Proficisceretur in statim domum

percipiebatque libenter hac verba:

Similique cum Matre

ibat filius ille bonus.

Tunc audivit rumorem,

quod alius Rex esset.

Sed verborum illorum;

obtemperaverat is diligenter.

25. Secebat is seorsim

in civitatem decoram.

Puerum ille pulchre ibi educabat,

Et hostes effugiebat.

Crescebat is multum decore,

30. in intelligentis admodum commode.

In sapientia praevalerat deinceps,

coram DEO Et hominibus.

Ad CAP. XXI.

1) Verf. 2. pro *fuarta* 'nan Cod. Vind. habet: *fuarta*
maen. Versio ita se habere debet: *Et auferat*
ipsum mors. Scherz.

2) Pro: *quamun bot*, legendum ex Cod. Caesareo:
quam innot, veniebat mandatum. Innot hoc secula
 iam occurrebat supra 1, 12, 17. & 1, 3, 3. & 17, 105.
 Scherz.

3) Versum 8. redderem: ut ipse Pueri curam gereret.
Goume est cura; custodia. vid. 1, 8, 40.

4) Pro *z'ro* Cod. Vind. habet: *zi ira*.

5) Pro *ibera* Cod. Vind. legit: *ther*.

6) Uterque Cod. habet: *gihort er*.

7) Pro *thaz* Cod. Vind. habet: *thar*.

8) Versus 23. & 24. ita vertendus:

Ass etiam hac verba

Terrebant ipsum valde.

Confer 1, 17, 19. Scherz.

9) Verf. 31. mallem 4) theh reddere: *proficiscatur, cre-*
sceret. conf. Caput seq. 7, 121. & 1, 16, 48. & 49.

Cum

Cum factus esset Iesus XII. annorum.

Luc. 2.

CAP. XXII.

SO er tho uard altero,
 zuiro sehs Jaro
 Si flizzun, thaz se 1 gultin
 z'en hohen gizzin.
 Thie ziti sint so heilag,
 thaz man irzellen ni mag.
 Uur forahlicho iz uucizen,
 joh ostoron heizen.
 Z'en uuihen zitin fuarun,
 so siu giuuo uuarun;
 * Thes uuizzodes gihogirun,
 thaz kind mit in frumitun. Confirmatio dicitur cum patre.
 So sie tho thar gibetorun
 thie fra gientotun.
 So ilzun sie heim far,
 dros ni dualtun thar.
 Thaz kind gidualta thia fart,
 Ni uurtun siu es anauuart.
 Joh then cinegon Sun,
 goumilofan liazun.
 1 Joseph uuanta fruster,
 er uuari mit ther muater.
 Si uuanta in ala uuari,
 thaz er mit imo uuari. Infantem uero dicitur esse in co-
muni.
 Ni si thih thes uuuntar
 thi uub thi giangun funtar.
 Thio gomman fuarun thanae,
 in themo afteren gange.
 Thi kind thi folgetun
 + so uuader so siu uoltun.
 Liafun miti stillo.
 + so s'im uuas muatuuillo.
 Sus mit unredinu
 so uuurtun siu * bidroginu.
 Gigiangun si es in erust
 in * thrata mihila angust.
 So siu tho heim quamun,
 sib umbibifahun,
 Sar lo thes sinthes
 so mistun siu thes kindes.
 Sic * fuachrun vntar kunden
 jo vntar gatilingon.
 Ni funten sie'nan * nuergin thar, Reprobantem cum
sunt cognatos.
 si ni brahtun n'an far.

10 Tho

Cum factus esset etatis
 bis sex annorum,
 Studebant, ut trent (festinarent)
 ad summa: festiuitates,
 5. He festiuitates sunt tam sacrae,
 ut enarrari non possit.
 Nos cum reuerentia id indicamus
 Et Paucha dicimus.
 Hoc sacro tempore ibant,
 sicut consuevi erant.
 10. Legem observabant,
 Puerum secum adducebant.
 Cum adorassent
 seruusque finivissent,
 15. Festinabant domum illico,
 nec ulterius tardabant illuc.
 Puer (autem) distulit iter,
 nec illi id attenderant.
 20. Imo unicum filium
 oblitum relinquebant.
 Joseph putabat bonum,
 quod esset cum matre;
 Ipsa putabat firmiter,
 quod cum ipso esset.
 25. Nec sit tibi hoc mirum,
 mulieres ibant seorsim;
 Viri proficisciebantur inde,
 in posteriori itione.
 Pueri sequebantur
 30. quemcumque volebant.
 Correbat simul modestus
 prout cuiusque animi erat labido.
 Itaque per errorem
 decipiebantur illi.
 35. Ibant (porro) serio
 in valle magnam angustam.
 Cum domum venientes
 circumspexissent,
 Statim in hoc itinere
 cognoscebant non adfuisse puerum.
 40. Querebant inter notos
 Et inter cognatos.
 Nec inveniunt eum (tamen) alibi
 nec adduxerant eum.

Tunc

Ad CAP. XXII.

- 1) Pro: gultin Cod. Vind. habet: gi ultin. Schilterus hic notat: gultin, gultum. Scherz.
 2) Vers. 11. in Cod. Vind. ita legitur: thet uuizzodes gihogitun; quod verito: Legis memores erant. Scherz.
 3) Pro Joseph Cod. Vind. habet: Jofep.
 4) Versum 30. vertit clarius: Iltrum (ex Parentibus) volebant. Scherz.

- 5) Pro: Se s'im suat &c. Cod. Vindobonensis habet: Se s'im suat &c. Frcherus: Se s'i in.
 6) Pro: bidroginu habet Cod. Vind. bidrogenu. Vastianus autem: bidroginu.
 7) Pro: thrata Cod. Vind. exhibet: drata.
 8) Pro: fuachtun oterque Cod. & ipsam MSC. Flac. habent: fuachtun.
 9) Pro: nuergin lege: nuergin ex Cod. Vind. & Vast. ut & ipso MSC. Flaciano.

- 10 Tho hintarquam thi uauater,
ther sun ther ist fo guater.
Jo ruartun thio iro brufli,
tho "manego angufli.
Thio sluag si mit then hanton,
"bigan ir harto anton.
11 Kumta fero then grun,
iz uuas ira cinego Sun,
12 Si uuantun ernultin,
mit grozen angufstin,
Sar io thia uufia, "
hebig uuas in thiu ila.
Theru mufter uuas es filu not,
bi thiu ilcum fu far " uuidor ort.
Ruarta fia thiu fmerza.
"inan ira herza.
13 Sio fuarun filu gahun,
zi theru burg thar fu uuarun
Tho thes thriten dages far
fo fundun fu thaz kind thar.
Er uuas thar, er giang far in
mit then bredigarin.
Sih fuagt er io zinote,
"zi themo herote.
Er lofta iro uuoorto,
ioh giuaro harto.
10 Im mitten faz er cino,
inti frageta fie kleino.
11 Ulluntur uuas fie harto
thes iungen Kindes uuoorto.
Joh loftun mit giuurti
thero finero antufurti.
In lance uuarun manage,
uisduarues biladane,
Ni uuas er io fo mari,
ni thiz bifora uuari.
So fu gifih then liobon "man,
int iru thaz herza biquam,
Thoh fprah fi zi themo kinde,
mit gidroftemo finne:
Ullio uuard, thaz ih ni uefta
Manno lioboffa, Fili quid fecisti nobis &c.
Thaz thu hiar iruunnti
mir vntar "theru henti.
45. Tunc pensabat Mater,
filius hic tam bonus est,
Et tetigimus pedes eius
varie angustie.
Hoc percussit manibus
50. Et incepit valde exposulare. (secum)
Conquassa vehementer angorem,
erat ejus unicus filius.
Regressi sunt jerio,
cum magna angustia,
55. Idque statim eadem hora;
gravis erat eis festinatio.
Matris hec erat magna sollicitudo,
ideoque festinabat statim retrorsum.
Tetigit hic dolor
60. ipsi eorum corda.
Ibant multam festinanter
ad urbem ubi fuerant.
Ibi tertia die tandem
invenierunt puerum hic.
65. Erat ishic, incredibiliter una
cum doctoribus
Accedebat studiose
ad Synagogam.
Auscultabat eorum verbis,
70. idque accuratissime.
In medio sedebat unus,
Et interrogabat eos subtiliter.
Mirabantur valde
parvi pueri verba.
75. Atque auscultabant cum veneratione
istius ejus responsonibus.
In terra fuerant plurimi,
sapientia omni,
Nec tamen quid ante fuit tunc inclatum
quin hoc antecederet.
80. Simul atque illa vidit eorum illum virum,
Et ipsi cor rediit,
Tunc dixit ad puerum
confidenti animo.
85. Quomodo scistis, quod ego non sciverim
Fili carissime
Quod tu hic auerteris
mibi sub manibus,
- Joh
- Atque

10) Verf. 45. Ita vertendus est: *Mater invadebatur Aliter.* Scherz.

11) Pro: *manego* Cod. Vind. habet: *manago*.

12) Verf. 50. pro: *ir* Cod. Vind. & Vat. habent: *ie*. Illam autem verum ita reddo: *Capit ejus reuocauit in zelum doli.* Gl. Kerouis: *Anton*, zelum. *Antin*, zelus. Glossa Lipsii: *Ando*, zelus. Scherz.

13) Verum 51. Ita verto: *deperat suam infelicitatem hunc est puer, queri, & plorare.* Infra V, 7, 10. *Ullib* 218 kumita *thar*, *Famina*, quare placet hic. Gl. Rhab. Mauri: *Chomango*, Querimonia. *Kaymen*, Belgis genere, conqueri, vid. Staden in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 379. conf. supra I, 16, 17. *Grami* est calamitas, infortunium, Cap. seq. 7, 23. *Ecce* damnatio appellatur *epulibus* grami. idde ib. 7, 59. & III, 21, 14. *thaz thuta greze* grami, quod tolerabat magnam calamitatem. Scherz.

14) Pro *Si* ponit Cod. Vind. *fa*.

17) Margini versus 57. uterque Codex adscriptum habet: *Regressi sunt in Hierusalem.*

16) In Vat. est *audiret*; sed legendum est: *auideret*, ubi etiam Clar. Rossguardius in Emend. Vatic. obferuat.

17) Pro *huc* uterque Codex legit: *hucan*, quod est, *huc*.

18) Pro *fo* Vind. Cod. habet: *fa*.

19) *Zi themo herate* multum reddere ad Principes sc. sacerdotum. conf II, 18, 12. & III, 17, 96. Scherz.

20) Pro *in mitten* Cod. Vind. fihit: *in mitten*.

21) Pro *Ulluntur* & Cod. Vat. & Vind. habent: *Ulluntur*.

22) Verf. 21. & 26. *non* redde per dominum, non per virum practice: *Men* est antiquis vocabulum generale & utriusque sexus dominus deotat. vid. Celeberr. Staden. in Explie. Voc. Bibl. Germ. v. *Men*.

23) Pro *theru henti*, quod etiam Vindob. Codex habet, in Vat. Cod. legitur: *ther henti*.

24) Verf.

- Joh thaz thu hiar gidualtos
min muat mir so ifaltos.
Min sun guater
thero einigun Muater.
Ruarta mih ouh thesthü mer,
in ²⁴ mein herza thaz fer,
²⁵ Thaz thaz er ni uuefta,
fo gahun thin firmifta.
So ih erift mifta thin, Sun,
fo iht ih far herafun.
²⁶ Joh hintarquam ih far thin
thu bist ²⁷ cinego min.
Uulir uuarun fuorgenti,
²⁸ ther thineru ²⁹ gefunt.
³⁰ Ullas mag ih quedan mera,
min einge fela. *quid est, quod me quærebis.*
Ullas ist, quad er, fo hebigez
thaz ir mih fuahret bithaz.
Ja limphic mir ³¹ th'ih uerbe
in mines fater erbe.
Siu fo heim quamun;
es uulir ni firnamun
Zi ³² niheineru hetti,
uwas er mit thiü meineti.
Vntarthioh uwas er in,
ni uwas er druhtin thesthü min.
Noh sin giuualt ih uuanota,
thaz er in thionota.
Er uuohta vnsh leren,
uuir vnfen fater eren,
Joh thia muater thar mit;
bithiu ist iz hiar gibillidit.
Thaz kind theh io filu fram
fo selben Gottes Sune zam.
³³ in uuahsmen, ioh giuulize,
vns allen ioh zi nuzze.
- ^{90.} *Atque quid hic remansisti,
negu animum mihi adeo implicasti*
Mi fili optime
amica Matris,
Tetigit me quoque eo magis
in meo corde dolor,
^{95.} *Quod hoc antea non fecerim,*
quam cum subito te non sensissem.
Quam primum te abesse sensi, Fili,
sestinavi statim huc,
Atque observavi te illico,
^{100.} *tu es amicus meus.*
Eramus solliciti
de tua sanitate.
Quid dicam amplius
mea amica anima.
^{105.} *Quid est, dixit ille tam grave,*
quod vos me quæsitum adeo.
Imo oportet, ut ego negotier
in mei Patris proprio (heredio)
illi ita domum venerunt,
^{110.} *eius (vero) nihil quicquam intellexerunt,*
Usque ad stupiditatem,
quid per hoc significaret.
Obediens erat ipse,
nihilum erat Dominus minus.
^{115.} *Nec ejus potentia debilitata,*
quod ipse inferebat,
Volebat nos docere,
nostrum patrem honorare.
Et matrem sua
eo hoc significatam est.
Puer hic proficiebat multum
prout DEI ipsius filium decebat.
Etate & sapientia
nobis omnibus in salutem.
utilitatem.

²⁴ Vers. 94. pro meis lege: mis ex utroque Cod. & MSC. Flac.

²⁵ Pro Thaz thiz uterque Codex sinit: Thaz iz iz, quod ego id. Scherz.

²⁶ Versus 99. ita est reddendus: Et metumam valde propter te. Scherz.

²⁷ Pro: ther Cod. Vat. exhibet: thers.

²⁸ Pro: gefunt uterque Codex habet: gisunt.

²⁹ Pro: Ullas habent Codices nostri: auzt.

³⁰ Vers. 107. loco: th'is, Vind. & Vat. Cod. sinit: the is.

³¹ Fröhner emendat: niheineru. Sed quid hetti? non explicat. legendum: beiti. Quod alias personam notat. niheineit IV, 7, n. persona inutilis; stupida. Itaque hic idem est sc: atque ad stupiditatem. Schilberus. Heit denotat quidem personam, seu ex Karone, Ildori Verhoute aliusque

apparet: est niheineit, hominem stupidum & niheineitabit stupiditatem denotare, nondum liquet: Quid si dicerem, beiti hic denotare conditionem, statum, modum, ut in substantivis multis denotat e. g. in Weisheit, Klugheit, Narrheit, Besheit, &c. quod etiam de Anglo-Sax. had vel hade observat Hickesius in Thef. Lingg. Septentr. in Gramm. Anglo-Sax. p. 13. ubi: had, hade, statum, conditionem & qualitatem in compositis significat, ut mayth-hade vel maddenbade, Virginitas &c. hinc nostratium (Anglorum) terminatio in head & beed, ut in maidenhead, childbed, knighthood, virginity, paritio, dignitas equitatus, &c. Verterem itaque Versum sui. ita: Nella Ratione, seu modo. Scherz.

³² In madden sive vita reddendum esset: in incremento, sc. corporis à wachsen, crescere. Scherz.

De Prædicatione Joannis Baptistæ.

CAP. XXIII.

THo thisa uoorolt ellu
quam ⁊ zi theru stullu.
Ouh zi theru ziti,
thaz Christus sih iru ⁊ iraugti:

In dicitur illi
venit Johannes.

So quam thiū Gotes ⁊ stinna,
in thiā ⁊ uastina,

In therno cinote inne,
zi thes ⁊ euarton kinde.

Thaz er suari thanan fram,
vz vntar uoorolt man.

Then ⁊ liuten ouh gikundt
thio druhtines kunfti.

Thaz er thic uenoge
ni finde so ⁊ firdane.

Joh mannlich thes gæbe
zi buazu gifahc.

Fuar er tho in thiā uoorolt in,
liaz thaz ⁊ uastuuelde sin.

Joh suaz er ⁊ kundenti ⁊ thaz,
so uisito so thaz land uuas,

Et uenit in ossem
regnum jor-
dani. Luc. j. 20.

Zi giloubu gifiangin,
in riuua gifiangin.

Sih mannlih bihtahci,
quad, himilrichi nahti.

Mit uerkon sih ⁊ gigarotin,
ioh erlichio imo gagentin,

⁊ Ellu uoorolt vbaral,
so man druhtine scal.

Er suaz bredigonti
ioh dousta thio liuti.

Scono er iz gifuazta,
⁊ thaz sih ther liut buazta.

Lis forasigon altan,
thar findist inan gizalcen.

Thar uard sus er ⁊ sin giuuaht,
so ⁊ thiū thir thar lesan maht:

⁊ Scim-

CUm hic mundas omnis
venisset ad tranquillitatem (temporis)
Et ad illud tempus, Mach. j.
quo Christus ipse appareret.

5. Venit DEI vox
in desertum,

Quod erat intra terram Eremam,
ad Sacerdotis filium,

Ut inde prodiret
foris inter mundi homines.

10. Atque hominibus annuntiaret
Domini adventum.

Ut miseris

ne inueniant perditos.

15. Et quilibet festinaret

ad penitentiam se recipiat.

Egressus deinde in seculum

reliquit eremo.

Itaque nuncios id,

quam lata regio erat,

Ad fidem conuersi

in penitentia progressi.

Quilibet recogitabat.

dicebat: (Johannes) colorum regnum appro-

pinquare.

25. Operibus se prepararet,

⁊ honeste ipse obuiaret,

Omnis mundus ubique

sicut Domino fieri deberet.

Ibat prædicans

30. ⁊ baptizans homines.

Pulchre id dulcorabat,

ut populus penitentiam ageret.

Legit Prophetam veterem:

ibi inuenis ipsam recensitam,

35. Ibi que fuit sic ante ipsius mentio facta,

prout tu ibi ipsis legere poteris:

Fox

Ad CAP. XXIII.

1) In Cod. MSS. vox: Baptista hic deficit.

2) Zi theru stullu, verte: ad illud momentum temporis.
Ita utitur infra III, 8, 9, ubi de maris tempe-
statibus serore sedato dicitur:

Tho uard in theru stull

Thaz uotar sin stull.

Tanc feht in momento

Tempus alimodo tranquilla.

Adde V, 17, 18. hodie dicimus: an der stell. Hinc
apparet quod sententiam de notā Schilteri, di-
centis: Tranquillitatem avi Augusti inuult,
Scherz.

3) Vers. 4. pro: iraugti Cod. Vind. habet: iraugti.

4) Pro: stinna Vat. legit: sinna.

5) Cod. Vind. & MSC. Flac. uastina.

6) Pro: euarton Celsitum MSC. habet: euarton.

7) Pro: hater idem sibi: luten.

8) Vers. 14. firdane, redde: nacentes, reor, prouer,
vid. eotata supra ad I, 2, 29. Versum 15. & seq.
ita verto:

Et quilibet ei properet

(Uti) penitentiam suscipiat, Scherz.

9) Pro: uastuuelde Cod. Vind. habet: Ulligaueldi.

10) Cod. Vind. habet: kundisti.

11) Versum 19. & quatuor sequentes ita verto:

Et ibi nuncios, quod,

Quam late terra pateret,

Fidem suscipere

(Et) Ad penitentiam ire deberent;

(Et eò) quilibet cogitaret. Scherz.

12) Vers. 29. gigarotin, redde in plurali: prepararent,

ut etiam 9. 26. gagentin, obuiam irent.

13) Pro: Ellu Codex Vind. habet: Ellin.

14) Pro: thaz Vind. habet: et & Flacius habet: thaz:

versum itaque 31. ita transiero:

Ubi Populus penitentiam agbat.

15) Freherus: su gunt, rellin: giuabt, i. e. men-

tio ejus ante ibi facta. vid. Glossas. Schilterus.

Cod. Vind. & Vat. legunt quoque: su giuabt.

Scherz.

16) Pro: thiū lege ex Cod. utroque: thiū.

17) Ver-

17	Stimma ruafentes, in uuaalinnu uualdes.	Vox clamantis in deserto,	Vox clamantis in deserto sylva.
Sus	18 thefan uuorton ingegin uuidaruuerton		Ita his verbis
Gibot	19 inan : afoloti	40. <i>peram viam Do- minicam.</i>	contra adversarios, Præcepit illis : agite domi, Vias Domini parate.
20	Thie uuega Gote garoti.		Viam regiam ipsi 20 rellifcate, Es pulchre 21 ornate.
21	Thie heristraza in skiere, „ ouh scono giziere,	45.	Montes debent humiliari, vallis debet aequari.
22	Berga sculun sinan, „ ther 22 nol then dal rinan.		Adimpleant se curate vallis planities.
23	Yrfullent sih zinoti. „ thes dales ebonoti.		Esi hic quid asperius aut quid obliqui
24	Ist thar uuith fo sarphes, „ odo ia uuith ouh fo gelphe,	50.	Id evadat in directionem, in pulchram planitiem.
25	Iz 24 uuirdi 27 in girihti, „ zi sconeru slhti.		Vias dirigite omnes, quæ ad corda vobis eunt,
26	Thie uuega rihter alle, „ thie ze herzen iu gigange,	55.	Per opera valde iusta, hic festinate eas adquire.
27	Mit uuerkon silu rehten, „ fo illet sie gislihten.		Si contingeret aliquando ut Deus per eas vadat,
28	Ob iz uuerde uuanne „ thaz er tharana gange,	60.	Ut is illis ad cruciatum in iis ne impingat.
29	thaz er 26 uuizi grunne „ tharana ni firsphyne.		Nec nullus homo nascitur, quin videat,
30	Ni uuard er io zi manne, 27 „ ni er gisiche uuanne,	65.	Et omnis mundus per terras domini salutare.
31	Ouh ellu uuorolt vbarlant, „ then druhtines heilant.		Perrexit predicando graviori sermone.
32	Fuar mit ther bredigu mit mihileru redinu,		Et interpretavit omnes æqualiter, multum potenter.
Joh	raffa sie io gilicho, silu krafticho.		Dixit ad Legis peritos, qui baptismati ejus querebant
Er	sprah zi then 29 coruhtun, thie sinan douf suhtun	70. Zi	

Ad

- 17) Versum 37. & quinque seqq. ita traducendos ar-
bitror:

*Vox clamantis
in deserto
Talibus verbis
Versum adversarios.
Præcepit : (ut) congregetur (orbis)
(Et) Vias Dei præparet.*

- 18) Pro : thefan legendum : thefan, juxta Codicem
utrumque & MSC. Flacianum.
19) Pro inan afoloti Cod. Vind. exhibet : man afoloti.
Gisulou occurrit infra in edit. Flac. IV, 7, 87.
Pro quo in MSC. Cmsaren legitur : giansalon. Si-
gnificat autem ibi idem, ac congregare, dicitur
enim:

*Sine equis eub in ale auar
Sic blafent iro born thar,
Thaz dænt fu io gilicho
Fila krafticho
Thaz se thei thar giansalon
Sine drata al fannan. Scherz.*

- 20) Verf. 43. pro : rellifcate, pone rellifcat. Scherz.
21) Verf. 46. pro : ornate, verte : ornet. Scherz.
22) In Margine versu 46. in utroque Cod. legitur :
Omni Vallis implebitur.
23) Verf. Schülleriana in versu 46. mentem quidem
textus exprimit; at non verbotenus; quod ta-
men hic fieri interest : in notâ hic subjuncta
conicit legendum hic esse : thei dal thei fial ri-
nan. Verum aliter legendum esse & Flacius ipse
& Codices MSS. ostendunt : nam in utroque
Codice legitur : thei nol then dal rinan, collis
debet vallem tangere, id est : per casum collium,

vallis cingentium, vallium hiatus debent expleri,
& planities fieri. Apud Tatianum c. 13. §. 3. hoc
ipsum his verbis exprimitur : *gegenwärtig ist uuerde
gefällt, int gegenwärtig berg int nullo uuerde gi-
ednatiget, omnis vallis implebitur, & omnis
mons, & collis, humiliabitur.* Nulle, pro colle
occurrit etiam infra II, 17, 26. *in dolere nulle, in
alto colle.* Unde placet omnino Stadenii versio
versu 46. & trium sequentium, quæ in Expl.
Voc. Bibl. Germ. p. 577. reperitur : *die Berge sol-
len schwinden und gering werden, der Haged den
Thal herabren, und die Ebene des Thals sich, so
vil als nötig, ausfüllen.* Scherz.

- 24) Pro auirdi Cod. Vind. & Vat. habet : auirdi.
25) Verf. n. in giribis matrem reddere : in rehtudine,
recte.

- 26) Pro auirdi legit : in zi ex Cod. Vind. Ergo §. 59.
& seq. ita est reddendus :
Ut vobis ad exitum
in illa ne labatur.

- 27) Marginal Versus du. in utroque Cod. adscripta sunt
hæc : *Et videbitis emul.*

- 28) Pro Fuar, Cod. Vind. in versu 65. habet : Fuar er.
29) Ernachten. lege : Ernachten. E, lex. rash, cura.
Legisperites intelligit. Schüllerian. Non opus est
hæc correctione, & violenta interpretatione.
Textus Flacii commodam admittit expositionem,
& bene se habet : in eo tantum est differentia,
quod Vind. Cod. habet rashan. Versus autem
70. & seq. ita vertendus est:

*Dicet ad illos, (qui) id curabant, ad ani-
mam revocabant,
Qui ejus baptismum querebant.* Scherz.

K 3

30) Pro

Zi liucin filu manegen joh uoorton filu hebigen	Dicit ad Pharisaeos geminis viperarum.	<i>Ad homines vtrius generis Et verbis multum gravibus</i>
"Uller ougra iu, quad, ³⁰ firiorane,		<i>Quis ostendit vobis, dixit, perditis,</i>
"fon ³¹ nataren giborane		<i>à viperis geniti,</i>
"Thaz ir intfiabhet heile	75.	<i>Ut effugiatu salvi</i>
"themo Gotes urdeile.		<i>DEI sententiam.</i>
"Ni tharf es man biginnan		<i>Ham licet cinquem conari,</i>
"fo er sih biginnit helgan,		<i>quod se vult sanctificare (accusare)</i>
"Er ³² uuegin sih gibirge	80.	<i>(Ut) opera in se abscondat</i>
"fon sinemo abulge.		<i>de sua iracundia.</i>
"Biginnet Gott thankon,		<i>Incipite Deo gratias agere,</i>
"thaz megit ir biuuanon		<i>ut possitis effugere</i>
"Thefo ³⁴ egislicun ³⁷ grunni,		<i>Istas horribiles aduersitates,</i>
"ir ³⁸ natorum kunni.		<i>vos viperarum gemina.</i>
"Thu scalt thih ³⁷ ouh mit driuuo,	85.	<i>Debes quoque cum fide</i>
"fora Gote riuuon.		<i>coram DEO peristere.</i>
"The'iz thir si uuahenti,		<i>Ut id tibi sit fructificans</i>
"in sinera gishti.		<i>in eius conspectu.</i>
"Ni drostet iuih in thiu thing,		<i>Ne confundat in hoc</i>
"thaz iagilih ist ediling,		<i>quod singulari sitis mobilis,</i>
" ³⁸ odo fodorono guati		<i>Aut maiores boni</i>
"bisrimen thiuno dati.		<i>defendantur hac vestra facinora.</i>
"Got mag thefe kisla		<i>DEus potest hos filios,</i>
"joh alle thefe felisa,		<i>Et omnes hos petras,</i>
"Joh thefe steina alle	95.	<i>Atque hos lapides omnes</i>
"Yrquicken io zi manne,		<i>vivificare in homines,</i>
"Thaz sic sint ouh in ahta		<i>Ut sint in estimatione</i>
"ther ⁴⁰ iuuuera slahta,		<i>vestri generis seu stirpis</i>
"Jo beziron zi noti		<i>Imo meliores etiam omnino</i>
"thero iuuuero guati.		<i>vestra bonitate.</i>
"Ist thiú akus ⁴¹ in giuuezzit,		<i>Securis istis est polita</i>
"zi theru ⁴¹ uuurzellun gisezzit.		<i>ad radicem posita</i>
" ⁴¹ Ouh harro gislimit		<i>Et praesubito venit</i>
"themo, then si rinit.		<i>isti quem tangit.</i>
"N'ist boum nihein in uuorolti,	105.	<i>Nón est arbor, nec arbor in mundo,</i>
" ⁴⁴ n'ist ther fruma beranti,		<i>quæ si fructus non fert,</i>
"Sun-		

Quin

30) Pro *firiorane*, *perditis* (quod apte huc quadrat) legunt Codices MSS. & ipse etiam Flavius *Julianus*.

31) Pro : *nataren*, uterque Cod. habet : *Nataren*.

32) Versus 77. & tres seqq. ita sunt traducendi :

*Non potest alius homo sustinere, efficere
Quando ille (DEus) incipit irasci,
Ut alicui se abscondat
Ejus ira.*

Belgan habent Cod. & Vind. & Vat. *sib belgan*,
est *irasci*. Infra II, 18, 39.

Quis, Got sih beige thrate

Sabichere dato,

Dicit (quod) DEUS irascitur valde

Ob tale scilicet.

Adde ib. 7. 30. Schulerus hanc notat : *Fren-
derus MISC. legit : belgan, ut III, 16, 93. huius tib,
capit te, de penitentia. Sed annon nostra ex-
plicatio rectius se habeat, Ereditus definitioem
relinquo. Scherz.*

33) *Ullergin* non significat *bie opera*, sed : *alicubi, ali-
quo in loco, v. g. n. conf. II, 4, 51. & II, 14, 43.
Mylius in Archæol. Teut. p. m. 183. Ullergin Ot-
frido alicubi (orgere, irgent) hodieque Belgis.)*
irgent Germanis. Scherz.

34) Pro *egislicun* Cod. Vind. ponit : *egislicun*.

35) Pro *grunni* Cod. Vind. habet *kranni*.

36) Pro : *nataren* Cod. idem legit : *nataren*. Vat.
autem *natoren*.

37) Pro *ouh*, in 7. 85. Cod. Cæf. habet : *in*.

38) Versum 94. & seq. ita transferendum arbitror :

Aut majorem virtutem

Defendant (excusent) Vestra facinora.

Celeberrimus Stadenius versum 89. cum quatuor
seqq. io Expl. Verb. Biblicorum Germ. p. 547. ita
transfert : *Verleitet euch nicht in der Sache darauf,
daß ein jeder sich für, oder der Verfäbren gute
knechtliche Thaten beschreiben oder vertheidigen.*
Noo est, cui *thiuno dati*, explicamus per *knecht-
liche Thaten*, quasi *thiuno* esset derivandum à
thiu, *serva*, *ancilla*, quod supra habuimus I, 2, 4.
& I, 19, *thiuno* est *contradictum* ex *thiu* *immo* ;
immo est *vestri*, *vestri*, ita supra I, 17, 16. *immo*
huab, *vestri* libri : addé V, 18, 7. *Scherz.*

39) Pro : *ther* Cod. Vind. habet : *thira*.

40) Pro *immo* Cod. Vind. legit : *immo*.

41) Vers. 101. pro *in giuuezzit* uterque Cod. exhibet : *in giuuezzit* ; jam est *acuta* reddita.

42) Pro : *uuurzellun* uterque Cod. habet : *uuurzellun*.

43) Versum 103. & seq. hac ratione veritè Celeberr.
Stadenius in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 278. die
Aut verlezet den auch für, den se anrühret.
Scherz.

44) Vers. 106. pro : *n'ist ther*, lege ex Cod. Vind. *n'ist*
er. 7. 128. lege : *houue* ex Cod. Vind. & Vat.

„Suntar sū 'nan sūente,
 „inī sūr anauente.
 „Bīthiū buazet lūih sliumo,
 „ouh mannīlih sū riuuo.
 „Joh harto nemet gouma,
 „thaz ir nī sūt thic bouma.
 „Hugget therero uuorto,
 „thurfti sūt es harto,
 „Thaz iagīlih bimide,
 „inan thiū akus nī snide.
 „Joh mannīlih sū goume,
 „thaz s'inan nī houue.
 „Thaz thu thes uualdes alles
 „47 zi altere nī falles.
 „Thaz thih thaz sūr uuanne
 „Jamer nī brenne.
 „Noh thūh dati thino
 „in euuon nī pino.
 „Thiz ist gīsprochan allaz sūs,
 „thir sāgen ih fon ther ackus.
 „Nī uuanne, the ih thir gelbo,
 „48 druchtin ist iz selbo.

Quis ista cum cadat
 Et igni tradatur.
 Quapropter poeniteatis vos cito,
 Et quilibet se convertat.
 Atque vehementer animadvertite,
 ne vos sitis ista arbores.
 Mementote horum verborum
 necessitates sunt dave (opus est vehementer)
 110. Ut quilibet evitet,
 ipsum securis ne secet.
 At quilibet advertat,
 ut ea ipsum ne cadat.
 Ut tu ex sylva cunvi
 120. pra senio ne cadas (exstiteris.)
 Ut te ignis aliquando
 in eternam ne urat,
 Nec te scilicet tua
 in evum ne agant.
 125. Hoc est dilectus omnis scilicet,
 tibi dixi de securi.
 Ne credas, quod ego tibi mentiar,
 dominus est ipse.

Interrogabant eum turbæ quid faciemus.

Luc. 3.

CAP. XXIV.

THo batun 'nan thic liuti,
 er in fon Gote riati,
 Uulio se ingiangin alle
 themo se egislichen falle.
 „Nemet, quad er, harto
 „se gouma thero uuorto,
 „Thiu ih iu nu gizelle,
 „ioh iagīlih sū irfulle.
 Nī si man nihcin sū feigi, qui habet duas tunicas,
 ther zuet gīfang eigi,
 4 Sonter in reht deila,
 7 zi spento thaz eina.
 So uuer sū ouh muas eigi,
 gebe themo nī eigi.
 Thaz mit minnu giduz,
 ioh gib thaz drinkan tharzua.

Uulir-

Tunc rogabant eum turbæ
 (ut) eis de Deo consuleret,
 Quomodo evaderent omnes
 horribilem casum.
 1. Attendite, dicebat, diligenter
 hæc verba,
 Quæ vobis nunc refero,
 Et quilibet ea implet.
 Nemo sit tam molliis (impotens, avarus)
 10. qui duas tunicas habet,
 Quis eum recte dividat
 ad elemosynas suarum.
 Quicunque etiam efus habet,
 det ei (qui) non habet,
 15. Idque cum caritate facito,
 Et da potum quoque.

Opera-

47) pro: zi altere uterque Codex habet: zi altero.
 Alter autem hic non videtur denotare senium aut
 ætatem, sed defectum, defensionem: quo sensu
 hæc vox occurrit infra II, 4, 24. & III, 12, 20.
 in quo utroque loco legitur: zi altere frilesta,
 id est, ad defensionem se iacebat. Glossæ Bon-
 hornii: Alter, defensus. Itaque sic verito y. 19.
 & seq.

Ne ex frigid omni
 Ad defensionem cadat. i.e. deficiat &
 cadat. Scherz.

48) Druchtin ist selbo, Dominus est ipse scilicet, illa securis.
 Scherz.

Ad CAP. XXIV.

- 1) Pro: se Cod. Vind. habet: se.
- 2) Freher. Alii legunt: Hesitandum, sed isti fuerint re-
 centiores.
- 3) Pro gouma Vind. legit: goume, de voce hæc vide
 supra I. II, 19. Scherz.
- 4) Santar leg. ex Cod. Vind.
- 5) Pro: zi spento Codex Vind. & Vat. ac Freherus
 habet: gispento, gispento: Spento est erogare,
 distribuire, expendere. In Glossis Latini, Spento,
 Agapas vel convivii. Gl. Ker. spentari, dispen-
 sationem. Kispentotema, expendo, spentunga, dis-
 pensationem, hodie dicimus: auspenden, unde
 verito y. 12. distribuat etiam. Scherz.

Uuirket ouh thaz tharmit, ⁶
thaz uuiuzod iuih lerit.
Noh ungidan bilibe,
thaz ther forafago fcribe.
Mit thi u giduet ir ' nit uuidar Got
thaz er iu ginadot.
⁸ Joh ob ir es biginnet,
thio huldi giuwinnet,
Uuirk sculun thi uuoort ahton,
thara harto ouh zuadrahton.
Joh ⁹ sculunes siu irfullen
mit mihilemo uuillen,
Thaz et se hiar lerit,
th'eist ¹⁰ z'uns nu gikerit.
Ni mugun uuir that uenenken,
uuit ¹¹ sculun iz bichenken.
So uuer manno, so sih buazit,
jo lanta lino riuzit,
Thaz thanne uuarlichu duat
gihoufot er'mo manag guat.
¹² Int thanne irfullen ana nor,
thaz Got hiar obana gibot.
Ther ist, ih sagen thir obatulr,
selben druhtines drut.

*Operamini quoque id finis,
quod Lex uos docet:
Nec infectum maneat,
quod propheta scribit.
Hoc ipso facitis nihil contra Deum
ut uobis det gratiam.
Et si id aggredimini,
gratiam acquiritis.
Debemus haec uerba estimare,
etque uehementer attendere.
Imo debemus eadem implere,
summa cum uoluntate,
Quod ea hic docet,
quod est ad nos iam profectus.
Non timemus hic,
sed recognoscimus id.
Quicumque sic penituerit,
et peccatis suis conuerterit,
Exinde profecto facit
accumulata sibi multa bona.
Et inde implet facile,
quod Deus hic superius praecepit.
Id est, dico tibi clare,
ipsum Dominum fideles.*

Venit Iesus à Galilea ad Joannem. Matth. 3.

Marc. I. Luc. 3.

CAP. XXV.

FOn themo heiminge
quam Christus zi themo thinge
¹ Thaz Johannes thar ingagenti
mit doufu inan gibadoti.
² Hintarquam tho silumo
ther forafago diuro.
Al fol sprah et uuoorto,
„Joh ' uuidotota iz harto.
³ Druhtin, quad er, uuiio mag sin,
„Ja bin ih smaher scalc thin,
„Thaz

E^x domicilio suo
Patria (Galilea)
venit Christus ad illum conuentum
Ut Johannes hic obuium
baptismo ipsam lauaret.
⁴ Obseruauit hic actum
Propheta carus.
Plenissima dixit uerba,
Et dissuasi id ualde
Domine, dixit, ut potest esse,
Quam sine uiliu seruo tuus.

6) Margini uersus 17. in utroque Codice inscriptum
legitur: nihil aliud, quam constitutum est; fa-
cite.

7) In uersu 21. oec Codices nostri, oec Flacius habent:
nir. unde & omittendum censet. Potest autem
ille uersus ita reddi: Hoc ipso facitis erga (apud)
Deum. anidat non semper pro contra, sed etiam
pro: erga usurpatum reperitur. Schillerus etiam
de hoc cogitauit; hinc super uoces: nihil cen-
tra, posuit erga. Scherz.

8) Versum 22. claritatis gratia ita redderem:
Ind, si id aggredimini. Scherz.

9) Vers. 27. pro: scilicet, legendum est: scilicet,
iuxta utrumque Cod.

10) Pro 2° u^o Cod. Vind. 21 u^o.

11) pro: scilicet 27. 30. legendum: scilicet, iuxta Cod.
utrumque. Versus 29. & seqq. usque ad 36. mel-
lius ita forte reddiderim:

Quod ille (Johannes) hic docet,
Ibid ad nos uult spectat;
Non licet inde deuiare,
Debemus id cogitare,
(Quod) quicumque penitentiam agit;
Et peccata sua desit,
Hocque uere (scribit) facit,
Accumulat sibi uaria bona. Scherz.

12) Pro Int Cod. Vind. habet Osh. in MSC. Flaciano
est: Joh.

Ad CAP. XXV.

1) Versum 3. melius ita reddi: Ut Johannes ipse (Chri-
sto) obuium iret, sc. ad inferuendum, dast er ihm
begegnete, aufwartete. Scherz.

2) Vers. 4. ita exprime: in spemorem dabatur sebiid.
uid. supra notam ad 1. 4. 41. Scherz.

3) Uuidotota, rectius: Remouebat, recedebat. uid. sup.
1, 1, 20.

„Thaz thih heci mine
 „zi 4 doufenne birinne.
 „Zi thiufalt thuh mih rinan, 5
 „joh doufen 6 fcale thinan.
 „Ullio 7 mag ih biuuanne thanne 8 mich, 15.
 „the zi si min ambahrt vbar thih.
 Zi imo fprah tho lindo
 ther Gotes fun felbo,
 Kundta imo, er iz uoalta,
 iz ouh so uuefan fcolta: 20.
 „Laz iz füs thuruhgan, sine modo
 „so uuir eigan nu gifprochan.
 „Vns limphir hiar mit uuillen,
 „guaralih irfullen.
 9 Siuimer iz irfulta, tunc dimisit eum. 25.
 so druhcin Christus uoalta.
 Tho dousta er inan thuruh not,
 10 so er mo felbo gibot.
 Tho uuard himil ofsan, Adperiit itaque caeli.
 then Fater hort er fprechan, 30.
 Joh zalc er thar gimuati,
 thez felben Sunes guati:
 „Thiz ist min Sun 11 diurer,
 „in herzen mir ouh liuber. Hic est Filius meus dilectus. 35.
 „In imo lichen ih mir 12 alar?
 „th'eih inan fullichen gibar.
 „Adam er firkos mih,
 „joh felbon ouh firlos fih.
 „Ih 14 uuanne, ther 14 irfulle,
 „allaz thaz ih uoalle. 40.
 „Gisfar er fo er ni fcolta,
 „joh deta fo ih ni uoalta.
 „Therer uuilit auur al,
 „fo fun min 16 einigo fcal.
 Gifih er queman Gotes geist
 fon himilriche, fo thu uueist.
 In 17 Christus er fih glifdolta,
 fo siumo er nan gibadota.
 Er uuas dubun gilih,
 thaz uuas so 18 gilumphlih,
 Thuruh thia ira guati,
 joh thaz mammunti,
 Thar n'ist gallun ana uuiht,
 ouh bitteres niauuiht.
 19 Mir snabulu ni uuinnt,
 10 ouh fuaziz ni krimmit.
 So ist ther heilego Geist,
 thiufconi ist al in imo meist,
 Suznissi inci guati,
 joh mammunti gimuati. 60.

Lit te manus meas
 baptizando attingant.
 Præterea debet Tu me mundare,
 Et baptizare seruum tuum.
 Quomodo possim reputare hinc me,
 quod id sit manus meam super Te.
 Ad ipsum locutus tunc comiter
 DEI Filius ipse,
 Nunciabat ipsi, (quod) ipse id vellet,
 Idque ita esse deberet:
 Sine id ita transire,
 ut iam locuti sumus.
 Nobis congruit hic sponte
 Justitiam adimplere.
 Statim adimplevit
 ut Dominus Christus volebat.
 Tunc baptizauit ipsum ex mandato,
 quod ipse ei precepit.
 Tunc factum est caelum apertum,
 Patrem audiuit loquentem,
 Atque retulit ipse tunc
 ejusdem Filii bonitatem:
 Hic est meus Filius carus
 in corde mihi dilectus:
 In Ipso complacui mihi omnino,
 quod ego hunc talem genui.
 Adam prius spreuit me,
 Et ipsum quoque perdidit se.
 Ego vero spero, (quod) hic implebit
 omne quod volo.
 Transgrediebatur ipse, quod non debebat,
 Et faciebat, quod nolentem:
 Hic vero eligit omne,
 quod Filius meus mihi debet.
 Vidit ille (Johannes) venire DEI Spiritum
 de caelesti regno, quod noster.
 In Christo is confedit,
 quam primum is Ipsum baptizauerat.
 Is erat columbe similis:
 hoc erat perquam congruum,
 Ob ejus bonitatem,
 Et mansuetudinem,
 Ibi non est huius quoad quicquam. (nulla tenui.)
 Et amari nihil quicquam.
 55. Rostro non leuit,
 nec pedibus seruit:
 Sic est sanctus Spiritus,
 pulchritudo est omnis in Ipso omnino
 Dulcedo atque bonitas,
 ac humanitas gratiosa.

4) Doufene legit: & Vind. Cod. & Vat.
 5) Margini verus 15. in utroque Cod. adscriptum in-
 venit: Ego & Te debes.

6) Pro fcale Vind. exhibet: fcalg. Vaticanus: fcalg.
 7) Verf. 12. Cod. Vind. mag. id humanum.
 8) Pro mir. Cod. Vind. exhibet: nob.
 9) Cod. Vind. recte habet: siumo er.
 10) Verf. 28. Cod. Vind. pro: fo habet: fo fo.
 11) In Cod. Vind. in linea est: guater, cui tamen fu-
 pra-scriptum: diurer.
 12) Pro: alar uterque Cod. legit: al.
 13) Pro: auuane Cod. Vind. & Vat. imb & ipsum

MSC. Flacianum habent: auane; quod hic red-
 dendum: fia. Scherz.

14) Pro: irfulle Cod. Vind. habet: irfulle.
 15) Freherus: lege: Therer (dieser) nullt, pro ther
 erullt.
 16) Exigo habet Cod. Vind.
 17) Lega: kist ex Cod. utroque.
 18) Cod. Vat. gilumph. est Vind. gilumph.
 19) Verum 55. Clavif. Stadenius in Explic. Voc. Bibl.
 Germ. p. 266. recte reddit: se freidet nicht mit
 dem Schnabel; non pugnat rostro. Scherz.
 20) Verum 56. idem Stadenius l. c. sic vertit: Und
 kratzt nicht mit den Füssen. Scherz.

Moraliter.

CAP. XXVI.

THer douf vns allen thihit,
thaz uazar the ist giuuihit,
Sid Druhtin Christus quam vns heim,
ⁱ inti iz mit finen ⁱ lidiu rein.

ⁱ Sid er tharinne badota,
then brunnon reinota.
Sid ⁱ uuachfeta allen mannon
Thiu salda in then undon:

So uuer manno so giloufe,
zi themo heilegen doufe.

Hiar mag er lernē vbaral,
uuo er gilouben scal.

Thu liliſt hiar in ala uuar,
then ſun then douſta man thar,
Thar ſprah ther Fater, ſo thu uueiſt,
thiu duba uuas ther Gotes geiſt.

In doufe ⁱ thiu unſih reinot
ther ginadigo Got.

So iſt thiſu krafft allu
zir heilegun vnda.

Thaz ſculun uuir gilouben,
joh harto iz vns giliuben,

Thaz vns in Gotes uuihe,
ther douf io uuola thihe,

Thaz uuir gangen heile
ſon themo bade reine,

Thiu gilouba vns ouh ⁱ rehte,
in thiononſt ſinaz rihte.

Baptiſmus nobis omnibus proſciſ,
aqua hec eſt conſecrata,
Poſtquam Dominus Chriſtus venit nobis domum,
eamque ſuis membris mundauit.

ⁱ. Poſtquam in ea lauariſ,
fontem purgariſ,
Poſtquam orta omnibus hominibus
ſalus in undis: .

10. Quot homines, tot concurrant,
ad hunc ſacram baptiſmum.
Hic poteſt diſcere per omnia,
quomodo credere debeat.

Tu legiſ hic reuera,
(quod) Filius baptiſmatus hic,
15. Tunc loquens Pater, ut noſti,
colomba erat DEI Spiritus.

In baptiſmo hoc nos purgat
Clemens DEVS;

20. Sic eſt hec virtus omnis
in ſacris undis.

Hoc debemus credere
Eſt valde id nobis placere,
ut nobis in DEI benediſtione
baptiſmus bene proſiciat,

25. Ut eamus ſalvi,
ab hoc balneo mundi,
Hec fides nos quoque juſtus faciat,
in ſervitium ſuum dirigit.

*Cogitantibus Turbis, ⁱ ne Joannes eſſet Chriſtus & quomodo
miſerunt principes ad eum. Luc. 3.*

Joannis I.

CAP. XXVII.

THie lliuti datun mari,
thaz Joannes Chriſtus uuari.
Joh uuarun ahtonti,
the'iz uuola ⁱ uueſen mobti.

Sie ahtotun thie guati,
joh ⁱ ſina gomaheiti:

ⁱ Ouh hintarquamun mera
theru kreſtigan lera.

ⁱ Uuanta

HOmnes faciebant riuorem,
quod Joannes Chriſtus eſſet.
Et erant exiſtantes,
quod hoc bene eſſe poſſet.

ⁱ. Conſiderabant bonitatem,
Eſt ejus humanitatem:
Atque obſervabant amplius
efficacem illam doctrinam.

Namque

Ad CAP. XXVI.

1) Pro *isti iz* Cod. Vat. ſiſtit: *inſiſt*.

2) Pro: *ſidu*, legendum: *ſidu*, quod ſupra habet-
mus 1,7,7. & ita legit uterque Codex.

3) Pro: *ſid* Cod. Vat. habet: *ſib*; ſed Vind. conſen-
tit Flacio.

4) Cod. Vind. habet: *uuachfeta*.

5) Pro: *thiu* Cod. Vind. habet: *the*.

6) *Rehte*, non eſt verbum, ſed adverbium: *reſſe*.
Scherz.

Ad CAP. XXVII.

1) Pro: *ne* Uterque Cod. habet: *ne forte*.

2) Cod. Vind. habet: *aufſam*.

3) *Sine*, habet: Cod. Vind.

4) Verſ. 7. ita traducendus: *Atque mirantur amplius*.
Scherz.

Uuanta er ni uuas so hebiger,
thaz er'mo libi thes thiū mer, 10.
In uuisduame so uuahi,
ther imo iz untarsāhi.
Alle thie furistun,
Joh thie jungistun,
Arme Joh riche,
7 giangun imo al giliche.
Tho fantun in then stanton, ^{Adversus Judaei ab}
thie richun lantualton, ^{Hereticolyma.}
Selbun ouh thie furistun,
Joh thie uuistofon.
Uuana sie iz intriatin,
int iz bichiu datin,
Ther man uuas filu mari,
ir fragen uuer er uuari.
Si thaz arunti giriatur,
Joh iro ferci ilun.
Tho ¹⁰ sprahun sie biherton,
sus thesen uuorton.
Bistu Christus guaro,
sage uns iz gimuato.
Daz uuir hiar ni duellen,
thaz arunti ni merren. ^{Et confitetur est, &}
Jah er tho so 'iz uuas, ^{non negavit.}
ni giang in strit umbi thaz
In lounga noh in бага,
fulicha fraga.
Ni bin ih Christus, quad er zi in,
noh ih es uuirldig ni bin.
Ni giduunt iz man alle,
the ih so hohan mih "gezelle. 40.
Ni uuanu iz uuola intiangin,
Joh nahor ouh gigiangin.
Fragetun sie auar thuruh not,
so man in heime gibot. ^{Notus est in}
Oba thu Helias auar bist,
ther vns kunstiger ist.
Thaz gizelli du vns ou far,
thaz uuir iz auar sagen thar.

Then

Namque ante non fuit tam gravis,
qui ei maneret (polleret, duraret) eo magis,
Inde sapientia tam commemoratus,
qui ei id interdiceret.
Omnes Proceres,
Et juniores,
Pauperes Et diuites
ibant ipsi omnes equaliter.
Tunc miserunt in his boris,
Potentes Proceres Terre
Ipsos quoque principes
atque sapientes.
Namque illi hoc improbant,
Et propterea id fecerunt,
(Ut quam) Vt ille esset multum celebris,
interrogaretur, quis esset?
Illi hanc legationem subibant
Et suam iter festinabant.
Dicentes invicem
ita his verbis:
Es Tu Christus ille bonus,
dic nobis hoc animose.
Ne hic moremur.
nuncium ne tardemus.
Confitebatur tunc, sicut id erat,
non ibat in litem desuper,
In inficionem, nec in ambiguitates,
hec interrogatio.
Non sunt ego Christus, dixit ad eos,
nec ego eo dignus sum.
Non permitteret id homines omnes,
ut ego tam magnis me accenserem.
Ne credas, id bene (eos) accepisse,
sed ino propius accedebant;
Interrogabant iterum studiose,
quod domi ipsi mandatum erat:
Nunc tu Helias redux es?
qui futurus nobis est.
Hoc dic nobis illico,
ut id referamus.

Nomen

1) Versus 9. & seqq. ita vertendos esse conicio:
Siquidem antea non erat vir tam insignis,
Cui prius reliquum manserit hoc pluri,
In sapientia tam praestanti;
Qui sibi id (quod Johannes fecit)
agendum sumserit.

Libi videtur esse à libris reliquum manere. Libi
hoc sensu occurrit infra II, 6, 72. Leiba pro: reli-
quum erat, est infra V, 11, 81: Glossa Keronis 1
2a leiba, residuum. Glossa Boethornii: 2a leiba
ist, reliquum est. Conf. Osebert. Palthemio ad
Tatian. p. 397. anab est praestans, eximius,
singularis. vid. supra I, 17, 30. adde I, 5, 84. &
infra 9. 39. ubi anabaz eodem sensu usurpatur,
pro notarij sibi leol correctione legendum arbitror i
Untarsāhi, hodie unterfange; dicimus. Gordium
hunc nodum melius solvere aliis licebit, me oio
laesito. Schertz.

6) Vers. 13. reddo. Omnes Primi.
Et alimi. (i. Conditione, stata.)

ut iuris primum, qui alios praecedit, significat;
ita: jungissa denotat saepe alimum, novissimum. Gl.
Keronis: jungissa, ultima. Jungissa, ultimus. Hinc
dicit extremus adhuc hodie: der jungste Tag. Schertz.

7) Vers. 16. giangun iue, reddo: ibant ipsi sc. obviam.
Versum 19. & 20. ita reddo:

Ipsos quoque primarios (sc. Sacerdotum &
Leuitarum)
Et sapientissimos.

8) Versus 21. plane aliter reddendus est: anax, est
Imperativus Praesens iuvare, opinari, existimare
cogitare, hinc infra hoc cap. 9. 41. ni uuanu,
non existima, non crede. intriatin, est imper-
fectum sobi. Verbi: intrates, quod denotat: ti-
mere, metuere. vid. supra I, 1, 190. ita ergo hunc
verum transfero: Crede, Existima, quod illa res
(sima & falsa Johannis) meum ipsi incoferit.
Schertz.

9) Vers. 21. pro: f Cod. Vind. legit: se.

10) Pro: sprahun, Cod. Vind. habet: sprachun.

11) Vers. 36. pro: fulicha in utroque Cod. est: Jali-
chera.

12) Vers. 40. pro: getelle Codex Vind. & Vat. ut
& MSC. Flacianum habent: gizelle.

13) Pro: fragetun Cod. Czf. ponit: fragetun.

Then namon er irkanta, so man 'nan ginanta.		Nomen hoc is agnovit, quam primum nominatum fuit.	
Tho gab er zi antuuurti thaz, ¹⁴ thaz er ther selbo man ni uuas:	50.	Tunc dedit responsum hoc, quod ille vir non esset;	
Ther gomo then ir zaltut, joh namahasto nantut.		Ille vir, quem vos dicitis, et nominemur vocatis,	
Ni bin ih ther, ih sigen iu ein, bi iaron quimr er iu heim.	55.	Non sum ego, dico vobis hoc; suo tempore veniet vobis dominus.	
Gidua unsh, quadun, thoh nu uuis, ^{Propheta et}		Fac nos, dixerant, tandem certiores, an tu Propheta sis?	
Vns zaltun sic ofto uuahaz, joh manag seltfinaz.	60.	Nobis retulerant saepe commemoranda, et multa miranda.	
Guates er ¹⁷ in onda, so 'fer uuola konda.		Bonum ipsis indolgebat, quam optime poterat.	
Bithiu gaher mit giuurti, ¹⁸ suuazas antuuurti.		Itaque dedit cum gravitate dare responsum:	
"Ni bin ih thero manno, ¹⁹ "the'ir ²⁰ eigot nu so gerno.	65.	Non sum ego ille vir, quem vos postulat is nunc ita libenter:	
"Noh then namon in min uuar. "then ni selgu ih mir far.		Nec illud nomen, per meam fidem, hanc ambio mihi quaquam.	
Sprahun sie aur sliumo, joh thrato in giriuno,	70.	Dixerant iterum statim, valde vociferantes:	
Gahero uuorto, fragetun 'nan harto,		Urgentibus verbis interrogabant ipsam durius:	
"Thes gidua thu nu unsh uuis, ^{Quis es, in re qualem denuo?}		Hujus fac tu nunc nos certiores: quis tandem homo tu sis?	
"Thaz uuir iz then gizalchin, "thie unsi hera fantin.	75.	Ut id id iis referamus, qui nus huc miserant.	
Gab er mit giuurti in aur antuuurti.		Dedit is cum decore illis iterum responsum:	
Thaz thet er io gilicho. flu baldicho.	80.	Idque fecit similiter valde amose:	
"Ih binguuastuualdes ^{Ipsa vox clamantis in deserto.}		Ego sum deserte sylve vox clamantis.	
Rihter ²⁰ Gott sinan pad, so ther forafago quad.		Dirigite DEO suam viam, sicut Propheta dixit.	
Ni firmamun sie thia lera. bithiu fragetun se aur mera,	85.	Nec intellexerant isti hanc doctrinam. itaque interrogant rursus plura	
"Firthroz se thero uuorto, sie infazan iz harto.		Piguit eis horum verborum, indignati ob hoc vehementer:	
"Zui serist thu, inti doufist, nu thu ther heilant ni bist.	90.	Quid ergo vadis tu et baptizas? si tu Messias non es?	
Noh thero manne ouh thanne, in thero ambaht iz gigange.		Neque ex his viris alterius in quorum officium hoc caderet.	
Gab er ²¹ gomilicho in antuuurti io gilicho;		Dedit eis humaniter responsum pariter:	
Offonota in far thaz, the'iz sin ambaht uuas.	95.	Aperiens ipsis statim id, quod sui numeris esset:	
	50		Qui-

14) Margo versus 5. in utroque MSC. habet: *Et respondet: non.*

17) Freber. legendum: *Guates er in ende* pro vulg: *non da*. Schilter. MSC. Codex uterque habet *in enda*, cum accentu superscripto.

16) Vers. 64. pro *sanctus* Cod. Cef. habet: *sanctus*.

17) Margini versus 65. inscripta sunt in utroque Codice haec verba: *Et dixit: non sum.*

18) Pro *eigot* Cod. Vind. legit: *eijot*.

19) Ad v. 68. Schilterus haec ponit: *Freber. Felsch, quod velim explicasse, sed vide infra IV, 20, 40.* hanc Schilter. Nota hic, quod in Glossis Florentinis, legatur: *Felg*, *Flexura*, & hodie in notis id, quod Latini *convallum* *rete* nominant, *fels* appellamus: unde conjicio *fels* esse idem ac *scellere*, *mutare*. Scherz.

20) Pro *Gott* uterque Codex habet: *Gote*.

21) Vulgo: *Virthroze* st. *Locus corruptus. Freber.* alii legunt: *Nirbrea* st. *Reilus: Virthroz* se, vel *Firthroz*, *Firthroz*. *Piguit eis horum verborum*; et veridius st. *Schilter*. In Cod. Vat. ubi *Celeb*. *Rothgardius* refert: legitur *Nir throze* st. *se there*. In Vind. est: *nir droz se there*. Cum autem facillime a pro a vel scribatur vel legatur, proba omnia Celeberr. Schilteri sententiam. Scherz.

22) Pro: *2ai* legendum: *2is* ex utroque Cod.

23) *Freberus: Gomilicho* ut notat Schilter. sed MSS. aliter. Scherz.

„ So uuer so uulit manno, ^{ego baptizo in aqua.}
 „ so douftu ih inan gerno. ^{Matt. 3.}
 „ Ouh igilichan uuihu,
 „ ^{100.} ther undono n'irzihu.
 „ Ir ni thurfut tho bichiu,
 „ ther man ist nu untar iu. ^{Matt. 7. Joana. 1. Molin. uener. v. 12. Ambr.}
 „ Thaz sinu uuert giminent,
 „ uuas thifu uwerk zeinent.
 „ Uulit ni uizut ir sin,
 „ thaz ist thoh arunti min. ^{105.}
 „ Thaz ih iu gizalti,
 „ thar er hera uuolti.
 „ After mir so quimst er, ^{ipse est, qui post me uenit.}
 „ inti allo ziti uuas er er. ^{110.}
 „ So uuer so ist ¹⁰ in lante furisto,
 „ the ist er herolto.
 „ So hoh ist ¹¹ gomeheit sin,
 „ thaz mihi ni thunkit megil sin,
 „ The ih ¹² scuah riumon sine ^{causa ego non sum} 115.
 „ ziu bintanne birine. ^{dignus etc.}
 „ Odo ih gikneue fuazo,
 „ fora sinen fuazon.
 „ Zi thi thaz ih inklenke
 „ ¹⁴ thie ¹⁵ riumon, thi er ¹⁶ giskrenke. 120.
 „ Er douft thih, so thu iz ni uueist,
 „ thuruh then heilegan Geist.
 „ Joh reinit iuh sare, ^{ipso uos baptizabit in}
 „ in scinentemo fiure, ^{quinque & igne.}
 „ Habet er in hanton, ^{125.}
 „ sina uuintuuanton.
 „ Thaz er filu kleino
 „ thaz sin korn reino.
 „ Sin denne gekerre,
 „ thi u spriu thana uuerre.
 „ Thaz thaz korn scine,
 „ int iz gabilla ni rioe.
 „ Thaz er iz filu garauuo,
 „ in sinu ¹⁷ gadun samano.
 „ Joh ¹⁸ thio spriu thanne, ^{135.}
 „ in fiure sibrenne.
 „ Iu uuez thie boton rietun,
 „ joh thaz arunti gidatun.

Thaz

Quicunque uoluerit homo
 emm baptizo ego labens.
 Et quemlibet confecto,
 andis nec parco.
 Vos non caritis tamen propterea,
 ubi ille existit iam inter vos.
 Ut ejus uerba exponat,
 quid hac facta significant.
 Nihil quicquam scitis uos de ipso,
 hoc est tamen nuncium meum.
 Quod uobis retuli,
 quod ipse hic uenerit.
 Post me uenit ille,
 et omni aeo fuit ante.
 Quicunque sit in terra summus,
 eo hic est superior.
 Tam alta est magnificentia ejus,
 ut mihi non uideatur possibile esse,
 ut ego calcetorum corrigia ejus
 ad ligandum ueniam?
 Sed ego adgeniculo dulciter
 coram ejus pedibus,
 Ad hoc ut ipse dirigam,
 corrigias, quas ille claudit.
 Is baptizat te, et si id ignoras,
 sancto Spiritu.
 Atque purgat uos ualde
 flammante igne.
 Habet is in manibus
 suum uentilabrum.
 Ut ualde subtiliter
 grana sua purget:
 Summ arcam uerrat:
 paleam inde purget.
 Ut grauem nitent,
 et uermes ne tangant.
 Ut illum miltum preparatum
 in suum horreum colligat.
 Et paleam deinde
 in igne concremet.
 Credo quod mulli abierint,
 et nuncium retulerint.

Itaque

24) Verf. 100. mallem reddere: *Aqua non subtrahere*, denego. Scherz.

25) Cum ueris tot. confer. V, 16, 39. & V, 18, 9. indicatur f. praesentia Christi, seu Messiae ipsos non curere. Scherz.

26) Verf. 103. & seq. ita debent transferri:
 „ *Id ipsum uerba deest,*
 „ *Quid hac (mea) facta designent.* Scherz.

27) Verf. 107. & 108. ita transfero:
 „ *Ut uobis indicarem*
 „ *Quid illi hic uelit sc. fieri.*

28) Verf. 108. pro *thaz legendum* : *anz.* ita enim non tantum Cod. Vind. & Vat. habent, sed & ipsum Flacii MS.

29) In Cod. utroque: *in lante ist furisto.*

30) Pro: *thie ist*, utroque Cod. legit: *thet ist.*

31) Pro *gomeheit* Cod. Vind. ponit: *gomabett.*

32) Cod. Caxar. *scuab riumon.*

33) Lege in §. 116. ex Codice utroque: *2' inbintanne.* l. e. *ad siluendum.* Scherz.

34) Pro: *Thie* in §. 120. Cod. Vind. habet: *thio.*

35) Paulus Warnefridi Lib. IV. de Gestis Longobard. c. 23. *Calcei eis erant uique ad summum pollicem*

peae aperti, & alternatim laqueis corrigiarum re-
ferti. Vide du Fresno Glossar. Latino-Barb. in
 voc. *Armigeri.*

36) Loco: *giskrenke* Cod. Idem habet: *giskrenke.*

37) Pro: *gadun* utroque Codex habet: *gadun.*

38) Pro: *thio* in §. 125. utroque Codex & ipsum MS. C.

Flacii habent: *thio.*

39) Pro: *job thaz* Cod. Vind. habet: *so thaz.* Unde
 uerum 127. cum seqq. ita transfero:

Scio, quod aucti (Judaeorum) crederint,
 illi sc. qui hac legatione desunge-

bantur,

Ut si inde mouerint;

Et domum trent;

riem eodem sensu occurrit infra IV, 36, 29. ubi:

Quid er the thaz se rietin

Ullio fenuu gabalin.

Dilebat tunc (Pilatus) ut current;

Quomodo ipsum (Christi corpus) ca-

rudrent.

Adde omnino II, 1, 31. & 39. ac 47. & 51. ac 63.

Confer supra I, 1, 107. & in eod. hoc nostro capite

§. 25. Scherz.

L 3

40) Verf.

Thaz se sih irhuabin,
inti 40 heimorts fuarin.

140. Itaque surrexerunt,
& domum abierunt.

Spiritualiter.

CAP. XXVIII.

Mit allen unsen krefsin,
bittenes nu Druhtin,
Er unsih uns zi leide
son then¹ guaten ni gisfcede:
Thaz uuir fon then bliden;
mit leidu ni 4 gisfceden.
Uuir unsih in then² riuuon
ni muazin io bilcouuon.
Thaz 6 suns diu uuintuorfa,
in themo urdeile helia;
Iz unsih mit giuueli
ni firuue unz in enti;
Jo in sure after thiū
thar ni brinnon io so spriu;
Uuir mit ginadon sinen,
then uueuon bimiden.
Thaz hirta sine uns uuarten,
inti unsih io gihalten.
7 Joh unsih ni uuannon
uzar then Gotes kornon.
Uuir unsih muazin sananon,
z'en Gotes drut theganon,
Mit uuerken filu riche,
zi themo hohen himilriche,
In hoho guallich.
th'eist auur thaz himilrichi;
Bimiden theso grunni
thuruh thio euuigo uuunni,
Joh muazin mit then druton
thes himilriches nioton;
Then spihiri lamer suazan
mit falidon niazan.
Thaz 8 heiliga kornhus,
thaz uuir ni faren furdiz uz.

EX omnibus nostris vobis
cremus nunc dominum,
Ut nos nobis in perniciem
a bono ne separet:
Ut a gaudiis
cum dolore ne remoueamur.
Nos nosmet in penitendo
ne oporteat adspicere.
Ut Filii ventulabrum
in sententia nos adiuuet.
Neque nos cum violentia
disset atque in finem;
Neque per ignem postea
oporteat comburi, ut paleam;
(Ut) per gratiam ejus
infernam evitemus;
Ut pastores ejus nos curent,
& nos custodiant.
Et nos non ventilem,
extra DEI grana.
Nos nosmet debemus congregare
ad DEI fideles seruos,
Cum operibus multum deuotibus
ad altum calorum regnum.
In summa gloria.
hoc est autem regnum calorum.
Evitare has aduersitates
per eterna gaudia,
Et licere cum fidelibus
in calorum regno oblectari;
Spicario semper dulci
cum beatis frui:
Sancto illo granario
ut nunquam amplius exeamus.

Mit

Cum

40) Vers. 140. pro heimorts legendum: heimertes juxta
utrumque Cod.

Ad CAP. XXVIII.

- 1) Pro: Spiritualiter in Codd. MSC. est spiritualiter,
ubique.
- 2) Vers. 2. pro: bittenes lege: bittemes juxta Cod.
Vind. & Vat. ut & MSC. Flacii.
- 3) In versu 4. guaten redde per pür & in 7. 8. hiden,
latus. hiden non denotat gaudium, sed gaudensum,
latens. Scherz.

4) Vers. 6. pro: gisfceden Cod. Vind. & MSC. Flac.
exhibent: gisfceden.

5) Pro riuuon Cod. Vind. legit: riuon.

6) Pro suns in Cod. Vind. est: 6 aur. Unde Versus
9. & 10. commodè ita redditur:

Ut sit nobis ventulabrum (Christi)
in judicio auxilium. Scherz.

7) Versus 19. ita legitur in Cod. Vind. & Vat.

Job usfo eub n'iruananon,
Ac nos quoque ventulando non ejiciant,
Scherz.

8) Pro heiliga, Vind. Cod. habet: beiliga.

Mit lincn unſih falto
 freuon thero reſto;
 Joh uuir thar muazin untar in,
 blide fori Gote ſin,
 Fon euon * unz in euon,
 mit then ¹⁰ heilegen ſelon.

A M E N.

35. *Com ſuis firmiter
 gaudeamus de requie:
 Ac nos ibi oporteat inter ipſas
 letos coram Deo eſſe,
 A ſeculis in ſecula
 cum ſanctis animabus.*

40.

A M E N.

Explicit Liber Evangeliorum primus
 Theotiſce conſcriptus.

9) Pro: anz Vaticanus ſed male habet: az.

20) Pro: heilegen, Vind. Codex at: & Flac. MSC.
 legunt: beilegen.

Incipiunt Capitula Libri Secundi,
De verbo sine principio, & quibusdam signis
& doctrina ejus.

- I. In principio erat Verbum ¹ apud DEum.
- II. Fuit homo missus à DEO.
- III. Recapitulatio signorum in nativitate Christi.
- IV. Ductus est Ihesus in desertum à spiritu.
- V. ² Spiritualiter.
- VI. Item de eodem.
- VII. Stabat Iohannes & ex discipulis ejus duo.
- VIII. Nuptiae factae sunt in Cama Galileae.
- IX. ³ Spiritualiter.
- X. Cur ex aqua & non ex nihilo vinum fecisset.
- XI. Prope erat Pascha Judeorum.
- XII. Erat homo ex Phariseis Nicodemus nomine.
- XIII. De questu Discipulorum Iohannis, cur Iesus baptizaret.
- XIV. Iesus fatigatus ex itinere.
- XV. Fama exiit, quod in Galileam venit.
- XVI. De octo beatitudinibus.
- XVII. Vos estis sal terrae, & lux mundi.
- XVIII. Nolite putare, quia veni solvere legem &c.
- XIX. De eo qui viderit mulierem, & non jurare, & inimicum diligere, &c.
- XX. Attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, &c.
- XXI. Quomodo sit orandum, & de oratione dominica.
- XXII. Nemo potest duobus dominis servire, &c.
- XXIII. Omnia quaecunque vultis ut faciant vobis homines, &c.
- XXIV. Conclusio Libri Secundi.

Expliciunt Capitula Libri Secundi.

¹) Hic iterum in MSC. Viñd. legitur: Incipiunt Capitula Libri Secundi.

²) ³) ⁴)

³) Pro spiritualiter, male quidem Viñd. ponit: spiritaliter.

⁴) Iterum in Viñd. est: spiritaliter.

OTFRIDI EVANGELIORUM

LIB. II. CAP. I.

*In principio erat Verbum, & Verbum erat
apud DEum. Joannis I.*

CAP. I.

ER allen uoorolt krefin,
joh engilo gifceftin,
So rumo ouh fo¹ mahton,
man ni mag gidrahton
Er² fo ioh himil uuurti,
joh erda ouh³ fo herti.
+ Ouh uuiht in thiū gifuarit
thaz fiu elu thriu ruarit
So uuas io uuort uuonanti,
er allen zitin uoorolti.
Thaz uuir nu ſehen offan,
thaz uuas thanne ungifcefan.

ANte omnes mundi vires,
& Angelos creatos
Tum spiritum tuum potentias,
nemo potest concipere.
f. Antequam celum factum
ac terra atque mare horridum,
Et quicquid in his produitum,
quod hac omnia tris mouet,
Erat Verbum habitans
10. ante omnia secula mundi.
Que nunc conspicimus palam
erat tunc nondum creata.
Er

Ante

Ad CAP. I.

- 1) Pro : *mahton* ex Cod. Vind. & Vat. legendum est :
in altis quod idem est ac : *in cogitationibus*.
Eadem ratione infra II, 4, 69, vox *altis* usurpa-
tur, & coniungitur synonymo : *gidrahton*. dicitur
enim :

*Unter thusen ahton,
Job mannes gidrahton.
Ester has cogitationes,
& multiplices meditationes.*

Verſes itaque tertius & quartus ira reddi debent :

*Quam longe etiam in cogitationibus
Nihil homo potest considerare seu per-
venire.*

Mens scilicet Otfridi est, quod Verbum (Chris-
tus) jam extiterit ante omne tempus, quodcun-
que hominis mens concipere potest. Scherz.

OTFRID. PARS I.

- 2) Pro : *fo* ex utroque Codice substitue : *ſe* ; unde
apparet, versum quintum & sextum ita transle-
rendum esse :

*Antequam mare & celum factum esset,
Ut & terra adhuc dura.* Scherz.

- 3) *Se*, lego, mare. unde sequitur *ellu thriu*. Schützer.
Bene quidem Celib. Schützerus ex *ellu thriu* vo-
cem *ſe* supplendum esse conelufit, sed in loco,
quo correctio facienda sit, errauit, uti ex præ-
cedenti nota apparet. Scherz.

- 4) Hunc & sequentem versum melius ita tranſuleris :

*Et (antequam) quicquam in hac (modo di-
cta) erat introductum,
Quod hac omnia tris tangit. Seu, unum
ex his tribus. Id est,
antequam creatura, quæ in his tribus vivunt,
essent creata.* Scherz.

M

f) Vox

Er alleru ⁊ anagifti
theru Druhtines gifcefti.
So 6 uwas iz mit giluftri
in theru Druhtines brufti.
Iz uwas mit Druhtine far,
ni braft imo ⁊ es io thar.
Joh ift ouh Druhtin vbaral,
uuantā er iz fon herzen gibar.
Then 8 anaginni ni fuarit,
ouh enti ni biruarit.
9 Joh quam fon himile obana,
uwas mag ih Egen thanana?
Er mano rihti thia naht,
Joh uuurti ouh funna fo glat,
Odo ouh himil, fo er gibot,
mit fterron gimalot,
„ So uwas er io mit imo far,
„ mit imo uuorahit er iz thar.
10 So uwas s'es io gidatun,
fie iz allaz faman rietun.
11 Er ther himil umbi
fus emmizigen uuurbi.
Odo uuolkan ouh in noti
then liutin regonoti,
So uwas er io mit imo far,
mit imo uuorahit er iz thar.
So uwas s'es io gidatun,
fie iz allaz faman rietun.
12 Tho er dcta thaz (ih zarpta,
ther himil fus io uuarpta.
Thaz fundament zi houfe
thar thiū erda ligit ufe,
„ So uwas er io mit imo far,
„ mit imo uuorahit er iz thar.
„ So uwas er io gidatun,
fie iz allaz faman rietun.
Ouh himilrichi hohaz,
Joh paradys fo fkonaz.
13 Engilon io manne,
thiū zuei 14 zi buenne.
„ So uwas es 15 Joh mit imo far,
„ mit imo uuorahit er iz thar.
„ So uwas es io gidatun,
fie iz allaz faman rietun.

It verbum cum
apud Deum.

15.

Et dicit enim
Verbum.

20.

Hoc cum
in principio
apud Deum.

25.

30.

35.

Hoc erat in prin-
cipio apud
Deum.

40.

Hoc cum
in prin-
cipio.

45.

50.

55.

16 So

*Ante principium omnium
Domini creaturam,
Erat id cum iucunditate
in Domini pectore.
Erat cum Domino illico
nec defect ipse angulum.
Atque est quoque Dominus ubique,
etenim hic illud ex corde genuit.
Quem initium non dedit,
nec finis attingit.
Et venit à celo desuper,
Quid dicam inde?
Antequam luna rexit noctem,
ac factus est sol tam splendidus,
Ant (antequam) caelum, quod (feri) iussit,
scelus pium:
Tunc erat cum Ipso illico,
cum Ipso fabricatus hac
Quocumque ita facta sunt,
illi omnia simul consultarunt.
Antequam caelum volueretur
super assidue axe:
Aut nubes etiam pro necessitate
hominibus pluerent,
Erat cum Ipso illico,
cum Ipso operatus est ibi.
Quocumque sic erant facta
omnia simul consultarunt.
Cum faceret, ut se separaret,
caelum supra faceret,
Fundamentum acervatum
super quo terra jacet:
Tunc fuit cum Ipso illico,
cum Ipso operatus id ibi.
Quicquid fuerat factum
omne simul consultarunt.
Etiam caelorum regnum altum
Et Paradisum pulcherrimum.
Angelos Et homines,
illa duo ad colendum.
Erat cum Ipso illico,
cum Ipso operatus ibi.
Quicquid sic fecerant,
id omne simul consultarunt.*

Cum

- 5) Vox *anagisti*, licet in utroque Codice etiam occurrat, suspecta mihi est, quia illam one in Otfrido, nec alibi memini me legere; forte Scriptorem MSti seduxit rhythmus; mallem legere *anaginni*, quae vox initium etiam denotat, & crebro occurrit; conseruatur in hoc capite versus 21. ubi *anagisti* pro: *anaginni* positum legitur. Scherz.
6) Loco *uas* iz Vindob. *uas* iz.
7) Hic Cod. Vind. pro *es* io habet *fo*.
8) In Cod. Vind. est *anagim*.
9) Cod. Vind. habet *sed* ut in sequenti versu pro *uas* exhibet: *uas*.
10) Versum 29. & 30. qui aliquoties infra repetuntur, mallem ita reddere:
*Si quid omnino faciebant,
id omne simul carabant.* Scherz.
11) Huic & sequentem versum curatius ita transfero:
*Antequam caelum
Tam assidue se circumvolaret.* Scherz.
12) Versus 41. & duo sequentes ita transferendi esse videntur:

- Cum (DEUS) faceret, ut se circumvolaret
Caelum ita; Et verteret
Fundamentum ad acervum.* Scherz.
Zarpta oon denotat *separat*, sed *circumvolat*, volat. Patet id ex Nostris, III, 7, 33. ubi legitur:
*Tu mecum ausis sis verbit,
Joh illis ausis uerbit.*
Hæc indicant, quomodo se voluit,
Et hic mundus se vertit.
Eodem locum in eodem capite versu 27. occurrit:
*Thaz sis jo enti verbit,
Jo emmizigen uerbit.*
Quod se semper circumvolabat
Et assidue vertit. Scherz.
13) Pro *io* Cod. Vat. & Vind. habet: *ioh*.
14) Zi *hæc* mallem reddere: *ad inhabitandum.* Scherz.
15) Codex uterque legit *io*.

16 So er thara iz tho gifiarta
 er theſa uuoſoſt ziarta,
 • Thar memiſgon giſtati,
 er thionoff ſinaz dati,
 So uuas er io mic imo far
 mic imo uuoſaht er iz thar.
 So uuafles io gidatun
 ſie iz allaz ſaman rietun.
 Sin uuort iz al gimcinta,
 ſus managſakto deſſa,
 Al io in theſa uiſun,
 thuruh ſinan 17 einigan Sun.
 18 So uuafſo himil fuarit,
 ioh erdun ouh biruatit,
 Joh in ſeuue 19 uoberal, *Et ſine ipſo ſalutem eſt aſidit.*
 Got detaz thuruh inan al.
 Theſ n'iſt uiuht in uuorſeli,
 thaz Gott 20 an inan uuoſahti.
 Thaz druhtin io gidati
 ana ſin girati.
 Iz uuard allaz io far,
 ſo ſo er iz gibot thar.
 Joh man iz allaz far gidah,
 ſo'ſer iz eriſt giſſrah.
 Thaz thar nu gidan iſt,
 thaz uuas io in Gote ſo'ſiz iſt.
 Uuſas giahſot io zi guate,
 in themo euuinenen muate.
 22 Iz uuas in imo io quegkaz, 21
 ioh ſilu libhaffaz.
 23 Uuſel ih ouh io uuanne,
 er iz uuort yrougen manne,
 Thaz lib 24 uuaz liot getno
 ſuntigero manno.
 Zi thiū thaz ſie 25 is inthangin,
 26 int irri ni giangin.
 In ſinſtermo iz ſcinat
 thie ſuntigun rinit.
 27 Sint thie man al ſirdan,
 ni mugun iz biſaban.
 28 Jo biſang iz alla fart, 29
 thoſ ſi es ni uuurtin anauuurt,
 So iz blintan man birinit,
 then ſunna biſcinat. 100.

*Cum tunc rem eo perduceret,
 Ut hunc orbem ornaret,
 In eo hominem collocaret,
 at ſeruitum ipſi preſtaret,
 Erat cum ipſo illico,
 cum ipſo operatus ibi.
 Si quid omnino faciebant,
 id omne ſimul curabant.
 Eius verbum omnia deſignauit,
 ſic varie diſtribuit.
 Omnia utique in hunc modum,
 per ſuum unicum filium.
 Quicquid carum ducit,
 Et terram attingit,
 Atque in mari ubique
 DEVS fecit hoc per ipſum omnia.
 Nec quicquam eſt in mundo,
 quod DEVS ſine ipſo operatus eſſet,
 75. Quod Dominus faciliſt
 ſine eius conſilio.
 Faciliſt eſt ante illico,
 quomodo is iuſſit.
 Et hoc omne ſtatim conſpiciebatur,
 quam primum is edixit.
 80. Quod nunc ſactum eſt
 id erat in DEO ſacti eſt.
 Erat iudicatum pro homo
 in eterna morte.
 85. Erat in ipſo uiuificans,
 Et multum uiuifici.
 Sicut ſimile etiam aliquando
 volebat exhibere hominibus.
 Vita erat lux liberet
 peccatoſos hominibus,
 Ad hoc ut eam ſuſciperent,
 Et erronci ne uoluerant.
 In tenebris illa lucet
 peccatoſos illuminat.
 95. Sunt homines omnes perdit
 non poſſunt eam amplexi.
 Atque amplexa illa ubique (mundo)
 tamen illi non ſacili (eius) obſeruant,
 Si ea circum hominem illuminat,
 illi Sol lucet.*

26) Hunc & ſequentes ſeptem verſus Schilterus, neſcio
 quo cauſa, omiſit, cum tamen prater Codicem
 Vind. & Vat. ipſe Flacius, quauis vitioloſos, illos
 exhibeat. Scherz.

27) Vindobon. habet pro: einigen, einigen.

28) Vindob. legit: amaz ſo.

29) Vind. habet: aſaral.

30) Vindob. habet: ana.

31) Uterque Cod. habet in margine: in ipſo vita erat.

32) Hunc verſum ſic vertit:

Id erat in ipſo viuum

Et valde vegetum. Scherz.

33) Cod. Vat. habet aſidit. Vind. autem analib. Lo-
 cus corruptus; ita forte reſtituendus: aſie ſib
 aſid, quomodo ſimile etiam, &c. faciunt huc quæ
 commentatur Alcuinus in hunc locum p. 319. ubi
 vulgatum Leithionem emendat, quod & Auctor ſe-
 quitur. Et conſ. Henr. Valeſium in Valeſianis p. 3.
 Schilter. Ego hunc 37. verſum & ſequentem ita
 redderem:

Quale etiam aliquando

Id uellet exhibere hominibus.

Ut mens ſit, quod, quicquid creatum eſt, in
 æterna mente Dei ita jam fuerit ante creationem

OTFRID. PARS I.

viuum, quæ poſtea hominibus ſuit exhibitum
 per ipſam creationem. Scherz.

24) Vind. & Flacii MS. habet: uuar.

25) Pro is uterque Codex & Flacii MS. habent: iz.

26) Codex uterque habet iati.

27) Verſum 97. & ſequentem ita tranſfero:

Siquidem homines omnimodo mali

Non poterant id (luem) ampleſſi.

Scherz.

28) Pro io Vat. & Vind. Codex ut & MS. Flacii ha-
 bent: ſe. Verſum autem hunc & ſequentes ita
 reddo:

Eat circumdedit illud (lux) ubique

Et tamen illi id non obſeruerant;

Quomodo id (lux) circum hominem attingit

Hic Sol aſpuit.

Reſte hic Schilterus obſeruat alia ſari eſſe allo-
 reg, ubique, omnino. Qui etiam notat, quod
 Fieherus Vocem: anauuurt in 9. 90. occurrentem
 interpretetur per: genuit. Scherz.

29) Margo Codicis Vat. habet: Et tenebris eam non
 comprehendebant, diu magis ab ea comprehendere
 ſunt. Conſentit Vind. niſi quod pro: comprehendere
 habet: comprehendit.

M 2

Fuit

Fuit homo missus a Deo. Joannis I.

CAP. II.

THo fanta Got giuwaran
gomon filu maran,
Man mit vns gimainan,
finan drut cinan.
Iz uuas ther hiar forna
thie liuti bredigota,
Joh sineru uooroto
si raffta thar so harto.
Zi thermo ouh thie Euwarton
thie iro boton fantun.
Iz ungidan i in bileip,
so ih hiar forna giscreip.
Er quam vntar uoorolt thiot,
thaz er in kundti thaz liot.
Joh gizalta in far thaz
thiu salida vntar in uuas.
Er lerta thie liuti,
thaz mannlih giloubet.
Thaz ia o gilich i insituanti
thes selben liohtes guati.
Ni uuas er thaz liot, ih sagen thir cin,
thaz thar then liutin irsecin.
Suntar quam sic manonti,
joh thanana in giliceti.
Thaz liot ist filu uuar thlog,
irliuhtit thesan uoorolt ring.
Thoh mennisgon ouh alle,
ther hera in uoorolt i sinne.
Ih sagen thir, uuer thaz liot ist,
thaz thu iz baz uuizist,
Joh zellu iz hiar gimusto,
ist druhtin i Christus ther guato.
Er quam in girihti
in thesa uoorolt slieht.
In thiz lant i broita,
also so er gimeinta.
Theift al giuuis, nalas uuan,
thicz thuruh inan ist gidan,

Tunc misit DEVS certum
vtrum periculosum,
Vtrum nobiscum commune,
suum fidelem unicam.
1. Is fuit, qui superius
populo predicavit,
Atque verbum suis
istos reprehendit tam driter
Ad quem etiam Legisperiti
nuncios suos miserant.
10. Id quod infectum istis mansit,
ut superius descripsi.
Venit hic inter mundi populos
ut eis nunciaret lucem.
15. Atque retulit eis statim, quod
solus inter ipsos esset.
Decuit populos
ut quilibet crederet.
Ut singuli amplecterentur
illius lucis gratiam.
Non erat iste ita lux, dico tibi semel,
ut populi lucraret,
Sed venit, eos adhortans,
atque inde eis predicaret.
25. Hac lux est multum vera res,
illuminat hanc mundi orbem.
Atque in hominem omnem,
qui hoc in mundum venit.
Dicam tibi, quis sit illa lux,
ut hoc melius scias,
30. Et referas hic animis,
est Dominus Christus ille bonus.
Venit rella
in hanc mundi plantitiam.
In hanc terram latam
sic uti proposuerat.
35. Hoc omnino certum, non falsum,
quod per ipsam est factum,

Thaz

Hoc

Ad CAP. II.

- 1) Pro: gimainan lege: ex utroque Cod. geminas, mallem suten hunc verum ita fuisse translatum: Hominem nobiscum commune, i. e. participem nobiscum ejusdem Humanæ imbecillitatis. Scherz.
- 2) Cod. utique habet: se raffta. Supra I, 23, 67, ubi S. Johannes id fecisse narrat, quod hic verus intendit, etiam in ipsa Flaciana Editione legitur: raffta. conf. III, 8, 27. & III, 13, 21. Scherz.
- 3) Ex utroque Codice lege: ni, non: ut mens huius & sequentis verus sit, quod infectum non manserit id, quod supra L. I. c. 23. de Johanne fuit dictum. Verbo itaque hos duos verus ita: Id infectum non mansit, Quod ego supra (fore) scripsi. Scherz.
- 4) Vindob. habet se so.
- 5) Vind. pro: ia habet: at.
- 6) Vind. pro: ia gilich habet: ia gilid.

- 7) Freherus: vestienti.
- 8) In Cod. Vind. legitur tantum: sex erat ille lux.
- 9) Pro: theb potendum est: ieb ex Codice Vat. & Vind.
- 10) Alcuinus pag. 390. vide Tractatum Nostrum de Patris Divinis I. 4. 7. & Jurisprudenciam Christianam. C. 4. §. 1.
- 11) Pro: Christus Cod. Vind. habet: Kriß. Verbum hunc & preecedentem ita reddo:
Et expone id hic laheus,
(Scilicet) est (illa lux) Christus ille bonus. Scherz.
- 12) Pro: breita uterque Codex habet: breita.
- 13) Verbus hic sic videtur transferendus esse: Ultri ille (Johannes) innotuerat, pradicaverat. Scherz.
- 14) Clarius verbus hic ita exprimitur: quod id (mundus) per ipsam sit factum.

Thaz uwas nu uuoerolt ¹⁵ scauta,			
thaz inan ¹⁶ n'irkanta.			
Er quam fos er scolra,	In propria vasa.	40.	Hoc quod nunc mundus conficit
ioh uuisōta thoh er uuolta			quod (tamen) ipsum non agnovit.
In eigan ioh in erbi,			Venit, sicut debuit,
thaz lag al umbitherbi.			Et visitavit, ubi voluit,
Thie sine lantidilon			In propria Et in beredia.
sic datun fo ih thir redinon,	In dñe non	45.	quod omne facit ineri.
Ni uwas ther 'nan inthiangi,	corporeus.		Hi ejus sui Provinciales
¹⁷ in gilouba gigiangi.			fecerunt quod tibi dicam.
Zi giloubu sih giuuant,			Non fuit, qui ipsum reciperet
thaz inan ouh irkanti		50.	in fide procederet,
Odo inan ereti vbar al,			Ad fidem se converteret,
fo man Gotes Sun scal.			ut ipsum quoque agnosceret,
Thie inan thoh irkantun,			Aut ipsum honoraret super omnia,
ioh muates sih biuuantun,	Quemque accens		sicut DEI Filium debemus.
Giereta er se in then find,	recipere non.		Qui ipsum tamen agnoscerunt,
thaz se uuarin Gotes kind.		55.	Et animo se converterunt,
Ni quamun sic son bluata,	Qui non ex		Honoravit eos in hanc viam
noh son heilfelicchemo muate.	linguis.		ut fierent DEI Filii.
Sie uuarun er firlorane,			Non venerunt ex sanguine,
nu sine son Gote erborane.		60.	nec ex carnali voluntate.
¹⁸ In buachon ist nu suntan			Fuerunt antea perdit,
thaz uuort th'eist man uuortan,	Et verbum		nunc sunt à Deo regenti.
Iz uuar hera in uuorolt ¹⁹ funs,	caro factum		In libris est jam repertum;
ioh nu ²⁰ biut in vns.	est.		verbum est homo factum,
Uuir shun sinaz richi,		65.	Fuit hic in mundum missum,
ioh sina guallich.			Et nunc habitat in nobis.
Thaz uwas sconi al fo fram,			Vidimus ejus Regnum
fo selben Gotes Sune zam.			Et suam gloriam,
Ist sin guati vberal,			Hec fuit pulchritudo tanta
fo in kinde zeizemo scal.		70.	quanta ipsum Dei filium decreet.
Then fater einigan ²¹ innot,			Est ejus gratia super omnia,
drutlicho minnot.			ut in filio dilecto delect.
Follan Gotes ensti,			Patrem unicum amplectitur,
selb fo iz man giuunxiti,	Plenum gratia	75.	fideliter amat.
Ullares inci guates,	et veritas.		Plenum DEI gratia,
ioh druhtines gimuates.			ut maxime optaretur
			Veritate ac bonitate
			Et Domini gratiositate.

17) Legendum ex Codice Vind. ut & Facili MSC. Scanta; unde hic & sequens versus ita transferri debent:

*Hoc erat itaque mundo dedecus,
Quod ipsum non agnoscerit. Scherz.*

18) Schilterus notat, quod Freherus hoc exponit per nichi erkante, vide tamen Schilteri notam ad irouan Ludovico Regi acclamatum pag. 39. Sane: n'irkanta legendum esse persuadet Codex Vind. & Vat. Scherz.

19) Redius hanc ita verto: ad fidem irent, id est, fidem amplecterentur. Scherz.

20) Clarior hoc ita redditur: in Lib. Sacris seu lo Satera Scriptura; hanc deostat antiquis Germanis Sacram Scripturam. Scherz.

21) Fusi ooo denotat missum, sed promptum, paratum. In Versione Tatiani C. 121. verba Scripturar: Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma, ita redduntur: Ther geist gicerefo sans ist, thaz seist ist alur ammatie: conf. infra V, 12, 13. ubi dicitur: Bi thiu sine se zi Gote fusi, Ideo fusi erga Deum prompti. Glossa Kerouis: fanfer, promptus. Anglo-Sax. & Cimbrici pro fusi di-

cunt fusi, quod est promptus, cupidus, lubens; Fylen vel geyfyan (pro quo Cimbrici dicitur: at fyfa) Anglo-Saxonibus est, instigare, calcar adire, incitare, festinare, quid prompte aggredi, expedire. Sic in Calendario: fas out foribweg, promptus ad moriedum. In Fragm. Judic. fylen te gefrehte, premiti ad praelium. In Harmonia Evangel. Cottoniana: Ius te ferant, promptus ad patendum. vid. Hickes in Thef. LL. Septentr. in Gramm. Anglo-Sax. pag. 121. Scherz.

22) Legendum ex Cod. Vind. huius, quod ipsum Celederr. Schilterum agnovisse patet ex versione.

23) Margini versus 65. in utroque Codice adscripta sunt haec: Et vidimus gloriam ejus.

24) In Cod. Vind. accentus est in ultima Syllaba hunc in modum: innot. unde auguror innot hic idem esse, quod: innoti, quae vox saepissime occurrit, ac variis in locis idem est ac valde intime. Studentius in Specimine antiquarum Francicarum pag. 3. in Otfridi dedicatione ad Ludovicum Regem, illam sic quoque reddit. Itaque versus 70. & 72. sic exprimo:

*Quem Pater unum valde.
Tovare amat. Scherz.*

Recapitulatio Signorum in nativitate Christi.

CAP. III.

ER quam vns sulih hera heim,
 thes n'ist lougha nihein,
 Thaz duent buah festi,
 nu niazet mit gilufi.
 * Tharana sint giscribene,
 zi vrkndon manage.
 Druta sint in ala uuar,
 selbo * mah tu iz lesanthar.
 Uuuntar filu managaz,
 thaz uuir iz bihtenken thes thiū baz. 10.
 Thaz uuard allaz mari,
 theiz * vnsirholan uuari.
 * Uulio mag sin mrauuuntar,
 thanne in theru ist thiūnan bar,
 Thaz * si ist * ekord cina
 Muater inti thiarna.
 Ni uuard * sic io in giburti
 thiū io sulih uuurti.
 In erdu noh in himile,
 thiū iamer sia irbilide.
 20. Maht lesan uuio iz uuurti
 zi thera druhtines giburti.
 Thaz engil * mit giuuurtin
 iz kunta far then hirtin.
 Joh theiz ni uuas ouh * hora lang
 thaz heriscas mit imo sang. 25.
 Uulio

IS venit nobis talis hinc domum,
 hoc non est negans, nec anus.
 Hoc faciunt Biblia firmen,
 jam fraximini cum voluptate.
 In eis sunt scripta,
 ad testimonium varia.
 Fidelia sunt reuera,
 ipse potes id legere ibi.
 Miracula multiplicia
 ut consideremus id eo melius.
 Hoc saluum omne celebre,
 ut non occultum esset,
 Ut poteris esse majus miraculum,
 quam in ea est, que illum peperit,
 Quod ea est sola ES unica
 Mater atque Virgo.
 Non fuit unquam in puerperio,
 que talis fuisset.
 In terra nec in caelo,
 que unquam isti similis esset.
 Legas (ipse) quomodo saluum fuerit,
 in Domini nativitate.
 Quod angelus cum solennitatibus
 id nunciavit illico pastoribus.
 Atque quod non fuit momentum temporis
 quin militia (celestis) cum ipso cecidisset.

111

Ad CAP. III.

- 1) Versum secundum ita reddo: *Hoc non est mendacium, Lausna non est participium, sed substantivum. vide supra l. 27, 31. idem hic versum reddit infra III, 20, 179. Nihil enim est in duas voces dividendum, sed una vox est, & denotat nullum, eum notissimum est. Scherz.*
- 2) Pro: niazet Cod. Vat. habet: niazent; sed praefero Lectionem Flavianam, cum qui consentit Cod. Vind. Scherz.
- 3) Vers. 5. & duo seqq. ita leguntur in MSC. nostris:
*Tharana sint giscribene
 Urkndon manage
 Druta sine in ala uuar.
 In his (Biblia) scripto designati sunt
 Testes (de Christo) multi,
 Fideles ejus vere tales. sc. Prophetæ,
 Apostoli, Evangelistæ, discipuli Christi; ex quo-
 rum numero erat Johannes, de quo hic agitur ex
 professione: Urkndon est testes. Gl. Kerolis Urkdon-
 tes talibus. in Lege Lotharii, quam exhibet Bro-
 werus in Parafrase. Annal. Trevir. c. X. Urkndon
 usurpatur pro Testibus. Gloss. Lips. Urkndon,
 testes. Scherz.*
- 4) Vers. 8. pro: mah tu, Cod. Vind. fuit: mahi the.
- 5) Loco: anfarbolan Cod. Vind. habet: anfarbolan.
- 6) Versum 17. aptius sic traduces: *Quodnam majus seu
 quomodo majus miraculum evenire poterit?* Scherz.
- 7) Pro: * si Cod. Vind. habet: si.
- 8) Pro: ekord non tantum Flavianus edidit sed & MSC.
 Vaticanum habet ekord sed praefrenda est Lectione
 Schilteri, quam & imitat Codex Vindobonensis;
 & alia loca Auctoris nostri. vid. infra II, 2, 3. &

- III, 14, 37. & II, 4, 20. & 39. apud Tatianum
 c. 32. 5, 7. est ekkere, quod idem denotat. Scherz.
- 9) Pro: si forte: fo. Schilter.
- 10) Vers. 21. & 32. Aptius ita quis transferret:
*Lege ipse, quid contigerit
 Circa Nativitatem Domini. Scherz.*
- 11) Atit giuuurtin non idem est ac: cum solennitatibus,
 sed: cum promissionibus, promissis, sine mora: ita
 supra de Josepho I, 19, 26. dicebatur:
*Fuar far thera festi
 Nabtes mit giuurti.*
 Adde III, 14, 40. ubi mulier Cananae à Christo
 petiisse refertur:
*Thaz far jo mit giuurti
 Sie wola ganz awarth.
 Ut mox ac cum promissionibus f. promissis
 illa (nihil ejus) bene facia fecit.*
 Adde III, 2, 19. dicitur & Giuurti, unde gi-
 uurtig, quod idem est ac promissis. vid. infra II,
 2, 7. ubi dicitur: thaz datun si giuurtig,
 hoc fecerunt promissis, cum ipse Schilterus noster
 transfert. Scherz.
- 12) pro: hora lang in utroque Codice est: hwalang,
 quæ vox etiam occurrit infra II, 11, 6. ubi legitur:
*Thar the thera gango
 Ni mus er hwalange.*
 Ad quem locum Schilterus se expedire non
 potest. Mihi etiam hic aqua hæret; non qui-
 dem circa interpretationem; facile enim appa-
 ret, inprimis ex collatione horum duorum lo-
 corum, hora idem esse ac valde, multum; sed
 circa originem primumque vocis hujus usum.
 Vox

Ullio engilo menigi
 fuar thar al in gegini.
 Thie hirta irhuabun fili far,
 ioh funtan sic thaz kind thar.
 Gifuni iz ni dualta,
 so ther engil in gizalta.
 11 Thie Magi quamun gahun,
 thaz kindilin sic sahun.
 Sie brahtun imo in hanton
 12 trefo iriro lanton.
 Si quamun silu ferro
 iz zeigota in ther sterro.
 Ullio mag thaz in irilougnit,
 13 thaz himil thero uuorolti ougit.
 Er kundra vns thaz in ala not,
 thaz 14 ander uns ni zeinot,
 15 Thaz gouma mannes nami,
 bi thi uuas er feltfani.
 Symeon ther guato,
 ioh Anna quam gimuato
 16 Si giangun kusgo ingegin vz,
 thar zi themo Goteshus.
 Si kundtun thar then lutin,
 thoh si es tho ni ruahtin,
 Thaz in uuas 17 quam herafun,
 ther Gotes cinigo Sun.
 Ther Evangelio ouh 18 giuuuag,
 uuoio man thi kindlin irsluag.
 Ullio kurt in uuas thes libes frift,
 tho siu irsturbun thuruh Christ.
 19 Maht lesan ouh hiar forna
 quio er kofon bigonda
 Ullislichen uuorton,
 mit then euuarton.
 Thiu uuort thi uuertun mari,
 thoh er tho kind uuari.
 Theru muater sageta er ouh tho thaz,
 theiz allaz fines fater uuas.
 Thie liuti irquamun hartu.
 Johannis selbes uuorto.

Deus quod 30.
 pulchre in-
 uenerunt, sicut
 dicit Angelus.

De Magis

35.

De 11) iudic.

De Symeone et Anna.

45.

De Iohannem
 puerum.

55.

De Iesu lesa
 in medio doctorum.

60.

De Iesu Johanne
 non uiderunt de
 Christo.

et Ther

Ut angelorum multitudo
 venit ibi omnis in occursum.
 Pastores surrexerunt illico
 Et inuenerunt puerum ibi,
 Vixit id haud distulit,
 quod angelus ipse narravit.
 Magi venerunt subito
 Puerum viderant.
 Portarunt ei in manibus
 thesauros suarum regionum.
 Venerunt e longinquo,
 id monstrauerat eis stella.
 Quomodo hoc poterit occultari,
 quod caelum mundo aperit.
 Nunciavit hoc nobis omnimodo,
 quod alis (stella) nobis haud indicet.
 Quod observatio hominis caperet,
 ideo fuit illa rara.
 Simeon ille bonus,
 Et Anna venit gratiosa
 Ibant modesto obvium
 ad DEI adem.
 Nunciaverunt ibi hominibus,
 etsi id ipse non curauerat.
 Quod ipse esset veniens hic
 DEI amicus filius.
 Idem Evangelium etiam perpendit
 quomodo infantes interfelli.
 Quam brevis illis fuerit vite terminus,
 quam morentur propter Christum.
 Legatis quoque supra
 quomodo disputare carperit,
 Sapientibus verbis
 non legisperitis.
 Verba illa facient celebrata,
 etsi puer adhuc esset.
 Matri etiam dixit hinc hoc,
 quod id omne sui Patris esset.
 Homines perterrefacti vehementer
 ob Johannis verba.

Qui

Vox vera sed iuxta vocabulo drato occurrit
 etiam infra IV, 24, 55. ubi de Pilato, Christum
 condemnare volente, dicitur:

Ni uollt ih, quod, in uas mia
 Sinas blaates scelo fia,
 Nob eab therera dato
 Plegas hora drato.

Quod Schilterus reddit:

Non volo ego, dixit, per fidem meam,
 Ejus sanguinis reus esse,
 Nec etiam hujus facinoris
 Particeps esse amplius. Scherz.

11) Verf. 33. & 34. ita reddo:

Magi venerunt celeriter
 (Ilic) infantes viderent.

Frequentissimum est Nostro, ut vocem thaz, quae
 conjunctiue, at, quod, exprimit, onistat.
 Scherz.

14) Pro: iuxta Cod. Vind. habet: drato.

15) Hic margo 7. 37. in utroque Codice habet: de
 Stella.

16) Verf. 40. ita redderem: quod Carlow (suberum)
 mundo ostendit sic per stellam. Scherz.

17) Verf. 42. pro: ander Cod. Vindobonensis habet:
 andere.

18) Verf. 43. & seq. ita transfero:

Ut homo ad attenderet
 Ideo extitit hoc miraculum. sc. stella
 illa. Scherz.

19) Pro fi in 7. 47. & 49. Cod. Vind. habet: fe.

20) In 7. 51. quam non debebat reddi per vi veniens
 cum sit imperfectum Indic. Adliu; imò debet
 alia vox substitui ex Cod. Vind. & Vat. nempe
 quemas est autem unus quemas idem ac venerat.
 Scherz.

21) Hic margo Cod. Vind. habet: de infantibus.

22) In 7. 53. giuuuag non redderem per vocem: per-
 pendit, sed per: narravit, exposuit; quo sensu
 creberrime haec vox usurpata reperitur. conf. III,
 20, 53. & III, 22, 66. Scz. Scherz.

23) Verf. 57. Maht lesan non arbitror vertendum esse;
 Legatis, sed ut supra 7. 22. redditum fuit: Legat
 ipse, poteris legere, da magis lesan. Scherz.

24) Loco horum verborum Cod. Vind. habet: de eo
 quod ferebat in medio Doctorum.

25) Verf.

27 Ther lantliut al githageta
 thar er fon imo fageta.
 Si uuurtun al giruarit,
 in muate gidruabit.
 Uuant er deta mari,
 thaz druhtin queman uuari.
 Thaz sic zi imo ouh giangin
 s'in ni miffi hangin.
 Then fingar thenita er ouh far, 28
 quad : therer ist iz, thaz ist uuar.
 Therer ist iuer heili,
 joh salida gimeini.
 Sir io uuakar filu frua,
 joh thara gihabet iuih zua.
 Ni uuard io vbar uuorolt ring,
 vns giuufara thing,
 Thaz 29 ih JEsus uuari
 in erdu so mari,
 Thoh thifu uuuntar eliu,
 uuaurun filu stillu.
 Ther buachari iz firhizi,
 inti friban ni hizi. De eo quod Pater & Spiritus
 Sanctus et reliquos non re-
 ferunt de Caelo.
 Thaz ther fater ougta,
 thar man then fun doufta.
 Thaz eina uuari vns nuzzi,
 30 habetin uuir thie uuiizi.
 In thi uuari vns al ginuagi,
 iz druagi vns ni biluagi.
 Fon herzen iz io infuarti,
 thi vnsf vbaruaci
 Sin felbes stimma fprah vns thaz,
 th'ez Sun fin 31 einigo uuas.
 Uuir eigin sine lera,
 uuaz eiskon uuir es mera.
 Ther felbo 32 heilego Geift,
 erougeta iz 33 after imo meift.
 Er quam in inan, thaz man fah,
 thar ther Fater 34 z'imo fprah.

Qui provinciales omnes convocavit,
 quum de Eo diceret.
 Omnes afflicti sunt,
 animo contristati.
 70. Namque ipse reddebat perspicuum,
 quod Dominus venisset.
 Ut & ipsi ad Eum venirent,
 eum ne amplexari errent.
 75. Digitum intendit quoque illico,
 Dicens : Hic est ille, hoc verum est.
 Hic est vester Salvator,
 & salus communis.
 80. Effote vigilantes multum matutino
 atque eo tenetis vos.
 Non fuit certe super mundi orbem
 nobis certior res
 Quod JESUS esset
 in terra tam illastris.
 85. Attamen ex his miraculis omnibus
 fuerunt multa silentio preterita.
 Scriba id omisit,
 & scribi haud iussit.
 Ut Pater indicaret,
 quum Filius baptizaretur.
 90. Hoc nunc fuit nobis utile,
 ut haberemus notitiam.
 In hoc fuit nobis omnino satis,
 id fieri nobis haud fraudem.
 95. De cordibus id eduxit
 nostram ferocitatem, (incredulitatem)
 Ipsi Eius vox dixit nobis hoc,
 quod hic filius eius unicus esset.
 Habemus propriam ejus assertionem.
 100. quid desideremus ulterius?
 Ipse Sanctus Spiritus
 testatus id post ipsam magis.
 Venit super ipsam, ut conspiceretur,
 cum Pater ad ipsam loqueretur.

Nu

Nunc

27) Verf. 67. ita est reddendus: Provinciales, seu Ho-
 mines illam Regionem inhabitantes omnes convoca-
 runt, i. e. in stuporem dati fuerunt. Githageta
 idem est ac tacet. ita infra III, 11, 69. de Mu-
 liere Cananea dicitur:

Job sic for githageta

Githageta thaz er fageta.

Et illa mox tacuit sc. ex admiratione,

Et credidit id, quod ille (Christus)
 dixit.

Pro: githageta dicitur etiam thageta. ita apud No-
 strum III, 10, 30. occurrit eodem sensu de eadem
 Muliere Cananea:

Thaz vob io fahel redota

Selbo Drastin thageta.

Hoc femina ita loquebatur

Dominus (Christus vero) tacet.

Ita silentium Christi apud summum Sacerdotem
 Capharn, de quo Matthaeus XXVI, 69. & Mar-
 cus XIV, 61. hac ratione exprimitur:

Ni gab in thar fin thabi

Ullst thei antworti

Legges in, so ib fageta,

So fluat er, inti thageta.

Non dedit ipse ejus (Christi) Patientis

Ullum ad hoc responsum

Captis eor, uti dicit,

Stetit ille, & tacuit. Scherz.

26) Margo. Cod. Vind. ad y. 75. habet: Ecce Agnus
 Dei.

27) Flac. thaz ib io fah io. Freherus: thaz ir io. sed
 mihi videtur: legendum esse: Jofas. Sic scri-
 bitur etiam in MSS. Chronica Koenigshovii.
 Schöler. Uterque Codex habet pro: ib, vo-
 cem: iz, unde verum 21. & 23. ita reddo:

Qua certe ita esset

In terra adeo insignis. Scherz.

28) Verf. 92. & sequentes quatuor sic transfero:

Si habereamus (ejus Rel) intellectum,

In hoc fuisset nobis omnino satis,

Nisi inertia nos seduceret

(Et) à corde id auferret

Nostra Superbia.

Quod in versu 94. inertia mentio in Versione fiat,
 id inde est, quia non tantum apud Flacium;
 sed & in utroque Codice MSC. pro: draugi legi-
 tur: draugi; draugi autem idem est, quod no-
 strum tragheit; idus Saturnum phantem, cujus
 cursus omnium tardissime absolvitur, draugen len-
 tum, tardum, appellat Noster V, 17, 64. Scherz.

29) Pro: einigo Cod. Vind. habet: einigo.

30) Pro: heingo Cod. Vind. legit: heingo.

31) Pro: after Cod. Vind. exhibet: ofiat,

32) Verf. 109. pro z'imo Cod. Vind. legit: zi imo.

27) Pro

- Nu ist druhtin " Christus gidouft,
 " thiū funta in uns biſouft.
 Thaz unſh io " fougta,
 er al iz thar irdrangta.
 Nu garauuemes vnſh alle,
 zi themo ſchtanne
 Ingegin uuidaruuinon,
 ſo ſculun uuir unſh uuarmon.
 Thaz iſt uns hiar gibilibot,
 in " Chriſtus giredinot.
 " Gibad oft thu tharinne,
 er uuidar thir io uuinne.
 Er ſuar in einodi
 ni deta er iz " binoti.
 Thar korata ſin ſar harto
 ther ſelbo uuidaruuerto.
 Thaz det er, thaz thu iz uueſſis,
 thih thara ingegin ruſtis,
 Ullant er hiar in libe
 thih " ahtit io zi nide.
 Bi thiū ilemes io gigahon,
 zi then druhtines ginadon.
 Er unſe uuega " iruente,
 ſon themo fiant.
 Er unſh ni biſouſe,
 after themo douſe.
 Joh iagilich biuuenke,
 thaz er 'nan ni fiſenke.
 Thes ginada uns ſcirmen,
 ioh uuir 'nan ouh irbarmen,
 Ther 'nan ſelbo vbaruuant,
 ſo thu thir hiar nu leſan fealt.
109. *Nunc eſt Dominus Chriſtus baptizatus,
 peccatum in nobis ſuſcepit.
 Quid nos ſic docet,
 quod omne hic ſuſciperit.
 Nunc preparemur nos omnes
 ad pugnam,
 Adverſus inimicum:
 ſic debemus nos defendere (munire.)
 Hoc nobis hic prefiguratum eſt,
 in Chriſto relatum.*
110. *Lavato ſepe in eo
 contra te ne iſte vincat.
 Iſta Jeſus in deſertum
 non fecit hoc coactus.
 Ibi tentavit ipſum ſtatim duxerit
 iſte adverſarius.*
120. *Hoc fecit Diabolus, quod ſcias,
 Te contra arces.
 Namque idem hic in vita (per omnem vitam)
 te obſervat utique invidioſiſſime.*
125. *Propterea ſeſtinemus propere
 ad Domini gratiam.
 Is noſtras vias avertat
 ab adverſario.*
130. *Ne nos ſuſſocet
 poſt baptiſma.
 Et quilibet evitet,
 ut ipſum non demergat.
 Huius gratia nos protegat,
 noſtramque eum miſereat.*
135. *Qui iſtam ipſe ſuperavit,
 uti tu tibi hic jam legere debes.*

33) Pro *Chriſtus* Codex Vindobonenſis, ceu aliis in locis, ita hic habet: *Kriſt*.

34) Verſ. 106. malim reddi: *Peccatum in nobis (nunc eſt) ſubmerſum.* Scherz.

35) Verſ. 107. *ſougta*, pro: *ſo angta*. Schüller. pro: *ſougta* Cod. Vind. habet: *ſougta*. Vatic. *ſougta*. *Sangta*, *ſankta* idem eſt ac *hoduernum*, *ſacken*, ſubmergere, deprimere, ab hoc derivatur *ſiſenken*, quod eſt hoc cap. 9. 12. unde ita verto verſum 107. & ſeq.

*Id, quod nos certe ſubmergebatur,
 Omne ille ibi (io baptiſmo) ſubmerſit.*
 Scherz.

36) Pro: *Chriſtus* uterque Cod. habet: *Kriſt*.

37) Verſ. 115. uterque Codex habet: *gibadg*. Schüller ſequitur Lectionem Flacianam, unde ad hanc verſum hæc habet: *Lauacrum hoc & Regenerationis eſt. & Reſurrectionis decore S. Paulo ad Titum 3. 5. illud repetendum non eſt, hoc quotidie per fidem.* Poſtea idem Vir Celeb. in 9. 116. pro: *io uauine* exiſtimat ponendum eſſe: *ni auine*. Quod & ipſum mihi placet; ſed quis clare in

utroque Cod. in 9. 117. eſt: *Gibadg*, illum & ſeq. verſum ſic transferendum cenſeo:

(Si) *Lauaris in illo (Baptiſmo)
 Is (adverſus) contra te vitiorum
 non obtinet.* Scherz.

38) Verſ. 118. *binoti*, non coactus, ſed Spiritu ſuo ſponte ductus. Matth. 4, 1. vid. cap. ſeq. 9. 5. Schüller.

39) Verſ. 119. ita reddo: *Te perſequitur atque ex odio, ſeu invidia. Abſten ordinarie antiquis idem eſt ac perſequi, imprimis quando Gentium perſonæ adiunctum habet: infra II, 16, 66. Chriſtus dicit: thaz ſo ſo ahtent iuer, quod illi ſic perſequantur vos. Apud Tatianum cap. XXII. 9. 18. eſt: ſo ahtunt ſe there Ullizagano, ſic perſecuti ſunt Prophetas.* Seberz.

40) Verſ. 117. *irauente* clariſſe exprimi poteſt per *vi liberet*, hoc ſenſu occurrit *irauente* II, 9, 102. ubi de Angelo Abrahamom ab occiſione Iſaci dehortante dicitur: *er biæz iuan iruuntio*, *Iuſſu com (Iſacum) liberari, à vinculis, quibus erat conſtrictus.* Scherz.

*Ductus est Jesus in desertum. Matth. 4.
Marc. I. Luc. 4.*

CAP. IV.

Gleitit uuard tho druhtin Christ,
thar ein einoti ist:
In steti filu 'uuuaste,
fon themo Gotes geiste.

Er fasteta unnoto
thar ' niunhundert zito
Schszug ouh thar miti in uuar,
so ruarta 'nan tho hungar.

Tho sleih ther farari,

irfindan uuer er uuari, in deserto conuenit. 10.

Thaz ' z'irfuahenne vbaral
selber ther diufal,

Er thahta odouuila thaz,
' thaz er ther duriuuart uuas,

Er ingang therera uuorolti,
bisperrit selbo habeti.

Er thar niheina ' stigilla
ni firliaz ouh unfirslagana.

* Then ingang ouh ni rine,
ni si ekordi thie sine,

Thier in themo eristin man,
mit sinen luginon giuuan.

Mit spenstin si es ' gibeitta,
joh zi ' altere firleitta.

Ductus erat tum Dominus Christus
ubi desertum est:
In locum valde vastum,
ad DEI spiritum.

5. *Jejunabat incoactis
novies centum tempora (h. e. horas)*
Et sexaginta etiam noctes;
tunc tangebat ipsum fames.
Tunc surrepebat tentator
inquirens, quis ille esset?
Hoc ad expugnandum maxime
ipse diabolus.
Cogitavit forte hoc,
quod esset porta castus,
Qui ingressum hujus mundi
obvasseret;
Qui nullum gradum
reliquisset inobturationis,
Introitus quoque nunquam aperiret.
nisi detortaxat suis,
Quos ille in primo homine
suis mendaciis ceperat.
Suggestiohibus ipsos gubernabat,
Et ad altaria (idola) seduxerat.

Ullar

Ullar

Ad CAP. IV.

1) Verf. 3. *anasse reddere potius desertum.* Vox Latina: *Vastus*, rem accurate non explicat, denotat enim illa aliquid, quod magnum, ingens valde est; non vero significat: desertum. Scherz.

2) Cod. Vind. habet: *ni unstant*, quae voces tamen in nam sunt constanda. In MSC. Vat. est *sebzat*, quod tamen recte corrigendum esse monet Celeb. Do. Rosgaard. Vindobonensis Codex habet *sibi zug*; quae syllaba tamen etiam in unam vocem, nempe *sebzug*, sunt compingenda. Hodie dicimus: *sebzug*. Ad verbum huic septimum & sextum haec notat Schilterus: *zit*, *horam significat*; *alibi Dages ziti Otrifide dicuntur. Porro quadragesima dies & noctes faciunt 960. horas* ¹² *hoc est, quod ait: niunhundert sebzug ziti, novies centum & sexaginta horis duravit jejunium.* Miti nulli est vox; unde *Anthonumerum* haec 960. *horarum demonstrare, quod scilicet nobis etiam eo comprehensa sunt, adeoque XXIV. hora in diem computanda.* Itaque emendanda *Le-Bio pro miti, nihl, noctis, nocte.* Ita *Elfrico, VII. nyht vel XIV. nyht est; una vel duae septimane.* haec Schilterus. Quam Celeberr. Schilterus hic habet, de voce *zit* & de computandi Ratione, illa approbanda sunt omnino. At, quod vocem *Aliti*, quam Flacius habet, mutatam vel in Anglo-Saxonicum *nihti*, id displicet. Primo enim vox *miti*, quae etiam alibi in Nostro occurrit. vid. 1, 2, 14. exat in utroque MSC. deinde illa commodum habet sentium; *ibera miti* est nostrum *darmit*. Ut mens horum verborum sit, Christum jejunasse nongentas horas, & adhuc sexaginta; Redde itaque verbum sextum & septimum hac ratione:

ibi nongentas horas, Sexaginta etiam simul, uti verum est. Scherz.

3) Cod. Vind. habet: *zi infocbeme.*

4) Versus 14. ita intelligendus est, quod sc. Diabolus forte opinatus fuerit se esse *Cyrtodem* porta hujus mundi, citra cujus voluntatem eundem nemo intrare debeat. Scherz.

5) Verf. 17. *sigilla nullum hic reddere sentiam, viam, est diminutivum a sigla, quod simitas, viam significat apud Tat. c. 19. §. 3. verba Esaja c. 40. 3. vestras facite sentias ejus, redoluntur: tunc recto fine sigla. vid. omnino Paltchenium ad Tat. i. e. hodie adhuc dicimus: er kommt weder weg noch weg.*

6) Versum 19. & seq. mallem ita reddi:
In intratum sc. in mundum, nemo tangat
Nisi tantum sui, i. e. mancipia diaboli.
Scherz.

7) Versu 23. *gibetta* reddo per vocem: *persuasi*, hoc enim sensu occurrit *gibetta* infra II, 7, 61. & 135. inde IV, 17, 43. & IV, 1, 17. & III, 15, 29. conf. Paltchen. ad Tat. p. 397. & Verel. in Indice Lingu. Goth. v. beita. Scherz.

8) *Altere* erunt altaria idololatrica; altaria idolomonia argumenta. *Joh. 22, 16. Schiler. Altere* hic 200 denotat altaria, sed *desolationem* sc. a Deo. Hoc sensu occurrit infra III, 15, 90.

Joh. 22. se gibeit

Et altere firleitta.

Et ut illos (Populum) persuaderet,

Ac ad desolationem perduceret.

Gl. Boxhora. *Alter*, desolatus. Unde Versus 23. & 24. ita debent exprimi:

Suggestiohibus ipsi persuasi

Et ad desolationem (illos) perduxit.
Scherz.

9) Thi-

- Uuar imo sulih man * thihein
fo quami uuisheiti heim.
Thia ¹⁰ lukun uuoit er findan,
ioh gerno nan giuuinann.
Er uuoita in ala uuari,
thaz er ouh sin uuari,
Thoh ni uuard imo ther fand,
ouh uuiht thaz fines ni fand.
¹¹ Uuio iz ioh mohti uuerdan,
taz uuoita er gerno irfindan.
Thaz man io fo gizami,
in thesi uuoort quami,
Uuio er thar vntar finen
mohti thaz irfinden.
Thaz er ekordi eino
lebeti fo reimo,
Odo ouh unhono.
fi drageti fo scono.
Sprah er, odo deta uuar,
thaz uuas al gichiganaz.
Fon uuelicheru giburti,
er io foulih uuurti.
Uuar uuoort io giuunni
sulih ad al kunni.
¹² Thoh er ni-uuari guater
thoh gleiskota er thia muater. ¹³
Ni hort er uuegin mari,
uuer ther fater uuari.
Uuanta er nan harto forahata,
in alla uuihun korata,
Bi thiu moht er odo drahton
in thesa uuihun ahton:
Oba thiz ist thes Sun,
ther liuti fuarta herafun
Thuruh thaz einoti,
in manageru noti;
Mit upati fi er thar uuerita
fon himile sie ouh nerita,
Bi managemo Jare,
fi ¹⁴ prounteta thare.
Nu ¹⁵ scepfe er imo diar brot,
ther hungar hiar imo es not.
¹⁶ Bilida nu in noti
thes fines fater guati.
Vntar thefen ahton
ioh managen gidrahton
Ni, uuan ih, imo brusti
grozara angustli.
25. Unde isti talis vir introiuerit,
sicque uenerit sapientia domum.
Foramen uolebat iste aduenire
Et libenter ipsam capere.
Voluit reuera,
ut ipse etiam suus foret.
At (vero) non fuit ipse ei missus,
nec quicquam sui in eo inuenit.
(Itaque) ut hoc possit fieri,
id uolebat cupide inuenire.
35. Ut vir tam decorus
in hunc mundum uenisset.
Quomodo is inter suos
posset hoc tolerare,
Quod ipse solus Et amicus
uiveret sic purus,
Vel Et irreprehensibilis
se gereret sic decore.
Loqueretur ille ut faceret quicquam
id esset omne perfectum.
45. A quali (ergo) generatione
ille talis factus fuerit?
Unde mander acquisiuit
talem generosum filium?
Et quoniam ille bonus non esset (existeret)
tamen scrutabatur Et matrem
50. Nec audiuit clare,
quis Pater eius esset,
Quandoquidem (igitur) hic illum ualde metuebat,
(Et) omnibus modis tentabat,
55. Propter poterat forte cogitare.
(Et) in hunc modum reputare.
An hic est illius filius,
qui populum eduxit
Per desertum
in multis periculis.
60. Vestimenta eius ibi conseruauit,
de carnis eisdem matris.
Per multos annos
eos aliebat ibi.
65. Nunc (ergo) faciat sibi hic panem,
fames enim ad hoc necessitat.
Imitetur nunc in necessitate
Patris sui bonitatem.
Inter has cogitationes,
Et varias consultationes,
70. Non, opinor, isti defuit
maximus angustia.

Thoh

Quam-

9) *Thihein*, an *thihein*? *thihein*, oriri, crescere, pro-
ueneri: imo uerius: *thihein*, aliquis. Supra ad Salom.
Epist. 9. 46. An simplicior lectio *thihein*, *auerein*.
Malim legere: *thiis ein*, *thiis*, githih fin, profe-
rere, uidelicet, inferre. vid. meum Glossarium.
Sed omnibus reiectis lego: *sich ein*; einsteigen,
descendere, introire. Schöler. In MSC. Vind. &
Vat. est *thihein*, quod idem est ac *aliquis*, *aliquis*.
Verum itaque 24. & seq. ita exprimo latine.

(Cognabat) Unde isti talis aliquis vir
Tanta sapientia (instruitus) uenerit in
domum i. e.

mundum, quem quasi propria ipsius esset domus,
Satanas sibi vindicabat. Scherz.

10) Verf. 27. *die lücke* foramen, per quod introisset in
mundum, quia omnia obturasset. Schöler. conf.

OTFRID. PARS I.

Staden. in Expl. Voc. Germ. Bibl. p. 415. Scherz.

11) Verf. 32. pro *W* in *iz* Cod. Vind. habet: *Uuio*.12) In Verf. 49. Vind. Cod. habet: *tho er* hinc eundem
verum melius ita transtuleri: *Cum prius non fuerit*
praesentior, *peritior*, *bono*, seu hominum
ultra. Scherz.13) S. Hieronymus in Matthaei cap. 1. Martyr Ignatius
quam addidit causam, cur è despoesati con-
ceptus sit, ut partus, inquit, ejus celaretur
diabolo, dum eum putat non de uirgine sed de
uxore generatum. Schöler. Verum 51. ita red-
de: *non audierat* (enim) *unquam* *narratum*,
seu *narrari*. Scherz.14) *Prasuteta* habet Cod. Vind. alt Vat. legit: *prauoteta*.15) Cod. Vind. *sciepte*.16) Cod. Vind. legit: *hilde*.

N 2

17) Cod.

Thoh er ¹⁷ sin ubiles so bald
thaz imo io zi scaden uuard.

Thoh, uuan ih ¹⁸ blugo er ruarti
thio mihlun guati.

Tho sprah er ¹⁹ 2mo imo in thesa uuis: si filius Dei es
„ oba thu Gotes Sun sis,

„ Quid: these steina thanne
„ zi brote uuerden alle.

Nim gouma uuaz er uuolti,
uuaz sulih beta scolti.

Ullaz ²⁰ Christus scolci thaz brot?
ni uuas imo es nihein not.

Vns errent sine ²¹ plugi,
bi iaron io ginuagi,

Thoh bat er'nan zi note
thia steina duan zi brote.

Iz theta imo thiui fasta,
thaz inan es gilusta.

Thoh uuolt er in ther ²² fari,
irfsindan uuer er uuari.

„ Tho quad ²³ Christus: giscriban ist,
„ in brote ginuag n'ist.

„ „Noh in thiui ginuagi,
„ zi thes mennigen zuhti.

Quonquam malum suum (con)silium sic aggressus,
ut sibi ipsi damnosum fieret:

Tamen, arbitror, mendacius iste irritauit.
suumque bonitatem.

Dixit ad ipsos in hac modum:
si filius DEI es,

Iube hos lapides deinceps
panes fieri omnes.

Attende, quid uolueris,
quid hoc posultatum significaret.

Quid Christo opus pane?
hanc fuit ipsi necessarium.

Nos seducerent istius plagae
per annos iam multos:

Tamen petebat ipsam studio
(ut) lapides faceret panes.

Fecerat (enim) ieiunium hoc ipsis,
ut ipse esoretur.

Itaque uoluit iste in hac occasione
exquirere quis esset?

Respondit Christus: Scriptum est:
in pane sitis non est.

Nec in abundantia
ad hominis uitam (alimoniam)

Thiu

Quam

17) Cod. uterque habet: si, non: sin.

18) Verf. 77. blugo, hultenes hac vox non reperta alibi: & videtur legendum: si lauge, mendacis. Donce medes ex MSS. sed & mox y. 87. plugi, eadem fere notione: quod videtur de-fectum ex Latino plagi, cassis, laquei, infidus. Schilterus. Cern Codex Vat. consentiat Editioni Flaccianae, & Cod. Vind. habet clare blago, placet Cl. Stadenii sententia in nota ad libror. p. 402. à Palthenio relata, quod hac vox dubitationem denotet. Verba Palthenii haec sunt: Blachfiet? Retifine Cl. Stadenius existimat originem huius uerbi petendam à substantiue blago, quod est in Editione Otfridi Flacciani II, 4, 77. seu ubi idem ex-plicit Cod. Vindobensis, blugo.

The naan is blago erranti

Thia mihlun guati,

Asi puto dubium mouebat (diabolus Chri-stum tentant),

Illa ingens benignitas.

Dei scilicet, quem probabile non erat, cum uniuersum olim Populum iudaicum in locis desertis tandem sustentasset, filium suum fane ibidem perire passu-rum. Licet autem in eo consentiant Stadenio & Palthenio, quod blago ad dubitationem referendū sit; quod & firmatur eo, quia oppositur ¹⁹ bald, sedax, temerarius; quæ vox occer-rit in y. 77. Attamen magis arduior blago esse adiective vel adverbialiter explicandam, & verum sum 77. cum tribus seqq. ita reddendam:

Licet iste (diabolus) sit ad malum valde

audax

(id quod ei perpetuo damno cessit)

Attamen, cum opinor, dubitauit. (hultenes)

aggressus est

Illam magnam praesentiam sc. Christi.

Itaque mihlun, quod praeter Flacium habet uter-que Codex, est accusativus, & manifestum reddit ²⁰ guati, eam accusativum esse. Ceterum nota pro: thio, quod est in y. 76. Cod. Cæsareum ha-bere: thia. Scherz.

19) Pro 2mo uterque Codex habet: si ino.

20) Verf. 87. pro: Christus habet uterque Cod. Kriß.

21) Verf. 87. Humani hic aliquid passus est Schilterus noster, dum, perfectus plagi denotari, cassis: plagas, cum ex notis eius ad y. 77. liquet, Ver-tem 87. & 86. ita reddit:

Nos seducerent istius plaga
Per annos iam multos.

Restius illas sic transfero:

Nobis arant ipsius (Christi Dei) aratra.
Quatenus omnia salui.

Plagi est notum plagi; pro quo in Verf. Tac. c. xi. §. 4. plagi legimus. Secl. dicunt: plag, Bel-gæ: plagh. Angli: Plogh. Eodem modo pro nostro plagen usurpatur plagen apud Ot. IV, 24, 56. Erren, non est aliter, quod Schiltero visum est; & si esset, non denotaret decipere sed deceptum esse, errare (sic Angli te erre idem est, ac: erre, fallor,) sed idem significat ac: arare. Anglo-Saxonides, erian, erigan est arare. vid. Hicck. in Thef. LL. Sepecent. in Gramm. Anglo-Sax. p. 165. Belgii; arren, erren, eren, errien; idem significat, cec docet Kilian. in Etymol. Go-this: Arian, arare. vid. Jen. in Gloss. Goth. ubi ille: Anglo-Sax. erigan, erigan, urian est arare. Alamannis, erren. Cimbris: irin: Islan-dis: eria. Angli: earc. Belgii: arren, eren, erien. Legem Frigiarum IX, ii. era est arare, huc Junius. Argentineses mi: eren aliter eren quodlibet usurpat pro: arare agrum. Mens au-tem Otfridi est, non opus fuisse, ut Christus ex lapidibus panem faceret, cum ille sit dominus omnium Rerum, & per consequens etiam panis, eique victum nostrum, quem ad ejus iussum aran-do quærimus, & ipsius benedictione obtinemus, debeamus. Scherz.

22) Verf. 90. in ther fari, verte: in hac tentatione. Fari, tentationem, infidias denotat. conf. infra IV, 8, 55. hinc supra h.e. y. 9. Diabolus farari tentator appellatur. In Graeco textu est: ² uerzen. Scherz.

23) Pro: Christus habet Codex Vind. Kriß.

24) Verf. 99. rotte: nec in hoc (pane) sufficientia. Scherz.

25) Verf.

- 11 Thiu pruantha s'imo mera,
 „ theru druhtines lera,
 12 Thiu uuort thiu er irfinde,
 „ fon themo Gotes munde. 100.
 Thanana er nan fuarta,
 in eina burg guata, *Assumptio cum in Gen-
 tium ciuitatem.*
 Fon then stetin thanana vz,
 zi themo druhtines hus,
 Er inan in thie 13 uuenti 105.
 14 faza in 17 oban enti,
 Thar rief er imo filu 15 frua
 thrato rumana zua:
 16 Oba thu sis, quad, Gotes Sun,
 „ laz thih nidar hera fun, 100.
 17 In luste filu scono,
 „ fo scal 18 Sun frono.
 19 Iz ist giscriban fona thir,
 „ thaz saren engilamit thir.
 20 Si thih bismirmen allan, *Angeli sub
 mandatis
 de 11.* 115.
 „ ioh thih ni lazen fallan,
 21 Si thin giuuzaro uuarten,
 „ ioh thih harto halten,
 22 Thaz thin suaz io uuanne
 „ in steine ni sirspurne. 120.
 Er spunota 23 sos er uuas,
 thaz 24 giskrip, thaz er las.
 Er kerta iz io gilicho
 zi 25 Christum lugilicho,
 Iz meinit hiar then Gotes drut,
 in themo serfe ist iz lur,
 Then engila io gilicho
 haltent blidilicho.
 Thaz imo uuith ni derre,
 thes ueeges ouh ni merre. 130.
 Odo ouh uuith ni duelle.
 then ueeg ther faran uuolle.
 Christus, ther druhtin vnsir ist,
 er rihcit thaz in 26 uuorolt ist.
 Ni bitharf thiu sin fuara
 thero engila stiura.
 Nim nu gouma harto
 thes satanases uuorto,
 Uuialicha vnredina
 er zi imo sprah 27 obana, 140.
 Ob er sprachi ubaral,
 fo man zi Gotes Sune scal.
 28 Sprahi thanne in thesa uiuis,
 thaz uuari fo gizamliz.

Oba

*Quam alit magis
 Domini doctrina,
 Verbum quod is percipit
 ex DEI ore.*
*Dehinc eum duxit
 in ciuitatem bonam (nobilem, primariam)
 Ex locis istis foras
 ad Domini domum,
 Ipsam inter parietes
 statuit in pinnaculum,
 Clamavitque ad ipsum nune
 valde è longinquo:
 Si tu es, dicens, DEI Filius
 mitte te desuper barbam,
 In aere multum decore
 ut debet filius illustris:
 Est enim scriptum de te,
 quod angeli vident tecum.*
*Teque descendente integram,
 nec te sinent cadere. 11. 21, 22.*
*Hi tibi seruient,
 et te firmiter tenebunt,
 Ne pes tuus forte
 in lapidem impingat.*
*Interpretabatur, sicut est, (calumniator)
 scripturam quam allegarat:
 Pervertit eam recta
 ad Christum falso.*
*Ea enim hic intelligit DEI fidelem,
 (in textu ipso est hoc clarum)
 Quem Angeli coniunctim
 exultantes letabunde,
 Ut ne quid ei nocent.
 nec in via impediat.*
*Aut etiam ne qua tardet
 in vis quam ire velit.*
*Christus est Dominus noster,
 is regit omnia que sunt in mundo.*
*Non indiget eius vis
 angelorum tutela.*
*Attende jam diligenter.
 Satane verba,
 Que irrationalis
 iste ad ipsum locutus est supra,
 An dixerit per omnia
 sicut ad DEI Filium deberet.*
*Dixisset potius in hunc modum,
 idque fuisset magis decens:*

51

25) Verf. 97. ita transfer: *Alimentum sit ipse magis, s'imo*
 per *cedere* possum est pro: *si imo*. Scherz.
 26) Verf. 101. *Ullent, aures hodie auentem*, vertere,
 — *Ulliderauro*, tergiverfator. *Assumentis*, obli-
 quis. Gl. Vet. An ergo: *in thie uenti in gy-*
 rum? Imò uenti, parietes: wand hodieque in
 uis est. Schöler.
 27) Verf. 106. Sane qui non pinnaculum templi, sed
 turris Phaselis aut Mariammæ indigitari, autumant.
 Heydmann in Palästina. c. 2, 92. Schöler.
 28) *Frax*, quasi de nocte Christus translatus fuit in
 pinnaculum, mane iussus desilire coram homini-
 bus. Freherus: *sic frax*. Nem *filu* in editione
 Flacii omisum, Schöler. *filu frax* & Cod. Vind.
 & Vat. habent, Scherz.
 29) Verf. 112. *sun frono*, apertus verto per: *filius san-*
 ctus

30) Pro: *Si* Cod. Celsus. habet: *se*.
 31) Pro: *sui* er Cod. Celsus. habet: *fo* fo er.
 32) Loco: *giscrip* idem Cod. exhibet: *giscrik*. ver-
 sum 123. & seq. aptius ita translatus:
Indigitabat, uti prius erat.
Scriptura (Sacra) quam legerat.
 i. e. Allegatione hac respexit ad Vet. Testamenti
 Scripturam. Scherz.
 33) Pro: *Christus iterum: Krist* legendum ex Cod.
 utroque, similiter in p. 113.
 34) Cod. Vind. habet: *auerahi*.
 35) Verf. 140. Cod. Vind. habet, *hior obana*, hic fu-
 pra.
 36) Verf. 143. Pro: *sprahi* Cod. Celsus habet: *sprache*.

Oba thu sis Gotes Sun, far thanne heimortsun. Hina ubar himila alle, so irkennit man thih thanne, Tho sprah Christus z'imo far: „ giscriban ist in alla uuar, „ Thaz mannilih giuuereti, „ selb Druhtines ni koroti. „ Ih mag iz uuola midan, „ mag hiar nidar stigan. „ 7 Zui scal ih io uuanne „ Gotes koron thanne, „ Thaz ih mih hiar irreke, „ inti hina nidar scrikke „ Joh sare in luste thara zi thir, „ sulih 15 unthurst ist es mir. Tho fuar er thuruh suorga, mir imo hobe berga. Thar ougta 16 in alalichi imo elu uuorolt richi, Era ioh thiur richi, inti manag gualichi The iz 17 uuari imo 18 gizami, int imo in muat quami. „ Thiz 19 lasu ih, quad, zi henti „ zi thineru giuueki. „ Inthiu thu 20 nidar falles, „ ioh mih beton uuolles. Er spenit unsih alle, zi 21 michilemo falle, In uuorton ioh in uuerkon, thaz muazin uuir biuuancon. Then salidon sic intfallent, thie 22 in anbeton uuollent. Joh thultent 23 se in euuon then managfalon uueuon. Tho gab er imo antuuurti, thoh uuirdig er es ni uuurti, Joh det er thaz hiar ofto, filu mezhasto: „ Far hina uuidaruuerto ni 24 ruachu ih thero uuorto. In buachon ist irceille, ioh alles uuio gimeinit. 25 Thaz ist gibotan harto, selben Gotes uuorto. Thaz man imo io gilicho thiono forachticho. Man ouh 26 bitrahtoti, er anderan ni betoti. In uuorolti ni heisan ni si selbon druhtin cinan. Fuar	145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195.	Si tu es DEI Filius ascende domum, Hinc super carla omnia sic Tu agnosceris exinde, Tunc respondit ei Christus. Quod quilibet obseruet, Dominum ne tentet. Ego uero id facile possum evitare, (S) hic descendere. Ad quid ego deberem uisitemus, DEVM tentare hinc, Ut me hic extollam Et hinc desilum? Atque uolem per aerem istuc ad te? hoc non opus est mihi. Tunc abiit cum sollicitudine, cum ipso in altos montes. Ubi monstrauit undique ipsi omnia mundi regna, Honores ac diuitias, Et multiplicem gloriam Ut hoc esset ipsi conueniens, Et ipsi in animam subiret. Hoc dimitto ego, dixit, in continenti in tuum potestatem, Dummodo tu procideris Et me adorare uolueris. Iste suadet nobis omnibus ad maximam ruinam, 175. Verbis Et factu, id oportet nos evitare. Beatitudini hi excident, qui istum adorare uolunt. Atque patientur in aeternum multiplex tormentum. Tunc dedit ei responsum, etsi dignus iste eo non esset, Atque fecit idem hic aliquoties, valde moderate: 185. Aperte aduersarie, non curo ista uerba In biblis est iudicatum, Et quodlibet designatum. Hoc est praeceptum uehementer in ipsis DEI uerbo. Ut ipsi equaliter seruiatur reuerentialiter, Ut quae cogitemus, ne alium adoremur. 195. In toto mundo ne unicum, praeter hunc DEVM solum.
--	--	---

Abit

87) Verf. 135. pro: zai, lege ex utroque Cod. zin.
 88) Pro: antwurft Cod. Vind. sinit: Untwurf.
 89) Verf. 163. loco: in alalichi Cod. Vind. habet:
 analichi; quae vox imaginem, similitudinem deno-
 tat, & occurrit infra III, 13, 85. parum autem re-
 fert, an legas, analichi, an, alalichi, quod po-
 sterius legitur infra IV, 29, 89. & idem est ac
 omnino, in uniuersum. Scherz.
 90) Ullarino habet Cnd. Vind.
 91) Verf. 167. gizami clarius redditur: acceptum, gra-
 tum. Scherz.

42) Verf. 169. pro: lesu is Cod. Vind. habet: lezu
 is.
 43) Pro: nidar Cod. Celsreus habet: nithar.
 44) Verf. 174. Cod. Vind. habet: mihilmo.
 45) Verf. 178. Cod. Vind. habet: man kelan.
 46) Verf. 179. pro: se Cod. uterque habet: se.
 47) Verf. 187. pro: ruachab is, lege ex Cod. Vind.
 ruab is.
 48) Verf. 189. pro: thaz, lege: thar, ex utroque
 Cod.
 49) Verf. 193. Cod. Vind. habet: bidrahtoti.

Fuar ther diufal thana far,
thoh uuarun engila thar,
Ni braft iro io uuanne
imo zi thionnonne.
Ther diufal fin ni ¹¹ koroti,
¹² fur inan er nan ni habeti.
Thie Engila quamun thuruh thaz
uuant er druhtin iro uuas.
Ellu thifu redina,
uuir hiar nu scribun obana,
Thaz inan ther uuidaruerto
gruazta ther uuerto,
¹³ Ni quam iz in fin muat in uuar,
thaz, ni mohta uuefan far
¹⁴ Odo ouh thes herzen guati
uulit innana biruarti.
Ni moht er nan biruaren,
noh uuegin ouh gifuaren,
Ouh felbun thefo ferti
ni uuurtin, er ni uuohti.

Reliqui enim
per uocatores.

200.

205.

210.

215.

*Abiit diabolus inde illico,
tunc adierant Angeli,
Non indigebat bonum illatum,
sibi ad interuendum,
(Sed) diabolus ipsum non tentasset,
ante illos Eum nisi habuisset,
Angeli (itaque) uenerunt ideo,
quia ipse Dominus eorum erat.
Omnia hec uerba
que iam scripsimus supra,
Quod ipsum aduersarius
compellauit istis uerbis,
Non uenit in istius animam profecto,
quasi non posset id fieri (non foret)
Aut etiam cordis bonitatem
aliquid intus tangeret.
Non potuisset ipse ipsum attingere,
nec ququam decere,
Nec ipsa hec iturra
falsa fuissent, ni ipse uoluisset.*

Spiritualiter.

CAP. V.

Uuir sculun vns zi guate,
nu koren thaz zi muate,
Mit uiuu ther diufal so fram,
¹ bifuah then ² erifien man.
Uuir sculun ³ trahton bi thaz,
thaz uuir giuuartan vnz thiubaz,
Joh uuir iz giuuarilicho.
bimiden io gilicho.
Adaman then alton,
⁴ bifuah er mit then uuorton,
Ther iungo, io ther guato,
⁵ girah inan ⁶ gimyo.
Spuan er io zi noti
ienan zi ⁷ ubarmuati,
⁸ Zi giri ioh zi ruame,
zi fuaremo richiduame.
⁹ Niezan fah er inan thaz,
thaz imo io gifuas uuas;

Tho

Debemus nobis in bonum
iam uertere hoc ad animam,
Quomodo diabolus tam audacter
tentauit primum hominem.
¹ Debemus considerare per hoc
ut custodiamus nos eo melius,
Atque circumspecte
euitemus & equaliter.
Adman ueterem Gen. 1.
tentauit uerbu.
Notus & bonus ille
vindicauit ipsum animose.
Persuasi ipse anxie
illi superbiam,
¹⁵ Ad auaritiam & ad bonorem,
ad molestias diuitias.
Vixi videbat ipse cum illo (pomo)
quod ei quidem dulce erat,

Tunc

10) In marg. versio 197. Cod. Vind. pro: *tentator* habet: *temptator*.

11) Versu 201. pro: *koroti* Cod. Vind. habet: *korati*.

12) Versu 201. Uterque Cod. loco: *for inan*, exhibet: *fari man*. Unde apparet verum 201. & seq. ita esse traducendum:

*Diabolus ipsum non tentasset,
Pro homine nisi illum habuisset.*

i. e. nisi credidisset illum esse hominem. Scherz.

13) Versu 209. id est: non uenit Christo id prater opinionem, quasi id fore non putasset. Schuler. Ego y. 209. & seq. mallem ita reddidit: *Non uenit in ipsum animam profecto*, sc. ut illum moueret. *Hoc non poterat sane esse*; scilicet ut uerba diaboli mouerent Christum. Scherz.

14) Versu 212. id est: opacum cor Christi nihil quicquam eius tetigit, mouit, turbauit ob hos diaboli ausus. Schuler.

quam eius tetigit, mouit, turbauit ob hos diaboli ausus. Schuler.

Ad CAP. V.

1) Versu 4. pro: *bifuah* Cod. uterque habet: *bifuah*.
2) Pro: *erifien* idem Codices legunt: *erifien*.
3) Versu 5. Cod. Vind. habet: *drabon*.
4) Versu 10. iterum legendum est ex Cod. Vind. *bifuah*.
5) Versu 12. pro: *girah inan* Cod. Vind. *girciuane*.
6) Versu 12. Cod. Vind. habet: *gimyo*.
7) Versu 14. Cod. Cael. habet: *ubarmuati*.
8) Versum 15. & 16. ita redde:

*Ad auaritiam & ambitionem
Et grave (hustuosum ipsi) Imperium.*
Scherz.

9) Versu 17. pro: *Niezan* Cod. uterque habet: *nietzan*.

Tho ¹⁰ irbonda er imo io thes lindes,
 thes ¹¹ fconon heiminges.
¹² Giang er tho fo er then giuuan,
 mit thiū ¹³ zi then andremo man.
 Er bifand theiz uuas niuuiht,
¹⁴ ni zauueta imo es niauuiht.
 Er uuolta in themo ¹⁵ ana uauank.
 duan fo ¹⁶ familichan skrank.
 Jenan fo bifalt er,
 hiar uuard er filu scanter,
 Themo alten det er suazi,
 thaz er thaz obaz azi,
 Gispuan thaz er ouh ¹⁷ thar firliāz
¹⁸ das druhtin inan duan hiaz.
 Gilih, quad, Goton uuarin,
 in thiū ¹⁹ siu iz ni firbarin,
 Quad, quat ioh ubil uuefsin,
 thes guates thoh ni misfin.
 Bat thefan ouh zinoti,
²⁰ thoh er imo es ni horti,
²¹ Ni deta er iz bi guate,
²² thia fleina duan zi brotez;
²³ Er sih ouh fon ther hohi,
 thes hufes nidar liazi.
 Quad, herduames irfultu,
²⁴ in thiū er nan beton uuolti.
²⁵ In selben uuorton er then man,
 tho then crifton giuuan,
 So uuard er hiar, thes uuas not,
 fon thefmo ²⁶ firdamnot,
 Thaz er theru selbun ferti
 fon vns firtriban uuurti,
 Ther wñfih crift ²⁷ bifufich,
 io zi herzen gisleih.

*Tunc seduxit eum a via
 ad pulchram domicilium.
 Ibat itaque, cum istum uicisset
 propterea ad alterum bombem.
 Inuenit, quod esset nec quicquam.
 non processit isti nihil quicquam.
 Voluit in illo sine dubitatione
 facere similiter prauaricantem
 istum (Adamum) prostrauerat,
 hic fuit valde pndefactus.
 Veteri fecit dulce (blanditias)
 ut pomum ederet,
 30. Persuadet ut is id omitteret,
 quod dominus istum facere iusserat.
 Similes, dixit, DEO futuros:
 dum illi id non respuerunt,
 35. Dixit, bonum es malum fecuros,
 nec tamen bono priuationem iri.
 Poposcit (itaque) es hunc (Christum) anxie,
 attamen in eum non audiebat.
 Hand faciebat ut per gratiam,
 40. (ut) lapides ferent panes;
 (Aut) se de summitate
 Templi submitteret:
 Dixerat (Satanas) Principatu adimpletum iri,
 dum istum adorare uellet.
 45. In quibus uerbis iste hominem
 illum primum uicerat,
 Is fuit hic, quod necesse erat,
 ab hoc (Christo) condemnatus,
 Ut illa ipsa occasione
 50. a nobis abactus fuerit,
 Qui nos antea deceperat,
 imo ad cor surreperat.*

in

in

- 10) Verf. 19. pro: *irbonda* er Cod. Vind. exhibet: *ir-
 ken ther.* infra IV, 4, 40. est *irboudus*, ubi dicitur:
ioh solidano irboudus, quod Schilterus reddi-
 dit: *Atque tabernacula degerant.* Est autem
irben, *irboudus* ab *irbanere*, quod idem est ac
delegare, prohibere, interdiceret, à *has*, quod *inter-
 dictionem* saepe denotat. vin. II, 18, 27. hoc sensu
irbas occurrit infra V, 31, 14. ubi Otfridus respi-
 ciens ad dictum Christi Matth. XXV. *Hospes fui
 et me in domos vestras non recepistis* ita loquitur:

Nu man uaiuzint thes man,

Ther aruen solidano irban,

It ferre irriben fon bimle uz,

Ther anderemo nimit sinaz bui.

Si itaque cruciatus (pœna inferni) ille

homo,

Ogi miserum domicilio prohibet, seu

qui ei hospitium deogat,

Ergo multo magis remotus est à celo

ille, qui alteri inferi sunt domum.

Mallem uerbum 19. & seq. ita reddere:

Tunc prohibuit seu exclusit illum & uespicio

A pulchro domicilio sc. Paradiso.

Scherz.

- 11) Verf. 20. pro: *fconon* Cod. Vind. habet: *ikonen*.
 Vaticanus autem: *fconen*.
 12) Quamvis significatio Vocis *Giang*, quam Schilterus
 ex ingenio posuit pro Flaciano *Tiang*, huc bene
 quadret, uellem tamen hic eam inferere: Nam
 Flacianæ Editionis consensit Codex uterque; &
giang saepe usurpatur pro: *tendebat, ibat*, ed.
 vid. supra I, 27, 21. Scherz.
 13) Pro: *zi themo* Cod. Cæsareus exhibet: *zi demo*,

zi demo andremo man, est: *ad alterum hominem
 seu Adamum, se. Christum.* Vid. I Cor. 15, 46.
 Scherz.

- 14) Verf. 24. ita exprimo: *Non conueniebat id ei*, non
 decebat id ipsum, nulli ratione. conf. Notam no-
 stram ad I, 2, 51. Scherz.

15) Verf. 25. *ana uauank*, mallem reddere, *fuit dabit*,
 seu, certe. Scherz.

- 16) Verf. 26. Cod. Vind. habet: *similichan skrank*.
 Quod uertu: *similem captiuum*, seu, *frandum*.
 Ab hoc *skrank* derivatur *kutrankia*, quod ioh.
 h. c. 9, 51. legitur & idem est, ac: *capti*, in ca-
 pitulatum rediit. conf. III, 19, 68. Scherz.

17) Verf. 31. pro: *ther* Cod. uterque habet: *thaz*.

18) Pro: *dar* Cod. Vind. habet: *thaz*.

19) Verf. 34. pro: *fu* Cod. Vind. habet: *se*.

20) Verf. 38. ita reddo: *lucet in hoc ipso non obediret*.

Scherz.

21) Verf. 39. ita reddo: *non faciebat ille (diabolus)
 id bene animo.* Scherz.

22) Verf. 40. apertius sic vertes: *ut lapides faceret (uer-
 teret) in panes.* Scherz.

23) Verf. 41. & seq. ita transfero: *ut se etiam de sum-
 mitate templi demitteret.* Scherz.

24) Verf. 44. sic melius transferatur: *modo istum (dia-
 bolum) adorare uellet.* Scherz.

25) Verf. 47. in *selben uuorton* transfero: *quibus uer-
 bis.* Scherz.

26) Verf. 48. Cod. Vind. habet: *firdamnot*, sed magis
 placet Ledino Flaciano & Vaticano. Scherz.

27) Verf. 51. Schilterus huc habet: *Freberas: lege, bi-
 fisch, decipit.* Cod. Vind. & Vat. melius *kyfweib*,
 quod idem est ac *decipit*. vid. iust. h. c. 7, 4.
 Scherz.

28) Verf.

12) In themo pade ouh fiali,
ioh salidom ingiangi.
Ther vnsih io biferankta,
foa himilriche iruanta.

In via quoque cadere (nos) fecerat,
Es salute privauerat.
55. Qui nos vinciverat,
à carorum regno auerterat.

Item de Eodem.

CAP. VI.

I H allaz : fo ih uolta,
thar forma gízalta,
Thaz vnsar managifalta fer,
bithiu : zell ih iu nu iz hiar mer.
Tho Druhtin themo man luag,
thes ih hiar obana giuuuag,
Obaz, the ih hiar fora quad,
thas er mo harto firiprah.
Harto fígeta er imo thaz,
thaz er mo : bogeti thiú baz.
Joh mit thrauon thuruh not,
iz filu uuafo firbot;
Quad : ob er iz azi,
imo vbilo iz : gízazi.
Joh ob er iz : firslundi,
fon : toche n'iruuuati.
Thaz imo ouh ni uuari
thaz gibot zi filu fuari,
Joh iz mohti irfullen
mit gilutlichemo uuillen,
Liaz inan uualtan alles
thes uuunnifamen feldes,
Nuzzi thera guati,
zi thiú er thiz gihalti.
Thiu natara io gilicho,
spuan fuu drugilicho,
Thaz si es uuiht : nintfazin,
Joh thaz obaz azin.

N Eque ego omnem, ut volui,
supra retuli,
Nostram illam variam miseriam,
ideo referam vobis jam hic plura. Com.
5. Cum DEVS homini videret,
(cujus supra mentionem feci)
Ponum, (quod antea dixi)
hoc ei vehementer prohibuit.
Vehementer interdixit ei hoc,
ut is eum obligaret eo magis.
10. Imo cum nimis anxie,
id multumque acriter inbibuit.
Dixit : si id comederet,
ipsum male cederet.
15. Atque si id deglutiret :
à morte haud recederet.
Ne porro hoc ei esset
praeceptum nimis grave,
Sed id posset adimplere
cum voluntate,
20. Concessit ei dominari in omnia
paradij arcu, paradij
Praeque ejus bonitate
ideo ut ille hoc obseruaret.
25. Serpens vero statim
suasit ei fraudulenter,
Ut ne quicquam reuerentur
atque ponum comederent.

In

In

22) Verf. 57. & seqq. sic eoddi oportet
In hac via etiam cadit
Et felicitate (quam seducendo Chri-
stum sperabat) excidebat,
Me, qui nos semper vinciebat : fraudibus suis)
Et à carorum regno auertebat. Scherz.

Ad CAP. VI.

1) Verf. 1. pro : fo uterque Cod. habet : fo fo. Ad
hunc versum Schilterus notat hæc : *fofas faadet*
negativam hic edidisse, N'is, nec ego. Bene
quidem Celeb. Schilterus coniecit, quod scilicet
suadet negativam, non tamen pro id legendum
est. Ni, patet id ex Cod. utroque ubi id in 9. t.
legitur ; in 9. 2. autem pro : gízalta, legitur :
ni gízalta ; unde hi duo versus rectius ita trans-
ferentur :

Ego omnia, cum volui,
Antea non narraui. Scherz.

2) Verf. 4. lege ex utroque Cod. *azis id.*
3) Verf. 10. Freherus : pro : *bogeti* MS. habet : *bor-*
get, credendum. Sed & *bergen* est evitare, *bergen*,
infir. Lib. II. c. 22. 61. & 97. vid. Gloss. meum.
Verum nihil mutò : *boget* est violare, obligare.
Schilter. Sed legendum esse *bogeti* patet ex
OTFRID. PARS I.

Cod. utroque. Est autem *bogeti* idem ac pro-
spiceret, caveret. Ita occurrit vox *giberge* infir.
II, 18, 29. ubi Christus dicit :

Thaz memmib giberge,
Sub zi imante in helge.

Ut quilibet caveat,
Ne contra aliquem irascatur.

Add. III, 18, 31. Conf. Myin Archæologum Ten-
tonem in voc. *Borgo*, ubi notat : *siob bergen*,
synsf bergen, *Belgiu idem esse, ac sin caveri*.
Scherz.

4) Verf. 14. *gízazi* hodie : *builid* ihm *übel bekommen*.
Schilterus.

5) Verf. 15. Cod. Vind. habet : *frislendi*.

6) Verf. 16. Cod. Vind. habet : *lothe*.

7) Verf. 25. cum duobus precedentibus melius ita
reddet :

Sinebat (Deus) ipsum (Adamum) dispendere
de toto

Paradiso

Deque asu praesentia illius. Scherz.

8) Verf. 27. negativa irreperisse videtur, & eliminanda.
Kero : *insfazi*, degradaverit, *insfazen* hodie
hindansetzen : posthabere. Sed ut hodie ita &
olim hæc vox unam atque alteram significatio-
nem possit habere, ut lectio non sit tentanda.
Schilter.

In tod, quad, ni gigiangin
thoh siu thara zuafiangin.
* Noh biter ia meina
ni frefia nihcina.
10 Thaz er iz ouh n'itriati.
zalta imo thia guati,
Quad : thanana in quami uizizi,
Joh 11 manafalto nuzzi.
11 Quad : thanne uurtin in danin
12 thiu ougun iro fconiu.
Joh gifahin thanne thaz,
thaz noh tho siu firholan uuas.
Gilich, quad 14 uuuirt iu thanne
15 Goton, nales manne.
Joh thanne in iro bruftin,
guat ioh vbil uueftin.
Er uuas thes aphules 16 frou
Joh vns zi fere cr'nan nam,
uuaa uuan thar uuenego man?
Zi 17 uueuon uuard vns iz kund,
thaz er'nan fconub in finan mund.
Uuant er nan kou ioh firfiant,
nu buen anderaz lant.
18 Vy uuard tho menisgen uue,
thaz er nan vz thoh ni fpé.
19 Iz uiduorort n'ruuanta,
inti unfh fo 20 firfankta.
Inti 21 er er iz firfiant,
theiz uiduorort iruuanti,

In mortem, dixit, haud ituros,
etfi apprehenderent (deceperent)
30. Neque ex ista copia
eis noceret nec unquam.
Atque ut ne quid negligeret,
recessit ei omnem bonitatem.
35. Dixit : Inde isti obuenturam scientiam,
Et multiplicem utilitatem.
Dixit : inde eis apertos fore
oculos sue pulchritudinis.
Atque viros inde id,
quod adhuc eis absconditum esset.
40. Similes, dixit, eritis vos inde
DEO, non homines (amplius)
Atque exinde in suo pectore
bonum atque malum scituros :
45. Iste pomo delectatus
Est nobis in perniciem id gustavit.
Atque in nostrum dolorem id accepit,
quid cogitavit miser homo?
Ad angustias nobis id manifestatum,
quod is id inmisit in os suum.
50. Postquam is id gustavit Et deglutiuit,
jam colimus aliam regionem.
Ut factum hic hominibus ve,
quod is id non expersit.
55. Et retro non traxerit,
Et nos adeo demerserit.
Atque antequam deglutiuit,
id (potius) retraxerit,

Joh

At

Schlier. Recte infatigatio versio reddit reverentur.
Hodie dicimus exfices pro : timere. vid. Staden. in Explic. Voc. Bibl. Germ. pag. 180. Ceterum negativus omnino hic est retinenda. Scherz.

- 9) Verf. 31. Freh. MS. ita habet : *Nob hi thia meina*, Schlier. MS. utrumque & Viod. & Vat. habet : *Nob hi thia meina*. Est autem formula : *hi thia meina*, idem se propter pravitatem. Hoc sensus occurrit passim : ita infra III, 14, 31. seqq. de forma Canonica Christi opem quaerente dicitur : quod cogitaverit :

Thaz fia laan biranti,
Töb bi thia meina
This draam ekord rina.
Ut ipsa illum tangeret,
Sed ab pravitatem sc. suam, cujus
conficia erat,

Fimbriam tantummodo solum.

Adde IV, 11, 61. ubi Christus ad Petrum, qui Lotionem pedum recubabat, ita loquitur :

Ni anags ib se, quad er thir,
Ni habest thü dülles nucht mit mir,
Oub bi thia meina
Geneivida nihcina.

Nisi lavare illos (pedes) dicet is, (Christus) tui,
Nou habes partem meam,
Nec ob pravitatem
Communione aliam.

Adde IV, 34, 3. *Mein*, pravum, malum denotare supra jam ostensum fuit ad I, 4, 26. verito autem 9. 31. & seq. ita :

Nec propter pravitatem, (sc. quam Vos ex errore subesse opinamini),
in servitium aliam. Scherz.

- 10) Verf. 31. sic est exprimendus :

Atque ne id (periculum, perniciem) timeret.

Instratus nunc est, agglorare, sed timere, vid. not. supr. ad I. 1. 191. Scherz.

- 11) Verf. 36. in utroque Cod. legitur *manafalto*.

12) Verf. 37. in Cod. Vind. & Vat. legitur, *quad : uueftia thauer in davia*.

- 13) Verf. 38. *iro fconia reddi debet, per : ipforum pulchres.* Scherz.

14) Verf. 41. pro : *auirt in ex utroque Cod. lege : auirtin. i. e. fieri, seu futuri fut.*

- 15) Verf. 42. reddite : *Düs non bmini.* Scherz.

16) Verf. 45. pro : *frou* (quod Fiasius habet) legendum : *frou gavisus*, oblectans se ; *frouanen*, gaudere. Et sic in sequenti versu : pro : *kou, kou* ; quod & 9. 51. repetitur ; & pro : *ir, er.* Sic & Freh. in MS. legi testatur. Schlier. Cod. Vind. & Vat. habent *frou* & in 9. 46. Cod. Vind. exhibet : *er'nan kou*. Vat. habet : *ir'nan kou*. Scherz.

- 17) Verf. 49. Cod. Vind. *uuaeren* habet.

18) Verf. 52. pro *vy uuard* the Cod. Viod. habet : *uuard the*. Vnt. habet : *uuard the*. Unde versus hic ita reddendus : *fiat tunc hominibus male*. Stadenius in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 71. consentit, dum reddit : *da uuard den menschen uach.* Scherz.

- 19) Verf. 55. *uueftia* ita exprimendus : (quod) illud (pomum) retrorsum non verterit, i. e. abiecerit post tergum. Scherz.

20) Verf. 56. Cod. Vind. habet *firfankta*, i. e. *factentes redderet* ; quæ locutio etiam occurrit id Lutheri Verhione Bibliorum, I. Sam. 27, 12. add. II. Sam. 10, 6. Sive autem *firfankta* retineas, sive *firfankta*, parum interit, utrumque enim commodum habet seculum. Scherz.

- 21) Pro : *er er* Cod. Vat. habet *er er* cum duplici accentu. Vindobonensis autem *er er*. Arbitror hioc

Joh thaz er es firleipti,
iz awur thara kleipti.
In then bourm thar si iz nam,
ni misfigiangin uuir fo fram.
Harto uuegen uuir es ¹⁴ sein,
thaz er iz ni ¹⁵ liaz in zit sin.
¹⁴ Oba er iz firliazi
odo iz Got billazi.
Ouh uuorok hi gigiangi
in thesa gorangi.
¹⁵ Er gikuant vz meron
then managfaltan uueuon,
¹⁶ Balo ther uns klubit,
joh leidor nu bilibit,
Thia fruma er uns inkfuarta,
uuant er nan biruarta.
¹⁷ Deta vnlih uruuiē,
fon therno Paradyse,
Fon ¹⁸ scinenteru uuunni,
uuas er leuues ¹⁹ uuunni.
Tho iriftra vns mer ouh thaz guat,
thaz er loungen ²⁰ gikuant.
Thaz er gigiang in ²¹ бага
thera Gotes fraga.
Joh fon imo iz uuanta,
thaz uuib iz anazalta,

Ob

Ac id (potius) rejecerit,
Et iterum affixerit.
Arbori isti, unde sumpti,
ne offendissemus nos adeo.
Ferbemēter nos exemplo sumus (nullum es entgelten)
quod is non omiserit hoc delictum.
⁶⁵ Utinam id abiecerit, perdidisset,
aut DEO id remisisset.
Etiam mundus non peruenisset
in hanc tentationem.
⁷⁰ Ac ille persistit nobis angere
multiplices calamitates,
Malum, quod nobis inheret,
Et parua nunc manet,
Bonum vero nobis absulit,
cum istud (potum) attingeret.
⁷⁵ Expulit nos
de Paradiso,
De splendidissima voluptate:
erat ipse miserie habitator.
Hic abduxit nobis magis quoque bonum istud,
quod in negando perpseret.
⁸⁰ Quod is (Adam) ires in absconditum
quoniam DEVS vocaret.
Atque a se id declinauit
mulierem de eo accusaret.

Utinam

hinc versum 72. & quinque sequentes sic esse trans-
ferendos:

Et (h) iste (Adamus) potius, quam id (po-
tum) deglutisset,
Id retrorsum iecisset,
Et id negligisset, seu contempsisset
Ibidque iterum tunc adfixisset (i. ap-
pendisset
Arbori, unde illa (vipera) id desumpsit,
Tunc sane non adeo aberrassemus a via
sc. salutis.

- 22) Verf. 63. in Cod. Vind. pro: *scilicet* extat *scilicet* cum
accentu, quod ipsum mihi suadet per *scilicet* non
denotari nostrum *scilicet*, id enim ubi haec vox
denotat, in MSC. nostro accentu caret, confir-
matur per locum parallelum, qui occurrit infra IV,
5, 29. seq. ubi Otfrides nollet dicit:

Thurs usfer ubi,
Thar air anazalt
Joh bartes scin uazgen.

Ubi: *bartes scilicet* uazgen commodè explicari po-
tuit: *uide ad illa* (peccata) *monestamus nos* seu
fueramus. *Wegen*, est mouere, agitare, hodie
dicimus *bewegen*, in Verf. Tat. c. LXIV. §. 4.
Arundinem vento agitatam redditur: *vera uos
niste* gurgugia. *Scin* est contrarium ex eis, quod
corruptum est ex *az*, quod supra pro: *za* in, ha-
buimus I, 4, 19. Conf. II, 7, 3. littera s per Prothi-
belin opposita est, & videtur repetita ex fine præ-
cedentis vocis: *et*. Conf. quæ diximus supra ad I,
18, 14. ubi nollet hic versus verbotenus etiam repe-
titur. His positis versum 63. & seq. ita reddo:

Dariter mouemus (i. trahimus ad illas. sc.
crocitatus infernales, uueuon, de
quibus §. 49.

Quia ite (Adamus) id non emisit suo
tempore i. e. in vita sua. Scholz.

- 23) Verf. 64. *lazit si in hac*, delictum omiserit, vel
iuxit, in Zeiten, mature. Scholz.

OTFRIDI. PARS I.

- 24) Verf. 65. & 3. seqq. ita sunt reddendi:
Quod si ille (Adamus) hoc emisisset,
Aut id Deo remisisset,
Mundus non peruenisset
In hanc miseriam (io qua est.)
25) Verf. 69. legor: *nos*, nobis. Scholz. Ita omnino
legendum ex Cod. Vind. Scholz.
26) Verf. 71. & seq. ita sunt reddendi:
Malitiam, qua nobis inheret,
Et, pro: *dolor*! *nunc* nos acceptos (Deo)
non reddit. i. e. reddit Deo
exotos.

Nam *dole* non significat: *malum*, i. e. miseria, sed
prauitatem, malitiam, *dolam*, vid. supr. I, 2, 69.
& Tatiani Verbiuim Cap. 16. §. 4. add. omnino
Hickelium in Thesuro Linguarum Septentrionalium
in Grammatica Anglo-Saxonica p. 129. *Lei-*
dor penam non significat: nec est Substantiuum,
sed est vel Adverbium vel Interiectio: conf. infir.
hoc cap. §. 92. pro: *an biuist*, quod Schilterus
habet, ex utroque Cod. legendum *no ni liist*,
Libri videtur idem esse ac *liuist*, quod significat,
gratum acceptum reddit. vid. infir. II, 17, 12. &
III, 20, 291. & IV, 36, 29. Scholz.

- 27) Verf. 75. *malum* hanc §. cum Celeberr. Stadenio
in Expl. Voc. Bibl. Germ. pag. 135. reddere: *et
maius nos ueniosse, angustiosius autem Para-*
dyse, scilicet nos etiores esse ex Paradiso. Scholz.
28) Verf. 77. Cod. Vind. habet *scinendura*.
29) Verf. 78. pro: *nos*, lege ex MSS. *uaz*. *Ullend*
nollem reddere, *habitor*, rectius uerit posse
videtur, *fransi*. Ut mens huius & prioris ver-
sus sit: Adamum ex splendidissima fortuna per-
uenisse ad summam miseriam.
30) Verf. 80. redde: *quod negare fassus eret*. Conf. supr.
notum in I, 17, 62.
31) Verf. 81. *bag* non significat absconditum sed *litum*,
item *retardationem*. Glossæ Buxthorui *paga*, *in*.
Conf. Eccardus in not. ad Catech. Theonicum
p. 125. add. apud nostrum I, 3, 3. & I, 27, 35. &

O 1

II,

Ob er sîh thoh biknazi,
 11 iahi sô sêr dati
 Zaltiz allaz vfan sîh,
 ni uuurt iz 12 allaz fo egislich.
 Iz îrgiangi thanne
 zi 14 bizziremo thinge.
 15 Got ginadoti sîn,
 leidor thaz ni scolta sîn,
 16 Ullant er es tho ni uuurd biknat.
 nu ist es bezziro rat,
 Tho sânta Druhtin sînan Sun,
 son himitriche herafun.
 Er io man ni gîsah
 thera minna 17 gimah;
 Thero uuérko er vns irbot,
 tho vns uuas harto sô not.
 Then gab er ana uauanka
 bi unsîh muadun scalka,
 Thaz sîn 18 lioba houbit
 bi unsîh 19 mano houbit.
 20 Thoh Adam ouh bisoti
 zi thiû 21 einen misîsidati.
 Thaz sulih urlofi,
 fora Gote unsîh firuualt.
 Nu 22 bitun uuir gihursge,
 zi Gotes 23 dionofte.
 Uuir uuizzun, uuaz ther scado uuas,
 thaz uuir Got minnon thes thiû baz.
 Joh birumes mit rednu,
 in zuualteru freusida.
 24 Nu uuir thaz uuizl miden,
 joh himilriches bliden.

85. *Ultimam semet agnovisset (confessus)*
statim ac patresset.
Si retinisset omnia super sese,
non fuisset id omne tam abominabile.
Processum fuisset inde
ad melius iudicium.
 90. *DEVS condonasset ejus*
peccata ut non deberet esse.
Cum (vero) hic (homo) non confiteretur,
jam est melius consultum:
 95. *Dum misit DEVS Filium suum,*
de celo desuper.
Antes nemo vidit
hujus amoris opus.
Cujus operam nobis obtulit,
 100. *cum nobis id maxime necessarium esset.*
Hunc tradidit sine difficultate,
pro nobis ignavis servit,
Hoc suum dilectum caput,
pro nobis Vîrorum Principem.
 105. *Atque Adam quoque*
ad hoc solus peccavit,
Ut talis Redemptor
coram DEO nos defenderet.
Nunc offerimus industriam
ad DEI ministerium.
 110. *Novimus quod damnum fuerit,*
ut DEVM amemus ego magis.
Et sumus cum ratione
in dupliet gaudio:
 115. *Si tormenta evitamus,*
Et celo gaudemus.

II, II, 199. commodius itaque §. 81. & seq. ita
 exprimuntur:

*Quod ille (Adamus) meram addiderit (dum
 se celavit)
 Ad Dei questionem, seu vocationem.*
 Scherz.

- 32) Verf. 86. iahi non est Adverbium *statim*, sed Verbum;
 & significat, *affirmasset, confessus fuisset,*
verfabat hanc. Sic occurrit in Versione Tatiani
 Cap. 5. §. 16. Ubi de Josepho dicitur. *Thaz ber*
iahi jamas mit Marion, ut profiteretur cum Ma-
ria. Unde versus hic ita reddendus: *si confessus*
fuisset id, quod ipse egerat. Scherz.
 33) Verf. 88. pro: *allaz* Cod. Vind. habet: *alles.*
 34) Verf. 90. pro: *bizziremo* Cod. Vat. habet *bezzir-*
remo. Vind. *bezziremo.*
 35) Verf. 91. & 92. sic redde:

DEVS condonasset ipsi hoc,
Sed, prob. dedit: hoc non debebat esse,
sc. ob continentiam ejus ma-
litiarum. Scherz.

- 36) Verf. 99. ita est vertendus: *quoniam id (crimen*
suum) non agnovit (itis) vid. omnino Cel. Pal-
thenius in notis ad Ildor. p. m. 401. ubi ita lo-
quitur: Bickman à verbo bickman, agnoscere,
quod infra occurrit p. 354. Est & p. 357. bicknadi.

cognoscat; itemque in dictionario Gassari, *bi-*
knat, notus, cognitus. Scherz.

- 37) Verf. 92. Rostgaardius in Emendationibus Otfridi-
 nis ad hunc versum hanc notat: *Ginab similis*
compar. plane ut Davis: magis. Ginab non male
hic reddi posse videtur, imaginem. Scherz.
 38) Verf. 103. pro: *lioba* Cod. Vind. habet: *lioba.*
 39) Verf. 104. Cod. Vind. legit: *mauo debet.*
 40) Verf. 105. Hunc & sequentes §. versus ita verto:
Cum itaque Adamus valde
Ad id solum peccaverit;
Ut hac Redemptio (scilicet Christi)
apud DEVM nos defenderet.
Hinc jamus excitati &c. (saceres)
Ad DEI servitium. Scherz.
 41) Ad §. 106. Schilterus hanc habet: *Adam solus*
transgressus dicitur, quia posteri non peccave-
runt, nisi quod imitari eis cupiditate dedit. Rom.
 5, 14.
 42) Verf. 109. pro: *hitas* ex Cod. Vind. & Vat. le-
 gendum est: *hitas, sumus.*
 43) Verf. 110. pro: *dionofte*, Cod. Vind. habet: *thio-*
nofte.
 44) Verf. 115. & seq. melius ita reddere:
Dum cruciatum (inferni) evitamus, (i. e. evi-
tere possumus)
Et celo gaudemus. (i. e. gaudere pos-
sumus.) Scherz.

Stabat Joannes & ex Discipulis ejus duo.
Joannis I.

CAP. VII.

B Iginnu ih hiar nu redinon
 uuiu er bigonda bredigon,
 Joh meiftera * ther vns onda
 lananon bigonda.

* Mit zuhtin sierno hulta
 * ich uuisduames irfulta.
 Sant er thic tho * in alla hant
 * so himil thekis thaz lant.
 Stuant Joannes gomono ein
 mit sinen iungeron zuein.
 Gifah ergangan tharalun,
 thenfelben Druhtines Sun.
 Ullaz ix ouh giuvaro
 Gotes Drut ther maro.
 Ther * Got rihta filu fram
 sine uuega * so fizzaem.
 Er fingar sinan thenita,
 then iungeron far tho zelita.
 Joh far in tho gifageta.
 thia falida * iu thar gaganta.
 Schet, quad er, herafun,
 * uuar geit ther Druhtines Sun.
 Sin lamp thaz er io meinta,
 ther uuizod ouh bizeinta.
 * Oba thaz thiu liuti nerita
 ioh hungeres biuuerita.

Sicut Agnus Dei.

Irrerit

O Radior nunc referre,
 quomodo ipse sit orsus predicare.
 Et (ut) Magistros (Apostolos) qui nobis
 indulgerent,
 colligere inciperet.

5. *Disciplina sua gratis*
 & *sapientia implet.*
Misit hos undique
ubi eorum tegit terram. Joh. I. 37.
 10. *Stetit Johannes vir solus,*
cum suis discipulis duobus.
Vidit venientem ad se (daber geben)
ipsum DEI Filium.
Fuit id quoque attendens,
DEI fidelis ille illudis
 15. *Qui DEO direxit latissime*
suae vias adeo moderate,
Hic dignum suum intendit,
discipulis statim retulit,
 20. *Et illico eis dixit:*
Salus vobis hic obuiat,
Videte, dixit, huc (ad nos)
inde vadet Domini filius.
Ejus Agnus, quem ipse designavit,
 25. *Es lex quoque significavit.*
Utpote qui homines saluaret,
 & *famem arceret.*

Liberat

Ad CAP. VII.

- 1) Verf. 3. Est locus absque ope MSS. vix emendandus. Videbatur leg. *usque de*, nostros hic. Sed non satisfacit. An rectius: *thema legendum?* atque *meiftera* non *magistrum* ut 9. 34. sed *plures* denotat, *die meissen*, vel *praecipues*. Sed quorum? scilicet discipulorum. Hos enim in primordio praedicationis collegit Saluator: unde conficitur, ut quod restat vocabuli *et onda*, corruptum sit, & denotare obiectum colligendum, discipulos. An ergo legendum *Gifanda*, comites? Vid. supr. I. 27. 61. An oñm mutandum? *endos* est *indulgent*, *benignum esse*: opponitur *Magistro Moisi*, Alias *Magister*, *Jesus*, qui nobis indulget penitentibus, & colligit Apostolos, *Meiftera*, qui & ipsi nomine Salvatoris nobis penitentibus indulgent &c. An: *Meiftera* *thema agnenda*, *magistros ad emendandum*. Schül. Uterque Cod. habet clare *onda*, quae vox in Otrifido non occurrit alibi, nisi iahr. IV, 4, 130. Ubi tamen oia legitur *onda*, sed *enden*. Vero est simile, *onda* idem esse ac *fovebat*, *indulgebat*, quo etiam Schilteri Versio collimit: forte est ab *ond*, quod Poëta Anglo-Saxonicis, & Cimbris denotat animam, spiritum, ceu *Hickesius* in *Thesoro Linguarum Septentr.* in *Grammatica Anglo-Saxonica* pag. 118. docet. Islandis *ond*, *ande*, spiritum quoque & animam significat, pro quo Angli Boreales usurpant *the end*, vid. *Dictionary* Islandicum ab *Hickesio* subjunctum, *Rodolphi Jo-*
ann Rudimentis Grammaticae Islandicae. Non in-

commode autem nostrum *onda* hinc derivatur, quia is, qui alicui faret, gratiam indulget, animo fertur erga illum. Reddo autem hunc & sequentem verum hunc in modum:

Et Doheret ille (Christus) qui nobis fovebat,
Colligere inciperet. Scherz.

- 2) Verf. 5. Melius haec reddit Stadenius in Explicat. Voc. Eibl. Germ. p. 318. hunc in modum: *Er machte sie ihm selbst getren und holde mit seiner Unterweisung. Hulla*, non est Substantivum, ceu Schilterus arbitratur, sed Verbum Imperfecti temporis. Scherz.
 3) Verf. 6. hic versus ita debet exprimi: *Et sapientia impletat.* Scherz.
 4) Verf. 7. *io alla hant*, mallem reddere in, seu, ex plenitudine potestatis. *Hant potestatem* denotare lippis & consoribus notum est. Scherz.
 5) Verf. 8. Aptius redderem: *quam late eorum terram tegit.* Scherz.
 6) Verf. 17. Cod. Vat. & Vind. habent: *Gote*.
 7) Verf. 16. *So fizzaem*, melius expriment verba *tam decenter*, *tam bene*. Scherz.
 8) Verf. 20. pro *io* ex utroque Cod. legendum est *in*, Unde hic versus ita reddendus:
Quod salus (Salvator mundi) ipse obuiam veniet. Scherz.
 9) Verf. 22. *suer geit*, verto: *mihi est*. Scherz.
 10) Verf. 27. In his quatuor versibus videtur Anthesis contineri inter Agnum Vet. & Nov. Testamenti; unde eos ita transferendos censo:

O 3

Quod

Irretit thiz mit uoorton
thia uoorolt fon then funton.
Thiu uoort se far intiangun,
ioh after imo giangun.
Er kerta sih far uuldar z'in,
quad: guate man uuaz "skal iz sin,
Sprachun sic tho "z'imo far.
Meistar, zellen uuir thir uuar,
Uuir uooltun "uuzzan in giuuis,
uuar thu emmizigen biruuuis.
"Ih duan es, quad er, redina,
"inti "ougu mina felida.
"Jo iuuh unfarholan duan
allan minan "suasduam.
So sic tho thara quamun,
thaz heimingi gilahun.
Si nuzzun thera "heimuusti,
then dag tho mit gilusti.
Thero zucio ander
uuzas Petrus gilanger
Bruadar sin "gimauet,
nu ist Gotes thegan guater.
Imo ist er far gisigen thaz,
uuant er mo liobolko uuas,
"Thaz er ni uuurti heilo
theto frumono adeilo.
Eigun, quad er liobo man,
thia fruma uns funtan filu fram.
Uuuzzan ouh theiz uuar ist,
selbun Druhtinan "Christ.

Liberat hic verbo (Evangelii)
mandum a peccatis.
Hac verba illi (discipuli) statim apprehenderunt.
Et post ipsam inuenit.
Ille conuersus se statim rursus ad eos.
dicens: boni viri, quid debet hoc esse (quid vultis)
Dixerunt ad ipsam.
Mosister dicimus tibi verum,
Vellemus scire pro certo
ubi tu assidue habites?
Volo, dixit, eloqui,
Et ostendam memi tabernaculum.
Imo vobis apertas faciam
omnem meam dulcedinem.
Om eo venissent,
domicilium viderant.
Fruebantur epulis domesticis
per diem hunc cum delectatione.
Illum duorum alter
fuit Petri propinquus
Frater ejus bone mentis,
jam (vero) DEI servus bonus.
Hinc festinavit illico dicere hoc,
(nam ei carissimus erat)
Ne fieret salvis
piorum expert.
Inuenimus, dixit optimus vir,
salutem nobis tandem.
Scimus quoque quod id verum est,
ipsum Dominum Christum.

Brua-

Fra-

Quod si ille (Agnus Vet. Test.) domines
aluit,
Et contra famem defendit,
Hic (Agnus Novi Testamenti) liberat verbis
(Evangelii)
Mandum a peccatis.

Pro: *this* in §. 31. uterque Cod. habet: *this*.
Scherz. in Margine §. 39. Cod. Vind. Et au-
dierunt duo &c. Vat. autem habet, & audierunt
verba &c.

- 11) Verf. 32. Cod. Vind. habet: *skal iz*.
12) Verf. 33. pro: *z'imo* Cod. Vind. habet: *zi imo*.
13) Verf. 34. Cod. Vind. habet: *uuzzan*.
14) Verf. 35. pro: *oegu mina* Cod. Vind. habet: *oegu*
mina.
15) Verf. 40. *Seandam*, il *finz*, dulce, cupiditas pro-
prie notat; hodie dicemus: *alles was ich zum*
essen habe; &c. Pess, Vorrath. Schül. Sta-
denius in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 775. hunc &
priorem versum ita reddit: *ich verhele mich nichts,*
alles was ich habe, notatque Gothis *finz* idem
esse ac *proprie*, eigen; & in Kerolis Glossis
legi: *refusum*, domesticus; in Glossis Bozhor-
ni in *Markijus*, domesticus; & in Tatiani Har-
monia Evang. C. 44. §. 17. *finz* *saqon* pro suis do-
mesticis; addit Paltheus in Not. ad Tatianum
p. 367. Cum itaque hic de domicilio Christi ser-
mo sit, non imprope §. 40. ita transferri posse
videtur: *omnem rem meam familiarem*, seu dome-
sticam. Scherz.
16) Margini §. 41. in Uroguu Cod. adscriptum est:
Venerunt & viderunt, &c.
17) Verf. 43. *heimuusti* hic non denotat epulas dome-
sticis, eam potius quoque id interpretatur ad
Widermann pag. 178. sed habitationem, confor-

tium domesticum. Gothis *ast* commestam quidem
designat, sed significat etiam *maximam*, habita-
tionem, praesentiam, in hoc vel illo loco, cum ob-
servat Verelius in Ind. Ling. Goth. v. 778, qui
posterior significatio huc magis quadrat. In
Glossis Latin. pag. 97. legitur: *in ther famuustis*,
confortio. In Versione Slesovi pag. 368. uer-
patur *famust* pro *confortatione*. *Namust* infir-
IV, 11, 62. denotat praesentiam. Supra I, 11, 68.
gastmest sumitur pro *diversorio*. Scherz.
18) Margini §. 41. in Cod. Vind. adscriptum est: *Uuuz*
ex duobus erat Andreas, &c.
19) Verf. 42. Cod. Vat. habet *gimater*. Quod idem
hic ac *discipuli*.
20) Verf. 51. Clariss. Stadenius in Explic. Verb. Bibl.
German. p. 79. hos duos versus ita transfert:
dasi er der anet oder frumonen nicht ganz ledig
bliebe. Ast cum vocis *er* in Cod. Vind. eccentus
sit adscriptus, quod ipsum ostendit, eam esse
idem ac *prior*, *antes*, arbiter nostram harum
versionum locum suum tueri, eoque versus mel-
lius ita transferri:

Quod prius non fuerit salvis
Ille, qui felicitate caruit, i. e. quod nunc
domum ob praesentiam Messiae
misericordiam hominibus salus venerit.

Thera frumono non denotat idem quod *piorum*,
sed *felicitatis*, *utilitatis*; accurrit hac vox indr.
III, 22, 60, & 97. Ubi Christus dicit:

N'ist tho: fib io gichuoz
Thera frumono gisti frumono.

Nihil est, quod se agat, i. e. xquale sit
Huius frumono utilitas. Scherz.

- 21) Verf. 56. pro *Christ* Cod. Vind. habet *Krist*.

Bruader ²² zelliuh thir uuar,
ni moht ih mih inthaben ²³ far.
²⁴ Ni hera gülti zi thir,
thaz thu chara giangis mit mir, 60.
Thaz ih thih thez gibeitti,
chara ²⁵ ze'imo leitti,
Thaz thu gifähis then man,
er scal thir lichen filu fram.
²⁶ Er imo iz gizeinta,
ioh far ²⁷ z'imo leitta,
Bruader sin so ih zalta,
dros her es ni dualta.
Druhtin ²⁸ Christus far z'imo sprah,
so er'nan erift gifah: *Te nomen filio Josa, 70.*
Symon bistu muates lind,
ioh bistu ouh dubun kind.
Petrus scal thu heizen,
mit ²⁹ gilouben iz ouh giuweizen.
In thiū sis ³⁰ starck so so stein,
Thaz thu sis miner drut cin. 75.
Tho uuolet er far in morgan
in Galilea sinnan,
Gibot er Philippuse thar,
thaz er imo folgeti far. 80.
Er sand ³¹ bruader sinan,
ni moht er iz bimidan,
Nub er iz imo zelzi,
joh sliumo far gifageti:
Then Moyfes, quad, io fageta
joh alt giscribuns zelita, 85.
³² Thiū salida ist vns uoortan,
thaz uuir nan eigan-suntan.
Fon ³³ Nazareth then Gotes ³⁴ Sun,
nu ist er queman heresun. 90.
Tho ³⁵ sprah afur z'imo far,
quad: uulio mag io thaz uuefan uuar?
Mag ia uulht queman themana, *A Nazareth possit
aliquid bonum esse?*
thaz si ³⁶ theheinig redina
³⁷ Guati giliches, 95.
fon luzili thes uuiches,
Iz

*Frater, narro tibi verum,
nec potui me cohibere,
Quia hoc properarem ad te,
ut tu hinc vaders mecum,
ut tibi persuaderem,
eo ad ipsum ducerem,
ut conspiceres virum,
is tibi placebit summe.*
65. *Hic ei id indicaverat,
atque illico ad ipsum duxit,
Frater ejus, quem dixi,
nec hic moratur.*
*Dominus Christus statim ipse dixit,
quampriusquam cum conspexit:
Simon tu es caeni lenis,
Es columbe filius.*
*Petrus debes nominari,
fide id etiam designare (comprobare)*
*Ideoque sis durus ut lapis,
ut sis meorum discipulorum unus.*
*Cum vellet in erasium
in Galileam ire,
Jussit Philippum
ut ipsam sequeretur.*
*Hic invenit fratrem suum,
non poterat intermittere,
Quis id ei referret,
Es aliatum diceret:
Quem Moses, dixit, expressit,
atque Petrus Scripturae retulerant,
Ille Salvator nobis ortus est,
ut ipsum invenerimus,
A Nazareth DEI Filium,
nunc venit is horfam.*
*Respondit illi statim
dicens: Quomodo hoc esse potest verum?*
*Potes ne quicquam venire inde,
quod sit aliquid rationale?*
*Bonum complacens,
de maxima parte istius vici.*

Poterit

22) Verf. 57. pro zelliuh ex Cod. Vind. & Vat. legendum zellu ib.

23) Verf. 58. far exponendum est per certe. Scherz.

24) Verf. 59. pro: si Cod. Vind. habet: nih.

25) Verf. 62. Cod. Vind. & Vat. habent: si imo.

26) Verf. 65. Voci ex utroque Cod. inferiuntur habet Accentum; quod iterum ostendit, et hic idem esse ac prius, antequam. Unde hic & sequentes tres versus hunc in modum latine sunt expressendi:

*Antequam illi id (Christum) ostenderet,
Et plane ad illum diceret,
Frater Ejes (Andreas Frater Petri) uti
narravi;
In quo ille vocem uocum admitteret.*
Scherz.

27) Verf. 66. pro z'imo Cod. Vind. habet: zi ine.

28) Verf. 69. pro Christus Cod. Vind. habet: Kriff.
& pro z'imo legit: zi ine.

29) Verf. 74. Cod. uterque habet: gilsuhs.

30) Verf. 77. Cod. Vind. habet: stark 16, conf. Rost-gard. in Emendationibus Otfridinis ad hunc locum. Scherz.

31) Nathanael; sed quod frater ejus fuerit, Sacer Textus non relet; An fraternitatem amicitiam dixeris? Schiller.

32) Verf. 81. Margini hujus versus adscriptum est in utroque Codice: Et invenit Philippum. Sed hac expressio verbis textus nostri non convenit; nam Otfridus hic indigitare vult, quod Philippus invenerit Nathanaelem. Scherz.

33) Verf. 85. in margine pro: quae Uterque Cod. habet: quae.

34) Verf. 87. Aptius ita redditur: Illa felicitas nobis obtigit. Scherz.

35) Verf. 89. Cod. Vind. habet Nazaret.

36) In Textu sacro: Jesum Filium Josephi. Schilterus.

37) Verf. 91. pro sprah legendum est ex Cod. Vind. sprah er. & pro z'imo, zi ine.

38) Verf. 94. Uterque Codex habet: thib einig.

39) Verf. 94. & seq. ita sunt transferendi:

Quod si alia ratione

Bona fide,

Ob paritatem, (vilitatem) istius vici,

Videtur Schilterus derivasse gücher à lichen, placere, sed quid opus, ut eo procedamus: gücher, est nostrum: glücher, sua saepe idem est ac propter, sic Otfridus noster in Parsheah Cant. Ferech. apud Lambec. in Bibl. Vind. T. I. pag. 799. habet, sine die, pro: idcirco, ideo, propterea. Scherz.

40) Verf.

Iz mag thoñ sin in uuanl,
ther namo iſt ſilu ſconl,
iz heizit 40 bluſma, ſo thu uueiſt,
thaz mag thes uuanes uueſan meiſt. 100.

Veni & vide.

Biscouuo, quad er, inan ſar,
ioh kius thir ſelbo thaz uuar.

Sëlbo thenki thanne,
ob ih thir uuar zelle.

So er'nan 41 z'imo brahta,
Christus inan 41 irkanta.

Tho ſprach er 41 z'imo ſkioro,
ioh 44 lobotan zioro:

In thir haben ih mir funtan,
thegan einfaltan. 110.

Ecce vete ſitella.

Ther ouh unkultl,
ni habet in theru bruſti. 110.

Dicit ei Nathanael.

Gab er'mo antuurti,
mit 42 ſuazlicheru giuuurti:

40 Ullanti quami imo in ſin muar,
thaz er'nan zalta ſe guat. 115.

Meiſtar ſage mir in uuar,
uuoio bir ih thir kund ſar? 115.

Unde me noſti.

Niſi nu in thereru gahi,
mih er io ni giſahi. 120.

Sliumo ſageta 47 er imo thaz,
thaz er'mo 48 erkand uuas,

Joh 49 zeichan er'mo zalta;
thaz er uuola irkanta.

Ih ſah thih er thih holoti,
ioh Philippus giladoti. 125.

Dicit ei Dominus.

Vntar themo loube
zi themo figboume,

Irkanta ih thino guati,
41 in manageru ziti. 130.

Er er thih thes gibeitti,
thaz er thih hera leiſti.

Thu biſt, quad er, herafun
quemā Druhtines Sun. 135.

Tu es filius Dei.

Biſt kuning ouh giſthiuto,
therero lantiuto. 135.

Quis dicit tibi vnde es ſil filius Dei.

Ullanta ih thir, quad er, zalta,
thaz ih thih er irkanta.

Nu habes thu thuruh thie bouma,
feſtirun gilouba. 140.

Ih zelliu hiar ſus funtar,
ir ſehet mera uuuntar.

Himil ſehet ir indan
thie Engila ouh 41 hernidur gan. 140.

41 Videbis caelum apertum.

Ni

Poterit tamen ita exſtimari,
nomen enim eſt pulcherrimum.

Significat ſorem, uti noſti,
id poterit opinioni huius eſſe poſſimum (ſan-
damentum).

Conſpicio, dixit ille, ipſum modo,
& elige tibi ipſe veritatem.

Ipſe cogites deinde,
an tibi verum dixerim.

Cum hunc ad ipſum duxerit,
Chriſtus cum agnovit,

Dixitque ad eum benevole,
& laudavit honeſte:

In te inveni mihi
ſervum ſimplicem (ſincera):

Qui & dolam,
non habet in peſtore.

Dedit ei reſponſum,
cum dicit decore,

Namque venit ei in mentem,
quod cum dixerat tam bonum:

Magiſter, dic mihi in veritate,
quomodo tibi ſum notus?

Nec niſi in hoc momento
me antea unquam vidiſti.

Adiutus dixit ei hoc,
ut ipſe illi cognitus eſſet.

Imo ſigna ipſi retulit,
ut bene agnoſceret.

Vidi te, antequam te acceſſeret
& Philippus invitaret,

Sed fronde illa
ad ſcum,

Cognovi ego tam bonitatem
per varia tempora.

Antequam te vocabat,
ut te hac duceret.

Tu, reſpondit ille, beſſern
veniſti DEI Filius.

Es Rex quoque illuſtris
hominum terrarum.

Quoniam ego, reſpondit, tibi dixi,
quod ego te prius cognoverim:

Imo habes per arborem
firmiorem fidem:

Dico vobis hic ſingulariter
videbitis majora miracula.

Coelum videbitis apertum
angelisque deſcendere.

Nec

40) Verſ. 99. Nazareth per ſide interpretatur: Ele-
ridem. Schilter.

41) Verſ. 106. Cod. Vind. habet: zi ino.

42) Verſ. 106. Cod. uterque habet: irkanta.

43) Verſ. 107. Cod. Vind. iterum: zi ino.

44) Pro: lobotan, lege ex Cod. Vind. lobata non
laudavit illum. Scherz.

45) Lege ex Cod. Vind. mit ſaazera giuurti. Quo
loquendi ratio etiam occurrit ſupra I, 5, 114.
Scherz.

46) Pro: Ullanti Codex Caſar. & Vatic. exhibent:
Ullan & ſc. unde hic verſus ita eſt reddendus:
Exſtima, cogita, quod id ei in mentem venerit.
Scherz.

47) Verſ. 121. Cod. Vind. habet: ermo.

48) Verſ. 122. Cod. Vind. habet: er kund. l. e. prius
cognitus, notus antea. Scherz.

49) Verſ. 123. Cod. Vind. habet: zeichen. Mallem hoc
in ſingulari exprimere: ſignum. Otfridus vult di-
cere Chriſtum Nathanael in argumentum ſeu
ſignum veritatis eorum, quod modo dixit, hoc
allegari, quod ſc.

50) In margine 7. 125. poſt vocem: Dominus Codex
Vind. addit: JEſus Chriſtus.

51) Pro: in, Cod. Vind. habet: ſi; unde verſus hic
exponi debet: Jam à multis temporibus. Scherz.

52) In margine 7. 142. legendum ex Cod. Vind. videbitis.
53) In Verſ. 144. habet uterque Codex: vera ſidera.

Ni mugot iz bimidan,
 fchet ir se figan
 Herot inti tharaſun
 ubar then menaigen Sun.
 Lis ſelbo uuiro er ¹⁴ giholata, ^{Marc. 4.}
 joh ſume ouh z'imo ladota. ^{Marc. 1, 16. 150.}
 Zi zuhti ioh zi uaiuze,
 ſon themo fiſgizze.

145. Nec poteritis evitare,
 (quin) videatis eodem aſcendere
 Huc atque illuc
 ſuper hominu filium.
 Legito ipſe, quomodo arceſſitis,
 Et aliqui ad ſe vocavit
 Ad diſciplinam Et ſcientiam,
 a piſcatura.

Nuptie factæ ſunt in Cana. Joannis 2.

CAP. VIII.

A Fter thi u uar min,
 ſo mohtun thri daga ſin,
 So thes thritren dages ſar,
 ſo uward thiz thaz ih ſagen thar.
 ' Vaptun thar thie liuti ^{5.}
 eino brutlouſti,
 Themo ' uuirite ioh theru bruti,
 in ſaligeru ziti.
 Ni uward io in uuorolt ziti,
 thi u ziſmano gihitſin, ^{10.}
 Thaz ſih geſto guati
 ſulihhero ruamti.
 Thar uuas Chriſtus guater ^{15.}
 joh ſelba ouh thi ſin muater.
 Ouh man thara ladota
 thie iungoron thier tho habeta
 Thi u ' hihun uuarun ſilu ſro
 ' giuuerdan mohta ſu es tho.
 Sic habetun thar ſelbon Chriſt,
 ther alles blides ſurſta iſt. ^{20.}
 Tho ' zigiane thes lides,
 ioh braſt in thar thes uuiues.
 Maria thaz bihugita,
 ioh Chriſtus ' ſuz giſageta.
 Ih ſcal thir ſagen, min kind, ^{25.}
 then hion ſilu bebig thing.
 The ih ' nūhton ouh ni uueſta,
 thes uuiues iſt in breſta,

Sprah

P Off hac per fidem meam
 quam (jam) tres dies eſſent,
 Ipſa tertia die mox
 ſciſtam fuit, quod dico jam.
 Frequentarunt ibi homines
 nuptias,
 Sponſo atque ſponſe
 in ſeto tempore.
 Non contigit in mundi ſeculis
 his qui ſeſe ſibi deſponderunt,
 Ut convivis bonis (illuſtribus)
 talibus gloriarentur.
 Ubi fuit Chriſtus bonus
 atque ipſius quoque Mater.
 Sed Et invitati eo fuerant
 diſcipuli, quos tunc habuit
 Sponſus Et ſponſa fuerant valde Leti
 (quod) adeo dignati fuerint.
 Habuerunt hic ipſam Chriſtum,
 qui omnis Letitie Princeps eſt.
 (At) mox deſecit ſicera
 Et vinum.
 Maris id obſervavit,
 Et Chriſto ita retulit
 Licet tibi narrare, mi Fili,
 ſponſus multum moleſtam rem,
 Un Et ego ſufficientiam hanc ſciam,
 vint eſt eis deſecius.

Dixit

14) Verſ. 149. lege ex Cod. Vind. giholata, quod etiam habet Flacii Editio.

Ad CAP. VIII.

1) Verſ. 5. Vaptun. Vox nihili; ex errore, ut credo, Typographi, ex MSC. emendanda. Arbitror interim legendum: Vartun, vartu, furen, ire, frequentare, accurrere. Schüller. Vaptun eſt imperfectum i oſtro ſihen, exercere, facere; in MSC. Caſareo hac vox accento io prima litera notatur hunc io modum: Vapta, node manifeſte apparet primam literam eſſe vocalem, non conſonantem. Ruſſici oſtri adhuc hodie pronuntiant: Uſten; pro: ſibeo. conf. Stadoe. in Expl. Voc. Germ. Bibl. p. 644. qui hunc verſum ita Germanice tranſiit: die Leut richteten da eine Hochzeit aus. conf. ſupra Notam ad I, 12, 18. Scherz.

2) Verſ. 7. ex Cod. otroque lege: Uuirtu.

3) Verſ. 17. pro: ſibau Cod. Vind. habet: hian.

4) Verſ. 18. hic verſus reperitur etiam infra IV, 9, 40. Scherz.

OTFRID. PARS I.

1) Verſ. 22. zigiane corruptum credo i zigiang, zering, deſecit. Lid ſiccam denotat, quam noſter & lib. I. c. 4. v. 70. cum vino coniungit, ut ſenſus ſit, & vinum & ſiccam deſecioſe. Schüller. in Cod. Vind eſt: zigiang, quod melius quam Codicis Vaticani vox i zigiang.

6) Pro: ſaz lege: ſi iz ex atroque Codice.

7) Verſ. 27. Leſſio iterum corrupta, præſertim in verbo: miltus, quod quidem a mögen deduci poſſe videtur, quaſi dixerit: Das ich möchte es mir nicht. Sed verior Leſſio & ſenſus ex MSC. deſideratur. Ex arbitror legendum: miltus, factitas, ne quæ herauſenre nicht weis. Schilt. Lapius eſt hic Vir eruditiffimus, ſed oon ex deſectu MSS. de quo ſæpe queritur ille. Nam etiam MSC. Vind. & Vat. hunc verſum ita ſiſtunt: Theit miltus end ne uueſta, prout Flacius eum exhibet. Atque idem eſt ac Atitust, quod ſupra I, 20, 12. habuimus. Infra V, 10, 31. dicitur:

Job intalpte in gabus
 Then miltont ſe auſelben,
 P

Quod

Thaz uarun sehs kruagi,
 zi chiu uuas thar ginuagi,
 Tho zi then rachon,
 thio Druhtin uoalta machon.
 Thaz mez uuir ofto zellen;
 ioh sextari ¹⁶ nennen.
 Nam iagilih ¹⁷ in redinu,
¹⁸ trizzug stunton zehinu,
 Odo zuiro zehanzug,
 thes duent buah thar ¹⁹ gihuet.
 Uuarun ²⁰ steininu thiu faz,
 si mohtun uueren thes chiu baz.
 Gibot tho selbo Druhtin,
²¹ si uuazaz es irfultin.
 Thaz darun sic ²² giuuirtig,
 vnz in obanentig.
 Tho quad er, thaz sic ²³ scanthin,
 zi themo hercsten sih ²⁴ uuanttin,
 Ther thero thriofezzo
 uuas ²⁵ furista gimazzo.
 Dranck er tho, ²⁶ so 'nan lusta,
 er uuiht es thoh ni uuefta.
 Izuuht ni quam imo ouh in uuan,
 th'eiz uuas fon uuazaz gidan.
 Thie man thoh thie thar scanctun,
 iz filu uoala irkantun,
 Theiz ²⁷ uuazaz lutaraz uuas,
 tho sic ²⁸ uultun thiu ²⁹ faz
 Then uuir er thara ladota,
 ioh ³⁰ x'mo 'nan giholata,
 Sih harto uuuntarota sin
 bi then fronisgan uuin:
 Sage mir nu friant min,
 uuoio dati so bi then uuin?
 Thih sus es nu inthabetos,
 so lango 'nan gisparotos
 Gibit giuueclih manno,
 ther friunta freuuit gerno,

Ih

*He erant sex hydræ
 ad hoc id erat satis,
 Ad illud opus
 quod Dominus volebat conficere.
 Mensuram sepe referimus,
 Et sextarium vocamus.
 Capiebat quelibet (hydra) in compoto
 tricies decem.
 Aut bis centum (sextarios)
 quod bibula hic memorant.
 Erant lapideæ hæc vasa,
 ut eo melius durarent.
 Mandauit postea Dominus;
 ut aqua eo implerent.
 Hoc fecerant promti.
 usque ad summum.
 Tunc dixit, ut haurirent,
 superiori afferrent.
 Qui trichlorum
 erat princeps hostes (Architrachus)
 Bibit iste hoc appetibile,
 etsi nihil ejus sciret,
 Nec hoc venit ei in mentem,
 quod esset ex aqua factum.
 Viri autem, qui hauerant,
 optime id noverant,
 Quod aqua pura fuisset,
 quam impleverat vasa,
 Sponsam hic vocauit,
 Et ad se eam accersivit,
 Valde miratus
 de generoso hoc vino.
 Dixi mihi amice mi,
 quid fecisti de vino?
 Te ita habilem cohibeo,
 Et tam diu reuerasisti?
 Dat quilibet homo,
 qui amicos exhibilarat libenter,*

(Scio,

16) Verf. 62. post: *sextari* Codex uterque habet: 12, illud seu illam mensuram.

17) Verf. 63. margini hujus versus in Cod. Vind. adscriptum est: *Capientes singula Metretas, &c.*

18) Verf. 63. in redinu, mallem vertere: *accurate, exacte*, Scherz.

19) Verf. 64. Flacius habet: *Thirizug*. Cod. Casareus: *Thirizug*.

20) Verf. 66. Cod. Vat. consentit Flacianæ Editioni, dum habet: *gihuet*; sed præfero textum Codicis Casarei; ubi legitur: *giuht*. Est autem *giuht* idem ac *mentio, memoria*. Infra de Festo Tabernaculorum, dicitur:

12. auzad er ana uuan

Zi eimz giuagzin gidan.

Id (scilicet) fuit alim terra

Adaliquem memoriam institutum. Scherz.

21) Verf. 67. pro: *steinu* Cod. Vind. habet: *steinu*.

22) Verf. 70. pro: *si* idem Codex habet: *si*.

23) Pro: *giuuirtig* Cod. Vind. habet: *giuuirtig*. Vat. *giuuirtig*.

24) Verf. 73. *stantis*, non est: *haurirent*, sed: *infunderent*, einschuekten. Scherz.

25) Verf. 74. *uuantin* legitur in Cod. Vind.

26) Verf. 76. pro: *furista* Cod. Vind. habet: *furista*.

Verbum hunc & priorem ita reddo:

Qui erat ex Dapiferis

Præfatus Conuicio.

Gimazzo hic videtur denotare *convivium*. Infra V, 10, 43. & seq. de Discipulis Emauentim dicitur:

Irquamus angimezen

Thes liden gimazzen;

Terrareangebantur immodice

Ob carum (quem hauerant) comessum.

In Gl. Buxhornii: *Kimazzas*, 'Convivium'; est autem hæc vox à *maz*, quod *cibum*, in specie panem denotat. III, in, 66. & II, 14, 44. Gothici: *Matz*, eica, *cibus*, *Matriz*, *Cibi*. *Matiam*, manducare; *Undazuri mat*, prandium. *Nakta-Mat*, cena. Suetici: *mat*, *Dapis*: *Mat*. Anglo-Saxonibus: *Matz*, *Metz*, *Mat* etiam *cibus* indigitat, cum observat Stiernheim in Glossario Ulphilæ-Goth. v. *Matz*. adde Junium in Gloss. Goth. p. 249. & Staden. in Explic. Voc. Bibl. Germ. p. 407. Scherz.

27) Verf. 77. *so 'nan lusta*, mallem reddere: *pro libito*, quantum volebat. Scherz.

28) Verf. 81. Margini hujus versus in utroque Cod. adscriptum est: *Almufri autem sic habet.*

29) Verf. 83. Cod. Vind. habet: *auazzen*.

30) Verf. 84. pro: *auuas* lege ex Cod. Vind. *fabru*.

31) Cod. Verf. pro: *faz* idem Codex habet: *naz*; cum tamen antea §. 67. habuerit: *faz*.

32) Verf. 86. pro: *2'imo* Cod. Vind. habet: *2'imo*.

Ih uuelz thu es " innana bist,	95.	(Scio, quod hoc noueris)
then furiston far io zi erist.		optimum statim primo.
So thie man sih thanne " iruinent,		Postquam uiri se deinceps inebriauerunt,
ioh " drunkenen biginnent,		Et ut ebrii agant,
So scenkit allan then dag		Tunc exhibet per omnem (reliquam) diem
fulih, so's iz uuelan mag.	100.	tale qualecunque fuerit.
Ia gifparotos aaur thu		Tu seruasti autem
then guaten uuin vnz in nu.		bonum uinum sique nunc.
Ih scal thir ouh nu rachon,		Debeo igitur tibi hoc dicere,
" ni drenk ih thes gimachon.		hanc bibero hoc modice.
Thiz zeichen deta Druhtin Christ	105.	Hoc signum fecit Dominus Christus
mennisgon zi erist,		hominibus primum,
Sid er herz in uorolt quam,		Postquam hic in mundum uenit,
ioh mannes lichamon nam.		Et uiri corpus assumpsit.
Er ougta fina kraft thar,		Ostendit suam uirtutem hic,
ioh fina guallichei, theist uuar.	110.	Et gloriam suam, hoc uerum est.
" Tho gilouptun ekord eine		Tunc crediderunt adhuc soli
thie lungoron sine.		discipuli eius.

Spiritualiter.

CAP. IX.

THisu selba redina,
the'ih zalta nu hiar obana,
Breiter siu sih harto Vid. Alouem in
geistlichero tuorto. Joh. c. 9. lib. 1.

Thoh " uuill ih es mit uuillen
hiar " ethesuaz irzellen. 5.

Thaz uuir ni uuerden einon
thero " goumono adeilon.

Thes uuaazres gifneken,
ioh uuir then sens intheken 10.

Thaz frouuon lidi thine
fon themo heiligen uuine.

Fernemet far in rihti,
" thaz Christus ther brutigomo si. Spemus quib. & spem.

Joh Druta sine in lante
zi theru bruti ginante. 15.

Thier in himil kamaru,
irfullit io mit gamanu

Blidliches muates,
ioh euuiniges guares. 20.

Zellu ih thir ouh hiar thaz,
bi thi u steininun faz: Vide lapides.

Herza iz sint " githigano
" thero Gotes drut thegano.

Siu

Hec ipsa narratio
quam retuli hic supra,
Extendit se largissime
spiritualibus uerbis.

Sed malo studio
hic aliquid referre.

Ne finis solum
harrum epularum expertes.

Sed ut Aquam gustemus,
Et hunc sensum (necessarium) aperiamus,
Ut exhiberetur membra tua
a sancto hoc uino.

Percipite jam reffe
quod Christus sponsus sit.

Atque fideles suos in terra
in sponsam nominarit.

Quos in colorum camera
adimplet letitid,

Leto animo,
Et aeterno bono.

Referam tibi Et illud hic
de lapideis uasis:

Corda id sint seruentia
DEI fidelium Ministrorum.

Sicut

33) Vers. 95. Aptius sic exprimitur: Scio quod id inter-
meu in corde sit, scil. Amicus uerus tuorum Con-
uiviarum. Scherz.

34) Vers. 97. Cod. uterque habet: in uulnere. sed ma-
gis aridet Flacii Lestio. Scherz.

35) Vers. 98. Cod. Vind. habet: drunken; sed cor-
rupte. Scherz.

36) Vers. 104. aliter verti debet, nempe hunc in mo-
dum: Nunquam bibi fuisse, praesentis huic
aeguale uisum: conf. Staden. in Explic. Voc.
Bibl. Germ. p. 271. qui vertit: ich habe derglei-
chen nie getrunken.

37) Vers. 111. pro: The lege: Theb, doch. Pro: gi-
lauptun lege: gubstau; utrumque ex Cod.
Vind. unde §. 111. & seq. Ne reddendi:

Attamen crediderunt tantummodo soli
Discipuli ejus. Scherz.

Ad CAP. IX.

1) Vers. 5. Cod. Vat. habet: uulnere. sed male. Scherz.

2) Vers. 6. Cod. Vat. exhibet: uulnere.

3) Vers. 8. Cod. Vind. habet: gamanu.

4) Vers. 14. pro: thaz Cod. Vind. legit: theb.

5) Vers. 20. Cod. Vind. exhibet: githigano. Hunc ver-
sum melius transferret Celeberr. Stadenius in Ex-
plic. Voc. Bibl. Germ. p. 272. dat fad. starke uol
gedigens herzen. conf. supra II, 4, 44. Scherz.

6) Vers. 24. Alcuin. hic: Falsis, quibus aqua con-
tinetur, corda sunt deuota sanctorum, quorum
perpetua uita Et fidei ad exemplum uelle credendi
Et uivendi proposita est generi humano per sex sa-
culi labentis aetatis i. e. usque ad tempus Dominicae
Prudentialis. Schiltger.

Siu sint innana hol, heiliges giferibes fol. Mit thiū sie unih iaglicheo drenkent frauualicho Lutaran brunnon, so scenrent sie uns mit uuunnon. Scal iz geistlichaz sin, so scenrent sie vns then 7 guaten uuin. Uuider thiū ouh thanne, thie man firmement alle. So mugun sie mit ruachon, vns fagon in then buachon. Sehsu sint thero fazzo, thaz thu es uuefes 2 uuizzo, Thaz uuorolt ist gideilit, in schfu gumcinit. Irsuschift thu thiū uuuntar, 7 intli euh uuorolt altar. Er zelifit thu ouh thia guati, uuaz iaglicher dati. Tharana 10 maht iur thenken, mit brunnen thih gidrenken. Gifreuuen ouh thie thine, mit geislichemo uuine. Ih zellu thir in alla uuar, luzil drank ih es thar. "Luzil ih es mohta, ioh gorages gifmakta. Ni thuhta mih theih quami, "thar sulih uuin uuari. Odo io in thiū 11 heimon, zi fluzeren goumon. Nu uuil ih hiar gizellen, ein bilidi gintennen. Thaz thaz fristantnissi, vns allen lihtera si. Druhtin kos imo einan uuin vntar uuorolt menigl, Man filu mari, thaz er sin drut uuari. Gibot, thaz er irsluagi, 14 in thiū uuas imo ginuagi, In opheres uuifun, finan cinigan Sun, In berge 17 ther mo zeinti, thaz er 7 nan thara leitti.	25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70.	<i>Sunt intus cava, sacra scriptura plena. Hac ipsa illi nos singulos potant bilariter, Limpido fonte, sic potant nos iucande. (Si,) hoc spirituale fuerit, tunc exhibent nobis optimum vinum. Viciſſim etiam porro homines percipiant omnes. Sic possint illi cum cava (accurate) nobis predicare in libro (bibliis). Sex sunt Hyarie ut sis intelligens, Quod mendax est diuſus in sex classes. Peruestiges miracula in omnibus mundi etatibus. Enarres quoque bona que quilibet (Patrum & Sanctorum) fecerit. Hec poteris recogitare, fonte te potari. Exbilarare quoque tuos spirituali vino. Dico tibi reuera parum tibi equidem, Parumper desideravi (iterum) vetustatemque sapiebat. Non memini me venisse, (foris) ubi tale vinum esset. Aut etiam in patria, (domi) ad dulciores epulas. Jam volo hic referre, & exemplum aliquod denominare, ut intellectus nobis omnibus facilius sit. Dominus elegerat sibi amicum inter mundi multitudinem, Virum perillustrem, ut ejus fidelis esset. Precepit, ut occideret, in quo erat ei satisfactio, Per sacrificii modum, suum amicum filium, In monte, quem ei designauit, ut cum eo duceret.</i>
Er		Fefji-

7) Verſ. 32. uterque Cod. habet: guaten.

8) Verſ. 32. Cod. Vind. habet: uize.

9) Verſ. 42. lege: in thia. Schltz. Correſione hic non eſt opus. Scherz.

10) Verſ. 45. Litera transpoſita: mabtu irthenken. Schltz. Conjeſſuram hanc firmat Codex uterque. Scherz.

11) Verſum 11. & ſeq. ita transfero:

*Parum ejus deſiderabam**Imo antiquior (i. e. tanquam antiquitate corruptum) mihi ſapiebat.*

Scherz.

12) Verſ. 54. Cod. Vind. habet: 142.

13) Verſ. 55. Locus eſt corruptus donec ex MSS. certius quid habeam, videtur literula deſeciffe, thia beimon. Hymon utitur Otfridus ſupra Lib. I. c.

14, 48. ubi reddidi: repatriare. Idem & hoc quadrat, ſenſus enim videtur eſſe: In hac vita ſua via, qua Patriam quaerimus, ad dulciores meditationum fontes non de veniſſe, quam ad S. Scripturam. Freherus habet: lege: *odo io in ja beimon*. Sed nulla hic ſubeſt emendatio, nec ſenſus. Schltz. In Cod. utroque pro: *in beimon*, quod Flacius habet, eſt *in inbeimon*. In inbeimon autem nil eſt aliud, quam: *in Patria*. vid. ſupra I, 18, 47. ubi etiam inbeimon legere eſt. Scherz.14) Verſ. 66. rectius videtur reddi: *Ut ipſi ſatisficeret*. Scherz.15) Verſ. 69. In Cod. Vind. hac ita exhibetur: *tho erme. praetero: the erme, quem illi.* Scherz.

16 Er ilti far in gahi,
 thera liubi 17 in fahi,
 In imo er fuazo lebeta,
 zi herzen er'mo klebete.
 Uuard er'mo ouh zi 18 ruame,
 in sinemo 19 alruame.
 Uuard imo ouh thaz uuuntar
 zi 20 skonon eron 21 gidaner,
 Theiz uuurti vbar uuorok lut,
 thaz er bi rehte uuas sin drut.
 Fuart er far tho tharafun,
 then selbon sinan drut fun.
 Uuolt er far mit uuillen,
 thaz sin gibot irsullen.
 Thaz kind thaz druag thaz 22 uuitu mit,
 ioh er iz habeta 23 furini uuilt.
 Er son thes Fater henti
 tho thar tot uuurti.
 Er asur uuidorort ni uuant,
 Er er nan salto gibant.
 Er fuorgata thero uuorto,
 bi thi u sceint 24 er iz so harto.
 In then alteri er'nan legita,
 so Druhtin imo lageta.
 Thia liabun sela fina,
 us in thia 25 uuitu uina.
 Joh 26 es ouh ni dualti
 suntar nan firbranti,
 Er al irsultit thuruh not,
 so Druhtin selbo gibot.
 So er thaz fuert thenita,
 ther engil imo haret.
 Er hiaz inan iruuntan,
 thaz kind lag thar gibuntan.

75. Festinavit statim prope
 dilectus (filius) ipsam vidit.
 In quo duciter vivebat,
 cordi ei adhaerebat.
 80. Factus erat ei etiam in solatium
 in suo senio.
 Fuit ipsi etiam hoc miraculum
 in pulchrum bonorem factum,
 Hoc fuit per orbem celebratum,
 quod ipse revera esset ejus fidelis.
 Duxit illum eo
 illum suum fidelem filium,
 Volebatque iubenter
 mandatum hoc Ejus (DEI) implere.
 85. Puer portavit ligna simul
 at ipse habebat ignem (ignitulum)
 (Ut) a Parentis manibus
 hic fieret mortuus.
 Nec is tergiversatus
 ipse cum firme ligavit.
 90. Consideravit verbum,
 ideoque ostendit se tam durum.
 In altare cum posuit,
 ut Dominus ei dixerat,
 95. Dilectam animam suam,
 super ipsam ligna dilecta.
 Nec moratus ille,
 quin cum combureret,
 100. Ut omnis impleveret studiose,
 quae DEVS ipse praeceperat.
 Cum gladium extendit,
 Angelus ei clamavit.
 Jussit eum desistere,
 Puer jacuit ibi ligatus,

Quad

Dicit,

16) Pro: Er ibi, legendum: et ibi, quod non tantum Flacius, sed & uterque Codex MS. habet.

17) Verf. 72. Pro: in uterque Codex habet: ni; unde hunc & priorem versum sic latine propono:

Ut praeperaret celeriter,

Nec amorem, (quo Pater in Filium fertur) respiceret, seu imperare sibi pateretur. Scherz.

18) Verf. 75. ruame non denotat solatium; sed bonorem, gloriam: item Arrogantiam; hic, pro: honore, usurpatur. Commode autem ita reddi potest; nam Liberi morigeri & pii honorem & gloriam Parentibus conciliant.

19) Verf. 76. lege ex Cod. utroque & ipso Flacii MSC. alidume.

20) Verf. 78. Cod. Vind. habet: skonen.

21) Eod. 7. Gidan, Rhythmus jubet legi: Gidaner, Sic Nozker I, 3, 11. de Adamo: von Druhtine gidaner, a Deo saluus. Schilter. MSS. nostra habent gidan. Scherz.

22) Ad 7. 85. hoc habet Celeberr. Dn. Rossguardius in Emendat. Otfridinis: Uuutu f. ligum intelligitur, egregie convenit cum Danico: vud. Huc ille. Uuutu omnino ligum denotat, cui etiam apparet ex 7. 96. Gothia: F'id ligum, item sylvula. V'idgkeller, Vascula lignea. vid. Verel. in Ind. Ling. Goth. Suecia: uerd, lignum. Uard-beat, lignite. Islandia: F'idur, Arbor, lignum. Anglia: Wood, lignum, materia. Scherz.

23) Verf. 86. legendum videtur niuunt, nihil. Otfrid. V, 19, 114. Freherus: pro: Fari ni legendum Furini, scilicet conjunctionem, ligorem, vult

quid. Schilterus. Ex utroque Codice apparet hic esse legendum: fari ni vult i. e. pro nihilo, fur nichis. Fari est bodilernum fur. Itaque 7. 86. cum duobus seqq. its reddi debet:

Imo ille (Uuutu) habebat pro nihilo, i. e. non curabat, non agere se rebus

Quod per Patris manus ibi tam occidi deberet. Scherz.

Verf. 89. & seq. ita melius expresseris.

Nec ille retrocedebat

Primum (usque) dum ille (Abrahamus) ipsum (Uuutu) similiter ligasset. Scherz.

24) Verf. 92. & 12, forte: er f'id. Vid. Glossar. meum in skrin. Schilter. Textus hic Medicinam non indiget; in skrinem est illud offendere, manifestum facere. Ita apud Willeramum in Editione Pauli Meruz legitur p. 147. lo mir thin corporalis praesentia per ascensionem uirther oblata, so uuil-lon ich thin skrinas fortillimum fervorem amoris. Verus itaque hic & antecedens in hunc modum transferri debent:

Cum card cepitabat verba, sc. Dei ideoque id adeo manifestum faciebat. Scherz.

25) Verf. 96. in Cod. Vind. legitur: vante anima.

26) Verf. 97. & 98, forte. Schilter. Nec hic assentiri possum, cum nihil frequentius sit, quam ut Accusativus Rei voci dactili adjungatur. vid. I, 37, 27. II, 3, 31. & III, 8, 70. passimque. Scherz.

Quad er, sih inthabeti,
ouh uuibht imo ni " daroti.
Joh thaz er iz firburi,
quad: thaz ginug uuari.
18 In thiu, quad, uuari follon
zi erkennene mannon,
Thaz er Got foraha,
tho er sulih uuerk uuoraha.
Joh sinero uuorto,
er horta filu harto,
20 Tho er in sulih thing gifiang,
fo nah zi herzen gifiang.
Ein scaf er stantan gifah,
thaz uuas zem opphere gimah.
Er sah iz thar uucron
in bramon mit then hornon.
Thaz gifiang er tho far,
inti 20 opphorota iz Gote thar.
Uueh'al " gimuzi,
bi fines funes guati.
So uuer thir fireman uuolle,
hera losen sie alle.
Joh hera zua thenke,
thaz suazo er sih gitrenke.
11 Drahto io zi guate,
fo uuas thir Got " gibiete,
14 Il iz io irfullen,
mit mihilemo uuillen.
Bilido io filu fram
thelan heilegon man,
So drinkist thu io mit uuillen
thes " lutteren brunnen.
Uuildu iz 16 kleinot 17 reken,
in uuine gifmeken,

105. Dixit, (ut) se cobilaret,
Et nihil quicquam ei faceret.
Atque ut id euitaret,
dixit, quod satis esset.
110. Quoniam, dixit, fuit plene
cognoscere hominibus,
Quod DEUM timeret,
quon tale opus faceret.
Atque ejus verba
observavit stricte,
115. Quam in tale quid condescenderet,
quod propius ad cor penetraret.
Orem hic flantem vidit,
que erat ad sacrificium apta.
Vidit eam herentem
in vepribus cum cornibus.
120. Hanc cepit statim
Et obtulit eam Deo hic.
Permutatio gratiosa,
ob filii sui bonitatem.
125. Quicumque hoc percipere cupiant,
huc amulentur omnes.
Atque horum cogitent:
ut dulcedine se potes.
Annitere quam optime,
130. quicquid filii DEUS mandavit,
Festines id adimplere,
cum sanis voluntate.
Exprime quam maxime
hunc sanctum vitrum,
135. Sic bibis beuenter
limpidum fontem.
Vix tu id subtilius exprimere,
inque vino (non aqua) gustare:

Fon

De

27) Datoti lege pro: daroti. Schilter. Non opus hic correctione: daroti idem est ac: noceret. *Darota* est: noceret, damno afflicto. infra IV, 12, 124. à verbo: *dareu*, quod pro: ledere, nocere, usurpatum occurrit infra V, 14, 34. dicitur &: *dareu*. vid. supra I, 1, 207. I, 11, 90. & IV, 12, 21. pro eodem Willeram p. m. 21 habet: *gideran*. Invenitur quoque: *terren* infra IV, 36, 107. Et, si correctione opus esset, nollem sublinere: *datoti*, cum verbum. *daan* in imperfectu Aflivo non habeat *datoti*, sed: *dati*, quod & Analogia convenit, & exemplis. *Dati* est apud nostrum III, 1, 40. pro: *facebas*. In Tatian. Ver. c. 23. §. 4. *legitur: datus* pro: *faciebant*: hodie etiam dicimus: *se habere*. Verus itaque 106. ita est latine exhibendus: *Ne quid ipsi noceret, damnum daret.* Scherz.

28) Verf. 109. & seq. clarius ita verito:

Quod in hoc, dicebat (Angelus) esset satis,
ut cognoscerent homines. Scherz.

29) Verf. 117. *angelus* sic transliteratur:

Cum in hoc se versaretur,
Qua prope ac cor penetrabat. Scherz.

30) Verf. 121. Cod. Vind. *oppherta*.

31) Verf. 123. idem Cod. ut & Vat. habet: *gimuzati*.
32) Verf. 129. reddo: Cogit, Rude, omnino ad beatum (nam.) Scherz.

33) Verf. 137. pro: *gibiete* Cod. Casficus legit: *gibiete*.

34) Verf. 137. pro: *il* idem MSC. exhibet: *il*.

35) Verf. 136. Vind. fistic: *luteran*.

36) Verf. 137. *Kleinot recken*, quod Flacius habet, est Lectio corrupta, quæ sensum non aperit. Sensum persequamur, inde lectionem coniciamus, donec ex MS. major certitudo obveniat. Intendit Autor efficaciam Verbi divini commendare sub typo hydarum. h. e. S. Scripturæ. Ex hoc fonte æquum limpidum posse hauriri ex Patriarchis, Prophetis &c. Vet. Test. si quis vero & vinum desideret, h. e. efficaciorum viarum, id ab ipso Salvatore & ejus exemplis esse hauriendum in N. Test. Lego itaque: *Uultis & kleins treken*. Si vero vis subtilius exprimere exempla virtutum, sequere Christi vitam &c. Sed horum factum! Freberus: pro *kleinot*, MS. habet: *kleiner* subtilius. Vers *lechio Reken* est esepere, intelligere, docere. Pro: *kleins* legendum est ex utroque Cod. *kleiner*. Scherz.

37) Pro: *recken* Cod. Vind. habet: *recken*, sed cum

k inferipto huic in modum *recken*. *kleiner recken* est *perpendere accuratius*, subtilius. rekit pro: *cogitat*, ratiocinatur. legitur infra II, 11, 134. ubi dicitur:

Uultis ino ist al indelikt,
Thaz mannes byp rekitt.
Nam ipi (Christo) omne id apertum est,
Quod hominis mens cogitat.

Unde versus 137. ita est reddendus: *Si vis id accuratius perpendere.* Scherz.

38) Verf.

Fon ^{140.} Christus scalt thu iz zellen, gisteit ^{140.} thu thaz iruuelen, Lis selbo the ih thir redion, in sinen Evangelion. Thar listit thu io zi noti, so samalicho dati. Lang ist iz zi faganne, uuoio iz quimit al zifamane. Iz mag man thoh ^{145.} irreuinton, mit kurzliehen uuorton. Firmim in ala uuari thaz Got ther fater uuari Joh thaz kind eino, ^{145.} Kristan bizeino, Then er zi ^{145.} tothe fälta. Job. X. 18. bi vnsh fo's er uuolta. Noh themo einigon ni ^{145.} liep Rom. VIII. 31. io fo Paulus gisteit. Uuoio er selbo druag thaz ^{145.} eruci, tho er chulta thaz uuizi. Joh irstarb thare in thes cruces altare. Ther lichamo iz chulta, thaz gotnissi ni uuolta. Selb fo ^{145.} vntar zeiven thar, uuard thaz uuehsäl gidan. Haftetun the armon in thes cruces hornon. Thie liuti inan thar namun ^{145.} fo selb thie selbun bramun. Sie haftun 'nan mit uuuntun, bi vnfen fluaren slunton. Joh hontun 'nan bit herton, mit iro seeltuorton.	<i>De Christo debes id interpretari: (si) amiteris hoc eligere, Legito ipse que tibi retuli, in ejus Evangelium. Istibi legis acurate omnia facta. Longum est referre ut omnia hac conveniant. Hoc tamen potest (licet) dilucidari, breviusculis verbis: Percepe (igitur) revera quod DEVS pater ille fuerat Atque filius ille unicus Christum designat, Quem ille ad mortem tradidit, pro nobis, sicut vellet Nec unico huic peperit, sicut Paulus scripsit. Quomodo ipse portavit crucem, quam toleraret tormenta. Et mortem obiret ibi in crucis altari. Corpus id toleravit, quod Divinitas non voluit, (^{145.} divina natura per se non admisit) Sic est inter duos hic fuit permutatio facta. Fixerunt brachia in crucis cornua. Homines ipsum hic susceperunt ipsi ille vepres: Fixerunt ipsum cum vulneribus, pro nostris gravibus criminibus. Atque contumelias ipsum affecerunt invicem suis injurijs verbis.</i>
---	--

Fir-

Per-

38) Verf. 179. pro: *Christus* Cod. Vind. habet: *Kriste*; aut Vat. *Christe*.

39) Pro: *tho* hoc & seq. Vind. habet: *da*.

40) Verf. 147. legendum est ex utroque Cod. *irreuntos*, quod & Flacius habet, sed divinum in duas voces, infra III, 20, 179. legitur: *restes* pro respondere.

*Bigentes se tho resten
Forabiten uuorton.*

*Caperunt illi tum respondere
Timore plenis verbis.*

Ut adeo: *irreuntos* non male exponatur per: *dicere*, *exponere*, *dilucidare*. Scherz.

41) Verf. 171. Flacius: *Kristen* nihil est & sine dabbio rescribendum: *Kristen* vel *Kristum*, & *bizaine* est una vox. Schürer. Cod. Vind. & Vat. habent *Kristen*, *bizaine* una voce quoque exprimit Codex Cantabrigiae. Scherz.

42) Verf. 173. pro: *teste* Cod. Vind. habet: *dode*.

43) Verf. 175. pro: *liep* ex utroque MSC. legendum est: *liep*.

44) Verf. 177. Cod. Vind. exhibet: *Kruzi*, postea tamen §. 160. habet: *crucis*.

45) Verf. 162. Humanæ naturæ proprium est pati & mori: divina natura nec pati aut mori potest nec vult: Neque tamen sola humana natura pro totius mundi peccatis passa & mortua est, quæ Pauli Samaritanensis fuit hæresis; sed ipse Filius Dei vere, secundum tamen humanam naturam assumptam, passus est, & ut Symbolum Apostolicum testatur, vere mortuus est. Leo Epist. X. ad Flavian. c. 3.

Ad resolvendum conditionis nostræ debitum Natura inviolabilis naturæ est unita passibili, ut unus & idem mediator nostræ & mori posset ex uno, & mori non posset ex altero. Confessio Ecclesiæ Francorum apud Gregor. Taron. Hunc Verbum caræm factum credo, cujus passione mundus redemptus est. Ex humanitatem non Deitatem subjacuisse passioni credo. Schürer.

46) Verf. 163. emendo: *inter zivies*, inter duos, Christum & Barabam, sicut inter Isaacum & ovem. Schürer. in Cod. Vind. legitur: *Untar goren*. In Vat. *untar goren*. Hæc posterior Lectio videtur præferenda esse. Est autem: *untar goren* idem ac: *inter jenen*. Genes pro: *jener*, ille, *gena* pro: *jene*, illa. Genes pro: *jener*, illud, hinc inde invenitur. vid. supra Præf. ad Lud. R. §. 17. & V, 23, 209. & V, 23, 198. Verbis autem his indignitas Nostræ similitudinem Deitatis seu divinæ naturæ, & Isaac, ex una; ac Humanæ Christi naturæ, & Ovis, ex altera parte, ut mens sit, quod, eum divina naturæ Christi pati non potuisset, Humanæ Naturæ ejus ad Passionem sustinendam fuerit substituta, uti in locum Isaac in sacrificio Abrahami substituta fuit ovis. Unde verum 162. & seq. sic transfero:

*Eadem ratione uti inter illos (Isaacum & ovem) isti,
fuit permutatio (substitutio unius in locum alterius) facta.* Scherz.

47) Verf. 178. Rectius ita redditor: *Uti ille vepres, &c. ovem corripiebant.* Scherz.

48) Verf.

Firmum in theſa uiſum,
thaz ih thir zalta ⁴⁸ bi then Sun.
Ni drunki thu io in uuar min
ala beziron uuin.
Ni tharft es drof duellen,
⁴⁹ uuil du alla uuoſolt zellen.
⁵⁰ Sus maht thih al bithenken,
in zua uiſum drenken.
Thaz giſcrip in rihti
irfulli ⁵¹ thu io mit mahti.
So kualift thu thih offto
mit brunnen ⁵² rediaſto.
Joh hugi ſilu harto,
thero geiſtlichero uuorto.
So ⁵³ threnkiſt thrahta thine
mit fronſigemo uuine.
Thiu faſt thiu namun lides
zuei odo thriu mez:
Thaz thu namis in thin muat,
uuoio thie heilegun duent.
Sic ſcribent fater, ioh then Sun,
zi heiligeru uiſum,
Sumes ouh, io chu uueiſt,
theneſelbon ⁵⁴ heilegon geiſt.

Two memores.
Tunicatus uult.

AG. XXX. 1.

*Percipe in hanc ſententiam,
quod tibi dixeram de Filio (Iſaaco)
Non biberis tu per fidem meam
unquam melius uinum.
Nec eſt quod ideo uageris,
(aut) uelis totum mundum perquirere.
Hoc modo poteris omnia meditari
in addiſcendo potare.
Scripturam (Sacram) in reſtitutione
adiſciple tu quantum poteris.
Sic recreueris te ſepius
fonte rationabiliter.
Atque recognita accurate
ſpiritalia uerba.
Sic potus cogitationes tuas
generoſiſſimo uino.
Hydrie ille capiebant potus
duas vel tres metretas:
Ut reuocares in animum
quomodo ſancti (ſcriptores V. T.) faciunt.
Scribunt Patrem & Filium
in ſancta Doctrina,
Quidem etiam, uti noſti,
ipſum Sanctum Spiritum (diſerte exprimunt.)*

- 48) Verſ. 174. *Bi theſus*. Si genium eſt, quod Cod. MSS. ſignauerit, interpretor: *Aſtea*, reſert enim ſe Auditor ad y. 77. & ſeqq. Eſt autem ſua particula, quæ etiam in *Herafan*, *tharaſan* curatur, loci index. *Bi* uero pro: *Et ante* etiam locum hic comotat; uel potius ita diſiunges: *Bi then ſus*, de filio ſcil. Abrahami, Schuler. In MSC. Cuiſareo ita legitur: *bithen ſus*. Quod reſte quidem redditur: *de filio*; ſed de Chriſto, Dei Filio, potius intelligendum eſt, quam de Iſaaco, Abraham filio. Scherz.

- 49) Verſ. 175. *uuiſe*, locus mihi ſuſpectus; ſenſum tamen mihi uideor affecutus. Schuler. Verſus autem ita exponendi uideatur:

Non eſt, cur illud (i. e. quod aliunde tam præſtans uiſum accepturus ſis) expelles,

Licet omnia ſecula memores,

Ut Otfridus hoc indiget, quod fruſtra quisullo tempore fruſtionem tam præſtantis rei aliunde ſe confeſtorum eſſe ſperauerit. *duellen* non eſt

uagari, ſed *moram admittere* è *duale*, mora, quod infra reperitur IV, 17, 41. in Cod. Vind. *Uuulid* arde coheret. Scherz.

- 50) Verſ. 179. & ſeq. mallem ita redditis:

*Hæc rationes potes tibi omnino proſpicere,
(Et te) duplici ratione potare.*

bithenken eſt noſtrum: *bedencken*, quod interdum ponitur loco: *proſpicere*, *providere*, ita dicimus: cinto io ſcienem Teſtament *bedencken*, cinto mit einem Amt *bedencken*. *Zela uoſan* habet Codex Vind. quod eſt: *duplici ratione* è *zue*, duo; ita infra Judai & Samaritani II, 14, 41. appelluntur *zue ſati*, duæ rationes. *Duplici* autem ratione poſſumus proſpicere ex meote Noſtri; agendo, vid. y. 181. & meditando; de quo y. 185. Scherz.

- 51) In Verſ. 182. & 183. pro: *thē* Cod. Vind. habet *de*. Et quidem in poſteriori verſu legitur: *da dik*.

- 52) Verſ. 184. lege: *rediaſto* ex Cod. Vind.

- 53) Verſ. 187. legit Vind. *drenkiſt drabta*.

- 54) Verſ. 196. Cod. Vind. habet: *brūgers*.

Cur ex aqua, & non ex nihilo vinum fecisset.

CAP. X.

NI uoolt er fon niauihti,
 1 tho er so duan mohti,
 Ob er thes uoolti thenken,
 2 thenfelbon uuin uuirken,
 Sunrar hiaz mit uuillen
 thi u sehs faz gifullen
 Uuazares thie sine
 thaz uuoahrt er thar zi uuine,
 3 Thaz man thes io koroti
 4 thie sehs ziti uuoortli. VI. actum mod. 10.
 In guates nio ni uuangra,
 mit uuisduamu drankta.
 Tho vns uuard thi u falida so fram
 er selbo in thesa uuoortle quam,
 Thaz thi u sin geginuuerli,
 zi 7 salidun vns uuurti.
 Thaz sie 6 lazun er in ribti.
 in thero buahflabo slibti.
 Jo 7 nuzzun tho thie sine,
 so nu uuazaz ist bi uuine.
 Deta er iz skonara, also zam,
 ioh 8 ziarata ouh so silu fram.
 Uuir gouma es nemen uuollen,
 so uuin ist uuidar bruunen.
 Thie zi thi u 9 giuulizent,
 zi herolt ouh nu lizent,
 Iz ouh nu uoala uuizent.
 ioh 10 Bischofa heizent.
 Sie kiefent vns mit ruachon
 then uuin in then buachon,
 Joh inan io gilioho,
 vns lobont geistlichon.
 Sie lobont inan harto
 fronisgero uuorto.
 Jo thankont es mit uuorte,
 11 Christus themo uuirte.

NOluit ex nihilo,
 quoniam sic facere potuisset,
 Si hoc uoluisset (sibi) proponere,
 (ad) vinum hoc faciendum.
 Sed infuit studio
 illa sex uasa adimplere
 Aquam suam,
 quod conuertit tunc in vinum:
 Ut eo examinemus
 sex etates mundi.
 In bono nunquam vacillamus,
 sapientiam potestatem,
 Quoniam nobis feret Salus tam prope
 (ut) ipse in hunc modum veniret,
 15. Ut hac ejus praesentia
 ad salutem nostris feret.
 Quod legerunt antea (in P. T.) in rectitudine,
 in litera simplicitate.
 At fruantur hic sua
 postquam aqua est cum vino.
 20. Fecit hoc pulcherrime, sicut decet,
 & ornauit quoque tam valde.
 Nos attendemus hoc,
 quod vinum est mutata aqua.
 25. Qui de hoc testantur
 primo loco nunc sedentes,
 Idque bene nunc docent
 & Episcopi eluunt.
 Eligant hi nobis carissime
 30. vinum in Bibulis,
 Ipsamque equaliter
 nobis commendant spiritualiter.
 Commendant enim valde
 illustribus verbis.
 35. Atque gratius aquam verbis
 CHRISTO sponso.

Uuant

Nam

Ad CAP. X.

- 1) Verf. 2. lege: *thob*, dech ex Cod. utroque.
- 2) Verf. 4. aptius ita redditur: *illud vinum facere*. Scherz.
- 3) Verf. 9. hunc & seqq. tres versus ita reddi mallem:
*U homo idoh confideraret
 Sex etates Mundi;
 In bono nunquam vacillaret;
 Sapientiam potaret.* Scherz.
- 4) Verf. 10. id quod iste deducit Alcinous Comm. in Joh. h. Schöler.
- 5) Verf. 16. Cod. uterque, ut & Flavius, habent: *salidun*.
- 6) Verf. 17. pro: *lazun* uterque Codex habet: *lafun*.
- 7) Verf. 19. Cod. Vind. habet: *niazun*, hodie: *ge-niesun* dicimus. Scherz.
- 8) Verf. 22. in utroque MSC. est: *ziarata*. Hunc versum & praecedentem ita transfero:
*Fecit id (aquam, de qua in 7. 20.) pulchrit
 atq; decebat,
 Et melius (in vinum eam mutans) adeb.*
 Scherz.

- 9) Verf. 25. & seqq. ita reddi mallem:

*Qui ad hoc intellectum applicant, sc. majori
 applicatione ob officium, quod
 gerant,*

Et primo loco sedent.

*Giuiziti intellectum denotit, eten apparet ex for-
 mula Confessionis, quam Flavius Otfrido prae-
 misit. Scherz.*

- 10) Verf. 23. *Bischofa*, uoluissim reddere: *Episcopos*; magis placet, si vox hac ueritatem per: *Sacerdotes*. Vocem: *Bisof* in genere, pro sacerdote, qui esse debet *uirum* *et* *uigilantem*, inspector, Curator gregis sibi commissi, apud Francos in ufu fuisse certissimum est. Hinc bene Palthesius in notis ad Versiorem Harmoniae Evangeliorum Tatiani (in qua c. 2. §. 1. Zacharias, Pater Johannis Baptiste appellatur *bisof*.) ita loquitur: Ita & Otfrido Zacharias uocatur 1, 4, 53. quem alius idem Auctor proprie magis Euuaret, sacerdotem (cultorem legis) uocat; quia vox & Keroni asitata. Pater hinc uero commune olim Clerici Episcopi nomen inter Germanos etiam fuisse. Scherz.

- 11) Verf. 36. uterque Codex exhibet: *Chriße*.

Ad

Uuant er unih freuuita,
then guaton uuin uns sparota,
Ther furdin uns in uuenkit,
ioh geistlichu drenkit.
Thaz unih es gihufte,
thara freiuuda ni brefte,
Joh uuir zi themo guate,
ioh uuefen fast muate.

Nimque is nos exultauit,
bonum uinum nobis reſeruaui,
Quod deinceps nobis nunquam deſicit,
& ſpiritaliter reueat,
Ut nos deleſcet,
nec gaudium ceſſet,
Atque ad bonum
ſimus valde alacres.

Prope erat Paſcha Iudeorum. Joann. 2.

CAP. XI.

THo fuar ther Sun guater,
thar inan zoh ſin muater,
In ſineru iungi
zi thero heimingi.
Thar tho thero gango,
ni uuas er ^{It ingreſſus templum.} bora lango.
So fuar er ſon theru burg uz,
zi themo Druhtines hus.
Er tho ſar thara ingiang,
ioh ſilu ^h hebigo iz inthiang.
Thaz ſie iz ^{10.} zugun oſto,
fo unredibafte.
Ih ſagen thir in uuara,
er ſand thar ^{15.} mezalara.
Joh ouh munizara in uuar
fo ſand er ſezente thar.
So thiū ſelben Chriſtus Craft,
cina geiſlum thar giſiht.
Vztiaz er ſe io gilicho,
ioh ſilu kraiſtlichu.
Er giang innan ^{20.} thas hus,
ioh ^{25.} uuarf ſe alle thanana vz,
^{30.} ^{35.} ^{40.} ^{45.} ^{50.} ^{55.} ^{60.} ^{65.} ^{70.} ^{75.} ^{80.} ^{85.} ^{90.} ^{95.} ^{100.} ^{105.} ^{110.} ^{115.} ^{120.} ^{125.} ^{130.} ^{135.} ^{140.} ^{145.} ^{150.} ^{155.} ^{160.} ^{165.} ^{170.} ^{175.} ^{180.} ^{185.} ^{190.} ^{195.} ^{200.} ^{205.} ^{210.} ^{215.} ^{220.} ^{225.} ^{230.} ^{235.} ^{240.} ^{245.} ^{250.} ^{255.} ^{260.} ^{265.} ^{270.} ^{275.} ^{280.} ^{285.} ^{290.} ^{295.} ^{300.} ^{305.} ^{310.} ^{315.} ^{320.} ^{325.} ^{330.} ^{335.} ^{340.} ^{345.} ^{350.} ^{355.} ^{360.} ^{365.} ^{370.} ^{375.} ^{380.} ^{385.} ^{390.} ^{395.} ^{400.} ^{405.} ^{410.} ^{415.} ^{420.} ^{425.} ^{430.} ^{435.} ^{440.} ^{445.} ^{450.} ^{455.} ^{460.} ^{465.} ^{470.} ^{475.} ^{480.} ^{485.} ^{490.} ^{495.} ^{500.} ^{505.} ^{510.} ^{515.} ^{520.} ^{525.} ^{530.} ^{535.} ^{540.} ^{545.} ^{550.} ^{555.} ^{560.} ^{565.} ^{570.} ^{575.} ^{580.} ^{585.} ^{590.} ^{595.} ^{600.} ^{605.} ^{610.} ^{615.} ^{620.} ^{625.} ^{630.} ^{635.} ^{640.} ^{645.} ^{650.} ^{655.} ^{660.} ^{665.} ^{670.} ^{675.} ^{680.} ^{685.} ^{690.} ^{695.} ^{700.} ^{705.} ^{710.} ^{715.} ^{720.} ^{725.} ^{730.} ^{735.} ^{740.} ^{745.} ^{750.} ^{755.} ^{760.} ^{765.} ^{770.} ^{775.} ^{780.} ^{785.} ^{790.} ^{795.} ^{800.} ^{805.} ^{810.} ^{815.} ^{820.} ^{825.} ^{830.} ^{835.} ^{840.} ^{845.} ^{850.} ^{855.} ^{860.} ^{865.} ^{870.} ^{875.} ^{880.} ^{885.} ^{890.} ^{895.} ^{900.} ^{905.} ^{910.} ^{915.} ^{920.} ^{925.} ^{930.} ^{935.} ^{940.} ^{945.} ^{950.} ^{955.} ^{960.} ^{965.} ^{970.} ^{975.} ^{980.} ^{985.} ^{990.} ^{995.} ^{1000.} ^{1005.} ^{1010.} ^{1015.} ^{1020.} ^{1025.} ^{1030.} ^{1035.} ^{1040.} ^{1045.} ^{1050.} ^{1055.} ^{1060.} ^{1065.} ^{1070.} ^{1075.} ^{1080.} ^{1085.} ^{1090.} ^{1095.} ^{1100.} ^{1105.} ^{1110.} ^{1115.} ^{1120.} ^{1125.} ^{1130.} ^{1135.} ^{1140.} ^{1145.} ^{1150.} ^{1155.} ^{1160.} ^{1165.} ^{1170.} ^{1175.} ^{1180.} ^{1185.} ^{1190.} ^{1195.} ^{1200.} ^{1205.} ^{1210.} ^{1215.} ^{1220.} ^{1225.} ^{1230.} ^{1235.} ^{1240.} ^{1245.} ^{1250.} ^{1255.} ^{1260.} ^{1265.} ^{1270.} ^{1275.} ^{1280.} ^{1285.} ^{1290.} ^{1295.} ^{1300.} ^{1305.} ^{1310.} ^{1315.} ^{1320.} ^{1325.} ^{1330.} ^{1335.} ^{1340.} ^{1345.} ^{1350.} ^{1355.} ^{1360.} ^{1365.} ^{1370.} ^{1375.} ^{1380.} ^{1385.} ^{1390.} ^{1395.} ^{1400.} ^{1405.} ^{1410.} ^{1415.} ^{1420.} ^{1425.} ^{1430.} ^{1435.} ^{1440.} ^{1445.} ^{1450.} ^{1455.} ^{1460.} ^{1465.} ^{1470.} ^{1475.} ^{1480.} ^{1485.} ^{1490.} ^{1495.} ^{1500.} ^{1505.} ^{1510.} ^{1515.} ^{1520.} ^{1525.} ^{1530.} ^{1535.} ^{1540.} ^{1545.} ^{1550.} ^{1555.} ^{1560.} ^{1565.} ^{1570.} ^{1575.} ^{1580.} ^{1585.} ^{1590.} ^{1595.} ^{1600.} ^{1605.} ^{1610.} ^{1615.} ^{1620.} ^{1625.} ^{1630.} ^{1635.} ^{1640.} ^{1645.} ^{1650.} ^{1655.} ^{1660.} ^{1665.} ^{1670.} ^{1675.} ^{1680.} ^{1685.} ^{1690.} ^{1695.} ^{1700.} ^{1705.} ^{1710.} ^{1715.} ^{1720.} ^{1725.} ^{1730.} ^{1735.} ^{1740.} ^{1745.} ^{1750.} ^{1755.} ^{1760.} ^{1765.} ^{1770.} ^{1775.} ^{1780.} ^{1785.} ^{1790.} ^{1795.} ^{1800.} ^{1805.} ^{1810.} ^{1815.} ^{1820.} ^{1825.} ^{1830.} ^{1835.} ^{1840.} ^{1845.} ^{1850.} ^{1855.} ^{1860.} ^{1865.} ^{1870.} ^{1875.} ^{1880.} ^{1885.} ^{1890.} ^{1895.} ^{1900.} ^{1905.} ^{1910.} ^{1915.} ^{1920.} ^{1925.} ^{1930.} ^{1935.} ^{1940.} ^{1945.} ^{1950.} ^{1955.} ^{1960.} ^{1965.} ^{1970.} ^{1975.} ^{1980.} ^{1985.} ^{1990.} ^{1995.} ^{2000.} ^{2005.} ^{2010.} ^{2015.} ^{2020.} ^{2025.} ^{2030.} ^{2035.} ^{2040.} ^{2045.} ^{2050.} ^{2055.} ^{2060.} ^{2065.} ^{2070.} ^{2075.} ^{2080.} ^{2085.} ^{2090.} ^{2095.} ^{2100.} ^{2105.} ^{2110.} ^{2115.} ^{2120.} ^{2125.} ^{2130.} ^{2135.} ^{2140.} ^{2145.} ^{2150.} ^{2155.} ^{2160.} ^{2165.} ^{2170.} ^{2175.} ^{2180.} ^{2185.} ^{2190.} ^{2195.} ^{2200.} ^{2205.} ^{2210.} ^{2215.} ^{2220.} ^{2225.} ^{2230.} ^{2235.} ^{2240.} ^{2245.} ^{2250.} ^{2255.} ^{2260.} ^{2265.} ^{2270.} ^{2275.} ^{2280.} ^{2285.} ^{2290.} ^{2295.} ^{2300.} ^{2305.} ^{2310.} ^{2315.} ^{2320.} ^{2325.} ^{2330.} ^{2335.} ^{2340.} ^{2345.} ^{2350.} ^{2355.} ^{2360.} ^{2365.} ^{2370.} ^{2375.} ^{2380.} ^{2385.} ^{2390.} ^{2395.} ^{2400.} ^{2405.} ^{2410.} ^{2415.} ^{2420.} ^{2425.} ^{2430.} ^{2435.} ^{2440.} ^{2445.} ^{2450.} ^{2455.} ^{2460.} ^{2465.} ^{2470.} ^{2475.} ^{2480.} ^{2485.} ^{2490.} ^{2495.} ^{2500.} ^{2505.} ^{2510.} ^{2515.} ^{2520.} ^{2525.} ^{2530.} ^{2535.} ^{2540.} ^{2545.} ^{2550.} ^{2555.} ^{2560.} ^{2565.} ^{2570.} ^{2575.} ^{2580.} ^{2585.} ^{2590.} ^{2595.} ^{2600.} ^{2605.} ^{2610.} ^{2615.} ^{2620.} ^{2625.} ^{2630.} ^{2635.} ^{2640.} ^{2645.} ^{2650.} ^{2655.} ^{2660.} ^{2665.} ^{2670.} ^{2675.} ^{2680.} ^{2685.} ^{2690.} ^{2695.} ^{2700.} ^{2705.} ^{2710.} ^{2715.} ^{2720.} ^{2725.} ^{2730.} ^{2735.} ^{2740.} ^{2745.} ^{2750.} ^{2755.} ^{2760.} ^{2765.} ^{2770.} ^{2775.} ^{2780.} ^{2785.} ^{2790.} ^{2795.} ^{2800.} ^{2805.} ^{2810.} ^{2815.} ^{2820.} ^{2825.} ^{2830.} ^{2835.} ^{2840.} ^{2845.} ^{2850.} ^{2855.} ^{2860.} ^{2865.} ^{2870.} ^{2875.} ^{2880.} ^{2885.} ^{2890.} ^{2895.} ^{2900.} ^{2905.} ^{2910.} ^{2915.} ^{2920.} ^{2925.} ^{2930.} ^{2935.} ^{2940.} ^{2945.} ^{2950.} ^{2955.} ^{2960.} ^{2965.} ^{2970.} ^{2975.} ^{2980.} ^{2985.} ^{2990.} ^{2995.} ^{3000.} ^{3005.} ^{3010.} ^{3015.} ^{3020.} ^{3025.} ^{3030.} ^{3035.} ^{3040.} ^{3045.} ^{3050.} ^{3055.} ^{3060.} ^{3065.} ^{3070.} ^{3075.} ^{3080.} ^{3085.} ^{3090.} ^{3095.} ^{3100.} ^{3105.} ^{3110.} ^{3115.} ^{3120.} ^{3125.} ^{3130.} ^{3135.} ^{3140.} ^{3145.} ^{3150.} ^{3155.} ^{3160.} ^{3165.} ^{3170.} ^{3175.} ^{3180.} ^{3185.} ^{3190.} ^{3195.} ^{3200.} ^{3205.} ^{3210.} ^{3215.} ^{3220.} ^{3225.} ^{3230.} ^{3235.} ^{3240.} ^{3245.} ^{3250.} ^{3255.} ^{3260.} ^{3265.} ^{3270.} ^{3275.} ^{3280.} ^{3285.} ^{3290.} ^{3295.} ^{3300.} ^{3305.} ^{3310.} ^{3315.} ^{3320.} ^{3325.} ^{3330.} ^{3335.} ^{3340.} ^{3345.} ^{3350.} ^{3355.} ^{3360.} ^{3365.} ^{3370.} ^{3375.} ^{3380.} ^{3385.} ^{3390.} ^{3395.} ^{3400.} ^{3405.} ^{3410.} ^{3415.} ^{3420.} ^{3425.} ^{3430.} ^{3435.} ^{3440.} ^{3445.} ^{3450.} ^{3455.} ^{3460.} ^{3465.} ^{3470.} ^{3475.} ^{3480.} ^{3485.} ^{3490.} ^{3495.} ^{3500.} ^{3505.} ^{3510.} ^{3515.} ^{3520.} ^{3525.} ^{3530.} ^{3535.} ^{3540.} ^{3545.} ^{3550.} ^{3555.} ^{3560.} ^{3565.} ^{3570.} ^{3575.} ^{3580.} ^{3585.} ^{3590.} ^{3595.} ^{3600.} ^{3605.} ^{3610.} ^{3615.} ^{3620.} ^{3625.} ^{3630.} ^{3635.} ^{3640.} ^{3645.} ^{3650.} ^{3655.} ^{3660.} ^{3665.} ^{3670.} ^{3675.} ^{3680.} ^{3685.} ^{3690.} ^{3695.} ^{3700.} ^{3705.} ^{3710.} ^{3715.} ^{3720.} ^{3725.} ^{3730.} ^{3735.} ^{3740.} ^{3745.} ^{3750.} ^{3755.} ^{3760.} ^{3765.} ^{3770.} ^{3775.} ^{3780.} ^{3785.} ^{3790.} ^{3795.} ^{3800.} ^{3805.} ^{3810.} ^{3815.} ^{3820.} ^{3825.} ^{3830.} ^{3835.} ^{3840.} ^{3845.} ^{3850.} ^{3855.} ^{3860.} ^{3865.} ^{3870.} ^{3875.} ^{3880.} ^{3885.} ^{3890.} ^{3895.} ^{3900.} ^{3905.} ^{3910.} ^{3915.} ^{3920.} ^{3925.} ^{3930.} ^{3935.} ^{3940.} ^{3945.} ^{3950.} ^{3955.} ^{3960.} ^{3965.} ^{3970.} ^{3975.} ^{3980.} ^{3985.} ^{3990.} ^{3995.} ^{4000.} ^{4005.} ^{4010.} ^{4015.} ^{4020.} ^{4025.} ^{4030.} ^{4035.} ^{4040.} ^{4045.} ^{4050.} ^{4055.} ^{4060.} ^{4065.} ^{4070.} ^{4075.} ^{4080.} ^{4085.} ^{4090.} ^{4095.} ^{4100.} ^{4105.} ^{4110.} ^{4115.} ^{4120.} ^{4125.} ^{4130.} ^{4135.} ^{4140.} ^{4145.} ^{4150.} ^{4155.} ^{4160.} ^{4165.} ^{4170.} ^{4175.} ^{4180.} ^{4185.} ^{4190.} ^{4195.} ^{4200.} ^{4205.} ^{4210.} ^{4215.} ^{4220.} ^{4225.} ^{4230.} ^{4235.} ^{4240.} ^{4245.} ^{4250.} ^{4255.} ^{4260.} ^{4265.} ^{4270.} ^{4275.} ^{4280.} ^{4285.} ^{4290.} ^{4295.} ^{4300.} ^{4305.} ^{4310.} ^{4315.} ^{4320.} ^{4325.} ^{4330.} ^{4335.} ^{4340.} ^{4345.} ^{4350.} ^{4355.} ^{4360.} ^{4365.} ^{4370.} ^{4375.} ^{4380.} ^{4385.} ^{4390.} ^{4395.} ^{4400.} ^{4405.} ^{4410.} ^{4415.} ^{4420.} ^{4425.} ^{4430.} ^{4435.} ^{4440.} ^{4445.} ^{4450.} ^{4455.} ^{4460.} ^{4465.} ^{4470.} ^{4475.} ^{4480.} ^{4485.} ^{4490.} ^{4495.} ^{4500.} ^{4505.} ^{4510.} ^{4515.} ^{4520.} ^{4525.} ^{4530.} ^{4535.} ^{4540.} ^{4545.} ^{4550.} ^{4555.} ^{4560.} ^{4565.} ^{4570.} ^{4575.} ^{4580.} ^{4585.} ^{4590.} ^{4595.} ^{4600.} ^{4605.} ^{4610.} ^{4615.} ^{4620.} ^{4625.} ^{4630.} ^{4635.} ^{4640.} ^{4645.} ^{4650.} ^{4655.} ^{4660.} ^{4665.} ^{4670.} ^{4675.} ^{4680.} ^{4685.} ^{4690.} ^{4695.} ^{4700.} ^{4705.} ^{4710.} ^{4715.} ^{4720.} ^{4725.} ^{4730.} ^{4735.} ^{4740.} ^{4745.} ^{4750.} ^{4755.} ^{4760.} ^{4765.} ^{4770.} ^{4775.} ^{4780.} ^{4785.} ^{4790.} ^{4795.} ^{4800.} ^{4805.} ^{4810.} ^{4815.} ^{4820.} ^{4825.} ^{4830.} ^{4835.} ^{4840.} ^{4845.} ^{4850.} ^{4855.} ^{4860.} ^{4865.} ^{4870.} ^{4875.} ^{4880.} ^{4885.} ^{4890.} ^{4895.} ^{4900.} ^{4905.} ^{4910.} ^{4915.} ^{4920.} ^{4925.} ^{4930.} ^{4935.} ^{4940.} ^{4945.} ^{4950.} ^{4955.} ^{4960.} ^{4965.} ^{4970.} ^{4975.} ^{4980.} ^{4985.} ^{4990.} ^{4995.} ^{5000.} ^{5005.} ^{5010.} ^{5015.} ^{5020.} ^{5025.} ^{5030.} ^{5035.} ^{5040.} ^{5045.} ^{5050.} ^{5055.} ^{5060.} ^{5065.} ^{5070.} ^{5075.} ^{5080.} ^{5085.} ^{5090.} ^{5095.} ^{5100.} ^{5105.} ^{5110.} ^{5115.} ^{5120.} ^{5125.} ^{5130.} ^{5135.} ^{5140.} ^{5145.} ^{5150.} ^{5155.} ^{5160.} ^{5165.} ^{5170.} ^{5175.} ^{5180.} ^{5185.} ^{5190.} ^{5195.} ^{5200.} ^{5205.} ^{5210.} ^{5215.} ^{5220.} ^{5225.} ^{5230.} ^{5235.} ^{5240.} ^{5245.} ^{5250.} ^{5255.} ^{5260.} ^{5265.} ^{5270.} ^{5275.} ^{5280.} ^{5285.} ^{5290.} ^{5295.} ^{5300.} ^{5305.} ^{5310.} ^{5315.} ^{5320.} ^{5325.} ^{5330.} ^{5335.} ^{5340.} ^{5345.} ^{5350.} ^{5355.} ^{5360.} ^{5365.} ^{5370.} ^{5375.} ^{5380.} ^{5385.} ^{5390.} ^{5395.} ^{5400.} ^{5405.} ^{5410.} ^{5415.} ^{5420.} ^{5425.} ^{5430.} ^{5435.} ^{5440.} ^{5445.} ^{5450.} ^{5455.} ^{5460.} ^{5465.} ^{5470.} ^{5475.} ^{5480.} ^{5485.} ^{5490.} ^{5495.} ^{5500.} ^{5505.} ^{5510.} ^{5515.} ^{5520.} ^{5525.} ^{5530.} ^{5535.} ^{5540.} ^{5545.} ^{5550.} ^{5555.} ^{5560.} ^{5565.} ^{5570.} ^{5575.} ^{5580.} ^{5585.} ^{5590.} ^{5595.} ^{5600.} ^{5605.} ^{5610.} ^{5615.} ^{5620.} ^{5625.} ^{5630.} ^{5635.} ^{5640.} ^{5645.} ^{5650.} ^{5655.} ^{5660.} ^{5665.} ^{5670.} ^{5675.} ^{5680.} ^{5685.} ^{5690.} ^{5695.} ^{5700.} ^{5705.} ^{5710.} ^{5715.} ^{5720.} ^{5725.} ^{5730.} ^{5735.} ^{5740.} ^{5745.} ^{5750.} ^{5755.} ^{5760.} ^{5765.} ^{5770.} ^{5775.} ^{5780.} ^{5785.} ^{5790.} ^{5795.} ^{5800.} ^{5805.} ^{5810.} ^{5815.} ^{5820.} ^{5825.} ^{5830.} ^{5835.} ^{5840.} ^{5845.} ^{5850.} ^{5855.} ^{5860.} ^{5865.} ^{5870.} ^{5875.} ^{5880.} ^{5885.} ^{5890.} ^{5895.} ^{5900.} ^{5905.} ^{5910.} ^{5915.} ^{5920.} ^{5925.} ^{5930.} ^{5935.}

Thiu seaf ioh thiū rindir;
ni hangta er in iz furdir.
Ziftiaz er thie ¹⁰ skrannon,
thenſelben koufmanſon.

Joh allaz thaz giſidili
ſo det er ſilu nidiri.

Er uuarf iz allaz thanana vz,
reinota thas Gotes huſ.

¹¹ Yrfurhta thiū ſin guati,
iro allero undati.

Uuerfet, quad er, thiū hinuz, ^{Auſere ſiſa hinc}
¹² iz ſcolta uueſan ¹³ betohuſ. ^{Matth. XXI, 13.}

¹⁴ Joh man Druhtin thanne,
ioh loboti tharinne.

Nu duent iz man ginuage
zi ſcāhero ¹⁵ luage,

Zi thiobo anauuelti,
¹⁶ thoſh manneſ io n'ingulti.

Interent iz ouh ſilu ſram
alle theſe koufman.

¹⁷ Joh theſe mezalara,
thaz ſagen ih ih in uuara.

Ni uuard ther thar tho funtan,
thar uoolti uuidarſtancan,

¹⁸ Thaz zi thiū giſiangi,
zi uueri thoſh giſiangi.

In imo ſahun ſc ¹⁹ ono uuan
Gotes kraft ſeinan.

Thaz ſi thar ſorahun,
bi thiū ih ouh ni uueritun.

Sprahun thoſh thie liuti,
ioh uuaron fragenti:

Uuaz zeichono er in ougri, ^{Quod ſignum offe-}
²⁰ intgegin thera dati. ^{di uoluit}

Thiz huſ, quad er, zi uuerfet,
ioh ſciuro ouh theſ giſhelfet:

Oues quoque & boves;
non conceſſit iſtis id ulterius.

Perſepregit etiam menſas
iſtis mercatoribus.

^{35.} Atque omnia ſedilia
proſtravit lumi.

Projecit omnia foras,
purgavit DEI domum.

Expulſit hac ejuſ bonitas
iſtorum omnium maleſſia.

Projecite, dixit, hac foras,
hac debet eſſe orationis domus.

Ubi Domino gratia agnatur,
& laudes dicantur inibi.

^{45.} At ſeciſtiſ eam abunde
ſcariotum (latronum) ſpeliuam,

Farum Luibulum
at tamen (alii) homines non lunt.

Prophamant eam quoque trebementer,
omnes iſti mercatores,

Atque iſti lauiones,
quod dico vobis reuera

Haud inuentus hic quiſquam,
qui uellet reſiſtere,

^{55.} Ut ad hoc accuſaretur,
arma hic arripere.

In ipſo conſpexerunt iſti ſine dubio
DEI virtutum ſplendere.

Ut propterea metuereſ,
nec ideo ſe opponereſ.

Dixerant (tamen) homines,
& erant interrogantes.

Quod ſignum ipſe iſis oſcileret
propter hac ſalia.

^{65.} Hanc eadem, dixit, diuine
atque probe vos ſanctum iurate:

¹¹ Ir-

Reſti-

¹⁰) Verſ. 39. verte: Scamra. Gl. Keronis: skrannon;
ſcamra. Scherz. Hodie vocatur germanice.
Schrund, vel Schrammen.

¹¹) Verſ. 39. Cod. Vind. legit: ir furhta, quod conſi-
ſandum. Verterem: Purgavit. Scherz.

¹²) Verſ. 42. pro: in Cod. Vat. habet: ab, ſed male,
uti recte obſeruat Koſtguardius in Emeodot. Ot-
frid. Scherz.

¹³) Verſ. 42. Cod. Caſareus legit: betahur.

¹⁴) Verſ. 43. ſiſa videtur legendum; & mox: thanne.
Schluter. Noo neceſſaria eſt correſſio textus,
quem eodem modo, ac Flavian Editione, habet
MſC. Vindobonſe. Verſus autem hic & ſeq-
ita ſunt exprimiendi:

Uſ Deus tuus
ſemper laudaretur inibi.

Pro: job Cod. Vind. habet: id, quod ſape
ſignificat: ſemper. Scherz.

¹⁵) Verſ. 46. Loccenius in Antiquitatibus Suto-Goth.
p. m. 186. haec habet: Latronum ſocietati; ſka-
bere laug ſpud Otfridum Lib. 2. paraphraf. Evan-
gel. c. 12. p. 169. dicitur. At magis arriſet Schluteriana Verſio. Circumſtantia textus magis fa-
uor Translationis Schluteri. laug videtur idem eſſe
ac lab, quod in Verſ. Tatiani c. 11. §. 2. occurrit,
& pro ſeuſa uſurpatur. Hodie loch dicimus. conſi-
jun. in Gloſſar. Goth. voce: lukam. Verſus au-
tem hic & precedens ita debet reddi:

Nunc facient id (i. e. tranſmutant hoc tem-
plum) homines ſatis multi
in Latronum ſpeliuam. Scherz.

¹⁶) Verſ. 48. ita legitur in Cod. Vind. tho mēn: et
ſi ni ingulti. Quod uerbo: Licet homo nullas ideas
ſatisfaciat, id eſt, puniatur. Scherz.

¹⁷) Verſ. 51. Freherus lege: io theſe mezalara. Schl-
ter. in Cod. oerogoe eſt: theſe mezalara. Vir
de Otfrido optime meritis Do. J. P. Schmidius,
(cui ob antiquiſſimum Codicem Caſareum accuratiſſime
ſcriptum maximam Eruditionis orbi debet gratias,) ad
hunc locum hac oſtat: Paulo ſupra uominan-
batur mezalara, per a in medio, ſed perinde
eſt. Flavian Editione miſere hic uocem diſrup-
pit, quæ una eſt; Noſtra dialeſto exprimeretur
per: Aſſeler, homines nempe, qui graua eme-
tuatur. Scherz.

¹⁸) Verſ. 51. & 56. ita tranſfero:
Qui eſt procederet

(Ut) arma arripereſ. Scherz.

¹⁹) Verſ. 57. Cod. Vind. exhibet: ade ſuam. Vatica-
nus: aduſſam, conſilio idem eſſe ac noſtrum: et-
uam. Quod ſignificat: forte: eo ſuam ſane
ſubſiſtere juxta ſtylum ſeculi IX. oſo poterit.
Scherz.

²⁰) Verſ. 64. mallem redditum eſſe: intuiſu bonum fa-
ſtorum; id eſt, quod hoc, quod modo dixerat,
poſſet ſacere. Scherz.

²¹) Verſ.

11 Irfezzi ih iz mit lusti, in thrio dago fristi. Slümo tho thie liuti, gabun antuuurti, Alle thie furiston, ioh thie 11 heroston: Thero iaro uuas iuuuanne, in themo zimboronne, Thiu 11 zala ist vns giuuüüf fiarzug inti ichü.	XL. & VI. omitt militiam ill.		<i>Refituum ego eandem cum voluptate in trium dierum spatio. Statim populus dedit responsum, Omnes Proceres & Primores: Anni fuerunt olim dem edificaretur. (Numerus nobis est certus) quadraginta & sex. Promissum tuum mihi est, quod tu eam restitues Statim cum tali sollicitudine (studio) in trium dierum spatio. Ne (&) nos (hoc) male caperemus. nec ita (ut isti) male procederemus, Docet nos intellectum hic optime DEI fidelis vir (Evangelista.)</i>	70. 75. 80.
12 Er lerra unsh, io zeinta, thaz Druhtin vnder meinta: Thaz uuir ni kertin thanana vz thaz fines 16 licham hus. Thaz Druhtin habet furista, ioh uuihes liobofa. Ouh uuisduames 17 thanne thaz 18 buie al tharinne. Thaz ziurfun fe 19 les mit bittiri dothes. Mit uuaßanu ana redina, zilostun sic thia felida. Er 20 yrrihitz scioro ioh harto filu 21 zioro, Thes 22 thritten dages, so er ghiiaz, ioh then tod ouh 23 ziltiaz, Er al iz umbithahta, ioh fastor glistata. 24 Giuaro ist thaz bithenkit, the iz elichor ni uuenkit.	18. & 19. omitt de corpore suo paris sui.	85. 90. 95. 100.	<i>Infraxit nos & monstravit, quid Dominus nosse intellexerit. Ut ne egredieretur inde ex Eius corporis domo, Quam Dominus habet principem & sanctuarium carissimum. Atque sapientia plenum, hoc monet ante in ipso. Hanc disiecerunt isti amara morte, Armis irrationabiliter, dissoluerunt hoc tabernaculum. Regnavit is pulchre & summo cum decore Tertio die, post promissum, & mortem quoque percussit. Is id totum circumtulit. & firmius sollicitavit. Certum hoc est, cogitate, quod hoc prorsus non vacillat.</i>	

- 21) Verf. 67. Cod. Vind. *irtezz* lib.
22) Verf. 72. Cod. Vind. *berifon*.
23) Verf. 71. Cod. Vind. *zala*.
24) Verf. 77. Sensum expressi; sed verbe videntur non
carere vitiosa lectione. *Thio non te significat*,
sed: *conducit*: *taugt*. *Schiller*. In textu revera
vitium non est, modo recte jungatur. Ita autem
est jungendus: *bubeizif thub* (Cod. Vind. habet:
thub) *sumites*, asserit de Te male. *Bubeizif* est
a verbo *bibizein*, quod promittere; item *afferere*
significat. Afferere autem solet Accusativum
personae & Genitivum Rei. Eodem modo
occurrit infra III, 21, 43, ubi de Caipha dicitur:
Bibiaz fib eub the suaret
Iber hysot anas the faret.
Afferbat (contestabatur) *de se verum se, se*
dicere
ille, qui sacerdos (summus) erat eo
anno.

Adde IV, 30, 32, ubi de falsis testibus contra
Christum apud Caipham produciunt:

Quasus fib bibiaz
Er Gotes sun biaz.

Dicebat, quod de se affereret, (Christus)
Quid ipse Dei filium vocetur.

Conf. IV, 19, 61. *Nihauites*, est à *Nihauite*, quod
nihil significat: ut & pravam aliquando: Gl. Lips.
Nihauite, pravam, *Nemite*, nequam, quasi diceret,
nullius precii aut ponderis. Haeclipsia. Scherz.

- 25) Verf. 23. *rihta* melius redditur per: *dixerit*.
Scherz.
26) Verf. 38. Cod. Vind. habet: *lichonia*. Vat. *lich-*
men. Hunc eum & priorem verum claritate
causa ita reddo:
Utne averteretur inde
(Quin intelligeremus) Eius Corporis
domum. *Scherz*.
27) Verf. 91. *thanne*. Vox suspensa. *Schiller*.
28) Verf. 92. *Freherus*: habuit, *Schiller*.
29) Verf. 93. *les* non est verendum per: *illi*. Sed
per: *omnino*, *propterea*. vid. infr. III, 24, 132. IV,
19, 103. IV, 20, 31. V, 1, 87. & V, 7, 41. ac 47.
Scherz.
30) Verf. 97. Cod. Vind. *eviltiz*.
31) Verf. 98. Cod. Vind. *ziaro*.
32) Verf. 99. Cod. Vind. *dries*.
33) Verf. 100. *zifiaz* rectius vertitur per: *defraxit*.
infra IV, 19, 61. dicitur:
Thaz krefto er fib bibiaz
Thaz Gotes bus zifiaz. *Scherz*.
34) Verf. 103. Videntur Erodicti, annon hic & seq. ver-
sus ita debeant transcribi:
Accurate hoc est cogitatum, provisum,
Ne id (corpus Christi) amplius vacil-
let seu destruat.
Giuaro. Hoc est à *suaro*, custodia, non à *suor*,
verum. *Scherz*.

Tho er then dod ubaruuan, thes ¹⁰ thritcen dages thanan quam,	10f.	Cum is mortem vinceret, tertia die resurrexit,
Braht vns falida ioh guat, tho er uf son themo ¹⁷ grab yrfuant.		Attulit nobis salutem optimam, quam a sepulchro resurgeret.
Tho irhogun silu blide, thie iungoron sine.	110.	Tunc recordati sunt multum Leti, discipuli Eius
Thaz er iz er hiar meinta ioh thiz ¹⁸ gifcrip iz zcinta.		Quod hoc antea hic indicasset, sed ¹⁹ scriptura ipsa id significaret.
Giloubtun sic tho icono themo gifcribe frono.		Crediderunt igitur (pulchre) Scripturae Sacrae,
Joh allero thero uuorto, thi'er hiar gifrah so harto.	115.	Atque omnibus verbis, quae hic locutus erat accurate.
Joh silu ouh in then liutin zi then Ostrigen gizitin.		Ac multi quoque in populo tempore Paschali
Giloubtun thar tho gahun, so sic thiz gifahun.	120.	Crediderunt subito, quam hoc viderent.
Ni firliaz sil ²⁰ Christus in uuara ⁴⁰ in thero liuto sara.	ipse vero Jesus non credidit simpliciter etc.	Non fidebat (tamen) Christus revera hominum periculo:
Tho zi themo finde sic uuaurun imo kunde.		Cum hoc modo ipfi essent ipfi cogniti.
Er ⁴¹ yrkanta follon, ⁴² In inthen iro uuillon.	125.	Cognovit plene intus istorum voluntatem.
Joh thio ⁴³ hugu lusti, thie in uuaurun in thero brusti.		Atque cogitationum desideria, quae eis essent in pectore.
Uuizist ana бага, ni uuas imo thurst ⁴⁴ thera fraga,	130.	Scitote sine hesitatione, non erat ipfi opus inquisitione,
Thaz imo laman zalti, uuas mannes herza uuolti.		Ut ipfi aliquis referret, quid hominis cor vellet,
Uuanta imo ist al inthekit. thaz mannes hugu rekit.		Namque ipfi est omne apertum, quod hominis cor cogitat.
Joh thaz er mit gilustin dregit in then brustin.	135.	Atque quod ille cum voluptate portat in pectore.

*Erat Homo ex Phariseis * Nicodemus,*

Joannis 3.

CAP. XII.

THar uuas ein man fruater,
joh edil thegan guater.
* Uuas ouh ther giduorto
suristo thero liuto.
† Ih uuan, er therero dato
hintarquami thrato.
Joh ouh thaz feltfani,
zi herzen imo quamí,

Quam

Erat vir prudens
Et Nobilis primarius bonus;
Erat quoque praecellens
Princeps populi.
f. Credo (quod) illa facta
obseruaverit accurate,
Atque illa miracula
ad animum ipfi venerint.

Venit

37) Vers. 109. margini utriusque Codicis adscripta sunt haec: Cum vera resurrexisset, recordati sunt discipuli, & crediderunt.

36) Vers. 106. Cod. Vind. dritten.

37) Vers. 108. Cod. Vind. grabe yrfuant.

38) Vers. 112. Cod. Vind. gifcrip.

39) Vers. 121. Cod. Vind. Chrysi.

40) Vers. 122. aptius forte reddes: Horum hominum infidelis, seu, ob infidias; Fraudes horum hominum. Scherz.

41) Vers. 125. Cod. Cmsar. irkanta.

42) Vers. 126. Forte, imo, iotus & in cutn. vid. infra, IV, 4, 199. vel saties, Juden, Judaeorum. Schilter. Uterque Codex manifestum reddit, quod legendum sit: in in, in ipfi. Scherz.

43) Vers. 127. bagulisti non sunt duae voces, seu à Schiltero exhibetur, sed una est vox, quae significat gaudium, & hoc quidem loco illud, quod conceperunt Judaei ex ipse noctendi. Occurrit eadem vox infra IV, 37, 71. ubi legitur: mit reiben bagulstis, veris, periculis gaudis. Scherz.

44) Vers. 130. Cod. Vind. & Vn. habent: ibera.

Ad CAP. XII.

1) Cod. Vind. exhibet Nicodemus, male quidem.

2) Vers. 3. & seq. clarius ita exprimi posse arbitror: Erat ille celebratus seu altissimus summopere Princeps Populi. Scherz.

3) Vers. 5. & seq. sic sunt reddendi: Credo quod facta illa ipse admiratus fuerit valde. De vocabulo hintarquaman vid. quae octavi 1, 4, 41. Scherz.

4) Vers.

Quam er z'imo nahtes, thar that er filu rehtes.	10.	<i>Venit hic ad ipsam noctem, tum mentionem fecit multi rehti.</i>
Sie thingotun bi herton, sus cho thesen uoorton:	<i>Scimus quia à Deo venisti Magister.</i>	<i>Collocati sunt invicem, ita sequentibus verbis:</i>
„Meistar, + zell'uh thir ein, „n'ist es zuual * nihein,		<i>Magister, dicam tibi unum, nec est id dubium ullo modo.</i>
„Uuir uizun thaz gizami, „thaz thu fon Gote quami.	15.	<i>Scimus hanc fatalitatem, quod à DEO veneris.</i>
„N'ist ther thes biginne, „thaz sulih io bibringe,		<i>Nec est, qui hoc audeat, Es talia praestet.</i>
„Gilih far chemo uuerke, „mit Got er iz ni uuirke.	20.	<i>Aequalis his (tuis) factus, cum DEO nisi id efficiat.</i>
Druhtin Christus irkanta, thaz * er imo uuar zalta.		<i>Dominus Christus cognoverat, quod ipsi verum diceret.</i>
„Uuanta giloubig * z'imo quam, „bithiu zalt er al thaz imo zam.		<i>Namque fidelis ad ipsam venerat, itaque dixit (Nicodemus) omne quod cum de- cebat.</i>
Nalas thaz er firmami, Er Gotes sin uuari.	25.	<i>Præterquam quod non penetraret quod DEI Filius ipse esset.</i>
Firmam er sus thia sina maht, thaz bizeinot chiu naht.	<i>Respondit Iesus cõs qui eamam fecit.</i>	<i>Percepit (tamen) sic ejus potentiam quod designat hac vox.</i>
„Ih sagen thir * in uuara, „racha seltfana,	30.	<i>Dico tibi vere rem raram,</i>
„Thiu mannalichen ruarit, „ther lichamon fuarit.		<i>Que singulas tangit qui corpus circumferunt.</i>
„Er ni uuerde uuanne „* yrboran afur channe,		<i>Nisi quis fiat Regenitus denno,</i>
„Nub er thaz bimide „sib himilriches blide.	35.	<i>Nec si hoc evitet. Regno celesti gaudet.</i>
„Then ingang er ni ruarit, „Noh sib thes ni ruamit,		<i>Introitus is non attingit, nec eo se iudicat,</i>
„Thaz er sih freuue muates „thes euuigen guates.	40.	<i>Quod letus sit animo de eterno bono.</i>
„Hintarquam er tho harto, ther guato man thero uoorto,	<i>Respondit Ni- codemus.</i>	<i>Attendebat diligenter bonus ille vir hac verba,</i>
Quad: uuiio iz io mohti uuerdan, er uuolt iz gerno irfindan.		<i>Dicens: Quomodo id potest fieri, cupiebat id labens percipere.</i>
„Uuio mag ther man, quad, * thuruh not „queman afur uuidorort	45.	<i>Quomodo potest homo, dicebat, ullo modo venire retro</i>
„Alcer inzi fruater „in uuamba theru muater.		<i>Senex Es grandis in aeternam matris.</i>
„Thaz er zi cheru uulfun „bimide io * thiu freifun.	50.	<i>Ut hac ratione evitet id periculum.</i>
„Joh er thaz biuuerbe, „er sulihes ni * tarbe.		<i>Et hoc acquirat, nec eo careat.</i>
	„ Gab	

Respon-

4) Verſ. 13. Cod. Vind. : zells is thir.
5) Verſ. 14. Cod. Vind. ſubſit : Niſt ther.
6) Verſ. 14. Cod. Cæſar. Vind. exhibet : nihein.
7) Verſ. 15. Mallem hunc & ſeq. verſum ite videre red-
ditum : ſcimus quod deſcendit ſeu debeuerit id fieri,
ut ſe à Deo veniret. Scherz.
8) Verſ. 17. Cod. Vat. exhibet : niſter.
9) Verſ. 22. Cod. Vind. ermo, ut & Vat.
10) Verſ. 23. ex utroque Cod. eſt legendum : Uuort
er.
11) Eod. 7. Cod. Vind. habet : zi imo.
12) Verſ. 24. Nicodemus agnovit Chriſtum à Deo miſ-
ſum, ut magnum & potentem Prophetam, ſed
quod non eſſet ipſe Dei Filius. Alcuinus in Job.
lib. 2. c. 5. Adco Jeſum ad Magiſterium celeſte
mundo adhibendam veniſſe conſeſſus eſt, Denm
cum illo fuiſſet, miraculis prodentibus intellexit,
necum tamen ipſum Deum eſſe cognovit. Sed,

quie, quem Magiſtrum auverat veritatis, ſtu-
dioſe docendus adit, merito ad cognitionem
Divinitatis ejus perſeſſe doctus ſubit. Quæſivit
porro à Salvatore de mediis Salutis, quemadmo-
dum iſte apud Matth. XIX. Magiſter bone, quid
boni faciam, ut habeam vitam æternam? Reſpon-
det ille : Non per opere noſtra, ſed per re-
generationem acquiri Regnum Dei. Scholler.
13) Verſ. 29. poſt vocabulum : thir in Cod. Vind. eſt :
quad, dicit. Scherz.
14) Verſ. 34. Cod. Vind. irberan.
15) Verſ. 41. ita eſt transferendus : in admirationem ob
hoc (Chriſti verba) admodum dabatur. Scherz.
16) Verſ. 45. omni ſollicitudine uſhibiti. Scholler.
17) Verſ. 50. Uterque Cod. habet : thia.
18) Verſ. 51. Non tantum Cod. MSC. ſed & ipſa Fla-
ciana Editio exhibet : tarbe.

19) Gab er'mo antuurti
 „ mit 19) mihileru militi:
 20) Joh er'mo iz al gifuazta,
 „ so uueffo so er'nan gruaazta.
 21) Ih fagen thir in uuaara
 „ ni tharfet es eiskon mera:
 Ni intuirkit uuoarolt ellu
 thes uuith thes ih thir zellu.
 22) N'ist ther in himilrichi que me,
 thes geist ioh uuazar n'an 20) n'irbere,
 23) Ther fconi fina irluage,
 „ thaz er sih thara fuage.
 24) Thaz hera in uuoarolt io gifan,
 „ fon themo bruuzigen man,
 25) Theist allaz heisc, so thu uueilt,
 „ betharf thera reinida meist.
 26) Uuazar ioh ther Gotes geist,
 „ fcal siu 19) irberan meist,
 27) In thiu siu thes ginenden,
 „ sih himilriches menden.
 28) Ni uuuntoro thu thih, friunt min,
 „ N'ubiz uuola megi sin.
 29) N'ubiz uuerde uuanne,
 „ thaz sih es uuoarolt mende.
 30) Joh 26) suz ni bimide,
 „ Suntar sih es blide,
 31) Mit fconeru giuurti
 „ thera zuisgungiburei.
 32) Ther Geist ther blasit itillo
 „ thara imo ist muatuuillo.
 33) Er thanana ni uuenkit,
 „ so so imo rat thunkit.
 34) Ferit ouh, so thu iz ni uueilt
 „ thes selbo heiligo geist.
 35) Sin kunft ist iz gilicho,
 „ 27) ungifcuuanlich,
 36) Ni firnimist thu ouh thanne,
 „ uuaz er faran uuolle.
 37) Joh 28) uuanana thih rint
 „ thic selbun kunfti sine.
 38) Al io fulicha giuurt
 „ so duat thes geistes giburt,
 „ Then

Responsio Iudas, nisi
 quis renatus fuerit ex
 aqua & Spiritu.

55.

60.

Quod nomen 65.
 est ex carne

70.

non mirari,
 quod disti-
 cuit.

75.

Spiritus ubi
 vult spirat.

85.

Ad II. c.

90.

Sic est omnis qui re-
 nat ex aqua.

Responsum dedit ei
 cum summa mansuetudine:
 Imo ille ei id omne edulcorauit,
 quicquid is illum compellauit.
 Dico tibi vere,
 nec opus percontatione ulteriori,
 Nec destruet mundus universus
 quicquam ejus, quod tibi dico,
 Non est, qui in regnum celorum veniat,
 nisi spiritus & aqua ipsum regeneret.
 Pulchritudinem ejus perspicias,
 ut eo se recipias.
 Quicquid hoc in mundo unquam extitit
 ab inbelli homine,
 Id omne caro est, quod nostri,
 Opus habens mandatione ommino.
 Aqua & DEI spiritus,
 debet eos regenerare ommino.
 Dum hoc frangitur
 Regno celorum gaudent.
 Ne mireris, mi amice,
 nunquid id possit esse?
 Et quando id futurum sit,
 ut mundus de hoc gaudeat.
 Atque sic non careat,
 sed eo letetur,
 Cum pulcherrima dignitate
 regenerationis.
 Spiritus spiritus tranquille,
 quorsum illi est animi volentia.
 Nec declinat inde prius
 quam ipsi visum fuerit.
 Vadit etiam, ut tu nescias.
 Idem Spiritus Sanctus.
 Adventus ejus est singularis
 insensibilis,
 Nec percipis inde
 quorsum vadere velit,
 Et quando te emendet
 ille ejus adventus.
 Omnem hanc dignitatem
 efficit spiritus generatio

Hic

19) Vers. 54. Cod. Vat. legit: nichilum.
 20) Vers. 62. Flac. *nirbere*. An *irbere*? vel *nirbere*?
 Ertherius: lege: *Nirbere*, regenerat. Reiche:
nirbere, al regeneret. Schuler. Utique Cod.
 habet: *nirbere*. Scherz.
 21) Vers. 65. Hunc & seq. versum optime exprimit Ce-
 leb. Stadenius in Explic. Voc. Bibl. Germ. p. 147.
 das *hier in die Welt* (inferrem: *jemahlen*)
kom von dem geistlichen Menschen. *Gist* est
 à *saucer*, quod supra II, 7, 79. habuimus, pro:
ire, trudere. *Bratzig* est à *bratz*, quod infra
 V, 2, c. reperitur pro *fragilitate*. Conf. Jan. ad
 Willeram. p. 107. Scherz.
 22) Vers. 68. Cod. Vind. *kithers*.
 23) Vers. 70. Cod. Vind. *irberan* *aus* I. c. *regene-
rare*. Scherz.
 24) Vers. 71. Redde: *ut hoc frangatur*, (&) *Regno ce-
lorum gaudent*. Scherz.
 25) Vers. 73. Hunc & seqq. septem Versus ita expri-
 mo:

Noli mirari, Amice mi,
 Quod id (ut Mundus saluetur) esse non
 possit
 Quia contingat aliquando,
 Ut eo (Spiritus & Aqua) mundas gau-
 deat,
 Et hoc non defugiat seu omittat
 Sed eo letetur
 Palat alacritate,
 Nempe ante dista Regnet *et*.
 Scherz.

26) Vers. 77. Pro: *suz legendum* est ex Cod. utro-
 que: *si* *iz*.

27) Vers. 81. redde: *invisibilis*. Sane ventus est qui-
 dem invisibilis, sed non insensibilis. Scherz.

28) Vers. 91. Sic est transferendus: *ut unde te tangat*
hoc. rimen, pro: *tangere* *sepius* jam habuimus.
 Scherz.

- „Then zi thiü gigagent,
 „⁹⁵ fon imo irboran uerdent,
 Tho frageta ther guato man,
 uuoio thaz io mohci uuerdan?
 Joh uuoio man ouh firnami
 fo mihil felfani,
 Scono zalt er imo thaz,
 fo Druhtin io giuuun uuas.
 Joh thaz er tho mcinta,
 er fcono imo iz gizeinta:
 „Thü hift hiar githiuto
 „Mcifter therero liuto.
 „¹⁰⁰ Hugi thoh nu hera meift.
 „thü theffes uuiht far ni uueift.
 „Zellen uuir „iu ubar jar,
 „thaz uuir uuiuzzun alauuar
 „Thaz uuir fchen rehtaz
 „thü „halt n'infahent ir thaz.
 „Ob ih thaz iruuelu
 „¹⁰⁵ Thaz irdisga iu gizellu,
 „Noh nihein n'iruuelit thaz,
 „thaz thoh giloube bi thaz.
 „Uuoio min giloubet thanne,
 „ob iz uuiridit uuanne,
 „Thaz ih biginne bredigon
 „fonhimilrichi¹¹⁰ redinon.
 „Nift man nihein fo richi
 „ther ftige in himilrichi,
 „Nift ther mennigen Sun,
 „ther thanana quam ouh herafun.
 „So Moyfes in¹¹⁵ zithiu gifang,
 „thaz er thia natarun „irhang,
 „In theru uuualti thuruh not,
 „fo Druhtin felbo gibot,
 „Then¹²⁰ „citar thar bihang,
 „thaz er thara giangi,
 „¹²⁵ In thes tothes gahi
 „thara¹³⁰ „ziru fahf.
 „So
- 95. Hu isthuc exultibus
 ab ipso regenerandi.
 Tunc querebat optimus vir
 quomodo id posset fieri?
 Et quomodo quis percipiat
 tanta miranda?
 Egrege recensuit ei hoc
 ut Dominus solitus erat.
 Et id quod ille querebat,
 eleganter illi significabat.
 Tu es hic celebris
 Magister hujus populi.
 Cogita modo, habilem omnino
 quicumque hujus place nescis.
 Predicamus tuis ultra annis,
 quod scimus verum esse,
 Quod videmus rectum esse,
 id vix recipitis.
 Cum ego hoc eligo
 (ES) terrena vobis dico,
 Nec tamen quicumque vestrum eligit hoc,
 ut credat propterea,
 Quanto minus credetis tunc
 si fieret aliquando,
 Ut inciperem predicare
 de regno caelestis sermones?
 Nemo est tam potens,
 qui ascendat in caelum,
 Nisi sit Filius Hominis,
 qui inde venit hucce.
 Sicut Moyses sane aggressus,
 ut serpentem suspenderet,
 In deserto propter preceptum,
 quod Dominus ipse imposuerat.
 Ulcus tunc qui cepisset
 ut procederet,
 In mortis precipitum
 in hunc adscipieret.*

ita

- 29) Vers. 96. Aptius: *Et qui ab ipso regeneranti sunt.* Scherz.
 30) Vers. 97. in margine Cod. utriusque extat: *Quomodo posset hac fieri.*
 31) Vers. 107. ita exprime: *Licet cogites, mentem intendas, hac maxime &c.*
 32) Vers. 109. *ubar* far non est idem ac: *ultra annum*, sed: *per multos annos*, sic infra III, 20, 62. de Corbo nato, quem Christus visu donavit, dicunt transientes, qui illum prius in cecitate constitutum viderant superius petere:
*Is thiz ther betalari in uuar,
 Ther hiar faz blotar ubar jar!*
*Ehne hic mendicis ille reversa,
 Qui hic sedebat cecus per multos annos?* Scherz.
 33) Vers. 111. redder: *Ed magis tamen id non recipitis, creditis. Hali Francis idem est ac: magis, potius.* b. versione Tat. c. 29. §. 2. *biberbeist thaz braverde ein thinevo ludo halt, thanne al thio lichamo si geseit in hola fair*, expedit, ut pereat unum membrorum tuorum prius, quam totum corpus, tum mittitur in gehennam. Pleonastice etiam junguntur *halt & mer*. Ita legitur in eadem Versione cap. 44. §. 3. *mit balt mer farst al then stasfau, thia thar jarwarden, fon lyabelo hufe*, sed potius ite ad oves, quae perierunt domus Israel, *thiz hait est: id magis, docto mehr*. Ita infra III, 22, 37: *bi ni glouet thiü halt, vos non creditis id magis*. Conf. ib. 7. 27. & V, 23, 31a. Scherz.
 34) Vers. 114. mallem redditum fuisse: *ut de terrenis vobiscum loquer.* Scherz.
 35) Vers. 120. *redimen* non est nomen substantivum, sed verbum: unde ita verbo: *(Et) de caeli Regno loqui.* Scherz.
 36) Vers. 125. *io zithiu*, legendum videtur: *io zithius*. Schilter. Cod. uterque habet *io*. Scherz.
 37) Vers. 126. uterque Cod. exhibet: *irhang*.
 38) Vers. 129. *citar*, mallem reddere: *venenum*. Gl. Lipsii: *Eitar*, venenum. *An Eitar nostrum i. e. pus?* Gloss. MSC. Rhabani Mauri: *Eitargeris*. Veneftell, later Peccata criminalia, uti vocantur, quae ex antiquo monumento exhibet Celebert. Eceardus, in Catechesi Theotisca p. 64. est: Venefticia, *Eitargeres*. In Epist. Ildorff p. 169. legitur: *citar* predigos, venena praedicare: Antea de hynde, serpente, uti hic fit, sermo erat. Gothas: *Eitar*, virus, venenum. Vid. Indic. Linga. Goth. Verclii. Anglo-Sax. *Asttor*, anguis, venenum. *Atterbered*, venenosus. Is. Iudaei: *Eitar*, venenum. In Vocabulario Latino-Germ. Twingeri seu Konigshorvi, quod MSC. possideo: legitur: *Acontum* & *Eitar*, *Gift*. Const. Eccard. ad supra alleg. Catech. Theotisc. p. 123. & Staden. in Explic. Voc. Edl. Germ. p. 174. & 174. in quo posteriori loco verum hunc nostrum & seq. ita exprimit: *den das Gift da angriße, dafi er dabin giuge.* Scherz.
 39) Vers. 131. *verterem*: *in mortem acceleratim*, seu fervore. Scherz.
 40) Vers. 132. Cod. Cmsar. *zi iug.*

R

41) Vers.

„ So limphit thaz man sahe,
 „ Joh hoho nan irhahe,
 „ Zi sulichera uufun, 135.
 „ thenfelbon mennigen Sun.
 „ So uuer fo thes biginne,
 „ 41 thaz thara zua githinge. Ut omnis qui credit in eum.
 „ Sih nioto frauues muates,
 „ ioh cusiiniges guates. 140.
 „ Druhtin deta, so fo 42 zam,
 „ thia uuorolt minnota er so fram,
 „ Sic enim DEVS dilectis mandata.
 „ Bi thiu so fant er herafun
 „ then sinan einigon Sun,
 „ Thaz si sih bichahtri, 145.
 „ ginada fina suahci,
 „ Joh ouh thes gihizzi,
 „ thaz si iamer sin ginuzzi. Non enim nulli DEVS filium suum ut iudicem.
 „ Ni fant er nan ziuuaru,
 „ bi niheinigeru faru, 150.
 „ Thaz thiu sin selbes guati
 „ thia uuorolt pinoti:
 „ Odo inan thes gilufti,
 „ er mennigon 44 firthuabti.
 „ Thaz kraft sin thaz gimeinti,
 „ thaz er in far irdeilci.
 „ 44 Sutar se z'imo leicci,
 „ ioh alle giheilti.
 „ In thiu se thes biginnen,
 „ 45 thaz sie z'imo thingen. 160.
 „ Ther mic giloubu thaz giduat, 46
 „ thaz z'imo gikerit linaz muat,
 „ N'ist themo fer bizeinik,
 „ noh leides uuith gimeinit.
 „ Ther afur thes ni uuarter, 47 165.
 „ in 48 ther ungiloubu irharter,
 „ Theist 49 so far gimeinit
 „ thaz themo ist giuuiſſo irdeilit. Quia non crediderunt in nomine eius.
 „ Bi thiu sie ni giuouptun, 170.
 „ in then Gotes einogon Sun,
 „ in sinan einboronon,
 „ in muate iz uuoltun uuideron.
 „ 70 Noh ni minnotun so fram
 „ 71 thaz liot, thaz hera in uuorolt quam.
 „ So sie duent in giuuiſſi 175.
 „ thazleiba 72 funsterniſſi.
 „ Sie ſint ubil thrato, 73
 „ uuerko ioh ther dato.
 „ Mihl ist ir ubili,
 „ thuruh thaz herza frauili. 180.
 „ Ther

Ita congruit, ut capiat
 Et alte suspendatur
 Ad eundem modum
 Ille Filius hominis:
 Ut omnis qui hoc intendit,
 hoc appropinquit (per fidem in baptismo)
 Fruatur leta conscientia
 Et aeterno bono.
 Dominus fecit, quod decorum fuit,
 mundum dilexit tam prolixo,
 Ut ideo miseris huc
 suum unicum filium,
 Ut recogitaret, (responderet mundo)
 gratiamque suam peteret,
 Atque etiam hoc suaderet,
 ut semper eo fruatur.
 Non misit ipsum profecto
 ad uicem defraudationem,
 Ut ejus ipsius bonitas
 mundum cruciaret:
 Aut quod ipsum deleberet
 homines perdere.
 Quasi potentia ejus intenderet
 ut (mundum) statim condemnaret:
 Sed cum ad se duceret,
 Et omnes saluaret,
 Dummodo hoc agant,
 ut ipsi respondeant.
 Qui hoc per fidem facit,
 ut ad ipsum ueritat animam suam,
 Non est huic dolor designatus,
 nec afflictionis quicquam destinatum.
 Qui vero hoc non observat,
 in infidelitate induratus.
 Tunc vobis jam est expositum,
 quod is sit certo condemnatus.
 Quoniam non crediderunt
 in DEI unicum Filium.
 In ejus unigenitum,
 (sed) sponte (preſtante) id respuerunt.
 Nec ipsum amauerunt eo,
 quod lux hac hic in mundum uenerit.
 Quod facient scienter
 ipsas tenebras
 Sicat pessimi
 operibus Et factis.
 Magnam est istorum malum,
 propter cor prauum.

Qui

41) Verſ. 138. rectius ita: ut ed tendat. vid. ſupra I, 16, 38. Scherz.

42) Verſ. 142. Freherus: lege: zaim & fraim; vel zam, & fram. Schilter. Ex Codd. noſtris patet legendum eſſe zam in 7. 141. & fram, i. e. valde, in 7. 142. Scherz.

43) Verſ. 144. Freherus: firthuabti. Thunſen, occidere. Ot. IV, 26, 45. Schilter. in Cod. Vind. eſt: firthuabti. infra IV, 1, 3. occurrit firdenken: pro: delere, extinguere. Supra I, 17, 103. habuimus: irthuchen. Scherz.

44) Verſ. 157. Cod. Vind. Sutar.

45) Verſ. 160. reddo: ut ad ipsum tendant. vid. I, 16, 38.

46) Verſ. 164. margini utriusque Cod. adſcriptum legitur: qui crediderit in eum non iudicatur.

47) Verſ. 165. margo utriusque MSCi habet: Qui autem non crediderit etc.

48) Verſ. 166. eteque Codex: them.

49) Verſ. 167. in. in Cod. Vind.

50) Verſ. 173. & ſeq. ita videtur exponendus: Nec amabant adeo, ſc. et debuerunt.

51) Verſ. 174. Freherus: MS. habet: thaz liot, lux. Lucem, quae in hunc mundum venit pro vulg. Liebe. Schilter.

52) Verſ. 176. Cod. Vind. & Vat. ſignific. Hinc & priorem verſum aptius forte ſic expreſſerit:

Ita facient, procurant, certe
 ipſas tenebras. Scherz.

53) Verſ. 177. margo Cod. utriusque habet: Erant enim eorum opera mala.

54) Verſ.

„Ther ni thuingit sinaz must, ^{Omnia qui mala}
 „ioh thaz ubil al giduat, ^{ag^o, odit lucem.}
 „Zellu'h thir in ala uuar,
 „ther hazzat io thaz lioht far.
 „Bi thiū thaz siner ^{187.} ^{scino}
 „ni melōn dati sino.
 „Thaz er iz x'imo fuage,
 „thes scaden uuiht ni luage, ^{Qui autem fecit}
 „Ther ^{190.} ^{veritatem.} ^{Qui autem bene operatur,}
 „er alles uuoio iz birhenkit.
 „Er lazit seinan ^{190.} ^{omne, ut est, praeiudicatur,}
 „sin anauuan,
 „sin sint mit ^{190.} ^{emittit} ^{lucere} ^{sua opera} ^{quia sunt in DEO facta.} ^{quia sunt in DEO facta.}
 „sin sint mit ^{190.} ^{emittit} ^{lucere} ^{sua opera} ^{quia sunt in DEO facta.} ^{quia sunt in DEO facta.}

Qui non cogit sum animam
 & omne malum facit,
 (Dico tibi reuera)
 is odit lucem omnino,
 Propterea quod splendore ejus
 non aperiantur faula sua.
 Ut id ad se trahat, (lucem)
 damni quid ne videat.
 Qui autem bene operatur,
 omne, ut est, praeiudicatur,
 Emittit lucere sua opera
 quia sunt in DEO facta.

De questu Discipulorum Joannis, Cur JESVS baptizaret, & de Responsis ejus.

Joannis 3.

CAP. XIII.

FUar Druhtin bredigonti,
 ioh toufta¹ ouh thic liut.
 Gizaltun thaz * Joanne
 thic iungoron selbon sine:
 „Meistar, ther zi thir * fo sizzam
 „thuruh ambabt thinzam quam,
 „Ther liut nu * x'imo loufit,
 „ioh er se * touft.
 „Ih gihu, quad er io luh,
 „thaz iz hortut quedan mih:
 „Ni sagen iz nu ouh thes thiū min,
 „thaz ih selbo * Christus ni bin.
 „Ih bin selbes borto sin,
 „fora imo ist borofof ouh min.
 „Thaz ih * for in uuihte,
 „then liut zi uuegerihite.

„Ther

A Mulavit Dominus predicans
 & baptizavit quoque homines.
 Narravit hoc Joanni
 discipuli ipsius:
 Magister, qui ad te tam modeste
 propter officium tuum veniebat:
 Populus nunc ad ipsum currit,
 atque ipse eos baptizat.
 Confiteor, dixit ille, sane vobis,
 quod audistis dicere me:
 Neque dico id jam eo minus,
 quod ego Christus ille non sum.
 Ego sum ipse nuncius,
 ante ipsum quoque fuit nuncium meum,
 Ut ante ipsum baptizarem,
 populum prepararem.

Qui

14) Vers. 187. Cod. uterque, ut & Flacius, exhibent
 scimo. Et recte quidem. Scimo idem est ac: splen-
 der. Gl. Lipsii: scimo, splendor, nos Schyze.
 Eadem haec vox occurrit infra IV, 33, 13. ubi de
 Sole tempore mortis Christi obscurato dicitur:

Thes scimen, tbi is nu zelita
 Tbes fō io avoreit freanlita,
 Irtet fō in tbes zi sotl
 Thio dages zill.

Huius (solis) splendor, de quo modo
 locutus sum,

Quo semper Mundus gaudebat,
 Subtraxit te tum valde
 Per tres diei horas.

Hinc est Gothorum: skims, laterna apud Uphi-
 lam Joh. XVIII, 4. & nostrum: schimmer, conf.
 Staden, in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 546. ubi
 hunc locum vertit: dafi sein Schein seine Thaten
 nicht mehrden. Scherz.

15) Vers. 189. Cod. Vind. avar. est Vat. avar.

16) Vers. 191. Cod. Vind. ut & Flac. cum Vet. fu.

17) Vers. 192. uterque Cod. Drahtine.

Ad CAP. XIII.

1) Vers. 2. uterque Cod. ant tbo, etiam tum. Scherz.

2) Vers. 3. Cod. uterque: Johanne.

3) Vers. 4. Cod. Vind. se te zaw, uti decebat. Scherz.

4) In marg. 9. 6. Cod. Vind. habet: Dicebant Disci-
 puli Joannis: Magister, qui erat tecum baptizat.

5) Vers. 7. Cod. Vind. zi imo.

6) Vers. 8. si alle, habet uterque Cod. pro: touft
 Vind. Cod. habet: douft.

7) Vers. 9. margo utriusque Codicis hic dicit: Ipsi
 testimonium mihi perhibetur hoc. in ipso 9. p. pro:
 io lege in: quod er io, dicit ipsa. Scherz.

8) Vers. 11. Cod. Vind. Chriſt.

9) Vers. 15. fomi, quod Flacius habet, vitiose Leſſio.
 for io, antea ipsum. Ualtes est benedicere: spe-
 ciatim hic baptizare. Expressus infra V, 16, 66.
 mit dousa fō uuiht, baptismo se benedici facit.
 Schütter. Cod. Vind. ut & Vat. & Flac. habent:
 fon ni uuiht; qua duae posteriores voces in unam
 sunt compingendae nūquid. Fon nūquid idem
 est ac: a pravo. Conf. de hoc vocabulo nūquid
 notum ad II, 11, 77. versum autem hunc & seq-
 uita transfero:

Ut a pravo

Populum ad viam (salutis) ducere.
 Scherz.

„ Ther brut habet in uuar min, *Qui habet sponsam.*
 „ ther scal ther brutigomo sin,
 „ Joh helrit er thia minna,
 „ bi sina drutinna. 20.
 „ Sin „ frunt thar thes fartes
 „ „ stett, lofer fines uuortes.
 „ Joh horit er mit minna,
 „ thes brutigomen „ stimmu,
 „ Er uuithes ni „ hrfchit,
 „ „ thes er'mo zua gisprichit. 25.
 „ Hugit io gilicho
 „ „ zi theru stimmu frauualicho.
 „ The'ist thaz mina heila muat, „
 „ ioh ouh min „ freunda so guat. 30.
 „ In imo sint mir follo
 „ „ thia mina freuuida allo. *Item oportet crederet.*
 „ Er scal uuahlan „ thrato,
 „ „ fines selbes dato,
 „ Thaz minn uuerk suinen,
 „ „ ingegin krestin sinen. 35.
 „ Ther son ther erdu hinana ist, „
 „ „ ther scal sprechan thanana er ist,
 „ Er scal giuuilfo rachon
 „ „ son „ irdisgen sachon: 40.
 „ „ Ther asur ni serit thanana, „
 „ „ ioh quam son himile obana,
 „ „ Gistencit harto sin giuualt
 „ „ ubar ellu uuorolt lant.
 „ Min brediga thiu n'ist,
 „ „ ni si thaz mir sus gibotan ist: 45.
 „ Thaz er aaur lerit,
 „ „ thaz sihit er al, ioh horit. „
 „ Thoh ni uuollent liuti
 „ „ „ intafan thaz gimuati, 50.
 „ In herzen thaz ouh „ uaben,
 „ „ thaz si emo thoh gilouben.
 „ „ Thie thoh zi thi u gigahent,
 „ „ gilouba sina intahent,
 „ „ Giduont „ sie liutuuari, *Pater diligit filium.* 55.
 „ „ thaz er io Druhtin uuari.
 „ Ther Fater, minnot sinan Sun,
 „ „ then sant er selbo herafun: —
 „ Ioh gab imo al zi henti *Non enim ad manus dei spiritum.*
 „ „ zi sineru giuuelcti. 60.

Qui sponsam habet reuera,
is debet sponsus esse,
Atque seruat amorem
sue dilecte.
Paranympus ejus paratus
est, auscultat ejus verba,
Atque audit cum gaudio
sponsi vocem.
Ne quidquam negligat,
quod ipse ei dixerit.
Attendit etiam pariter
voci huic cum gaudio.
Hoc est, quod mea leta mens (est)
atque gaudium meum tam bonum.
In ipso sunt mihi plena
mea gaudia omnia.
Ipsam oportet crescere valde,
suo proprio facto, (virtute)
Ut mea opera minuantur,
respectu virtutum ipsius.
Qui de terra hinc est,
loquatur unde est,
Potest certo narrare
de terrenis rebus:
Qui vero non vadit hinc,
sed venit de caelo superne,
Stabilit valde suam potentiam
super omnes mundi regiones.
Mea predicatio nihil est,
nisi, quatenus mihi ita preceptum est.
Quod ipse vero docet:
id vidit ipse omne, atque audit.
Nec tamen volunt homines
recipere hanc antiquam,
Et in corde hoc exercere,
ut ipsi tandem crederent.
Qui vero ad eum perveniunt,
(est) fidem ejus recipiunt:
Reddunt manifestum
quod ipse DOMINUS esset.
Pater diligit suam filiam
quem misit ipse huc:
Et dedit ipsi omnia in manum,
in potestatem suam.

Non

20) Vers. 21. in margine Cod. uterque habet: *Amicus ejus stat.*

21) *Frunt thes fartes*, i. e. locus hujus negotii, desponsationis, comes, gestus, paranympus. Sic *Gerarde*, gerenda rei instrumentum, apparatus ad iter, vel aliud negotium grauius. *Willeram* p. 103. *ibid.* Fr. Jm. Magis tamen est: *thes fartes* non regi e nomine trinit, sed a verbo: *stett*. vid. III, 16, 37. hodie dicimus! fertig steben. *Schütz*.

22) Vers. 22. Uterque Codex legit: *stett*.

23) Vers. 24. Cod. Vind. exhibet *i sinum*, sed male.

24) *alt in y. 22. legitur: sinum.*

25) Vers. 25. Uterque Codex: *stett*.

26) Vers. 29. Margini est adscriptum in utroque Cod. *Hoc ergo meum gaudium.*

27) Vers. 30. Uterque Cod. legit: *freunda*.

28) Vers. 33. Cod. Vind. *drato*.

29) Vers. 37. margo in MSC. utroque habet: *Qui de terra est, de terra loquitur.*

30) Vers. 40. Cod. Vind. *irdisgen*.

31) Vers. 42. margo Cod. Vatic. habet: *Qui autem de caelo est.*

21) Hanc versum clarius ita transfero: *Qui autem non procedit inde sc. à terra. Scherz.*

22) Vers. 43. *gistentis*, non significat Latinorum: *Stabilit*: sed: *stat*. Hinc ita hunc versum redde: *Stat i. e. viget valde ejus potentia.*

23) Vers. 44. in marg. Cod. utriusque: *Quod vidit et audit.*

24) Vers. 50. epistola ita transfertur: *Acceptare id huius, alacris. Scherz.*

25) Vers. 51. leg. *sohen*. *Schüler*. dicitur & *sohen* & *sohen*. Sed hic Cod. Vind. clare habet: *sohen*, cum quo consentit Vat. & Flac. *Scherz.*

26) Vers. 52. & seq. sic verto: *Qui vero est properant, contendunt ut fidem ejus recipiant. Scherz.*

27) Vers. 55. *Giduont asari*, vulgò, certiores faciunt, certificant, attestantur: *Gir. iosephus* obligant. Testes signa apponunt fœs in rei certitudinem. Sed rectius videtur legendum: *asari, liutuari*, manifestum, *lutuari*. *Ostr. IV; ult. 61. & libi. vid. Glossar. meum. Schüler.*

28) Vers. eod. Cod. uterque: *so let mari.*

29) Vers. 60. *Gi faera*. Vulgò. Sed & *Freherus* legit: *si faera*, *Schüler*. Uterque Cod. & *faera*. *Scherz.*

„Ni mizit er imo sinaz guat,
 „so er vns suntigon duat.
 „Er imo thaz gimeine,
 „then sinan geist deile.
 „Uuant er sin selbes kind ist.
 „thaz imo ¹⁰ al liobesten ist.
 „Giuiuso fagen ih iu thaz,
 „thaz gibit er imo allaz alangaz,
 „Ther man sih thaz gilerit,
 „thia gilouba in ¹¹ ina kerit: ^{Qui credit in filium.}
 „Giduaz ¹² er er hugu sinan
 „in euuon filu blidan.
 „Themo afur thaz ni giduat,
 „quimit seragaz must.
 „Joh uuonot inan ubari
 „Gotes abulgi.
 Ni lag ¹³ Johannes ¹⁴ noh tho in uuar,
 „in themo ¹⁵ karkere thar,
 Tho thiz uuard sus gibredigot,
 „fon imo also giredinot.

*Non mensurat illi dona sua,
 sicut nobis peccatoribus facit;
 Ipse ei hoc communicat,
 Spiritum suum partitur.
 Ille enim ipse filius est,
 qui ei omnium carissimus est.
 Profecto dico vobis hoc,
 quod det ei omnia ex integro.
 Qui sibi hoc dicit,
 fidem in eum vertit:
 Facit is ante opinionem suam,
 in aeternam malitiam gaudere.
 Et vero, qui id non facit,
 venit dolorosa conscientia,
 Atque manet super istos
 DEI indignatio.
 (Porro) nondum Johannes tunc iacuit certa
 in carcere,
 Quam haec ita predicarentur
 ab ipso ita proferrentur.*

Jesus fatigatus ex itinere, Joannis 4.

CAP. XIV.

SId tho thesen thingon
 „suar Christus ¹ z'en heimington.
 „In selbaz geuii sinaz,
 „thio buah nennent uns thaz.
 Thera ferti er uuard ² yrmait
 „so ofto ³ far anemo duit,
 Ni lazent thie ⁴ arabeici es frist
 „themo uuarlichio man ist.
 Fuar er thuruh Samariam,
 „zi einera burg er thar tho quam.
 In themo ⁵ agaleize,
 „zi cinemo gifaze.
 Tho gifaz er muader,
 „so uuir ⁶ gízalcun ⁷ hiar er,
 Bi cinemo brunnen,
 „thaz uuir ouh puzzi nennent.
 Ther Euangelio thar quit,
 „theiz mohti uuefan sexta zit,
 Thaz ist dages heizlsta,
 „ioh arabeito meista.

POff has res
 „iuit Christus domum
 „In suam ipsius regionem (patriam)
 „Biblia nominant nobis eam (Galileam.)
 Hoc itinere fuerat fatigatus,
 „quod sepe sane zelus ipsi fecerat,
 „Non permittunt labores temporis intervallum,
 „ei qui strenuus vir est.
 Post per Samariam,
 „ad opidum ibi venit,
 „In hac molestia (itinere)
 „ad aliquam sedem.
 Tunc confedit fatigatus,
 „ut narravimus ante,
 „Ad aliquem fontem,
 „quem ⁸ Es puteam vocamus.
 Evangelista hic dicit,
 „quod fuerit sexta hora,
 „Que est dici calidissima,
 „Es molestissima.

Digt.

30) Vers. 66. Cod. Vind. *alliebesen*.

31) Vers. 70. Cod. uterque *kan*.

32) Vers. 71. Cod. Vind. *giduat er hagi finen*. Alt Vat. habet: *hagi*. Unde liquet reddendum esse hunc versum: *Egit illi animum suum hoc*.

33) Vers. eod. Freherus pro: *er er*; lege: *semel tantum er*; sed ego nil muto: *er hagi finen*, utraque opinetur: *ob er sicte versificat*. Schütz.

34) Vers. 77. Margini utriusque Cod. haec sunt inscripta: *Nondum enim missus fuerat Johannes in Carcerem*.

35) Vers. eod. Cod. Vind. *sifit*: *uobdo*.

36) Vers. 78. Cod. Vind. *karkere*.

Ad CAP. XIV.

1) Vers. 2. Cod. Vind. *zi then*.

2) Vers. 3. Freherus: *in selbaz geniz suan*. Genui, Grw. Regio; *districus*. Bringuo, Waigou. Schütz.

3) Vers. 5. Cod. Vind. *irmait*.

4) Ex utroque Cod. legendum: *farantem* i. e. iter, facientem.

5) Vers. 7. Cod. Vind. *arabeici*.

6) Vers. 11. Cod. Vind. *agaleize*. Sed *agaleize* bene se habet, denotat autem *solertiam*, non *molestiam*, cui supra ad 1, 1, 2. notavi. Verte itaque: *In illa solertia seu in illo seruire iter facienti*. Schütz.

7) Vers. 14. Pro: *gizalcun* Cod. Vat. sed vitiose exhibet: *gizaltun*.

8) Vers. eod. Cod. Vind. & Vat. *na biaz er*; nunc modo antea.

R 3

9) Vers.

Thie iungon or 9 ir zilotus Discipuli eius abierant in Ci-
in koufe, in muas tho holetun. viant.

Thaz sie thes gizzizin
10 mit selbes Christus imbizzin.

Uaz Drahcin thar faz cino, 25.
fo quam ein uuib thara tho,

Thaz si thes giholoti, Dicit ei Ihesu, mulier,
thes uuazzares giholoti. de mibi libere.

11 Uuib, quad er, innan thes
12 gib mir thes 11 drinkinnes.

13 Uuird mir zi gifuare,
14 thaz ih mih nu 11 gikuale.

15 Uuis mag thaz, quad si, uuerden, 18
16 thu bist 16 Judusger mann,

17 Inti ih bin thes 17 thioties,
18 thaz thu mir fo gibioties.

Thaz ofonot Joannes thar,
19 bi thiu si fo quad in uuar.

20 Bi thiu si thaz fo zelita, Non enim uenerat
Iheri sam-
itach. 40.
thaz 17 drinkan fo firfageta.

Uuanta thio zua liuti,
21 ni eigin 18 muas gimuati

22 Uuergin 10 z'iro mazze,
23 in 11 einem fazze.

Oba 11 tu, quad er, darist, 45.
thia Gotes 11 gifti 11 irknatist,

Joh 17 uuer thih bitit thanne,
ouh hiar zi drinkanne,

Thu batis inano do far,
er gabl thir in ala uuar,

Zi liebe ioh zi uuonnon,
springantan brunnon.

Discipuli intenti erant
in cenando, 15. cibum petentes.

Ut eum pararent
ad Christi prandium.

Interim Dominus ibi sedebat solus,
tum venit mulier isthuc,

Ut id intenderet, (id intendens)
(ut) aquam peteret.

Mulier, dixit, interea
da mihi bibere,

30. Erit mihi commodum,
et me nunc recreem.

Quomodo potest hoc, dixit illa, feri,
Tu es Judaeus vir,

35. Atque ego sum hujus populi,
ut tu me sic petas.

Hoc aperit Johannes hic,
apud quem ea sic dixit sane,

Propterea hoc ita dicebat,
bibitionem denegabat:

Namque hi duo populi
non habent cibum continuum,

Sed licet ad ipsorum mensam
in uno vase.

Si tu, dixit ipse, faceres,
ut (DEI) domum agnosceres,

Atque quis te petat hinc
et hic bibere.

Tu peteres ipsum illico,
(ut) ipse daret tibi reuerſo,

50. Ad vitam et ad voluptatem
vivam aquam.

Ni

Non

9) Verſ. 21. Cod. Vind. iro zilotus.

10) Verſ. 24. Uterque Cod. ita legit: mit ſelben Chriſt
imbizzin, itaque verſus hic & precedens ſic
ſunt Latino donandi:

Ut id diligenter curaret

Et Chriſtum illis (ſc. cibis) reſtiteret.

Gil. Keronis: imbia, reſuſcio. Imbizzante, re-
ſiſcences. Imbizzin, reſiſcant. Zo imbizzin, ad
reſiſtentionem. Scherz.

11) Verſ. 30. Cod. Vind. & Vat. drinkanne.

12) Verſ. 32. gikuale, reddere: refrigerum.

13) Verſ. 33. Margo Cod. utriusque habet: Quomodo
tu Judaeus cum ſis.

14) Verſ. 34. Cod. Vind. Judjger.

15) Verſ. 35. thioties. Cod. Vind.

16) Verſ. 39. hi uix. lege: bibitis. vide tamen Not-
ker. Fialm. XXV. f. Schilter. Cod. Vind. &
Vat. habet: Bibim. Mallem itaque hunc Ver-
ſum & ſeq. reddere hac ratione:

Quare illa ſic dixit certe, i. e. id ita pro-
ponebat,

Bibis pro: quare occurrit infra IV. 170. & 171.
& 172. Scherz.

17) Verſ. 40. drinkan aptius reddes per: Potum, Pe-
titionem. Scherz.

18) Verſ. 42. muas gimuati, forte: gimuati, com-
munionem. Schilter. Non opus eſt correptione tex-
tus. Gimuati, quod in utroque Cod. occurrit,
hic exprimi debet per: uolentes, libentes. Unde
verſum 42. & tres ſeqq. ita tranſfero:

Si quidem hi duo Populi (Judaei & Samaritani)

Non habent cibum libentes

Utiquam ad ſuum pacem, i. e. nutritionem
In eodem vaſe.

19) Uuergin, eſt noſtrum: iugend. Ataz panem, &
per ſynecdochen ſpeciei pro genere alimentum
quodlibet denotat. Ataz pro pane uſurpatur in-
fra III. 10, 67. ſeqq. ubi Chriſtus ad Mulierem Ca-
naanitam dicit:

Niſt quad er ibo, fruma thaz,

Thaz man zahke thaz man

Then kinden ir then bandon,

Inti uerſp 12 12 then banton.

Non eſt, dicebat ille (Chriſtus) tum bo-
num hoc,

Ut ſubtrahatur panis

Iheris ex manibus

Et obijciatur illa canibus. Scherz.

20) Verſ. 43. pro: z'ire MSC. Caſar. habet: 21
ire.

21) Verſ. 44. Cod. Vat. & Vind. etuere.

22) Verſ. 45. ihu. Uterque Codex.

23) Verſ. 46. gift eſt in utroque MSC.

24) Pro: irknaſt Cod. Vind. exhibet: irknaſt.

25) Verſ. 47. uerſid habet Flacius, ſed legendum e-
ſt: uer ihu. Et mox 9. 50. pro: ſui, lege: 21.
Sic & Freherus utrobique. Schilter. Cod. Vind.
habet: Uuer diſ. Et poſtea: 21. Verſum huc
& ſeqq. quinq; clariſ ſic tranſferri poſſe
arbitror:

Et quis te roget inde (ex hoc puteo)

Ut etiam hic potu reſiciatur.

Tu reſpice illum ualde

Ut tibi daret reuerſum

Ad deſolationem et paſſum

ſecurum ſentem.

Ni habes, quad si, ¹⁶ fromin, ^{Domine ro-}
 fazzes uuiht zi thiū hera in. ³⁷ ^{que in quo}
¹⁸ Thu herzua ²⁰ gilepphes, ^{habet haerere.}
 uuiht thelles far gilepphes.
 Uuas mag ih zellen thir ouh mer,
 ther ¹⁰ buzz ist filu ¹¹ diußer.
 Uuar nimist thu thanne ubar thaz,
 uuazar fiazantaz? ^{Nemoquid maior et po-60.}
 Furira, uuan ih, thu ni bist, ^{et nostro Jacob.}
 thanne unßer fater Jacob ist.
 Er drank es, so ih thir zellu,
 ioh sinu kind ellu,
 Er ¹⁴ uuolla iz al bithahta,
 thaz er mit thiūnan uuihta,
 Joh gab vas ouh zi nuzzi,
 thesan selbon puzzi
 Quad unßer Druhtin ¹⁵ x'iru tho
 firmim nu uuib the ih redino. ^{70.}
 Firmim thiū uuort ellu,
 thiū ih thir hiar nu zellu. ^{Omnia qui bibū}
 Ther thuruh thurst githenkit, ^{ex aqua.}
 thaz thelles brunnon drinkit.
 Nist lang zi themo thinge
¹⁴ nub afur'nan thurst gichuinge. ^{75.}
 Ther ¹⁷ afur untar mannon,
¹⁶ nuzzit minan brunnon,
 Then ih imo thanne,
 gibu zi drinkanne,
 Thurst then mer ni thuingit,
¹⁷ uuant er in imo springit,
 Ist imo kuali thrato,
 in euuon int anin t'ento.
¹⁸ Thu mohtis, quad siu, einan ruam.
 ioh ein gifuari mir giduan,
 Mit themo ²⁰ brunnon thu nu quist,
 mih uuenegun gidranktist.
 The ih zi thes puzzes diuifi
 sus emmizigen ni liafi. ^{90.}
 The ih thuruh thino guati
²⁰ bimiti thio arabeiti. ^{Voca vitum tuum.}
 Holo, quad er, far zi erist,
 thinap gommen thar er ist.

4 So

Tunc

Non habes, dixit illa, mi optime,
 vasis quicquam ad infundendum.
 (Quod) huc portare,
 aliquid ejus haurires.
 Quid dicam tibi amplius?
 putens est multum profundus.
 Unde sonas igitur praterrea
 aquam facientem?
 Major, opinor, non est,
 quam noster Pater Jacob est.
 Ille bibebat, quod tibi dico,
 Es ejus liberi omnes,
 Ipse bene id omne perpendit,
 ut propterea eam benedixerit.
 Et dedit nobis ad utendum,
 hunc ipsum puteum.
 Dixit noster Dominus ad eam hic:
 attende jam mulier quod loquor.
 Percipe verba omnia,
 quae tibi hic refert.
 Quicumque ob sitim coeperit,
 ut de hoc fonte bibat,
 Non diu est ad hoc,
 ut iterum cum sitis ardeat.
 Qui autem inter homines
 fruiat meo fonte,
 Quem ei deinceps
 dabo bibendum,
 Sitis illum amplius non ardet,
 nam ille (fons) in eo salit,
 Estque ipsi gelidus valde,
 in aeternum Es sine fine.
 Tu poteris, dixit ei, gratum quid
 Es commendari mihi facere,
 Fonte illo, (de quo) jam dicis
 me miferam si potares,
 Ut ego ad hujus putei profunditatem
 sic assidue ne currerem:
 Ut per tuam bonitatem
 euiterem hunc laborem.
 Voca, dixit ipse, illico prius
 tuum vitum ubi is est.

26) Verf. 17. exprime: Domine. Scherz.
 27) Verf. 18. Quae Codicis Vind. margini hic adscri-
 pta sunt, ita se habent: Domine, neque in quo
 haerere, habes.
 28) Verf. 17. Cod. Vind. thabera zas. Melius Cod.
 Vat. thu bera zas.
 29) Verf. eod. Versionem bene se habere admodum
 dubito, quia nullibi, quantum quidem recor-
 dor, vocem: gilepphes pro: portare, sentiam
 fuisse reperi. Forte rectius hunc verbum ita red-
 dideris. Ut hoc (cum eo vase) occurreres. Sue-
 cis: löpa, est: currere. Islandis: ad bleyga.
 Danis: løbe. Belgis: loopen. Idem significat
 Anglo-Sax: blæpan est saltare: quod Gothi
 blæpan reddunt. Vid. Jan. in Gloss. Ulphilae.
 Goth. v. hisapan. Scherz.
 30) Verf. 18. ex utroque Cod. lege: pætt. Quod &
 supra habuimus hoc cap. 9. 16. & infra 9. 63. &
 29. Apud Willeramum c. 4. est Pæzza. Putens.
 In Glossis tamen Florentinis legitur: Bæzza, pu-
 tens. A. de Paltheu. ad Fragm. Vet. Ling. Theot.
 Lambecianum p. 424.

31) Eod. Verf. Cod. Vind. habet: diefer.
 32) Verf. 65. Uterque Cod. exhibet: uuela.
 33) Verf. 69. Cod. Vind. zi ira.
 34) Verf. 76. Cod. Vind. habet: Neld aay nen. Re-
 alius ita legitur: Nub aay nen. Quin iterum
 illum &c.
 35) Verf. 77. Cod. Vind. aay.
 36) Verf. 78. Cod. Vind. niazit.
 37) Verf. 82. & seqq. duo ita vertendi sunt:
 Quando ille (fons) in ipso salit,
 Est ipsi refrigeratio valde,
 In aeternum fauoris.
 Nam 9. 84. legendum esse patet ex Cod. Vind.
 in eadem monumentis. Pro quā ultimā voce, sed
 ex descriptis vitiis, in Cod. Vat. est ma-
 monta.
 38) Verf. 21. ad h. 7. vid. quae habet Junius ad Will.
 p. 100. seqq.
 39) Verf. 87. Cod. Vind. brauen.
 40) Verf. 92. Cod. Vind. bimidi.

- 41) So, zilot iuer hera far,
ih zellu 44 hiu bethen thaz uuar.
Ih ni haben, quad su, in uuar, 41
uuiht gommannes 44 far.
Gab antuuurti gimuati
sines selbes guati:
42) Thu sprachi in uuar, nu so zam,
„thu ni habes gommen. Deus dicit
43) Giuuiffo zellu ih thir nu,
„fini habetost thu iu:
44) Then thu asur nu 44 habis,
„ioh thir zi thi u 44 liub is,
45) Uuant er giuuiffo thin n'ist,
„bi thi u sprachi thu so iz uuar ist.
Min muat, quad si, duat mih uuis, Domine ut
viro Pro-
phetas es.
thaz thu forsago sis. 100.
Thinu uuort nu zeltun,
thaz man thir er ni fagetun,
Unfere alfordoron,
thie betotun hiar in bergon,
Giuuiffo uuan ih nu thes,
thaz thu hiar 47 bita ouh suaches.
Quedet ir nuh Judeon nu, 48
thaz 49 si zi Hierosolimiu,
Stat silu richu,
zi thi u gilumpflichu.
Uuib, quad er, ih fagen thir,
thaz giloubi thu mir,
40) Quemen noh thio ziti
mennigon binoti,
Thaz ir noh hiar, noh ouh thar
ni betot then Fater, thaz ist uuar.
41) Tunc attendite vos hic,
referam vobis ambores verum,
Ego non habeo, dixit illa, reuera
nihil mihi amplius.
Dedit responsum benignum
ipsiusmet Bonitas:
Tu dicis reuera sic, ut decet,
tu non habes verum.
Certe dico tibi nunc,
quinque habuisti tu utique:
Quem vero nunc habes
Et tibi praesertim carus est,
Enimvero certe tuus non est,
ideo dicis tu prout verum est.
Mens mea, dixit ea, reddit me certiorum,
quod tu propheta sis.
Tua verba iam referant,
quod tibi ante non fuit dictum.
Nostri Maiores
adorarunt hic in monte.
Certe arbitror ego nunc hoc,
quod tu hic adorationem quoque quaeras.
Dixistine etiam nunc Iudei,
quod id sit (solum) in Hierosolymis,
Urbe multum diuite,
Et praeterea decora.
Mulier, dixit ipse, dico tibi,
hoc crede mihi,
Venient adhuc tempora
homini-bus certo,
Quod vos nec hic nec isthic
orabitis Patrem, hoc verum est.

Pro-

41) Vers. 95. Hic & seq. Versus ita transferendi sunt:
*Quodsi fletet vester (maritus) hic non
sc. venire,*

Ego vestram utrique dicam veritatem.

42) Pro: *hiu in y. 96. ex Cod. Vind. pone: ih.*
43) Vers. 97. in margine Cod. utraque extat: *Non
habes verum.*

44) Vers. 98. *far* non est: *amplius*; sed: certe, omni-
ao. ipsum Christi responsum ostendit vocem:
Amplius hic locum invenire non posse. Scherz.

45) Vers. 109. Cod. Vat. legit: *siabiz*; ut & Vind.
quod omnino tolerari potest. Rostgaard. hac ad
h. l. notat: *siabiz*, exerceo, celis, cum quo con-
versari. Staden. in Expl. Vuc. Bibl. Germ. pag.
694. hunc versum ita exprimit: *an den da an dich
habetst.*

46) Vers. 106. Cod. Vind. *liabiz*. Hic versus aptius
ita exponitur: *Et per quem, quo ipso, tu de-
stationem tibi nunc comparas, delictaris.* Eadem
ratio loquendi occurrit infra III, 20, 291. ubi
cocus viti donatus dicit:

*Ther wir so fram gillutta,
Thiu angu wir inideta.
Qui mihi tam gratam rem praestitit,
Et oculos mihi illuminavit.*

Conf. IV, 36, 24. Scherz.

47) Vers. 116. *Bita* adoratio. *Reicu*, adorare. Frag-
mentum vetustius de hac historia:

*Hir sagent, hiorana
Thia bita in Hierosolyma.
Vex dictis electam
Adorationem in Hierusalem. Schiller.*

Bita & Schillerus, & Paltherius ad Fragm. Vet.
Lingu. Theotic. Lambec. p. 436. explicant per
orationem, *getst*. Mallem etiam hic exponere
per *moram*, *commorationem*: quod vox: *bita* or-
dinarie significat. infra III, 24, 79.

*Ni deta si thei the bita,
Si illino zi ino gillta,*

*Non faciebat illa in eo tuam moram,
Ipsa celeriter ad illum properabat.*

Adde IV, 39, 19. & V, 5, 7. conf. Jun. Glossar.
Ulphila-Goth. in v. *viden*. Commodum vix huc
in hoc usurpata sentio locum & hic & in allegato
Fragmento invenit: Hic quidem hunc in modum:
*Quod tu hic moram seu commorationem sc. ad
peccata hic fundendis, quaque quaeras, sc. uti Ma-
iores nostri.* Scherz.

48) Vers. 117. in margine Cod. Vind. habet: *Et vos
dicitis: quod Hierosolyma est.* Alit Cod. Vat. ha-
bet: *quia Hierusalem.*

49) Vers. 119. in Cod. Vind. legitur: *si zi cum accentu*
unde augeor hic descriptorem illius MSC. de-
buisse scribere: *si zi uoica voce.* Cuius signifi-
catio bene huc quadrat: *si zi idem est ac: con-
ueniat*; infra III, 26, 1. *iz fuit uos so drato*,
nobis tam valde conuenit. Sic: *sozi* pro *con-
ueniret* supra I, 8, 21. habuimus. Vid. notam ad
illam locum. Versum 119. & duos sequentes hunc
ita transfero:

Quod conueniat (sc. ut sit locus orandi)

Hierosolymis,

Urbi multum potest,

Et ad hoc apta. Scherz.

50) Vers. 121. Cod. uterque: *Quemen.*

p) Vers.

Giuvuiffio ir betot alla frist,
thaz iu " unkund iz ist. Not adoramus quod dicimus. Salus ex iudeis.
Uuir selbe beton afur thar, " 130.
thaz uuir uizzun ala uuar
Uuanta heil, fo ih " redinon,
thaz quimit fon then iudion
Toh " quamit noh thera ziti frist, " 135.
" ioh s'ouh nu geginuuertig ist,
Thaz betont uare betoman
then farer " geistlichio fran.
Uuant er fuachit filu fram,
thrato rehte betoman,
Thaz sic'nan geistlichio,
beton io gilichio. ipsum est Deus. 140.
Ther geist ther ist Druhtin,
mit filu hohen mahthin.
Mit uuaru uulst ther Gotes geist
thaz man in anbetu meist.
Si nam gouma harto 145.
thero Druhtines uorto,
Joh kerta tho mit uorte,
zi diufemo antuuaru: scribas quia Mat. sic veniens.
Ein man ist vns gheizan, " 150.
ioh scal ouh Christu heizan.
Uns duit " sin kunft noh uuanne
thaz all zi uizanne.
Irrekit uns in guati
allo thefo dati,
" Ouh scono ioh giringo,
manegero thingo. 155.
Gab iru mit milti,
tho. Druhtin antuuaru: Responde istis: ego sum qui lo-
quor vobis.
Thaz bin ih, giloubi mir,
ih hiar sprichu mit thir. 160.
Tho quamun thio iungoron innan " thes,
sic tuuntar uuas " thes thinges.
Sic uuuntoroton harto,
iro zucio uorto.
Thaz sih liaz thi u sin diuri
mit otmuati so nidiri, 165.
Thaz thaz " euuinigan lib,
lerta thar cin armaz uuib.
So slumo siu gihorta thaz, Reliqui hy-
dram.
" fruuarft si far io thaz faz. 170.
Ita in thia " burg in,
" ziu liuth sageta thiz " in.
Quemet, quad si, sehet then man,
ther mir thaz allaz brahta fram.

Mit

Profecto vos adoratis omni tempore
quod vobis ignotum est.
Nos ipsi vero adoramus ibi
quod nos scimus omnino.
Namque salus, quam retero,
venit à iudeis.
Sed veniet adhuc temporis spatium
Et quod etiam iam presens est,
ut adoraverint veri adoratores
Patrem spirituali fiducia.
Nam hic querit multum accurate
valde rectos adoratores,
ut hi ipsam spiritualiter
adorent equaliter
Spiritus est DEUS
cum multum altis potentis.
Cum veritate vult DEI spiritus
et adoratur maxime,
Ista attendebat valde
hec Domini verba.
Et reuersa verbis
ad profundam responsionem:
Vr est nobis promissus,
Et debet etiam Christus vocari,
Nos faciet ejus sapientia aliquando
coram omnium certiores.
Exponet nobis ejus bonitas
omnia illa negotia,
Et pulchra Et subtilia,
varias res.
Dedit ei cum clementia
tunc Dominus responsionem:
Hoc ego sum, crede mihi,
(qui) hic loquor tecum.
Tunc venerunt Discipuli interea,
quibus mirum erat hoc de re,
Mirabantur valde,
Amborum verba,
Quod se demiserit illa sui dignitas
cum humilitate sic inferius:
Quod eterna vita
doceret hic miseram mulierculam.
Quam primum ista audiret hoc,
rejecit statim hydram.
Festinauit in castellum
hominibus narravit hec omnia intus.
Venite, dixit, videte illum Virum,
qui mihi omnia apernis (tulit palam)

Verbus

- 51) Verf. 128. Cod. uterque: ankundaz.
52) Verf. 129. Margo Cod. Vind. non habet verba: Sa-
lus ex iudeis.
53) Verf. 135. Cod. uterque: redion.
54) Verf. 133. in margine utriusque Cod. Sed venit
hoca.
55) In cod. p. Cod. Cæsareus sibi: quimit.
56) Verf. 134. Cod. Cæs. job aus. Vat. autem, job
s aus.
57) Verf. 136. lege ex Cod. Cæs. fram. geistlichio fran
i. e. valde spiritualiter. Scherz.
58) Verf. 149. verba marginis: scimus &c. non sunt in
Cod. Vind. sed male.
59) Verf. 151. knest reddendum est per: Adventus.
Credo Schilterum cum hac verteret, in animo
habuisse vocem: knest.
60) Verf. 171. mallem translatum fuisse: Palere & fa-

cile. Consentit Staden. qui in Explic. Vocab.
Bibl. Germ. p. 218. versum 53. & tres sequentes
hunc in modum reddit: seine Güte erkliert uns
alle diese Geschichte; auch siben und secht vieler-
ley Sachen.

- 61) Verf. 161. margo Cod. Vat. habet: Continuo vene-
runt.
62) Verf. 163. thes thinges reddo: colloqui horar.
Scherz.
63) Verf. 167. legendum: emuiga. Quid & habet
Cod. Vind. Scherz.
64) Verf. 170. framazf. Cod. Vind.
65) Verf. 171. melius hic burg vertitur per: Urbem.
Scherz.
66) Verf. 172. 24a exhibet uterque Cod.
67) Verf. 173. Margo Codicis utriusque habet: Veni-
te & videte hominem.

Mit uuorton mir al zelera,	175.	Verbis mihi omnia enarrauit,
fo uuas ih mit uerkon sitota.	<i>Nuncquid ipse est Christus.</i>	quicquid ego opere ipso feci.
68 Scal in Christus sin fromin?		Debeatne Christus esse, mi optimi?
ih sprichu bi then 69 uuan min.		ego dico per fidem meam.
Thaz selba 70 sprich ih bichlu,	180.	Hoc ipsum dico propterea,
71 iz ist gilih silu thiu.		est similis multum hic:
Bi then gidougnen segnin,		Ob arcanas benedictiones,
fo dunkit mih theiz megil sin.		videtur mihi quod possit esse.
Er al iz untar uuesta,		In omnia cognouit,
thes mih noh io gilusta.		quacunque ad huc appetivi (patravi)
Sie iltun tho bimanne	185.	Festinauit tunc virum
fon theru 72 burg alle,		de castello omnes,
Ilcun al bi gahin		Festinauit omnes prope
thaz sie 'nan gifahin	<i>Interca rogabant discipuli ut</i>	ut ipsum viderent.
Innan thes 73 bathun thar,		Interca rogabant tunc
thie iungoron then meistar,	190.	discipuli magistram,
Thaz er thar gilazi		Ut istud scderet
zi dagamuase, inti azi.		ad prandium, & ederet
Er quad, er muas habeti,	74	Dixit ille: se cibum habere,
fo s'er in thar tho sageti,		prout ipse eis hic diceret,
Mit suazlichen gilustin,	195.	Cum dulci voluptate,
thoh fi es uuiht ni uuestin.		quomodo isti de eo quicquam non scirent.
75 In quam tho in gihahit,		Illi veniebat in mentem,
thaz man imo 76 is brahti,		quod quis ipse id attulerit,
Unz se odo uuarun zi theru 77 burg,		Dum forte fuerint in castello
koufen iro northurf.	200.	ementes necessaria.
Min muas ist, quad er follo	<i>Mens cibum est volens.</i>	Astus cibum est, dixit, plene
mines fater uuillo.		mei Patris voluntas.
The'ih emmizigen 78 yrfulle,		Ut ego assidue adimpleam
80 fo uualfo er selbo uuoille	<i>Nunc vos dicit quod adiat.</i>	quicquid ipse velit.
Ir quedet in ala uuari,	205.	Vos dicitis in omni veritate
thaz manodo 81 noh sin fiari,		quod menser adiacet sint quatuor,
Thaz thanne fi, fo man quit,		Ut tunc sit, sicut dicitur,
reht arno gizit.		verum mensis tempus.
Nu sehet mit then ougon,	82	Nunc videte oculis,
biginnet umbi scouon,	210.	incipite circumspicere,
N'ist 83 akar hiar in riche		Ehne ager hic in regione
N'ub er 84 zithiu na bleiche.		qui non iam albescat.
Ni sie zith in sih machon,		Quin sit tempus cum metere,
s'os ih iu hiar nu rachon.		sicut ego vobis hic iam refero.
Thaz fruma thie gibura	215.	Ut fructus agricole
fuarten in thia feiura.		ducant in horreum.
Ih santa iuih arnon,	<i>Ego misi vos.</i>	Ego misi vos metere,
ir ni fatut 85 tho thaz korn.		vos non sevisitis grana.
Giangut ir binoti		Iis vos sane
in anderero arabeiti.	220.	in aliorum labores.
Giloubta thero liuto	<i>Et dixerunt autem illi.</i>	Crediderant illorum dominum
filu thar tho 86 thrato,		multi hic valde
Thie		

Qui

68) Vers. 177. ita transfert: *Er itne id (ille vir) Christus Dominus meus?* Scherz.

69) Vers. 178. reddidit: *Ego dico (id' assero) juxta meam opinionem.* In Cod. utroque & Edit. Flacciano non est *autem* min, sed *maxime*, quod est pluralis s. *maxime*, opinio. Scherz.

70) Vers. 179. *sprichu ih.* Cod. *Vind.*

71) Vers. 180. reddidit: *id' (quod utempe Messiam, Christum dicitur) est valde simile hanc.* Scherz.

72) Vers. 186. reddidit: *ex Urbe.* Scherz.

73) Vers. 189. *Idem.* Cod. *Vind.*

74) Vers. 193. in margine utriusque Codicis extat: *Ego cibum habeo.*

75) Vers. 197. verba: *Illi veniebat tunc in mentem.* Scherz.

76) Vers. 198. Cod. utroque exhibet: *iz.*

77) Vers. 199. iterum reddidit: *in Urbe.*

78) Vers. 201. verba marginis omitti sunt in Cod. Cæsario.

79) Vers. 203. *ipsa.* Cod. *Vind.*

80) Vers. 204. *se assero se.* Cod. *Vind.* & *Vat.*

81) Vers. 206. Cod. *Vind.* *in vobis.*

82) Vers. 209. in margine utriusque Codicis lego: *Levate oculos vestros.*

83) Vers. 211. Cod. *Vind.* *acker. n'ist restitus vertitur: Non est.* Scherz.

84) Vers. 212. lege ex utroque Cod. *si thiu.* Unde transfero: *Quin ad hoc se applicent.* Scherz.

85) Vers. 218. Cod. *Vat.* *thob*, tamen. Ast *Vind.* habet *tho.* Scherz.

86) Vers. 222. Cod. *Vind.* *deris.*

87) Vers.

Thie thara z'imo quamun,
thia lera firmamun.
Gimuat ⁸⁷ sagota er tho in,
uwas zuene daga thar ⁸⁸ mit in.
Milti ⁸⁹ sino'z datun,
⁹⁰ so se 'nan thar tho batun.
⁹¹ Giloubta iro ouh tho in uara
filu harto mera.
Uuanta sin felbes lera,
thiu uwas in harto ⁹² mera.
Sprachun sic tho blide,
zi themo selben uuibe,
Thiu crist thara in thia ⁹³ burg,
deta fina kunft kund :
Ni gilouben uuir in uara ⁹⁴
thuruh thia thina lera.
Nu vns thiuruma irrecinta,
thaz er vns selbo zeinta.
Nu uuizzun in ala uuari,
thaz er ist heilari.
Thaz er quam hera zi uuorolti,
er mennigon gineriti.

*Qui hac ad ipsam veniebant,
hanc doctrinam percipiebant.
Benigne dixit (predicavit) ipse eis,
Fuit duos dies ibi cum ipsis.
Gratie id ejus fecerant,
cum et ipsam tunc rogarent.
Crediderunt eorum etiam tunc revera
multum valde plures.
Namque ipsismet doctrina
hac erat eis longe plaris.
Dicebant tunc hilares
ad eandem mulierem,
Quae antea in castello
fecerat ejus adventum notum.
Non credimus revera
propter tuam loquelam,
Postquam nobis hoc bonum obtigit,
ut ipsemet nos doceat.
Nunc scimus per omne verum,
quod ipse est salvator.
Ut teneret hac in mundum
et homines liberaret*

*Fama exiit, quod in Galileam venit. Matth. IV. 23.
Marc. VI. fin. Luc. IV. 14. Joh. IV. 43.*

CAP. XV.

FUar tho Druhtin thanana,
sid tho thercra redina,
Sid tho themo thinge,
zi themo heiminge.
Es mari uuort tho quamun
so uuit so Syri uuurun,
So uuit so Galilea bihang,
ther liut ingegin aller giang.
Thaz mari uuard ouh managfalt
ubar Judeono lant :
Ubar liuti manage,
thie fuarun al zi samant,
Si gerotun al bimanne,
inan zi rinanne.
Ioh sih zen sinen guatin,
Ioh ¹ ettesuuaz gifuagtin.
Thie brahtun imo ingegini
siechero manno menigi,

Bisan-

ABlit Dominus inde
post hos sermones,
Post hanc conventum,
in Patriam.
^{5.} Fama tunc exiit
quam late Syria fuit,
Quam late Galilea patet,
populus obvium omnis fuit.
^{10.} Hec fama facta etiam varie
per judeoram terram :
Per populos varios,
qui omnes converterunt.
Desiderarunt omnes et singuli
ipsum attingere,
^{15.} Atque se ejus bonitatibus
aliquatenus approxinare.
Hi attulerunt ipsi obvium
egrotos homines varios,

Curre-

⁸⁷) Vers. 226. Uterque Codex habet : *sagota*, unde hic versus ita reddendus : *Benigne inferviebat eis, excipiebat eos.* Vid. supra I, 8, 44.

⁸⁸) Vers. 226. in margine utriusque Codicis legitur *Manfi ibi duos dies.*

⁸⁹) Vers. 227. uterque Cod. *sino'z*.

⁹⁰) Vers. 228. Aptius redditur : *Cum illi ipsam tunc rogabant.*

⁹¹) Vers. 229. & seq. ita est exprimentus :

*Crediderunt illi (sc. formae Samaritanæ)
tunc revera :*

Multo admodum plures. Scherz.

⁹²) Vers. 230. *mens* hic transfero : *grata*, accepta. Argentine mites mei dicunt, *eben so mer*, i. e. *eben so* gem. *Umer* est ingratus, non acceptus, ungenüßig. *Enomologus meus* MSC. lat. 13.

Manier ist *unworte*
da er gern liip werte. Scherz.

⁹³) Vers. 231. *reddo* : in Urbr. Scherz.

⁹⁴) Vers. 237. in margine post *loquelam* Cod. Cæsareus habet vocem : *credimus.*

Ad CAP. XV.

¹) Vers. 16. Cod. Vind. *eben usaz.*

Bifangan mit ummahtin ioh mißlichen fuchtin.	20.	<i>Correptos imbecillitatibus & variis morbis.</i>
Sie heilt er sos er mohta, ^{Et sanavit omnem} thio funta thana fluhta.		<i>Hos (ut) sanaret sicut & potuit peccatum inde tolleret</i>
Leh in lib inti guat, ioh harto frauualichaz muat.		<i>Largiretur eis vitam & bonum & valde letum animam.</i>
So er tho gifah thia menigi al queman imo ingegini. ⁴	25.	<i>Cum ipse videret hanc multitudinem omnem venire ipsi obviam,</i>
Mit ougin bliden er sie inthang. ioh ufan einan berg giang.		<i>Oculis letis eos recepit, & montem aliquem ascendit.</i>
So Druhtin selbo thar gifaz, thes vns iamer ist thiu baz,	30.	<i>Cum Dominus ibi confedisset, (id) quod nobis semper est eo melius,</i>
Uuir iamer blide in uuara, fulichera lera.		<i>Ut semper gaudeamus vere tali doctrina</i>
Tho giangun thie gifuafon, nahor, so sie muafun,		<i>Tunc accesserunt dulces (amici illi) propius ut oportuit</i>
Liob hereron mine, thie lungeron fine	35.	<i>(Ad) discipulum Dominum meum discipuli ejus.</i>
Indet er tho then finan mund, ^{Aperiens ea finem.} the'ist iamer ubar uuorolt kund.		<i>Aperuit tunc os suum, quod est perpetuo per orbem notum,</i>
Tharinne lag, so er uesta, dresio diurista.	40.	<i>In quo latuit, ut ipse scivit, thesaurus pretiosissimus.</i>
Bigond er thaz tho spenton sines selbes uuorton.		<i>Corpi hunc dispensare, propriis verbis</i>
Det er then liutin mit thiu droft, then lungeron thoh zi herost.		<i>Fecit hominibus eo solamen, discipulis tamen praeprimis.</i>
Sie bigan er ⁶ scauon frauualichen ougon.	45.	<i>Corpi eos adspicere letis oculis.</i>
Gruazt er sie zi guate, fus faaslichemo muate.		<i>Compellavit eos optime sic dulci animo.</i>

De VIII. Beatitudinibus. Matth. 5.

CAP. XVI.

S Alig birut ir arme ^{Beati pauperes spiritus.}
in thiu iu thaz muat iz uuelle,
In thiu ir thie armuati
gihultet io mit gimuati.
Uuanta iuer ist, ih fagen iu thaz,
thaz himilrichi hohaz,
Thiu uuonna ioh ouh manag guat,
bi thiu mag sih freuuen iuer muat.
Salige thie milte, ^{Beati misericordes.}
ioh muates mummunte. 10.
Thie iro muatos uualtent,
ioh bruaderiscaf gihaltent.
Buent sie in uuara
erda filu mara.

* Ther

B Eati estis vos pauperes,
quatenus vobis spiritus hoc vult,
Dum vos pauperatem
toleratis ego animo.
Namque vestrum est, ego dico vobis hoc,
caelorum regnum alium.
Gaudium & multum boni,
ideo potest letari vester animus.
II. Beati miseres
& animo dulces,
Qui animo suo imperant,
& fraternitatem servant.
Habitabunt illi reuera
terram multum iocundam.

Quid

a) Verf. 22. in marg. Cod. Vind. pro: omnes, habet:
eos. Eundem & seq. ita reddendos esse omnino
apparet:

*Illos sanavit, sicut & poterat.
Peccatum inde fugavit.* Scherz.

3) Verf. 23. hic Rossguardius in Emendat. Otrifridiana
ponit: sanavit. Danis: legte: sed habetur ille.
Leb, est a liben, liben, concedere. Libenti
pro: concedens, supra habuimus I, 10. 36. ipsum:
Leb occurrit etiam infra IV, 9, 24. hinc patet origo
vocis Leben: cum sit praedictum concessum ab

altero. Hinc etiam est *sanavit*, quod in Glof.
fis Lipsii redditur: praestitit. Scherz.

4) Verf. 27. Margo utriusque Cod. habet: *Videtur
terribis.*

5) Verf. 29. in utroque Cod. in margine est: *Et cum
sedisset, accesserunt ad eum Discipuli.*

6) Verf. 45. Cod. Vind. *sciamus.*

Ad CAP. XVI.

1) Verf. 12. *maates.* Cod. uterque.

2) Verf.

- * Ther hiar then bu biuuirbit,
er iamer thar * n'irfirbit.
Salig sint zi guate ^{Beati qui lugens.}
thie rozegemo muate.
Uuanta infirdiloz thaz fer
droft filu manager.
Joh gifreuit in thaz muat
harro filu manag guat.
Firtiloz in thia smerza,
ioh rozagaz herza.
Guataliches ualent, ^{4 Beati qui etiam.}
thie thurst io hungar thulent.
Thie io thes rehtes gingent,
ioh thara zua * githingent.
Sie uuerdent * ettesuuanne,
mit * seto es filu folle.
Thaz guates sie ginuagon
eigun unz in euuon ^{Beati misericordes.}
Salig thie armherze,
ioh thie * armun uuihti smerze.
Then muat zi thiü gigange
thaz iro leid sie irbarne.
Si quement scioro ana not,
thar man in ginadot.
Thar man gihellit iro muat,
ioh filu liebes giduat.
Ju ist fallda gimeminir, ^{Beati uocandi oculis.}
in thiü ir herza reinaz eigit.
Ir sculur mit sulichen ougon
selbon Druhtin * anscouuon.
Ir sculur io thes gigahen,
mit sulichu iuih nahen;
Mit reinidon ¹⁰ giuuaugen
zi Druhtine iuih suagen. ^{Beati postici.}
Thie fridufame ouh salig,
thie in herzen ni eigen niheinaz ¹¹ uuig. 50.
Mit thiü sie thaz giuueizent,
sie Gottes kind heizent.
Got gibit in zi lonon
thenselbon namon sconon.
Joh duit in thaz gimuat, ¹⁵
mit thes namon guati
Salig thie in noti ^{Beati qui perfectionem.}
thulent arabeiti.
Then man ¹² b'iro guati,
duit ofto uuidarmuatf.
Sie uuerdent filu riche,
in themo hohen himilriche.
15. *Qui hic possessionem acquirit,
is nunquam morietur.*
*III. Beati sunt in Benedictione,
qui lugentis animi.*
*Nam eis soluit dolorem
solarium multifarum.*
*Atque exultat eis animus
valde multum varium bonum.*
*Extinguit eis dolorem
Et lugens cor.*
20. *IV. Benedictione fruuntur,
qui sitim Et famem tolerant.*
*Qui secundum iustitiam ambulant,
atque ad eam inuitant (predicando.)*
*Erant aliquando
satiatis multum pleni.*
30. *Ut boni satis
habent usque in eternum.*
V. *Beati misericordes
Et qui pauperibus condolent.*
35. *Quibus animus ad hoc procedit,
ut eorum calamitas ipsos misericordia afficiat.*
*Ipsi venient commodè sine difficultate
ubi gratiam inuenient.*
*Ubi sanabitur eorum animus
Et multum amabile eis fiet.*
40. *VI. Vobis Et Beatiudo designata,
quorum cor munditiam habet.*
*Vos debetis talibus oculis
ipsum Dominum videre.*
45. *Debetis eo pervenire,
cum talibus vos approximare:
Puris meditationibus
ad Dominum vos iungere.*
*VII. Pacifici etiam beati,
qui in corde non habent ne unicuique bellum.*
*Eo ipso designant
quod DEI filii vocantur.*
*DEUS dat eis pro mercede
hoc nomen pulchrum.*
55. *Atque facit eis hanc gratiam
hujus nominis bono.*
*VIII. Beati qui sollicite
tolerant perfectionem.*
*Quibus pro ipsorum beneficiis
Fuit sepe molestia.*
60. *Hi erant multum divites
in alto celorum regno*
- In

Dum

2) Verf. 9. mallem reddere: *Qui hic hanc habitati-*
onem amittit. Scherz.3) Verf. 16. *n'irfirbit*, quod Flacius habet, Lethio
corrupta, pro: *iamer n'irfirbit*, semper non
mouetur. l. e. nunquam. Ceterum transpositi
hic cernuntur versus de mitibus & lugentibus.
Scheller.4) Verf. 25. Marginal post verbum *esuriunt* addit Cod.
Vind. *Et sistant iustitiam.*5) Verf. 25. *githingent* rectius exposuit per: *tendant*,
conf. notam ad I, 16, 38. Scherz.6) Verf. 29. uterque Cod. *etres uuanne*.7) Verf. 30. Cod. Vind. *frit*.8) Verf. 34. Cod. Vind. *anna*.9) Verf. 44. pro: *asciueuon* Cod. Cef. habet tantum:
*scouon.*10) Verf. 47. lege: *giuuaugen* pro: *giuuaugen*. Vid. infra
V, 9, 110. Scheller. Remedium hic versus non
postulabat; mit reinidon *giuuaugen*, est cum puri-
tatis abundantibus l. e. cum castitate multa; ita
infra V, 23, 103. dicitur: *mit suazin giuuaugen*, cum
dulcedine abundantibus. Sane uterque Cod. habet:
giuuaugen. Nec remedium quadrat; nam reinidon
est substantivum. Scherz.11) Verf. 50. mallem cum Fr. Junio in Notis ad Wül-
ler. p. 129. vertere: *namque contentione*; pro:
eigen uterque Cod. rectissime legit: *egnar*.
Scherz.12) Verf. 59. Cod. Vind. *hi iro*. Versus autem hic
melius ita exprimitur: *Quibus propter ipsorum
probitatem*. Scherz.

In thiu sie iz io gilicho
firtragen frauwalicho.
Ni duet iu iz ouh zi ruachon
Oba iu thie liuti fluachon.

*Pauli estis cum
malefactoribus.*

Ju quimic salda thiu mer,
thaz sie so ahtent iuer.
Thanne se zellent thyruh mih
al ubil anan iuih.

70.

Thaz ni hiluh iuih,
thaz liegent ¹¹ se al thuruh mih.

¹⁴ Blidet iuih muates
ioh harto freuuet iuih thes;

Gaudete & exultate.

Ju ist in himile thuruh thaz
Mihl lon garauuaz.

75.

Irò anon ouh so datun
thero ¹¹ forafogono ahtum.

*Sic enim percuti
sunt propitius.*

Bithiu ni ¹⁶ laget iu iz in uuar,
Uuefan harto filu suar.

80.

*Dum illud aquanimitas
tolerant Leti.*

*Nec faciat vobis sollicitudinem
si vobis homines maledixerint.*

*Vobis veniet beatitudo eo magis,
quod adeo persequantur vos.*

*Namque dicunt propter me
omne malum adversus vos.*

Hec non celo vos

Mentiantur id omne propter me.

Gaudete animitus

Et valde exultate ideo;

*Vobis est in celo propterea
copiosa merces parata.*

Ipsorum Adversores etiam sic fecerunt

Prophetarum persecutores.

*Idcirco ne finatis vobis id profectio
esse valde malum grave.*

Vos estis sal Terræ & Lux Mundi, Matth. 5.

CAP. XVII.

IR birut mihl uuerda
Salz therera erda.
Jucraz ¹ girati
scal falzan uuoerdt dati,

Thaz sie mit then uuuuton
nirfulen in then funton,

Noh mit themo meine,
ni uuerden ² zi az eine.

³ Ir sie, so ih iuih heize,
giduct mir filu suaze.

10.

Joh io mir in muaze
sie liubet zi guate.

Oba iz zi thiu uuirdt,
thazthaz salz firuuirdt,

*Quod si sal evan-
gelii.*

Uuer findit untar manne
mit uuü man gifalze iz thanne,

15.

Ziu ⁴ nihcu iz sid ni ¹ hilphit,
ni si thaz man iz firuuirphit.

Zi thiu ist iz thoh gimuati,
the'iz drecen thar ⁶ thiu liuti.

20.

Ir birut ouh ubar thaz
ein lioht scinentaz

Vos estis lux mundi.

In thefemo erdringe,
thaz uuoerdt ⁷ irriuge.

Nist

Vos estis dignissimum
sal terre.
Vestra passio
debet condire mundi salis,

⁵ Ut (homines) vulneribus
ne putrescant in peccatis.

Neque cum malo

redigantur ad cadaver.

(Si) vos sitis sicut vos vocari

facitis mihi valde gratum.

Atque (si) mihi ad placitum

eos diligitis ad bonum.

Si ad id pervenerit,

ut sal evangetii,

quis inveniat inter homines,

quocum conditatur deinceps.

Ad nihil id posset pervenire,

nisi ut projectaretur.

Ad hoc est tamen commodum,

ut conciliet homines.

Vos estis etiam propterea

lux splendens,

In hoc terre orbe

que mundum illuminet.

Non

13) Verf. 72. Cod. Cxf. sic.

14) Verf. 73. idem Cod. Hlibet.

15) Verf. 74. Cod. Vat. farafogono, sed male, ut Ros-
gardius recte observat. Huic verbum ita red-
detur: *Prophetarum persequuntur. Abstinere est ver-
bum non nomen. Scherz.*

16) Verf. 75. *lager mihl* est: *lege: lozet.* Schilter.
recte. Conjecturam ejus firmat uterque Codex.
Scherz.

Ad CAP. XVII.

1) Verf. 3. *girati* rectius exprimitur per: *Auxilium, mi-
nisterium.* Scherz.

2) Verf. 8. *zi azine* verito: *ad cadaver tantummodo,*
i. e. ad nihil aliud, quam cadaver. Eius pro: *tan-
tummodo*, etiam occurrit alibi. Vid. infr. III, 20,
177. Scherz.

3) Verf. 9. & tres seqq. sic transferendi videntur:

*Vos estis, cum vobis injungo,
Redditis mihi admodum grates*

Atque mihi ad placitum

*Eos facilius acceptos ad bonum i. e. ad
utilitatem ipsorum.*

Lieben significat *acceptum reddere*: vid. Notam ad
II, 14, 106. Scherz.

4) Verf. 17. multis legendum ex utroque Cod.

5) Eod. 7. Cod. Vind. *hilft.*

6) Verf. 20. Uterque Cod. *thie.*

7) Verf. 24. *irriuge.* Nec Rhythmus convenit, nec
verba. Legendum videtur: *ut irrige*, ut supra
hoc lib. c. I. §. 24. Freberus: *thaz uuoerdt irri
ni ge.* Lego simpliciter: *irrius, illuminet.* Schil-
ter. Lectionem Freberianam Schilterianam præ-
ferendam esse uterque Codex docet. Unde ver-
sus hic ita est reddendus: *Ne mandus in via aberret:
datis die uultu nicht irr gebe.* Scherz.

8) Verf.

Nist burg thaz sih giberge,
Thiu stentit usan berge,
In hohemo nolle,
thoh s'iz gerno uuolle.
Ni breannt man ouh thuruh thaz
giuuiffo sinaz " liohtfaz,
Thaz er iz biuuelze,
mit muttu bisturze.
Suntar thes gihelfe,
thaz er iz irheffe,
Ufan hohaz " kerzital,
thaz iz liuhthe ubaral
Sama ni mag iz uuerdan,
ofan uueset " thrato
iues selbes dato.
Ni liuhthe lioht iuer,
man iuih lobon thes thiu mer.
Odo man " thiu mehti
Zellen iu zi krefiti:
Suntar thie siu scouuon,
sih fora Gote frouuon.
Joh Gote thero uuerko
mannilih githanko.

Nirno accendi
locuturam.

sic locutur lxx vobis.

25. Non est castrum, quod se abscondat,
quod stat in monte,
In summo vertice,
et si libenter vellet.
Non accenditur etiam ideo
certe lacerna,
Ut ea operiatur,
modo obtegatur.
Sed eo intenditur,
ut exaltetur,
In altum candelabrum,
ut luceat undique.
Pariter non potest fieri,
ut vos sitis absconditi
Aperti estote valde
vestris operibus.
Non luceat lux vestra
(ut) homines vos laudent eo magis.
Aut (ut) hanc virtutem
referant vestras ad vires.
45. Sed (ut) qui eam vident,
Coram DEO letentur
Et DEUM (propter) hac opera
quibet glorificent.

Nolite putare, quia veni solvere. Matth. 5.

CAP. XVIII.

N I uuanet thaz gizami,
thaz ih zi thiu quami,
Ih iuih in thiu rachi
then uiuzzod " firbrachi,
Odo, so ih nu redino,
thehcinan thero forasagono.
Suntar ih mit thulti
siu bediu uuola irfulti,
Giuuiffo ih sigen iu in ala uuaz,
thaz ni hiluh iulh far.
Ni eigut ir merun guati,
thanne thiz herodi,
Ni gifahit iuih io thaz heil,
thaz cigit himilriches deil.
Zi themo sconon " lanto,
io iuter fuaz giuuent.
Uuizzut ir thie redina,
thio buah thie fagent thanana.

Nisi abundaverit
iusticia vobis.

N E potestis quasi decet,
quod ego ad hoc venerim,
ut vobis hac occasione
Legem tollam (solvam)
Aut, quod vobis iniungo,
quancquam Propheciarum.
Verum (ut) in Patientia
ambo bene (perfecte) impleam.
Amen dico vobis per omne verum,
quod non celo vobis:
Nisi habueritis plus bonitatis
quam hac Dominatio (Phariseorum.)
Non capietis vos salutem,
que habet regni caelestis partem.
Ad istam pulchram regionem
(ut) vestres pes vertat.
Scitis sermones,
Biblia quos dicunt desuper

Uuio

Quomo.

8) Vers. 17. Margo utriusque Cod. habet: Non potest
Gratia abscondi.

9) Vers. 17. verte: in alio colle. vid. Not. ad I, 33, 46.

10) Vers. 23. Freherus: Tū ed, etiamf. Schilter. Non
opus est hac Freheri correctione, quam neque
Codicum habet. Tū ipsum jam denotat: Ecce,
etiamf. Scherz.

11) Vers. 30. Sic & Anglo-Sax. hic: Leobfāt unīr cffe
fettab. Schilter.

12) Vers. 31. Gothica Versio hic: lakarna fāttin. An-
gio-Saxo: efer candelasf. Schilter.

13) Vers. 39. drats. Cod. Vind.

14) Vers. 43. thio. Cod. Vind.

Ad CAP. XVIII.

1) Vers. 2. mallem ita redditum: Ut ego ad hoc, ideo
venirem. Scherz.

2) Vers. 4. Cod. uterque: firbrachi.

3) Vers. 6. Cod. Vind. thebein.

4) Vers. 11. in margine post: vestra, legitur in Cod.
Vind. quam scribarum & Pharisearum.

5) Mallem reddere 9. 13. & seq.

Non accipietis hanc salutem, seu felicitatem,
Ut habeatis regni caelorum partem i. e.
ut gaudii caelestis participes red-
damini. Scherz.

6) Vers. 17. legendum: Ecce quod & habet Codex
Cassar.

7) Vers. 17. unīzst Cod. Vind. qui etiam eod. 9. ha-
bet thia.

8) Vers.

Uuio ther uuiizzod thuruh not alten liutin gibot:	
Sie queden: er giuuuagi, thaz man man ni sluagi.	20.
Quit, Gor sih belge * thrato, sulicheto dato:	
Ih * zellu asur thanana,	25.
Mines selbes redina,	
Selbon ban minan, then ih heizu asur scriban:	
Thaz mannilih giborge, sih ¹⁰ zia manne ni belge.	30.
Joh ouh thaz bimide, er ¹¹ inan nihetin ni ¹² nide.	
Thaz selba uuerk uuelkit, er ienaz baz gihelkit,	
Mit gihaltuissu ¹³ giuueizat, thaz uuiizzod inan heizit.	35.
Oba thu thes biginnes, thaz thu geba bringes:	
Gifst giuuate,	
zi ¹⁴ themo Gotes biere,	40.
Yrhugis thar tho heines man, ther thir si irbolgan,	
Thoh iz so luzil unari, in muat thir er ni guami:	
Ni biut iz furdur thara mer, sar, biuani thih er.	45.
Iz ist er, ih figen ¹⁵ thaz Gote filu leidaz.	

Quomodo lex sollicite

Majoribus praecepit:

Dicant (Biblia) Attendatur,
ut homo hominem ne occidat.

Dicit (Lex quod) DEVS irascitur valde
talibus factis.

Ego refero vero debinc

mea propria verba:

Mei ipsius Edictum,

quod iubeo adscribi:

Ut quilibet caveat,

cuiquam homini ne irascatur.

Sed & hoc cuites,

ut ipsorum cuiquam ne invident.

Id si fuerit factum, efficit,

(ut) prius melius observet,

(Et) cum observatione intelligat,

quod lex ipsum iubet.

Quoties tu intendis

ut munus offeras

Donum gratum

ad DEI altare,

(Si) recordaris tunc ibi hominis

qui tibi sit iratus,

Esti tam minimum efficit,

(ut) in mentem tibi prius non venerit,

Ne seras (offerat) id porro tunc amplius,

vade, reconcilia te prius.

(Si) illud (munus) sit prius, dico hoc,

(est) DEO multum abominabile.

8) Verf. 23. Cod. Vind. drath.

9) Verf. 24. 25. Cod. Vind. quod reddendum:
Duce volu. Scherz.

10) Verf. 30. ex utroque Cod. legendum est: *ad id-*
macne, quod est: *zu jemand, gegen jemand*. Scherz.

11) Verf. 31. pro *man* pone: *man* ex utroque Codice.

12) Verf. 32. *Nide*, laevitas, hic completitur utrumque
& *Raca*, & *Fatur*. Gothus retinet vocem *Raca*.

Sed Anglosaxo reddit: *Tha aberdena*. Tatiani
Harmonia exponit: *Itale*, h. e. *vane*. *Aethi-*

e. V. Racha gysamtelato, abülgess. h. e. *Racha*
exprimit indignationem, *pota* verbo aliquo,

quom indignatio etiam fit interna. Inprimis au-

tem verbalis gradus sunt duo hic: quodam de-

clarationem admittunt, quom sit *in* *in* *in*, ut

vane. Quodam per se sunt injuriosa, ut *Fatur*,
Gotho hieci *dyala*. Samouit *Tha punta*. *Aethi-*

cus fecutus Augustini, qui lib. I. *Conim*, hic ait,
se a Iudaeo quodam accepisse, *Raca* Hebraeis in-

terjectionis mista esse, eisque voce nihil certi,
sed tantum animi indignationem significari. Chry-

solomus in h. I. Homil. II. Syriaca lingua denota-

re *Raca* *Es tu*; ut irati subinde, quae commo-

tus animus contraria suggerit, premere solent;

ita tamen ut sono aliquo indignantis animi, pa-

ratos se ad convitiandum producat. Basilus M.

Caesareus Cappadocum Episc. ait, hoc verbum

saepe regionis populo peculare esse, levioris con-

vicii gratia, adversus familiares usurpatum.

Filius in *Clara*. h. voc. refert, Admonitum se ab

Em. Tremellio fuisse, in Talmud saepe legi *Ra*

pro quo Syri dicant, *Ra*, & significare ho-

minem cerebri vacuum. Graece fortassis *vacuo*

recte voces. Nam *Ra* unde illud deducum est,

significat, vacuum & insane. Utrumque dici vo-

ce *Nide* Otfridum completi. *Nide*, Gothia in-

vidia, rancor & non male comparat Fr. Jun. cum

Gr. *invidia*, probum, quod iuvit gaudent op-

probria pacere in eos quibus invident. Exem-

plum habes infra lib. 2. c. 12. §. 51. 199. Schilter.

13) Verf. 31. legendum ex utroque Cod. *guatiz*.

14) Verf. 40. Cod. Vind. *denm*.

15) Verf. 47. post vocem: *figen* utroque Codex ha-

bet: *thir*. Versus autem hic cum seq. ita est

transferendus:

Est illud (donum) dico tibi hoc.

Deo admodum ingratum. Scherz.

Qui viderit Mulierem. Et non jurare, & diligere inimicos.
Matth. 5.

CAP. XIX.

Z Alt er ouh tho thuruh not
uuoio ther uuizzod gibot,
1 Giuuiſſo thar giſuaro,
thaz man nihein ni huoro.
Ih quad afur ſagen iu:
ther uuib biſcouuot zi thiū,
Thaz ſar in themo friſte
zi thiū 'nan es gilufte,
Er huorot ſia giuaro
in herzen 1 io ſar ſuaro,
Mit unrcinemo muate,
1 nirgeet imo iz zi guate,
4 Thaz man ſih ni firſuerit,
thaz uuan ih uuizzod uuerit.
Minu uuort thiū uuerrent
thaz ir ſar ni fuerent
6 Thaz iſt giuara mera,
thaz ſagen ih tu in uuara.
Man baz in ſo 6, ziuuarent,
ioh ſih baz gihaltent.
Ther 7 uuizzod gibitit grazzo,
man ſinan ſiant hazzo:
Joh iaglicher manno,
ſinan friunt minno.
Uuoio ih lu hiar gibiete,
thaz horet io 8 zi guate
Ih iuih nu ni hilu thaz,
10 harto ſizit iu iz baz.
Juan 11 ſiand minnot,
ſo gibitit Druhtin Got.
Minnot io thie grazzo,
ſo uuer ſo ſo iuih hazzo.
Betot geruo io bi thie,
ſo uuer ſo iu ubilo gidue.
Thaz ir Got io thuruh not,
in theſen datin bilidot.
Sit io in datin filu lind,
Thaz ihr uueſer Gotes kind.
Si Druhtin iu zi bilide,
ther buit ufan himile.

R Etulit etiam ſollicite
quomodo lex iuberet,
Equidem ibi dictum,
ut ne quis adulteret.
5. Ego inquam vero, dico vobis:
qui mulierem adſpicit ad hoc,
ut ſtatim in eo momento
eam concupiſcat,
Adulterat eam vere
10. in corde pergrauiter.
Impuro animo,
nec cedit ei in bonum.
Ne quis pejeret,
id opinor Lex prohibet.
Mea verba prohibent,
ut vos omnino non juretis.
Hoc eſt proſpecto plus,
id dico vobis vere.
Hominibus melius eam (legem) ſic caſtodire,
Et ſe melius continere.
Lex precipit vehementer
10. (ut) quis ſuum hoſtem odiat.
Et quilibet
ſuum amicum diligat.
Quomodo ego vobis hic precipio,
id audite ſtudioſe:
Ego vos jam non celo hoc,
valde ſedeat vobis id melius:
Vestrum inimicum amate,
30. ſic precipit Dominus DEUS.
Diligite utique eos valde,
quicunque vos odiunt.
Orate libenter pro eis,
Quicunque vobis malum faciunt
35. Ut DEUM ſtudioſe
in his operibus imitemini.
Eſſote in operibus multum lenes
ut ſitis DEI filii.
Sit Dominus vobis ad exemplum
qui habitat in caeli.

Er

B

Ad CAP. XIX.

- 1) Verſ. 3. conjungendus eſt ſecundo & uterque ita reddendus:

Quomodo ſeu quod Lex iuberet.

Certe tuas conuenienter Ec. Scherz.

- 2) Verſ. 10. Cod. Vind. legit: iu.
3) Verſ. 12. nirgeit. Cod. Vind.
4) Verſ. 13. Freherus:

*Thaz man ſe nit firſauerit (pejeret):
thaz man ib ſauizad uuerit.*

Schlier. Concordat omnino Codex uterque Scherz.

- 5) Verſ. 17. mallem ita redditum: *Hoc eſt obſervatio (legis) major. giuuar pro obſervatione ſaepe ſumitur: conf. ſupra I, 2, 16. & hodie adhuc dici-mus: ich nahm geuuhrt, obſervabam. Scherz.*

OTFRID. PARſ. L.

- 6) Verſ. 19. pro: ziuuarent uterque Codex habet: giuarent, quae vox ſupra II, 5, 6. occurrebat & caſtodire ſignificat. Verum autem hunc & ſeq. aptius ita translatis:

Hominis melius illam (Legem:) ita caſto-

diam,

Et ſe reſſim: gerant. Scherz.

- 7) Verſ. 21. Cod. Vind. ſauizad.
8) In margine ejusdem verſus: Cod. Vind. habet
Odiis inimicum tuum.
9) Verſ. 27. zi guate reſſius verſetur: ad bonum ad
commodum: euch zu gut. Scherz.
10.) Verſ. 28. aptius redditur: *Valde conuenit id vo-*
bis melius: de voce: ſizit vid. ſupra Notam ad
I, 8, 23. Scherz.
11) Verſ. 29. Cod. Vind. ſant.

T

12) Verſ.

Er lazit sunnun sīna	¹²	Qui solem suum	Is finis solem suum
scinan filu blida			splendere multum late,
Joh regana giliche			Et placere pariter
allemo erdriche.			omni terra.
" Giuuiſſo thaz ni hiluh thih		45.	Equidem hoc non celo te,
¹⁴ thoh sint thie liuti mīſſilūh,			sed tamen homines sunt varii,
Fehemo muate,			Variabili animo,
ubile io guate.			malo bonore.
Oba iu thio minna sint nu heiz,	¹⁵	Si vobis amores sunt jam ardentes	
zi then ir birut filu zeiz.		erga vos, quibus estis multum cari.	
" Zui ſcal ¹⁶ in lon ſin thanana guat,	50.	Quomodo potest is merces esse inde bona,	
thaz ouh ¹⁷ heithines thuat.		quod etiam gentiles faciunt,	
Thaz ſullent ouh filu fram		Hoc impleant etiam studiose,	
ſelb thie ſuntigun man.		ipsi peccantissimi homines.	
Sie lazent in io then in muat,	55.	Sicut ſibi hunc in animum,	
ſo uuer ſo in liobes filu duat.		quicunque is cari multum facit.	

Attendite ne ' Jusſitiam veſtram faciatis coram hominibus. Matth. 6.

CAP. XX.

O Ba thu armen uuhtin		S I tu pauperibus hominibus	
¹ duelt droſt mit eregrehtin,		facis ſolatium per juſſitiam,	
Joh thir uuolles ana ruam,		Et tibi vis ſine iuſtitia	
² Eleemoſyna giduan:		Eleemoſynas facere:	
Odo ⁴ uuerke r guatu,	5.	Aut opera bona,	
ioh ⁵ Druhtinez gimuatu		Et Domino accepta,	
⁷ Uulles io mit uuillen,		Velis certe libere:	
ſora Gote irſullen.		curam Deo implere,	
Dua, ſo ih thir zellu,		Fac: ut tibi dicam,	
thin ſelbun thing ellu	10	hec omnia,	
⁸ Giborgancro uuerko,		Occultis operibus	
thaz thir es Got githanko.		ut tibi DEUS retribuatur.	
Ni ⁹ thuast thu, ſo ih ſagen thir ein,		Niſi feceris, ut dico tibi ſeruo,	
lon ni ¹⁰ habelt thu es nihein.		mercedem non habebis ullam.	
Ouh ¹¹ ſora Gote ana uuank,	15.	Atque coram DEO ſine dubio	
ſo ni quimit thir es thank		nequaquam veniet tibi retributio.	
Oba thu in reht redina		Sic (igitur) tu vero modo	
thir uuirkes Eleemoſyna,		tibi facies Eleemoſynam,	
Thir ¹² zelluh ein gizami,		Dicam tibi quid debeat,	
ni dua ¹³ iz zi lutmari.	20.	ne facias id in publico.	

Lichi-

Hypo-

12) Verſ. 41. Cod. Vind. in margine habet: *Qui ſo-lem ſuum arri facit.*

13) Verſ. 45. Parentheſiſ eſt includendus; & ita red- dendus: *Certe hoc non te celo. Scherz.*

14) Verſ. 46. & duos ſeqq. ſic transferi:
Licet boniſſe (omnes ſc.) non ſint eja- diti geſerit.
(Sed) varie animo
nulli & boni. Scherz.

15) Verſ. 51. lege ex Cod. Vind. 21a. Vaticanus qui- dem habet: *Lin*; ſed ex lapſu deſcribentis.

16) Eod. 5. pro: *in*, lege ex utroque Cod. in. Un- de hic verſus ita eſt exprimendus: *Quare debet vobis merces eſſe inde bona. Scherz.*

17) Verſ. 52. utroque Cod. *huitbier*, Gentilis. Scherz.

Ad CAP. XX.

1) Ita latina Verſio i. e. *Eleemoſynam*. Et Saxo An- glicana *Leuwe rihtinſigſe*. Gothica: *Armaion*, textum Græcum ſequens. Schiller.

2) Verſum ſecundum rectius ita explicat, *facies*, ſeu fa- cere vis aliquid ad ſolamen cum decore. *Eregrabi* non ſignificat *juſſitiam*, ſed *Majeſtatem*, *decorem*. vid. 1, 4, 37. & 11, 14, 227. Scherz.

3) Verſ. 4. Cod. Vind. *Eleemoſyna*.

4) Verſ. 5. *uuerk*. Cod. Vind.

5) Eod. 7. Cod. Vat. habet *guatius*, ut in ſeq. verſu: *gimatu*. At Vind. conſentit Flacio.

6) Verſ. 6. Cod. Vind. exhibet: *Druhtine*.

7) Verſ. 7. lege ex utroque MSC. *mueller*.

8) Verſ. 11. lege unica voce: *giborgancro*. Schiller. Codex utroque ſiſtit: *giborgancro*.

9) Verſ. 13. Cod. Vind. *deat*. Mallem autem hunc ver- ſum reddere ita: *Niſi facias uti dico tibi, ſolus i. e. remotis arbitris, clam. Scherz.*

10) Verſ. 14. Cod. Vind. & Vat. habet.

11) Verſ. 15. lege ex Cod. *Cakir*, ſuaſa Gote, a Deo. Scherz.

12) Verſ. 19. *zellu* ib. Cod. Vind.

13) Verſ. 20. *zi lutmari*, eſt, *ad ſumam*, ſc. acquiren- dam. vid. ſupra.

14) Verſ.

Lichicera in uuara
thie duent sic lutmara,
14 Offono untar manne,
thaz sic se lobon thanne.
Si eigan, uuizir ir thaz.
thar thaz lon allaz.
Ih fagen iu 15 in alla uuar,
ni uuirdit in es mera.

*Hypocrite profecto
faciunt hac in propatulo,
Publice inter homines,
ut se laudent propterea.*
25. *Habent isti, sciatis hoc,
mercedem inde omnem.*
*Dico vobis per omne verum,
nil fit eis amplius.*

Quomodo sit orandum, & de Oratione Dominica.
Matth. 6.

CAP. XXI.

O Ba thu ouh biginnes,
thaz thu zi 2 Got thinges,
Inti thu gichenkes,
thaz thin gibet uuirkes.
Thaz si in herzen thanne
thaz thir es uuiht 3 n'int falle,
Gidougno in themo muare,
4 thaz thir iz irge zi guate.
In herzen si iz fcono,
thaz 5 iues Got gilonon.
Si ther 6 githang iu feli
Innan theru brulli,
Thaz io bi themo meine,
Thaz muat si fasto heime.
Then 7 hugu in then githankon
ni lazet uuergin uuankon.
Ni lazet faran iu thaz muat,
so then driagarin duat.
Umbikerit sih thaz muat,
selb sono 8 then haz duat.
Thaz duent se allaz zichiu,
cher ihu 9 se lobo thar bithiu.
Joh si se eren thuruh thaz,
bithiu n'ist es uuiht in thiin baz.
Uueist thu uue'ih thir redinon?
10 se selba lob the'ist thaz lon.
Giuiisso uuizist thu thaz,
in thiin gisteit iz allaz.
Thanne ir betot, uuizist thaz, 11
duet iz kurzli haz.

Oratio athen noli
et malum loqui.

Cum etiam aggredieris,
ut ad DEUM speres,
Atque cogitas,
ut tua oratio efficax sit,
5. *Hoc fit in corde tunc,
ut ne quid tibi excidat,
Occulte in animo,
ut tibi cedat in bonum.*
*In corde fit hoc pulchre
ut vobis DEUS persolvat.*
10. *Sit cogitatio vobis fixa
intra pectus,
ut propter meritum (nature)
Meus sit firmo domi. (secum habitet)*
15. *Oram (solicitudinem) in cogitationibus
ne finite forte vacillare.*
*Ne finite vagari vobis animum,
quod hypocritis contingit.*
*(Si) avertit se animum,
(tunc) eis odium excitat.*
20. *(Atque) id faciunt omnes ad hoc,
(ut) populus eos laudet propterea.*
*Atque (ut) eos honorant ob hoc,
Ideoque non est quicquam eis eo melius.*
25. *Noni quid tibi dixi?
Ista lau est ipsa merces.*
*Certe scias hoc,
in ista constet ea tota.*
*Omn vos oratis, (sciatis hoc)
Facite id breuiter.*

Non

14) Verf. 23. Cod. Vind. *ofono*.

15) Verf. 27. lege ex utroque MSC. in *ale uuara*.

AD CAP. XXI.

1) Verf. 2. Uterque Cod. Gste. Mullen hunc verum
ita fuisse redditum: *Ut ad Deum loquaris & thin-
gere significat fupissime idem ac loqui: quod huc,
cum de Oratione Dominica sermo sit, omnino
quadrat.* Scherz.

2) Verf. 6. Cod. Vind. *ni iufalle*.

3) Verf. 8. Cod. Vind. *thaz thir irge*.

4) Verf. 10. *ies* habet Fr. Junius in Willer. pag. 18.
pro vulgari: *ies*. Schuler. *ies* etiam habet Cod.
uterque. Aptius vero: *Ut vos ob id Deum remane-
retur.* Scherz.

5) Verf. 11. *githang*, Junius habet. Schuler. *ist* Cod.
exhibet *githang*. Scherz.

6) Verf. 15. *then hugu*, hoc uti proprie ita aptissime
reddidit: *Memem.* Scherz.

7) Verf. 20. *ther hals* nullum parit sensum hac Lectio.
Videtur legendum *then haz*, odium Dei, quod
incurrit hypocrita, orans sine intentione. Schu-
ter. Imo lectio Flaciana, quæcum concordat
uterque Codex, bonum parit sensum, quod jam
agnovit Junius ad Willer. pag. 18. notandum au-
tem hic pro: *sed sono* ex MSC. nostris legendum
esse: *selb sono*. Quæ Lectio admittit versus
hic cum tribus precedentibus ita est transferen-
das:

*Non finite vobis moveri animum,
Ut Hypocritis contingit
Veritur (Hypocritas) animum
Sicut ipsi eodem facit, seu veritur.*
Scherz.

8) Verf. 21. Cod. Vind. habet: *se & in fine: hida*,
9) Verf. 26. pro: *selba* uterque Codex habet: *thaz*
selba.

Ni ruachit Druhtin harto
thero managafalon uuorto.

In herzen betet harto,
kurzero uuorto,

Joh luteru thare,
thaz iz Got ¹⁰ gibare.

" Thaz lon laz imo allaz,
thaz thez gibetes si thi u baz.

" Thaz thu in thera dati,
ni fristest thie arabeiti.

Ir ni thurfur bi thi u,
Got irkennit in iu,

Er ir imo iz zellet,
allaz thaz ir uuollet.

Ginada fina gruazet,
fo minu uuort iu iz ¹¹ suazen,

Mines selbes lera,
ni tharf es uuefan mera.

So s'ih iuih ubaral
hiar nu leren scal.

Firfabent io gilicho,
thiu iz allaz garalicho.

" Fater unfer guato,
" bist Druhtin thu ginuato,

" In himilon io hoher
" Uuih si namo thiner

" Biqueme vns thiaz richi,
thaz hoha himilrichi.

" Thara uuir zua io gingen,
" ioh emmizigen thingen.

" Si uuillo thin hiar ¹² nidare,
" So s'er ist ufan himile.

" In erdu hilff vns hiare
" fo thu engilon duist nu thare.

" thia dagalichun zuhti,
" gib hiue vns mit ginuhti,

" Joh follon ouh, theist mera
" thines selbes lera.

" Sculd bilaz uns allen,
" fo uuir ouh duan uuollen

" Sunta thia uuir thenken,
" ioh emmizigen uuirken.

" Ni firaze unsih thin uuara
" in thes uuidaruuerten fara.

" Thaz uuir ni misli gangen,
" thara ana ni gifallen.

" Lofi unsih io thanana,
" thaz uuir sin thine thegana,

" Joh mit ginadon thinen
" then uueuon io bimiden,

*Non curat Dominus vehementer
multa verba.*

*In corde orate firme
brevibus verbis,*

35. *Atque paris deinde,
ut id DEUS conferat.*

*Mercedem finito ipsi omnem,
ut oratio sit eo melior.*

*Ut (quoque) in hoc opere
non deseras laborem.*

40. *Vos non egetis propterea (quoquam)
DEUS agnoscit in vobis*

*Antequam ipsi id referatis.
Omne quod desideratis.*

45. *Clementiam ipsius compellat,
ut mea verba vobis id edulcant,*

*Mea ipsius doctrina:
Non opus quid amplius.*

*Sicut vos per omnia
Hic iam docebo.*

50. *Percipite pariter
Hoc omne penitus: (perfecte)*

*Pater noster bone,
et Dominus tu gratiosus*

55. *In caelis altissimis
Sanctum sit nomen tuum,*

*Adveniat nobis regnum tuum,
altum illud regnum caelorum,*

*Ad id ut penetremus
itaque assidue frequentemus,*

*Sit voluntas tua hic inferius
sicut ea est in caelis.*

*In terra iuva nos hic
sicut angelis facis jam illis*

60. *Quotidianam panem
da bodie nobis cum satietate.*

*Atque imple etiam, quod plus est,
tuo ipsius verbo.*

*Debitum dimitte nobis omnibus
quod nos quoque facere volumus.*

*Peccata quae nos cogitamus,
et continuo operamur.*

*Ne derelinquat nos tuum tutamen,
in adversarii tentamin.*

75. *Ut nos ne aberremus,
eoque ne cadamus.*

*Libera nos quoque abhinc,
ut nos finis tui famuli,*

*Et cum gratia tua.
Gebunam effugiamus.*

SI

10) Verf. 36. pro: *gibere* quod Flacius habet, lege ex Rhythmi ratione: *gibere*. sic supra lib. I, c. 18, p. 103. *uaz* *su* *gibari*. Hoc erat sic oblatum, apertum. *Gibere*, offendere, *contum* *en* *is* *le* *panet*. Schilter. Cum *gibere* etiam uterque Codex habeat, & illa vox aptum admittat sensum, eandem praeterferendum arbitror. Rhythmi enim curam anxiam non ubique gerit Mofter. Verto itaque: *Uti Deus id exaudiat*. Schertz.

11) Verf. 37. i. e. *Amercedem* *a* *nemine* *nisi* *ab* *ipso* *de*. Deo, *expellat*. Schertz.

12) Verf. 39. & 40. sic reddo:

*Ne in hoc facto, io orando
Perdas laborem; i. e. frustra labores.*

vid. Staden in Explic. Voc. Bibl. Germ. p. 667. *fristest*, *fristast* pro: *perdere* occurrit III, 13. 66. & IV, 4. 6. apud Tatian. c. 44. §. 10. & passim. Schertz.

13) Verf. 46. Cod. Vind. *suazet*.

14) Verf. 39. & seq. malleo ita exprimi:

*Ut eo semper carius
et assidue tendamus.* Schertz.

15) Verf. 61. Terram caelo proximitis Auditor. Sic & Anglo-Saxonica Britannica five Wallica & Hibernica versio: *Contra* *quam* *in* *textu* *Græco* & *Latino*. Schilter.

16) Verf.

Ob ir in muat ¹⁶ inlazet, ^{si dimittitis homines.}
 thaz funta ir io bilazet,
 So dilont sino guati
 thio iuo misfidati
 Ther thar afur so ni duat,
 lazet queman ¹⁷ ni iz in muat,
 Gizelit sint themo in drati
 allo thio undati.

Si vos in mentem intronmittitis
 ut peccata vos quoque dimittatis.
 Tunc delet Eius Gratia
 vestra crimina.
 85. Qui vero ita non facit,
 nec fuit venire id in mentem:
 Imputata sunt illi in rigore
 omnia malefacta.

Nemo potest duobus Dominis servire, . Matth. 6.

CAP. XXII.

NI mag thaz man duan nihein,
 thaz thiono hereren zuein;
 Thaz er irfulle io follon
 bedero uuillon.

Ni thurfut ir biginnan,
 thaz ir ouh megit a bybringan.
 Thaz ir Gote thionot,
 ioh thoh thia a uuorolt minnot.
 In muate si iu gifelit,

thaz muas ni si iu mera, ¹ 10.
 Thes lichamen dari,
 thanne sin giuuarti.

Schet theio fogala, ^{Respicite volatilia caeli.}
 thie hiar fligient obana.

Zi akare sie ni gangent,
 ioh ouh uuiht ni spinnent.

Thoh ni bristit in thes,
 zi uuaru thoh ginuages,

⁶ Ni sie sich ginerien,
 ioh scono giuuerien. ^{20.}

Biginnet ana scouoen, ^{Confidite illis.}
 thio fronsigon bluomon,

Thar liuti after uuege gent,
 thie in themo akare slent.

Salomon ther richo, ^{25.}
 ni a uuata sih gilicho.

Thaz fagen ih iu in ala uuar,
 io ein a bluomono thar.

Nu

NOn potest quisquam facere,
 ut seruiat dominis duobus
 Ut impleat plene
 amborum voluntatem.

5. Non licet vobis tentare,
 ut (eo rem) redigatis,
 Quo DEO seruiatis,
 Et tamen Et mundum amatis.

In animo sit vobis firmatum,
 (ne sitis solliciti de vilis Et amicu)
 Cibus ne sit vobis pluri (animi)

Corporis operationes
 quam eius indumenta.
 Respicite haec volatilis
 quae hic volitant superius.

15. Agrum non colunt,
 nec quicumque nent,
 Tamen non deficiit eis aliquid,
 reuera quantum satius est,

Etsi se ipsi non sustentant,
 nec pauciores procurent.

Aggredimini adspicere
 illas flores,
 Quae hodie hinc inde ambulant,
 qui in agro stant.

25. Salomon illi dives
 non vestivit se equaliter.
 Hoc dico vobis per omne verum,
 sicut unus forum illorum.

Quod

16) Verf. 84. pro inlazet uterque Codex habet: *is lazet.*

17) Verf. 86. pro: ni Cod. Vind. & Vat. ut & Flacius habent: *ia.* Unde illum ita vertit: *Sunt veni- re jam (subinde) id in animum.* Scherz.

AD CAP. XXII.

1) Addit. Vind. Cod. Et non cogitandum in crastinum.

2) Verf. 6. Freher. ex MSS. *bybringan.* Schilter. Aft Cod. uterque & Flacius: *bringan.*

3) Verf. 6. auorolt, mundum, ita reddit Otfridus Mammona. Tatiani Harmonia: *auorolt auolen:* Ni me- get ir Gate thionon inti auorolt auolen. Sic & Anglo-Sax. *Ne magen ge Gode theowian and auorold auolan.* h. e. bona fecali. Gothus Luc. 16. 9. & 11. habet *Falsathraihna, faibz,* vid. pecun. pecunia, theowian premare, affligere, *Fr. Jun. Gloss. Goth. voc. Mam.* vel a *thraggan,* currere, Anglo-Saxonia, *Wodthraga,* furor, insania, oh insaum precipitemque cursum diuitiarum consecrationem. Idem ibid. voc. *thraggan,* mihi *thraido,* videtur comprehensum, onus, acervus, conservatio, grex. Schilter.

4) Post 7. 9. deficiunt hic duo versus, quod ratio rhythmica probat; quorum alter in fine respondet 16. *gessit,* alter 17. *mera.* Sensum expressi tamen ex textu sacro. Schilter. Quatuor hic versas deficiunt, quos ex MSS. Vind. & Vat. ita supple- mus;

thaz mudis id ni bristit
 Alit flogan and ni rdtet
 mit uun ir iah mudet
 Flura ist thin fola,
 thoz mear &c.
 quod cibus vobis non deficiet;
 Curis etiam omo deliberate
 quomodo vos vosmet vestietis.
 Praestantior est anima,
 cibus &c. Scherz.

5) Verf. 10. margo Cod. Vind. habet: *Anima plus est quam esca.*

6) Verf. 19. & sq. sic vertit:
 quis se nutrit
 Et parere sustentent. Scherz.

7) Verf. 26. Cod. Vind. *auatta.*

8) Verf. 29. uterque Codex pulit: *ein inferit thero:*

Nu er thaz fo uulit uuerren,
thaz mithont scal irthorren,
Thie fogala ouh zi uuare,
thie iu sint undiure.
Uuio harto mihiles mer
Suorget Druhtin iuer?
Thu'mo liabara bist,
thanne al gifugiles thaz ist.
Er giduit, thaz thu uueist,
thaz thu nakot ni geist.
Joh ouh gibit thir thia uuist,
thu hungiru n'irfist.
Giduan ni mahtu in uuara,
thih minnoren noh ¹⁰ mera
Har nihein, hugu ouh thes,
thu iz alles uuio gifrauaues.
Bi thiu laz thia fuorga, theist es guat,
¹¹ Themo thih sulichan giduax.
Mit uuati er thih io uuerie,
ioh emmizigen nerie.
Er uueiz ana zuual,
thaz ir es bethurfut ubaral.
Ni mugut ouh firazan,
n'ir sculit sulih niazan:
Suachet io mit mahti,
thes himilriches rihti.
Ju biquimit, ih figen iu thaz,
thaz andaraz allaz.
Nist iuer nihein, thaz ist uuar,
fo harto sulih dufar,
Thin kind thih bitte brotes,
thaz thu'mo steina bietes.
Ouh giborges thu thes,
bitit er thih figes.
Ni biutist thia meina
natarun niheina.
Ni biutist ouh in uuara,
scorpion thia zala,
Harto borgeist thu thes,
bitit er thih eies?
Nu ir birut thes giuon,
ir fruma gebet kindon
Joh al thaz in licheit,
thaz ir se ni ¹⁶ bifuichet.

^{30.} Quod si id ita uult curare,
quod maxc arefiet,
Aues quoque profecto,
que uobis sunt minus pretiosae:
Quam multo ualde amplius
curet Dominus pro uobis?
^{35.} Tu ipsi carior es,
quam omnia ista uolatilia sunt.
Ipse facit, ut tu scis,
quod nudus non ambules.
Imo etiam dat tibi cibum,
sane ne pereas.
^{40.} Facere non potes profecto
te minuire, nec augere,
Folium nec unicum, considera & hoc,
tu id omne (flores) quomodo colorabis?
^{45.} Quare relinque curam, id est bonum,
(ei) quem decet (&) eam gerit.
Amila ipse te defendet,
& perpetuo alet.
Ipse nouit sine dubitatione
quod eis indigentis ubique.
^{50.} Haud debetis etiam negligere,
si uultis illi frui.
Quaerite omnibus uirtutibus
Regni caelorum rectitudinem.
^{55.} Vobis obuenient, dico uobis hoc,
cetera omnia.
Non est uestrum quicquam, hoc uerum est,
tam ualde talis barbarus (brutus, unbold)
(si), filius tuus te petat ponem,
ut ei lapidem porrigas.
^{60.} Atque euitas hoc,
(si) petit te piscem,
Non porrigis malum
serpentem aliquem.
^{65.} Nec porrigis profecto
scorpionem noxium,
An ualde declinas hoc,
(si) petit te ouem?
Nunc (quum) uos sitis ad hoc consueti,
(quod) bona detis liberis,
^{70.} Atque omne, quod eis placeat,
ut ne illis egre, faciatis.

Uuio

Quam

9) Vers. 33. Freherus: ita lege: *Uuio harto mihiles mer*, recte. pro qua Flacius: *mihiles*, Schilter. Uterque Codex Lectionem Freheri approbat. Idem uerbo repetitur infra hoc capite n. 73. ubi ipse Flacius exhibet: *mihiles*. Scherz.
10) Vers. 42. in *era* Flacius habet, sed uitiola est ejus Lechio. *Mera*, melius, statim addere, ita & Freherus. Schilter. Recte Flacius in *era* mutatur in: *mera*, quod uterque Codex habet: sed *mera* non est uerbum, nec augere significat, ut est nomen adiectivum, & idem est ac: *Major*: uti minorem denotat *minorum*. Gl. Keronis: *Mera*, Major. in Vers. Tertiani c. 56. §. 7. *mera* *gila*, idem est ac, *major* *filiorum*: Redderem itaque §. 41. & seq. ita:

*Facere non potes reuere
te minorem nec majorem.* Scherz.

11) Vers. 41. *Har*, pilus, si ad uersum praecedentem est referendum. At in textu est *cabitus*, *alnd*, *mensura* *fiatara*. Imo ad sequentem refer. *Har* accipitur etiam de floribus & foliis, sicut & hodieque dicuntur *dis hiri*, *folia* *pinea*. Schilter.

12) Vers. 46. ita est reddendus: *illi, qui te talem creauit*: Scherz.

13) Vers. 47. & seq. omittit ita redditum:
*Ille te amila instruat
Et semper alet.* Scherz.

14) Vers. 51. Cod. Casareus ita exhibet: *Ni ir salis stali niazan*. Eundem & seq. ita esse exponendum arbitror:

*Nec potestis etiam omittere,
Quia illo frumini.*

Mens est: Non carere potestis unquam illis, quae ad sustentationem corporis faciunt. Modo ceu §. 23. & seq. dicit: prius queratis coelestia. Scherz.

15) Vers. 57. Margo utriusque Cod. habet: *Quis ex uobis Patrem petet panem esse*.

16) Vers. 71. lege ex utroque Cod. *bifuichet*. Quod est: *decipiat*. in eundem damnum ipsorum aliquid excutit. Celeb. Rostgardius in Emendat. Otfridonis ad h. l. *bifuichet*. Sic Dani: *bijugere*, *fallere*, *frustrari*. Scherz.

17) Vers.

Uuio harto mihiles mer
gibit Druhtin iuer
Guar, ob irmo folget,
ioh inan bitten uuollet.
Bittet agaleizo,
ioh harto filu heizo.
Thaz sagen ih iu in ala uuar,
17 thic fruma gibit er iu far.

75. *Quam multo magis ea
dabit Dominus vobis,
si vos ipsi obeditis,
et ipsum rogare velitis.
Petite indefinenter,
Atque valde multum ardentius.
Hoc dico vobis per omnes verum,
Bonum dat ipse vobis atque.*

*Omnia, quaecunque vultis, ut faciant vobis homines &c.
& Cavendum a falsis Prophetis.
Matth. 7.*

CAP. XXIII.

NU¹ ler ih iuh harto
kurzero uuorto,
Uuio ir giduet 1 sollen
then Druhtines uuillon.

Ni dua, zellu ih thir ein,
uuidar 1 mano nihein
Uuiht in uuorolti alles,
ni so thu thir uuolles.

Mit thiu 1 thanne irfullet,
thaz forafagon fingent.

Joh uuirket io 1 gelicho,
then uuizzod follichu,

1 Uuartet iu io harto,

Fon forafagon luggen,
thes sculur ir io 1 gihuggen.

Sie sint iu in 1 anaratin,
In scafinen giuuatin.

Thar buent inne in uuare
uuolua filu fuare.

Ni 10 mugen si iu uauankon,
schet 1 xiro uuerkon:

Joh in ala thraui
scouuot iro dari.

Ni duit man untar mannon,
thaz trubon lese ir thornon.

Ir 11 hiafin 12 egun thanne,
thoh man es biginne.

Hactenim lex &
propheta.

1 secundum vocem
ingressum.

5.

10.

15.

20.

25.

Uibil-

Nunc doceo vos valde
brevibus verbis
Quomodo faciatis plene (impletis)
Domini voluntatem.

5. *Ne facias, dico tibi semel,
contra hominem nec anum,
Quicumque in mundo erit,
quod tibi non velle.*

*Hoc ipso certe adimpletis,
quod Propheta canat.*

*Et operamini pariter
legem plenarie.*

*Attendite vos valde
a fraudulentis verbis.*

15. *A prophetis falsis,
hoc debetis atque cavere.*

*Hi sunt vobis in perniciem
in ovium vestimentis.*

*Hic habitant intus reuera
super multum graves.*

*Non possunt vos fugere (dabitis facere)
videte ad eorum opera:*

*Atque omni studio
aspicite eorum facta.*

25. *Non sit inter homines,
ut unus legant de spiritu.*

*De tribulis scitis,
et si quis id tentet.*

Mala

17) Verf. 90. Cod. Vind. & Vat. habet: *thia*. Mal-
lem 9. 90. exponere: *Commodum* (quod petis)
dabit tibi (Deus) *max.* Scherz.

AD CAP. XXIII.

1) Verf. 1. Codex Czf. *lera* *ih*.
2) Verf. 3. Cod. Czf. habet: *folan*.
3) Verf. 6. uterque Cod. *maue*.
4) Verf. 9. *thanne* non significat: *certe*. Sed: *tunc*.
Si nempe hoc facitis. Scherz.
5) Verf. 11. *leger* *gelicho* ex utroque Cod.
6) Verf. 12. in legendum: *man* *actin*. Sic infra IV,
14, 14. Et hic Saxonica-Anglorum versio: *W'ar-*
natb eow fram leam nonigrom. Schilter. Nil
muto, cum MSS. habeant *uarter*, quod obser-
vare, *custodire*, *cavere* significat. Scherz.
7) Ad marginem 9. 12. uterque Codex habet: *At-*
tendite a falsis Prophetis.

8) Verf. 16. *gihuggen* melius redditor per: *recordari*.

9) Verf. 17. *Anarati* est proditio, Unrath, sed non fas-
tis commodum hic. Videtur ita legendum: *si sunt*
intus anaratin, i. e. *Hi sunt vobis intederentes*.
In textu: *Qui veniunt ad vos*. Sed nihil minus
si sunt in anaratin, hi sunt vobis, in perniciem.
Schilter.

10) Verf. 21. uterque Cod. *vugant*.

11) Verf. 22. Cod. Vind. *zaro*.

12) Verf. 25. Margo Cod. Vind. habet: *Non quid est*
legat. At Vaticanus: *Nam quid de spiritu uos*.

13) Verf. 27. *Hiafin*. Gothica versio: *af nigadei-*
rom fluckkacti, *nigadeiwe*, verum genus vras ob-
sidens atque obstruens. *W'gt*, vii. Fr. Jun.
Glossar. Gothico Anglo-Saxonica: *Fr. apple of*
thyrincinnom. Hodie nobis: *Hiclen*, *hiten*, cy-
nolothu *haccz*; *hogen* - vel *hainbutten*. Schilter.

14) Verf. 28. Cod. Vind. *fgon*.

15) Verf.

Ubilboum biric thaz,
thaz imo ist io gislahtaz.
So duat ouh ther guato,
iz ¹⁷ limphit io gimuato.
Then ubilon sic brennent,
iz mas ouh also uuollent.
Then guaton afur ana uuan
lazent sic mit fridu stan.
¹⁶ In himil al ni gengit,
io iz Got ni hengit,
Iz uuirdit noh giuueizit,
thaz mih Druhtin heizit.
Giuuiffo uuizit ana uuan,
thie ¹⁷ lazat man thar ingan.
Thie hiar giuuirkent follon
Mines fater uuillon.
Ih sagen iu in ala uuar, ¹⁸
klagont ¹⁹ manege sih thar,
Mit seren managfaltan,
ioh ²⁰ leidlichen uuorton,
Quit ²¹ iagilih in thrati,
²² thaz er zeichan dati,
In mines namen namati,
thaz ih thoh thes gihogeti.
Ih ²³ zellu in thanne in gahun,
thaz sic mir kund ni uuarun.
²⁴ The ih;er sic hal iu lango,
ni ruach ouh iro thingo.
Fare in ale thrati
fo uuer fo io ubil dati,
Fon mir in ala gahe,
ioh sih mir ni nahe.

Arbor quæ non
facit fructum.

Nec omnis qui
dicit mihi.

30. Mala arbor gignit id,
quod sui est generis,
Sic facit ²⁵ bona,
congruit speciose.
Malum conbarant,
id homines sic volunt.
35. Bonam autem sine dubio
sunt quiete stare.
In coram non omnis intrat,
idque DEUS non permittit;
(Nec) id venit in attentionem (considerationem) (non
sufficit) nec assecrat,
quod quis me Dominum appellat.
40. Certo factis sine hesitatione,
bi sinatur isthuc intrare,
Qui hic operatur plene (adimplent, vollbringen)
mei Patris voluntatem.
45. Ego dico vobis in omni uero,
querentur multi tunc.
Cum dolore multo,
Et miserabilibus verbis.
50. Dicit quilibet anxie,
quod signa fecerit.
In mei nominis invocatione,
ut ego istius meminerim.
Respondebo iis tunc repente
quod isti mihi cognati haud fuerint.
55. Quis ego antea fuerim celatus diu (non agnitus ab iis)
nec caro vicissim eorum res.
Discedat omnimodo
quicunque malum fecit,
A me in omni velocitate,
Et se mihi ne approximet.

Conclusio Libri Secundi.

CAP. XXIV.

THiz lerta Christu in uuara,
ioh managfaltu mera,
Ih sagen thir zi uuare,
maht selbo iz lesan thare,
Sina marunga alla,
ioh lera filu folla.
Thrauaa ouh filu suuara,
thaz sagen ih thir in uuara.

5. Hæc docuit Christus certe
Et multa plura,
Dico tibi reuera,
poteris ipse ea ibi legere,
Ejus adhortationes omnes,
Et doctrinam multum plenam.
Comminationes quoque multum graves,
hoc dico tibi vere.

Ni

Non

17) Vers. 32. *impit.* Cod. Vind.

16) Vers. 37. & seqq. ita reddit:

In coram omni non intrat
nec id (faci) Deus permittit.
Id probatur (seu inquitur in vitam ejus)
ad hoc
quod me Dominum vocat. Schætz.

17) Vers. 42. Uterque Codex: *lazit.*

18) Vers. 47. margo utriusque Codicis habet: *Adulsi
dicunt mihi in illa.*

19) Vers. 47. Cod. Vind. *manage.*

20) Vers. 48. Uterque Codex *leidlichen.*

21) Vers. 49. sine dubio pro: io gilib legendum: *ia-
gilib*, quilibet, singuli hypocritarum. Schætz.
Codices habent *io gilib*, quod in unam vocem
compactum idem est ac *segluber*, quilibet. Schætz.

22) Vers. 50. clarius ita reddo: *Quod ipse miracula
fecerit.* Schætz.

23) Vers. 52. Cod. Vind. *zellu.*

24) Vers. 55. versus corruptus. Emendari poterit la-
terim ex loco parallelo supra lib. I. c. 15. 98. pro: *ba
in, balen* legendum. Schætz. Codex Vind.

hunc versum ita exhibet: *thou er se bal lango.*
Quæ inscripta leguntur sunt a manu Correctoris
& bene se videntur habere. Schætz.

Ni mag man thaz irzellen, thoh uuir ⁊ iz biginnen.		
Thera lera guati	10.	<i>Non possumus ea eloqui, et si id tentamus.</i>
uuas harto thiū gimuati.		<i>Hujus doctrine bonitas</i>
* So er zi thiū tho giſang	<i>March. 7, v. 12-13</i>	<i>fuit valde accepta,</i>
Fon themo berge er nidar giang,		<i>Quam ille postea aggressus,</i>
* Folgote'mo ⁊ gichiuto	<i>March. 8, v. 1.</i>	<i>de Monte descendere;</i>
al menigi thero liuto.	15.	<i>Sequitur cum ducenti</i>
Er selbo tho gumeinta,		<i>maxima multitudo hominum.</i>
thar horngibruader heilta.		<i>Quos ibi docuit,</i>
Mit sinen uuorton gahun,		<i>quam leprosus sanavit,</i>
thar al thic ⁊ liut iz fahun,	20.	<i>Verbis suis aditum,</i>
Thaz ſies uoala luſti,		<i>ut omnes homines id viderent.</i>
thiū lera in uuari feſti,		<i>Ut eos id deleſtaret,</i>
This ſe thar innanthes		<i>doctrina hac eis firmaretur.</i>
hortun mitchontes.		<i>Quam illi ibi interea</i>
Thaz ſie iruachetin frua,	25.	<i>audierant modo.</i>
ioh hogrin harto thara zua.		<i>Ut euigilarent mane</i>
Joh iz uuari feſti		<i>Et attenderent valde ad eam.</i>
innan iro bruſti.		<i>Atque (ut) ea eſſe firma</i>
Thaz in thiū muat ni uuankon,		<i>intra eorum peſtora.</i>
ſin faſto in then githankon.	30.	<i>Ut eis animus non vacillet,</i>
* In huge ioh in muate		<i>(ſed) ſit eis firma in cogitationibus.</i>
zi allemo ⁊ anaguare.		<i>In memoria Et in mente</i>
Dua Druhtin vns zi nuzze,		<i>ad omnem ſucceſſum.</i>
thaz uns iz uoala ſizze.		<i>Fac, Domine, nobis in uſum,</i>
Biſcirmi unſih thes leides,	35.	<i>ut nobis ea (doctrina) bene ſedeat (hæreat).</i>
fon thinen ni giſceides.		<i>Defende nos a malo,</i>
Thaz uuir ni biſfallen		<i>a tuis ne ſepares,</i>
fon thinen liobon allen,		<i>Ut ne excidamus</i>
Fon ſelbon ⁊ druton thinen,		<i>a tuis dilectis omnibus,</i>
This zala uuir bimiden.	40.	<i>Ab illis fidelibus tuis</i>
Gireino uns thir ⁊ zi thanka,		<i>tormentum iſtud (ut) evitemus</i>
Uuir birun thine ſalka		<i>Purga nos Tibi ad gloriam,</i>
Mit ¹⁰ ginadano ginuhti		<i>(Nos ſumus tui ſervi)</i>
fon ſuntomo ſuhti,		<i>Per gratie abundantiam</i>
Halt unſih in notin,	45.	<i>a peccatorum morbo.</i>
fon allen uuidarmuatin,		<i>Serva nos in neceſſitatibus,</i>
Thaz mazin uuir biuauankon,		<i>ab omnibus aduerſitatibus,</i>
then abahen githankon.		<i>Ut poſſimus evitare</i>
Biſcirmi unſih in ⁊ tharati,		<i>perversas cogitationes.</i>
fon alleru undati.	50.	<i>Defende nos ſitene</i>
Fon egislichen ſuhtin,		<i>ab omnibus peccatis.</i>
mit thines ſelbes mahtin.		<i>Ab abominabilibus morbis,</i>
Thinu uuort hiar obana,		<i>per tuam ipſius potentiam.</i>
thiū uns zellent alſa redina.		<i>Tua verba ſuperiora</i>
Thara zua ſirlih uns muates,	55.	<i>nobis recitant omnem rationem (modum vivendi)</i>
⁊ ioh huges ſilu guates,		<i>Ad hoc largire nobis voluntatem,</i>
	Firlih	<i>Et meditationes multas bonas.</i>

Largi-

Ad CAP. XXIV.

- 1) Verſ. 20. pro iz uterque Cod. habet : *ei*.
- 2) Verſ. 17. & ſeq. clariſius ita : *cum id ſuſciperet, ut de monte deſcenderet*. Scherz.
- 3) Verſ. 15. *ſeſſete* 'mo Cod. uterque.
- 4) Verſ. 16. *gichiuto* non expreſſum eſt per : *ducenti* ſed per : *amicis valde*. Scherz.
- 5) Verſ. 20. Cod. Vind. *liuti* iz.
- 6) Verſ. 31. malum hoc reddere : *in intellectu Et voluntate*. Scherz.
- 7) Verſ. 32. *anaguare*, vox dubia ; niſi quis *anagant* interpretetur : *angust, malum, ſicut amarus, un- rubi, verruſt*. conf. II, 23, 17. Sed ſenſus id reſpuit. Quare videtur legendum : *anagati, ſuccellus*. *Anagat*, ſuccedat. Kero. Sed tamen de laſa III, 7, 86. ſimiliter legitur : *Uis zi allemo*

anagare, i. e. ad omne optimum. Particula *An* etiam *augmentationem* denotat, vid. Gloſſarium meum. Schüller. Formula *zi allemo anaguare* non tantum III, 7, 86. apud Noſtrum occurrit, ſed & V, 3, 12. quæ loca omnino firmant ultimum ſententiam R. Schüller. Scherz.

- 8) Verſ. 39. Cod. Vind. *drates*.
- 9) Verſ. 41. ex utroque Cod. legendum eſt : *tibi githanka*. Unde patet eundem ita eſſe exponendum : *Purga nobis cogitationes*. Scherz.
- 10) Verſ. 43. Non tantum Codex Cæſareus & Vat. ſed & ipſum MſC. Flavianum exhibet : *ginadano*.
- 11) Verſ. 49. Cod. Vind. *drati*.
- 12) Verſ. 56. aptius reddes : *Et intellectum valde bonum*. conf. ſupra 7, 31.

9) Verſ.

- Firlih uns Druhtin allen,
thaz uuir thaz thin ¹³ io uuollen.
Mit uuerkon io irfullen,
thaz thinu uuort uns zellen.
Thaz uuir thazua huggen,
in herzen uns iz leggen.
Uuirt es ni firleiben,
ni uuir iz thar gikleiben.
Firdrib fon uns in ¹⁴ thrati,
allo ¹⁵ misfidati:
Thiz festino uns in muate,
theiz uns irge zi guate,
Thaz uuir thar anauuerkon
mit ¹⁶ uuacheren githankon:
Joh uuir thaz io ahton,
mit luterem ¹⁷ gitrahton.
Ther seado ¹⁸ fliahe in gahe,
¹⁹ ioh theiz sih uns ni nahe.
Joh mit thi u giuuerkon,
thaz thu uns es muazis thankon.
Thaz uuir ²⁰ inana houbit
zi thinen (in gifuagit,
Thie thionost thin hiar datun,
so sic thin, Druhtin batun.
Joh uuir uuafen blide,
in themo cuuinenigen libe,
Mit sealkon thinen iamer,
Uuir ni geron uuhtes mer.
Mit engilon thinen,
thaz uuir then uueuon miden,
In himilriche in rihti
in thineru gishti.
Fon euuon unz in euuon,
mit then drut selon,
Fon uuorolti zi uuorolti,
sin thih iamer lobenti.
- Largire nobis Domine omnibus,
ut nos quod tuum est, velimus.
Operibusque impleamus,
quod tua verba nobis referunt.
Ut eo attendamus,
in cor nobis id reponamus.
Nec quicquam negligamus
ut non id adiuuare trailemus.
Averte a nobis fortiter
omnia maleficia.
Hoc firma nobis in animo,
ut id nobis cedat in bonum,
Ut nos in eo cooperemur
vigilantibus meditationibus.
(Atque hoc perpendamus
paris considerationibus.
Damnum fugiat in continentem,
utque id se nobis ne approximet.)
Sed & talibus operationibus
ut nos possis laudare.
Ut nos in capite
ad tuos finis coniuncti,
Qui cultum tuum hic fecerunt,
prout te, Domine, rogarunt.
Utque finis Leti
in eterno vita,
Cui seruis tuis perpetuo,
nos non desideramus quicquam magis.
Cum Angelis tuis,
ut beatitudinem evitemus.
In celorum regno in reſtitutione (perfectione)
in tuo conspectu.
Ab aeo in aeuum,
cum fidelibus animabus.
A seculo in seculum
finis te perpetuo laudantes. Amen.*

13) Verf. 58. io uuollen, melius exprimitur: ut ſemper velimus; quod io: ſemper denotet, ſupra fuit monitum. Scherz.

14) Verf. 61. Cod. Vind. drati.

15) Verf. 66. Cod. Vind. misfidati.

16) Verf. 70. Cod. Vind. uuacheren.

17) Verf. 72. Cod. Vind. gitrahton.

18) Verf. 73. Cod. Vind. fliehe.

19) Verf. 74. vim paſſus eſſe videtur, cum nullus Codicum, & ne Flaccianus quidem, habeat: ni, in utroque MSC. meo legitur: ioh thiz ſib uni io nahe; quem verſum cum duobus ſequentibus ſic tranſfero:

Ut hoc nobis ſemper appropinquet i. e. obveniat,

Et nunc (in hac vita) operemur,
quo te nobis ille gratis exhibeat.
Scherz.

20) Verf. 77. in Cod. Caſareo legitur: manebitis. Vat. etiam habet: mans habit. Hinc vero eſt ſimile textum Flacci, quem Schilterus in Verſione ſecutus eſt, vitio laborare. Eadem vox occurrit ſuper II, 6, 104. ubi in MSC. Vind. legitur: manebitis. & infra V, 19, 93. ubi MSC. Vind. habet: manebitis. Placet ſententia Celeberrimi Stadenii, qui in explicat. Voc. Bibl. Germ. p. 292. obſervat manebitis proprie denotare caput papaveris; metaphorice autem rem vilem. Applico hoc ad hunc verſum ita, ut eundem ſic tranſferam:

Ut nos viles creatura
Tuis adiungamur. Scherz.

21) Sub finem libri II. Cod. Vind. habet: Explicit Liber Secundus.

INCIPIVNT CAPITVLA
LIBRI TERTII
DE
MIRACVLIS DOMINI
ET DE
DOCTRINA AD IVDÆOS.

- I. *Præfatio Libri tertii.*
- II. *Erat quidam regulus.*
- III. *Moraliter.*
- IV. *Prope erat Pascha Judeorum.*
- V. *Moraliter.*
- VI. *Abiit Jesus trans mare Galilææ.*
- VII. *Spiritualiter.*
- VIII. *Voluit eum populus regem facere. Et quomodo ambulabat super mare.*
- IX. *Obtulerunt ei omnes male habentes.*
- X. *De Muliere Cananea.*
- XI. *Moraliter.*
- XII. *Venit Jesus in partes Cesareæ Philippi.*
- XIII. *Præcepit, ne cui dicerent, quia ipse esset Christus. Et increpatio Petri. Et de visione in monte.*
- XIV. *Brevis Admonitio de signis.*
- XV. *Ambulabat Jesus in Galileam, non enim volebat in Judeam * ire.*
- XVI. *Jam die festo mediante ascendit Hierusalem.*
- XVII. *Perrexit Jesus in montem Oliveti.*
- XVIII. *Quis ex vobis arguet me de peccato.*
- XIX. *Moraliter.*
- XX. *De cæco nato.*
- XXI. *Spiritualiter.*
- XXII. *Facta sunt encarnia Hierosolymis.*
- XXIII. *Erat quidam languens Lazarus a Bethania.*
- XXIV. *Venit ergo Jesus, & invenit eum jam quatuor dies in monumento habentem.*
- XXV. *Collegerunt ergo Pontifices & Pharisei Concilium.*
- XXVI. *Moraliter.*

Expliciunt Capitula Libri tertii.

* In 15. in utroque Cod. pro: ire est ambulare.

INCIPIT
LIBER TERTIUS.
P R Æ F A T I O
LIBRI TERTII

CAP. I.

Mit selben * Christus segenon,
Uuill ih hiar nu redinon,
In einan liuol suntar,
chiu seltsanun uuuntar

Fon themo uuuntarliche,
chiu er deta * hiar in riche.
Unz er uuas hiar in uuorolti,
er thot es bi unsh koroti.
Thiu zeichan seltsanu,
sumu thoh * zi uuaru,
Uuanta, thoh er uuolle,
n'ist man ther su al irzelle.
Ni scribu ih nu in ala uuar,
so sih ther ordo dregit thar,
Suntar so thie dati
mir quement in githahti.
Ginada ih lina fergon
mit forabtichen fuorgon,
Er ouh in thefmo uuerke
zeichan * linas uuirke.
In thefen buachon uuanne
ih auuiggon ni gange.
Ih rehto ioh hiar feono,
gilscribe dati * frono.
Er deta thaz halze liafun,
ioh stumme * inan ouh riafun.

PEr Christi ipsius gratiam
volo hic iam dicere,
In aliquo libro seorsum
rara miracula

5. De admirandis,
que fecit hic in terra.
Dum fuit hic in mundo,
mortem pro nobis elegit.
Illa signa rara,
quedam tamen saltem.
10. Namque, etsi quis vellet,
non est, qui ea enarrat.
Nec scribo nunc certe
sicut se ordo fert hic,
15. Sed ut scila illa
mibi venient in mentem.
Gratum tjes rogo
tremebundis curis,
(ut) ipse etiam in hoc opere
signa sua edat.
20. (ut) in hoc libro forte
ego in avis (devis) ut tam.
(ut) resic atque hic eleganter
scribam scila inclusa,
25. Fecit ut claudis carerent,
et muti ipsam invocarent.

Er

Faciat ;

Ad CAP. I.

- 1) Versionem huius Capituli una cum Notis quibordam
fistie Celeberr. Stadenius in Specim. Lethionum
Antiquar. Francie. pag. 11. & seq.
2) Vers. 1. Cod. Vind. habet: *Krisfer*.
3) Vers. 6. Stadenius reddit: *hic in regione i. e. in*
regione hac. Riche pro Regione saepe occurrit.
vid. III, 16, 90. & III, 24, 146. pro Schilteriana
versione tamen militat locus Othridi qui est III,
176. Scherz.

- 4) Vers. 10. *et avara Stadenius reddit: certe, hic pro-*
prios huius vocis est significatus, vid. Eccard. ad
Catech. Theot. p. 178. Scherz.
5) Vers. 20. Ulterque Codex, ut & MSC. Flac. ha-
bet: *finaz*.
6) Vers. 24. Stadenius: *scila dominica, resic. Scherz.*
7) Vers. 26. pro *inan*, Cod. Vind. habet: *man*. Mi-
ror Stadenium, qui tamen *avipetum* B. Schmidii
in manibus habuit, retinuisse vocem *inan*; eo
magis autem miror cum vox *Man*, quae domines
denotat, aptior sit. Scherz.

8) Vers.

Suntar si imo munto,
the'iz iaman tho' ni uuunto
Thia hant duat si furi far,
19 Ob iaman rametes thar.
20 Gihugit far thes finthes
thes ira 21 lioben kindes.
Mit henti s'umo scirmit,
mit theru si iz mithont fillit.
Ni mag gischan ira muat,
thaz imo fiant giduat.
Ther selbo fater ouh so duat,
22 tho er'mo fere sinaz muat.
Thoh duat er'mo afur bitherbi,
thaz sinaz adalerbil.
Scirmi Druhtin mir ouh so,
the'ih si thin scalk giuuiſſo. *Credulo idem.*
Thin hant mih ouh 23 biuere,
thaz fiant mir ni derre.
Firlil ouh mir gichinges *Cap. liq. v. 47.* 25.
thes mines heiminges.
Uuis Fater mir loh Muater,
thu bist min Druhtin guater.

Imo ex ipsam defendit,
ut ne quis eum ledat.
Manum proiecti ex illico,
70. si quis (proiciat) tendat (telum) eo.
Attendit statim viam (unde veniat telum, aut quo se
eripiat)
sui dilecti infantis (causa) -
Manu ea ipsam defendit,
qua ea eum modo percussit.
75. Non potest adipiscere ejus animam,
ut ipsum inimicus officiat,
Ipse Pater itidem sic facit,
quam ei contristat ejus animam:
Verum facit ei iterum bene
suum (scilicet) hereditatem.
Protege, Domine, me quoque sic,
ut ego sim tui servus certo.
Tua manus me quoque defendat,
ut inimicus mihi ne noceat.
Largire etiam mihi fiduciam,
mea Patrie.
80. Ego Pater mihi atque Mater,
tu es meus Dominus optime.

Erat quidam Regulus, cujus filius. Johann. 4.

CAP. II.

Tho Christus in Galilea quam,
uuard thaz tho mari 1 so fizzam.
Joh uuard gikuodit sin giuualt,
ubar allaz thaz lant.
Ein kuning gieisfot iz in uuar,
ioh fuar ingegin imo far.
Uuaz mag ih zellen thir es mer,
sin sun uuas filu siecher.
Bat er, sich far irhuabi, *Rogavit ut disceretur de
sancti filium ejus.*
mit imo heim fuari. 10.
Thaz er thar gimcinti,
then sun imo giheilti.
Quad: er 1 bi noti
lagi da uualonti.
Joh uuari in theru fuhti
mit grozeru ummahti
Gab er'mo antuuurti *Respondit Jesus.*
mit mihileru milti,
Mit uuorton uuolt er suazen
thia gilouba in imo 2 buazen: 20.
22 Ir

Un Christus in Galileam venit,
salus est rumor placidus,
Et nunciata fuit ejus potentia
per omnem regionem.
Quidam Regulus recepit id certe
Es iuit adversus Ipsam illuc.
Quid dicam tibi amplius?
Ejus filius erat valde agrotus.
Rogavit ut se statim erigeret,
secum domum iret.
Ut ibi hoc ageret,
(Es) Filium ejus sanaret.
Dixit: (quod) is auxie
paceret ferefcens (ardore febri)
Et esset in agitudine
cum summa imbecillitate.
Dedit ei responsum
maxima mansuetudine,
Verbis volebat dulcibus
fidem in ipso supplere.

(Si)

- 19) Vers. 70. Stadenius optime reddit: si quisquam eo
collimet. Scherz.
20) Vers. 71. Bene hanc vertit Celeb. Stadenius: re-
cordatur continuo illa vice. Conf. supra Notam ad
1, 19, 1. Scherz.
21) Vers. 72. Cod. Casar. habet: *liehet*.
22) Vers. 73. aptius hunc transfero: Licet ille (filius)
ipſi (Patri) ledat ipsius animam. Scherz.
23) Vers. 74. *bisuerre* habet Cod. Vind.

Ad CAP. II.

- 1) Vers. 2. Cod. Vind. habet: si 2am. So ſib 2am ſe-

piſſime occurrit & idem est ac: uti decebat.
Scherz.

- 2) Vers. n. redde: Id ille (Regulus) tunc indiguitat,
ut &c. Scherz.
3) Vers. 13. Cod. Vind. id hi noti.
4) Vers. 20. *buazen* est transferendum per: emendare.
Gl. keronis: *Paazzen*, emendatur. *Kepazzeer*,
emendatus. *Paazze*, emendationem. *Paazzen*,
emendare. *Paazzei*, emendaverit. Conf. Taitan.
vers. c. 197. §. 3. scilicet voluit Christus ipsum,
credentem quidem in ipsum, sed putantem, sa-
nari non posse filium suum, nisi Christus praesens
adit agrotis, corrigere. Scherz.

5) Vers.

„ Ir zeichan ni giscouuot,
 „ thanne iu uuirid so not,
 „ Uuuntar scilfianu,
 „ ni giloubet ir zi uuaru.
 „ Uuanta, ob er giloubti uberal,
 „ so iz bi rehte uuefan skal,
 In herza imo quami,
 so iz fora Gote zami.
 * Giloubet er selbo thanne,
 so zimit Gotes manne,
 Thaz io giuuar ist Druhtin
 mit fines selbes mahtin.
 Thaz then ni tharf man beiten,
 7 after stetin leiten.
 Ther so krefftiger ist,
 bihabet thaz in uuorolt ist.
 Druhtin, quad er, zilo thin,
 oba thu ginadon uuilimin.
 Thin guatz er biuuerbe
 er mir ther sun insterbe.
 Sprah Druhtin 9 zimo sinaz uuort
 thaz er fuari heimort,
 Thaz er fuari 10 tharasun,
 quad, funt 11 ganzan sinan sun.
 Giloubet er themo uuorte
 ioh kerta sih zi lante.
 Sar bi themo thinge
 zi themo heiminge.
 Unz er fuar, ahtonti
 theslicben uuortes mahti.
 Gagantun imo blide
 thie holdun skalka sine.
 Zaltun imo ouh 12 inan thes
 thrato filu liobes,
 Thaz rehto in ala uuari.
 13 sin sun gineran uuari.
 Thia zir er eiscota tho,
 uuas er es harto filu fro.
 Thia stunta ouh mit 14 giuurti,
 15 uuante imo baz uuurti.
 16 Derero zellen uuir thir thaz,
 tho sibunta zit thes dages uuas,
 Gesteren so sie sahun,
 tho uuard er ganzer gahun.
 Ni zuluolo muat thinaz,
 sus findist thu iz gidanaz.
 Findist zi ala uuare
 then liobon drost sus thare.

Irkan-

(Si) vos signa non videtis,
 quoad vobis sit agere,
 Miracula rara,
 non creditis profecto.
 25. Namque si credidisset hic per omnia
 sicut id de jure fieri deberet,
 In cor ei venisset,
 sicut coram DEO decuisset.
 30. (Si) credidisset ipse tunc,
 quod decent DEI virum,
 Quod scilicet ipse verus esset Dominus (Messias)
 cum sua propria potentia,
 Ut cum non opus esset expectare,
 ad locum ipsum deducere.
 35. Qui potentissimus est,
 tueretur quicquid in mundo est.
 Domine, dixit, age dum,
 si gratiam facere vis mihi,
 Benignitatem tuam prius exerce,
 quam mihi filius moriatur.
 40. Dixit Dominus ad eum verbum suum,
 ut videret domum,
 Ut vaderet hinc,
 dixit, inventarum integram suam filium.
 Credidit huic verbo,
 Et vertit se ad regionem (suam)
 Illico ob hanc promissionem,
 ad domicilium,
 Dum ille iret, considerans
 illius verbi potentiam.
 50. Obviaverunt ei Levi
 fideles servi ejus.
 Retulerunt ei quoque interea
 valde multum amabile,
 55. Quod reffe in omni veritate,
 ejus filius restitutus esset.
 Tempus ille inquirebat hic,
 erat vehementer multum letus.
 60. Horum quoque cum accoratione
 quando ei melius fuisset.
 Hanc referimus tibi,
 septima hora diei erat,
 Heri cum viderent,
 tunc fiebat sanus subito.
 65. Ne dubitet animus tuus,
 sic invenies hoc factum.
 Invenies vero verius
 dilectum solarium sic ibi.

Cogno-

5) Verf. 22. Margini Cod. Casarei adscriptum est: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis.

6) Verf. 29. & seq. ubi transiero:

Credidisset ipse tunc,
 Ut decet bonum virum. Scherz.

7) Verf. 34. after stetis, rectius exprimes per: ad loca. Stetis est pluralis. Titian. verf. cap. 46. §. 1. In angustis stetis, in desertis locis.

8) Verf. 37. In marg. post vocem: priusquam Cod. Vind. habet: meritorum.

9) Verf. 41. 22 imo Cod. Vind.

10) Verf. 43. tharasun, non est idem ac: hinc, sed significat, ex h. domum. vid. supra Notam ad 1, 14, 34. Scherz.

11) Verf. 44. gentes clarius exponitur per: sanum. Scherz.

12) Verf. 53. lege: inan tibi, ex utroque Cod.

13) Verf. 59. mit giuurti verte: cum promissitudine, promissa. vid. Not. ad II, 3, 29. Scherz.

14) Verf. 60. uterque Cod. nanque. Hunc versum aptius exponeres: Quando ei melius fieri cupisset. Scherz.

15) Verf. 61. ex utroque Cod. lege: Herero, quod idem est ac: Domine: vid. supra II, 23, 2. add. IV, 7, 160. Versus itaque hic & sequens ita reddendi sunt:

Domine, dicens tibi, quod
 tum septima hora diei fuerit. Scherz.

Irkanta tho ther fater far ¹⁶ Cognovit Pater hocam.

theiz thiū zit uuas in uuar, 70.

17 Tha zimo iz Druhtin so giliaz,

18 thic selbun ganzida gibiaz

Giloubta far tho selbo

ther kuning irdisgo tho,

Mit sinemo githigine
themo himilisen kuninge.

Cognovit hic Pater statim,

quod illa hora erat reversa,
Qua ad eam id Dominus sic promissit,
ipsum sanitatem pollicitus.

Credidit statim tunc ipse

Regulus terrenus hic

75. Omni sui familia
Caelesti Regi.

MORALITER.

CAP. III.

T Hic list uns ungizami,
so ih iz nu firnami.

Noh ni quimix uns thiz guat,
in unser 2 armalichaz muat.

1 Thoh habet er uns gizeigot,
ioh ouh mit bilide gibot,

Uuio uuir thoh duan scoltin,
oba uuir iz uuoltin.

Ju quam ein sculdheizo, ^{Med. & p.}
bi nothurfti heizo. 10.

Bat er sin uuort gimcint,
er sinan scalk heiti.

Er quad, er selbo quami,
then 4 ummahtin binami,

Thoh gener thara ni geroti. 15.

Ther kuning bat, er quami,

Ni uuas 7 Christus thaz gizami.

Ther sculdheizo es ni 6 geroti,
er thara thoh faran 7 uuolti. 20.

Hiar streuuit thiū sin guati
in uns thio ubarmuati. ^{Cognovit Altruim}

Thia unfera dampaheit, ^{In Joh. lib. 1. c. 12.}
so uuar so iz io zi thiū gigeit.

Uuir lazemes uns lichen, 25.

1 Fir nio names zi noti
anderero 9 aramuati.

20 In

H Oc (vero) est nobis incongruum (non ad
palatum)

propterea id iam percepit.
Neque venit nobis hoc bonum

in nostram miserandam animam,
Tamen ille nobis ostendit,

atque exemplo praecepit,
Quomodo nos tandem agere deberemus,

si (modo) vellemus.
Alius venit (et) Centurio,

ob necessitatem urgentem.
Rogavit, (ut) verbo suo uteretur,

(et) servum suum sanaret.
Hic (Regulus) rogavit, ipsumque veniret,

(et) morbum tolleretur.
At ille (centurio) eo non desiderabat,

ipsumque praesentiam.
Regulus (autem) rogabat, ipse (ut) veniret.

non erat Christo hoc congruum (consuetum,
gratum)

Centurio id non petiit,
ipse (Christus) tamen ire volebat.

Hic deprecatur ipsius bonitas
in nobis superbiis.

Nostramque stupiditatem,
Tamen vere quam res hactenus procedit

Nos finimus nobis placere,
virum illum praedivitem (Regulum)

Attendentes haudquaquam studiose
aliorum pauperum (miseriam)

Intus

16) Verf. 6p. in margine Cod. Vind. pro: 2 bonam legi-
gitur: quia illa hora erat.

17) Verf. 7n. Cod. Vind. habet: thaz ime. Eundem
versum cum seq. ita verto:

Qua ipse id Dominus indidit
(6) ipsum sanitatem promissit. Scherz.

18) Verf. 7n. theisibun gdu zi dapi biaz. Zi dage vide-
tur idem, quod hodie: zur stund, allatum, bey
sonnenschein, statim ante solis occasum. Imo
verius Freherus: lege: theisibun ganzida (san-
tatem) gibiaz. Schlichter. Freheri Lektionem opti-
me se habere inspectio utriusque Codicis docet.
Scherz.

Ad CAP. III.

1) Verf. 1. & seq. Clarus sic habet:

Hoc non nos decet,

sed id ipsum nunc modo audiri se. ex
Christo, nempe 7. 10. 62. prio-
ria Capitulis. Scherz.

2) Verf. 4. armalichaz in Cod. Vind.

3) Verf. 5. Thob aptius exponitur per: Quamvis, li-
cet.

4) Verf. 14. Cod. uterque exhibet: munditia.

5) Verf. 18. Cod. Vind. ni unaz Kripte. versum hunc
sic transero: hoc se. petium Christo non erat
conveniens i. e. ei non placebat. Scherz.

6) Verf. 19. Cod. Vind. habet: geroto. Vaticanus:
gerota.

7) Verf. 20. Cod. Vind. anolta.

8) Verf. 17. Latio vitiosa & transposita, ita restituenda
videtur: Firmanes n'io attendimus nequaquam.
Scheller. ex utroque Cod. legendum est: firmo-
names, quod idem est ac: respiciamus, spernantes.
Itaque versum 24. cum 4. seqq. ita interpretor:

Si quando rei eo devenit,

Ut finimus nobis placere

bonum valde divitem.

Spernantes (= contra) magnopere

aliorum pauperum. Scherz.

9) Verf. 28. Cod. Vind. habet: armati.

10) Verf.

10 Inin uns ist iz gimuati,
gold ioh diuro uuati.
Ni nemen in thia ahta
manno scalk slahta.
Ni bidrahroc unfer " sumilih,
thaz uuir birun al gillih,
Einera giburri,
" thoh iz sid fulh uuurti :
In fumen duen zi nidiri
thera giskefti ebini.
In fumen thuruh thia era
ist uns ther " scaz mera.
Bichiu habet uns iz selbo Goe
hiar forna nu gibilidoc :
14 Natura in uns ai flicchen,
ioh zi ebine gizichen.
Er uuolta fines thankes
uuifon thar thes scalkes.
Ze'mo sune " sh ni zalta
" Giladot er in uuolta.
Ob unsh asur ladot heim
man armer thehein,
Thuruh ubarmuati in uuor
fo " fuilic uns thaz muat far.
Thes uuizun thank thanne
richemo " manno,
Githankon uuorton sinen
ioh dioso imo ouh ginigen.

Intus nobis est gratum
aurum & pretiosa vestimenta.
Non suscipiunt in curam
homines (divites) servorum genus.
Non recogitat nostram quilibet,
quod sumus omnes aequales,
Eiusdem generationis
et si id postea taliter factum :
In aliquibus redigunt ad inferius
eorum opera simplicitas.
In quibusdam propter honorem
est nobis thesaurus maior.
Ideo nobis id ipse DEVS
hic supra exemplificavit.
Naturam in nobis hanc fupere
imo ad planum ducere.
Ipse (Christus) volebat sua sponte
visitare servum.
Ad filium non veniebat,
invitatum (est) enim volebat.
Si nos vero invitatur domum
vir pauper aliquis,
Propter superbiam revera
target nobis animus illico (offensus)
Contra habemus gratias propterea
diviti viro,
Gratias agimus verbis ejus (invitatoris)
& humiliter ipsi inclinamus (reverentiam ex-
hibentes.)

10) Verf. 39. Legendum forte : *inimicus vult ista g.*
Schilter, in is legendum est ex utroque Cod. quod
significat : in illis. Unde versum hunc & 3. seqq.
sic expono :

In illis (Divitibus) nobis gratum est,
aurum, & pretiosa vestimenta.

Non (vero) curamus
homines servilis generis. Scherz.

11) Verf. 33. *familis rectius per : aliquis redditur.*
Scherz.

12) Verf. 36. nescio an legendum : *thoh ist sid, est*
postea facta fuit dignitatis differentia. Schilter. 9.
36. & 4. seqq. ita reddendi esse videntur :

Licet postea ita eveniret, evenire con-
perit.

(Ut) in aliquibus (hominibus) faciamus
illis hominem l. e. despiciamus
Creationis aequalitatem. l. e. non cogi-
temus aequales nos esse ratione
Creationis.

In aliquibus (autem hominibus) intuitu ho-
minis
fit nobis pecunia maior.

Id est : in quibusdam hominibus plus iusto vene-
remur divitibus, & eos ideo ultra modum honore-
mus. *Ebini* est substantivum, aequalitas, die ebe-
ne. Conf. Verf. 44.

13) Verf. 40. Scaz pecuniam saepe denotat, ita in
Verf. Tatian. c. 44. §. 6. *Ni caret hicten gold*
nob filaher nob scaz in juuaremo braubade. No-
lite possidere aurum neque argentum neque pec-
uniam in zonis vestris. Scherz.

14) Verf. 43. h. e. naturae aequalem originem haud ne-
gare, sed subinde agnoscere debemus, & ad sim-
plicitatem adfuerunt. *Schilter.*

15) Verf. 47. *sh na* legendum est juxta Cod. strum-
que & Flacii editionem. Est autem : *sh na*,
contractum ex : *so ich na. Scherz.*

16) Verf. 48. uterque Codex clare habet : *giledoter ni*
assolta. Versus itaque hic & cum procedens ita
transfereendus est :

*Ad filium, (Reguli vero) ex modo narra-
vocat, (quamvis) noluit sc. venire.*
Scherz.

17) Verf. 52. *fuilic* Cod. Viad. hodie dicimus : ge-
schuillt.

18) Verf. 54. Cod. Viad. *manne.*

Tho * kumpt er sīna stelsun
sūs in thesa uuisun.
Druhtin, quad er, guato, Dominum hominem
non habeo. 45.
Thaz mir zi thiū gihelfe;
in thaz uuazir mih firuerfe.
Ihlu thara in thrati,
min umenahit duit iz spati.
Thara andere er gigahent,
thaz bad mir untarsahent.
„Stant uf, quad er, gihori mir,
„ioh nim thin betti mir thir, Surgite le-
gati tuum. 50.
„Thes far nu du ginendes,
„ioh gang uuh thines 10 sinthes.
So er erist sine uuort insuab,
et thaz betti far irhuab.
Jo far iz thana fuarta,
so sliumo er thiū gihorta.
Erstuant er uf tho snello,
so uuas Christus uuillo.
Er far zi thiū tho gifiang
mit themo 11 bete thana giang.
Thes dages uuas in uuara Est enim sabbatum. 65.
fimbazdages fira,
Tho Druhtin thio unganzi nam,
soo themo kunigen man.
Quadun tho thie liuti, 12
et unrehto dati,
Thaz er unnotag
intereta then diuten dag.
Ther mih, quad er, heilte, Qui me fecit sanum.
er sus iz al gimeinka.
Giuiisso fageo ih iz iu,
er hiaz mih gangan mir thiū.
Fragetun se thuruh not,
uuer thet uuari, the'iz gibot.
Er far zi thetu fristi
quad, es uuiht ni uuesti.
Druhtin selbo in uuara Ipse uerum declina-
bat a uobis.
giang far in eina fiata,
11 Er ioh sin githigini
suntar fon thet menigi.
Fand er after thiū then man,
tho er in thaz hus quam, 14
Thar ther liut io betota,
Ginada Gotes thigita.
11 Ja bistu, quad er, heiler,
Nu ni suntu thu mer. 90.
10 Mit thiū thin muat sh uuerie,
thir uuirs ni giburie.
Er tho in ala uuari 17 Nuncijs Iudeis.
then liutin deta mari,
Thaz 18 er uuas ther heilant,
thet inan thes feres intbant.

Tunc recenset suos dolores (misericordias)
sic in hunc modum:
Domine, dixit, Optime,
non est quicumque amicum,
Qui mihi ad id auxilium praestet,
in undum me (ut) demittat.
Equidem festino tunc pro posse,
uasa (vero) imbecillitas facit id fero.
Tunc alii antecedunt,
bathnem mihi intercipient.
Surge, dixit ipse, obedi mihi,
Et tolle tuum lectum tecum.
Hoc statim nunc tu fructe,
Et abi quoque tuam uiam.
Quamprimam eius uerba perciperet,
ipse lectum illico tollebat,
Et statim eum abunde tollebat,
quamprimam hoc audiret.
Surrexit ocyus,
sic erat Christi uoluntas.
Et statim id apprehendit,
lecto inde (ut) abiit.
Eo die erat certe
Sabbathi ferias
Quam Dominus imbecillitatem tolleret,
ab ipso egrotu homine.
Dixerant tunc homines,
(quod) is iniuste fecerit,
Quia sine necessitate
prophetauerit festum diem.
Qui me, dixit ipse, sanauit,
ille sic id omne iussit.
Profecto dico id uobis,
ipse iussit me ire cum eo. (lecto)
Interrogant hi sollicite,
quis iste esset, qui hoc iusserit.
Hic statim hac uice
dixit, (quod) id nesciret.
Dominus ipse reuera
seuerat statim seorsum,
Qui et suos ministros
separauerat a turba.
Inuenit (autem) post hac hominem,
quem uenisset in domum,
Ubi populus adorabat,
gratiam Dei rogabat.
Ecce es tu, dixit ipse, sanus,
jam ne pecca tu ulterius.
Propterea tuus animus se nuntiat,
tibi peius (quid) ne contingat.
Iste tunc in omni ueritate
homines fecit celebre,
Quod ipse esset Saluator,
qui eum dolore liberasset.

MORA.

8) Verf. 43. Cod. Vind. habet: i. e. ejulans orauit.
conf. supra notum ad I, 16, 17.9) Verf. 49. Margo Cod. Vind. habet: Dum uenit
eum ego. Hunc uerum reddo: Festino (quan-
vis) eo adiuuam. Scherz.

10) Verf. 56. Cod. Vind. exhibet: fides.

11) Verf. 64. uterque Codex habet: hette.

12) Verf. 69. Margo Cod. Vat. Dicitur Iudei: Sabbatum est.

13) Verf. 83. et 84. sic transferri

Iste et sui discipuli sc. iverunt;

Separatim a multitudine. Scherz.

OTFRID. PARS I.

14) Verf. 88. Margo Cod. Vind. habet: postea inuenit
eum in templo.

15) Verf. 89. ia hys aptius redditur: Vere es. Scherz.

16) Verf. 91. Verbe: Nunc (Et in posterum sc.) ani-
mus tuus te defendat sc. contra tentationes ad pec-
candum. Scherz.17) Verf. 93. Margo Cod. Vat. habet: abis ille homo
Et nuncijs Iudeis.18) Verf. 95. ex utroque Codice poese pro: u vocem:
12.

MORALITER.

CAP. V.

Har mugun uuir instantan,
thaz eigan uuir ouh funtan.
Thaz quemment ummahti
fon funtono suhti.

Tho er'mo firbot thio dati,
thaz er ni suntoci.

Thes giuuarteti,
thaz uuirs imo ni uuerti.

Tho riht unsih thiū redina,
thaz uuir uns uuartent chanana.

Thaz suht ni derre uns mera,
then lidin ioh thera sela.

Bi suslichō dati,
so ahtun sin thie liuti.

Jo iagilih in imo rah,
thaz er then sambazdag firbrah.

Er uualt thera sira so iz gizam,
thaz iro nihein ni firnam.

Thaz er mit sinen mahtin
uwas des dages Druhtin.

Sie ahtun ouh bi thiū sin mer,
uuanza in thaz uwas silu fer.

Quadun dati mari,
thaz Got sin Fater uuari.

Joh er io binoti
sin Druhtine ebonoti,

In uuerkon io gillichen,
noh uuergin misilichen.

Iz ist so giuuiſſo,
thoh sic iz abahohtin so.

Thoh iro muates herti
iz emmizigen zurnti,

Joh io in abuh kerti
thio Druhtines dati,

Thiu zeichan silu maru,
thaz uuzizt thu zi uuaru.

Giuuerdo unsih Druhtin heilen,
mit liobon druton thinen,

Joh vns gidua thu syazo
thio unse thurfti grozo.

Thaz uns ni uuefe thaz zi suar,
uuir unsih io firdragen hiar,

Joh skono untar mannon,
io emmizigen minnon.

Hic debemus nos percipere,
hoc nos etiam invenimus,
Quod veniant morbi
a peccatorum lae.

5. Dum Ipse ei prohibuit hac falla,
ut ne peccaret.

Id attenderet,
ut pejus ei ne fieret.

Hic docet nos hic sermo,
ut nos caveamus inde,

10. Ut morbus ne nocent nobis ulterius
membris & animae.

Ob hoc tale facium
persequuti sunt ipsum homines.

15. Et quilibet in ipso reprehendit,
quod saluati diem prophauit.

Ipse obseruauit hanc seriam prout decebat,
quod istorum ne unicus intelligebat.

Quodque ipse per suam potentiam
esset huius diei Dominus.

Persequuti quoque propterea cum eo magis,
namque ipse id erat valde molestum,

Enarrare facta celebra,
quodque DEUS ejus Pater esset.

25. Atque Ipse omnino
Ipsius Domini coequalis,

In operibus item par,
nec ullo modo dissimilis.

Id est quidem certum:
tamen ipse id abominabatur adeo.

30. Sed istorum animi durities
id perpetuo reprobabat,

Atque peruersè interpretata
Domini facta,

35. Signa illa multum illustra,
hoc scias tu pro vero.

Dignare nos Domine sanare,
cum dilectis fidelibus tuis.

Atque nobis redde tu dulces
has nostras necessitates magnas.

40. Ut nobis ne sit id nimis grave,
nosque invicem comportemus hic,

Et pulchros (bonos) inter homines
perpetua caritate.

Alus

Ad CAP. V.

1) Verf. 1. magis aptius redditum per: possumus.

2) Verf. 15. in imo rah, verte: intra se, in corde suo dicebat, racheo pro: loqui non infrequenter inuenitur. conf. supra II, 13, 28.

3) Verf. 17. Hunc ita transfero: Dominabatur Eggo, disponebat de seſſe, uti decebat. Eodem sensu legitur uaiat infra de diabolo cum iude cor occupasset:

Joh uualt sin far uharal
selbo iher diſſal.

Et dominabatur ipſi (iude) mox omni-
modo

Ipſe Diabolus. Scherz.

4) Verf. 33. & seq. ita exprime:

Dicebant: (iudei quod ille) rano: em ſpar-
geret.

Quod Deus ipſus Pater eſſet. Scherz.

5) Verf. 26. lege juxta Cod. utrumque: Sub, & hinc
versum 26. & seq. tres expoe:

Atque ipſe omnino, seu ſtudioſe

Se Deo aquaret,

Operibus ſimilis i. e. quæ ſimilia erant
Dei operibus,

Nequaquam diſſerentibus. Scherz.

6) Verf. 32. nullem hunc verſum ita tranſlatum fuiſſe:
Ob id ſemper iratebatur. Scherz.

7) Verf. 35. Cod. Vind. habet: marie.

8) Verf. 39. Cod. Viud. ſicce.

9) Verf. 43. Freherus: lege: in ſceno ante manus
uſterioſander. Schiler. Uterque Cod. pro:
ſceno, quod Flacius exhibet, habet: ſceno.

Ad

Abit JESUS trans Mare Galilee. Joann. 6.

CAP. VI.

T Haz ih hiar nu zellu,
thaz uueziz thi uorolt ellu.
Uuuntar filu maraz,
ioh ⁊ thrato seltānaz

Uulo Christus nam finf leiba,
ioh zuene figa thara zuaz;
Fon then gab follon muases
finf ⁊ thusonton mannes.

Fuar Druhtin inti sine
ubar cinan lantse.

Thio buah iz thar zellent,
ioh Galilea iz nennent.

Bi ⁊ mangemo seltāne,
ioh uuuntoron zi uuare

Fuar imo thar ingegini
mihil uorolt menigi.

⁊ Unfirsagan heri in uuar,
fuar ingegin imo thar,

Uuorolt mihl, so gizam,
uuib inti gomman.

Nam Druhtin sine thegana
inti giang mit in ⁊ tho thanana,

In cinan berg hoho,
mit in gifaz thar seono.

Uuas iz ouh giuuifso
fora einen Ostoron so.

Theso selbun dati

fora thera ⁊ uuilhtun ziti.

So er tho mit sinen ougon
then liut bigonda seouuon,

⁊ Thio selbun menigi gifah,
zi Philippus er ius sprah :

Uuar mugun uuir nu biginnan
mit ⁊ koufu brot giuuinann,

Thaz ther liut gifazi,
unz er hiar nu ⁊ gazi?

Korata er thia uuarba
⁊ thera uueichun gilouba

Thio uuest er so'fer skolta,
uuar er es duan uuoilta.

Er quad : Ni mohti uuerdan
mit koufu sih biuuerban

Mit mihilemo scazze
ther liut zi thi uuz gizeze,

Thaz iagilichen thanne
choh foller mund uuerde,

⁊ Then

Q Uod ego hic iam referam,
id novit mundus omnis.
Miraculum multum illis fore
⁊ nimis rarum.

1. Quomodo Christus accepit quinque panes,
⁊ duos pisces simul,

De his dedit plenum cibum
quinque milibus hominum.

10. Petrus Dominus ⁊ filius
trans lacum provincialem,

Biblia id recensent,
⁊ Galileam vocant.

Ob multa rara
⁊ miracula revera

15. Iuit ei hic obvium
magnum mundi multitudo.

Densissima copia revera
obviamur ipsi tunc.

20. Mensus magnus, ut decebat,
mulieres ac Viri.

Acceptus Dominus suos discipulos
⁊ iuit cum iis exinde

In montem altum,
cumque iis confidebat ibi decore.

25. Erat id etiam certe
ante Pascha tunc.

Hoc ipsum factum
ante id sanctam tempus.

30. Ut ipse tunc suis oculis
hunc populum cepit conspiciere,

Tantam multitudinem videns,
ad Philippum ita dixit :

Unde possumus nunc aggredi
emendo panem ut acquiramus,

35. Ut populus confideat,
usque dum hic iam comederit,

Tentabat ipse hac vice
indecillium fidem.

Sed sciebat ipse sicut debebat,
quid facere volebat.

40. Ipse dixit : Non poteris fieri
emendo cooperari,

Magno thesauro,
(ut) populum ad hoc accumbat,

45. Ut caillibet exinde
sacrum ei (semel) impleatur,

(UN)

AD CAP. VI.

1) Vers. 4. Cod. Vind. *drato*.

2) Vers. 8. Cod. Vind. *definiton*.

3) Vers. 19. Cod. Vind. *maneyemo*.

4) Vers. 17. hunc & seq. versum legere quaque est
infra IV, 16, 34. quamvis ordine inverto. *Scherz*.

5) Vers. 22. Cod. *Cathareus* habet : *do*.

6) Vers. 23. pro : *sacrum* ex utroque Cod. *substituere* :

sacrum.

7) Vers. 31. Cod. *Cxf.* *thia selbun*.

8) Vers. 32. Margo Cod. Vind. *Unde ememus panem*.
Vst. solummodo habet : *Unde ememus*.

9) Vers. 34. Cod. Vind. *confa*. Ast idem Cod. infra
7, 42. habet : *konfu*.

10) Vers. 36. Cod. Vind. habet : *magdzi*, quod verto :
ad *sacrietatem usque elat*. Nax est nostrum *geeng*.
Scherz.

11) Vers. 38. Alcinous h. l. p. 479. Ut Philippus *lar-*
ditatem sua fidei agnoscat. *Schilter*.

11 Then mund zi thiü irreken,
thes brotes uulht gismeken.
Andreas sprah tho ciner,
Petruse gilanger,
Bruader sin 11 gimuato,
thes Christus thegan guato :
12 Hiar ist knecht ciner,
13 ni uueis ih uuiht es hiar mer,
14 Ther 15 tregit hiar in linan not
16 „fins girslinu brot.
17 Ouh zuene figa thar mit,
18 theist zi thiü thoh ni uulht,
19 Thaz man fulih biete,
thermo managalten thiete.
Duet, quad er tho ubarlut,
thaz hiar gilizze ther liut,
Unz er hiar gireltit,
thes brotes in ni brislit.
Thar uuas in ala uuari
Grafes ouh gifuari,
Mammunti ginuagaz,
thiah buah zellent uns thaz.
18 So thaz heri tho gifaz,
thaz brot gilengenotaz az,
Iz uuahs thar thera ferti
In munde ioh in henti.
Iz uuahs in ala gahun,
thar sie alle zuafahun;
Sih 19 merota iz ginoto
zi feti thero liuto,
Zi (uazeru gilustit,
thaz in es thar ni brusti.
Alten inti iungen,
Ioh selb then uuibon allen,
Er selbo ouh tho gimelnta,
thie figa in thar gideilta,
Thie uuahsun oh thuruh not,
io so selbaz thaz brot.
So sie thar tho gazun.
Joh mannilih thar sat uuard,
so sie thes brotes giuuard.
Gibot tho Druhtin sinen,
thaz 21 uola si thes giilen

Dicit Andrem.

50.

55.

60.

65.

70.

75.

80.

85.

90.

Thie

(Ut) as ad hoc admoventes,
(ut) panis modicum prestent.
Andreas dixit tunc unus (discipulorum)
Petri propinquus,
Prater ejus dilectus,
Christi discipulus bonus.
Hic est puer aliquis,
nihil scio equidem quicquam, hic amplius,
Qui portat hic ad propriam necessitatem
quinque bordeaceos panes.
Itemque deus pisces finit,
hoc est ad hoc tamen nil quicquam,
Ut tantundem offeratur
huic multiplici populo.
Agit, dixit ille palam,
ut hic confidat populus,
Dum hic requiescent,
panis ei haud deficit.
Hic erat per omnem veritatem
gramen quoque commodum.
Deliciarum satis,
Biblia referunt nobis hoc,
Sic multitudo tunc sedebat,
panem benedictum comedeat.
Is crescebat tunc actatus (ea vice, occasione)
in ore 15 in manu.
Crescebat in omni celeritate,
cum omnes conficerent.
Se augmentatus valde
ad satiandum populum,
Ad dulce delectamentum,
ut is hic non deficeret,
Senibus atque juvenibus,
Et ipsis quoque mulieribus omnibus.
Idem etiam tunc (porro) fecit
Pisces is ibi distribuit.
Hi crescebat itidem ad necessitatem,
sicut 15 ipse panis.
Sic hi ibi comedeabant,
quod in gravine sedebant.
Et quilibet hic satur fiebat,
quod hujus panis participes fierent.
Iussu tunc Dominus suos,
ut vellent hoc maturare,

Homi-

12) Vers. 47. & seq. Stadenius recte in Explie. Voc. Bibl. Germ. ita reddit: den Mund darz hienrichen und etwas des brotles schmecken oder kosten. Scherz.

13) Vers. 51. Cod. uterque *gimato*, sed in Codice Vindob. y inscriptum est *littera a* unum receptioni.

14) Vers. 53. Margini Cod. Vat. & Vind. adscriptum est: *Est puer unus hic &c.* Eod. 7. uterque Codex habet *huc*.

15) Vers. 55. Codex Cxf. *drigit*.

16) Vers. 59. & seq. recte:

*Ut id offeratur
Tanta multitudinis.* Scherz.

17) Vers. 65. Margo Cod. Vind. *Erat ibi factum mol. sum.* Ipsa haec margo fundet 7. 66. & seq. ita elle reddendos:

*Gravitas etiam comeditas
Juvenil sufficiens.* Scherz.

18) Vers. 69. So melius redditur hic per adverbium temporis. Cum. Scherz.

19) Vers. 75. Cod. Vind. *merata*.

20) Vers. 81. Margo Cod. utriusque: *Ut autem impleti sunt.* Hoc versus hic & tres seq. ita sunt exponendi:

*Cum ibi tunc edissent
qui in gravine sedebant,
Et quilibet ibi satur factus esset,
quapropter panis participi esset fallax.*
Scherz.

21) Vers. 90. *uola* non est: *vellent*, sed: bene, wohl. hinc versus hunc & tres seq. ita verto:

*Ut bene hoc properarent, sc. facere
quo homines hic cararent,
Ut scilicet micar ibi colligerent.*

frangere non est: *instruere*, sed: *cavere*, prospicere. Ita supra 1, 1, 39. occurrit *frangere*, prospicere. & 11, 6, 108. *frangere*, procurare. Hinc hodiernum *Fernseher*, *Antwortscher*. Scherz.

22) Vers.

Thie liuti thes firuufin, thie brofinun thar gilafin,	Colligis que ferveant,	Homines instruere, micas ibi colligere,
Thaz fe gihaltan uuurtin, ioh ouh ni firuurtin.		Ut conseruarentur, neque perirent.
Thar lafun sic tho alle zuelf korbi folle,	95.	Tunc collegerunt omnes duodecim corbes plenas.
Thie liuti thar ingahun "theiz zelehan tho gilafun,	Com viliatim egunt.	Homines ibi confectum qui hoc signum confexerant,
"Bigondun mit githankon tho Druhtine thankon.	100.	Corperunt copitationibus hic Domino gratias agere.
Thiz, quadun, ist giuvaro ther forafago maro.	14	Hic, dicentes, est vere "Propheta ille nobilis.
Mit izuuihtu aller " uulo iz n'ist, ther kunftig hera in uuorolt ist.		[Cum quoquam omnium (aliorum) omnino nihil est.] qui venturus hoc in mundum est.
Er muafes fid gab follon fiar thulonton mannon,	105.	Et cibum postea dedit puerum quatuor millibus hominum,
Seti fibun broto, mit figon ouh gimyato.		Saturavit septem panibus, pisces quoque benignus.
Joh uard thero aleibo thero figo ioh thero leibo.	110.	Atque facile reliquit Piscium atque Panum.
Ni frazun sic iz allaz, fibun korbi " ubar lazaz.		Nec comederunt id omne, septem corbes reliquit.

SPIRITUALITER.

CAP. VII.

D Ruhtin min ther guato
nu rihdi mih " gimyato.
Zi thifu mir then hugu dua,
ioh thaz herza thar zua.

Thaz ih hiar gizeine,
uuaz thiü thin " goima meine, 5. |

Mit " geistlichen redinon
then thinen liobon thegenon.

Giuiulfo " uuizun uuir thaz,
theiz fora then Oftoron uuas. 10. |

" Tho Druhtin uuoltes uualtan,
fon themo grabe irstantan.

Simes ouh giuuiße
fora themo " irstantniße, 15. |

Mit minnon lo ginuagen
zi famane unñh fuagen. 7 Sco- |

D Omne mi optime,
nunc rege me benigne.
Ad hoc mihi intellectum fac,
atque cor prætrea, 5. |

Ut hic exponam,
quid haec tue epole velist,
Spiritualibus rationibus
tuis dilectis seruis.

Certe scimus hoc,
quod id ante Pascha factum.

Cum Dominus uolebat dominari,
a sepulcro resurgens.

Debemus etiam nos certe
ante resurrectionem (mortuorum)

Cum amore & sufficienter
fines nos conjungere. 15. |

Con-

22) Verf. 98. uterque Cod. habet: *thiz*.
23) Verf. 99. Cod. Vat. *legendum*. Sed male. Scherz.
24) Verf. 100. Margo utriusque Codicis: *Hic est vere Propheta*.
25) Verf. 103. *allez*. Freher. Sensus obscurus, videtur tamen esse, quem expressi: quod prae ceteris Prophetis omnibus hic sit verus Messias. Vel: *mit ianidizt allez*, cum omnibus circumstantiis, & postea legendum: *aniz iz ist*, sicut legis in libris V. T. vel interrogative: *aniz iz n' ist*! quidni sit? Vide meum Glossarium. Schütz. Lege ex Cod. utroque: *aller aniz*. Quod alibi etiam saepe invenitur. vid. III, 20, 304- III, 24, 196. IV, 1, 27. & passim. Ex quorum locorum Collatione hunc & seq. versum ita reddendum censio:

*Cum aliquo animo nihil est
qui venturus est (in posterum) hunc
in mundum.*

Ut mens sit, videre se hic illum magnum Pro-

phetam, (Messiam) ut esse non credendum sit ulli alii in posterum venturo, qui diceret se esse Messiam. Scherz.

26) Verf. 111. in utroque Cod. est: *ahar thaz* sub intelligence *uuarun, erant*. Scherz. Schilterus ipse habuit: *ahar thaz*, sed pro eo posuit: *ahar lazaz*. Anon.

Ad CAP. VII.

1) Verf. 2. Cod. Vind. *ginnat*.
2) Lege ex Cod. utroque: *goima*.
3) Verf. 7. uterque Codex habet: *geistlichen redinon*, i. e. mythis rationes. Scherz.
4) Verf. 9. Cod. Vind. *uiztan*.
5) Verf. 11. & seq. mallem hoc ita reddere:
*Cum Dominus vellet id disponere,
ut ex sepulcro resurgeret.*
i. e. Cum in eo esset Christus, ut (proxime) ex sepulcro vellet resurgere. Scherz.
6) Pro: *irstantniße* Cod. Vind. habet: *irfannniße*; sed præterea est Letho Flaciana. Ipse sane Cod. Vind. infra III, 24, 193. habet: *irfannniße*. Scherz.
7) Verf.

7	Scouuon es ouh thanne, uauara Druhtin gange. Uuir unsih imo io nahan, thaz uuir ni ² missesfahen.		Conficere quoque extinde, unde Dominus veniat.
	Ni si uns uuiht mera, thanne thiū sin lera.	20.	Nos ipsi etiam appropinquamus, ne nos aderremus.
	Ni minno uu iht so fuazo, io so spor thero fuazo.		Non sit nobis quicquam maius quam haec eius doctrina.
	Galilea, thaz ih quad, theist in Frenkisgon ⁹ rad,	II. Galilea 25.	Nec auemus quicquam tam dulciter, quam uelligis eius pedum.
	Thaz sih io ¹⁰ umbi zirbit, ioh emmizigen uuerbit.		Galilea, quam dixi, est in Franco (sermone) Rota,
	11 Ther so ist zessonti sih selbon missi habenti:		Quod se circumuoluit, Et perpetuo circumit.
	Stozot sih io in trahti, mit mihileru unflati.	30.	Qui se est facturus se ipsum non cobidens:
	12 Thiu meinet uuiio sih zerbit. ioh thifu uuorolt uuerbit,		Impellit se continue (indefinenter) cum maxima instabilitate.
	Mit ¹³ ungimachu thuruh not, sih emmizigen stozot.	35.	Hi designant, quomodo se uoluit Et hic mundus circumat.
	14 Tho selben Druhtines maht, sulih untar fuaz drat.		Cum molestia sollicitate se perpetuo impellat.
	Mit fines selbes todū		Hoc ipsum Domini potentia sic sub pedibus calcavit.
	Ubarfuar thiū ¹⁵ bedia.	40.	Susmet morte transcendit hac arbo (mundum Et eius uanitatē Et miseriam.)
	Tho folgeta imo thuruh thaz, fo er ¹⁶ uf in himile gilāz.		Consecrati tuu ipsam propterea, quod in carlo confedit.
	Giloubton sino guati, manogo uuorolt liuti.		Crediderunt eius bonitatem, uorii mundi homines.
	Thes ¹⁷ farphen uuirodes not	III. V. Pater. 45.	Rigide legis preceptum designant isti quinque panes.
	¹⁸ bizeinot thifu sinf brot.		Cum quibus sollicitate coegit homines.
	Mit thiū er io innoti thuanga thie liuti.		(Si) licet referre palam, dura est hordeacei grani cutis (folliculus.)
	Gidar ih zellen ubarlut, hert ist gerstun kornes hut.	50.	Est etiam (talus) quos ego ante uobis retuli, eius panum (Legis) cortex.
	19 Ist ouh, so ih forn io uuefta, sines leibes kruffa.		
	Thoh		Att. 3.

7) Verf. 17. lege ex Cod. utroque: Scouuon, i. e. spechemus. Verbum haec & sequentem ita transiero:

*Spellemas id etiam iude,
Quorsum Dominus inuenit.*

Haec significat: quorsum, ceu apparet etiam ex III, 21, 64. & seq.

*Thaz anir thaz irkanti
Unars anir gangan festlin.
Ut hoc agnosceremus,
Quorsum ire deberemus. Scherz.*

8) Verf. 20. Cod. utroque missi habenti.

9) Verf. 26. Eucherius Epist. Lugd. lib. Instructio-
num esp. I. Galilaei uolubiles. Schlier. Faciunt
huc uerba Cellarii in Geograph. antiqua Lib. 3.
c. 13. p. m. 471. Galilaea dicta est גלילא Ebraice
Esl. IX, 27, quae uox habet גלילא secundum
Kimchi i. e. notioem circuitus, aut
traiectus retrandi. Scherz.

10) Verf. 27. lege ex utroque Cod. amblerbit. Quod
& Rhythmo convenientius. eod. supra II, 1, 41.

11) Verf. 29. male hic deferitur textus Flacianus: quem
fermat. Codex utroque in Vind. clare legitur:
ther se, Locus sc. Galilaeae, seu Genesareth.
quoniam in Genesareth ceu appellat Matth. IV, 23.
XV, 29. & Marc. VII, 24. uerte itaque hunc &
seq. uerbum hac ratione.

*Lacus (Galilaeae) est saltibus turbidus,
se ipsum male habens:
Impellit se ipsum etiam ualde
cum magno uoto. Scherz.*

12) Verf. 33. & seq. reddo: Haec (namque terra Galilaeae & Lacus, quorum mentionem fecerat 9. 27. & 29.) indicant quomodo se uoluit Et ueritat hic Mundus. Scherz.

13) Verf. 37. Cod. Vind. myomacha.

14) Verbum 37. & 7. seqq. aptius ita uerbi debere arbitror:

*Cum ipsum Domini potentia
Hoc (sc. miseriam mundi) perfundendisset,
(Et) morte se
subegisset atramentum (terram & mare):
Tum sequeretur idea,
cum supra carum confedit,
Ut credideret ejus praesentiam
multi orbis (huius) homines. Scherz.*

15) Pro: bedia 9. 40. habet: beda.

16) Verf. 42. af in corrigere ex Cod. utroque & pone a
afan.

17) Verf. 47. Alcuinus hic p. 477. Panes bene hordeacei fuisse referuntur, propter nimium asperitatem Legis edicta, & integritate litera grauiora, quae interiorum intelligentiam spiritalis seofus quasi medullam celabant. Schlier.

18) Verf. 46. Cod. Vind. bizeinot.

19) Verf. 51. hunc uerbum ita reddo: 1) est etiam (ita) quod olim iam fieri. Gl. Box. fern, olim. Uuefta non est: retuli, sed: fieri. Ita in Verf. Tatiani esp. 157. §. 1. ibi uuefta ther Heiland thaz quem zu thaz ber fauri fen therra ueruali zu themo fa-ter, cum sciret Jesus, quod uenisset tempus, quo deberet ire ex hoc Mundo ad Patrem. Scherz.

20) Verf.

Thoh findē ih mēlo tharinne in thiū ih es biginne;		<i>Attamen invenio ego farinam intus</i> <i>dem ego eam aggredior;</i>
Joh brosmun suaza in ala uuar, thes senfes leib indue ih thar.	55.	<i>Imo medullam dulcem reuera,</i> <i>Mysticum panem (s) aperio ego hic.</i>
So ist ther uuiizzod alter uzana herter.		<i>Sic est Lex vetus</i> <i>exterioris durior.</i>
Thar ist inne manag guat, thaz geistlichō uns io uuoala duat.	60.	<i>Est ibi intus multiplex bonum</i> <i>spirituale quod nobis benefacit.</i>
10 Thaz deta Druhtin, thaz man uueiz, tho er thia kruitun firsleiz,		<i>Hoc fecit Dominus, ut hoc sciat,</i> <i>cum crustam scinderet,</i>
Thaz man thia fruma thar gisāh, tho er 21 thia rintun firbrah.	VI. RINT.	<i>Ut medulla ibi conspiceretur,</i> <i>cum corticem frangeret.</i>
Thiefselbun figa zeinent, uuar Forasagon meinent.	65.	<i>Isti pisces demant,</i> <i>quod Propbeta docuerant;</i>
21 Thiū gouma los get thare, so figg in themo uuage.		<i>Meditatio libere vadit hic,</i> <i>sicut piscis in anda.</i>
Oba 21 thu ira ruachis, thu thar sia diofo suachis,	70.	<i>Si tu eos appetis,</i> <i>tu ibi eos profunde queras,</i>
Joh thar irfigot thinzaz muat harto managfaltaz guat.		<i>Utique tunc expiscator tua mens</i> <i>vehementer multiplex bonum.</i>
24 Ther knecht ther thaz allaz druag,	V. SERVILIA.	<i>Servus qui hoc omne portavit,</i> <i>ipse id nequicquam perpendit;</i>
21 Er es uuiht ni giuuuag,	75.	<i>Ipse sibi eo non iur,</i> <i>aliis quoque non proposuit.</i>
Er imo iz ni ginuzta, furi andere ouh ni faza.		<i>Sic faciunt Judaei certe,</i> <i>apportant sua biblia.</i>
So duent thie 26 Judaeon in uuar, sie dragent iro buah thar.		<i>Neque sibi hoc fructa utuntur,</i> <i>nec aliis permittunt.</i>
Noh in thia fruma niazent, noh andere ni lazent,	80.	<i>Quod distribuit Dominus hic</i> <i>(hoc dico tibi reuera)</i>
Thaz spēntot Druhtin hiare,	VI. DISTRIBUIT DOMINUS.	<i>Animadvertē valde,</i> <i>hae sunt ille epale,</i>
Nim es harto gouma, thiz sint thio selbun gouma,		<i>Quod distribuit in beniguitate</i> <i>nobis ad omnem prosperitatem;</i>
Thaz spēntor er in muate uns zi allem anaguate,	85.	<i>Imo Et Attendo ubique:</i> <i>Ipse nobis haud quidquam celavit,</i>
Joh ouh uuorolci ubaral, 21 er unsih uuihtes ni hal.		<i>Que Propbeta referunt,</i> <i>Et nobis Psalmi canunt,</i>
Uuas Forasagon zellent, ioh uns thie Selmi fingent,	90.	<i>Et lex illa vetus:</i> <i>Ipse spiritualiter nobis enarravit.</i>
Ouh gibot thaz alta, Er geistlichō uns iz zalta,		<i>Hoc distribuit iam hominibus,</i> <i>spiritualibus salus.</i>
Thaz spēntor er nu liutin, mīk geistlichen datin.		<i>Spirituali doctrina,</i> <i>hoc dico tibi reuera,</i>
Mit geistlicheru lēru,	95.	
thaz figen ih thir zi uuaru,	28 Obiz	

Quippe

20) Verf. 64. mallem reddere: *ut scitur*. Scherz.21) Verf. 64. Flacius legit: *thia rintun firbrah*. Vitium, ut videtur, subiecit & legendum: *rintun*, quod idem quod *crusta*, cortex, riude, brotrinde. *Firbrah* a *firbrechen*, zerbrechen, panem frangere. Supra II, 12, 4. *firbrahti*, tallum, solvum. Schuler. Uterque Codex habet: *rintun*. Scherz.22) Verf. 67. Celeberr. Stadenius verum hunc ita exhibet in Explicit. Vocab. bibl. Germ. pag. 704. *thio gouma: gent thare*. Unde etiam y. 69. & tres sequentes ita transferit: *diese fische bezeichnen, was die Propheten meinen, welche angekündet haben geben, als der Fisch in dem Meere*. Verum non arbitror bene hic eundem incedere. Nam in Cod. utroque *gouma* & *lei* accurate separantur, uti & apud Flacium; deinde etiam ubi vox *ira* in y. 69. quæ respicit non ad pisces ipsos, sed ad aliud quid, quod per pisces representabatur, purra in MSS. non est: *gent*, sed, *get*. Unde conjicio verum 67. & seq. ita esse reddendum:*Epale* (cibus Christi) libere vadunt hic, nempe, ut possint obtineri,Sicut *Piscis in Mari*. Scherz.23) Pro: *thi ira* Cod. Vind. habet: *thara*.

24) Verf. 73. Alcuinus hic p. 474. Puer qui quinque panes & duos pisces habuit, nec tamen his esurientibus turba distribuit, sed Dominus distribuendos obtulit, Pappus est iudaeorum, literali sensu puerilis, qui scripturarum dicta clausa secum tenet. Quæ tamen Dominus in carne apprensus accepit, & quid intus haberent utilitatis ac dulcedinis ostendit. — Et hac per Apostolos suos Apostolorumque successores, consilia utriusque ministranda porrexit. Schuler.

25) Verf. 74. hunc verum ob ordinem significatum vocis *gouma*, quæ idem est, ac: *inducat*, *declarat*, ita verito i. *lle hoc* (quod nempe hos panes & pisces habet,) *non indicavit*. Scherz.26) Verf. 77. Cod. Vind. *Jadens*.

27) Verf. 88. Alcuinus p. 474. Quingue panes & duos pisces fregit, & distribuit Discipulis, quando aperuit illis sensum, ut intelligerent amnia, quæ scripta essent in Lege Moisi, & Prophetis & Psalmis de ipso. Schuler.

- 18 Ob iz uuar zi thiū gīgat,
thaz man thiō diūfi nī firſtat,
Thero brofmono kleini ^{VII. Kalipia.}
ioh thes brotes reini 100.
19 Leſent zua thia redina,
thie hohun Gotes thegana.
20 In gīſcrib iz kleibent,
thaz mine " gīlichen leibent.
So uuar ſo iz io zi thiū gīgeit. 105.
thaz mino gīliche iz " nu firſteit,
In buah ſie iz duent zi ſamane,
" Gihalten thaz zi habanne,
Thaz man iz leſt thare
gihalten io 14 bare. ^{VIII. In codex.} 110.
Thaz ſie uns ſcono zelitun,
inti in thie korbī legītun.
Sie eīgūn thaz giuueizit,
" bihiū man ſie korbī heizit.
Uuanta 16 thia iro guati
hiar thulit 17 aramuati. 115.
28 Korp theiſt ſcalklichaz faz,
" thoh nī ruachent ſie bi thaz,
Nī man ſie ſus io uuanne
40 zi korbī ginenne,
Uuanta ſie ſint alle
thera Chriſtus lera folle.
Thia ſelba kleinnu uuiizi
thia ſeribent ſie uns zi nuzzi.
41 Thaz gras ſint akuſti ^{IX. Gramen.}
thes lichamen luſti. 125.
Sie blyent hiar in manne,
ſar zi 42 thorrene.
Uuir ſculun thes biginnan,
41 ſulih gras io chuingan. 130.
Joh thio ſino 44 ſuaza
al dretan untar 4r ſuaza.

Thaz

Lit

- 23) Verſ. 97. & quinque ſeqq. ita transfer:
*Si quando eſt itur l. e. contingit,
ut quis profunditatem non intelligat,
(Et) micram ſubtilitatem
ac panis paritatem
Colligunt (cum) ea ratione (qua reliquias
panis fuerit collectas.)
eſſe Dei miniſtri.*
39) Verſ. 101. pro: *zua* Cod. uterque habet: *zi in.*
Scherz.
30) Verſ. 103. Alcuinus hic p. 477. per XII. cophinos
fragmentorum plenos, omiſit Doſtorum ſpirita-
linum chorus exprimitur, qui obſcura ſcriptura-
rum, quæ turbæ nequeunt, & meditando collige-
re, & mandata literis ſan pariter ac turbaram uiſui
conſervare jubentur. Schütz.
31) Verſ. 104. uterque Codex: *gīlichen.*
32) Verſ. 106. in Cod. utroque ut & Flaciana Editio-
ne eſt: *ni ſiſſeli.* Quod emendare explicari po-
teſt, ita ſuam explico hunc & ſequentes quin-
que verſus:
*Si quando eſt itur l. e. contingit,
ut mei aequalis id non intelligat,
In libros colligunt, id (quod non intelli-
gimus):
ut ibi conſervetur;
Ut legatur id ibi
conſervatum ſupralis annis.* Scherz.
33) Verſ. 108. Cod. uterque: *gīhalten.*
34) Verſ. 110. *ſuare* vulgo: *hare* aperte. Schütz. In
Cod. utroque legitur: *hi ſere*; ſupra habuimus:
hi ſerent: II, 4, 86. Scherz.
35) Verſ. 114. uterque Cod. *hiſi.*
36) Verſ. 115. *thia* exhibet uterque Codex.
37) Verſ. 116. *armuati* ſiſſit Codex uterque.
38) Verſ. 117. Corbis ſervilitatis & paupertatis ſymbo-
lum, ſicut ſecundum vulgatum: Pontificat Mo-
ſes cum ſacco &c. Alcuinus hic pag. 477. Qui
(Apoſtoli & Evangelizæ) quamlibet hominibus
diſpenſi, celeſtis tamen gratia ſunt pane ſacra-
mēti. Nam ſervilis cophinus ſolent opera fieri, na-
de de Populo, qui in luto & lateribus ſerviebat in
Egypto, dicit Pſalmiſta: Manus eius in cophino
ſervierunt. Pſal. LXXXI, 7. Schütz.
39) Verſ. 118. & dñs ſequentes clariſus ita reddit:
*Nec tamen curant propterea,
quod ipſi ita aliquando
Corbis non adjuverunt.* Scherz.
40) Verſ. 120. uterque habet: *zi korbis.*
41) Verſ. 121. Alcuinus hic pag. 474. Fenam, in quo
diſcumbens turba reſcitur, concupiſcentia carna-
lis intelligitur, quæ calcare & premere debet
omnis, qui ſpiritualis alimentis ſatiari deſiderat
&c. Schütz.
42) Verſ. 122. *thorrene* uterque Codex exhibet.
43) Verſ. 130. Aptius: *Ut hoc gramen opprimamus.*
Scherz.
44) Verſ. 131. *ſuazi* uterque Codex.
45) Verſ. 132. uterque Cod. *ſuazi.*
46) Verſ.

Thaz ſiu mit themo uuerke al untar uns iruuelke.		<i>Ut iſtud cum ipſo opere (carnis)</i> <i>omne ſub nobis extorrefcat.</i>
Joh ſih ouh uuidar rehte furdır zi uns nı irrihte.	135.	<i>Atque ſe etiam contra juſ</i> <i>deinceps ad nos ne erigat.</i>
46 Ni mugun thoh uuir uuollon, thoh uuir es ouh beginnen,		<i>Non poſſumus, eſſi uelimus,</i> <i>eſſi & conſumam,</i>
Zi then 47 Chriſtus goumon ſizzen, 48 uuir ſelbon nı giuuizzen.	140.	<i>Ad Chriſti epulas ſedere,</i> <i>nos ipſum niſi agnoſcamus.</i>
Firdır, ſo ih quad, 49 thio ſuazi al untar thino ſuazi,		<i>Conculca, ſicut dixi, dulcedinem (molliſſimam)</i> <i>proprie ſub tuos pedes,</i>
Thaz ſu thir uuiht nı derre, thera gouma nı gimerre.		<i>Ut ea tibi quicquid hand nocent,</i> <i>epulas ne impediāt.</i>
So thu thanne 50 thaz giduas, ſo uuehſt thir thaz 51 Chriſtus muas,	145.	<i>Si tu itaque hoc feceris,</i> <i>tunc accipiet tibi Chriſti cibus,</i>
In munde ioh in muate, zi thines ſelbes guate.		<i>In ore imo in animo</i> <i>ad tuum proprium bonum.</i>
Lis thir mit giuuurti in thero buahſtabo herti.	150.	<i>Lege tibi cum reuerentia</i> <i>in litterarum diuitie.</i>
Grubilo in girihti, in thes giſcribes ſlihti :		<i>Fodica in reſtitutione</i> <i>in Scripturę planitie :</i>
Thar ſindiftu io thuruh not ſilu geiſtlichaz brot,		<i>Ibi inuenis accurate</i> <i>multum ſpiritualis panis,</i>
Untar themo gikruſte, in thiū thaz thih es uuola luſte,	155.	<i>Sub cruſta (cortice)</i> <i>in quo te bene deleſtabis.</i>
Oba thu iz 52 ſilu thiko duas, ſo uuehſt thir thas 53 Chriſtus muas		<i>Si tu hoc ſapius feceris,</i> <i>tunc creſcit tibi Chriſti cibus,</i>
Emmizigen thanne, lo quinit iz uuola manne :	160.	<i>Continuo deinceps,</i> <i>ſic procedit id bene dominibus.</i>
So thu io in thia redina thar langor ſizzis obana		<i>Sic tu hac ratione</i> <i>ibi longius ſedebis deſuper :</i>
So thur ther abaho githank 54 uuelket ana uuank.		<i>Sic tibi peruerſa cogitatio</i> <i>ſuccedet ſine dubio.</i>
Joh ſih thaz gras thar untar thir 55 minir rihtit uuidar thir.	165.	<i>Atque ſe gramen hoc ſuluet te</i> <i>minus eriget aduerſus te.</i>
Thio argun gilotti Gebent thir furdır friſti,		<i>Pręue voluptates</i> <i>dant tibi deinceps veniam,</i>
Joh ſindiftu ouh ana thaz thar 56 trefo ſilu diuraz.	170.	<i>Ac inuenis etiam præterea</i> <i>iſthic theſaurum multum pretioſum.</i>
57 Then forafagın maron, ther ſih thiū brot hiaz meron,		<i>Hinc Prophetam inſtytum,</i> <i>qui ſe panes juſti argere,</i>
58 Thie luici datun mari, 59 thaz forafago er uuari.		<i>Homines reddebant celeſtrem,</i> <i>quod Prophetia ipſe eſſet.</i>
60 Quam uns giloubu herafun, thaz er iſt ſelbo Gotes fun.	175.	<i>Veniet nobis Fides exinde,</i> <i>quod ipſe ſit ipſius Dei filius.</i>
Er 61 uuerdo unſih gibliden, Jo z'en goumon ſinen,		<i>Is uelut nos exultare,</i> <i>cum epulis ſuis!</i>
Hungere biuuerien, Joh ouh ſon tode notien.	180.	<i>Famem arcere!</i> <i>& a morte liberare.</i>

Voluit

46) Verſ. 137. Ni mugun anir thob &c.

47) Verſ. 139. Chriſtes, Cod. Vind.

48) Verſ. 140. mallem ita exprimere. Id ipſum (nempe oppreſſionem cupiditatum) niſi intelligamus. Scherz.

49) Verſ. 141. thio Cod. Vind.

50) Verſ. 141. thaz abſt. a Cod. Cæſareo. At Vaticanus habet: ſo ſin thaz thanna. Rekte quidem.

51) Verſ. 146. Cod. Vind. Chriſtes.

52) Verſ. 147. uterque Codex exhibet: iz thiko ſila.

53) Verſ. 148. Cod. Vind. iterum: Chriſtes.

54) Verſ. 164. poſt: uuelket uterque Codex habet:

uer. l. e. magis. Scherz.

55) Verſ. 166. Freherus: uoeniger richtet. Schiller.

56) Verſ. 170. Dreſſo, Cod. Vind.

57) Verſ. 171. redde: Prophetam inſtytum ſc. tanquam theſaurum ibi inuenies. Scherz.

58) Verſ. 173. ſic exponit: Homines dicebant, offerebant.

59) Verſ. 174. Alcuinus hic p. 476. Sed hecudum plena fide proficiebant, qui hunc etiam DEUM dicere nesciebant. — Nos certiori agnitione veritatis & fidei, videntes mundum, quem fecit Jeſus, & ſigna, quibus illum replevit, dicamus: Quia hic eſt vere mediator DEI & hominum, qui in mundo erat, Diuinitate, & Mundus per ipſum factus eſt. Schiller.

60) Verſ. 177. ita redde: Venit nobis fides hac; i. e. Nos hic in terra viuentes credimus. Scherz.

61) Verſ. 177. Cod. Vind. uuerdo ſil; ſed legendum: uerd anſil.

Voluit eum populus Regem facere. ¹ Joann. 6.

CAP. VIII.

Vuoltun tho thie liuti
fahan, nan binoti,
Giuuiffo thaz ¹ ni hiluh thih,
duan zi kuning ubar sih.

Er floh in thaz gibirgi,
thaz er sih thar giburgi.
Giuuiffo er detaz thuruh thaz,
bithiu fin zit noh tho ni uuarz,
Thaz er noh tho uuoelti
fin ² kuning ³ mit giuuelcti,

Ofooo zi uuarz,
bithiu floh er sic tho thare.

Er tho then iungoron gibot,
thaz sic fuarin ⁴ uuidorot,

* Thaz sic ouh giuuar uuarin,
ioh ubar thaz far fuarin.

Sic ouh tho fo datun,
⁵ ioh angulli si cruuartun,

Mihil ungiuuitiri
uuar in harto uuidari.

So sic in thaz seif gigiangun,
sic uuetar far bihangun.

⁶ Joh feritun sic giuuaro
in then undon filu fuaro.

Ther uuint thaz seif fuar iagonti,
thie undon ⁷ bluueoti.

Uuas in thrato herti
thaz uuetar in theru ferti.

Druhtin dom in tho giang,
fo ther liut tho zigiang,

Joh thie ⁸ nan firilazun,
thie thar ⁹ zen goumon ¹⁰ fazun.

Giang er after in tho far
oba themo uuazare thar,

Fasto oba ther undu,
fo uuir duen hiar io erdu.

Giang er uuege rihti,
fuahta fin giknihti.

Sine liebon thegana,
in then undon thar tho obana.

¹¹ Bizoh se tho iz zi dage uuant,
er sic quamin in lant.

Voluerunt tunc homines
capere ipsam studiose,
Certe hoc non celo te,
facere Regem super se.

1. Ipse fugit in montana,
ut se ibi absconderet.

Certe fecit hoc propterea,
quia eius tempus nondum esset,

Quod necdum vellet
esse Rex cum potentia,

10. Publice profecto (saltem)
propterea fugit eos tunc.

Ipse tunc discipulis mandavit,
ut irent retrosum.

15. Quod etiam observarent,
Et trans factum videbantur.

Hi quoque dum id agerent,
etiam angustias experti.

Magna tempestas
erat eis duxiter adversa.

20. Quamprimum in navem inviserunt,
eos tempestas illico corripuit.

Et navigarent certe
in undis multum graviter.

25. Ventus navem traxit celeritudo,
fluctus percutientes.

Erat nimis dura
tempestas in hoc itinere.

Domini post eos tunc ivit,
cum populus discederet,

30. Et isti eum relinquerent,
qui ad epulas sederant.

Ambulabat Ipse post eos illico
super aquam,

35. Firmus super undis,
sicut nos facimus hic in terra.

Ambulabat via recta,
querebat suam familiaritatem.

Suos dilectos ministros
in undis ibi desuper.

Mearis mare usque dum illucesceret
antequam venirent ad terram.

Unz

Dum

Ad CAP. VIII.

1) Codex uterque addit: *Et quomodo ambulabat super mare.*

2) Verf. 3. Cod. Vind. *ni hila ib thih.*

3) Verf. m. Cod. Vind. *Kunig.*

4) Verf. 10. *mit giuuelcti.* Alcuin. hic p. 476. An forte hoc erat rapere eum, praevenerit velle tempus Regni eius? Etenim vocerat modo non jam regnare; quomodo regnaturus est in eo, quod dicitur: *ADVENIAT REGNUM TUIUM. Schilter.*

5) Verf. 14. Cod. Vst. legit: *uaidarot.* Vitiene pro: *uaidarot*, quod etiam Cod. Celsarens habet.

6) Verf. 15. & seq. Cum *uuarin* & *fuarin* sint in sub-junctivo modo, bus duos versus ita redda: *Ut etiam observarent* sc. illud (ut) *etiam trans fretum irent.* Scherz.

7) Verf. 19. legendum est, ceu & Codex Vaticanus habet: *se uuarant*; sc. Anxietas invadebat illos. *Es hanc se angsten an.* Scherz.

8) Ad Verf. 25. vid. quae notat Celeb. Palthenius ad Tacian. pag. 373. Scherz.

9) Verf. 26. *busenti* hic non est Nominativus Pluralis Numeri, sed Singularis, & est *tribus* venti, ceu praecedens vox: *jagonti.* Unde reddo: *Undas impellens, percutiens.* Scherz.

10) Verf. 29. Freherus: *lege: fazun*, pro vulg. *fazun.* Schilter. Uterque Codex habet: *fazan.*

11) Verf. 41. mallem legere: *bizoh* sibi i. e. *protraheret se*, differebatur sc. appellus ad terram: simili ratione hodie dicimus: *Es verzog sich dieses geschäft.* Scherz.

12) Verf.

Unz sic in ala thrati uuarun in ther noti, Sie mer ouh hinterquamun so sic, nan tho gifahun. Firnmanun in giuuari theiz ein ¹³ gidrog uuari, Sie tho luto irharectun thuruh thia suarun sorahctun, Thuruh thaz mihila unginah, uuant ¹⁴ er inan sulih ni gifah, Thaz man io thes githahti, thaz sulih io bibrati, Odo ouh thaz gidati, thaz uuazar er so drati. Sprah tho Druhtin innan thiu, quad: ¹⁵ Ni uuiht ¹⁶ sorahctet ir iu. Gihabet iuuh baldo, bin ih ¹⁷ giuuihso selbo. So Petrus thaz tho gifah, son themo sciff er ¹⁸ zimo sprah, Gruazta baldo, ih fagen thir thaz, then Meiltar, so er giuouun uuas. Druhtin, quad er, oba thu iz bist, ioh selbo thu thar ¹⁹ gangist, ²⁰ Thanne quad, gibiut mir, thaz ih queme ²¹ thar zi thir. Quim, quad Druhtin z'imo in uuar, uuiht ni dualta er es far. Nuber ²² zi ganne in drati sih son themo scife dati. Er erist uuola sih ²³ gifuah, so er asur then uuint tho gifah, Joh uuaz thio undun uuorathun, so ruartun inan sorahctun. Ther se 'nan far tho sancta, so imo ther hugu uuankta, Ni drug inan thaz zuual, ²⁴ so thiu gilouba ubaral. Druhtin, quad er, hilff mir, theih thuruh ²⁵ quem thara zi ²⁶ thir. Theih hiar nu ni firuerde, sirloran ouh ni uuerde. Er sina hant tho thenita, then sinan kneht thar nerita. Raffta 'nan tho uuorto thera ²⁷ ungilouba harto. ²⁸ Ziu er scolti io thes gichenken, ioh muates io giuuenken.	45. <
---	--

Et

17) Verf. 43. *gidrog* propria *filionem, fraudem, confe-*
quenter etiam *spultram* denotat: in Glossis Bon-
hornii est: *Kilroc, fildio, Kiltroc, fantasia, conf.*
Studen. in Explic. Voc. Bibl. Germ. p. m. 136.

18) Verf. 72. Cod. Vind. *er man.* Melius. Cod. Vet.
er man. Scherz.

14) Verf. 52. Cod. Vind. habet: *milt ai.*

15) Eod. Verf. Cod. Vind. *sorahctet ir th.* Sed mel-
lior Leshio Schiltneri. Scherz.

16) Verf. 60. uterque Codex hic inserit: *iz.*

17) Verf. 71. 22 ano Cod. Vind.

18) Verf. 64. uterque Codex habet: *gangist.*

19) Verf. 67. malum ita reddere: *Itaque, dixit, (sc.*
Petrus) praecepe mihi: seu iube me. Scherz.

20) Verf. 68. *thara* uterque Codex.

21) Verf. 71. *ziguane*, lege: *zim gangt.* Schiltner.

22) Verf. 73. in utroque Cod. legitur: *gisuah*, & in

Vat. quidem cum accentu supra *a*. in Vindob.
autem sine ullo accentu. Vox *gisuah* legitur
etiam infra V, 1, 19. sed praefero Schiltnerianam
Leshionem, quia aptum habet sensum. *Gisueh-*
lib pro: *aptus*, est ap. Tat. c. 31. §. 4. facili so-
tem errore a scriba in MSC. *a*. in *s*. potuit ma-
tari. Scherz.

23) Verf. 80. reddo: *sicut fides animae.* Scherz.

24) Verf. 82. Cod. uterque *quere.*

25) Cod. Vind. habet *dir* pro: *thir.*

26) Verf. 81. margo Cod. utriusque habet: *Extendit*
manum:

27) Verf. 82. Cod. Vind. *angustia.*

28) Verf. 89. *zim* verba pet: *quare.* Quo sensu inno-
meris locis usurpatum legitur: hodie dicimus:
29 *anaz.*

10 Ouh forahcento 10 thes suari,
unz er mit imo uuari.
In thaz scif er giang tho 11 z'ia,
ni forahcun sie in 11 testu min.
Tho uuard in theru stilli
thaz uuetar silu stilli. *Venerunt & alio-*
Inan al tho betota, *perant eam.*
11 Thier fon then freison retita.
Quadun ouh, so s'iz iit,
thu selben Gotes sun bist.

*Et metuere gravitatem,
dum ipse cum eo esset.
In navem Ipse ivit ad eos,
nec metuebant Ipsum eo minus.
Tunc fuit in isto momento
tempestas multum tranquilla.
Ipsum omnes adoraverunt,
quos ab hoc periculo liberaverat.
Dixerunt etiam, sicut Es est,
tu ipse DEI Filius es.*

Obtulerunt Ei omnes male habentes. Matth. 14

CAP. IX.

THer liut tho 1 gieiscota thaz,
thaz Druhtin thiata queman uwas,
Ingegin suarun folkon
z'en feltfanan uuetkon.

Si 1 quaman al zifamane
thiu zeichan that zi sehanne.
Manag feltfani 1 bithiu
uuerd iz thar so mari.

Si brahtun ummahti,
ioh elku krumbu uuithi,
Ouh horngibruader suare,
thaz fagen ih thir 4 in uuate;

Blinte ioh ouh doube,
thaz mannilih giloube,
Ouh thara 1 z'imo quaman,
thic in 4 unuuizzi uuarun.

7 Sie uuunsztun ima sin tinan
thoh sinan tradon cinan

In sinen giuatin,
thaz mera sie ni batin.

So uuer so 'nan 1 beruarta,
er fruma thana fuatta.

9 Salida inti heili,
thaz uwas in thar gimcini.

Sie heili thar io scuafun,
10 thic mit giloubu riasun.

Alles guates io giuht,
Uuanta er ist thifu uuotolt zuht.

Uuanta er gifouaf thesa erda,
ioh himiliga uuonna,

Ouh 11 then se hiar nidana,
bithiu giang et thar so obana.

POpulus tunc resciverat,
quod Dominus ibi advenerat,
Obviam fuerunt turbe
ad miraculosa opera.

5. *Venerunt omnes simul
signa ad videnda.
Multa miracula igitur
facta tunc fuerant tam incluta.*

10. *Attulerunt imbeciles,
Et omnes carnos homines,
Etiam leprosus graviter,
hoc tibi dico veraciter,*

*Carcos atque fidos,
quod quilibet credit:
Etiam hac ad Ipsum venerunt
qui in dementia erant.*

15. *Optabant ibi Ipsum attingere
saltem ejus similitudinem aliquam
in ejus vestimentis,
amplius non petentes.*

*Quicunque Ipsum tetigit,
is commodum inde retulit;
Salem Et sanitatem,
quod fuit iis tunc commune.*

25. *Sanitatem hic impetraverunt,
qui fide invocaverunt.
Omnis boni facti:
Namque Ipse est hujus mundi panis.*

*Namque Ipse creavit hanc terram,
Et caelestem Lethum,
Atque etiam mare hic inferius,
propterea ivit ipse ibi tam supra. (mare)*

Thaz

Hoc

29) Vers. 91. male se habet & corrigendus est ex utroque Cod. ita scilicet, ut syllaba finalis *to* a forah-
ten separaretur, & sequenti voci coalesceret. Scherz.

30) Cod. Vind. pro: *iothos legit ides*, sed res eod-
em redit. Verte itaque versum 91. *Et timere*
mortis gravitatem. Scherz.

31) Vers. 93. Cod. Vind. *zi in*.

32) Vers. 94. uterque Cod. *thes thiu min*.

33) Vers. 98. *thia er*.

Ad CAP. IX.

1) Vers. 6. Cod. Vind. *gieiscota*.

2) Vers. 5. *quaman*. uterque Codex.

3) Vers. 7. vox: *bithiu* in utroque Cod. per punctum
separatur a voce: *feltfani*; adeoque ad ostium
versum est transferenda. Scherz.

4) Vers. 12. uterque Cod. *zi uuate*.

5) Vers. 13. *zi ina*. Cod. Vind.

6) Vers. 16. *uaniziziz*. Cod. Vind.

7) Vers. 17. versus hic ita legitur in utroque Cod. sic
namque musque rianan, optatur ut possent tan-
gere. Scherz.

8) Vers. 21. Cod. uterque: *hirsarta*.

9) Vers. 23. & seq. mallem ita reddidit:

*Salus Et sanitas,
hec ipse tunc erat commune i. e. com-
munestum.* Scherz.

10) Vers. 16. aptius reddi posse videtur hic & seq.
versus in hunc modum:

*Qui in fide invocatur
Omni praestantiae abundantiam, sc. Christum.*
Scherz.

11) Vers. 31. Fraherus: pro: *Thise*, lege: *then se*.
Scherz. Uterque Codex exhibet: *then se*.
Scherz.

a) Vers.

- Thaz fuar si redinonti
after imo harenti,
Klagota io gilicho
thia dohter uuenaglichio.
Thiu Druhtines milti
ni gab es antuuurti. *Qui non respondit.*
Thaz uuib so fuslih redota,
selbo Druhtin ⁊ thageta.
Tho ⁊ sprahun thar so gizam
thie uuolauuilligun man,
Thie selbun druta sine
hulfun themo uuibē. *Domine, dimis-
it eam.*
„Frumi, Druhtin, thaz uuib,
„thaz si unsih laze haben lib, 30
„Si hera sus ni loufe,
„ioh after vns ni ruafe.
„Ja hilfst thu io mit uuillen
„thesen liutin allen,
„Richen io armen,
„Laz sia thih ouh irbarmen.
„Ih ni bin quad er tho ⁊ in, *Nos sumus milia.* 45
„gisentit hera in uuoroltin
„Ni si, the'ih gidue ⁊ githiurt
„thie mines fater liuti.
„Iro ist filu ⁊ irreuortan,
„ni sint ouh noh nu suntan. 50
„Ih quam bi theru noti,
„the'ih thie gifamanoti, *At illa occidit.*
Si uuas es agaleizi,
Joh sal in sino suazi,
Klagota io thaz iro scr,
thaz iz irbarmeti inan mer.
„Druhtin, quad si, ⁊ hilf mir,
„then drost uwez ih in thir,
„Ginado in therera riuuui
„thineru muadun thiuuui. 60
„Heili dohter mina,
„thuruh ginada thina.
„Dua mir thaz gimuati,
„thuruh thin selbes guati.
„Nist
25. *Hec eundo loquens,
post ipsum clamans,
Conquesta simul
filium miserabiliter.
Domini clementia
non dabit responsum.
Mulier tamen taliter loquebatur,
ipsum Dominum compellens.
Tunc dixerunt, prout decuit,
benevolentes viri,
Ipsi fideles eius
auxilium mulieri:
Opitulare, Domine, huic mulieri,
ut nos suum habere quietem,
Nec borsum (porro) curat,
Et post nos ne clamet.
Sane opitulans atque libenter
huic hominibus omnibus,
Divitibus et pauperibus,
huic quoque misereare.
Ego non sum, dixit ad eos,
missus huic in mundum,
Nisi ut faciam illuminatos
hos mei Patris homines. (Judeos)
Eorum multi sunt errantes
necdum sunt reperti.
Veni ob hanc causam,
ut hos conquiram.
Ipsa fuit perseverans
Et prociudit ad eius pedes,
Quæstia iterum suum dolorem,
ut miseret ipsum magis.
Domine, dixit, opitulare mihi,
hoc solatium scio in te,
Asserere in hac calamitate
tuæ fatigatæ ancillæ.
Salua filiam meam,
per gratiam tuam.
Fac mihi hoc gratiosum,
per tuam ipsius bonitatem.*

Non

c. 4. p. 39. Sed tamen Lectionem Flatheam in vitio jacere, nec verionem Schilteri locum suum tueri posse inle apparet, quod aliter textum Codices nostri, qui maximi sane æstimari debent, exhibent. In Cod. Vst. legitur: *iramer*. Ait in Cæsareo (qui multis perlangis Vaticanum præcedit) *ira iene*. Accedit & illud, quod quemvis *amire* (pro quo tamen hic occurrit juxta Schilteri Lectionem: *amire*?) denotet etiam *focium*; nou tamen significet alium *focium*, quam *fovertem*. Quæ qualitas Diabolo non applicari potest. Admissa Lectione Codicis Cæsarei res hæc expediri facilius est; Unde versum hunc ita exprimo: *Diabolus est in illa*. Nos dicereamus: *der Densel ist in ihr*. Versum autem sequentem ita reddendum arbitror: *Qui (Diabolus) est hostis semper hominibus*. *Je pro: semper occurrere supra jam monui*. Scherz.

8) Verf. p. *Thageta*, contestata. *Thag*, *Tag*, dies; spectatum dies judicialis. *Thagen*, diem concilium, contestari, in die judiciali, vel juridice preces offerre, actionem instituerre, contestari reum, iudicem compellere, adire, comparere; Sic & *gilhagen* cap. seq. in fin. Nota: Otridus hic vi-

detur innuere, Chansuxam nobisse discipulos, sed ipsum Christum compellere & coram ipso cum Dæmone filiz contestari; Nihilominus Discipulos intercedere pro muliere apud Dominum. Sane per fidem facta dicitur infra 9. 16. *Schil-ter*. Ego ita transfero: *ipse Domine* (autem) tacuit, quod *thagen* idem sit, ac *facere* nullus dubito. vid. II, 3, 66. & in sequ. cap. 7. 63. & IV, 12, 65. Ac IV, 19, 84. Scherz.

9) Verf. 33. Cod. Viad. *spachum*.

10) Verf. 33. *Laze haben lib*. Lib, leib, residuum, reitans, liberos, remanere. *Lahaben lazen*, hodie dicimus, *mit libe lassen*, vel, mit friden lassen. S. Hieronymus hic: Discipuli misericordia commoti rogabant pro Cananæ muliere. Schilter.

11) Verf. 45. Cod. Viad. *zi in*.

12) Verf. 47. *githiut meius transferes*, per: *felices*. conf. supra Notam ad I, 1, 201.

13) Verf. 49. non tantum Flacius, sed etiam Codd. nostri MSC. habent: *iravortan*, quod idem est ac *perditi sunt*, infra III, 26, 67. *iravortan* occurrit pro: *perierunt*. Scherz.

14) Verf. 57. Cod. Viad. exhibet: *hilff*.

15) Verf.

„ Nist, quad er, tho fruma thaz, *Non est bonum.* 6f.
 „ thaz man ¹⁷ zukke thaz ¹⁶ muaz
 „ Then kindon i then hanton,
 „ inti uwerf ez uz then hunton.
 „ Druhtin, quad ¹⁷ siu, al ist iz so, *scilicet Dominus.*
 „ thaz ¹⁸ uiuzun uuir giuuisfo, 70.
 „ Alle man n'intreinent,
 „ thaz thinu uuort gimeinent.
 „ Gilechont thoh thic ¹⁹ uucfa, *Cassili edant.*
 „ the'ist laba in ioh ouh ²⁰ helfa.
 „ Thero brosinono sih fullent, 7f.
 „ thic fon then disgin fallent,
 „ Thar hereron ²¹ thic uuise
 „ sizzent z'iro muase.
 „ Gifneken thoh thia meina
 „ thera selbun ²² alciba. 80.
 Thera giloubun festi
 irkant er in ther brusti.
 Uuas Druhtine ²³ is gimuati,
 ioh lobota sus ²⁴ thio guati.
 „ In thiu uwerf minu 8f.
 „ so ist stark gilouba thinu.
 „ Nu uuerden al thio dati,
 „ so thu mihi hiar nu bati.
 Tho uuard bi theru uuilu *saluati est filia.*
 thiu dohter far io heilu. 90.
 Gibot iz Christus guater,
 thes bat iru thiu muater.

*Non est, dixit, bonum hoc,
 ut retrahamus cibum
 Pueris ex manibus,
 Et projiciamus foras canibus.
 Domine, respondit ipsa, utique est ita,
 hoc certo scimus.
 Omnes homines haud id negant,
 quod tua verba designant.
 Atamen lambunt catelli,
 idque est refocillatio his Et auxilium,
 Miciis se implet,
 quae de mensis cadunt,
 Ubi heri ordine
 sedent ad ipsorum cibum.
 Cassant ino Et serui (sanculitium)
 eorundem reliquias.
 Huius (sarmine) fidei firmam
 agnovit ipse in pectore.
 Fuit Domino id placens,
 Et laudavit ita hanc optimam.
 In opera mea
 est firma fides tua,
 Jam sit omne scilicet
 quod tu a me jam petisti.
 Tunc facta in ea bona
 filia ejus illico fuit.
 Praecepit id Christus Bonus
 quod petierat ipsi Mater.*

MORALITER.

CAP. XI.

SI habeta, so er uuefta,
 gilouba siu festa.
 Thaz gisceinta si thar,
 thaz fagen ih thir in ala uuar,
 Fuar si therero dato, 1.
 redihastor ¹ thrato,
 Joh baz in ² therero nott,
 channe ther kuning dati. *e. a. hopen lib.*
 Er bat, thaz Druhtin fuari,
 thar ther sun uuari, 10.
 Joh er thar gimeinti,
 thaz er 'nan ³ giheilfti.
 Ni deta siu es ⁴ afur mer,
 Giklagota ekordo ira ser,
 Thaz ira managfalta leid,
⁵ ioh sih es uuith thar ni meid.

Hec habebat, quod ipse scivit,
*Fidei firmissimam,
 id demonstrabat ea hic,
 (quod dico tibi verissime)*
 1. (Dum) procedebat hoc (in) negotio
*rationabilibus longe,
 Atque melius in hac necessitate,
 quam Regulus fecerat.
 Hic postulabat, ut Dominus iret,
 ubi filius erat,
 Atque ipse statueret,
 ut eum faceret.
 Non fecit illa autem plus,
 (quam) conquesta est tantaxat suum dolorem,
 1f. suum varium calamitatem,
 nec quicquam ibi celavit.*
 NI *Haud*

1f) Vers. 66. Cod. Vat. habet: zabike. Melius Cod. Vind. & Flaciana Editio: zukke.

16) Vers. eod. pro: muaz. Cod. Vind. habet maz, quod hoc optime quadrat. vid. II, 14, 34. quamvis & maz a sensu non sit alienum. Seberz.

17) Vers. 69. Cod. Vind. f.

18) Vers. 70. muaztan. Cod. Vind.

19) Vers. 71. Cod. Vind. anelpha.

20) Vers. 74. helyse. Cod. Vind.

21) Vers. 77. the asie mullen reddi: Sapientes.

22) Vers. 80. Cod. Vind. alcibi.

23) Vers. 83. pro: is uterque Codex habet: iz.

24) Vers. 84. thio guati, redde: probitatem, praestantiam & constantiam in fide. Seberz.

Ad CAP. XI.

1) Vers. 6. Cod. Vind. habet: drato.

2) Vers. 7. Cod. Vind. silit: ibetora.

3) Vers. 12. Cod. Vind. optime hic inserti: thar, ibi, in loco domicilii.

4) Vers. 13. avar. Cod. Vind.

5) Vers. 16. aptius forte redditur: Nec quicquam ibi evitabat seu omittebat. i.e. rogare Christum omnia ratione continuabat. Seberz.

Ni bat si, 6 thaz ist uuar,
thaz er suari thara far.
7 Ni uuani si ouh thes thahti,
thaz siu sia thara brahti.
Suntar sus betota,
ginada sino thigita.
Giloubta, er sia giheilci,
ob er iz 8 gimeinti.
Joh ob er thaz gidati,
thaz er sin uuort giquati,
Thaz far io sin 9 gizami
thera dohter biquami.
Giuaiffo uuizist thu thaz,
bithiu gisceinta siu thaz.
Sliumo suar si far heim,
so er gilpirah sin uuort ein.
10 Habeta si ouh in thia stunt
filu mihila thult.
Thultigaz herza,
ubar ira smerza.
11 Selbo Christus, so er uuolta,
zi hunton er sia zalta.
Ni gab si thoh ubar al
io thes ruafines stal.
Sih uuht ouh 12 es ni scameta,
13 thaz er thaz redinota.
Ni firliaz ouh in 14 thera noet,
Ni si imo folgeri,
15 Ni si auur thaz iruolci,
then not imo gixelci.
Thia thurfti imo 16 giklagoti,
17 ioh after ruafenti,
Selbon Christus thar betota,
ioh sinaz uuort ouh lobota,
18 inthang iru'z zi guate
mamuntemo muate.
Bithiu giholota siu thar,
uuizist thaz in ala uuar,
Uuanta 19 siu habeta fulih muar,
thera dohter thaz guat,
Giuaan mik agaleize,
mit mihilemo fize,
Sar io thia uuila,
thia 20 heilda ana duala,
Joh suar si fines uuortes
fro tho heimortes,
Joh sih far 21 githageta,
giloubta thaz er sageta.

*Hand petit, hoc est certum,
ut uaderet eo illico.
Neque etiam foverit hanc cogitationem,
ut eam (filium) hac (ad dominum) portaret.
Sed sic orabat,
gratiam ipsius precata.
Credens, (quod) ipse eam sanaverit,
si id statueret. (vellet)
Atque si id (tantum) faceret,
ut verbum suum diceret,
Ist illico Ipsi beneplacitum
filie conduceret.
Certe scias tu hoc,
per id demonstravit hoc.
Astitit ibat domum,
similiter dixerat verbum suum unice.
Habebat (conspiciat) ipsa etiam hac hora
maximam patientiam.
35. Patiens cor
super suos dolores:
Ipse Christus, si vellet,
inter cunctas eam numeraret.
Nec concessit tamen per omnia
invocationi quietem. (cessationem)
40. Nec quicquam etiam ea poscens,
quod ipse se argueret,
Nec omisit in hac necessitate,
quin ipsum sequeretur.
45. Quin iterum aggrediretur,
calamitatem ipsi curaret,
Indigentiam ipsi conquireretur,
Et pone vocaret,
Ipsam Christum ibi adoraret,
Et ipse verbum quoque laudaret,
50. Exciperet (respondendo) sibi id in bonum
manifesto animo.
Propterea adepta est hic,
(scilicet) hoc per omnem veritatem,
55. Quoniam habuit talem animum
filie hoc bonum,
Adepta (inquam) cum perseverantia,
cum magna industria,
Statim hac hora
sanctitatem sine mora.
60. Atque ibat ad ipsum verbum
leta domum,
Et se illico exhibuit,
credens quod ipse dixerit.*

Finit

6) Verf. 17. uterque Codex post si habet thei thaz ecc.

7) Verf. 19. ita est vertendus: Non existima, quod hoc cogitaveris seu facere volueris.

8) Verf. 24. post: iz Cod. Vind. thar. verte: Si id sibi diceret. Scherz.

9) Verf. 27. gizami rectius exprimitur: ratio agendi. Scherz.

10) Verf. 33. ita reddo: habebat illa etiam ad hoc usque tempus etc. Scherz.

11) Verf. 37. & seqq. 3. ita exprimi debent:

Christus (quomvis) uti ei placuit,

inter cunctas illam numeraret.

(illa) Non tamen dedit omnino

implorationi (auxilii) cessationem.

i. e. non cessavit tamen illa cum ad terendum filium auxilium implorare. Scherz.

12) Verf. 41. Cod. Vind. & Vat. ibet.

13) Verf. 42. mallem ita redditum fuisse: Quod hoc locutus fuerit i. e. quod ipsam cunctis accesserit. Celeberr. Stiden. in Explic. Voc. Bibl. Germ.

p. 496. vertit Germanice: dass der Herr solches redit, oder zu ihr sagte. Scherz.

14) Verf. 43. Cod. Vind. ibet.

15) Verf. 45. mallem ita redditum: Quin e contra id (illa) eligeret i. e. sciendum iudicaret, ut ecc. Scherz.

16) Verf. 47. Cod. Vind. habet: thurfti mo giklagota.

17) Verf. 48. aptius ita vertitur: Etiam a tergo clamans, seu clamando. Scherz.

18) Verf. 51. sic exprimo: Excipit id ei ad bonum. i. e. Christus implorationem ejus & clamorem non indigne tulit, sed ad utilitatem ejus admisit. Scherz.

19) Verf. 57. Cod. Vind. si.

20) Verf. 60. Cod. uterque: beilda.

21) Verf. 61. ita est reddendus: Et illico tacebat, i. e. clamare desinebat. Quod ibidem, unde githageta descendit, idem sit ac, tacere, supra ostendimus ad II, 3, 67. Scherz.

Ad

Venit JESUS in Partes Caesarea. Matth. 16.

CAP. XII.

Bigan Druhtin eivies redinon
Gisusa mit then theganon.
Frageta sic mit minnon
fon then uuorolt mannon.
Eiscota sic in thrati,
uuas thi uorolt quati?
Uuaz sic fon imo redotin,
ioh uioto fon imo zelitin?
Uuiht, quad er, ni helet mihi, quem dicunt homines.
thes ih nu fragen iuih.
Giuiisso faget mir iz al,
thes i iui eiscon hiar nu scal.
Uuas quit fon mir ther liutftam,
thaz gizcllet mir nu fram:
Uuer queden sic, the'ih sculi sin,
odo ouh racha uuefe min?
Sie imo redinonun,
uuas si es alle hortun.
Zaltun missliih + gimah
uioto ther liut fon imo sprah:
Sume, quadan, duent sic uiis,
thaz thu Hieremias sis. Aut Joannem, alii Heliam.
Johannem fume ouh nennent,
ioh thihi zichiu gizellent.
Queden sum giuaro
Helias sis ther maro,
Ther thiiz lant so tharta,
then himil so blsparta,
Ther io ni liaz in notin
regonon then liutin.
Thuangta sic giuaro
harto ihu fuaro.
Joh sprehent hiar in riche
thie liutin uuuntar zelitin,

Kunff-

Ccepit Dominus aliquando colloqui
suauiter cum discipulis,
Interrogauit eos amicaliter
de seculi hominibus.
5. Percontatus eos serio,
quid mundus diceret?
Quid de ipso loquerentur,
Et quomodo de ipso narrarent?
Quicquam, dixit, ne ceteris me,
10. quod interrogabo iam vos.
Certe dicite mihi id omne,
quod vos percontari hic iam debeat.
Quid dicis de me hominum stirps
hoc mihi nunc enarrate:
15. Quem dicunt, quod ego debeat esse,
aut etiam que res sit mea?
Illi ipsi dixerant,
quod illi singuli audissent:
Retulerunt diuersas opiniones
20. quomodo populus de ipso loqueretur:
Quidam, dixerunt, persuadent sibi,
quod tu Jeremias sis.
Johannem alii quogue nominant,
atque te ad ipsum referunt.
25. Dicunt quidam certe
(quod) Helias sis celebris ille,
Quel hanc terram sic torrebat,
caelum sic claudebat,
30. Qui nec permisit in necessitate
placere hominibus.
Torquebat eos certe
valde grauiter.
Atque dicunt hic homines
sibi potentia miracula enarrantes,

Futura

Ad CAP. XII.

- 1) Verf. 5. Cod. Vind. *drhtli*.
- 2) Verf. 12. legendum est ex utroque Cod. *is ih*, &
hic versio aptius ita exponitur: *de quo hic nunc
percontatur sum.* Scherz.
- 3) Verf. 13. Cod. Vind. *uas*.
- 4) Verf. 19. *gimah* nullibi opinionem denotat, sed in-
terdum rem. vid. V. 6, 37. ubi de uno Angelo-
rum sepulcro Christi insidentium dicitur:
*thru man zon fuzzen gisib
ther zainet ander gimah.*
Qui ad pedes (sedem) videbatur,
ille significat aliam rem, aliud quid.
huc autem acceptio vocis *gimah* huc omnino
quodest: *zaltun missliih gimah*, idem est ac: *nar-
rabant diuersas res.* seu diuersa, sc. de effatis
populi circa personam Christi prolatis. Scherz.
- 5) Verf. 21. *duent sic mi*, faciant notum, seu propa-
lant alius. Scherz.
- 6) Verf. 29. pro: *io*, non testum Flacii Editio, sed
& uterque Codex habet *is*, i. e. olim. Scherz.
- 7) Verf. 32. Distichon hoc sine dubio corruptum est,
& verba sic videntur transponenda:
*Joh sprechent hiar the liutin
in riche uuuntar zelitin.*

Sed quis sensus horum, nondum patet: nisi quan-
tum ex textu Evangeliste constat, quod his ex-
OTFRID. PARS I.

primatur eorum opinio, qui animum ex prophetis
Jesum putauerint: sed turbant sensum verba: *in
riche*. Itaque expressi, prout citra opem MS.
potui; videtur Distichon omissum. Freherus?
Versiculi quinti p. 294. ipsa terminatio rhythmici
histrum & mendam indicat. Desunt enim non
pauci. Totusque locus a versu quarto sic cille-
gendus & e. MS. supplendus:

*Jo sprechent hiar in riche,
thie sint exb sumeliche,
Tha si genuisse beiler,
thorro jerusalems einer,
Dis in hi alten auerolien
den liutin uuuntar zelitin,
Kasfigo dati &c.
Atque dicunt hic in regione (Judæa)
homines quidam,
(Quod) sis certus saluator, (sanator mi-
raculorum)
Prophetarum unus,
Qui in venisul sculis
hominibus miracula designarunt,
Futura &c. Scherz.*

Uterque Cod. eosdem versos ita suppletos exhi-
bet: sed pro: *den* habet *then*, alt pro: *zelitin*
Cod. Vind. filist: *zelitan*. Scherz.

- 8) Verf. 33. margiai adscripta sunt in utroque Cod.
huc verba: *Aut animum ex Prophetis.*

Z 2

9) Verf.

Kunſtſigo dati,
 ioh Druhtines girati.
 „Nu, quad er, ni helet mih,
 „uuoio ir firmoman eigit mih?
 „Nu ſie bi mih fo zellent,
 „fo harto miſſibellent.
 Deta einer thes tho redina,
 firſprah thieſelbun thegana:
 Petrus ſprah thar ubar lut,
 ther furſto Druhtines drut:
 „Uns allen thaz giuuis iſt,
 „thaz thu ſelbo Chriſtus biſt.
 „Fon Gote uns quami herafun
 „ſelbo Druhtines Sun
 Githankota er'mo harto
 thero ſelbon uoorto.
 Joh 9 gieraeta inan, uuiſt thaz,
 ouh ſilu hobo ubar thaz.
 „Thir gab nu, quad, zi guate,
 „min fater thaz zi muate.
 „Ni the'iz man gidati,
 „thaz thu nu ſulih quati.
 „Nu uuillu ih thir giheizan, „
 „Petrus ſcaſt thu heizan.
 „Thaz thu in giloubu, ih ſagen thir ein,
 „ſis fo 11 feſtu o fo ſtein.
 „Thar ih oba uuillu,
 „thie mine liobon alle
 „Gizimboron, thaz min hus,
 „thaz ſie n'irgane thanan uz.
 „N'irmeginot ſih, uuiſt thaz,
 „thau helli porta ubar thaz,
 „Diufeles giruli:
 „iz ſtentit in ther feſti.
 „Thir 17 uuilluh geban innan thes
 „ſluzila himiles.
 „Thaz thu uualtes alles
 „theſelben inganges.
 „Thaz then thio duri ſin bidan,
 „thie thar in ni ſculin gan.
 „Joh ouh then inſlazes,
 „thie thu thar zu 17 gilazes.
 „Gibint then man mit uoorton,
 „ther ſtante ſo in then banton.
 „Ni uuill ih themo ouh uuidoron,
 „then thu giſteſt 12 intredinon.
 „So uuas fo thu es bizeines,
 „in erdu hiar gimeines,
 „So uues ez al in himile,
 „thir niaman thes 10 inuaidire.

35. *Petra opera,*
et Domini conſilium.
Jam vero dixit, ne celeris me,
quomodo vos percepisti (perceptum habetis)
me?
Cum isti de me sic narrent,
sic vehementer dissentiant.
Fecit unus tunc responsum,
loquutus pro ipsis discipulis:
Petrus dixit tam clare,
Primus Domini fidelium:
 45. *Nobis omnibus hoc certum est,*
quod Tu ipse Christus es,
A DEO nobis uenisti huc
Ipse DEI Filius.
 50. *Laudauit eam valde*
(propter) hac verba.
Atque honorauit ipsam, sciatis hoc,
etiam multum alte insuper.
Tibi dedit nunc, dixit, gratiose
meus Pater hoc in mentem,
 55. *Quod haud homo fecerit,*
quod tu nunc ita dixeris:
Jam volo tibi promittere,
Petrus debes tu nominari,
Ut in fide, ego dico tibi hoc ſemel,
ſis ſic firmus ſicut petra.
Super quam ego volo
meos dilectos omnes
Aedificare, hanc meam domon,
ut ne exeat inde.
Nun praeualebis, ſciatis hoc,
inferni porta pra illa,
Diaboli armatura:
illa ſtabilitata eſt in firmitate.
Tibi volo etiam dare interim
claves caelorum.
 70. *Ut praſis omni*
illorum ingreſſui.
Ut his fores ſint clauſae,
qui eo non debent intrare.
 75. *Atque etiam his aperias,*
quos tu eo permittes.
Liga hominem uerbo,
qui perſtat ſic in uinculis. (peccatorum)
Nec volo ego ei aduerſari,
quem tu permittiſti intrare.
 80. *Quicquid tu deſignaueris,*
in terra hic decreueris,
Sic ſit omne in caelis,
tibi nemo hic obſtiterit.

Præ-

9) Verſ. 57. Cod. Vind. habet: *giereta*.
 10) Verſ. 57. & ſeq. ita redde:
Nallus homo id facere (dicere ex ſe) po-
tuiffet
quod tu nunc dixiſti, de me ſc. Scherz.
 11) Verſ. 57. Uterque Cod. in margine habet: *Beatus*
et Simon, ita &c.
 12) Verſ. 60. ambo Codices, legunt: *ſiſti id ſc.*
 13) Verſ. 61. Margo Cod. Vat. habet: *Et ſuper hanc*
Petram.
 14) Verſ. 65. ita Freherus: *N'irmeginot*, pro: *ni me-*
ginoſt. Schilter.
 15) Verſ. 69. Cod. Vind. *uuiſt ih*.
 16) Verſ. 72. cum *thioſiden* ſit ſingularis, apparet, quod

verſio ita ſeſe habere debeat: *Illis* (ſc. caeli)
introduit. Scherz.
 17) Verſ. 70. in Cod. Vind. *elt: gilazes*.
 18) Verſ. 78. mens Chriſti melius ita exprimitur:
(Et) ille ſtabit ita (ut uoluiffi) in uinculis;
 i. e. & ille erit etiam coram DEO reſpectu pec-
 catorum ligatus. Scherz.
 19) Verſ. 80. cum *intredinon* ſit a *redina*, quod cau-
 ſam, item ſermonem denotat, facile apparet, hic
 vertendum eſſe: *Quem tu ſoluiſti a cauſa liberare,*
 abſolvere; quam explicationem *omnem* totius
 huius ſermonis etiam ſtat. Scherz.
 20) Verſ. 84. pro: *inuidire* Codex uterque habet:
ni uidire.

Præcepit, ne cui dicerent, quia ipse esset Christus: Et increpat Petrum: Et de visione in monte.

Matth. 16. & 17.

CAP. XIII.

ER tho then iungoron gibot,
thaz sie iz halin thuruh not,
Theiz ni uuurti mari,
thaz er Christus uuari.

Zalt er in tho follon,
then linan muatuuillon.

Joh ouh hartu filu fram,
Bichiu er hera in uuorolt quam.

„Mih scal man, quad, gifahan,
„ufan Cruze hahan,

„Bispiuan ioh bifiltan,
„ioh heiligo biscoltan.

„Duent thaz these Furiston,
„ioh thie Herefton.

„Ergehent mih zinote,
„fremidemo thiothe.

„Ih irftan after thiu,
„drof ni forahet ir iu.

„Nift iz lang zi uuuare,
thes thritzen dages fare.

So Petrus thaz tho uuefta,
er inan funtar rafta,

Joh ouh filu hartu
fulichero uuorto:

„Ni giuuahines, Druhtin, furdir
„ginado felbo thu thoh thir.

„Thaz uuorolt ni bifeinde,
„thaz thir io fulih uuerde.

„Druhtin thu iz ni * uuoles,
„thaz thu fo io bifalles.

„Joh thu iz felbo firbiut,
„thaz thir ni due fo ther liut,

„Thu unftih fo * bifcuiches,
„thaz thu uns io * gifcuibes.

„Got iz ni giuuerde,
„thaz thir io fulih uuerde.

Gab er tho antuuurti,
thaz Petrum thubta herti.

Thaz inan tho giuuiffo:
Ruarta filu uuaffo.

„Far after mir thanne
„thu Satanas zi manne.

„Thu thes girates uuilht ni uueift,
„thaz felbo Druhtin uuilht meift.

„Habet

IPse vero discipuli præcepit,
ut hoc celarent studiosi,
Ne fieret publicum,
quod ipse Christus esset.

5. Retulit eis tunc plenam
suam voluntatem.

Atque etiam valde prolixè,
quare hac in mundum uenerit.

Me sunt, dixit, capturi,
in crucem fixuri,

Desputari & flagellaturi,
& uehementer criminaturi.

Facient hoc ipsi Principes,
atque Primores.

Tradent me studiosi,
peregrino populo.

Ego uero resurgam postea,
ideoque ne timeatis uos.

Neque est id diuturnum profectio,
(sed) tertia die statim. (statim)

Cum Petrus hoc resciret,
Is ipsum scorsim increpauit,

Atque etiam valde duriter,
talibus uerbis:

25. Ne commemores id Domine, alterius,
proptius esto ipse tibi.

Ne mundus id deprehendat,
quod tibi tale fiat.

30. Domine tu id huius uellis,
ut tu ita cecideris.

Atque tu id ipse imibeas,
ut tibi ne faciat sic populus,

Tu nos ita disspes,
cum tu nos collegieris.

35. Deus id ne permittat,
ut tibi tale quid fiat.

Dedit tunc responsum,
quod Petro uision darum.

Quod enim tunc certe
tegitur multum acute.

Vade post me hinc
tu Satanas in homine. (ad hominem)

Tu consilii quicumque hanc habes cognitionem,
quod ipse Dominus uult potissimum.

4

Habet

Ad CAP. XIII.

1) Verf. 8. uterque Cod. habet.

2) Verf. 11. Cod. Vind. habet: *biplex*; hunc & seq. uerbum uerbotenus ita reddo:

*Spate chitum & flagellatum,
ut uehementer opprobriis affictum.*
Scherz.

3) Verf. 16. Cod. Vind. *thiote*.

4) Verf. 29. uterque Cod. *uuellet*.

5) Verf. 33. in Codice Vindob. est *bisfiches*, *bisfichem*, uti decipere, supplantare, ita & *fican-*

dalizare significat; quæ posterior acceptio est huius loci. In Verf. Tat. cap. 77. §. 2. *biswab-* *bas enarrit*, scandalizatur, ibid. c. 28, 2. *biswabbe*, scandalizat.

6) Verf. 34. Cod. Vat. habet *giscuiches*; est Vind. *giscuiches*. Arbitror hoc idem esse ac: supplantare, cadere facias. Unde ita hunc & antecedentem uersum reddo:

(Ut) *nos ita scandalizes
ut nos semper (pro omni tempore) sup-*
plantet, cadere facias. Scherz.

23

7) Verf.

- „Habet er gimcinit,
 „mit mir thia uorolt ? theillit. 45. *Habet ille communicatum,
 necum mundum divisiu.*
*Ne fiat hoc omne,
 tu dicis quod id non velis.*
 „Ni meg iz uerdan ? alles,
 „thu quist thaz thu iz ni uoelles.
 „Sint mer thir mannes dati, <sup>Non loquor quae
 Deo facio.</sup> 50. *Sunt magis tibi hominis facta,
 quam ejus (DEI) consilia.*
 „So fiz thih githunkit,
 „nales fo er githenkit.
 „So uuer fo uuoell manno, <sup>Qui vult videri
 potius esse.</sup> 55. *Sicuti tibi imaginatum,
 nihil sic ipsi cogitation.*
 „gan after mir io gerno,
 „Firlouagner filu follon
 „then sinan muaruuillon.
 „Joh neme 10 Cruze finaz
 „thara zua ouh ubar thaz.
 „Folge mir io thanne,
 „thar ih fora imo gange. 60. *Quicumque vult hominum
 vadere post me libenter,
 Abneget multum plene
 suum proprium velle.*
 „Uuas hilfit nu then muadon man,
 „ther hiar giheret fo fram, <sup>Quid enim pro-
 ficie homini.</sup> 65. *Atque suscipiat crucem suam
 adhuc etiam prateret.*
 „Thaz sint imo untar henti
 „ellu uorolt enti,
 „Ob er in thia uuala, 70. *Sequitur me deinde,
 quo ego ante eum vado.*
 „Joh sih selbon thuruh not,
 „mit funton firdannot. ^{V. 39.} 75. *Quid proficit nunc ignavo homini,
 qui hic honoratus adeo,
 Ut sint ei sub manibus
 omnes mundi fines.*
 „Ni mag er, thaz ist al niauuiht,
 „findan uuchfelles uulht, 80. *Si iste interea
 perdit suam animam.*
 „In allen richin, thaz ist uuar,
 „er selbo skal iz uuefan thar,
 „Uuanta Druhtin gilit,
 „fo er sin urdeile duit, 85. *Atque se ipsum data opera
 peccatis condemnat.*
 „Allen, fo sie datun,
 „ioh hiar giuuerkotun. <sup>Sunt de his statu-
 tion.</sup> 90. *Non potes is, (hoc enim omne est nil quicquam)
 invenire cambi quicquam,
 In omnibus regnis, hoc est verum,
 is ipse debet adesse ibi.*
 „Hiar stantent sume untar iu,
 „giuulso fagen ih iz iu,
 „Thie thores ni 10 koerent er, 95. *Quando Dominus reddet,
 eam suam judicium faciet,*
 „Er sie sechent skono,
 „then Gotes fun froono
 „In funnyn analiche,
 „in finemo 11 riche. 100. *(De) omnibus quae fecerunt,
 Et hic perperantur.*
*Hic sunt aliqui inter vos,
 Certe dico hoc vobis,
 Qui mortem non gustabunt ante
 nec sentiant dolorem (ejus)*
*Antequam videbunt decore
 Dei Filium sanctum (publice)*
*in solis facie,
 in suo Regno.*

14 Er

Fere

- 7) Vers. 46. pro: *thiut* legendum est ex utroque Codice *bitit*: Versum itaque priorem & hanc ita redde:

*Ille (Deus) designavit, statuit,
 ut necum (per me) Mandat salvetur.
 Scherz.*

- 8) Vers. 47. *alles* verte per: *omino*. GL. Keronis 1. *Alles*, omnino. Scherz.

- 9) Vers. 49. & tres seqq. sic transfero:

*Sunt majoris tibi humanae cogitationes,
 quam ejus (DEI) consilia,
 (Et) ut tibi imaginari
 non fiat ille (DEUS) cogitat.*

Quod dati per: *cogitationes* verterim, ad id me invitavit textus D. Scripturae, hic in margine allegatus: cuius sensum exprimere vult Otfridus: *ille autem sic se habet: Non sapis quae DEI sunt.* Sane *debe* in Confessione Formula Antiqua, quam Lambecius in Bibl. Vind. Lib. II. cap. V. & Stadenius in specim. Antiquit. Franc. p. 20. exhibent, usurpatur pro: *cogitaverim*. Infra etiam V. 4, 33. *thiutem* legitur pro: *cogitavit*: Sic gedachten. Nec obstat, quod in voce *dati* littera *b* non appareat ante *t*. Nam orthographiam

constantem antiquos non servasse, ex ipso Otfrido nostro luce meridiana clarius est. Ipsa voce *thiutem* a nobis modo allegata id manifestum reddidit: ponitur enim pro: *littera*: *th*. quidem ergo & pro: *ut* poterit poni simplex i. Scherz.

- 10) Vers. 57. Cod. Vind. habet: *Krezi*.

- 11) Vers. 77. melius hic versus ita redditor: *Omnis, sicut fecerunt, i. e. iuxta opera ipsorum, Scherz.*

- 12) Vers. 79. Cod. Vindob. & Vat. habent: *kreuz*.

- 13) Vers. 84. Regnum Gloriam utique intelligere videtur Otfridus. Et quamquam omnes Apostoli & Discipuli mortui sunt, & regnum gloriae in hac vita non manifestatum fuit, fuerunt tamen Apostoli & S. Stephanus Aq. VII. 36. & S. Paulus, Aq. IX. 3. 1. Cor. XV. 8. & pluresquam quingenti fratres, ib. 7. 6. 2. Cor. XII. 2. Ipp. qui Salvatore in statu gloriae conspexerunt: Ut itaque vere adimpletum fuerit, quod Salvator praedixit, quod non tantum futurus sit Adventus Salvatoris universalis ad iudicium, Matth. XVI. 27. sed etiam 7. 28. futurum mori, ut adhuc ex his qui tum aderant, in hac etiam vita Salvatore in regno suo glorioso ad se fecerim venientem, conspexerint sint. Cuius rei exemplum etiam est, quod statim subsequitur. Schler.

14) Vers.

- 14 Er ahto dagon after diu, ^{Post octo dies} 85. Fere post octo dies post hac:
thaz 17 zellu'h hiar nu bithiu, ^{(quod refero ego hic ideo,}
Thaz thu thir felbo leses thar, ^{ut tu tibi ipse legas hic}
thaz feltana uuuntar. ^{boc rarum miraculum)}
16 Zi hui er far tho gifang, ^{Eo ille tunc progressus,}
er ufan cinan berg giang. ^{ut super montem iret.}
Thar 17 lüüt thu ouh ana uuan, ^{Hic legis etiam haud obscure,}
thaz thri er hiaz mit imo gan. ^{quod tres iussit secum ire.}
Joh sie thar in gahun ^{Atque hi tunc subito}
sconi sinu sahun. ^{claritudinem suam videbant.}
Uuo sic ouh mit 18 in redinon, ^{Sicut et cum ipso loquebantur,}
in uuoltun thar gifelidon. ^{ipsi volentes ibi tabernacula facere.}
19 Ther fater iz gifuazta, ^{Pater id dulcoravit,}
then finan lobon gruahta. ^{suum dilectum compellavit,}
Quad: er uuari, uucist es mer, ^{Dixit: Eum esse, sciatu hoc magis,}
20 einigo liner. ^{unicum suum.} 100.
Moyfes giuaro, 21 ^{Moses profecto,}
Helias ouh ther maro, ^{Helias quoque inchoitus,}
Fon 21 helligero menigi ^{De sanctorum multitudinis}
quamum thara ingegini. ^{uenerunt ibi ipsi obvium.}
22 Zelit thir iz Lucas, 105. Refert tibi Lucas,
thaz iro thing thar tho uuas. ^{quod eorum negotium tunc fecerit.}
Uuaz sine scalka in felte, ^{Quid ejus servi in firmitate}
thar koforon mit Christe. ^{tunc locuti fuerint cum Christo.}
Thie lungoron thar tho gahun, ^{Discipuli tunc subito}
14 thera sconi hinterquamun, 110. ^{splendorem hunc observauerunt,}
Jo sie 17 dero dato ^{Et de his factis}
irforahtun sih thrato. ^{obstuperauerunt valde.}
Er in felbo gibot, ^{Ipsè us præcepit,}
thaz sie iz halin thuruh not, ^{ut hoc celarent studiose,}
Unz thiu sin guati, 115. ^{Usque dum Eius bonitas}
uf fon 26 rothe irfluanti. ^{à morte resurrexerit.}

Brevis

14) Verf. 85. Verbotenius hic versus ita est exprimendus: Ante octo dies posthac, id est, Antequam octo dies effluxissent, ex eo tempore, quo ita locutus est. Schilterus hic notat: Ex Lucas cap. IX, 28, circa apertis locis. At Matthæus & Marcus habent dies sex. Scherz.

15) Verf. 86. Cod. Vind. zellu' ib.

16) Verf. 89. zi hui, quid? Lib. IV, 22, 50. zi huc. Sed legendum: zi ibi. Sic Lib. III, 14, 183. thaz se zithin gifangin, ut hoc aggredierentur. Sic & eod. lib. c. 17, 81. Freberus pro: zi hui legit: Thiu. Schilter. Cod. Vat. habet: zi hui. Aft Vind. zithia. Quod posterius omnino approbandum. Hunc versum ita reddo: Ad id mox ille tam se accinxit, i. e. illud suscepit, ut &c. Scherz.

17) Verf. 91. legendum ex Cod. Cæsareo: liff, legis. Scherz.

18) Verf. 95. Cod. Vind. habet clare: aleredinow, cui Ledioni & Evet Editio Flaciana. Ueredinow denotat absurditatem, id quod irrationabile est. vid.

supra II, 4, 139. & infra III, 16, 111. Uade hic & seq. versus ita sunt exprimendi:

Quam irrationabili etiam modo
ipsi volebant ibi tabernacula extruere.
Scherz.

19) Verf. 97. mallem reddere: Pater id (hunc actum) amonum reddidit. Scherz.

20) Verf. 100. Cod. Vind. einiga.

21) Verf. 101. Margo utriusque Cod. habet: Apparuit ei Moses.

22) Verf. 103. Cod. Vind. beilegera.

23) Verf. 105. & seq. aptus reddo:

Narrat tibi id Lucas (cap. IX.)
quodnam ipsorum colloquium tam ibi
fuerit.

thing, colloquium sepiissime significat. conf. infra V, 10, 31.

24) Verf. 110. reddo: splendore hoc terrebantur. vid. supra notam nostram ad I, 4, 45.

25) Verf. 111. Cod. Cæsareus: thera.

26) Verf. 116. Cod. Cæs. tode.

Brevis Admonitio de Signis.

CAP. XIV.

Thes n'ist zala noh ouh ' iz ni,
' uio manag uuuntar ist sin,
Uio manag feltani,
ist ubar uuorolt mari.

' Thaz duent lutmari,
thie scriptora fiari,
Thie ' scribant Evangelion,
lis selbo theih ' thir redion.

Thar mahtu anafindan,
uio er ouh cinan goman 5 10.

' Irqui, er ouh so mohter
thes Hereften dohter,
In themo hus zi libe,
then hion zi ' liebe.

Unz Druhtin selbo thara glang,
ein uuib ' iz er untarhang.
Si ganz sih thana fuarta,
so sliumo sinan ruarta.

Thoh ni uas giuuiiso er
arzat niheiner, 20.
Thoh si ira al spontonti,
ther huli iru in theru noti.

So Druhtin thara sin tho fuar,
so inan ira fater spuan,
Bithia dohter dati, 25.

fo er nan thar tho bati:
Trank inan thiū menigi, 30
thiu thar uas tho ingegini.

Thar

Cum

Ejus nec est numerus, nec est terminus,
ut plurima miracula sunt ipsius,
ut plurima rara
sunt per orbem clara.

5. Hoc faciunt manifestum,
scriptores quatuor,
Qui scripserunt Evangelium,
Lege ipse quod tibi dixi. 1

Ibi potes invenire,
quomodo ipse est virum (paralyticum
Matth. IX, 2.)

Reversus, itemque sic potuit
principis filium, (Jairi Matth. IX, 18.)

In ipsis adibus in vitam,
in gratiam parentum. (conjugum)

15. Dum Dominus eo ibat,
Mulier quaedam hoc prius ausa:

Hec sanam se inde recepit,
quoniam ipsam ipsum attigit.

Et si haud fuit certe prius
Medicus ullus,

Et si ea sua omnia infirmis erat,
qui miser illi (potuit) in hoc malo.

Cum Dominus eo itaque vaderet,
ut ipsum ipsius (filie) pater suaderet,

25. Ut filie faceret,
ut in ipsam rogaverat.

Pressus ipsum multitudo
que ibi erat tunc praesens;

Ad CAP. XIV.

1) Vers. 1. rim habet pro: iz ni MSC. Vind. Schilter:
iz ni delendum esse reſte Schilterus notat, sed
non legendum est loco ejus: rim, sed rim, ut
ex Cod. Casareo & Vaticano patet. Rim num-
rum denotare supra jam docui ad I, 1, 3. itaque
hic zala & rim nisi exemplis ponantur. Scherz.

2) Vers. 2. ita supplendum ex Cod. MSC. vid. Lam-
bec. Lib. II. Biblioth. Celsi. Schilter. Codex
Vatic. omnino hunc versum ita habet, ut & Cas-
sareus. Scherz.

3) Vers. 5. Cod. Vind. habet: Thi et. Sed melior est
textus Flacii. Scherz.

4) Vers. 7. Uterque Cod. habet: scribant.

5) Vers. 8. pro: thir redion. Cod. Vind. habet: re-
dion. Notat quidem B. Schmidius, descriptor
Cod. Vindob. haud dignissimus, in eodem Cod.
inter voces: thir & redion in Cod. cod. infer-
tam fuisse vocem: thir, sed & eandem in illo
MSC. iterum postea deletam fuisse observat;
est sive illam addidit, sive demas, purum refert.
Scherz.

6) Vers. 10. post hunc versum inferendi sunt duo alii,
quos non tantum Cod. Vind. & Vat. sed & ipse
Flacius exhibet, sed Schilterus, nescio, quo ca-
sa, omisit. Illi autem sic se habent:

Inquire in them hiru,
thaz sagan ib thir ai uaru.
Suscitavit ad vitam in seretro,
hoc dico tibi vere.

Unde apparet et, quae de Paralytico ex Matth.
IX, 2. in Parenthesi habet Schilterus nostra, de-
lenda esse. Sine dubio Otfridus hic indigitat fi-
lium viduae Nainiticae. De quo Luc. VII, 11. seqq.
Scherz.

7) Vers. 11. ita exprimi: Reversus ille etiam, ut
poterat se. cum Dei filius. Scherz.

8) Vers. 14. Cod. Vind. habet.

9) Vers. 16. Cod. Vind. er iz, vox iz facit, ut 9, 16.
& duos seqq. esse jungendos & ita vertendos
arbitror:

Femina quaedam id prius (quam in domum
Jairi venisset) conata est, sc. obtinere.

(Ut) sana inde abiret,
quam prius ipsam tetigisset. Scherz.

10) Vers. 19. & seq. ita reddo:

Attamen non fuit certe prius
(Ei) Medicus ullus, i. e. cum effectu.

Sen, & tamen nemo antes ipsam
sanitati restituerat. Scherz.

11) Vers. 27. Cod. Vind. Thanz, ad hunc versum in
margine ejusdem Codicis legitur: Fallam autem,
dum itet, a turba comprimebatur.

12) Vers.

Thar thieselbun liuti Druhtin Christu ¹² zeinoti.		Cum illos homines Dominus Christus doceret.	
Bigonda ¹³ "geniu thahoton, in ira muare ouh ahton,	30.	Cepit illa cogitare, in suo animo pensare,	
¹⁴ Si sih zi thi u gifiarti, thaz si u inan biuurti,		Ut se ad ipsum proximaret, ut eum attingeret;	
Thoh bi thia meina thia dradun ekord cina.	35.	Tamen propter illam multitudinem fimbriam saltem unam.	
Si iz zi thi u gisfoti, thaz mera uuht ni geroti.		Illam rem sic gerebat, ut amplius nihil desideraret,	
Thaz far io mit giuurti, si uuola ganz uuurti,	40.	(quam) ut statim cum decore bene sana fieret,	
Joh ob iz zi thi u uuurti, thaz blust iru fristulti.		Atque eo perveniret, ut sanguis ei sifteretur.	
Si iz zi thi u bibrakta, ioh Druhtine sih nahta,		Ipsa rem eo perduxit, ut Domino se approximaret,	
Joh iz zi thi u gifiarta, thes giuuates tradon ruarta.	45.	Atque id eo rediegit, indumenti fimbriam (ut) tangeret.	
Mit mihileru ihu, so uuard si far io heilu.		Cum magna festinatione, sic facta ea statim sana.	
Sar io thia uuarba, in allen ala halba.	50.	Statim illa vice, in omnibus indigneque.	
Sär ¹⁵ abstalt, thaz ist uuar, "zi rinnane thar		Statim cessavit, hoc est verum, currere tunc	
¹⁶ Bruno thes bluates. si ¹⁷ funka far thes guates.		Fons sanguinis, sensit statim hoc bonum.	
Sih Druhtin kerta uuidorort, ther thia heili thar gibot.	55.	Se convertit Dominus retrorsum qui sanitatem hic conciliavit.	
Joh frageta binoti, uer nan thar tho ruarti?		Et quaesivit graviter, quis ipsum hic attigisset?	(Lucæ VIII, 4.)
¹⁸ Zui ist Druhtin, quad tho Petrus, thaz thu es eisicos nu sus.	60.	Quid est, Domine, dixit Petrus, quod tu id percontaris nunc adeo?	
Joh thu therero dato, frages nu so thrato.		Et de hoc facto queris nunc tam nimis.	
Thih thringit man bimanne, in thesemo selben gange.	65.	Te premit vir per virum, in hoc ipso itinere,	
Alle these liuti, thu frages uuer thih ruarti.		Omnis hi homines; tu queris, quis te attigerit.	
Ih, quad er, infahta, thaz etthesuuer mih ruarta.		Equidem, dixit, persentivi, quod aliquis me tetigit.	
Ih irkanta, ih sagen thir, thia kraft hiar faran ¹⁹ fon mir,	70.	Ego novi, dico tibi, virtutem hic extisse a me.	
So siu ²⁰ thaz tho gihorta, thaz er iz ²¹ antota,		Quia ea hoc audisset, quod ipse hoc exquireret,	
Joh			Atque

12) Verf. 30. zeinoti, ita emendo vulgatum: zi neti. Schilter. Pro: zeinoti io MSS. nostris ut & io ipsa Flaci editione est: zi neti. Redde itaque deletu puncto post: ingessit, verum 39. & 30. huc in modum:

illi (sc. premebant transeuntem) illi homines

Dominum Christum valde. Scherz.

13) Verf. 30. Cod. Vindob. habet: genu, illa.

14) Verf. 33. aptius: Ut ipse appropinquaret. Scherz.

15) Verf. 34. margui Cod. Vind. adscriptum legitur:

Si tetigero fimbriam vestimenti eius.

16) Verf. 43. Margo Cod. Caezar. Et cum tetigisset eum,

facta est. Scherz.

17) Verf. 51. Cod. Vind. habet: gab fal. aff. Vaticana:

ab fal.

18) Verf. 52. ante vocem: zi, uterque Codex habet:

mer.

19) Verf. 59. in Cod. Vind. hic versus post eum, qui ipsum sequitur, est collocatus. Idem Cod. in

versu, qui hic est

20) Verf. 54. legit: facta, (quod & habet Schilter.)

OTFRIDI. PARS I.

Quocunque modo vel legas vel collocas hoc versu, re eodem reddit. Iuxta Cod. Vind. ita versu se habere debet horum quatuor versuum:

Illuc dedit (Christus) cessationem, hoc est verum,

amplius currendi tam

(illa statim sensit bonum)

Fons sanguinis. Scherz.

21) Verf. 56. Margo Cod. Vind. sinit: Conversus IHC

dixit, quis me tetigit.

22) Verf. 59. pro: zi ponit ex utroque Codice:

zi.

23) Verf. 69. Margo Cod. Vindob. Respondit Petrus:

tarda te comprimunt.

24) Verf. 70. uterque Cod. fena.

25) Verf. 71. Cod. Vind. tho thaz. Margo hujus ver-

sus in Cod. Vind. habet: Videns autem illa, quod

non latebat.

26) Verf. 72. antota mallem reddere per: arguendo

tangeret. In Gl. Keron. Anten, zelum. Antia,

zelus. Gl. Lips. zelo, zelus. Hodie dicimus:

etiam antea. Scherz.

A *

27) Verf.

Joh thiū selba dat sin
ni mohta tho ²⁷ firholan sin,
Joh er tho sprah ubaral,
bi fruma, thia zi thar firthal
²⁸ Tho mikthont in theru fristi,
thaz uuanta si er ni uuesti,
Quam si forabtalū far,
ioh zalta'mo thiū uuerk thar.
Jah tho thar ²⁹ gimiyato
sines selbes dato.
Thero Druhtines uuerko
ioh ouh iro githanko.
³⁰ Bi hiū fur baldota so fram,
ioh zi thiū si thara quam.
Joh ³¹ zui si faretu,
thaz si thia ³² thradon ruarta.
Gilouba iz deta in uuara,
ni ³³ gidorsta es ruaren mera.
„Far, quad er, tho innan thes,
„³⁴ Thohter heimortes.
„Mit fridu ³⁵ io mit guaru,
„mit giloubu io gihciltu.
„Gilouba thin in uuara
„thiū deta thih hiar heila.
„Thiū deta thaz gizami,
„thū hiar thia fruma nami.
Maht Isān in theru redinu
zeichan filu managu.
Giunisso so ih thir zellu,
thiū er deta saman ellu.
Uuio suarun thiū diufl ³⁶ io iz uz,
thar zi ³⁷ Petrus hus.
Tho Druhtin thas gimcinta,
er sina fuigar heilta.
Thie siechun quamun alle
tho zemo abande.
Firdreib er al thio fuhti:
ioh iro ummahti.
Er gibot thea uuinton,
then undon ³⁸ celfonton.
So ³⁹ sliumo er es giunuaq thar,
sic ⁴⁰ gistultun in far.
Tho sin githigini ⁴¹ z'mo rias,
tho er in themo scife sliaf,

Atque hoc ipsum factum suum
non posset latere esse,
^{75.} Et ipse tunc loqueretur palam,
de bono, quod ipsa ibi surripisset
Tunc porro in hac hora,
cum putaret eam ipsum non scire,
^{80.} Venit ea tremens astituta,
Et narravit Ei factum hic.
Confessa hic ingenue
sui ipsius factum,
Domini opus
Et suas cogitationes.
^{85.} Propter quod ea audax adeo fuisset,
Et ad quid huc venisset,
Atque cur iuvenit,
ut fimbrias attingeret.
Fides id fecit reuera,
^{90.} nec ausa eam tangere amplius.
Vade, dixit Ipse, interea,
filia domum,
Cum pace Et cum bono, (animo)
cum fide, quae sanavit.
^{95.} Fides tua vera
hec fecit te hic sanam.
Hec fecit hoc contingens,
(ut) tu hic hoc bonum caperes,
Potes legere in illa narratione (Evangelistarum)
^{100.} signa multo plura.
Certe, quod tibi offero,
quae ipse fecit final omnia.
Quomodo evaserint diaboli foras,
Istic in Petri aedibus. (Matth. VIII, 14.)
^{105.} Cum Dominus hoc intenderet,
(ut) ejus sacrum sanaret.
Aegroti veniebant omnes
tunc ad ipsum vesperi.
Suffulit Ipse omnes istos morbos,
^{110.} Et eorum infirmitates.
Praecipit ventis, (Matth. VIII, 24.)
undis sustinentibus.
Quonprimum Ipse id prohibuit,
tranquillitate ei statim,
^{115.} Cum ejus discipuli ad ipsum clamarent,
cum ipse in navi dormiret.

Iruuag-

Sofita-

- 27) Vers. 74. Cod. Vindob. habet: *firolan*. Quod idem est ac: *cepatum*, verisignet. Scherz.
28) Vers. 77. redde: *Hic modo in hac hora*. Scherz.
29) Vers. 81. Cod. Vind. *gimato*.
30) Vers. 85. *Bi thū firbaldota pro: si ikaldota*, Freherus: ita legendum: *Bi hic si ikaldota so fram*. Schiler. Cod. Vind. *biboe si ikaldota*. Cod. Vat. *hiū si ikaldota*. Scherz.
31) Vers. 87. pro: *zui legendum* est ex utroque Cod. *zū*. Celeberr. Staden. in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 190. hunc versum ita reddit: *Auch versuchte fr*. Sed ita primum non exprimitur vox *zū*. Deinde *farou* idem esse ac: *versuchen* vix probari poterit: saltem non opus est, ut ad illam significationem conuolemus, cum ordinaria significatio vocis *farou* optime hic locum inveniat. Unde Schileriana versio est praeferenda. Scherz.
32) Vers. 92. pro: *thradon* Cod. Vind. habet: *dradon*, cum supra hoc cap. 9. 47. & III, 9, 18. habuerit *traden*. Unde apparet inconsistentia scriptoria antiquae. Ceterum vocem hanc nollem cum Schierho reddere pluraliter: *Fimbrias*. Sed singulariter verito: *Fimbriam*; quod & rei gestae

- veritati convenit, & genio linguae, nam supra III, 9, 18. legitur: *fiam tradan eman*. Scherz.
33) Vers. 90. Cod. Vind. *gidersten*.
34) Vers. 93. Doctior habet Cod. Vind.
35) Vers. 94. *ioh* Cod. Vind.
36) Vers. 103. in lege, l. e. discipulis, Vid. Marc. VI, 13. An vero intendit locum Luc. XIII. 11, 16. de spiritu infirmitatis mulieris per XVIII. annos? Imo legendum *in*, ipsi Christo, intendit enim historiam, qua in multis Petri & Socrus sanata, & diaboli egesti. Matth. VIII. 14. Marc. I. 29. Luc. IV. 38. Potest etiam pro eodem vocabulo haberi *iraz*, herana. Supr. cap. XI. n. Schiler. Cod. Vind. & Vat. *diefiruz*, quae vox ita dividenda *diefiruz* *raz*; pro: *raz* Argentineses nostri adhuc dicunt: *razaz*, *rausz* loco: *heranz*. Scherz.
37) Vers. 107. Cod. uterque habet: *Petrastu*.
38) Vers. 112. Cod. Vind. *zefonten*.
39) Vers. 113. Cod. Vind. *sluwer* et.
40) Vers. 114. Uterque Cod. habet: *gishirun*. Mallem autem hanc verbum reddere: *tranquillabantur* (de venti & undae) *in celeritate*.
41) Vers. 115. Cod. Vind. *zi mre*.

42) Vers.

Iruuagun thuruh forahra,
tho er thaz zeichen uuorahra.
Heilt er ouh 42 thiū blinte,
thiū uuurun mornente,
Thie sus in uuege gahun,
41 mithont z'imo quamun.
Thie ouh z'imo 44 sunnun,
47 thie mit diufele uuunnun.
Horngibruader thanne
thie heilt er far io alle.
Lis thir Matheufes deil,
uuoio uuard ein horngibruader heil.
In Lucas deile,
uuoio 46 zehin uuurtun heile.
Thar sint ouh gizalte
bettirison alte,
Ummachtige man
thie heilt er al so gizan.
49 Firdilota er in fūncar
thia funta, thaz uuas uuuntar,
Firgab in thiū sin guati,
thio ito 48 misfidati.
Thara ouh zua 49 gifuagi
blintero ginuagi.
Halzero menigi,
ioh 70 krumbero gifamani.
11 Theih al irzellen ni mag,
12 tho ih thar zua due then dag,
Ouh thaz iar allaz,
ioh minaz lib ubar thaz.
Thaz uuas in 13 inonon
ioh uz ein 14 then gouuon,

Suscitauerunt ob metum,
ubi hoc signum operatus.
Sanavit etiam cecos, (Matth. XX, 30.)
qui erant querulantes,
Ita in via improviso
hoc occasione ad ipsum venerant.
Hi etiam ad ipsum venerant,
qui diabolis occupati (Matth. VIII, 28.)
Leprosos deinde
sanavit statim omnes.
Lege tibi Matth. et partem, (Evangelicum) Matth. VIII. 2.
quomodo sanavit leprosus sanus.
In Luca parte, (Luc. XVII, 12.)
quomodo decem sanati.
Ibi sunt etiam relati
morbus chronicis laborantes,
Imbecilles homines,
hos sanavit omnes sic congrue.
Sussidit is eis singulis
peccata, hoc erat mirandum,
Remisit is hac Ejes bonitas
illa eorum peccata.
Huc etiam adjicio
cæcorum satis,
Claudorum copiam,
Et gibbosorum multitudinem.
Quos ego omnes curare non possum,
si infirmarem in hoc (totum) hunc diem,
Atque hunc animum omnem,
imo meam vitam præterea.
Hoc erat (extat) in Ipso (Evangelij) sū
atque ex illis folletibus.

So

Quam-

- 42) Verf. 119. pro thie. uterque Codex habet: id.
43) Verf. 122. mibont idem esse ac: nunc modo supra
jam fuit moentum. Scherz.
44) Verf. 123. lege: fawaz, vecerwot. Sopra II, 3, 28.
& passim. Freherus: legendum: thie oob zimo
fawaz. Sed oob capio sensum hanc: fawaz est,
fawaz, recoecillare, pacifici. Schlier. Sannus
legendum est ex utroque MSC. & Flaciana edi-
tione: Sannus est Imperitium a fawaz, quon-
iam vox supra II. 7, 78. occurrit, ubi: in Galilea fa-
naz, idem est ac: ire, tendere in Galileam. Ge-
fawaz fye in Galileam zu gehon. Gifanni, legi-
tur infra IV, 12. 97. pro: copiatet. Scherz.
45) Verf. 124. hanc verum reddo: Qui cum diabolis
luchabatur. Uuimaz est paguare, lachari, certare.
Coef. supra Notam ad Prælat. ad Lud. R. 9. 102.
Scherz.
46) Verf. 130. uterque Cod. habet: zehin.
47) Verf. 136. & seq. ita reddit Celeb. Studenios in
Explicat. Voc. Bibl. Germ. p. 639. funderlich ver-
faget er die funde, das war ein Wunder. Quam
interpretationem probat. Scherz.
48) Verf. 138. Cod. Vind. misfidati.
49) Verf. 139. gifuagi, reddo: addo, adfice. Scherz.
50) Verf. 142. Krumbero, expono: incurvorum. Scherz.
51) Verf. 143. Cod. Vind. thie ih.
52) Verf. 144. Cod. Vind. Thob.
53) Verf. 147. Freherus: insones lege pro: insones
Sed neque hic sensus quis apparet, nec explica-
tio adjecta. Sensus hujus distichi obscurior, si
modo Lectio genuina. Sensem tamen affectum
mihi video: nisi potius legendum in Verf. 148.
sazaz, hoc sensu: Hoc domus scilicet sanationum, fuit
tam intra eos, agrotos, quoad morbos internos;

- quam etiam extra eos, quoad imbecillitates ex-
ternas, si qui alacres ad ipsum acceleraret. Nam-
que &c. ut sequitur deinceps. Verum & hæc
jam displicent, nec Lectio videtur mutanda, sed
refert se Author iterum ad laudatos Evangelistas,
& eorum præcipuum, S. Lucam, qui diductius
pleraque descripsit, unde diversim: Lucam
scripsit Lucas meht. Imot: ex in, ex illis follet-
tibus. Schlier. Cod. Vind. in insonen. Vat. in
sazaz. Unde apparet legendum esse: saaz,
quod & Rhythmo magis convenit. Est autem
idem ac: pratis. Belgis: saaz, est pratum. An-
glicis meadows, pratum: nos hodie: Aue dicimus.
14) Verf. 148. Uterque Codex ita legit: Iob saaz in thes
gawaz, gawaz est a gaw, quod regionem, et &
agrum, pagum, denotat. Hodie gaw, gaw, gaw
dicimus. Gothis: Gawa est, tractus ingens al-
tæras regionis. Theotiscum Gloss. pagum expo-
nit: gawamez. Belgis: gaw, gaw, gey, gaw,
gawme est Pagus i. e. certum ac determinatum
regionis aliquam spatum, Frisii Ge est Pa-
gus, Vicus rusticus: ge-maw, incolæ ejusdem
pagi: ge-feyel, adolescentem ejusdem pagum in-
habitant. Vid. omnino Junium in Glossar. Goth.
in Voc. Gage. Huic loco maxime quadret si-
gnificatio illa, qua Gawa famitur pro agro: quod
vox saaz, quæ respectu oppidorum & urbium po-
lita est, ostendit, ut & vox saaz, quæ in pri-
ori versu occurrit. Unde hanc & antecedentem
versum sic transfero:
Quicquid (hominum morbo quodam labo-
rantium) erat in pratis,
Et extra (i. e. Urbes) in agris.
encl. supra Notam ad I, 13, 7. Scherz.

So uuar so sie sih klagotun,
 ioh ¹⁵ michton imo gaganantun, 150.
 So heilte se alle Druhtin far,
 thaz ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰ ¹³⁴¹ ¹³⁴² ¹³⁴³

Thaz sic ouh thes ni ruahsin,
 67 zua dunichun 68 in suahtin.

Noh ouh in thera gahi
 69 managfalt gifuahi.

Deta in thaz zi nuzze,
 thaz fuarin sic einluzze,

Untar uuoerolt mannon
 zi fuslichen thingon.

70 Uuht, quad, fagen ih in thaz,
 ni nemet scazzes umbi thaz.

Ju lazet 71 unthrata
 thero uuoerolt liuto miata.

Era thesses uuerkes
 gab ih iu mines thankes.

Ir mir, 72 uuizut ir thaz,
 ni gabut drof umbi thaz.

Ir ouh thaz 73 ni uuollet,
 thaz ir zi thiū giganget,

Odo ouh zi thiū giloufet,
 74 thaz ir es uuht firkoufet,

Bi fuslicho dati
 75 fo ahtun sin thiū liuti.

76 Faretun thes ferahes,
 sine fianta innan thes.

Joh sic datun mari,
 77 thaz er firnoman uuari.

Joh er then diufal habeti,
 bi thiū thiz allaz sitoti.

Thaz firdruag er allaz,
 ioh ouh mera ubar thaz,

Al thiz unguimati,
 thuruh sino guati.

Thuruh sino milti
 uuas er in mammoni.

Ougta 78 in io giuuiffi
 mihl suazniifi.

190.

195.

200.

205.

210.

215.

220.

Er

Ut etiam nec hoc curarent,
 duas tunicas sibi quaerere.

Nec etiam in hac festinatione
 variis calcamentis.

Fecit eis hoc in commodum,
 ut irent solitari,

Inter mundi homines
 ad talia negotia.

Quicumque dixit, dico vobis hoc,
 ne accipiatis pecunie propter hoc.

Vos linquite leuidentia
 mundi hominum munera.

Honorem huius operis
 dedi vobis gratis.

Vos mihi, scitis vos hoc,
 non dedistis habere ob hoc.

Vos quoque hoc non vultis,
 ut vos ad hoc eatis,

Aut etiam ad hoc curratis
 ut vos aliquid vendatis:

Ob talia facia
 Assumant hoc (Evangelium) homines.

Infidiat viti,
 ejus inimici interes: *Marc. III, 21. seqq.*

Atque divulgant,
 quod in furore versus esset,

Imo diabolum haberet,
 per quem hac omnia efficeret.

Hoc toleravi omne,
 atque etiam plus praetera,

Omniem hanc molestiam,
 per suam mansuetudinem.

Per suam clementiam,
 erat ipse is benignus.

Exhibuit eis certe
 magnam suavitatem.

Exhi-

67) Verf. 188. Cod. Vat. habet: *Luz*, sed vitiose.
Scherz.

68) Verf. eod. ni, Freherus. *Schüler*. Cod. Vind. &
 Vat. habet: in. *Scherz.*

69) Verf. 190. Matth. X, 10. *pari vestimenta*. Sic &
 Luc. X, 4. sed & hoc Marcus exponit cap. VI, 9.
du' denudatione vestitionis l. c. sed calcatores sanda-
lia: quod in S. Petro cernitur Aët. XII, 8. *in-*
ducere ad mundum ex. Vulgat. *calcea te caliget tuas*.
Eratimus: subliga solas. Anglo-Sax. *Ac gesierde*
mid calicum. Goth. *Akgsakohai fulgon*. *Quibus shoes*,
calceus. Schuch. vid. Glossar. de Frevali v. San-

dalia. Etroustrum Almann. v. Baistoffel. Schült.
 70) Verf. 195. & seq. ita reddit Celeberr. Stadenius
 in Explic. Voc. Bibl. Germ. pag. 190. *Nebmet*
stwach er, das sage ich euch, daser krinen Schatz.
Sed magis placet Schilteriana versio, cum vox
scazzes sciaz non *tantum thesaurum* sed etiam pecu-
 niam denotet. Verba Italiani idem, quod hic
 est, mandatum Christi exponentis. Neque pecu-
 niam in zonis vestis. Interpret antiquus Franci-
 cus reddidit: *sed sciaz in ianuarum brachabe*.
 Nothker. ad Psal. XIV. (nobis XV.) p. verba:
qui pecuniam suam non dedit ad usuram, reddidit:
der finen sciaz ne gab ze nanscheren. addo supra
 III, 6, 47. & pallium. *Scherz.*

71) Verf. 197. Cod. Vindob. Undrata. Undrato est id;
 quod ingratis inacceptum est. Ita usurpatur in-
 fra III, 20, 28. ubi:

Alia vero dati
thob si in si undrati.

Omne ejus (Christi) factum,
 Licet ipse (adversarius Christi) sit inac-
 ceptum, exofum.

Unde versum hunc & seq. ita reddo:

Linquite inacceptum, tanquam exofum
vobis,
Atque hominum mercedem. *Scherz.*

72) Verf. 201. uterque Cod. *mitut*.

73) Verf. 203. ni *suosset*, mallem reddere: *solite*, *sol-*
le debetis.

74) Verf. 206. ita reddit: *Ut vos id*, (Evangelium)
aliqua ratione, aliquo pretio vendatis. *Scherz.*

75) Verf. 208. verte: *Persequerentur ipsam luminem*.
Abbas, ita reddendum esse ex his, quae imme-

diat sequuntur, apparet. *Abbas*, *abbas* idem
 esse ac: *persequi* votissimum est. *Scherz.*

76) Verf. 209. aptius reddes: *Infidiantur viti &c.*
Scherz.

77) Verf. 211. dubito, an versio bene se habeat. *Fir-*
mos mihi videtur idem esse ac: *Homo scilicet*;
 2 *Firna*, quod *scelus*, *flagitium* denotat. Gloss.
 Boeth. *Firna*, *scelus*. Gothis: *Fairna*, *causa*,
crimen, *peccatum*. Anglo-Sax. *fiern*, idem *fi-*
rensi *throd*, *peccatrix* *gras*. vid. Jan. in Glossar.
 Goth. & Sternhielm in Glossar. Ulphilas-Goth. v.
Fairna. In Gloss. Keronis legitur: *Acchianz fi-*
renari, *Publicanus*. Unde hunc versum ita trans-
 ferri: *Quod ille (Christus) scilicet homo esset*.
Scherz.

78) Verf. 221. Cod. Vind. *is in io*.

A 3

79) Verf.

Er ougta in io filu fram,
 79 bi thiu er hera in uorolt quam,
 Mit uuerkon in girihti, 225.
 80 bi finera eregrehti.
 Mit uuerkon filu follon.
 Thoh sie ougtn argan uuillon,
 81 Emmizen thiü menigl
 afur thara ingegini, 230.
 Nid filu hebigan.
 then firdruag er allan.
 Uuanta nidigaz muat
 hazzot emmizen thas guat.
 Hazzot io thio guati, 235.
 thuruh ubarmuati.
 82 Ninfaht thes gilufti
 thio armilichen brufti.

Exhibuit eis multam valde,
eo ipso quod hic in mundum venerat,
Operibus in rectitudine,
per suam gloriam,
Operibus multum plenis,
et si isti exhiberent malevolentiam,
Continuo turbæ
ex aduerso,
Invidiam multo gravem.
hanc toleravit omnem.
Namque invidia mens
odit perpetuo bonum.
Odit bonitatem
per superbiam.
Non capiunt ejus desiderium
miseranda pectora.

Ambulabat JESUS in Galileam. Joann. 7.

CAP. XV.

THie Judeon meid er tho bi thaz
 thuruh then 1 mihilon haz.
 Uuanta sie uuarun thuruh not
 fines 2 todes gicinot.
 In Galilea er uuogeta,
 Ni thoh thuruh thia forahtha.
 Er altaz, fos er scolta,
 unz er thia zit uuoelta.
 Sih nahtun einu ziti,
 thaz man tho firoti
 Eina 3 uuehun thuruh not,
 thaz ther uuizzod gibot.
 Thaz ther liut zi fize
 fazi uuehun uze,
 Mit spisono ginuhtin,
 so in gibot 4 ir Druhtin.
 Iz uuard er iu ana uuan
 zi einen gihugtln gidan,
 Thera 5 samanunga
 zi cineru manungu,
 Thaz sie thes irhogetin,
 ioh iro muat 6 ouh manotin,
 Uuio fon 7 Ægypto fuaran,
 thio 8 ffordoron iro uuarun,

Judeos evitabat tum idcirco
propter magnum istud odium.
Namque erant arte
de morte ejus convariati.
 1. In Galilea (itaque) moratus,
nec tamen ob metum,
Procrastinabat, ut debebat,
usque dum tempus captaret.
 10. Advenit (ergo) aliquod tempus,
ut cecideretur
Septimana studiose, Levit. XXIII, 37.
quod Lex preceperat:
Ut populus certatim
federet per septimanam foris.
 15. Cum ciliaris sufficientibus,
sicut eis preceperat Dominus.
 Id fuit olim sine dubio
in recordationem factum,
 20. Congregationi (Ecclesie)
ad admonitionem,
Ut ejus recordarentur,
Et animos suos quoque moverent
Quomodo ex Ægypto irent,
qui majores eorum fuerant,

Uuio

Quo-

79) Verf. 224. uterque Codex & Flaciana Editio: *bi-
 sia, quare. Unde hanc & priorem versum ita
 reddendum arbitror:*

*Ille ostendebat illis admodum ample,
 quare hic in mundum venerit, Scherz.*

80) Verf. 226. Manifesto vitioso est Leſio Flaciana.
Hic enim nihil vox est Francia eo tempore.
*Forte sic: Bit seu, kist in er eregrehtin. Imo ni-
 hil mutandum; sed disjuncta rite jungenda: Bi
 fuera eregr. Schilter. Recte hoc ultimo loco fen-
 tit B. Schilterus, uti id apparet ex Cod. Vat. ubi
 bi fuera eregrehtin. Cod. Vind. habet: bi fuera
 eregrehtin. Verto autem: per suam Majestatem,
 opera scilicet Majestatis plena, Scherz.*

81) Verf. 229. redde: *Semper in quantitate i. e. admo-
 dum. Scherz.*

82) Verf. 238. Cod. uterque: *nistfabent.*

Ad CAP. XV.

1) Verf. 2. Cod. Vind. *nichilan.*
 2) Verf. 4. *toties* habet Cod. Vind.
 3) Verf. 11. *uuerch* habet uterque Cod. ut & in
 9. 14.
 4) Verf. 16. *iu, olim.*
 5) Verf. 19. Cod. uterque habet: *famanunga.*
 6) Verf. 21. pro: *onb* Cod. Vind. habet: *io i. e. sem-
 per. Scherz.*
 7) Verf. 23. *Ægypto* habet Cod. Vind.
 8) Verf. 24. *forderon.* Cod. Vind.

- Uuio ⁹ se in thea redina
uuarun ana ¹⁰ felida,
In hutton giuaro
fazun fiarzug iaro.
Tho batun sine fibbon,
fo offto maga sint giuon,
Then ist lo gimuari
thero nahistano guati.
¹¹ Lertun sic 'nan cinan ruam,
thaz er gidati imo cinan duam,
Imo cin gizami,
thaz er z'eru firu quami,
Thaz er thar gifceinti
thia fina ¹² gomahciti.
Mit zeichon gidati,
thaz inan ther liut irknati.
Joh ouh thaz ¹³ sole infuanti
sines selbes guati.
Thie ¹⁴ iungoron ouh irknatin,
bi thesen selben datin.
¹⁵ Ni duit thaz, quadun, nioman
„ther sih ¹⁶ offonon skal,
¹⁷ „Er far thes githenke,
¹⁸ „Giduogno sulih uuirke.
¹⁹ „Ni ²⁰ giloubun, fo se scoltun,
thie thaz fon imo uoaltun,
²¹ „In imo uuas in mera
thifu uoorolt era.
²² „Firfiget er in thaz gizami,
„sin zit, quad, noh ni quami,
Er
25. *Quomodo il in hac occasione fuerint in tentoriis, in tabernaculo certe sederint quadraginta annos. Tunc rogauerunt ejus conjunguini sicut interdum cognati sunt conjuncti, quibus est certe cordi proximiorum conuolam. Docuerunt ipsum aliquod consilium, ut faceret sibi aliquod laudabile. Ipsum quid deceret, (conueniens esset) ut ad eorum festum ueniret, ut ibi ostenderet hanc suam magnificentiam, miraculosa facta. Per signa efficeret, ut eum populus agnosceret. Atque etiam plebs amplecteretur suam ipsius bonitatem. Discipuli quoque agnoscerent per eadem facta.*
45. *Non facit hoc, dixerunt, quisquam, qui se manifestare debet, (Ut) is statim hoc cogitet, occulte talia (ut) operetur. (At) non credebant, sicut debebant, qui hoc ab ipso volebant. In ipso erat (quereretur ab) istis magis hujus mundi honor. (requirunt mundanum) Denegauit ipse eis hoc institutum, suum tempus, dixit, nondum uenisse, (Ut)*

9) Verf. 25. sic habet Cod. Vind.

10) Verf. 26. *Selida* quidamque tentorium, *zab* denotare non quidem nego; sed cum eadem vox saepe usurpetur pro: *habitatione ordinaria, domo, via, Celeberr.* Ecard. ad L. *Salicam* tit. 19. §. 8. in Notis: & *ana* plerumque idem sit ac *sine*, *obn.* Eraditis iudicandum relinquo, annon hic uerfus ita reddi debeat: *erat sine mansione, domus, ordinatio* sic. & constante. Stadenius in Expl. Voc. Germ. Bibl. p. 495. vertit: *Wie sie auf diese Weise ohne Seldern, in Hütten waren.* Scherz.

11) Verf. 33. Franz. Junius ad Willeram. allegans hunc locum p. III. transponit voces: *duam*, & *ruam*; & recte. Non enim dixerunt: *eius ruam lertu*, & *eius duam* *duu*, sed: *eius duam lertu* i. e. quid faciendum sit, consulere, ut exinde si possit *eius ruam* *duu* i. e. facere id, quod ipsi sit consultum, proficuum & honorificum. Schilter. Vocem *ruam* in uersum 34. & *duam* in uersum 33. transponendas esse nondum credo; cum id non tacum Editio Flaciana, sed & neuter Codicum ita exhibeat; & sine transpositione textus apte possit explicari. Quod antiqui dixerint: *eius duam* *duu*, negari non potest, cum in ipso Otfrido hujus phrasae exempla proleant. Supra 1, 1, 9. legitur:

*Thana datun se ouh thaz duam
eagten ire muidam.*

infra IV. 1, 99. occurrit:

*Ouh si datun salih duam
tharab thebeinan suoraltuam.*

Lib. IV. c. 6, 37. legitur:

*Sie muidun duam in eius duam
joh garro imo eagst gidan.*

alde IV. 8, 37. *maireken* *duam* supra dicitur 1, 4, 87. quod idem est ac *duu* *duam*. Mihi uidetur hanc vocem: *duam* esse ex his, quas Graeci *μαρα*, Romani, *auspicia* vocauerunt: quorum est est indoles, ut interdum in bonam, interdum in malam accipiantur partem, de quibus agit Aulus Gellius in Noctibus Atticis lib. 12. c. 9. ubi in hunc censum ex Latinis uocabulis refert has voces: *tempus, ualentia, facinus, dolus, gratia, industria, periculum, uenenum, contagium, horor*. Ex his ipsis uocabulis *facinus* uidetur aptum esse ad exprimeendam significationem uocis: *duam*. Quamvis enim haec in bonam plerumque partem accipitur, tamen etiam ad malefium designandum adhiberi, apparet ex loco Otfridi modo allegato IV. 6, 37. & IV. 8, 37. tale scilicet, ex quo quis, Herolstrati ad exemplum, gloriam capias. Hoc in loco per *facinus* *honorificum* reddi debet. Unde 9, 33. & 34. ita uerto:

*Docuerunt ipsum (instigabant illum ad) factum gloriosum, laudabile
ut faceret facinus sibi honorificum.*
Scherz.

12) Verf. 38. Junius ad Willer. pag. III. hic legit: *gomahciti* i. e. *manehit*, *tapferheit*, pro Flacii: *gomahetti*. Schilter. *Gomahetti* legendum esse uterque Codex manifestum reddit. Mallem autem uocem *Gomahetti* in uerfione reddidit fuisse per: *Humanitatem*, aut *uirtutem*. Scherz.

13) Verf. 42. Cod. Vind. *folc*.

14) Verf. 43. *iungoron* arbitror contrahendum esse ex *iungere* in, discipuli illius. Scherz.

15) Verf. 46. *efauon*. Cod. Vind.

16) Verf. 47. Redde: *Ut certe hoc cogitet*. Scherz.

17) Verf. 49. Cod. Vind. *gileptun*.

- „Er sih mir gualliche 55. (U) se cum potentia
 „iougton themo riche. manifestaret Regno.
 „Ni mag thi uorolt, uuzit thaz, Non potes mundus, scitis hoc,
 „haben in ih thecheinan haz. habere in vos ullum odium.
 „In abuh keren 19 xiu thaz muar, In deterius vertere erga nos animam,
 „so ther liut zi mir duat. quem populus erga me gerit.
 „Uuanta ih zellu in notu 60. Namque ego recensio sollicitè
 „iromilichun dati, illorum peruersa facta,
 „Thio missidat, so fagen ih, ista facinora, sic dico ego,
 „bi thi inkuunnun se mih. propterea arguant isti me.
 Quad, thaz sie thara suarin, Vos attendite 65. Dixit, ut ipsi eo irent,
 „ioh iro zitiz uuar in. atque ipsorum tempus hoc esse.
 So 10 sih tho far irhuabun, 70. Itaque hi statim surrexerunt,
 zen uuihen zixin suarun. Agnoscite octales. ad sacra tempora iterant.
 Er after thi u gidougno, 70. Iste postea occulte,
 nales ofiono tho, nequaquam publice,
 Fuar thara mit then finen Iuit inde cum suis
 z'en stetin silu uuihen. ad urbem multo sanctam.
 Thie Judcon agalizio 75. Judei studiose
 suahtun 'nan thar heizo. querabant ipsam ibi auxil.
 Sie uuarun eizonti, 75. Isti erant percontantes,
 uuar er uuefan scolti. ubi is esse deberet.
 Thar 11 uuar tho, ih fagen thir, Hic erat, dico tibi,
 murmulunga mihil. mormor magnum.
 Sprahun thar 11 tho herthon Dixerunt hic duriter
 missilichen uuorton. variis verbis:
 11 Sym son imo zaltun, 80. Alii de ipso dicebant,
 thie thar uuola uuoltun, qui hic bene volebant,
 Mit uuorton ioh mit muate Verbis atque animo
 lobotun 'nan zi guate. laudabant ipsum optime.
 Andere thaz in zaltun, 85. Alii hoc ita regebant,
 thie in abuh uuoltun, quod ipsi male volebant,
 11 Quadun, ni 14 gifuichi, Dicentes: ne erretis, (dubitetis)
 „n'ub er then liut bisfuichi, quin iste populum decipiat,
 11 Joh er se thes gibcitti, Atque cum ita dirigit,
 „zi altere firicitti, ad Altaria seducat,
 11 Zi altemo uueuuen, Ad vetera tormenta (maiorum idololatriarum, magorum.)
 „oba si emo uuollent horen. si enim uolent audire.
 Ni sprachun thie thaz zaltun, 90. Nec dixerunt, qui (prius) illud iudicabant,
 thie sino guati nantun, qui eius bonitatem predicabant,
 Uuorton 10 ofionoro, 95. Verbis apertis,
 bi forahntun thero Judecono. propter metum Iudeorum.
 Joh thaz heroti Atque ut Magistratus
 sulih ni abahoti, istud se improbare, (pauires)
 Thaz in iz ni uuari zala. Ut eis hoc ne esset damno.
 thaz fagen ih thir in uuara. 100. hoc dico tibi reuera.
 Joh iagilih thes uuangei, Atque quilibet ob id vacillabat, (mutabat)
 in fiantscaf ni giangti. in inuicem ne angustaretur.
 In sulichemo note In tali occasione (necessitate, persecutione)
 fon themo herote. A magistratu.

Jam

18) Vers. 56. *irugto in.* Cod. Vind. huic versum trans-
 hero: *Manifestaret in hoc regione*, & consequen-
 ter, in Mundo. Scherz.
 19) Vers. 59. Cod. Vind. 21 li.
 20) Vers. 67. ex Cod. utroque legendum est: *se*.
 21) Vers. 77. Cod. Vind. & Vat. *uuar*.
 22) Vers. 79. *ih herthon*, reddet: *vice mutas, inuicem*,
hi herthon occurrit simili sensu supra I, 27, 27. &
 II, 9, 70. & II, 12, 11. Gloss. Boxhornii. *Herthon*,
 vicibus. Gloss. Kerensis: *Herthon*, vicissim. Nec
 herthon posse hoc loco per duriter explicari
 inde liquet, quia aliqui ipsum laudabant. Scherz.
 23) Vers. 81. lege ex utroque Cod. *fun*.
 24) Vers. 87. conijcio legendum esse *gifuichi*, aut sal-

tem vertendum per: *quar*. Versum hunc &
 seq. ita reddo:

*Dicebant, quod nihil querat, sc. aliud
 quam, ut populum decipiat.* Scherz.

27) Vers. 90. alludere videtur ad locum Matth. XXIII,
 30. Et dicitis, si fuissimus in diebus Patrum no-
 strorum, non fuissimus socii eorum in sanguine
 Prophetarum: vid. supra Lib. II. cap. IV. §. 24.
 Schlier. 21 altere, non significat: *ad Altaria*,
 sed: *ad desolationem vel a vera religione*, vel ab
 obsequio Magistratus debito. Vid. quae supra dixi
 ad II, 4, 24.
 26) Vers. 97. Cod. Vind. *offenote*.

Jam die festo mediante. Joann. 7.

CAP. XVI.

THo thiū uuecha so Got gibot,
 uuas ¹ halba gifrot,
 In thaz hus tho Druhtin giang,
 ioh thar zi leru gifang.
 Thar ² bredigoto scono,
³ ther Gotes frono.
 * Thie luti io thar binoti,
 ioh selb thaz heroti,
 Sie tho uuuntar gifang,
⁴ So iz zi thiū tho gigiang.
 * Hintarquamun innan thes;
 thes sines uuisduames,
 Joh ⁵ sineru kunsti,
⁶ Quomodo hic lites sit?
 uuoio er tho buah konsti.
 * Hintarquamun thes ouh mer,
 uuantar er ni lerneta sio er.
 Ni sahun sie nan sizen
 untar ⁷ scularinen.
 Noh kliban themo manne
 ther ⁸ sio inan lerti uuanne.
 Druhtin sprah tho zi in far,
 ioh irougta in thaz uuar.
 Yrougt er in thar sliu fram,
⁹ uuanana thiū fruma quam.
 „Thiū lera minu,
¹⁰ Mea doctrina non est mea.
 „uuizit, n'ist si minu.
 „Er thera lera uuelit,
 „fon themo ih bin gifentit.
 „So uuer so ¹¹ uuollen thenken,
 „then Gotes uuillon uuirken,
 „Joh huggen io thuruh not,
 „thaz er selbo gibot.
 „Yrkennet thes lera,
 „¹² ioh sêch tharana in uuarâ,
 „Si fon Gote ¹³ queme thir,
 „¹⁴ odo ih sia eagine mir.

„Ther

Cum behdomar, ut DEUS praeceperat,
 erat dimidia feriata:
 In eadem tunc dominus iuit,
 Et ibi docere cepit.
 5. Tunc praedicauit pulchre
 sanctus DEI.
 Populo hic statim,
 Et ipsi quoque Magistratum.
 Mirum his uisum,
 10. quomodo hoc procedat.
 Obseruauit interea
 Ipsi sapientiam,
 Et ejus Eruditionem,
 quomodo Biblia cognosceret.
 15. Obseruauit id eo magis,
 namque Ipse non didicerat ea antea.
 Nec uiderant Ipsum sedere
 inter audientem.
 Nec adhaerere viro,
 20. qui ea Ipsum doceret aliquando.
 Dominus locutus est ad eos statim,
 Et aperuit eis ueritatem.
 Aperuit eis tunc prolixius,
 unde solus ueniret.
 25. Hec doctrina mea,
 sciatis, non est mea.
 Ille hanc doctrinam moderatur,
 a quo ego sum missus.
 Quicumque uult perpendere,
 30. DEI uoluntatem operari,
 Atque recordari accurate,
 quod Ipse praeceperit.
 Cognosces hanc doctrinam,
 atque uideat de ea in ueritate,
 35. (An) ea a DEO ueniat tibi
 aut ego eam appropriem tibi.

Qui

Ad CAP. XVI.

- 1) Verf. 2. Cod. uterque: *halba*.
- 2) Verf. 5. in utroque Cod. *bredigeta*.
- 3) Verf. 6. ex utroque Codice lego: *ther Gotes sun frono*, Dei Filii sanctus. Scherz.
- 4) Verf. 7. *thie luti* & *thaz heroti* non conueniendum est cum uoce: *bredigeta*, quae est in y. 5. sed cum uocibus: *Uuuntar gifang*, quae sunt in y. 9. Unde y. 7. & seqq. 3. ita reddo:
Populum certe ibi calide
imo Et ipse Proceres
Tum admittam inuisti
cum res eo tam perueniret se. ut Chri-
stus conuocaretur. Scherz.
- 5) Verf. 10. *nie ei dimitt zugiege*. Schilter.
- 6) Verf. 11. *Hintarquamun*, redde per: *mirabentur*. vid. Not. meam ad I, 4. 41. Scherz.
- 7) Verf. 13. Cod. Vind. *sinera*.
- 8) Verf. 17. Iterum *hintarquamun*, uerte: *miran-*
ter.
- 9) Verf. 18. Cod. Vat. habet: *scularin fr*. Cum quo etiam facit Editio Flaciana. At Caesareus

OTFRID. PARS I.

tantum exhibet: *scularin*, quod & Rhythmo conuenientius. Scherz.

- 10) Verf. 20. Cod. Vind. *se*.
- 11) Verf. 24. Cod. Vind. *audiano*.
- 12) Verf. 29. *amolle*. Cod. Vind. hunc & 3. seqq. uer-
 sus clarius ita uerto:
Si cui in mentem uenerit,
(ut) uelit Dei uoluntatem adimplere,
Et perpendere accurate,
quod Ipse praecepit. Scherz.
- 13) Verf. 33. lege: *grahen er*, ex utroque Codice: *Agnoscat ille*.
- 14) Verf. 34. cum vox *audra* denotet etiam *custodiam*, *curam*, *accurationem*; unde hodiernum nobis su-
 perant formulae: *etwas warnehmen*, *etwas*
genußbar werden, *etwas vernahmen*, malo hunc uer-
 sum ita exprimere: *Et respiciat se accurate*.
 Scherz.
- 15) Verf. 37. Arbitror leuissima correctione textum
 ita melius restitui: *quemet bir*, ueniat huc se. in
 mundum. Scherz.
- 16) Verf. 36. Cod. Vind. *edib*.
- 17) Verf.

B b

„ Ther son imo faget uaz, ^{Qui a se ipso loquitur.}
 „ ther fuachit io thaz sinaz.
 „ Uuilit thes gigahen,
 „ thaz sinaz io gihohen.
 „ Ther aaur thara iz uuentit,
 „ fuachit thes 'nan sentit,
 „ Ther ferit io gilicho
 „ in thio ^{Nonne Moyses} giuuaralicho. ^{dedit vobis legem.}
 „ Moyfes gab iu uuizzod,
 „ thes ni uuirkit ir drof.
 „ Suntar get zifamane,
 „ ¹² inti ratet mih x'irslahanne.
 „ Giuuiffo uuizit ir thaz,
 „ Moyfes er ni deta thaz.
 „ Mit datin odo mit uuorton
 „ uuoiti ¹⁰ uuidaruerton.
 Tho sprah thara ingegini
 „ aaur thiu selba menigi,
 Liazun uz in uaron
 theffelben muates uueuon:
 „ Thu habes then diufal in chir, ^{rationem habes.}
 „ giuuiffo thaz firmemen uuir.
 „ Uuer ilt thes hiar thepke,
 „ thaz thir tod giuuirke.
 Gab antuuerit er then liutin,
 thoh sie nan ni eretin.
 Erzalta ¹¹ bithiu si es hizun,
 ioh uuaz sie imo alle ¹¹ uuizun.
 „ ¹⁴ Ih deta ein uuerk maraz, ^{uocem opus feci.}
 „ giuuiffo uuizit ir thaz,
 „ ¹² The'ih bi cinan man gimcinta,
 „ in Sambazdag gihelita.
 „ Gibot Moyfes ir ni midet,
 „ n'ir iu kind bishidet.
 „ ¹⁷ Thaz gibot uuas thoh mer
 „ bi alten fordoron er.
 „ Uuirdit

Qui a se ipso loquitur quid,
 Is querit atque suum.
 Pult istud festinare, (promovere, prosequi)
 suumque extollere.
 Qui vero hoc conuertit,
 querit quis qui cum misit,
 Is procedit atque rella
 navigat in portum
 Moyses dedit vobis legem,
 quam non impletis habemus.
 Sed conuenitis,
 atque consiliiis me occidere.
 Certo sciatis hoc,
 Moyses olim non fecit hoc.
 Faltis aut verbis
 uoluit aduersari.
 Tunc dixit ibi praesens
 iterum ista multitudo.
 Emiserunt reuera
 animi sui seuitiam:
 Tu habes diabolum in te,
 certe hoc percipimus.
 Quis est qui hic cogitat,
 ut tibi mortem procurat.
 Dedit responsum populo,
 etsi isti cum non honorarent.
 Enarrauit cui rei ipsi operam darent,
 atque quid isti ipsi omnes exhiberent.
 Feci unum opus,
 certo scitis hoc,
 Quod ego in aliquo homine designavi,
 in Sabbato sanctorum.
 Praecepit Moyses, vos ne omittatis,
 quin vestros infantes circumcidatis.
 Quod praeciptum fuit tamen potius
 apud Patriarchas iam tam antea.

Falt

17) Vers. 39. & seq. ita exprimit:

Falt eo propere,
 (ut) suum (nomen) extollat.

Nihil frequentius est nostro, quam ut duo vel plura vocabula ejus Partis Orationis, quam Grammatici verbum nominant, infinitivos inprimis, jungat sine particula conjunctiva, qui omnes tamen dicuntur a primo infinitivo, uti hic gibotus regitur a gigahen. Scherz.

18) Vers. 44. nescio quid Schilterum mouerit, ut giuuaralicho reddat per: portum. Giuuaralicho est adverbium ortum a uuara, de quo ad 9. 34. diximus, & significat, circumspicite, caute, prudenter. Ipse Schilterus notat supra I, 17, 94. file giuuaralicho vertit: cum multa circumspicione: Ego itaque hunc & tres priores versus sic expono:

Qui vero eo rem vertit i. e. id agit,
 (ut) querat (honorem) ejus, qui ipsam
 misit.

Ille procedit certe illuc
 in hoc praedenter. Scherz.

19) Vers. 48. apertius redditur: Sed consilia capitis de me occidendo. Scherz.

20) Vers. 51. mir uolli uuidaruerton legitur in Cod. Casareo, ut Vat. habet: mir uolli uuidaruerton, quod verte: Ut mihi adperferetur. Scherz.

21) Vers. 54. aaur reddere per: contra: sprah aaur, & contrario dixit: conf. V, 2, 107.

22) Vers. 63. pro: habita Cod. Casareo habet: bibita.

23) Vers. 64. natus non est idem ac exhiberet: sed impulerat. Notetur in Pl. 31. versum 2. qui ita sonat: Beatus vir, cui non imputabit Dominus peccatum, sic translatum: Salus mea ipse, deus Deus sine fundo ne uulzet. Unde hunc & priorem versum ita expromo:

Dicebat quare ipse id (facere) fuderent,
 & quid ei omnes impulerent i. e. eorum
 illum criminis accusarent.
 Scherz.

24) Vers. 65. Ut vox Maraz etiam exprimitur, hic versus sic est exponendus: Feci unum opus in fuge. Scherz.

25) Vers. 67. & 68. apertius sic exhibeo translatum.

Quod ego in uno homine exhibui
 (quem) in sabbato sanctorum. Scherz.

26) Vers. 69. Margo utriusque MSC. habet: Dedit Moyses uobis hoc circumcisingrum.

27) Vers. 71. hunc & seqq. 7. versus ita arbitror reddendos.

Illud praeciptum (de Sabbato sanctificando) erat moysi,
 (&) apud Majores (vestros) prius,
 sc. quam praeciptum de circumcidendo.

(Et tamen) hoc (circumcisio) certe saepe
 in Sabbato fallam esse.

Quoniam id illi (Majores vestri) fuderent
 ne praeciptum ejus (DEI) violarent.

Ira, ut scias inde
 abseriret hominem (circumcisio) Scherz.

28) Vers.

- „Uuirdit thaz ouh ana uuan
 „ofto in Sambazdag gidan,
 „Zi thi u thaz fie giflizen, 75.
 „thaz fin gibot ni slizen,
 „Joh thaz ouh heili thanne ^{si circumcisi sunt ad-}
 „queme themo manne. ^{quid homo in sabba-}
 „Joh ouh falida ginuag,
 „uuant es ther uuizzod giuuuag. 80.
 „Nu ir Sambazdag ni midet,
 „nir iu kind bisnidet,
 „Thaz man irfulle thuruh not,
 „fo ther ^{us} uuizzod gibot:
 „Zui ist thanne iu uuidar muati, 85.
 „thifu selba: guati.
 „The'ih cinan man allan
 „in then dag deta heilan?
 „Nirdeuler unrehto, ^{Nolite iudicare fr-}
 „thaz iaman adal ahto. ^{atendum faciem.} 90.
 „Duer ^{us} rehtaz zurdelli
 „uns zuein hiar gimcini.
 „Zi imo thihi ni bilgis,
 „oba thu in Sambazdag thas duis:
 „Ouh ni belget uuider mih, 95.
 „oba ih duan fo famalih.
 „Quadun ^{us} sumuliche
 „fon themo selbon riche: ^{Nomine hic est,}
 „Thiz ist, then fie ^{quam quatuor} zellent, ^{fructificans.}
 „ioh then fie slahan uuolent. 100.
 „Er ^{us} sprachit ofono hiar nu zi in,
 „ioh filu baldo untar in.
 „Er duit hiar untar in then slir,
 „^{us} int iro ^{us} nih eines uuiht ni quit.
 „Sie thaz abahotun, 105.
 „thaz fie then helme habetun,
 „Then fie er irslahan uuoltun,
 „inti in nu fus gifiltun. ^{Hincquid capere-}
 „Firfitec thaz Heroti, ^{entis iudicium, quia}
 „thaz er si Christus zi noti? 110.
 „Thaz mihl unredina ist,
 „^{us} uuir uuizun uuola uuanan er ist.
 „Uuir uuizun in thia ahta
 „alla fina slahta,
 „Fater inti Muater, 115.
 „fcolt er sin Christus guater? ^{us}
 „Thanne uns krift quimite heim,
 „ni uueiz iz manno nihein.
 „Thes kunnes gizami,
 „uuanana er selbo quami. 120.
 Rias

*Fuit hoc quoque sine dubio
 sepe in Sabbato factum.
 Propterea quod illi studeant,
 ut ipsius preceptum ne omitterent.
 Atque ut etiam salus inde
 ueniret domini.
 Atque ^{us} Beatitude sufficiens,
 namque id Lex ordinavit.
 Jam si Sabbatum non omittit,
 quia vestros infantes circumcidatis,
 Ut impleretur necessario (precepti)
 quod Lex precepit:
 Quomodo est iam vobis aduersus mentem
 illa bonitas,
 Quod ego inuon virum omnino
 in illo die feci sanum.
 Ne iudicatis iniuste,
 ut quis personam accipiat.
 Facite rectum per sententiam,
 nobis duobus hic commonem.
 Coram illo (DEO) te non culpas,
 si tu in Sabbato id (circumcisionem) facis,
 (Ergo) etiam non indignemini aduersus me,
 si ego facio similiter.
 Diximus quidem
 de ista regione: (Hierosolymorum)
 Hic est, quem querunt,
^{us} quem interficere volant.
 (Atqui) loquitur palam hic iam ad eos,
 atque nullam audacter inter eos.
 Facit hic inter eos controuersum,
^{us} coram ne amicus quicumque dicit.
 Ibi hoc negligunt,
 quod ipsum domi habent,
 Quem interficere voluerant,
^{us} cum nunc ita quietam permittunt, tolerant,
 Intellexitne fructuum,
 quid is sit Christus vere?
 Quod valde irrationabile est,
 nos scimus bene unde is est:
 Scimus exquisite
 omot ejus stemma,
 Patrem ^{us} Matrem,
 deberetne is esse Christus bonus?
 Unde nobis Christus venturus domum,
 haud scit id homo, ne amicus,
 Generis gloriam,
 unde ipse venturus.*

Clams-

- 28) Vers. 24. uizzod. Cod. Viad.
 29) Vers. 25. lege ex utroque Cod. zle.
 30) Vers. 29. & 5. seqq. sic transfera

*Nolite aritari inique,
 quod qui Praestantiam (personae) as-
 sumere debet, sc. in iudicando.
 Ferte iustum sententiam
 quibus duobus hic indignis.
 Ob hoc tu non irascaris,
 si tu die Sabbati hoc facis, i. e. cir-
 cuncidis.*

- 31) Vers. 96. utroque Codex habet: rehtaz urdeul.
 Scherz.
 32) Vers. 97. Uterque Cod. sumuliche.
 33) Vers. 99. si zelant, veritas per: querunt, textui
 quidem scripturae stetit, sed non significationi
 verbi, zelant, uti ex plurimis nostri locis appe-

OTFRID. PARS I.

ret, est: dicere, narrare, indigare. Hinc sic
 reddo:

*Hic est ille, quem indignant, sc. ut capiaturs,
 Scherz.*

- 34) Vers. 102. legendum ex utroque MSC. sprichit.
 35) Vers. 104. Cod. utroque: inti iro.
 36) Eod. versu Cod. Viad. mibein es uult.
 37) Vers. 111. ita reddo: Hoc valde absurdum est,
 Scherz.
 38) Vers. 119. & seq. ita reddit Celeb. Studemius in
 Explic. Voc. Bibl. Geru. pag. 21. *W'ir reiffen,
 wenn wir es nur achten wollen, sein gantzer Ge-
 schlecht, in this ahta, idem est ut: in meum. Scherz.*
 39) Vers. 120. Margu utriusque Cod. habet: Christus
 cum vixerit.
 40) Vers. up. malleu reddere: Generis conditionem.
 B b a

41) Vers.

Riaf er tho ubarlut,
 thar iz horta ther liut.
 „Quad: inan irknatin untar in,
 „ ioh uizut uuala uuanana ih bin.
 „ Uuizut thaz ouh filu fram, 130 tio tun. 125.
 „ theih fon mir 41 selbo ni quam.
 „ Ist uuarhaft ther mih fanta,
 „ ni uuizut sin 41 giuuaanta.
 „ Ni uueiz ih inan thes thiu min,
 „ 41 uuaanta ih ouh fon imo bin. 130.
 „ Joh er mih fanta hera 41 zi iu,
 „ ir ni giloubet thoh bi thiu.
 Fahan sic 'nan uuoitun,
 41 ioh thoh in thes gistultun. 135.
 Iz ouh uuala fo gizam,
 bi thiu sin zit noh ni quam.
 Filu thero liuto
 giloubta in Druhtinan tho.
 Joh sprachun ouh in rihti
 uulo thaz uuefan mohti, 140.
 Thaz selben Christus guati
 mera uuuntar dati?
 Mera gizami,
 far so er selbo quami.
 Thie furiston thaz gihortun,
 ioh ein girati datun,
 46 Mit uuorton tho ginuagi,
 thaz man 'nan gifiangi.

Clamabat Jhu.

Quare autem non apprehenderis.

Nuncquid Christus cum multis plura signa facit.

135.

140.

145.

Clamabat Ipse tunc palam,
 ibi exarniebat populus.
 Dixit: Ipsum cognoscere inter se,
 atque scire bene, unde ego sum.
 (At) scitis hoc etiam potissimum,
 quod ego de me ipso non venerim.
 Est verax, qui me misit,
 non nostis ejus vias.
 Non novi Ego Ipsum eo minus,
 namque Ego quoque ab Ipso sum.
 Atque Ipse me misit huc ad vos
 vos non creditis tamen propterea.
 Apprehendere isti Ipsum volebant,
 attamen Ipsum dimiserunt.
 Quod Est bene sic decebat,
 quia ejus tempus nondum venerat.
 Multi de populo
 crediderunt in Dominum tunc.
 Et dixerunt quoque in recto:
 quomodo hoc esse possit,
 Ut ipse Christi bonitas
 plura signa faceret?
 Plura miracula,
 quamprimum Ipse veniret.
 Proceres id audierunt,
 atque consilium ceperunt,
 Verbis luculentis,
 ut Ipsum apprehenderent.

Perrexit JESUS in montem Oliveti. Joann. 8.

CAP. XVII.

ER after uuorton managen, Joh. 7. 13. 899.
 ioh leron filu hebigen,
 Thaz uuas 41 kraftlichaz uuerk,
 so giang er in then Oliberg.
 Er filu frua in thaz hus quam,
 ioh lerta er aaur, so imo zam, 5.
 Sconero uuorto,
 ioh managfaltun harto.
 Zi then Heroston allen
 so sprach er uuorton follen, 10.
 Sconera brediga;
 hort al ther liut thia redia.
 Sie thara tho 41 in farun,
 so sie ubiluuillig uuarun,
 Eina huarrun brahtun,
 so fio in abuh thahtun. 15.
 Brah-

Ad lucem transi-
 unt de solitudine
 depulsi.

IS post verba varia,
 Est doctrina multum gravis,
 (Quod erat efficax opus)
 tunc ivit in Oliveti montem.
 Idem multum mane in Templum ivit,
 Est docuit eos iterum ut Ipsum decant,
 Pulchris verbis,
 atque variis valde.
 Ad Proceres omnes
 sic dixit verbis plenis
 Pulchras conciones:
 audivit omnis populus hos sermones.
 Isti huc introiverunt,
 (quam malevolentes erant)
 Adulterum adduxerunt,
 quo tamen in perversum cogitabant.

Adde-

41) Vers. 126. Cod. uterque habet: *sebrems*.
 42) Vers. 128. *gissante* reddo: *conditionem, statum*,
 wie es mit ihm bewant ist. conf. infra III, 20, 49.
 Scherz.
 43) Vers. 130. *anunt* ib. Cod. *Vind*.
 44) Vers. 131. uterque Cod. *zla*.
 45) Vers. 134. *verto*: *Et tamen interim tranquilli manebant*. Scherz.
 46) Vers. 147. *reddo*: *Verbis satis multis*. Scherz.

Ad CAP. XVII.

1) Vers. 3. Cod. *Vind*. habet: *kraftlichaz*.

2) Vers. 13. *in farum*, idem est ac: *in dolo, dolose*, ita
 infra III, 22, 19. *sprachun ze inec in farum*, *dicebant*
ad illum dolose. *Fata pro dolo suspissime occur-*
rit. vid. h. c. §. 43. *Versum itaque hunc cum 2.*
seqq. ita *verto*:

Illi ex tunc dolose,
(ut male in eum erant animo,)
Adulterum adducebant. Scherz.

Brahtun ſia tho in thaz thing,
thara in mitten then ring.
In mitte thic liuti,
thaz man iru irdeilti.
Fragetun zi uuare,
unſan Druhtin fare,
Therera ſelbun dati,
ioh uuaz er es giquati:
„Meiſtar uuizſt thaz thiz uuib
„firuoraht habet ira lib.
„Bifangan iſt ſi in drati
„in huare undazi.
„Selbo Moyſes er quit:
„thaz uuib thaz hiar ſulih duit,
„Es man nihein ni helfe,
„mit ſteino 3 ſi abl uuerſe.
„Nu zeli uns auur ſollon
„hiar then chinan 4 uuillen,
„Thaz thinz girati
„uuas iz 6 theſſes quati.
„Thaz uuir uuizin ana uuank,
„then thines muates githank.
„Tu unſih ni heles uuibt thes,
„ioh unſih es gihithes.
Sie ſprachun thaz in uuaru
bi eineru faru.
Sie uuoltun thaz 7 gifuagen,
thaz ſie, nan mohtin ruagen.
Joh thia ſina guati,
Gilaſtoron binoti,
Sinu uuort uuifu,
ſus zi therera uuifu.
8 Uuanta unſer Druhtin zalta
Ginada iz managalta.
Ginadigero uuorto
ſualen uuir es harto.
9 Guati er, man ſia lazi,
uuanta iſt ginada ſuazi,
Thes urdeiles inbunt,
iz alles uuio ni uuurti.
Sie zigin nan in uuara,
thaz er thia alzun lera,
Then uuizod, ſo man horti,
in abuh redinoti.
Quat er ouh bi noti,
thaz man ſia ſteinoti:
So uuidorit er in uuaru
ſines ſelbes leru.
Odo ſprachin bi thaz,
ther er ginadiger uuas,
Thaz ſuazes er gilerti,
10 zi ſarphidui iz bikerti.

Selbo

*Adduxerunt eam itaque in placitum,
iſtibus in medium circulum.
In medium populi,
ut ea condemnaretur.
Interrogauerunt uere,
dominum noſtram illico,
De hoc facinore,
Et quid ipſe de eo diceret:
Maſiſter, ſcito, quod hec mulier
rea eſt ſue uite.
Deprehenſa eſt nimis
in adulterii facinore.
Ipſe Moſes dixit:
quod mulier, que hic tale facit,
A nemine fit aſſervanda,
Lapidibus obruenda.
Jam uero recente nobis plene
hic tuam ſententiam,
Tuum conſilium
quid de hoc dicat.
Ut ſciamus ſine ambiguitate
tui autem ſententiam.
Tu nos ne celes quicquam ejus,
Et nos informes.
Dixerunt hoc profeſſo
per aliquam fraudem.
Volebant hic componere
ut ipſum poſſent accuſare.
Et Eſus bonitatem
diſſimulare ualide,
Ipſius uerba ſapientia
ſic ad ſtorum modum.
Namque noſter Dominus deſignat
gratiam utique multiplicem.
(Gratioli uerba
ſentimus nos uehementer)
(Itaque ſi) Clemens uir eam dimiſſeret,
(quem ſi gratia dulcis)
Per ſententiam abſolueret,
id omne (ut non) mulier fore.
Inculpauit (enim tunc) ipſum reuera
quod ueterem doctrinam,
Legem, quam audierant,
in abolitionem redigeret.
(Sin) dixerit etiam precipue
ut eam lapidarent:
Tunc contradiceret reuera
ſue proprie doctrine.
Aut diceret propterea
qui (quod ei) gratioſior (clementior) eſſet,
Quod dulce (quidem) doceret,
in acie factum (uero) id converteret.*

Ipſe

- 3) Verſ. 32. ſia biuuerſe habet Cod. Cxiur.
4) Verſ. 34. uterque Codex habet: nullon.
5) Verſ. 36. uterque Codex habet: auaz.
6) Eod. Verſ. Cod. Vind. theſes.
7) Verſ. 43. gifuagen apuſ redditur: facere, verſu-
gen. Scherz.
8) Verſ. 49. & ſeqq. tres ita reddo:
Si quidem noſter Dominus expoſuerat (antea)
gratiam utique ſuam multiplicem.
Gratioli uerba (in ſermoculis ſuis)
(ſentimus nos ualde)
9) Verſ. 59. in utroque Cod. legitur: Quati er. Hunc
& ſeqq. uerſus itaque ſic reddo:
(Cogitabant, quod ſi) diceret, quod illa
abſolvenda ſit.
Cum Gratia ſit res amabiliſſa,

- (Et illum) a condemnatione liberaret,
(uelletque ut) haberetur, quaſi ni-
hil (mali ab ea) eſſet factum.
Quod accuſari eſſent (accuſare uellent)
eam certe
quod antiquam doctrinam,
Legem, quam quilibet audierat,
Peruerſe interpretatus eſſet. Scherz.
10) Verſ. 68. Sarphidu iz, habet uterque Codex. Hunc
& tres priores uerſus ſic tranſlatos ſiſto:
Aut dicunt (dicere poſſent) propterea,
(quod) qui prius gratioſi fuerat,
Mam dulcedinem, quem docuit (eius doctri-
na ſpirauit)
in rigorem uerſiſſet. Scherz.

B b 3

u) Verſ.

Selbo Druhtin nidar sîh, ^{Inclinavit se.}
 tho man zîmo ¹¹ thaz gîsrah; 70.
 In erdu tho, so man uuciz,
 mit themo ¹¹ fîngar reiz.
¹¹ So uuer, quad, untar iu-sî, ^{Qui sine peccato est}
 thaz er suntlofer sî, ^{voluit.}
 Ther ¹⁴ uuerfite, zelluh iu ein, ^{75.}
 in sîa then crîfton stein.
 Er sîh thar nîdarneigra, ^{Iterum inclinavit.}
 so sliumo er ¹⁷ thaz gîmeinta,
 Mit themo fîngare auur reiz,
 ioh iagîlih far uzzînciz. 80.
 Nîheîn thar innē ¹⁶ bîleip,
 unz er thar nîdare tho sreib.
 Jagîlih sîn zilota,
 unz er so nîdar stareta.
 Joh iagîlih zî thiû gîfang, ^{tham post unum calicē} 85.
 ein after anderemo ¹⁷ giang.
 Sîh thanana uz tho fîartun,
 so sîe thaz gîhortun.
 Uuanta iagîlih tho thar influant,
 thaz ther man scolta uuefan guat, 90.
¹⁸ Zi guatem sîh gîzeliti,
¹⁹ ther suntigan so queliti.
 Thaz nî uuarun sîe in uuar,
 bîthiû so ²⁰ skîuhtun sē thar.
 Sar io thes fîndes 95.
 intzugun sîh thes thinges.
 Uuard Druhtin thar ²¹ zî leubu, ^{Remansit felix Je-}
 ioh sî ckordo einu. ^{sus & miles.}
²² Uuas ir ufer thaz iru muar,
 noh thar in mîtemen stuant. 100.
 Uuîb, quad er, nu zeli mir, ^{Ubi dicit quod se accusabant}
 uuar sînt ²³ thiû uuiderotun thîr,
 Thîe sîh zî thiû hîar fuagtun,
 so lîcîdîchonu ruagtun.
 Fîrmonet thîh hîar nu iaman? 105.
 sî gab antuurti, so zam:
 Nîaman, quad sîe, Druhtin,
 theist al mit thînen mahtin.

Noh

Ipse Dominus deorsum conuersus,
cum ad ipsam hoc diceretur;
In terram ibi, prout cognitam,
digito pinxit. (scripsit)
Quicunque, dicens, inter vos est,
ut delictio immenus sit,
Ita jaciatur, dico ego vobis semel,
in eam primum lapidem,
Ipse se postea (iterum) deorsum inclinavit,
quam primum id dixisset,
Digito demum scripsit,
Et singulos statim eiecit.
Ne unicus tunc intus mansit,
dum Ipse tunc subitus scriberet.
Quilibet Ipsum obseruavit,
dum sic deorsum inclinaret.
Atque quilibet ad hoc egit,
(ut) unus post alterum iret.
Se inde subduxerunt,
quam istud audirent.
Nam quilibet tunc intellexerat,
quod iste homo deberet esse bonus,
Inter bonos se numerare (numerari)
qui peccatores sic torqueret,
Id non erant isti reuera,
propterea sic veriti tunc.
Illico hac occasione
subduxerunt se hinc placito.
Fuit Dominus tunc reliquus,
Et ista tantum una.
Crescebat isti exinde ejus animus,
adhuc ibi in medio stant.
Mulier, dixit Ipse, jam dic mihi,
ubi sunt accusatores tibi,
Qui propterea hac venerant,
sic acriter deserebant.
Condemnat te hic jam quisquam?
Ista dedit responsum, ut decess:
Nemo, dixit, Domine,
hoc est omne per tuam potentiam.

Neque

- 21) Verf. 70. ambo Codices habent: *thîz*.
 22) Verf. 72. *fugare*, legitur in utroque MSC. Hic Schikerus notat, quod Anglo-Saxo hic habent: *aurat mit hyr fugre*.
 23) Ante versum 73. hic ex utroque MSC. supplendi sunt hi quatuor Versus:
Sie frîgetum lîbō blîzo,
ioh auur dyalezo;
Irrîbert sîb mit thîlînt,
mit thesē dîntuurtin.
 Margini adscripti sunt ad primum horum versuum hæc verba: *Perseuerantes interrogare eum etc.*
 Versus autem illos sic transferendos censeo:
Ilî interrogabant (eum) ibi calide, seu vehementer,
et rursus diligenter;
Erat in se in pîemela seu mansueta ratione,
hoc responso. sc. utens, Scherz.
 24) Verf. 75. *uerse*. Cod. uterque:
 25) Verf. 78. Cod. uterque: *thîz*.
 26) Verf. 80. Cod. Vind. *bîleib*.
 27) Verf. 86. *giang* reddo: *exiret*. Scherz.
 28) Verf. 91. *zi guatem* habet uterque Codex.
 29) Verf. 92. clarius ita reddo:

- Qui res ita pinxit i. e. pinxit vellet, seu ipsi*
hanc adulteram puoriri volebant. Scherz.
 20) Verf. 94. *thîlînt* se, habet Cod. Vind. hodie dicimus: *se sîchende sîch*: Scherz.
 21) Verf. 97. Cod. Vind. *al lîbz*. Vatie. quidem habet: *zi leuts* sed ¹⁵ a priori subscriptum est *pus-*
sum; unde Celeberr. Rossgardius eoipicet, quod aliquis textum hic corrigere voluerit. Scherz.
 22) Verf. 99. emendandum: *Uuas ir ufer thaz iru muar*, crescebat (wuchs ir,) exinde animus. Schîler. Emendandum quidem hic aliquid est, sed non eodem modo. MSS. id doceat, in quibus legitur: *Uuas iru fer thaz iru muar*. Hinc versum hunc cum duobus præcedentibus & eo, qui ipsum sequitur, sic transfero:
Erat Dominus (Christus) ibi reliquus. sc.
postquam exissent Judæi,
Et illa tantum sola,
(Erat ibi (tamen) tristis ipius animus)
adhuc ibi in medio stabat. Scherz.
 23) Verf. 103. Cod. uterque habet: *thîz*, *thîz uide-*
ratu thîr i. e. qui adversarij tui erant. Scherz.

Noh ih, quad er, firmonen thih, nugank thu frammortint iñ, ^{Nec te ego te}	condemno, 110.	Nec ego, dixit Ipse, condemno te, jam vade tu porro & vide,
Thaz ¹⁷ thu bigoumes ismer thir, thaz thu ni fuintos furdur,		Ut tu sis memor perpetuo tibi, ut ne pecces amplius.
Ginado Druhtin thu ouh min, ih bin fuintig scalk thin. ^{Proximo Officiali.}		Gratiam fac, Domine, & mihi: sim peccaminosus servus tuus.
Bin fuintig in githankon, ioh leidlichen uerkon. 115.		Sim peccaminosus in cogitationibus, & atrocibus operibus.
¹⁸ Uuas uuari racha minu, ni uuari ginada thinu,		Quid esset causa mea, ni esset gratia tua,
Thuruh thio mino ubili, ioh maoagfalto frauili. 120.		Propter mea mala, & multiplicia delicta.
Hilf Druhtin mir ¹⁹ in noti, so thu hian nu dati,		Auxiliare, Domine, mihi sollicitè, sicut tu ibi jam seceras
Thesemo armen uuibe, thaz huatluft mir ni klibe.		Illi misere femine: ut libido mihi ne inhereat.
Thaz ih ni missigange, ioh zi ²⁰ thir io thinge. 125.		Ut ego ne exorbitem, atque ad Te sperem.
Joh ih ß, Druhtin io min, emmiziger scalk thin.		Atque (ut) sim, Domine mi, affidus servus tuus.
Afur zalta in Druhtin thaz, ²¹ ego sum lux mundi.	130.	Porro dixit eis Dominus hoc, quod Ipse sit Lux electa,
Joh sinero dato unlastarbarig thrato.		Atque suis operibus irreprehensibilis omnino.
Yrouge er io thar manag guat, uuizt ni ²² giang inc fini muat.	135.	Patetis Ipse eis ibi multum boni, nec quicquam penetravit in istorum animos.
Thera fronisgun lera, ni giang in uuizt in ora. 135.		De Sancta Doctrina nil quicquam penetravit eis in aures.

Quis ex Vobis arguet me de peccato. Joann. 8.

CAP. XVIII.

U Ntar uuorton managen ioh ¹ thingon silu hebigen, Mit fines selbes mahria zi in tho sprah sus Druhtin:		I Nter verba varia & lites multam graves, Per sui Ipsius vim (fiduciam) ad eos dixit ita Dominus:
„Uuer ist, quad, hiar untar iu, ^{5.}		Quis est, dixit, hic inter vos,
„thaz mih ginenne zithiu,		qui me arguet ideo,
„Ther untar iu thaz uuolle,		Qui inter vos hoc velit,
„ ² thaz funta in mih gizelle.		quod peccatum mihi imputandum.
„Oba ih iu fagen hiar thaz uuar,		Si ego vobis dico hic veritatem,
„ ³ bichiu ni gilouben ir mir far. 10.		quare non creditis mihi certe? (sane)
„ ⁴ Bichiu n'irduat sih iuer muat,		Quare non aperit se vestri animus,
„thar ih iu zellu thaz guat.		quam ego vobis annuncio bonum. (salutem)
„Ther fon Gore ist, uuizt thaz, ^{Qui ex Deo est.}		Qui ex Deo est, scitis hoc,
„ther horit uuort sinaz.		is audit Verbum ejus.
„Joh rihit io silu frua 15.		Atque erigit etiam multum cito
„sin selbes herza thar zun. ²⁰ Ni		cor suum ed.

Non

24) Verf. 109. in hac margine uterque Cod. pro: et ego, habet: ego.

25) Verf. 111. *thū bigoumes*, mallem reddidit, ut ce-
ret, ut caveat: *goma*, curam, attentionem signifi-
care ex innumeris locis patet. Scherz.

26) Verf. 117. Cod. Vat. habet *auiz*, est. Vind. *auiz*.

27) Verf. 121. *is noti* reddo: *is necessitate*, in angu-
stia.

28) Verf. 126. Cod. Vind. habet: dir.

29) Verf. 134. Cod. uterque habet: *giang in eis in muat*.

Ad CAP. XVIII.

1) Verf. 1. *Ustar aptius* redditur per *post*, mi ex Hi-
storie Sacra apparet, nec stylus Germanicus re-
pugnab. Scherz.

2) Verf. 2. *thiogoo*, exprime per: *colloquia*, sermo-
nes. *Thiog* expellente hoc sensu *utrumque* legi-
tur. Scherz.

3) Verf. 8. reddo: *Ut peccatum mihi imputet*, seu la-
esse dicat. Scherz.

4) Verf. 10. uterque Codex habet: *bibla ni giloubet*
in.

5) Verf. 11. *bibla* exhibet uterque Codex.

6) Verf.

„Ni birut ir fon imo in'uar,		Non estis ex illo reuera
„bi thiū ni horet ir iz far.		quare nec auditis id sane.
„Noh ni quimit iu in muar,		Nec venit vobis in animam
„thaz sinaz managfalta guat.	20.	multiplex ipius bonum.
6 Bigundun sic antuurtun	Respondit Iudas.	Carperunt isti respondere
uuoorton silu herten,		verbis multum datis,
Uuorton ungiringon		Verbis non leuibus
mir imo thar tho thingon.		cum ipso hic litigare.
„Uuas, quadun, misiquedan uuir	25.	Quid? dixerunt, male dicimus nos,
„oba rher diufal ist in thir.		quod Diabolus sit in te?
„Uuir zellent thir es ouh mer,		Dicimus tibi adhuc amplius,
„biſt * elibenzo fremider.		et {Forbanitus} peregrinus.
„Uuizit, quad er, ubaral,	2go de moniam non habeo.	Sciatis, dixit, omnino
„ni haben ih then diufal.	30.	non habeo demonium.
„Giborgen ih es reino,		Confessor ego pure,
„thaz er n'ist min gimcino.		quod iste non est meus socius.
„Sunrar eren ubaral		Sed bono obique
„minan fater, ſo ih ſcal.		meum Patrem, prout debeo.
„Thaz ni hiluh iu ih,	35.	Hoc non celo vobis,
„ir ineret aaur mih.		vos autem debonestatis me.
„Ni ſuah ih hiar nu richi,	Ego non quero glo-	Non quero hic iam regnum
„noh mino guallichī.	riam meam.	nec meam gloriam.
„Min fater thaz gimcinoir,		Pater meus hoc intendit,
„ioh er ouh ſelbo irdeilit.	40.	atque ipse iudicat.
„Giuiſſo, uuizir ir thaz,		Certo hoc ſciatis,
„thie halren uuoort minaz,		qui ſeruant verbum meum,
„Mit uuillen thaz irfullenr,		Libenter id adimplent,
„rhaz minu uoort in zellent.		quod mea verba eis dicunt.
„Ni ſorahen ſie then uueuon,	45.	Non metuant infernum,
„n'irſterben ſie in euon.		nec moriantur in aeternum.
„Ni uuiridit in thaz ungimah,		Non contingit eis malum, (mori aeterna)
„ſo ih hiar mirhont giſſrah.		quod ego hic modo dixi.
	Sic	

Dede-

6) Verf. 20. Bigundun, ita uterque Codex. Celeberr. Stadenius hunc & seq. versum in Explic. Voc. Bibl. Germ. p. 129. sic transfert: Sie ſengen an mit beſſeren groſſen Worten zu antworten. Scherz.

7) Verf. 25. Uuas, uterque Codex.

8) Verf. 29. ad hunc locum notanda ſunt, quæ Celeberr. Stadenius habet in Explic. Vocah. Germ. Bibl. pag. 134. & ſeq. ad v. Kameel: Poſtquam monuit eruditè vocem *Ullan* in Codice Argentineo, *Oſſend*, *Oſend*, in Lingua Anglo-Sax. & *Oſtrato* in Titiani verſione Francica denotare *Camelion*, ita pergit: *Oſtridas* hat bieron das Wort *Elibenzo* genommen für ein fremdes abſcheuliches Wunderthier. *Dann ſo ſaget er III, 18, 7. daß die Juden zu Chriſto geſagt: Was quodun ſic. Was, ſprachen ſie, ſagen wir nicht, daß der Teufel in dir ſey? Wir ſagen dir auch noch mehr, du biſt ein fremdes ungeheures Wunderthier. damit er auf Poſſiſch hat ausdrücken wollen, daß die Juden ſprechen Joh. VIII, 48. Sagen wir nicht recht, daß du ein Samariter biſt und haſt den Teufel.* Hæc Stadenius, & eruditè quidem. Verum cum vox *elibenzo* nulli in Oſtrido, aliſque, quæ videre licuit, monumenti Francici occurrat, ejus ſententiæ alium addere calculum non poſſum. Ego pro *elibenzo* (quo etiam Schilterum inclinante verſio ejus oſtendit) ſubſtituerem *elibenti*, quæ vox non tantum peregrinum, exulem, ſed & ipſum Exilium denotat. Inſta III, 26, 45. & ſeqq.

Thaz uuir ana eufi
merden elibenti
Tharben ſeuen richen
thar haben Himilrichen

Joh hiran moruente
in ſuareno elibente.
Quod ſine fine
ſuam exale
Careamus pulcre regione,
alti regni conſelli.
Et ſimus lugentes
in gravi exilio.

conf. notam meam ad I, 18, 75. Scilicet reſponſit hic Oſtridas ad verba Judæorum Joh. VIII, 48. dicentium: *Nonne bene dicimus te Samaritanum eſſe.* Hinc Chriſtus ex eorundem mente a noſtro appellat *elibenti* fremider, non nativitate peregrinus, ſed exilio, quod meruerit ob perverſum doctrinam; *ἀποκομῆς*; excommunicatus, ſeu vocabulo barbaro *forbanitus*. Hujus rei judicium eſto pæces Eruditi Leſſore. Scherz.

9) Verf. 30. Alcinus h. p. 133. quia Samaritanus interpretatur cuſtoſ, & ipſe veraciter cuſtoſ eſt. — reſpondere voluit Dominus. Samaritanus non ſum. Schilter.

10) Verf. 31. *Giborgen* ita habet uterque Codex. Hic verſus ita eſt tranſferendus. *Caveo id caſte, ſancte.* Gloſſ. Keronian: *ze porgeant iſt*, cavendum eſt. Si *kepercan*, reſervetur. *Kepercanem*, reſervato. *Piporget*, cavere. *Piporakem*, cavemus. *Piporget*, caveat. *Ze piporgem* iſt, cavendum eſt. Nothker. ad Pſal. XXXIX, 13. *Solih muigi mag dien*, der ideo ne horget *liehte beſtemphen*, tali multitudo peccatorum poteſt illum, qui ab ea ſibi ſeu cavet, facile opprimere. Scherz.

34) Verf.

Sic gabun antuuvurti
 mit grozeru ungiuvurti,
 50. Mit mihilemo nide,
 so quurtun sic 22 umblide.
 51. Nu uuzun uuir 14 uuas iz ist,
 thaz thu in unuizzin bist,
 Thaz uuelit thin ubaral
 55. selber 17 ther diufal.
 Abraham ther maro
 18. ther ist dot giuvaro.
 Thie forafagon guate
 60. thie sint ouh alle dote.
 16. Thanne quistu, ther giduit,
 thaz thinz uort gimcinit,
 So uuer so thaz biuuerbe,
 19. er iamer far n'irferbe ?
 Bistu nu zi uare
 20. furira Abrahamo ?
 21. Ouh then man hiar nu zalta,
 22. ioh sic alle tod bifalta.
 Nu bigin uns redinon,
 23. uumo thih uolles ebonon ?
 24. Uenan thih zelles ana uuan,
 25. nub gene al cigan sus gidan ?
 Er gab in thes mit thulci
 26. suazzar antuuvurti.
 Rihta 10 es in uuar min,
 thoh uuih si es ni firnamia.
 27. Oba ih mih mit ruachon
 28. biginnu einu guallichon,
 Mit fuorgon duan ouh thanne thaz,
 29. thaz ist ni uuih allaz.
 Min siter ist ther thaz giduat,
 30. ther mir 22 gifordorot thaz guat.
 31. Gifordorot er 23 follon
 32. then minan muatuullon.
 33. Then, queder, ir uueifles mer,
 34. thaz er si Druhtin unfer.
 35. Zi thi ir inan nenner,
 ioh uuihtes thoh n'irkennet.
 36. Ih irkennu inan io,
 37. sprihchu ih auur alles uuiuio,
 38. Bin ih thanne in luginon,
 39. gilicher iuen redinon.
 40. Ih

Dederam responsum
cum maxima indignatione,
Cum summa invidia,
sic facti sunt indignandi.
Item scimus, quid istud sit,
quod tu in ignorantia es ;
 55. *Quod regis te per omnia*
ipse diabolum.
Abraham ille inclutus
mortuus est vere.
 60. *Prophete optimi*
omnes quogue sunt mortui.
Unde dixit : qui faciat,
quod tuum verbum designat,
Quicunque id operetur,
is nunquam sane moreretur ?
 65. *Esne tu reuera*
maior Abrahamo ?
Et ille, quos hic modo nominavimus,
qui omnes mortui & sepulti.
Nunc incipe nobis eloqui,
cui te velis comparare ?
Quem te facias absque fraude,
nunc isti omnes sic fecerunt ?
 70. *Dedit illi, cum patientia*
dulce responsum.
 75. *Docuit eos per meam fidem,*
at nihil quicquam intellexerunt.
Si ego me cum sollicitudinibus
conarer solus glorificare,
 80. *Cum curis facere etiam istud,*
id omne nihil esset quicquam.
Pater meus est, qui hoc facit,
qui mihi promouet hoc bonum.
Promouet hic plene
animi mei sententiam.
 85. *Hinc, dicitis, quod sciatis magis,*
quod ille sit Deus noster,
Ideoque ipsum nominatis,
nec quicquam tamen cognoscitis.
 90. *Ego cognosco ipsum certe ;*
dixerim ego contrarium,
Essem tunc in mendacio,
famili vestris sermonibus.

Ego

11) Verf. 71. Uterque Codex: *mihilemo* i. e. magno.
 12) Verf. 72. Freherus: *Uelide*. Schilter. Sed MSS. *oustra* habent: *umblide*. Scherz.
 13) Verf. 73. Flacius: *Ni auizem*. Schilter. Schilteriani Lectionem firmit Cod. Casareus & ratio textus. Scherz.
 14) Verf. eod. uterque Codex: *uas* iz ist.
 15) Verf. 76. Flacius: *thir*. Schilter. Consentit Schilteri Lectioni utrumque MSC.
 16) Verf. 66. malo ita cum 3. seqq. transferre:
Et tamen dici, (quod) qui facit,
quod tuum verbum indicat, faciendum.
Si quis eo allaborat,
nunquam sane sit mortuus. Scherz.
 17) Verf. 68. aptius verte: *Certe eos omnes mors oppressit*. Scherz.
 18) Verf. 71. Margo utriusque Codicis habet: *Quem te ipse facis ?* hunc versum *omni* *uua* ita reide: *Quem te dicit vero*. Scherz.

19) Verf. 72. uenter Codicum legit *uas*, sed *us*, quod & Editio Flaciana exhibet: Nec textus correctione indiget. Commode ita verti potest: *Cum ille* (Abraham & Prophetæ) *omnes ita fecerint* i. e. mortui fuerint. Scherz.
 20) Verf. 74. uterque Codex habet: *suazzar antuurti*.
 21) Verf. 80. Cod. Casar. *thaz*.
 22) Verf. 81. io hoc & seq. versu Cod. Casareus habet: *gifordorot*, sed ex errore scribentis. Scherz.
 23) Verf. 83. Cod. Cas. habet: *uollon*.
 24) Verf. 87. hunc & seq. versum ita exprimo.
Ita vos illum nominatis
nec tamen alia ratione cognoscitis.
 Scherz.
 25) Verf. 90. Cod. Cas. *sprihchu* id, i. e. si dicerem. Scherz.
 26) Verf. 92. Gilcher iuen redinon, est: *famili* (essem) *vestris sermonibus*. Scherz.

„ 17 Ih uuer zinan giuuiſſo,
„ thaz niſt alles ſuntar ſo.

„ Joh ih in uuara mina
„ gihaltu lera ſina.

„ Abraham ther alto

Abraham exultauit
in uisum.

„ erblidta ſih thes harto,

„ Er thes ſih muafi frouuon

„ then minan dag bliſcouuon.

100.

Gifih er dag minan,

Gen. 18. Luc. 10. 14.

„ thes frouuita er hugu ſinan.

„ Thez blide er herza ſinaz,

„ giuuiſſo uuizit ir thaz.

„ Sie namun thia meina

105.

thes lichamen gouma,

Sahun ſinaz altar,

bichiu uuas ſie es ſilu uuuntar :

„ Thu ni biſt giuuaro

Quinquaginta
annos concordam
habui.

„ noh alter ſinfzug iaro

„ Hiar untar uuorolt manne,

„ uuar ſihi thu inan thanne?

Gab Druhtin antuuurti

mit ſunzlicheru milti,

Uuolta thes biginman,

thaz muat zi ueege bringan.

Er huab in uf tho thaz muat,

ſo er uns emmizigen duat,

Zi thes Gotniſſes guati,

thaz uuas in ungimunt.

120.

„ Ih ſagen, quad, iu in uuar min,

„ er imo ſo iſt thaz uueſan min.

„ Ih bin mit 10 giuuaru,

Antequam Abraham
fuer ego ſum.

„ er thanne er io uuurti.

„ uuarun ziti mino

125.

„ er uuurtin io thio ſino.

„ Min uueſan, uuizit ir thaz,

„ er imo 11 ſiluru maz.

Ni mohta tho thaz iro muat

ſirdragon thaz euuiniga guat,

130.

Thia euuinigun lera,

uuizilt thaz in uuara.

Thaz ſteinina herza

„ ruarta tho thi ſmerza.

Ruarta tho thiz ſelba leid,

thaz emmizigen fruma meid.

Namun ſie tho ſteinina,

ſar io 12 thia meina,

Tulerunt lapides.

Thaz

ut

Ego cognosco ipsum certo,
hoc omne non esset nisi sic. (Patrem nosse
nemo potest nisi sic noverit, ut Christus
nouit, & per hunc mediatorem.)

Atque ego per fidem meam
obseruo doctrinam eius.

Abraham senex
exultauit uehementer,

Quod posset gaudere
diem meum videre.

Vidit diem meum,
de hoc gaudebat ex animo,

Letabatur cordicinis,
certo sciatis hoc.

Attenderunt hi nequam
corporis habitum,

Viderunt eius aetatem,
ideoque nullam mirati :

Tu non es profecto
adhuc etatis quinquaginta annorum

Hic inter mundi homines,
unde uidiſti tu ipſam?

Dedit Dominus responſum
cum dolci lenitate,

Voluit hoc conari,
animum in uiam reducere.

Tollebat eis animum,
ſicut & nobis perpetuo facit,

Ad Deitatis bonitatem,
quod iſtis erat integrum.

Ego dico, dixit, uobis per fidem meam,
prius illo eſt eſſe meum.

Ego ſum cum dignitate,
antequam ille exiſtit.

Erant tempora mea
antequam facta ſunt ſua.

Meum eſſe, ſciatis hoc,
ante ipſum nullum antecit.

Non poterat hoc iſtorum animus,
ſuſſerre aeternum bonum,

Aeternam doctrinam,
ſcilicet hoc reuera.

Lapidum cor
commouit dolor,

Commouit angur iſte,
qui aeternam ſalutem euolat.

Apprehenderunt lapides
ſabulo hi nebulones,

27) Verſ. 93. ita Flacius : ſed legendum : ih ſuic in-
as, noui ipſum. Schlier. Recte omnino, etu
docent MSS. Scherz.

28) Verſ. 105. & ſeq. reſtius ita tranſfero.

Suſceperunt hi nequam

(hic) corporis obſervationem i. e. con-
ſiderare corporum ejuſ, &
ex ejuſ ſtatim concludere de Chri-
ſti aetate. Scherz.

29) Verſ. 112. reddo : Iſti uidiſti illum (Abrahamum)
ergo ? Scherz.

30) Verſ. 129. ancon giuuaru hoc loco idem eſt ac
eſſentia, das weſen : a uerden, ſerit, ſerit
ut uertendum ſit, cum eſſentia ſc. mea? Scherz.

31) Verſ. 128. lege : ſis ramaz. Schlier. Optime hic
B. Vir coniecit : & MSC. Vind. & ratio textus
id probant. Scherz.

32) Verſ. 134. hic & in ſeq. verſu Cod. Vind. habet 1
ruarta. Verſum autem huic cum duobus ſubſe-
quentibus ita tranſfero :

Commouit apertum ſc. animi

Commouit illa abominatio,

Quae ſemper bonum euolat, reſuſcit.

Gloſſ. Boſch. Leidſchden, deteſtauantur. Leidſch,
exceſſabilia. Scherz.

33) Verſ. 138. Cod. Vind. thio.

Thaz ¹⁴ sliumo si es gihulfin,
ioh inan anauurfin.
¹⁵ Thaz sic gekualtin in thaz muat,
so man ¹⁶ io hante dust.
In thiu girachin iro zorn,
¹⁷ sic thahtun er thes filu forn.
Gibarg er sih ziuarere,
ioh giang ouh uz tho fare
Uzar iro hanton,
¹⁸ son sinan fianton.

*Ut confestim se invicem adiuvarent,
& in ipsam jacerent.
Ut vindictam sumerent,
prout de hoste fu.
Dum vindicarent iram suam,
recognoscant antehac: dudum (que facta fue-
rant)*
*Abcondidit ipse se vero,
& exivit inde illico
Ex eorum manibus,
a suis hostibus.*

MORALITER.

CAP. XIX.

Hiar manot unsih Druhtin Christ,
so sin giuonahait ist,
Hiar lerit unsih dat sin,
thaz uuir thultige sin.
Nist untar uns theiz thulte,
thaz unsih iaman seclre.
Theist far silu ¹ redu,
thaz uuir thar sprechen ² uuidiu.
Ni uuollon ouh ubar thaz
³ firdragon zorn niheinaz.
Uns thunkit in giuissi,
thaz iz honida si,
⁴ Thaz uuir thes biginnen,
uuir honida gihengen.
Oda in thes uuortes uigic
⁵ uuiht iamanne firuige.
Thaz duat ⁶ uns ubarmuati,
⁷ nales unsi guati.
Mihilu gelpheit,
ioh unfer herza ⁸ gimeit.
Lerna hiar thia guati,
uuio unfer Druhtin dati.
Sines selbes milti,
ioh muates marmunti.
Hiar ist anafuntan,
thaz er hiar uuard biscoltan,
Joh er iro uuorto
interet uuard hiar harto.
Sic quatan io zinoti,
thaz er then diufal habeti.

*Hic admonet nos Dominus Christus,
sicut ipse nos est,
Hic docet nos scilicet sum,
ut (&) nos patientes simus.*
*5. Non est inter nos qui patiatur,
ut nos aliquis culpet. (injurietur)
Tunc est illico multum promptus,
ut tunc retorquetur.
Nec volumus etiam praeter
cubere iram ullo modo.
10. Nobis videtur pro certo,
quod id turpe esset,
Quod si nos id ageremus,
nos turpe quid admitteremus.
15. Aut in tali verborum iurgio
quicquam alteri reticeret (quis.)
Hoc efficit nostra superbia,
nequaquam nostra probitas,
Magnas prauiam
atque nostri cordis aversio.
20. Digne hic illam bonitatem,
quemodo noster Dominus fecerit.
Ipsius clementiam,
atque animi mansuetudinem.
25. Hic est in comperto,
quod hic fuerit iniuriatus,
Atque ipsorum verbis
dehonefatus ibi vehementer.
Dixerunt atque expresse,
quod diabolum haberet.*

Hoc

- 14) Verf. 139. Freherus: lego: *samo*. Schilter. Sed
samo legi debet: conf. II, 11, 69. & IV, 12, 83.
Scherz.
15) Verf. 141. reddo: *Ut recrearent sibi animum* sc. vin-
diciā. Scherz.
16) Verf. 142. Cod. Vind. habet: *iu*.
17) Verf. 144. Verte: *Cogitauerunt*: (in animo ha-
buerunt) hoc (facere) prius multo antea. Scherz.
18) Verf. 145. uterque Codex: *fuat*.

Ad CAP. XIX.

- 1) Verf. 7. lege: *redia*: promittendo. Schilter. Aft Cod.
Vind. habet: *redi*. Scherz.
2) Verf. 8. *uaidar diu*, d. diuerso. Kero. Schilter. Aft
uaidari exhibet uterque Codex. Verbum huic &
antecedentem sic verto:

OTFRID. PARS I.

*Sunt statim multa (uolub) verba
qua tum dicimus contra.* Scherz.

- 3) Verf. 10. reddo: *Patienter ferre iram illam* sc. alte-
rius. Scherz.
4) Verf. 13. & seq. melius ita exprimuntur.
(Si) *hoc sustinamus*,
ut iniuriam toleremus. Scherz.
5) Verf. 16. Alcuinus hic p. 533. Eo tempore, quo a
proximis ex falsitate contumelias accipimus, eo-
rum etiam vera mala taceamus, ne ministerium ju-
stae correctionis in arma vertamus furoris. Schilter.
6) Verf. 17. *am* pro: *aspice*. Schilter.
7) Verf. 18. Cod. Vind. *alata*.
8) Verf. 20. *gimeit* hic videtur idem esse ac: *ambiti-
sus*. Gimeit pro *ambitiosus* legitur infra IV, 6, 74.
Unde verto: *Est cor nostrum ambitiosum*. Scherz.
C c 2 9) Verf.

Thaz firdruag er allaz,
 selbo lifist thu thir 9 thas.
 Det er ouh tho-mera,
 ougt in 10 sine 11 lera.
 Giuuiffo thara in gegini,
 thar thera selbun menigi.
 Sie iz allaz abahotun,
 thie thar iz tho gihortun.
 Er uuolta in io mit uuillen
 mamonto gistillen.
 Er zeigota in in ala uuar
 thio fino euuinigi thar.
 Thia fina hohun giburt;
 12 thaz uuas in allen ungiuurt.
 Sie lifsun 13 z'uro steinon,
 far io then meinoon.
 Mit then io then uuilon
 so uuoltun se'nan pinon.
 Tho meid er sic mit thulci,
 the'iz uns zi frumu uuurti.
 Thaz emmizen in notin
 uuir so fama datin.
 Ni uuolt er uuiht thes sprechan,
 thoh er sih mohti rechan,
 Sic 14 duan ouh, ob er uuolti,
 innan abgrunti.
 15 Uuir duen auur zi erist,
 so uuir mugun, uuirist.
 Bristit uns thera dati,
 so threuuen uuir 16 zi noti.
 Furira ist in uuara
 thiü Druhtines lera,
 So ih hiar forna giuuuag,
 er sine fianta firdruag.
 17 Bilidon thaz ouh alle,
 so uuer so uuola uuolle.
 So uuer so thes githenke,
 then diufal biskrenke.
 Thaz ist kusgi ioh ouh guat,
 habe mammuntaz muat.
 In thiü ni giuuanko,
 thaz thir es Got githanko,
 Thaz er hiar in libe,
 auur thir 18 noh blide,
 Thu thuruh thiü sinu bilidi
 firdregift thero manno fravili.

Hoc toleravit omne,
 Ipse legas tu tibi hoc.
 Fecit etiam tunc plura,
 manifestavit eis suam doctrinam,
 35. Certe ibi in praesentia
 ipsius ipsius multitudinis.
 Ipsi id omne contemserunt,
 quicunque id audierant.
 Ipse volebat eos cupide
 40. manifesteque sedare.
 Demonstravit eis in omni veritate
 suam aeternitatem ibi.
 Illam suam sublimem generationem;
 (sed) hoc erat per omnia indignum.
 45. Correbant ad suos lapides
 statim ipsos impubos.
 Quibus eo momento
 volebat ipsam pauire.
 Tunc evitavit eos cum pietatis,
 50. ut id nobis in commodum cederet:
 Ut assidue in necessitatibus
 nos famuliter faceremus.
 Nolebat quicquam dicere,
 ut se potuisset vindicare,
 55. Eos facere quoque, si voluisset,
 in abyssum.
 Nos vero facimus (vindictam)
 (id) quamprimum
 nos possumus, quam possumus.
 (Si) defuit nobis id prestare,
 60. tunc minorem anxie.
 Praestantior est profecto
 hac Domini doctrina,
 Quam hic ante exposui,
 (quod) suos inimicos toleravit.
 65. Sequimini (exprimitur) hoc quoque omnes,
 quicunque bene veli,
 Quicunque hoc meditatus,
 diabolum vinciat.
 Hoc est probum, atque bonum,
 70. habeto mansuetudinem in animo:
 Inque eo ne vacilla,
 ut tibi Deus id retribuat.
 Ut is hic in vita
 iterum tibi adhuc gaudium faciat,
 75. (Si) Tu propter ejus exemplum
 toleras hominum injurias.

Da

9) Verf. 32. Cod. Vind. 1862.

10) Verf. 34. sine. Cod. Vind.

11) Verf. cod. Alcuinus hic p. 534. Cum malorum per-
 versitas crescit, non solum frangi praedicationis non
 debet, sed etiam augeri. Quod suo Dominus
 exemplo nos admoneat, qui postquam habere
 Demonium dictus est, praedicationis suae bene-
 ficia largius impendit, dicens: Amen, Amen!
 &c. Schlier.12) Verf. 44. verte ita: hoc erat ipse ingratus, ex-
 sum. Scherz.

13) Verf. 46. uterque Codex zi ira.

14) Verf. 57. duan, facere quidem significat: alii Lati-
 ni non dicunt: facere aliquem in abyssum; sed
 conjicere, detrudere aliquem in abyssum. Scherz.

15) Verf. 57. & seq. sic reddo:

Nos agimus autem primum,
 quantum possumus, dirigite. Scherz.16) Verf. 60. zineti, malum hic vertere: vehementer.
 Scherz.17) Verf. 65. Junius ad Willer. p. 66. hinc vertit: Ex-
 primant hoc omnes, aptius: Imitantur hoc omnes.
 Scherz.18) Verf. 74. uterque Codex habet: nos libe. hunc &
 priorem verum cum 2. seqq. sic transfer:Ut ille (animus sc. mansuetus) hic in vita
 renascatur adhuc (enatime) tibi.
 Ac ut propter exemplum ejus, Christi
 toleras hominum injurias. Scherz.

De cæco nato. Joann. 9.

CAP. XX.

B Iſah tho Druhtin einan man
blintan giboranan.
Uuaz er fon giburti
in ⁊ thera ſelbun ungiuurti.

*Vidi Dominum
excarn. natum.*

Fragetun tho thanana
thie ſine holdun thegana:
Oba thiū ſelba blinti
fon ſuntan ſinan uuurti?

Rabbi quis peccat?

Odo iz ⁊ uuorahſin ouh er
ſater inti muater?

Sic fram ſo ſuntig uuarin,
thaz ſulih kind gibarin.

Gab er ⁊ tho uuorton bliden
antuuurti then ſinen,

Zalta in thia unginacha,
theſſelben mannes ſieha:

„Ni ſint theſo ummahti,
„thaz er iz ⁊ firuuorahſi;

Neque hic peccat.

„Ni datun ouh giuuario
„iz uuerk thero ſordorono.

„Suntar uuard iz birthiu,
„giuuiſſo ſagen ih iz iu,

„Thaz uuurtun imo thuruh thaz
„Gotes uuerk io ſcinaz.

„Mir limphit thaz ih thenke,
„the'ih ſinu uuerk uuirke,

„Ther mih ⁊ zi thiū uuanta,
„hera in uuorolt ſanta.

„Unz ther dag ſcinit,
„ioh naht inan ni rinit.

„Noh man ni thulcit ummahe
„thera ſinſteru naht.

„Thiu naht thiū quimit ubar thaz
„giuuiſſo uuizit ir thaz,

„Thaz man n'iſt ther ingahe.
„zi uuerke giſahe.

„Odo ouh thurſi thenken,
„thaz megī er uuith giuuirken.

„In themo ſinſterniſſe,
„thes ſin ſie io giuuiſſe.

„Unz ih bin hiar in uuorolti,
„ſo hin ih liht beranti,

„Zi fronſogoh thingon
„allen menniſſon.

Uuorahſt er tho ein horo in uuar,
mit ſineru ſpeichelu ſar,

*Ecce haec
ex ipſo.*

Thaz

V idit tum Dominus hominem
cæcum natum.
Fuit iſte a natiuitate
in illa ipſa indignitate. (deſeñu)

5. Interrogant proinde

Ipius fideles miniſtri:

An iſta cæcitas

ob peccata ipſius facta?

Aut id cauſati ſint ⁊ ⁊ antea

Pater ⁊ Mater?

10.

*Qui adeo peccatiuoli fuerint,
ut talem infantem genuerint.*

*Dedit tum verbis placidū
reſponſum ſuis,*

15.

*Retulit ei hanc calamitatem,
iſtius hominis cauſam:*

Non ſunt hæ imbecillitates,

quod ipſe id cauſatus eſſet;

Nec eſſeſſent etiam proſeſſo

20.

hanc rem parentes.

*Sed ſalutem id propterea,
pro certo dico hoc vobis,*

Ut fieret ei per hoc

Dei opus maniſeſtum.

25.

Me oportet ut cogitem,

ut ego Ipius opera faciam.

*Qui me ad hoc deſtinauit,
hoc in mundum miſit.*

30.

*Dum dies ſplendet,
⁊ nox illi non (dum) venit,*

*Necdum toleratur impotentia
tenebroſe noctis.*

*Nox venit præter id (nihilominus)
certo ſciatis hoc,*

35.

*Ut nemo ſit, qui audeat
ad opus aggrediendum.*

*Aut etiam poſſit cogitare,
ut aliquid poſſit operari,*

*In iſtis tenebris,
hujus ſunt iſti atque certi.*

40.

*Uſque dum ſum hic in mundo,
ſum ego Lux maniſeſta.*

*Ad ſanctas res
omnibus hominibus.*

45.

*Fecit tum lumen reuera
ſuo ſpūto conſectum,*

Hoc

Ad CAP. XX.

- 1) Verſ. 4. uterque Codex habet: *ſtera*. ut & ipſe Schilter.
- 2) Verſ. 9. in utroque MSC. eſt: *ſiruuorahſis*, i. e. *peccando producere*. Scherz.
- 3) Verſ. 13. Cod. Vind. *do*.
- 4) Verſ. 18. *ſiruuorahſis* reddet: *peccando produxerit*. Scherz.
- 5) Verſ. 20. reddet: *illud opera (mala) Majorum*. Scherz.

- 6) Verſ. 13. Cum ambo MSS. habeant: *ther uuurti in imo*, hic verſus ita eſt exponendus: *Ut fieret in ipſo per hoc*. Scherz.
- 7) Verſ. 25. Margo Codicis Vind. habet: *Me oportet operari opera ejus donec &c.*
- 8) Verſ. 27. uterque Codex *thes mih*.
- 9) Eod. Verſ. 21 *dis*. Cod. Vind.
- 10) Verſ. 32. Codices ambo habent: *ſiſteru*.
- 11) Verſ. 42. Margo Cod. Caſarei habet: *Quomodo in mundo ſum, Lux ſum Atardi*.

- Thaz kleibt er imo, so er es ni bat,
in thero ougono stat.
Nant er imo ein uuazur,
hiaz faran uuasgan iz ¹³ thar. 50.
Mit uuasgu, so iz gizami,
thaz horo thana nami.
¹⁴ Er fuar far, so er es giuuuag, ^{Abū & levk.}
loh thaz horo thana thuag.
¹⁵ Brahta imo selben guar gimah, 55.
uuant er seono gifah. ^{Itaque videt.}
Tho ¹⁶ hintarquamun gahun
thie inamer gilshun.
Ni uuokun ¹⁷ 'nan lrkcnnen,
¹⁸ ioh fus gifuuantun zellen: 60.
¹⁹ Ist thiz ther betalari in uuar,
ther hiar faz blinēter ²⁰ ubar iar,
²¹ Ther bi sino thurfi
thar deta uns anaruasti.
²² Quadun fume thero knehto, 65.
iz ist ther selbo rehto.
²³ Giuuifso uuiziz ir thaz,
ther blinter untar unz faz.
Sume datun mari, ^{Alī dīchān, quā nō est.}
thaz iz ther ni uuari. 70.
Quadun io gilicho,
the'iz uuari sin gilicho.
²⁴ Ih bin iz, quad er, uuiziz thaz, <sup>Ille autem di-
xit: quia ego sum.</sup>
ther blint hiar betolonti faz. 75.
²⁵ Ih io mit flabu noti
giaz uueges greifonti,
²⁶ Zi ²⁷ mannoliches uuenti,
loh brotes betolonti.
²⁸ Klagota io ²⁹ binoti
min selbes ³⁰ armuati. 80.
³¹ Ih io armalichun uuizi,
uuas thes tho friuuizizi.
Uuas se es uuuntar drato,
ioh fragetun thero dato: <sup>Quomodo ap-
paretur oculis?</sup>
³² Sage uns nu giuuaro, 85.
uuio sihiſt thu so zioro?
³³ Joh uuer dir dati thia maht,
thaz thu so seono sehan maht?
Thez ³⁴ zelli ih iu, quad er, ³⁵ giuuant,
then uuir ³⁶ dar heizen heilant. 90.
Ih
- Hoc illevis ei, et si non peteret,
in oculorum locum.
Nominavit ei undam,
iussit ire ad lavandum (ablucendum) id statim,
Lotione, ut deceret,
lutum inde adimeret.
Iste ibat confestim ac id perciperet,
atque lutum inde lavit. (ablat.)
Attulit ei bonum saltem,
namque is pulchre vidit.
Tunc observavit confestim
qui cum antea viderant,
Nec volebant eum agnoscere
ac sic instabant uarrare:
Etsi hic ille mendicis revera,
qui hic sedit cecus ultra annum,
Qui propter suam egestatem
hic fecit nodis petitionem.
Dixerunt quidam ministrorum,
est is ipse vere:
Certo sciatis hoc,
qui cecus inter nos sedit.
Quidam faciebant palmam
quod is non esset.
Dixeruntque simul,
quod is esset ei similis.
Ego scio is, dixit ipse, sciatis hoc,
qui cecus hic mendicis sedit.
Ego baculo necessario
ivi viam palpando,
Ad omnium parietes
Es pariem petendo.
Conqueſtus Es simul
meam egestatem.
Equidem de miserando sensu, (quem esset ob defectum
visus)
eram eo curiosior.
Erat et id mirabile valde,
Es interrogabant de hoc fallo:
Dic nobis jam vere
quomodo vides tu tam pulchre?
Et quis tibi fecit hanc facultatem,
quod tam clare videre potes?
Hoc dicam vobis, dixit alitum,
quem nos jam vocamus Jesum.

Ego

13) Verf. 50. *thar* non debet verti per: statim, sed per: ibi, in illa aqua. Scherz.

13) Verf. 51. *ies* redde: *Iste ibat confestim*, uti ille (Christus) *proferat*, *giuuag* passum pro: indicavit, dixit, conf. omnino infra hoc cap. 9. 98. unde manifestissimum est, quomodo *giuuag* hic loci explicari debeat. Scherz.

14) Verf. 55. *guat gimah*, bonum commodum. *Gimah* creberrime pro *commodo*, utilitate occurrit, & hodie adhuc dicimus: *gimachleht* simili sensu. Scherz.

15) Verf. 57. *Hintarquamun* hic vertendum est: *Ostendit*, in admirationem, stuporem dati facere. v. l. Notam ad 1, 4, 45. Scherz.

16) Verf. 59. Cod. Vind. *thianan*.

17) Verf. 60. redde: *Ac se incipit dicere*. Scherz.

18) Verf. 62. *ubar iar*, verte: *per plures annos*, conf. notam ad 11, 12, 109. Scherz.

19) Verf. 77. *Mannolich*, humana effigies, status. Gloss. Vett. et A. Sax. atque Gothus Marc. XII,

16. Quod si non est compositum, sed derivativum tantum, id, quod *mannolich*, interpretaris: *ad omnium aedem*. Id quod verius esse ostendit Isora c. XXI. 47. Schiller. Non arbitror dubitandum, quod *Mannolich*, seu *Mannolich* (in Cod. Vind. hic legitur: *Mannlicher*) sit idem ac oculus: *Mannolich*, quod & eorumque conuenit, & genio Linguae. Scherz.

20) Verf. 79. *fiasti* redderem: *ex necessitate*, aut; *auxil*, utrumque enim hae vox significat. Scherz.

21) Verf. 80. Cod. Vind. *armuati*.

22) Verf. 81. legendum est ex utroque Cod. *Thio armalichun uuizizi*. Itaque hic & sequens cum verbus ita sunt transferendi:

Malerum (horum hominum) *animus erat* hac in re tam curiosus. Scherz.

23) Verf. 89. Uterque Codex: *zellan m*.

24) In cod. Verf. verto: *giuant*, per: conditionem.

25) Verf. 90. Margo Cod. Vind. habet: *Iste homo, qui dicitur IHC*.

26) Cod. Verf. Cod. Vind. habet: *thar*.

27) Verf.

- Ih uulht x'mo thes ni sprah;
so er mih hiar tho gisah,
Sar io thia uwarba
so spe er in thia erda,
97. Githuar ein horo thar in uwar,
inci kleibta mir tharana far.
So ih thaz horo thana thuag, *Lavi te video.*
thes er mir selbo giuuuag,
So quam gisuni miner,
the ist Gotes thang io finer. 100.
Dua unsi, quadun, 101. uulsi, *ubi est ille?*
uwar ther selbo man si?
Er far zi thera fristi,
quad, es uulht ni uuesti. *Adlocutus enim ad Pharisaeos.* 105.
Leittun sie'nan ubar thaz
thar thaz Herodi uuas.
Thara zi themo thinge,
zi thero Furistono ringe.
Thie buah duent thar mari, *sicut autem tabernaculum.*
the'iz sambazdag tho uuari, 110.
Tho Christus thes uualta thenken,
thiz selba uuuntar uuirken.
100. Tho fragtun thio Furiston *Interrogauerunt quomodo uiderent.*
101. loh thie Heroston:
Uuio er in thera gahi,
so scono gisahi. 115.
" Ih sagun iu, quad er, thaz ist uwar,
" er " kleibta mir ein horo thar.
" Gisah ih far, so iz gizam,
" so sliumo so ih iz thana nam. 120.
" Sum quad: er dati uidar Got,
" ioh er " firbrahi sin gibot,
" thaz sin unuizzi fo " uualt,
" thaz er then Sambazdag ni hialt.
Thanne ouh son ther menigi 125.
" sprahunt thara ingegini,
Ahtotun is reinor,
ioh harto filu kleinor:
" Uuio suntig man thaz mohti, *Quomodo possit homo peccare?* 130.
" odo ub zi thi fo dohti,
" Thaz er in therera noti
" sulih zeichan dati?
Thar uwar strit umbi thaz, *Sed non habet eos.*
ioh gisliz hegibaz.
Thie ubile ioh thie dohtun 135.
sih gieinon thar ni mohtun.
Bigondun thes tho bagen
ioh genan auur fragen.
Joh uuorton unfuazen
bigondun inan gruazen. 140.
" 141. Uuas quisthu son themo man, *Te quid dicat de eo?*
" ther thir giliubta fo fram.
" Ther thir fo muat fagota,
" thaz liocht thir heim giholota.
- Ego nihil ad ipsum de hoc quicquam dixi,
quamprimum me hic uidi,
Statim ea vice
exiit in terram,
Fecit latum uere
Et ille uisit mihi id statim.
Cum ego latum inde laui,
quod me ipse iussit,
Tunc uenit uisus meus,
id Dei est gratie, atque Ipsi.
Fac nobis, dixerunt, certum,
ubi ille homo sit?
Iste porro hoc tempore,
dixit, id se negare.
Duxerunt eum praeter ea
eo ubi Magistratus esset.
Eo ad placitum (Synedrium)
ad Procerum Circadum.
Biblia faciunt hic manifestum,
quod Sabbatum tunc fuerit,
Cum Christus id uoluerit aggredi,
hoc miraculum operari.
Tunc interrogauerunt Principes,
Et Primores:
Quomodo is in hac festinatione (tam cito)
tam clare uideret?
Ego dico uobis, respondit, hoc est uerum,
Ipse ille uisit mihi latum hoc.
Vidi ego illuc, sicut decebat,
quamprimum id inde tollerem.
Quidam dixit: Is fecit contra Deum,
Et fregit Eius mandatum,
Quod eius insipientia sic effrenis, (audax, ferax)
ut Sabbatum non obseruet.
Deinde etiam de ipsa multitudine
dixerunt ibi e contrario.
Afirmauerunt id parum,
Et ualde multum pretiosius.
Quomodo peccaminosus homo hoc potest,
aut etiam ad hoc sic aptus est,
Ut in tali calamitate
tale signum faceret?
Tunc erat ille super hoc,
Et scilicet graue.
Improbi Et Idonaei (boni)
se uirare hic non poterant.
Corperunt de hoc bastiare,
Et istum denique interrogare.
Et uerbis acerbis
corperunt eum compellere:
Quid dicis tu de hoc homine,
qui tibi placet adeo,
Qui tibi sic animum exhiberavit,
lucem tibi restituit.

Er

208

27) Verf. 97. githus er. Schilter.

28) Verf. 101. Cod. uterque: anst.

29) Verf. 103. Cod. uterque: the fragtun thie.

30) Verf. 104. ioh thie berstun. Codex Vind.

31) Verf. 108. Cod. Caesar. kleipta.

32) Verf. 121. Margo utraque MSC. habet: Non est hic homo a Deo.

33) Verf. 122. uterque Codex: firbrahi.

34) Verf. 123. uualt, non vertendum est per: effrenis, audax, ferax. Sed per: distinebat, agebat. Sapius occurrit vox hac sensu hoc apud Nostrum. vid. III, 5, 17. & IV, 12, 79. Sebera.

35) Verf. 126. sprachen habet uterque Codex.

36) Verf. 141. uterque Cod. maz.

145. Er ist, quad, Gotes holdo,
 „thes zih'uh inan baldo.
 „17 Gihezic mir thaz minaz muat,
 thaz er ist Forasago guat.
 Ni mohtun sic gilouben
 thia selbun dat ubar thea, Non credide-
 runt quia ca-
 era dubia. 150.
 Thaz er in thera gahi,
 so ni uuanes gifahi.
 „Er thar zi steti uuarun
 thiū selbun thiū 'nan barun,
 Fater inti muater,
 thar ouh ther sun guater.
 Sic hiazun thiū gan furi far,
 thaz su gizealtin thaz uuar.
 „Thaz su alles uuoio ni datin,
 in thiū se'nan irknatin.
 „Biginnet, quadun, fscouuon
 „40 giuuarlichen ougon,
 Ist thiz kind iuer, Iste est filius vester
 ther blinter uuard giboraner.
 „Ir bedu datut mari,
 „thaz er tho blind uuari.
 „Joh imo in thera fristi
 „thes gisunes gibrufti.
 „Nu faget uns in drati, Quomodo videt
 „uuer auur thiz dati,
 „Thaz er nu mag giscouuon
 „so 41 luteron ougon.
 Bigondun sic tho renton 41
 forahelten uuorton,
 Sic in thar tho zelitun, 175.
 uuoio 41 sic iz firnoman habetun:
 „44 Uuir uuizun, fagen uuir iu cin,
 „thes n'ist lougna nihein,
 „Sulih so uuir uuarun,
 „thaz uuir 'nan blintan barun. 180.
 „N'ist kund uns thaz girati,
 „uuer thiū ougon imo indati.
 „Thes 47 leuuen ouh ni uuollen,
 „so uuir iu hiar nu zellen. Ipsam interrogat.
 „46 Fraget inane sin uuar, 185.
 „er habet 47 lo thaz altar,
 „Thaz er in thesen thingen
 „firsprechan mag sih 48 selben.

145. Ipse est, dixit, DEI fidelis,
 hanc profiteor ipsam audier.
 Jabet me hoc mea conscientia,
 quod ipse est Propbeta bonus.
 Non poterant isti credere,
 hoc ipsum factum de ipso,
 Quod tam repente
 sic nequaquam false videret.
 Ante jam in loco fuerant
 hi qui ipsum genuerant,
 155. Pater atque Mater,
 ubi est filius ille bonus.
 Jusserant hos prodire cito,
 ut referrent veritatem.
 Illi nihil non facerent,
 160. quin eum agnoscerent.
 Incipite, dixerunt, videre
 veracibus (non fallentibus) oculis,
 Est hic filius vester,
 qui caecus fuit natus.
 165. Vos ambo reddite manifestum,
 quod iste caecus fuerit.
 Et ei in hoc tempore
 visus defecerit.
 Jam dicite nobis serio
 quis ergo hoc fecerit.
 Quod jam potest videre
 sic claris oculis.
 Ceperant isti enarrare
 timidus verbis,
 175. Illis itaque retulerunt,
 quomodo id perceperint:
 Nos scimus, dicimus vobis semel,
 nec est quicumque hujus falsum,
 Hi qui scimus,
 quod nos eum caecam genuimus.
 Non est notum nobis hoc negotium,
 quis oculos ei aperuerit.
 Hoc inficari vero non volumus,
 quod vobis jam diximus.
 Interrogate ipsam suam veritatem,
 habet enim etatem (majorem),
 185. Illi in his negotiis
 respondere possit pro se ipso.

Thio

Hoc

- 37) Verf. 147. Cod. uterque: gibeist.
 38) Verf. 153. ita verte: Antequam ibi in loco (apud ipsos) fuerit. Scherz.
 39) Verf. 159. & seq. ita reddendum arbitror.
 Ut ipse omnis in nihilum redigeret,
 quoniam ipse cum (Christum) non agnoscebat. Scherz.
 40) Verf. 162. Glanzalichen. Uterque Codex. i. e. intentis, accurate videntibus, a uera, quod, custodiam, observationem denotat, de qua te supra dixi III, 16. 34. & 44. Scherz.
 41) Verf. 172. uterque Cod. habet: luteron.
 42) Verf. 177. Margo utriusque Cod. habet: Responderunt id, itaque rentes maluissimè vertere per respondere, ut & Celebert. Stadenius fecit in Explic. Voc. Bibl. Germ. p. 228. vid. supra II, 9, 147. Scherz.
 43) Verf. 176. Cod. Vat. habet: fegz.
 44) Verf. 177. & p. seqq. ita redde:
 Nos scimus, dicimus hoc vobis, tantummodo,
 nec est alium mendacium

- (Quod cum) in hoc facto (conjugali) est
 factus
 ipsum caecam genuimus,
 Non est notum nobis auxilium, seu auxilia-
 tor. Scherz.
 45) Verf. 183. Lessen non est Verbum, nec inficari
 denotat, sed Genitivus Substantivi Lessen, quod
 calamitatem, miseriam significat. vid. supra No-
 tam ad I, 18, 61. Unde hic versus ita est trans-
 ferendus cum priori & seq. e
 quis oculis ei aperuerit,
 Calamitatem hanc quoque non valuisti sc. ei
 ulterius inesse,
 quom vobis hic nunc exponimus.
 Scherz.
 46) Verf. 187. Uterque Cod. habet: fraget in an et
 in anar, i. e. Interrogate illum de hac re certe.
 Scherz.
 47) Verf. 186. Uterque Codex habet: io, jam. Scherz.
 48) Verf. 188. Uterque Cod. habet: fislion.

Thio 49 selbun antuurti *Hoc dicunt, quid dixerint.*
 gabun sie 190 binoci,
 Sie forachtun in thrato
 therero selbun dato.
 Ther liuz deta, so man uueiz,
 mihilan urtheiz,
 In themo' uuarun feste
 uuidar selben Kriſte;
 So uuer so thaz iruueliti,
 zi kriſte'nan gizecliti,
 Er iamer ſar binoci
 iro tharbeti.
 Bichiu uuarun 19 sic inan ſar
 thiū ſelbun antuurti thar.
 Uuanta ſie thaz forachtun,
 thaz ſie untar in er uuarachtun.
 Sie tho therero dato,
 angustiron drato,
 Uuas in harto ungimah,
 thaz ther blinto gifah.
 Ladotun auur tho then man,
 ther thes gifunes biquam
 Quadun: ſih thera dati
 noh tho baz biknari.
 „ 19 Thank es Got ſilu fram,
 „ ni ker iz ufan theſan man.
 „ 19 Uuir uuzun ſinan dato,
 „ ſiranan ſilu drato.
 Er gab tho antuurti
 then liutin 16 mit giuurti,
 17 Zalta uues er ſualta,
 ioh uuz thar inan ruarta.
 Sih thar tho baldo ſirſprah,
 16 ther er io manni gifah,
 Fora themo liute
 mit mibileno note: *si peccatus est actio.*
 „ Unkund liſt mir thrato,
 „ ob er 17 ſih ubildato.
 „ 18 Rucrent mih in draci
 „ thio ſino uuala dati.
 „ Ih uuant ih ſcolti noti
 „ ſin iamer momenti
 „ Blintilingon hono,
 „ nu 19 ſi'uh auur ſeono.
 „ Mir deta thaz gimuari
 „ ſines ſelbes guati.
 „ Nam mih ſon ummahtin,
 „ bi ſinen eregrehtin.
 Sie

*Hoc responſum
 dederunt caſſi.
 Timuerant nimium
 de hoc ſaſſo.
 Populus (enim) faciebat, ut notum
 magnam conſpirationem.
 In hoc (enim) erant firmi
 aduerſum Chriſtum:
 (In) quicumque hoc elegerit,
 Chriſtumque ipſum proſtiterit.
 Is in perpetuum ſtatim neceſſario (ipſo iure)
 illis caveret. (excommunicatus)
 Propterea reddiderunt iis atque
 hoc tale reſponſum tunc.
 Namque hoc metuebant,
 quod iſti inter ſe, antea ſanxerant.
 Hi (itaque) ob hoc ſaſtum
 anxiebantur vehementer,
 Eratque eis valde moleſtum,
 quod cæcis videret.
 Vocarent rurſum hominem,
 qui viſum acceperat.
 Dixerunt: de hoc ſaſſo
 adhuc melius recognita.
 Da gloriam DEO maxime (ſolem)
 ne reſer hoc iſti hominib.
 Nos uocimus ejus facinora,
 perſuta nimis.
 Si dedit reſponſum
 hominibus decenter,
 Retulit quid feſtinet,
 Et quid hic ipſum prebenderit.
 Se hic audacter deſendit,
 qui atque homines videret.
 Coram populo
 cum maximo ſtudio (ſollicitudine)
 Ignorant eſt mihi omnino,
 quod ipſe ſe male gereret.
 Prebendunt me poſitiſſimum
 ipſius beneficia.
 Ego optinor, (quod) deberem neceſſario
 eſſe perpetuo laqueus
 Circorum contentum: (miſeriam)
 jam vero video clare.
 Mihi fecit hoc gratioſe
 ipſius bonitas.
 Sufſulit me ab imbecillitate
 per ſuam potentiam.*

49) Verſ. 189. Cod. Vind. ſelben antuurti.
 50) Verſ. 190. Binoci mallem reddidit fuiſſe; amie.
 Scherz.
 51) Verſ. 207. ſu in hanc. Uterque Codex; hanc ita-
 que & ſeq. verſum ita exprimeſſit
*Ideo reſpiciebant illi (Parentes) in eum (li-
 lum) mox
 reſponſum tunc:
 I. e. qd hanc metam Parentes cæci huius fecerunt,
 ut ipſe filius potius reſponderet, quam, ut ipſi re-
 ſpondere cogereſent.* Scherz.
 52) Verſ. 219. & ſeq. ita interpretor:
*Age ob hoc gratias Deo ſemper,
 nec id (miraculum hoc) aſcribe huius
 demerit.* Scherz.
 53) Verſ. 219. & ſeq. rectius:
*Nos vocamus illum ex ſaſſis ſuis,
 quod ſit valde ſeſtratus, rem trinum.*
 OTFRID. PARS I.

conf. Notum ad I, 3, 23. Scherz.
 54) Verſ. 218. mit giuurti, reddet: cum promittidine,
 promte. conf. ſupra notam noſtram ad II, 3, 23.
 Scherz.
 55) Verſ. 219. Clarus:
*Narrabat, quid ſenſerit,
 Et quid ſum ipſum teſigerit.* Scherz.
 56) Verſ. 222. legendum eſt ex utroque MSC. ther er
 16 man ni geſab, qui antea nullum hominum vi-
 derat.
 57) Verſ. 225. Cod. Vind. legit: ſi. Unde reddo:
An ille ſit maleſcens, criminoſum rem. Scherz.
 58) Verſ. 227. mallem vertere:
*Moveret me valde
 ipſas beneficia ſc. mihi præſtita.*
 Scherz.
 59) Verſ. 231. Cod. Vind. ſiba' aſer.
 60) Verſ.

Sic aur tho ginoto eiscotun thero dato,	<i>interrogabat quomo- do videtur.</i>	<i>Isti iterum tuos anxie Inquisiverunt de hoc facto,</i>
Fon themo selben uerke fora themo folke.	240.	<i>De hoc ipso opere, coram populo.</i>
Uuo imo so gizami gizumi sin biquami.		<i>Quomodo ei tam congrue visus ei venisset?</i>
Joh schenti aur uurti, ther blint uuas fongiburti?	<i>Nisi vobis iam de nativitate.</i>	<i>Et videmus iterum factus, qui carus erat a nativitate?</i>
„Uuas uuollet ir nu, quad er, thes,	245.	<i>Quid vultis amplius, dixit, de hoc, ego retuli vobis omnia.</i>
„ih riht es iuih alles.		<i>Quid refert iterum debinc jam sic interrogare?</i>
„Uuas skal es aur thanne „nu so zi fragenne.		<i>Equidem narraui jam vobis veritatem, quid vultis amplius?</i>
„Ih zalta iu nu thaz uuara,		<i>Qui sunt vestri sensus huius rei nimis curiosi?</i>
„ ⁶⁰ uuas uuollet ir es mera?	250.	<i>Aut vultis per fidem meam fieri discipuli ipsius?</i>
„ ⁶¹ Zui sint i'uo uuiizi.		<i>Quod de hoc adeo hesitatis, et perpetuo interrogatis.</i>
„thes mera firuuuizii?		<i>Excanduerunt isti admodum tuos statim in iracundia.</i>
„ ⁶² Ir uuollet odo in uuar min „uuerdan iungeron sin.	255.	<i>Ceperunt ei valde maledicere tuos anxie:</i>
„Thaz ir bi thaz so baget, „ioh emmizigen fraget.		<i>Tu si discipulus ejus, hoc venit etiam tibi in animum tuum,</i>
„Inbrunstun sic zinoti tho far in heizmuati.		<i>Evitare tu ne velis, sed tu ipsum sequaris.</i>
Bigondun imo drato	<i>Maledicerent ei.</i>	<i>Sequitur nos revera Moses doctus.</i>
fluachon tho ginoto:	260.	<i>Implemus legem ejus, et volumus hunc vitare.</i>
„ ⁶⁴ Thu sis ⁶⁵ iungeron sin, „thaz queme ouh thir in muat thin,		<i>Nos scimus omne id optime, quod Deus ad Moysen locutus.</i>
„Bimidan thu ni unolles, „suntar thu imo folges.		<i>Namque aperuit ei plene suam animi sententiam.</i>
„Folgen uuir in uuara	265.	<i>Unde hic vero est, de hoc nihil nobis certe quicquam notum est.</i>
„Moyfeses lera.	<i>Nos Moysi discipuli erant.</i>	<i>Jam scimus nos revera Istius conditum:</i>
„ ⁶⁶ Fullen ⁶⁷ uuiized sinan, „ioh uuollen thesan midan.		<i>Si tu inspicias animum, inde non est verbum bonum.</i>
„Uuir uuiizun ⁶⁸ alle thaz ginah, „thaz Got zi Moyfese sprah.	270.	<i>Siquidem fluduerunt vehementer id, ut ipsi maledicerent.</i>
„Joh ougt er imo follon „then sinan muatuuillon.		<i>In reſto (vero) sensu vergat nobis id in bonum,</i>
„Uuanana ⁶⁹ ther aur ist, <i>thanc eorum actioem.</i> „thes uuiht uns far io kund n'ist.		<i>Ut nos possumus leti esse serui ejus.</i>
„ ⁷⁰ Nu uuiizun uuir in uuara „sines selbes fuara.	275.	<i>Carpit ille eis tunc eloqui ipsum Evangelium,</i>
„thanne n'ist thaz uuort guat.		
Uuanta uuantun harto thes, thaz sic'mo ⁷¹ batin ubeles.	280.	
In rehtemo muate, erge uns iz io zi guate.		
Thaz uuir io muazin blide uuefan skalka sine.	285.	
Bigond er in tho redion selb these Evangelion,	Joh	

60) Verſ. 240. *nuiz* habet uterque Codex.61) Verſ. 251. Uterque Codex *zui*, ad quid, quem in finem. Scherz.62) Verſ. 252. reddo: *Fideli forte in mea observatione, quantum observo. Odo idem est* *forte patet* ex II, 14, 97. Sic. Scherz.63) Verſ. 257. Cod. uterque: *intraſſen* 2: quod idem est ac: *rumpebantur*. De iratis non rare dicitur alios *rumpi*, ſic *herſen* vor *zorn*. Notum est illud Poeta: *Rumpitur ut illa Codro, fraſt pro: rumpebatur* occurrit in Verſione Tatiani cap. 19. §. 7. *fraſt thas ira neſſi*, rumpebatur rete eorum. vid. Paliben. ad illum Tatiani locum p. 344.64) Verſ. 261. Cod. Viad. *Thu ſi*, i. e. tu es. Scherz.65) Verſ. 262. *juugero*, ita legitur in utroque MSc.66) Verſ. 267. *uuiized* Cod. Viad.67) Verſ. 269. *alle thaz ginah*, reddo: *Omnes rem. omne id.*68) Verſ. 273. *therer*, uterque Codex.69) Verſ. 277. Cod. Viad. habet: *Ni*. Omnino bene: nam exprimere vult Otfridus verba Judaeorum in S. Scriptura occurrentium: *Hanc autem actioem*. Unde hic & ſeq. verſus ita ſunt vertendi: *Non ſcimus vere ipſius iter i. e. Unde veniſt. Joh. IX, 29. Tunc in ſeſequ, videri iſci.* Scherz.

70) Verſ. 277. Hic alloquitur Noſter Leſtorem, ei indicando, quod verba Judaeorum hac ex peſſimo profluerint animo. Scherz.

71) Verſ. 280. Conſentiant MSS. ſed dubito, an non legendum: *datu*, facerent Scherz.

Joh mit theſen ⁷² redion
 ſie ofono bredigon : <sup>in hoc enim mirabile
 eſt quia notabile</sup>
⁷³ Thaz iſt, quad er, nu uuuntar,
⁷⁴ „ thaz ir n'irknahet then man. 290.
⁷⁵ „ Ther mir ſo fram gliubta,
⁷⁶ „ thi uougun mir inliuhta.
⁷⁷ „ Uuer horta er io thaz gimah,
⁷⁸ „ ioh funnun er ni gifah.
⁷⁹ „ Thoh ⁷⁹ ſcouet ir nu alle, 295.
⁸⁰ „ ⁸⁰ the'ih ſih al ſos ih uuille.
⁸¹ „ Niucheizit mir iz muat min,
⁸² „ ni ther fon Gote ſculi ſin.
⁸³ „ Er alles uuio ni thenkit
⁸⁴ „ ther ſulih uuerk uuirkit. 300.
⁸⁵ „ Giuuiſſo uueiz thaz unſar muat, <sup>Scherz. quia pre-
 catores Dili non
 audis.</sup>
⁸⁶ „ uuio Got then ſuntigon duat.
⁸⁷ „ Thaz er ſe far ni horit,
⁸⁸ „ ouh uuiht ſih ⁸⁸ zin ni kerit.
⁸⁹ „ Er aaur themo ⁸⁹ liubit, 305.
⁹⁰ „ ther ſinan uuiſſon uabit.
⁹¹ „ Joh themo iſt io ginuati,
⁹² „ ther uouner in ther guati.
⁹³ „ Leſet alle buah thio ſin,
⁹⁴ „ ni ſindit ir in uuar min, 310.
⁹⁵ „ Fon eriſſera ⁹⁵ uuorolti <sup>A ſerulo non
 eſt audient.</sup>
⁹⁶ „ therer io ſulih uuorahiti,
⁹⁷ „ Er ouh mit ⁹⁷ horo uueiz biklan.
⁹⁸ „ ni gieifſota er thaz uuorolt man.
⁹⁹ „ Thaz det er ouh tho ſuntar, 315.
¹⁰⁰ „ the'iz uuari mera uuuntar.
¹⁰¹ „ Sic ¹⁰¹ irbulgun ſih in uuara
 thera fronisgun lera,
 Thero ſconero uuorto,
¹⁰² „ ſus ſprachun z'mo ouh harto:
 Thu ¹⁰² biſt al honer, ^{In peccato natus es et.} 325.
 in funton giboraner,
 Mit allen unredionon
 thu unſih thanne bredigon?
¹⁰³ „ Sie'nan

*Et his ſermonibus
 eis publice predicare:
 Hoc'ep, dixit, jam mirabile,
 quod uoi nescitis hunc uirum.
 Qui mihi adeo placet,
 oculos mihi illustravit.
 Quis audiret antes hoc factum?
 Et sol ante non uidit.
 Tamen uidetis uos jam omnes,
 quod ego uideo quicquid uolo.
 Non dubitat mihi hoc conscientia mea,
 (quod) non hic a DEO debeat eſſe.
 Omnis quomodo non conetur (aggreſſatur, preſtet,
 ut omnipotens)
 qui hac opera facit.
 Certo ſciſt hoc noſtra conscientia,
 quomodo DEUS peccatoribus facit.
 Quod eos omnino non audit,
 Et nequaquam ſe ad eos uertit.
 Ipſe uero cum diligit,
 qui ipſius uoluntatem facit.
 Atque hinc eſt propitius,
 qui manet in bono.
 Legite omnes libros, qui extant,
 non inuenitis, per fidem meam,
 A primo mundo (primordio mundi)
 qui tale operatus,
 Ut etiam lato ſciſet illuere (hoc eſſectu)
 non audiret antes hoc mundi homo.
 Hoc egit iſte (Chriſtus) etiam jam ſolus
 ut id eſſet magis mirandum.
 Iſti indignati profeſſo
 de hac publica doctrina,
 De his pulchris uerbis,
 Itaque locuti ad ipſum etiam duxerit:
 Tu es totus calumniator,
 in peccatis natus,
 Cum omni irrationabilitate
 tu nos tamen doces?*

III

- 72) Verſ. 287. redion Cod. Vind.
 73) Verſ. 292. redde: Qui mihi rem adeo gratam pra-
 ſtitit, de uoce: Iubet ſupra jam dixi. Scherz.
 74) Verſ. 294. Cod. Vind. pro: ioh habet: ib. Unde
 redde: Ne quidem ſolem ego antes uidi. Scherz.
 75) Verſ. 295. ſcouet, Cod. Vind.
 76) Verſ. 296. Cod. Vind. legit: theih ſih al ſoſe ib
 uuille.
 77) Verſ. 297. Cod. uterque: niucheizit. Verſum hunc
 & ſeq. ſic uerte itaque:

*Non diſſendat animus meus, conscientia mea,
 quia hic ſit a Deo. Scherz.*

- 78) Verſ. 299. Wie ſalt der nicht aller vermögen, der
 ſolches uuerk thet? Schiller. Aſt ita experimen-
 dus uidetur hic uerſus cum ſeq.
*Iſte (uimus meus) non recordatur, ali-
 cuius,
 qui tale opus fecerit. Scherz.*
 79) Verſ. 304. Uterque Codex: zi in.
 80) Verſ. 307. liubit redde: Amorem exhibet; benefi-
 cis, res gratas praſtat. Scherz.
 81) Verſ. 311. Cod. Vind. uuarolti.
 82) Verſ. 313. Uterque Codex: mit boranne iz biklan,
 huoc & ſeq. uerſum redde:
*Et lato id (oculos cecox) obliuſi ſc. cum
 reſtoratione uisus,*

OTFRID. PARS I.

*non expertus eſt hoc Homo mundi, ul-
 lus. Scherz.*

- 83) Poſt Verſ. 316. hic omiſit B. Schilterus, humano
 lapſu, uerſus quatuor, quos non tantum MSS.
 ſed & ipſa Editio Flacianus habet: Illi ita ſonant:

*Iſ ſages id hiar ubar hi,
 et audiri theuer Göttes drüt,
 Tu ino quami ouh ſuntar,
 ni dater ſiub uuntar.*

Pro: dater Flacius habet: dati er. Illos autem
 ſic uerto:

*Dico uobis clare place,
 niſ eſſet hic Dei amicus,
 Ab ipſo uenſſet etiam ſingulariter,
 non ſciſſet ille hoc miraculum.*

Margini uerſus primi ex his in utroque Cod. ad-
 ſcriptum eſt: Niſ eſſet hic a DEO. Scherz.

- 84) Verſ. 321. & ſeq. hac ratione uerto:
*Iſti iratebantur profeſſo
 ob egregiam (hanc) doctrinam.
 Scherz.*

85) Verſ. 324. Aptius: Ita loquebatur ad eum duxerit.
 Scherz.

86) Verſ. 325. bower, mallem reddi par: infamis. Non-
 iſtus uirpatur pro infami infra IV, 1, 80. Homida
 pro ignominia ſupra III, 12, 12. Scherz.

D d 2

87) Verſ.

87 Sic'nan sliumo tho in uuar
 89 uuarfun uon in uz far. 330.
 Er iro sid zinoti
 iamer tharbeti,
 90 Joh er bi thaz mari
 firmeinsamot uuari,
 Jamer giscedan,
 uuant er det in dagleidan. 335.
 91 Throhtin the gihorta, Andrō: Jēsus quia
 expectat eum.
 uuoio er thar 92 uuernota,
 Joh er bifand iz allaz,
 thaz sic 93 firuuirfun 'nan bi thaz. 340.
 94 Druhtin inan tho gifah,
 er selbo far tho 95 z'umo sprah,
 96 Ther sēla det er gimeini,
 thes lichamen heili: Te credis in filium Del.
 „Giloubistu in then Gotes sun, 345.
 „ther quam fon himile herafun?
 Gab er antuuerit tho,
 uuas thes gisunes filu fro:
 Uuer ist iz, quad er, Druhtin, 96
 the'ih mit giloubu uuerde sin? 350.
 Er selbo so fo iz dohta
 siconon es girihtha.
 „97 Ist iz in ala nahi, Et vidisti eum.
 „thaz thu 'nan gifahi.
 „Joh ist, giloubi thu mir, 355.
 „ther hiar sprichet nu mit thir.
 98 Jah ih, quad er, Druhtin, duan,
 Giloub ih fisto in thinan duam.
 99 Framhald hial tho tharafun
 ioh betota then Gotes Sun. 360.
 Sic ahtun sin zi noti
 bi fuslicho dati.
 Then nid gideta ouh mera
 thiū filu hoha lera.
 Sar 100 after then meinon Joh. 10, 21. 365.
 so uuoltun sic'nan steinon.
 Thaz uuard al io thuruh thaz,
 uuant er in zalta uuer er uuas.
 Mit uuorton iz gimeinta,
 mit zeichonon giscedinta 370.
 Al thaz iro fruma uuas,
 sic ni ruhtun bi thaz.

*illi cum altitatem profecto
 eiecissent a se foras,
 Ut eorum (communione) abiunde necessario
 perpetuo privatus esset,
 Atque ut eo ipso publice
 excommunicatus esset,
 Perpetuo abscissus,
 Namque fecerat iis magnam molestiam.
 Dominus tunc audiuit,
 quomodo is, ubi fuisset citatus,
 Atque cognovit id omne,
 quod eiecissent eum ob id.
 Cum Dominus eum post videret,
 Ipse statim ad eum dixit,
 Anime (que) fecit illuminationem,
 corporis integritatem:
 Credite in DEI Filium,
 qui venit de caelo hac?
 Dedit responsum tunc,
 eratque ob visum multum letus:
 Quis est ille, dixit, Domine,
 ut ego per fidem suam suus.
 Ipse prout decebat,
 pulchre docebat:
 Est ille in proximo,
 ut ipsam cernas.
 Atque est, crede mihi,
 qui hic loquitur iam tecum.
 Confiteor ego, dixit, Domine, facere,
 credo ego firme in tuam potentiam.
 Supplex precidebat tum deorsum,
 Et adorabat DEI Filium.
 Illi (vero Iudei) persecuti sunt ipsam (Jesum) anxie
 ob hoc opus.
 Invidiam faciebat quoque majorem
 illa multum alta doctrina.
 Statim post illam concionem
 volebant ipsam lapidare.
 Hoc factum est omne propterea,
 quia Ipse eis retulit, qui esset.
 Verbis id docuit,
 signis ostendit
 Omne quod in stile erat,
 isti non curarunt de hoc.*

SPIRI-

87) Verf. 339. Margo Cod. utriusque habet: *Ejecerant eum.*

88) Eod. Verf. Cod. Vind. *se inas.*

89) Verf. 330. *auarfun fion.* Codex uterque habet.

90) Verf. 333. mallem reddere: *Atque propter hanc relationem,* seu famam ab ipso sparsam. Scherz.

91) Verf. 337. lege: *Drastis* quod & MSS. & Flacius habent.

92) Verf. 338. *uuernota* redde: *pugnauerit*, contendit sc. cum Iudeis. Conf. II, 9, 117. & III, 23, 75. Scherz.

93) Verf. 340. *firuuirfun*, Cod. uterque.

94) Verf. 341. uterque Codex habet: *zi ina.*

95) Verf. 343. *hunc* & seq. ita expono:

*Anima dedit communionem
 Corporis solatis.*

i. e. Animam quoque occasione sanitatis corpori dante, dum illud a caritate liberavit, sanavit. Scherz.

96) Verf. 349. Margo MSS. *Quis est Domine?*

97) Verf. 352. Uterque Cod. iz *ist*. Hunc versum reddet: *illud est in propinquum.*

98) Verf. 366. redde: *Afferre*, dicat. *Domine*, facere sc. illud i. e. asserere me credere. Scherz.

99) Verf. 379. *framhald*, Pronus, redde.

100) Verf. 365. redde: *Statim juxta mores seu malorum voluntatem.* Gloss. Keron: *after*, secundum i. e. juxta. Scherz.

SPIRITUALITER.

CAP. XXI.

Firlhe mir nu selbo Christ,
Ther unfer liobo Druhtin ist.
Thaz ih nu hiar gimeine,
uuepan ther man bizeine,
Ther blinter uuard giboraner,
ioh uuiht ni mohta * sehen er,
Er ther * suntlofo man
thaz horo in thiū ougun gidan.
Er er * zi thiū gisarta,
mit hanton sinen ruarta
Thes betalares * ougun,
thaz er sid mohti scouuon.
Allaz man kunni
thaz thulta grozo grunni,
Ouh ubar manag ubilaz,
finstarnilli seraz.
Sunta filu suaro,
thaz egen ih thir giuaro.
Ni liazan se unsh fruouon,
thaz rehta liocht biscoouon.
Thiu bliuti uns, uuan'ih, uuurti,
fon Adames giburti.
Ouh mennisgon allen
fon suntan then uuir fallen.
Gish tho Druhtin * noti
thio untero armuati,
Thio blintun giburti,
Er uns ginadig uuurti.
* Nothe iz ih hiar thaz,
uuant es rathoni uwas,
Laba noh gizami
fon imo uns iz ni quami.
Tho uuard thaz uuort sinaz
zi liehamen gidanaz,
Zi seisges * giseistin
mit allen sinen krestin,
* Tho er * zi thiū iz gisarta,
mit sulichu unsh ruarta.
Mit sineru giburti,
the'iz uns zi frumu uuurti.

Largiatu mibi nunc Christus,
qui noster dilectus Dominus est.
Ut ego nunc hic doceam,
quem hic homo designet,
5. Qui cecus fuerat natus,
et quicumque non poterat videre,
Antequam peccati experti Vir
lucem oculis illerit.
Antequam ipse eo rem influerit,
10. manibus suis tetigerit
Mendici oculos,
et deinceps posset videre.
Omne humanum genus
tulerat magnas calamitates,
15. Etiam prater varia mala,
tenebre miserabiles.
Peccata multum graua,
(hoc dico tibi pro vero)
20. Non permittebant nos gaudere,
reclum lucem conspiceret.
Caritas haec nobis, credo, contigit,
ex Adams generatione,
Et hominibus omnibus
25. a peccatis, quibus cadimus.
Vidit Dominus sollicite
hanc nostram miseriam,
Hanc cecam natiuitatem,
ipse nobis propitius factus.
30. (tunclo hoc ego hic ipsum,
namque hoc calumnia esset,
(Quod) salus nec gloria
ab ipso nobis haud ueniret.)
Igitur fuit uerbum suum
35. incorporatum (ad corpus redactum)
Ad carnis negotia.
cum omnibus suis uiribus.
Cum ideo hoc influerit,
(ut) eo ipso (corpore) nos tangeret.
40. Suis natiuitate,
ut id nobis in salutem pergeret.

Thic

Hoc

Ad CAP. XXI.

- 1) Verf. 6. *sehen er*, uterque Codex i. e. *videre perperam*. Scherz.
- 2) Verf. 7. Cod. *Caslar. suntlofo*.
- 3) Verf. 9. uterque Cod. *si the' iz*. Mallem huic & seq. uerbum ita exprimere:
*Prisquam eo id (rem) perduxit,
ut manibus suis tangeret. Scherz.*
- 4) Verf. n. Cod. uterque: *egon*.
- 5) Verf. 26. *noti reddo*: *Necessitatem*, infelicitatem. Scherz.
- 6) Verf. 31. *Leilio corrupta uisa*. Absque MS. forte sic tentanda restitui: *Ni the' ib' hiar the'at*, nihil quicumque hic ego proficio, utilis sum, progredi possim. vid. Glossar. in *Diabon*, & *Thion*. Sed nihil dum tuto, nisi quod *Nathe* una vox est, alias *Notte*, vid. Glossar. v. Not. §. VIII. *Schäfer*. *Modola omnino indiget hic textus*,

quam etiam afferunt Cod. Vind. & Vat. utpote in quibus quo hi uerfus ita leguntur:

*Nai heiz ib' hiar the'at,
namta et rai the' ni gadi,*

Unde apparet hos duos uerfus sum duobus frequentibus ita esse transferendos.

Necessitatem apello hic (§. 31.) id: sc. Humanum conditionem

si quidem ea in re auxilium saltem ad-

ferret.
Refellio neque refrenatio sc. mali

ab ipso (DEO) nisi nobis illud uenisset.

Scherz.

7) Verf. 36. Cod. Vind. *giseistin*.

8) Verf. 38. & seq. ita sunt reddendi:

*Cum eo id (rem) perduxisset,
ut hac ratione nos tetigeret. Scherz.*

9) Verf. eod. Cod. Vind. & Vat. *si the'iz*.

D d 3

10) Verf.

Thie daci uns uuola dohtun,
 ioh sid gisehan mohtun,
 10 In liuchte giuuisse
 " fon themo alten finstarnisse,
 Mannlih nu loufe
 zi themo sconen doufe.
 Thara innan Christus tho " uuanta,
 " ioh selbo thara fanta.
 Uuizist thaz in ala uuar,
 thaz uuazar heizit ouh " fo thar.
 Uuanta " kristes uueltit,
 ther hera uuard gisentit.
 Ni uuurti man niheiner,
 fon sunton sinen heiler,
 Ther fater 'nan ni santi,
 ioh hera in uuorolt " fruanti.
 17 Inliht er unsih filu fram,
 ioh er hera in uuorolt quam,
 Thaz uns thiu sin guati
 thiu ougon indati.
 Thaz uuir thaz irknatin,
 uuara uuir gangan scoltin.
 18 Petlin in girihti,
 zi sineru eregrehti.
 Joh uuir 'nan muazin scuouon
 offenon " ougon.
 Indanemo annuaze,
 thaz uns iz uuolla sizze.
 Ofenemo muate,
 theiz uns irge zi guate.
 Mit thes herzen ougon
 muazin iamer scuouon, Amen.

*Hoc opus nobis bene profecit,
 Et deinceps videre possumus.*
 45. *In luce certi,
 ab antiquis tenebris,
 Quilibet nunc currat
 ad pulchrum baptismum,
 Tibi Christus praesidet,
 50. Et ipse eo missus.*
*Scitote hoc per omne verum,
 unda vocatur quoque ita.*
*Namque Christus praesidet,
 qui hac fuit missus.*
 55. *Non fuisset quisquam neque ad unum
 & peccatis suis sanatus,
 Pater Ipsum ni misisset,
 Et hac in mundum, Salvatorem.*
 60. *Illuminat ille nos multum valde,
 atque hac in mundum venit,
 Ut nobis illa sua bonitas
 oculus aperiret,
 Ut id cognosceremus,
 quorsum ire deberemus.*
 65. *Mendicare recta
 ad ejus glorificationem.*
Et nos ipsum possumus videre.
apertis oculis,
 70. *Aperta facie,
 ut nobis hoc bene congruat.*
*Aperto animo,
 ut nobis vergat in bonum,*
Cordis oculis
possumus perpetuo conspiciere, Amen.

Falsa

- 10) Vers. 45. lege junctim: *Inlihte giuuisse, illuminati certe.* Scherz.
 11) Vers. 46. reddo: *Ab antiquis tenebris* sc. liberi. Scherz.
 12) Vers. 49. forte: *auulta*, ut mox: *aueltit*. Schiller. Noo opus correctione. Cod. uterque habet: *Thara inan Christ the annata*; i. e. *Deo illum* (concom) *Christus vertit* b. e. ire iussit. vid. cap. 20. §. 10. Scherz.
 13) Vers. 50. reddo: *Et ipsum eo misit.* Scherz.
 14) Vers. 52. *fo thar*, corruptum; nec absque ope MSS. emendandum facile. An Jordan! Schiller. MSS. habent: *fo thar*. Ego hunc versum ita reddo:

*Hae Aqua (Baptismi) etiam appellatur fons
 isti, sc. aqua illa, qua Caeus usus est,
 fuit appellata.*

Nempe Silas, quod ut S. Johannes IX, 7. explicat, idem est ac: *anacrisis*. *Missus.* Scherz.

- 17) Vers. 17. *Krist es*, disjunctim exhibent MSS. nostra. Unde clarius hic versus reddi potest: Si-

quidem Christus illi (aqua Baptismi) praesidet. Scherz.

- 16) Vers. 18. *fruanti*, lege: *franti*, h. e. *justum*, prudentem, salutarem. Schiller. Imo lege ex utroque Cod. *uuenti*. Itaque hunc versum sic transfer: *Et hac in mundum verisset*, h. e. *ablegasset.* Scherz.

- 17) Vers. 19. *Inlihte*, mallem reddere, *illuminavit*, Scherz.

- 18) Vers. 65. lege ex MSS. nostris: *Pedis*, viarum. Occurrit etiam vox infra in Lib. V. in Epil. ad Harmutem & Werimbertum §. 13. ubi dicit:

*Rikti pedi mint
 ther fu thie drita thine,
 Dirige vias meas
 eo, ubi sunt fideles tui.*

expono autem §. 65. ita: *Viarum in reſtitutionem.* Scherz.

- 19) Vers. 68. Cod. Vind. *ougon*.

- 20) Vers. 70. Uterque Cod. *auella*.

Facta sunt Encenia. Joan. 10.

CAP. XXII.

Gistuant in thera nahi
thes Gotes hufes 1 uuihi.
Thiofelbun hoho ziti
Firotun thes liuti.

1 Ther Evangelio thar quit,
the'iz uuari in 1 uuintiriga zit,

Thifu dar ubaral,
thia ih iu hiar nu fagen skal.

Giang tho Druhtin innan thes
in porziche 4 thes hufes.

Ther namo detaz mari,
er Salomones uuari.

Thaz mohza sin in uuari
thuruh fina ziari.

Thaz man zichiu 'nan zelita,
then namon imo iruucilita.

Thic Judeon 'nan 1 bißuantun,
ni uuestun uuaz sic 6 fuarun,

Sprahun zi imo 7 in farun,
so sic giuuoan uuarun.

„uulo lango fo firdragen uuir,
„thaz thu unth 8 spenissus zi thür.

„Sus nimis 9 einizzen,
„uul du iamer thes iruuzzen.

„Oba Christus 10 si namo thin?
„thaz laz thanne ofanaz sin.

„Thaz gizei uns hiar nu far,
„thaz uuir uuizzen thaz uuar.

„Ob ih iz fagen, quad er, iu,
„ir nigiloubet thoh bi thiu.

Istabat in proximo
Templi dedicatio.
Hoc festum tempus
seruabantur homines.

5. Evangelista hic dicit,
quod fuerit in hyemali tempore,

Hoc festum per omnia,
quod vobis hic nunc dicere debeo.

Ambulabat ibi Dominus interea
in porticu domus.

Nomen factu manifestum,
(quod) Salomonis fuerit.

Hoc poterat esse reuera
propter eius ornamtu.

Quod ad illam cum reuerent,
hoc nomen ei elegerat.

Judei ipsam circumdederunt,
nescientes quid tentarent,

Dixerunt ad ipsam per iustitiam,
ut coniecti erant.

Quandiu sufferamus nos,
quod tu nos suspicatis de te?

Ita capis solus utilitatem,
(si) eis perpetuo id ignorare: (relare.)

An Christus sit nomen tuum?

hoc sine deinceps manifestum esse.
Hoc dic nobis hic iam tandem,

ut nos sciamus quid vocemur.

Si ego id duxero, responde ipse vobis,
vos non credatis tamen propterea.

Non

Ad CAP. XXII.

1) Verf. 2. Encenia. Gothus ad verbum Græcum:
Ιερινγία, ex in, in, & nigo, novus, qua-
si dicas: renovatio Dedicatōis. Anglo-Saxo:
Tempholunga, ut Noller. Schler.

2) Verf. 5. Ther Evangelio verte: Evangelium. Supra
idem versus occurrebat II, 14, 17. adde I, 1, 226,
& V, 8, 44.

3) Verf. 6. uuintiriga, uterque Codex.

4) Verf. 10. malle reddidit: in porticu Templi. Her,
ut 10, 10, a nostro usurpatur pro Templo plu-
rimis locis. Scherz.

5) Verf. 17. Sic & Anglo-Saxo: 1. hysoden. Schler.
Ad marginem huius versus uterque Cod. habet:
Circumdederunt Judei. Cæterum conf. Junius in
Glossar. Gothico: v. hysandaa. Scherz.

6) Verf. 18. Cod. uterque & Flaciana Editio: faarten
i. e. agerent. Scherz.

7) Verf. 19. Aptius: in dolo, delosif. Scherz.

8) Verf. 22. Spenissus, verbum suspensum, exprimit
Latium: tolli. Kero: si hyspentes, suspenditur.
Gothus hic 1 habet, suspendis. Anglo-Saxo:
geiff. Sed disjunctim legendum: Spenis fas, su-
spendis ita, adeo fct. Fræherus: ita legendum:
Thaz tha mæst spenis fas zithir (fas, ista)
fas nram einizzen.

Schler. Spenis fas, habet utrumque MSC.
Scherz.

9) Verf. 23. Fræherus sine dubio ex MSC. fas nimis
ein mizen: sic capis solus utilitatem. Schler. Cod.
Vat. habet: Sas nimis ein izzen. Cod. Vind. legit:
Sas nimis einizen. Arbitror per signa distillationis

hunc & prioris, ut & sequentis versus textum
ita esse iuvandum:

thaz tha mæst spenis zi thir
Sas nimis, einizen
uul du iamer thes iruuzzen.

Spenis idem est ac: allicius persuadendo. Ita spe-
nit occurrit supra II, 4, 173. in Glossis Florentinis
(quas debet liberalitate illustra Viri DN. AN-
DERSONE, Civitatum Hanseaticarum ad Tracta-
tus Pacis Rastadensis & Emdenæ ut & ad Regem
Christianissimum quondam Legati, nunc vero Rei-
publicæ Hamburgensis Consuli meritissimi, Pa-
troni mei magni, viri ut in suis, ita & in his
studii versatissimi) legitur: Spennare, allex, per-
suasor. Spennu, pro Persuasionibus supra habui-
mus II, 4, 22. adde infra IV, 37, 43. Gl. Keronis:
Spanas, suggere. Ibi tamen legendum: sugge-
rere, kesspennia, festinationibus, aut spanas, suscebi-
mus, in Verf. Tatiani cap. 223, §. 3. conf. Pächten, ad
Tatian. p. 387. Gothi: Spana idem est ac: pellicere,
seducere, cernere. vid. Verellum in Ind. Lingua.
Goth. h. v. Nimis, significat: tolli, auferi, rapin.
Da nimist. Einizen est nostrum einizen, solus.
iruzzen est fere, sapere, pro 1 sapere usurpatur
supra III, 1, 45. Unde hos versus ita transferen-
dos iudico:

Quod vos allicias, ad te
Ita tollas, fides

viam semper hac in re sapere, seu id
scire. Scherz.

10) Verf. 27. Margo utriusque Codicis habet: Si tu es
Christus, dic nobis palem.

11) Verf.

„Ni firimicit iuer muat,
 „thanne ih iu zellu thaz guat.
 „Thiu uuerk thiu ih uuirku innan thes
 „in namon fater mines,
 „Irgheht io gilicho,
 „mih filu follichu.
 „Ir ni giloubet thoh thiu halt,
 „thaz ist iu ofto gizalt,
 „Giouiffo ni birut ir,
 „thero ih iruellu zi mir.
 „Thie ih zi thi u gizzellu.
 „Thie eigan min io minna
 „ioh horent mina flimma.
 „Ih ouh sic irkennu,
 „ioh folgent mir mit minnu.
 „Gibu ih ouh in uuar min
 „thaz euuini ga lib in.
 „Ni ir fruuendent sic in euuon,
 „firmident ouh then uueuuo.
 „Sint falfo ana enti
 „in mines felbes henti.
 „Ni nimit se mennisgen haz,
 „Giouiffo uuizit ir thaz,
 „Unz anan uuorok enti
 „fon mines fater henti,
 „Thes fater min mir gihuffa,
 „the ist alles guates furiffa.
 „N'ist thaz lih io giebono
 „thera finera giffi frumono.
 „Ih inti facer min,
 „io thiu euuini gi fin.
 „Ni mit uuui iuer nihein,
 „ist unfer zuocio uuefan ein.

Ther

*Non percipit exister intellectus,
 „eisi ego vobis predico salutem,
 Opera, quae ego operor interea
 in nomine Patris mei,
 35. Profitentur utique praeiter
 me multum plene.
 Vos non creditis tamen eo magis,
 hoc est vobis saepe dictum,
 Certe non estis vos,
 quos ego eligo ad me.
 Quos ad hos (discipulos meos) accenso,
 atque seorsum mihi seligo,
 Qui habent mei dilectionem
 atque audiunt meam vocem.
 40. Ego viciſſim eos agnosco,
 Et sequantur me cum amore.
 Largior ego quoque per fidem meam
 Aeternam vitam illis.
 Non peribunt illi in aeternum,
 evitant quoque infernorum.
 Sunt firmi (tati) atque cessatione,
 in meis propriis manibus.
 Non eripit eos humanum adiuv,
 (certo scitis hoc)
 45. Uique ad mundi finem
 de mei Patris manibus.
 Quod Pater meus mihi dedit,
 illud est omnium bonorum optimum.
 Non est quod se aequet
 huic suo dono optimo.
 50. Ego Et Pater meus
 atque aeterni sunt.
 (Non sicut vestrum nec amos)
 est nostra duorum essentia una.*

Populus

- 11) Verſ. 32. *thanne* mallem reddere: *quando, tunc* cam. Scharz.
 12) Verſ. 37. in margine utriusque MSC. est: *Vos non creditis, quia non estis ex ovibus meis.*
 13) Verſ. 41. *the* Cod. Vind.
 14) Verſ. 47. *Giuh.* Cod. Vind.
 15) Verſ. 49. *fruuendet.* Vitium subacti, locutio enim est in prima, non tertia persona; *fruuendet* itaque legendum aut: *fruuense*; aut in plurali: *fruuendunt*, perant; quod malim. Schiller. Miror hunc notum; cum in Flaciana Editione clara sit: *fruuendunt*, quod significat: *peribunt.* vid. III, 8, 83. & III, 6, 93. & II, 17, 14. Margo utriusque Cod. habet: *Non peribit in aeternum.* Scherz.
 16) Verſ. 37. pro: *gionffa*, quod Flacianus habet, lege: *gihuffa*, dedit. Ceterum sequitur Auctor Lectiorem & interpretationem Vulgatae, sicut & Anglo-Saxo: *Das ist ein Fuder mit feidre in merre thone we enig other thing*, i. e. id, quod meus Pater mihi dedit, est plus quam alia alia ras. At Gothus, secutus Graecum fontem: *Alta meini thatei fragis mi*, *maizo allam ist*, Pater meus, qui dedit mihi, maior omnibus est. Schiller. Nulla hic medicina opus est, *gionffa* bene huc quadrat; significat enim idem ac: *dedit, concegit*; infra V, 25, 196. & seq. Nolter:

*Si qualicubi thea duffi
 thiu mir tobi is gionffi.*

*Sit gloria Gratia,
 quae mihi certe hoc induit, dedit.*
 Anglo-Saxonibus *grannem* est: dare, concedere. *llenuu*, ex gratia dare, donare. vid. Hickes. in Thes. LL. Sept. Tomo I. in fin. p. 74. & p. 90. *Engli*, quod in allegato Otfridi loco occurrit,

est gratia. Gloss. Keroni: *Engli*, gratia. Gothi: *Angli*, Amor, Gratia Island. *Aeg*, Amor Islandam *ang* significat *amo*, faveo. Scherz.

- 17) Verſ. 60. Mallem reddere: *Si dei utilitati, praestantiae.* vid. Supr. II, 7, 12.
 18) Verſ. 63. *Althab*, quod Flacianus habet, vox suspecta, sensus tamen apertus; legendum videtur: *mit aui*, quomodo. ut supra II, 5, 3. Schiller. *Althab* arbitror esse idem ac: *Vodysium*, *mit aui*. Plebs Alatica pro: *mit aui* adhuc hodie dicit: *mit aui*. Sana *mitab* habet, praeter Editionem Flacianam, uterque Codex. Scherz.
 19) Verſ. 64. pro: *Uasir*, uterque Codex habet *Uaker*; quod est Quasir, adeoque usurpator, quando de duobus sermo est; ceu recte observat Celeberr. Hickesius in Thes. Linguar. Sept. in Gramm. Francico-Theotica. pag. 29. Ubi, ad probandum hoc, notabilem affert locum. Islandi simili ratione de duobus personis, usurpant *ackar*, *eckar*, pro: *noſter*. vid. Ruolphi Dictionariol. Island. voce: *eckar*. Gothi: *Uakir*. Noſtri de duobus. vid. Junium in Glossar. Goth. voc. *Uakir*. Versum autem hunc cum priori ita canſco transferendos esse:

*Non vobiscum, vſtrum alio, sc. unus sum,
 est (autem) vſtrum duorum (DEI
 Patris & mei) essentia una.*

Stadenius in Examine vocis *ist* subiecto Explic. Verb. Bibl. Germ. p. 172. ita hoc verſus reddit: *Ist verbeia es keinen anſer aui, anſer baidir waſen ist eini*, quam explicationem admitterem, si pro: *mirum* haberat Otfridus *biab*. Scherz.

20) Verſ.

Ther liut this spracha al firdruag, unz sin uoort cho thes giuuuag.	65.	<i>Populus hanc sermonem omnino tolerabat, usque diem ejus Verbum tunc hoc protulit.</i>
Tho iltun far binotin, thaz sie 'nan steinocin.		<i>Tunc festinabant statim anxie, ut ipsam lapidarent.</i>
Er gab tho mit thulti then liutin antuuurti,	<i>Respondit illis.</i> 70.	<i>Ipsae dabant hic cum patientia populo responsum,</i>
Lerta sie auz cho thaz guat, ioh kert in ¹⁰ frammor thaz muat.		<i>Docens eis iterum Bonum illud, Et verit eis porro animum (lapidandi)</i>
„ Ih ¹¹ ougt iu, quad gimuaru, „ manigu uuerk guatu,		<i>Feci vobis, dixit placide, varia opera bona,</i>
„ Fon mines Fater guati „ ¹² suazliche dati.	75.	<i>A mei Patris bonitate dulcia (benigna) facta.</i>
„ Min ahtet ir mit nidu „ thuruh thi uuerk minu.		<i>Me persequimini ex invidia propter hac opera mea.</i>
„ Iagilich bi manne, „ ¹³ mit iu uoemo steinone?	80.	<i>Quilibet virilim, (omnes ac singuli) propter quod igitur lapidabitur?</i>
„ Mit ubilemo uuillen, „ ioh muaron filu sollen.		<i>Cum mala voluntate, Et animo multum pleno.</i>
Bigondan sie sih rechan, ioh auz ¹⁴ zi imo sprechan:		<i>Conabantur isti se vindicare, Et iterum ad ipsam dicere:</i>
„ Ni duen uuir bi thia guati chir thaz uuidarmuati.	<i>15 De homo non lapidamus Te.</i> 85.	<i>Non facimus de isto homo tibi hanc aduersitatem.</i>
„ Uuir duen iz mer thi ualt, „ uanta sprichst thaz ni scalt.		<i>Nos facimus eam magis ideo quia loqueris, quod non debes.</i>
„ Thu bist man einfolt, „ ¹⁶ thu quisthu uuefes auz Got.	90.	<i>Tu es homo simplex, tu dicis autem (quod) sis Deus.</i>
„ Ebonot ¹⁷ thin unfruati „ sih Druhtines guati.		<i>Aequat tua soliditas se DEI bonitati. (Attestati)</i>
Uoser Druhtin ni thi u min sprah thaz rehta thar ¹⁸ z'in,	<i>Respondit illis.</i> 95.	<i>Notus Dominus nihilominus loquebatur resiliam tunc ad eos,</i>
Er sie thar tho manota, uuz thes ther ¹⁹ uuzod sageta:		<i>Ipsae eos tunc aduocabat, quid de hoc Propheta dixerit:</i>
„ ²⁰ Juo buah, quad, uueizen, „ thaz man ouh Gota heizent.		<i>Vestra Biblia, dixit, demonstrant, quod etiam Dei vocantur.</i>
„ Giuuiffo fagen ih iz iu, „ thaz man sie nennit thar zi thi u.	100.	<i>Certe dico ego hoc vobis, quod illi nominantur ibi hoc modo.</i>
„ Nu thie zi Gote sint ginant, „ thie buent hiar thiz uuoort lant.		<i>Item si isti Dei sunt nominati, (ad Deum referenti) qui inhabitant hic hanc mundi regionem,</i>
„ Then ²¹ Gotes uuoort gizaltun, uuz se ²² in io fagen scoltun.		<i>Quibus Dei serui predicantur, quod hi eis dicere debuerant.</i>
„ Ouh man nihein ni lounit, „ thaz giscrib in thar quit.	105.	<i>Neque quicumque differtur, quod scriptura eos sic vocat.</i>
Ni ²³ z'allo uuoort fristi „ si io filu festi,		<i>Quidam per omnia mundi tempora sic atque multo ferme (Dei nomine insignitus)</i>
„ Then		<i>(11)</i>

20) Vers. 72. Cod. Vind. *frammor*, & rectissime quidem. Hanc versum ita reddo: *Et verit ipsi aliterius animum sc. ad iram, & ejus effectum, lapidationem. Scherz.*

21) Vers. 77. *agta* Cod. Vind. Eod. *y. gimuat* Cod. Vind.

22) Vers. 76. *suazliche* uterque Codex.

23) Vers. 80. Hic versus corruptus est, qui exprimere debet textus verba: *Propter quod eorum opus non lapidatis? videtur legendum: mit io uoemo steinone? pro quo eorum lapides sumitis? Freherus: lege: mit iuemo steinone, vestris lapidatione. Schaller. Freheri explicatio bene se habet, nam in Cod. Casar. legitur: mit iuemo steinone, in Vatic. autem: mit iuemo steinone, Scherz.*

24) Vers. 84. *zimo* Cod. Vind.

25) Vers. 87. Margo Cod. Casareus habet: *de bono opere non lapidamus te.*

26) Vers. 90. Cod. Vind. *thie quist thes.* Cod. Vat. *thie quist thes.*

27) Vers. 91. *thirne.* Cod. Vind.

28) Vers. 94. *zi in* Cod. Vind.

29) Vers. 96. Cod. Vind. habet: *uuzod. l. e. Lex, S. Scriptura. Scherz.*

30) Vers. 97. *iuo* Cod. Vind.

31) Vers. 98. reddo: *quod homines etiam dii vocentur.* Scherz.

32) Vers. 102. Margo Cod. utriusque: *Si illos dixit Deus, ad quos sermo Dei factus est.*

33) Vers. 103. uoort, lege: *Getenauert*, Dei seruas. Propheta, ut Euaert, legis custodes. Schaller. Non opus est hac correptione. Textus bonum habet sensum, modo in MSS. nostris corrigitur. Scherz.

34) Vers. 104. ubi pro: *in io*, legendum est: *tu id.* ita autem hos duas versus transcribo:

*Quibus Dei verba indicabant,
quid ipsi eorum sane dicere debuerant.*

Scherz.

35) Vers. 106. Uterque Codex: *tu idem quist, l. e. eum de ea re dixit.* Scherz.

36) Vers. 107. *adlo l. e. 21 adlo.* Schaller.

„Then Got uuihan nanta,
 „inti hera in uuorok fanta. 110.
 „Gab sine 17 fegana alle
 „in inan filu folle.
 „Ir quedet, thaz thi uuoort min
 uuidar Druhtine sin,
 „Thaz ih thes 18 giendu, 111f.
 „mih Gotes Sun nennu. *Si enefacio opera
 Patris mei.*
 „Nu duan ih sinu uuerk iu,
 „ir ni giloubet thoh bi thi u.
 „Noh ir thes ni faret,
 „ir iuih thara keret. 120.
 „Ob ih auur thenku, 41
 „theih sinu uuerk uuirku.
 „Ob ih ni bin 42 in thrati,
 „giloubet thoh thera dati.
 „Thaz ir thaz irkennet, 121f.
 „ioh ouh gilouben uuollet,
 „Thaz uuir ein sculun sin
 „ih inti Fater min.
 Fahan sic 'nan uuoltun *Quareham ergo
 cum apprehen-*
 tho sinu uuort thiz zaltun. *dit.* 130.
 Er giang far then stunton
 uzar iro hanton.
 Tho thaz uuard allaz so gidan,
 so fuar er ubar Jordan.
 43 Sie ther gifuaz so uuarin, 131f.
 unz lino ziti quamin.

(11) quem Deus Sanctum vocavit,
 Et hoc in mundum misit.
 Deditque suas benedictiones omnes
 in ipsum multum plene.
 Vos dicitis, quod Verba mea
 aduersus Deum sint,
 Quod hoc attentem,
 me DEI filium nominem.
 Nunc facio ego Ipsi opera vobis,
 vos non creditis tamen propterea.
 Nec vos id intenditis,
 (ut) vos eo converteat.
 Si ego vero cogito,
 quomodo ego Ipsi opera operer,
 Si ego non sum in valore (respectu illo debito)
 credite saltem his operibus.
 Ut hoc agnoscitis,
 Et credere velitis,
 Quod nos unum debemus esse
 ego Et Pater meus.
 Capere Ipsi Ipsi volebant,
 dum verba ejus hoc referebant.
 Ipse ibat statim eo momento
 extra eorum manus.
 Cum hoc esset omne ita factum,
 tunc velim altera Jordanem.
 Deinceps assopari erant,
 donec sum tempus veniret.

Erat

37) Verf. 111. Cod. Vind. fegma.

38) Verf. 115. Uterque Cod. givenda, quod idem est ac: fruar. vid. supra Notam meam ad I, 2, 24. Scherz.

39) Verf. 117. Cod. Casareus habet: si. Optime, uti ex textu latino, quem margo ex S. Scriptura exhibet, apparet; itaque hic versum reddi debet: Si non facio opera ejus jam. Scherz.

40) Verf. 119. & seq. mallem redditos: Neque vos id agitis, ad vos eo vertatur, i. e. ut id curetis. Scherz.

41) Verf. 121. Margo utriusque Cod. si non facio opera Patris mei.

42) Verf. 123. Uterque Codex habet: in. Vind. Cod. autem pro: thrati, habet: drati, hoc drati videtur esse a dratou considerare, meditari; quod occurrit I, 1, 85. dratta denotat cogitationem. vid. V, 23, 42. Unde verto: Si a vobis non sum considerata scilicet ob alia. Scherz.

43) Verf. 135. Sie thar, hunc & seq. versum reddo: Ibi (qui cum Christo Jordanem transierant) ibi familiariter (suaviter) vivebant.

Stadenius in Explic. Voc. Bibl. Germ. p. 176. reddit: Sie waren da freundlich bey einander, so lange seine zeit war. Scherz.

Erat quidam languens Lazarus. Joann. II.

CAP. XXIII.

E Ro ist filu * thrato
thero Druhtines * rato,
Joh * managfalt ouh manne
al zi zelenne.

* Thoh uuilluh hiar nu suntar,
zellen cinaz uuuntar.

Iz ist thaz, ni hiluh thih,
then anderen allen ungilih.

Lazarus ther guato
uuard kumig filu drato.

* Krefftigera fuhthi,
ioh grozera ummahti.

Thir zell ih hiar ubar lut,
er uuas * Christus filu drut.

Er uuas finer liobo,
thes silt thu mir giloubo.

Er uuas son kastle, De Castello Mainz.
thaz uuizun uuir ouh alle,

* Thar Martha uuas ioh Maria,
ioh heizit ouh Bethania.

* Thiz uuas, uuizit thu thaz, Maria erat quæ
uuaa Dominian.
thiu* in inbant thaz ira fahs,

Joh uuas iru thaz suazi,
mit thiu suarb si * Christus fuazi.

Uuaz mag ih zellen thir es mer,
thaz uuarun sino fuester.

Habetun Christus minna,
sin selbes * Drudinna. Minimus ad eum
sorores ejus.

Sic fantun bi then brader
zi * Christus, kunden iro ser. 30.

Uuas in thar ginuagi,
man ekrod es ginuugi.

Er ekrodi thaz uuesti,
lar zi theru fristi,

Thia ummaht * thir' thar tholeta, 35.
* then er so minnota.

Ni'st, quad er, thiu ummaht Infirmus hoc
non est ad
mortem.
so fram zi * dode imo braht.

Jo so ia ala uuari
zi Druhtines diuri, 40.

Thaz in thera ummahti
thes Gotes Sunes mahti

I Lloram est multo nimis
Domini salutorum,
Ac multipliciam, nec homini
omnia recensita.

5. Tamen volo hic jam peculiariter
narrare aliquod miraculum
id ipsum est, ne te orem,
ceteris omnibus diffinile.

10. Lazarus ille bonus
factus est aegrotus multum valde,
Gravi morbo,

Es summa imbecillitate,
Tibi dico hic palam,
ille erat Christo valde fidelis.

15. Erat ejus dilectus,
hoc sis tu mihi credens,
Erat de Castello,

quod scimus Es omnes,
Ubi Ataria erat Es Maria,
Es vocatur Bethania.

illa erat, scias hoc,
que ipsum involuit suis capillis,
Atque erat ei hoc suave,
illius deterpsit Christi pedes.

25. Quid dicam tibi amplius?
erant ejus Sorores.
Habentes Christum amorem,
ipsius fideles.

Miserant de fratre
ad Christum, nuntiantes eorum dolorem.
Erat eis jam satis,
modo ipse id perciperet,

Ipse modo id sciret
statim eo tempore,
Imbecillitatem, quam ipse toleraret,
quem ipse diligeret.

Non est, dixit ipse, hac imbecillitas
hærens ad mortem ei illata.

Imo reuera
ad Domini gloriam,
Ut in hac imbecillitate
Dei Filii potentia

30.

35.

40.

45.

50.

55.

60.

65.

70.

75.

80.

85.

90.

95.

100.

105.

110.

115.

120.

125.

Ad CAP. XXIII.

1) Verf. 1. Cod. Vind. *drate*.

2) Verf. 2. leg. *dato* & mox pro *aut*, *uob* Schilter. Uterque Codex habet: *dato*. Hunc & tres sequentes versus ita reddo:

*Honor est multum ingens
operum DEI*

*Et multiplicitas quoque hominibus
ad omnia enervanda.*

i. e. Gloriosi sunt opera Dei & ita multiplicia,
ut exauriri perfecte ab hominibus non possint.
Ere Francis honorem, Ebr denotat. Glossæ
Kerois: Ere, honorem. Hru, honore. coof.
Diecman. lo Specim. Gloss. Lat. Theot. p. m.
12. ubi primos hujus capituli versus eodem, ac feci,
modo reddidit. conf. Jun. ad Willer. pag. 16. Scherz.

3) Verf. 3. *Managfalt* est hic substantivum; eadem ratio-
ne hodie a cibus substantivum usurpamus: *Einfalt*, pro

OTFRID. PARS. I.

simplicitate; quidni ergo etiam: *Managfalt*, mul-
tiplicitatem significet? Scherz.

4) Verf. 5. *tes uuals ih*. Cod. Vind.

5) Verf. 11. *Krefftigera*. Cod. Vind.

6) Verf. 14. Uterque Codex: *Christe*.

7) Verf. 19. *mallem* vertere: *Unde*. Bethanie habo-
tur pro Petria ipsorum. vid. de Dieu ad Job. XI, 1.
Scherz.

8) Verf. 22. *redde*: *Hac posterior erat illa*. Scherz.

9) Verf. 22. Cod. Casareus: & ipse Flac. habet: *in intant*.
Unde hic versus sic est reddendus:

Qua aliquando religiosi sui crines. Scherz.

10) Verf. 24. *Christen*. Cod. Vind.

11) Verf. 28. Cod. Cas. *dratima*.

12) Verf. 30. *Christe*. Uterque Codex:

13) Verf. 31. *thia* er. Cod. Casar.

14) Verf. 36. *redde*: *Quam ille adeo amaret*.

15) Verf. 38. Cod. Cas. *cod*.

E e 2

16) Verf.

16 Uuerther filu maro,
thaz uuizit ir giuaro.
Habeta er in uuar min
minna liublichio fin.
Joh thero zueio uulbo,
17 thes a'lt thu mir giloubo.
So Druhtin tho gihorta,
thaz er so zorkolota,
Tho 18 inthabet er sîn fîr
giuulfo zueue dag thar.
„Er sprah z'en iungoron tho: tamen in iudeam.
„uuifomes thero Judono,
19 Farames aaur thara zi in
„19 hina in iro lant in.
20 Sprahun tho mit minnon
thie sine 21 liobon holdon,
Si 22 erquamun odo in drati
thera 23 erer undati.
„Meistar, quadan, hugi thes,
„sie 24 farent thines fereches,
„Mit selb steinonne,
„nu siachist sie 25 aaur thanne.
„Ja sint, quad er, binoti Nonne XII. horz
sunt diei?
26 Thio iro stunta uuerbent,
„ioh themo dage folgent,
„So uuer so dages gengit,
„27 giuulfs er ni firfirnit.
„Uuant er 28 sîh mit then ougon
„forna mag bifcouuon.
29 Drof ni zuuolot ir thes,
„30 biginnit er es nahtes,
31 Ni er blintilingon uuerne,
„ioh fero firfirne.
„Mir, quad er, so folge,
„ther rehto gangan uuolle.
32 Giuulfo io in ala drati
„so fcouu er min girati.
„Sprah tho Druhtin ubar lut,
bi then finan siachan drut,
Uuorton ouh tho bliden
z'en iungoron sinen:

„ Ther

*Fiat multum celebris,
hoc sciatu certo.
Habebat ipse per fidem meam.
Amorem iucundum sui. (eius)
Atque ambarum illarum feminarum,
huius fîs tu mihi credulus.
Cum Dominus ergo audisset,
quod ipse sic egrotaret,
Tunc commotus fuit adhuc
certe duos dies ibi.
Dixit ad Discipulos tunc:
visitemus Iudeos.
Eamus iterum nunc ad eos
inde in eorum terram.
Dixerunt tunc cum charitate
Ipsius dilecti fideles,
Recordati (cum stupore) autem vehementer
eorum priorum maleficiorum,
Magister, dicentes, recordare ejus,
minabatur tue vite,
Ipsi lapidibus,
jam visitas eos iterum ibi.
Nonne sunt, dixit, certe
duodecim diei hore?
Qui hoc momenti negotiantur,
Et diem sequuntur,
Quicunque die ambulat,
certe non offendit.
Nam se oculis
antrorsum potest conspiciere.
Unde ne dubitatis de hoc,
(si) aggredietur de nocte,
Quin carcas impingat,
Et acerbe offendat.
At, dixit porro, sequatur,
qui rectis ambulare velit.
Certe Et omnimodo
adverteat meum monitum.
Loquens dein Dominus clare,
de suo egrotò fidei,
Verbis etiam letis
ad discipulos suos:*

ille

- 16) Vers. 43. lege ex utroque Cod. aueriben.
17) Vers. 48. aptius: hoc fîs mihi credens. Scherz.
18) Vers. 51. inthabet sibi idem est ac: abhinebat se,
er hielte sich zuruck. conf. III, 24, 18). Gloss.
Ker. inthakee, sustine, inthakeen, sustineant.
Unde hos duos versus sic transfero:

*Tum abhineat se adhuc
certe per duos dies inde i. e. quo minus
iret Bethaniam.*

In Cod. Vind. & Vat. Vers. 51. est: daga,
Scherz.

- 19) Vers. 16. Hinc redde: eo, hin. Scherz.
20) Vers. 17. sprâchen. Uterque Codex.
21) Vers. 58. Uterque Cod. habet.
22) Vers. 59. erquamun odo idem est ac: terrebantur,
metuebant, forte. Infra V, 15, 17. erquam er, ob-
stupuit, in stuporem, terrorem datus fuit. III,
25, 92. erquamun thes uerke, terribi his factis.
Supra II, 3, 64. thes luti erquamun barto, Homi-
nes obstupescere valde. Erquamun, obstupue-
runt, io Vers. Tat. cap. 12. §. 5. & c. 60. §. 17.
conf. Palmen. ad Tat. p. 373. ubi etiam allegat
Junium ad Willer. p. 148.

- 23) Vers. 60. legendum est juxta utrumque MSC. ére-
raw dati. Hinc verum haecce & priorem sic
reddo:

*Illi (discipuli Christi) metuebant forte valde
propter priora facta sc. Judaeorum con-
tra Christum. Scherz.*

- 24) Vers. 62. farent, redde: infidantur. Conf. III,
14, 206.

- 25) Vers. 64. Cod. Vind. efor.

- 26) Vers. 67. & seq. ita reddo:

*Qua (hora) per suum tempus erant,
Et diem sequantur i. e. diu indurereot.*

uerben sapissime ulupatur pro: ire, versari.
Ita infra V, 30, 337. ieb iunam hebe uuerbent, i.
e. imo io iofernum eunt. Gothi: buarhan, bea-
han, ire, praetere, transire. vid. Siermhielm in
Glossar. Ulphila: Goth.

- 27) Vers. 70. Uterque Cod. giuulfo er.

- 28) Vers. 71. in Latino omitta: se. Scherz.

- 29) Vers. 74. redde: Si aggredietur hoc de nocte.
Scherz.

- 30) Vers. 75. redde: Quin carcerum infans contendat
i. e. palpet. Scherz.

31) Vers.

- „ Ther unfer friunt guato ^{Lazarus amicus vo-} 85. *Ille noster amicus bonus*
 „ slafit nu ^{der dormit.} „ gimuato. *dormit nunc constanter.*
 „ Uuir sculun 'nan truucken, *Nos debemus eum expergefaceret,*
 „ fon themo slafe irreken. *à fomno refufcitare.*
 Uuola ift, Druhtin, quadun, thaz, 11 *Bene eſt, Domine, dixerunt, hoc,*
 thanne uuiridit imo baz. *inde fiet ei melius.*
 Nu quimit ¹¹ lihtida imo in muat, 90. *Nunc veniet robur (refocillatio) ei in animum,*
 fo ofto ¹⁴ fio themo duat. *quoties ita contingit.*
 Sie uuanrun, Druhtin mcinti, *Exultabant, (quod) Dominus diceret,*
 er finan slaf zeinti. ¹¹⁵ *ejus dormitionem fignificans.*
 Er felbo meinta aaur thaz, 95. *Ipfè vero dicebat hoc,*
 thaz er tho biliban uuas. *quod is tam mortuus eſſet.*
 Det er ofan in tho far, *Fecit palam eis illico*
 „ uuoio bi'nan gilcgan uuas thaz uuar. *ut de illo fe haberet veritas.*
 Ih uuille ih iz zellen, quad er, er ^{Lazarus mortuus eſt.}
 ift Lazarus bilibaner. 100. *Volo vobis id enarrare, dixit, jamjam*
 Thoh uuill ih freuuen es nu mih, *eſt Lazarus mortuus.*
 ghiuiffo thuruh iuih, *Sed letabor jam de eo,*
 Thaz ir giloubet bi thiù, *certe propter vos,*
 „ uuanza ih hiar nu uuas mit iù, *Illi credatis per hoc,*
 Joh uueiz thoh thia ¹⁷ gimacha 105. *quandoquidem ego hic jam fui vobifcum,*
 fines felbes facha. *Et ſcio tamen id falſum (quod iſtibi contigit)*
 Uuoio iz allaz fuar thare, *illius cauſam (ſtatum, conditionem)*
 thaz fagen ih iù ²¹ zi uuari. *Quomodo id omne contigit ibi,*
 Thoh er nu biliban fi, *hoc refero ego vobis vere.*
 farames thoh thar er fi. 110. *Etiſi vero is jam mortuus eſt,*
 Zi thiùz nu far giligge, *camus tamen ubi is ſit.*
 thoh er bigraban ligge. *Quomodo id jam fe habet, (quo in ſtatu ſint res ejus)*
 Quad Thomas ein thero ¹⁰ knehto: ^{Samus & nos &} *Dixit Thomas nunc miniſtrorum:*
 „ farames uuir ouh rehto. ¹⁰⁰ *camus nos quoque recta.*
 „ Nu er fo uuilic felbo in uuar, 115. *Si jam ipſe vult proſeſſo,*
 „ irſterbemes mit imo thar. *commoriamur cum ipſo ibi.*
 „ Nu er then tod fuachit, *Si jam mortem querit,*
 „ thes libes ouh ni ruachit, *vitam quoque non curat,*
 „ Nu fimex garauue alle *Jam finis parari omnes*
 „ mit imo ⁴¹ zi themo falle. 120. *cum ipſo ad hunc caſum.*

Venit

- 31) Verſ. 86. *gimato*, mallem fuiſſe redditum: *placide.* Scherz.
 32) Verſ. 89. *Margo* utriusque Cod. *Domine ſi dormit, jalouy erit.*
 33) Verſ. 91. *Lihtida* proprie denotat *fabulationem.* Erleichterung, *likti*, leue, ſp. Tac. c. 67. §. 9. Scherz.
 34) Verſ. 91. Cod. Caſar. *Siicbemo.* Vat. *ſoicbemo.* Itaque verſum hunc ſic expreſſi: *illi ſape agrote contingit.* Staden. in Explic. Voc. Bob. Germ. p. 577. reddit: *Wte den Krancken eſt geſchicht.* reſte omnino. Scherz.
 35) Verſ. 98. Franc. Junius ad Willer. p. 199. hos verſus ita reddit: *Hy openbaerde bun doe ter ſteed, doe't met de uuerbeyd aen-gacnde bew geligen uuar.* Sed 'nas non ad Salvatore, ſed ad Lazarum referendum. Et *hi* non Dativum connotat, ſed obſectum de quo conf. y. 111. hic. *Schiller.*
 36) Verſ. 104. in textu Scripturæ eſt: *illic*, & nega-

tio. Sed Poëta noſter non verba, ſed ſenſum exprimit; qui enim hic eſt, intelligitur non illiſc tunc corporaliter fuiſſe. *Schiller.*

- 37) Verſ. 105. *gimacha* hoc. mallem exponere: *conditionem ſue rei i. e. morbi.* Scherz.
 38) Verſ. 108. Uterque Cod. *zi uuar.*
 39) Verſ. 113. Cum *Kaebi*, ceu ſupra 181, 6, 72. patuit, etiam denotet *puerum*, poſſet hie: *ein thero kaebi* reddi: *unus puerorum i. e. gemellorum.* Sed nolo id obtrudere ulli, cum *kaebi* etiam de diſcipulis Chriſti aliquoties uſurpetur. vid. IV, 7, 181. & V, 14, 48. Scherz.
 40) Verſ. 114. redde clarior: *Si quidem jam ipſe ita vult reuera.*
 41) Verſ. 117. verte: *Si quidem iſte mortem querit.*
 42) Verſ. 119. Na verte per: itaque. Scherz.
 43) Verſ. 120. *zi themo falle*, ad mortem. conf. V, 20, 50. Scherz.

Venit ergo Iesus & invenit eum jam IV. dies habentem in monumento &c. Joann. II.

CAP. XXIV.

Quam tho Druhtin Heilant
thara in Judeon lant.
Thar ther sin friunt uuas + iuer
lag fiardon dag bigrabaner.
Quam menigi thero Judeono er,
droftun thar thio fuefter,
+ Batun sic in giſtultin
ſon then unthultin.
Martha thiu guata Martha venit ad Dominum.
ſo ſiu thia + kunf gihorta,
Firliaz ſi ſar thia menigi,
ioh ilta Chriſtus ingegini.
Heima ſaz thiu fuefter,
+ inci kumta thaz ſer.
Uucinota io gliſcho
then bruaeder iamarſicho.
Giuuús ſo thar untar in
ſerlichen zaharin.
Seragema muate
irgiang iru'z zi guate.
Martha ſih tho kumta
ſo ſi zi Chriſtus giſta,
Serlichero uuorto
ſia ruartaz ſilu harto:
„Druhtin, quad ſi, quamift thu er, 25.
„uuir ni thultin thiz ſer. Dominus ſi ſuſſito hic.
„Ginadaz thin ni hangti,
„thaz tod uns ſus io + giangti,
„Theiz io zi thiu irgiangi,
„ſus nah er uns gihangti, 30.
„Sus leides unſih ſulti,
„ioh ſerera unthulti.
„Uuciz ih thoh in draci,
thoh ſithin kunft + ni ſpari, Solo quocunque
populo eris +
Dominus.
„Thaz Got iſt alles thir gilos 35.
„ſo uues ſo thu 'nan fergos.
„Joh alles thin girati
„ſo frumit ſar + zi ſtati
„Allaz ſo thir liob iſt,
„ioh ſo thu ſelbo giquiſt. Joh. 1. 41. 40.
„Ni laz thir iz, quad er, ſer. et clauis ſerati
tunc.
inſtentit ther thiu bruaeder. Zi

Venit ergo Dominus Saluator
eo in Judeorum terram.
Ubi ille ejus amicus erat antes,
jacebat quarto die ſepultus.
5. Veniat multitudo Judeorum ante,
conſolantes ibi ſorores,
Rogantes eas in tranquillitatem
ab impatientia.
Martha illa bona
cum ea adventum audiret,
10. Reliquit illico multitudinem,
& ſeſtinabat Chriſto obvium.
Domi ſedit ſoror,
& duxit lacum.
15. Deplorabat pariter
fratrem lamentabiliter.
Exhibuit (profudit) ibi inter eos
doloroſas lacrymas.
Doloroſa mens
20. exiit ei in benedictionem.
Martha tunc conqueſta,
quoniam ad Chriſtum properaſſet,
Doloroſis verbis
illa attingit id vehementer:
Domine, dixit, (ſi) veniſſes prius,
nos non ſuſtineremus hunc dolorem.
Gratia tua non conceſſiſti,
ut mors nobis ſic anxia eſſet,
Ut eo progreſſa,
(ut) ſic prope nos prehenderet,
Sic lacum nos impleti,
& doloroſa impatientia.
Scio tamen proſecto,
(quod) tamen ſit tua potentia non ſera,
Quod Deus eſt omnia tibi concedens,
quicquid tu ipſum popoſceſis.
Atque omne tuum inſtitutum
conducit ſtatim in momento.
Omne quod tibi libitum eſt,
& ſicut tu ipſe dixiſti.
Ne concedas tibi, dixit, hunc dolorem.
reſarget hic tuus frater.

Ad

Ad CAP. XXIV.

- 1) Verſ. 1. Jatrozo, uterque Codex.
- 2) Verſ. 3. legendum videtur: *io er*, antes. Schiller.
Uterque Cod. habet: *in er*. Scherz.
- 3) Verſ. 7. Verſe:
*Rogabant eas, ut ſe tranquillitati darent
ab impatientia, ſeu mortificatione.* Scherz.
- 4) Verſ. 10. Cod. Vinſ. knoff.
- 5) Verſ. 14. Verſe: *Et plorabat hanc calamitatem.*
Conf. notam meam ad I, 16, 15. Scherz.
- 6) Verſ. 17. Cod. Vat. *giguuſſo*. Vitioſe. Relius
Cod. Czſareus *giuuiſſo*. Unde verſo:
*Certe ita ibi inter eos
doloroſas lacrymas.* Scherz.
- 7) Verſ. 28. *giangti*, reddo: *advenſiſſet*. Gieng.
modo occurrit: *giangti* ſupra III, 15, 109.

- 8) Verſ. 14. lege ex utroque MSC. *hauſt* us, & ita
verſe: *Lacet ſit tunc adventus nunc ſerui.* Scherz.
- 9) Verſ. 17. reddo: *Quod Deus eſt in omnibus te ex-
audiens.* vid. ſupra notam meam ad I, 18, 14.
- 10) Verſ. 28. franſit reddo: *perſeſſit*, eſſet. Apud Iſi-
dor. pag. 243. eſt *chiſtramila*, perſiciebat. Anglio-
Sax. *freman*, efficere, formare. vid. Pulſhen. ad
Tat. p. 300. Scherz.
- 11) Verſ. eod. 21 ſtati, eſt: ad firmitatem. *Stati, ſtat,*
conſtantiam, firmitatem ſape ſignificat. vid. Sta-
den. in Specim. Antiq. Leſſion. Franc. pag. 72.
Scherz.
- 12) Verſ. 41. Mallem ita redditum fuiſſe: *Non ſine tibi
id (mortem Lazari) dicebat (Chriſtus) doloſi
ſc. eſſe.* Scherz.

13) Verſ.

Zi lib er fo gikerit,
thaz muat sih thin ni ferit.
Iz ist Druhtin, quad si, fo, 45.
giloubu ih thaz giuuiſſo, *solo quis resurget.*
Theiz ouh inan ni firgeit,
" thanne ellu uuorolt ufſteit.
14 Sprah tho Druhyn zi iru far,
thaz uuir gilouben ala uuar, 50.
Joh ellu uuorolt ubar al
in herzen thaz io haben ſcal:
" Ih bin iſtantaſſi, *Ego ſum reſurrectio & vita.*
" thaz uuiſt thu in giuuiſſi.
" Bin lib ouh filu feſti, 55.
" zi euigeneru friſti.
" So uuer fo in mih giloubit,
" theiſt alles guates houbit,
" Zi lib er thoh biuuirbit,
" ſid er hiar iſtirbit, 60.
" Inci alle, thaz ni hilub thih,
" thie giloubent in mih.
" Ni forahel drof " then uueuon,
" n'irſtirbit er in euuon.
" Giloubiſt thu fo ih zellu, *Credis hoc?* 65.
" thi u minu uuort ellu?
Sint, Druhtin, quad si, feſti
in mines herzen bruſti,
Giloub ih thaz giuuiſſo, *Unquid Domine,*
thaz thu biſt Chriſtus ther guato. 70.
Gotes Sun gizami,
thu hera in uuorolt quami.
So ſi thaz gizeſita, *Alit & moueri ſouerem.*
thia fueſter ſi far holota.
Ther Meiſtar, quad si, hiar iſt, 75.
gibot thir thaz thu quamiſt.
Uſirſtuant ſi ſcello,
thaz deta'ru ther uuillo.
Ni deta ſi thes tho bita,
ſi ſliumo zi imo giſta, 80.
Ni quam noh tho uſer Druhtin
in thaz " kaſtellin.
Er noh ſih thar inthabeta,
thar imo Martha gagantha.
18 Quam then Judeon thaz in muat,
thaz ſi fo gahun uſirſtuant
19 Sie ouh zi thi u giſangun,
Joh aſter iru giangun.
Quadun: ſi ilci louſan *Valde ad morum reuocatum.*
" zi themo grabe " uuuaſan, 90.
" Thaz ſi thes giſiſzi,
" ſih ſata thar " giruzi.
Si zi fueze Chriſtus ſial,
unz thaz muat iru fo " uuial. 14 Mit

Ad (in) vitam is ſe reuertet,
ut mens ſe tua ne triſtetur,
Hoc eſt, Domine, dixit ea, ſic,
credo ego hoc certo,
Quod nec cum praeſentibus,
quam omnis mundus reſurget.
Dixit tunc Dominus ad eam ſtatim,
ut nos credamus omne verum,
Et omnis mundus ubique
in mente hoc habere debeat.
Ego ſum Reſurrectio,
hoc ſcias tu in certitudine.
Sum vita quoque multam ſerua
ad eternum tempus.
Quicumque in me credit,
(id eſt omnis boni caput) (ſumma)
Ad vitam is tamen redit,
poſtquam hic moritur,
Atque omnes, (hoc non celo te)
qui credunt in me.
Ne metuas igitur tormenta,
non moritur ille in aeternum.
Credis tu, uti ego dixi,
verba mea omnia?
Sunt, Domine, dixit ea, ſirma
in mei cordis pectore.
Credo ego hoc fortiter,
quod tu es Chriſtus ille bonus.
Dei Filium concedens,
tu hic in mundum veniſti.
Quam hoc dixiſſet,
ſerorens ſtatim arceſſiuit.
Magiſter, dixit, hic eſt,
juſſit te ut venires.
Surrexit illa oculus,
hoc fecit ejus affectio.
Non fecit illa hic moram,
celeriter ad ipſum feſtinauit.
Nec venerat dum noſter Dominus
in caſtellum.
Adhuc ſe ipſic cobibuit (moratus)
ubi ei Martha obuiſſerant.
Venit Judeis in mentem (attenderant il)
quod ea tam propere ſurrexerat,
Ipi quoque idem aggreſſi,
eſt poſt eam iterum.
Dicentes: feſtinat currere
ad ſepulchrum plorans,
Ut id ſtudent,
(ut) ſufficienter ibi lamentetur.
illa ad pedes Chriſti cecidit,
inque dum amicus ejus ſic vellet.

Lacrymis

13) Verſ. 48. Cod. Vind. Thaum.
14) Verſ. 49. hunc & ſeqq. duos verſus ita verto:
Id, quod credimus omnino,
Et omnis mundus, ſuper omnia
in corde ſemper habere debet. Scherz.
15) Verſ. 61. *uenerunt*, maluiſſem reddere: *infernum*,
uenerunt, uti io genere cruciatur, *dolores* deno-
tat; ita *ad infernum* a noſtro uſurpatur pro: *cruci-*
atibus infernalibus, conf. ſupr. III, 21, 50.
16) Verſ. 81. Margo utriusque Cod. habet: *Nondum*
venit Jeſus in caſtellum.
17) Verſ. 82. Uterque Cod. *haſtellum*.
18) Verſ. 83. Mallem reddidit: *Reuocabant Judei hoc*
ad animum. Scherz.

19) Verſ. 87. hunc & ſeq. clariſus ita reddo:
Ipi etiam hoc ſuſceperunt
(ut) etiam poſt ipſam irant i. e. illum
ſequerentur. Scherz.
20) Verſ. 90. *uaſan* hoc loco reddo: *ut pleret.*
Scherz.
21) Verſ. 93. *giruzi*, pro qua Cod. Cuiſareus *giruzi*,
mallem reddere: *ſteret*. vid. Notam meam ad I,
15, 68. Scherz.
22) Verſ. 93. io margine MSS. legitur: *Et cecidit ad*
pedes ejus.
23) Verſ. 94. *uuial* videtur poſitum pro: *uuial*; quod
eſt: *imperabat, diſponbat, jubebat*. vid. III, 517.
& III, 20, 123.

24) Verſ.

99. Mit zahar in zi thie bigoz
thar si then brader liobon 17 ros.
100. Yrougta sio tho seraz muat,
so uuib 17 in salihu ofto duat.
Irbeit si thefer 18 kumo,
ioh sprah zi Druhtine tho:
101. „Uuariſt thu hiar Druhtin Chriſt,
„ni thultin uuir nu theſa quiſt.
102. „Ther brader min nu lebeti,
„ioh ih thiz leid ni habeti.
103. Intſuab er tho thaz ungimah,
ſo er 19 ſariaz angilah,
Thie liuti ouh 10 ruzun alle,
thie quamun 12 zemo thinge.
Thar ſtuantun thio giſueſter,
ſaman uueinotun thaz ſer.
104. „Ougtun thar thia ſmerza,
thaz iro ſera herza.
Ther Furiſt iſt alles guates
ſih 14 druabta tho thes muates.
Sih zaharin er n'inthabeta,
thar man then brader klagota.
Thaz Druhtin ouh giſceinta,
uuas er mit thi uieinta,
Thaz inan ſo ginoto
irbarmeta 17 ther doto.
105. Gibot er ſimo zelitin,
uuaara ſienan legitin.
Druhtin, quadun ſe ſar,
ſelbo mahtuz ſehan thar.
Quam tho Druhtin unſer
thara 16 riazanter,
Thara zi themo lioben man,
thar er lag bidolban.
Thar lag oba ſeliſa,
ſo noh nu 17 in lant iſt uuiſa.
106. Burdin
99. Lacrymis cum ipſa ſuffudit,
cum fratrem carum deploraret.
Exhibuit tam doloroſum animum,
et mulier in tali ſape facit.
Duxit hanc lamentationem,
Et dixit ad Dominum tunc:
(Si) fuiſſet hic Domine Chriſte,
non ſuſtineremus jam hanc affliktionem.
Fratr meus jam viveret,
Et ego hanc luctum non haberem.
Percepit ipſe tunc hanc tribulationem,
ſimul atque eam adſpexit,
Hominesque lamentari omnes,
qui venerant ad hunc conventum.
Hic ſtabant fratres,
ſimul deplorantes hunc dolorem.
Oſtendentes ibi dolorem,
Ipſorum doloroſum cor.
Qui Princeps eſt omnis boni
perturbabat animo,
Se a lacrymis non cohibebat,
cum frater lugebatur.
Ut Dominus etiam oſtenderet,
quid eo ſignificaret,
Quod ipſum tam vehementer
miſereretur huius mortis.
Fuſſit ſibi referre,
quo illum poſuiſſent.
Domine, dixerunt illico,
Ipſe poteris id videre ibi.
Venit Dominus noſter
eo contriſtatus,
Eo ad dilectum virum,
ubi jacebat ſepulchrum.
Ibi jacebat ſuper lapſum,
ſicut adhuc in terra eſt mortuus.

Moles

24) Verſ. 95. lege ex utroque Codice: mit zaharin
ſe thie beget, quod eſt: Lacrymis illa eos (pedes
Chriſti, de quibus antes 9. 93. loquitur) irriga-
vit.

31) Verſ. 96. legendum ex utroque MSC. 102.

26) Verſ. 97. Cod. Caſar. irrigat ſibi. Cod. Vat. etiam
habet: ſi tho.

27) Verſ. 98. in ſalichu. Cod. Vind. i. e. in tali caſu.
Scherz.

28) Verſ. 99. ad vocem kame B. Du. Joh. Philippus
Schmidius hanc notat: er ſyllaba quaſi integre de-
leta habetur in Cod. MSC. Vind. quae Lectio:
thie kame atque propter correctionem ſervanda,
hanc Schmidius. Cui plane conſentio: ita autem
hanc & ſeq. verſus reddendos iudico:

Expeditat illa idem agere,
Et dixerat ad Dominum tunc.

i. e. ob dolorem illum non poterat illa ulterius
diſſerre, quin ad Dymileum tunc diceret. irbeit,
eſt a beitan, beitan, expellere, morari, moram
facere. Conf. ſupra Notam ad III, 14, 106. kame,
quod & legitur infra V, 7, 77. eſt agere, vix, ho-
die kame dicimus. Conſentit Stadenius, qui in
Explic. Voc. Bibl. Germ. pag. 379. verſum 99.
ita vertit: Kame kante ſe (Maria) der erwaarten.
Scherz.

29) Verſ. 105. legendum videtur: intſuab, enthub,
ſuffulit, cohibuit: An exprimit verbum: inſre-
mit? ante omnia hic MSC. opus eſt. Inſuab
ſupra occurrit, III, 4, 16. Schiller. Inſuab hicidem

eſt ac: audiuit, percepit, ſenſit. Quo ſenſu etiam
legitur ſupra III, 4, 16. Occurrit & infra IV,
16, 1. ſeq. de iudicia audientibus ex Pilato, quod
Chriſtum dimittere vellet, dicitur:

Stimma ſe iro irbahuſ
So ſe tho 1022 inſuahuſ,
Voces ſuae illi tollebant,
Cum ipſi ibi hoc percepissent.

conf. IV, 8, 13. Unde apparet lapſus Mylli, qui
in Archæologo Teutone p. m. 99. dicit: inſuahuſ,
Oſtrida eſt, vitare, fugere, vel ſimile. Scherz.

30) Verſ. 106. Cod. Caſar. legit: ſa riazau giſab: Un-
de hic & præcedens verſus ita ſunt exprimendi:
Percepit tunc (ſc. plenius) calamitatem,
cum illam (Mariam) plorare videret.
Scherz.

31) Verſ. 107. ruzun, eſt imperfectum Indicat. Aſſi-
vi, & exprimi debet per: plorabant. Scherz.

32) Verſ. 108. lege ex Cod. Caſ. zi themo.

33) Verſ. 111. Ougtun, oſtendebant, exterebant.
Scherz.

34) Verſ. 114. Sih draabta nullum reddere: triſtita-
tur, er betrachte ſch. Scherz.

35) Verſ. 120. ther doto, apertus: mortui. Conf. infra
9. 126. Scherz.

36) Verſ. 126. Cod. Caſar. riazanter i. e. plorant.
Scherz.

37) Verſ. 130. Cod. Caſar. in lante, in regione ſc. il-
la. Scherz.

38) Verſ.

Burdin filu suaru,
thaz sigen ih thir zi uuaru,
Uuas tho thar in gegini
harto mihil menigi,
Liutes filu drato, 135.
in mitten lag ther doto.
Then iamar allan sahun
thie mithont quamun gahun.
10 Thaz ungimah so ruarta
thie sine selbes friunta. 140.
Tho ahtotun thie liuti, *Ecce quomodo amabam eos.*
uuo er 'nan 40 minonti,
Tho sie in ala gahun
thie zahari gifahun.
Tho sprachun sumiliche 145.
ouh 40 irthemo riche,
In abuh sie iz kertun,
so sie thiz gihortun. *Non potuit hic facere, ut non moreretur.*
Sie ahtotun thaz inaz fer:
„bihiu er ni bidrahtot iz er, 150.
„Bihiu er sih thes leides
„er ni uuanoti 41 les.
„Bihiu er ni biuuarbi, 41
thaz ther sin friunt n'irsturbi.
11 Ther kreftig er uuas so fram,
then blinton deta sehentan. 155.
44 Joh Druhtin mit then ougon 41
thaz grab bigonda 46 icouon,
Uuorton blidlichen
sprah er tho z'en sinen: *Tollite lapidem* 160.
„Nemet thana sar then stein,
„47 tho thliuon duet inan in ein.
„Intheket mir thaz 48 ketti,
„thes mines friuntes betti.
Druhtin, quad thiu fuester, 49 165.
ther lichamo ist 10 nu fuler.
Bithiu 11 zelli ih thir iz er,
ist fiardon dag bigrabaner. *Morte dei ihu.*
„Thih

*Moles multam gravis,
hoc dico tibi vere,
Erat ibi pressus
valde magna multitudo,
Hominum valde nimis,
in medio jacebat defunctus.
Hanc calamitatem omnem videbant
quicunque interim accelerabant.
Hoc malum tetigit
ejus ipsius amicos.
Tunc judicabant homines,
quantum ipse eum dilexerit,
Cum isti in contumaci
lacrymas viderent.
Dixerunt quidam
etiam ex ipsa hac terra,
In deterius id vertentes,
quam id audirent.
Proscindebant hunc ejus dolorem:
quam ob rem iste non recogitavit hoc ante?
Cur se de hoc malo
ante non tuitus est?
Cur iste non procuravit,
ut hic ejus amicos non moreretur?
Qui tam potens fuit antea,
(ut) circum faceret videntem.
Atque Dominus oculis
sepulcrum corpus conspiciere,
Verbis letabundis
dixit ad suos:
Tollite hinc altitum lapidem,
atque celeriter facite eum in unum (foris).
Aperite mihi vinculum (feram)
mei amici lehti.
Domine, dixit foror,
corpus est jam patridum.
Quare dico tibi id prius,
est quarto die sepultus.*

f

38) Verf. 138. mallem ita reddidit: *Qui modo (recens) adveniant, celeres: mithont, idem esse ac: modo, supra aliquoties monui. Scherz.*

39) Verf. 139. Reddo:
*Quod calamitas tantopere moveret, afficeret
Ejus (sive Lazari, sive Christi) amicos.* Scherz.

40) Verf. 142. lege ex utroque Cod. missoti, l. e. amaret. Scherz.

41) Verf. 146. *ir themo riche, ex hac ipsa terra judicatus, non peregrinam forte. Schöler.*

42) Verf. 172. *les videtur esse veritandum per: omnino, in totum. Occurrit & infra IV, 36, 37.
Iob avertens dode man eub les
quels sunt avertes.*

*Et sebant mortui homines quoque omnino
viri ad ejus verbum.*

add. IV, 39, 43. & V, 1, 81. & V, 7, 41. & 47. forte per *quoniam* ponitur pro: *aliter: quod interdum significat: omnino.* Scherz.

43) Verf. 173. Margo Cod. Cael. *Non poterat facere, qui aperuit oculos cecis. 85e.*

44) Verf. 177. pro: *ioh legendum est juxta MSC. utrumque: tho, cum.*

45) Margo utriusque Codicis hic habet: *IHC elevatus oculis.*

46) Verf. 178. *Roman. Cod. Vind.*

47) Verf. 182. *ioh, habet utroque Codex.*

OTFRID. PARS I.

48) Verf. 163. Notari meretur quae erudite de hoc loco habet Celeberr. Stadenius in Explic. Voc. Bibl. Germ. p. 345. ubi ita loquitur: Am obangezogenen Sprüchen erscheinet, daß das Wort *Kette* entweder bedeute, daß einem zum Zierat an- und umgelegt wird, oder als zum Gehng oder Verwahrung, daß er darin behalten werde. Die Franco-Theotifki habens auch gebrauchet für eine Behaltmiß, Gehng, da etwas verwahrt wird. Otfrid spricht lißp. 44. *Intheket mir thez ketti miner friuntes betti; Entdeckt mir die Kette (da Gehng, die Verwahrung, die oben anliegt) meines Freundes Bette.* Dann daß so das Wort *Kette* hier zu verstehen sey, giebt das alte Goth. Wort, *Gorkiatta*, locus sepius, cui includuntur pecora, furto absta. Verel. p. 97. b. Vide Rudbeckii Atlant. L. pag. 371. Und hiervon ist das Latein. *Covena*. Otfrid. V, 4, 10. *Thaz Ketti sendus in daz: sie funden daß die Gehng was weggehan, das ist, wie der Evangelist sagt, daß der Stein abgewelket waz. Scherz.*

49) Verf. 165. Margo utriusque Codicis habet: *Domine jam faciet.*

50) Verf. 166. Uterque Codex habet: *in fuler, l. e. jam patridum.* Scherz.

51) Verf. 167. Utrumque MSC. exhibet: *zellaß. Ver- te hunc & seq. versum: Hinc dixi tibi antea, quod quarto abhinc die fueris sepultus.* Scherz.

„ Thih deta ih ¹² mithont, quad er, uuis,		<i>Te feci ego jam ante, dixit Ipse, certiorum,</i>
„ oba thu giloubis,	170.	<i>tu credas,</i>
„ Thaz thu ¹³ gifihis Gotes kraft,		<i>Quod videbis Dei potentiam,</i>
„ ioh selben Druhtines ¹⁴ maht.		<i>atque ejusdem Domini gloriam,</i>
Sie namun thana thuruh not		<i>Ipsi tolerant inde studiose</i>
then selbon stein so er gibot.		<i>lapidem, sicut praeceperat,</i>
Thaz grab sie thar indatun,	175.	<i>Sepulcrum ibi aperuerant,</i>
so sinu uuort giquadun.		<i>sicut Ipsi verba dixerant.</i>
Stuant er thar tho nidare,		<i>Stetit ibi inferius,</i>
huab thi uougun uf zi himlle,		<i>sussulit oculos ad caelum,</i>
Zi thes fater barme hiu fram,		<i>Ad Patris sinum intente</i>
thanana er hera in uuorolt quam.	180.	<i>unde Ipse hic in mundum venerat.</i>
„ Fater, quad, thir thankon,		<i>Pater, dixit, tibi gratias ago,</i>
„ mit uuorton, ioh mit uuerkon,		<i>verbis, atque operibus,</i>
„ Thaz thu ermizen io follon		<i>Quod tu semper atque plene</i>
„ irfullis minan uuillon.		<i>implex meam voluntatem.</i>
„ Ih ¹⁷ habet iz io giuuifaz,	185.	<i>Equidem habeo hoc certum,</i>
„ fater sagen ih thir thaz,		<i>Pater, dico tibi hoc,</i>
„ Thaz thu alles uuio ni dari,		<i>Quod tu omnia aliter non facis,</i>
„ ni si ¹⁸ also si h thih batl.		<i>quam sicut ego Te peto.</i>
„ Thoh ¹⁹ zelli ih thino guati.		<i>Sed tamen refero ego tuam bonitatem</i>
„ thuruh ²⁰ theso liuti.	190.	<i>propter hoc homines.</i>
„ Sie uuizin, thu mi hantos,		<i>(Ut) fiant, (quod) tu me miseris,</i>
„ ioh hera in uuorolt uuantos.		<i>Et hic in mundum direxeris.</i>
Er sprah tho uuorton luten		<i>Locutus verbis claris</i>
thara zi themo doten,		<i>tunc ad desinitum,</i>
Zi themo fulen thegane:	195.	<i>Ad patridum seruum:</i>
„ ²¹ Erftuant ir themo legare,		<i>Resurge ex hoc cubili,</i>
„ Joh ²² eruuirbi thuruh not		<i>Et revertere confestim</i>
„ fon beche hera uuidorort.		<i>a tenebris hac retrorsum,</i>
„ ²³ Fon hellono chiote		<i>Ab infernali populo</i>
„ aur zi thefemo lichte.	200.	<i>iterum ad hanc lucem.</i>
Quek uuard far imo thaz muat,		<i>Vivus solutus statim ei animus,</i>
„ ioh fon themo grab erftuant,		<i>Et de sepulcro resurrexit,</i>
Mit lachanon biuuuntan,		<i>Lintis involutus,</i>
„ ioh fanon so gibuntan.		<i>Et fasciis sic ligatus.</i>
„ ²⁴ Intindet inan, quad er, far	205.	<i>Solvite ipsum, dixit illico</i>
tho z'en iugoron thar;	<i>Soluit enim.</i>	<i>ad discipulos ibi;</i>
„ Sliumo irlofer inan thes,		<i>Aditum religate eum inde,</i>
thaz ge er lines fundes.		<i>ut vadat in sua via. (quolibet)</i>
Manage thie thar quamun,		<i>Multi qui hic venerant,</i>
then uuibon drost ouh uuaran,	210.	<i>Et mulieribus solatio erant,</i>
Giloubtun far io gahun,		<i>Crediderunt quam occisime</i>
so sic tho thiz gifahun.		<i>quam hoc viderant.</i>
Bigondun fume iz zelien,	215.	<i>Experunt quidam id referre (Pharisaeis)</i>
„ mit ubilemo uuillon,		<i>malis animo,</i>
Then furisten Euuarton,		<i>Primoribus Sacerdotibus</i>
zornlichen uuorton,		<i>iracundis verbis,</i>
Joh ²⁶ thero ²⁷ Herote		<i>Et Magistratus (Synedrio, Concilio)</i>
allemo io zi note.		<i>omni vehementer.</i>

So

Quam

32) Vers. 169. mithont reddere iterum per: modo. Scherz.

33) Vers. 171. Cod. Vind. gifihis.

34) Vers. 172. maht reddet: vires. Scherz.

35) Vers. 173. in margine utriusque Cod. extat: Tale-
rant ergo lapidem.

36) Vers. 181. Margo Cod. utriusque: Ego autem scie-
bam, quia semper me audis.

37) Eod. Vers. habeta Cod. Vind.

38) Vers. 188. Also s'ib, also so ih. Freberus ita red-
didit: dass da nicht anders thetst, dann wie ich
dich hater. Schiller.

39) Vers. 189. zelub. Uterque habet Codex.

40) Vers. 190. theje, Cod. Vind.

41) Vers. 196. erftuanti ir, legitur in Cod. utroque.

62) Vers. 197. eruarhi, Cod. uterque exhibet.

63) Vers. 199. more S. Scripturae Otfridus bellono
thiote appellavit communem locum & statum mo-
nentium, ad quem descendere se loquens ait Ja-
cob Gen. 37, 31. conf. Ies. 37, 18. Psal. 6, 6. Job.
7, 9. Apoc. 10, 11. Sed & credidit frequenter
antiquitas, Carolini xvi imprimis, omnes fide-
les, ante resurrectionem Salvatoris mortuos, in
inferno, quem & Limbum Patrum vocant, ser-
vatos fuisse; de qua re alibi. Schiller.

64) Vers. 205. inkinet, habet Cod. uterque.

65) Vers. 213. Margo utriusque Cod. habet: Quidam
autem abierunt ad Sacerdotes.

66) Vers. 217. Uterque Cod. habet: themo.

So sliumo fe iz gihortun,
iz allaz abahotun,
67 Angustitun drato
thercor selbun dato.
Thir zell ih hiar nu suntar,
uwas harto in leid thaz uuuntar.*

220.

Quam primum hi id audirent,
id omne abominati, (posthabuerunt)
Persequenti nimis
illud ipsum factum.
Tibi dicam jam scerim,
(quam) nimium doluerint ob hoc miraculum.

Collegerunt Pontifices & Pharisei. Joann. II.

CAP. XXV.

Thie Biscofa binodi
ioh al thaz Heroti
Thuruh thesa racha
datun eina spracha,
Thara zi themo ringe,
ioh zi themo selben thinge,
Quam mihil uuorolt menigi
then * Heilston ingegini,
Thie Euuarton alle
quamun zi themo ringe,
† Sie ni dualton es tho drof,
in kaiphafes * frithoff:
* Uwas mugun uuir, quadun, theses * duam, †
„ * Ther man ther machot sinan ruam,
„ Mit zeichonon maren,
„ ioh * thrato feltfanen.
„ Alle these liuti
„ giloubent io zi noti,
„ Ni fi oba uuir biginnen,
„ thaz fuslih uuir ni hengen,
„ Irgeit iz zi angulti.
„ ioh oba mes duen thie friski,
„ Thaz er in themo muaze
„ then liutin sih gifuaze,
„ Gifahene sih * zimo thanne
„ thie giloubigun alle.
„ Uuollent haben noti
„ zi imo thaz Heroti,
„ So

f.

10.

15.

20.

25.

„ So

Sacerdotes confestim
& omnis magistratus
Ob hanc causam
faciebant concilium,
f. Hic ad istum confestim (synedrium)
atque ad eundem conuentum,
Veniebat magna mundi multitudo
proceribus obuiam.
Sacerdotes omnes
veniebant ad hanc confestim,
10. (Ne conciliarentur forte)
in Caiphe Palatio.
Quod possimus (capere), dixerunt, huius (rei) con-
fistiam?
hic vir facit suam gloriam,
Per signa insignia,
15. & valde miraculosa.
Omnes isti homines
credunt omnino.
Nisi nos agamus,
ut tale non permittamus,
Progredietur res ad angustias (incitus)
20. si nos concedimus tempus,
Ut in tali spatio
hominibus se infinnet,
25. Convertent se ad ipsum deinceps,
creduli omnes.
(Si) velit (deinde) attentare aliquid
adversus eum Magistratus,

Tunc

67) Verf. 22. Redde hanc & seq. versum hoc modo:
Angethant valde
ob hoc factum.

Supra II, 20, 209. iidem hi versus, ordine quom-
vis mutato occurrunt; ubi B. Schilterus illos red-
didit: Hi (itaque) ob hoc factum anxiantur
vehementer. malo dicere: angethant. Scherz.

Ad CAP. XXV.

1) Addit Cod. uterque: Concilium.
2) Verf. 8. lege: Herijden. Schilter. Ipsa Editio Fla-
ciiana habet: Herijden, quod etiam exhibet Cod.
Vind. & Vat. Scherz.
3) Verf. 11. Redde (non conciliabant tam hac in re.)
4) Verf. 12. Frithoff. Atrium. Gl. Lipfii. Schilter. Idem
Lipfius in Glossis habet Frithoff, Atria. Apud Tati-
an. c. 192, §. 1. isti scilicet inuenerunt in
Fritthoff, isti scilicet dem Pontifici Pilato Graeco.
Et adduxerunt eum vinctum in Prætorium, & tra-
diderunt Pontio Pilato Præfidi. conf. ib. c. 187.
§. 1. ubi pro Atrio ponitur, conf. Paltien. in No-
tis ad Tat. p. 390. Scherz.

5) Verf. 13. Margo utriusque Codicis habet: Quid fa-
ciamus, quoniam hic homo multa signa facit?

6) Verf. 13. Cod. Vat. 1802.

7) Verf. end. Cod. Vind. habet: dicit, quod omnino
huc quadrat; verito: Quid, dicebant, hac in re
faciendum est, statuerimus est? Scherz.

8) Verf. 14. Mallem reddere: Hic homo acquisit sibi
gloriam, famam. Scherz.

9) Verf. 16. drato. Cod. Vind.

10) Verf. 22. Obi mea. Freherus: oba uuir mei dant
Gr. Sed idem quid oia. Rectius: duces uuir,
ut e. seq. §. 3. Schilter. Ego ita reddo: Si illi
ea in re concedimus tempus. Aliter idem est ut in
ea in re, ad hanc rem. Confirmatur hac
mea assertio per utrumque Codicem, ubi legi-
tur: oba uuir mei dant. Scherz.

11) Verf. 25. zi imo. Cod. Vind.

12) Verf. 27. Mallem ita reddere:

Volent habere tunc

apud se (in manibus suis) Principatum
sui regimen. Scherz.

22 So quement Romani ouh ubar thaz,
 „ nement thaz lant allaz. *Veniens Romanis* 30.
 23 Joh ouh thes gisizent,
 „ iz italaz lazent.
 24 Mit uuafanu unih thuigent,
 „ oba si'es biginient.
 25 Mit kreftigera henti,
 „ duent unih elilenti. 35.
 26 Uuarent sic bi notin,
 „ thaz uuir then urheiz datin,
 27 Joh uuir thes biginnen
 „ 11) thar uuidar in ringen. 40.
 Gab einer tho girati, *Caiphas respondit.*
 „ thuruh thaz Heroti,
 28 Bihiaz sih ther thes uuares
 „ ther Biscof uuas thes iares:
 29 Ni bithenket, qnad, in uuara
 „ uniferro 12) alla zala. 45.
 30 Joh ir ouh uuiht thes ni ahtot,
 „ ouh droses ni bidrahtot, *Expelle vobis os
saxa mactetur.*
 31 Thaz baz ist man biuuerbe,
 „ thaz ein man bi unih sterbe, 50.
 Joh einer bi unih douue,
 „ ther liut sih thes gisrouue,
 32 Thaz si gisunt therfelbo folk
 „ thuruh thes einen mannes 13) dolk, 55.
 33 Thuruh sino cino doti,
 „ thaz thunkit mih girati.
 Giuuisso uuiht 14) thaz gimah *Hoc & sermo ipse
non dicit.*
 „ fon imo er sulih hiar ni sprah.
 34 Thlu 15) sprachi ouh so gizami
 „ fon imo hiar biquami, 60.
 Uuas biscof er thes iares,
 „ thaz manota 'nan thes uuares.
 35 Thes selben stuales era
 „ 16) sinni uuas er mera.
 Bichiu uuas er forasago thar,
 „ thoh er ni uuefth thaz uuar.
 36 Er unthantes in zala,
 „ uuo iz allaz uuelfan scolta.
 37 Thaz Druhtin selbo uuolta,
 „ bi unih sterban scolta. 70.
 Joh fines bluetes rinnan
 „ uns 17) sichurheit giuwinan.
 Fon

Tunc venient Romani etiam praeter,
 (18) occupabant regionem universam
Atque etiam hoc fudebunt,
 (19) cum vacuum lingua.
Armis nos cogent,
 „ si (modo) id aggrediantur.
 35. *Forti manu*
facient nos exules.
Existimabunt certe
quod nos seditionem fecerimus,
Atque id attentaverimus
ex aduerso in Conciliis (conuentibus)
Dedit unus tunc consilium
ab principatum,
Prophetarum (promissit predicando) hic verum,
qui Pontifex esset eo anno:
 45. *Non cogitatis, dicit, profecto*
nostrorum omnium periculum,
Nec quicquam huius vos reputatis,
neque eo rem consideratis,
Quod melius est, (ut) hoc agatur,
quo unus vir pro nobis moriatur,
Et unus pro nobis intereat,
populus quo gaudeat,
Ut sit saluus ipse populus
per cuius dominis passionem,
Per ejus animi mortem:
hoc videtur mihi consilium.
Certe sciatis hoc consilium
ex se ipso iste tale hic non locutus.
Hic sermo & tam congruus
ab ipso hic venit,
 60. *(Quia) Erat Pontifex hoc anno,*
hoc monuit eum veri,
(Ob) illius sedis honorem
perpiscax erat magis.
 65. *Propterea erat Propheta hic,*
et si ipse non sciret veritatem.
Ipse inuitus eis narravit,
quomodo id omne fieri deberet:
Quod Dominus ipse volebat,
 70. *(18) pro nobis mori debebat:*
Et ejus sanguinis fletus
nobis securitatem acquirere.

17) Verf. 40. reddo: *Ut contra ipsos pagemus. Ringen, ringen est pugnare, laetari. infra V, 16, 17. seq.*

Ni magis diabolus thera ingressus sit,
thar ir gloumet namon mio,

Se uuar ir es bigimet
ir uuldr imo ringet:

Non potest diabolus tum resistere
cum nominatis nomen meum,
si quando id aggredimini,
ut contra ipsum pugnetis.

hodie adhuc ringen pro: laetari usurpamus.
Scherz.

14) Verf. 44. hunc ita reddo: *Contestatus est (asseruit) de se verum, sese dicere: infra eadem locutio occurrit IV, 20, 33.*

Quidem: si bihiari

er Gesei San biaz.

Dicebant, quod ille asseruerit de se
quod DEI filius ipse appellaretur.
Scherz.

17) Verf. 46. Uterque Cod. habet: *allo:*

16) Verf. 54. *dolk* reddo hic & infra III, 26, 37. per: *eodem. in LL. Anglo-Sax. Alfrethi c. 20. & 22.*
est: ibidem, occidere. Scherz.

17) Verf. 57. *thaz gimach*, malissem redditum: *hanc rem, hoc. Scherz.*

18) Verf. 59. *sprache* habet uterque Codex.

19) Verf. 64. Uterque Codex habet: *fo ni uuas ei,*
unde hic & anteceditur versus sic reddendus est:
Illius sedis (Pontificis) beuer
namquam erat maior: sc. quum tum.
Scherz.

20) Verf. 72. Cod. Vind. *aburheit.*

Fon theffes dages frifti
 21 fo uuas in thaz fid fefti
 In muate 22 giuugi,
 thaz man 'nan irsluagi.
 Inzoh fib Druhtin tho fon in,
 ni giang fo ofono untar in.
 23 Jo fuar mit linen thanana
 in eina uuualfinna.

*Ab hujus diei tempore
 sic fuit eis hoc habitum firmiter
 In animo constitutum,
 ut ipsum occiderent.
 Subdixit se Dominus tunc ab eis,
 non ambulavit tam palam inter eos.
 Et ivit cum suis abinde
 in aliquod desertum.*

MORALITER.

CAP. XXVI.

NU¹ Christus² in theyra redinu³ zeichan duit fo menigu,
 So thie Euuarton quatum,
 iz al in uhl datun.
 1 Nu duemes uuir thaz zuual
 thana far uharal,
 Giloubemes thero dato,
 4 iz fizit uns fo drato,
 Keremes in muate,
 uns seiben io zi guate,
 Frammortes thia Gotes dat,
 fo fia thar giscriban stat.
 Sie rietun uuas sies uuohtio,
 ioh uuas sies duan scoltin,
 Harto ginoto,
 therfelbun Gotes dato.
 Thoh ni sprachun⁵ se in uuar,
 thaz sie giloubtin Gote far,
 Thaz⁶ s'iro herza iz lertin,
 ioh frammortes iz gikertin.
 Uuir seulun unsih samanon⁷
 zi⁸ rechteren redinon.
 Uuir unsih Gote liuben,
 ioh rehtor gilouben.
 Joh quedemes in rihti,
 thaz iz⁹ lobafamaz fi
 Allo sino dati.
 thoh¹⁰ sin fi undrati.
 Sie quadun thes giuugi,
 oba man 'nan n'irsluagi.
 Thaz sie mit giuuelci
 uuurtin elilenti.
 20 Joh tharbetin thes findes,
 thes iro heiminges.

Cum Christus in hac narratione
 signa fecerit tam varia,
 Quae sacerdotes (quidem) resulerant,
 (sed) id omne in deterius vertierant.
 5. Ne facimus nos hoc dubium
 debinc sane per omnia,
 Credamus hoc factum,
 id sedeat nobis penitus (in animo)
 Voluimus in animo,
 10. nobis ipsi in emolumentum,
 Deinceps hoc Dei facinus,
 sicut illud hic descriptum stat.
 Ipsi consueverant, quid vellent,
 Et quid facere deberent,
 15. Valde anxie,
 (ob) illud Dei facinus.
 Tamen haud consularunt isti reuera,
 ut crederent Deo utique.
 Ut sua corda id docerent,
 20. Et deinceps converterent.
 Nos debemus nos congregare
 ad rethiora consilia.
 (Ut) nos Deo amabiles reddamus,
 Et rectius credamus.
 25. Et dicimus directe,
 quod id laudabile sit
 Omne ipsum factum.
 etsi sint (isti) contentati.
 Ipsi colloquuntur de hoc satis,
 si ipsum nos occiderent,
 Quod per violentiam (Romanorum)
 futuri sint exules.
 Et privandi viis,
 ad eorum domicilium.

11 Sar

Imo

21) Verf. 74. Clarus: Erat hoc ipse postea firmus.
 22) Verf. 75. MSS. & Flacius habent: giuugi, setin.
 Scherz.
 23) Verf. 77. Margo Cod. Vat. Iesus autem jam non in
 palam ambabat. Addit Cod. Vind. apud Je-
 das.
 24) Verf. 79. uterque Codex: ioh.

AD CAP. XXVI.

1) Verf. 1. Cod. Vind. Christ.
 2) Verf. eod. in theyra redinu, hac ratione. Scherz.
 3) Verf. 5. ita verterem:
 Itaque remouemus dubitationem
 inde max comino.

1. e. de eo plane non dubitemus, duam tunc est
 remouere, von dunoto, weg thun. Scherz.

4) Verf. 2. ita fuit, est: id decret, seu supra 1, 8, 29.
 munimus. Scherz.
 5) Verf. 17. Cod. uterque: Sie:
 6) Verf. 19. Sie iro. Cod. Vind.
 7) Verf. 22. Cod. Vind. & Flac. rehteren.
 8) Verf. 26. lobefamaz Cod. uterque.
 9) Verf. 28. Si in f. Cod. Vind.
 10) Verf. 33. & seq. ita reddo:

Et privantur tunc
 sua Patria.

de phrafi: thes findes vid. Notam ad I, 21, 2.
 Scherz.

F f;

21) Verf.

11 Sar io thes fartes,
 thes eigenen lantes.
 Uuir sculun auur ahton,
 uuir uoala iz ni bidrahton,
 Thaz uuir thiū 12 uerkeren,
 io muat unsh gikeren,
 Thaz uuir ana enti
 uuerden elilenti.
 Tharben scones riches,
 thes hohen himilriches.
 Joh birun momente
 in suaremo elilenti.
 In 13 githuingnisse,
 thes sin uuir io giuuisse.
 Thenkemes zi guate
 14 ous heilemo muate
 Joh framortes iz keren,
 thaz 15 Caiphaz uoalta loren.
 Er riat thaz man biuuarbi,
 thaz ther man einu irsturbi.
 Thaz sin einen doti
 al then liut gihiahti.
 Joh thuruh finan einan 16 dolk,
 17 uuar al gihaltan ther folk,
 18 In mammento fazi
 sid er thaz lib firlazi.
 Giuuisse uizun uuir thaz,
 thaz uns iz harto uoala faz,
 Joh uns iz thes filu fram,
 thaz Druhtin hera in uuorolt quam.
 Er bi unsh uoalta sterban,
 ioh einu thaz biuuerban,
 Thaz uuir n'ruurtin furdur al,
 thuruh then finan einan fal.
 Joh unsh thiū sin guati
 al gisamanoti.
 Uuir io irri fuaran,
 zispreicite uuarun.
 Thaz ist nu uuantarlichaz thing
 ubar thesan uuorolt ring.
 Ubar allo dati
 uuantarlich girati.
 19 Thanne uuorolt kuninga
 sterbent 20 b'iro thegana,
 In uuige io gilicho
 douent theganlichu.
 So sint se alle girrit,
 21 thes uuiges gimerrit,
 Ther in theru noti
 thar imo folgeti.

35. Imo *Es* reditu
 ad propriam terram.
 Nos vero debemus attendere,
 (f) nos non bene id consideramus.
 Quod nos hac inuertemus,
 in animo nos pervertemus,
 40. Ut nos sine fine
 sumus exiles.
 Priuemur pulchro regno,
 alto celesti regno.
 45. Et sumus lugentes
 in gravi exilio,
 In persecutione,
 buqui sumus utique certi.
 Cogitemus ad bonum
 50. ac salutare animam
 Etiam in posterum hoc aduertere,
 quod Caiphaz uolebat docere.
 Consultus ut hoc ageretur,
 ut hic uir solus moreretur:
 55. Ut ejus unius mors
 omnem populum saluaret,
 Et per ejus unius passionem
 esset omnis saluatus populus.
 In tranquilla quiete
 60. postquam iste vitam reliquerit.
 Certo scimus hoc,
 quod nobis id valde bene cesserit,
 Et nobis id profuerit multum valde,
 quod Dominus hac in mundum uenerit,
 65. Pro nobis uoluerit mori,
 Et solus hoc acquirere,
 Ut ne interiremus deinceps omnes,
 per suam unius mortem.
 70. Atque nos hac ejus gratia
 omnes congregaret.
 Nos certe errantes inuimus,
 dispersi fuimus,
 Hoc porro est mirabilis res
 per hunc mundi orbem.
 75. Super omnia facta
 mirabile consilium.
 Namque mundi reges
 moriuntur pro suis subditis,
 80. In praelio certe pariter
 pereunt uiriliter.
 Sic sunt illi omnes perplexi (bre uuerden)
 praelio illigati,
 Quicunque in tali necessitate (periculo)
 istic ipsam sequitur:

Joh

Atque

11) Vers. 37. seq. Synonymice hæc dicuntur & idem indicatur, quod Vers. 33. & 34. fuit dictum. Scherz.

12) Vers. 39. lege ex utroque Codice: *uerk eren*, cui non repugnat Flaci Editio. Unde hic & sequens uerfus sunt ita exponendi:

Ut hoc opus (Christi) benoremus, uen-
romur,

(&c) *ad mentem nostram reuocemus.*
 Scherz.

13) Vers. 47. *githuingnisse*, Cod. Vind. qui tamen infra IV, 7, 57. habet: *githuingnisse*.

14) Vers. 50. *mallem reddidum*:

Ac sano animo

Etiam aliter id uoluimus. Scherz.

17) Vers. 52. *Caiphaz* Cod. Casfr.

16) Vers. 57. uid. Notum ad cap. pnced. 7. 54.

17) Vers. 58. *uuar*, Cod. Vind.

18) Vers. 59. *uuerterem: ipso suauis (melius) esset.*
 Scherz.

19) Vers. 77. *Thanne* reddendum est per: *cum*, quando respondet ei: *So in 7. 3. quod idem est ac: tum.*
 Scherz.

20) Vers. 78. *bi iro*, Cod. Vind.

21) Vers. 82. *reddo: praelio inferiores*, seu *uicti*. In Gloss. Bonhoen. *Kimeris*, irritum. Scherz.

22) Vers.

Joh fallent sie ginoton fora iro fianton, Untar iro hanton, speron ioh mit fuer-ton. Sie sint in ala drati 22 fluchtig thera dati. 23 Irqueman thero uuerko fluchtigero githanko. Starb 24 aaur therer noti, er unsih samanoci.		85. Atque cadunt isti necessario coram suis hostibus, Sub ipsorum manibus, lanceis & gladiis. Hi sunt omnimodo 90. vni bis facti: Obstrepunt bis operibus vanarum cogitationum. At vero mortuus hic fuit ex hac causa, Ipse (ut) nos (eo ipso) congregaret (non di- spargeret)
Joh fines todes guati zi samane 27 gifuagti. Joh thuruh sina smerza, uuir 28 habetin baldaz 29 herzan, Fianton io thanne zi uuidar stantanne. Thaz uuir fro thes thodes faren heimortes, In eiginaz githingi sid thera gorongi, 25 Sid man 'nan bifalta, so Calphas uns zalta. Joh man 'nan gidotta, so er thar rodinota. Nu birun fro in muate bi sinemo einen guate. Mit sinemo einen falle so iroist er unsih alle. 26 Nu buuuen baldo thuruh thaz kuningrichi sinaz, Blide in girithi in sineru gisihi. Thaz selba mammunti thaz duit uns thlu sin guati. Uuant er cino thaz biuuarb, thaz er bi unsih irstarb. Nu ilemes thes thenken, ioh emmizigen uuirken, Thaz imo io liche 30 z'emo hohen himilriche. Joh unsih thara io alle bi namen Druhtin zelle. Alle io bi manne er unsih thara nenne. 31 Thaz sin tod ubaral ni uuese in uns so idal, Thuruh unfero ubili ioh managfalto frauili.	95. Atque suae mortis gratia in munem colligeret. Et per suos dolores, nos haberemus confidens cor, Hostibus deinceps 100. in aduersum stantes. Ut nos letabundi de morte vadamus domum, In proprium domicilium post hanc passionem (Saluatoris) 105. Postquam ipse sepultus, sicut Calphas nobis dixit, Et ipse occisus, sicut in tunc consuleit. Nunc sumus leti ex animo ob ejus amicum bonum & 110. Suomet amicus obitu liberavit nos omnes. Nunc colimus confidenter propterea regnum ejus, 115. Letabundi in regno coram suo conspectu. Huius delicias fecit nobis illa sua bonitas. Namque is solus hoc operatus, ut pro nobis moveretur. 120. Nunc festinemus id cogitare, & assidue operari, Quod ipsi placeat in alto celorum regno. 125. Atque nos isthic omnes nominemus dominum recenseat. Omnes atque singulos nos ibi nominet. 130. Ut ejus mors ubique ne sit in nobis vana, Propter nostrum malum & varium maleficium.	
Sun-		Sed

22) Vers. 90. *fluchtig* redde: *fugientes, fugam capientes*.

23) Vers. 91. & seq. redde:

*Territi hoc facto i. e. exde Regis,
(et) fugam meditantes.*Cod. Vind. hic legit: *irqueman*. Scherz.

24) Vers. 93. ita redde:

*Ass cum moveretur hic (Christus) tunc
illi nos congregavit.* Scherz.25) Vers. 96. *gifuagti*: redde: *collegit*. Scherz.26) Vers. 98. *habetin* redde: *acquiescimus*. Scherz.27) *Herza* habet uterque Codex.28) Vers. 105. redde: *Postquam ipse (Christus) fuit
prostratus i. e. mortuus. in Gloss. Lips. est: disti-
bui, prostraveret.* Supra II, 1, 37. habuimus bi-
falt pro: *prostrabat*. Scherz.

29) Vers. 103. ita exprimo:

Nunc inhabitabimus mox ideo. Scherz.30) Vers. 124. *zi themo*. Cod. Vind.

31) Vers. 129. & seq. ita redderem:

*Ne mors ejus nequaquam
in nobis sit inutilis.* Scherz.

Suntar thes ginenden,
mit sinen iamer menden,
Mit sinen iamer bliden,
ioh iz ni " bismithen.
Thaz ist in gifestit,
thaz in es mer ni bristit.
So si'z ouh uns allen
Mic " Christus selbes uailen.
Amen.

*Sed hoc fruamur,
cum suis perpetuo gaudeamus,
135. Cum suis perpetuo letemur,
Et hoc ne evitemus.
Hoc est illis confirmatum,
ut eis amplius non deficiat. (quicquam)
Sic fit hoc quoque nobis omnibus
140. cum Christi ipsius voluntate.
Amen.*

32) Verf. 136. Cod. Vind. Simiden.

33) Verf. 140. Chriftes Cod. Vind.

Explicit tertius Liber Evangeliorum.

INCIPIUNT CAPITULA LIBRI QUARTI.

- I. ¹ *Præfatio Libri Quarti.*
- II. *Ante sex dies Pascha venit Jesus Bethaniam.*
- III. *Cum audisset populus, quia venit Jesus Hierosolimam.*
- IV. *Cum appropinquassent Hierosolymis.*²
- V. *Spiritualiter.*
- VI. *Abiit in Bethaniam, & de doctrina ejus in crastinum.*
- VII. *Item de doctrina Domini in monte ad discipulos.*
- VIII. *Appropinquabat dies festus Azymorum.*
- IX. *Venit dies Azymorum, & reliqua.*
- X. *Desiderio desideravi hoc Pascha &c.*
- XI. *Sciens Jesus, quia venit ejus hora &c.*
- XII. *Contristatus est Jesus Spiritu, & dixit eis de traditione ejus.*
- XIII. *Petrum dixit negaturum.*
- XIV. *Jubet, ut cui desit, emat gladium.*
- XV. *Consolatur Discipulos de morte ejus.*
- XVI. *Egressus est Jesus trans torrentem Cedron.*
- XVII. *Quomodo Petrus abscidit auriculam ser-vi Sacerdotis.*
- XVIII. *De negatione Petri.*
- XIX. *Verba Pontificis ad Jesum, & de falsis testibus.*
- XX. *Duxerunt Eum ad Caipham, ubi erat & Pilatus.*
- XXI. *Allocutio Pilati ad Christum in Pratorio.*
- XXII. *Quomodo Pilatus voluit Christum dimittere pro Barraba.*
- XXIII. *Duxit Pilatus Jesum derisum ad populum.*
- XXIV. *Voluit Pilatus Jesum dimittere, & quia tradidit eum eis.*
- XXV. *Pauca spiritualiter.*
- XXVI. *Duxerunt eum ut crucifigerent, & lamentatio mulierum.*
- XXVII. *Quomodo clavis eum fixerunt in Crucem, & titulus Pilati.*
- XXVIII. *De spoliis divisis, & tunica sorte.*
- XXIX. *Mystice.*
- XXX. *De Irriptionibus Sacerdotum, & omnium prætereuntium.*
- XXXI. *Id ipsum & latrones fecerunt.*
- XXXII. *Stabat juxta crucem Jesu mater ejus, & discipulus quem diligebat.*⁴
- XXXIII. *Sol obscuratus est, & tradidit Spiritum Jesus.*
- XXXIV. *Terra mota est, & petra scissa sunt, & reliqua.*
- XXXV. *Quomodo Joseph & Nicodemus sepelierunt Jesum.*
- XXXVI. *Quomodo Sacerdotes summi signaverunt sepulchrum.*
- XXXVII. *Moraliter.*

' Finiunt Capitula Quarti Libri.

¹) Prefatio legitur in Cod. Cæsar.

²) Addit Cod. Cæsareus: & venisset.

³) Quare pro: quia Cod. Cæsareus habet.

⁴) Hæc videntes addit Cod. Vind.

⁵) Hæc verba non sunt in Cod. Vindob.

INCIPIT
LIBER · QUARTUS.
P R Æ F A T I O ·
LIBRI QUARTI.

CAP. I.

NU thic euarton binoti
machont thaz girati,
Joh Christes * todes thuruh not
ther liut sih habet * gicinet:
Biginnent frammort uuifen, 5.
uuio * sic'nan firliessen.
Joh thaz io thenkit iro muat,
uuio sic * firduesben thaz guat.
Nu uuil ih scriban frammort,
er selbo rihte mir thaz uuort, 10.
Uuio Druhtin selbo thaz biuuarb,
er fines thankes bi unsih starb.
Uuio er sih thara nahta,
* tho sih thiū zic bibehta. 15.
Thar er thaz tho uuolta,
ioh iz uuefan scolta.
Uuio er selbo giang zi hanton
sinen hanton.

10 Uuus

Cum sacerdotes solliciti
fecerunt Senatusconsultum,
Et de Christi morte anxie
populus se conuenerat:
Aggrediuntur porro ostendere,
quomodo ipsum perdant.
Et quod meditatus eorum animus,
quomodo abolerent salutem.
Nunc volo ego scribere deinceps,
(ipse regat mihi sermonem!)
Quomodo Dominus ipse hoc egerit,
(ut) sua sponte pro nobis moreretur.
Quomodo se eo approximaret,
cum se tempus hoc attraheret.
Quo hoc ipsum vellet,
Et id fieri deberet.
Quomodo ipse inuenit in manus
suis hostibus.

Erat

AD CAP. I.

- 1) Post vocem: *Liber*, Cod. Vind. habet: *Evangelium quartum Theetice conscriptum*.
2) Cod. Vind. *Prefatio*.
3) Vers. 1. Deficientem hunc versum in Flaciana suppleuimus ex Lambecii Bibl. Caesar. Lib. 2. c. 5. ubi etiam y. 4. pro: *gieinet* legitur: *gicinet*. Sed magis est, ut *gieinet* h. e. *conjurauerunt* in necem Christi legamus, ut & alibi habetur. Ceterum y. 2. integer est, nec quicquam deficit, uti Fla-

cio visum, Schuler. Ita omnino se rem habere, inspectio MSC. Vind. ostendit, Scherz.

- 4) Vers. 3. in Cod. Vind. ita legitur: *dodes*.
5) Vers. 4. MSC. Vind. *gieint*.
6) Vers. 6. *Sie inas*. Cod. Vind.
7) Vers. 7. redde: *Et hoc certe meditatus est illorum animus*. Scherz.
8) Vers. 8. Cod. Vind. *firtbalichen*.
9) Vers. 14. redde aptius: *Cum tempus aduenit*. Scherz.

10) Vers.

10 Uuas unfluhtig drato
thero Judeono dato.
Er fines thankes thara quam,
ioh sie thar lerta filu fram.
Jo 11 gidago fora thiū,
thaz sie irkantın thoh bithiū,
Thaz er uuas Druhtin heilant,
ubar allaz thaz lant.
11 Joh sie alles uuoio ni datin,
ni sie inan minnotin.
Thaz bigond er redinon
12 mit fronisgen bilidon.
Thaz sie iz mer intrietin,
zi imo ih gikertin.
Er zalt iz in ouh harto
ofonoro uuorto.
Thia falida io gilicho
filu suazlichio.
14 Er zalta ouh dages uuuntar
then iungoron sus io suntar.
Thaz gihalt er, 15 uuzift thaz,
harto mihiles baz.
Sie hortun iz mit uuillen,
io uuultun iz ifullen.
Thara zua sie harto thahrtun,
mit uuerkon ouh bibehtun.
Giuiwiso uuzift thu thaz,
ni scrib ih thaz hiar allaz,
16 Joh hiar ouh ni firlaze,
nub ih es uuaz gigruaze.
Nub ih es thoh beginne,
es cthesuaz gizelle.
Joh ouh thanne giile
zi thes kruzonnos heile.
17 Hiar ouh forna bileip,
thaz ih iz 18 allaz ni gifercip.
Al ni gizalta,
thaz ih gerno uuolta.

Erat imperterritus valde
Judeorum factu.
Ipse sua sponte aduenit,
atque eos tunc docuit prolaxe.
Sed et fecit (miracula) coram eis,
ut agnoscerent per ea,
25. Quod ipse esset Dominus Salvator,
super universam terram.
At isti nihil minus fecerant,
quam ut ipsum amarent.
Hoc corpus ipse effari
30. sacris parabollis.
Ut isti hoc eo magis evitarent,
ad ipsum se converterent.
Exposuit idem eis etiam vehementer
apertis verbis.
35. Salutem (viam Salutis) pariter (omnibus)
multum dalciter.
Exposuit etiam parabolas
discipulis seorsim.
Hoc existimabat, scias hoc,
40. valde multo melius.
Hi audierunt id libenter,
et voluerant id implere.
Eo vehementer intendunt,
operibus quoque perfecterunt.
45. Certo scias hoc,
non scribo hic omnia ea,
Neque etiam hic desero,
si quid aggredior.
Quod si incipio,
50. (saltem) aliquatenus enarro.
Ceterum inde festino
ad Crucis salutem.
Hic atque superius permansit,
quod ego ea omnia scribam,
55. Omnis non rejeram,
quod (alii) libenter vellem.

Firtiaz

Omni

- 10) Verf. 19. & seq. redde:
(Et) minime sapient erat i. e. fugiebat.
Judeorum factu, seu insidiam. Scherz.
11) Verf. 23. Gidato legendum videtur. Schilber. Non
opus est medela; hic versus ita est reddendus:
ita quotidie hunc in form. gidago, est 1 dag, dies,
& significat 1 quotidie, uti oetat Junius ad Tat.
cap. 185. §. 8. ita gijaro legitur pro: Quotannis,
apud eundem Tatianum c. 12. §. 1. int. sacros fuit
eliron gijaro in jerusalem. & ibant parentes ejus
per omnes annos in Hierusalem. conf. Paltheo. ad
Tat. p. 390. Scherz.
12) Verf. 27. reddo hunc & seq.
Et quod aliter non agerent, i. e. agere de-
berent,
quam ut ipsum amarent.
ob rationem loquendi: aliter uisio ni, conf. III, 20,
304. & III, 24, 172. & IV, 5, 45. & 27. Scherz.
13) Verf. 30. mallem reddere: Eximius, pulcris Para-
bolls. conf. II, 9, 187. ubi: frangens unius, exi-
mio vino. & II, 22, 22. thio frangis binomon,
paucos flores. Scherz.
14) Verf. 37. reddo:
Narrabat etiam quotidie miracula
Discipulis ita semper seorsim.
dages videtur idem esse ac supra 7. 12. gidage,
quotidie. Scherz.
15) Verf. 39. Cod. Vind. misist.

OTFRID. PARS I

- 16) Verf. 47. & seqq. Sic verto:
Et (tamen) hic non omittit,
quia id aliquo modo eloquar, eloquen-
do tangam,
Quia tamen suspicium
(ut) id aliqua ratione enarrem.
At etiam inde (in narrando) preperem
ad Crucis salutem. Scherz.
17) Verf. 53. & 3. seqq. sic expone:
Hic (in hoc opere) etiam cessavi,
quia omnia scriberem,
Omnia dicerem,
que habens solissem.
Scilicet Otridius hic declarat, quod in frequenti-
bus ita sit incellurus, uti in prioribus libris egit,
sc. ut non omnia ad pulchellum usque sit expo-
sitorus. bileip idem est ac: cessavi; in verf. 18.
dori p. m. 261. legitur: iob drem aldam Gotes
chibedow bilibenem, quo huc Latini tentas ver-
ba exprimuntur: Et legali Praecepto cessante. Ar-
bitratur quidam Paltheus in not. p. 479. in hoc
stidori loco vitium latere, & legendum esse: Hi-
lincenreus. Sed hac correctione opus non esse
apparet ex verf. Francica Hymni Ambrosiani §. 2.
ubi: ineffabilis vocer, redditur: ineffabiliter
finem. ad quem locum vid. Cateberr. Eccardi
Notam. Scherz.
18) Verf. 54. Cod. Vind. habet: al ni.
O g a

29) Verf.

Firliaz ih filu drato
 sincro dato,
 Managfaltu uuuntar,
 joh sinu zeichan in uuar,
 Bilidi thie ex zalta
 then luttin, thann er uuolta,
 Lera filu uuara,
 in ¹⁹ allu uuorolt mara.
 Thaz deta ih ²⁰ bi einen ruachon,
²¹ the'ih libi in thesan buachon,
 Thaz ²² ist zi suar ni zalti,
 ther iz lesan uuolti.
 Bithiu firliaz ih drato
 thero Druhtines dato,
 Uuorto joh uuerkés,
 mines unthanes.
²³ Iz Druhtin ni bilibe,
 thaz ih es thoh giscribe,
 Ni iz hiar in erdriche,
 fora thinen ougon liche.
²⁴ Thaz ih giscribez hiar so fram,
 the'iz thir io uuefe lobosam,
²⁵ Thiner krefti,
 fon thines felbes gifti,
 Ih hiar giscribe follon
 then thinan muatuuillon.
 Thinz girati,
 thaz thu.ubar unsh dati.
 Uuio thu thultos uuizi,
 thaz honliche ²⁶ kruzi,
 In managfaltan uuonten,
 bi unferon funton,
 Thurth unfer ubili,
 joh managfaltu frauuili,
 Thar uuir analagun
²⁷ joh hartes sein uuagun.
 Ni mohtun uuir in uuara
 irthenken thio ginada,
 Thia thu in thera noti
 Druhtin bi unsh dati.
 Thaz uuas io ana uauank
 allaz Druhtin thiner thank.
 Druhtin, allaz thin duam,
 thaz euuiniga uuisduam.
²⁸ Iz zi thi u uurti,
 ni uuarin thino milti.

Omni multa aduocem
 ejus facta,
Varia miracula,
^{60.} Et ejus signa reuera,
 Parabolas quas narravit
 hominibus, prout voluit,
 Doctrinam multo veram,
 in omnem mundum euulgatam.
^{65.} Hoc feci ob causam,
 quam amo in hoc libro,
 Ut ne molestius referrem,
 qui cum legere vellet.
 Propterea omni multa
^{70.} Domini facta,
 Verba et opera,
 non meâ sponte. (i. uirius)
 Hoc (s) Domino non placuerit,
 quodcumque tandem conscribo;
^{75.} Non est hic in terrarum regno,
 (qui) coram tuis oculis placeat.
 Utinam ego scribam hic catus (saltem)
 ut id tibi sit laudabile,
 Tuarum uirium:
^{80.} ex tuo ipsius dono,
 Ego hic conscribo plene
 tuam uoluntatem.
 Tuum consilium,
 quod Tu super nos fecisti.
^{85.} Quomodo tolerasti parum,
 insanam crucem,
 Multiplicibus uulneribus,
 pro nostris criminibus,
 Propter nostram prauitatem,
^{90.} et multiplicia maleficia,
 Quibus decubebamus (laboramus)
 et durum exemplum dabamus.
 Non poteramus reuera
 excogitare hanc gratiam,
^{95.} Quam Tu in hac necessitate
 Domine, pro nobis fecisti.
 Hoc erat utique sine dubio
 omne, Domine, tua sponte.
 Domine, omne tuum consilium,
^{100.} eterna sapientia.
 Hoc eo nisi perueniam fuisset,
 non fuisset tua clementia.

19 Al

Cura

19) Verf. 64. alla. Cod. Vind.

20) Verf. 65. bi einen ruachon, redde: ob solum hanc curam. Gloss. Kerouis. Raabcha, cur. Raabhon, curam. Scherz.

21) Verf. 66. redde: the'ih libi, quod amem. Scherz.

22) Verf. 67. lege: id. Schilter. Sed uterque Codex, imo & Flacius habet: thaz iz. Unde uerbo:

Ne id (hoc opus) nimis difficultatis argueret,
 (s) qui id legere uellet. Scherz.23) Verf. 73. & 3. seqq. ita exprimendos iudico:
 Iud (opus) non superfluo maneat, pereat,
 licet id ego conscripserim,Nisi id hic in terra
 coram oculis tuis placeat.

Celeberr. quidem Schilterus 2d y. 77. hanc habet

notam. Lege: ist: Sed repugnant Codd. MSS.
 nec opus est hac correctione. Scherz.

24) Verf. 77. hunc & seq. ita uerbo:

(Nisi) id conscribam hic tam bene,
 ut tibi semper sit gloriosum. Scherz.

25) Verf. 79. reddo: Tui uiribus, i. e. uiribus a Te concessis. Scherz.

26) Verf. 80. Cod. Vind. habet: Kruci.

27) Verf. 92. uerbo: Ac ualde ad illa nos mouebamus,
 i. e. inclinabamus, hortes sein uidetur idem esse
 ut: hortes ei in, ualde ad illa. Ita cit est in Rhythmo
 de S. Annone §. XI. quod contrarium est
 ex: 2i it, zu ihr, de qua re super. Scherz.

28) Verf. 101. & seq. ita transfer:

Res eo non peruenisset,
 nisi esset tua clementia. Scherz.

19 Al bi thinen mahtin,
ioh hohen eregrehtin,
20 Thez muazin niazan iamer,
ioh midan " funtono ler.
Freuuen in girihet
in thineru gisihiti. Amen.

Omne per tuam potentiam,
Et supremam maiestatem,
105. Hoc possumus frui perpetuo,
Et evitare peccatorum dolores.
Gaudere in reſſo
in tuo conſpectu. Amen.

Ante ſex dies Paſchæ venit Jeſus Bethaniam.

Joann. 12.

CAP. II.

THo Druhtin thaz gimeinta,
er theſa uuorolt heilta,
Then mennigſon in noti
ouh tho " ginadoci:
So er tharu iz tho bibrhta,
thaz ſih thiū zit nahta,
Er unſih tho gidroſti
ſon fianton irloſti.
Sehs dagon fora thiū
quam er zi " Betaniu.
Thar er ſon " tode iruuahta
" Lazarun irquickta. ſecurus enim
coram ibi.
Tho z'emo abande ſar
garetun ſie ſin muas thar.
Fro uuarun ſie ſin,
ther uuillo deta iz ſilu ſcin.
Martha thiū guata
thar tho " thionata,
Si ſcono iz al bihahta,
thaz muas furibrahta.
Ni uuani ſi ouh thes uuangti,
ni ſi thar giſcankti,
Thaz iz al gizami
Druhtine biquami.
Lazarus er uuas iro cin,
then thiū ſilida " gireim,
Thaz thar zi diſge ſizin,
mit imo ſaman azin.

Cum Dominus hoc ſibi propoſuiſſet,
(ut) hunc mundum ſaluaret,
Hominibus in neceſſitatibus
etiam gratiam acquireret:
5. Cumque eo res pertineſſet,
ut tempus illud appropinquaret,
(Ut) nos fortiſer
ab hoſtibus liberaret.
(Tunc) ſex diebus ante hæc
10. venit Bethaniam
Ubi à morte reſuſcitauit
Lazarum reſuſcituum.
Tunc ad ueſperam illico
parauerunt eiſ coram ibi.
15. Letabundi erant de ipſo,
uoluntas (beneuolentia) faciebat id multo
maniſeſtum,
Martha illa bona
ibi ſeruebat,
Eleganter id omne excogitabat,
20. cibum proferēbat.
Nec putes (quod) ea etiam in eo deſecerit,
quin Et potam attulerit,
Ut id omne decenter
domino conduceret (conueniret)
25. Lazarus erat coram unus,
quibus hæc felicitas contigit,
Ut ibi
ad menſam diſcumberent,
cum ipſo ſimul comederent.

Nam

Accepti

29) Verſ. 103. Al redderem: omnes. Scherz.

30) Verſ. 105. reddo:

Hoc poſſumus (utinam) frui ſemper: Scherz.

31) Verſ. 106. ſuſtine. Cod. Vind.

Ad CAP. II.

1) Verſ. 4. ginadeti mallem reddere: gratiam exhiberet.
Scherz.

2) Verſ. 10. Bethania. Cod. uterque.

3) Verſ. 11. Cod. Caſar. dicitur.

4) Verſ. 12. Cod. Vat. Lazarum inquit. Caſareus
Cod. Lazarum inquit; quod mallem reddidit:
Lazarum uiuam reddiderat. Scherz.

5) Verſ. 13. thionata Cod. uterque.

6) Verſ. 15. Marſo utriusque MSC. habet: Lazarus
erat unus ex diſcumbentibus.

7) Verſ. 26. Freherus: lege: Gireim, traſſi: Schüler.

Sed MSS. ut & Flacii Editio habent gireim. Sta-
denius in Explic. Voc. Germ. Bibl. p. 498. hoc
diſtichon ita reddit: Lazarus der war einer der
ſelben, der ſich zu dem Heil ſchickte. Antea no-
tauerat, reſurrexerit idem eſſe ac: ſich wozu ſchicken.
Cui in eo quidem aſſentior, quod: reſurrexerit
ſit, ac: conuenire; Sic enim hæc hodie dicimus,
das reimt ſich zuſammen. Belgis etiam rymen
eſt conuenire, quadrare, conſonare, conſonum
eſſe, apte cadere, congruere, ceu obſeruat Kilian.
in Etymologico Lingæ. Teut. Sed in eo conſen-
tire non poſſum, quod ille: then ſingularis nu-
meri hoc loco eſſe arbitretur, cum ſit Dativus
Pluralis, contrariuſ ex thēnes, dēnes, & reſpe-
ctum habens ad: ire, qui optime hoc quadrat;
Sic enim commodè hunc verſum interpretari
poſſumus: Quibus hæc felicitas conueniebat: i. e.
illorum unus, quos Chriſtus hac felicitate dignos
iudicabat. Scherz.

Nam Maria nardon, filu diuren uerdon.	Mala ego accipis unguentum.	30.	Acceptit Maria nardam, multo cari pretii.
Uuas iro thaz thionost fuazi, thia goz si in sine fuazi.			Erat ei hoc seruitum dulce, id effudit in pedes eius:
So si thaz falbon tho biuuarb, mit iru " fufe sic gifuarb		30	Cumque unctionem hanc perfecisset, fuit ea capillis eos detergit
Thie felbon fuazi frono, mit locon iro fcono.		35.	Pedes illos sanctos, cafarie sui pulchra.
Thiu diuri thera falba stank in ala halha.			Pretiositas hujus unguenti olebat undique.
Irfulca thiu ira guati thessellen hufes uuiti.		40.	Implebat ejus bonitas illarum adium latitudinem.
Thaz bisprah tho ludas, "cher io in themo argeren uuas,	Dixit Judas quare hoc un-	40.	Id contradixit (reprehendit) tum Judas, qui in malo erat.
Quad : man sie mohti scioro firkoufen filu diuro.			Dixit : hoc poterat commodè vendi multum care.
" Inthiu man thaz iruuelti, " man arme " miti neriti.		45.	Si hoc electum fuerit, ut pauperes eo alerentur.
" Joh man thes " gihogiti, " ouh nakote githagti.			Atque id cogitatum, ut nudi cooperirentur.
" Ouh then thar " after lante " farent uallonte,		50.	Atque iis qui ad terram peregrinam (nam)
" Thaz man then in noti " mit thiu ginadoti.			vadunt peregrinantes, ut iis in necessitate hoc succurreretur.
Thoh er thaz tho quati, ni det er thaz bi guati,		55.	Sed hoc quidem dixit, nec facit id ex bonitate,
Odo inan thie armuati, uuiht irbarmcti.			Aut (quod) is pauperum quicquam misereretur :
Er uuas thioh hebigar, Joh " sekilari finer.			Erat fur gravis, et saecularis fidi.
Uuolk er thar uuaz " irfahoron, bithiu " bizam er sulih redinon.		60.	Volebat aliquid hic conquirere, propterea erupit in talia verba.
" Laz fia, quad ther meistar, duan " thiu uuerk thiu si bigan,			Mitte eam, dixit Magister, facere hoc opus quod ea capis,
" Thaz fu iz n'irfülle nu thiu min, " ni muaz " si, s'ih bigraban bin.			Ut ea id nihilo adimpleat minus, non potest ea, quam ego sepultus fuero.
		32 Mit	Pobiscum

8) Verf. 31. uuas iru. Uterque Codex.

9) Verf. 32. fo fu. Uterque Codex.

10) Verf. 34. Margini utriusque Codicis additum est:
item capillis terps.

11) Eod. versu uterque Codex: fufse.

12) Verf. 35. Uterque Codex habet: thiu felben.

13) Verf. 39. Margo Cod. Vat. Et domus implata est.
Addit Cod. Caesar. ex odore. eod. versu: diuri
mallem reddere: Praestantius; ita apud Willeramum
in Paraphrasi Cantici Cantie. cap. 7. pag. 103. ther
directo uas, optimum vinum. Scherz.

14) Verf. 42. redde: Qui jam in malo erat.

15) Verf. 45. & seqq. 2. ita transfer:

Quod id eligeretur i. e. hoc ageretur,
ut pauperes inde alerentur.
Atque id cogitatum. Scherz.

16) Verf. 46. forte: mihi, y. antepen. Schilt.

17) Verf. 47. Utrumque MSC. habet: gihogiti.

18) Verf. 49. after lante, rectius: per terram sc. peregrina-
tas. Ita in Rhythmo de S. Anthon XIV. est
after Lantun, per regiones. Apud Willeram. cap.
III. p. 42. after ther burg, i. e. per civitatem.
Scherz.19) Verf. 53. Codicis Vindob. Margo habet: Dixit au-
tem hoc non quia de egenis (supple: cura) perti-
nebat ad eum.20) Verf. 59. Joh. XII, 6. Etenim ad hoc et ad quodammodo
idem. Lellionarium Vetus Gallicana Ecclesiae
apud Mabillon. de Liturgia Gallicana p. 473. red-
dit: Expertabat. Huetius: furabat: Coof. Re-
gino de Discip. Eccl. append. 1. c. 54. Schilt.21) Verf. 59. Nisi MSS. auctoritas obstat, ego hic
legem: inkaberon, quod acquirere, obtinere,
consequi denotat, & apud Nostrum aliquoties
occurrit. vid. V, 7, 70. adde V, 12, 68. & 70.
nullibi enim me invenire in israharon memini;
Sed MSS. auctoritate motus pedibus eo in sen-
tentiam Celeberr. Stadenii. Ille in Epistola ad
Cel. J. G. Eccardum, quae extat in On. a Seele
Memoria Stadeniana p. 337. ita loquitur. Scha-
bernack puto esse a schabern, cujus frequentati-
um Schabern, crebro scabere, radere. Otriv-
dus habet israharon, etiam abzucken, abfcha-
ben. IV, 2, 15. Uuolk er thar uuas irfahoron, vo-
lebat ibi aliquid decerpere, (erfcharen) sc. pro
fe. Nach quod cervicem tangat (scabere), cum ali-
quis retro a cervice tangitur, raditur, ludibrium
causa. Scherz.22) Verf. 60. pro: bizam er, legit Cod. Vat. biganar.
Melius Vindob. bigan er. Verbe non vidi, ideo
suscepit tali ratione loqui. Scherz.

23) Verf. 64. Cod. Caesar. legit: si fo ib.

„ Mit iu eigut ir ginuhto,
 „ io armero uuihto.
 „ Nales aaur mih in uuar
 „ ni eigut emmizigen hiar.

65. *Vobiscum habetis sufficienter
 pauperes homines.
 Nequaquam vero me profecto
 non habetis perpetuo hic.*

Cum audisset populus. Joann. 12.

CAP. III.

Ghorta tho ther liut thaz,
 thaz Druhtin Christu thara
 queman uuas,
 Quam tho thara in gegini.
 mihil uuorolt menigi.
 Nales then meion Non propter istum
 causa.
 bi Druhtinan cinon,
 Sutar sic in then fertin
 ouh Lazarum irkantin.
 Uuanta inan Druhtioes uuort
 son dode fuarta uuidorort.
 Tho quam ther liut mit driuon
 thaz seltani scouon.
 Thaz sic gisahn ouh tho thaz,
 thaz ther man ther in dot uuas,
 * In selben mihila giuuurt
 leben andera stunt.
 Thie furiston euuarton
 giburun iro uuorton,
 * Es niaman ni giuuagi,
 er man 'nan irsluagi.
 Uuanta manag man in uuar
 giloub thuruh inan thar,
 Thuruh theso dati,
 * in selben Gotes guati.
 * Bichiu fe thes nu hogetin
 oba fe thaz gisrumitin,
 Thaz er 'nan mohta ana uuan
 heizan aaur uistan.

Cogitaverunt ad eum
 Principes.

„ Joh

Aliverat tunc populus hoc,
 quod dominus Christus eo venis-
 set,
 Ipsi ibi obviam
 maxima hominum multitudo.
 Non hac intentione
 ob Dominum solum,
 Sed (ut) hac occasione
 etiam Lazarum cognoscerent.
 Namque ipsum Domini Verbum
 a morte duxerat retro.
 Itaque veniebat populus cum fide
 hoc miraculum videre.
 Ut conspicerent etiam ibi hoc,
 quod iste vir, qui in morte fuerat,
 Per ipsum maxime dignatus
 vivere altera vice.
 Principes Sacerdotes
 praeceperant verbis suis,
 Ut nemo id perenderet,
 potius ipsum (Lazarum) interficerent.
 Nam multi homines profecto
 crediderant propter eum (Lazarum)
 Propter hoc factum,
 per Dei Bonitatem.
 Propterea isti hoc nunc consultiabant,
 an hoc eis conducere,
 Si ipse cum posset sine ambiguo
 habere deum resurgere.

Atque

24) Verf. 68. Lioguz Latinae gentis requirit, ut hic
 in Versione non deleatur. Verte itaque: Ha-
 betis perpetuo hic. Scherz.

Ad CAP. III.

- 1) Verf. 11. mit driuon mallem reddere: accedite, ex-
 ste. Eodem secus occurrit infra: in driuon, IV,
 19, 50. ubi dicitur: mieldant thib in driuon, pro-
 duant te exalte. Scherz.
- 2) Verf. 12. scouon habet Cod. Caesar.
- 3) Verf. 14. & MSS. & Flacius habent: in.
- 4) Verf. 15. & seq. ita expri-
 mo:
 In tanta alacritate, vigore,
 vivat altera vice.
 glauviti, glauviti, promissitudinem, seu alacrita-
 tem deoatere supra jam notavimus. Scherz.
- 5) In MSS. additum est: Sacerdotum, ut & Lazarum
 interficerent.

- 6) Verf. 19. & 20. sic transfer:
 Id (sc. quod Lazarus fuerit a Christo re-
 suscitatus) nemo diceret,
 potius hominem (Lazarum) occideret.
 In Cod. Caesar clare legitur: Manuam. Glauv
 idem esse ac: dicebat, diceret ex plurimis nostri
 textibus apparet. vid. III, 16, 20. & III, 20, 13.
 ibique notam. Scherz.
- 7) Verf. 22. lege: glauviti ex utroque Codice.
- 8) Verf. 24. in oon redderem: per, sed: in. Glauviti
 an Gellies Galt. Scherz.
- 9) Verf. 25. Uterque Cod. habet. Hunc & tres seqq.
 verius ita reddo:
 Quare id nunc non cogitant
 (quod) licet id (ut occideretur) effi-
 cerent.
 Ille (Christus) ipsum post sine dubio
 habere deum resurgere? Scherz.
- 10) Cod. versu 25. lege: nu pro: ni. Schilter. MSS.
 habet: ni, nec opus correctione. Scherz.

u) Veri,

11 Joh mit theru krefsi
 12 auz 'nan irquidi.
 Ther er 'nan tode binau,
 hias uzer theme grabe gan.
 13 In morgan tho ther liut al,
 ther zen Oforon quam, <sup>in crastinum ap-
 paret nocte.</sup>
 Thes uwas mihl menigi,
 fuar thara al ingegini.
 Fuar thar al ingegini
 thes lantiutes menigi.
 So ther liut tho 14 gieiscota,
 thaz er thara queman scolta.
 Sie druagun in then hanton
 palmono gertun.
 Ingegin imo rumo,
 zuig ouh Oliboumo.
 Mit thiu meintun thie man,
 thaz er in dode figu nam,
 Joh er frides uuunnon
 sid gab iamer mannon.

Atque cum illa virtute
 iterum cum reficeret.
 30. Qui antea cum morti eripisset
 iubens ex sepulcro ire.
 In crastinum populus omnis,
 qui ad Pascha venerat,
 35. Cuius erat magna multitudo,
 fuit omnis ei obviam.
 Fuit omnis ei obviam
 provincialium multitudo.
 Cum populus percontilatus esset,
 40. quod ipse eo venturus esset.
 Portarent in manibus
 palmarum virgas,
 Obviam ei longinque
 Et ramos olearum.
 45. Per hoc significarunt homines,
 quod ipse in morte victoriam sumpturus,
 Atque ipse Pacis gaudia
 deinceps daturus perpetuo hominibus.

Cum appropinquasset. ' Matth. 21.

CAP. IV.

W Olc er tho biginnan
 zi Hierusalem sinnan.
 Thaz er thaz biuuurbi
 bi unsh thar insturbi.
 Thaz uwas finf dagon er,
 5. er er thult thaz ' ser.
 1 Er iz zithi iurgiangi
 thaz man 'nan gifangi.
 4 Gistuunt er tho gibiaten,
 uuant er thar uuolta ritan.
 Thaz sic thes gizilotin,
 imo cinan efil ' holotin,
 Gibot er, thaz ih figen thir ein,
 sinen lungoron zuacin,
 Thaz sic ih irhuabin, <sup>in la Castellum
 quod vocatur voi</sup>
 zi themo Kastle fuarin: 15.
 11 Thar uuiridit fon iu funtan
 12 cin Efilin gibuntan.
 13 Thia intibinet ir thar,
 14 ioh bringat ouh thaz fulin far. 20.
 15 Ob iaman thes 6 bigunne
 16 thaz er iz iu ni henge,
 17 Sager: thi'h thurfci imo in uuar,
 18 so lazit er iz uuefan far.

Fuarun

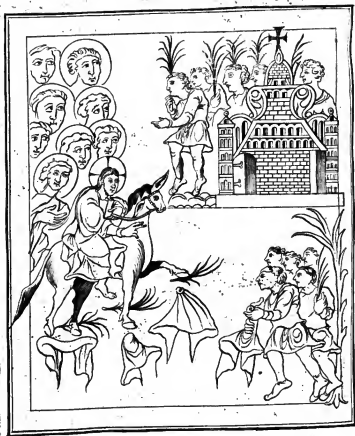
V Olebat tunc aggredi
 Hierosolymam proficisci.
 Ut hoc efficeret,
 pro nobis ibi obiret,
 Hoc fuit quinque diebus ante-
 quam toleraret crucem.
 Antequam tempus preteriret,
 ut ipse captivaretur.
 Stabat ibi mandans,
 10. namque inde volebat equitare.
 Ut hoc intenderent,
 ipsi animos accenserent,
 Mandabat, dico tibi semel,
 sedis discipulis duobus,
 Ut surgerent,
 ad castellum irent:
 Ibi a vobis reperiretur,
 asina alligata.
 Eam solveite ibi,
 Et ferte etiam pullum finis.
 Si quis id audeat,
 ut id vobis non concedat,
 Dicite: Quod ego egeram ejus vere,
 Tunc concedet id fieri illico.

Abibunt

11) Vers. 29. & seq. sic clarius exprimo:
Et quod (in) virtute, sc. sua
iterum illum resuscitaturus sit.
Qui etc.
 12) Vers. 30. Cod. Cæsar. *efur.*
 13) Vers. 31. in morgan tho, mallem reddere: *Pesfridie*
tam. Schertz.
 14) Vers. 39. *gieiscota*, sic clarius exprimo:
Et quod (in) virtute sc. sua
iterum illum resuscitaturus sit. Schertz.
 Ad CAP. IV.
 1) Addit Cod. Cæsar. *Hierosolyma.*

1) Vers. 6. *ser*, dolorem significat. unde mallem hunc
 verum reddere: *antequam susciperet Pascha-*
men.
 3) Vers. 7. lege: *Er iz zithi iurgiangi* ita enim in utro-
 que Cod. extat, verto: *antequam id (res) ab*
peruisset.
 4) Vers. 9. mallem reddere: *tum caput mandare,*
mauerit gissuam, gissuam ita supissime usurpetur,
uti supra jam monui. Schertz.
 5) Vers. 12. Cod. Vind. *boletin.*
 6) Vers. 21. *biginus* habet uterque Cod. Schertz.

Fuarun sic tho iro pad,
 ioh suntun ' alfo fer giquad.
 * Sic thara zua thaltun,
 ioh thaz fulin brahtun.
 Namun sic tho iro uuar, ^{impotens super}
 legitun tharuf ingidat ^{eum uoluerat.}
 In mammunti int in fuazi
 thaz er tharoba fazi.
 Tho * fciiz thara ingegini
 thiuh mihilla menigi.
 Zi kuninge sic 'nan quattun,
 ioh imo then uueg thagtun. 10
 Thaz datun sic binoti,
 thaz ros ni krankoloti.
 Joh iz ni 11 firfurni
 fo er thera reifa bigunni.
 Joh datun iz in uuaru
 12 zi fronisgeru eru,
 Zi fneru heri,
 er uuas In filu diuri.
 Nist ther io gihogeti
 in alleru uworoti,
 Thaz kuning 13 thiuh heimfuari
 mit iulicheru 14 ziari,
 Then io liuro dati,
 fo fcono 15 gicreti.
 Thaz thionoti imo in uuaru
 mit iulicheru fuaru,
 Therfelbo liut, thaz ist uuar,
 breitta fina uuar thar,
 Thaz er then uueg mit uuati
 mammuntun gidati.
 Thagtun sic imo 16 fciuro
 then uueg thar filu zioto,
 Thes' itun sic io zi noti
 thie man mit iro uuati.
 Sic streuuitun, thaz uuas uuuntar,
 then uueg thar imo funtar.
 Seltfani racha,
 17 breictun iro lachan.
 18 Uuas themo thes gebrusti,
 fo brach er far io thie esti,
 19 Thaz er in girhti
 then uueg mit then gislihti. ^{Alii autem ex-}
 Namun ^{bis ramos de ar-}

25. *Abibat illi tunc suam viam,*
Et reperiebant ita, ut is dicerat.
Hi adhibebant operam,
Et pulum adducebant.
Capiebant tunc suas vestimenta,
Imponebant desuper scitatum,
In suauitate Et in dulcedine
ut Ipse desuper sederet.
Tunc fuebant in occursum
magna multitudo.
 35. *In Regem ipsam proclamabant,*
Et ei vinum sternebant.
Hoc faciebant studiose,
ut animal vehens ne cessitaret.
Ei ne declinaret,
cum Ipse iter aggressus.
 40. *Imo faciebant id in veritate*
ad publicum honorem,
Ad propriam gloriam (Herrschaft, Principatum)
erat (enim) illi valde carus.
 45. *Non est, qui meminit*
in omni mundo,
Quod Rex inclitus domum introiret
cum tali decore,
 50. *Quem populus faceret,*
tam gloriose honoraret,
Is seruebat ipsi certe
tali conductu.
Iste populus, quod verum est,
 55. *pandebant suas vestimenta ibi,*
ut iter hoc super vestimentum
mollius faceret.
Tegebant ipsi opere
viam valde decore,
 60. *Hoc festinebant cariose*
viri cum suis vestimentis.
Sternebant, quod erat mirum,
viam ipsi singulariter.
Rara res,
 65. *pandebant suos pamos.*
Erat, cui id deficeret,
is frangebat illico ramos,
ut reficeret
viam aliquando.

Capie-

- 7) Verf. 26. Cod. Vind. *also fer*. Vat. *also fas er*.
 8) Verf. 27. hunc versum ita reddide: *illi id cogitabant* 1. e. eo animum suum applicabant: ita infra V, 4, 39. *se thaltun thes se eriatin*, cogitabant, eod. animum applicabant ut exorarent. Supra I, 23, 23, legitur: *fo manenlib kithakti*; quod b. Schilterus reddit: quilibet recogitabat. Hodie dicimus: *dachten*, *gedachten*. Scherz.
 9) Verf. 37. *fciiz* non significat: *stuebat*, sed *studebat*, contendebat, laborabat, sc. ire in occursum. Supra I, 26, 25. & 26. dicitur:
Dages intz sabbes
ficia se thar thes rebtes.
 quod Schilterus ipse vertit:
Die neilange
studebat hie reffe:
 conf. I, 1, 6. ubi *fizen* pro: *studerent*. addel, 1, 1, hodie diceremus: *se bestaigeten sich*. Unde hic versus igitur ita est transferendus: *Tunc studebat in occursum sc. ire*. Scherz.
 10) Verf. 36. Margo in utroque Cod. habet: *Flauina autem turba frangebat vestimenta sua.*

OTFRID. PARS L

- 11) Verf. 39. *firfurni* mullem reddere: *impingeret*, ut supra 2. Noistro usurpatur. II, 4, 120. Scherz.
 12) Verf. 42. *apius*: ad eumdem, *singularum honorem*, vid. Notam ad IV, 1, 30. Scherz.
 13) Verf. 47. Cod. Vind. legit: *thib sein*. Vat. *thibhein*. Unde verte: *quod Rex illius inuenerit*. conf. Notam ad II, 4, 25. Scherz.
 14) Verf. 48. Cod. Cmsr. *ziert*.
 15) Verf. 50. Cod. Cmsr. *gibreti*, hanc & anteced. versum sic transfer:
Quem unquam Populus fassus
tam pulcre honoraret.
 conf. supra III, 20, 207. Scherz.
 16) Verf. 57. *fciuro*, non est idem ac: *opere*, sed hoc loco significat: *man, cito*. eodem sensu occurrit II, 1, 66. & IV, 19, 30. Scherz.
 17) Verf. 64. *breittun* Cod. Vind.
 18) Verf. 65. Clarius expono: quod si quis erat, cui id (vestimenta, quae abiceret) deficeret. Scherz.
 19) Verf. 67. & seq. rectius ita:

Ut in refectine, seu reffe
Viam hysce planam redderet. Scherz.

H h

20) Verf.

Namun sic thes gouma inci brachun thar thie bouma.	70.	Capiebant hujus attentionem, Et frangebant arbores.
Thaz sic sih thes ²⁰ gefreuwitin, then uuog imo gistreuuitin.		Ut de hoc gaudentes viam ipsi sternerent.
Thar suarun man manage fora themo kuninge;		Tunc ibant homines varii ante Regem;
Heri ouh redihaster fo ²¹ folgeta thar after.	75.	Proceres Et sapientes consequabantur postea.
Er reit in mitte fo gizam, fo iz tho zi thero reisu biquam,		Ipsi equitabat in medio, ut dicebat, ut tali introitu conveniebat,
Erlichio fo er uuolta, ioh selbo kuning scolta.	80.	Honeste quantum volebat, Et hic Rex debebat.
Huabun sic tho hohaz fank filu fconaz,		Elevabat tunc altum cantum pulcherrimum,
Imo tho ²² gimachaz, ioh filu redihastaz:		Ipsi tunc concinuntam, Et multum rationabilem:
„Thu uueltis liutes manages, ^{Offa 23} Rön David. 85.		Dominaris Tu super populos varios, Davidis fili Regis.
„Bist kuning ouh ²⁴ gichiudo „therero lantiuto,		Eique Rex illustris mortalium,
„Zi uuorolti ²⁵ s'imo heili, „ioh salida gimeini,	90.	Ad mundi saluamentum, Et salutem publicam,
„Joh fruma in gualichi ubar allaz sinaz richi.		Et profectum in potentia super omnia ejus (mundi) regas.
„Giuihith si er filu fram, „uuant er in Gotcs namon quam.		Benedictus sit volde, quippe in Dei nomine venit.
„Ist kuning uns gimuarto „selbo Christus ther guato.	95.	Est Rex notus gratiosus Ipse Christus ille bonus.
„Helli ouh thu thia hohi ^{Offa 26} in caetia.		Saluum etiam Tu fac Excellentem eodem illi benedictione.
„Breiti ouh thinz richi „in thaz hoha himilrichi,	100.	Extende etiam tuum regnum in altum caelorum regnum,
„Thaz ²⁷ thu unsih hiar gihaltcs, „ioh Engilo ouh giuualtes,		Ut tu nos hic salves, Et Angelis quoque domineris,
„Joh selben Paradises „mit giuuelcti thar irfines.		Atque ipso (in) Paradiso cum gloria appareas.
Ther selbo liut guoto fank gimcin ²⁸ muarto,	105.	Hic populus bonus cantabat uero animo,
Thesfes lides uuunna al cinera ²⁹ stimma.		Hujus cantici gaudium omnes una voce.
Thaz fungun io zinoti thio forderun ³⁰ liuti,	110.	Hoc cantabant stidiose anteriorcs homines.
Thaz selba ingegin ouh inquad thiu atera herifcaf.		Hoc idem e contra etiam reclamabat sequens cohor.
	Sic	Venie-

20) Verf. 71. Cod. Vind. *gfreuwitin*.21) Verf. 76. Cod. Vind. *folgata*.22) Verf. 85. *gimachaz* recte: *convenientem*, *congruam*. Scherz.23) Verf. 87. Cod. Vind. *gichiudo*.24) Verf. 89. *Simo* contrarium est *ex si imo*, sit illi, unde huic & duos seqq. versus ita recto:*In seculo sit illi salus**Et beatitudo communicata,**Et felicitas in gloria.*

auorolt pro seculo usurari, supra jam monuimus ad I, 7, 14. Gualichi, gloriam denotare patet ex I, 12, 45. & seq. ubi formula:

*Gloria in excelsis Deo I redditur**In himilriches hohi**f Got gualichi.*

conf. V, 18, 15. Scherz.

25) Verf. 97. *Anglo-Sax. Hal fy the Dauides soen. fy gihersed se the Kom en drihten naman. fy him sel en becnasam.* Hofanna filio David, sit benedictusqui venit in Domini nomine, Hofanna in albiis. Et Joh. XII. 13. *Si Israhelacyning. hal. ans gihersed the com en drihten naman.* Ubi Gothus retinet Hebraeam vocem *I Hofanae*, *ibiditida* *sa* *quimunda* in nomine Fomies. *thindas* *Israhel*. i. Hofanna, benedictus, qui venit in nomine Domini, Rex Israhel. Hymn. Vet. VII. 9. *Kabalt san Dauides. Hofanna fili Davidis. Glosse rett. Hofanna, Heili, Labalt. Eucher. Episc. Lugd. lib. Instru. c. 2. Hofanna, saluifica, sive saluum me fac. — Est autem sensus, saluum fac, subaudiatur, vel populum Israhel vel totum mundum. Noth. Psalm. 118, 25. Schler.*26) Verf. 101. Uterque Cod. habet: *thunfif*.27) Verf. 104. *mit gimeitli verius exprimitur: cum potentia*, mit gewalt. Scherz.28) Verf. 106. Cod. Cæsar. *muota*.29) Verf. 108. Cod. Cæsar. *stimma*.30) Verf. 110. clarius: *Præcedentes cum Homines*. in Cod. utroque legitur: *thie forderun*. Scherz.

Sie quamun mit githrengē
 in themo selben gange,
 Joh mit theru krefei
 in this burg in gerihti.
 Hinterquamun alle
 thie birun darinne,
 In muar iz, uuan ih, ruarti
 chieisibun burgliuti.
 „Uuer ist, quadun, therer man,
 „ther unsih dritit hiar so fram,
 „Mit heri uns sus hiar engit,
 „ioh' uzar ther burg dringit?
 „Gabanuuarti ther¹¹ liut iar:
 „thiz ist ther foralago in uuar,
 „Fon¹² Nazaret ther Heilant,
 „ther thanana hera quam in lant.
 Giang er in thaz Gotes hus,
 dreip se al thanan uz,
 Ziuuuarf er al binoti
 thio iro bosheiti.
 Dages er se lerta,
 ioh selbo bredigota,
 Nahtes uuas io thanne
 in themo oliberge.
 Thaz uuar nu ungimacha,
 ioh egislichu racha:
 „Siemo inno uuoni ondun,
 ioh selidono irbondun,
 Thie suriston thiz gishun,¹⁴
 es harto hintarquamun.
 „Joh ouh dero dato
 filu sprachun drato.
 „Nist unfer racha, quadun, uuiht,
 „si frammort uuiht ni thihit.
 „Ni muaz si thihan uuanne
 „fora themo¹⁷ selbon manne.
 „After imo engit
 „oba man thiz gihengit,
 „Bi cinera stullu
 „thifu uuorolt ellu.

*Veniant acervatim
 in hac tali processione,
 Atque cum his viribus
 in civitatem recta.
 Commoti sunt omnes
 qui fuerant intus.
 In animo hoc, arbitror, urgit
 illos cives.
 Quis est, dixerunt, hic vir,
 qui nos calcas hic adeo,
 Cum capis nobis sic hic angustiam facit,
 atque ex civitate arget?
 Dedit responsum populus laicus:
 hic est Propheta profecto,
 De Nazareth Aethias,
 qui inde huc venit in terram.
 Intravit ille in DEI edes,
 expulit ipsos inde omnes,
 Disiecit omnes studioso
 ipsorum malitiam.
 Interdum is eos docuit,
 Et ipse predicavit,
 Noctu fuit abinde
 in monte oliveto.
 Hoc fuit porro molestum,
 atque abominabile res:
 (quod) isti Ei mansionem non indulgerent,
 atque tabernacula denegarent.
 Principes (Proceres, Pharisaei) hoc viderunt,
 Et vehementer commoti fuerunt.
 Atque etiam haec facta
 multi dixerunt nimis.
 Nihil est nostra causa, dixerunt, quicquam
 ea in posterum ne quicquam proficiat.
 Nisi oporteat eam prevallere
 praesto viro.
 Post ipsum vadit,
 si hoc permittitur,
 In momento
 hic mundus omnis.*

SPIRI-

31) Verf. 125. Junius in Not. ad Willer. p. 61. hic legit: *hastat*, quod reddit: *Militudo Populi*, sed dissentiunt MSS. nec opus est hac correctione. Scherz.

32) Verf. 127. uterque Codex habet: *Nazareth*.

33) Verf. 129. lege: *primo avari in odium*. Schilter. In Cod. Vind. & ipsa Flac. Edit. ita legitur: *Sermo in nomine avarum*. Accentus *in* in impostus ostendit, quod vocis *avarum* non sit adverbium, sed pronomem, nos hodie ita dicimus. Refertur autem ad proxima antecedens substantivum generis masculini, nempe ad *montem Oliveti*. Scilicet id videtur voluisse Otfridum, quod res Christo molesta & horrenda bonis fuerit, quod Pharisaei Christo nec in monte Oliveti, nec in Urbe mansionem cum indulgere voluerint. Verbum autem 129. & seq. ita verboteus exprimentum iudico:

(quod) *isti* (Pharisaei) *ei* (Christo) *illam* (montem Oliveti) *nunc non indulgerent*.

Imo mansionem, domicilio preberent.
 Pharisaei difficultatis oritur ex voce: *Nunc*, quae tamen videtur idem esse, ac Tatiani: *nunc*,

nunc, quod respondet nostro *nunc*, & Lat. *nunc*, ceu observat Paltienius ad Tat. p. 390. de voce: *audas* vid. supra Notam ad II, 7, 1. de vocabulo *irbondun* consule supra notata ad II, 1, 19. Scherz.

34) Verf. 141. Margo Cod. Vind. habet: *Pharisaei autem dixerunt, videtis, quod nihil proficimus*. Scherz.

35) Verf. 143. seq. sic reddit:

ac etiam de falsis hoc (Christi introitu sollemniter)
admodum vehementer loquebantur.
 Scherz.

36) Verf. 147. ita exprimo: *Namque potest illa proficere. Moses* ipsum nostrum sapientissimum usurpavit pro *potest*. vid. III, 20, 23. & III, 21, 65. & passim. Scherz.

37) Verf. 148. Uterque Cod. habet: *selben*.

38) Verf. 149. Margo Cod. Vind. habet: *Eccae mandatus vobis: post eum habet*. Pro qua ultimi voce Cod. Vat. legit: *abito*.

SPIRITUALITER

CAP. V.

Hiar skal man zellen noti
thie geistlichun dati,
In ferti ² inti gange,
ioh in thero liuto fange.

Uuaz thaz sihu meine,
thiu uuat ouh hiar bizeine.

Joh ¹ thie esti thie se ² zecitun,
inti in then uueg legirun.

Thaz selba sihu birun uuir,
irkenn iz selbo bi thir.

Thuruh dumpheiti
so birun uuir iz noti.

Est, uuizun uuir thaz,
che ist sihu silu dumbaz:

* Ni midu mih thero uuorto,
¹ ist huarilinaz harto.

Iz mag ouh in uuara
burdin ⁶ dragon suara.

Mag ⁷ scadon harto lidan
ni kan ni 'nan bimidan.

Uuir uuarun in firorane,
ioh suntone biladane,

Druagan bi unsen uuiridin
thero ummezlicha burdin.

Joh uuarun uuir gispannan,
mit sera bifangan,

Mit ubilu gibuntan.
ni muafun unfer uualtan.

Uuir uuarun umbitherbe,
ioh harto silu dumbe.

* So thie far Got n'irkaent,
ouh imo sih ni nahent.

Uuarun uuir firhuarot
mit ⁹ abgoten thuruh not.

Mit misfidatin manegen
bigan uns iz harto gaganen.

So er thaz tho uuolta uuerkon,
ginadon sinen scalkon,

Er unsih heilti thuruh not,
thaz der Oliberg bizeinot.

Er zeinot hohi in uuara
thera sinera ginada:

Hic debemus referre studiose
spiritualia facta,
In itinere ⁸ processione (introitu)
atque in populi caru.

5. Quid iumentum designet,
vestimenta quoque hic significant.

Et rami quos absciderunt,
⁹ Et in viam posuerunt.

Iumentum illud sumus nos,
agnosce hoc ipse apud te.

Propter stupiditatem
sumus nos illud omnimodo.

Astus, scimus nos hoc,
est pecus multum stupidum:

15. Ne odi me de his verbis,
est libidinosum valde.

Potest quoque in veritate
onera portare graui.

Potest verbera dura pati
nec potest ea evitare.

20. Nos eramus etiam perditi,
¹⁰ Et peccati omnesi,

Portabamus in nostris dignitatibus
istorum immensa onera.

25. Et eramus uincti,
doloribus cincti,

Malo ligati.
nec poteramus nos regere.

Eramus (imprudenter) inutiles
³⁰ Et valde multum stupidi.

Quippe qui Deum non agnoscerent,
¹¹ Et ipsi non accederent.

Eramus fornicati
cum idolis anxie.

35. Ob maleficia varia
solebat nobis duriter accidere.

Cum ille (Saluator) hic volebat operari,
propitiari suis servis,

(ut) nos saluaret per angustiam (crucem)
quod olivetum designat:

40. (Hic [mons] designat altitudinem profectio
eius sue gratie:

Thaz

Olem

Ad CAP. V.

1) Verf. 3. Cod. Uterque legit: *intin*.

2) Verf. 7. Cod. Cae. *the*.

3) Verf. eod. pro: *azittun Celeb. Stadenius exhibet: azittun*, in Explic. Vocab. Bibl. Germ. p. m. 771. ubi dicit: *Et sicinet, daz azittun berkomme von der abgeteten parikel: azt, daz so soget Oftrid. IV, 1, 2. Thie est thie se azittun; die Azte, welche so schillen. Sed azittun & Flaciana Editio & MSS. habent: unde id retinemus, cum & convenientem habeat significationem, hodie dicimus: *azteiten*, conf. Sparr im Teutischen Sprach Schaz pag. 2624. Scherz.*

4) Verf. 17. Non tantum apud Flacium, sed & in utroque Cod. legitur: *Ni midaz mih*. ER autem midaz contrarium ex midu id, sicut bilab ex bile id; Est itaque hic versus sic exponendus: *Non abstinere*

me his verbis, sc. quamvis forte minus gratis. Scherz.

5) Verf. 16. Poeta forte in animo habuit illud Ezechielis XXIII, 20. Et amasiam agit cum concubinis eorum, quod velut caro *asorum* caro eorum sit, conf. Paulini de Aftio cap. III. §. 2. Scherz.

6) Verf. 18. Cod. Cae. *dragan*.

7) Verf. 19. *Scadon* non in specie verbera, sed in genere, *mala*, *damna* denotat. Scherz.

8) Verf. 31. ita convenientius reddo:

Uti qui plane Deum non agnoscent. Scherz.

9) Verf. 34. Cod. Vat. *abgeten se*. Ast melius Vind. *abgeten omisso*; fr. Celeb. Stad. hunc & priorem versum in Explic. Voc. Bibl. Germ. p. 59. reddit: *Wir muften von rechtswegen seyn, als die mit den Abgoten gebrucht hatten*, sed magis aridet Schultzeriana versio. Scherz.

10) Verf.

Thaz ¹⁰ oli ouh this slhti
thera finera eregrehti.
Tho fant er druta uns sine heim
mit finen giboton zuen. ^{Tell. Vn. Nazorum.}
Thaz ¹¹ hizeinot thare ^{1. Duo discipuli.}
¹² thi uingoron zuene.
¹³ Thaz sie liuti lertin,
untar in sih minnotin,
Ouh alles uuoio ni datin.
mit minnu Got irknatin.
Thaz sie unsih muodon funtin,
fon ¹⁴ ungiloubu inbuntin.
Mit bredigu ¹⁵ gibeitlin,
thaz sie unsih ¹⁶ zi imo leittin.
Mit lera sie unsih ¹⁷ thagrin,
fon ungiloubu irauaktin.
Thaz Christu ¹⁸ iz uurti suazi
in herzen unsen fazi.
¹⁹ Giuuilfo so fraemen uuir
thaz Christu ni buit in thir.
Thia uuar sie in thih ni leggen,
mit bredigu bitheken. ^{+ Vestiment.}
Sar fo iro sito bilidi
sie thir gileggent ubari,
Thes giloubi thu mir,
fo ²⁰ biut Druhtin in thir.
Er leitit mit gilusti
thih z'er ²¹ heimuulsi.
Joh rihit unsih alle
zi themo kastelle.
Zi silu hohen muron,
ioh zi ²² eigenen giburon.
Zi festi thes uueichen,
thes hohen himilriches.
Thaz ander al the'ist ni uulht,
the'ist frides furista gilht,
Seiben Gotes nahuuift.
fo uuoala 'nan, ther thar ist.
Thiu mihila menigi ²³
thia uuat thar breitta in gegini,
²⁴ Martero heriscas, ^{2. Melitudo}
then uuog man forahen ni darf. ^{Martyrum.}

Sic

Oleam etiam equanimitatem
sue Moiephatis.)
Tunc misit fideles nobis suos domum
cum suis praeceptis duobus.
(Hoc significant hic
discipuli duo.)
Ut homines docerent,
inter se se diligere,
atque omnia aliter se facerent.
amorem Deum agnoscerent.
Ut nos lassos inuenirent,
ab infidelitate liberarent.
Predicatione praeperent,
ut nos ad ipsum ducerent.
Doctrinam nos tegerent,
ab incredulitate suscitarent
Ut Christus fieret suauiter
in cordibus nostris positus.
Certè alius cognoscimus,
quod Christus non habitat in te.
Vestimenta illi in te non ponant,
predicatione tegerent.
Quam primum suorum morum exempla
illi tibi imponant super,
(Hoc crede mihi)
tunc manet Deus in te.
Ducit cum gaudio
te ad domesticas epulas.
Atque dirigit nos omnes
ad illam civitatem.
Ad multum alta morumia,
atque ad proprios ciues.
Ad arces civitatis
alti carcerum regni.
Alia omnia sunt nihil quicquam,
hic est pacis principi adspiciendus,
Ipsus DEI praesentia,
o beatus ille, qui ibi est.
Magna multitudo
vestimenta hic pandit è contra,
Martyrum exercitus,
hanc vitam timere nefas.

Prolicie-

- 10) Verf. 43. Olei legitur in utroque Cod. MSC.
11) Verf. 47. Uterque Cod. hizeinot, recte omnino.
Scherz.
12) Verf. 48. Uterque Cod. thir.
13) Verf. 49. & seqq. tres ita mallem reddere:
Ut homines docerent,
quod se invicem amare deberent,
Et aliter non agere,
quam, ut amando Deum agnoscerent.
Videret hic Otfridus indigitare summam duarum
Decalogi Tabularum, quas intellexit y. 46. per
giboton zuena. Scherz.
14) Verf. 54. Ungiloubu vertit: incredulitate. Scherz.
15) Verf. 55. Gibeitlin, reddet: persuaderent. vid. su-
pra Notam ad IV, 4, 23. Scherz.
16) Verf. 56. Cod. Vind. zimo.
17) Verf. 57. Cod. Vind. thagrin.
18) Verf. 59. Vox ite, quae ideam est ac nostram: et,
facit, ut verendum coeque hunc verum cum
seq.

Ut Christus id esset gratum,
in cordibus nostris haberet.

pro: Christus uterque Cod. habet: Christe.
Scherz.

- 19) Verf. 61. Cum tribus seqq. sic clarius exprimo:
Certe scimus;
quod Christus non habitat in te,
Vestimenta illi (discipuli Christi) in te nisi
ponant.
(nisi) Predicatione tegerant te.
Ni non raro nisi denotat. vid. supra III, 20, 32.
Ceterum in Verf. 62. lege iterum: Christe, ex
MSS. Scherz.
20) Verf. 68. Lege: huius ex utroque MSC. quod ipsum
firmatur per y. 62. ubi Fiscius quidem habet:
biut, sed ipse Schilterus id correxit ex ingenio;
& recte quidem, cum MSS. probant. Scherz.
21) Verf. 70. Sacutus est hic B. Schilterus Fr. Junium,
qui in Notis ad Willer. p. 118. hic loci deimassifi
exponendum arbitratur per Domesticas vel fami-
liares epulas; sed rectius reddi: per Demicilium
supra docui. vid. Not. ad I, 18, 113. & ad II, 7, 43.
Scherz.
22) Verf. 74. Cod. Vind. eigenen.
23) Verf. 82. Uterque Codex: Martyro.

H b j

24) Verf.

Sie uuurfun nidar ana uauank
 iro ¹⁴ sele opo gifank,
 Thes lichamen bruzi.
 thesganges thih n'irthruzi.
 Sie sturbun baldo, so man uueiz,
 ni datun sie iz ¹⁵ in urheiz.
 Ouh ni datun sulih duam
 thuruh theheinan uuorok ruam.
 Ther ¹⁶ tod uuas in uuunna
 thuruh Gotes minna.
 Iz Christus in deta suazi,
¹⁷ so thaz in iz uuala fazi.
 Simes uuir ouh balde,
 ob es thurft uuerde,
 Thaz uuir thaz iruuelen,
 thaz ferah bi inan ¹⁸ selben.
¹⁹ Mag unfeh theru ferti
 gilusten mit giuurti,
²⁰ Nu uuir sie hiar zi guate
 so sehen giherece.
 Slihtit uns in gegini
 then uueg thiufelba menigi,
 Mit eslin theru uualdo,
 thaz uuir gangan baldo.
 The'ist giscrib heilag,
 thaz uuir lesen ubar dag.
²¹ Mit thiū uns then uueg soio zam
 streuuent thie Gotes man,
 Uuir muhan theru uuerko,
 ioh ²² suaz zi theru githanko.
 Then hugu uuir ²³ giuuiizen,
 thar baldo ²⁴ anaiizen. ²⁵ scrip. periphras.
 Thar duent se uns io zi muate
 sita silu guate.

8f. *Proieiebant sine mora
 animas suas nudas (sine vestimento)
 Corporisque fragilitatem.*
huius vie te ne piget.
Mortui sunt confidenter (in fide) ut noscitur,
nec fecerunt id in indignatione.
 90. *Neque fecerunt tale negotium
 ob ullam seculi gloriam.*
*Mors erat ipsis quadio
 per DEI amorem.*
 9f. *Id Christus istis fecerat dulciter,*
ut istis bene collocatum esset.
Sinus nos quoque audentes,
si opus fuerit, (contigerit)
 100. *Ut hoc eligamus,*
viam apud ipsos.
*Iuvet vos illorum via
 cam gloria,*
Cum eos hic in bono (benedictione)
adeo videamus honoratos.
 10f. *Aequat nobis obvia
 viam illa multitudo,*
Ramis sylvarum,
ut iremus audacter.
 110. *Hac est scriptura Sacra,*
quam legimus quotidie.
*Hic nobis viam tam decore
 sternunt Dei viri (Prophetae, Apostoli)*
Possimus illa opera,
et fundamentum illarum meditationum.
 11f. *Fidem nos certam,*
ibi fiduciam imponimus (adhibemus)
*Hic revocant nobis etiam in mentem
 mores multum bonos.*

14 Maht

Legatis

24) Verf. 86. Legē ex utroque Cod. *Selono*. Versus itaque hic ita est transferendus: *Saturum animarum vestimenta*. Vocem *gifank*, *gifank*, vellem, tunicam denotare patet ex 1, 24, 10. IV, 23, 10. & IV, 29, 76. aliisque locis. Corpus intuitu animae habere rationem Vestis, & Gentiles, & Christiani agnoscunt. vid. Senec. Epist. 92. & 102. Macar. Homil. 4. p. 37. Ambros. VI. Hexaëmer. c. 6. Scherz.

25) Verf. 90. in Urheiz mallem reddere: *tantalus*, in *tantalus*. Vid. Notum ad 1, 19, 31. Scherz.

26) Verf. 99. Cod. Cæsar. *dōd*.

26) Verf. 96. Est figura Grammatica & conversio quædam verborum; alludit ad collocationem Christi in iumentum; sic vicissim Christus dicitur Martyres in equis bene collocasse: reddendum itaque: *ut isti bene collocati essent*. Schiler. Non est, cur hic figuram fingamus. Unde mallem reddidit: *ut ipsi bene conveniret*: conf. notam nostram ad 1, 6, 24. Scherz.

27) Verf. 100. Legendum est ex utroque Cod. *selon*, quod idem est ac *tradere*. Hanc Lechonen si b. Schilterus vidisset, sine dubio hunc versum ita translatisset:

Ut animam ejus (Christi) gratia tradamus,
 sc. in mortem.

Quod *selon* idem sit ac: *tradere* innumera Antiquorum loca nos docent: oobis sufficiant omne hæc: *Gl. Ker. selē*, tradat. In lege Ludovici &

Lotharii, quam Browerus exhibet *Annal. Trevir. Prophanice* cap. X. est: *selon*, tradere, *salvare*, traditio. Scherz.

28) Verf. 101. cum *libra* non sit Genitivus pluralis Masculini, sed singularis feminini generis, hunc & seq. versum ita transfero:

*Nos huius via (sc. per Martyrium)
 desiderium capiat promer.* Scherz.

29) Verf. 103. in Cod. Vind. legitur: *m*. Correptionem autem *i* per: *a* prævalere debere, tota Connexio textus suadet. Scherz.

30) Verf. 111. Cod. Vind. *mit thum*.

31) Verf. 114. Uterque Cod. *fnazi*.

32) Verf. 117. Cod. Vind. habet: *giuuezen*, quod & Flacciana editio & Cod. Vat. expriment.

33) Verf. 116. Cod. Vind. habet: *dujfezzem*, quod videtur approbandum esse. Hic cum tribus prioribus versibus forte melius ita reddidit:

*Debetur operibus
 et pedibus cogitationum
 Mentem acere,
 eo audacter applicare.*

Atque posse explicari per: *debemus* inde apparet, quod vel hodie hac voce interdum ita utimur. ex. gr. Pater ioculcans filio, ut hoc vel illud faciat, sæpe dicere solet: *du magit es jaltan*, ita dicimus: *du magit es ja nicht vergeffen*. *Giuuezen*, videtur esse nostrum *acere*, acure. Unde *Weslein*, & Cos. Scherz.

11 Maht lefan io in ahtu
uuerk filu rehtu. 120.
Thaz felba thaz thie fungun
thie tharfara giangun, 7. Caen.
Thaz felba in quad in uara
thiu atera fuara.
Sin drut thehein ther uuurti
er lincru giburti, 125.
12 Farnam thaz fcolti uuerdan thaz,
thaz uuir nu cigun garauaz.
Firfabun fih zi uuaru
zi lincru ginadu. 130.
So uuir ouh iz firnamun,
uuir thar fidor quamun. 131.

*Legatis omnino cum cura
facia motum recta.
Id (denique) quod illi cantauerunt
qui praecebebant,
idem reclamauerunt reuera
subsequens cubors.
Suarum fidelium nullus fuit
ante Ejus natiuitatem,
(Quin) cognouerit quod dederat fieri hoc,
quod nunc habemus preparatum.
Considebant certe
suae gratie.
Quod ipsum & nos cognouimus,
qui postea uenimus.*

Abiit Iesus in Bethaniam, & de doctrina in crastinum.

CAP. VI.

FUlar tha Druhtin thanana
zi felidon in Bethania.
In buachon thu iz lefan maht,
thar uuas er tho thia fir naht.
Giang io in morga 1 thannan uz
thara zi therno Gotes hus. 5.
Maht lefan uiuo er dati, 10.
ioh uiuo er se bredigoti. 11.
Zi bilide er iro harta
then figboum irtharta. 12.
Uuanta sic 1 firbarun,
thaz guatu uuerk ni barun.
Uuo thie falka fih irhuabun,
ioh thie Gotes boton sluagun.
1 Joh then adalberon 15.
sid tho 4 thefan uuarbon,
Thes hereren fun in uara,
thoh ni habat er iro 1 mera,
Joh uuurfun uz so er erist quam,
then einigun finan. 20.
Uuo ouh 4 thione indati
nih ein n'irbarmeci.
Thes hereren foratha
sic uuiht 7 n'irregifota.

Attulauit tunc Dominus inde
ad mansionem in Bethania.
In Bibliis id legere potes,
ibi moratus tranquillae nocte.
Exiit uero mane exiit
ad Dei aedes.
Potes legere quomodo operatus,
& ut in praedicatione,
Ad exemplum istorum daritae
fictum arefecit.
Namque isti degenerauerunt,
bona opera (fructus) ne ferrent.
(Item) Quomodo serui (coloni tunc) surrexerint,
& Dei uinculos ceciderint,
Atque ipsum beredem suum
post hanc uicem.
Hic filium reuera,
et si non haberet eorum plures,
Utque eiecere, simul ac uenisset,
unicum suum.
Quomodo quoque haec maleficia
nec unicum misericordiae affecerint.
Dominus timor
eos nequaquam mouerit.

Sic

Ipsi

34) Verf. 119. *Maht lefan*, potes legere, est enim *maht* secunda persona singularis: apud Tat. c. 46. §. 2. *thu maht mit gisubaran*, potes me mandare. conf. infra IV, 6, 3. & 7. Scherz.
35) Verf. 117. *Farna in*, quod Flacius habet, nullum parit sensum, hae Lectione sine dubio est corrupta. *Farnam* uidetur reponendum, h. e. intellexit, agnouit, Messiam promissum. Comparat cohortes praecedens & subsequens Salvatorem cum Ecclesia V. T. & N. T. & quod una fide in Christum salui facti fuerint. Schuler.

Ad CAP. VI.

1) Verf. 5. Cod. Vind. *thannan*.
2) Verf. 11. *firbarun* uertendum est: *evitabant*. conf. I, 20, 63. II, 9, 106. addo II, 5, 34. & infra hoc cap. 7. 83. Scherz.

3) Verf. 17. Margu huius versus ita legitur in Cod. Vind. *De Parabola vinea ubi occiderunt Domini filium*. Cui consentit Cod. Vat.
4) Verf. 16. Uterque Codex: *thefen*.
5) Verf. 18. Cod. Vind. *mera*.
6) Verf. 21. Legendum est ex utroque Codice: *this meindati*. conf. Staden. in Explic. Voc. Bibl. Germ. p. 431. & 903. cum vox: *meindat* denotet malefictum, malignum, nihil circa uersionem, est mutandum. Scherz.
7) Verf. 24. Cod. Vind. habet: *ni regifota*. Vasticus autem: *ni regifota*, haec posterior Lectio praeter altera placet; est autem *regifota* & *regifon*, quod & *ribifon* legitur ac *richifon*, ut & *richifon*, ac: *imperare*, *dominari* significat. conf. supra I, 5, 17. Unde 7. 23. & 24. *uota uita* ita uenit reddendi:

Dominus timor f. Reverentia Domino debita
ipfi nequaquam dominabatur. Scherz.

8) Verf.

Sie iz ouh tho gimeintun,
 ioh in selbo irreiditun,
 Thaz man thia fruma in nami,
 inti andren gabi.
 Ouh zalta in thiun sin guati
 bi cino brutloufti.
 Uulo kuning cin' thio sitota,
 ioh zioro machota.
 Uuio er thaz allaz uuorhta,
 ioh scono iz al biforata,
 Sinemo lieben * manne
 themo cinigen kinde.
 Uuio sine boton sluagun
 thie thara gilladot uuarun.
 * Quanta sic in iz lagetun,
 zi goumon thara ladotun.
 Tho man zimo thaz tho sprah,
 er sluag sic far ioh sic rah.
 Ni uuas ther lih firburgi,
 ioh branta ouh ir burgi.
 Gibot thaz si es gizzilotin,
 ioh armu uulhte irholotin.
 So uuar sic tharuzaz fazin,
 mit imo thie tho zzin.
 Nih cin, quad, thoh thero manno,
 " th'uh hera nu bat so gerno,
 Thaz ligen ih iu in ala uuar,
 so " n'imbizit es hiar.
 Bedu thiuf bilidi
 so meinit thio iro frauili.
 Sie sluagun thie sic manotun,
 zi himilriche ladotun.
 Sie uuoltun duan in einan duan,
 ioh gerno imo angult giduan.
 Fragetun thes sindes,
 thes keifores zinfes.
 Joh fragetun zi uuare
 bi cina quenun thare,
 Thiu habeta, iu uueist es mer,
 zi karle sibun brader.
 Lis thar in antreita,
 uuio scono er thaz gimeinta.
 Joh uuio er in thar gizalta,
 uuio thaz al uuefan scolta.
 Er zalta in ouh tho in ala uuar
 " thaz iro ruami al thar.
 " Thia mihilum gimeitheit,
 su uuas alles zi breit,

Male male 25.
 perdit.

Rex scriba respice
 Eiusd. Marc. 12.

35.

40.

45.

50.

55.

60.

65.

70.

Uuio

Ipsi id quoque tunc conseruiert,
 atque sibi ipsi sententiam tulerint,
 Ut hoc emolumentum istis auferretur.
 Et aliis concederetur.
 Item narravit eis illa eius bonitas
 de quibusdam nuptiis.
 Quomodo Rex quidam eas instituerit,
 Et splendide fecerit.
 Quomodo id totum perfecit,
 Et splendide id omne preparaverit,
 Sui dilecto viro
 unico Filio.
 Quomodo Eius nuncios verberant
 qui hoc invitati essent.
 Namque illi his id nuntiabant,
 ad Epulas eo invitabant
 Cum ad ipsam hoc referretur,
 interfecit istos statim Et vindictam sumxit.
 Non fuit qui se absconderet,
 atque incendit quoque eorum ciuitatem.
 Iussit ut hoc obseruarent,
 atque pauperes (egenos) accerferent.
 Ubiqueque isti foras federent,
 cum ipso hi ut euerent.
 Nullus, dixit, istorum vtorum
 quos ego hac iam invitavi tam libens,
 Hoc dico vobis per omnem saeculum,
 sic non gustabis id hic.
 Amba ha parabolae
 sic designant istorum (Iudeorum) malitiam.
 Occiderant hos qui eos invitabant,
 ad caeleste regnum vocabant.
 Valebant facere sibi aliquid boni, (consultum)
 atque libenter ipsi angustias facere.
 Interrogant hac occasione
 de Caesaris censu.
 Atque interrogant profecto
 de aliqua summa ibi,
 Quae habuerat, vos scitis alius,
 in maritis septem fratres.
 Lege ibi ex ordine
 quomodo palchre ipse hoc deciderit.
 Atque ut ipse eis ibi recensuerit,
 quomodo hoc omne esse (fieri) deberet.
 Recusavit etiam tunc per omnem veritatem
 quod istorum gloriam obfuscabat.
 Magnam apostoliam,
 ista erat omnino laetissima,

Quomo-

2) Vers. 37. manne potius redde per: *Homini*: vid. quae dixi supra ad 1, 23, 81. & 86. Scherz.

9) Vers. 39. & 40. ita apertius reddo:

Quando illi (legati) ipsi id nuntiarent,
 ad epulas eo invitarent. Scherz.

10) Vers. 40. Freherus: *Thyē*, quos ego. Schüller. Uterque Codex habet: *Thi ē*. Scherz.

11) Vers. 42. Latio depravata sic restituenda: *so u'imbizit es h. Ambiz*, refectio. Kero: prandium, comas: cui opposuit *grina*, jentaculum, merenda. vid. Glossarium meum. *Imbizit*, prandet, comat, gustat comam. Schüller. Uterque Codex habet: *n'imbizit*: Unde nollem obtrudere *n'imbizit*. In Glossis keronis utraque Latio occurrit. Verum autem hunc ita exprimo: *Hic reficietur* s. *ebio*. Scherz.

12) Vers. 70. ita est reddendus: *Ipsorum ambitionem* ibi. id quidem verum est, quod *solo fuscum* debet. vid. Wälderam, in Cant. Cant. pag. 8. ad

quem couler Iusli notam? Sed illud *sal* hic non pertinet: *ramisfal* est unica vox eodem modo terminata ac: *Trübsal*, *Trangsal*, *Schicksal*, *Labfal*, *Irrfal*, *Fluchfal*, aliaque de quibus vid. Schottel de Lingua Germ. p. 377. Scherz.

13) Vers. 72. Difficilius hoc corruptum est, & sine ope MSC. vix poterit explicari. An tentemus legere: *Ungimeitheit anas givrit*? i. e. istorum infestatio ubique dilatata, immodestia, immoderatio, impotentia, arrogantia. vid. IV, 21, 64. Schüller. Pro *mihilum* Cod. Casareus habet: *Mihilum*. *Gimeitheit* denotat *vanitatem*, *ambitionem*, *arrogantiam*: quae significatio etiam contextui optime convenit. vid. quae supra dixi ad III, 19, 20. Apud Notheram in *Wälder*. crebro occurrit: *ingemeitheit*, *ingimeitheit*, ita ut denotet: *in omni*. vid. *Fid.* 16, 4. & 118, 166, & 73, 12. Unde hic verius ita est reddendus: *magnam* (ipsorum) *vanitatem*, *arrogantiam*.

- Uulo se minnotun thar,
thaz man sic ¹⁴ hiaz meistar.
" Zi goumon, thar se ouh azin,
zi herolt io gifazin.
Uulo iagilih ouh daci,
thaz ziarti ¹⁶ sin giuazti.
Joh fushin for then liutin,
thaz ¹⁷ nigin sic binotin.
Manota er ouh tho fustar
thie sine lungoron in uuar,
'Thaz sic thaz firbarin,
ioh ¹⁸ fulibe ni uuarin;
¹⁹ Quad: si mit omuati
fushin heroti,
Iz alles uulo ni dohti,
ioh uwerdan ni mohci.
Er uuihtes ouh tho ni aka,
ioh manag uue in zalta.
'Thaz hortun sic io thuruh not,
fo ²⁰ Matheus iz redinot.
Zalt er in sum sban uue.
in cimo ist zi uilule.
Sie habetan auur thuruh not
iz fus gimanagfaltor.
Joh far in ouh giralta
Bixbiu in iz uuefin scolta.
²¹ Uuanta sic al firiazun,
thaz buah sic duan hiazun.
Ouh dactun fo sic uoltun
al thaz sic ni scoltun,
Uuider Gotes euuon,
bixbiu zalt er in then uueuon.
²² Firuueis in ouh tho thare
bi foralag sine,
Uulo sic thie gidotrun,
²³ io alle martolotun,
Zalt er ouh then mannon,
uulo er se uolci minnon,
²⁴ Jo thenselben liutin,
oba sic iz ni uuidorotin.
- Quomodo amarent,
quod compellerentur magistri.
Ad epulas etiam convivarentur,
primo (loco)ederent.
Quomodo quilibet etiam staderet,
ut oraret (dilatando) suum pallium.
Et pratererent ab hominibus,
ut saluarent eos studiose.
Albertatus quoque tunc scorum
discipulos suos reuera,
Ut hoc evitarent,
Et tales ne fierent.
Dixit: (quod) isti sub (specie) humilitatis
quererent (afficerent) dominationem,
Id omne quomodo non conveniret,
Et fieri non oporteret.
Nec quidquam etiam tunc cunctatus,
Imo multiplex vix isti dicebat.
Id audiebant isti inviti,
ut Matheus hoc retulit.
Dixit iis circiter septem vix.
in uno est nimis.
Isti vero studio
id ita multiplicarant.
Atque simul eis etiam retulit
quare iis id fieri deberet.
Namque omnes posthabuerant
Biblia que ipsos facere iusserant.
Imo faciebant quicquid volebant
omne quod non debebant,
Adversus Dei legem;
propterea pradixit iis perna.
Reprehendit eos quoque tum
de Prophetis suis,
Quod isti eos occidissent,
Et omnes afflixissent.
Dixit etiam istis hominibus,
quomodo ipse eos voluisset diligere,
Ipsi istis hominibus,
si isti huic non repugnassent.*

14) Verf. 74. Uterque Codex: hiaz.

15) Verf. 75. & seq. sic aptius reddo:

*In epulis, ubi quoque convivuntur,
ut primo loco omnino sederent.*
Scherz.

16) Verf. 76. Sin giuati melius vertitur: suas vestes.
hinc & Stadenius in Exposit. Voc. bibl. p. 757.
huic versum reddidit: *dasi er seine kleider zierte.*
Scherz.

17) Verf. 80. Pro: *signi se binotin* Codex Casar. habet: *Nigin se in binotin.* Vaticanus vero: *Nigin se in binotin.* Vetus: *Ut inclinarent se coram istis studiose.* Scherz.

18) Verf. 84. Uterque Codex habet: *fuliche.*

19) Verf. 85. & tres seqq. ita reddendos arbitror:

*Dixit (Christus) quod ipsi (discipuli ejus)
per humilitatem
debant querere principatum.
(Quod) id aliis ratione (h. est) nihil va-
leret,
nec dignitatem (honorum) conferre
posset.*

Christus scilicet id Discipulos suos docere voluit,

quod vera Gloria acquiritur contemptu Gloriar.
alios vero pro: *alia ratione* multis in locis apud
Nostrum occurrit. *Alles* enim interdum idem est
ac: *aliud*, hinc Gl. Keronia: *Alles ananias*,
aliunde. In Verlinne Tatiani c. 35. 5. 7. verbat
Quia vemo assumentum panni rudis affuit veteri
velimento, alioquin suffert supplementum no-
vum a veteri & major scissura fit; ita relictus e
Noman biezza niveri doochei noviti altero gi-
uante, alles niveri fultida thes noma son thesne
alten, isti ipi vera giuati. conf. infra IV, 7, 39.
adde verf. seq. quod auctorem fit honorem, digni-
tatem conferre significet, nostrum vixit, *Nar-
digkeit*, vixit facile persuadent. In Gl. Keron-
is legitur: *Kauwerdenti*, dignaretur. *Kauwer-
doster* ipi, dignatus est. *Kauwerde*, dignare. adde
IV, 9, 40. Scherz.

20) Verf. 92. Cod. Vind. Matheus.

21) Verf. 99. & seq. clarius ita exprimitur:

*Siquidem id omne neglexerant (facere)
quod Sacra Scriptura ipso facere iusse-
rat.* Scherz.

22) Verf. 107. Cod. Casar. *Firuueis.*

23) Verf. 108. Uterque Codex habet: *ioh.*

De Doctrina Domini in Monte ad Discipulos.

Matth. 24.

CAP. VII.

Glang tho Druhtin thanana,
mit imo ouh sine thegana.
Ougrun sic imo innan thes
gizimbri thes hufes.
Quad er : Giuuisio ih fagen iu,
thie steina uuerdent noh zi thiū,
Thaz sic sint so undrate,
hiar liggent al zi fate.
Er faz sid themo gange
in themo Oliberge.
Fragetun sic nan suntar,
sic uuas es filu uuuntar:
Sage uns Meistar thanne
uuio thiū zit gigange.
Zeichan uuio thiū queman scalt,
ioh uuio thiū uuorolt ouh zigat.
„Goumet, quad er, thero dato,
„ioh uuefet glauue drato.
„Thaz iu ni daron in fara
„thie manegun luginara.
„Irauehsit iamarlichaz thing
„ubar thesan uuorolt ring.
In hungere int in suhti,
in meneg erdhuhti.
Tho zalt in thiū sin guati,
thio selbun arabeciti,
Thie sic scoltun rinan
thuruh namon finan.
Manno haz ouh managan,
ubar sic gillegeman.
Nid filu strengan,
so fram sic iz mugun bringan.
Uuio se scoltun fahan,
zi herizobon ziahana,
Gibuntan furi kuninga,
thie sine hobun thegana.

Det

Egressus tunc Dominus inde,
cum ipsoque ejus discipuli.
Ostenderant hi ipsi interea
edificationes templi.
Dixit ipse : Certe (Amen) dico vobis,
hi lapides redigentur adhuc eo,
ut fuerint sic destruiti,
hic jacentes omnes dissipati.
Sedit ab hoc itinere
in monte oliveti.
Interrogarunt illi ipsum secreto,
Ipsis (enim) erat id multum mirabile :
Dic nobis, Magister, igitur,
quando hoc tempus veniet ?
Signa, quando Tu venturus es ?
Et cum hoc seculum etiam consummabitur ?
Attendite, dixit, hec facta,
Et esote prudentes valde.
Ut vos ne adeamut seducere
viri mendaces.
Exerget deploranda res
super hunc mundi orbem.
In fame Et in peste,
in vario terre motu.
Tunc recensuit iis Iesus Bonitas,
illas miseras,
Quas deberent pati
propter nomen ejus.
Hominumque odium multorum (multiplex)
super eos impositum.
Invidiam nullam gravem,
in quantum illi id poterant prestare.
Quomodo eos deberent capere,
ad Principes ducere,
Vinctos ante Reges,
illos suos caros discipulos.

Fecit

Ad CAP. VII.

- 1) Verf. 1. Marginali adscripta sunt hæc in Cod. utroque :
Egressus de templo ostenderant ei discipuli ejus ad-
ficationem Templi.
- 2) Verf. 4. Mallem reddere : adificium seu struaturam
Templi. Cod. Vind. legit : gizimbri. Scherz.
- 3) Verf. 7. & seq. ita exprime :
Ut sint tam rejecti
ut jacent omnes ad fationem quasi.
hodie dicemus : alii vana sic gesit wren.
Sate est nostrum : Saer. Scherz.
- 4) Verf. 9. Clarus : Sedit post hoc iter. Scherz.
- 5) Verf. 13.
sed omnia ita reddo :
Dic nobis Magister, igitur
quando tempus adveniet,
Signa (dic nobis) quando tu venies,
Et quando mundus quoque peribit.
Scherz.
- 6) Verf. 18. Cod. Vind. thrate.
- 7) Verf. 19. daron hic non est idem ac nostrum dorf-
en; sed significat idem, ac : nocent. Supra II,

- 9, 106. habuimus : daroti, noceret; infra IV, 12,
124. est darota pro : ludebat, destruebat. adde
V, 14, 34. ubi daron pro nocere usurpatur, quo
sensu etiam occurrit in Notkero Fl. 104, 12. ver-
sum itaque hic ita est transferendus : Ne vobis no-
ceant insidie. Scherz.
- 8) Verf. 21. utroque Cod. habet : grauehsit.
- 9) Verf. 23. in Textu sacro est : Terra motus variis in
locis, itaque emendandum : in meneg erdhuhti pro :
menegera fluitu. vid. Glossar. meum voc. Flaba.
Schlitterus. Lessio Flacians firmatur per Codicem
utrumque; eoque magis est retinenda, cum
commodum habet sensum. In loco S. Scripturae,
cupis materiam exprimere vobis Otfridus, ter-
ra motus mentio fit, sed placuit Otfrido ad men-
tem magis, quam verba respicienti pro terra
motu aliud malum, quod diem novissimum ante-
cedit, nominare. Unde versum hunc ita redde :
in misera fuga. Non inepte autem per hanc fu-
gam intellexeris fugam latius terra motuum fu-
sceptam. Scherz.
- 10) Verf. 27. verbotenus hunc versum reddo : que ipsos
deberent tangere, iocundare. Scherz.

11) Verf.

Det er in droft tho alles,
thes iro dothes falles. Nelce cogiam,
quid loquar. Marc. 13.
Quad, the iz ni uuari bi ¹¹ alles uuar
ni fi thuruh sinan einan haz. 40.
„ Ni ¹² forget fora themo liute,
„ thur ir flet in note,
„ ¹³ In foratun ni uuentet,
„ ¹⁴ uuar ir in antuuurtet.
„ Ih uuifero uuorto 45.
„ giuarnon iu ih harto
„ Rehtera redina,
„ ir birut mine thegana.
„ Ih bin felbo zi thi u,
„ ioh char ouh fprichu uzar iu. 50.
„ giuarnon herzen guates,
„ ioh thrato feltes muates.
51 Sageta in ouh zi uuar,
fonthemo Endidagen thare.
Giuuaz in ouh ginoto
thes Antikristen zito.
Thes gichuingaiffes,
16 thefu uuorolt thultit thannles.
Giuuiffa thaz ni hiluh thih,
the ift zitin allen ungilih.
Sic fint thanne in uueuen,
17 in arabitin feren.
Thaz er ni uuard io fulih fal,
ouh iamer uuerdan ni fal.
18 Thaz kurzit Druhtin fare
thuruh thie druta fine.
19 Thuruh den Goteleidon
mit finen ginadon.
20 Duit mano ioh thi funna
mit finfiter unuuunna. 70.
Joh

Fecit (tamen) eis consolationem tunc omnino
(de) illorum mortis casibus.
Dixit, quod id non foret omnimodo,
nisi propter ipsius unius adium.
Non praecogitatis coram hominibus
ubi steteritis in periculo,
In metu ne cogitatis (uenen)
quid vos ita respondeatis.
45. Equidem prudentibus verbis
praeservabo vos valde
Rectis sermonibus,
vos estis mei discipuli.
Ego sum ipse ad id (praesens)
Et tunc etiam loquar ex vobis.
Praeservabo corde bono,
Et valde firmo animo.
Dixit eis etiam vere (vaticinando)
de ultimo die tunc.
Exposuit eis Et sufficienter
Antichristi tempora.
Persecutionum (oppressionum)
hic mundus patietur tunc ear.
Certe hoc non celo te,
id est tempus omnibus inaequale, (dysimile)
Sunt tunc in tormentis,
in laboribus dolorum.
Ut ante nunquam fuerit talis casus,
nec unquam futurus erit.
Id abbreviat (tamen) Dominus statim
propter fideles suos.
Propter DEI abominationem,
per suam gratiam.
Indicat (praedicat) Luna atque sol
cum tenebrosa conseruatione.

Et

- 11) Verf. 39. Cum aliter ioterduum significet: aliud, & hi: propter. Hunc versum ita transiero: Dicitur quod hoc non fieret propter aliud quid, ob aliam causam, vid. de voce: aliter supra notam ad IV, 6, 84. Scherz.
12) Verf. 41. Uterque Codex fuit. Non anxii effote coram hominibus. Scherz.
13) Verf. 43. verboteus redditur: in metu ne vertite i. e. de eo meticulosi non effote. Ullmeti non est a nunen, sed a suentes, quod & supra I, 18, 91. aliusque in locis occurrit; & hodie io frequentissimo est usu. Scherz.
14) Verf. 44. Uterque Cod. uuar ir.
15) Verf. 51. Uterque Cod. saget iu.
16) Verf. 58. Cod. uterque legit: thes uuarit. Versus autem hic ita transferendus:

Quas mundus sustinebit tunc omnino.

Ultimam hujus versum vocem ita exhibet Cod. Vind. thanne hi; unde eo magis concludere licet vi les esse vocem separatam; quam significare idem ac: amine, supra ad III, 24, 172. monui. Scherz.

- 17) Verf. 61. mallem redditum: in tribulationibus tribui, per saepe adiective usurpatur. Scherz.
18) Verf. 63. Ubi malum temporis. S. Hieronym. in Math. XXIII. p. 19. Abbreviates dies non secundum deliramenta quorundam, qui putant temporum momenta mutari, nec recordantur illius scripti: Ordinatione tua permixti dies. Sed iuxta temporum qualitatem festinare debemus, i. e. abbreviates non mensura, sed numero, et quomodo in benedictione dicitur: Longitudo dierum replebo eum. Psal. 91. Sic et nunc abbreviati dies intelligantur, ne temporum mora, fides concutiat credentium. Schüller.

OTFRIDI. PARS. I.

- 19) Verf. 67. Celeberr. Stadenius hunc versum ita redidit: wegen der ihm leidigen. vid. ipsam Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 197. ubi ita pergit: nemlich des Anti-Christes, welches die alten Matth. XXIV, 22. von dem großen Anti-Christ verstanden, wohin auch Otfrid hie sein Abscheu gehet: Hat also der berühmte Do. Schüller hier gefehlt, wann er iu Obferv. ad Koenigsstov. Chronic. p. 124. es also überlietzet: id abbreviat Dominus mox propter fideles suos, propter Dei passionem, per suam Clementiam. Dann Leiden ist nicht passio oder Pati, sondern Leiden hoc. Mihi oculi ex his interpretationibus satisfacit: facile enim videre est, hunc versum loqui de subiecto, in cujus favorem Deus ante Diem omniumque Dies mundi abbreviabit: ergo nec per Dei abominationem, nec per Dei passionem, nec per Anti-Christum verbum Goteleidos est exponendum: Mihi Goteleidos videtur significare eos, qui ad Deum vel ad bonum docent. Leiden, Leiden idem esse ac: docere notissimum est: hinc apud Idor. p. 260. Leidigh, Dux; & p. 263. Leidichame idem. Apud Notkerum Fl. 60, 4. legitur: Du bist min Dux (leite) du leitst mich, hinc Goteleito, Goteleide, dux ad Deum vel ad bonum. Scherz.
20) Verf. 69. Duxet. Notker. in Symb. S. Athanas. ut insensibile se distineat, est difficile explicatum, Schüller. Ex utroque Cod. apparet legendum esse: dux, quod idem est ac: facit. Versus itaque hic & sequens ita est reddendus:

Faciit Luna imo Sol
Tenebris (desensu Lucis) nupitiam.
Scherz.

Joh fallent ouh thie sterron in erdu filu ferron.		<i>Et cadent quoque stelle in terram valde late.</i>
21 Sih ueinoc thanne thuruh thia quist, al thaz hiar in erdu ist.		<i>Lamentatur tunc ob has afflictiones, omne quod hic in terra est.</i>
Thuruh thio felbon grunni, al thiz uorolt kunni.	75.	<i>Ob easdem aduersitates, omnis mundi natio.</i>
So sehent se mit 22 githunge, quemam thare zi thinge,	<i>Matth. 24. 30.</i>	<i>Tunc videbunt isti cum gloria, venire huc ad placitum (iudicium)</i>
Fon uoelkonon herafun 23 thenfelbon mennisgen Sun.	80.	<i>De nubibus deorsum eandem hominis filium.</i>
Sine Engila ouh in ala uuar, sie blasent iro horn thar.	<i>Mittet angelos suos. Matth. 24.</i>	<i>Ejus Angelos quoque per omnem veritatem, hi carent suis tibus tunc.</i>
Thaz duent sie io gilicho filu kraflichho.		<i>Hoc facient conjunctionem multam fortiter,</i>
Thaz sie thes thar 24 gisafolon, sine druta alsamanon.	85.	<i>Ut hujus rei tunc attenti essent, eius fideles congregarent.</i>
Thaz sie quemam thara zi in, so uuar in uuorolti sie sin.		<i>Ut venirent eo ad ipsum, ubique in mundo essent.</i>
Thaz iuer iagilih nu quit bi thesa iungistun zit,	90.	<i>Quod vestrum quilibet jam dicat de hoc ultimo tempore :</i>
Ni'tt ther thia gizeino, 25 ni si min fater cino.	<i>Ne dic illa omni scilicet. Matth. 24.</i>	<i>Non est qui istud definiat, (nisi meus Pater vnice.)</i>
Odo iz uuizi uuorolt man, uuanne iz sculi uuerdan,		<i>Aut id sciat monitus homo, quando id debeat fieri,</i>
Uuanne iz Got uuolle, thaz uuorolt al zifalle.	95.	<i>Quando id Deus velit, et mundus omnis concidat.</i>
Thoh uuiridit in giuuisfi er mihl stilaifi.		<i>Verum occupabis eum certe alium prius magnum silentium (i. e. tranquillitas, securitas)</i>
26 So io uuas untar liutin bi alten Noes zitin,	<i>Sicut in diebus Noe.</i>	<i>Sicut fuit inter homines prius Noe temporibus,</i>
So sie thaz uuazar thar bifiang, so er erist thia Archa ingigiang,	100.	<i>Cum eos aqua obrueret, cum ipse prius arcam ingressus fuerat :</i>
So gahun quimit herafun therlelbo menaisgen Sun.		<i>Ita subito venit hoc ipse hominis Filius.</i>
Bithiu sit io ginoto 27 uuachar filu drato.	105.	<i>Quare esote omnino vigilantes multum valde.</i>
Uuanta ist firholan iuih al, uuanne Druhtin quemam scal.		<i>Namque est occultum vobis omnibus, quando Dominus venire debet.</i>
28 Oba ther man uuesti, ther heimi ist in ther festi,	<i>si scitis presentiam.</i>	<i>Si paternus sciret, qui domi est in castro,</i>
Al thaz ungizami, uuio der thioh quami,	110.	<i>Omne infortunium, cum fur venerit,</i>
Er uuacheti binoti thanne in theru ziti,		<i>Ipse vigilaret studiose tunc in ea hora,</i>
Dribi then thioh 29 thanan uz, ni liazi irgraban finaz hus,	115.	<i>Abigeret furem tunc foras, nec sineret perfodere suis edes,</i>
Bithiu 30 uuacher alla thia naht, thoh er iz due ubar maht.		<i>Quare vigilaret omnem illam noctem, etsi id faceret ultra vires,</i>

Thaz

Ut

21) Verf. 73. Marginali adscriptum est in Cod. Cæsar. *Plangent se omnes orbes terre.* in Vat. pro: *orbes est: tribus.*

22) Verf. 77. Freherus pro: *Githunge*, lege: *Githunge*, spe. Sed spes quæ cernitur non est spes. Rom. 1, 24. Schilter. Ex utroque Cod. lege: *githunge*, quod redderem: cum vi, potentia, quamvis non repugno, si quis verat: cum afflictione, id est, inter has humani generis afflictiones. Quo facta infra V, 14, 21. uti pro priori sententia militat locus V, 10, 7. Scherz.

23) Verf. 80. Cod. Cæsar. habet: *then sellen.*

24) Verf. 85. Cod. Cæsareus habet: *gisafolon*. vid. supra Notam ad 1, 23, 41. Scherz.

25) Verf. 92. S. Hieronym. in Mattheum hic: *In quibusdam Latinis Codicibus additum est: neque Filius.*

quam in Græcis & maxime Adamanti & Pierii exemplaribus hoc non habetur adscriptum. Sed quia in nonnullis legitur, gaudet Arius & Eusebii dicant: Non potest equalis esse, qui novit, & qui imperat. Respondet, Filium utique scire diem, sed scientiam ejus absconditam, nec expedire nosse Apollinis. Conf. Alcun. l. 2. de fide S. Trinit. c. XII. Schilter.

26) Verf. 99. Uterque Codex: *so id*, i. e. ac alim. Scherz.

27) Verf. 106. Cod. Cæsareus: *uuacher.*

28) Verf. 109. & seq. ita rectius exprimo:

Si homo sciret

qui domi est in securitate. Scherz.

29) Verf. 114. Cod. uterque: *thanaus* 27:

30) Verf. 117. Uterque Cod. *uuachet.*

31) Verf.

Thaz er thaz sin ginerie, " ioh fianton biuuerie.			
Duet ir ouh fo so ther duit, uuant a ir ni uuituz thia zit.			
Sit uuakar io, fo ih gibot, thaz ir bimider then not.			
Sagera er tho then liobon fon then zehen thionnon	De decem vir- ginitibus Matth. 25.	125.	<i>Ut sua defenderet, Et hostes repelleret. Facile vos etiam fiat iste faceret, namque vos non scitis hoc tempus. Sitis vigilantes, prout precepi, ut effugatis hoc periculum. Dixit (etiam) Ipse tunc dilectis de decem virginibus Parabola conuolam, atque preterea decoram (congruam) Quomodo quinque inuenit, que satue erant. Haud erant bene vigilantes, quare erronee inuenit tunc. Quam bene (contra) his contigerit (cesserit) Et tunc que hic erant vigilantes. Animum ille hic custodierant, Et parum retinebant. Ipse retulit porro Et parabola alias, ut illi se praeuenerint eo magis. Quomodo profectus homo dives in aliud Regnum. Quomodo si antea id egerit, suum thesaurum diuiserit Inter suos seruos, ad sollicitas operationes. (negotiationes) Iussit, ut id cuncti obseruarent, Et eo lucrarentur (operarentur) Usuras congruas, usque dum Ipse rediret. Duo (horum) id bene obseruarent, Et bene id auxerant. Tertius erat inutilis propter suam pigritiam. Condemnabatur necessario, cum examinaretur. Certe de Jure propterea, quod is vigilans (sollicitus) non faciat. Asteros duos suos effecit multum bilares, Exhibarunt his valde eorum mentem, sicut bonus bonus facit. Preposuit eos decore super castra sua. Effecit eos multum diuites, ut iis hoc munus placeret. Quapropter sitis vigilantes, (per) omnem uestram vitam hic. Die Et nocte meditamini rectum:</i>
Bilidi biuami, " ioh thara zua gizami.			
Uuio thio fini suarun, thie " ungiuare uuarun.		130.	
Ni uuarun uuola uuakar, bichiu misligiangun sic thar.			
Uuio uuola iz then gifuar ouh thar, " thio hiar io uuarun uuakar.			
" Thes herzen sic hiar uualtun, ioh reino gihaltun.		135.	
" Er zalta ouh bilidi ander, thaz sic sih " uuarnotin thiumer.	De Otiis, qui solent seruo diuili. Matth. 25.	140.	
Uuio suar ein man richi in ander kuningrichi.			
" Uuio er iz er gimeinta, finaz drefo deilta			
Untar finen scalkon zi " suorglichen uuerkon.			
Gibot thaz sic iz biforahntin, ioh tharana uuorahntin		145.	
Uuachar gizami, unz er auur quami.			
Thie zuene sic uuola zilotun, ioh uuola iz merotun.			
Thet " chrittho uuas niheinheit, thuruh fina " zagheit.		150.	
Er uuard firdamnot thuruh not, thar man inan " pinot.			
Giuiisso rehto thuruh thaz, uuant er uuakar ni uuas.			
Thie andere zuene sine gidet er silu blide,		155.	
Gisfreueta in harto iro muat, fo guat herero duat.		160.	
" Gifaz er sic tho scono " ubar burgi sino.			
Gidera er se silu riche, thaz in thaz thionost liche.			
" " Bichiu sit io uuakar, " alaz iuer lib hiar.	Meo dico vobis: vigilans.	165.	
" Dages inti nahtes " fo thenket io thes rechtes:			
" Thaz			

UN

31) Vers. 120. Rectius: *Et ab hostibus seu contra hos custodiret.* Scherz.
 32) Vers. 128. Malleu reddi: *Atque ad hoc (de quo Christus principaliter loquitur) congruam, convenientem.* Scherz.
 33) Vers. 130. *Ungiuare* est proprie negligentes, non observantes a uia, custodia. Scherz.
 34) Vers. 134. " *io* requirit, ut hic versus exponatur: *Qua hic semper erant vigilantes.* Scherz.
 35) Vers. 134. ita reddi: *Animo suo hic dominabantur.* conf. supra III, 1, 17. & III, 20, 123. ubi animi pro dominabantur occurrit. Scherz.
 36) Vers. 137. Cum unica tantum Parabola sequatur, & aliter singuleis numeri sit, reddo hunc versum: *Ipse retulit porro parabola aliam.*

37) Vers. 138. Cod. Vind. *uuarunt.*
 38) Vers. 141. Margo Codicis Casini habet: *Dedit ser-
uis suis bona sua.*
 39) Vers. 144. Cod. Casini habet: *Sauvlichen*, sed praeferenda videtur Lectio Flaciana. Scherz.
 40) Vers. 171. Cod. oterque *ther thaitte.*
 41) Vers. 172. Uterque Cod. *zagabit.*
 42) Vers. 174. *Pisum* non est: *examinare*, sed: *crucia-
re*: peinigere. vid. II, 12, 171. itaque hic versus sic
est exponendus: (20) ubi ipse cruciatur. Scherz.
 43) Vers. 161. Cod. Casini. *Gifazi er.*
 44) Vers. 162. Melius: *super oppido sua.* Scherz.
 45) Vers. 165. Reddi: *quapropter sitis, seu elioze sem-
per vigilantes, id vox se indicat.* Scherz.

„⁴⁶ Thaz ir thes io gillet,
 „ thia zala bimidet.
 „ Joh io thes gigahet,
 „ themo egifen intfiiahet.
 „ Thaz ir uuerdet uuirdig,
 „ far so quimit minaz thing.
 „ Thaz ir fter in rihti
 „ in mineru gifihtl.
⁴⁷ Lert er dages ubarlut
 ofono allan then liut.
 Sie quamun io ginoto
 „ zi imo far gizito.
 Fuar thanne mit then knehton
 in then Oliberg ⁴⁸ ze nahthon,
 Uuas io thar uhar naht,
 so hiar fora uuard giuuaht.

*Diebus docebat popu-
 lum, et illi cum eo uolu-
 unt in cauea. Luc. 11.*

*Ut eo festinetis,
 periculum euitetis,
 Atque eo perueniatis,
 damnationem euitetis,
 Ut satis digni,
 femel uenerit meum iudicium.*
^{175.} *Ut stetis in recto
 in meo conspectu.*
*Docebat (autem) interdum palam
 coram omni populo.*
*Veniebant tunc diligenter
 ad ipsum statim mature.*
^{180.} *Ibi debinc cum discipulis
 in oliuetum de nocte,
 Erat ibi per noctem,
 jicut antea fuit dictum.*

Appropinquabat Dies Festus Azymorum. Matth. 26.

CAP. VIII.

NAhtun sih zinoti
 thio hohun giziti
 Thio uuir hiar fora zaltun,
 inti ¹ Otkoron nantun.
 Bigondun thie Euuarton
 ahton kleinen uuorton.
 Datun ein githingi
 uuio man 'nan giuuunni.
 Gibutun silu harto
² felbero iro uuorto,
 So uuaz so er lantes giangi
 thaz man 'nan gifiangi.
 So uuer ³ so 'nan infuabi,
⁴ er uuiger zi imo irhuabi,
 Joh inan irsluagi,
 er er imo io ingiangi.
 So uuaz so er uuari thanne
 thaz er uuari in banne.
⁵ Sus alles uuio ni thahtin,
 ni si alle fin io ahtin.
⁶ Riatur thes ginuagi,
 uuio man ⁷ 'nan irsluagi.
 Sie forahntun auur innan thes
 menigi thes liutes.
 Quadun: iz ni datin
 in then hohen gizitin,

*Diebant autem: Non
 in die festo.*

Thaz

Appropinquabant valde
 festiva tempora
 Que superius diximus,
 Et Pascha nominamus.

^{1.} *Caperunt Sacerdotes
 deliberare subtilibus verbis.*
*Habuerunt concilium,
 ut Ipse caperetur.*
^{10.} *Edixerunt gravissime
 suis ipsorum verbis:*
*Ubiunque terrarum iret
 ut eum caperent.*
*Quicumque eum exquireret, (perciperet, nisi esset)
 in pugnam ad ipsum accederet,*
^{15.} *Imo Ipsum occideret,
 priusquam ei forte evaderet.*
*Ubiunque ille esset deinceps
 ut esset in hunc.*
^{20.} *Sic omnino aliter nil cogitabant,
 quam ut omnes eum persequerentur.*
*Consultabant abunde,
 quomodo interficeretur.*
*Metuerant autem interim
 multitudinem populi.*
^{25.} *Dicentes: id ne facerent
 in festiuis diebus,*

Ut

⁴⁶) Verf. 169. redderem:

*Ut vos eo properetis
 at terribile (sententiam condemnationis-
 toriam) euitetis. Scherz.*

⁴⁷) Verf. 177. Marginal in utroque Cod. additum est:
Oliueti.

⁴⁸) Verf. 182. Cod. uterque *et in noctem.*

Ad CAP. VIII.

¹) Verf. 4. Cod. Vat. *Otkoron.*

²) Verf. 10. Cod. Czf. *felbero auerto.*

³) Verf. 13. Cod. Vat. *so inan in fusti:* Alii Cod. Czf.

*so inan infuabi; quod probandum. Est autem in-
 fuabi idem ac: audire. Conf. supra III, 26, 105.*

⁴) Verf. 14. Freherus pro: *Erwig*, lege: *Er wig*,
 rectius: *er wiget*. Schilter. Cod. Czf. habet:
er wig 21: unde hos duos versus ita interpretor,
 (Ut,) *si quis eum audiret: i. e. docentem
 forte inueniret,
 pugnam aduersus ipsum susciperet.*
 Scherz.

⁵) Verf. 19. Cod. Czf. *si et.*

⁶) Verf. 21. Cod. Czf. *et. Riet.*

⁷) Verf. 22. Cod. Czf. *uan.*

Thaz therfelbo * liustfām
thar uuig n'irhuabi zi fram.
Uuir sculun, quadun, huggen,
thaz sie n'an uns n'irziken.
Bithiu scal iz uuefan noci
in andero giziti.
Judas iz giscota,
mit in iz ahtota.
9 Er uuohta duan imo einan duam,
so cher diufal inan spuan.
10 Mit thiu uuas sin gitati,
thaz selbo " er inan firliati,
Mit iro boton giangi,
thar man 'nan gifangi.
11 Gimachon, quad, in uuara,
thaz thar n'ist manno mera,
Ni si ekordo " in girihiti
sin emmizig giknibti.
12 Sie imo far thuruh thaz
gihiazun mihilan fcaz,
In thiu er thaz gidati,
so gifuaso inan gilati.
13 Er iz salto gihiaz,
ioh iz ouh ni firliaz,
Thara zua er hugica,
ioh al ouh so gifrumita.
14 Sie thahtun thes gitaues,
sid tho frammortes.
15 Uuas er ouh in ther fari,
ther liut thar mit ni uuari.

Inueniunt autem Satanas
in Iudaeis. Luc. 22.

Populi sunt, et pecuniam dant.

30. Ut ista populi fallio
exinde seditionem ne excitet maximam (nimis)
Debeant, dixerunt, meminisse, (cavere)
ut isti cum nobis non eripiant.
Quare debet hoc fieri necesse
in alio tempore.
Judas id instituit,
cum iis consultauit.
35. Voluit dare iis consilium,
quod diabolus ei suggesserat.
Post haec fuit ejus opera (studium, sein thun)
ut in ipsum traderet (proderet)
Cum islerum nunciis (apparitoribus) iret,
quum ipse caperetur.
40. Cante, dicebat, reuera,
ut tum ne sit hominem plus,
Quum duntaxat de praesenti
ejus assiduum famulatum.
45. Isti ei statim propterea
promiserunt multam denariorum,
Dummodo hoc faceret,
sic leniter (sine strepitu) ipsum traderet.
Iste hoc firmiter spondidit,
neque etiam id neglexit,
50. De hoc iste sollicitus erat,
Et omnia sic instituebat,
(Ut) tegerent hoc negotium
debinc in posterum.
55. Et ipse quoque hoc agebat,
populus ne interesset.

Venit

- 9) Verf. 27. *Liustfām* uullem reddere per: *Populi fallionem*, sed per: *Hominem*. conf. supra III, 12, 13. Schertz.
9) Verf. 35. Versio non bene se habet: Mallem ita reddere: *Volebat facere fallum sibi gloriosum*. conf. supra III, 15, 13. seq.
10) Verf. 37. Cod. Vind. clare habet: *mit in*, quod & exhibet, sed non adeo clare, Codex Vatican. pro *gitati* autem uterque manifeste scribit: *girati*. Unde hic versus hunc in modum est interpretandus: *Cum ipse erat ejus consilium*.
11) Verf. 38. Cod. Vindob. *er'nan*.
12) Verf. 41. *Gimachon* est verbum, pro quo non hodie machon dicimus; conf. IV, 9, 16. in *uuara* commodè explicari potest per: *in circumspicietione, circumspelle*. Nam *uuara* suspitionis curam, exspectationem, circumspicietionem denotat. vid. Notam ad III, 16, 34. Unde hic versus ita est reddendus: *Ecce (sc. se velle) dicebat circumspelle* i. e. se dicebat accurate id observaturum. Schertz.
13) Verf. 43. *verilisti* non est interpretandum per

verba: *de praesenti*: rectius per: *praesens*, hodie dicimus: grad. Schertz.

- 14) Verf. 45. Margo Codicis utriusque. *Gavisi sunt Et patii sunt ei pecuniam dare*.
15) Verf. 49. Cum tribus sequentibus sic transfero:
Iste (Judas) id (proditionem Christi) firmiter promisit, nec aliquid quod omisit. (Quin) eo cogitare Et omne id ita (ut conclusum erat) perferret. Schertz.
16) Verf. 53. *Sie thatan* &c. simpliciter reddo: *Occultarunt solum institutum, propositum*. Schertz.
17) Verf. 55. Cum voci *er* accensus sit inscriptus, inde apparet eam per: *prae* esse interpretandum; itaque hic & seq. versus ita latine sonabunt:
Fuisset (Christus) prius in periculo captivitatis) nisi homines (plures quum discipuli) tam cum ipse fuisset. Schertz.

Venit autem Dies Azymorum, in qua necesse erat occidi Pascha. Luc. 22.

CAP. IX.

Gistuant thera ziti guati, ^{Es. 28. 21.}
 thaz man opphoroti, ^{1. Cor. 1. 7.}
 Joh man zi thiū gīfazi
 thaz lamp thes nahtes azi.
 1. Tho fant er Petrusan far
 Johannem ouh thar miti in uuar.
 Gibot, thaz si es gīzilotin,
 thie Ostoron in gīgarotin.
 2. Bigundun sic antuuarren
 uuara mugun uuir unsih uuenten, ^{10.}
 3. Thaz uuir zi thiū gīgangen, ^{ubi vii parueni.}
 4. uuir suliches biginnen.
 5. Uuir nl eigun far, theist es meist,
 6. hufes uuiht, so thu uucifl.
 7. Noh uuiht felidono,
 8. thaz uuir iz gīnachon scono.
 9. Thes ni bristit, quad er zi in,
 10. faret in thie burg in.
 11. Uns duat ein man gīlari,
 12. lihīt sinan solari. ^{20.}
 Sin iagiuuedar zilota, <sup>Exeret inuenturas
 licet dicit.</sup>
 Ioh suntun al so er sageta.
 Ther man bisuorgeta thaz,
 Ioh leh thaz gadun garauuaz.
 Is uuas garo zioro
 21. gīstreuitero stuolo,
 Mit reinidu alsō filu fram,
 22. so gēstin sulichen gīzam.
 Itrun sic tho harto far
 23. sines thionofles thar.
 Thes zilotun se ioh thuruh not,
 24. sic hogtun gerno uiuo er gibot.
 So sic gerihun allaz thaz,
 25. ioh er zi muase gīfaz,
 26. 4 Gibot er, thaz sic fazin,
 27. mit imo alāman azin.
 Uuola thaz githigini,
 28. 5 thaz noz tho thaz gīfidili.
 Thia fuazi lines muases
 29. 6 giuuerdan mohta sic thes.
 Ni uuard io nihein ezzan
 30. 7 mit sulichen bisezzan.
 Noh disg in 8 ala halbon
 31. ni si 9 aaur mit then selbon.

Thar

Instat tempus illud bonum (Letum)
 quo offerretur (inuiolaretur.)
 Et ad hoc conueniretur,
 agnus de nocte (ut) comederetur.
 5. Tunc misit ipse Petrum fratrem
 Johannem quoque certe conuictum.
 Mandauit, ut attenderent,
 Pascha cum prepararent.
 Ceperunt hi respondere
 quorsum debemus nos uertere,
 10. Ut ad hoc eamus,
 (Et) tale aggrediamur.
 Nos non habemus, quod potissimum est,
 domicilii quicquam, ut nostri.
 15. Nec aliquam sedem,
 ut id faciamus pulchre.
 Hoc non deficit, dixit ad eos,
 ire in ciuitatem.
 Nobis dabit vir quidam domicilium,
 commodabit suum solarium (cornaculum)
 Hoc uterque (quilibet eorum) attendebat,
 Et inuenerunt omne, quod dixerat.
 Vir iste procurauit hoc,
 Et commodauit cornaculum preparatum.
 25. Id erat paratum ornatē
 fratris sedilibus,
 Mandatis tam maxime (multis)
 quam hospitibus talibus decebat.
 Festinabant illi uehementer
 30. in seruitio ipsius.
 Id obseruauerunt cum cura (solicitudine)
 memores libenter ut mandasset.
 Quam curassent omnia,
 Et ipse ad comedendum seledet,
 35. Iussit, ut illi sederent,
 cum ipso simul comederent.
 Beati hi ministri
 qui fruuntur hic his sedilibus.
 Dulcedine ipsius cibi,
 40. participes esse debebant huius.
 Nunquam fuit ullis corna
 taliter possessa,
 Nec mensa alibi
 nisi cum his ipsis.

Hic

AD CAP. IX.

- 1) Vers. 5. Margo utriusque Cod. *Missi Petrum & Jo-*
hannem.
- 2) Vers. 9. Uterque Cod. *bigundun.*
- 3) Vers. 10. *ubi felidono* clarius redditur: *aliquam*
manfuerunt. Scherz.
- 4) Vers. 11. Cod. uterque *io*, semper.
- 5) Vers. 12. Aptius: *Qui fructuantur hac sessione* i. e.
 quibus licuit his epulis interesse. Scherz.
- 6) Vers. 13. & seq. *Giuuerdan* hic iterum est, *basorem*
conferre, dignari, de quo supra ad IV, 6, 24.
 Versus itaque hi sic sunt reddendi:
Dulcedo ipsius (Christi) cibi
bonorare poterat ipsos hac ratione.

- i. e. Quod Discipulis Christi tam felibus esse
 licuerit, ut ei assiderent, ei honoris huius Epulae
 occasionem dederunt. Scherz.
- 7) Vers. 42. & seq. Aptius sic transfero:
Nunquam fuit ullis (illis) corna
2 talibus, (i. e. simulibus) obfusa.
 Scherz.
- 8) Vers. 43. Cod. Vat. legit: *in alabaiten.* Restum Ca-
 sareus: *in ala habes*, quod est: in omnibus pos-
 sibus sc. mundi, conf. IV, 2, 38. Scherz.
- 9) Vers. 44. Ue via vocis: *aaur* exprimitur, verto:
Nisi vero cum his ipsis. Scherz.

10) Vers.

Thar saz mihl uuunna thiu euuigna sunna.	49.	Hic sedebat summum gaudium, aeternus ille sol.
Ni fon imo ouh ferron einlif ¹⁰ daga sterren.		Non ab ipso precat unicum diurne stelle.
Druhtin selbo in uuara uuaz zellu ih thir es mera?	50.	Deus ipse reuera quid dicam tibi plura?
Joh thaz mit imo in note uuurun uuallonte.		Atque qui cum ipso in periculis erant ambulantes.
Sint sic untar mennisgon ¹¹ After Gote furiston.		Sunt hi inter mortales Dili secundarii primores.
In Himilriche ouh, thaz ist uuaz, thaz ¹² githionotun se thar, Apoc. 7, 15.	55.	In celorum regno quoque, quod verum est, interveniunt hi illic,
¹³ Irthionotun se harto ¹⁴ fruma managfalto,		Promerentur hi studiose bonum multiplex,
Thia selbun era, thih nu quad, ioh euuigna drutskal.	60.	Illam bonorum, quem iam dixi, & aeternam amicitiam.
	Nu	

Nunc

- 10) Verf. 48. *Dagasterron* reddo: *Luciferi*. Morgenstern, in Hymno Matutino, quem exhibet Celiberr. Hieckius in Gramm. Franco-Theot. p. 115. versu secundo ita legitur:
Azist isti heiter taghern,
Adest & clarus Lucifer.

Belgic: *dagasterron*, *morgenterron* promissue quoque usurpant. Scherz.

- 11) Verf. 54. *Mallen* ita redditum: *post Deum primarii*.
12) Verf. 56. Cum *githionotun* sit imperfecti temporis, apparet hanc verbum aliter reddendum esse: Ego ita transiero: *Hoc merchatur illi ille*. Sane videtur *githionotun* & *irthionotun* hic esse synonyma. Scherz.

- 13) Verf. 57. *Mereri*, *irthionen*, hodie *verdienen*, *promereri*, & J. Cris. Romanis, Papiniano & Paulo, & Patribus Ecclesiae denotat acquisitionem quavis etiam gravitate, veluti ex testimonio. *P. l. cum pater 77. §. 1. r. 35. n. de leg. 2. l. 13. n. de doll & met. except. l. 21. ad L. Falcid. Sed & S. Scriptura mercedis scilicet *meriti* vocabulum usurpat de vita & salute aeterna. Apoc. XI, 18. S. Augustinus. *L. 2. de peccata orig. c. 24. ult: Et ipsorum* (Johi & Israelitarum) *corda easdem mendaciter fide mediatoris & dissipatoris in eis charitas per Spiritum Sanctum, qui ab eis spirat, non merita sequens, sed etiam ipsa merita faciens. Non enim Dei gratia, gratia erit illis modo, nisi gratia fuerit omnimodo. Idem de Grat. & lib. Arbitr. pr. Propter eos qui liberum hominis arbitrium se predicant, & defendunt ut Dei gratiam, qua vocantur ad eam, & a nostris malis meritis liberantur, & per quam merita comparantur, quibus perveniamus ad vitam aeternam, negare audiant &c.* Id. Aug. de Gr. & lib. arb. cap. 6. *Hic & talibus testimonis divinis probatur, gratiam Dei, non secundum merita nostra dari, quod quidem non solum nullis bonis, verum etiam multis meritis malis praecedentibus videmus datam, & quotidie dari videmus. Sed plane cum data fuerit, incipiunt esse etiam merita nostra bona, per illam tamen, namque illam subtraxerit, eadē bono, non creatus, sed precipitatus libero arbitrio. Quapropter quando caperit bono habere merita bona, non debet sibi tribuere illa, sed DEO.* cap. VII. *Si ergo Dei dona sunt bona merita tua, aut Deas erogat merita tua, tanquam merita tua, sed tanquam dona sua. — Fides per dilectionem operatur. Gal. V. — c. 2. Et nascitur inde non parva quaestio, quid Dominus donante servanda est. Si enim vita aeterna bonis operibus redditur, sicut aperte dicit Scriptura: quoniam Deas reddet unicuique secundum opera ejus: quomodo gratia est vita aeterna, cum gratia non operibus reddatur, sed gratis datur? — Ista ergo quaestio nullo modo**

mibi videtur posse dissolvi, nisi intelligamus, & ipsa bona opera nostra, quibus aeterna redditur vita, ad Dei gratiam pertinere: propter illud quod ait Dominus Jesus: sine me nihil potestis facere. Et ipse Apostolus cum dixerit: Gratia sibi fuit illi ejus per fidem, & hoc non ex vobis &c. videt atque, putare posse homines, hoc ita distam, quasi necessaria non sint bona opera credentibus, sed eis fides sola sufficiat & rursus posse homines de bonis operibus extolli, velut ad ea facienda sibi sufficienti: non itaque addit, ipsius enim sumas signum, creati in Christo Jesu in operibus bonis, qua praepravit Deus, ut in illis ambulemus. — Sed audi & intellige, non ex operibus distam, tanquam tamen ex ipsis tibi existeretibus, sed tanquam his, in quibus te Deus facit, i. e. firmavit & creavit. — Itaque charissimi, vita nostra bona nihil aliud est quam Dei gratia, sine qua & vita aeterna, qua bona vita redditur, DEI gratia est, & ipsa enim gratis datur, quia gratis data est illa cui datur. Sed illa cui datur, tanquam modo gratis est, hac autem qua illi datur, quoniam praepravit ejus est, gratia est pro gratia, tanquam merces pro justitia, ut verum sit, quoniam verum est, quia reddet unicuique Deas secundum opera ejus. Joh. Geiler de Kellersp. Ecclesiasticae Arg.

Anno 1508. in Festo Ascens. fol. 73, ita hac de re concionatus: *Viel menschen seynd die allein in dem verdienne Jesu behalten wollen werden. In sprechen se, Christus hat für uns gelitten und uns das Himmelreich verdient, was bedarf ich es dann zu verdienen. Es ist war (quod sufficientiam, non quod efficaciam meritis Christi est universali causa, sed non totali) das verdienne des Herren ist mit der ganz ursach unserer heiligkeit, da muß demnach und biß auch darzu thun. Also der Herr hat uns ein tranck gemacht seiner leidens und verdienne, leg das du zu im genegst durch ein rechten glauben und gute werck würckst, und die sacrament empfangst die dann verdienet sind. Christus hat für uns bezalt und genug getun und erlohet, wir wollen aber an der geschehen nit gen. — Also solt du selig werden von fremde verdienne, so wirst es schlecht zu gen, da muß selber hand anlahen &c. Das verneich ich, das du meich, se solten (die Geislichen) dich in den himmel bringen an dein thum und lassen. Porro: Meritis Sanctorum distam etiam sibi per intercessionem Sanctorum. Lupus Ferrar. Epist. LXV. Propterea ut Dominus meritisque Sanctorum. Vid. S. Lupi lib. de trib. questionibus. Scherz.*

- 14) Verf. 58. Cod. Vat. habet: *fruma magfallo*, sed vitiose. Scherz.

Nu ist uns thiū iro gomaheic,
 so iz x'en thurftin gigeit,
 " Zi Gote uuegod harto,
 ioh thrato managfaltu.
 Ni mugan uuit, thoh uuir uoellen,
 iro lob irzellen.
 Bichiu fahemes mit freuvidu
 10 frammort zi then redinu.

Nunc est nobis (nostra) haec ipsorum gratia,
 (quoties res exigit)
 Apud Deum promouet valde,
 Et nimis multipliciter,
 65. Non possumus, nisi vellemus,
 eorum laudem enarrare.
 Itaque progredimur cum gaudio
 deinceps ad relationem.

Desiderio desideravi hoc Pascha. Luc. 22.

CAP. X.

B Igan tho Druhtin redinon
 thenselben zuelf theganon,
 thiū thar umbi inan fazun,
 mit imo saman azun.
 " Thes muases geroa ih bithiu,
 " thaz ih iz azi mit iu,
 " Er ih thaz uuizi thulti
 " ioh ' bi iuh dot uuarti.
 " Ni drinku ih, rehto in uuara,
 " 1 thes rebekunnes mera,
 " Fon them uuahsmen fuedir,
 " thaz giloubet ic mir,
 " Er ih iz so bithenku
 " mit iu saman auur drinku
 " Niuuaz, thaz iu iz liche,
 " in mines fater riche.
 " Nam er tho selbo thaz brot,
 bot in iz gisegetot. 12 accipiens panem.
 Gibot, thaz si es azin
 also sic thar fazin.
 " Ir ezet, quad er, ana uuan
 " Lichamon minan.
 " Allen zellu ih iu thaz,
 " thaz ' elget ir giuulifaz.
 " Nemet then keliu ouh nu zi iu,
 thaz drinkan deilet untar iu.

13. Thar

O Rfus Dominus loquitur
 duodecim ministris,
 Qui circumferebant ipsi
 cum ipso simul comedentes.
 5. Hunc cibum desideravi propterea,
 ut comederem cum vobiscum,
 Antequam supplicium paterer,
 Et pro vobis mortis essem.
 Non bibam, (dico) recte in veritate
 de viue hac amplius,
 De hoc gemine porro,
 hoc credite mihi,
 Unque dum ita recogitans
 cum vobis conjunctionem iteram bibam,
 15. Novam, ut vobis illud placeat,
 in mei Patris regno.
 Accipite tunc ipse panem,
 exhibebat eis eum benedictum.
 Jubebat, ut eum manducarent
 prout tunc assiderent (accumbere.)
 20. Vos manducatis, dicebat, atque dubio
 corpus meum.
 Omnibus dico vobis hoc,
 hoc habeatis pro certo.
 25. Accipite calicem etiam ad vos,
 bibitionem distribuere inter vos.

Hic

15) Vers. 65. S. Agobard. AEpisc. Lugd. Lib. de Imagin. cap. XXXI. *Postulat hac visione (pictura) oculos: Deum vero venerat animas; qui et sanctis suis visibilia coronam, Et nobis intercessionem tribuit adjutorem.* Conf. Apoc. VI, 10. VIII, 1. Luc. XVI, 17. Gregor. Naz. Panegy. Cyprian. Epist. 60. ad frat. Euseb. Caes. de Martyrib. Palistin. Auctor Passionis Fruadon. Augustini lib. de cura pro mret. c. XV. Lupus Ferrus. Epist. IV. Schuster. Cum hic verus connectendus sit cum versu 64. apparet, quod *et promouet*, ob *et* *ist*, quod in *et* *ist* occurrit, hic stare non possit. Quid si dicas: *Itaque esse idem ac: attuli, rei alicujus pretii.* Sane Gothici: *Vagor, est pretium, estimatio rei.* *Vagial auct*, nullius pretii. vid. Verel. in Ind. Ling. Gothica. similiter *weger* saepe legitur pro: *Metius.* Sic insigne quondam Patris meae Decus Seb. Brandius in dem Nerren-Schiff pag. 18. canit:

*Er weger ist mit antersan,
 Dem mit schad, schand, gepott ablan.*

Unde versus hic 65. ita reddi posset:
Apud Deum utilis valde. Schertz.

16) Vers. 68. Uterque Codex legit: *Nu frammort zi then redinu*, quod ita vertendum: *Nunc porro ad colloquium sc. inter Christum & Discipulos ejus in mensa habitum.* Schertz.

Ad CAP. X.

1) Vers. 9. Cod. Cms. hi iarb. Vatic. Sicib.

2) Vers. 10. Mallem retinuisse textum latini vocabulum: *de gemine vitis*; quis id exprimit *et kumer*, quod graui: *generationem, familiam* denotat, & deia potuisset vers. 11. *Uuabimen* verti per: *fratrum.* Schertz.

3) Vers. 12. Sic aptius:

*Antequam eo cogitem, id moliar,
 ut vobiscum conjunctionem iteram bibam.*
 Schertz.

4) Vers. 17. Translationem hujus & seqq. versuum usque ad finem hujus Capituli in linguam Latinam exhibet Celeb. Steadenus in Specim. Antiquit. Francie. pag. 19.

5) Vers. 24. Cod. Cms. eigh.

6) Vers. 27. Margo utriusque MSC. habet: *Similiter & Calicem.*

„Thar drinket ir thaz minaz bluot
 „thaz iu in euon uuola duat.
 „Iz heilist liuto uuunta,
 „ioh managero sunta.
 „Iz ist managfaltaz thing,
 „yrloist theſan uuorolt ring.

Hic bibitis hunc meum sanguinem,
 qui vobis in eternum bene facit.
 Sanat hominum vulnera
 Et variis peccata.
 Is est multiplex res (i.e. panacea)
 liberat hunc mundi orbem.

Ante Diem Festum Paschae sciens IESUS &c.
 Joann. 13.

CAP. XI.

SO sic tho thar gazun,
 noh tho zi disge fazun,
 Spiophota ther diufal <sup>Interroga Sacerdotem
in Iudaea.</sup>
 felbon Judasän thar,
 Det er ¹ for er io duat,
 uuarf iz harto in sinaz muat,
 Thes nahtes er gisloti
 er Druhtinan firsclit.
 Christus minnota thie sine ^{Con dilexisti fratrem.}
 unz in enti themo libe,
 Thier zi zuhti zi imo nam
 tho er crist bredigon bigan.
 Er uueſſa thaz sin fater gab
 ſo uuir, ſo himil umbiuuarb, <sup>Sciens quod
pater deſiderat
et pater.</sup>
 Al imo zi hendi
 zi ſineru giuuelcti.
 Uueſt er ſelbo ouh, ſo iz zam,
 thaz er uns ſon Gote quam,
 Joh auur, ſos er uuolta,
 zi imo ſaran ſcolta. ^{Surgit a cenä.}
 Er ſtuant ir themo muale
 tho zi themo abande,
 Legita ſin giuualt,
 er in mandat dati.
 Nam er einan ſaban thar
 umbigurta ſih in uuar.
 Nam after thiü ein bekin,
 Gox er uuazar thar in,
 Fiang tho zi iro ſuazin,
 gibot ſic ſillo ſazin.
 Thio ſino diurun henti
 „uuasgin ſe unz in enti.
 Druhtin ſelbo thaz biuuarb
 mit themo ſabane ouh giſuarb.
 Thiu ſin hoha guati
 lerte ſe omuati.
 So er es erift bigan,
 er ſar zi Petruſe quam. <sup>Veni ad ſimonem
Petrum.</sup>
 Yrfciucht er ſilu drato
 ſulicherö dato.

Cum ibi comederent,
 adhuc menſe accumberent,
 Suggerebat Diabolus
 iſti Jude illic,
 Faceret quod Eſ fecit,
 immiſit hoc vehementer in ejus mentem,
 Noſtu is ingiuit
 ut Dominum traderet.
 Chriſtus dilexit ſuos
 usque ad finem vite,
 Quos in diſciplinam aſſumpſerat
 cum primum predicare inciperet.
 Sciebat, quod pater ejus dederat
 tam late, quam carum vertitur,
 Omnia ſibi in manu,
 in ſuum poteſtatem.
 Sciebat idem quoque, prout decebat,
 quod nobis a Deo venerat,
 Et iterum, quando vellet,
 ad eundem ire deberet.
 Surgebat a cenä
 tunc veſperi,
 Ponebat ſua veſtimenta,
 Ipſe mandatum dabat.
 Accipiebat ſabannum (linteum)
 præcingebat ſe vire.
 Accipiebat poſtea pelvim
 infundebat aquam in eam,
 Curpit tunc ad pedes eorum,
 ſuſcit, ut quieti ſederent.
 Ejus pretioſe manus
 lavent nos in ſine.
 Dominus ipſe hoc perfecit,
 linteis quoque tergebatur.
 Hec ejus ſanctus bonitas
 docebat eos humilitatem.
 Cum primum id inciperet,
 ſtatim ad Petrum veniebat.
 Declinabat is vehementer admodum
 tale factum.

Eſ,

Ad CAP. XI.

1) Verſ. 9. Spiophota videtur idem eſſe ac: *detexit*, ex-
 plorando inveſcit. Belgis *ſpion* idem eſt ac: *ſpica-
 lari*, indagare, quæ vox, ceu recte notat Kilianus in
 etymologico Gallis, Hiſpanis, Italis & Angliſ eſt
 communis. Gloſſæ Florentina. *Spēho*, exploro.
 Nos hodie dicimus: *aufſuchen*. Unde *Spion* ex-
 plorator. Scherz.

2) Verſ. 9. Legit Cod. Cæſar. *ſuſcit* verſus autem hic
 ita eſt expoſendus: *Fecit ille* (Diabolus) *ut ſem-
 per facit*.
 3) Verſ. 7. Apertius hic verſus ob connexionem cum
 priori ſic redditur: *Ut noſtu is* (Judas) *hoc age-
 ret*. Scherz.
 4) Verſ. 2a. Hæc ita ex utroque Cod. legenda ſunt
Unaz in ſe unz in enti, Lavabat ipſo illos uſque
 ad finem i. e. perfecte, pieote. Scherz.

„Ist Druhtin, quad gilumplich,
 „thaz thu * ni uuasges mih.
 „Inti ih bin eigan * sealk thin,
 „thu bist Herero min.
 „Thuruh thin heroci
 „n'ist mir iz gimuati,
 „Thaz io suazi mine
 „zithiu thin hant birine.
 Gab er'mo antuuurti
 mit mammenteru milti,
 Thaz uerk er thar tho fitota,
 iz suazo imo gifageta:
 „Thaz ih nu meinu mit thiū, <sup>Quod ego facio,
 „unkund hartu ist iz iu. ^{in seculis facio.}
 „Is uuiridit ethesuuanne
 „tho iu zi uizanne.
 „Firsugen ih iz, quad er fram,
 „ouh io ni meg iz uerdan,
 „Theih io zi thiū giganze,
 „theih thionost thir gihenge.
 „Ni uuasgu ih se, quad er, thir,
 „ni habest thu deiles uuiht mit mir.
 „Ouh bi thia meina
 „gimecinida niheina.
 „Druhtin, quad er, uuasg mih al
 „ob iz sulih uuelan seak.
 Houbit ioh thie suazi,
 thin nahuuist ist mir suazi.
 Thaz iz io ni uuerde,
 thaz ih thin githarbe,
 Noh, liobo Druhtin min,
 theih io gimangolo thin.
 „Quad tho zi imo Druhtin Christ:
 „ther man ther githuagan ist
 „Thie suazi reino in uuara
 „ni tharf er uuasgan mera.
 „So Druhtin tho gideta thaz,
 „mit in er auur saman faz.
 Sliumo er in tho zeinta,
 uuaz er mit thiū meinta.
 Er nam er sin giuati,
 tho zalta in far thio dati,
 Theselben uuerkes guati,
 thoh Judas es ni horti.</sup>

„Uuizir,

Est, (bat sententia) Domine, dicebat modeste,
 ut ne laues me.
 Atque ego sum proprius servus tuus,
 tu es Dominus meus.
 45. Propter tuam dominium
 non est mihi hoc in animo,
 ut pedes meos
 propius (praeterim) tua manus purget.
 Dedit ei responsum
 mansuetissimam gratiam,
 50. Opus hoc sic instruxerat,
 id suavititer ei dicebat:
 Quid ego nunc designo per hoc,
 ignotum vobis est id vobis.
 55. Fiet (autem) aliquando (postea)
 vobis notum.
 Abnuo ego hoc, dixit (Petrus) porro
 atque non poterit hoc fieri,
 Quam ego ad hoc acceperim,
 ut ego servitia tibi praestarem.
 60. Nisi lavero eos, dixit (Christus) tibi,
 non habes tu partis quicquam mecum.
 Nec apud hanc societatem (consortium discipulorum)
 communionem habui.
 65. Domine, dixit (Petrus), lava me totam,
 si res ita se habet. (si hoc ita esse debet)
 Caput atque pedes,
 tua praesentia est mihi dulcis.
 Ut id ne fiat,
 70. quo Te caream,
 Aut, care Domine mi,
 ut ego exeam Tui.
 Dixit tunc ad eum Dominus Christus:
 Homo qui lotus est
 75. Pedibus pure, profecto
 non opus habet lavari amplius.
 Postquam Dominus hoc fecerat,
 cum illis iterum confedit.
 Confessum eis exposuit,
 80. quid per hoc signaverit.
 Prius accepit vestimenta sua,
 tunc exposuit hac gesta,
 Huius operis bonitatem,
 Judas tamen non auiscultabat.

Scitis

5) Verf. 41. Margo utriusque Cod. Domine tu mihi la-
 vas pedes.

6) Verf. 42. Pro: ni ex utroque Cod. substituit: ne,
 & verte hunc & precedentem versum hac ra-
 tione:

An, Domine, dixit (Petrus) decem est
 ut tu nunc laves me? Scherz.

7) Verf. 43. Cod. Vat. io mendo jacet: nam habet:
 fiaak thin. Scherz.

8) Verf. 47. & seq. ita expone:

Ut & pedes meos
 ad hoc (Lotionis causa) tua manus
 tangat.

riens, hinc idem esse ac: tangere, supra jam
 movi. Scherz.

9) Verf. 55. Uterque Codex habet: iz.

10) Verf. 59. & 60. ita debet reddi: id quod con-
 textus & ipsorum verborum vis ostendit:

Ut ego nunquam eo procedam,
 ut servitium (mihi praestandum) tibi
 permittam.

i. e. ut permittam, ut Tu mihi servitium hoc praes-
 tes. Scherz.

11) Verf. 61. Margo utriusque Codicis: Et si non la-
 vere te.

12) Verf. 62. Cod. Vind. nu. Sed male. Scherz.

13) Verf. 63. Verto: Nec ob pravitatem, de formula:
 bi thia meina. vid. quae supra dixi ad II, 6, 32.
 Scherz.

14) Verf. 65. Margo Cod. Vind. Domine non tantum
 pedes. Cod. Vind. loco vocis: tantum habet: solum.

15) Verf. 75. Thie suazi, mallet reddere: quoad pe-
 des. Scherz.

„Uuizit, quad er, thesa dar,
 „¹⁶ thaz si in iuih gigat.
 „¹⁷ Thaz ir ni sit zi frauili,
 „ thaz zeigot iu thiz bilidi.
 „ Ir beizet allaz thaz iar
 „ mih Druhtin inti meistar.
 „ Rehto sprechtet ir thar,
 „ ih bin ouh so thaz ist uuar.
 „ Nu ih sulih thulcu
 „¹⁸ uuldar thie, th'ih uualtu,
 „¹⁹ Mit fuslicheru redinu
 „ then miden mih sus nidiru,
 „ Uuio harto mer zimit iu,
 „ ir ginozon birut untar iu,
 „ Thaz ein andremo
 „ fuazi uuasge gerno.
 „²⁰ Joh untar iu mit guati
 „ irbietet otmuati,
 „ Mit mihlen minnon
 „ lz frammort zeigot mannon.

85. Scitis, dixit, hoc gestum,
 quad in vos pervenit.
 Ut ne vos sitis improbi,
 hoc indicat vobis hoc exemplum.
 Vos vocatus omni hoc tempore
 me Dominum & Magistrum.
 Reite dicitis hic,
 sum etenim, hoc verum est.
 Si ego hoc sustinui
 erga vos, quibus impero,
 95. Dulcibus sermonibus
 meis me sic demitto,
 Quanto magis decet vos,
 qui socii (pares) estis invicem,
 Ut alter alterius
 pedes lavet labeni.
 100. Atque inter vos benevole
 exhibeatis humilitatem,
 Cum maxime dilectione
 id deinceps ostendite hominibus.

Contristatus est Jesus Spiritu & dixit. Joann. 13.

CAP. XII.

SO er in gizeigota thar,
 so uuard er unfrauuer far,
 „ Sih druabta fines muates,
 „ ther freuulda ist alles guates.
 „ Rou thio sino guati
 „ thie uuenegun liuti.
 „ Thes ouh ni uuas tho ' duala
 „ thero lungorono zala.
 „ Ih zellu iu, quad er ubar lut,
 „ „ alle uuarut ir mir drut.
 „ Ih zuelfin iuih zelita,
 „ „ ioh funtar mir iruuelita,
 „ Uzar uorolek menigi,
 „ „ ir uuarit min githigini,
 „ Thaz ih ouh min girati
 „ „ iu allaz kund dati.
 „⁴ Joh so iz zi thisu uuurdi,
 „ thaz ir mir leistit huldī,

Cum iis indicasset (hac)
 fait contristatus illico;
 Turbatus animo,
 qui gaudium est omnis boni.
 5. Indignata illa sua Bonitas
 miseris hominibus.
 Cujus nec fuit hic expers
 discipulorum numerus.
 Dico vobis, agebat clare,
 omnes fuisse mihi fideles.
 10. Ego duodecim vos recensui,
 & scorum mihi elegi,
 Ex mundi multitudine,
 15. fuisse meum famulatum;
 Ut etiam meum consilium
 vobis omne manifestum fecerim.
 Imo quoniam eo ventum,
 ut mihi praestaretis fidem,

„ Bithiu

Es

16) Verf. 86. Exprime ita: quad vos tangit, ad vos spectat. Scherz.

17) Verf. 87. Reddo: Ut ne sitis nimis praesumpti, arrogantes. Vox frauili in genere quidem improbitatem, malitiam denotat, sed significat praeterea in specie praesumptionem, arrogantiam, fastum. Ita Notkerus in Psal. CVI, 17. vocem, praesumptionis vertit per: fragali. Et haec ultima significatio contextui omnino quadrat. Scherz.

18) Verf. 94. Uuldar thie, expono: insulta verum. Scherz.

19) Verf. 95. Supra jam ad I, 1, 181. docui, hunc versum ita esse vertendum: Tali ratione, Scherz.

20) Verf. 101. Margo Codicis Caesarei: Exemplum dedi vobis.

21) Verf. 104. Aptius sic transferatur: id alterius ostendatis hominibus. Scherz. Post verbum: dixit, uterque Codex habet: eis de Traditione ejus.

AD CAP. XII.

1) Verf. 3. *Ex eo* videtur reddo: si turbatus animo, animo turbabatur. Scherz.

2) Verf. 5. & 6. ita expono:

Lagehat ejus Clementia
miseris illis hominibus.

qui scil. ipsum Christum morti desinaverant, vid. II, 2, 40. Scherz.

3) Verf. 7. Cum *Duala* moram significet. Vid. Notam ad II, 2, 177. & zala periculum. vid. Notam ad I, 20, 25. Hi duo versus sic recte exponuntur:

In eo etiam non erat mora
(quin lugeret) discipulorum periculum.

scil. Otrifridus indicare vult, Christum contristatum fuisse, tum ob malitiam persecutorum, tum ob periculum, cui Discipuli ipsius nunc exponuntur. Scherz.

4) Verf. 17. Franc. Junius ad Willer. p. 70. hos duos versus ita interpretatur: Si eo rei deum, ut mihi praestetis obsequium fidele. et thisu i. e. ad hoc tempus, ad hunc statum perfectionis. Scherz.

„Bichiu meistig ⁊ zog ih iuh, „ir mir ni datit ⁊ al fuh.	20.	<i>Et potissimum attraxi ego vos, vos mihi ne feceritis omnes desertionem.</i>
„Thoh habet furnilich thaz muat, „mir hinaht anarati duat,	<i>Ubi ex vobis videtur me.</i>	<i>Et tamen habet unus hunc animum, (ut) mihi hac nocte prodicionem faciat,</i>
„Joh gibit mih zi hantron „then münen fianton.		<i>Et tradet me in manus meorum inimicorum.</i>
⁊ Sah ein zi andremo, in herzen uuas in ango.	25.	<i>Adspexit unus ad alterum, in corde erat iis angustia.</i>
⁊ In muat irquaman harto thero Druhtines uuorto.		<i>In animo conferebantur vehementer his Domini verbis.</i>
In muate uuas in drati thie egislichun datl.	30.	<i>Animo ex cruciabantur valde hoc abominabili facinore.</i>
Joh ⁊ forskurun zi noti son uuemo er fulih quati.		<i>Et exquirebant studiose de quo tale dixerit,</i>
Jo untar in umbiring, son uuemo ⁊ quam fulih thing,		<i>Atque invicem per circulum, a quo veniret talis res.</i>
⁊ So uuelicho datl, ioh fulih anarati ⁊	35.	<i>Tantum facinus, ⁊ tali proditio?</i>
„Tho sprachun sie alle son in: „ia ih iz Druhtin ni bin.	<i>Namquid ego sum decem?</i>	<i>Tunc dixerunt omnes ex illis: Certe ego, Domine, non sum.</i>
„Ja iz herza min ni ruarit, „noh fulih balo fuarit.	40.	<i>Certe cor meum id non tangit, nec tantum malum foret.</i>
„Thoh sie sih uuestin reinan, uzana then einan.		<i>Atque sciverunt se purgare, præter unicam.</i>
Gilouben sie mer harto thero sinero uuorto.		<i>Credebant (igitur) eo magis his ejus verbis.</i>
⁊ Quar tho Judas, ther iz riat, ioh allan thesan scadon ⁊ bliant,	45.	<i>Dixit Judas, qui id consulerat, ⁊ de omni hoc damno letatus:</i>
Er sprah mit unuirdin: Meistar, ia ih iz ni bin ⁊		<i>Dixit cum indignatione (levitate) Magister, ego is sum.</i>
Thaz quistu, quad er far, thoh sagen ih iu in ala uuar;	50.	<i>Hoc dixisti, respondi ipse statim, attamen dico vobis verum;</i>
⁊ Ther man thulcit jamer „filu managfaltaz fer,		<i>Homo ipse patietur semper valde multiplicem dolorem,</i>
So kraftlichun uueuon so thulcit er in euon.		<i>Potentia tormenta patietur in æternum.</i>
Thaz imo fazi thanne, ni uuurt er io zi manne.	55.	<i>Ut ei conduceret inde, (si) non fuisset fallax homo.</i>
⁊ Petrus bat Johannan, thaz er ireiskoti then man,	<i>Isaiah Petrus Joanann</i>	<i>Petrus rogabat Johannem, ut exquireret dominum istum,</i>
Er		<i>(Et)</i>

1) Verf. 19. Zog rectius redditur: per: *educavi*, inlittui. Scherz.

6) Verf. 20. Uterque Codex habet: *afuab*. Palthenius ad Tatian. c. 16. §. 2. occasione vocis: *afuabiles*, quæ significat, *scandalum patiemini*, notat primitivam vocem esse: *afuab*, quæ *scandalum* significet & apud Otridum hoc in loco occurrit. Unde arbitror verum huc ita esse reddendum: *Ne vos mihi faciatis scandalum* i. e. ne quid scandalosi & mali in me committatis. Scherz.

7) Verf. 25. Margo Codicis utriusque: *aspiciant ad invicem*.

8) Verf. 27. Uterque Codex: *in manu*.

9) Verf. 31. Utrumque MSC. habet: *forsettan*. Nisi conspiraret utrumque MSC. legerem: *forsettan*, quod bene huc quadrat. Stadenius in Explic. Voc. Bibl. Germ. p. 229. hunc & seq. verum sic transfert: *se forsetten oder fragten genau nach*, von *man er solchen sagte*: addit: *Es ist hier zwar eine diversa Lectio in Cod. Viennensi Cæsar. da für forsettan gelesien wird forsettan*, aber sie können beyde stat haben, darco in Glossario Otridino. Ego me ullibi *forsettan* legere non memini. Aft in Glossia Boshornii est: *Forikaler*, Curiofus. *Forikali*, Curiofus. Scherz.

10) Verf. 34. Uterque Cod. *quam*.

11) Verf. 35. So uuelicho datl proprie: *tam proce*, in-

piam facinus. Gloss. Keronis: *suicidus*, procciter. Scherz.

12) Verf. 35. Margo Vindob. MSC. exhibet: *Namquid ego sum Decem*. Pro: *Domine Vaticanum* habet: *Rabbi*. Eod. 7. pro *quat* Cod. Vind. §. sit: *quad*.

13) Verf. 46. Lege: *blidat*, Schilter. Ego potius ob MSS. auctoritatem retineo: *blidat*, & conjicio esse: *blidat*, à *bliden*, *blivren*, *bluen*, quod est *percutere*, *incutere*, *verberare*. In Verf. Tat. c. 13. §. 18. Verba Johannis ad Milites: *Neminem concitatis*, redduntur: *Nicomannem ai blidant*. Conf. infra IV, 21, 64. & IV, 26, 17. In Nocker. Pfal. I, 19. *Spiritus contribulatus* exponitur: *gebluere* movi. Hodie adhuc dicimus simili modo: *winem utwas einblauen*. His consequenter verum hunc sic interpretor:

Et omne hoc damnum incisionis, erat i. e. producebat. Scherz.

14) Verf. 51. Margo MSC. Vind. habet: *Veruntamen* ve homini per quem tradetur.

15) Verf. 52. Cod. Vat. habet: *fais*, ex inadvertentiâ scribentis.

16) Verf. 57. Verbis marginalibus: *Iannis Petrus Johann*, Uterque Codex subiungit: *Dic quis est, de quo dicit*.

17) Verf.

Er zi imo irfrageti,
uuer sulih balo riati.
Thaz bouhnita er giuuisio,
uuas nahifto gifizzo.
Thes Meistères in uuaa
habetun sic mihla hera.
Uuanta thar faz ¹⁷ thageta
Petrus, so ih nu fageta,
Ni gidorfta sprehan luto
Herofto thero druto.
Tho frageta er thio dati, <sup>Dominice quib. est,
qui te madas?</sup>
ioh thaz anarati,
Bat er in iz gißageti,
fon fuorgon sic al irretiti.
¹⁸ Thaz sitot, quad er, ana not,
themo ih biutu thiz brot.
Tho nam er cina fincun thar,
inti ²⁰ bot fe Judafe far.
After themo muafte, ²¹
fo kleib er Satanafe.
Joh uiaht fin far ubaral
felbo ther Diufal,
²² So er zi thiü tho giuuant,
thaz er thia fincun thar firslant.
²³ Uz giang far tho linto
ther diuseles gifindo.
Sprah tho Druhtin ²⁴ z'imó far,
ni thaz er iz gibuti in uuar:
²⁵ Thas thu in muate fuaris,
²⁶ ²⁷ sliumo fo ²⁸ gifciaris. <sup>Quod factu sit
occurat</sup>
²⁹ Ni uuas thar, ther hrtuanti,
uuz er mit thia mcinti,
Ouh thia muatdati
theicno mezzo irknaht.
Sume firnamun iz in thaz,
³⁰ ³¹ uuant er fekilari uuas,
Thaz hiaz er io then uuorton
uuz armen uiuhtin spenton,
Odo er thez gifunni,
z'ert Ostoron uuz giuuunni,
Thaz sic thanne habetin,
thes dages ih gidragotin.
So sliumo fo's er uz giang,
finftar naht 'nan inthang.
Fon themo liohte uuas ther man
in euuon ³² gifceidan.

(Et) ex ipso perciperet,
qui tale scelus confideret.
Hoc inuuit (Petrus) certe,
erat (enim Job.) proxime adfident.
Magistro vere
exhibuerunt magnam reuerentiam.
^{65.} Namque ibi sedens percontabatur
Petrus, ut jam dixi,
Non ausus est loqui clare (palam)
primus (licet) faciliem (discipulorum)
Tunc interrogauit ille de hoc facinore,
^{70.} Et proditiōe,
Rogans eum, (ut) diceret,
(Et) a sollicitudine omnes liberaret.
Hoc insinuat, dixit, sine causa,
cui porrexero panem (buccellam)
^{75.} Tunc accepit buccellam ibi,
Et porrexit eam Jude statim.
Post hanc cibum
firmiter adhaesit Satanae.
Et rexit ipsum statim per omnia
ipse Diabolus,
^{80.} Qui ad eum diuertit,
quam buccellam deglutiret.
Egressus illico humiliter
diaboli minister.
^{85.} Dixit Dominus ad eum,
non quasi id manderet reuera:
Quod tu in mente agitas,
oculus expedias.
^{90.} Non erat hic, qui intellexisset,
quid ipse per hoc significaret,
Aut (qui) hoc animosum facinus
alio modo perceperisset.
Quidam reputabant hoc de eo,
quod iste faccalarius esset,
^{95.} Quod iusserit (Iesus) his uerbis
aliquid pauperibus distribuere,
Aut hoc intenderit,
(ut) ad Pascha quid compararet,
Ut inde haberent,
^{100.} (quo) die illo se exhiberent.
Quam primum atque is egressus,
tenebricosa nox eum suscepit.
A lumine erat iste homo
in aeternam semotus.

Er

Ibat

17) Verf. 65. Thageta non est: percontabatur, sed: iactabat. vid. Notam meam ad II, 3, 67. Omnis Contextus hoc docet. Scherz.

18) Verf. 73. Thaz sitot, clarius: hoc agit ille. Scherz.

19) Verf. eod. Margo Cod. Cäsar. habet: ille est, cui ego inuinitum panem porrexero.

20) Verf. 76. Uterque Cod. het fa.

21) Verf. 77. Uterque Codex: Post Buccellam intrauit in eam Satanai.

22) Verf. 81. & 82. Mallem reddidit hos duos versus huc in modum:

Cum ille (Judas) eo se uerisisset,
ut buccellam deglutiret.

i. e. Cum Judas buccellam deglutiuisset. Scherz.

23) Verf. 83. Margo Codicis utriusque: Enuoluit continuo. eod. y. linto mallem reddere: sine strepitu. Scherz.

24) Verf. 25. Cod. Cäsar. zi imo.

25) Verf. 88. In margine utriusque Cod. pro: Occurrit habet: Cäsar.

26) Verf. eod. Cod. Cäsar. habet: gifciari iz. Stadelius in Explic. Voc. Biblic. Germ. p. 120. hunc & praecedentem versum recte ita exponit: das du im Sin fahst, das machst nur bald klar und richtig. Scherz.

27) Verf. 89. Margo Cod. Cäsari: Hoc autem nunc scribit discernendum. Vatic. duo posteriora uocabula omisit. Scherz.

28) Verf. 94. Cod. Vind. habet: uuenta.

29) Verf. end. versus hic rectius ita exprimitur in lingua latina: Quia ille fecit i. e. rei pecuniariae curam haberet. Scherz.

30) Verf. 104. Cod. Cäsar. girkidan.

Er fuar ilonto
 zi Furiften thero liuto.
 Machota zi noti,
 thaz " Christus anarati.
 Bigan sih freuuen linto
 ther kuning euuigo tho,
 Thoh er scolci in morgan
 bi richi in irsterban.
 " Ni habet er in thia redina,
 ni si ekord einlif thegana.
 Ih meg iz baldo frechan
 ther zuelisto uuas " gifuithan.
 Ni stuant thiu maht thes " ualgas
 in menigi thes heries.
 Iz uuas al in rihti,
 in fines einen krefti.
 " Er quam so rihi hera in lant,
 ioh kreftiger gigant;
 In ein uuigi er 'nan streuuita,
 thes richi sinaz darota;
 Then Furiften therera uuorolti,
 notagan giholoti;
 In bant inan gilegiti,
 er furdur uns ni deriti.

105. *Ibat festinus
 ad Principes populi.
 Confecti studiose
 Christi proditorem.
 Caput gaudere leniter
 Rex eternus tunc;
 Et si debet crosino
 pro regno suo mori.
 Non habuit illis hunc sermonem,
 nisi tantum undecim discipulis.*
 115. *Andacter dixerim
 duodecim erat deferens.
 Non stetit vis pugnae
 in multitudinem exercitus.
 Omne fuit direitio
 in ejus solus viribus.
 Venit ut Gigas huc in terram,
 imo potentior Gigas;
 In una pugna istam profrauit,
 regno suo priuavit;*
 120. *Principem hujus mundi
 captivum duxit;
 In vincula eum confecti,
 ne deinceps nobis nocent.*

Petrum dixit negaturum. Luc. 22.

CAP. XIII.

Z I sineru sprachu Druhtin siang ^{Joh. 13. 1. 2. 3.}
 so Judas thanan " uz giang.
 Thes nahtes er in zalta
 reda managfalta.
 Giuuisto, quad er, uuzit nu,
 kindilin minu,
 The'ih bin mit iu in uuara
 luzila uuila.
 So suachet ir mih heizo,
 ioh harto agaleizo.
 Ni hilfit iuh thiu ila
 thanne in thia uuila.
 " Ih lazu, sagen ih iu thaz,
 gibot ala " niu uuaz:
 Ir iuh minnot untar iu,
 so ih iz bilidta iu.
 " Thaz mannilih irkenne,
 in themo minnonne.

A D suam sermocinationem Dominus progressus,
 cum Judas exinde egressus.
 Hac nocte ipse eis referebat
 sermones varios.
 5. *Certe, dixit, scialis jam,
 Filii mei,
 Quod ego sum cum vobis reuera
 paravi mori;
 Tunc queretis me ardentem,
 Et valde solliciti*
 10. *Non iuuabit vos hac festinatio
 tunc in ista hora.
 Ego relinquo, dico ego vobis hoc,
 mandatum omnino notum;*
 15. *(Ut) vos diligatis inter vos,
 sicut ego hujus exemplum dedi ante vobis.
 Ut quilibet agnoscat,
 in hoc diligere.*

Joh

Et

31) Vers. 109. Cod. uterque: *Cristes*.

32) Vers. 112. ita est reddendus: non habuit hac ratione, sc. postquam Judas proditorie deseruisset Christum. Conf. h. 1, 181. Cod. Vind. legit: *habuit*.

33) Vers. 116. Utrisque Cod. *gifuithan*.

34) Vers. 117. Licet in Cod. Caesar. post correctionem *et* *Judas* legatur: *riget*, seu Consultiss. Schmidius observavit, statum cum Schiltero legendum arbitror: *uulgus*; quod & olim in MSC. Caesar. occurrebat, & praeterea rem, de qua hic sermo est, curate explicat. Scherz.

35) Vers. 121. & 3. seqq. Celeb. Stadenius in Voc. Bibl. Germ. p. 704. ita reddit, & quidem, me iudice, recte: *Er kam als ein Riese hierher ins Land, als*

ein starker Held; im Zweykampf erlegte er ihn, der seinen Reiche schaden that. Scherz.

Ad CAP. XIII.

1) Vers. 22. Cod. Caesar. *angeliang*.

2) Vers. 13. Cod. Vat. *ih lazu*.

3) Vers. 14. In utroque Cod. est: *sindez*.

4) Vers. 17. & 3. seqq. annon ita reddendi sunt?

Ut quilibet agnoscat

per hunc (quem ex iussu meo exercere debetis) amorem;

Et omnis mandati (videtur) per hoc

(quod) me Magistram habueritis ad vos ipsum. Scherz.

5) Vers.

Joh ellu uoorolt ouh in thiū
 mih Meistar habetut zi thiū.
 20. Suntar gruazt er ouh in uuar
 Petrum sinan thegan thar.
 Sprah imo thero uoorot
 in muat tho ⁊ filu harto
 „ Simon huges uberal <sup>Simon ecce tu
 eras apostolus</sup> 25.
 „ thes ih thir nu fagen skal,
 „ Joh harto thenki thara zua,
 „ ⁊ thaz muat in fiara ni dua.
 „ Gerota iuer harto
 „ felb ther ⁊ uidaruuarto,
 30. „ Thaz muati er redan iu thaz muat,
 „ ⁊ so man korn in sibe duat.
 „ Iz uuas harto egislih,
 „ tho betota ih felbo bi thihi:
 35. „ In giloubu ni giuuangris,
 „ ioh muates thih gihartis.
 „ Uuis ouh droft feres
 „ so far thu thih bikeres,
 „ Bruadoron thinen
 40. „ thaz scado sie firmiden.
 Er sprah baldicho
 ioh harto theganlichu,
 „ Quad io giharteti
 mit imo in theru noti:
 45. „ Mit thir bin garo Druhtin,
 „ mit muate ioh mit mahtin.
 „ In karkari zi faranne,
 „ ioh tothes ouh zi ⁊ koronne.
 „ Gisaichen sie thir alle,
 50. „ n'ub ih io thiz uouelle.
 „ N'ub ih giuueiz ez uberal,
 „ so man meistere skal.
 „ Ni si thir in gidhanke,
 „ thaz ih thir io giuuenke.
 „ Druhtin min liobo,
 55. „ thes duan ih thih giloubu.
 „ Tho zalta Christus thia herti,
 theiz alles uuoio uuurti.

Baldi

Et omnis mundus quoque in hoc
 me Magistram habeat adhuc.
 Scorsim (porro) compellunt ipse quoque reuera
 Petrum, ejus ministrum tunc.
 Dixit ei his verbis
 in animum tunc multum dare:
 Simon, memento ubique
 quod tibi nunc dicam,
 Et valde recogita ad hoc,
 animum in securitatem ne facias (ponas)
 Expetivit vos vehementer
 Ipse adversarius,
 Ut liceret ei cribrare vobis mentem,
 sicut triticum in cribrum ponitur.
 Hoc erat vehementer terribile,
 itaque rogavi ego ipse pro te:
 In fide ne deficias, (vacilles)
 atque animo te obfirmes.
 Instruas quoque solatio de dolore
 quamprimum tu te convertes,
 Fratres tuos,
 ut dampnum evitent.
 Ipse respondit audacter,
 Et valde viriliter,
 Dixitque obfirmatus
 cum ipso in hac necessitate;
 Tecum sum paratus, Domine,
 animo atque viribus,
 In carcerem vadere:
 atque mortem quoque eligere.
 (Etsi) defecerint tibi omnes
 nam Ego id voluero?
 Nam ego (potius) ostendero ubique,
 sicut magistro debeamus.
 Ne sit tibi in animo,
 quod tibi defecero.
 Domine mi dilecte,
 hoc tibi assero.
 Tunc enarravit Christus hanc difficultatem,
 quod id omne nihil foret,

Auda-

5) Verf. 24. *filu harto* rectius: *valde admodum*. Nam Christus dure hic non loquitur. Scherz.

6) Verf. 25. In utroque Cod. in margine post: *vers*: legitur: *ut cribrares sicut triticum*.

7) Verf. 28. Staden. in Explic. Voc. Bibl. Germ. pag. 209. hunc & seq. versum reddidit: *Auch gedemk freilich daran, laß dein Gemüth nicht freyen*. Mihi videtur: *in fiara hic idem esse ac: in die ferre*. vid. III, 4, 21. & V, 7, 12. Saecis: *farra*, procul, longe. Gothi: *far*, procul, remote, *farrika*, remota manu. Angli: *far*, longinquus, it. peregre procul; meus Christi est, quod Petrus animam advertere debeat ad ea, de quibus monetur, nec eandem removere ad alia. Scherz.

8) Verf. 30. Uterque Codex habet: *avidaruuarto*.

9) Verf. 32. reddo: *ibi framento in cribro fit*. Scherz.

10) Verf. 38. Margo Codicis Vet. *Et in aliquando conversus*.

11) Verf. 43. Verte: *Dixit, quod perdarare velit*. Scherz.

12) Verf. 48. Cum *koronne* etiam gustare significet, mallem hunc versum ita reddere: *Atque mortem quoque gustare*. Scherz.

13) Verf. 49. Margo Codicis utriusque: *Si omnes scandalizati fuerint*.

14) Verf. eod. hunc & s. seqq. versus sic transfero:
 (Etsi) Scandalizetur in Te omnis,
 quod ego id (quod me praestitum dixi) noleam.

Quod non offensus sum id ubique,
 quod Magistro (in periculo ostendi) debet,

Id veli cogitare,
 (nec) quod nunquam Te deserturus sum.
 Scherz.

15) Verf. 57. Cum *Hertum* in Gl. Boadhornii idem sit ac: vicibus; & *Hertum* pro: vicissim occurrit in Glossis Keronis; *hi Hertum* etiam supra II, 9, 170. usurpatur pro: vicibus certis. add. I, 27, 27. & II, 12, n. judicandum relinquo Eruditis, an non contextui magis conveniat, si: *thia herti*, interpretatus fuero per: hac vice. Cui sententiae si alium addiderint calculum, hunc & s. seqq. versus sic exprimo:

Tunc dixit Christus hac vice
 quod aliter (ac Petrus jussisset) futurum sit

Cum fiducia animi
 Et alacritate bona.

Aliter vero idem esse ac: alia ratione, aliter, supra monui in Notā ad IV, 6, 24.

- Baldi fines muates,
 Ioh¹⁶ ellenes guates.
 26 Petrus zellu ih thir thaz,
 „thaz uuig thaz ist fo hebigaz,
 27 Thaz thu gilougnis harto,
 „noh hinaht thero uuorto,
 28 Thaz thu quis zi lezift,
 „thaz thu miß far ni uuizzift.
 29 Joh fueris filu heizo,
 „ni sis¹⁷ thero ginozo. Ancipiam Gallus
 30 Thu lounis min zi uuare causet.
 „er hinaht hano krahe.
 31 In notliche mo thinge,
 „er thaz huan lunge,
 32 Lounis thriu stanton
 „mit thines selbes uuorton.
 33 Gihug uuortes mines,
 „thes hereren thines.
 34 Zi sper iquam er harto
 „sulichero uuorto,
 35 Thoh sprah er uuorton heizen,
 „thie kunheit uuolit iruucizen.
 36 Druhtin min ginadig, toti operamini
 „thi ih er uuardi uuirdig. ut non se-
 37 Mit thionostu ih²⁴ biuuri,
 „thaz ih mit thir irsturbi.
 38 Thaz fuer ni uuari in uuorolci
 „fo harto²⁴ bizenti,
 39 Odo ouh sper thelein fo uuas,
 „thaz ih ruahci bi thaz.
 40 Uuafan ni uuari,
 „thaz ih in thi u firbari,
 41 Ni ih gabi fela mina
 „in uuehsal bi thia china.

„ 37 Ther

- Audaciam ejus animi,
 Et omnię bonitatis.*
 60. *Petre, dico tibi hoc,
 hoc prelium est (erit) admodum difficile,
 ut tu negaveris vehementer,
 adhuc hac nocte his verbis,*
 65. *Quod tu dixeris novissime,
 quod tu me nequaquam noveris,
 Et juraveris multum ardentem
 (quod) non sis ejus socius.*
*Tu negabis me revera
 antequam hac nocte gallus canet.*
 70. *In criminali judicio,
 antequam gallus canet,
 Abnegabis triū vice (ter)
 tuus ipſius verbum.*
 75. *Memento verbi mei,
 Domini tui.*
*Ad hastam exhorruit vehementer
 talium verborum,
 Tamen dixit verba calida,
 audentem volebat offendere.*
 80. *Domine, mei miserere!
 servus ante dignatus ſui.*
*Servitio ego operabor,
 ut tecum moriar.*
 85. *Gladus non fuerit in mundo
 tam vehementer fremens,
 Aut etiam haſta ſua tam acuta,
 ut curarem propterea.*
*Arma non fuerint,
 ut ego in hoc (ideo) evitem,*
 90. *Ne ego tradam animam meam,
 in vicem pro tua.*

Hofius

26) Verf. 60. *Ellenes* non ſignificat omnię, quaſi ab ali deſcendat; ſed eſt ſubſtantivum & denotat alacritatem, fortitudinem, virtutem. In Notker. Fiſl. LXXXIII, 8. verba: *ibunt à virtute in virtutem*, ſic exprimuntur: *ſe fuerit vone ellenen ze meren ellenen*. Poſtea additur in paraphraſi: *ſic habetis hier virtutes ad reſurrectionem carnis (ellen ze dero doubugo des lichams) teret chumet mea virtus (miser ellin) in domo Lud. 7. 77. eſt: in edian, pro: in alacritate. Ad quem inuocant Schilerum vide. Conf. ſupra Notam meam ad Præf. ad Lud. R. 7. 134. Scherz.*

27) Verf. 66. *Thero ginozo*, redde: *ſociorum amor*.

28) Verf. 71. Cum Petrus Chriſtum non abnegaverit in ipſo judicio, mallem hunc verſum reddere: *in periculoſo ſtatu, in periculo*. Supra Otfridus in Præf. ad Ludov. R. 7. 49. idem expreſſit per verba: *in notlichen aerechen*. Scherz.

29) Verf. 72. *Gihugi* habet uterque Codex.

30) Verf. 77. *Ziſperi*, eſt unum vocabulum oon duo. Nec ſignificat: *ad haſtam*, quaſi *zma ſper*, ſed idem eſt ac: *Utiſque*. In verſione Tatiani cap. 64. §. 6. legitur: *Zibis giegit ir az gijeban? Uuizagon? Ziſperi ſagen id in meron thame uuizagon*. Sed quid aniſtis videre? Prophetam? Utiſque dico vobis & plus quam Prophetam. conf. ap. eund. c. 61. §. 2. & 74. 4. reperitur etiam *ziſperi* ap. eundem cap. 238. §. 1. ubi: *Quid Simon Petre ther Heilant? Simon Johannis minnoſtu miß mtr theſen? Quod me: ziſperi, Trehtin, the uuiſt thaz id thib minnoſti*. Dicit Simoni Petro Jeſus: *ſimon Johannis diligis me plus his? Utiſque Do-*

mine, tu ſcis, quod amem te. Itaque hunc & ſeq. verſum ita transfer:

*Utiſque perterritus fui vehementer
 his verbis. Scherz.*

31) Verf. 79 & 80. Aptius ita redde:
*Et tamen dixit verbi calidi, fervore plenius,
 (fortitudinem (eum) volebat offen-*

*Kunheit malui per Fortitudinem, quam per Audaciam exprimere, quia illud magis huic loco quadrat. Nec repugnat vocabuli hujus uſus. Notker. in Fiſl. XLIII, 10: fortis in bello interpretatur per: chone ze uuge. Ceterum nota in utroque MſC. legi: *thia kuanbeit wuolt er muizen*. Scherz.*

32) Verf. 81. Pro: *Thi id*, lege: *Thib*, ſervus. Schilter. in MſC. utroque legitur *thi id er*. Quod mutandum non arbitror, verſum autem 80. & 3. ſeqq. ſic interpretor:

*(Quodſi) ego ſervus dignus,
 (&) ſervus (id) obtinerem,
 Ut tecum mori liceret. Scherz.*

33) Verf. 83. Cod. Vind. habet: *biuuri*.

34) Verf. 86. *Bizenti*, mallem reddere: *mordens, ſecans, beiffend*. Scherz.

35) Verf. 90. *thaz id*, redde: *qua ſc. arma, ego*. Scherz.

36) Verf. 91. Margo utriusque Cod.

Animam meam pro te ponam.

„ Ther fiant io fo hebiger
 „ then ih intriati chiu mer,
 „ Thaz mih io „ ginoti,
 „ the'ih thiū firoungneti.
 Sic fprachun alle fo man uueiz
 fo famanlichan urheiz,
 „ Bihiazun fih zi noti
 thera felbun kuanheiti,
 In felben thaz ni hangtin,
 thaz fimio io giuuangtin.
 Thehein thes muate horti
 in fulcheru noti.
 „ Nift erer, quadun thare,
 „ ther io thih fo iftare
 Gifanten uns thir derien,
 uuir uollten thih „ in uuerien.

Similiter & omnes
 discipuli dixerunt.

Hofis quo grauior,
 hunc ego euito eo magis:
 95. Qui me ergo necessestis,
 ut ego te abuegem?
 Ipsi (reliqui) dixerunt (promiserunt) omnes quoscunque
 novimus
 hanc unanimum coniurationem.
 Obligarunt se audacter
 100. eadem audentis,
 In hoc ut ne permitterent,
 ut ipsi ei vacillarent.
 Nemo cuius animus audiret
 in tali necessitudine.
 105. Non est quisquam, dixerunt, hic,
 qui te sic traiderit
 Sanis nobis, tibi nocere,
 nos volumus te ipsis defendere.

Jubet ut cui desit gladium emat. LUC. 22.

CAP. XIV.

„ V uanne ih, quad er, fanta,
 „ in min arunti iuh uauanta,
 „ Jo uuanne thaz brufli
 „ iu uuihtes thanne.
 „ Ni uuer diz, quadun, Druhein,
 ni uuir fuarin mit „ ginuagi.
 Thoh unfer nihein uuiht druagi,
 thoh habetun uuir ginuagi.
 „ So uuer „ feklj, quad er, eigi,
 „ ni fi imo in thiū ginuagi,
 „ Uuanta iu nu not uuiridit,
 „ neme thia „ dasgun tharmit.
 Gibot er tho in then notin,
 thaz fie fih uuarnotin,
 Thaz nihein thes fartes,
 tho tharbeti thar fuerres.
 So uuelih fo iz ni habeti,
 gibot er „ thes giziloti,
 Er umbi thaz in gahi
 thia dunichun gigabl.

Qui non habet
 gladium vendat
 tunicam.

Q uando ego, dixit, misi,
 in uicem nunciam (euangelium) vos verti,
 Nunquid defecit
 vobis aliquid tunc?
 5. Nunquam finis hoc, responderunt, Domine,
 quin inuicemus cum fatietate.
 Et si nostrum nemo quid portaret,
 tamen habuimus satis.
 Quicunque faculum, dixit Ihs, habet,
 ne sit ei in hoc satius,
 10. (Nanque vobis nunc necessitas fiet,) accipiat peram cum ipso.
 Mandauit tunc in hac necessitate,
 ut sibi caverent,
 15. Ut nemo hoc itinere caveret gladio.
 Quicunque enim non habuerit,
 iussu is (ut) eum compararet.
 (Ut) ob eam actutum tunicam daret (venderet)

Quod

- 27) Vers. 93. & 2. seqq. ita exprime:
 (Nec) Hofis etiam tam vehementer
 quem timeam eo magis,
 Qui me unquam cogit sc. cum effectu.
 Intrati est ab: intrates, quod significat: timere,
 cum observari in Nota mea ad h. 1, 199. Scherz.
 28) Vers. 95. Utrumque MSC. habet: ginzilli.
 29) Vers. 99. & seq. ita transfero:
 Promittendo obstringerunt se vehementer
 ad similem fortitudinem,
 (Et) ut ipsi hoc non permitterent,
 ut ab ipso unquam deficerent.
 30) Vers. 105. Lege ex utroque Cod. Nisi er, qua-
 dus.
 31) Vers. 106. & seq. ita reddo:
 Qui unquam te ita tentet,
 (ut audet) sanis nobis tibi nocere. Scherz.
 32) Vers. 108. Numerus videtur unus esse vocabulum,
 entuehren, defendere. Itaque in Versione vox:
 ipsis, deleatur. Scherz.

Ad CAP. XIV.

- 1) Vers. 1. In utroque MSC. est: thanne, quod &
 OTFRID. PART. L

Flaciana habet Editio. Nec opus est correptione,
 siquidem „i Thanne significat sepe: cum.
 In Vers. Tat. c. 31. §. 1. thanne, ir faltet, Cem-
 junatis, & §. 2. thanne thu fallest, Cum ieiunas.
 Conf. Dn. Ectard. in Notis ad Cateches. Theo-
 tic. p. 103.

- 2) Vers. 3. In utroque Cod. legitur: uuard iz in exan-
 ne, thaz brufli hi uuihtes thanne. Cum paulum
 ante thaz verbum finiat, verbum ita erunt scribendi:
 Uuard iz id auante,
 thaz brufli hi uuihtes thanne?

Contingens unquam,
 ut defecet vobis aliquid tunc? Scherz.

- 3) Vers. 7. Uuar thiz. Schilter. MSC. utrumque ha-
 bet: uuard iz.
 4) Vers. 6. Utrumque Codex habet: mit gemuhtin.
 5) Vers. 9. Margo utriusque Cod. sed nunc qui habet
 faculum.
 6) Vers. 12. Setli, fardern, facculus. A. Saxo: Seel.
 Dasgun, vicia. A. Saxo: Cod. Schilter.
 7) Vers. 13. Thes giziloti, verte: ut id ageret, ut id
 ruderet: quo sensu saepius occurrit. Scherz.

L 1 2

8) Vers.

"Thaz heilege io giredotun,
 "ouh buah fon mir gisagetun,
 "Joh forafagon zelleat,
 "thio ziti iz nu irfullent.
 "Druhtin, quadun se far,
 "uuir eigan zuei fuert hiar,
 "Nu zi therera frifti
 "in thina follufti.
 "Ginuag ist thar, quad er 9 zi in.
 "thiu mugun urkondon fin,
 "Thaz uuir in mugun 10 uueren,
 "in thiu uuir thaz uoellen.
 "Noh ni tharf man zellen,
 "in thiu uuir thaz iruellen.
 "Ni bi unsih uafan nerien,
 "Giften uuir unsih uuerien.

Domine ecce
 gladii duo
 hic.

Quod sancti loquuti sunt,
 Et Bibbia de me dixerunt,
 Et Prophetæ narrarunt,
 hæc tempora id nunc adimplent.
 Domine, dixerunt illi statim,
 nos habemus duos gladios hic,
 Nunc presenti tempore
 ad tua auxilium.
 Satis est hic, dixit ad eos.
 hi possint testes esse,
 Quod nobis licet nos defendere,
 dummodo hoc velimus.
 Nec tamen oportet dicere,
 (dum id eligimus)
 Non per nostra arma liberari,
 si annuimus nos defendere.

Consolatur Discipulos de Morte sua. Joann. 14.

CAP. XV.

D Roft er sic tho uoorto,
 fines tothes 1 harto,
 "Er iz zi thiu uuurti,
 "es uuarun in tho thurfti.
 "Ni 1 si iu'z, quad er, smerza,
 "ni 1 riazze ouh iuer herza.
 "In Got 1 giloubet loh in mih,
 "giuuiffo the'ist 6 gilumplich.
 "Mines fater hus ist brei't,
 "uuard uuola then 7 tharin geit,
 "Ther sih thes muaz frouuon,
 "loh innana bifeouuon.
 "Thar ist in pla uuari
 "managfalt 8 gillari,
 "Hugget therero uoorto)
 "ioh felida managfalt.
 "Uua iz alles 10 uuar in uuar,
 "sliumo 11 faget ih iz far,
 "Uuergin

Nun orationem
 cor vestrum. f.

In deum fateri
 non metum.

15.

si quo minus
 dubitem.

C Onsolatus est eos verbis
 de morte sua dura,
 Antequam id fieret,
 erat eis hoc opus.
 Ne sit vobis hoc, dixit, dolori,
 ne turbet etiam vestrum cor.
 In Deum credite Et in me,
 certe hoc est concedem.
 Mei Patris domus est ampla,
 bene huic qui eam intrat,
 Qui ea potest gaudere,
 Et intus conspiciere.
 Istud est verissime
 multiplex statio,
 (Memineritis bonum verborum)
 Et mansio multiplex.
 Verum id omne est in veritate,
 statim dixi vobis hoc,

Subinde

- 8) Vers. 28. Margo utriusque Cod. Sat est.
 9) Vers. 29. Cod. Cæsar. 2us.
 10) Vers. 31. Uterque Codex habet: uueren.
 11) Vers. 32. in thia mallem reddere, quando. Schil-
 terius ad hunc versum hæc habet: Versus alium
 quoad sensum obicuri, & forte Lectione vitiosi.
 12) Vers. 35. Cod. Cæsar. habet: ni' aush. Ego ver-
 sus hos ita transfero:

Nisi vos armis (medianibus) seruari,
 cum suscipimus defensionem nostram.

Mens Otfridi est, quod Christus ipso voluerit
 ostendere nos armis indigere ad defensionem,
 quibus tamen ipse non indiget. Scherz.

Ad CAP. XV.

- 1) Vers. 2. *harto* est *alverbidum*, oco adiectivum: &
 reddi debet per: *valde*, admodum: refereo-
 dumque est ad consolationem. Scherz.
 2) Vers. 3. & seq. ita forte melius exprimuntur:
 Antequam rei eo perveniret,
 Ut illis (verbis consolatoris) indi-
 gerent. Scherz.
 3) Vers. 5. Cod. Cæsar. *siu'z*, contrahit pro: *si iz*.
 Scherz.

- 4) Vers. 6. *riazze*, verte per: plorete. vid. meam No-
 tam ad I, 15, 95. Scherz.
 5) Vers. 7. Vulgata. *Credidit*, sed Otfridus: *Credite*
 habuit, *veruoli*. Sic & Gothica: *Galaudeith an*
Getha; gab an mi galaudeith. Et Saxonica: *Ge*
gelyfath an God, and gelyfath on me. Schilter.
 6) Vers. 8. Cod. Vatic. *gilumplich*.
 7) Vers. 10. Cod. Cæsar. *thara in*.
 8) Vers. 14. *gillari* expellitur reddidit per: *habilitate*.
 conf. Notam meam ad I, 11, 22. Scherz.
 9) Vers. 17. & 3. seqq. sic interpretor:
 Illi (quodsi) id aliter esset certe
 non dicerem id vobis admodum,
 (Describerem) alicubi rei (huius) condi-
 tionem;
 inde nihil ejus vos celarem.
 uuar, uuaia idem esse ac: illi notum est. *alles*
 significare: *aliter*, jam ad IV, 6, 24. dixi. *Uuer-*
gin pro: *ulsihi*, *alibi*, alicubi supra II, 14, 47.
 add. II, 4, 114. *gizaml*, denotare rem, *conditionem*,
 statum rei plurimis ex locis patet. Scherz.
 10) Vers. 17. Utrumque MSC. & Flacium habent:
uuar.
 11) Vers. 18. Cod. Cæsar. *fageti ih*.
 12) Vers.

12) Vers.

„Uuergin thaz gizami,
 „sid iu ih iz ni hali. 20.
 „Ih faru garauuen iu far
 „¹³ironiso iu stat thar.
 „Ir thes ni ¹⁴ mullidruet,
 „mit mir thar iamer buet.
 „¹⁵Thaz thar min geginuueri ist,
 „si iamer iuer nahuuiſt. 25.
 „Thaz ir uuiſt mina fart,
 „thero uuogo ouh uuefet anauuart.
 Zi imo ſprah tho Thomas, ^{Dixit ei Thomas.}
 „er ein thero ¹⁷ einlif uuas. 30.
 „Thes uueges ni birun uuir anauuart,
 „ouh ni uuiſun thina fart.
 „Girihti unſih es alles,
 „uuaa thu faran uuolles.
 Thaz uuaa zalt er imo far, 35.
 „ioh ſprah ouh ¹⁶ zimo ſus in uuar:
 „Ih bin ¹⁷ uuog rehceſ,
 „ioh alles redihafteſ.
 „Bin ouh lib inti uuar,
 „bichiu ni girrot ir thar. 40.
 „Niſt man nihein, thaz iſt uuar,
 „ther queme zi themo fater far,
 „Thaz iaman inan ¹⁸ gibcite,
 „ih inan ni leite. ^{Si cognoviſti me.}
 „Ob ir mih ¹⁹ irknantie, 45.
 „ir ſelbon thaz irkuantie,
 „²⁰ Ana langliſcha friit,
 „uuioliſ ouh min fater iſt.
 Quad cho Philippus iro ein,
 thiz ſelba uuas imo untar zucin. 50.
 Gilube er unredina,
 ther fater uuari furira, ^{Domine offende nobis parentem.}
 „Then fater, Druhtin, einon
 „then laz unſih biſcouuon:
 „Thin uuort ſin ofto ²¹ ginuuaag, 55.
 „fo iſt unſ alles ginuuaag.
 „Nam tho Druhtin thamana
 thia ſelbon unredina.
 Uuane er in abuh iz irſtuant
 „²² kert er'mo alles uuiſo thaz muat. 60.
 „So managſalto ziti ^{Tametsi temporis uoluerim, ſum.}
 „ih mit iu bin hiar in uuoroti,
 „Mic muatu ir mir ni nahet,
 „loh mih noh n'irkoahet.
 „So uuer ſo thaz iruuelle, 65.
 „then fater ſchan uuolle.
²³ Thanne,

*Subinde hanc contingentiam (ſatallitatem)
 necdum uobis id celo.
 Vado parare uobis ſtatim
 commodum uobis locum ibi.
 Vos de hoc ne diſſidatiſ,
 mecum ibi perpetuo habitabitis.
 Ut, ubi mea praſentia eſſe,
 ſit perpetua ueſtra uicinitas.
 Ut ſciatis meam profeſſionem,
 hanc uiam quoque ſitis obſervantes.
 Ad Iſſum dixit Thomas,
 qui nunc de undecim erat.
 Iſſum uia non ſumus nos parati,
 nec ſcimus tamē iter.
 Doce nos hoc omne,
 quorſum tu ire uelis.
 Veritatem enarrauiſti ipſi ſtatim,
 Eſſe dixit ei ſic uere:
 Ego ſum uia reſta,
 atque omnis rationalitatis.
 Sum quoque uita Eſſe ueritas,
 propterea non erratiſ uobis.
 Non eſt quiſquam, hoc eſt uerum,
 qui uenit ad Patrem certe;
 Ut quiſquam Iſſum accedat,
 ego cum niſi adducam.
 Si me cognouiſſetis,
 uos ipſi hoc cognouiſſetis,
 Abaque longa mora,
 quia meus quoque Pater eſſet,
 Dixit tunc Philippus eorum unus,
 cui illud erat ambiguum,
 Credebat iſ irrationabile,
 Patrem eſſe anteriorem.
 Patrem, Domine, unicum
 ſine nos conſpicere:
 (Tunc uerbum cum ſepe expetit)
 tunc nobis omnino ſufficit.
 Percepit Dominus exinde
 iſta irrationabilia.
 Siquidem iſſe (Philippus) peruerſe id intellexerat,
 peruerſum ipſi (Ieſu) omnia, ſicut animus
 (erat)
 Tam multiplici tempore
 ego cum uobis ſum hic in mundo,
 Animo uos mihi non (dum) appropinquatiſ,
 nec me adhuc cognouiſtiſ.
 Quicumque hoc eligit,
 Patrem uidere uelle.*

Certe

2) Verſ. 22. *ironiso*, uerte: *palcrum*. vid. Notam ad IV, 1, 30. Hinc & Celeb. Stadelm. hunc & priorem uerſum io Explic. Voc. Bibl. Germ. pag. 231. tranſfert: *ich gebe bin euch bald eine ſebone Siette zuberuſen*. Scherz.
 3) Verſ. 33. Cod. Vind. *niſſidruet*.
 4) Verſ. 35. Margo utriusque Codicis: *Ut ubi ſum ego*.
 5) Verſ. 30. Uterque Cod. *einliſſe*.
 6) Verſ. 36. Cod. Caſar. *zi imo*.
 7) Verſ. 37. *uuog rehceſ*, redde: *Via ſoſſita*. Scherz.
 8) Verſ. 43. *gibcite* non ſignificat; accedat, ſed: *perſuadeat*, de quo vid. Notam meam, ad II, 4, 73. poteſt autem hic locus ita explicari; quod, oſi Chriſtus oos ducat, fruſtra homines nobis ſuſdeant inire uiam ad Deum. Scherz.

19) Verſ. 45. Cod. Caſar. *irknatiſ*, forte legendum *irknatiſ*, *irknatiſ* occurrit ſupra I, 2, 77. *irknatiſ*, II, 12, 46. Scherz.

20) Verſ. 47. Freherus id interpretatur: *A modo Schuler*.

21) Verſ. 52. ante uocem: *Domine*, in margine utriusque Cod. legitur: *Dixit ei Philippus*.

22) Verſ. 55. *ginuuaag* redde: *mentionem feci*. conf. Notam I, 3, 74.

23) Verſ. 57. Ea, quae ſequuntur; ſatis oſtendunt, uerſum hunc ita eſſe ueritatem: *Syſtatiſ tunc Domine*. Scherz.

24) Verſ. 60. ita reddendus:
*Verſit ei in aliam partem animam ſeu intel-
 lectum.*

de v. *aller* uuiſo. vid. Notam ad IV, 6, 24. Scherz.
 L 1 ; 25 (Verſ.

27 Thanne, thaz ni hilu'h thih,
 28 giuaro 27 scou er anan mih,
 29 Thar sibi er thaz edili,
 30 ioh fines selbes bilidi.
 31 Giuuislo seh er anan mih,
 32 min fater ist so samalih.
 Er zalt in ouh tho thar meist,
 33 uuoio ther 34 heiligo geist
 Thie uuizzi in seolta meron,
 35 mit fines selbes leron.
 Nihecinemo ni brusti,
 36 ni er alla 37 fruma uuesti,
 38 Allas uuar inti guar,
 39 so selben Gottes Geist duat.
 40 Zalta in ouh uuara
 uuoiolet liuto fara,
 Arabeiti manago,
 thio in tho uuarun garauuo.
 Lert er sie mit uoerton,
 41 uuoio thaz firdragan seoltun.
 Quad, after thero thulti,
 42 zi mamunte in 43 is uuurti.
 44 Ir ni thurist, quad, bi thi, paxem vobis. quod voluit.
 45 fridu lazu ih mit iu.
 46 Mamunti giuagaz,
 47 dros ni fuorget bi thaz. Non relinquo vos orphanos.
 48 Ni lazu ih iuih uueison,
 49 ih iuer auur uuison.
 50 Gidroftu ih iuih seioro,
 51 mit freuuiu ala zioro.
 52 Ir birut, thaz n'ist uuuntar, Joh. 15. 14.
 53 friunta mine suntar,
 54 Druta mine in ala uuar,
 55 zi thi, so kos ih iuih far. 100.
 56 Theist gibot 57 minas ziu,
 58 Ir iuih minnot untar iu. Hoc est praeceptum meum ad vos, (ut) vos diligatis inter vos. Joh. 15. 12. 17.
 59 Joh iagilih thes chenke,
 60 thero minnono ni uuenke.
 61 In tho Druhtin zelita,
 62 uuant er se selbo uuelita, 105.
 63 Masota sie thes nahres,
 64 managfaltes rehres. Joh. 15. 16. 17. Joh. 14.
 65 Er habet in thar gizaltan
 66 Drost managfaltan, 110.
 67 Fon sin selbes guati,
 68 so sliumo so er irstuanzi,
 69 Quad after thera fristi, March. ult. v. En.
 70 in niamer sin ni brusti,
 71 Joh sie iamer far thaz uurti
 72 uuarin mit 73 giuurti. 115.
 74 Joh 16. 12.

Certe hoc non celo te,
 vere respiciat is ad me,
 Ibi videt illud nobile,
 70. atque ipsiusmet imaginem.
 Certo respiciat in me,
 meus Pater est sicut ego (equalis)
 Recensuit eis etiam hic potissimum,
 quomodo Sanctus Spiritus
 75. Scientiam eis deberet augere,
 sua ipsius doctrina.
 Ut ne illi deficeret,
 quia is omnem veritatem nosset,
 Omne verum est bonum,
 80. quod idem Dei Spiritus efficit.
 Predixit eis quoque
 seculi hominum persecutiones,
 Labores (molestias) varios,
 qui eis essent parati.
 85. Docuit eos verbis
 quomodo id pati deberent.
 Dicens: post eorum passionem
 in deliciis eis id verum tri.
 Vos non exebitis, dixit propterea,
 pacem relinquo ego vobiscum.
 Deliciarum satis,
 ideoque ne formidetis propterea.
 Non relinquam ego vos orphanos,
 ego vos iterum visitabo.
 95. Consolabor vos commodum (propedem)
 cum gaudiis perdecorau.
 Vos estis, quod nec mirum est,
 amici mei singulares,
 Fideles mei per omnia,
 ideoque dico ego vobis:
 Hoc est praeceptum meum ad vos,
 (ut) vos diligatis inter vos.
 Atque quilibet huius memor,
 amando ne vacillet.
 Iis itaque Dominus (hac) dixit,
 namque eos ipse elegerat,
 Admonuit eos hac nocte,
 de multiplici iure. (debito)
 Retulit eis tunc
 solatium multiplex,
 De sua ipsius bonitate,
 quamprimum resurrexisset,
 Dixit post hoc tempus,
 eos nunquam se ipso carituros,
 Atque eos perpetuo hoc fore,
 custoditum cum dignitate.

So

27) Verf. 67. Thanne, verto: tunc. Scherz.
 28) Verf. 68. giuaro, accurate, sedulo, conf. Notam
 ad III, 15, 44. Scherz.
 29) Verf. 69. Cod. Celsus, scou er.
 30) Verf. 70. Arago, Cod. uterque.
 31) Verf. 71. Frum non est: veritatem; sed utilita-
 tem, felicitatem, beatitudinem. conf. Notam ad
 II, 71, n. Scherz.
 32) Verf. 72. Alias. Cod. uterque.
 33) Verf. 73. Uterque Cod. habet: zalt in ouh in uara,
 quod reddet: dixit in quoque reuera.
 34) Verf. 74. Cod. Celsus. aue.
 35) Verf. 75. Is, uterque Codex.

36) Verf. 97. Margo utriusque Cod. habet: Vos ami-
 ci mei estis.
 37) Verf. 101. Cod. Celsus. minas zi ia.
 38) Verf. 104. clarius: ab amore ne deuiet. Scherz.
 39) Verf. 105. hunc & seq. ita transferendos iudico:
 Ius ipsos semper, quamprimum hoc fecit,
 i. e. Christus resurrexisset
 fore cum alacritate i. e. fore alacres,
 iustos.
 40) Verf. 116. de v. giuurti vid. Notam meam ad I, 3, 75.
 Scherz.

So er se lerta tho in thera naht,
so thu thir thar lesan maht.
Gizoh se thar tho follon
selbo in sinan uuillon.
11 Uf zi himile er tho sah,
ioh selben Gotes lob sprah.
Bifalah tho thie thegana
in fines fater segana.
Thaz er'mo sic gihialti,
unz er fon dothe irftuanti.
Er sic thanne fanti,
in thionost sinaz uuanti.

120.
Joh 17, 1.

125.

Sic eos docuit in illa nocte,
sicut tute tibi isthic legere potes.
Addaxit eos tunc plene
in suam ipsius voluntatem.
Supra ad celum Ipse tunc adfexit,
Et Dei ipsius laudem dixit.
Commendans tunc discipulos
in sui Patris benedictionem.
Ult Ipse eos tueretur,
usque dum à morte resurgeret.
(Ult) Ipse eos deinde emitteret,
in ministerium suum verteret.

Egressus est post hæc trans torrentem Cedron.
Joann. 18.

CAP. XVI.

ER after thesen uuorton
Giang in einan garton,
Ubar einan klingon,
sid tho thesen thingon.
Sic ouh zi thi u gifiangun,
mit imo samun giangun,
1 Festes huges follon,
2 thie nôtig ist allon.
Bidrahto iz allaz umbiring,
thaz uuas nu amarlichaz thing:
Ther alla uuorolt 1 nerita,
4 tho mera ira ni habeta.
7 Er deta al thaz gidan ist,
ioh gibit in alla thia uuiſt.
Thoh ni habeta er nu 6 les
7 mera thes githigines.
Thaz uueſta ſelbo Judas,
thaz Druhtin thes giuuon uuas
Thaz er ofto thara in
giuuon uuas gangan mit in.
8 Er ſliumo ſar tho 9 zi imo nam
thes ſelben Herizohen man,
Skara ſilu breita,
ioh ſie thara 10 leita.
Joh thie Euuarton rehto
liuuon ſilu knehto.
Thie 11 ſarira ouh giuuage
zi themo ſelben uuige.

5.

10.

15.

20.

25.

IPse post hæc verba
iuit in aliquem hortum,
Trans aliquem torrentem,
his ita actis.
5. Illi quoque eo carperunt
cum Ipso simul vadere,
Firmæ recognitionis pleni,
quæ necessaria est omnibus.
10. Considera hoc omne circumquaque:
hæc erat jam miseranda res:
Qui omnem mundum ſauat,
tunc plures his non habuit.
Ipse fecerat omne quod ſactum eſt,
Et dat iis omnibus cibum:
15. Tamen non habuit Ipse nunc
plus ſatellitum.
Hoc ſciebat ipſe Judas,
quod Dominus id conſueuerat,
Quod ſe ſepe intro
20. ſolitus erat videre cum Ipſo.
Ipſe ſtatim tunc ſecum ſumſit
Ipſius principis viros,
Cohortem multo ampliam,
Et eam eo duxit.
25. Et ſacerdotes reſta (promte)
commodarunt multos miniſtros.
Et expeditoria quoque ſufficientia
ad hoc prælium.

Bigon-

Corps-

39) Verſ. 121. Uf zi himile rectius: Surſum ad celum. Scherz.

Ad CAP. XVI.

1) Verſ. 7. redderem: Conſtantia animi pleni. Scherz.
2) Verſ. 8. in utroque Codice legitur: thie not gitalon, quo nomine denotantur ii, quibus obligatio incumbit in periculis ahi aſſiſtendi. Appellatur etiam Noſtalion in ſenſu ad Ludov. Reg. 7. 64. ad quem locum vide quæ E. Schilterus allegat. Verſum itaque hunc ſic reddo:
Secu ad periculum ſuſtinerendum obligati.

Scherz.

3) Verſ. 11. reſta: ſalvavit. Scherz.

4) Verſ. 12. transfer: Hic multitudinem ejus (circa ſe) non habuit. Scherz.

5) Verſ. 13. Aptius: Ille creavit omne, quod creatum eſt.

6) Verſ. 15. les, reddendum eſt per: omnino. vid. Notam meam ad III, 25, 372. Scherz.

7) Verſ. 16. reſta: Alacritudinem comitum, miniſtrorum. Scherz.

8) Verſ. 21. Margo utriusque Codicis: Judas ergo cum accepit cohortem.

9) Verſ. eod. Cod. Vind. zimo.

10) Verſ. 24. Cod. Vind. leita.

11) Verſ. 27. Mihi videtur ſarira hic nihil aliud eſſe, quam Homines ad inſidias ſtruentes deſignatos, inſidiatores, à ſara, quod dolos, fraudes, inſidias ſignificat, ita diſtos. vid. ſupra Notam meam ad III, 17, 13. uode verſum hunc ita expoſui: Inſidiatorum etiam ſarir. Scherz.

Bigondun sie sih fazzon,
mit iro liohtfazzon,
Mit ²² fakolo managen,
ioh uuafricanon garauuen.
²³ Ingegin imo fuar in uuar
unfirslagan heri thar,
Manno mihl menigi,
sie uuarun einon ²⁴ zue liui,
Mit fperon ioh mit fuerton,
bihiazun sih mit uuorton,
Thaz man 'nan gifiangi,
mit niauuihtu ²⁵ eru ingiangi.
Sume ouh thie ginoza
druagun ftangan groza,
Kolbon ouh in henti,
thaz si es gidacin enti.
Zi in fprah tho Judas,
ther iro leiciri uuas,
Furifta ouh in uuara
thera ²⁶ armillichen fara.
²⁷ Thaz ir ni miffafahet,
²⁸ " ni uuanu ir 'nan irknahtet, ^{30.}
²⁹ Sehet then ih kuffe,
" fo sic es far giuuihte,
" Ther ist iz, fagen ih iu in uuar,
" then gifahet ir far,
" Sar ³¹ zi themo uuipphe,
" thaz er iu 'nintslupfe.
" ³² Odo er horta gahun
fon then the iz gifahun,

Venerunt cum la-
teris, &c.

^{30.} *Experunt se parare,
cum suis lateris,
Cum facibus multis,
& armis paratis.
Adversus ipsum ivit revera
densissimus exercitus hic,
35. Hominum magna multitudo,
hi erant uniti ad tradendum,
Lanceis & gladiis,
obligarunt se verbis,
Ut ipse caperetur,
nullatenus eis effugeret.
40. Quidam etiam confortes
portarunt periculis magnas,
Clavas quoque in manibus,
ut conficerent finem.
45. Ad hos dixit Judas,
qui eorum ductor erat,
Principi etiam revera
istius terribilis expeditionis.
Ut vos ne perperam capiatu,
nec falso vos ipsum agnoscatu,
Videte quem ego ofcator,
sic estis statim certi,
Ipse est, dico vobis vere,
hunc capite vos statim,
55. Statim in vincula,
ut vobis non elabatur.
Porro audierat (Judas) imper
ab his qui id viderant,*

Uuiolih

Quam

12) Verf. 32. Uterque Codex habet: fakolen, unde tex-
tus alter corrigendus est. Scherz.

13) Verf. 33. 34. eund. supra III, 6, 16. ubi hi duo ver-
sus eudem fere modo occurrunt. Scherz.

14) Verf. 36. in Cod. Cæsar. legitur: zwölff, in Vat. &
Fleis. autem: zwölzi. Utrumque est unum: zwölff,
duodecim. Hic versus itaque ita est exponen-
dus: Illi (nempe Christus, & Apostoli, exclusio
desertore Judæ) erant tantummodo duodecim; fa-
cit hic Otfridus in Parenthesi comparisonem in-
tuitu numeri inter hostes Christi, & Discipulos
eum cumitantes. Scherz.

15) Verf. 40. Uterque Cod. habet: er n'ingiangi; quid
ratione huic textum legendum esse Freherus
etiam judicavit. Scherz.

16) Verf. 43. Armilichen nollem vertere: terribilis. Nec
exemplum hujus significationis in medium pro-
ducere poterit. Vox suten illa proprie mijerum,
infelicem; interdum tamen etiam malum, infortunatum
denotat; quæ posterior acceptio huic omnino
quadratur. Conf. III, 15, 62. ubi impij & mala fa-
cta appelluntur: armilichen datu. Infra pessimæ
Judæorum voluntatis mentio fit sub vocibus:
armilichen mænen. Scherz.

17) Verf. 50. reddo:

Nun credo, quod ipsum nescitis. Scherz.

18) Verf. 55. Cum Glossarius Schilteri ad hanc usque,
quæ hæc scribo, diem in manus meas non per-
venerit, non videre possum, quid N. Schilterum
moverit, ut verba: zi themo uuipphe reddat: in
vincula, nulli enim vocem uuipphe in hoc sen-
su acceptam legi. Ex toto contextu apparet,
Judam inculcare velle sociis suis promittendum
in capiendū, ut forte evadat Christus; hinc his

repetitis ²⁷ fer, quod illis, eide denotat, ut ex
innumeris locis probari posset, si ea re opus ef-
set. Hanc promittendum mihi adhuc magis ur-
gere videtur per voces: zi themo uuipphe. Fir-
mor hac in re per ee, quæ Kilianus habet in Ety-
mologicæ Teutonice Linguae, qui ita loquitur:
uui, uui. Fax, lumen; & lex micans, lumen
tremulum, coruscans, subire micans, vibrans
luminis, & nistis oculi. Hinc verbum hunc,
nec meliora edoculus fecero, sic reddere audeo:
illuc in oculi nistis, in momento. Scherz.

19) Verf. 57. Uterque Codex habet: Oda. Hunc &
seq. versum. Celeb. Stadenius ita vertit in Ex-
plic. Voc. Bibl. Germ. oder er fihlenig von de-
nen wegfoffe, die es asahen; substituit autem ille
pro voce Horta vocabulum Herta, quod allusionem,
collisionem antiquis significare certum est. Cum
utrumque MSC. & Flacii etiam textus Horta ha-
beat, illam vocem sine necessitate eliminandam esse
non judico; eoque mihi, quo certius est seu-
suum scopo Auditoris & circumstantis textus con-
venientem effici posse. Oda videtur mihi idem
esse, ac: Possibile est; sine Odi idem est
ac: possibile Oda, possibile, in verf. Ta-
tiani cap. 181. §. 2. legitur: Fater ab iz odi of,
Fater, Fater, alio finit thir oda, mia Fater, of
iz odi si; ubi textus Latinius ita sonat: Pater,
si possibile est; Abba Pater omnia tibi possible
sunt; mi Pater si possibile est. Huic oppositur
apud eundem cap. 1. §. 2. Uendi, impossibile;
ubi dicitur: hulus nante nif unidi fegianis
mort, quis unum est impossibile apud Deum omne
verbum. Eodem sentia Uendi occurrit infra V,
14, 5. de voce Galas legitur in Glossis Bosho-
mii: Galas; cafe. Galas, fortitudo; lege: fur-
tuto.

- Uuolih er sih farota,
in themo berge sih gibilodra.
Tho uuant er in ther noti
sih anderlichen dati,
Thaz man 'nan n'irknati,
ioh thiz bichu quati.
„Sin kraft ouh thi uns giscriban ist,
„theiz uuari ¹⁰ gougulares ist.
„Mit thiuh sih in ¹¹ biuueri,
„ioh sih fon in ginerici.
Christus giang forna so gizzam, ¹² *siue processio de di-*
ioh ingegin in quam. ¹³ *cto cit: quare quati.*
Er slumo far tho z'in sprah:
uuenan suachet ir, quad.
Sie imo far iz zaltun,
ioh ¹⁴ inan selbon nantun.
„Nales thaz sie iz datin,
thaz sie n'an thoh irknatin.
Zi in sprah er tho far: ¹⁵ *ego sum.*
ih bin is selbo, thaz ist uuar.
Zi guatu ir min ni ruachet,
thoh bin ih then ir suachet.
So slumo sie iz gihortun,
„sie far ¹⁶ bikrankolotun,
Uuidorort sie fuarun,
ioh alle nidarfalun.
Det er auur fragun, ¹⁷ *Interrogauit eos interrog-*
so sie tho biquamun, ¹⁸ *gatio.*
Er ¹⁹ eiscota auur far tho zi in,
uuenan sie thar suachin.
Gabun sie mit uuerte
thaz selba zi antuuarre,
Thaz selba sie imo sagetun,
sie hiar bifora zeltun.
Ja saget ih iu, quad er zi in,
thaz ih ther selbo man bin. ²⁰ *Dixit quia ego*
Bi then ir rehto in uuara ²¹ *sum.*
irhuabut thefa fuara.
Judas ther sie brahta,
sih Druhtine tho nahta,
Thaz er irfultu allaz,
fo er hiar forna gihiaz. ²² *100.*
Heil, ²³ *Heil,*
- Quam facile se mutauerit,
in monte (Tabor) se transfigurauerit.
Hinc uerebatur (Judas) (ne) in hac necessitate
se transmutatum preberet,
Ut ipse (Iesus) non agnosceretur,
Et istud propterea dixit.
Ejus uirtutem etiam, quae nobis descripta est,
cum esse ueram iocularem (Magicam) artem.
Ed ipsi se iis defensionem.
Et se ab eis liberationem.
Christus processit antea ualde modeste,
Et obuiauit iis uerit.
Ipse statim tunc ad eos locutus:
quem queritis uos dicite.
Isti ipse statim id dixerunt,
Et se ipsum nominantur,
Nec quicquam ipsi fecerant,
atque ipsum cognoscerent.
Ad eos dixit ipse uerum aliam:
ego is sum ipse, hoc est uerum.
Ad (in) bonam uos me non curatis,
tamen sum ego is quem queritis.
Simul id audierunt,
statim peruacillarunt,
Retrosum cesserunt,
Et omnes prociderunt.
Fecit ipse iterum interrogationem,
cum isti hic redissent:
Percontatus iterum hic eos,
quem hic querebant?
Dederunt uerbis
idem responsum,
Idem ipsi dixerunt,
(quod) antea dixerant.
Omnino dixi uobis, respondit iis,
quod ego ille homo sum.
Propter quem uos recte omnino
suscepistis hanc professionem.
Judas qui eos duxerat,
domino tunc appropinquabat,
Ut adimpleret omne
quod hic ante promiserat.

Aue,

tuilo. Ego uersum 37. cum 3. seqq. ita transfe-
ro, saluo Eroditorum iudicio:

*Peffibile (est, nt) aduerbis forte
ex his, qui id uiderunt,
Qualiter se gesserit (Christus)
(Et) in monte (Tabor) transfigura-*

*uerit;
Tunc (itaque) crederet (Judas) quod ille
(Christus), is angelus,
se aliam saltatui sit, i. e. in aliam for-*

*mam sit transformaturus.
Ut non nosceretur.
At hoc ideo (Judas) dixerit.* Schertz.

- 20) Verf. 66. lege: *gougulares list*, ars magica. Kau-
klers Kunst, Calculatoria; Calculatores, praesti-
giatores, Coclearii. Kapitul. Carol. vid. Glos-
sar. du Fresn. Calculatores à Caucis, poculis,
quibus ludunt illi, die mit bechern aus der tasche
spielen. Coenit Freherus, Schüler. Recte
beneque omnino ex ingenio E. Schitzerus textum
Flacii corrigi; nam E. Codex atqueque uindem
ita exhibet. Recte idem uoces: *Gougulares list*
uertit per: *artem Magicam. List*, artem deno-

tare certum est. vid. quae notari supra ad 1, 17,
20. *Gougular*, *Magum* designat. Notkerus in
Psal. LXXXV, 9, & 10. *Magorum signa* reddit per:
dero gouclere zeichin. Idem uerba, quae Lucæ
XI, 19. occurrunt, & ita sonant: Hæc signa in
Beelzebub facit, ita Psal. LXV, 3. exprimit
Theotice: *disflu zeichen tuot er mit conlele.*
Schertz.

21) Verf. 67. Uterque Codex habet: *benneriti*.

22) Verf. 74. mallem: *illam ipsam*. Schertz.

23) Verf. 77. & seq. reddo:

*Nec quid id faceret,
quod ipsum agnosceret.*

Otfridus uidetur indicare uelle, quod, quamuis
ipsum nominauerit, tamen non agnoscerit.
Schertz.

24) Verf. 82. Margo utriusque Codicis habet: *Abie-*
rant retrosum.

25) Verf. 83. Uterque Codex, ut & Flaciana editio
exhibet: *bikrankolotun.*

26) Verf. 87. Cod. Vind. *ijebeta*, pro quo, sed vi-
tiose Vaticanus habet: *ijebeta*.

Heil, quad er, Meistar,
 inti 17 kufft inan far.
 22 Infiang er 'nan mit thulti
 thuruh fina milti.
 Thaz zeichan tho firnamun
 thie thara mit imo quamun.
 23 Joh iagilih tho hogeta,
 uulo er in er lageta.
 24 Stuantun sie tho garo thar,
 inti fiangun 'nan far.
 25 Datun thio iro henti
 Druhtin in gibenti.

Arx Rabbi Matth. 14.

Ave, dixit, Magister:
 Et osculatus ipsum statim.
 Excepit ipse ipsum cum patientia
 propter suam clementiam.
 109. Hoc signum tunc intellexerunt
 qui eo cum ipso venerant.
 Et quilibet tunc memor fuit,
 quomodo ipse eis antea dixerit.
 Steterunt igitur parati tunc
 110. Et ceperant ipsum statim.
 Iniecerant suas manus
 Domino in vincula.

Quomodo Petrus abscidit auriculam servo Sacerdotis. Matth. 26.

CAP. XVII.

Petrus uard es anauuert,
 ioh 2 braht er sliumo thaz fuert.
 Er herzen sih giharta,
 inti einan far truuaarta.
 Ih uueiz er thes ouh farta,
 1 thes houbites ramta.
 Thaz er thaz gisfotti,
 then meistar irretiti.
 Gistuunt gener uuan ih thenken,
 4 thaz er uuolti uuenken.
 Thoh slung er imo in uuara,
 thana thaz zefua ora.
 Nist ther uuidar herie
 so hereron sinan uuerie.
 Ther 7 unguisaro in noti
 so baldicho dati.
 Ther ana scilt inti ana sper
 so fram firliasi in thaz giuuer,
 In githrengi so ginoto
 sinero fianto,
 Uuerit er inan giuuiisso,
 harto filu uuafso.

Petrus hanc rem observauit,
 attulit statim gladium.
 Animo se obfirmavit,
 5. Et unum statim observauit.
 Credo (quod) is hoc etiam tentauit,
 capite (ut) percuteret.
 Ut hoc instituto
 Magistrum liberaret.
 Confessus aliter, ut arbitror,
 10. ut uellet declinare:
 Attamen feruit ipsi reuera
 inde dextram auerit.
 Nemo est qui contra exercitum
 adeo uerum suum defenderit.
 15. Qui hanc gravate in necessitate
 tam audacter fecerit.
 Qui sine chelyo Et sine lancea
 protinus cucurrit ad defensionem.
 In condensatione tam periculosa
 20. suorum hostium,
 Defendebat ipsum certe
 ualde multum acriter.

Unz

Usque

27) Verf. 102. Cod. Casareus: *kyssa inan*. Vat. *kyssi* 'nan.

28) Verf. 103. Uterque Cod. habet: *intfiang*.

29) Verf. 107. & seq. Aptius ita:
Et quilibet tam recordabatur
eorum, quia antea (scienda esse) di-
xerat. Scherz.

30) Verf. 109. Margo Codicis utriusque:
Erant ministri parati.

31) Verf. 111. & seq. Clarus sic:
Fecerunt (dederunt) ipsum manus
Domini in vincula. Scherz.

Ad CAP. XVII.

1) Verf. 1. Margo utriusque Codicis: *Simon Petrus*
habens gladium &c.

2) Verf. 2. Uterque Codex: *bratter*.

3) Verf. 6. plane aliter est reddendus: *ramta* est idem
 ac: *collimabat*, et *ziehlte*. Nutker. in PCLXVI,
 2. *Segen ramet* ad multiplicationem: i. e. bene-

dictio collimat ad multiplicationem. Adde eund.
 in PCLXXI. in pr. & Psal. LXXXVI, 2. conf. supra
 Nultrum III, 1, 70. hinc Spat in dem Teutschen
 Sprach-Schatz. lit. R. *Ramen*, *Rabmet*, *gerabmet*;
 scribitur etiam sine *b* *ramen*, *collimare*, *collima-*
re, *petere*, it. *compaginare*, *coagmentare*, *con-*
ducere, *conjugere*. Kilian in Etymol. *Ramen*,
 Vet. Hüll. Sicamb. *Collimare*, designare ocu-
 lis, considerare. Illustris Rootgardius in Emend.
 Otfridius scribit: *Ramta* uix pure Danica.
 Unde hic uerfus ita est exprimendus: *Collimabat*
ad caput, et *ziehlte* auf des Malchi Haupt.
 Scherz.

4) Verf. 10. & seq. ita reddo:

Suscipit ille (in quem collimabat Petrus)
ut crede, moliri.
Ut fugam capefret. Scherz.

5) Verf. 17. Codex uterque, ut & Editio Flacii, ha-
 bent: *angfaren*.

- Unz imo Druhtia ⁶ thuruh not,
thaz uuig selbo firbot.
7 So so ein man sih skal uuerien,
ioh hereron sinan nerien,
So abt er io ginoto
thero ⁸ Christus fianto,
„Unz er selbo ⁹ x'imo sprah:
„ih mag geuinnian heriscap,
„Engilo ¹⁰ giuuehti,
„ob ih iz duan uuolkt.
„Himilise thegana,
„thufunt filu managa.
„Sih snello hera fuartin,
„ioh geginuuerde stuantin,
„Thaz sie mi hiar sieprachin,
„ioh mi hiar girachin.
„Irretitin mit fuerton
„uzar iro hanton.
„Irkenni selbo ¹¹ this uuort,
„ioh dua thaz fuert uuidorort.
„Glimphit theih thiz uuolle,
„ioh thaz giscrib irfulle.
Thez ni uuas tho duala,
so er ruarta imo thaz ora.
Er ¹² fazzat uidar heilaz,
ni giloubton sie thoh bi thaz.
Thie liuti rachun tho iro zorn,
thes ¹³ thahtun sie eriu filu forn. 50.
Sie inan far gibuntun,
so slimo sie inan funtun.
Thie iungoron thiz gisahun,
inuhun imo gahun.
Then meitar io meino 55.
liazun sie thar eino.
Sie sahun ungimacha,
ioh ¹⁴ hegislacha sacha.
Druhtin iro bintan,
ni ¹⁵ gidorftun zi imo ¹⁶ iruuintan. 60.
Anna hiaz thar ein man,
Kaiphases suehur uuan.
Zi themo ¹⁷ leiton sie erist,
selbon Druhtinan Christ.
- Usque dum ei dominus per preceptum,
paganus ipse inhiuit.
25. Quantumcumque quis se debet defendere,
Et verum suum custodire,
Sic perfectus est anxie
ipsum Christi hostes,
Usque dum ipse ad eum dicit:
ego possem obtinere exercitum,
30. Angelorum potentiam,
si id facere vellem,
Caelestium satellitum
nullum mitteream.
35. (Qui) celeriter hoc accederent,
Et praesentes flarent,
Ut me hic defenderent,
Et me statim vindicarent:
Liberarent gladium
40. ex eorum manibus.
Agnosce ipse hoc verbum,
Et fac gladium retro.
Decet, et ego hoc velim,
Et scripturam impleam.
45. Ejes nec erat mora,
quiu Ipse tetigerit ei aurem.
Reposuit iterum integrum,
nec credebant tamen propterea.
Homines hi exercuerant iram suam,
hoc illi decreverant iam dudum antes.
Isti ipsum illico vincebant,
quamprimum repererant.
Discipuli hoc videntes,
effugerunt ipsi celeres.
55. Atque istam pessime
reliquerunt ibi solum.
Viderunt periculum:
Et terribile negotium.
Dominum suum ligari,
nec licebat eis ipsum religare.
Annus dicitur tunc homo,
Caiphas sacer, puto.
Ad hunc duxerunt primum
hunc: Dominum Christum.

De

6) Verf. 23. Thuruh not, reddo: cum vehementia, valde. Scherz.

7) Verf. 25. hoc & seqq. tres clarius ita reddo:
Quantopere quis debet se defendere,
Et Dominum suum (pugnando) ser-
uare,
Tantopere ille (Petrus) certe persequatur
Christi hostes. Scherz.

8) Verf. 28. Uterque Cod. Christi.

9) Verf. 29. Cod. Vind. zi imo.

10) Verf. 30. Gimuhti est voculativus singularis; Unde
reddo: petentiam, opem validam. Scherz.

11) Verf. 41. Uterque Codex: thife.

12) Verf. 42. Margo utriusque Codicis: Converte gla-
dium in vaginam.

13) Verf. 47. Cod. Caesarens: flitez.

14) Verf. 50. Ita legendum pro: thahtun. Conf. su-
pra lib. III, 18, 144. ratio loquendi hodieque per-
durat: Es einem gedanken, itaque hanc: Thet

thahten etc. Hodie dicitur: si hatten ihm das
selben vorlauff gedacht. Schiller. Cod. Caesar,
thaz thahtun. Vatic. Thet thahtun. l. e. hoc cogita-
bant, in animo habebant. Scherz.

15) Verf. 52. epulicha est in utroque Cod.

16) Verf. 60. gidorftun habet utrumque MSC.

17) Verf. eod. quomvis irauitant interdum idem sit
ac: liberare. Vid. supra II, 9, 102. tamen huic lo-
co aliam significationem convenire patet ex vo-
cibus: zi imo. Est autem irauitant hoc loco idem
ac: redire, reverti, zi imo irauitant, ad illum re-
dire. Notker. in Pl. LXXII, 10. verba: ideo re-
vertetur hoc Populus meus, ita verbi: hodie
inveniet hora mea liot. lo y. u. ibid. dicitur:
Unde dieselben revertentes (irauitende) cha-
den. Verum itaque hunc ita reddo: Nec aude-
bant ad ipsum reverti. Scherz.

18) Verf. 63. Cod. Caesar. leiton.

De Negatione Petri. Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.
Joann. 18.

CAP. XVIII.

Petrus folgeta imo tho,
 rumena ioh ferro,
 Thaz er biscouuoti,
 uuaz man imo dati.
 Zi uuiu sie iz ouh bibrahin,
 ioh uuaz sie bi inan thahtin.
 Uuolt er in then riuon
 thaz enti biscouuon.
 So er tho zi einen duron quam,
 ih uuanu er giangi zi fram.
 Zi imo harto thar tho lprah,
 thaz uuib thaz thero duro sah:
 „Ih uuanu thu sis rehto
 „theses mannes knehto,
 „Thes fines gifindes,
 thaz uuan ih thu nu findes.
 Tho lprah er fora theru menigi,
 sliuino thara ingegini Dicit: non sum.
 Lounit es alles,
 quad: ni uuesti uuiht thes mannes. 20.
 * Thar uuas siur thuruh thaz
 uuanta iz filu kalt uuas.
 Thar stuant Petrus inter in,
 sih uuarmta suman thar mit in.
 Sie quadun ⁊ sum fare:
 uuaz duast thu man hiare. 25.
 Thu * bistu rehto in uuara
 theses mannes fuara.
 Er siur tho filu ⁊ gerno, Ille negavit cum iuramento.
 * quad: ni uuari thero manno. 30.
 Mit eidu iz deta felli,
 thaz er then man ni uuesti.
 Ih sagen iu, quad, in uuara
 ni bin ih thera fuara.
 Ni machon ih then urbeiz,
 ih uuiht ouh ⁊ silihes ni uueiz.
 Darun thie ginöza
 imo angust ouh tho groza.
 Sie quadun sum zi noti,
 * thaz man 'nan irknati, 40.
 Thesfelben mag es thar giuug,
 themo er thaz ora thana sluag,
 Quad, er 'nan in ther gahi
 in themo garten gifahi.

Thu

Petrus sequebatur ipsam tunc,
 ⁊ longinquo ⁊ procul,
 Ut conspiceret,
 quid ipse, fieret:
 5. Quousque id quoque perferrent,
 ⁊ quid de ipso disponderent.
 Polebat in hac aduersitate
 finem conspiciere.
 Cum is tunc ad ostium veniebat,
 opinor, (quod) ierit longius.
 10. Ad eum dare tunc loquebatur,
 sermone quae ostium custos erat:
 Opinor, tu es certe
 huius hominis servus.
 15. Huius scilicet sodalarii,
 quod, arbitror, tu nunc inuenis (quævis)
 Tunc loquutus ille coram multitudinem,
 statim ibi in presentia,
 Negavit id omne,
 dicens: non novi quicumque de hoc homine.
 Tunc erat ignis ideo
 quandoquidem multum frigus erat.
 Tunc stetit Petrus inter eos,
 se calefecit simul cum eis.
 25. Dixerant quidam statim:
 quid facis tu homo hic?
 Tu es recte in veritate
 huius hominis sodalarii.
 Ille iuravit tunc malitiam cupide,
 dicens: non sum horum dominorum.
 Juramento id fecit firmum,
 quod hunc hominem non noverit.
 Dico vobis, respondit, in veritate,
 non sum ego huius sodalarii.
 35. Non facio ego hanc seditionem,
 nec quicumque tale novi.
 Fecerunt socii
 ei molestiam quoque magnam.
 Dixerant quidam severe,
 quod ipsam noverint,
 40. Istius cognatus tunc effatus,
 cui aurem obsecraverat.
 Dixit (quod) cum in transitu
 in hortum vidisset.

Th

AD CAP. XVIII.

- 1) Verf. 1. Margo utriusque Cod. Petrus autem sequebatur eum ⁊ longus.
 2) Verf. 2. Utrumque MSC. & Flacius habet: rumena.
 3) Verf. 12. ingegni, mallem hic reddere: ex aduerso, dargegen, i. e., contralicebat ei. Scherz.
 4) Verf. 21. Margo utriusque Cod. Accesso autem ego in medio atris.

- 5) Verf. 25. ex utroque Cod. repono: sume.
 6) Verf. 27. Cod. uterque: huius.
 7) Verf. 29. gerre, mallem redditum per: vehementer.
 8) Verf. 30. reddo: Dicebat, quod non esset ipse ex illis hominibus. Scherz.
 9) Verf. 36. Cod. Cxf. saliches.
 10) Verf. 40. Aptius: quod aliquis (nempe cognatus Malchi, qui postea loquitur) illum noverisset. Scherz.

Thu dati ih fagen thir in uuar,
 thaz selba uuertſal thar.
 11 Uuant ih giſtuant thiu uuartē
 thar in 11 them garten,
 Thaz uuig thu thar irhuabi,
 ioh 11 uuertſal ginuagi.
 Ahtos unſer thuruh not,
 ni ſcaltu 14 quemon uuidorort.
 Ni tharſt es, quadun, lougnen,
 thiu ſptacha ſcal thiu ougen-
 15 thiu uuort 17 nuuua
 16 thiu meldont thih in driua.
 17 Tho bigond er ſuerien,
 er uuolta ſih gincrien,
 Zalt in in ginuufſi,
 thaz er then ni uuertſi.
 Suar io io zi noti,
 18 thaz er nan far n'irknati,
 Noh er anarati
 mit imo io ni gidati.
 Uuarun tho 19 thio ziti,
 thaz ther hano krati,
 Thaz ouh thaz huan gikundti,
 20 theiſſelben dages kunſi.
 So er eriſt tho irkrata,
 21 ſih Petrus far biknata.
 Thaz muat brungun heimort
 thiu ſelbun Druhtines uuort.
 Irhogt er tho ginoto
 22 thero ſelbun zito,
 Thaz imo iz hiar al gaganta,
 thaz Druhtin imo ſageta.
 Tho bigan er uuafan,
 zi Druhtine ruafan.
 23 Uuecinones ſnerza
 ſo ruarta'mo thaz herza.
 24 Uuanta Druhtin in uuar
 25 er ſah ubar inan far,
 Bigonda er inan ſcouon
 ginadlichon ougon.

45. Tu feciſti, dico tibi reuera,
 illam ſeditionem ibi.
 Namque ſtabam te obſeruaturus
 ibi in orto,
 50. Pugnati tu tunc corpiſti,
 & ſeditionis ſatis.
 Perſecutus es non ſtudius,
 non debes ire retro.
 Nec poteſt, dixerunt, negare,
 loquela tua debet te manifeſtare.
 55. Tua verba ſultem
 demonſtrant te in ſiducia.
 Tunc corpiſ ille iurare,
 volebat ſe liberare,
 Dixit iis pro certo,
 quod hominem non poſſet.
 60. Iurauit iis grauiter,
 quod illum nunquam cognouiſſet,
 Neque conſpirationem
 cum ipſo nunquam feciſſet.
 65. Erant tunc tempora, (intervals)
 quod Gallus canet,
 Ut etiam avis hac manifeſtaret,
 illius diei futura.
 Quamprimum is cantauit,
 ſe Petrus ſtatim agnouit.
 70. Mentem retocauit ad ſemet
 illa Domini verba.
 Memor factus iſte tunc accurate
 illius temporis.
 75. Quod ei id hic omne obuenit,
 quod Dominus ei dixerit,
 Tunc corpiſ ſere,
 ad Dominum orare.
 Floratus dolor
 ſc. tetigit ei cor.
 80. Namque dominus reuera
 ante uiderat ad illum ſtatim,
 Corperat illum adſpicere
 grauioribus oculis.

Verba

11) Verſ. 47. Uuante, Cod. utroque.
 12) Verſ. 48. themo. Cod. Vind.
 13) Verſ. 50. hoc loco utroque Cod. exhibet: Uuer-
 ſal.
 14) Verſ. 51. queman. Cod. Vind.
 15) Verſ. 52. in utroque MSc. & Flacii Editione eſt:
 nua. Utrumque tolerari poteſt: nam & ſpod
 Tatianum occurrit nua, eſt autem nua, nua,
 nua idem ac: nua; Nun, Nu. Vid. Tatian.
 Verſ. cap. 160. §. 5. & c. 173. §. 1. & c. 185. §. 5.
 Scherz.
 16) Verſ. 56. melius exprimitur: produnt te certe. Gl.
 Keruſa: melder, prodiderit; in Tatiani c. 23.
 §. 6. eſt Melder, Proditor; quo nomine ibi Je-
 ſus indiſtinguitur. In dromo, bey meiner treu; cer-
 te, reuera. Scherz.

17) Verſ. 57. Margo utriusque Codicis: Tunc corpiſ de-
 teſari.
 18) Verſ. 60. mallem vertere: Quod illum certe non co-
 gnouiſſet.
 19) Verſ. 64. thie Cod. Vind.
 20) Verſ. 67. reddo: diu aduentum.
 21) Verſ. 69. Margo utriusque Cod. Et recordatur qd
 Petrus uerbi ſeſi.
 22) Verſ. 71. reddo: ex tempore, ſc. quo auarit Gall
 cantum. Scherz.
 23) Verſ. 72. auuimones. Cod. Vind.
 24) Verſ. 80. Margo utriusque Cod.
 Quia reſpectu Domini eum.
 25) Verſ. 81. reddo: Antea reſpexerat illum accurate.
 Scherz.

Verba Pontificis ad Jesum, & de falsis Testibus.
Joann. 18.

CAP. XIX.

S Tuant Druhtin innan thes in uuar
fora themo * Biskefe thar.
Thaz * euuinigan uuisduam
scolta reda thar tho duan
Stuant er thar tho noton
untar fianton.
In banton iro seilo
thero friunto uuas er eino.
+ Frageta er 'nan sare
bi iungoron sine,
Joh ciscota ouh tho mera
bi lines selbes lera.
„ Thanne ih, quad er, lerta, ^{Ego in palam locu.}
„ iz thisu uworolt horta. ^{fas.}
„ In mittemo iro ringe
„ so sprah ih zi iro thinge.
„ Thar ih in zalta * min uuorto,
„ thar uuarun sie al gisamanot.
„ Offonota in uuara
„ in alla mina lera.
„ * Zui thu frages es mi? ^{Quid me interrogas?}
„ thieselbun * rihtint es thih,
„ Joh uuis duent thih es alles,
„ in thiu sie's fragen uuolles.
* So Druhtin thas tho gisprah,
cin thero manno zimo sah,
Sluag inan harto,
ioh ¹⁰ rasta 'nan thero uuorto.
Sprih, quad, mez uuorte
zi thekmo Euuarte.
Er ist hiar herofto,
ni antuuurti so frauilo.
„ Mit uuangon tho bisliten,
bigan er antuuurten.
Manota sie thes nahtes
„ thes uuizodes rehtes.
„ Ob ih hiar ubilo gisprah, ^{Si male locutus}
„ zeli thu thaz ungimah. ^{sum.}
„ Sprah ih auur ¹⁴ ala uuar,
„ * zui fillist thu mi thanne far? ⁴⁰

In

S Tetit Dominus interea certe
coram Pontifice isibie.
Aeterna sapientia
debat sermonem ibi tunc facere.
5. Stetit ibi tunc coactus
inter hostes.
In vinculis istorum sanium.
quorum amicus (tamen) erat ipse solus.
Interrogauit ipse ipsam statim
de discipulis suis,
Et percontatus etiam plura
de ipsius doctrina.
Quando ego, dixit ipse, docui,
id hic mundus audivit.
10. In medio illorum circulo
locutus ego in illorum conventu.
Cum ego eis retuli meum verbum,
tunc fuerunt omnes congregati.
Manifestaui reuera
illis omnem meam doctrinam.
Quid tu interrogas me?
illi referent id tibi,
Et certiorabunt te de omnibus,
si eos id interrogare vellis.
25. Cum Dominus hoc tunc locutus,
unus ex istis hominibus ipsam adspexit,
Verberauit ipsam dicens,
Es reprehendisti ipsam his verbis:
Loquere, dixit, moderata verba
ad hunc Sacerdotem.
30. Ipse est hic Princeps,
ne respondeas sic petulanter.
In genus tunc verberatus;
cepit ipse respondere,
35. Admonuit eos hac nocte
iuris ex Legge:
Si ego hic male locutus,
expone tu illud incongruum.
Si autem dixi omne verum,
cur verberas tu me inde statim?

Atque

Ad CAP. XIX.

- 1) Vers. 2. Biskefe, in utroque Cod.
- 2) Vers. 3. Uterque Codex habet: euuiga.
- 3) Vers. 8. ego redderem: Amicus erat orbatu.
- 4) Vers. 9. Margo utriusque Cod. Pontifex interro-
- gavit Jesum de discipulis suis.
- 5) Vers. eod. Cod. Vind. Fraget er.
- 6) Vers. 17. Uterque Codex: minz.
- 7) Vers. 20. lege: 218, ex utroque MSC.
- 8) Vers. 21. Uterque Cod. rihtint.
- 9) Vers. 25. Margo utriusque Cod. Hac cum dixisset,
- unus assentientium dedit alapam Jesu.

- 10) Vers. 28. corrige ex utroque Cod. & pone: ressa.
- Mallet autem transferre hunc versum:

Et objurgabat ipsam propter hac verba.
Scherz.

- 11) Vers. 33. & seq. verte:
Genis tunc verberatus
cepit ipse respondere. Scherz.

- 12) Vers. 36. Uterque Codex: thez.
- 13) Vers. 38. Uterque Cod. zeli du.
- 14) Vers. 39. Ala auar, verto: omnia verum. Scherz.
- 15) Vers. 40. Pone ex utroque Cod. 218.

In morgan far binoti fo quam thaz ¹⁶ heroti,	¹⁶ <i>Mense scilicet scilicet</i>	<i>Mense statim pro necessitate</i>
Alte ioh thie iunge	<i>principes sacerdotum convenit</i>	<i>convenit Magistratus,</i>
zi thero ¹⁷ Biscoue thinge.	<i>et ceteros</i>	<i>Senes & juniores,</i>
Thiefelbun Euwarton	<i>ad Sacerdotum Placitum.</i>	<i>ad Sacerdotum Placitum.</i>
ioh thie Herefton,	45. <i>Hi Sacerdotes</i>	<i>et Principes,</i>
Suahtun io innan thiū	<i>Querebant interea</i>	<i>testes falsos,</i>
urkundon luggu,	<i>Ut ipsum saltem mendaciis</i>	<i>possent ibi convincere.</i>
Thaz sie 'nan thob mit luginon	50. <i>Ut ipsum interficerent ocyus,</i>	<i>nec invenerunt veritatem ibi.</i>
mohtin thar biredinon.	<i>Cum coram plures essent,</i>	<i>nec erat iis id congruum,</i>
¹⁸ Thaz sie irsluagin inan far,	55. <i>Ut ipsum hac occasione</i>	<i>arguerent veritate.</i>
ni funtun sies giuura thar.	<i>Duo, dico tibi hoc,</i>	<i>deposuerunt omne, quod non erat;</i>
¹⁹ Tho iro silu uuari,	<i>Dicentes, se audivisse,</i>	<i>(nec tamen quicquam deposuerant)</i>
ni uuard in es gifuari.	<i>Quod firmiter se iussuisset,</i>	<i>quod Templum duratum,</i>
²⁰ Thaz sie 'nan in ther faru	60. <i>Ipsē posuit in tribus diebus statim</i>	<i>recondicare illud.</i>
²¹ bizelitin mit uuara.	<i>Mentiebatur certe,</i>	<i>Domini non dixerat ita.</i>
Zuene, sigen ih thir thaz,	<i>Dixerat: dissolverent isti illud reuera,</i>	<i>idem reconditorem se statim esse.</i>
thie zaltun al thaz ni uuas;	<i>Designabat (quod iis etiam erat facile)</i>	<i>sui corporis mortem.</i>
Quadun, sie iz ²² gehortin,	70. <i>Isti vero intellexerant id</i>	<i>quod lapidibus factum erat.</i>
²³ tho sie ni uuith fuartin.	<i>Unum est quod resuscitatur,</i>	<i>à morte resurgit.</i>
Thaz krefto er sih bihlazi,	75. <i>Hoc est aliud opus,</i>	<i>(quoniam) quod edificatur realiter.</i>
thaz Goteshus ²⁴ zistlazi,	<i>Ad eum loquebatur Sacerdos:</i>	<i>da responsum tandem.</i>
Joh mohti in thrin dagon far	<i>Te audis quid isti narrant,</i>	<i>et te accusant.</i>
irzimboren iz auur thar.	80. <i>Nec dum dabit sua Patientia</i>	<i>quicquam responsi.</i>
Lugin sie giuulfo,	<i>Contra, vobis sicut dixi,</i>	<i>persistebat ille et percontabatur.</i>
²⁵ Druhtin er ni quad fo.		
Er quad, zilostin sie iz in uuar,		
thaz ²⁶ erquith iz auur far.		
Er zeinta, thes sie uuas ouh oth,		
sines lichamen tod.		
These meintun auur thaz		
mit steinon gidanz.		
Ein ist thaz man uuekit,		
fon ²⁷ dode man irquiekit.		
Theist anderlih gimacha,		
thaz man zimborot thia racha.		
Zi imo sprah ther Biscof:		
gibes antuuarti thoh.		
Thu horis uuas sie nennent,		
²⁸ ioh thih anazellent.		
Ni gab in thiū fin thulki		
uuith thes antuuarti.		
²⁹ Inegin in fo ih figeta,		
fo stuant er inti thageta.		

Ufyr-

Subjunct

16) Vers. 43. Mallem reddere: Principes, Sacerdotum scilicet, quod in Margine textus Latinus habet. Versio Tit. c. 189. S. l. habet: thie berythos thero Bieryffo. Scherz.

17) Vers. 44. *h/ro*, uterque Codex.

18) Vers. 51. *Clarius:*

Ut ipsum interficere possent certe nec invenerunt ipsi veritatem i. e. iustam causam. Scherz.

19) Vers. 57. *thob* legitur in utroque Cod. Unde hunc & seq. versum reddo:

Licet ipsum plures essent non (tamen) erat ipsi occasio. Scherz.

20) Vers. 58. expromo: *Ut ipsum in hac negotio.* Scherz.

21) Vers. 59. Uterque Cod. & Flacius (& Schiller.) habent: *bizelitin.*

22) Vers. 59. *gibortin.* Uterque Cod.

23) Vers. 60. Uterque Codex habet: *thob.* reddo ita:

Et tamen (ita testificando) nihil apertum. Mens est, quod ipsum assertio nil ad rem fecerit, cum Christus non de templo lapideo, sed de templo corporis sui tum fuerit locutus. Fuarum pro: agerant etiam usurpator illi, 21, 28. Scherz.

24) Vers. 61. *zistlazi*, certe: *destruere vellet.*

25) Vers. 64. Uterque Codex *Druhtin* er i. e. *Domini* actus. Scherz.

26) Vers. 68. Cod. *Castr.* er *inquidit* iz. *Vatic.* er *inquidit.* Hunc & priorem versum sic expromo: *Dixerat, quod, si destrueretur id factum reuera, illud recondicare vellet statim.* Scherz.

27) Vers. 74. Cod. *Castr.* *dotbe.*

28) Vers. 80. *Aptius: Et tibi imputant, vel: & culpas te accusant.* Scherz.

29) Vers. 81. lege: *inegin* in ex utroque Cod. hinc versum huncce & seq. ita reddidi supra II, 3, 67.

Contra est, uti dixi, fecti ille, & tunc. ubi vid. notam meam.

30) Vers.

Ufyrfrikta harto ther furifto Euuarto, Sinan ftual in ala: uuar fo liaz er italan thar.	<i>Et fuprem Princeps 85. Sacredotum.</i>	<i>Subfiftit valde Princeps Sacerdotum, Sedem fuam reuera relinquens vacuum, Proteftabatur, quod fua dignitas ad nihilum fere redigeretur. Et (quod) deberet fieri inanis hic ejus Honor per omnia. Sis, dixit, obfecrans per coelestem Deum, Adjuratus per Ejus timorem, qui omnem mundum creavit, Ut tu nos nunc facias certos, an tu Dei filius fis? Ad Chriftum (in Mefiam) ille te confiluerit? Es hac in mundum miferit? Dei Filius fanctus dedit refponfum ei pulcrum: Facio te ejus, dixit, certiorum, ego fum is vere quem tu dicis. Posthac videbitis (hoc creditis mihi) Me venturam multum alte in nubibus pulchre, Et fedentem gloriofe, Es multum potenter, Post hac facta, ad Ipfius Dei dextram. Sacerdos in continenti exarfit in iracundia, Et scidit fuam veftem, fuam mentem eis manifeflam fecit, Ut populus fciret hoc, quod hoc ei multum ire eflit. In exanimafcentia etiam ipfi facti, cum ipfo id finis indignati. Obferuo ego fine hafitatione de hac ipfa interrogatione: Agnofce in hoc animo: non fecerat id in bonum. Fecerat hoc viris ad occafionem captandam,</i>
10 Bizeinta thaz fin uulrdi zi ni uulhti fciuro uuurdi. Joh feoltri uuerdan itai thiu fin era uberal. „ Sis, quad er, bimunigot „ thuruh then himilisgon Got, „ Bifuoran thuruh thes forahta, „ ther alle uuorok uuorahta, „ Thaz thu unfih nu gidua uuis, „ oba thu Gotes Sun fis? „ Zi Chriftus er thih ginanti, „ ioh hera in uuorok fanti? Ther Gotes Sun froto gab antuuurtri imo fcono: „ Giduan ih thih es, quad er, uuis, „ ih bin iz rehto, ther thu quis. „ After thifu fchet ir, „ thes giloubit ir mir, „ Mih queman filu hoho „ in uuolkonon fcono, „ Ouh fizen herlichio, „ ioh filu guallichio, „ After therera redinu, „ zi felben Gotes zefauuu. Ther Euuarto zi noti inbran in heizmuati, Joh sleiz er fin giuati, fin muat in kund gidati, Thaz ther liut uuelfi thaz, theiz imo filu zorn uuas. 11 In abulgi ouh fize uuurtin, mit imo iz faman zurntin. 12 zellu ih ana бага bi thefa felbun fraga. Irkenni in chemo muate, ni det er iz bi guate. Det er iz then mannon zi einen 13 frift frangon, Thaz	<i>Adamo 10. per Deum. 95. 100. Tu dicis. 105. 110. Tunc princeps Sacerdotum facti 115. 120. 125.</i>	<i>115. 120. 125.</i>

30) Verf. 89. ego arbitror hunc & seq. versum sic esse reddendum:

Defignauit, (sc. hoc filio, dum cathedram vacuum reliquit) quod ipfius dignitas in nihilum max redigeretur. Scherz.

31) Verf. 93. Ita reddo: *Sis, dixit ille, admonitus. Hodie dicimus: ermahot. Anglo-Sax. Alanguage, admonitio. Alungend, mouens. vid. Bealoe in Vocab. Anglo-Sax. Scherz.*

32) Verf. 99. zi Corijte. Ita Cod. uterque.

33) Verf. 105. Margo utriusque Codicis. a modo videbitis filium hominis sedentem.

34) Verf. 111. reddo: *juxta rationem i. e. uti aequum est. After interdu pro: juxta usurpatur. Notker. Pl. 170. 2. after diuen genadon, juxta tuam misericordiam. Scherz.*

35) Verf. 119. & seq. Clarius ita exprimo:

Ut in iram etiam ipse (qui de Populo sunt)

deventur,

(sc.) cum ipso ana irasceretur. Scherz.

36) Verf. 121. anson ita hic & tres sequentes sunt red. deniti?

(Si) *Ratioclor, sine hafitatione de hac ipso (summi Sacerdotis) interrogatione,*

Agnofce mente sc. mea quod id (scilicet vocabuli) non fecerit in bonum.

Zellus interdu ponitur pro: argumentari, ratiocinari. in Ildori verf. p. m. 250. verba Textus Latini: argumentantur dicentes, ita transferuntur: zellando quibident. Scherz.

37) Verf. 125. lege: *frift frangon, illudere videtur ad superiora de Templo duendo; vel simpliciter, Ireruere in ipsum, das sie ihm beykommen möchten. Schiller. Hic per: friftfrangon indignitari iustitiam, eine anstiftung, ex textus circumstantiis apparet: sed quid vocabuli id sit me ignorare lubens fateor. Scherz.*

Thaz sie'nan, so ih thir rachon,
mohtin ¹⁸ gianabrechon.
" Ir hortut, quad, thaz ungimah,
" uuio er quidar Gote sprah. 130.
" Ni bithurfun uuir in uuara
" nu urkundono mera. Quid adhuc de-
derantur testimo-
nia.
" Uuaz er selbo hiar nu quit,
" thaz eigut ir gihorit.
" Mannilih nu chenke, 135.
" uuaz inan theffes thunke.
" Ther liut tho far gimcinta, Qui omnes conde-
mnauerunt eum.
Marc. 14.
" zi ¹⁹ dode 'nan irdeilta.
Quad thes uuari uuir dig,
" ioh harto filu sculdig. 140.
" Tho spiuu sie ouh ubar thaz
" in anuzzi sinaz.
Sih ouh thes ni midun ⁴¹ les,
" fines hals slagones.
Thiu ougun sie imo buntun,
" thaz in zi spile funtun. 145.
" Joh fragetun ginuagi, Voluerunt scire eum.
" uuer ⁴⁴ 'nan thanne sluagi.
Thaz thult er in then stunton,
" bi unferen funton. 150.
Al io theso frauili
" thuruh thio ⁴⁷ unferre ubili.

Ut Ipfum, quem tibi dixi,
possent dicere.
Vos audistis, dixit, hoc maleficia,
quomodo contra Deum loquatur.
Non opus habemus reuera
nunc testes plures.
Quid ipse hic iam dixerit,
id vos audiuistis.
Quilibet nunc cogitet,
quid sibi de hoc videatur.
Populus tunc statim censuit,
ad mortem Ipfum condemnauit.
Dixit: quod hoc esset dignus,
et valde multum reus.
Tunc expauerunt etiam preterea
in faciem Ipfius.
Se quoque ejus non abstinnerunt,
Ipfius collum pulsantes.
Oculos ipsi ligauerunt,
ut ipsius ad illusionem optificarent.
Et interrogarunt subinde,
quis Ipfum tunc verberauerit.
Hoc tolerauit in istis horis,
pro nostris peccatis:
Omnes hos nequiritis (iniquis)
propter nostra mala (crimina.)

Dixit-

38) Verf. 128. *gianabrechon* idem esse videtur, ac: *accusare, inculpate*; apparet id ex V, 20, 128. ubi Deo in ultimo iudicio eos, qui in faustis collocati sunt, alloquente haec dicuntur:

*Bigistit sie ansarten
mit egilichen uerten
Ioh aus anabrechon
mit egilichen sachen.*

que verba ita vertit Celeb. Staden. in Explie.
Voc. Bibl. Germ. p. m. 140.

Er beginnt sie anzufahren
mit erschrecklichen worten,
Ja auch ihnen zuzurufen
mit greulichen beschuldigungen.

ubi notat *balatum* eorum in lingua Danica reddi:
bræges, quæ vox venit à Gothico: *brakia, braka*, clamore. Anglo-Saxonibus *bræcne* idem est
ac: *strepitus*. Scherz.

39) Verf. 128. Cod. Vind. *dotbe*.

40) Verf. 141. *tunc expauerunt in eum*. Margg Cod.
utrinque.

41) Verf. 143. *les verte per: emine*. vid. Notam meam
ad II, 11, 93. Scherz.

42) Verf. 144. *hanc sic precedentem versum sic trans-
fer:*

*Nec abstinnerunt emine
a colaphorum in es ejus datione.*

Notker. in Psal. 89, 10. vocem: *Colaphizantur*,
quæ 2. Cor. XII, 7. occurrit, transfert per: *gebal-
slaget* uerben. Adhuc hodie dicimus: *einem ei-
nes in den hals schlagen*, pro: *alicui Colaphos da-
re*. Scherz.

43) Verf. 147. post vocem: *ejus*, in margine utrius-
que Codicis sequitur: *dicentes Prophetiza*.

44) Verf. 148. Cod. Casar. *man*.

45) Verf. 152. Uterque Codex habet: *angere*.

Duxerunt Eum ad Caipham, ubi erat & Pilatus.
Joann. 18.

CAP. XX.

THo leittun 'nan * thiū liuti,
thar uwas thaz Heroti,
Ther Biscof kaiphas uwas thar,
ioh ther ' Herizogo in uuar.
* Giang er selbo ingegin uz,
' thar zi themo palinz hus.
Sie ni muafun gan so fram
zi themo heidinen man,
' Thaz sie in then gizitin
biuuollanc ni uuurtin.
Mit reinidu ' gisamotin
* shio Ostoron ' gisefhotin.
Sie uuibt thoh thes ' n' intriatun,
sie ' manslata riatur,
Ni ' si thes giuuuagin,
sie ' Christum irsluagin.
Sprah ther Herizoho zi in,
so er uz gizing ingegin in:
" 14 Uuelih ruagtab so fram Quem accusa-
torem adducit
adversum eum. 20.
Thes argen uuillen herti
gab imo antuuurti:
" 16 Oba er, quad, uuola thaheti,
" zi thifu er iz ni brahti,
" Ni fuer er in then liutin
" mit ' grozenme indatin,

Uuir

Tunc duxerunt Ipfum homines (satellites)
ubi erat Magiftratus,
Pontifex Caiphas erat ibi,
atque Prefes reuera. (Pilatus)
Ibat hic ipse obvium foras,
ibi ad Pratorium.
Non oportebat eos ire eatens
ad gentilem hominem,
ut in his temporibus (sacris)
prophani ne fierent.
In puritate conjunctim
Pacta serauerunt.
Eos tamen nihil quicquam impediēbat hoc,
(quis) homicidium confisterent,
Quin deliberarent,
(ut) Christum interficerent.
Dixit Prefes ad eos,
quam exisset foras ad eos:
Quam accusationis speciem habuissent
intenditis in hunc hominem.
Male voluntatis durities
dedit ei responsum:
Anne ille, dixit, putaret,
(quod) ad hoc ille rem non perduxisset.
Nisi versutus fuisset inter homines
magnis maleficiis,

Nos

Ad CAP. XX.

- 1) Verf. 1. Margo utriusque Codicis:
Et surgens omnis multitudo.
- 2) Verf. eod. *this liuti* legitur in utroque MSC.
- 3) Verf. 4. Uterque Cod. ut & Flacius habent: *Herizoho.*
- 4) Verf. 5. Margo Codicis Cmsar. Exiit Pilatus.
- 5) Verf. 6. Ita S. Augustinus, & illi legunt: *ad Caipham in Pratorium.* Joan. XVIII, 28. Sic & interpres Anglo-Sax. *Tha geladdon bi these Halend to Caiphas on the Downen*; qui Caipham ibidem Episcopum vocat verf. 24. *Tha sende Annas bise to thann biscope gebundene.* At Gothus: *From kaggis in Pratorium.* Sed & multi Vett. Codd. Vulgati: *ad Caipham in Pratorium* exhibent, antequam es Romae coerigeretur: Scilicet Saxones & Franci atque Alamanni Latina usi; at Gothorum Ulphilas ex fonte Græco suam transtulit. Schilter.
- 6) Verf. 9. Margo Codicis Vindob. *Ipf non intrai-
rant, ut non contaminarentur.*
- 7) Verf. 11. pro: *gisamotin* MSS. nostra & Flacius exhibent: *gisemotin*: quod omnino potest retineri; epud Notker. Pf. LXXXVIII, 6. legitur: *in dero bedigen gisemini, in Ecclesia Sanctorum.* Adde Ith. Pf. 105, 17. Scherz.
- 8) Verf. 12. Cod. Vind habet: *thio.*
- 9) Verf. 12. de voce: *gisefhotin.* Vide quæ habet Paltheus in Titianum p. 219. & Stadenius in Specim. Antiquit. Francic. p. 24. lo cuius posterioris sententiam totus inclino. Scherz.

- 10) Verf. 19. *intriatun*, significat: *simulant.* vid. Notam meam ad I, 1, 197. itaque hic & seq. verus sic est transferendus:
*Nequaquam tamen verberantur
(quo mirum) homicidium procurarent.*
de v. *riatur* vid. supra Notam ad I, 28, 137. Scherz.
- 11) Verf. 14. Uterque Cod. *manslata.*
- 12) Verf. 17. *Ni se*; habet utrumque MSC.
- 13) Verf. 16. in utroque Cod. *Christum.*
- 14) Verf. 19. Stadenius hunc & seq. versum in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 118. ita vertit: *Was vor eine Anklage bringt ir vor gegen diesen Mann. Quod omnino probro.*
- 15) Verf. 20. Cod. Vat. *thefam.*
- 16) Verf. 23. Cod. Vind. *Ob er.*
- 17) Verf. 23. Utriusque Codicis margo hæc habet: *Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissimus eum.*
- 18) Verf. 24. Freherus: *lego: zi the fuer iz ni br. sed non video, quid sibi velle fuer, graviter, diffiduler. Ego nil muto, & sensus patet; hodie diceremus:*
*Ob er uuel dächte
das er es darzu nicht gebracht hätte.*
Schilter. Correptione Freheri non est opus. Mens Otfridi est: si ille bona intendisset, si non crimina fuisset meditatus, res eo non pervenisset, scil. ut Pilato iudicandus sisteretur. Scherz.
- 19) Verf. 26. ex utroque Codice lego: *grozen meindatin.*

„Uuir ouh thes ni thahtin,
 „thaz uuir 'nan thir brachtin.
 10 Uuorton tho giuagen
 bigondun sie 'nan ruegen
 Thingon silu hieigen,
 ioh funton silu managen.
 Quadun, sih bihiazi,
 er Gotes Sun hiazi.
 Joh ouh daci mari,
 er iro kuning uuari.
 11 Zelle ouh in giuuisli,
 thaz er selbo Christus si.
 In thia beldida gigange,
 then namon imo 12 selge.
 Quadun: er ni uuolti,
 thaz man zins gulti
 Thie liuti furdur mera
 in thes 13 keifores era.
 Joh er thie liuti alle
 spuan zi giuuerre,
 Zi grozemo urheize,
 in thiū man 'nan firleze.
 14 Erer er io n'ruuant,
 er er allaz thiz lant,
 Gidruabta harto in uuaru,
 mit fines selbes Ieru.
 Nist thes gikeid noh giuuant,
 uuoio er 15 girret thaz lant.
 Uuoio er iz allaz uuirrit,
 ioh thesa uuorolt merrit.
 16 Bigan er susliches
 zi ence thesses riches.
 Mit thiū er thaz lant al ubar giang,
 17 unz man 18 hiar nan ufgingang. 60.
 Nemet inn, quad er 19 ziu,
 20 zui brachtut ir 'nan mir bichtu? 21.
 11 Irdeilet imo thare
 so 12 uuzid iuer lere.
 Findet ir thar alle
 uuoio er thaz rehta uuolle.
 Thaz giffummet allaz ir,
 13 iz ist iu kund, nales mir.
 Thaz, quadun sie in, ni dohti,
 ouh uuefan thaz ni mohti.
 14 Uuanta in thio buah luagin,
 15 thaz sic 16 in ansluagin.

Ther

*Nos quoque hoc non cogitassimus,
 ut eum tibi adduxissemus. (aliis)
 Verbis debinc sufficientibus
 30. ceperunt eum a. cafare
 De rebus multum gravibus,
 Et criminibus multivariis.
 Dixerunt, (quod) se iohannem
 (quod) Dei Filius vocaretur.
 35. Atque etiam fecisset manifestum,
 (quod) ipse eorum Rex esset.
 Diceret quoque pro certo,
 quod ipse Christus esset.
 In hanc audaciam transiit,
 (ut) hoc nomen sibi assumpsisset.
 Dixerunt: (quod) voluerit,
 ut causam praestarent
 Homines deinceps amplius
 in Caesaris honorem.
 45. Atque homines omnes
 pelliceret ad seditionem,
 Ad magnam rebellionem,
 ad hoc (ut) ille (Caesar) deferretur.
 (Quod) prius non desisteret,
 50. quam omnem hanc regionem
 Perturbasset valde reuera
 sua doctrina.
 (Quod) non sit ejus finis nec terminus,
 quomodo iste conturbaret hanc regionem.
 55. Quomodo omnia confunderet,
 Et ipsum mundum turbet.
 (Quod) ceperit tale
 ad fines hujus regni,
 Quo ipso omnem hanc regionem transisset,
 donec hic captivatus fuisset.
 Accipite ipsum, dixit (Pilatus) ad vos,
 cur adducitis eum mihi propterea?
 Adjudicate ei tunc
 ut Lex vestra docet,
 65. Judicate vos hic omnes
 ut illa (Lex) sententiam vult.
 Hoc exercete omne vos,
 est id vobis cognitum, mihi secretum.
 Hoc, dixerunt ei, non licet,
 Et fieri hoc non potest.
 Scilicet ista Biblia prohibent,
 ipsius Eam cruci affigere.*

Populus

- 20) Vers. 39. Margo Cod. Cæsar. *Ceperunt autem multis sermonibus accusare eum.*
 21) Vers. 40. Margo Cod. Cæsar. *Dixit se Christum esse.*
 22) Vers. 40: de voce *selge*, vid. quæ supra dixi ad I, 27, 68. arbitror veritatem: *Nomen sibi innuunt, falso tribuat.* Scherz.
 23) Vers. 41. Cod. Vind. *Keiseres.*
 24) Vers. 49. *Er ei se io n'ruuant*, legitur in utroque Codice: nec repugnat Flaciana editio. Verum hinc & seqq. duos ita transferendos judico:
*Ille id prius nunquam auertit i. e. omittet,
 quam omnem hanc regionem
 In turbas dederit valde reuera.* Scherz.
 25) Vers. 54. Cod. Vind. habet: *girrit.*
 26) Vers. 57. Utriusque Codicis margo habet: *incipiens a Galilea.*
 27) Vers. 60. Cod. Vind. habet: *az*, pro: *az2*, ex vitio scriptoris. Scherz.

- 28) Vers. 60. Utriusque MSC. habet: *az2 man hiar nan nu pising*, donec ipse nunc fuit in captivitate redactus. Scherz.
 29) Vers. 61. ex Cod. Cæsareo ponit: *zi la.*
 30) Vers. 62. *zi2* ponit ex Cod. Vind.
 31) Vers. 63. vertit: *Judicate ei hic.* Scherz.
 32) Vers. 64. Cod. Cæsar. *uuzid.*
 33) Vers. 68. Franc. Junius in Notis ad Willer. p. m. 68. reddit: *Hoc ipsi dicebant non valere. Mallem reddere: Hoc ipsi dicebant, ipsi non accommodatum esse, non esse convenientem.* Conf. supra Notam ad Præfat. ad Salomon. Ep. y. 27. Scherz.
 34) Vers. 72. Crucis supplicium Hebræis usitatum fuisse & illi negant. Vid. Jo. Major ad Acta Apostol. p. 104. Druhus tamen assentit ex Josue VIII. vid. Horn. ad Sulpit. pag. 127. 124. 166. 191. Schaller.
 35) Vers. 72. ex utroque MSC. lego: *thaz se nua siluagin*, ut dominum interficerent. Scherz.

Ther liut mit thiū ¹⁶ bizeint,
thaz Druhtin er ¹⁷ gimcint,
Thaz er sin lib scolta enton
in Heithinero hanton.
Thoh sagan ih in uuar min:
sic uuarun manslagon sin.
Zi tothe sie 'nan brungun,
mit uuassidu iro zungun.

Populus (porro) eo ipso designat,
quod Dominus praedixerat,
75. Quod si suam vitam deberet finire
in gentium manibus.
Tamen dico per fidem meam:
Ipsi erant occisores Eius.
Ad mortem ipsi Eum promouerant,
80. acle suarum linguarum.

Allocutio Pilati ad Christum in Prætorio. Joann. 18.

CAP. XXI.

Glang Pilatus ^a uuidari
mit imo tho in then solari.
Sprah mit imo lango,
er fuorgeta thero thingo.
Zi erist frageta er bi thaz,
thaz er es harto sin faz.
Gidua mih, quad, nu far io uuis,
oba thu iro kuning sis.
Bistu zi thiū giuuihit,
fo thih ther liut zihit,
In themo uuillen giangis,
Thaz richi fo bifiangis.
Tho quad Druhtin: sage mir, ^{A enim ipso hoc dicit}
* Sprihis sulih thu fon dir?
Odo andere iz thir sagetun,
ioh thir fon mir iz zelirun?
Pilatus uuolta sliumo far
fon imo neman tho then uuan,
Thaz er thes ni uuant,
er iz fon imo irthahti. ^{Narrat ego}
Thie liuti uuizun, quad, fon in ^{Julianus sum?}
thaz ih * Judeon ni bin.
* Thines selbes lant thiot
gab thih mir * in thesan not.
Ther liut ther thih mir irgab,
zalta in thih then ruagstab.
Thieselbun zalcun alle mir
thesa * beldi fona thir.
* Ob auur thaz fo uuar ist,
thaz thu iro * kuning nu bist.
10 Bichiu ist thaz sic thih namsun,
sus haftan mir irgabun.

Thir

Ist Pilatus retro
cum ipso in Solarium.
Locutus cum ipso dū,
sollicitus erat de hac re.
5. Primò interrogauit propterea,
quod id valde animo fixerat:
Fac me, dixit, nunc certiorum,
an tu eorum Rex sis?
Esne tu ad hoc consecratus?
10. sicut se populus accusat,
(Quod) in hac intentione ires,
ut regnum ita occupares.
Tunc dixit Dominus: Dic mihi,
loqueris hoc & temes?
15. Aut alii tibi dixerunt,
& tibi de me retulerunt.
Pilatus volebat aliterum
ab ipso demere hanc opinionem,
Ut hoc non putaret,
(quod) ipse id & semet excogitasset.
Populus nouit, dixit, per se
quod ego Iudæus non sum.
Tuis propriis populus provincialis
tradidit te mihi in hunc statum.
25. Populus qui te mihi tradidit,
intendit in te hanc accusationem,
Isti narrarunt omnes mihi
hanc audaciam de te.
An ergo hoc ita verum est,
30. ut tu eorum Rex jam sis?
Unde est, quod te ceperunt,
sic captiuum mihi tradiderunt?

Tibi

36) Verf. 73. *bizeinta*, ex utroque Cod. designauit.
37) Verf. 74. *gimcinta*, iterum utroque Codex.

Ad CAP. XXI.

- 1) Verf. 1. Cod. Vat. in margine habet:
Intreuit iterum Pilatus in Prætorium.
- 2) Verf. eod. *uuidari* exprime per: iterum, ceo mar-
go habet: *Scherz.*
- 3) Verf. 14. Utrisque Codex: *Sprichis.*
- 4) Verf. 22. lege ex utroque Cod. *Judeo ni bin.*
- 5) Verf. 23. relle Celeb. Stadenius in Explic. Voc.
Bibl. Germ. p. 646. vertit: *deine eigene Landes-
Leut. Scherz.*
- 6) Verf. 24. in *thesa* not, oon significat: in hunc sta-
tum; Sed: in hanc infelicem conditionem. Scherz.
- 7) Verf. 25. *Beldi* Flavianum alibi non apparet, an is-

gendum *Beld*, *Beide*, *Balde*, audacia? sic Fre-
herus: MS. habet: *Boldi*. Schilter. *Thies baldi*
reperitur in utroque MSC. Scherz.

- 8) Verf. 29. Margo Cod. utriusque habet: *Quid fa-
cisti?*

- 9) Verf. 30. lege juxta Cod. utrumque: *Kuning nu si
bist.* Unde versum 29. & tres sequentes ita verto:

*Cum autem hoc sane verum sit,
quod tu ipsorum Rex nunc non sis. i. e.
regni administrationem alia
non habes.*

*Quare est, quod illi (Iudæi) te ceperunt,
(&c.) ita captiuum mihi tradiderunt?*
Scherz.

- 10) Verf. 31. Utrumque MSC. & Editio Flavianus ha-
bent: *Bibis.*

Thir zellu ih, quad er, thanana,	^{Regnum meum non est hic.}		Tibi dico ego, respondit, ipse, igitur regnum meum non est hic.
¹¹ richi min n'ist hinana.			
Iz nist, so fo ih thir rachon,	^{35.}		Id non est, sicut tibi dixi,
¹² fon thefen uuorolt ¹³ fachan.			ab huius mundi negotiis.
Ob iz uuara hinana,			Si id esset hic,
¹⁴ gizzin mine thegana			fuissent mei satellites
Mit iro ¹⁵ kuanheiti,			Sus audientis
min hant sus ni uualci.	^{40.}		(ut) meus hostis sic non dominaretur.
Joh in therera noti			Et in hac necessitate
mih sus ni hantoloci.			me ita non traiceret.
¹⁶ Min thegan herti sitotin,			Mei satellites vehementer amitterentur,
¹⁷ thaz sic mih irretitin.			ut me liberarent.
Ih duan es aaur redina,	^{45.}		Ego id denno dico,
nist min richi hinana.			non est meum regnum hic,
Thaz ih mih nu biuuerie			ut me iam defenderem
mit mines selbes herie.			meo ipsius exercitu.
¹⁸ Tho sprah Pilatus aaur thaz,			Respondit Pilatus hoc,
uanta imo uuas iz heizzaz.	^{50.}		namque ei hoc erat penetrans.
Frageta aaur noti			Interrogavi iterum anxie
bi sinaz heroti:			de suo imperio:
¹⁹ So uuar so fi thin richi	^{Ergo Rex es tu.}		Ergo vere est (aliquid) tuum regnum,
ioh thin guallich.			et tua dominatio.
Thoh bistu zi ala uuaru	^{55.}		(Ergo) et tamen reuera
kuning, so ih gihoru.			Rex, prout audiri.
²⁰ Thu quis, quad er, theih kuning bin,			Tu dicti, oiebat, quod ego Rex sum,
zi thi u quam ih hera in uuorolt in,			ad hoc veni hic in mundum intro,
²¹ Joh uuard giboran ouh zi thi u,			Et sum natus etiam ad hoc,
theih fuslih thulci untar iu.	^{Ego in hoc mundo sum.}		ut ego tale quid paterer inter vos.
Theih urkundi fare			Ut testimonium sine
gizalti fona uware.			dicerem de vero:
Thaz ih ouh ²² uuarlichu thing			Ut etiam veritatis placitum
gibreitti in thefan uuorolt ring.			publicarem in hunc mundi orbem.
²³ So uuer so ist fona uware	^{65.}		Quicumque est de vero,
ther horit mir io fare.			is audit me statim.
Horit er mit minnu			Audit cum dilectione
mines selbes ²⁴ stimmu.			meam ipsius vocem.
Sage thu mir, quad er far,	^{Quid est verum?}		Dic mihi, respondit iste,
uuz thu nennes thaz uuar.	^{70.}		quid nominis verum?
Gidua mih thes giuualfi,			Fac me certiorum,
uuz si thaz uuaruissi.			quid sit veritas?

Quo-

11) Verf. 34. Cod. Casar. ribi.

12) Verf. 36. mallem redditum: ex his mundanis rebus, seu, insulta rerum mundanarum. Scherz.

13) Verf. eod. uterque Codex habet: fachen.

14) Verf. 38. Cod. Vat. Gizzin. Cod. Vind. Gizzin.

15) Verf. 39. Kuanheiti reddo: fortitudine.

16) Verf. 42. Min thegan lege: non, mihi thegan, quasi dicas, cum gladio, nec eum vix thegan tuoc temporis gladium, degen notavit. Schürer. In utroque Cod. legitur: mit theganheiti; Unde textus est corrigendus. Cum autem theganheiti sit virtus, fortitudo, vid. I, 3, 37. itaque hunc verum ita interpretandum existimo: Virtute (fortitudine) sua egerent. Scherz.

17) Verf. 44. Utrique Codex: thaz fu mih in irretitin, ut me ab illis liberarent. Scherz.

18) Verf. 49. Margo utriusque Cod. Dicis ei Pilatus.

19) Verf. 53. ego ita transfero cum 3. seq.

Ubiunque fuerit tuum regnum

Et tua gloria, seu Majestas,

Attamen tu es reuera

Rex, uti (nunc ex te) audio. Scherz.

20) Verf. 57. Margo utriusque Cod.

Tu dicti, quod Rex sum ego.

21) Verf. 59. Margo utriusque Cod. post vocem: sum habet: Et ad hoc veni in mundum.

22) Verf. 62. uuarliche thing, relictus forte translatus: Rei veras, veritatem. Scherz.

23) Verf. 65. Margo utriusque MSC. Omnis, qui est ex veritate.

24) Verf. 68. Cod. Casar. fimm.

*Quomodo Pilatus voluit Christum pro Barraba
dimittere. Joann. 18.*

CAP. XXII.

Glang er, so er thaz giquad,
ih uueiz er uuirdig ni uuard,
Thaz er thaz gihoeti,
uuz Druhtin thes giquati.
Uuane ouh bithiu so gahti,
thes skacheres githahti
Mit uuehscelu er gistoti,
er selban Christus irretiti.
Sprah er tho zen liutin,
si ez alles uuio giriatin.
Ni findu ih, quad er, thesan man
in niheinan fathon firdan.
Ni bin ih ouh thes uuisi,
ob er thes libes scolo si.
So irsuaht ih inan drato
seines selbes dato.
Ja ist iu in thesa ziti
zi giuonaheiti,
Ih uzar themo uuize
iu cinan hant sirlaze.
Nu ahtot uuio ir uuollet,
ioh uuederan ir iruuellet,
Ir Barrabasan nemet ziu,
odo ir krist iruuellet iu.
Thanne uuas imo auur ther
skahari hebiger,
Bi dero dato anton,
so lag er thar in banton.
Riaf imo al in gegini.
thes lantliutes menigi,
Quod: uuar in liob ioh suazi,
man Barraban in liazi.
Tho haft er 'nan so er uuolta,
ioh er 'nan selbo siltz.

ist autem confes-
sio vobis, ut
sciam.

Est autem Barrabas latro.

Selbon

Aluit, cum hoc dixisset.
scio, (quod) is dignus non esset,
Ut id audiret,
quod Dominus responderet.
Credo etiam propterea tam properauit,
(quod) sicariis recordariis
Permutationem intendebat,
(ut) Christum liberaret.
Dixit tum ad homines,
qui in omnia alia ibant.
Non inuenio, dixit, hunc hominem
in ulla causa reum.
Nec sum quoque huius certus,
an vite reus sit?
Quum examinaverim ipsum accurate
de suis factis.
Sane est vobis in hoc tempore
conferendus,
(ut) ex carcere
vobis eum vinculis liberem.
Nunc reputate quomodo velitis,
utrum elegatis,
(An) Barrabam accipiat ad vos,
aut Christum eligatis vobis.
Porro erat ei (Pilato) iste, (Barrabas)
latro insignis,
Propter ista facinora puniendus,
jacebat tunc in vinculis.
Clamavit ei omnis ex adverso
populi multitudo,
Dicens: Efficit ei gratiam atque iudicium,
(ut) Barrabas ei dimitteretur.
Tunc apprehendit ipsum sicut volebat.
Et eum ipse flagellabat,

ipsum

Ad CAP. XXII.

- 1) Vers. 1. Margo utriusque MSC. Et cum hoc dixisset, exiit ad eos.
- 2) Vers. 6. skacheres.
- 3) Vers. 10. Si is, habet: Cod. Celsar.
- 4) Vers. 10. reddo: Ut alia ratione procederent. Scherz.
- 5) Vers. 12. in nihilo habet uterque Codex.
- 6) Vers. 17. Cod. Vind. ysuuht.
- 7) Vers. 16. fines legitur in utroque Codice. Huic de precedentem versum christialis causa ita reddo:
Quemvis inquisivim in ipsum valde
Et ejus facta. Scherz.
- 8) Vers. 19. Uuize non carcerem significat, sed penam, cruciatum, vid. supr. II, 9, 17. Ibi de Christo dicitur:
Uale er selbo drang das Krucl
Iho er thalta thaz uualz.
Versus itaque hic cum seq. ita est interpretandus:
Ut ego inquisivim
vobis autem captivum dimittam.

Hast hic idem est ac hastan, captivum, quod IV, 24, 32. habuimus. Scherz.

9) Vers. 24. ut Christus habet Cod. Celsar.

10) Vers. 25. & 3. seqq. sic exprimo:

(Nam grat ei ei coelvarum (ex altera parte)

aliquis

latro insignis;

Ob factorum reprehensionem

jacebat ibi in vinculis)

Aur est sua natura particula adversativa, adeoque commode reddi potest: e contrario, ex altera parte: nec desunt exempla. vid. V, 8, 101. de v. Antem vid. I, 22, 50. Cod. Vind. legit: Skahari, & 9. seq. hi ibere. Scherz.

11) Vers. 29. Margo Cod. utriusque:

Nun hunc, sed Barrabam.

12) Vers. 32. Cod. Vind. Barabbas.

13) Vers. 33. Margo utriusque Codicis:

Tunc ergo apprehendit Pilatus Jesum.

14) Vers.

- Selbon Druhtinan,
uuzaz uuan ¹⁴ der uuenego man. ^{35.} *Ipsam Dominum,*
quid putabat miser homo!
Namun 'nan tho thanana ^{It milium plebem.}
thes Herizohen thegana. ^{et coronam.}
Affuerunt Iysion deinde
praesidi milites.
Sie fluhtun in zi gamane,
thorna thar zi samane, ^{40.} *Plebs ibant sibi ad delectationem*
spinas in man,
Joh fartzun sie imo in houbit
thenelbon thurninan ring.
Et imposuerunt Ipsi in caput
ipsam spinam coronam.
Zi honidoo gerno
corona thero thorno.
In contumeliam lobentes
coronam spinarum.
Sie namun in thera dati ^{Velle purpurem cir-}
kuninglih giuati, ^{cum iderunt.} ^{45.} *Acceperunt in hoc facinore*
regiam vestem,
Fihu rotaz purpurin,
inti datum 'nan in. *Mulum rubrum purpuram,*
et induerunt eum.
Fialun tho in iro knio, ^{Et puer fiero}
^{non aut.} ^{50.} *Procederunt in sua genus,*
in ludibrium inservientes Ei;
Zi 'bismero drato
fuslichero dato.
Ad opprobrium valde
talibus factis.
^{55.} *Ave, dixerunt, Christe,*
tu horum hominum Rex es.
Bist ¹⁰ gar ouh thi u gilicho,
loh harto kuninglichro.
Et utique ei similis,
et valde Regius.
Zi honidu imo iz datun,
thar sie fulih quatun.
In contumeliam Ipsi id fecerant,
quod ita dixerant.
Sie thahtun io binotin,
uuoio sie 'nan gihontin.
Meditati studiose
quomodo Ipsion contumeliis afficerent.
Sie sluagun far ¹¹ den gangon ^{It debant et aliqui.} ^{60.} *Percutiebant in processione*
sanciam genus.
Joh ¹⁴ herton in den faron
fo 'bloon sie imo thi u orun.
Et duxerunt in tali processu
feriebant Ipsi aures.
Er thulta so ih hiar fora quad, ^{65.} *Perpeffus Iste, ut ante dixi,*
pro nobis hoc malum,
bi unsh fuslih ungimah,
In slegin ioh in uuorton,
bi unshn suaren funton.
In plagis et in verbis,
pro nostris gravibus peccatis.

Duxit

- ¹⁴) Vers. 36. *ther* Cod. Vind.
¹⁵) Vers. 48. *iam in*, juxta Cod. Vind.
¹⁶) Vers. 10. *Ludibrio habebant illum saepe*, ita ver-
tendum iudico. Scherz.
¹⁷) Vers. 11. Cod. Vind. *et hincere thrate*.
¹⁸) Vers. 13. Margo Cod. utriusque:
Ave Rex Judaeorum.
¹⁹) Vers. cod. pro: *da quodam se* Cod. Vind. habet
thu quodam se.
²⁰) Vers. 11. lege ex Cod. Casareo, *garo*, quod idem
est ac: *paratus, ornatus*. Gl. Lips. *Garo*, para-
tus, & *Garo*, idem; hinc *Dies Parasceves* apud Ta-
tianum esp. 198. 5-3. dicitur *Garetag*, der Rüst-
tag, quo se preparabant ad festum Paschatis:
unde liquet, ab hoc *Garo* etiam esse nostrum *Kar-
freitag*, adeoque aliorum sententias de origine
diversa hujus vocis esse rejiciendas. Nec obstat,
quod *Karfreitag* per k scribatur, *garo* autem per
g: nam nihil frequentius est, quam ut hoc litteram
promiscue ponantur, ex. gr. 7. 43. hujus cap. ha-
buimus *garo*; in Glossis Boxbornii est *kerne*, ul-

tro. Invenimus *Girida* & *Kirida* pro eo quod nos
hodie *beginde* appellamus; quorum innumera ex-
empla afferri possunt, si quis ea de re dubitaverit.
Fuit enim sententia id, quod etiam *karo*
per k invenitur. A Nothero Plin. CVII. l. verba:
Paratum cor meum. Paratum cor meum. ita
redduntur: Adin herzo ist karo. Kuro ist min her-
zo. In Gl. Keronis est: karata, preparavit; ka-
kerater ist, preparata est. In Antiquissima quodam
versioe Germ. Bibl. impressa in illis locis,
ubi recentior versio habet: Rüsttag, saepe oc-
curret. Kartag. Scherz.

- ²¹) Vers. 60. Cod. Vind. *man*.
²²) Vers. 61. Cod. Vind. *thou*.
²³) Vers. 62. Cod. uterque habet: *Usandum*.
²⁴) Vers. 63. *herzon*, idem est ac interdum certis vi-
cibus. Gl. Boxb. *kerne*, vicibus. Conf. I, 27, 27.
& II, 9, 170. & II, 12, 11. Itaque sic verte:
Et interdum in his vexationibus.
^{7.} cod Cod. Vind. in *thou faron*.
²⁵) Vers. 64. Cod. Vind. *Namen*.

Duxit Pilatus Jesum derisum ad Populum.

Joann. 19.

CAP. XXIII.

Pilatus gang zen liutin,
sid tho thesen datin.
Uuolt er in gisillen,
thes 2 armilichen uuillen.
1 Ih er auz, quad, leitu ih inan iu,
thaz 4 ir irkennet in diu,
Thaz ih undato
ni findu in imo thrato.
Giang Christus tho in themo gange^{7) Ihn pos-}
mit rotemo gifange. ^{10. tate iymen}
7 Bithurter ioh biferter,
ioh sus gibifmeroter.
Purpurin giuati
druag er tho binoti,
Thurnina corona,
gidan uuas thaz in hona.
10 Sehet, quad er, nu then man, ^{Ecce homo.}
„ firdamnot ist er 8 filu fram.
„ Ir sehet sin 7 uuera,
„ uuas uuollet ir es mera.
10 Biscoltan ist er harto,
„ ioh honlichero uuorto.
„ Ouh sinero undato
„ Gireffit filu drato.
„ Er ist, quad, biffilit,
„ mit thornon ouh 8 biffellit.
„ Nu man imo sulih duat,
„ nu lazet kuelen iu thaz muat.
10 So sie 'nan tho gifahun,
so riasun sie alle gahun,
Ingegin imo inbran thaz muat,
so ofto fianton duat.
Batun tho ginuagi, ^{Crucifige, Crucifige.}
thaz man 11 'nan irsluagi,
Joh 12 riasun filu heizo,
cruzo 13 les 'nan, cruzo.
14 Nemet inan, quad er, zi iu
inti cruzot inan untar iu.
Ni mag ih in imo irfindan,
oba er firdan si so fram.

40. 17 Thero

Pilatus iolt ad populum
postquam hac facta fuerant.
Voluit eum sedare,
de atroci postulazione.
5. Ecce hac foras, dixit, duco eum vobis,
ut agnoscatis in eo,
Quod ego malefictum
non invenio in eo valde.
Iolt Christus tunc in hac processione
rubro pallio.
Spineatus 8 plagatus,
8 sic contumeliis affectus.
Purpureum indumentum
portabat hic anxie.
15. Spineam coronam,
factam erat hoc in contumeliam.
Videlis, dixit, nunc hominem,
cassigatus est hic satis.
Vos videtis eius defensionem,
quid vultis amplius?
20. Injuriatus est vehementer,
8 contumeliosis verbis.
Et (ob) sua malefacta
reprehensus multum valde.
25. Est, dixit, flagellatus,
spiritu quoque deturpatus.
Quam jam ei tale factum sit,
igitur finite remitti vobis animum.
Cum isti ipsum viderent,
tum clamabant omnes alutem,
30. Adversus ipsum excipit animas,
ut sepe hostibus contingit.
Petierant abunde,
ut interficeretur.
35. Et clamabant multum ardenter:
Crucifige istum, crucifige.
Accipite eum, respondit, ad vos,
8 crucifigite eum inter vos.
Non possum ego in ipso invenire
quod reus, malefictus, sit eussique.

Sacer-

Ad CAP. XXIII.

- 1) Vers. 1. Margo utriusque Codicis:
Exiit Pilatus foris.
- 2) Vers. 4. Cod. Vind. *armilichen*. Hunc & praecedentem versum ita redderem:
*Voluit in illis sc. Judaeis sedare
impium, malam voluntatem seu desiderium.* Scherz.
- 3) Vers. 5. Ita Flacius: *Id er auz*, quod sine dubio vitiosum; legendum videtur: *Ja vera az*, Ecce hac foras; Scherz. Ex MSC. utroque liquet, legendum esse: *Hera az*. Quod est ooltrum: *heraus*, Scherz.
- 4) Vers. 6. Cod. Vind. *thaz irkennet*.
- 5) Vers. 12. Aptius: *Spiritu coronatus 8 flagellatus*. Scherz.

- 6) Vers. 18. Mallem reddere: *filu fram*, valde admodum. Scherz.
- 7) Vers. 19. Corrige ex otroque MSC. & pone *aera* pro: *aera*. Cod. Vind. habet: *finis aera*. Vat. autem: *fin aera*. Verte utem: *Videlis ignominiam ejus* sc. qua fuit affectus. Scherz.
- 8) Vers. 20. *disseid*, mallem reddidum: *circumdatu*, cinctus, nempe intuitu capitis. Scherz.
- 9) Vers. 22. reddo: *igitur finite refrigerari vestram* inam. Scherz.
- 10) Vers. 29. Margo Cod. otrisque: *Cum ergo vidisset eum Pontificem*.
- 11) Vers. 34. inan Cod. Vind.
- 12) Vers. 37. Cod. Vind. *rijan*.
- 13) Vers. 38. 11 les explicandum per: *Omnino*, quod aliquoties monui. Scherz.
- 14) Vers. 37. Margo utriusque MSC. *Accipite eum vos 8 crucifigite*.
- 15) Vers.

- 17 Thero Biscofo herti
gab imo antuurti,
Mit alten nides uuillen
ni mohtun sic in githillen. Nov legem ha-
beret & itum.
dant. 45.
- 18 Er scal irsterban thuruh not,
19 fo uuzod unfer zeinot.
20 Joh 17 douuan sinen uoorton
21 an therero manno hanton.
22 Uuanta er gikundta 23 herafun,
24 thaz er si selbo Gotes Sun.
25 Joh ubaral in uuari,
26 fo det er sulih mari.
27 Ther uuzot lerit thare,
28 in cruci man then hahe,
29 So uuer fo in urheize
30 sih 31 suliches biheize.
32 Yrforahta sih tho harto
Pilatus thero uoorto.
33 Giang mit 34 Christus er tho fon in
in thaz sprahhus in. 60.
35 Gidua mih sar nu, quad er, tuus,
36 uuanana lantes thu sis. Unde et in?
37 Uuelichera giburti,
38 thaz thu io zi thifu uuurti.
Er stuant, suigeta, Idem enim tacuit. 65.
39 ioh mammento 40 githageta.
Sines selbst thulci
ni gab imo antuurti.
41 Ni uuldu sprechan, quad er, zi mir,
42 ni uueistu uuaz ih sagen thir, 70.
43 Thaz steit thaz thinz enti,
44 in meines selbes henti.
45 Joh bin ih ouh giuuelkig
46 ubar ellu chinu thing
47 In lib ioh dod hiurtu,
48 fo uuedar fo ih gibiurtu.
Antuurtita lindo Respondit Pilatus.
49 ther keisfor euuinigo tho,
50 Ther kuning himiligo in uuaz
themo Herizohen char:
51 Ih sagen thir, thaz ni hiluh thih,
giualt ni 52 habetistu ubar mih,
53 Oba thir thaz 54 gizami
55 fon himile ni quami.
- „ Bithiu
- Sacerdotum derisus
dedit ei responsum,
Ob veterem inuidiam
non volebant eam tranquillum.
Iste debet mori necessario,
ut lex nostra designat.
Et mori suis verbis
per horum militum manus.
Namque is propalauit bucinae,
quod sit ipse Dei Filius.
Atque ubique reuera,
fecit hoc manifestum.
Lex docet autem,
in crucem ut hic tollatur,
Quicumque per seditionem,
se sic gerat.
Extimuit vehementer
Pilatus his verbis.
Iuit cum Christo tunc ab istis
in Pratorium.
Fecit me statim nunc, dixit, certiores,
unde gentium tu ei?
Cujus generationis,
hoc fac hoc momento.
Iste stetit, tacuit,
Et mansuete cogitauit. (meditatus)
Ipsius patientia
non dedit illi responsum.
Non vis tu loqui, dixit, ad me?
nescis, quid dico tibi?
Quod stat hic tuus exitus
in meis manibus.
Et sicut ego quoque potens
super omnes tuas res
In uita & morte bodie,
quamprimum ego mandaueo.
Respondit mansuete
Imperator aternus tunc,
Rex ille caelestis reuera
Praesidi ibi:
Ego dico tibi, non celo te,
potestatem non haberes super me,
Si tibi haec concessio
de celo non uenisset.*

Quam-

15) Verf. 41. Cod. Vind. margo: *Respondens Pontifex.*

16) Verf. 45. supplie marginem ex Cod. Vind.

*Legem debet mori, quia filium Dei se fecit.*17) Verf. 47. Cod. Cæsar. deaen. De hac voce vid. omnino quæ habet Fr. Junius in Glossar. Goth. v. *afadid*. Ita autem verto:*Et mori juxta ipsius verba propria. Scherz.*18) Verf. 48. Uterque Codex in *therero*.19) Verf. 49. *herafun*, non significat: *bucinae*; sed, *hic*, in hunc locum, aut *hic*, in hoc loco; quæ postrema significatio in hoc versu est admittenda. Scherz.20) Verf. 54. Cod. Vind. in *cruce*.21) Verf. 56. Cod. Vind. *salbei*.22) Verf. 57. Margo Cod. utriusque: *Pilatus autem cum audisset hunc sermonem, magis timuit.*23) Verf. 59. Uterque Codex: *Christe*.

24) Verf. 64. ita consensu reddendum:

*Uir sum tu talis (quem tu esse dicis) fer-
ras. Scherz.*25) Verf. 66. *githageta* est: *tacuit*, sicut, uti modo dixi ad IV, 19, 24. verba itaque:*Et placide sicut. Scherz.*26) Verf. 69. Margo utriusque Cod. *mihi non loqu-
ris?*27) Verf. 72. Uterque Cod. in *minis*.

28) Verf. 81. Margo Cod. Vatic.

*Non haberes in me potestatem.*29) Verf. 82. Cod. Vatic. *habetis*.30) Verf. 83. *gizami* non est: *concessio*, sed: *res*, *con-
ditio*, *status*. Scherz.

„¹ Bithiu ist mit meren funton,
 „ ther mih gab thir zi hanton.
 „ Joh ther iz zithiu bibrahta,
 „ thaz hiar man mln fus shita.

85. *Quam ob rem est maioribus peccatis (obligatus)
 qui me tradidit tibi in manus.
 Et qui hoc eo perduxit,
 ut hic me sic perfecti sint.*

*Voluit Pilatus Jesum dimittere : & quia tradidit
 Eum eis. Joann. 18.*

CAP. XXIV.

Pilatus uwas tho in fizi,
 thaz er 'nan firliazi.
 Thaz er in ni horti,
 ioh nami ir thera noti.
 Scimma se iro irhuabun,
 so se tho thaz insuabun.
 Ingegin skrey ginoto
 „⁴ menigi thero liuto : si hunc dimittit,
 non ex amicitia
 Cae.
 „⁷ Thih zihen unbuldi,
 „ bi micheleru sculdi,
 „⁶ Thaz thu fus laz in heila hant,
 thes⁷ keifores fiant.
 Er⁸ ruar allaz thiz lant,
 „ bi thiu gabun uuir 'nan thir in hant.
 „⁹ Then liut spuan urheizes
 „ thu sos inan nu lazes.
 „¹⁰ Ther man thaz giagleizeit.
 „ thaz sih kuning heizit,
 „ Ther uuidoerot in ala uuar,
 „ themo keiforo far.
 „¹¹ Giang Pilatus zi in tho fram,
 ioh selbon Christus mit imo nam.
 „ Uuaz mag ih zellen, quad er, mer,
 hiar eggo kuning iuer.
 „¹² Ingegin risi tho luto
 heriscif thero liuto :
 Irseriun silu gahun,
 so se inan anafahun.
 „ Hina, hina nim inan,
 „ inci cruza then man.
 „¹³ Sin gisiuni ist uns in uuar
 „ zi sehanne urgilo suar.

Pilatus erat tunc in sollicitudine,
 ut ipsum dimitteret,
 Ut istis non obsecraret,
 Et liberaret ex hac necessitate.
 Vocem isti suam tollebat,
 quam istud tunc perciperent.
 E contra clamavit anxie
 multitudo populi :
 Te arguent infidelitatis
 ob maximam culpam,
 Quod tu sic dimittis in integram manus
 Caesaris hostem.
 Commovet totam hanc regionem,
 propterea tradidimus eum tibi in manus.
 Populo suades seditionem
 (si) tu sic eum nunc dimittis.
 Quicunque hoc contendit,
 ut se Regem nominet,
 Iste adversatur revera
 Caesari certe.
 Ivit Pilatus ad eos tunc foras
 Et ipsum Christum secum duxit.
 Quid dicam, inquit, amplius,
 hic ecce Rex vester.
 Contra clamavit clare
 multitudo hominum :
 Vociferabantur multum vehementer
 quoniam ipsum adspicerent.
 Hinc, hinc tolle eum,
 Et crucifige hunc hominem.
 Ejus facies est nobis revera
 aspectus intolerabiliter gravis.

„¹⁴ Quad

Dixit

31) Vers. 85. Cod. Vat. Margo : Propterea tradidit me
 tibi. Hic locus MSC. Vat. in mendo jact.
 Scherz.

Ad CAP. XXIV.

1) Vers. 1. Margo utriusque Cod.
 Exinde Pilatus voluit dimittere eum.
 2) Vers. eod. recte beneque hunc & seq. verum ex-
 primit Stadenius in Explic. Voc. Bibl. Germ.
 pag. 17. hunc in modum : Pilatus befrehete sich
 so bisig, daz er ihn losi hesse. Scherz.
 3) Vers. 5. Margo utriusque MSC. Judei autem cla-
 mabant.
 4) Vers. 8. pone ex utroque Cod. al menigi, hinc verum
 hunc cum procedenti sic reddo :
 E contra clamabat vehementer
 omnis multitudo populi. Scherz.
 5) Vers. 9. verte : Te arguimus infidelitatis. Stadenius
 in Explic. Voc. Bibl. Germ. pag. 318. & p. 749.
 adeoque duobus in locis hanc vertit : Sed in neu-
 tro sine omni errore. Scherz.

6) Vers. 11. Cod. Cae. heilen hant, in heilen hant.
 verte : in integro, illato statu. Scherz.

7) Vers. 12. Cod. Cae. Keijeres.

8) Vers. 13. MSC. ut & Ficius habent : er auar, pa-
 rum autem refert, an : ruar legas, an : auar.
 Sensus enim idem est : est enim hoc : auar, (ple-
 nius uuar) a auerren, turbare, versuieren.
 Scherz.

9) Vers. 15. & seq. ita transfero :
 Popule (hic, Christus) facit seditionem,
 (et) tu ita illum tamen nunc dimittis.
 Scherz.

10) Vers. 17. in margine post vocem : facit, uterque
 Codex habet : contradicit Caesari.

11) Vers. 20. Margo utriusque Codicis : Exiit Pilatus
 foras, & dixit : Ecce Rex vester.

12) Vers. 25. Codicis utriusque margo : Illi autem cla-
 mabant.

13) Vers. 31. & seq. ad hos notandum, quod habet
 Eruditissimus Stadenius in Explic. Voc. Bibl. Germ.
 p. 835.

- 14) Quad Pilatus : uulio mag sin,
 „ thaz quene io thaz in muat min,
 „ Theih io zi thiü gifahe, 3f.
 „ ih iuan kuning 11 hahe.
 „ 16 Thic Biscofa zi noti
 „ 17 firfprachun tho thie liuti.
 „ 18 Firfprachun fino guati,
 „ 19 ioh selb thaz heroti. 40.
 „ Uuir eigan kuning cinan, Non habemus Re-
 „ anderan niheinan. gem nisi Caesarem.
 „ Joh uuanen uualtan uuoelle
 „ ther keifor ubar alle.
 „ Ther liut mit thisü imo 12 analag, 4f.
 „ 13 unz selban miken then dag.
 Ni moht er sie io giuueichen
 thes uuillen 11 armalichen.
 Tho uuas er fino henti, Pilatus lavi manu-
 rum Matth. 27. 50.
 er uuoetes duan tho enti,
 Sih uuolt er rehto ubar lut
 ne man ir thera 11 leidunt.
 „ 14 Ni uull ih, quad, in uuar min,
 „ 15 fines bluotes scolo sin.
 „ Noh ouh therero dato 5f.
 „ 16 plegan bora dato.
 „ Ir selbo iz hiar nu scouuot.
 „ 17 tho rihaf ter liut al thuruh not,
 In sih selbon 12 ana ruah
 luadun mihilan fluah. 60.
 „ Nim thana garalicho thih, sanguis eius super
 „ 18 sin bluati si ubar unsh. nos.
 „ Iz folge ouh, so uuir zellen,
 „ 19 unsen kindon allen.
 „ 20 Ni uueft er thoh tho uuas er uuan, 6f.
 „ 21 firliaz in then firdanan man.

Thia

Sola-

- p. 875. Urgilo. Otfrið, da nicht nach zu eilen ist:
 Sie sissen ist uns ergilo fuar, da ist nicht nach-
 zu-eilen ihn zu sehen, dann ouir mögen ihn nicht
 sehen, er ist uns unleidlich zu sehen. Scherz.
 14) Vers. 33. Margo utriusque MSC. *Regem vestrum*
crucifigam.
 15) Vers. 36. *habe redde: crucifigam.* In vers. Tatiani
 cap. 190. §. 9. verbum: *Crucifigatur* exprimitur:
 per: *Hab, hab* man iuan. Supra III, 13, 20. ple-
 mori locutione res fuit expressa, dum Otfriðus
 dicit: *Ufan Cruci haban.* Scherz.
 16) Vers. 37. Margo utriusque Codicis: *Responderunt*
Pontifices.
 17) Vers. 38. *Firfprech*, postulator, procurator. Schil-
 ter.
 18) Vers. 39. Cod. Viad. *firfprachun.*
 19) Vers. 40. Redde: *imo et ipsi summi Sacerdotes.* vid.
 Joh. XVIII, 11.
 20) Vers. 43. Flucius: *analogus* anz. Schüller.
 21) Vers. 46. Margo Cod. Vindob. *Erat autem bora*
festi quæ.
 22) Vers. 48. *armalichen* redde, ut super, *impiam, ma-*
lam. Scherz.
 23) Vers. 52. lege: *leidat*, abominari. vid. Glossar.
 meum. Schüller. Ita legitur in utroque Codice:
Neman iz ibera leidant; Unde hanc & præceden-
 tem versum sic reddendum autumo:
Volebat se cunctis clare
eximere ab abominations. Scherz.

OTFRID. PARS L

- Dixit Pilatus: Qui potest esse,*
ut veniret id in mentem meam,
Ut ego eo progrediar,
(ut) ego vestrum Regem suspendam.
Pontifices anxie
postulabant tunc pro populo,
Requerentes ejus Bonitatem (Pilati)
atque ipse Magistratus:
Nos habemus Regem nostrum,
alium neminem.
Et putamus quod gubernare velit
Cæsar super omnes.
Populus hoc ipso cum arsit,
usque ad medium diem.
Nec poterat eis emolliere
hanc voluntatem cruentam.
Tunc lavit ille suas manus,
vultis facere tunc finem.
Se volebat iustificare palam
ne quis ex hoc abominetur.
Non volo ego, dixit, per sanguinem meum,
ejus sanguinis reus esse.
Nec etiam hujus facinoris
particeps esse amplius valde.
Ipsi hoc hic jam videtis.
Stultus populus omnis necessario.
In se ipsum sine causa
atrabebant magnam maledictionem.
Exiit ergo penitus te,
Ejus sanguis sit super nos.
Is sequatur, ut diximus,
omnes liberos nostros.
Respondit, (Pilatus) tamen quid statueret:
dimisit tandem eis perditum hominem.

- 24) Vers. 33. Margo Cod. utriusque: *Innocens ego*
sus a sanguine hujus.
 25) Vers. 34. uterque Codex: *finet.*
 26) Vers. 36. lege: *fora drato.* Schüller. Lege ex
 utroque Cod. *bora drato.* vid. quæ dixi ad Ot-
 frið. II, 3, 25. *plegam*, est: *dirigere*, *plegem*,
Scherz.
 27) Vers. 38. versum hunc optime licet restituere ex
 utroque MSC. in quibus legitur: *The rief ther*
liut sic. Verbo itaque:
Tum clamavit Populus omnis vehementer. Scherz.
 28) Vers. 39. Franc. Jun. in Notis ad Will. p. 35. hoc
ana ruah explicat: *sine alia cura, temere.* Celeb.
 Stadenius in Exposit. Vocab. Bibl. Germ. optime
 reddit: *rachlofer* *Wesit.* Quod *rachles* est: *raach*,
ruah, quod curam desinit. Scherz.
 29) Vers. 46. hanc versum arbitror oon intelligendum
 esse de Pilato, sed de Populo Judaico, *iden liut*,
 de quo 9. 52. Atque ita cum verbo: *Nos intelli-*
gebant tamen tum, quod *opinabatur* l. e. non intel-
 ligebat opinionem suam, (desiderium suum) esse
 tam malam. Scherz.
 30) Vers. 56. hic etiam non de Pilato est intelligendu-
 s, cen ex 9. 69. patet, sed de membris Popu-
 li Judaici; legendum autem arbitror: *firliaz*,
 ob sequens *liazan* & *namu*, quæ verba ad ean-
 dem personam respiciunt: inde verbo: *dimisit*
 (impunem) criminum regem. Scherz.

O o 1

31) Vers.

This fruma liazun sie son in,
 ioh. namun grozan " scaden " z'in.
 Tho irdeilt er, thaz sie datin,
 so sie thar tho batin,
 Gibot thaz man 'nan nami,
 then liutin irgabi.
 " Ergab er 'nan, so ih zalta,
 sid er 'nan bisfita.
 Joh uuorahun sie tho follon,
 then iro muacuillon.

*Plum iudicis fuit
 positionem coram.*

*Salutem mittebant a se,
 Et arripiebant magnum damnum ad se.
 Itaque iudicavit (Pilatus), ut facerent,
 quod tunc pertinebat.
 Jussit ut ipsum acciperent (miles)
 Et populo traderent.
 Tradidit ipsum, ut dixit,
 postquam ipsum flagellasset.
 Et persecerunt isti tunc plene
 animi sui libidinem.*

PAUCA SPIRITUALITER.

CAP. XXV.

I H uuohta biar gizellen,
 er sie 'nan sus nu quellen,
 The man 'nan bismerota,
 uuo er unsih mit thi u nerita.
 Uuo uuuntaricho er uns giuhalf,
 tho maa thiz in inan ' uuarpf.
 Ginadlcho unsih retita,
 tho thiz man imo sitota.
 Thio sunta thio unsih stechent,
 ioh sih in uns rechent,
 Bizzinont thaz thie thorna,
 thie uuir hiar lasun forna,
 Sie stechent unsih sero,
 ioh uuantont filu suaro.
 Duent se unsih unguate,
 mit sunlichemo bluete.
 " Zcinot ouh thio dati
 thaz " purpurin giuati,
 Therfelbo duah roto
 heidnero luto,
 Thie luad er tho thar usan sih,
 giuuisse thaz ni hiluh thih,
 Mit fines selbes uuiridin
 irlosa unsih thera " burdi.
 Er nagalte sie in thaz crüzi,
 inti chulta bi unsih uuizi.
 Joh tholota bi unsih allaz thaz,
 thaz uns es iamer si the baz.

*V*olo hic enarrare,
 antequam ipsum ita nunc supplicio
 afficiat,
 Cum ipsum opprobriis afficerent,
 quomodo ille nos per hoc liberaverit.
 5. *Quam mirabiliter nos salvavit,
 cum ipsum (onus) in ipsum coniceretur.
 Gratiose nos liberavit,
 cum hoc ipse feret.*
 10. *Peccata, quae nos pungunt,
 Et se in nobis movent,
 Designant hoc spine,
 quas hic legimus antea:
 Pungunt nos valde,
 Et videntur multum graviter:*
 15. *Faciunt nos improbos,
 peccaminoso sanguine.
 Designat etiam hoc fasces (hanc rem)
 purpureae vestis,
 Ista tunica rubra*
 20. *Gentilium hominum,
 Quam imposuit tunc super se,
 certe, hoc non celabo te,
 Suo proprio merito
 liberavit nos hoc onere.*
 25. *Affixit ea (peccata) in crucem
 Et passus pro nobis supplicium.
 Et toleravit pro nobis omne hoc,
 ut nobis in sempiternum esset eo melius.*

Dux-

31) Vers. 68. Uterque Cod. legit: ioh namun grozan scaden.

32) Vers. cod. Cod. Viad. 21 is.

33) Vers. 73. Uterque Codex: irgab er.

AD CAP. XXV.

1) Vers. 6. Cod. Celsar. uuarf.

2) Vers. 17. mallet: designat etiam fasces; conjugun-

dis autem est hic versus cum 7. 20. ut mens sit, Purpuream, quam Christus sibi indui passus est, designare fasces gentilium. Unde etiam in versu 21. pro: quam pone: qua sc. fasces. Seberz.

3) Vers. 18. Purpuream vocat Marcus c. XV, 17. Matthaeus autem coccineam, c. XXVII, 28. conf. Rabenius de Re Vestiar. II, 24. Schiber.

4) Vers. 24. Uterque Cod. turdin.

*Duxerunt eum, ut crucifigerent: Et lamentatio
mulierum. Luc. 23.*

CAP. XXVI.

THo namun 'nan, so ih zalta,
thie sine fianta.
Joh leitun 'nan mit zorne
zi desselben krüzes horne.

Uuas tho thar ingegin
thes liutes mihil menigi.

Thie folgetun imo alle
zi sin selbes tothes falle.

Thiu uuib thero lantliuro
thiu iruueinotun tho luto.

Uuanna sie ouh thaz ruzin,
uuz sie imo leuues uuizin.

Sie uueinotun tho luto,
ioh ' scrirun filu thrato.

In herzen ruarta siu tho thaz,
* thaz goriglicha iamar.

Siu bluun iro brusti,
thuruh thio angusti.

Joh ' kuntun io zi noti
thio uuenaglichun datl.

* Bigondun odo zellen
ziu then ' sie scoltin quellen:

„Ther fruma * iu io gemeinta,
„ioh al thaz lant heilta.

„So uuer so 'nan biruarit,
„* er guat fon imo fuarit,

„Er firo fon imo gengit,
„so uuer so zi imo nendit.

„Er horngibruader heilta,
„* so er erist iz gemeinta.

„Al mit sinen mahtin,
„uuz * uuizent sie imo Druhtin,

„Blinteman gichente,
„ioh krumbe gangente.

„Ja uuurtun * dode man ouh * les
„queke fines uuortes.

„Ja * sagte man thaz zi uuaru,
„lie scrigun fon theru baru.

5. **F**ait hic presens
populi maxima multitudo.

Hi sequebantur ipsam omnes
ad sui ipsius mortis casum.

Mulieres provincialium hominum
deplorabant clare.

Namque & hoc deplorabant,
quod ipsi (Iudei) ipsam multum afficerent.

Plangebant clare
& clamabant multum valde.

15. **I**n cordibus
tetigit eas hic

miseria compassio.
Percusserant sua pectora,

ob hanc angustiam.
Atque testabantur vehementer

20. hac misera facinora.
Corperunt autem dicere,

his qui debebant tormentare:
Is qui salutem vobis utique predicavit,

& omnem terram sanauit.

25. Quicunque ipsam tetigit,
bonum ab ipso retulit,

Letus ab ipso abiit,
quicunque sic ad ipsam venit.

Leprosus sanauit,
* am

30. quos prius docuit,
Omne per suam potentiam,

quodcumque offerrent ipsi Domino,
Circos videntes,

claudos cunctos.

35. Imo fiebant mortui domines etiam ipsi
videntes de suo verbo.

Imo (ut) relatam hoc vero,
profluerant e fesseto.

Thaz

Vitam

Ad CAP. XXVI.

1) Vers. 1. Margo utriusque Codicis: *Acciperunt eum
& duxerunt, ut crucifigerent.*

2) Vers. 1. *omnes leguntur in utroque MSC. verte au-
tem: Opian. Scherz.*

3) Vers. 14. *Scrirus habet utrumque MSC. & Flacil
Editio; ut arbitror legendum esse: scrirus, sic
Schreyet. Scherz.*

4) Vers. 16. *reclius: derrenda miseria.*

5) Vers. 19. *Corrige textum ex utroque MSC. & po-
ne: Kamian. inde verte: deplorabant. vid. su-
pra Not. ad 1, 16, 9. Scherz.*

6) Vers. 21. *transfer: Ceperunt forte dicere. Odo hic
est: forte. Conf. II, 14, 49. & 199. & III, 10, 21.
Scherz.*

7) Vers. 22. * *se videtur respicere ad Christum, &
socios supplicii, viros latrones. Scherz.*

8) Vers. 23. *in Cod. Cæsar. & Ed. Flac. est in. verto
autem ita:*

*Hic est (ille) qui felicitatem ipsi indicavit,
Scherz.*

9) Vers. 26. *malem reddi: ille felix (saberus) ab eo
redit. Scherz.*

10) Vers. 30. *reddo: Quamprimum id dixit i. e. solo
verbo sanauit. Scherz.*

11) Vers. 32. *Cod. Cæsar. auizet se imo thrabtin.*

12) Vers. 33. *Cod. Vaticanus habet: Hinte man.*

13) Vers. 35. *pro: dode Cod. Vind. dote.*

14) Vers. cod. * *les iterum explica per: omnes. Scherz.*

15) Vers. 37. *ja saget man. Cod. utroque.*

- 17 Thaz lib bigondun sie auaron,
 „ ioh ituantun 10 uz then grebiron. 40.
 18 N'ist guates uuiht in uuoerhti,
 „ Mer untar uns hiar uuoerhti.
 19 Nu seculun 'nan suntlosan
 „ ingimeitun sus firlasfan.
 20 Zui sie 'nan sus nu thuesben, 45.
 „ thia fruma in imo irlesgen.
 21 Oba uuir fin nu tharben,
 „ ia mag iz Got irbarmen.
 22 In imo habeta harto
 „ fruma managfako. 50.
 23 Alles guates io ginuag,
 „ fo uuer fo 10 inanno fo es giuuuag.
 Uueinotun se lango.
 24 himile gizango.
 Selbo 25 Druhtin zi in tho sah, 55.
 „ ioh suslich ouh tho zi in iprah: Plur Jerusalem
 26 Hera horet, quad er, uuib, colitis deus sper
 „ ni riazet ir thaz minaz lib. per me.
 27 Ni kumet tod minan,
 „ ni feal ih inan midan. 60.
 28 Ni klagot ir thaz minaz fer,
 „ ander uuiridit 17 in mer.
 29 Juih selbon uueinot,
 „ harto uuiridit thes iu not.
 30 Uueinot ouh, fo ih zellu, 65.
 „ iu kind ellu,
 31 Thuruh sulih ungimah,
 „ fo uuoerht er ni gifah. Veneris dies, in qui-
 32 Uuanta quimit noh thiu zit, bis dicens, beate
 „ thaz 17 jagilih fon iru quit: 70. fides.
 33 Uuola uuard thia lebenta,
 „ thiu kinde nio ni 18 fageta.
 34 Thaz salig si in giuulsi,
 „ thiu kindes umbra si.
 35 Fon reue iz io ni 19 irongta, 75.
 „ mit bruftin ouh ni fougta.
 36 Ju quement noh 20 thio ziti, Tunc incipiens dicere
 „ Thera uuenegheiti, monibus, calis.

So

Tam

- 16) Verf. 40. *ir then*. Cod. uterque.
 17) Verf. 42. Cod. Vatie. pro: *aur* habet *ni* *er*; que
 lectio videtur esse recipienda; nam optimum in-
 fert *seculum*. Hanc secutus ita transfero hunc &
 praecedentem versum:
Nos est aliquid boni (ulium bonum) in mundo,
nisi ille (id) inter nos hic operetur. Scherz.
 18) Verf. 49. ad mentem Auctoris clare exprimendam,
 optimum erit, si per modum Interrogationis hic
 & sequens versus Latine proponantur:
An debeat (i. e. ut rationi conueniens est)
hunc innocentem
temere ita (homines) occidere? Scherz.
 19) Verf. 47. pro: *zui* pone ex Cod. Cæsareo: *zua*.
 Vaticanus sine dubio ex vitio scribentis, habet
Lia; cui sibi quoque habet. Scherz.
 20) Verf. 52. Uterque Codex habet: *manro*, quod &
 hic reponendum. Ceterum hunc versum cum
 tribus prioribus ita reddendum arbitror:
Iu illo (Christo) habebat valde
Utilitas multiplex,
Omnique boni facis
quicquid hominum id indicavit i. e. indi-
cando egestatem suam, petiit.
 Scherz.

- 21) Verf. 54. vide supra notam meam ad I, 20, 19.
 22) Verf. 55. Cod. Vind. *Thrabia*.
 23) Verf. 58. Cod. Vind. *Ni riazet ir das minaz iuh*.
 24) Verf. 59. Aptius: *Ne delecte mortem meam*.
 Scherz.
 25) Verf. 62. Uterque Codex: *iu* pro: *in* habet; Un-
 de hic versus ita est reddendus:
Alius (dolor) obtinget vobis amplius. Scherz.
 26) Verf. 67. & seq. verito: *propter talem calamita-*
tem, qualem prius mundas non vidit. Scherz.
 27) Verf. 70. pro: *jagilih* uterque Codex habet: *Uul-*
hilib; nonnō legendum: *Uuithilid*, *Uueithilid* &
stemiam indicari certum est. Scherz.
 28) Verf. 71. cum hoc *fageta* regat Dativum Personam;
 cui apparet ex I, 8, 44. & III, 20, 143. arbitror
 hic legendum esse: *thia kinden ie ni fageta*, qui
 liberis nunquam interfecit i. e. liberis non ha-
 buit. Scherz.
 29) Verf. 75. *irongta* verte: *ostendit*, i. e. produxit.
 Scherz.
 30) Verf. 77. Cod. Vind. *thio*.

31) Verf.

- „ So iamarlih gichingi
 „ „ thera gorongi,
 „ Sulih quement sie iu noh heim,
 „ thaz ir suuintet innan bein,
 „ „ Thaz sela ioh thaz herza
 „ ruarit sulih smerza.
 „ Thaz ir in then „ suorgon
 „ ruafet thefen bergon,
 „ Bittet sie, thaz sagen ih,
 „ „ sie fallen ubar iulih.
 „ Joh bittet ouh thie buhila,
 „ „ thaz sie iulih theken obana,
 „ Biscirmen in then notin
 „ „ fon sulichen gizicin.
 „ Ir biginnet thanne ruafan,
 „ „ ioh innan erda sliafan,
 „ Joh suuintet silu „ thrato
 „ „ sulichero dato.
 „ Nu sie iz in thaz uuentent,
 „ „ then gruanan boum sus sunentent,
 „ Mit thes „ kruzes fiure
 „ „ sus brennent inan hiare.
 „ Uuas uuanet uuerde thanne
 „ „ themo umbiderben uualde,
 „ So sie beginnent terren
 „ „ boume themo thurren.
80. *Tam lamentabilis dies
 tentationum,
 Talia venient vobis adhuc domum,
 et extabescitis intra ossa,
 Ut animam & cor
 tetigerit talis dolor.*
 85. *Ut in istis sollicitudinibus,
 clamaveritis ad montes bos,
 Rogantes eos, hoc dico vobis,
 (ut) cadant super vos.
 Et rogabitis etiam colles,
 ut vos tegant desuper,
 Defendantque in istis anxietatibus
 à talibus tempestatibus.
 Incipietis tunc clamare,
 & intra terram irrepere,
 90. Atque extabescitis multum vehementer,
 tales ob res.
 Jam (ß) rem eo vertunt,
 viridemque arborem ita consument (perdunt)
 Per crucis ignem
 sic comburant ipsam hinc:
 100. Quid putatis, fiet deinde
 inutilis sylva,
 Si incipient nocere
 arbori aride.*

Quomodo clavis eum fixerunt, & Titulus Pilati.

Marc. 15. Luc. 23. Joann. 19.

CAP. XXVII.

- N**I namun sie thia meina
 thero uuibo klagu gouma.
 Nihein tharzuo ouh hugita
 zi theru thrau thia er in
 zelita.
- „ Leittun sie ouh tho thare
 scachara „ urmare,
 Zuene zi themo „ uauize,
 thie statun er zi flize.
 Ih uueiz sie thaz ouh uuoltun,
 „ mit suntigon 'nan zaltun.
 Mit then uuurti ouh firmeinit,
 fo alt giscrip uns zeinit.
 In thaz kruz „ sie 'nan nagultun,
 fo sie iz „ zichlu gilutun.
5. *Duxerunt etiam hac
 ficiarios infirmos,
 Duos ad supplicium,
 qui latrocinati fuerant ante plurimum.
 Scio quid hoc etiam (studio) voluerint,
 (ut) cum facinorosis ipsam numerarent.
 Cum iudem fuit etiam manifestum (impletum)
 quod vetus scriptura nobis designavit.
 De crucem ipsi ipsam affixerunt,
 quam eam ad hoc optulerunt.*
- Mit Pedibus

31) Verf. 80. mallem vertere: tribulationem. Unweg-
 heiti & gorongi sunt synonyma. Verum hunc &
 priorem itaque sic habet:

*Tam misera res (casus)
 tribulationum. Scherz.*

32) Verf. 85. Aptius forte:

*Animam & cor
 tanget (turbabit) hic dolor. Scherz.*

33) Verf. 85. Cod. Vind. *fergow.*

34) Verf. 89. Margo Cod. Vind. *Colles operite vos.*

35) Verf. 97. Cod. Vind. *drate.*

36) Verf. 99. Cod. Vind. *Cruzes.*

AD CAP. XXVII.

1) Verf. 1. praefatio: isti sequam, seu isti mali; de v.
 meina vid. quae dixi in Not. ad II, 6, 11. Scherz.

2) Verf. 5. Cod. Vind. *leitun.* in margine Cod. Vind.
 hic legitur: *Duxerunt cum eo duos latrones.*

3) Verf. 6. *Urmare* Celeb. Staden. in Expl. Voc. Bibl.
 Germ. p. 419. & 605. reddit: *febr herückrige,*
beräuhende: derivat autem à *marva*, dissimulare,
 divulgare, recte quidem, me iudice. Scherz.

4) Verf. 7. Cod. Vind. *auiz.*

5) Margo Verf. 10. in Cod. Vind. *Cum inquit depota-*
rant.

6) Verf. 10. clarius: *ut inter facinorosos ipsam nume-*
rerent. Scherz.

7) Verf. 13. *cruz.* Cod. Vind.

8) Verf. 14. *zi die.* Cod. Vind.

9) Verf.

Mit fuazin, ioh bi hanton,
mit ⁊ thrato herten banton.
Yrhuabun sie uf in ala uuar,
then himiligon kning thar,
Then keifor mit then mahtin
felbon unfan 10 Druhtin.
Er unas tha mit geuuelci,
thoh er sulih thulci.
Bi unsih er iz choleta,
fo ih hiar fora 11 zelata.
Mit theru diurun lich
12 fo lost er nuorolt richi.
Mennisgon ouh alle
mit lines todes falle.
Bi unsih goz er hiar sin binat,
thaz iamer ander ni duat.
Er deda'z hiar nu festi,
thaz guates uns ni brufli.
Sie datun, fo ih zelica,
in thaz 13 kruzi man 'nan nagalta,
So sie tho fastos mohtun,
ioh thar 'nan ufrirhun.
Tho zeintun uuorolt enti
sines felben henti.
Thaz houbit 14 himiligan mune,
thie fuazi ouh thefan erdgrunt.
Thaz uuas sin al in uara
umbiklerg 15 in fiara.
Obana io nidana.
fo uuola thie sine thegana.
16 Pilatus huab gikribana
sines selbes redina
Ubar sinaz houbit,
thaz quorolt al giloubit: 17 *Offo Nazarenus Rex
Judeorum.*
HEILANT THER VVARO
FON NAZARETH THER MARO. 18
IST KUNING ER GITHIVTO
IVDISGERO LIVTO.
Tho 19 quadun thie Euuarton:
ni scrib iz fo then uuorton.
Scrib thaz er iz quati,
ioh sulih selbo marti.
Tho gab er antuuurti,
20 quad: Alles uuio iz ni uuurti.
Thaz ih 21 scrib in ala uuar
22 thaz steici mogi scriban thar. 23

15. *Pedibus manibusque,
valde duris vinculis.
Exaltantur reuera,
Regem celestem hic,
Imperatorem cum potentis
Ipsam nostram Dominum.
Erat hic cum potestate,
tamen talia passus est.
Pro nobis id passus,
quod antes retuli,
25. Suo pretioso corpore
salvavit mundi regna.
Homines quoque omnes
sua morte.
Pro nobis fudit hic suum sanguinem,
quod nunquam alius haud facit.
30. Ipse fecit hoc nunc firmiter,
ut bonum nobis ne deficeret.
Fecerunt (igitur) ut retuli,
in cruce[m] ipsam afficerent,
35. Quam firmissime poterant,
atque sic ipsam crexerunt.
Hic designant mundi fines
ejus manus.
Caput celeste os,
40. pedes quoque hanc terra fundam.
Hoc erat ejus omne in veritate
circumscripta per quadras.
Superiora est inferiora.
o bene suis discipulis!
45. Pilatus sustulit scripta
sua propria verba
Super Ejus caput,
quod mundus omnis credat:
SALVATOR VERUS
DE NAZARETH ILLE ILLUSTRIS
EST REX INCLYTUS
JUDAEI POPULI.
Tunc dixerunt Legis periti:
ne scribe hoc his verbis:
55. Scribe quod is hoc dixerit,
est talis ipse divulgaverit.
Tunc dedit eis responsum,
dicens: Nihil ejus fiet.
Quod ego scripsi in omni veritate
Hoc semper esto scriptum hic.*

De

9) Verf. 16. *dratis*. Cod. Vind.10) Verf. 20. *Trohtin*. Cod. Vind.11) Verf. 23. *zelata*. Cod. Vind.12) Verf. 26. *textus: sel offer est corruptus: Forte sic emendandus: fo lost er uu. r. Laba, est salo. Laben, Last, salvare, salvat. Freherus: fo lost er (lucete er) redimebat. Schiller: MSC. Vind. habet: fo lofter. Melius MSC. Vat. So lost er. Scherz.*13) Verf. 34. *cruci*. Cod. Vind.14) Verf. 39. Cod. Vat. *himiliga mune*, quod noo vertendum: *celeste os*. Sed: *celestem protellionem*. Priorem interpretationem non esse retinendam inde liquet, quia Auctor per manus, per caput, per pedes morale aliquod designare vult. *Alant* autem *Protellionem*, *Patrocinium*, deoatate no-tissimum est. vid. supra p. 63. in Praef. ad Lad. R. adde V, 73, 81, & 118. & 267. & passim Gl. Flor. *Alant*, *Patrocinium*. Scherz.

15) mallem reddere: in quatuor sc. Mandi partibus. Scherz.

16) Verf. 45. Margo Cod. Vind. *Pilatus scripsi titulum*.17) Verf. 50. Cod. Vind. *Nazaret*.18) Verf. 53. *quatan*. Cod. Vind. *Ejund. p. margo in Cod. utroque est: Noli scribere Rex Judaeorum*.19) Verf. 58. expressius: *Dixit: Aliter* (quam scriptum est) *id non fiet*. Scherz.20) Verf. 59. *Uterque Cod. scribit*.21) Verf. 60. *Utrunque MSC. exhibet: thaz steici mogi gikriban thar*, hoc statim illi scriptum ibi. Scherz.

Ad

De Spoliis & Tunica, sorte divisis. Joann. 19.

CAP. XXVIII.

Sie namun thaz giroubi,
then buachon thar giloubi,
Sih thes tho gieinotun,
in fieru sic iz gideiltun.
Uuanta iro uuarun fiari,
thie in theru dati uuari.
Thaz sic iz fus gimceintin,
inti ebono gideiltin.
Tho uuard in theru deilu
thiu tunicha zi leibu.
Uuas uuerkes thiu gidanes,
harto feltanes.
Uuas thar uuht ginates,
nob gibolotes.
Uuas sic ubaral mit redinu
ziaro giuuebanu.
Tho reitun thie ginoza,
sic uurfu iro loza,
Thaz sic mit thiu gizami,
uechlih fa imo namil.
Ni duemes, quadun se les,
uertifal thes uuerkes.
Ther loz ther rihit unlih al,
ueeliches siu ueefan scal.
In thiu unlih ouh ni rechen,
thaz uuir fa ni brechen.
Undar uns ni slizen,
uuir fulih uuerk slizen.
Uuanta iz list so gizami,
ioh harto feltanil.
Mit lozu thaz githulten,
uuir fa alanga gihalten.
Sagen mag man thes giuuag,
uoio alt gifirber thes giuuag.

Isti acceperunt spolia,
(Bibulus hic crede)
Desuper conueniant,
in quatuor (partes) ut diuiderent.
Namque ipsorum erant quatuor,
qui in hoc facinore erant.
Ut (itaque) id ita participarent,
& equaliter diuiderent.
Tunc erat in hac partitione
tunica reliqua.
Quid operis isti facerent?
valde insolitum.
Erat ibi nihil consueti,
nec affliti.
Erat per totum artificiose
(et) ornate contexta.
Tunc consularunt conjortes,
consecrarent suas sortes,
Ut eo ipso explorarent,
quis eam sibi sumeret.
Non faciamus, dixerunt, isti,
fissionem huius operis.
Sors regat nos omnes,
cujus ea esse debeat.
In hoc nos quoque non vindictam exerceamus,
dum eam non scindimus:
Nec inter nos studemus,
(ut) hoc opus scindamus.
Namque est adeo decorum,
& valde raram,
Per sortem hoc decidamus,
nosque eam integram seruiamus.
Asserere possumus hoc fuisse,
quod vetus scriptor hoc praedixit.

Recen-

Ad CAP. XXVIII.

- 1) Verf. n. Describitur hic Tunica huius rara praestantia. Unde hic & seq. versus ita sunt reddendi: *Erat operis illa (Tunica) facti, quo confecta est, valde rari. Scherz.*
- 2) Verf. 17. ex Ulroque MSC. pone: *Ni am.*
- 3) Verf. 17. Ulrumque MSC. habet: *rietus.* Unde textus est corrigendus. Ita autem verto: *Tunc consilium ceperant hi feci, quod uolui facere suis sortis. Scherz.*
- 4) Verf. 19. Verbonem Schulters textu noo congruere, facile censere est. Morbum video, sed remedium non aequo. Forte in versu 20. pro: *Uuehli*, (good in utroque tamen MSC. occurrit) legendum: *Uuehli*, quod permutationem denotat, einen Wechsel. Infra IV, 31, 19. in *Kindes uuehli*, loco sibi. GL Keronis: *uuehli*, vices. *Uuehli*, vicissim. *Uuehli*, vicem. His consequenter ita verto:

Ut illa (tunica) hac ratione debita mutationem (sc. Dnmini) sibi sumeret. i. e. ut, cui debet fieri, hac tunica, quae nunc communis esset, in unius dominium transiret. Scherz.

OTFRID. PARS I.

- 5) Verf. 21. *se les reddo: isti omnes*; de hoc les facpius altum jam. Scherz.
- 6) Verf. 21. *rihtu* mallem reddere: *decebit*, uirid berichten. Eodem sensu hac vox legitur supra IV, 19, 22. Scherz.
- 7) Verf. 21. *rechen* hic non videtur esse idem ac: *vindicare*, sed, *extendere*, *reckeo*, *ausrecken*; node verte huic & seq. verf. *Ad hoc nos non extendamus: sc. manus, ut illam non rumpamus.* pro si arbitror in p. 26. legendum esse: *no*, Scherz.
- 8) Verf. 21. *slizen* reddo: *studemus*. Scherz.
- 9) Verf. 31. *githulten*. Schulters. Non male: reueto autem textu Flacci & MSC. sic verto: *Per sortem hoc patiamur, sc. decidi ut illa integra conseruetur.* Scherz.
- 10) Verf. 34. Margo Cod. Vind. *Ut scriptura impleretur*.
- 11) Verf. eodem lege: *gijrib er*, ex Cnd. Vat. Vindob. habet: *gijrib er*, sed sine accentu. Transfere autem:

Ut vetus scriptura (Testamentum) ante id praedixit. Scherz.

- 12) Verf. eod. lege: *giuuag*. Schulters. Ulrumque in MSC. occurrit. Scherz.

P p

13) Verf.

Zi zellen ¹³ n'ist iz lang in uuar,
 lis ¹⁴ thir selbo iz rehto thar.
¹⁵ Zueinzug selmo zeli ¹⁶ thir,
 thaz giloubi ¹⁷ thu mir,
 Oba thu es ouh so gero bist,
 thes salteres zi erist,
 Nu duan ih thib es uuil,
¹⁸ ther sid thanne eristo fi.
 Nist thes thehein duala,
 thar findist ¹⁹ thu iz in uuara.
 Thu findist fol then salmon
 son thefen selben ²⁰ thingon,
 Suslichera redina
 thaz zelic er allaz thanana.

35. *Recessere non est id prolixae (opus) revera,
 lege tibi ipse id recte ihibic.*
*Viginti psalmos numerata tibi,
 (hoc crede mihi)*
(Si tu etiam sic promissus es,)
 40. *a principio psalterii,
 Jam facio te certiorum,
 qui postea primus est.*
*Non est ulla mora,
 ibi invenies revera.*
 45. *Tu invenies psalmum hunc psalmum
 de his ipsi rebus,
 Hac ratione
 hac recenset ille omnia ex serie.*

M R S T I C E.

CAP. XXIX.

Bizeinot thifu ¹ dunicha
 racha diurlicha.
 Giuuares uuis giuuisfo,
 harto ² limphit iz so.
³ Bizeinot thiur ira redina
 thie selbun ⁴ Christen thegana.
 Sint sie alang io zi gaste,
 ioh harto salmuete.
 Sie sint al einmuete
 zi allemo anaguete.
 Joh sint io mit ebine,
 mit minnu al ⁵ untaruuebane.
 Uuolt er sie gisamanon
 mit filu kleinen sadomon.
 Er selbo sie biruachit,
 bithiu ⁶ n'ist ar uuilht ⁷ giduazht.
⁸ Ouh ⁹ sih tharzua ni nahit,
 uuilht thes ist ginait,
 Ungimaches muetes,
 noh uuilht thes ist giduazht.
 Giloubent sie io rehtes
 in lichamon Christes.
 In sina mennisgi,
¹⁰ mit thiur thekent sie 'nan umbi.

Thie

Designat hac tunica
 rem pretiosam.
 Revera scias certo,
 valde congruit ita.
 5. *Designat hac illorum narratio
 ipsos Christi discipulos.
 Hi sunt integri ad bonam,
 Et valde firmi animi.*
*Sunt omnes unanimis
 ad quaevis optima.*
 10. *Atque sunt cum aequanimitate,
 Cum charitate omnes (inter sese) contexti.*
*Vultit ipse eos conjungere
 multis subtilibus filis.*
 15. *It ipse eos confecti,
 propterea non est hic quicquam confectum,
 Et se ad hoc (huc) non approximat
 quicquam ejus, quod est netum,*
*Perturbati animi,
 nec quicquam quod est confectum.*
 20. *Credunt illi recte
 in corpus Christi.*
*In Eius Humanitatem,
 per hanc tegunt illi ipsam circum (complexum)*

illi

13) Verf. 31. pro: n'ist pone: ist, ex Viod. MSC. & verte:

Id recessere longum esset certe. Scherz.

14) Verf. 36. Cod. Viod. dir.

15) Verf. 37. Margo Cod. Viod.

Differunt sibi visumata mea.

16) Verf. cod. zeli dir. Cod. Viod.

17) Verf. 38. da. Cod. Viod.

18) Verf. 42. Psalmus XXI. ex Septuaginta Interpretibus & Vulgata hic intenditur, qui alias in Hebraeo est XXII. Schlier.

19) Verf. 44. Cod. Viod. da.

20) Verf. 46. Cod. Viod. dungen.

CAP. XXIX.

1) Verf. 1. Cod. Viod. dunicha.

2) Verf. 4. Cod. Viod. limphit.

3) Verf. 5. mallem reddere: Designat hac ipse (tuus) ratio seu conditio.

4) Verf. 6. Christes. Uterque Cod.

5) Verf. 12. Cod. Vat. untaruuebane.

6) Verf. 16. n'ist thar. Schlier. confentit Cod. Caxlar.

7) Verf. 16. Uterque Cod. giduazht. Celeb. Stadenius io Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 649. hoc ita reddit, & bene quidem: da ist nichts das filzig sey, derivat hanc vocem a daachan, giduachan, constipare, comprimere, deplere. Scherz.

8) Verf. 17. Freherus lege: Ouh si tharaz am mahit, siue future, obus nat. Quam interpretationem recipere, nisi oblatet vocula si, sit, pro: est & io fere. f. sequitur deum id verbi, ginait, futura. Schlier.

9) Verf. 17. & 3. seqq. idem Dn. Stadenius ibidem sic optime interpretatur: Und er kennt nichts dazze das genöbet sey, und ungemaches mathe, nicht zusehens gedrucker. Scherz.

10) Verf. 24. Aptus:

Hac circumtegent ipsam. Scherz.

11) Verf.

Thie Gotes drut thegana,
thaz sint thie Iconun ¹¹ faduma.
Mit in ist io mit ebinu
thiu ¹² dunicha giuuebinu.
Thiu dunicha thiu gusta,
bithiu ther loz suanta,
¹³ Thaz sia lang mit giuuarti
gihaltinu uuurti.
Theiz uuari so gisprochan,
¹⁴ ni uuurt uuith firbrochan.
Thaz iro ¹⁵ nih ein ni uuari,
thaz uuith ira firzari.
¹⁷ Joh sie thes gizami,
thaz sia einlicher nami.
¹⁸ Thes uuurti ouh thar gislizan,
ni uuurti uuith ¹⁹ firslizan.
Uuas ²⁰ si nu thero uuorto
unuuirdig filu harto?
Thaz iaman thaz thar firbrachi,
thaz uuith ira firbrachi.
Uuanta sia span scono
karitas ²¹ in frono.
Sie thia faduma alle gab,
ioh sia felba giuueab.
Giuuiffo, so ih thir zellu,
thiu uuerk bihiht si ellu.
Si iz allaz Gote ²² reifor,
ioh sinen lo gizeigot.
Ni ²³ uuanne theih thir gelbo,
thia thunichun span si felbo.
Selbo uuab si ²⁴ Christu thaz,
bithiu ist iz allaz so alangaz.
Joh si iz allaz gimaz,
so kriftes lichamen faz.
Scono si iz gifuagta,
so Druhtin selbo suantha.
²⁵ Si scaffota sia so io iz zam,
ioh so siu bezist biquam.
Mit filu kleinen ²⁶ fadumon,
ioh unginaten redinon,
Kleiner garno.
thaz deta si Krifte gerno.

25. *illi Dei fideles ministri
sunt illa pulchra fila:
His est utique ex aquo
tunica contexta.
Tunica illa bona,
de qua fori decidit,
ut dia cum dignitate
asservata esset,
ut hoc esset ita conuentum,
nec quicquam contraventum.
35. Quod eorum ne unicus esset,
qui quicquam ejus dirumperet.
Atque (quod) in eo conuenerint,
ut eam unicus caperet.
Huius erat quoque hic studium
ne quid corrumpeteretur (scinderetur)
40. Erantne illa his uerbis
indigna multum ualde?
Ut omnis hoc diceret,
ne quid ejus dilaceretur.
45. Namque eam nebat pulchre
charitas eis sancta.
Hec fila omnia dabit,
atque ipsa illa texebat.
Certe prout tibi dico.
50. hoc opus procurat illa omne.
Hac id omne Deo adducit,
et seis exhibet.
Ne credas quod ego tibi mentiar,
hanc tunicam neuit ipsa.
55. Ipsa texuit eam Christo,
ideo est id omne ita integrum.
Et illa id omne metiebat,
sic ut Christi corpori sederet, i. e. recte
adaptatum.
60. Pulchre illa id accommodabat,
ut Dominus ipse querebat.
Illa confecit eam sicut decebat,
et ut quamoptime congrueret.
Adulteris subtilibus fili,
et inconstanti arte,
65. Subtilis filii,
hoc fecit illa Christo habens.*

Uuas

Erat

11) Verf. 26. *faduma*. Cod. Casl.12) Verf. 28. Cod. Casl. *tunica*.13) Verf. 31. Corrige textum ex MSC. Casl. ita: *thaz si alang*; & verte: ut integra, non frissa. Scherz.14) Verf. 34. *ni uuurti uuith*. Uterque Cod.15) Verf. 34. melius transfer: ne illa ratione rampere-
tur. Scherz.16) Verf. 37. ex: *mit ein*, fac: *subis*, nullus; ita in
Cod. Vind.

17) Verf. 37. reddo:

Et illos deceret i. e. illis placeret. Scherz.

18) Verf. 39. reddo:

Hae etiam allaberetur. Scherz.

19) Verf. 40. *frislizan*. Cod. Vind.20) Verf. 41. lege ex Cod. Casl. *seu*, quod idem vi-
detur esse ac: *sint*, quod ecce: significat. vid.
Verf. Tatum. c. 16. §. 1. vertendus autem est hic
& sequentes tres versos hunc in modum:Erat ecce (illa tunica) verba
non mereri ualde (illa) dura,
Quibus quis (illa sc.) hoc ibi diceret,
quod aliquid ejus debeat rompi.Mens videtur Auctoris haec esse, quod tunica il-
la nullo vitio id meruerit, ut statueretur illam ef-
se sciendam. Scherz.21) Verf. 46. *in freno*, mallem redditum: *in sanctita-
te*. Conf. Notam ad Pref. ad Lud. R. §. 118.22) Verf. 51. Judicent Eruditi, annon hoc reijet lucem
accipiat ex Gloss. Boethii. ubi: *Reijet*, modus;
ut mens sit, quod Charitas ad firmitatem telam
modis illam constringat, ubi necessitas id requi-
rit. Scherz.23) Verf. 55. ex utroque Codice lege: *Ni saue*, non
existim, noli credere, versus hic integer supra
occurrit 1, 21, 127. Scherz.24) Verf. 55. *Christe* ex utroque Codice.25) Verf. 61. *giseffota* ex utroque MSC.26) Verf. 63. *fadumon*, Cod. Casl.

Uuas giugeban ubar al,
 27 so man eingen skal.
 28 Si fih si iz io ginchio,
 thrato liublichio,
 29 Giuaralicho in thrati
 thaz feltana giuati,
 Thaz thar uuiht ni rometi,
 so er fih iz analegiti,
 30 Biquami zioro ana uauank,
 thaz selba frono 31 gifang.
 Joh thar so fo iz zami,
 uuiht fulteres ni uuari.
 Thaz fih zi thi u giarti,
 thia krites 32 lib biruati.
 Biquami ouh scono ubaral,
 so sadum zi andremo skal.
 33 Sih untar in ruartin,
 zifamane gifuagtin.
 Selbo si thaz uuohta,
 tho si 34 Christus scolta,
 Thaz si in thera nahi
 selbo iz al 35 bihihi,
 Teiz uuari in ala lichi
 thera sinera lichi.
 Uuiht ni 36 misliulli,
 sid si sia selbo 37 spunni.
 Thaz nieman thar ni riah,
 sid si sia selbo scuafti,
 38 Thaz uuiht thar misliulli,
 thes lichamen folli.
 39 Suntar selb si in gahi
 kristan anafahi.
 Joh selbon scououci ana uauank,
 tho simo scuaft thaz gifangk.
 Karitas thi u guata
 si selbo iz sus gifuagta.
 Si noh hiutu ana uauank
 uuibit krite fin gifank.
 N'ist uuiht so redihastes,
 drof ni zuuoluo thu thes,

*Erat contexta per totum,
 sicut unquam potest (fieri.)*
 70. *Procuravit illud accommode,
 valde iucunde,
 Reuera in serio
 hoc rarum indumentum,
 Quod tunc nihil quicquam deficeret (aut jesso
 laxius esset.)*
 75. *quoniam id sibi applicaret,
 Congruum pulchre sine defectu
 illud ipsum venerandum vestimentum.
 Et cum ita congruum esset,
 nec quicquam sordidi inesset.*
 80. *Quod ideo quaereret,
 quae Christi corpus tangeret.
 Congrueret etiam pulchre,
 sicut filium ad alterum debet:
 Se invicem tangerent,
 consensum conferta.*
 85. *Ipsa hoc voluit,
 cum Christo deberet.
 Ut in propinquo
 ipsa id omne procuraret.*
 90. *Ut esset undique congruum
 suo corpori.
 Nequid minus reticendum,
 igitur cum ipsa uerit.*
 95. *Ut nemo postea clamaret,
 (postquam ipsa cum concinueret.)
 Quod aliquid ibi intectum (sit)
 de corporis integro.
 Sed ipsa cum statim
 Christum agnouerit.*
 100. *Et ipsum intuitu sine intervallo,
 quoniam ea ipsi interficeret hoc indumentum.
 Caritas haec bona
 ipsa id ita contextit.
 Hac adhuc hodie sine dubio
 textit Christo suum indumentum.*
 105. *Nihil quicquam tam est rationale,
 (de hoc ne dubites tu)*
 Laz

Sine

27) Verf. 68. dubito an hac interpretatio bene sit habenda. Forte ita melius:

Ut anigenito (filio) fieri debet. Scherz.

28) Verf. 69. corruptio hic latet. Forte legendum: *Sati, enlegen, anziehen.* 7. 74. vel potius: *Esjab* 8, ut 7. 90. & 91. Schürer. Ex utroque MSC. hac posterior Lectio firmatur. Scherz.

29) Verf. 70. reddo: *Prudenter, circumspice admodum.* Vid. Notam meam ad III, 16, 44. Scherz.

30) Verf. 75. reddo: *Concineret pulchre reuera.* Scherz.

31) Verf. 76. Cod. Caelor. *gifank.*

32) Verf. 80. Uterque Cod. habet: *lib;* verto ita: *Ut Christi corpus tangeret.* Scherz.

33) Verf. 83. transfero:

(Et) ut se invicem tangerent sc. Corpus Christi & tunica.

Et sibi mutuo jangerentur. Scherz.

34) Verf. 86. Uterque Codex: *Christe, reddo hunc vertum: illi illa Christo debebat sc. ficere.*

37) Verf. 88. *Esjab* hic aptius redditur per: *inspicere.* Scherz.

36) Verf. 91. forte ab *heien*, *misliheien*, displicere, gehelen, complacere? Imo ab *Hallen*, *Hülle*, tegere; tegumentum hodieque *Hülle*, *Hülle* und

Fülle, *omitus & vultus.* *Misliheien*, reterege, non plane tegere. Schürer. Non placet Schüreri conjectura, cum verbum *misliheien* nullibi occurrat; & praeterea ex hoc & seq. 9. 95. appareat hic agi de coarctatione hujus tunicae cono corpore Christi; Unde credo *misliheien* potius esse a *misliheien*, quod denotat: *disponere, discrepare*, (unde hodierna vox: *Misliheien*, dissidium) & supra legebatur III, 12, 40. itaque verto: ut nihil discreparet i. e. quoad omnia Corpori Christi congruum & ecommodatam esset. Scherz.

37) Verf. 92. hic: *spunni* ad evitandam inelationem reddo: *conficit.* Scherz.

38) Verf. 95. & seq. ite verto:

Quod aliquid (io hac tunica) differenteret Corporis plenitudini, perfectioni. Scherz.

39) Verf. 97. & seq. sic transfero:

Sed illa (Caritas) ipsa prout Christum respicit; in illum oculos semper bexit.

Et ipsum spectandi indefinenter, cum illa ipsi conficeret hoc indumentum. Scherz.

Laz thir queman iz in muar,
fo thaz karitas giduat.
Si ⁴⁰ liuzie iz al thanana uz,
zi themo Druhtines hus.
⁴¹ Sus ⁴² al zit io uuanne
simbolon tharinne.
Sumenes farent thanana
thio iro suester zua.
⁴³ Auur thifu in min uuar
⁴⁴ ist emmizigen io thar.

1. 110.

u. Cor. 23, 1. 2 p.
Tiden & Son.

115

Sine tibi venire id in mentem,
quod id Caritas efficiat.
Et emittit omne exinde
ad Domini domum.
Sic omni tempore
affidine inibi.
Aliquando ibant exinde
ille ejus forores due:
Sed hac per manū fidem
est peruenio ibi.

De Irrisione Sacerdotum ' & Prætereuntium.

Matth. 27.

САР. XXX.

Si fuurun thrangonti
 umbi 'nan tho thie liuti.
 Interetuc 'nan : herton
 mit iro sketuuroton.
 Thar stuanton tho ginuage,
 inti habercun 'nan zi huahe,
 ' Zi biimere harto
 mit iro selben uorto. Peemmeren
 phenereren
 vemen opien
 Alle thie thar uuaron,
 ioh ouh thar * fursuarun,
 ' Zumtun thia gimacha
 lines selbes racha.
 Sie wuegint iro houbit,
 ioh sprachun ubilo thar mit.
 Sprachun tho zi noti
 ' thaz iro heizmuati: Vah! qui
 uueghen
 Uuola ' uueug ' zi zorne
 bihiatz lih thar io uuanne,
 Thaz moht er thaz gifizan,
 ' thaz Gotes hus zi slizan,
 Joh thaz er moht auar thar,
 iz cino irzimboron far:
 Joh dati thilo sin guati,
 theiz thriten dages stuanti.

Peristomarii autem blaf-
phemaverunt eum, mo-
ventes capita.

10.

If.

Vah. qui destruit
temulum.

30.

5

I Verant presentes
circa ipsam tunc homines.
Dehongsilant Eam vnde
suis contumelijs verbis.
Ibi steterant affixum,
Et habuerunt ipsam pro ludibrio,
In contumelias valde
suis verbis.
Omnes qui ibi fuerant,
Et quoque ibi preterierant,
Blasphemabant scilicet
(Et) ipsius causam.
Moverant sua capita,
Et maledixerant eo ipso.
Dixerant tunc avide
suum favorem:
Vab! miser per tram
jactavit se hic aliquando,
Quod possit hoc operari,
Dei edes ad deservendum,
Et quod possit iterum ibi
solum restaurare illico,
Atque (et) faceret ipsa sua bonitas,
At id tertia die flaret.

For a

40) Verf. 109. Annon *lazit*, idem est ac: *laezet*, forte dividit? Sane in priori cap. 7. 13. est *laez*, fortes; & in hoc ipso cap. 7. 30. est *laez*, fors. Quæ vox etiam legitur in Tatiano cap. 162. §. 5. & c. 209. §. 19. in Glosfis Ker. est: *hærlæzæz*, fortitudo. Verbo *Tatiani*, dum de hac fortione de tunica Christi c. 207. §. 3. loquitur, usurpat vocem: *laezet*, pro: *fortissimè*. Unde fidenter verbum hunc & sequ. ita exprimo:

41) Verfm. pro : *Sus al zit*, pone ex utroque Cod.
fi is alla zit, & verte :

42) Verf. od. *nicht* jeunahme, *semper* aliquando; est Germanismus. *Hodie*: immer hißweilen, je zuhan. Schilfer.

42) Verf. ut. Vind. Cod. *after*

44) Verf. 116. redde:

Est perpetuus error (omnino) ibi. Scherz.

Ad CAP. XXX.

1) Rubr. post: *Sacerdotum* 8⁹, uterque Codex habet:

2) Verf. 3. *bertow*, est: mutais vicibus. Quod supra iam monui. Scherz.

2) Verf. 7. Aptus:

in confusissimis valde. Scherr.

4) Verf. 10. lege ex MSC. nostris: *ferisacra*.

5) Verf. u. B. seq. transfer:

ira fervebant (contra ipsum) et condi-
tionem
cassa eius (Christi) Schöerz.

eodem sensu dicitur III, 23, no. *this gimacha* *finer folkes sache*. Scherz.

63 Verf. 16. Aptius:

Jackie Jean Forever. Scherz.

2) Verf. n. Cod. nungue habet: (Isals ruzing.

8) Verf. cod. di zorne, mallem reddere: ad iram, ad indignationem, i. e. indignantibus nobis. Scđent.

9) Verf. 20. Clarus:

Ut Tempus destruat.

Pr

69) Verf:

- Se nu hanget er thar,
noh ni mag ni uedar far,
10 Thes hufes bidihan,
noh hera nidar ftigan.
11 Su helf er imo felben
ufan themo galgen,
In fcanu theffes dothes,
12 thaz uuizi manot inan thes.
Oba thu fis Gotes Sun,
ftig nu nidar herafun;
Theffelben ouh gitzizes,
thih lofest theffes 13 uuiizes.
14 Thieffelbun Euuarton
hontun 'nan mit uuorton.
Scultun 'nan zi flize
15 an themo felben uuiize.
Thio 16 armilichan uuizi
imo darun 17 io uuizi.
S'ez allaz frambrahtun,
fo uuas f'ies tho 18 gidahtun.
In gegin imo uuas thar
flu manag 19 laftar.
Thaz celtan liezun fe allaz fram,
thaz in zi muate tho biquam.
20 Ja heile er, quadun, liuti
mit lines felbes dati.
21 Nu ni mag biuuerban
thaz fih gihcile felban.
22 Dua noh hiucu unfih uuis
oba 23 thu unfer kuning fis.
24 So ftig nidar hera in uuar,
uuir gilouben 25 thir far,
26 Stig fon 27 themo boume,
thaz man thir giloube.
28 Intragili thih thanana,
uuir 29 uuerthen thine thegana.
25. *Ecce! nunc pendet iste hic,
atque potest nestrum fane,
Neque domum (Templum) apprehendere,
neque huc descendere.
Sic iuret se ipsum
in hoc patibulo,
In ignominia huius mortis,
tormentum monet ipsum de hoc.
Si tu es Dei filius,
descende nunc deorsum huc;
Hoc etiam flude (age)
te liberet hac cruce.
Ipsi Sacerdotes (Legisperiti)
contumeliosus ipsum affecterant verbis.
Reprobenderant ipsum vehementer
in ipsa cruce.
Horribila hac tormenta
Ipsi fecerant atque dolores.
Isti omnia protulerant,
quicquid tunc cogitarant.
Adversus ipsum fuit hic
multum varium crimen.
Calumnias emiserant omnes,
que illis in mentem venerant.
Scilicet sonavit is, dixerunt, homines
fuit ipius operis.
Nunc non valet operari,
ut sese sauet ipsum.
Ecce adhuc bodie nos certiores,
an tu noster Rex sis.
Si descenderis huc deorsum reuera,
nos credemus tibi statim.
Descende de hac arbore,
ut tibi credatur.
Refuge te abinde,
sumus tui discipuli.*

11 Ja

Imo

10) Vers. 27. lege ex Cod. Cæsar. *thes hufes anibt bi-*
dihan; quod verito; *templi aliquid perficere*, ex-
trudere. *bidihan* arbitror esse *bidan*, *dibun*, quod
be *thihan*, *thiden*, scribitur & ornatiliter, idem
est ac: *crepere*, *proficere*, *gedeyen*; interdu
autem aliove potest pro: *incrementum dare*,
perficere; qua ratione usurpatur intibit supra I,
1, 66. pro: *proficere*; in vers. Tat. c. 199. §. II.
est: *intibit* pro latino: *proficere*, aliove sumto.
Scherz.

11) Vers. 29. lege ex utroque Cod. *nu helf er*. Nunt
opem ferat. Scherz.

12) Vers. 32. *thaz uuizi*, redderem: *Pana hac*, sup-
plicium hoc. Scherz.

13) Vers. 36. hic iterum *uuiize* mallem vertere per:
Pana, supplicium. Scherz.

14) Vers. 37. Cod. Cæsar. *thiofelben*.

15) Vers. 40. Uterque Cod. *in themo*: *redde*: *in ipso*
supplicio i. e. eodem tempore, quo supplicium
crucis experiebatur. Scherz.

16) Vers. 41. Uterque Cod. *armilichan uuizi*.

17) Vers. 43. Frebrerus: *ita legendum: imo datus ite-*
miz, opprobrium. Schlier. Cod. Vind. *uuiiz-*
zi. Vat. *u uuiiz*. Francis est *opprobrium*.
Quod sexcentis exemplis aditui posset. Gl. Ka-
ronis: *uuiiz*, opprobrium, *uuiizze*, obprobria.
Conf. Palchen. ad Tatian. p. 294. ubi tamen cor-

rapture Flacii textum secutus, hunc & autec-
dentem versum ita exhibet:

Ha indigna exprobrationes
ipsi agere faciebant.

Ast vox *uuiizze* (de qua ille ibidem ex professo
agit, & quam ostendit, destitutus MSC. Otridi,
in altero hic versu latere) movet me, ut aliam
substantiam verbiorem, illa forte meliorem; hanc
scilicet:

Impia ha mentes i. e. impii hi homines
ipsi fecerant opprobria, seu opprobria
ipsum ocerarunt.

supra III, 20, & *Armalichan uuiizi* eodem sensu
legitur. de v. *Armalichan* egi in Nota ad IV, 16,
48. Scherz.

18) Vers. 44. Cod. Vat. *githabun*; est Vindob. Flacio
contentit; que Lelio etiam probanda videtur.
Scherz.

19) Vers. 46. *reddo: Admodum multa calumnia. La-*
star & maleficium & objectionem malefici denotat.
Hinc *lafter*, Calumniatores, quos Notk. Pül.
XXXVIII, 3. appellat: *lafterar, lafterar*, calumnia-
tor, est in vers. Iudovi p. m. 260. hodie dicius:
lafterer. Scherz.

20) Vers. 54. Cod. Cæsar. *da*.

21) Vers. 56. Cod. Cæsar. *da*.

22) Vers. 57. idem Cod. *deno*.

23) Vers. 59. *inagili diib*. Cod. Cæsar.

24) Vers. 60. idem Cod. *uerden*.

25) Vers.

„ Ja firah er sih in Got,
 „ ^{Confidit in Deum.} firim er in, nu ist es not.
 „ Thaz schet ir hiar nu alle,
 „ nu helf er'mo ob er uuolle.
 „ Nist thiz alles ^{65.} uuanana,
 „ ni si fines selbes redina,
 „ Thaz det er selbo mari,
 „ er Gotes Sun uuari.
 Thaz uuas nu iamarichaz ¹³ thing,
 thaz ¹⁰ folk thaz ¹⁰ stuand thar umbi
 ring, ^{70.}
 Ni uuaru in then liutin
 thie sulih riuuetin.

Imo confidit in Deum,
 defendat is eum, nunc est id necesse,
 Hoc videtur hic nunc omnes,
 iam auxiliatur ei, si velit.
 Nec est hoc omne scilicet,
 sed sui ipsius verba,
 Hoc enim fecit ipse publicum,
 (quod) ipse Dei Filius esset.
 Hac fuit iam miserabilis res,
 populus stetit hic per circulum,
 Nec fuerunt inter homines hos
 qui de hoc condolerent.

Id ipsum ' & latrones fecerunt. Luc. 23.

CAP. XXXI.

THero ² sechoro, ih sagen thir, ein,
 uuanta er hangeta untar zuocin,
 Deta imo, so man uuizzi, ¹⁰
 thia selbun ituuizzi.
 Oba thu Christ, quad er, bist,
 hilf thir, ⁴ nu thir thurist.
 Joh dua thar ⁷ thino guati,
 hilf uns ouh hiar in not. ^{Responsu alter,}
 Gab antuuurti ther ander, ^{Incorpari eum.}
 „ ther firstuant sih silu mer. ^{10.}
 Rafft er 'nan harto
 thero ⁷ dufarichun uuorto.
 „ Uuazamo manno ² thu nu bist,
 „ thaz ⁹ thu tho Got ni forahit.
 „ Ja ¹⁰ thultist thu zi noti
 „ thio selbun arabeci. ^{15.}
 „ Unfu uuerc zi uare ^{Nam digna sibi}
 „ thi u gaganent uns hiare. ^{recipimus.}
 „ Joh ruarent nu in ¹¹ thrati
 „ thio unfu ¹¹ missidati, ^{20.}
 „ Thaz uuir ofto uuorahtun,
 „ ioh ¹¹ fuslieher ni forahitun.
 „ Leidor ih inti ¹¹ thu
 „ thaz selba thulten uuir nu.
 „ Ni

L Atromen, dico tibi, unus
 (namque suspensus ille inter duos)
 Affecit eum, ut hoc scilicet,
 fidem contemnit,
 Si tu Christus, dixit, es,
 opitulare tibi, nunc tibi opus est.
 Et praesta hic tuam donitatem,
 opitulare nobis quoque hic in necessitate.
 Dedit responsum alter,
 qui intellexit multo magis.
 Reprehendit istum valde
 (ob) diabolica verba:
 Qualis homo tu nunc es,
 quod Deum non metuis?
 Et toleras patienter
 has molestias.
 Nostra facta reuera
 obuiant nobis hic.
 Et tangunt nunc vehementer,
 nostra facinora,
 Quae sepe patravimus,
 & talia non metuimus.
 Porro ego & tu
 hanc patimur nos nunc.

Non

31) Verf. 6a. Utrunque MSC. exhibet: *seim er imo.*
 32) Verf. 6f. *uuanana* non denotat *filium*. Mihi videtur, cum, ut supra monui, vox: *alter* interdum: *aliud* significet, hunc textum ita esse exprimendum;

Nec est hoc (quod id ei obijciamus) aliunde, nisi ex ipsius verbis, seu assertionibus.
 Scherz.

37) Verf. 67. Margo Codicis utriusque:
Dixit, quia Dei filius sum.

38) Verf. 69. Cod. Vind. *ding.*
 39) Verf. 70. Uterque Cod. *folc.*
 30) Verf. eod. Cod. Vind. *stunt.*

Ad CAP. XXXI.

1) Io Rubr. uterque Codex post: *ipsum habet: autem.*
 2) Verf. 1. Uterque Cod. *fiachero.*
 3) Verf. 2. Uterque Cod. *suunt er.*

4) Verf. 6. lege: *thursi ist.* Schilter. Cod. Vind.
 Na dir *thursi ist.* Vat. nu thir *thursi ist.*

5) Verf. 7. *thina.* Cod. Cxlar.

6) Verf. 10. Aptius:
Qui plus intelligentia habebat. Scherz.

7) Verf. 12. An legendum: *disfaldien?* Schilter. MSS.
 habent *dusarichum*, quod abiturus denotare verba
 dura; id quod patet ex II, 12, 38. Scherz.

8) Verf. 13. Cod. Cxlar. *da.*

9) Verf. 14. Cod. Vind. *thaz di doh got ni forabist.*
 Cod. Vat. *thaz thob got ni forabist.*

10) Verf. 15. Codicis Cxlar. *deltist.*

11) Verf. 19. Cod. Cxlar. *drati.*

12) Verf. 20. Cod. Cxlar. *missidati.*

13) Verf. 22. Cod. Cxlar. *suib er*; verto ita:

Et talia prius (olim) non metuimus. Scherz.

14) Verf. 23. *Leidor* reddendum est: *Hem! iustificiter.* Conf. II, 6, 73. & 92. Scherz. Ceterum uterque Cod. *ind.*

15) Verf. eod. Cod. Cxlar. *da.*

16) Verf.

- „Ni habet therer ander ¹⁶ uuort. ^{Hic amem quid facit.} 25. Non perpetravit alter (quicquam) nisi bonum simpliciter.
 „ni si guat einfolt.
 „Er uwas io gimuati Fuit certe benignus
 „ubar alle these liuti. super omnes bonos homines.
 „Er deta io guat ¹⁷ uuergin, ille fecit bona facinora
 „in thorfon ioh in burgin. 30. in pagis & in oppidis.
 „Gommant ioh uuiwe, Viris & mulieribus,
 „unz er uwas hiar in libe. dum fuit hic in vita.
 „Nert er tho, so er mohta, Emisit hic uti poterit,
 „fines selbes trahta, suas cogitationes,
 „Bi ¹⁹ thero lido mahtin, 35. Pro his membrorum viribus;
 „ioh gruazta ouh unfan ²⁰ Druhtin; atque compellat quosque nostrum Dominum.
 „Gihugi mit eragrechtin ^{Memento mei Domine.}
 „thines ²¹ skaltes, ²² Druhtin, Memento cum gratia
 „Joh laz thaz lib minaz tui servi, Domine,
 „in fconl richi thlnaz. 40. Atque admittite animam meam
 „in pulchrum regnum tuum.
 „Sar thu sis Druhtin thare, Quem fueris Domine ibi,
 „gihugi mino ouh thare. memento mei etiam ibi.
 „Joh thanne ouh thu githenkes Et tunc etiam memineris
 „thes thines armen skaltes. tui miseri servi.
 „Ih duan, quad Christus, so ²⁴ thu quist. 45. Ego faciam, dixit Christus, sicut ais,
 „thoh thu es uuiridig ni sif. et si tu dignus non es.
 „Bist ²⁷ hiutu thu zi uware Eris hodie tu revera
 „mit mir saman ²⁸ thare. mecum final ibi.
 „Boton quemment mine thir, Nuncii mei venient tibi,
 „thie thih leitent zi mir. 50. qui te ducent ad me.
 „Mines selben ²⁹ uuiif, Accomet modo,
 „in thaz ³⁰ fcona Paradisi. In pulchrum Paradisum.
 Thia ginada ouh Druhtin ^{Petalo Anthelm ad Christum.}
 „duz in mir mir mahtin, Hanc gratiam iudem, Domine,
 Thia ³¹ thu in thina guati fac in me cum potentia (efficaciter)
 „themo ³² fcahare dati. 55. Quam Tu in tua bonitate
 „Ih bin ³³ Druhtin, ana uuan ficario fecisti.
 „filu harto firdan. Ego sum, Domine, sine dubio
 „Ih habe n'nan giazforot, multum valde perditus.
 „ioh suntono ubarkoborot. Neutiquam ipsum estimavi,
 „Minero missodato & peccata carnalium.
 „ist ungimezzon thrato. Meorum malefactorum
 „Ginada thin in uuara est immense nimium.
 „ist harto filu mera. (At) gratia tua revera
 „est valde multum maior.

Thiu

Hac

- 16) Verf. 27. lege: *uerbt*, Schiltes.
 17) Verf. 29. Cum *uergin* idem sit ac nostrum: *irgend*, alicubi, quod patet ex plurimis antiquorum Teutonum, isoprimita Otfridi ceteri locis, non arbitror, hunc versum ita esse exprimendum; reddo potius: *ille fecit bonum i. e. beneficia exhibuit, alicubi*, nempe. Schera.
 18) Verf. 32. Cod. Vat. *kerter tho*. Cod. Celsr. *kerter do*. Unde transiero: *Verit hic, quantum potuit*, Scherz.
 19) Verf. 33. Cod. Vind. *deru*.
 20) Verf. 36. uterque Cod. *Trubtia*.
 21) Verf. 37. reddo: *memento cum Majestate i. e. io Majestate, io Regno tuo*. Scherz.
 22) Verf. 38. Cod. Celsr. *skaltes*.
 23) Verf. eod. uterque Cod. *Trubtia*.
 24) Verf. 41. *Sar* verterim, quamprimum. Scherz.
 25) Verf. 45. Cod. Celsr. *da*, quod idem habet hic Cod. f. 46. & 47.
 26) Verf. 47. Margo Cod. Celsr. *eris*:
Hodie mecum eris in Paradiso.
 27) Verf. eod. Cod. Vind. *biadu*.
 28) Verf. 48. Cod. Celsr. *dare*. Uti f. 50. est *dir*.
 29) Verf. 51. *uuiif* videtur esse *amifon*, invisere; quod & ipsum cum Genitivo constructum multis in locis Nostris invenitur. vid. I, 21, n. & III, 3, 40. & III, 13, 14. Unde hunc versum cum seq. ita interpretor:
Me ipsum invises in pulcro Paradiso. Scherz.
 30) Verf. 52. Cod. Celsr. *fconl*.
 31) Verf. 53. Cod. Vind. *da*.
 32) Verf. 56. Cod. Vind. *fcahare*.
 33) Verf. 57. Uterque Cod. *Trubtia*.
 24) Verf. 59. textus ex MSC. ita est restituendus:
ich habes iuan. Verteodus autem est hic cum seq. versu hac ratione:
Ego illum (Latronem) repetii & peccati oblitus s. in me.
 Mens est, quod Otfridi peccati sunt io se quasi rediviuum literit Latroem, ejusque perionam delinquendo ioduierit. De v. giazaret vid. Notam meam ad I, 9, 21. ubi expositionem hujus loci attulimus, io effictu quidem hunc continentem, sed verbum tamen diversim. Ea autem, quam hic silitimus, praefereoda illi videtur. Scherz.

31) Verf.

Thiu uuola iz allaz ubar mag,
 " so sih ofto sein uuag,
 Mih scaden si io intfuarta,
 thes ih ofto fualta.
 Dua, Druhtin, nu in feste
 era furdir mir ni breste.
 " Zi uuorolti io ginado min, 1. Tim. 4. 1.
 theih si emmiziger skalk thin.

65. *Hec certe id omne superat,
 quotiescunque id contigerit,
 Me damno ea exemit (eripuit)
 quod ego saepe sensi.
 Ecce, Domine, nunc in firmo,
 coronis deinceps mihi ne deficiat.
 In mundo (seculo) gratiare mei,
 ut ego sim aeternus servus tuus.*

Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater
 Joann. 19.

CAP. XXXII.

Muater sin thie gusta
 thiz allaz scouuota.
 " Theso selbun quisti
 thio ruartun iro brusti.
 Rozagemo muate,
 loh uuard uns iz zi guate.
 Ni moht iz sin in ander,
 ni sia ruarti thaz fer.
 Sin drut ouh stuant thar ciner,
 mit thiarnuduamu reiner.
 Er giburica ouh tho thar,
 loh sah " imo thaz iamar,
 Thuruh thio sino guati
 tho in thera noti,
 Bifalah ther Sun guater
 themo fina muater,
 Thaz er sia zi imo nami,
 si drostolos ni uuari.
 In ira kindes uuehful
 sia biforgeti ubaral.
 Biforgeta er thia Muater
 thar fo hangenter.
 Uuir sin gibot ouh uuirken,
 inti bi unfa muater thenken.

Mater ejus illa bona
 hac omnia adspexit.
 Hi ipsi dolores
 tetigerunt ejus pedas,
 5. *Lulliosum animum:
 at scilicet hoc nobis in bonum.
 Non potuit hoc fieri aliter,
 quin eam tangeret dolor hic.
 Ipsius Fidelis etiam steris ibi aliquis,
 10. Virginitate purus.
 Advenerat Et ipse huc,
 Et adspexit ipsi hanc miseriam,
 Propter illam suam bonitatem
 tunc in illa necessitate,
 15. Commendavit Filius ille bonus
 hanc suam Matrem,
 Ut is eam ad se acciperet,
 ipsa sine solatio non esset.
 In sui Filii vicem
 20. Ipsam curaret per omnia.
 Curam gessit Ipse pro Matre
 hic sic suspensus.
 Nos ejus mandatum etiam operemur,
 Et pro nostra Matre (Ecclesia) cogitemus.*

Sol

35) Verf. 66. So fo ib. Cod. Vind.

36) Verf. eod. ita verto: *Quamvis saepe ad illa me movebam*, i. e. quamvis is saepe me maculavi, vid. supra IV, 1, 92. Scherz.

37) Verf. 71. ita expreso: *In Seculo (Seculorum i. e. in aeternum) miserrime mei.*

Unusquis pro Seculo, Seculus sumi certum est. Vid. supra Notam ad 1, 7, 11. Scherz.

Ad CAP. XXXII.

1) In rubr. post: *Mater* uterque Codex habet *ejus*.

2) Verf. 3. hunc & duos sequentes versus textui convenientius sic interpretor:

*Ha ipse calamitates
 tetigerunt ipsas pedas
 Mesto animo.*

i. e. ipsam mortis impleverunt. Scherz.

3) Verf. 12. imo, clarius reddo: *in ipso*, Christo. Scherz.

Sol obscuratus. Et tradidit Spiritum Iesus.
Matth. 27.

CAP. XXXIII.

SUnna irbale fih thrato
fulichero dato,
Ni liaz si fehan uuorolt thiot
thaz ira¹ fronisga lioht:
¹ Hincarguam in thrati
⁴ ther armalichun dati.
Ni uuolta² sun then³ o riuuon
thara⁴ z'in bifeouuon.
Int ni liaz si nuzzi
thaz fconaz annuzzi.
Ni liaz in feinan thuruh thaz
ira gifiuni blidaz,
Thes⁵ skines⁶ thih nu zelita
¹⁰ thes fih io uuorolt freuuita,
¹¹ Irzeh si in the zinoti
thrio dages ziti:
Thaz uuas in ala uuara
fon¹² sexu unz in nona.
Thaz fcolta in doh in uuar min
thes dages liohtofsta fin.
Thaz ira¹³ lioht beratha,
si garo iz in intuuorahtha:
Si gikert in harto thaz
in finfar egilichaz.
Uuanta fih gifangan,
ioh¹⁴ Druhtin ira irhangan,
Thenselbon ther fia uuorahtha,
ioh harto thaz irforahtha.
Riaf er tho filu fram,
fo nona zit tho biquam,
Joh gruahta ouh thlu fin¹⁵ flimma
fines fater minna:
„Druhtin min, Druhtin min,
„¹⁶ zui irgazi thu min.
„Sus garo mih irliazi,
„ioh fianton giliazi.
Sic 'nan ouh tho qualzun,
¹⁷ mit ezzichu drangtun,

Sol iratus uehementer
tali facinore,
Non permittebat videre mundi populos
suam illuſtrem lucem:
⁵ Obſeruabans actum
miferanda facinora:
Nolebat ſol hanc calamitatem
ibi apud ipſos inſpicere.
Ipſos nec permittebat ille ſui
pulchra facie,
¹⁰ Nec concedebat ipſis ſplendere propterea
ſuam uultum balarem.
Hunc ſplendorem, quoniam dixi,
quo mundus gaudet,
¹⁵ Subducebat ipſe ipſi de praſenti
tres diei horam:
Hoc eſt per omnia
a ſexta uſque in nonam.
Quod (tempus) debebat ipſi tamen reuera
diei lucidiſſimum eſſe. (in meridie)
Hanc ſuam lucem claram,
in penitus ipſis demerebat:
Et uertebat ipſi ualde illum
in tenebras horribiles:
²⁵ Namque uidebat (ſol) captum,
Et dominum ſuam ſuſpenſum,
Illum qui ipſum creauerat,
Et ualde de hoc obſcurum.
Clamabat ille tunc ualde procul
cum nona hora ueniſſet,
³⁰ Et alloquebatur eius uox
ſui Patris amorem:
Domine mi, Domine mi,
quare oblitus es mei?
³⁵ Sic penetras me dereliquiſti,
Et hoſtibus permiſiſti?
Ipſi Ipſum quogue tormentarentur,
actis potantes,

Mit

(Et)

Ad CAP. XXXIII.

- 1) Verſ. 2. Cod. Uterque: *Sulichero*.
- 2) Verſ. 4. *fronisga*, mallem uertere: *pulchram*. Conf. IV, 4, 20.
- 3) Verſ. 5. *ſic* expriſio:
Obſeruabat ualde ad impia facta. Scherz.
- 4) Verſ. 6. Codex Vindob. *thera*.
- 5) Verſ. 7. *Si in then*, habet uterque Cod.
- 6) Verſ. eod. *rimen*. Cod. Vind.
- 7) Verſ. 8. *z'ie*, Cod. Vind. uerto:
Non ualebat ille in hac laſtu ad boni (ſcileretum) reſpicere. Scherz.
- 8) Verſ. 13. Freherus: pro: *skimen* lege: *skimer*. Ego uero: *skimer*. Schilzer. *Skimen* uel *skimem* reuendendum eſt: Cod. Vind. *scimen*. Cod. Vat.

- 9) Verſ. eod. Cod. Vind. *thi io*.
- 10) Verſ. 14. reddo:
Quo mundus ſemper gauisus eſt.
- 11) Verſ. 15. uerte:
Subtrahit ipſi ideo uehementer.
- 12) Verſ. 18. Uterque Codex: *Sexta*.
- 13) Verſ. 21. *Liht*. Cod. Vind.
- 14) Verſ. 26. *Triſtitia*. Cod. Vind.
- 15) Verſ. 31. Uterque Cod. *ſimma*.
- 16) Verſ. 34. *z'is* habet uterque Cod.
- 17) Verſ. 38. Margu utriusque MSC.
Dabant ei actum bibere.

Mit bitteremo lide,
thaz datun se al bi nide. 40.
Riaf 18 Druhtin auar fare,
19 thu maht iz lefan thare,
In mihileru luti,
thaz hortun thar thie liuti:
„In hant Fater tbina
„so gib ih sela mina,
„10 Biflu thir ouh, so thu uueift,
„then minan eiginan geist.
Sar io thia uulla
11 so liaz er sela fina. 45.
In fines selben fater hant,
so er quad hiar fora theift gizalt.
Ein thero 12 knechto thir gisah,
13 ioh 14 zi ferebe er 'nan itah,
Mit speru er thar zua gilita,
indeta 15 mo thia sita. 50.
Indan uns uuard thar ana 16 uuank
thes himilriches 17 ingank.
18 Thia filu langun bita
indet uns 19 tho thiu sita. 60.
Slumo floz tharuz far
bluat inti uuazar.
Irloft, fagen ih thir ein,
uuurtun uuir mit then zuein.
Tho uuart far firbrochan
thaz Gotes hufes lachan, 65.
Thaz man zi thiu lo thar gihiang
thiu 20 zerubin untarfhang,
Altari then diuron,
ioh then disg zi uuaron, 70.
Ellu thiu liohtfraz,
ni uuas thes lachanes thiu baz.
Is uuard tho ziklekit,
ni liaz es uulht blithekit.
Uuanta uns in zeihungu 75.
fuu scoltun uuerdan kundu.
So uuaz so allaz thaz bizeinta,
ioh uns zi guate lo meinta,
Thaz deta 21 Druhtin thar 22 tho Christ,
thaz uns iz ofanaz ist. 80.

(Et) amaro potu,
id fecerunt omne ex invidia.
Clamavit Dominus iterum statim,
poteris id legere hic,
Cum maximo sono,
audierunt id homines:
In manus, Pater, tuas
trado animam meam,
Commendo tibi quoque, quem nosti,
meum proprium spiritum.
Illico hoc momento,
dimisit animam suam.
In sui Patris manus,
cum dixerat, hic antea quod est relatam.
Unus militum hoc videbat,
Et ad vivum, ipsum pupugit, (fodit)
Lancea eo festinabat,
aperuit ipsi latus.
Apertus nobis fuit hic sine dubio
colorum regni ingressus.
Diuturna ista precatio (velut longa hasta)
aperit nobis hoc latus.
Continuo fluxit exinde
sanguis Et aqua.
Redempti, dico tibi hoc,
sumus his duobus.
Tunc fuit illico disruptum
Dei domus (Templi) velum,
Quod ad hoc iti suspensum erat,
(ut) Cherubim intersicerentur (absconderentur)
Altare pretiosum,
Et mensa reuera,
Omnia candelabra,
non erat (quicquam) velo eo melius,
Id erat disruptum,
nec reliquit quicquam telum.
Nam nobis in typis
ista debebant fieri nota.
Quodcumque omnia illa designarent,
Et nostram in commodum indicarent,
Hoc fecit Dominus Christus hic,
ut nobis id apertum fit.

Terra

18) Verf. 41. Trutin. Cod. Vat.

19) Verf. 42. Dv. Cod. Vind.

20) Verf. 47. Non tantum Flacius & Cod. Vat. sed & Cæsar. habent: *biflaba*.21) Verf. 50. Margo utriusque Codicis: *emist spiritum*.22) Verf. 52. Cod. Cæsar. *Knechte*.23) Verf. 54. *zi ferebe* occurrit iterum Lib. V. c. 11. 71. itaque recte *zi ferebe* interpretamur: *ad vivum, ferab, vita anima*, vid. Gloss. Schuler. *Zi ferebe* est: *ad mortem* i. e. ut mortem acceleraret; in Cod. Evang. Cotton. est: *Ferebe fletu*. Mortis reus. vid. Hicket. Theol. Linguar. Sept. in Gramm. Franco-Theot. p. 21. Unde transfero hanc verbum ita:*Et ad mortem (accelerandam) ipsum perfodit.* Scherz.24) Verf. 57. Cod. Vind. *Uuarg*.25) Verf. 58. *ingang* habet uterque Codex.26) Verf. 59. *alter* est vertendus, nam *hils* est accusativus, quod ex adjectivo: *langen* apparet; nec preter hic denotat, sed *expectationem*, moram. Unde ita dunc & seq. verum reddo:*Admota longam expectationem aperuit nobis hoc latus.*

i. e. Apertura lateris huius, ex quo aqua & sanguis, (salutis nostrae media) effluxit, sustulit sui finivit nostram diuturnam expectationem, qua redemptionem ambulemus in Patribus Veteris Testamenti. Scherz.

27) Verf. 60. *do*, Cod. Vind.28) Verf. 68. *Zerubin*, Cod. Vind.

29) Verf. 79. Trutin. Cod. Vat.

30) Verf. eod. *do*, Cod. Vind.

Terra mota est, Petre scissæ sunt. Matth. 27.

CAP. XXXIV.

ERda bibinota,
Thiu Gotes kraft fies notta.
Joh in thia meina
so spialtun sih thie steina.
Thiu grebir sih indatun,
ioh giangun uz thie dotun,
Hera in uuorolt richi
thie saligun liehi.
Ih scal * thir uuuntar redinon,
sie giangun ir then grebiron,
Zen lltun in * thia burg in,
ioh iroughtun sih in.
Thaz ouh sulih mari
unfarholan uuari.
Joh allo theso dati
therfelbo liut irknati.
Ih zellu hiar ubar lut,
irfluant tho manag Gotes Drut,
Mit selben * Druhtine,
liebe sealka sine.
Thaz uuard allaz so gidon,
tho selbo * Druhtin uuolta irflan.
Thes uuir na birun blidi,
er uuas thaz * sumikidi.
Thaz zellent Evangelion,
al fo ih * thir redinon.
Iz sagent filu scono
thicfelbun buah fro.
Therfelbo sculdheizo
irquam es filu heizo
After thesen uuerkon,
gifuant er Gote thankon,
Quad : uuari er ana zuual
thes giuuelig ubaral.
Joh deta lut mari :
er Gotes sun uuari.
Thie liuti kertun fare
mit mihilemo fere.

Monumenta aperta sunt. 5.

4

*Conuulsi autem uidi
aperta tombs.*

*Omnis ecclesie prece-
pitibus prelois. Luc. 11.*

11 Uuan-

Terra conuulsa,
Dei virtus eam coegit.
Imo ob hanc malitiam (hoc facinus)
scissæ sunt rupes.
Sepulchra se aperuerunt,
Et exierunt mortui,
Huc in mundi regnum
beata corpora.
Equidem tibi mira dicam,
Iuerant ex sepulchris,
Ad homines in urbem,
atque ostenderant se illi.
Ut etiam hæc fama
manifesta fuerit,
Atque omnia hæc gesta
populus iste cognouerit.
Dico hinc aperte,
resurrexerunt tuos multi Dei fideles,
Cum ipso Domino,
dilecti serui sui.
Hæc omnia ita facta sunt,
cum ipse Dominus uellet resurgere.
De hoc jam sumus letabundi,
ipse erat ipsa Primitia.
Hoc referunt Evangelia
omne quod tibi dixi.
Id dicunt multam pulchre
illi libri sacri.
Iste (porro) centurio
perterritus uebementissime
Super his factus,
cepit Deum laudare :
Dixit : Fuit hic sine dubio
omnipotens.
Imo proclamauit palmam :
hic Dei filius fuit.
Populus reuersus illico
cum maximo dolore.

Reuersi

Ad CAP. XXXIV.

- 1) Verf. 3. *ead.*, Cod. Cæsar.
- 2) Verf. 9. *dir.*, Cod. Cæsar.
- 3) Verf. 11. *dia.*, Cod. Cæsar.
- 4) Verf. 17. Margo Cod. utriusque : *Malta corpora
sanctorum surrexerunt, uenerunt in Sanctam Cui-
tatem.*
- 5) Verf. 19. Duo imprimis notanda sunt hic ex textu
sacro Matth. XXVII, 52 seq. Jesu jam mortuo cor-
pora sanctorum resuscitata, & monumenta aperta,
nec tamen resuscitati adhuc egressi ex monimen-
tis suis, sed demum post resurrectionem Sal-
uatoris, uenientes Hierosolymam. Offendit
itaque quod ait, cum Christo eos surrexisse,
intelligendus est noui de resurrectionis alius,
qui a Jesu mortuo factus fuit ; sed de egre-
ssione uisibilis ex monumentis. Erat enim, quod
probe notandum, contra Julianum, Hieroclem,
& Julzum nescio quem anonymum productum,
in Epistola de Viro Perfecto (quæ legitur in Ope-
ribus Hieronymi T. IV.) calumniatores miracu-
lorum Christi. Erat, inquam, factum illud Chri-

sti ab Evangelista relatum, & Judæis tam factis eo-
gnitum, longe inter miracula maximum : Quod
Saluator mortuorum sanctorum Ver. Test. anti-
quam ipse vitam sibi resumeret : quod longe ma-
jus miraculum est quam Helisal, qui unicus re-
suscitauit, nec uirtute propria. Quod porro non
prius egressi monumenta aperta sunt, quam Sal-
uator resurrexit inde factum, quod ipse est
auctor resurrectionis 1. Cor. XV, 23. & *resurrexit in
ita uicem de ecclesia in omnibus. Col. 1, 2. Schlier.*

- 6) Verf. eod. *Traditus legit uterque Codex.*
- 7) Verf. 22. iterum *Traditus* habet uterque Codex.
- 8) Verf. 14. Gloss. Vnteres Alem. *Frankijß*, *Frani-
uualß*, *primitia*. Schlier.
- 9) Verf. 26. *dir.*, Cod. Vind.
- 10) Verf. 32. *Freherus* : Fro : *Gifuant lege : hysuant*,
cepit, aggressus est. *Schlier*. Non erat tunc *Freh-
rus* textum corrigere, cum vox : *gifuant*, quam
utrumque MSC. & Flacius habet, utiam signifi-
cet : *cepit*, *aggressus est*. vid. Notam ad I, 17, 23.
Schier.

- 11) Verf. 33. Margo utriusque MSC.
Vere Filium DEI erat iste.

n) Verf. \

11. Uuantun heim tho spato
thero armilichun daro.
Thic dati se 11 tho 14 riun,
Joh iro brusti bluun.
Joh giangun far thes fartes
al ferag heimortes.
17. Stuantun thar tho ferron
alle sine kundon,
Jamaragemo muate,
iz irgiang in thoh zi guate.
18. Klagorun tho thiū selbun uuib,
thaz ira 17 enzena lib,
Thiū mit imo uuarun
zen Ostoron quamun.

Reuersi domum sero
(tyrannicis)
ab his miserabilibus factis.
His factis pernitentes,
Et pectora sua percutientes.
Atque iterum statim viam suam
omnes reuersi domum.
45. Steterunt ibi procul
omnes Ejus amici,
Maſſo animo,
quoniam hoc ipſi ceſſit in bonum.
Lamentabantur ibi mulieres illæ,
hanc suam ſingule vitam.
50. Que cum ipſo fuerant
ad Paſcha profectæ.

Quomodo Joſeph & Nicodemus ſepelierunt Jeſum.

Marc. 27. Joann. 19.

CAP. XXXV.

Tho quam cin 1 elides man,
baldicho 3 fo imo gizam.
Er 1 theſo dati zurmta,
fo guar thegan ſcolta.
Ni 4 machot er thio dati,
1 noh ſelbaz thaz girati.
Ni uuas in 7 themo uuillen,
er ſulih uuolti 8 erfullen.
Giang er 9 baldo tho ſon in,
zi themo Herizohen in,
Bar: man gabi imo then man,
10 thoh tho fo bilibanan.
11 Thaz muafi er thara uuifen,
then lichamon loſen,
12 Tharzua ouh huggen,
in thaz grab leggen.
Pilarus quad: Er dati
fo fo er ſelbo bati.
Hiaz er imo irgeban far
thenſelbon lichamon thar.
13 Lis allo buah thio the ſin,
ni ſindift iz in uuar min,

Veni diues ho-
mo Joſeph.

Inuadit ad Pil-
atum & petit cor-
pus.

Jeſu reſtitit corpus.

Thaz

Uenit diues homo
fortiter, ut ipſum decuit,
In hoc facinus indignatus,
ut bonus famulus debebat.
Non fecit iſ hoc facinus,
nec ipſe in id conſenſit.
Non fuerat in ejus animo,
tale quid velle patrare.
Ivit fortiter ab iſis
ad ducem intro,
Petens, daretur ſibi vir ille,
jam tum mortuus.
Ut poſſet (id ei) tum docere exhibere, (preſtare)
corpus ſolvere (a cruce)
15. Præterea quoque curare,
in ſepulchrum ut poneretur.
Pilatus dixit: ſe facere
quod ille peteret.
Juſſit ei tradere ſtatim
ipſum corpus iſi.
20. Legito omnes libros quicumque ſint,
non reperi hoc, per ſalem meam,

Quod

11) Verſ. 39. lege: Uuantun ex utroque Cod.

13) Verſ. 41. de, Cod. Vind.

14) Verſ. 42. Cod. Vind. rāus, verto:
Falla ſua tam delebant,
& ſua pectora percutiebant. Scherz.

15) Verſ. 43. Margo utriusque Codicis habet:
Stabant omnes ante ejuſ a longe.

16) Verſ. 49. Klagorun de. Cod. Vind.

17) Verſ. 50. Freherus: pro: enzena, lege: eigna.
Senſus bonus, ſed lectio non motanda. Enzen,
ſingulæ, Noſker. Pilam. XLIV, 15. Singulæ mu-
heres deplorabant ſuam vitam, eo protractam,
ut hanc miſeriam ſupervixerint, dati ſie das bet-
ten erleben müſſen. Schilter. Freheri Lectio non
eſt negligenda, cum auctoritate MSS. nitatur,
nam habet Cod. Vind. eigna. Vat. eigna, verſe
itaque:

Hanc ſuam propriam vitam. Scherz.

AD CAP. XXXV.

1) Verſ. 1. Freherus: MS. habet Elides man pro peſ-
ſime impreſſio: Fuderman. Schilter. Cod. Vat.
habet quidem Elidenman, ſed & hoc viſio labo-

rat; lege itaque ex Codice Caſareo, ediles man,
Vir Nobilis. Scherz.

2) Verſ. 2. ſe imo tam, Cod. uterque habet.

3) Verſ. 3. deſo, Cod. Caſar.

4) Verſ. 5. machota, Cod. Caſar.

5) Verſ. 6. Cod. Vat. nob ſelbar. Alſt Caſar. nob ſel-
baz.

6) Verſ. 6. mallem vertere:
Nec conſilium (ea de re peragenda) iuſſit.
Scherz.

7) Verſ. 7. Cod. Caſar. demo.

8) Verſ. 8. Uterque Cod. rſollen.

9) Verſ. 9. baldo, mallem reddere: andalter, herz-
haſſig. Scherz.

10) Verſ. 12. Cod. Vind. deſ de, eundem expriſſio ita:
Licet ita (nempe in cruce) mortuum. Scherz.

11) Verſ. 13. hic omnino ita eſt reddendus:
Ut poſſet (licet) eo (ad crucem) ire.

Maſſo pro: poſſet, ſæpe uſurpatur, vid. Notam
ad IV, 4, 147. Uuſſim, pro: ire etiam occurrit.
vid. IV, 1, 5. & V, 19, 120. Scherz.

12) Verſ. 17. Tharzua Uterque Codex.

Thaz man io thaz gidati,
 so diuran scaz itbati,
 Thaz " er io inan in uorolti
 sulih trefo legiti
 24 In erde odo, in bara,
 thaz sigen ih thir in uara.
 Thaz uuas Engilo " uuerdes,
 ioh himilriches alles,
 Erdun ioh 16 the seuues,
 thoh sic so datin leuues.
 Nichodemus ther guato, Veni autem & Nicodemus.
 er quam thar tho " gimuato.
 Uns et 'nan 18 tho thana nam,
 ther nahtes " eri z'imo quama.
 Ther brang mit in imo uara
 salbun filu diua.
 Krist zi salbonne,
 so thar uuas situ thanne.
 Lostun 'nan tho thanana
 thic zuene richun thegana,
 Thie 10 Druhtines gidruon,
 ioh selben kristes " liubon.
 Thiu uuib gifuaro stuantun,
 thiz allaz scouotun. habent mulieres hanc
videntes.
 Sie uuarun " uarenti,
 uuara man 'nan legiti,
 Thaz su thes gifartin,
 oba sic 'nan thana fuartin,
 Odo thaz gistotin
 gifuato thar gilegitin,
 Thaz sic 'nan muasin suaren,
 " Gifuasliche biruaren,
 Joh in alahabon
 then liaban man gifalbon,
 Joh muasin thes gifizan,
 gifuasliche biriazan,
 Ouh in then arumen
 gifuaslicheo bichumen.
 Biuuuntun sic tho scono
 thiaselbun lih frono,
 Mit lininemo 24 duache,
 ioh " forglichemo ruache.

*Quod quis hoc fecerit,
 tam pretiosum thesaurum exposcitur,*
 25. *Ut quis eum in mundo,
 talem thesaurum poterit
 In terram vel in phetrum,
 hoc dico tibi reuera,*
Hic fuit Angelus contra habendas,
 30. *Et calorum regno omni,
 Terra atque Mari,
 attamen illi (Iudei) fecerunt (ei) egre (male)*
*Nicodemus ille bonus
 venit etiam hic confidenter.*
 35. *Dum iste Ipsiun inde (de cruce) susciperet,
 qui noctu antea ad Ipsiun venerat.*
*Hic portauit secum reuera
 argenta multum pretiosa.*
 40. *Christum ad ungendum,
 sicut erat moris ibi.*
*Soluerunt Ipsiun exinde
 bi duo diuites famuli,*
*Hi Domini fideles,
 Et ipsius Christi fideles.*
 45. *Mulieris commodum steterunt,
 hec omnia videntes.*
*Erant expectantes,
 quo Ipsiun reponerent,*
 50. *Ut id recognoscerent,
 an illi Ipsiun inde portarent,*
*Aut id insisterent,
 (ut) (commode) statim ibi sepelirent :*
*Ut ha Ipsiun possent trahere (nemen)
 dulciter attingere,*
 55. *Et undaqueque
 dilectum virum ungere,*
*Atque possent hanc rei studiose operam dare,
 dulciter deslere,*
*Atque inter brachia
 dulciter amplecti.*
 60. *illi involuerunt pulchre
 hoc corpus sanctum,
 Linteo panno,
 cum sollicita cura,*

Mit

Cup

13) Vers. 27. Uterque Cod. habet: *et io man.* Unde verto:

Quod prius alius homo in mundo. Scherz.

14) Vers. 37. vulgariter legitur *in re odo in bara*, emendo: *in erde odo in bara*, Schiller. MSS. habent manifeste *re* & quidem cum accentu. Du. Stadenius, versum 40. ita corrigit: *in reffe in bara*, & eum cum duobus precedentibus sic vertit: *dass jemals ein mensch in der welt solchen schatz beigelegt in gereitetem (reden) baarem gelde; Sed violentior esse videtur hanc correllio. Nihil aliquando in mentem venit " *re* esse corruptum ex *ref*, *reu*, *reus*, quod prater alia alicum significat. vid. Pöthnen. ad Tat. pag. 182. per Uterque autem hic intelligendum esse *Uteram Terram*, matris nostrae. Scherz.*

15) Vers. 29. ita emendo pro: *anerd*, Schiller. MSC. & Flacius habent, *anerd*. Scherz.

16) Vers. 31. pro: *thet*, pone: *thet* ex utroque Codice.

17) Vers. 34. mallem: *gimuato reddere*, *benigere*. Scherz.

18) Vers. 35. *de*, Cod. Vindob.

19) Vers. 36. lege ex utroque Codice: *et in zi imo.*

20) Vers. 43. *Traktines* Cod. Vatic.

21) Vers. 44. *liubon*, optius: *Amici*, dilecti. Scherz.

22) Vers. 47. *uarenti*, mallem reddere: *observantes*, attendentes; *uarent* est; *custodire*, *observare*, *attendere*. *Uuaret* est; *cafedia* (unde Gallorum: *garde*, Itolorum: *guardia*) *observatio*, it. *specula*, quae ultima significatio Argentinensibus meis in uia remanet respectu duarum turrium non ita longe ab Urbe sitarum, (una adhuc integra superest) quarum una appellatur *die hobe anert*, altera *die grüne anert*; nam olim hae turres erant speculae. Supra 1, 13, 3. Habuimus *anerta* pro: *cafedia*. Ubi dicitur de Pastribus Bethlehemiticis: *thet febet datum anerta*, pecora custodiebant. Sic I, 17, 12. de Magis Stellam in Oriente videntibus dicitur: *fin anertetas*, illam observabant. Scherz.

23) Vers. 54. *gifuasliche* habet MSC. utrumque; uti & in 7. 13.

24) Vers. 63. Cod. Vind. *duache*.

25) Vers. 64. *Sorgleschem*, Cod. Vind.

Mit lininemo sabane,
thar tho zi bigrabanne,
Mit duachon filu kleinen,
ioh harto filu reinen.
Legita 'nan tho ther eino
in sinaz grab reino,
Ouh in ala niuaz,
in felison irgrabanaz.
Uuultun se er se fuarin heim,
thara furi mihilan stein,
16 Thaz dreso thar giburgun,
ioh heimortes 17 uurbun.
Thiu quib far thes fartes
giangun heimortes.
Ouh zi then rachon
falbon iro machon.
18 Erda hialt uns uf uuonna
thiu euuinig funna,
Joh ouh salida ubaral,
fo man hiar forafagen scal.

Posterum erit in
monasterio facta
nova.

65. Cum linteo sabano
isthic ad sepeliendum,
Cum parvis multum subtilibus,
Et valde multum parvis.
Posuit istum coram meo
in suum sepulchrum parum (nouera quos)
Et in omnino nouum,
in rape excisum.
Voluerant, antequam irent domum,
ante istud magnum saxum,
75. Ut thesaurus hic conderetur,
Et domum reuerterentur.
Mulieres statim hac viam
iterant domum,
Et in hanc causam
arguta sua fecerant.
80. Terra retinuit nobis gaudium
eternum solum,
Atque salutem universi
quod hic in antecessum dictum sit.

Quomodo summi Sacerdotes signaverunt sepulcrum.
Matth. 27.

CAP. XXXVI.

1. N I mohtun noh 1 bilinnen
thes armilichen uuillen
Thiefelbun Euuerton,
thaz ougtun tho mit uuorton.
Fuarun se tho blide
mit themo alten nide,
Folle balauues in uuar
zi themo Herizohen far.
1 Ni helen uuir, quadun, noti,
thaz thinz heroti,
2 Thaz ther firdano io fageta,
thes unfer muat nu irhogeta.

Dorcine reene.
dei sumus.

N Ec poterant dum delinire
tyrannicum animum
isti sacerdotes,
hoc ostenderant verbis.
5. Iuerant letabundi
cum veteri invidia,
Pleni malitia vere
ad Ducem statim.
Non celamus, dixerunt, studio
hoc tue Dominationis,
10. Quod Perdurus iste dixit,
cujus nostra mens jam recordatur.

Er

Refte-

26) Verf. 75. restius:

Theſaurum (uon) hic abſcenderant,
Et domum reuerſi ſunt. Scherz.

27) Verf. 76. Cod. Vind. uariorum.

28) Verf. 81. hic Chaos est. Quatuor enim fere verſos
(quos Flacianus Editio exhibet) ſunt omiſſi, &
duorum diuerſorum particulae in unam verſum
ſunt locatae. Ex MSSC. itaque Caſtoreo textum ita
exhibeo:

Erda hialt uns tho in uuir
ſcazze diuiften thar,
Dreſo thar giuergen,
unz ſaxum dag in morgen;
Tho giang uns ſi uuona
thou euuiniſa funna.
Joh ouh ſalida ubaral
fo man hiar ſara ſagen ſcal.

Verto hunc textum hac ratione:

Terra aſſeruat nobis tunc reuera
theſaurum pretioſiſſimum ſibi,
Theſaurum ſibi reconditum
uſque in Dei ſoli matutinum.
Tum exaruit nobis eſt gaudium,
aterum ſol.
Imo Et beatitudo omnimoda,
id quod hic pronuntiandum fuit.

ſc. antequam reſurrexerit historia exponeretur.
Scherz.

Ad CAP. XXXVI.

1) Verf. 1. Margo utriusque Codicis:

Accedentes Principes Sacerdotum.

2) Verf. eod. bilinnen, non est: delinire, ſed: ceſſare,
deſinere. Gl. Keronis: Filinau, ceſſare, ſilina-
uot voca ſro auſſi, ceſſabant a miniſterio ordinis
ſui; Occurrit hoc poſterior in excerptis Codicis
cuſſadam Heribopolitani, quem cum aliis egre-
giis MSS. Reverendiſſimus atque Ceſſiſſimus
Princeps, ac Episcopus Heribopolensis, Elegan-
tiorum Literarum & gnarus ſummopere, & Max-
cenus ſummus, ſelici caſu ab interitu liberavit
A. 1736. Verba itaque hunc & ſeq. verſum ita ra-
tione:

Nondum poterant ceſſare
a mala (ſua) voluntate.

3) Verf. 9. mallem ita tranſlatum: Non celamus, dixe-
rant, nunc. Noti interdum nunc denotare ſupra
monni Not. ad 1, 3, 44. Scherz.

4) Verf. 11. redde:

Quod Rem iſte ſemper dixerit. Scherz.

1) Verf.

- 7 Er zalta mihl uuuntar
then liutin sus io suntar.
Ih instantu, quad er zi in,
fo ih 8 thritten dages toter bin.
15 Nu heiz thes grabes uualtan,
16 for iungoron linen 7 haltun.
17 Thaz sic unsih ni bifuichen,
18 tharazua ni 8 firlichen,
19 Thaz sic thaz n'inthecken,
20 10 mit slalu 'nan n'irzuchen.
21 Noh inan thar 11 githiuben,
22 12 then liutin sih giliuben,
23 13 So zellent sino guati,
24 14 thaz er son 15 tode irsultanti.
25 Joh girrent mer thle liuti
16 17 thanne ouh therer dati.
26 Quad er 18 tho, thaz sic rietin,
19 uuiio sic 'nan ghihiatin.
27 Quad sih in thaz 20 girati
28 furdir uuiht ni dati.
29 Sie sliumo thes far zilotun,
30 thaz grab gizeinotun,
31 Sar io in theru fristi
32 mit mihileru festi,
33 Jo far then gangon
34 mit giuualfiten mannon.
35 Thaz man 'nan ni fristali,
36 mit megisu ouh ni nami.
37 So sic sin mer tho 20 uualtun,
38 thaz grab ouh baz bihialtun:
39 So uuir io mer 21 giuulisso
40 in themo 22 irsultantisse.

11 Uuanta

Nam-

5) Verf. 17. transfer:

*Dicebat rem magnopere miram
hominibus ita sane ingemis. Scherz.*

6) Verf. 18. drittem. Cod. Vind.

7) Verf. 18. Uterque Codex habet: *haltun.*

8) Verf. 20. *firlichen* est: *subrepere*; nobis simplex
schleichen adhuc superest cum quibundam com-
positis. Unde apparet verum hunc ita esse red-
dendum: *Ne eo (ad sepulcrum) subrepas.* Scherz.

9) Verf. 21. Aptius:

Ne illud (sepulcrum) aperiant. Scherz.

10) Verf. 22. Cod. Vind. mit *slali inan n'irzuchen.*11) Verf. 22. *gidiuben.* Cod. Vind.

12) Verf. 24. mallem ita exprimere: *Hominibus se ac-
ceptos reddant; favori hominum se infinuere. vid.*
Notam ad II, 6, 71. Scherz.

13) Verf. 25. Margo utriusque Codicis: *dicunt Plebi
surrexit.*

14) Verf. 26. *déde*, Cod. Vind.

15) Verf. 28. exprime ita:

Quam vel ipse faceret.

16) Verf. 29. *do*, Cod. Vind.

*Refererat magnas mirabilia
hominibus ita fecerim.*

15. *Resurgam, dixit ad eos,
si tres dies mortuus sum.*

*Iam (igitur) iube sepulcrum custodire,
pra discipulis suis servare.*

*Ut nos ne circumveniant,
Et ne surripiant,*

*Ut illud ne manifestent, (pretendant)
furto (autem) ipsum ne auferant.*

*Neque ipsum ibi sufferantur,
hominibus obblandiatur,*

25. *Sic praedicantes ejus gratiam,
quod a morte resurrexisset.*

*Atque sciant magis homines
quam vel ipse ejus facia.*

*Inquit is ut consulerent,
quomodo ipsum custodirent.*

30. *Dicens: se in hoc consilium
deinceps nil quicquam inuoluntum.*

*Isti statim hoc observarent,
sepulcrum obviarent,*

35. *Aditum eo ipso momento
summa firmitate,*

*Sed Et introitum
armatis viris.*

*Ut ipsum nemo suffragaretur,
vi quoque ne raperet.*

*Quo magis isti ipsum observarent,
Et sepulcrum caratius custodierant:*

*Eo nos magis sumus certi
de resurrectione.*

17) Verf. 31. Senfus apertus, sed Lectis suspensa, ex
MSS. legitimanda. Schiller. MSS. certum eo-
dem modo exhibent. Scherz. *Girati*, scilicet, la-
tum significat interdum, vid. III, 20, 121. quod
optime hinc loco quadrat; itaque sic verto y. 31.
& seq.

*Dicebat: quod in hanc rem
alterius nequaquam ipse sit se inuoluntus.*
Scherz.

18) Verf. 32. Margo utriusque Cod.

Isti autem abeantes manerunt sepulcrum.

19) Verf. 32. & seq. aptius ita:

*Isti statim hoc valde egerunt,
ut sepulcrum obviarent.* Scherz.

20) Verf. 41. analitus, est: *disponebant de eo*, impe-
rabant illi: Unde nostrum: *mit etwas fibalen
und aualten*: conf. III, 20, 123. Unde mallem sic
vertere:

*Quo magis isti de eo (corpore Christi)
disponant*

i. e. quo plus curae in asserendo eo impende-
bant. Scherz.

21) Verf. 43. Uterque Codex: *giuulisso.*22) Verf. 44. *irsultantisse* lege ex utroque MSC.

29) Verf.

¹¹ Uuanta tho iz martun,
thie then balo datun.
Joh thie thar huatun ouch ¹² tho sin,
thie mohta man es ¹³ bald sin.

45. *Namque eo ipso hoc divulgatum,
qui hoc malum fecerunt.
Atque qui ibi custodiebant ipsum,
apud eos poterat quis certus fidei aliter fieri.*

MORALITER.

CAP. XXXVII.

O Ba uuir uuollen uuahten
mit githakon filu rechten
Mit githankon guaten
thes krites grabes hueten:
Thanne seulun uuir gigahen,
thaz uuir iz anafaben
¹⁴ Mit anderen giratin,
thanne these datin,
Thaz uuir thia uuahta irfullen
mit anderemo uuillen:
Mit anderemo muate,
the'iz uns irge zi guate.
Uuir seulun dragan uuafan,
ioh lazan sin thaz slafan.
Joh huggen ¹⁵ uuoio er thaz bliuuarb,
thaz er bi unuig istarb.
Thaz sin hugolufli
in rehteru ¹⁶ kusti.
Gilouba filu sefli
in thines herzen brufli.
Mit thiü si krist bifangan,
ni laz thir 'nan ingangan.
Begin tharazua luggen,
ni laz thir 'nan irzuchen.
Thes sih thaz thü es ¹⁷ uualtes,
ioh ¹⁸ uuoio anan gihaltet
Mit rechtemo libe,
the'iz thir irge ¹⁹ zi liebe.
²⁰ Gilouba thin si kreffig,
thaz thir sin tod si githig,
Mit

*Custodia dei
vigilantem
propter uiam.*

*Arma.
Somnus.*

Fides vera.

S I volumus vigilare
meditationibus multam reffis,
Cogitationibus bonis
Christi sepulcrum custodire:
5. *Tunc debemus festinare (attente ire)
ut hoc incipiamus
Aliis consiliis,
quoniam bi faciebant.
Ut hanc custodiam compleamus
alia voluntate:
10. Alio animo,
ut id nobis cedat in bonum.
Debemus portare arma,
et omittere somnum.
15. Atque considerare, quomodo ipse in hoc operam
dederit,
ut pro nobis moreretur.
Haec sunt iucunde meditationes
in vera virtute.
Fides multum firma
in tui cordis pectore.
Per has sit Christus comprehensus,
ne finis tibi Iyslem euadere.
Curae eo respicere,
nec finis tibi Iyslem surripere.
25. Vide, ut hoc custodias,
ac bene usque reuineas
Reita uita,
ut hoc tibi cedat in amorem.
Fides tua sit efficax,
ut tibi eius mors sit proficua,*

Sua

23) Verf. 45. Cod. Vind. unauo, sed viciose. Scherz.

24) Verf. 47. Cod. Vind. do.

25) Verf. 48. bald de qua v. egi in Not. ad I, 47, 122. idem est ac: *audax, fidens*; item *firmatus*. Ultime hac significatio occurrit apud Notkerum in Psal. XXXII, 6. ubi dicitur: *Uuando sine dimila gessetis ante gehadelt auorden von Gotes auorte*; ubi apparet: *sefirmus* & *halden* esse synonyma. Itaque mentem rite à b. Schiltero expressam iudico; ego ita reddideram:

ibi (apud hos) poterat quis (hac de re) confirmatus (de veritate) fieri. Scherz.

AD CAP. XXXVII.

1) Verf. 2. githakten. Cod. Vind.
2) Verf. 7. reido: *alibi factis seu alia ratione.* Scherz.
3) Verf. 11. auir. Cod. Vind.
4) Verf. 18. kuffi videatur esse idem ac: *gaffus*, der *Geisthucke*. Quod fuisse locus Nostris I, 18, 105. ubi dicitur:

OTFRID. PARS I.

*Imas thies herzen kuff
ni laz thir thesa auerbi laff.*

quod Stadenius reddidit: *Legi dir in deines herzen geisthucke dieser weit laff nicht kommen.* Qui idem versum 17. & 18. sic exprimit: *Das sind Gemüthsbelästigungen mit rechtem Geisthucke.* Optime. Scherz.

5) Verf. 24. irzuchen, Cod. Vind.
6) Verf. 25. aualter, mallem reddidit: *de eo disponere.* Scherz.
7) Verf. 26. Cod. Vat. auola 'nan, bene illum. Scherz.
8) Verf. 28. zi liebe, mallem vertere: *in bonum.* Scherz.
9) Verf. 29. Fides uira urgetur ab Autore, quam appellat *Gilouba kreffig*, fidem efficacem. Vita autem Fidei Charitas. Gregor. M. in Job. L. 27. c. 9. *In ipsa quoque S. Ecclesia plurimi fidem tenent, et vitam fidei non tenent: humilitatis dominica Sacramenta percipiunt, sed humilitati dominica imitatione continentur.* Et L. 33. c. 7. *Alii a rectitudine fidei nequaquam deuiant, nec ad ejus praua operationis inclinat. Alii quantum uult in*

R r

opera-

Mit sinemo uuihe iz frammort thir ¹⁰ io thihe.		<i>Sua benedictione porro tibi proficiat.</i>
Thaz unsih so ¹¹ irloste ther Gotes boto droste.	<i>Luc. 14. 7.</i>	<i>Ut nos sic liberet (propt.) Dei nuncius consolatus est.</i>
Joh unsih io gilicho ¹² Gilocho liublichu,	35.	<i>Atque nos pariter allicuit blande,</i>
So er zen uuibon thar tho sah, ioh liublichu zi in ouh sprah		<i>Om ad mulieres isthic respiciebat, Et suauiter ad eus locutus erat,</i>
Lindemo muate. thaz det er in zi guate,	40.	<i>Leni animo. hoc fecit his in bonum,</i>
Thaz uns hiar in libe thiu forahtha ni klibe,		<i>Ut nobis hic in vita metus ne inhereat.</i>
Joh uuir sin fast muate zi allemo guate,		<i>Atque ut finis firmo animo ad omne bonum,</i>
Thaz uns si giuaili thaz sin irstantnissi,	45.	<i>Ut nobis sic certa, illa ejus resurrectione, illa ejus vita nova.</i>
Thaz sinaz lib niuaz. ther Engil kundta in ¹³ tho thaz.	<i>Sacerdotum ecce apertis.</i>	<i>Angelus nunciavit illis tum.</i>
Ni duemes so thie ¹⁴ rietun, thie thie knechte ¹⁵ miatun,	50.	<i>Ne facimus quod consulerant, qui milites conduxerant,</i>
Mit scazzu ioh mit uuorton, thiesclibun Euuorton,	<i>Quasi.</i>	<i>Pecunia est verbis, isti sacerdotes,</i>
Mit spenstin giuauagin, thaz sic es ni giuauagin,		<i>Perfusionibus sufficientibus ut id ne propalarent.</i>
Thelz ni uuarti irstantan, thaz ¹⁶ Druhtin uuas irstantan.	55.	<i>Ut id ne fieret manifestum, quod Dominus resurrexisset.</i>
Suntar sahemes thara zua mit giloubu filu frua,		<i>Verum progrediamur eo cum fide multum mune,</i>
Mit crustu siello, thaz due uns ther guoto uuillo.	60.	<i>Om studio alacri, hoc faciat nobis bona voluntas.</i>
Giduemes lutmari mennisgon in uuari,		<i>Faciamus manifestum bonis reuera,</i>
Thaz uuorolt uuizzi thaz guat, thaz krisl son ¹⁷ themo grabe irsuant.		<i>Ut mundus sciat hoc bonum, quod Christus ex sepulchro resurrexit.</i>
Joh uuir thaz mari bringen. ¹⁸ then thara zua githingen.	65.	<i>Et nos id manifestum feramus, eoque ad hoc vocemus.</i>
¹⁹ Joh then thaz uuollen alton mit rchten gidrahton,		<i>Eos qui hoc volunt reputare rectis meditationibus.</i>
²⁰ Thaz sic ouh thes ginenden, mit uns sih saman menden.	70.	<i>Ut eo quoque perveniant, nobiscum simul gaudeant.</i>
Thaz ouh ni bimiden, mit uns sih saman bliden,		<i>Neque evitent, nobiscum simul letari,</i>
	In	

En

operative immunditia infestare non valet, sed apud semetipsos inter in studio intentius interque: Ut dum a charitate mentem dividunt, rectum non sit quicquid extrinsecus operatur: Et sicut tenent, sed vitam fidei non tenent: quia aut aperte illicita faciunt, aut ex perverso corde quae agunt, prava sunt, etiam si sancta videantur. Schierz.

- 30) Verf. 32. in thibe, verbe: *semper proficiat. Schierz.*
 31) Verf. 33. irloste, non est: *liberet, sed: liberatus, redemptus; itaque hic & sequens versus ita sunt transcendendi.*

*Ut nos ita redemptos
Dei nuncius (Angelus) consolatur.
Schierz.*

- 32) Verf. 36. gilicho, non est: *allicuit, sed: sancti, medeatur, recreet. ap. Nostrium V, 20, 157. est:*
*Er eiget sich tharab Got
sucht in mir gilichot.
Vos enim per Deum
morbos in me sanasti,*

conf. omnino quae dixi in Nota ad Praefat. ad Lud. Reg. 9. 170. hanc itaque & anteced. versum ita interpretari debemus:

*Atque nos omnino pariter
recreat (erigat) suauiter. Schierz.*

- 33) Verf. 48. de, Cod. Vind.
 34) Verf. 49. rietun, reddi sepe posse per: *fecerunt, offerunt, supra jam dixi; & de hoc loco etiam dici posse arbitror. Schierz.*
 35) Verf. 50. uterque Codex habet: *miatun.*
 36) Verf. 56. Tractin, Cod. Vatic.
 37) Verf. 64. Cod. Vind. *dema.*
 38) Verf. 66. reddo: *lūit (qui) eo tendunt. Hic versus etiam supra legitur II, 16, 28. Schierz.*
 39) Verf. 67. redde: *hi, qui hoc volunt pendere. Schierz.*
 40) Verf. 69. Celeberr. Paltheus in Notis ad Tatian. p. 285. huic & seq. versum ita reddit:

*Ut illi etiam de praedicto
nobiscum conjunctionem gaudeant.*

Arbitra.

In euuon zi guate
 mit heilemo muate,
 Mit rehten huguluftin,
 in allen ²² uuorolt friftn.
 In thiū fin furdīr uuononti,
 ioh ²³ Druhtin ²⁴ iamer lobonti.
²⁵ Joh dankon io gimalon
 then finen ginadon,
 Sīnera eregrehti,
 ioh sīnera mahti,
 Ther uns gab thaz ²⁶ gimuati,
 thuruh. sino guati,
 Thaz uuir fin giuulife
 fon thermo irftantiffe.
²⁷ Uuanta Druhtin iſt ſo guar,
 bihiu ²⁸ eigin iamer frauuaz muat,
 Eigin iamer ſcona
 freuuida gizama,
 Thuruh ſino milci,
 ana thiheing enti. Amen.

In eternum ad ſalutem,
 incipere mente,
^{75.} Veris meditationum iucunditatibus,
 in omnibus mundi temporibus.
 In eoque ſunt deinceps habitantes,
 et dominum iugiter laudantes,
 Et gratias agunt ſolemnes (publicas)
^{80.} ipſius clementie,
 Ipſius Miſericordie,
 atque eius Potentie,
 Qui nobis dedit hunc animum,
 per ſuam benignitatem,
^{85.} Quod ſumus certi
 de hac reſurrectione.
 Namque tam bonus eſt Dominus,
 quam ob rem habemus perpetuo bilarem ani-
 mum.
 Habemus perpetuo pulchrum
^{90.} gaudium decenter,
 Per Eius benignitatem,
 abſque ullo fine.

Explicit Liber Quartus

Arbitratus eſt Vir Eruditiffimus *des givenden* eſſe participium paſſivum, *des genantes*, *genantes*, ceu hodie loquimur, ſed eſt tertia perſona pluralis praſentis ſubjunctivi activi, ſicut: *mendes*. Significat autem *ſe givenden* fruatur, ceu monui in Nota ad I, 2, 24. Unde verto:

Uti etiam eo fruatur. Scherz.

- ²²) Verſ. 76. Cum *suoroli*, uti dixi ad I, 7, 16. ſeculum etiam denotet, mallem hunc verſum ita reddere:

In ſeculorum temporibus

I. e. in ſeculorum ſeculis. Inſra V, 24, 44. loco huius formulae Otfridus dicit: *Alle suoroli suoroli*. Scherz.

- ²³) Verſ. 78. *Tractis*, Cod. Vat.

- ²⁴) Verſ. 78. Cod. Cateſeus *ſe mir*, ſemper plus. Scherz.

- ²⁵) Verſ. 79. Freherus: legendum: *Job thankeſt io*, pro: *io*. Schilter. Freheri Leſſionem firmat utrumque MSC. *io gimalon* arbitror eſſe a *io*, ſemper & mal, vice. Quod adhuc ſuperſt in eim-al, zweymal, mehrmal: Unde verto:

Et gratias agant perpetuo. Scherz.

- ²⁶) Verſ. 81. *thaz gimati* redderem: *gratiam*. Scherz.

- ²⁷) Verſ. 87. *Uuanta* redde: *Quandoquidem*; qui ordinarius bojus vocis eſt ſignificatus. Scherz.

- ²⁸) Verſ. 87. *eigin*, verte: *habeamus*. Scherz.

INCIPIUNT CAPITULA LIBRI QUINTI.

- I. Cur Dominus ignominiam Crucis & non aliam pro nobis mortem pertulerit.*
- II De utilitate Crucis.*
- III. Signaculum Crucis.*
- IV. De Resurrectione Domini vespere Sabbati.*
- (V) Vñ Sabbati Maria Magdalena venit ad monumentum.*
- (VI.) Spiritualiter.*
- (VII.) Maria stabat ad monumentum.*
- (VIII.) Spiritualiter.*
- (IX.) Duo ex discipulis Jesu ibant in Castellum Emaus.*
- X. Adpropinquabant castello.*
- XI. Stetit Jesus in medio discipulorum suorum.*
- (XII.) Spiritualiter.*
- XIII. Manifestavit se Jesus ad mare Tiberiadis.*
- (XIV.) Mystice.*
- XV. Cum ergo prandissent, dixit Jesus Petro, amas me?*
- XVI. De Ascensione Domini.*
- XVII. Igitur qui convenerant, interrogabant eum, & reliqua.*
- (XVIII.) Cumque intrarentur in cælum.*
- XIX. De die Judicii.*
- XX. Quomodo judicaturus est mundum.*
- XXI. Quam distritum sit tunc judicium Dei.*
- XXII. Ibunt iusti in vitam eternam.*
- (XXIII.) De qualitate cælestis regni, & inæqualitate terrend.*
- XXIV. Oratio.*
- XXV. Conclusio Voluminis totius.*

* Expliciunt Capitula Libri Quarti.

Num. 5) Cod. Cæsar. *Magdalena.*

Num. 6) Cod. Cæsar. *spiritualiter*, ita & Num. 8)
& 12.)

Num. 7) post: monumentum Cod. Cæsar. habet: *foris
plorant.*

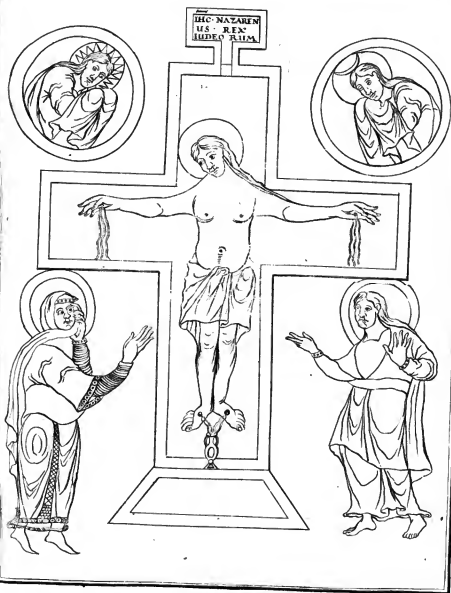
Num. 9) *Emaus*, abest in Cod. Cæs.

Num. 14) *Mystice* habet Cod. Cæs. melius *Flacius*;
mystice:

Num. 18) *Cælum*, Cod. Cæsar.

Num. 23) *de equalitate*, Cod. Cæsar.

* Verba: *expliciunt* &c. non sunt vel in Cæsareo vel
in Vatic. MSC. Scherz.

INCIPIT
LIBER QUINTUS,
De Resurrectione & Ascensione & de Die Iudicii.

*Cur Dominus Ignominiam Crucis, & non aliam pro
nobis mortem pertulerit.*

CAP. I.

I Sc filu manno uuuntar,
thaz ' zell ih hiar nu suntar,
' Zui Druhtin hiar in ' uuorolti
thes kruztes tod iruueliti.
Tho er unsih hiar so nerita,
fon fianton irretita.
Nam uzar herten banton
fon fianto hanton.
Thaz fines * selben guati
thaz eina uuas gimuaci,
In sulicheru noti
er uns ginadoti.
Uuir uuizun ana zuual,
' thaz er thes uuiale ubaral,

P Larinis uidetur mirum,
quod refero hic iam scriptum,
Cur Dominus hic in mundo
Crucis mortem elegerit.
5. Cum nos hic ita liberaret,
ab hostibus eriperet,
Raperet ex duris vinculis
ex hostium manibus.
Quod sua Bonitati
hoc unum (crucis supplicium) fuerit acceptum
10. In tali necessitate
(quo) nobis gratiam acquireret.
Scimus sine ambiguitate,
cum hoc elegerit pre omnibus.

* Er

Ipsa

1) Verf. 1. Cod. Cæsar. zells id, mallem reddere: de
hoc dicam nunc imprimis. Scherz.

2) Verf. 3. Zui, Cod. Cæsar. & reth quidam. Scherz.

3) Verf. eod. saualti, Cod. Cæf.

4) Verf. 9. selbet, Cod. Vind.

5) Verf. 14. redde: quod ille (Christus) hoc direxerit
omnimodo, i. e. quod ex ejus arbitrio res omnis
pependit. Scherz.

- 6 Er bi unsh tod thulti,
 so uuoio fo er selbo uuolti.
 Ob auur uuir iz ahton,
 ioh uuola iz al bitrahton
 7 Thanne ist uns ouh thaz uuanter,
 ein ginada suntar.
 Mit furu sic nan brantin,
 mit uuazaru ouh 8 irqualtin,
 Odo ouh mit steinonne,
 mit uuio¹⁰ segenotis 9 thu thih thanne?
 Uns ist fruma¹¹ in thi u gizalt,
 ioh segan filu managfalt,
 Salida zi libe,
 thaz scado uns hiar ni klibe.
 Ist uns thaz¹² girusti,
 11 brunia ala festi,
 Joh ist uns helm ouh ubar thaz,
 ioh¹⁴ uuafanan ala uuassaz.
 N'ist uuith in themo boume
 (thaz friuntlich giloube,
 Thes mannilih giuuiifi)
 thaz¹⁷ char ubbigaz fi.
 16 Thes krucis horn thar obana
 thaz zeigot uf in himila,
 Thie arma ioh thie henti
 17 thio zeigont uuorolt enti.
 Therfelbo mitlilo boum
 ther scouuot thefan¹⁸ uuorolt sloum.
 Ez
15. Ipse pro nobis mortem passurus
 quocunque modo ipse uellet.
 Si uero id attendimus,
 Et bene id omne perpendimus,
 Tunc miram nobis Et hoc uidetur,
 20. Et peculiaris gratia.
 Igne ipsum (si) cremasset,
 aquis etiam interfecisset,
 Aut etiam lapidibus:
 quomodo (quo signo) benedixisset tibi inde?
 25. Nobis est bonum in hoc (supplicii genere) reputatum,
 atque benedictio admodum multiplex.
 Salus uita,
 ut dationem nobis hic ne hereat.
 Est nobis haec (crux) armamentarium,
 30. thorax perfirmus,
 Atque Et nobis galea praeterea,
 Et gladii praecarsi.
 Non est quicquam in hoc arbore
 (quod amice credas,
 35. Quod quilibet sciat)
 quod hic frastra sit.
 Crucis eorum superius
 monstrat supra ad caelum,
 Brachia Et manus
 designant mundi terminos.
 40. Medium lignum
 respicit huius mundi transuersitatem,
 Satis

- 6) Verf. 16. vertz: Et (quod) pro nobis mortem passus sit. Scherz.
 7) Verf. 19. & 54. Aptius:
 Tunc est nobis etiam hoc miraculum
 gratia peculiaris. Scherz.
 8) Verf. 22. Irqualtis proprie: geguelt bätter, supplicium exercitasset. Scherz.
 9) Verf. 24. Cod. Cæsar. da dñ.
 10) Verf. eod. Crux signum & symbolum benedictionis. Hanc quæstionem: Cur Christus morte crucis mori uoluisset? traclauit S. Augustinus T. VI. p. 208. Conf. T. Vill. 1191. IX. 549. & 999. X. 687. & 140. c. Method. Patriarch. Constantin. Fraga. de cruce, 2p. Greiser & T. XV. Biblioth. Patr. pag. 790. Imprimis hoc faciunt ea quæ habet Alcuin. Magister Caroli M. lib. de diuina offic. c. 18. Sed adhuc uidendum est, quare Dominus tale genus mortis elegerit, legimus enim in Euangelio, quod Pharisei uoluerunt eum precipitare de monte. At ille transiit, per medium illorum istius. Alii quoque legimus, quod Iudei lapides tulerunt, ut iacerent in eum: ipse uero respondit se & exiit de templo. Quare dominus uoluit precipitari aut lapidari, uel in gladio transiri? Utique causa nostra salutis hoc fecit. Mors enim Christi, signum est nostra salutis. Noluit ergo lapidari, aut in gladio transiri, quod uidelicet nos semper nobiscum lapides aut ferrum ferre non possimus, quibus defendamur. Elegit uero crucem, quæ leui membris motu exprimitur, quæ & contra inimici uersutias munimur. Hoc enim signo crucis consecratur Corpus Dominicum, sanctificatur fons baptismatis, insinuantur prebiteri & ceteri gradus Ecclesiastici, Et omnia quocunque sanctificantur: hoc signo dominica cruci cum inuocatione Christi nominis consecrantur. Schilter.
 11) Verf. 25. in dia. Cod. Cæsar.
 12) Verf. 29. girasti rectius: Armatura. Scherz.
 13) Verf. 30. Freherus: quod posteriori Dialecto est: Brinne. Schilter.
 14) Verf. 32. Cod. Cæsar. anasas. Huius uersus & uerbis & menti conuenientius est, si eundem ita transferamus: Et arma acerrima. conf. Notam meam ad l. 1. 167. Scherz. Giuais f, dux sunt voces, unde & hic & in seqq. uerte!
 De eo quilibet certus sit. Scherz.
 15) Verf. 36. Cod. Cæsar. dar.
 16) Verf. 37. In hanc sententiam Alcuinus: Nam ipsa crux magnam in se mysterium continet, cujus posito talis est, ut superior pars caelos petat, inferior terra inhaereat: fusa, infernorum ima contingat: latitudo autem ejus, partis mundi appetat. Quia Et Christus per passionem crucis Angelis profuit in coele, quorum numerus, qui per apostatam angelum immanius fuerat, ex animalibus fidelium quotidie adimpletur: Et nobis qui sumus in terra, Et illi qui propter originale peccatum detinebantur apud inferos: Sed Et ipsi, qui in diuersi mundi partibus habitabant. Ipse est enim Rex caelestium, terrestrium Et infernorum, ut omnis lingua confiteatur, quod Dominum Jesum Christum in gloria est Dei Patris. Quod ait: thei Krucis born thar obana, imitatus S. Hieronymum in Psalm. XCI. In cornibus crucis sue uentilauit inimicos: ibi confudit diabolum Et omnem ejus exercitum. Christus quidem crucifixus erat in corpore: sed uere crucifigebat ibi demones. Schilter.
 17) Verf. 40. thie. Cod. Cæsar. rem ipsam quod attinet, ad illam confer supra IV. 27. 37. Scherz.
 18) Verf. 42. Utrumque MSc. habet: anorelt floum. Notat suten Celeb. Stadenius in Exposit. Vocab. Eibl. Germ. p. 647. Saxonia inferioris incolis flumen idem esse, ac: turindam reddere, trüb machen: quod ueniat à Belgico floume: quod, uti Kilianus in Etymol. Ling. Teut. notat, idem est ac: pituita: unde floumen, spure, phlegmata excres-

Ex ist zi ¹⁰ zelenne ginuag, ther then lichamon drung. Nist uuit in ²⁰ themo boume, (thaz friuntlih giloube, Thes mannlih giuuißi.) ³¹ thaz thar ubbiges fi, Thaz sih es thara uuentit, ³² thaz innan erdu stentit. Nim gouma uuzaz thaz meinit, theiz ³³ untar erda zeinit: Mit thi u ist thar bizeinit, theiz imo ist al gimieinit, In erdu ³⁴ ouh in himile inti in abgrunte ouh hiar nidare. ³⁷ Bithiu n'ist in themo boume (thaz mannlih giloube, Thes friuntlih giuuißi.) ³⁸ thaz thar ubbiges fi. Leg iz nidar ³⁹ haldaz, iz zeigot imo iz allaz, ⁴⁰ Fiar halbun umbiring allan thefan uuorolt ring. Ellu zellu ih thir ⁴¹ thi u thing theist aaur therer uuorolt ring. Ist ia uuit mera ouh furdir, theist sin, giloubi thu mir. N'ist aaur in ⁴² themo boume (thaz friuntlih giloube Thes mannlih giuuißi) thaz ⁴³ thar ubbiges fi. Ligge'z fagen ih thir thaz, ⁴⁴ "odo ist iz ufaldaz, Giuuißo uuzist thu thaz, jo zeigot imo iz allaz. Ellu thi u uuntar zeigot imo iz funtar. Iz rihtit uuorolt enti zi fines selbes henti. ⁴⁵ Bithiu n'ist in themo boume, (thaz mannlih giloube, Thes friuntlih giuuißi.) ⁴⁶ thaz thar ubbiges fi. Uuara thenkistu les, uuo meg iz uuefan alles.	45. Satis dilu est, quod corpus supportauit: Nihil est in hac arbor, (quod amice credas, Quod quilibet noscat.) quod in ea omniū sit (deficiat) 40. Quod se inde uertit, intra terram stabilitam. Attende quid hoc denotet, quod id infra terram monstrat. Per hoc est hic significatum, quod ipsi omnia sunt communicata, 55. In terra & in celo atque in abyſſo etiam inferno. Quare nihil est in hoc ligno, (quod quilibet credat, Quod amice noscat) quod uinum sit. 60. Ponat quis eam decursum, (uel) teneat (sursum, recta) demonstrat ei id omne. Quatuor plagae complectuntur totum hunc mundi orbem: 65. Omnia recenseo tibi hec, quod sit iterum mundi orbis (in cruce) (Si) quid amplius etiam est porro, id ipsum est, crede mihi. Nihil est igitur in hac arbor, 70. (quod pie credas, Quod quilibet sciat) quod in ea frusta sit. Jacent, dico tibi hoc, siue est ea directa, 75. Certe scias hoc, ostendit ei (ponenti uel dirigenti) id omne. Omnia hec mysteria ostendit ei illa scorpion. Ea dirigit mundi fines ad suorum manus. 80. Quare non est in hoc ligno (quod quilibet credat, Quod amice scias.) quod in ea uinum sit. 85. Unde cogitas hoc, quomodo possint ea esse omnia?	Then
---	---	------

Eam

excreare. Postea in Append. ejusd. operis p. 908.
dicitur hoc *flayne* idem esse cum Otfridi *floum*;
consequenter uersus hic ita redditur: *der selbe
mittelbaum der schauet direr nach schlamm.* Scherz.

19) Vers. 43. zi zelenne, Cod. Cæsar.

20) Vers. 45. demo, Cod. Cæsar.

21) Vers. 48. repetatur hic interpretatio uersus 36.
Scherz.

22) Vers. 50. theiz, Cod. Cæsar. Unde hunc & prio-
rem uersum reddo:

*Id quod (Ea pars crucis) eo se uertit,
Ut intra terram stet.* Scherz.

23) Vers. 52. untar erda mallem uertere: loca *subter-
rana.* Scherz.

24) Vers. 55. Pro eab pone: *ieb* ex utroque MSC.

25) Vers. 57. *bidiu n'ist* in demo. Cod. Cæsar.

26) Vers. 60. iterum repete interpretationem uer-
sus 36.

27) Vers. 61. haldaz redde: *prosum*, princeps. Gf.

Borhorn. *Halde*, preceps, lege: princeps.
Haldester, uergentes. Scherz.

28) Vers. 61. Beatus Schilterus hac ad hunc uersum
notat: Alcinus saepe laudatus hac ita illustrat:
*Jacent uero crux quatuor mundi partes appetit, Orien-
tem uidelicet & Occidentem, Aquilonem & Meri-
dies, quia & Christus per passionem suam omnes Gen-
tes ad se trahit: & omnia sibi subiugauit, juxta
quod ipse surgens à mortuis dixit: Data est mihi
omnis potestas in celo & in terra.* Schilter.

29) Vers. 63. reddo:

*Quatuor latera (plagae mundi) circumcirca,
(nampe) integram hanc mundum.*

30) Vers. 65. *dis.* Cod. Cæsar.

31) Vers. 69. demo. Cod. Cæsar.

32) Vers. 72. *dar.* Cod. Cæsar.

33) Vers. 74. mallem: *Siue sit illud (signum Crucis) ere-
ctum.* Scherz.

34) Vers. 81. iterum Cod. Cæsar. *bidiu* & demo per d.

35) Vers. 84. repete interpretationem uersus 36.

Then ruarta mit theru lichi
ther rihet himilrichi.
Bigoz ¹⁶ inan zi guate
mit sinet selbes bluete.
Er salta, uucistes mera,
in themo sina sela.
¹⁷ Bithiu n'ist in themo boume,
¹⁸ (thaz mannilih giloube,
Thes ¹⁹ friuntlih giuuißi,)
thaz ²⁰ thar ubbigaz si.

*Em tetigit corpore
qui rexit carorum regnum.
Perfudit eis in domum
suomet sanguine
ille commendavit (tradidit) scias plus,
in illa suam animam.
Quare non est in hoc arbore,
(quod quilibet credat,
⁹⁵ Hoc candide cognoscat)
quod in ea vanum sit.*

De Utilitate Crucis.

CAP. II.

NU sculun uuir unßih rigilon
mit thes ¹ kruztes segonon.
² Mit kristes selben uuorton
uuidar fianton.
Thaz sculun uuir zi uuaron
in unßen ⁴ endin malon,
⁵ In unsem annuaze,
thaz uns iz uuola sizze.
⁶ Zi thiuh ouh in themo ende,
thaz unfer muat sih mende
Sulichera ⁷ rusti
ingegin akußti.
Uuir duernes thaz, ih sagen thir, ⁸ ein
mit unßen fingeron ⁹ zucien.
Sint zuene ouh, nim es gouma,
thes selben ¹⁰ kruztes bouma.

Nunc debemus nos præsruare
crucis benedictione,
Christi ipsius uerbu
contra inimicos.
⁵ Hoc debemus reuera
in nostris progressibus signare,
in nostra fronte,
ut nobis id bene cedat.
Ideoque etiam in hunc finem,
ut noster animus gaudeat
¹⁰ De tali preparatione (præparatione)
aduersus peccata.
Hoc facimus (porro) dico tibi hoc,
nostris digitis duobus.
¹⁵ Sunt duo etiam, accipe ad notam,
ipsius Crucis ligna.

Drag

Por-

36) Verß. 99. *inas*, redde *illam*, sc. arborem crucis. Scherz.

37) Verß. 98. *hilia*, Cod. Cæf.

38) Verß. 94. *ther*, uterque Cod.

39) Verß. 97. Utrumque MSc. *fruntlich*.

40) Verß. 96. uterque Codex: *dar*.

CAP. II.

1) Ad Rubr. De veneratione Crucis, ut instrumenti peracta a Christo redemptionis, vid. Franc. Spanhemi Historiam Imaginum resuscitatas, sect. ult. §. IV. Ancillon Melang. Critiqua. Art. XII. Schiller.

2) Verß. 2. *Kruetz*, Cod. Cæf.

3) Verß. 3. Formula vetus Benedictionis per signum Crucis, du Fresnoie in Glossario, voce, *Benedictio*. ait: *Benedictio apud Ebraeos elevatis manibus tradebatur. Et Christus ipse ostensus in calum, Elevatis manibus suis, inquit Lucas cap. 24. benedixit Apostolis. Usus etiam obtinuit, ut eadem, quam extendebant, manu, signum crucis deducerent, quod ex traditione Apostolorum acceptam plerique ceperunt.* Willelm. in Cant. Cant. pag. 59.

Vexillumque Crucis prægit in arduis frontis,
Ut per tela precum procul effugit omne malignum.

V. Velfer, ad Courtier Afræ, §. 34. S. Augustin. in Psal. 37. Conc. 2. Schiller.

4) Verß. 6. *Ende*, ubique, nullum festum. Fragmentum de Bello Hiip. 7. 1667. de Rolando equum ascendente:

*Thaz cruce tete er vor ßi
ze vukhe und ze firtu,
Cruce signabat se ante se
Retro & ad latera.*

Tertullianus: *ad evanem progressum. Hodie et*

marcendos, conari, aggredi, conficere. Schiller. Enden hic non est progressus, sed frontibus in Gloss. Rhæb. Muri apud Goldast. Tom. II. Ker. Alem. endi, frons; in Gloss. Anonymi est: Enderant, decerniculum, ornamentum virgine capitis ex auro. In Verß. Isidori ad Paltheus pag. 263. legitur: Dites futeo auz dora ira grimmis mit dem uastama habentes andinc quibehant, i. e. Judæi autem perversio impendens frontis dicunt. Sinetis, dora frons, doreffan, frontale. Isladis: eme, frons. Itaque verte: in nostris frontibus signare. Scherz.

5) Verß. 7. redde: *in nostra facie*. Scherz.

6) Verß. 9. *zi dis*, habet Codex Casarvus. Hanc 7. ita transfer: *Ad hoc in fronte.* Scilicet hic Author rationem reddit, cur frons seu caput potius signari cruce debeat, quam alia pars corporis; hanc, scilicet, quia caput est sedes animi, qui recreari ita & ad gaudium excitari debet. Scherz.

7) Verß. 12. *rasti*, malum ruddere: *Armatura*; hoän dicimus: *rastung*. Scherz.

8) Verß. 13. *Uc zin exprimatur*, hic versus ita est reddendus: *Hoc faciam, ut dico tibi, tantummodo.* Scherz.

9) Verß. 14. Vetus mos Ecclesiæ addidit in Ecclesiæ Rom. Leo IV. de Cura Pastoralis: Calicem & Oblatum rella cruce signari i. e. non in circulo & variatione digitorum, ut plurimifacient, sed distributis duobus digitis, & pollice latus recluso, per quos Trinitas innuitur. Honorius Augustod. L. 1. c. 57. Tribus digitis signa facimus, quia Trinitatem exprimimus. Schiller.

10) Verß. 16. *Kruetz*, Cod. Cæf.

n) Verß.

Drag " thu, giloubi thu mir,
then Gundfanon anan " thir.
In houbite inti in bruffin
" thines herzen luffin.
Nist fiant hiar in riche,
n'ub er hiarfora intuuiche.
Ther diufal felbo thuruh not,
fo er tharana fcouuot.
Mit thi uurtun uuir girochan,
ioh kraft fin " thuruhftochan.
Mit thi uuard er al biredinot,
thaz iamer er " n'irkoborot.
Mit thi uuard filu harto
felb ther uuidaruuerto
Giuuuntot ioh firdamnot,
rumo in cuuiningan not.
Dua the'iz in thir feine,
int iz dragon lidi thine.
Giloubi mir in uuar min,
harto " fciuheit er thin.

Portato, crede mihi,
hoc vexillum in te,
In capite & in pectore,
tui cordis delicias.
Non est hostis hic in terra
quis huic cedat,
Diabolus ipse necessario
simulac eam confpexit.
Per hanc defendimur,
& vis ejus perforatur.
Per hanc ipse omnino convulcitur,
ut nunquam redeat.
Per hanc multum valde
iste adversarius
Vulneratur & condemnatur,
procul in eternam erumnam.
Fac ut ea in te appareat,
& eam ferant membra tua.
Crede mihi per fidem meam,
vehementer abborret iste te (sine iha.)

Signaculum * Crucis.

CAP. III.

G Ib Druhtin segan sinan
in lichamon minan.
Joh the'iz io hiar in libe
minra fela klibe.

Si

D Et Dominus benedictionem suam
in corpus meum.
Atque ut hoc hic in vita
mea anime inhereat.

Sii

- 11) Verf. 17. da per d utroque loco, Cod. Cæsar.
12) Verf. 18. dir, Cod. Cæsar.
13) Verf. 20. Uterque Cod. in thines. Unde verte:
ad tui cordis delicias. Scherz.
14) Verf. 26. Cod. Cæf. daruffstochan.
15) Verf. 32. irkoborot, non est redeat, sed acquirit,
lucetur, obtineat. Infra V, 70. dicitur:

ni meg is thaz irkoboron
Theib iamer frauuolasti
gilaze in mino bruffi,
non possum hoc obtinere
Ut nunquam levitiam
imittam in meum pectus.

dicitur & irkoborot. V, 36. & irkoborot. vid.
IV, 31, 60. & V, 12, 80. Belgis: Kareren, karereren,
comparare, acquirere, conquirere. In Königinhova
Chron. Altit. c. 2. §. 137. legitur: Er trauuete sich
noch zu irkobornde das er wider an das Rich kame
i. e. sperabat se obtenturum, ut &c. Spet im
teutischen Sprachschaz v. Kobers dicit: Irkobers
autem est einkobern, ponitur pro: lucrari, quon-
sum facere, sicuti aukobern, perdere, damnum
facere. Unde versum huic sic expono:

Quod nunquam levitatus sit, sc. amplius
homines. Scherz.

- 16) Verf. 36. Freherus: lege: scisib, schuett, vitzat,
pro: scisib. Schiller.

* Ad Rubr.

1. e. Formula signandi se per Crucem. Ita signaculum etiam
OTFRID. PARS I

dicitur Formula Fidei, sive Symbolum. Vid. Glos-
sarium du Fresnii. Croce in fronte Christiani
omnes signantur. S. Augustin. T. IV. c. 915. 922.
823. l. 69. X. 289. 338. De Crucis mysterio idem
T. 2, 169. 371. T. 3, 44. IX: 102. 1134. X. 815. 987.
931. Paulus Warnefrid de Gestis Langob. L. 3.
c. XII. Tiberius cum sub Justino abbas Cesare Pa-
latium regeret, vidit in pavimento domus tabulam
marream, in qua erat crux Domini sculpta, &
ait: Crucem domini qua frontem nostram & pectora
nosire debemus, ecce eam sub pedibus concutimus.
Et citius dicto iussit eandem tabulam auferri. Deso-
susque tabula atque erecta, invenit subter & aliam
hoc signum habentem: qui & ipsam iussit auferri.
Res amota, reperit & tertiam, iussuque ejus cum
hæc fuisset ablata, invocavit magnum thesaurum, ha-
bentem supra mille auri centenaria. S. Hieron.
Epist. XXVII. p. 116. 118. Sermo, qui eadem Hie-
ronymo tribuitur de Nativitate Christi, T. IV. p.
302. Ornamenta crucis, quam non solum in fronti-
bus, sed in MANIBUS quoque nostris haberi debe-
mus. Tertull. de corona Militis cap. IV. Ad omnem
progressum atque promotionem, ad emnem altitatem, ad
exitum, ad vestitum, ad calcitrantem, ad lavacra,
ad mensas, ad humeros, ad cubilia, ad sedilia,
quacunque nos exercitio exerceat, frontem crucis
signaculo terminat. Oros. Lib. 7. cap. 31. de
Theodosio Imper. Fiducialiter arma corripit solas,
sciens se esse non solum signo Crucis tuendum, sed &
victoriam adepturam, sique crucis se muneri, signum
præbe dedit; vultus futurus. Method. Fragm. de
Cruce T. XV. Biblioth. Pp. p. 790. Hinc regi no-

S i

Sii

Si ⁊ Druhtin io ther segan sin
in allon anahalbun min.
Thaz fiant io zi uuare
⁊ min uergin ni gifare.
Thaz ih mit themo thuruh ⁊ krist
si ⁊ umbizirg bifelit.
In lichamen ioh muate,
zi allemo anaguete.
Biskirmen sino suazi,
ougun ioh ⁊ thio suazi.
Min herza ouh mir biuuerre,
thaz fiant mir ni derre.
Mit thiū sin mino brusti
gifeeginot in festi.
Houbit ioh ⁊ thio henti
thie lidi al unz in enti.
Bifangan si ih mit reino
thanne ih in mir iz zeino,
⁊ Sar io thia uuarba
in allan anahalba.
Thaz seirme mih in brustin
⁊ for armalichen lustin.
In herzen ioh in datin
fon wihlen ⁊ githahtin.
Mit thiū si ih io thuruh not
al umbizirg bifeganot.
Thaz fiant sih ni mende,
er stat in mir io finde.
Mit thiū si ih io bifangan,
ioh fianton intangan.
Bifolahan linen seganon
ioh allen Gotes theganon,
Thaz mih mit sinu nide
ther fiant io bimide.
Joh mir hiar zi libe
⁊ guatlih io klibe.

5. Sit Dominus atque benedictio ejus
ad omne latus meum.
Ut hostis reuera
mibi forte ne noceat.
10. Ut ego cum hoc (signaculo) per Christum
sem circumdatus similitus.
In corpore ⁊ in anima,
ad omnem prosperitatem.
Defendat Ipsiis dulcedo
oculos ⁊ pedes,
15. Meum cor quoque custodiat,
ut hostis mihi haud noceat.
Per hoc sit meum pectus
benedictum firmiter.
20. Caput atque manus,
membra omnia auge ad finem.
Circumdatus sem puritate,
quoties ego in me id signo,
Statim hac vice
in omni latere.
25. Hoc protegat me in pectore
pro abominabili cupidine.
In corde ⁊ in factis
a malis cogitationibus.
Cum hoc sem ego pro necessitate (accusate)
undique benedictus.
30. Ut hostis ne letetur,
quod locum in me inuenisset,
Cum hoc (signo crucis) sem ego circumdatus,
⁊ hostibus clapsus.
35. Commendatus (tutus) suis benedictionibus
⁊ omnibus Dei ministris (angelis)
Ut me sua inuidia
hostis fugiat,
Et mihi hic in vita
benedictio inherat.
40.

De

firi ad diffundendum eorum malum, figuram Crucis as-
sumendum confecerunt, ⁊ vexilla, ut latino sermone
appellatur, confecerunt. V. Glossar. de Fretis.
vexillum, figuram crucis. Fragm. B. Hispanici Ca-
toli M. 9. 1567. de Rolando equum adscendente:

Thaz cruce tete er uore jib,
Ze rakke unde ze fien.
Cruce signabat se ante se,
Retro, ⁊ ad latera. Schöler.

Ad CAP. III.

1) Verf. 5. Cod. Vat. Tractin.

2) Verf. 8. Ita reddo: mihi nulli infidetur. Uuergin
ut est idem ac Niueergin, Nirsgeud. Gl. Lips. Ni-
ueergin ⁊ Nirsgein, nequequeque. Scherz.

3) Signaculum sua vi non custodit ⁊ auertruncat ma-
lum, sed virtute Christi per fidem virum. Schöler.

4) Verf. 10. Utrumque MSC. ut ⁊ Flaz. Editio habet:
thubizirg, quod ⁊ supra IV, 27, 41. habemus.
Scherz.

5) Verf. 14. thie Cod. Cæsar.

6) Verf. 19. Cod. Cæsar. thie.

7) Verf. 23. ⁊ seq. hoc distichon etiam extat supra III,
14, 50. Scherz.

8) Verf. 26. Utrumque MSC. habet: fon malleu ver-
tere: contra malis cupiditate.

9) Verf. 28. gidahtin, Cod. Cæsar.

10) Verf. 33. io bifangan, semper circumdatus. Scherz.

11) Verf. 40. Cod. Cæsar. gestatib.

De Resurrectione Domini, Vespere Sabbati.

CAP. IV.

T Huruh thes ¹ Cruzis krafti,
 ioh selben krites mahti,
 So queme mir frammort nu in munt,
² uuo er son ¹ themo grabe
 irsuant:

Joh uuo 'nan friuntlih gisah,
 ouh mit then iungoron sprah.
 Uuo harto er thie gisfreuuta,
 ioh guatlih in sageta.
 Al thiz ungrati
 ioh thie egislichun dati,
 Thaz uuir hiar sora guatan.
 In Friadag + so iz datun,
³ In morga uuas in uara
 thero ⁴ Ostoron fira:
 Uuas ouh thes dages diuri
 thar harto ihu mari.
 Thes sunnunabandes ⁵ far
 irhuabun sih thiu uuib in uuar,

Ni datun si es tho bitun,
 zi themo grabe ⁶ si ilun.
 Uuanu iagilih tho ild
 thuruh thiu spatun ziti.
 Thaz thiu fira irdualta,
 thiu minna iz in insulta.
 Druegon se iro salbun
 mit in far ⁷ thia uuarbun,
 Liobemo manne
 Christus zi silbonne.
 Joh gliangun ahtonti,
 thaz uuefan thaz ni mohti,
 Thaz sie thes steines burdin
 son ⁸ themo grabe iruoullin.
 Sie thahrun thaz sie erbatin
 thie man thie thaz gidatin.
 Uuas iro kraft zi nidiri,
 ingegin thes steines hebigi.
 Thes ganges sie ilun gahun,
 ioh thaz grab gisahun,

P Er Cruis virtutem
 Et ipsius Christi potentiam
 Veniat mihi porro in Os,
 quomodo is de sepulcro resurrexit:
 5. Et quomodo ipse amabiliter visus,
 atque cum discipulis locutus est,
 Quam valde eos exhilarauerit,
 Et benivole ipsi enarrauerit
 Omnia illa scelera
 10. Et abominabilia facinora,
 Quae antea recensimus.
 in die Parasceues id patrarent,
 Munc erat vere
 Paschatis festum:
 15. Eratque illius diei sollemnitas
 tunc valde celebris.
 Vespere Sabbati (iter ingredienti per noctem usque
 ad diluculum)
 fargebant mulieres certe,
 Nolebant hic morari,
 20. ad sepulchrum festinabant.
 Credis: singulae tunc festinabant
 propter serotinas horas.
 Quod festum tardauerat,
 id amor illis supplebat.
 25. Ferebant sua augmenta
 secum, sicutim comparata,
 Dilicium virum
 Christum ut ungerent.
 Et vadebant reputantes,
 30. illud fieri non posse,
 Ut ipse facti omni
 a sepulcro deolverent.
 Cogitabant, se petitaras
 viros qui hoc facerent.
 35. Erat ipsorum robor debilius,
 contra lapidis pondus graue.
 Hoc iter festinabant prope,
 Et sepulcrum videbant,

In

In

Ad CAP. IV.

- 1) Vers. 1. Cod. Casl. *Krites krefit.* Vat. *Cruis krefit.*
- 2) Vers. 4. Cod. Casl. *anf.*
- 3) Vers. eod. *demo.* Cod. Casl.
- 4) Vers. 12. Cod. Vat. *vitiose. se,* melius Casl. *se.* Scherz.
- 5) Vers. 13. In morga tedde: altero die: Scriptores mediæ ævi dicunt in crastino. Scherz.
- 6) Vers. 14. Uterque Codex: *Osteron.*
- 7) Vers. 17. *se* far exprimendum per: cito, max. Scherz. Sequitur Otfridus Latinum Interpretem Matth. XXVIII, 1. Vespere Sabbatorum, quæ lucebat in uia Sabbatorum: ut & versio Anglo-Sax. Matth. XXVIII. *them rissedages afeue.* Versio vetus Latina: *Vespere Sabbati, quæ lucebat in prima Sabbati.* Sed quom contra reliqui Evangelistæ,

summo diluculo primi Sabbatorum vix exortiente sole, munc cum adhuc tenebræ essent, mulieres venisse dicant, magis est, vi ipsi apud Machaum de diluculo diei domicalis intelligamus, non de vespere Sabbati magis, ipsi utramque admittit & vespem & diluculum matutinum, grandæ matæ. Sed & ipse Otfridus cap. Iq. vers. ult. idem sentit:

*Thar er lag giborgen
 in Saaxendag in morga.* Schilter.

- 8) Vers. 20. Cod. Vat. *se ilun.* Casl. *se bitun.* Vitiose. Scherz.
- 9) Vers. 26. *thia uuarbun* non est: *comparata.* Sed, *hoc vice, hoc tempore, hoc sensu* occurrit infra V, 23, 364. *thia uuarbun*; *thia uuarba* habuimus cap. precedenti y. 23. ubi B. Schilterus ipse reddit: *hoc vice.* Scherz.
- 10) Vers. p. *demo.* Cod. Casl.

- In mihilan unuuan
 11 thaz ketti fundun indan.
 Tho uuard far thia uuila
 mihil erdbiba,
 Harto mihil 12 egiso
 bithiu hintarquaman fe so.
 Sih feutia io gilicho
 thiu erda 13 kraslichio,
 14 Jo shi slumo thar irgab
 thaz drefo 15 thar in iru lag.
 16 Quam 17 Engil ein in gahi
 fon Himilriches 18 hehi,
 Er uualza thana far then stein,
 19 so er 'nan erist birein.
 Ni thaz er thara 20 gulti
 thaz er then uueg girumti :
 21 Suntar man irknati
 thio feltfino dati.
 22 Joh ouh man thaz uueftin,
 thaz Chritus fluant 23 ir then reftin.
 24 Gifuni fara imi er gab
 in thaz itala grab.
 25 Gifuni fin uuas uuunna,
 fo feonaz io fo funna.
 In uuiwes fneuen farauui
 26 so uuas al fin gigarauui.
 Tho hintarquaman noti
 thar in ala 27 thrati,
 Joh forahun in tho gahun
 thie thes grabes fahun.
 28 Sic uuartun felb so dote
 29 in themo felbon note,
 30 Ther Engil bi cinen 31 libon
 fprah tho far zen uuibon :
- 32 Uuib
- In magna conseruatione
 vinculum reperit apertum.
 Tunc factus erat illico isto momento
 Magnus terra motus,
 Valde uehemens fragor,
 propterea obstupuebat illa ita.
 45. Concutebatur totaliter
 terra validissime,
 Et subito ita aperiebatur
 quod thesaurus hic in ea jaceret :
 Veniebat Angelus properanter
 50. de celestis regni altitudine,
 Deuolvebat inde illico lapidem,
 cui is primus infedit.
 Non, quod inde efferret,
 ut viam aperiret :
 55. Sed ut cognosceretur
 hec miracula.
 Atque etiam ut sciretur,
 quod Chryſtus surrexisset de requie.
 Inspicere illico ipſi dabat
 in vacuum ſepulcrum.
 60. Aſpectus ejus erat gaudium,
 ſic pulcher uti ſol.
 In candido nivis colore
 ſic erat omne ejus veſtimentum (apparatus)
 65. Tunc obſtupuerunt valde
 ibi in omni uehementia.
 Et pertimeſcebant cum ibi ſubito
 qui ſepulchrum caſtodebant.
 Fiebat ipſi ut mortui
 70. in hoc tali periculo.
 Angelus per colloquium
 dixit ſtatim ad mulieres :

Mulie-

- 11) Verſ. 40. Vinculum fern, hodie kettel, ubi ſignaculum impreſſum. Schuler, vid. ſupra Notam meam ad III, 24, 163. Scherz.
 12) Verſ. 41. Egiso non eſt: fragor, ſed terror, pavor. Gloſſ. Lipſii: egiso, pavor. Gloſſ. Keronis: obſe, terror, ekiso, terroribus. Unde verto: Valde magnus terror ſc. ſuperuenit. Scherz.
 13) Verſ. 46. Kraslichio, uterque Codex.
 14) Verſ. 47. iob, uterque Codex.
 15) Verſ. 48. Si pro: thar ponatur: thaz, omnia ſunt clara; & tum hæc interpretatio prodit:
 Et ſe ſtatim prodebat
 Theſaurus, qui in ea (terra) erat reconditus. Scherz.
 16) Verſ. 49. Margo utriusque Cod. Angelus Domini deſcendit de caelo & reuoluit lapidem.
 17) Verſ. Eod. Engil ein, redde: Angelorum auui. Scherz.
 18) Verſ. 50. Cod. Vat. habet: bobi, vitiſe. Reſcius Czſareus: bobi. Scherz.
 19) Verſ. 51. redde:
 Quamprimum illum attigit. Scherz.
 20) Verſ. 52. Freherus: legendum: giti, pro: gahi. Schiller. Giti legendum eſſe MSS. noſtra docent. Verterem ita: Non ideo hoc properavit ſeu accedit ſc. angelus ille. Scherz.
 21) Verſ. 53. & ſeq. mallem ita reddidim;
 Sed ut innotefceret
 hoc ſingulare factum,
 nempe reſurrectionis. Scherz.
 22) Verſ. 54. ſq. hoc diſtichon paucisſimis mutatis occurrit infra V, 11, 75. Scherz.
 23) Verſ. 58. ir den, Cod. Czſar.
 24) Verſ. 59. Cod. Czſar. legit. Giſunet drami er gab. Aſt Vatie. giſunet dra imi er gab. Quem poſteriorum textum arbitror eſſe genuinum. Eſt autem dra honor; pro quo ſupra III, 5, 39. & III, 14, 200. habuimus: era. Anglo-Sax. Are, honor. Aſſeſt, aſſeſt, (Ehrenſeſt) honoratus. Aſſeſt, honorabilis, propitiuſ. Suecis: alra, honor, culmen, ſubligum. Verte:
 Aſpectuſ uenerationem ſibi conciliabat ſc. Angelus ille
 ſuper vacuum ſepulcrum. Scherz.
 25) Verſ. 61. Cod. utriusque Margo: Erat enim aſpectuſ.
 26) Verſ. 65. Margo Cod. Czſar. Pre timore ejus exterriti ſunt caſtodes.
 27) Verſ. 66. drati, Cod. Czſar.
 28) Verſ. 69. de uuitas, uterque Codex.
 29) Verſ. 70. mallem reddere: in huius anguſtiis. Scherz.
 30) Verſ. 71. Margo utriusque Codicis: Reſpondit Angelus mul.
 31) Verſ. eod. videtur ſi libon, idem eſſe ac remanens a verbo liben, manere, reliquum, ſuperſitem eſſe, de quo vid. Notam ad I, 27, 10. ita ergo tranſero:
 Angelus cum ſolis (apud ſolis, ſaxinatus illas) remanens. Scherz.

32) Verſ.

„Uuib ih sprichu thara zi iu,
 „⁷⁵ uuiht ni forehret ir iu,
 „Drof n'intuerfet iuer muat,
 „irquamut hera thuruh guat,
 „Uuio mag⁷⁶ uuisan thaz io fo
 „⁷⁷ thaz unter iui hegi fo.
 „Ja birun uuir in uuara
 „⁷⁸ iu eigene⁷⁹ gibura. Ebr. i. ub. 80.
 „Ih uueiz iua herafart,
 „⁸⁰ ir fuechet unfan heilant.
 „Then thefe liuti irsluagun,
 „⁸¹ ioh hiar 'nan ouh bigruabun,
 „Then se hiar gidotrun,
 „⁸² mit kruze⁸³ marcelotun.
 „In themo se sh rachun
 „⁸⁴ mit iro speron stachun.
 „Ir ni⁸⁵ thurfut in uuar,
 „⁸⁶ ni eigut ir sin uuiht hiar.
 „Er uuihtes ungidan ni liaz,
 „⁸⁷ fo so er selbo gihiaz.
 „Er ist son hellu irauuncan,
 „⁸⁸ ioh uf fon dode irstantan,
 „Ni thurfut ir 'nan riazan,
 „⁸⁹ ia uuas iuz er gihieizan,
 „⁹⁰ Er nam in todes riche
 „⁹¹ ligi kraftliche.
 „Mit imo er mer⁹² ni fihcit,
 „⁹³ ioh furdur sh ni irrihtit.
 „Ih zeldu iu ouh fconzo liubi,
 „⁹⁴ thar nam er sin giroubi,
 „Sid er 'nan thar ubaruuant,
 „⁹⁵ ioh leitza⁹⁶ in ander art lant,
 „In himil guallichu
 „⁹⁷ fines selbes richi,
 „kraftlichu filu fram
 „⁹⁸ fo imo selben gizam.
 „So imo selbon gizam
 „⁹⁹ al thaz er¹⁰⁰ tode ginam. 110.
 „Gilou-

Mulieres, ego dico vobis,
 nequaquam timeatis vos.
 Propterea haud abiciite vestrum animum:
 venistis hic ex bono (ex bona intentione)
 Quomodo potest esse adeo
 inter vos pavor?
 Imo sumus nos reuera
 vestri proprii ministri.
 Novi vestrum accessum,
 queritis nostrum Salvatorem.
 Quem isti homines occidebant,
 Et hic cum quoque sepeliebant,
 Quem hic interficiebant,
 cruce martyrisatum.
 In hoc sese vindicabant
 hostis suis pungebant.
 (Sed) nos opus habetis reuera (non querere hic)
 non habetis sui quicquam hic.
 Is quicquam infellum non reliquit,
 quicquid ipse promiserat.
 Is est ab Inferno reversus,
 Et a morte resurrexit.
 Non opus habetis eum deplorare,
 imo, quod vobis promissit,
 Talis in mortis regnum
 victoriam gloriosam.
 Cum ipso illa amplius non pugnat,
 Et alterius se non erigit.
 Enarro vobis etiam pulchrum amorem,
 hic auferbat is istius spolia
 Postquam istam vicisset,
 atque dacebat (spolia) in alterius generis
 regionem,
 In caelestem gloriam,
 sui ipsius regni,
 Potenter multum valde
 prout ipsum decebat,
 Prout ipsum decebat,
 qui mortem captivaret.

Credi-

75) Verf. 74. mallem reddidit: timeatis vobis. Scherz.
 76) Verf. 77. lege: uisus ex utroque MSC. Scherz.
 Ercherus: lege:

Uuio mag uuisan thaz io fo
 thaz unfer iuh egi fo.

magis sic:

Uuio mag uuisan thaz io fo
 thaz unter iuh egi fo. Schilter.

74) Verf. 74. Cod. Casar. habet: thaz unfer iuh egi fo. Vat. thaz aufer iui egi fo, praeterea est Le-
 tio Codicis Casari, quam sic expono:
 Quod nostrum (Angelorum) quis vos terreat.
 Scherz.

75) Verf. 80. Gibura redderem: vicini, ita saepe usur-
 patur apud Netherum, sic in Psal. 72, 4. verba:
 Falsi sumus opprobrium vicinis nostris, redduntur:
 Uuio su auerem iteuz auferen geburen.
 Apud eundem verba Psal. 72, 12. ita locustias
 Redda vicinis nostris septuplum in fcom eorum;
 sic transferatur: Kib fidesalt in ire basen au-
 feren gebuoron. Mens autem Angeli est, quod
 terror invaderet nos debeat feminas has ob
 Angeli visum, cum Angeli semper sint in vicinis ho-
 minum seu ipsi sint praesentes. Verto itaque.
 Vestri proprii vicini. Scherz.

76) Verf. 81. Nostri Salvatorem. Angelus Luc. II,
 11. ait: Vobis hodie natus est Salvator. Huius ta-

men Salvationis administri sunt Angeli, & partici-
 pes gaudii. Ebr. I, 12. & at Salvatorem mundi
 adorant, Ebr. I, 6. Atque resistit Salvator oom-
 nium Angelorum lapidum. Schilter.

37) Verf. 86. Uterque Cod. additola.

38) Verf. 89. derfel, Cod. Casar. eod. modo 7. 95.

39) Verf. 96. ago ita arbitror reddendum:

Sane vobis id iam olim promissum fuit.

Mens est, quod feminae hic non habent causam
 plorandi, eum id quod iam Patribus Vet. Test.
 fuit promissum, nunc fuerit impletum. Scherz.

40) Verf. 97. Aptius:
 Obtinuit in Mortis regno
 victoriam insignem. Scherz.

41) Verf. 99. Cod. Casar. vitio scribentis: et fictis.

42) Verf. 101. Aptius forse ita transferes:
 Dicit vobis etiam pulchre, clara se. feminae.
 Scherz.

43) Verf. 104. lege ex utroque MSC. in anderz lant,
 in aliam regionem. Scherz.

44) Verf. 106. redde: in suum regnum.

45) Verf. 110. verto:

Omne id, quod mors prius apererat,
 i. e. omnes homines, quos mors antes in pote-
 statem redegerat; regitur hic versus a verbo lei-
 ta, quod est in verf. 104. Scherz.

46) Verf. eod. dode, Cod. Casar.

„ Giloubet uoortes mines,
 „ ni liaz uuiht er thar thes fines.
 „ Jagilih hiar schan mag,
 „ uuar 47 ther lichamo lag.
 „ Uuar inan ouh giburgun 115.
 „ thic man, thic thaz biuurbun.
 „ Nu 48 sculan ir far io giilen
 „ zi then iungoron sinen.
 „ Mit blidlichemo uuillen
 „ thi u minu uoort 120 in zellen.
 „ Ni due ouh Petrus nu thaz 11 min
 „ ni er sih fuge thara 12 zin.
 „ Gifreuuet allen in thaz muat,
 „ uuant er fon 11 tode hiutu irfuant.
 „ In muat in iz ni lazen, 125.
 „ ouh uuiht inan ni tiazzen
 „ 14 Ni thurfun sic, in uuar min;
 „ & 11 spricht scioto 16 mit in.

*Credite uerbu meis,
 non reliquit quicumque hic de suo.
 Quilibet hic uidere potest,
 ubi corpus iacuit,
 Quo ipsum considerant 115.
 homines, qui id effecerunt.
 Nunc debetis illico festinare
 ad discipulos suos,
 Cum leto animo
 hac mea uerba referre.
 Nec faciat etiam Petrus nunc
 quo minus se coniungat eo ad illos.
 Letificate omnibus ipsis animum,
 quia ille a morte hodie surrexit.
 Animum non despondere
 nec quicumque ipsum deplorare
 Hoc opus est, in ueritate mea;
 Ipse colloquetur propediem cum ipsis.*

Una Sabbati Maria Magdalena venit ad Monumentum.

Joann. 20.

CAP. V.

Quam Maria sliumo in uuar
 tho z'en iungoron far,
 Deta si in 1 far mari,
 thaz er firlolan uuari.
 Tho liscun far so 2 thu uucist,
 1 thia inan minnotun meist,
 Ana theheina bitun
 zi 4 themo grabe sic ilcun,
 6 Uuc'iz themo ouh baz zauucta
 ther thia iugund habeta.
 Then ginoo firlaf er fram,
 ioh et zi themo grabe quam.

Veniebat Maria mane uere
 ad discipulos illico,
 Faciebat ipsi publicum,
 quod ille surreptus esset.
 5. Tunc correbat illico, prout scias,
 qui ipsum diligebat maxime,
 Absque omni mora
 ad sepulcrum festinans,
 Quorum ille etiam melius properabat,
 10. qui iuuentutem habebat.
 Comitem praecebat procul,
 Et prius ad sepulcrum ueniebat.

Ni

Nec

47) Verf. 114. der, Cod. Cæsar.

48) Verf. 117. Margo Cod. utriusque:

Cito euestes dicite discipulis ejus et Petro.

49) Verf. eod. Cod. Vat. vitiolo: *sculat*. Melius Cæsareus: *sculat*. Scherz.

50) Verf. 120. in zellen redde: *ipsi referre*.

51) Verf. 121. *Atu hic idem est ac: minus, thia min, eo minus.* Otf. V, 6, 4). Gloss. Lipsii: *lacato mie (lege: laculo min) psulo minus; nos Lattell-hemio.* Quæ posteriora uerba cum sint Lipsii, Belgæ, apparet Belgis etiam esse: *minus*: quod & hinc Kilian. in Etymol. Suecis: *mindre, minus.* Gothis: *minis, minimus*, pro quo Sueci *minis*. Nos etiam adhuc dicimus *der mindere, minis*, in *minis* nicht, ne minimum quidem. Unde huic & seq. uerbum sic reddo:

*Nec faciat Petrus nunc minus,
 quam ut se adiangat illis (discipulis)*

52) Verf. 122. Cod. Cæsar. *zi in*.

53) Verf. 124. *dode*, Cod. Cæsar.

54) Verf. 125. *si thurfun sic*: uerte: non debeat illi sic, id facere, quod in 7. 125. & seq. dictum fuit.

55) Verf. 129. *Spricht*, Cod. Cæsar.

56) Verf. eod. *thoro*, Cod. Vat.

Ad CAP. V.

1) Verf. 3. *Sei mari*, itatim publicum, notum. Scherz.

2) Verf. 5. *du*, Cod. Cæsar.

3) Verf. 6. *thic*, uterque Codex.

4) Verf. 8. *deus grabe se*, Cod. Cæsar.

5) Verf. 9. Margo utriusque:

Johannes praeuocauit citius Petro.

6) Verf. 9. hunc uersum supra in Not. ad I, 2, 55. Ita reddidi:

Uti ei etiam optime conueniebat, Scherz.

Ad uoces: *sue* iz Schilterus haec notat: *Nihil vox, ex MSS. emendanda.* Sed non esse uocem nihil ex uersione mea apparet: *sue* pro: *maie* legere etiam V, 9, 15. ubi:

Uue ist, quod er iwer redins

*quomodo est (qualis est) (dicebat) 99.
 per sermo?*

sue iz, est hodiernum, *sue* er, Scherz.

Ni giang er 7 thiū halt tho thar in,
ni half 8 ther ander 9 thiū sin min.
Liaf er nah 10 in thraiti, 1 f.
thoh iz uuari spati.
Er far thia beldida giſiang,
thaz er in thaz grab giang.
Sih ther ander tho 11 gif nah,
ioh giang themo ginoz nah. 20.
Then Sabon ſie thar funtun, *lovenemus findorem.*
mit thiū 'nan thie biuuuntun,
Thie 'nan thara legitun,
ſo uuir hiar fora zelitun.
Ther ſueizduah uuard thar funtan, 12 2 f.
ziſamane al biuuuntun, 11
Fon 14 then ſabon ſuntar,
thaz biſeinoz uuuntar.
Sie thaz al giſahun,
giloubtun far 17 tho gahun, 30.
Thaz er firſolan uuari,
ſo thaz uuib in deta mari.
16 Sie n'irknatun noh tho thaz
the'iz er ſus al giſcriban uuas,
The'iz ſus al er uuas funtan.
thaz er ſcolta irſtuntan.
Thie druta giangun guate
mit ſeragemo muate
17 Zi ſelidon, thiz ahton
mit rozaſen 18 gitrahon. 40.
Er ſtuant fon theru ſteti fruā,
uuir ſculun huggen thar zua,
Thar er lag giborgan
in Sunnandag in morgan.

*Nec ibat tamen intra monumentum (caſtadium)
nec ierabat alterum hic eju amor,
Currebat ille (prior) poſt ipſum valde,
eſſi id ſebat lente (tardius).
Hic ſtatim animum ſumebat,
ut in monumentum intraret.
Tunc alter ille etiam ſecutus
eſt ibat poſt comitem.
Lintem (Sindonem) ibi reperiēbant,
quo ipſam involuerant,
Qui Ipſum iſſuc poſuerant,
ut antea retinuerant.
Sadarium ibi reperiunt
involutum in anum,
A Sindone ſeparatim,
quod viſum mirabile.
Illi hac omnia videntes,
credebant ſtatim præpropere,
Quod ſurreptus eſſet,
quemadmodum mulier ipſi ſecerat ſamam.
Nec recordabantur tunc id
quod prius ita omnino ſcriptum erat,
Quod ſic utique antea decretum:
quod ipſe deberet reſurgere.
Ibant boni iſti ſideles
trifiſſimo animo
Ad tabernacula, hoc reputantes
deſiderantibus cogitationibus.
Ille vero ſurrexerat de illo loco mane,
nos debemus attendere ad hoc,
Quo iacuerat conditus,
in diem ſolis mane.*

SPIRI-

- 7) Verſ. 13. *this halt*, ſolegeodum: *this half* deſthal-
ben, propterea. Schlier. Nil motandum eſt, cum
Lectio ſit bona. *This halt* verte: eo magis, vid.
II, 12, 13. Scherz.
8) Verſ. 14. lege: *then ander*. Schlier. Imb legen-
dum: *ther ander*. Scherz.
9) Verſ. 14. *thiu ſin*, compoſe in unam vocem: &
poſſes verte:

*Nec ierabat alter (Petrus) hunc (Johan-
nem juveniliter præcurrentem) eo
minus;*

I. e. non obſtante quod Johannes præcurre-
rit, tamen illum Petrus non deſeruit, ſed ſecutus eſt.
Scherz.

- 10) Verſ. 15. Cod. Cæſar. *in drati*.
11) Verſ. 19. in Cod. Cæſar. hoc vox *giſſaſ*. Cum
tem eccentus non inſcribaſtur enſonantibus, ex
quorum numero eſt *n*, ſed vocalibus, quorum
in claſſe eſt *n*, apparet hic vitium eſſe in textu,
& legeodum: *giſſaſ*, quod idem eſt ac: *giſſung*,

conjungebis, edjungebis, er ſügte ſich darzu.
Giſſaſ, aptus, occurrit in Verſ. Tat. c. ſt. 6. 4.
ubi dicitur: *Nivom ſententi ſua hant in pſong
intz awidarſcomenti iſt giſſaſblich Gotes ribbe*, ne-
mo miteos manum ſuam ad aratrum & reſpiciens
retro aptus eſt regno Dei. *Giſſaſblich*, eſt noſtrum:
füglich. Redde itaque:

*Se alter (Johannes) tam adjuvit, ſc. Petro
in monumentum eunti.* Scherz.

- 12) Verſ. 25. Margo Cod. Cæſar. *Sadarium ſeorſum*.
Addit Cod. Vet. *inven*.
13) Verſ. 26. Margo utriusque Cod. *Sadarium involu-
tum in anum*.
14) Verſ. 27. *den*, Cod. Cæſar.
15) Verſ. 30. *do*, Cod. Cæſareus.
16) Verſ. 33. *mallem redditum*:

Nec agnoſcebant alibac tam illud. Scherz.

- 17) Verſ. 39. *zi ſelidon* reddo: domum. vid. Notam
meam ad III, 15, 26. Scherz.
18) Verſ. 40. Cod. Cæſar. *gitrahon*.

SPIRITUALITER.

CAP. VI.

Thie lungoron in uara
bizeinont racha mara,
Joh iro zuoio loufa
dat filu diafa.

- 1 Theso selbun dati
bizeinont zuene liuti:
Thie Judeon giuaro,
ioh folk ouh heidineru,
Uuoio sic datun uidar Got,
hiar ist iz gibildot,
2 Gidoungo, so ih thir redion
in thefen Evangelion:
Joh uuoio si ez ouh firnamun,
zi giloubu sid biquamun.
3 Irluegetun binoti
thie selbun Christus doti.
Bizeinot hiar thaz selba grab
thar ther lichamo lag,
4 Thes thie liuti uuas filu od
selben Druhtines tod.
Johannes in giuiffi,
thoh er lungero si,
5 Bizeinot in therera dati
thero Judeono liuti.

Petrus

Discipuli bi reuera
significat rem singularem, (celebrem)
Atque eorum duorum corpus,
factum multo profundum.

5. Horum ipsorum facta
denotant duos populos:
Judeos omnino
et multitudinem gentium,
Quomodo isti fecerint adversus Deum,
hic est depictum,
10. Mytheria, que tibi eloquor
in hoc Evangelio:
Item quomodo, postquam id intellexerant,
ad fidem postea accesserint.
15. Inquisiverant accurate
illi Christum mortuum.
Ostendit hic ipsum sepulchrum
ubi corpus jacebat,
Qua homines multum prevenerant
ipsius Domini morte.
20. Johannes certe,
Etsi junior esset,
Repræsentat in hoc facto
Judeorum populum.

Petrus

Ad CAP. VI.

- 1) Verf. 5. Cod. Casar. *thofe*, quod est Nominativus,
unde verto:

Hæc ipsa (aut ipsorum) facta. Scherz.

- 2) Verf. 11. Aptius ita:

Mytheria (sc. depictum est) res tibi dicam. Scherz.

- 3) Verf. 19. *irluegetun*, idem est ac: *viderunt, aspexerunt, confpexerunt*. Supra habuimus II, 12, 63. *ther stont sine irluega*, qui pulchritudinem ejus afficiat. Infre V, 17, 77. de Discipulis Christi ejus ascensionem in celum videntibus dicitur:

*Sic irluegatuo 'non tamo
zi jungst file rume.*

*Confpexerunt illam vna (amplius)
ad altimum valde procal.*

conf. hujus Capituli 9. 48. ubi: *irluegiti, usurpatur ita, ut denotet: videret, confpiceret.*

Unde versus ouster ita erit reddendus:

Viderant (oculis sc. mentis) omnino Christi mortem. Scherz.

- 4) Verf. 19. reddendus est ita: *id quod hominibus erat valde arduu. Gothis hæc vox aud in compositis imprimis facilitatem, commoditatem designat. vid. Verf. in led. Lingu. Goth. Scherz.*
- 5) Verf. 23. Depromissum hæc Anagogen Ostridas ex Gregorii M. Homiliis XXII. *Quid fratres, quid casus significat. Numquid nam hæc tam subtilis Evangelicæ descriptio i mytheria vacare credenda est? Minime. Neque enim se Johannes se præstare & non intrasse diceret si in ipsa sui trepidatione mysterium delituisse credidisset. Quid ergo per Joannem nisi Synagoga? quid per Petrum, nisi Ecclesie designat? Nec mirum esse*

videatur, quod per joannem Synagoga, per Petriorem vero Ecclesia signari permittitur: quæ etiam ad Dei cultum prior est Synagoga, quam Ecclesia gentium: ad æsum tamen seculi, prior est multitudo gentium, quam Synagoga: Paulo attestante, qui ait: Quis non prius quod spiritualis est, sed quod animale. Currunt ambo simul, quia ab ortu sui tempore usque ad occasum, pari & communi via, etiam oco pari & communi sensu, gentiles cum Synagoga cucurrit. Venit Synagoga prior ad monumentum, sed minime intravit: quia legis quidem mandata percepit, prophetias de incarnatione ac passione Dominiica audiuit, sed credere in mortuum oculuit.

9. 13. Quid esse, Fratres, credimus, quod sedarium capitis Domini cum linteamentibus non invenitur in monumento? oñi quis, Paulo attestante, 1. Cor. I. Caput Christi Deus, & Divinitatis incomprehensibilis sacramenta ab infirmitatis oculorum cognitione disjuncta sunt, ejusque potentia creaturæ transcendente naturam? Et notandum, quod non solum separatim, sed & involutum inveniri dicitur in æsom locum. Linteam quippe quod involvitur, ejus nec initium nec finis aplicitur. Resse ergo sedarium capitis involutum inventum est, quæ custodia Divinitatis nec caput esse, nec desinit nec per initium nascitur, nec termino conglutatur. Bene autem additur, in æsom locum, quia in scilicet mentium Deus non est. DEUS quippe in unitate est, & illi ejus habere gratiam meretur, qui se ab invicem per sedarium scandalum dividunt. — Per linteamina corporis, laborum limenta signatur, quæ oñes ecclesios omnes, i. e. ejus membra constringunt. Sudarium ergo, quod super caput ejus laerant, scilicet invenitur: quia ipsa Redemptoris nostri pas-

sio lon-

Petrus ther alto
in thes giscribes uuorto,
(Thes thih mag uuefan uuola ⁶ niot,) bizeicnt Heidinan thiot.
Liaf Johannes harto mer,
ioh quam zi themo grabe ouh er, 30.
Er stuant fid themo fize,
⁷ in gimickun thoh thar uze,
⁸ So liazun in io umbiruah
thie felbun Judeon Gotesbuah,
Tharin anazalta,
uuoio Christus in queman scolta:
Zi uuizzane sic altun
thio Buah, ⁹ thiu fruma zaltun,
Uuoio unfan liehamon nam
felbo Druhtin, so imo zam.
Joh uuio er ouh thaz biuuarb
thaz er bi unsih irstarb.
Thio buah ouh thar ¹⁰ giuuuagun,
uuoio sic 'nan bigruabun.
Iro nihein zithiu gisfang,
fo ther er in thaz grab ni giang,
Thaz thes gouma ¹¹ nam in uuar
irluegeti thia fruma thar.
Ni quam tho Petrus thoh thiu min,
ioh giang er far io tharin:
¹² Giloubig far ouh uuurtun
fo iz heidene bifuntun.
Tho giang nah ther ¹³ ander,
thaz felba meid er ¹⁴ tharer,
Giang after imo ¹⁵ in then uuan
tho er inan fih thara ingan.
¹⁶ So uuerdent noh thio ziti,
thaz meinent theso dati.
¹⁷ Thaz herza Judeono
giloubie ¹⁸ Christus scono,
Giloubent sic thaz kruzi
ioh felben ¹⁹ Christus uiuizi:
Joh eigan ouh giuufi
thaz sin irstantnissi.

25. *Petrus senior*
in scriptura verbis,
(Cuius te oportet esse bene exercitum)
significat Gentilium populum.
Carrebat Johanne valde ocyus,
& veniebat ad sepulchrum carius,
(Sed) stabat post hanc industriam,
in evitacione tamen foris:
Ita relinquebant etiam incuriose
Judei isti Dei librum,
35. *Quo in relationem,*
quomodo Christus aduenturus esset;
(Sed) scire se isti custodiabantur,
hanc librum, qui Bonum (salutem) recenset,
Quomodo nostrum corpus susciperet
Ipsie Dominus, prout ipsam decebat.
40. *Et quomodo id ambiret,*
ut pro nobis moreretur.
Is liber quoque considerat,
quomodo isti ipsam sepelirent.
45. *Ipsum nemo ad hoc progressus:*
sicut hic (Johannes) prior sepulchrum non in-
gressus,
Ut id animadverteret vere
perspicere salutem illi.
Nec veniebat Petrus tamen minus,
50. *& ingrediebatur illico in illud:*
Fideles statim etiam fiebant
qui Gentiles reperiebantur.
Tunc sequebatur alter,
quod is visitaverat hostiens.
55. *Accedens post ipsum ad Fidem (in fiducia)*
cum ipsum videret eo ingredi.
Sic fuit (comparata sint) adhuc tempora,
quod significant hac gesta.
60. *Cor Judaeorum*
credit in Christum jam,
Credunt ipsi Crucem
& ipsa Christi tormenta:
Et habent pro certo
hanc suam resurrectionem.

Joh

Ac

sio longe a nostra passione disjuncta est: §. 130.
quoniam ipse sine culpa pertulit, quod nos cum
culpa toleramus. Ipse sponte morti succumbere
voluit, ad quam nos venimus inviti. §. 98.

— Notandum, Fratres, est, quod in fine mudi
ad Redemptoris fidem etiam Judaei colliguntur,
Paulo attestante, qui ait: Donec plenitudo gentium
intraret, & sic omnis Israel salvus eret. Con-
venit Alcuinus Caroli M. Magister Comm. in S. Jo-
hann. Cap. XII.

6) Verf. 27. Nisi significat delectationem, gaudium.
Conf. Notam ad I, 16, 38. verba itaque: de quo
debet esse gaudium.

7) Verf. 32. Ingimeitun, hic optime verti potest: sine
causa; Quo sensu occurrit in Notul. Pl. 72, 13.
Ubi verba: Ergo sine causa justificavi eor meum,
Ita versa leguntur: Ingimeitun gereitbafata id
min herza. Scherz.

8) Verf. 33. & 34. clarius:

Ita fidebant a se omnino neglectam
Judei Divinam Scripturam. Scherz.

9) Verf. 38. MSS. & Editio Flaccina habent idem, quod
contrarium est ex ibi in, Scherz.

10) Verf. 41. giuuuagun, mallem: narraverant, dixe-
rant. Scherz.

11) Verf. 47. Cod. uterque: nami in uuar.

12) Verf. 51. 52.

Credentes (fideles participes) mox etiam fa-
cti fuerant
Gentiles, cum id (mortem Christi) co-
gnovissent. Scherz.

13) Verf. 53. ander, Cod. Caef.

14) Verf. 54. lege ex utroque Codice: thar er.

15) Verf. 55. in then uuan, redderem: in opinionem,
sententiam sc. Petri. Scherz.

16) Verf. 57. Ita veniat adhuc tempora.

17) Verf. 59. & seqq. reddo:

Ut cor Judaeorum credet Christo patre,
(Et) credat Christi crucem.

Et Christi Passionem
Et habeant etiam pro certo
hanc ejus resurrectionem
Et, ut quilibet placeat
mox fidei cor liberet.
Ab infidelitatis duntaxat, &c. Scherz.

18) Verf. 60. Uterque Cod. Christu.

19) Verf. 62. Utrumque MSC. Christes.

Joh iagilih sih kumir,
 sar sih thaz herza rumic
 Fon ²⁰ ungiloub festi,
 iruueichent thio iro brusti :
 Joh ruarit thanne smerza
 thaz steinina herza.
 Biginnit thanne suizzen,
 mit zaharin sih nezen.
 Biginnit thanne uueichen,
 mit riu sih irbleichen.
 Joh ilent io in ribti
 zi ²¹ Christus bigiht.
²² Si thunkit thaz girati
 thanne filu spati.
²³ Ist Judeo manag thanne in uuar
 harto filu iamar.
 Sih kerent sic zi guate
²⁴ rozagemo muate.
 Biginnent thanne riuau,
 ioh iro brusti bliuan,
 Joh uueinont io zi noti
 thio langun misfidati,
 Thaz sic sih er ni klagotun,
 so uuenaglichio lebetun.
²⁵ Nement sic thanne gouma
 thera langun ungilouba,
 Joh klagont ²⁶ thera ferti
 thia filu langun herti.
 Beginnent thanne ²⁷ uuufan,
 ioh zi Gote ruafan,
 Mit ²⁸ mihile ilon,
 thaz sic thia sunta dilon. *Conuersio Judaeo.*
 Giuuliso iz ²⁹ uuirthit thanne
 thaz sic giloubent alle : *Rom. 11, 15, 16.*
 Thaz sic after themo guate
 sint ³⁰ rozagemo muate :
³¹ Sar so zala noto
 heidinerio thiotio
 Irfullic uuldrut uuanne
 thara in zi ganganne.

65. *Ac quilibet recordatur,
 statimque cor purgat,
 Ab infidelitate valide,
 emollescentes sua pectora :*
 70. *Et tangit inde dolor
 lapideum cor.
 Incipit inde sudare,
 lacrymis se rigare.
 Incipit hinc emollescere,
 paritendo expallescente,*
 75. *Festinant quoque recta
 ad Christi confessionem.
 Nec putant hoc consilium
 alioquin multo feruor.
 Est Judaeis multis hinc profectio
 dura multum lamentatio.*
 80. *Se conuertunt ad bonum
 desiderante animo.
 Incipiunt inde pariterere,
 Et pectora sua tendere,*
 85. *Deplorantes jam nunc
 longa facinora,
 Quod non citius conquesti sint,
 sic misere uiuentes.
 Revocant hinc in memoriam
 ipsorum distorum incredulitatem,*
 90. *Et deplorant suam viam,
 valde distorum caritatis.
 Incipiunt inde clamare,
 Et Deum invocare,*
 95. *Magna festinatione
 ut peccata deleant.
 Certe continget aliquando
 ut credant omnes :*
 100. *Ut ad bonum (saltem hanc)
 sint desiderantis animi
 Quamprimum conuerter
 gentilis populi
 Impletus fuerit aliquando
 ad eo ingrediendum.*

11 Jo

Atque

20) Verf. 67. lege ex utroque Cod. *Ungileoben*.21) Verf. 76. Uterque Cod. *Christen*.22) Verf. 77. legendum: Ni. Schilter. Codices MSS. ambo & Flaciana Editio habent: *Sic*, quod uollem in exilium agere, cum optimum inferat sensum: Verbe itaque.*Ipsi (Judaei) videtur hoc factum (conuersionis) tunc ualde feruor.**Mens est, quod Judaei conuersi tandem, dolescent tunc, quod tandem in Christum credere noluerint. Schertz.*

23) Verf. 79. & seq. Rectius ita:

*Est Judaeis multis tunc reuera ualde animadmodum misus.**iamur & adiective & substantiue usurpari videtur. Schertz.*24) Verf. 82. *rozagemo* non significat: *desiderante*, sed: *tristi*, *maesto*, *lugente*. conf. dista ad 1, 18, 82. Schertz.25) Verf. 89. & sq. *Chelius*:*Angustus tam animo**propter distorum incredulitatem suam.*

Schertz.

26) Verf. 91. *thera ferti*, mallem reddere: *eodem alio*, seu, simul. Schertz.27) Verf. 92. *uuufan* non est: *clamare*, sed: *plorare*, flere. Keron. Gl. *Uuufan*, flentibus, *Uuufi*, luctus, *Uuufi*, gemitu; adde supra IV, 19, 77. Schertz.28) Verf. 95. Ego putabam legendum: *uilem*, sed Freherus: *mit mihilen ilon*, *magnas festinatione*. vid. inf. cap. XXV. 103. Schilter. Lege: *mihilen ilon* juxta utrumque MSC.29) Verf. 97. *Uuufit*. Cod. Cezlar.30) Verf. 100. *rozagemo*, mallem reddere: *Anxio anhelante*. Conf. dista ad 7, 82.31) Verf. 101. Illustris Roostgardius in Emendatione. Otfridius ita legendum arbitrat: *Sar soz dila neta*. At textus Flacii videtur satis bene habere. redderem hunc:*Quamprimum conuerter accurate. Schertz.*

11 Jo so ther zi thiū gisfang
ther after Petrusē gang,
Thaz er ouh thio dati
mir imo scouuotī,
Sic sahun thar tho uuuntar,
12 thie duacha liggen suntar,
Ther selbo 14 sueiz duah in uuar
15 laggi suntorot thar
Biuuuntan thar zisamane
son 16 themo selbēn sabane.
Fon then duachon funtan
mit then er lag biuuuntan.
Bizeinot in giuuiſi
ther duah thaz Gotnissi,
Thaz ist in giuueli
ana theheinig enti.
Ther duah ther uuirid funtan
zisamane biuuuntao,
17 Ni mahtu irsehao, uizist thaz,
ni uuedar enti sinaz:
So ist Druhtin in giuueli
ana theheinig enti,
Joh ist aca anagengi,
18 ni uwas thaz er bigunni.
Ist rumo er in then gustin
son unſen arabeitin,
Suntar biuuuntan,
so thar ther duah uuard funtan.
Giloubent sic, thie dati,
thoh iz uuefe spati,
Joh irkennit thaz muat,
uuiſo selbo Druhtin irstuant.
Uuiſo ſin ginada thaz biuuarb,
thaz er bi uoſih irſtarb.
Klagont thanne noti
thio ererun ziti,
Thaz sic thero dato
gisfolgetun ſo spato,
19 Joh in liazun umbiruah,
thaz in zaltun thio buah.

105. *Atque sic ille hoc aggreſſus,
qui poſt Petrum ingreſſus,
Ut & ipſe hac geſta
cum ipſo uideret,
Conſpicebant hic mirabilia,
110. linteamina iacebant ſeparata,
Ipſum ſudarium certe
iacebat ſeparatum ibi
Convolutum in unum
ab ipſo Sabano. (Sindone)
115. A linteo repertum
quo ille iacebat inuolutus.
Significat pro certo
ſudarium Diuinitatem,
Hoc eſt in potentia
120. abique ullo termino.
Linteam hoc reperiebatur
in unum convolutum,
Nec poteſ perſpicere quale id ſit,
nec etiam terminus ejus:
125. Sic eſt Dominus in potentia
ſine ullo fine,
Et eſt ſine ortu,
nec erat quo inciperet.
Eſt procal ipſe in his bonis
130. a noſtris paſſionibus,
Separatim inuolutus,
ſicut ſudarium erat repertum.
Credebant hoc (ita) geſtam,
quoniam id eſſet ſero,
135. Atque agnoſcit animus,
ut ipſe Dominus ſurrexerit.
Ut ſua gratia hoc operata,
ut pro nobis moreretur.
Conqueruntur hinc valde
140. priora tempora,
Quod hac geſta
ſequuta fuerint tam ſero,
Et Ipſam reliquerint incurioſe,
quod referebant Biblia.*

Maria

32) Verſ. 105. reddo:

Porro cum is hoc ſuſciperet. Scherz.33) Verſ. 110. Cod. Caſur. *ibis duacha liggen.*34) Verſ. 111. *ſuueizduab*, Cod. Caſur.35) Verſ. 112. *lega ex utroque Cod. lag giſſantorot.* Scherz.36) Verſ. 114. Cod. Caſur. *demo.*

37) Verſ. 115. ſq. Verte:

*Non poteſ videre, ſcias hoc,
unum ex duobus terminis (limbīs.)*

Niederer eſt neuter, pro quo Notker. crebro

*uſurpat Neueder, ita in Pl. 70. 4. Neuedereu
lez miſ helib ſu nob malis (ubelen) Chriſtianis miſ
eo, nob paganis (heideneu) aue ea, i. e. Neu-
tris ſine me ſimilem eſſe, nec malis Chriſtianis cum
lege, nec Gentilibus ſine lege.* Scherz.38) Verſ. 125. reddo: *Nec erat, quod prius inciperet,
i. e. quod antiquis Deo eſſet.* Scherz.

39) Verſ. 125. clarius:

*Et fuerint a ſe neglectum
id, quod ipſi referebant Biblia.*
Scherz.

Maria autem stabat ad Monumentum. Joann. 20, II.

CAP. VII.

M Ariun thes thoh io * n'irthroz
stuant uzana thes grabes, roz,
Zi steti thar * ginoto,
fi minota inan thrato.
Habeta siu, in uuar min,
minna mihilo sin,
Mihilo liubi,
thes uoortes mir giloubi:
Minna mihilo ubar al,
fo ih thir hiar nu fagen scal.
Thie druta giangun thana far,
* siu stuant thoh uucinot thar:
Si thia stat noh * tho n'irgab,
ieh luagata auar in thaz grab,
Si auar thar * tho suahza,
fo harto siu sin ruahta. Inclinavit se & pro-
spexit in monumentum.
Ther man ther thaz suachit
thes er harto ruahit,
Thar er es * mithont mista, in uuar,
er kerit suachit auar * thar.
Thiz uuib ouh thaz hiar sitota,
fi iz al * irsuahit habeta:
Ni suahza siu thar thes thiui min,
* luageta auar tho thar in.
Tho fah si * fizen skone
thar Engila zuene. Vide duos Angelos.
* Sie uuarun ironisig filu fram,
fo in krites selben grabe zam.
Zi then suazon siz * ther cino
thar Christus lag doter * inno
Zen houbiton ther ander,
thar * ther lichamo lag er,
Sie sprachun thio * unthulci,
ieh uuaz si thara duoliti:
Ira muat sie ouh fertun,
thaz sie thes fragetun.
* Uuub * zui kumista thar, mulier quid plorant?
* uuenan suachistu far?
* Uuaz unguisaro thinzaz ist,
* fo unginacho riuziit. 40. Mag

M Aria tamen ob id non sebat tediosa
flans extra sepulcrum, plorans,
In loco ibi anxie,
amabat Eam vehementer.
5. Habebat reuera
amorem magnam ejus,
Magnam dilectionem,
hoc verbum mihi crede:
Amorem maximum omnium,
ut tibi hic jam dicam.
10. Discipuli ibant inde illico,
Ipsa stabat tamen plorans ibi:
Ipsa hunc locum nondum relinquebat,
Et inspiciebat denso in sepulcrum,
15. Denso ibi querebat,
tam anxie ipsum curam gerebat.
Qui aliquid querit
quod valde desiderat,
Quamprimum deprehendisset amissam, reuera
venit, querit denso ibi.
20. Hec mulier etiam id hic solebat,
cum jam tum inquisisset:
Non querebat ea ibi eo minus,
inspiciebat iterum introspiciam.
25. Tunc videbat federe palcos
ibi Angelos duos.
Erant superillustres,
sicut in Christi ipsius sepulcro decebat.
Ad pedes sedebat unus
ubi Christus jacuerat mortuus intus,
30. Ad caput alter,
ubi corpus jacuerat ante.
Compellabant impatientem,
Et quid ipsa ibi veller,
35. Ejus animum quoque ledabant (offendebant, terrebant)
quod hoc interrogarent.
Mulier cur venisti huc,
quem queris adeo?
Quod infortunium tamen est,
quod vehementer (adeo) lamentaris?
Oportet

AD CAP. VII.

- 1) Verf. 1. Cod. Cæsar. nirdrēz.
- 2) Verf. 3. giuto melius: vehementer, valde. Conf. III, 6, 74. Scherz.
- 3) Verf. 12. Cod. Cæsar. si stuant dab uicinota thar. Cod. Vat. etiam habet: uicinota. Unde verito: *Illa stabat (remanit) sed plorabat ibi.* Scherz.
- 4) Verf. 13. Cod. Cæsar. do.
- 5) Verf. 15. hic etiam Cod. Cæsar. habet: do.
- 6) Verf. 19. Cum milibet significet: modo, ceu supra monui, hanc versum ita reddo: *Ibi eo nuac modo carere caput, reuera.* Scherz.
- 7) Verf. 20. Codex Cæsar. der.

8) Verf. 22. Cod. Cæsar. irsuachit. 9, 21. & 2. sq. scriptum ita:
*Hac femina etiam hoc hic agebat,
illa omnia peragraverat.
Nihilominus (tamen iterum) ibi querebat.* Scherz.

- 9) Verf. 24. Cod. Cæsar. Luaget auar do.
- 10) Verf. 25. Cod. Cæsar. fizen.
- 11) Verf. 27. reddo: Erant palcosi almodum. De v. frenig vid. IV, 1, 30. Scherz.
- 12) Verf. 29. der, Cod. Cæsar.
- 13) Verf. 30. Uterque Codex & Flacius habent: cino, solus. Scherz.
- 14) Verf. 32. der, Cod. Cæsar.
- 15) Verf. 33. Cod. Cæsar. undeiti.
- 16) Verf. 37. lege: zue, ex utroque Cod.
- 17) Verf. 37. Textus à latere positus continet hujus versus interpretationem, hujus hic non est, veru, sed: ploras. Conf. Notam ad I, 6, 1. Scherz.

18) Verf.

„Mag mih, quad si zi in, do ¹⁸ les
 „gilusten uueinonnes,
 „Ser ioh leid ubar uuan
 „ist mir harto gidan.
 „Haben ih zi klagonne
 „ioh leidlich zi fagenne :
 „Ni uueiz ih les an gähe
 „uuar ih iz ¹⁹ anafähe.
 „²⁰ Thaz fer thaz ruarit mih,
 „the'ist ²¹ leiden allen ungilih,
 „Iz ubarfligle noti
 „²² allo uuidarmuati.
 „Mir ist fer ubar fer,
 „ni ²³ ubaruuntu ih iz mer.
 „Ni uuanes untar manne
 „iamer droft giuwinne.
 „Sie eigan mir ginomaman
 „lioban Drahtin minan,
 „Thaz min liaba herza :
 „bithiu ruarit mih thiü finerza.
 „Ni uuas in thar ginuagi,
 „thaz man nan irshuagi,
 „Suntar fe ouh biuuarbin,
 „thaz sie 'nan giburgin.
 „Thaz friunt nihein ni uuefti,
 „²⁴ uuoio man 'nan firquisti :
 „Joh uuoio man 'nan firduasbti,
 „mir zi leidlufti.
 „Bithiu, fromin, so ih iu redinon,
 „ni meg ih thaz irkoboron,
 „The'ih iamer frauuo lufli
 „gilaze in mino brufti.
 „Joh so ih iu hiar nu zellu,
 „²⁵ uuard mir uue mit minnu.
 „Te'ih sino liubi in mih giliaz,
 „ob ih fa niazan ni muaz.
 „Oba iaman thoh giquati,
 „uuaa man 'nan dati :
 „Odo mir gizefti,
 „uuar man 'nan legiti,
 „Thaz ih thoh in ²⁶ thera doti
 „uuaa thionofles gidati,
 „Themo ²⁷ lioben manne.
 „²⁸ uuaa uuaa mir thanne!
 So sluimo si ²⁹ tho thaz gifrah,
 si far io uuidorort bihah

Oportet me, dicebat ipse ad eosdem,
 appetere ploratus,
 Dolor ac maxillia supra opinionem
 mihi driter contigit.
 45. Habeo ego conqueri,
 et lamentabiliter dicere.
 Nescio ego in festinatione
 quorsum ego respiciam.
 Dolor tangit me,
 hac passio incomparabilis,
 50. Transcendit omnimodo
 omnes aduersitates.
 Mihi est dolor supra dolorem,
 non sustinere possum hoc amplius.
 Ne credas inter homines
 nullum solatium capere (me)
 Mihi sustulerant
 dilectum Dominum meum,
 illud meum dilectum cor :
 60. propterea tangit me hic dolor.
 Non fuit illis tunc satis,
 quod illum interfecerint :
 Sed se etiam occupant,
 ut ipsum absconderent.
 65. Quo amicus nec unicus sciret,
 quomodo ipsum perire fecerint :
 Et quomodo ipsum perire fecerint,
 mihi ad dolorem.
 Per hoc, domini mei, quod vobis dico,
 non possum id obtinere (a me)
 70. Ut unquam (posthac) letitia desiderium
 admittam in meum pectus.
 Imo dum ego vobis hic iam refero,
 excrucior amore,
 75. Ut ego ejus amorem in me immittam,
 nunquid eo frui potuero. (Ob ich nicht sei-
 ner läbe genießen möchte.)
 Utinam aliquis diceret,
 quo ipsum tulerint :
 Aut mihi referret,
 80. quo ipsum posuerint,
 Ut saltem in morte
 aliquid servitii prestitero,
 Optimo viro,
 quid esset mihi tunc !
 85. Simul atque hac dixisset,
 illico retrorsum videns

Thar

Con-

18) Vers. 41. les, verte & hic & 9. 47. omnino : ut ali-
 quodis monui. Scherz.

19) Vers. 48. lege ex utroque MSC. anafähe. Unde
 verte :

Uli ego id incipiam. Scherz.

20) Vers. 49. thaz fer thaz thar. Itaque hic & se-
 quens versus melius ita exprimitur :

Dolor, qui hic me tangit
 est dissimilis omni tristitia.

i. e. omnia tristitia ei potest aequiparari. Scherz.

21) Vers. 50. lege: iriden : ex utroque MSC.

22) Vers. 51. reddiderim :

Omne animi robur.

Uhuuati proprie superbiam, ambitionem deno-
 tat. Gl. Keronis. Uhuuati, elatione. Scherz.

(Sed Schilter habet uuidarmuati, noo uhuuati,
 Anon.)

23) Vers. 54. straxistu rede : superabo. Scherz.

24) Vers. 74. & 2. seqq. mallem ita redditos :

mihi fessat male ex amore ;

Quod ego ipsas amorem in me dimittere fa-
 fluucriu,

cum tamen eo frui non possem. Scherz.

25) Vers. 81. dera, Cod. Caxlar.

26) Vers. 83. Codex Caxlareus habet: lieben.

27) Vers. 84. Freherus: pro: anaz lege: haz, Schil-
 ter. Sed non opus correptione. Verto :

Quam gratum hoc esset. Scherz.

Vers. eod. lege: suari ex utroque Cod.

28) Vers. 85. do, Cod. Caxlar.

„Gizeli uuorton thinen Vade ad Patrem meum.
 „then ⁴¹ bruoðoron minen,
 „Thaz habes thu irfuntan,
 „theih bin fon tode irfuntan, 120.
 „Joh theih faru in rihti ⁴¹
 „in fines felb giſtihti,
 „In ⁴⁴ fronſgi giſtunes
 „thes Druhtines mines.
 „Zel in thu ther boto biſt, 125.
 „er Got ioh iro fater iſt.
 „Thaz lazen ſie in uuara
 „thia ungiouba ⁴⁷ in fiara.
 „Ni deta ſi thes tho bita,
 „zen iungoron ſi ſar ilta, 130.
 „Sageta in tho thaz ſi 'nan ſah,
 „ioh uuort thiū er zi iru ſprah.

*Mara verbis tuis
 fratribus meis,
 Quod comperta fueris,
 quod a morte reſurrexerim,
 Et quod aſcendam reſta
 in ipſius conſpectum,
 In ſanctum aſpectum
 Domini mei.
 Reſer eis tu nuncius eſto,
 Ille Deus quod coram pater ſit.
 Ut lingunt vere
 incredulitatem in ceſſatione.
 Nec faciebat ipſa hic moram,
 ad diſcipulos illico properabat,
 Dicebat ipſi quod ipſum vidiſſet,
 Et verba quæ ſi ad eam diſceſſet.*

SPIRITALITER.

CAP. VIII.

„I H uuil iu hiar'gimeinen,
 „uwas thie engila biſeinen,
 „Thie ſconun ioh thie uuzian,
 „thie in Chriſtes grabe fazun,
 „Thie thar in reſte frono
 „gizamun ſo ſcono,
 „Uuarun ſkinetint fram,
 „ſo Gotes boton uuola zam.
 „Joh thaz iſt mihi uuntar,
 „thaz ſie ſo fazun ſuntar,
 „Sih thar ſo gieinotun
 „thera ſteti guatun.
 „Thaz uuir Engil nenen,
 „thaz heizent, ſo uuir zellen
 „Boton in giethiuti
 „frenkiſge linti,
 „Thie io thaz iruellent,
 „thaz ſie thaz gizellent,

*V*olo vobis hic communicare,
 quid angeli ſignificent,
 Pulchri illi atque candidi,
 qui in Chriſti ſepulchro ſederunt,
 5. Qui ibi in requie ſancta
 comparebant tam ſplendide,
 Erant lucentes procul,
 ut Dei nuncios bene deceret.
 Atque hoc eſt valde mirabile,
 10. quod ita ſederint ſeorſim,
 Se (tamen) ſic conſunxerint
 (in) hoc loco bono.
 Quod nos Angelos dicimus,
 denotant quos nos vocamus
 15. Nuncios in comuni (vulgo)
 Franci homines,
 Qui hoc ſuſcipiant (proſequentur)
 ut ea reſerant,

r Sar

Staden

ſin. p. 104. Et Alcuinus pergens: *Sed cur tangi non debeat, ratio quoque additur, cum ſubieſſerit: Nondum enim aſcendi ad Patrem meum. In corde etenim meſtro tunc Jeſus aſcendit ad Patrem, cum æqualis creditur Patri. Nam quiſquis eum æqualem Patri non credit, adduc in ejuſ pectore ad Patrem Deus non aſcendit. Ille ergo Jeſum veraciter tangit, qui Patri Filium coeternum credit.* Conf. pag. 1066. Plane inchoſativa vocabula pro Completivis & conſutivativis, ſtylo Scripturæ Sacre etiam accipi, obſervavit M. Flacius in *Gloſ. P. 2. pag. 316*. Animus Mariæ erat Dominum nobiscum retinendi, pedum amplexu: ſed excuſat ſe Dominus & docet, reliquum eſſe Adſcenſionem ſolennem ad Patrem coeleſtem, donec vobiſcum hic viſibiliter maneat. Conf. Flacium in *Gloſ. v. Tangere*. Schüller.

41) Verſ. 124. Cod. Caſar. da.

42) Verſ. 118. *bruoðoron*, Cod. Caſar.

44) Verſ. 121. Margo utriuſque Codicis:

*Aſcendo ad Patrem meum.*44) Verſ. 123. *fronſgi* redderem:*In pulchram viſionem.* Scherz.47) Verſ. 128. *in fiara*, procul, ut ſupra. Scherz.

AD CAP. VIII.

1) Ad Rubr. conf. Auguſtin. T. X. 290. & ſeqq. Schüller.

2) Verſ. 1. Cod. Caſar. *ib uuide hiar*. Aſt Vat. *ib uuide hiar*. Verto hunc verſum:
*Volo hic indicare,*3) Verſ. 6. *Gizamen*, decebant. Scherz.

4) Verſ. 13. & ſeqq. 3. ita mallem reddideret:

*Id, quod nos Angelos vocamus,**id appellant, uti dicimus.**Boton in excellentia,**Franci homines.*de v. *giſtihti*, quæ eſt verſ. 13. vid. Notum ad I, 6. 201. conf. Staden. In Expl. Voc. Bibl. Germ. p. III. qui arbitrat in *giſtihti* eſſe idem ac: in *aligemeiner Sprach*. Scherz.

s) Verſ.

7	Sar in horsglicha frist, fo uaz so in gibotan ist. Sie meinent hiar thie zuene thie Engila sine, Duent unsih giuuisse fon themo irstantnisse. Thiefelbun Gotes thegana thie uns scribent 6 kristes redina, Thie uns scribent sino dati, ioh selbaz sin 2 girati, Thaz ist uns irougip, thaz Got ist kristes 8 haubit. 1. Cor. 11, 1. 30. Uuizist thaz 9 gimuato, the ist Druhtin unfer guato. Ther zen houbiton faz ther kundit, uuizistu thaz, Uns in giuussi thaz kristes Gotnissi. Then man z'en suazon gisih, ther zeinot ander 10 gimah, Ther zeinot icona giuurt, 11 ther selbun lichu giburt. Johannes, 12 uuizistu thaz, ^{in principio erat} zi kristes houbiton faz, ^{verbum.} Tho er fo hoho gisan thes 13 Euangelion bigan, Tho er fo hoho iz suarta, thaz Gotnissi ruarta, 45. Mit uorton filu 14 diofen, 15 thara uuir zua io ruafen. 16 Gihogat er ouh thero suazo, uuant et 17 giscrib uns suazo, 50. Ofono filu fram, uuio er hera in uuorolt quam, ^{Verham caro} Uuio Druhtin deta, fo imo zam, ^{factum est.} er unsih 18 lichamo nam. 19 Uuio er uuard oh heraf uns, ioh nu buit in uns, 20 Bi namen sia Druhtin nanta, fo ih hiarfora zalta. 21 Gisuaso ioh thin kundo ist, then thu bi namen nennist, 22 Sama fo er zi iru quati 23 irknan'nan binoti.	20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60.	Statin in maturando termino, quocumque iis mandata sunt, Significant hic bi duo Angeli ejus, Facientes nos certiores de resurrectione. Illos Dei ministros (duos Evangelistas) qui describunt nobis Christi sermones, Qui nobis describunt ejus res gestas, Et ipsius consilia, Et nobis indicant, quod Deus est Christi caput. Sciatis hoc pro certo quod sit Dominus nostrum Bonum. Qui ad Caput sedebat denunciat, scitis hoc, Nobis pro certo Christi Deitatem. Quem ad pedes conspicebant, designat alteram naturam, Designat paucorum decus, illius corporalem naturam. Johannes, scitis hoc, ad Christi caput sedit, Cum tam alte meditatur Euangelium orditur, Cum tam alte id docebat Divinitatem tangens, Verbis multum profundis quibus Et acclamamus. Observabat etiam pedes, nam scripsit nobis fuisse, Aperte multo magis, quomodo ille hic in mundum venerit, Quomodo Dominus fecerit, quod Ipsum docebat, nostrum Corpus assumens. Quomodo factus est desuper nobis, Et nunc manet in nobis. Nominatus illum Dominus vocabat, ut antea dixi. Dulcis etiam tuis amicis est, quem nominatus appellat. Simulac ille ad eam loqueretur, agnovit eum accurate.
---	---	---	--

In

In

5) Verf. 19. Clarus, in brevi termino, i. e. promte.
Scherz.

6) Verf. 26. *Christes*, Cod. Cæsar.

7) Verf. 28. *girati*, rei, *sailla* denotare supra jam monui. Scherz.

8) Verf. 30. in Cod. Cæsar. extat: *beati*.

9) Verf. 32. *gimuato*, non est: pro certo, sed: *lele*, cum letitia. Conf. III, 24, 69. ubi Martha foror Lazari dicit: *glorab ih thaz gimuato*, credo hoc letu animi. Scherz.

10) Verf. 34. *gimab* in genere denotat rem, conditionem, statum. Adde Not. ad III, 12. 17. Scherz.

11) Verf. 40. Cod. Cæf. *ibera selhan*.

12) Verf. 41. Cod. Cæf. *uuizistu*.

13) Verf. 44. Uterque Cod. *Euangelien*.

14) Verf. 47. *diofen*, Cod. Cæsar.

15) Verf. 48. Aptius forte:

Ad quam (Divinitatem) semper clamamus.

Scherz.

16) Verf. 49. *Gihogat er*, aptius videtur reddi: in mentem revocat. vid. I, 9, 28. Scherz.

17) Verf. 50. Uterque Cod. *giscrib*.

18) Verf. 54. ex Cod. utroque legit: *lichamou*.

19) Verf. 55. Utrumque MSC. ostendit legendum esse;
aut *er uuard* vob heru fuisse.

Quomodo fuerit hoc (ad suscipiendam humanam naturam) *promtus*.

Fuit idem esse ac: *promtus*, supra ostendi in Not. ad II, 3, 63. Scherz.

20) Verf. 56. Margu Vatican Codicis exhibet: *Er habitaht in nobis*. Alt margo Cod. Cæsar. Exhibitaht. io nobis.

21) Verf. 59. *Gisuaso* denotat familiarem, domesticum, uti supra jam monui. Itaque verbe:

Familiaris Et notus tibi est. Scherz.

22) Verf. 61. hic versus ita est reddendus: *Simili modo, cum ipse ad illum diceret. Sama similitudinem vel relationem notare certissimum est.* Scherz.

23) Verf. 62. textus Flacii obelo non indigebat; & firmatur utroque MSC. legendum itaque est: *irknas miß binoti*; quod veru: *Nosti me almodum*. Consequenter alterum verum (quem verito: in amicum mitte tibi id *Radigse*, vehementer) Parenthesi includo; & tertium exprimo:

Siquidem nomen tuum novi. Scherz.

24) Verf.

„ In muate laz thir iz heiz;
 „ uuantha ih thinan namon uueiz,
 Si n'an far irkanta,
 so er then namon nanta,
 Thaz si garo er firliaz,
 unz er sia uuib hiaz.
 24 So ist themo Gotes drute
 gisprochan zi guate.
 Moysene in uware,
 themo 17 uuizod spentare.
 „ Ih, quad Druhtin, uueiz thih 26
 „ bi namen, thaz ni hiluh thih. Ex. 3, 1. 3. 4. 5.
 „ Bi namen uueiz ih thih al,
 „ so man finan drut scal.
 „ 17 Nales the'ih thih zeino
 „ mit uuorolti gimelino,
 „ Ih uueiz thih 18 suntarin gon
 „ in thines selbes thingon.
 So uuard ouh hiar bi thaz uuib,
 chiu thar tho suahtha thaz lib.
 Si irkanta 'nan fo er uuolta,
 fo er then namon nanta.
 Sama fo er zi iru quati,
 19 irknan 'nan binoti.
 „ In muate laz thir iz heiz,
 „ thaz 20 ih thinan namon uueiz.
 Thaz uuib zithiu gifundta,
 then iungoron iz kundta,
 Aller crist tho thaz uuib
 in gisageta thaz lib.
 Nim gouma hiar in noti
 „ thio uuuntarlichun dati,
 21 Thaz fronisga gizami,
 ioh thaz ieltani.
 Gab 22 fo uuib uuanne
 themo gommeanne
 24 Bittiri todes,
 thiu natara gispuanes.
 Quam auzr thifu nu in uuar,
 ioh kundta thaz lib far.
 25 Uuib, fo ih thir redinon,
 er ist gommeannon,
 26 Selb fo Druhtin quati,
 ioh crist zi thiu dati
 Thia

In animam mitte tibi studiose (calide)
 quod tuum nomen noui.
 65. Illa ipsam illico agnouit,
 simulac nomen nominabat,
 Quod illa penitus antea intermisit,
 dum Mulierem vocabat.
 70. Hoc Dei fidei
 dictum est in bonum.
 Moysi reuera
 legislatori:
 Ego, dixit Dominus, noui te
 nominetens, hoc non celabo te.
 75. Nominetens noui te totum,
 veluti quis suum fidelem debet.
 Nihil (est) quo te censum
 cum mundo equaliter,
 80. Noui te separatim habere
 in tuimet rebus.
 Sic continebat etiam hic cum muliere,
 quae ibi querebat vitam.
 Agnoscebat ipsam quam ipse uellet,
 quam ipse nomen nominaret.
 85. Similac ipse ad illam loqueretur,
 agnoscebat eam accurate.
 In animam mitte tibi calide,
 quod is nomen tuum nouit.
 90. Mulier quam inuenisset,
 discipulus id nunciavit,
 Primi omnium hic mulier
 illis referebat vitam.
 Obserua hic studiose
 mirabilia facta,
 95. Sanctam congruentiam
 Et raram quid.
 Dedit sane mulier olim (Eua)
 Viro
 Amaram mortem,
 100. serpentis persuasione.
 Venit vero hac iam reuera
 Et nunciavit vitam sine mora.
 Mulier, quam tibi dico,
 prior est uirgine,
 105. Ipse Dominus cum loqueretur, (ad ipsam)
 Et primum ei fecerat

Hoc

24) Verf. 69. Clarior:

Simili ratione Dei fidei se. seruo. Scherz.

25) Verf. 71. *Uuizod spentare* redde potius: *Legis distributori*, Propalatori. In Gloss. Kerocois est *spentari*, dispensatorem. Scherz.26) Verf. 73. Margo utriusque Codicis: *Noui te ex nomine*.27) Verf. 77. *Nales* significat: *Nou*, uti optissimum est, unde hunc & seq. versum ita transfero:*Nou quod te defegum* (nomine)
cum mundo equaliter i. e. uti alios homines omnes. Scherz.28) Verf. 79. *suntarin* est una uox in utroque MSC. in Versione Tat. legitur *sunteringaz* pro: *serfem*. esp. 74. §. 5. & *suntaringaz*, *sunteringaz* eodem sensu. Reddo itaque hunc versum:*Noui te separatim*, specialiter. Scherz.29) Verf. 36. iterum, uti supra §. 62. Uterque Cod. habet: *irknai mi*; itaque eodem modo uerte: Scherz.30) Verf. 88. forte: *er*: Schilter. Textus bene se habet: Scherz. Hunc versum redde:

OTFRID. PARS I.

Quod ego tuum nomen nouerim. Scherz.

31) Verf. 94. Cod. Caelar. *thia*.

32) Verf. 95. Sic redde:

Inseguem rem
Et singularem. Scherz.33) Verf. 97. Utrumque MSC. *is*.

34) Verf. 99. exprimo:

Amaritudinem mortis,
(Serpens persuadebat hoc illa) Scherz.

35) Verf. 103. Ita exprimo:

Femina, uti dixi,
Primum uirum.

I. e. Femina uirum, nihil ea de re scientibus primum nuncium attulit. Scherz.

36) Verf. 105. redde:

Ipse ita Dominus iussit
Et in eam suum fecit
Ut nuncius esset singularis
quo (hac) esset eo magis mirabile.
Scherz.

Thia botafeaf fus funtar,
the'iz uuari mera uuuntar.
Fon theru selbun henti
17 then thod 18 giscankti nemti. 110.
Joh uueuon tho manne
gab zi drinkanne.
Fon theru intafhent, theist ouh uuib,
nu thaz euuiniga lib.
19 Freuuida zi libe
ni fit irbolgan uuibe.

*Hoc munium ita separatim
quod erat magis mirabile:
Ab ejusdem manibus (prime mulieris)
mortem donatam accepit,
Et tormenta viro
propinavit.
A qua accipiant, que & ipsa mulier, (Maria)
Nunc eternam vitam.
115. Letificati ad vitam
ne sitis irati mulieri.*

Duo ex Discipulis Jesu ibant in Castellum.

Luc. 24.

CAP. IX.

THo thaz euuiniga guat
uz fon themo grabe irfluant,
Thaz lib, thaz bi unih hiar irflarb,
fon bechehera uidar uuarb:
Thes dages 1 fuarunt thanana 5.
sine 2 druta thegana,
Gifellon zuene guate,
1 feragomo muate. Marrabant de lib
conuictis.
Sie fuarun, quililonti
thio arniluchun dati,
Jamarlichon 4 thingon,
Joh in thenfelben gangon.
17 Sie giangun inan klagonti,
Joh io fon imo fagenti,
Qaum in harto in iro muat 15.
thaz fin 6 managfalca guat. ipso Joh adpau
plus quanta
Uuuar Druhtin in do lindo
thes uueges famanlindo,
Giang ouh in thera ferti,
mit in 7 tho kofonti. 20.
Ni thaz sie thaz 9 thoh datin,
thaz sie 'nan irknatin,
Odo in ala uuari
sic uueftin uuer er uuari. Quid fana hi fer
mentes?
19 Uue ist, quad er, iuer redina,
19 Joh iuer 10 unfreuuida,
19 Ir fuerero uuorto
19 get fus drurento. Gab

CUm summum Bonum
ex sepulcro surrexisset,
Vitam, quam apud nos hic amiserat,
de fenestris receperat:
Eadem die ibant inde
ejus fideles discipuli,
Comites duo boni,
maestro animo:
Ibant, narrantes
miseranda (tyrannica) facinora,
Miserabilium rerum,
in eo ipso itinere.
Ibant sibi conquerescentes,
& de ipso narrantes,
Veniebat ipse vehementer in mentem
multiplex illud ejus bonum.
Flebat Dominus ipse leniter
itineris comes,
Ibatque in eodem itinere,
cum his colloquens.
Nec tamen ut id agerent,
ut Ipsum cognoscerent,
Aut reuera
scirent, quis ille esset.
Que est, dixit ille, vestra narratio,
& vestra querimonia,
Vestris de verbis
itis adeo marcentes?

Dedit

37) Verf. 10. MSC. Cxfar. the.
38) Verf. eod. in MSC. Cxfar. legitur: giscankti. a.
enti, forte legendum: giscankti. and enti. Ut
enti sit synonymum mortis: sed nil definitio.
Scherz.
39) Verf. 17. Freuuida, est Gaudium, Letitia. vid. II,
13, 31. Adde II, 6, 114. Unde verto:
Gaudium ad vitam i. e. gaudium vite eter-
næ. Scherz.

Ad CAP. IX.

1) Verf. 5. fuarun, Cod. Cxfar.
2) Verf. 6. Uterque Cod. drat thegana.

3) Verf. 1. feragomo, uterque Codex.
4) Verf. 11. Cum itaque, dicit etiam sermonem, collo-
quium denotat, licet hic vertere:
Tribus sermonibus. Scherz.
5) Verf. 13. & sq. reddo:
Ibant ipsum legentes
& semper de illo loquentes. Scherz.
6) Verf. 16. Cod. Cxfar. managfalca.
7) Verf. 20. de. Cod. Cxfar.
8) Verf. 21. Margo utriusque Cod.
Oculi illorum lucebantur.
9) Verf. eod. de, Cod. Cxfar.
10) Verf. 26. Unfreuuida malum reddere:
Miseritia, cum freuuida sit gaudium. Scherz.

11) Verf.

Gab einer antuurti
 selb so er iz zurnti,
 11 Thaz leid thaz inan ruarta,
 thaz gener es ni fualta.
 12 Bist thu eino ir ellente *In solis peregrinis.*
 „ Ir andaremo lante,
 13 Thaz thir in muaste thaz n'ist heiz,
 „ thaz ellu thisu uuorolt uueiz.
 14 Ouh uuiht thu ches n'irknaist,
 „ thaz niuenes gidan ist,
 15 In thelenin heimon,
 „ thaz mugun uuir iamer uueinon. 40.
 16 Uuaz ist thaz, quad er, suliches, „
 „ nu girilket mih thes.
 Sic zaltun, so man ofto duat,
 thaz 17 iro feraga muat: *Qui fuit ut
 Propheta.*
 18 Inti thu ni hortos hiar in lante
 „ fon themo Heilante.
 19 Isti'r unkund ouh nu thaz,
 „ 16 uuiio diuri forafago iz uuas.
 20 Mahtig uuas er harto
 „ fines selbes uuorto. 50.
 21 Joh fines selbes dato
 „ krefsig filu thrato,
 22 (Fora Gote uuas iz meist, 17
 „ uuir zellen thir iz, thu iz ni uueist.
 23 For allen thefen liutin 55.
 „ tho sie thar so gidatin.)
 24 Joh uuiio 'nam ouh irqualtun, *Quomodo enim
 malitiam suam
 Sacerdotes.*
 „ zi tode 'nan frislaltun.
 25 Thie unse heroflon,
 „ ioh alle thefe furistlon. 60.
 26 Uuir uuantun thes giuuiiso, *Non enim
 querantur.*
 „ thoh iz ni uuurti leidor so,
 27 Er unsih scolti iraren
 „ thes 18 managfaltun uueuuen,
 28 Firfahan unsih scolti, 65.
 „ thoh uuihtes so uuurti.
 29 Thiu sin selba guati,
 „ theru altun arabeiti,
 30 Thes managfaltun feres,
 „ thaz uuir nu 20 thulten leuues, 70.
 31 Theiz alles uuiio ni uuurti
 „ nub er es duan scolti enti.
 32 Thiu thing uuir hiar nu figetun,
 „ ioh thir ouh hiar gizeitun.
 „ Uuizist

Dedit enim responsum,
 qui ipse irascitur,
 Malum, quod ipse tetigisset,
 quod ille id non sentiret.
 Ene tu solus ex peregrinis (aduenis)
 ex aliena terra,
 35. Quod tibi in mente (memoria) non est pressio,
 quod totus hic mundus nouit.
 Nec quidquam ejus rescivisti,
 quod nupere factum est,
 In his locis,
 hoc oportet nos semper deplorare.
 Quod est id, dixit is, tale,
 agite, referte mihi istud.
 Narrabant ipsi, ut solet fieri,
 ea animo doloroso,
 Et tu ne audivisti hic in terra
 de illo Salvatore?
 Est ne tibi ignotum etiamnum istud,
 quam pretiosus Propheta fuerit?
 Potens erat vehementer
 verbis suis.
 Et factis suis
 potens multum valde,
 (Coram Deo erat potissimum
 referemus tibi id, (s) id nescis.
 Coram omnibus his populis,
 tamen isti sic ausi fuerant,)
 Et quomodo ipsum contorserunt,
 mortisque tradiderunt,
 Hi nostri Proceres,
 Et omnes illi Principes.
 Nos (vero) credebamur pro certo,
 est id non factum, prob dolor, ita (fuerit)
 (quod) ipse nos deberet liberare
 (a tam) variis tormentis,
 (Et) Providere nobis deberet,
 (at nihil tale factum fuit.)
 (O) suam ipsius bonitatem!
 veterum labores!
 (O) varios dolores!
 quod nos iam passi sumus mala!
 Ut hac omnia ambularentur,
 dum ipse facere debebat finem.
 Has res nos hic jam diximus,
 Et tibi quoque hic retulimus.

Scias

11) Verf. 31. Clarior:

(Quod) malum quod ipsum tangeret
 ille (Christus) non sentiret. Scherz.12) Verf. 39. Lege ex utroque MSC. In thefen inbe-
 mon. Scherz.

13) Verf. 41. Margo Cod. utriusque: Quae?

14) Verf. 44. ita, uterque Codex. Mallem sic reddi-
 tum verbum hunc cum antecedenti:Exponebant, aut solet fieri,
 suum suum tristem i. e. animi tristi-
 tiam. Scherz.

15) Verf. 47. redde ita:

An tu nihil audivisti hac in regione. Scherz.

16) Verf. 48. Unio diuri, aptius:

Quam praclarum. Scherz.

17) Verf. 57. Margo utriusque Codicis:

OTFRID. PARS. I.

Coram Deo Et omni Populo.

18) Verf. 64. Cod. Caesar. managfaltun.

19) Verf. 65. in utroque Cod. est: firfahan, sed fir-
 fahan magis his convenire videtur. Scherz. 7. 65.
 Et quince sequentes ita sunt exprimendi:(Quod) propositura sit nobis
 (Et tamen nihil hujus factum est:)
 ipsius bonitas(intuitu) veterum tribulationum,
 Multiplicis doloris,
 quem nunc toleramus infeliciter. Scherz.

20) Verf. 70. Cod. Caesar. dulten.

21) Verf. 71. reukle:

(Et) Quod aliter non futurum sit,
 quam ut ille ei rei (miseria) facturus
 sit finem. Scherz.

U 2

22) Verf.

- „Uuizist thu thaz ana uuan, 75
 „nuft thritto dag the'iz ist gidan. 11
 Bigan do Druhein sinen theganon,
 thenelben sinen theganon,
 Sines selbes uuorton,
 then lieben giferton : 80.
 „Uuola dumpmuatē O dicit de uocē corde
 „zi managemo guate,
 „Zi thefen thingon allen,
 „thoh iuz thio buah zellen. 85.
 „Ju'z thio buah nennent,
 „ioh Forafagon fingent,
 „Juer herza thoh thiu in uuar:
 „ni giloubit thes gikribes thar.
 „Ja 16 lampf so sie 17 fagetun, 11
 „fon kriste sulih zelitun : 110-117. 90.
 „Er 16 aliz so irfultē,
 „ioh selbo sulih thulci.
 „Joh er in sinaz richi,
 „in fina guallichē
 „Mit sulichu biquami, 95.
 „fo's imo selben zaml.
 Thio buah bigann er 18 asaron, Expositio 3 Moyse.
 fon Moysē ouh 19 tho redinon.
 Joh bigan in zellen
 fon forafagon allen. 100.
 Antfristota ouh ihu fram
 thaz 10 giscribū so so zam :
 Uuio iz iaglicher zelita,
 fon imo sulih fageta.
 Er zalt in managfalto
 suazlichero 19 uuorto. 105.
 Al thio selbun redina
 thia se scribun thanana,
 19 Zalt in thes giuugi
 uuclihes io giuuugi, 110.
 Seono inti rcino
 ioh harto filu kleino.

Scias tu hoc absque dubio,
 nunc est tertius dies, quod hoc est factum.
 Incipit tunc Dominus loqui
 ad eundem discipulos suos,
 Suis verbis,
 ad caros comites:
 O tardi animi
 ad varium bonum!
 Ad has res omnes,
 (quas) tamen vobis scriptura narrat.
 Vobis sunt (biblia) recensent,
 Et Prophetæ canunt,
 Vestrum cor tamen hac profecto
 non credit scripturæ hic.
 Imo Agnam, quem illi dixerant,
 de Christo tale retulerunt:
 Ipsum omne id sic adimpletarum,
 Et ipsum ea perperuram:
 Atque in regnum suum,
 in gloriam suam
 Cum his talibus introitum,
 sicut ipsum deceret.
 Libros (biblia) exorsus est commendare,
 de Moysæ quoque loqui.
 Cœpitque eis dicere
 de Prophetis omnibus.
 Interpretatus etiam prolixè
 Scripturas, ut decebat;
 Quomodo quilibet retulerit,
 de ipso ea dixerit.
 Narravit ipse varia
 dactibus verbis.
 Omnes illos sermones
 quos illi scripserant inde,
 Exposuit illis sufficienter
 quodvis expetibile,
 Eleganter Et pure
 multumque accurate.

Appo-

22) Verf. 76. Uniusque Codicis margo:

Tertius dies est bodie.

23) Verf. 89. Margo Cod. Cæsar. habet:

Nunc hac oportuit pati Christum?

24) Verf. eod. prot. lampf Codex Cæsar. habet lampf,
 quod non est explicandum per: Agnam, lam,
 quasi esset Nomen Substantivum, sed per: ope-
 rat, decebat. Suae hoc primum tota conne-
 xio; deinde verba Margiina, ubi occurrit vox
 Oportuit; nec repugnat vocabuli huius significa-
 tio ordinaria; est enim lampf imperfectum acti-
 vum a lampf, oportet, convenit, decet: quod
 supra habuimus I, 22, 107. ubi dicitur:

Ja lîmhit mir the'is wërbe
 in mîner Vaters erbe.

quod Schilterus reddit:

Imo oportet, ut ego negotior
 in Patris mei proprio. (heredio)

ubi nota, et etiam adijungi particulam ja, uti hic in
 nostro textu. Add. II, 12, 13. Gl. Keronis: ke-
 lîmhit, convenit. Suecis: lampfelig, accommoda-
 tus, lampfelig, accommodare. Versus itaque
 hic ita est transferendus cum tribus seqq.

Sane oportet ut (ut) quod dixerant (libri
 sacri)

(Sc.) de Christo ita narraverant,
 U (Chailus) omne implet,
 Et tali ratione paucior, Scherz.

25) Verf. eod. Cod. Cæsar. gîgæten.

26) Verf. 91. aliz, Cod. Cæsar.

27) Verf. 95. redde:

Hac ratione veniret. Scherz.

28) Verf. 97. asaren significat: repetere, recipere;
 & interdum: restituere, ab asar, asur, asur,
 asur, (hodie aber dicimus,) quod iterum, rursus
 significat, pro: repetere, recipere, occurrit IV,
 26, 39. ubi dicitur:

thaz lib ligodon se asaron.

quod Schilterus vertit:

Vitam capere recipere.

conf. Notam ad I, 3, 20. hinc 7. 97. ita exprimo:
 Libros (sacros) capis ille repetere. Scherz.

29) Verf. 98. do, Cod. Cæsar.

30) Verf. 102. Cæsar. Cod. gîsrit in, quod redde:
 Scripturas ipsi. Cod. Vatic. vitiosa: gîsrit in.
 Scherz.

31) Verf. 107. hic versus regitur a 7. 105. ideoque
 punctum post: aucto est extinguendum, & ma-
 nifeste in 7. 105. explicandum per: varia ratio-
 ne. Scherz.

32) Verf. 109. & 110. sic redde:

Narravit ille de illo satis abunde
 aliqua etiam explicavit.

giuug, alias idem est ac: dixit, indicavit. Hic
 videtur idem esse ac: explicavit. Et hat diesen
 oder

Appropinquabant Castello. Luc. 24.

CAP. X.

Sih nahtun¹ sic² tho alle
 zi³ themo kastle
 Thara zen iro selidon
 mit thefen selben redinon.
 Tho det er selb so er uuolti, *ipso fecit se longius ire. f.*
 ioh rumot faran scoltri.
 Tho notun sic⁴ 'nan ginuagi
 thaz er mit in giangi.
 „Ni dua thir, quadun, thia arabeit,⁵
 „uanta aband unsih anageit. 10.
 „Uuis mit uns hinaht,
 „uanta furdur thu ni maht.
 „Ni scaltu jo nu so giduan,
 „uuir geben thir hinaht suazduam.
 „Ni uuiciz, uuaz thu iz auur findes, 15.
 „ther dag ist siues findes.
 Ih uuiciz sic filu harto
 chahtun thero uuorto,
 Thiu in thar uuaurun meista
 thes siues todes drosta. 20.
 Fon Moyse selben
 ioh Forasagon allen,
 Uuio iz tharana ill al gizalt,
 et⁶ todes⁷ duam scolta ubaruuant.
 Det er, so sic quatur, 25.
 ioh inan ouh tho batun.
 * Alfo sic⁸ 'nan beiton,
 * in huf⁹ 'nan gileitun.
 Tho uuan ih sic gifazin
 thaz sic saman azin. 30.
 Irbutun imo tho ito guat
 so man¹⁰ * hobono duat.
 Nam er¹¹ tho thaz selba btot,
 ioh then iungoton iz bot.
 Thiu gifuni, in sih indatun, 35.
 ioh inan far irknaun. *ipso exiit ex oculis eorum.*
 Tho uuard in ala gahun.
 sin uuiht far ni gifahun
 Sar io in thera frißi
 tho ruartun se angusti. 40.
 Uuward in far¹² tho filu leid,
 thaz er sih far fon in firmeid.

Thaz

Appropinquabant illi omnes
 Castello
 Ad ipsorum hospitium
 cum his sermonibus.
 Tunc fecit quasi vellet,
 Et longius ire deberet.
 Tunc coegerunt ipsum satis
 ut cum eis introiret.
 Ne fac tibi, dixerunt, hunc laborem,
 quoniam vespera nobis ingruit.
 Esso nobiscum hac nocte,
 nec enim alterius poteris.
 Noli jam sic facere,
 datus tibi hac nocte daper.
 Nescis, ubi iterum invenias,
 dies alius.
 Scio, (quod) illi multum admodum
 cogitabant verba,
 Quae ipse tunc erat potissimum
 ejus mortui solatium.
 De Moyse ipso
 Et Prophetis omnibus,
 Sicut id mihi est omne relatum,
 (quod) ille mortem deberet vincere.
 Fecit itaque, sicut illi dixerunt,
 Et ipsum sequebantur.
 Sic ipsum expectabant,
 in aedes ipsum duxerunt.
 Tunc, arbitror, consederunt
 ut comederent.
 Offerentes ipsi sua bona (edulis)
 ut quis amicis facit.
 Accepit eundem panem,
 Et discipulis eum porrexit.
 Oculi in aperiebantur,
 Et ipsum illico agnoscebant.
 Tunc subito
 ejus nihil quicquam (amplius) conspiciebatur.
 Statim hac hora
 tangebant eos angustiae.
 Flebant illico multum tristes,
 quod ipse se statim ab ipsis subtraxerit.

ut

oder jenen Text erasagen. Quod si non placet,
 reddo per: indicavit; Ut mens Otfridi sit, Chri-
 stum quendam integro exposuisse, quendam tan-
 tum indicasse allegando loca Scripturae Sacrae.
 Scherz.

Ad CAP. X.

- 1) Verf. 1. do, Cod. Cæsar.
- 2) Verf. 2. demo, Cod. Cæsar.
- 3) Verf. 9. Margo utrinque Cod. *Mense nobiscum,*
quoniam advesperavit.
- 4) Verf. 24. dader, Cod. Cæsar.
- 5) Verf. eod. daz, Cod. Cæsar.
- 6) Verf. 27. reida;

Cum ipse persuassisset, sc. ut maueret.

Tatiani versio c. 118. §. 2. hanc eandem rem ita
 exprimit: *ietu beiton inas fas quedente.* Ad quem
 locum Palibenius hac notat: *Beiton, supra idem*
est, quod: expectare; hic quod: morari et blan-
de aliquem cogere, ut expectet. Conf. Notata
 meam ad II, 4, 37. Scherz.

- 7) Verf. 27. in hur inan, Cod. Cæsar.
- 8) Verf. 32. *hobono lege ex utroque MSC.*
- 9) Verf. 33. Margo Cod. Cæsar. *Accepit panem.*
- 10) Verf. eod. do, Cod. Cæsar.
- 11) Verf. 41. Cod. Cæsar. iterum: do.

Thaz muafin fih fin frouuon,
 ioh inan lango ²¹ frouuon.
 Sah ein zi andremo,
 " ioh forahun in slumo.
 Irquaman ungimezen
 thes liaben gimazen.
 Thaz fic fin fo firmiftun,
 fo fic's uuiht ni uectun.
 Joh intslupta in gahun,
 then mitchont fe anafahun.
 Bigondun thingon ²⁴ tho untar in;
 uuiro er giang kofonti mit in,
 Uuaz es thio buah quaten,
 fic uuiht thoh fin n'irknatun.
 Uuiro thaz herza bran in in, <sup>Nonne cor nostrum
 ad haec erat?</sup>
 Thuruh thio angulti,
 ioh fines liubes lufi,
 Sic far io then ²⁷ ftunton
²⁷ uuidorortcs uuuntou, ²⁸
 Thaz fic fih tho ²⁸ giduamtin,
 then lungoron es giruamtin.
 Giuuiffo figen ih thir ein;
²⁹ fic zaktun far tho thefen zuciu,
 Thaz inan Petrus gifah,
 ioh felbo er ouh mit imo fprah.
 Sic in ³⁰ "tho reda datun,
 uuiro fic 'nan ouh irknatun
 Joh uuiro ³¹ "fe in thera ferti
 gianguu kofonti.

*Ut possent de ipso gaudere,
 Et ipsam diu videre.*
 45. *Adspexit unus ad alterum,
 Et timerunt ipsum serue.*
*Obsuptrant immense
 de charo conuiva.*
 50. *Quod eo sic carerent,
 cum nihil quicquam scirent (improvisè)*
*Et disparuerit subito,
 quem modo adspexerant.*
*Carperant dicere inter se,
 quomodo iterit colloquens cum eis,*
 55. *Quid libri (sacri) dicerent;
 nec tamen quicquam ejus agnouissent.*
*Quomodo cor arripisset in ipsis,
 dum colloqueretur cum eis.*
*Propter huc angustias
 Et sui amoris desideria,*
 60. *illi statim eadem hora
 datum reuerfi sunt,*
*Ut ibi confisterent,
 discipulique enarrarent.*
 65. *Pro certo dico tibi unum;
 hi referebant duobus illis,*
*Quod ipsum Petrus uidisset,
 Et ipse cum eo collocutus fuisset.*
 70. *illi (vero) us (vicissim) sermonem faciebant,
 quomodo ipsi Eum quoque agnouissent*
*Et quomodo in illo itinere
 uiuissent colloquentes.*

Stetit Iesus in medio Discipulorum. ¹ Joann. 20.

CAP. XI.

Vuarun thie Jungoron tho
 biforahun thero Judono,
 Thuruh mihila not
 in einaz hus gifamanot.
 Then buachon ² mahd thar uuarten,
 diuron fo bisparten.
 Stuant er untar mitten
 theffelben dages ³ dritten.

Erant discipuli hic
 metuentes Judaeos,
 Ob magnam metum
 in unam domum congregati.
 5. *Biblis hic incubuerunt,
 fores claudentes.*
*Stetit ipse in medio
 eodem die tertio. (à Paraferre computando.*
Tertia vespere, die solui.)

Ni

Nec

12) Verf. 44. Joann. Cod. Cæsar.

13) Verf. 46. mallem reddere:

Et timerunt sibi repente. Scherz.

14) Verf. 19. de, Cod. Cæsar.

15) Verf. 61. stantem. Cod. Cæsar.

16) Verf. 62. Margo Cod. utriusque:

Et sarpentes eadem hora.

17) Verf. 202. uaidorortcs, Cod. Cæsar.

18) Verf. 69. Cum duem, facinus denotet, interdum
 malum, interdum bonum; De qua re dixi ad
 III, 15, 33. hunc versum ita transfero:

Uti si tam expediret. Scherz.

19) Verf. 66. hi discipuli. Gr. loqr eis idem uigorem.
 Scherz.

20) Verf. 69. Margo utriusque MSC.

Et ipsi narrabant, quæ gesta erant in uia

21) Verf. eod. de, Cod. Cæsar.

22) Verf. 71. se, Cod. Cæsar.

Ad CAP. XI.

1) In Rubr. post: discipulorum Cod. Vat. habet: fœ-
 ram; Ut & Cæsar.

2) Verf. 5. Cum mahd uulio modo sit expressum in ver-
 sione Schilteriani, & denotet: petri, du magis,
 ceo infinita exempla probant, ego uelior, hunc
 versum ita esse exprimendum: In Libris (Sacris)
 tu petes (hoc) ibi obseruare, videre. Celeb. Stad.
 in Explic. Voc. Bihl. Germ. p. 699. reddit: du
 magis die Bücher ansehen. Scherz.

3) Verf. 7. dritten habet uterque Codex.

Ni zemo * aht dagen min	Post diei 8. 10.	Nec octavo die minus
quam ex aaur fama zi in.	10.	venit iterum simul ad eos.
Uuanta ih fagan thir in uuar,		Namque dico tibi vere,
sie uuaron aaur saman thar.		erant iterum congregati.
Sie fluhun ouh thenselfon not,		Vitabant idem periculum.
ioh er in frido far irbot.		atque ipse Pacem illis statim obtulit.
Gab 7 fridu so ih thir redinon,	15.	Dedit pacem, quod tibi dico,
then sinen drut theganon.		fidelibus suis ministris.
Ouh blas er sic ana so thu uueist,		Atque insufflauit eos, ut vestri,
thenselfun heilegon geist.		eadem Sancto Spiritu.
* Thia selbun kraft sina		Eandem potestatem suam
thaz gihiaz er in * io uuila:	20.	propondit eis hac hora:
„ So uuemo ir, quad, „ geheizer,		Quicumque vos, dixit, promissis (remissionem pec-
„ ir funta 'mo bilazet,		catorem.)
„ Giuuiffo uuizit ana uuan,		eiusque peccata ei remisistis,
„ ist * minan halbun far gidan.		Certo scitis sine dubitatione,
„ Then ir iz aaur „ uuizit,	25.	est meo nomine statim factum (ratum.)
„ in funta ni bilazet,		Quos autem reprehenditis,
„ Theist ouh festi ubaral,		iisque peccata non remisistis,
„ ana theheinig „ zuual.		Id quoque est firmum per omnia,
Firgab in thaz zi ruame,		sine ullo dubio.
theiz uuari in „ iro duame.	30.	Tradidit eis hoc in honorem,
Thaz si es alles uuialtin,		ut sit in ipsorum potestate,
so uuo so si „ es giriatin.		Ut id omne administrarent,
Thaz si es uuialtin filu fram,		prout ipsi videri (consultum) fuerit.
so Gotes theganon gizam.		Ut administrarent studiose,
Joh far io in theru fristi	35.	sicut Dei ministros deceret.
iz uuari filu festi.		Atque statim hoc ipso tempore
Tho „ uuartun sic gidruabte,		id esset firmissimum.
„ zuualemo muate,		Tunc contentati sunt,
Ni giloubun „ redina		dubitante animo,
thuruh thes herzen freuuida.	40.	Nec crediderunt sermoui
Ni det et thes tho bita,		pre cordis gaudio.
hiaz ruaren sina sica.		Non fecit ipse moram,
Sie henti ouh. sina ruartin,		iussit palpare suum latus.
thaz „ si ni „ zuuolotin.		Manus quoque eius palparent,
Thaz deta Druhtin thuruh thaz,	45.	ut ne dubitarent.
uuant er giuuuntoter unas.		Hoc fecit dominus, propterea,
Thaz sic alles uuo ni dartin,		quod vulneratus esset.
bithiu 'nan thoh irknatin.		Ut omnino aliter facere non possent,
Uuant er uuard thar giuuaro		(quam ut) per hoc ipsum agnoscerent.
giuuuntot filu uuaro,	50.	Namque erat hic reuera
„ Zi ferehe giltochan,		vulneratus gravissime,
iz uuard thoh sid girochan.		Ad vivum confossus
Sie		id quod vero hactenus vindicatum.

JH

4) Verf. 9. In utroque MSC. est: *andagen min*. Illustris *Kassianus* quidem in Emendat. Otfrid. hac habet: *Ni auro andagen min*. Sed forte legendum: *ait dages*; nam de octo diebus est sermo. Sed nil mutandum. Vid. notata ad 1593. Scherz.

5) Verf. 9. *frido*, Cod. Czfir.

6) Verf. 17. In marg. post: *dixit*, uterque Codex: habet: *Pax vestri*.

7) Verf. 19. *thir*, Cod. Czfir.

8) Verf. 20. Cod. Czfir. *id aila*, quod est: jam olim. *Uuila* est contrum: *uuland*; in Rhythmo de S. Annæ a. 37. est *uulaz*; pro: olim. Scherz.

9) Verf. 22. Margo Cod. Czfir.

Quorum remisistis peccata.

10) Verf. eod. uterque Cod. legit: *gihiazet*.

11) Verf. 24. Utrumque MSC. *minas halbun*. y. id. verbotenus:

Est meo ex latere (meo ex parte) statim factum i. e. remissum. Scherz.

12) Verf. 25. *uuizet reddo: impetatis*. Vid. Notam ad III, 16. 61. Scherz.

13) Verf. 28. *zuual*, Cod. Casireus.

14) Verf. 30. *ira*, Cod. Czfir.

15) Verf. 32. Uterque Cod. *iz*.

16) Verf. 37. *auaritus*, uterque Cod.

17) Verf. 38. *zuualemo*, Cod. Czfir.

18) Verf. 39. *ante: redina*, inferre ex utroque MSC. *thefa*; & verte: *nec crediderunt huic sermoui*.

19) Verf. 44. *se*, Cod. Czfir.

20) Verf. eodem, *zuualotin*, Cod. Czfir.

21) Verf. 51. Vid. Notam meam ad IV, 33, 54. Scherz.

Sic ouh tho fo datun, ²²
 ioh noh tho zaiuolotun.
 Uuas in thaz herza filu fro, ⁵⁵
 bichiu uuunterotun sic sib fo.
 So giburit manne,
 thara er fo ²⁴ ginget thanne,
 Gifshit thaz suaza liabaz sin,
 tho forahit the'iz ni ²⁴ mega sin. ⁶⁰
 Sulih hiar ouh ruarta
 thiefselbun krites druta.
 Sic habetun 'nan in hanton,
 herzen zaiuolonton. ^{Habetis quod mandauerit.}
²⁶ Hiaz er imo thanne ⁶⁵
 geban zi ezanne.
 Noh uuarun zuiulline
 thiefselbun druta sine.
 Sus ²⁶ lokota er mit minnon
 theie drut mennisgon. ⁷⁰
 Sus io thefen datin,
 thaz sic 'nan irknatin.
 Thaz fon in uuurti funtan,
 thaz er uuas felbo istantan.
²⁷ Joh sic giuulfo ouh uueftin, ⁷⁵
 thaz er suant fon then reftin.
 Uuanta thaz mag man uuizan,
 ther tho tuilit ezan,
 Thaz inan lib ruarit, ⁸⁰
 ioh lichamon fuarit.
 Az er fora in tho thare, ^{Mandauit coram eis.}
²⁸ thaz uueftin sic zi uuare,
 Thaz er thaz ferah habeta,
 in lichamen lebeta.
 Tho nam er thaz er leibta, ⁸⁵
 mit thiü er in ouh tho liubta,
 Gab in thaz zi fuazi,
 thaz iagilih thes azi.
 Manota er sic tho alles ^{Hec sunt uerba, quæ locutus sum ad uos.}
 thes ereren ²⁹ thinges. ⁹⁰
 Thaz er gizalta iz allaz in,
 unz er er ³⁰ io uuas mit in.
 Er deta in offan allaz,
 thaz gifcrib follaz.
 Merota in thie ³¹ uuizi ⁹⁵
 mennisgon zi nuzzi.
 Thaz iagilih bnam ³²
 tharana thaz ³³ gizami.
 Thaz Druhtin thiz fo uuohta,
 ioh sus ouh uuefan fcolta. ¹⁰⁰

*Isti (vero) etiamnum sic se gesserunt,
 adhuc dubitantes.
 Erat eis cor multum letum,
 unde mirabantur usque adeo.
 Sicut contigit homini,
 qui adeo desiderat aliquid,
 si uiderit dulce amabile suum,
 tunc ueretur, ut id ut sit.
 Hoc etiam hic tetigit
 illos Christi Fideles.
 Ipsi habebant ipsum sub manibus,
 corda dubitabant.
 Iussit eos deinde
 dare ad comedendum.
 Adhuc erant dubitantes
 iidem fideles ejus.
 Sic (blande) inuitabat cum caritate
 fideles homines.
 Sic his factu,
 ut ipsum agnoscerent,
 ut ab eis deprehenderetur,
 quod ipse resurrexisset.
 Atque (ut) certo quoque scirent,
 quod surrexisset a quiete.
 Namque hoc sciendum est,
 is qui uult edere,
 Quod cum uita regat,
 Et corpus ducat.
 Mandauit coram eis isthic,
 hoc scirent illi certo,
 Quod uitam haberet,
 in corpore uireret.
 Tunc accepit id quod reliquerat,
 eoque ipso eis quoque hic favebat,
 Dabat eis illud ad dulcedinem,
 ut quilibet de eo comederet.
 Commonefecit eos hic omnium
 anteriorum rerum,
 Quod narraffet hac omnia eis,
 quando antea fuisset cum eis.
 Fecit eis aperta omnia,
 quibus scriptura est plena.
 Auxit eis scientiam,
 hominum in utilitatem.
 Ut quilibet perciperet,
 in hoc dispositionem illam,
 Quod dominus sic uoluerit,
 Et sic quoque esse debuerit.*

SPIRI-

22) Verf. 73. Margo utriusque Cod. habet: *Mirabantur p. g.* quod Rossgardius recte legendum arbitratur per: *pro gaudio*. Scherz.

23) Verf. 78. sonon legeodum: *ginget*, inclinat? quod supra habuimus III, 1, 76. quod si ita legendum, uerterem sic: *Quando ille aliquo ualde inclinat*. Posset tamen *gingit* explicari per: *inertit*, *ergienge*; & tunc ita uerbo haberet:

Quando ille aliquo inertit. Scherz.

24) Verf. 60. lege ex utroque MSC. *uegi*.

25) Verf. 69. reddo: *Iussit sibi dari*. Scherz.

26) Verf. 69. posset dubitari, anno: *lokota* idem sit, ac: *seuabat*. Vid. supra Notam ad Praef. ad Lud. R. 9. 190. Celeb. Stadenius in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 217. eodem modo interpretatur hunc uerbum, ac Schulerus; nec repugno, Scherz.

27) Verf. 75. hoc dictichon eodem fere modo supra V, 4, 57. habuimus. Scherz.

28) Verf. 82. *thaz auefin*, clarius: (ideo,) *ut scirent*.

29) Verf. 85. Utriusque Codicis Margo:

Sumens reliquit dedit eis.

30) Verf. 90. Cum *thing*, colloquium etiam denotet: uid. Notam ad III, 13, 107. mallem hic uertere: *anterioris colloqui*, *posteriorum fermocoon*. Scherz.

31) Verf. 92. *is*, habet utrumque MSC. Unde uerbo:

Quando antea semper fuisset cum eis. Scherz.

32) Verf. 95. Cod. Caesar. *uiazzi*.

33) Verf. 98. *is inuapian*, ut Græci Petres loquuntur, *dispensationem*, die göttliche Fügung. Schuler.

SPIRITALITER.

CAP. XII.

L Erza therero uuorto,
thiu guaziz zeichan harto,
Racha ihu mara,
ioh thrato feltana.
Ist iz thaz, ni hiluh¹ thich,
uuunteron managen ungilih.
Thesä felba redina,
thia uuir hiar sribun obana,
Eigun uns thiu Gotes uuerk,
harto mihilaz giberg,
Thaz uuir thes biginnen
uuir sulicho dati zellen.
Ist thaz felba mari
harto feltani.
Harto rumo oba unan uuan
sulich racha gidan.
In uuelicha uuisun uuurti
ther man uuas in giburti.
Joh uuir gilouben thaz ouh fram,
er uuaran lichamon nam.
Joh habet fasto ouh unser muat,
sid er fon² tode selbo irstuant.
Giuuis so uuizun uuir thaz,
theiz sid uuar lichamo uuas.
Uuio er selbo quami,
thaz ist³ feltani.
Bisparten diiron thara zi in,
ioh stuant thar mitten untar in.
Uuir sculun hiar nu funtar
gizellen ander uuuntar.
Thesä mogi machaz,
thaz uuir fristanten thiz thiu baz.
Thaz uuir fon feltane
uuola megin fare
Irkennen so iz glicriban stat,
thia uuuntarlichun Gotes dat.
Mannilih uueiz guater,
thaz thiarna ist kriuslu muater.

Annoy ad
afflictis min-
culis.In Afflictione ho-
minis apertis.In modo na-
tione ex vi-
gna.

Thiu

D Ocuit illis uerbis,
compellavit signis valde,
Rebus multum praclaris,
Es valde mirabilis.
5. Est hoc, non celabo te,
miraculis multis dissimile.
Hec ipsa gesta,
que supra descripsimus,
Continent nobis Dei opera,
quoniam maxime abscondita,
10. Ut aggrederemur,
tale gestum referre.
Quod est utique illustre,
valde mirabile.
15. Longissime supra nostrum captum
hac res facta est.
Quem in modum contingeret,
(Christus) Homo (ut) esset per natiuitatem,
Atque credimus omnino,
20. quod verum corpus assumeret.
Atque habet firmo quoque nostram mentem,
postquam a morte resurrexit.
Certo scimus hoc,
quod postea verum corpus fuerit.
25. Quomodo Es ipsum venit,
quod est mirabile.
Obstruxerunt fores post ipsos,
Es stetit tamen in medio eorum.
Debemus hic iam seorsum
referre aliud mirabile.
30. Quod poterit efficere,
ut intelligamus hoc eo melius.
Ut de mirabilibus
bene possimus statim
35. Agnoscere prout scriptum stat,
mirabile Dei gestum.
Quilibet novit bonus,
quod Virga est Christi mater.

Que

Ad CAP. XII.

- 1) Vers. 1. Corrige textum ex utroque MSC. & po-
nt: *Lehtä*, quam supra habuimus in Praef. ad Sa-
lom. 9.9. ubi diximus denotare: *Lehtionem*, Ca-
pitulum. Unde huic & 3. seqq. versus sic inter-
pretor:

Lehtio his uerbis
indicit miracula insignia,
Rem admodum magnam,
Es valde mirabilem.

- 2) Vers. 5. Cod. Caslar. *thih*.
3) Vers. 7. & 3. seqq. ita redderem:
Hac ratione,
quam hic descripsimus: supra,
Habent nobis (intuitu uostrum) Dei opera
admodum multum occulti. Scherz.

- 4) Vers. 11. & tres seqq. sic expismo:

Que hoc suspicamus
(ut) hac facta publicemus
(Hinc) est illa Narratio
valde miraculis plena. Scherz.

- 5) Vers. 11. redde: *Et habet firmiter* (hoc) *nostrum* *semita.* Scherz.
6) Vers. 12. dede. Cod. Casl.
7) Vers. 16. lege ex utroque MSC. *feltani*. versum
hunc cum precedenti & duobus seqq. sic inter-
pretari debemus:

Quomodo ipse uenerit
ad est mirandum?
Clausi foribus ed ad illos
Es steterit ibi in medio ipsorum. Scherz.

- 8) Vers. 31. legendum est ex utroque MSC. *thefono*
ginabaz, quod est: *hinc fente*, occurrit *ginabaz*
etiam supra IV, 4. 23. cunct. II, 3. 104. Scherz.

Thiu 'nan bar fo er uolta,
tho er b'unsh sterban scolta.
Bar si fruma managen,
mit iro lidin alangen.
10 Ni 9 thulta si in giuulsi,
nihein 10 iruuartnißi,
Tho er bi unsh uolta 12 douen,
mit thiu thia uorolt frouen,
Thaz si sin ginuzzi
in thes lichamen bruzzi.
Uuaz uuuntero ist, thaz uolta,
ther iamer leben scolta.
Er inglang ungimerrit
diiron io bisperit,
Tho er uuard zi manne,
bi sic zi irsterbanne.
Alangera muater,
ther Gotes sun guater.
11 Gihaltenera thiarun
cherfelbo Druhtines sun.
Ubar bedu det er thaz
fo thiu sin giuualt uuas.
14 Hiar liist thu ouh gizarni
ander felfani, in Anadu & palpatioem.
Harto mihil uuuntar,
son selben kriste ouh suntar.
Theist giuuis, io fo dag,
thaz man 14 girueren mag,
Thaz iz mag, fo ih redinon,
uuertifal 16 erkoboron.
Yrougta uns hiar giuualt
unser Druhtin guato,
Sih zi ruarenne ubaral,
ther thoh iamer leben skal.
17 Si zi ruarenne
thia uuuntun ouh zi schanne.
Thoh inan tod, giloubi mir,
ni kuli ruaren furdur,
Joh uuertifal niheinaz,
giuulfo 18 fo uuzist thu thaz.
Al fo's ih thir redinon,
furdur ubarkoboron.
Thaz uuari uuuntarlih thiu dat,
fo su thar giscriban stat.

10 Ungitih

40. *Quae ipsum peperit, quam ipse volebat,
quoniam pro nobis mori deberet.*
*Peperit fructum varium,
membris suis integris.*
*Non perperis ea certo,
alium damnus, (immolationem)*
45. *Cum pro nobis volebat mori,
per id mandum exultare,
Ut hic ipso fruere
in corporis fragilitate.*
*Quid mirum est, quod voluerit,
qui semper vivere deberet.*
50. *Penetravit haud impeditus
ianuam clausam,
Cum fieret homo,
pro iis moriturus.*
55. *Integre Matris
Dei filius optimus.*
*Benedicte Virginis
eiusdem Dei Filius.*
*In utroque fecit hoc,
prout ejus potentia fuit.*
60. *Hic legis etiam congrue
aliud mirum,
Maximum miraculum,
de eodem Christo singulariter.*
65. *Hoc certum est, ut dicit,
quicquid palpari potest,
Hoc etiam potest, ut ita dicam,
corruptionem adipisci.*
70. *Demonstravit nobis hic gratiose
noster Dominus optimus,
Ad se palpandum ubique,
qui tamen in eternum vivet,
Ad tangenda
vulnera & ad videnda.*
75. *At ipsum mori, crede mihi,
non debet tangere deinceps.*
*Nec aduersitas ulla,
pro certo hoc facit.*
*Omne quod tibi dico,
deinceps occupare.*
80. *Hoc erat mirabile factum,
sicut hic id scriptum stat.*

Diffini-

9) Verf. 43. dubia. Cod. Celsar.

10) Verf. eod. 43. Gregorius M. Homil. XXVI. Sed hoc ipse nostri Redemptoris opera, quae ex semetipso comprehendere nequaquam possunt, ex alia ejus operatione pensanda sunt: ut rebus mirabilibus fidem praebent facta mirabiliora. Illud enim corpus Domini intravit ad discipulos januis clausis: quod videlicet ad humanas oculos per naturam suam clauso exiit utero virginis. Quid ergo mirum, si clausis animis post resurrectionem suam in aeternum jam videtur intravit: qui mortuus veniens, non aperto utero virginis exiit. Schulerus.

11) Verf. 44. *irruartniß* propriissime reddidit per: *corruptionem*, hodie adhuc dicimus: *Verwahrung*. Notkerus in Paraphr. Psalms. ad Ps. 37. 4. hac habet: *non ist* *imo?* *Corruptio* (*irruartniß*) *li-*
get imo ana, unde *uortailitas* (*totheit*). Scherz.12) Verf. 45. in Cod. Cels. est *donaua*, cum in seq. verf. *frouen*.13) Verf. 55. exponit: *Conseruata*, *Blaxia Virginita-*
ti. Est hoc *conseruati* vocum *alangera muater*.14) Verf. 64. Gregorius M. Homil. XXVI. Sed quia ad illud corpus, quod videri poterat, fides in-
tentum dubitabat: ostendit eis protinus mandis
& latus: palpandum carnem praebuit, quam
clausis januis introduxit. Quae in re duo miri,
& juxta humanam rationem sibi videri contraria
ostendit: dum post resurrectionem suam cor-
pus suum incorruptibile, & tamen palpabile
demonstravit. Nam & corrupti necesse est,
quod palpari: & palpari non potest, quod
non corrumpitur. Sed miro modo itque in-
alimabili, Redemptor nostro & incorruptibi-
le post resurrectionem, & palpabile corpus
exhibuit: ut monstrando incorruptibile, invita-
ret ad praemium: & praebendo palpabile, forma-
ret ad fidem. Quae verba sua fecit Alcuinus lib.
VII. c. 42. Comm. in Joh. Schulerus.15) Verf. 66. *girueren*. Cod. Cels.16) Verf. 68. in utroque MSC. est: *iruboron*.17) Verf. 73. lege: *id*: ex utroque MSC.18) Verf. 74. *fo* abest ab utroque Codice.

19	Ungilîh in guatin io anderen sinen datin. Ungilîh so ih zellu, thîfu thing ellu, Allo theso datî, thaz Druhtines gîrati. Thaz sie guallichl insugantîn in thera lichl. Joh so frônîsg gîmah, so mennîsgo er nî gîfah. 20 Joh iamer uucîtin thanne thîe sine holdon alle. Thîe tho thar uuarun, ioh ouh sîdor quamun. Thaz er in naturu uwas selbo ther zi uuaru, Thera ererun uucîni, so iz er fah in gîdîgîni. Noh îst ouh hîar mera thera 21 frônîsgu lera, Thero Druhtines dato, thes uuir bîthurfun thrato. Thaz uuir fîrmenen alle, uunz thiû racha uoelle. Joh uuaz sîu hîar bîzeine, înti uns zi fruma meîne. Thîefsbun zuagîfî es lînt uns harto thurfî. Thîe zuagîfî drofîtes, thes selben Gotes Geîstes. Hîar lerit thiû sîn 22 stîmma unfîh zua mînna. 23 Tho er in zuîro, so thu uueîst, gab then heilegon Geîst. Tho er sîe hîar thez anabîas, thaz er in 24 erîu gîhîaz. Fon hîmîle înan sîd ouh gab, so er in erîu fîrgab. Erlîst gab er in thaz guat, thar er in 25 gegînuuertîg stuanet. Joh fanta in auur 26 sîdort thaz, tho er in hîmîle gîfîaz. Thêrlîst ther heilego geîst, mît thiû er se drofîa sîdor meîst, Sid	<i>Diffimile (diuersum, maius) inter bona, & alia ejus facta. 85. Diffimilis, ut dixi, hec res omnis, Omne hoc factum, hoc Domini institutum. Ut (discipuli) potentiam (omnipotentiam) perceperat in Corpore (etiam Christi) Atque tam illustre factum, quale homo antea non vidit. Aut nunquam scirent postea ejus Fideles omnes, 95. Quicunque tam adfuerunt, & postea venerunt. Quod ipse in natura erat hic ipse in veritate, Qui prius fuerat, (prioris substantie) prout hanc antea viderant ejus discipuli. 100. Adhuc plus superest hic mystice doctrine, De Domini facto, cujus opus habemus valde. 105. Ut percipiamus omnes, quid hec res velit, Et quid ea hic designet, & nobis in bonum denotet. 110. Ille additiones sunt nobis valde necessarie. Additio solaminis, ipsius Dei Spiritus. Hic docet ejus vox nos amare. 115. Cum ille hic, ut nosti, dedit Spiritum Sanctum, Cum eos hic insufflaret, quod eis antea promiserat. De celo quoque Eum postea dedit, quem eis antea (hic) dederat. Primum dabat eis hoc Bonum, quum eis presens flaret: Atque mox cum iterum post hec, cum in celo resideret. 125. Hic est Sanctus ille Spiritus, per quem eos consolatus postea plurimum, Post-</i>
----	--	--

19) Vers. 83. Cod. Caslar. *angelib. qui tamen in 7. 85. habet: angelib.*

20) Vers. 93. clarius: ac, ut semper scirent postea. Scherz.

21) Vers. 102. *fronîsgu nollem vertere mystice, sed potius: eximia, pulchra, cea supra monui.* Scherz.

22) Vers. 113. uterque Codex: *stîmma*.

23) Vers. 117. Semel quidem refert Johannes insufflationem, in primis scil. apparitione, c. XX. 22. in altera tantum: *Pax Vobis*. 7. 26. sed Auctor repetitum refert in altera etiam, supra cap. XI. 17. Imò intelligi debet de prima inuisibili, & altera, de missione visibili in Pentecoste, ut 7. 120. 699. hic. Conf. S. August. T. 3. de Genes. ad lit. 10. 5. de Trinit. 4. 20. T. 1. L. 9. 24. T. VII. contra Epist. Parmen. C. 16. T. IX. in Ev. Joan. tr. 74.

Gregor. M. Homil. XXVI. Cur prius in terra discipulis datur, postmodum de celo mittitur, nisi quod duo sunt praecepta charitatis: Dilectio videlicet Dei & proximi. E celo datur Spiritus, ut diligatur Deus. Sicut ergo una est charitas & duo praecepta: ita unus Spiritus, & deo data: prius a consistente Domino in terra, postmodum a caelo: quia in proximi amore dicitur, qualiter perueniri debeat ad amorem Dei. Unde & Iohannes dicit: Qui non diligit fratrem suum, quem videt, Deum quem non videt, quomodo potest diligere. Eadem verba exhibet Aelcimus in Joh. Lib. VII. c. 42. Schler.

24) Vers. 117. Cod. Caslar. *et id. quod verto: antea iam.* & ita etiam vers. 120. Scherz.

25) Vers. 122. *gegînuuertîg*. Cod. utroque.

26) Vers. 123. lege ex utroque MSC. *fleret*.

Sid ſino geginuerti
 er nam fon iro henci.
 Mit thiū iſt gizeinſt mannon,
 ſih untar in io minnon. 130.
 27 Joh ouh thina minna, ſo thu uueiſt,
 ſi io zi Druhtine meiſt.
 In erdu gāb er in then Geiſt,
 18 thaz man ſitnemen thaz io meiſt,
 28 Thaz minna ſi ginuoge,
 135 ioh karitas giſuoge.
 Sid gab er 'nan fon obana,
 thaz man ſirnami thamana.
 Thaz ſie ſculun thuruh not
 minnon Got, ſo et gibot. 140.
 Mit thiū kundi er hiar ouh mannon,
 thaz ſie ſih eriſt minnon.
 Thaz ſie biqumen follon
 1 Joh 4, 12 mit thiū zen Gotes minnon.
 So er eriſt hiar in erdu
 145 then Geiſt gab, ſo ih zellu,
 Afret thiū fon himilon,
 ſo ih thir hiar ouh redinon,
 20 N'iſt mennigono uuiſzi,
 ni uuedar ana ander nuzzi. 150.
 Joh er ſih Gote leidit,
 ob er ſiu zuei giſceidit.
 21 Bithiu ſines io zi Gote ſuns,
 mit then minnon untar uns,
 Joh inan harto 22 minnon,
 155 ſo quimit iz uoala mannon.
 N'iſt thia minna 24 ſumilih
 26 kreſtin anderen gilih,
 Giuuiſſo uuiſziſt thu thaz,
 160 thia uuir heizen karitas,
 Gilobot iſt ſie harto
 27 Pauls ſelbes uuorto, 2. Cor. 13.
 Sines ſelbes bredigon
 thiū karitas, ſo ih thir redinon.
 Lobot ſia giuuoaro,
 165 28 ther Bredigari maro,
 Filu managsalto
 ſines ſelbes uuorto.
 29 Thoh er ſi ſo mari,
 170 ioh ouh ſo uuis uuari,
 NI

Postquam ſuum praſentiam
 ſubtraxit ab eorum manibus.
 Per hoc eſt ſignificatum hominibus,
 ſe inter ſe amare.
 Atque hac dilectio, prout noſti,
 ſit eſ erga Dominum maxime.
 In terra dedit iis Spiritum,
 ut intelligamus maxime hoc,
 Quod dilectio ſit ſufficiens (proximi)
 eſ Charitas congruens.
 Poſtea dedit ipſum deſuper,
 ut intelligamus exinde,
 Quod debeant neceſſario
 amare Deum, ut praecipit.
 Per hoc noſſicat hic etiam hominibus,
 ut ſe inuicem prius diligant,
 Ut perueniant plenius,
 per hoc ad Dei Amorem.
 Cum (igitur) ipſe prius hic in terra
 Spiritum dederit, ut dixi,
 Poſthac de caelis,
 quod tibi hic quoque retuli,
 Non eſt ſecundum hominum ſcientiam,
 neutram (alteram) abique altero utile.
 Atque abominabili Deo ſi,
 ſi quis illa duo ſeparat.
 Per hoc ſumus ad Deum prompti,
 per amorem inuicem, (inter nos)
 Atque ipſam valde amare,
 bene cedit hominibus,
 Non eſt amor diuerſus, (varius)
 potentius alius ſimilis,
 Certo ſcius hoc,
 quam vocamus Charitatem,
 Laudata (commendata) eſt valde
 Pauli ipſius verbis,
 Ejuſdem ſermonibus,
 Charitas, quam tibi dixi.
 Commendat eam digno
 predicator illuſtris.
 Multiſariam
 ſuis ipſius verbis.
 Eſt ille eam adeo celebret,
 atque etiam eius ſcient eſſet;
 Nec

27) Verſ. 131. redde: *Atque tua dilectio.* Scherz.
 28) Verſ. 134. aptius: *Ut homines intelligent hoc ſane maxime.* Scherz.
 29) Verſ. 135. cum ſq. ita redde:
*Quod dilectio ipſas (homines) contentes, ſe-
 licet, reddeat,
 eſ Charitas iungat.
 glauage ſane hic eſt verbum. hodie adhuc dici-
 mus: Vergrügen, das vergnügt mich.* Scherz.
 30) Verſ. 149. mallem reddere: *Non eſt hominum in-
 tellectus i. e. Homini.* Scherz.
 31) Verſ. 151. mallem reddidit: *ideo ſumus amicos
 erga Deum praui.* Scherz.
 32) Verſ. 155. minores, hic vertarem: *amemus.* Scherz.
 33) Verſ. 166. exprimo: *tunc cedit id bene hominibus.*
 Scherz.
 34) Verſ. 167. MES. clare habent ſemivib, & Flacius
 ipſe: quae vox retinenda, quia ſibi adhuc apud
 Noſtrum occurrit: nempe V. 19. 79. ubi de Die
 mundum ſeniente dicitur:
*N'iſt der dag ſumirih
 dagan anderen gelih.*

in Epilogo ad Hartmuotum & Werimbert. de
 Noſcho 9. 125. ſqq. legitur:

*Haber eba mannon
 Sorbete in then andan,
 Uuant er unas Gote ſumirih
 Drat, thaz ni biuh thib.*

35) Verſ. 158. Krefſin redderem: *Virtutibus.* Scherz.
 36) Verſ. 166. Mallem reddere: *Eccleſiaſtes celebri,*
 cum Junio in Not. ad Willer. p. 181. nam hic in-
 telligitur *Eccleſiaſtes* ad 1202 ita dictus. Scherz.
 37) Verſ. 179. uſque ad 165. incluſive, ſic reddendum
 arbitror:

*Licet ille (Eccleſiaſtes) eſſet tam praeclarus
 ac etiam tam ſapient,
 Non (tamen) expoſuit (perfecta ejus)
 amaritatem,
 (Ejus) multiplicem bonitatem,
 (quasi) forte is ejus praſentiam
 ad ſuam (delectando) perducere
 poſſet
 (&) ipſas emioratam,*

debit,

- Ni irzalt er thaz ginuaci,
thia managfaltun guati.
Odo er ira dohti
zi ente queman mobti.
Thera ira frambari,
bithiu ist si fo mari.
Zait er managfaltaz guat
ufan fia, ioh thes ginuag.
Joh ¹⁸ luad fia hartō guates,
ioh suazliches muates.
Theist es alleromeist,
quies Druhtin quic, fo ¹⁹ thu uucist,
Bi thia selbun minna,
thi er lerta uuorolt alla.
Uuoio er lerta druta sine
hiar in uuorolt libe.
⁴⁰ Uuoio er zalta in fon ⁴¹ theru minnu,
mit fines selbes ⁴² stimmu,
Quad: man irkennen scolti,
ther fia minnon uuolti,
Joh thaz gibot mit uuillen
uuolti emmizen irfullen,
Thaz thie uuarin guate,
ioh Goez filu drute.
Zithiu zoh er hiar in libe
thie iungoron sine.
Bithiu duemes uns io hiar in muat,
thaz filu mißila guat.
Thia filu sconen ⁴⁴ uuunnan,
thaz heizit auur minnaa.
- Nec (tamen) enarravit (omnem) gratiam,
multiplicem bonitatem.
Nec illius utilitates
ad finem ducere poterat,
illam huius fructificationem,
propterea est illa tam illustis.
Retulit (tamen) varias utilitates
de ipsa, idque sufficienter.
Atque vocavit (adhortatus ad) ipsam valde bono
Es dulci animo.
Hoc est plurimum (potissimum)
prout dominus dixit, ut nosti,
Per eundem amorem,
quem docuit Mundum universum.
Quomodo docuit fideles suos
hic in mundi vita,
Quomodo retulit eis de hoc amore,
sua ipsius voce,
Dicens: quem cognosci posse,
qui dilectionem caperet,
Et praeceptum libenter
vellet assidue implere,
Quod hi sunt boni,
Es Deo multum fideles, (cari)
Ad hoc duxit hic in vita
discipulos suos.
Quare facimus (figamus) vobis hic in mentem
hoc summum bonum.
Hanc pulcherrimam amorem,
hoc dicitur redamare.*

Mani-

dobti, quod est a *doges*, *taugen*, valere, proficuum esse, denotat *præstantiam*, vid. infra V, 29, 476. ubi: *Humbiliches dobta*, excellentiam, præstantiam Regni Cælorum. ald. ib. 7. 485. *frambari* denotat quoque *Eminentiam*, *Præstantiam*. Nocker. in Pl. 37, 9. dicit: *der an dia frambari gedrechet Sabbati*, der bekennt hier sua iudici. Qui cogitat excellentiam, sublimitatem Sabbati, ille agnoscat suam vilitatem. in Gl. Rom. *Franken*, *Magnates*. *frambari*, eminentior. Gothi: *frak*, excellens; alius longe antecedens. Scherz.

38) Verf. 179. vid. Celeb. Stud. in Expl. Voc. Germ. Bibl. p. 381. qui hic laad explicat per: *Onerabat*, non per: *invitabat*, dicens, Otfrido hoc solenne esse, ut laad usurpetur ab ipso pro: *onerabat*; & *laeta* pro: *vocabat*, *invitabat*. Hic versus vix

petitur, ut assentiar Stadenio, cum contextui multo convenientius sit, si *laad* explices per: *invitavit*, *vocavit*, ego itaque sic reddo:

*Et invitavit illos (homines) bono
Es dulci animo
(hoc est praeceptum
cui Dominus dixit, uti nosti)
ad Amorem,
quem docuit ille mundum omnem.*
Scherz.

39) Verf. 182. Cod. Cæsar. da.
40) Verf. 187. mit. Cod. Cæsar.
41) Verf. eod. der. Cod. Cæsar.
42) Verf. 181. Cod. Vat. *finna*. aff. Cæsar. *finna*,
43) Verf. 199. *saema*. Ultrunque MSC. habet.

Manifestavit se Jesus ad Mare Tyberiadis.

Joann. 21.

CAP. XIII.

IH zell uns hiar zi nozzi
 bi einaz fsgizzi;
 Uufo sie ouh thar gidstun,
 ioh selbon krist irknatun.
 Fuar Petrus fsgon in uuar,
 selbo maht thu iz lesan thar,
 Giloubi quorton minen,
 mit sehs gisellon sinen.
 Sie arabeitotun,
 thia naht al in gimeitun.
 Thie fsga in al ingiangun,
 niheinan ni gihangun.
 Er stuant in chemo stade tahr
 tho thes morganes far.
 Thanana er ⁊ tho zi in sprah,
 thar er sie fsgon gisah:
 „Oba iro thehein uuht habeti,
 „ ⁊ thes iu in uuecidu zauueti.
 „ Friuntun ouh zi nuzzin,
 „ gisangan mit then nezzin.
 Sie imo far ⁊ tho sagetun,
 thaz si ⁊ etuuht ni habetun.
 Sagetun, so ih nu zelita,
 thaz ⁊ inet uuht ni zauueta.
 Er quad, ⁊ sie sih gihartin,
 zi zefue gikertin,
 Thaz in thanne zauueti,
 so so er in selbo zeliti.
 Sie uurfun tho zi zefue
 thaz ⁊ iro nezzi in then se.
 In quam thar ingegini
 fsgo mihl menigl.
 Zugun sie tho ginoto
 uuanta iro uuas elu drato,
 Zi stade ioh zi fante,
 zi thurremo uelente,
 Thria stuntun ⁊ sinfzugl,
 thes duent buah thar ⁊ gihugi,
 Ouh thri, so ih thir redinon,
 thaz zellent Evangelion.
 Thaz nezzi drof thoh ni brast,
 thoh iro uuari sulib last.

Mare sedo fscit
 Jhu in littore.Mittre in dextram
 auxilij am.

Refertur hic nobis ad utilitatem
 de quadam piscatione;
 Quomodo & ibi se gesserint,
 atque Christum agnoscerint.
 Fuit Petrus ad piscandum reuera,
 (ipse poterit id legere ibi
 Crede verbum meis,) cum sex sociis suis.
 Laborarunt
 nollem totam in vnum;
 Pisces eis omnes elapsi,
 nec unicuique ceperant.
 Ipse stetit in littore ibi
 mare illico.
 Inde ad eos dixit,
 quam eos piscari videret:
 Numquid vos habetis,
 quod vobis ad passionem (conessionem)
 conducatur,
 in commodum etiam amicorum,
 captum retibus.
 Ipsi ipsi illico dixerunt,
 quod nihil quicquam haberent.
 Dixerunt, ut retuli modo,
 quod eis res non succederet.
 Dixit: sese prepararent,
 ad dextram converterent,
 Quod illi inde processerunt,
 sicut ipse eis dixisset.
 Jerecerunt ad dextram
 sua retia in mare.
 Quibus venerunt in occasum
 piscium magna copia.
 Traxerunt anxie (graviter)
 nam eorum erant plurimi,
 Ad litus & in arenam,
 in aridam terram.
 Ter quinquaginta,
 quod Biblia hic memorat,
 Et tres, quod hic refero,
 id recensent Evangelia.
 Rete tamen propterea non fessum,
 etsi eorum tantum esset pondus.

Hoc

AD CAP. XIII.

- 1) Vers. 9. Margo Cod. Casar. & Vat. *illa velle nullo*
procederunt, vitiose, pro: *præbenderunt*.
- 2) Vers. 17. de Cod. Casar.
- 3) Vers. 18. lege juxta utrumque MSC. *thes in is*. Unde
 versum hunc & antecedentem sic reddo:
Ad ipsum alius aliquid habet,
quod ipse ad cibum converteret. Scherz.
- 4) Vers. 21. de, Cod. Casar.
- 5) Vers. 22. pro: *et uult lege tum ex Cod. Casareo,*
tum ex Vat. & Flac. et uult, ejus aliquid.
 Scherz.

- 6) Vers. 24. lege: *in ei uult*. Cod. Casar. quidem
 habet, *in ei uult*; sed facile apparet, ex inadver-
 tentis scriptum fuisse: *uult pro: uult*. Scherz.
- 7) Vers. 25. verba: *se si gihartin reddo: illi se trans-*
ferrent. Scherz.
- 8) Vers. 29. Uterque Cod. in Margine habet: *Mis-*
erunt, &c.
- 9) Vers. 30. textui convenientius verto: *suum rete*.
 Scherz.
- 10) Vers. 37. Uterque Codex: *isfzug*, in Margine
 ambo Codices hos habent characteres Numero-
 rum: C. L. III.
- 11) Vers. 38. *gungl* habet uterque Codex.

12) Vers.

Iz aluola fo gizam,
 11 alangaz zi flade quam.
 Quid Johannes Gotes druz
 zi then 11 ginozen ubarlur,
 Sprah in ala uuari,
 theiz selbo Druhtin uuari.
 14 Petrus far thes findes,
 bigonda 15 fuimmanes
 16 Mit minnu io mit uuillen
 17 ni moht er'mo gisillen.
 Thie anthere zi lance
 quamun feriente.
 Er ni mohta irbitan,
 uuant er 'nan minnota fo fram.
 Gagant er far ouh zioro
 18 then ginozon filu sciuro.
 Thaz nezzi fo thu listst thar,
 zog er in then stad far.
 So sic zi stade quamun
 sic thar hur gisahun,
 Brot ouh thar zi henti,
 ioh figa bratenri.
 Hiaz er ezzan fare,
 zi 19 dagamuefe thare
 Mit imo thar in uuara
 thie sine figara.
 Joh hiaz er sic giuulfo
 bringan thero figo,
 Thie sic tho thes fartes
 20 hangun michtontes.

Hoc omnino bene, prout debebat,
 ex integro ad litus perventum.
 Dixit Johannes Dei fidelis
 ad socios clare,
 Loquutus vere
 quod Dominus ipse esset.
 Petrus illico se ferriciens,
 cepit natare
 Nec blanditis nec violentem
 poterat retinere.
 Ceteri ad terram
 venerunt navigantes.
 Ille noluit expellere,
 nam ipsum amabat tam valde,
 Occurrit statim comiter
 sociis valde commode.
 Rete, quod legi hic,
 traxit ad litus statim.
 Cum ad litus venissent
 ignem ibi viderunt,
 Panem quoque ibi in promptu,
 Et pisces assati.
 Iussit (Iesus) comedere statim
 ad prandium ibi
 Secum hic reuera
 hos suos piscatores,
 Atque iussit eos certe
 afferre de piscibus,
 Quos jam hoc vice
 cepissent modo.

M R S T I C E.

CAP. XIV.

Thaz bizeinot mibil guat,
 thazDruhtin thar in stade
 fluant.
 Thaz er ni drat thio undun mer,
 1 fo fo er io deta fori mer.
 Unodi ist iz harto,
 sus frenkisgero uorto,
 Thia kleini al 2 zi fagenne,
 ioh zi irrekenne.
 Thoh uuil ih es mit uuillen
 hiar 3 luzillingi zellen,
 Gizeigon ouh in uuara,
 uuar tha es liis mera.

Hoc designat magnum bonum,
 quod Dominus hic in littore fecit.
 Quod non calcavit undas maris,
 sicut fecerat antea saepius.
 Difficile est hoc valde,
 sic Francis verbis,
 Huius subtilitates omnes efferre,
 Et exprimere.
 Volo tamen id libenter
 hic paucis referre,
 Ostendere quoque reuera,
 ubi hoc legas pluribus.

Ther

Litus

12) Verf. 44. ita redde: *integrum ad litus pervenit.* Scherz.

13) Verf. 46. Uterque Codex: *ginozen.*

14) Verf. 49. Petrus far thes findes, Idiotismus hic hodie ita exponitur: Petrus geschwind seines weger &c. Schilter. De hac formula loquendi vid. Notam meam ad I, 19, 1. Unde ita verito Petrus illico hac vice. Scherz. Verf. cod. Margo Cod. utriusque habet: *Cum audisset Petrus.*

15) Verf. 50. Cod. Vat. *fuimmanes.*

16) Verf. 51. Hic versus debet poni priori, & ita ex-primi: *ex amore & specie, exuberantia; ut mens sit, Petrum ex singulari amore & ardore eo citius perveniendi ad Christum in littore stantem natare coepisse.* Scherz.

17) Verf. 52. redde: *Non poterat se retinere, sc. quo minus properaret ad Christum.* Scherz.

18) Verf. 53. mallem reditum: *Sociis valde cito.* Scherz.

19) Verf. 56. Cod. Cæsar. *dagamuefe.*

20) Verf. 71. Cod. Cæsar. *gisahgan.*

Ad CAP. XIV.

1) Verf. 4. Cod. Cæsar. *fo fo er io deta for in tr.* Cod. Vat. conjungit: *ferior in unum Vocabulum,* sed vitio scribentis, verito: *sicut fecerat coram illis antea.* Scherz.

2) Verf. 7. Cod. Cæsar. *zi fagenne.*

3) Verf. 10. ita distingue ex MSS. *luzillingi gisellen.*

4) Verf.

Ther stad bizeinot lufi,	In riva firmior.	Litus significat convenienter
thes fines libes fefli,		vite ipsius firmitatem,
Thia er ginam in fina hant,	15.	Quam adhaeruit in manum suam,
tho er tod ubaruuant.		quam mortem vinceret.
Ther se bizeinot dati,	Mare quid.	Mare significat facta
ioh uorole ufati,		mundi. Et instabilitatem,
Thiu sh lo zinoti		Qui se subinde
hiar ferit flozenti.	20.	hic navigat (vadit) impellens.
Thar uuarun mit gichuinge		Ibi erant cum coactione
thie iungoron noh tho inne.		discipuli adhuc intus.
Sie scolta ruaren noh tho mer		Debebant tangere adhuc eo magis
thaz selba uuoroltieha ser.		mundanum molestiam.
Thaz habeta mit then mahlin	25.	Hec per suam potentiam
ther euuinigo Druhtin		eternam Dominus
Ubaruuantan, thaz ist uuar,		Superaverat, hoc est verum,
bithiu fluant er tho in stade thar.		propterea fectis hic in litore.
Selb so er rehto quati		Quasi ipse vere diceret
in therera selbun dari :	30.	in eodem facto : (negotio)
„ Ni bin furdri ih mit mannon		Non sicut deinceps cum hominibus
„ in thesin uuorolt undon.		in his mundi audis
„ Thia * zeffa drat ih untar fuaz, Joh. VI. 19.		Aquam calcaveram sub pedibus,
„ si furdri : dar on mir ni muaz.		que ulterius tunc fuit me nihil potuit.
„ Joh stan nu mit gilufi	35.	Atque sic nunc cum voluptate
„ in euuinigeru fefli.		in eterna firmitate.
Uuaz thaz nezzi zeinit,		Quid rete denotet,
* therin thero figo meinir,		in quo pisces (quid) significent,
Thero iungorono menigi,		Discipulorum multitudo,
thaz thero uuarun sibini ;	40.	quod ipsum fuerint septem ;
Thaz brot in thero disge,		Panis in mensa,
mit gebratanemo fige ;		cum assatis piscibus ;
Joh thaz ouh thurub thia last,		Atque quod per hoc omnis
thaz selba nezzi ? ni brast ;		rete non ripietur ;
Thaz Petrus thaz * in stado ouh zoh,	45.	Quod Petrus ad littora quoque traxerit ;
thaz imo fig. nihein * intfog.		ut ei pisces nec unus elaberetur,
Thaz kristus zi iungist hiar gifaz,		Quod Christus ultimo hic federit,
mit knehton sibinin ¹⁰ inu az,		cum ministris septem ecce ! comederit,
Gregorius ther guato,		Gregorius ille bonus,
er spunota iz gimusto,	50.	interpretatus hoc ingeniose,
Joh filu seono, in uuar min,		Atque multum eleganter, per fidem meam,
so ist * giuonheit sin.		sicut est mos ejus.
Iz Augustinus rechit,		Idem Augustinus refert,
ioh filu kleino inthekit,		Et multum subtiliter aperit,
Ther uns harto manag guat	55.	Qui nobis multifarium bonum
offan seono giduat.		apertum eleganter fecit.
Sie thiz bede guazent,		Hi ambo id predicant,
ioh uns iz harto fuazent.		Et nobis valde edocant.
Thesses * thih nu hiar giuuaug,		Id quod jam hic consideravi,
es ist uns sollon thar giuuaug,	60.	nobis plene hic sufficit.*

Con

4) Vers. 39. Cod. Casar. habet : *cessa*. *zessa* non est simpliciter *apna*, sed : *apna fluctibus agitata*. Notetur in Pl. 68, 46. verba : Non me demergit tempestas aqua, ita reddit : *nobis ac defuisse die auxilii zessa*. cod. Ill. 7, 29. & Ill. 14, 13. Scherz.

5) Vers. 34. in utroque MSC. dar & on in anam sunt coacta. est autem : *dareo idem aci nocere*. vid. supra notam ad II, 9, 106. unde hunc & præ. verbum redde :

Tempestatem maris (fluctus maris) conculcavi pedibus

in postremum nocere mihi non potest.

Scherz.

6) Vers. 38. Corrige textum ex utroque Codice, ubi legitur : *ther rim thero figo meinir*. Quod verte :

Numerus Piscium (quorum scilicet fuerunt 17.) indicat, eorum. Dn. Rosgaard, in Emendat. Oxford. & Notam meam ad I, 5, 13. Scherz.

7) Vers. 44. *ni brast*, redde aptius : *non ruptum fuit*. Scherz.

8) Vers. 45. Uterque Cod. in *stad*, ad litus. Scherz.

9) Vers. 46. Utrumque MSC. *infod*.

10) Vers. 48. Uterque Codex : *luti az*. Unde verto :

Cum discipulis septem, & ederit.

Knebt est & 2210 denotare discipulos Christi aliunde apparet. vid. IV, 7, 18. & V, 14, 48. Scherz.

11) Vers. 52. Codex uterque : *giuonheit*.

12) Vers. 59. Uterque Cod. & Flac. editio habent :

tibi ih.

Cum ergo prandissent, dicit Iesus Petro
Joann. 21.

CAP. XV.

SO sic thar tho gazun,
thar mit imo fazun,
Mit selb Druhtine,
thie liebun Druta sine,
Quad tho Druhtin selbo fus:
„minnoft thu mih Petrus?
„Minnoft thu mih filu mer,
„thanne thin ginoz ander?
Thu wueift, Druhtin, quad er, min,
thaz ih minna haben thin.
Joh thu min bist in minnon
fora allen uuorolt mannon.
Quad er: theih thir gibiete,
thaz habe thu fasto in muate.
„Joh ih iz io irfullen
„mit horsgliche mo uuillen.
„Gihalt mir scif minn,
„minu nales chinu.
„Fuaciri fu io zi uuaru
„mit mines selbes leru.
Druhtin auur zi imo sprah:
thaz man er ni gifah,
Thaz er eino dati
fo thiko fraget.
„Petrus duz mih uuifi,
„oba ih thir liob filu si,
„Mit minnu thines muates
„mir runnis alles guates?
Gab auur antuuurti
Petrus mit: „giuuurti,
Zalta Druhtine
thie githanka sine;
„Thu

Cum ergo prandissent,
sic cum eo sedentes,
Cum ipso Domino,
dilecti Fideles ejus,
Dixit Dominus ipse ita:
Amas me Petre?
Amas me multum magis,
quam tuus socius alter?
Tu scis, Domine, dixit ille, mi,
quod ego amorem habeo tui,
Atque tu meus es in amore
pro omnibus mundi hominibus.
Dixit ipse: Quod ego tibi mando,
ut habes tu firmiter in mente.
Atque festinus adimplere
cum obediens voluntate.
Custodi mihi oves meas,
meas non tui.
Pascas eas vere
meis ipsius doctrina.
Dominus iterum ad eum dixit:
quod antea non visum,
Quod unam rem
toties interrogaret.
Petre, fac me certiorum,
an tibi dilectus multum sum?
Cum dilectione tui animi
mihi foveas (quoad) omne bouem?
Dedit iterum responsum
Petrus cum decore;
Retulit Domino
cogitationes suas;

tu

AD CAP. XV.

- 1) Verf. 1. Cod. Caes. habet: *thie thar*, recte beneque. Scherz.
- 2) Verf. 11. Cod. uterque: *mir*. Unde verte:
Atque tu mihi es in amore. Scherz.
- 3) Verf. 16. melius: *prouto, alacri animo*; in Gl. Keronis est: *Horiki*, industria. *Horiki*, industriam, apud Nocherum *Horika* aliquotes occurrunt pro: cito. vid. Psal. 36, 2. & 108, 23. Scherz.
- 4) Verf. 18. Emphaticae hae dicit & repetit Otfridus hae. Atque locuturum sibi a Salvatore, inuolunt posteris & successoribus, Episcopis & Presbyteris Petrus 1. Epist. V, 3. *quod si contraxeritis vobis fratres*: non ut imperium usurpantes in Ecclesiis. Oves enim propriae sunt Christi, non ministri, ille solus eas redemit sanguine suo, Joh. X, 11, 23, 16. 2. Cor. XI, 2. S. Bernhardus Epist. 237. ad Eugen. III. Papam: *Si amicus sponsi es, ne dixeris dilectum epus principem meum, sed principem; nihil tamen in ea vendicans, nisi quod pro ea, si apertaerit, etiam animam dare debet*. Vid. St. Baluz. ad Agobard. pag. 45. 56. 68. Innocentius

OTFRID. PARS I.

III. per mutuum consensum eligentium & electi quasi conjugale vinculum spiritaliter esse contractum ait. Scilicet non quod eligentes Clerici sint sponsus, sed ut pronubi, velut Apostolus 2. Cor. XI, 2. Idem tamen C. requisisti 15. de testament. ait: Inter Episcopum & Ecclesiam catholicam spiritalis conjugii copulam interuenire, inter alia pia loca & monasteria capellas non item. Sed in quantum hae comparatio locum habet, subsequencia verba exponunt: *Unde qua adparuit Episcopos non illi, sed isti tantum acquirunt*. Item quoad difficultatem dissolvendi utrumque vinculi, id: Innocent. c. 2. de translat. Episc. At Gregorius X. c. 3. §. ceterum. de Elect. in 6. Pontificem Romanum Ecclesiae sponsum appellavit. Schuler.

- 5) Verf. 21. Margo utriusque Codicis: *dicit ei iterum*. Verf. 28. Alii legunt gannu. Freher. & rectius. Schuler. Legendum est ex utroque Cod. MSC. *mir anzu*; i. e. mihi opes benevole, mir gonne. Conf. III, 27, 77. Scherz.

- 7) Verf. 30. *mit giuuurti* ut plurimum est: *cum prontitudine*, prompte. vid. Notam ad II, 3, 23. Scherz.

Y y

8) Verf.

33. Thu uueist Druhtin guato, Salutem Domine tu scis quia amo
 „thaz ih thih minnon drato. 33.
 34. Thaz thu liobo mincr bist, 35.
 „mir ander fora thir n'ist.
 35. Dua, quad Druhtin, thuruh not
 „lo ih hiar thir obana gibot.
 36. In herzen si iz bifangan,
 „ni laz es uuiht ingangan. 40.
 37. Bisth mir lembir minu, Pace oves meas.
 „minu, nales thinu.
 38. In in gidua thia uuorolt uuis,
 „uio filu hold thu mir sis.
 39. Er 9 thricunstunt 'nan gruahta, Dicit ei min. 45.
 „uuant er in imo buazta,
 Thaz er er iu, 10 in uuari min,
 „so thiko loungha sin.
 40. Ther thria stuntun iahi,
 „so thiko inflohan uuari.
 Thia minna zaki hiar so zam,
 „ther er so fero hintarquam.
 41. Petrus aaur zeli mir,
 „bin ih liob filu thir ?
 42. Ist thaz herza thinaz
 „mir uuarlichu holdaz.
 43. Er quam er ana baga Constitutus est Petrus.
 „thera thikun Gotes fraga.
 44. Er uuas es hartu unfro,
 „ioh gab er antuuurti aaur 11 tho. 60.
 45. Thu selbo Druhtin alles bist, Domine tu omnia sis.
 „ioh uueist al thaz in uuorolt ist.
 46. Thu uueist thir selbo 12 ana mir
 „thia mina minna zi thir.
 47. Firnim, quad er, thia redina,
 „thia ih 13 zalt thir hiar obana,
 48. Thaz ih uuille so thu uueist,
 „laz thir uuefan thaz io meist.
 49. Nu fuatiri 14 af minu, Pace oves meas. 70.
 „minu, nales thinu;
 50. 15 In thiu dua hartu filu sin,
 „16 uio liob huldi mino sin.
 51. Hugi hiar nu hartu
 „thero minero uuorto.
 52. In herzen kleibi siu nu fir, 75.
 „uuantu ih agen thir in ala uuar:
 53. Unz thu iung uuari, Cum pariter esset.
 „so uuas thir thaz 17 gizami,
 54. Thaz thu 18 thir selbo gurtos,
 „ioh giangi thara thu uuoktos, 80.
 55. 19 Thu

Tu scis Domine optime,
 quod ego Te amo valde.
 35. Quod Tu dilectus meus es,
 mihi alius pre Te non est.
 Fac, dixit Dominus, cum cura
 quod hic superius tibi mandavi.
 In corde pe id comprehensionem,
 ne finis quid evadere.
 40. Visita (attende) mihi agnos meas,
 meas, non tuas.
 In his fac mandum certiorum,
 quam multum fidus mihi sit.
 Ipse tertia vice eum compellavit,
 namque is in ipso emendabat,
 Quod antea, per fidem meam,
 toties abnegaverat ipsum.
 45. Trina vice fateatur,
 quoties inficiatus fuerat.
 50. Hac dilectio (igitur) repetebat hic decenter,
 quia ille tam anxie affectus.
 Petre iterum dic mihi,
 sumne dilectus multum tibi?
 55. Esne cor tuum
 mihi veraciter fidele.
 Obstupuit sine dubio
 hac frequenti Dei interrogatione.
 Fuit valde contristatus,
 sed dedit tamen responsum iterum:
 Tu ipse Domine omnia es,
 tu scis quicquid in mundo est.
 Tu scis tibi ipse absque me
 meum amorem erga Te.
 65. Percipe, dixit (Dominus) sermonem,
 quem dixi tibi superius.
 Quod velim, quod tu nosti,
 finis tibi (cordi) esse hoc potissimum.
 Nunc pace oves meas,
 meas, non tuas;
 In hoc dabis validissimum indicium,
 quam carus amor meas sit.
 Memento hic jam diligenter
 horum meorum verborum.
 In corde trahta es statim:
 Nam dico tibi revera:
 Quamdiu tu junior eras,
 erat tibi id commodum,
 Ut te ipse cingeres,
 Et tres quorsum velles,

Exten-

8) Verf. 41. Margu utriusque Cod. habet:

Pace agnos meas.

9) Verf. 45. thricun sunt, Cod. Casar.

10) Verf. 47. in suar, habet utrumque MSC.

11) Verf. 52. verte elarui:

Ob quam ille adeo in stuporem datus fuit.
Scherz.

12) Verf. 60. de, Cod. Casar.

13) Verf. 69. Utrumque MSC. & Flsc. habent: anam,

14) Verf. 66. zalta, utrumque MSC.

15) Verf. 71. in is, uterque Cod. verte itaque: in illis,
respectu illarum. Scherz.16) Verf. 72. Utrumque MSC. auro liob thir. Unde
verte:

Quam cari (tibi) fideles mei sunt. Scherz.

17) Verf. 78. gizami optius: conveniens, decens, Scherz.

18) Verf. 79. du, Cod. Casar.

„¹⁰ Thu thenist thino henti.
 far thu bist alteni,
 „Giuvissio thaz ni hiluh thih,
 „fo gurtit anderer thih.
 „Thih leicit silu manno,
 „thara thu ni gengist gerno.
 „Thia scaltiz „thoh irfüllen,
 „mit thinem unuwillen.
 Er mit „thiu ino zalta, *Hoc dñi significatio qua mori.*
 thaz uwerdan thaz noh scolta, ^{90.}
 Thaz man 'nan gifiangi,
 „in krüz inan irbiangi.

*Extenderisque tuas manus,
 quamprimum tu senescis,
 Certe hoc non celabo te,
 cinget alius te.*
^{85.} *Te ducent multi homines,
 quorsum tu non ioveris labens.*
*Hoc debes tamen adimplere
 (Et) cum tua displicentia.*
*Ipse (Dominus) huius ei significabat,
 quod futuram esset,
 Ut ipse captivaretur,
 Et in crucem offerretur.*

De Ascensione Domini. Matth. 28. Marc. 16.

CAP. XVI.

THo Druhtin uuolta reison,
 sin selbes riches uulson,
 Sid themo fige, fo gizam,
 then er in Satanas nam,
 Fon themo er unsih recita,
 in Hellsu 'nan gistreuuita,
 Giuvan auch mit githuinge
 in sin selbes heiminge: (*ant. Luc. 11, 17, 18.*)
 Gibot er sinen theganon
 sid tho thelan redinon,
 Thaz uuola sie iz firnamn,
 ingegin imo quamin. *Matth. 13, 10.*
 Gibot in, thaz sie „gültin
 zi „thenfelben skonon zitin,
 „Thara er tho gimainta,
 ioh selbo in iz gizeinta.
 Sie ilrun iro thuruh not *Matth. 26, 17.*
 fo er in selbo tho gibot.
 Thia fart sie also gisotun,
 ioh selbon Druhtin betoton, ^{20.}
 Er in tho nahor giyang, *Matth. 16, 7.
 Et secundu Iesus incre-
 pavit incredulitatem.*
 ioh sie suazlichio inftiang.
 Thoh „raft er se crist harto
 fines selbes uuorto,
 Thaz in thera ungiuuurti
 thaz herza in uuas fo herti,
 Ni giloubtun far „then gahun,
 thi erstantan 'nan gifahun.
 Filu er in tho zalta,
 fo er fon in faran scolta, ^{30.}
 Thaz

Cum Dominus vellet proficisci,
 suum Regnum visitare,
 Post hanc villoriam, prout decebat,
 quam a Satana retulerat,
^{5.} *A quo nos liberavit,
 in infernum ipsam dissipans,
 Vincens quoque cum potentia
 in proprio domicilio:*
*Mandavit suis discipulis
 postea his sermonibus,
 Ut bene hoc perciperent,
 obviam ipsi venirent.*
^{10.} *Mandavit iis ut praesentent
 in illis pauperibus temporibus,
 De quibus sententiam suam exposuerat,
 Et ipsi significarent.*
*Festinant suam ob necessitatem
 prout ipse iis praeceperat.*
*Iter itaque insinuant,
 Et Dominum adorabant.*
^{15.} *Ipse iis propius accedebat,
 eosque dulciter amplectebatur.*
*Attamen increpavit eos primo dicens
 suis verbis,
 Quod in incredulitate
 cor ipsis fuisset tam durum.*
*Nec credidissent statim illis festinantibus,
 qui resuscitatum Ipsum viderant.*
*Plura ibi eis enarrauit,
 dum ab ipsis discessurus esset,*

ut

¹⁹⁾ Vers. 81. Margo utriusque Cod.
Cum autem senaverit.

²⁰⁾ Vers. eod. hunc cum seqq. verbis coniungendum
 nec per punctum separandum textus S. Scripturae
 facit manifestum. Unde verto:

*Extendes tuas manus,
 mea cum Senes fies.
 Certe, hoc non celo te,
 tam cinget te alius. Schern.*

²¹⁾ Vers. 27. lege iuxta Cod. utrumque: *thi*.

²²⁾ Vers. 29. Pone ex utroque MSC. *thiu'me*, quod
 contrarium est ex: *this* ino. Schern.

²³⁾ Vers. 92. Ambo Codices: in Kruci 'nan.

AD CAP. XVI.

¹⁾ Vers. 13. *gültin*, uterque Codex habet: Unde verto:
Mandavit iis, ut praepararent. Schern.

²⁾ Vers. 14. *desfides*, Cod. Celsus.

³⁾ Vers. 15. Rectius: *er*, cum in locum, quae indigna-
 verat.

⁴⁾ Vers. 23. Cod. Celsus. *ress* *er*.

⁵⁾ Vers. 27. *then gahun*, reddo: *in illis*. Schern.

Thaz in iz uuari festi in thes herzen brusti. Er in thar ouch zalta spracha managfalta Uuorton ginuhtin, ioh sprah ouch sus tho Druhtin : „ In himile 6 int in erdu „ fo 7 uualt ih es mit allu. „ Gigeban sint mir zi henti „ ellu uuorolt enti. „ Nu scal ih iuh fenten „ in thionost minaz uuenten. „ Gizellet uuorolt thiore : „ al the ih iu gibiete. „ 8 Faret bredigonti, „ fo uuit fo thisu uuorolt si. „ Joh kundet ellu thisu thing, „ ubar thesin uuorolt ring. „ Gizellet in ouch ihu fram „ theih selbo hera in uuorolt quam , fo. „ Thaz thiu min geginuerti „ giuuehti thia iro herti. „ Mines selbes kera „ thia 9 duet silu mara. „ Tousef sic inti bredigot, „ thaz sic gilouben in Got. „ Arme ioh thie riche „ 10 fo gen iu al giliche. „ So uuaz fo in erdu habe lib, „ thaz si gomman inti uiuib, „ 11 Oba sic thes gisahent, „ zi giloubu ih gisahent, „ Gidouft uuerden alle, „ fo ist iro laba thanne. „ Ther auur thes ni 12 giillit, „ mit doufu sih ni uuihit, „ 13 Ni giloubit thanne ouch thuruh not, „ fo ist er iu firdamnot. „ Zeichono eigit ir giuualt „ 14 zi uuirkene ubar uuorolt lant, „ Thiu ir mih duan fahut, „ unz ir mit mir uuazut. „ Horngibruader heilet, „ 15 fo slumo ir iz gimeinet, „ Thie fuhit thana 16 fueret, „ fo slumo fo ir se ruaret. „ Dote man irquiket, „ thar ir zi mor es thigget.	35. 36. 40. 45. 55. 60. 65. 70. 75.	Ut ipse esset firma in cordis pectore. Audem quoque retulit sermone variis. Verbis sufficientibus, Et dixit ita Dominus : In celo Et in terra sic regno ego per omnia. Dati sunt vobis in manus omnes mundi fines. Nunc ego vos missurus sum in ministerium meum conuersurus : Recepete mundi populos : omnes hos ego vobis commendo. Ite docentes, quam Late orbis patet. Et nouicite omnes has res super hunc mundi orbem. Enarrate eis etiam prolixè quod ipse hac in mundum uenirem , Ut hac mea presentia emolliet ipsorum duritiem. Meam ipsius doctrinam reddite multum celebrem. Baptizate eos Et predicate, ut credant in Deum. Pauperes Et diuites, sic erant vobis omnes equaliter. Quicumque in terra habet vitam, sive vir sit sive mulier, Si hoc confessi fuerint, ad fidem se captiuauerint, Baptizati fuerint omnes, tunc est eorum salus exinde. Qui vero hoc non confiteatur, baptismate se non consecrat, Nec credit inde ob necessitatem, atque est ille vobis damnatus. Signum habetis potestatem, ad operandum super mundi regiones, Que vos me facere vidistis, usque dum mecum fuistis. Leprosos munde, quamprimum id uolueritis, Morbos tollite, quamprimum eos tetigeritis. Mortuos uiuificate, quoties ad me id oraueritis.
---	---	--

Thar

Huc

6) Verf. 37. Cod. Cæsar. int. in. Vat. intus.

7) Verf. 38. Cod. Cæsar. uualthib.

8) Verf. 40. Textum Otfridi ab hoc usque ad v. 66. inclusive translationem exhibet Celcherr. Staden, in Specim. Antiquit. Francic. p. 19. Scherz.

9) Verf. 74. Inferre possit : dicit, ex utroque Codice : in , & verte tum : Facite illi multam notam. Scherz.

10) Verf. 78. Stadenius : Pertinent ad vos equaliter.

11) Verf. 60. Hæc locutio sæpe occurrit, & ita vertenda est :

Si ad id (eo) properant,

Ut ad fidem se accommodent. Scherz.

12) Verf. 65. Reſilius : gihit, confiteatur, credit. Schuler.

MSC. contrarium seſeant, & modus hic loquendi Otfrido est uſitatissimus ; huc uerte cum Stadenio :

Qui uero ad hoc non seſinat. Scherz.

13) Verf. 67. Verte hunc & seq.

Nec credit poſtea omnino
tum ille iam eſt condemnatus. Scherz.

14) Verf. 69. Margo utriusque Cod.

In nomine meo Demonia eſcite.

15) Verf. 74. Poſſet etiam hoc ita reddi :

Quamprimum id dixeritis,

ſc. quod debeant a lepra immunes eſſe. Scherz.

16) Verf. 75. Cod. Cæſar. fuerit.

„ Thar zua sin ouh gizalte
 „ Bectirison alte.
 „ Thiu kraft ist iu gimcino,
 „ thaz n'ist unheili
 „ In uuoerolt zi uware,
 „ n'ub ir fia heilet sare.
 „ Ni mag diusal thara ingegin sin,
 „ thar ir ginennet namon min.
 „ So uuar ir es biginnet,
 „ ir uuidar imo ringet.
 „ Ir ni thurfut bi thiu
 „ ih bin iamer mit iu
 „ Ju ni bristlic min mer,
 „ drof ni forahet thaz ser.

*Ecce ego uobiscum
 sum usque ad dec.*

*Hoc etiam fuit relati
 longevo morbo laborantes.
 Hec vis est uobis universalis,
 ut nihil sit insanabile.
 In mundo profecto,
 siquidem uos illos sanaveritis illico.
 Nec poterit diabolus contra esse,
 ubi nominaveritis nomen meum.
 Quamprimum id aggressi eritis,
 contra ipsam pugnabitis.
 Non egebitis propterea,
 ego sum semper uobiscum,
 Vobis non deero amplius,
 propterea ne fugatis crucem.*

*Igitur qui convenerunt interrogabant eum. &
 reliqua. Actor. I, 6.*

CAP. XVII.

Sle thiz al i cho firnamun,
 thia thara zi imo i quamun.
 Tho fragetun 'nan gimcino,
 ioh harro silu kleino:
 „ Uuil thu thaz richi Druhtin
 „ mit thines selbes mahtin
 „ Erlezzen thefen liutin
 „ nu far in thefen zitin?
 „ Nist iu, quad er, noh manne,
 „ thaz zi uauizanne,
 „ Thaz min fater i so githuang,
 „ inti innan i linaz drelu barg,
 „ Theiz hiar in uuoerolt fristi
 „ man nihcin ni uuehti,
 „ Zi uauizanne iz firbati
 „ uuar thiu zic uuari.
 „ Thoh quement iu thio mahti,
 „ giuualt io Gotes krestu,
 „ Thio gibit iu mit mir meist
 „ therfelbo heilogo geist.
 „ So birur mir urkondon
 „ mit mihilen redinon,
 „ Mit krestigera henti,
 „ in ellu uuoerolt enti.

*Non est refugium,
 acriter em-
 poss.*

5.

10.

15.

20.

Irhuzb

Isti hac omnia perceperant,
 qui eo ad Ipsam venerant.
 Tunc interrogabant Eum communiter,
 Et valde multum curiose:
 Vt in tu regnum, Domine
 cum tuamet potentia
 Resistere his populis
 iam nunc in his temporibus?
 Non est vestram, dixit is, nec hominis,
 hoc nostre,
 Quod meus Pater sic coernit,
 Et intra sua arcana abscondidit,
 Ut id hic in mundi tempore
 homo ne unis sciret.
 Ad sciendum illud absconditum
 fuit hoc tempus reuera.
 Attamen venient vobis virtutes,
 potestis Et Dei vires,
 Quas dabit vobis cum me potissimum
 Ipse Sanctus Spiritus.
 Sic eritis mihi testes
 magnis sermonibus,
 Potentibus manibus,
 in omnibus terre finibus.

Sustulit

17) Verf. 21. & seqq. duos ita reddo:

Ut non sit verbus aliquis

In mundo profecto

Quin illum curare possitis illico:

Scherz.

18) Verf. 24. Cod. Cæsar. *makis sa.* consentit Vat.

19) Verf. 27. & seq. ita translatos vellem:

Si qua id suscipietis,

(ut) adversus illum pugnatis.

Scherz.

20) Verf. 28. Redimus:

Ideo ne timeat tribulationes.

Scherz.

Ad CAP. XVII.

1) In Rubr. uterque Cod. convenerant. Hoc Caput

integrum in Linguam hodiernam Germanicam
 translatum exhibet Stadenius in Append. ad Expl.
 Vac. Bibl. Germ. p. 229. Scherz.

2) Verf. 1. Cod. Cæsar. *do.*

3) Verf. 2. Cod. Vac. vitiose: *quamun.*

4) Verf. 11. Clarius redderem: *So giuualt per: adeo
 suppressi.* Scherz.

5) Verf. 12. *fiuaz drefe*, proprie: *suam thesaurum sc.*
cordis sui.

6) Verf. 15. & 16. reddo:

Ad sciendum hoc absconditum

ubi (quando) illud tempus futurum ef-

fit. Scherz.

- 7 Irhuab er sih so er thaz gisraech,
thar sin 9 gidigin iz gisah,
Joh suar, so 10 simo selben zam,
zi sinen fater thanana er quam,
Zi sin selbes riehe, so gizam,
sid er in dode sign nam,
In luste filu scono
11 thes Gotes sun frono.
Ther n'ist in ala uuari,
ther er thia straza suari,
12 Ther er io thaz gidati
thenfelbon uueg gidrati.
Er suar ouh sama herafun,
13 uuanta er ist thiarnun sun.
N'ist man in ala uuari
ther er so hera quami.
Firliaz er thia erda ouh thuruh thaz,
uuanta uuiridig si ni uuas
14 Bi ira misfodati
thaz er sia furdir drati.
Sic 15 hintarquammun gahun
ioh sic alter imo fahun,
Sih uuuntorotun harto
sulichero ferro.
Thia 16 sunnun io then manon
so ubar suar er gahon,
Joh allan thesan uuorolt ring,
ni gisah man er io sulih thing,
17 Sar zi theru stullu,
thiu zuelfs zeichan ellu:
Jo far bi themo thinge
18 in themo unhaldden ringe,
19 Ubar thaz sibun stirri,
ioh ther uuagone gistelli.
Then Drachon nieuwihthes min,
ther sih thar uuintit untar in.
Saturnum ouh then dragon,
polaran ouh then stetigon,
Then thu in 20 berahtera naht
so kumo thar gisfahan maht.
21 Iz ist zi lang manne
fus al zi nennenne.
25. *Instituit se, cum hoc dixisset,
ut discipuli ejus id conspicerent,
Et adscendit, prout ipsum decebat,
ad patrem suum, unde venerat,
Ad regnum proprium, ut decebat,
postquam in morte victoriam reportasset;
Per aërem pulcherrimam
Dei Filius Sanctus.
Non est (fuit) per omnem veritatem,
qui prius hoc iter tueris,
35. Qui prius his confectis
illam viam calcaverit.
Venit quoque pariter hac,
namque est Virginitas natus.
Non extitit homo reuera
qui prius sic advenisset.
40. Reliquit terram etiam propterea,
quod digna non esset
Propter sua scelera
ut ille eam ulterius calcaret.
45. Illi attendebant alacrum
Et propter ipsum videbant,
Mirabundi vehementer
de tali itinere.
Solem Et Lunam
50. Superadscendit ille subito,
Et universam hanc mundi orbem,
(nec visa fuit antea talis res,)
Statim ad ipsum tranquillitatem,
duodecim signa omnis: (superadscendit)
55. Imo statim per hunc circulum (Zodiacum)
in empyreo orbe
Super septem stellas,
Et plasmis struicturam.
Nec minus Draconem,
60. qui se ibi voluit inter eas.
Saturnum quoque tardum,
polarem quoque fixum,
Quem in serena nocte
vix conspiciere possis.
65. Id foret longius hominibus
sic omnes recensere,*
- Al Omnes

7) Vers. 35. Cod. Cæsar. yrbuab.

8) Vers. eod. Marg. otriisque MSC.

Postquam lectus est eis, assumptus est in
caelum.Verba: assumptus est in caelum, non extant in Cod.
Vat.

9) Vers. 26. lege ex Cod. Cæsar. gidigini iz.

10) Vers. 27. sinem, Cod. Cæsar.

11) Vers. 32. MSC. nostra & Flacius habent: stber.

12) Vers. 35. & 36. mallem ita vertere:

Qui prius hoc fecerit

(ut) illam viam calcaverit. Scherz.

13) Vers. 38. Cod. Cæsar. uuester.

14) Vers. 43. ira, Cod. Cæsar.

15) Vers. 41. jam sapienter mox et hincertum esse
reddendum per: effspacere, admirati sunt; quod
& ipse Schilterus noster, quibusdam in locis,
pauitioribus quamvis, præstitit. Verte itaque,
effspacere subito. Scherz.

16) Vers. 49. founan, Cod. Vat.

17) Vers. 53. redde: Mox in momento. vid. supra No-
tam meam ad 1, 23, 2. Scherz.18) Vers. 56. Clare in MSC. Cæf. legitur: alihalden;
& confectit Vat. & Flac. Unde nollem textum
mutare. Sed posito, quod Lælio Schilteriano
probanda sit, non video tamen cur vertendum
in empyreo caelo; hald, node unball, est: præcepti,
declivis; & ring, est circulus, quæ posterior vox
movere quem posset, ut quæ hac voce Circulum
aliquem celestem decolorari crederet & forte zodia-
cum, cum paulo ante y. 14. duodecim signorum
meotio fuisset facta. Stadenius reddit: in dem
hoben Kreyß. Scherz.19) Vers. 17 Mathematici Pijades, Virginitas vocant.
Scherz.

20) Vers. 63. berahtera, Cod. Cæsar.

21) Vers. 65. & 2. seqq. redde:

Foret nimis longum homini
ita omnia nominatim designare,
Omnia illa admiranda. Scherz.

Al thaz fetsāni
thes himiles gimali.
Thoh n'ist nihein sterro,
ni er ubar suari ferro,
Quedan man iz uola muaz,
alle drat er se untar fuaz.
" Kapfetun " se lango
uuas uuuntar sic thero thingo,
Mit hanton oba then ougon,
thaz baz sic mohtin scouon.
Sie irluagatun 'nan kumo
zi lungist filu rumo,
Thar uuolkono " oban entig ist,
thar fahun sic 'nan " nahist.

Omnes illas raras (admirandas)
caeli imagines (figuras)
Nec tamen ulla esset stella,
quam non supergressus esset procul,
Dicere hoc atque oportet,
omnes calcavit eas sub pedes.
Inspectabant illi diu
quid mirum sit harum rerum,
Manibus supra oculos (detentis)
ut melius possent videre.
Observabant ipsam egre
ad ultimum multum longinque,
Ibi nubium superius fuit esset,
ibi videbant ipsam nitimo.

Cumque intuerentur in Caelum.

CAP. XVIII.

U Nz sic thar tho stuantun,
thar after luagetun:
Thar stuantun man tho zuene,
loh harro filu scoue,
Sie quadun zi in so fizzaam:
" uues " scouot ir thar guate man?
" Zui sint thie iuo uuizzi
thes fultir firuuizzi?
Ir ni " thurfir bi thiur,
er quimit auur fama zi iu,
Zi " thera selbun uuifun,
fo er hina tur nu, tharafun,
Er suar in therno mezze
zi limes selbes sezze,
Zi sin selbes guallich,
in limes fater richi,
Ubar hohi himilo,
" inti ist in allen oboro.
Zi diuri thar sin fater uuas,
zi sin selbes zefu er gliaz:
Thar " scouot er sin richi,
thaz hoha himilrichi.
N'ist uuilt in erdu, ouh uuizist thaz,
gisiuni sin firholonaz.

Utm illi hic starent,
post eam prospicientes:
Stabant Viri duo,
Et valde multum decori,
Dicebant ad eos sic modeste:
quid spectatis hic boni viri?
Quorum sunt vestri sensus
huiusmodi curiositatis?
Vos non opus habetis propterea,
ille veniet rursus sic ad vos,
Eodem modo,
quo abiit jam, iterum hic,
Abiit hoc modo
ad proprium selem,
Ad gloriam suam,
in Patris sui regno,
Super omnes caelos,
Et est in omnibus superior.
In gloria tunc Pater ejus erat,
ad dextram suam collocatus,
Ibi spectat suum regnum,
altum colorum regnum.
Nihil quicquam est in terra, Et sciatis hoc,
vixit suo absconditum.

Is

Liet

22) Verf. 73. & seq. sic exprimeretur:

*Inspectabant illi diu
(Admiratio hujus rei ipsos ceperat.)
Scherz.*

23) Verf. eod. 73. Cod. Celsus. pro: si, habet: si.

24) Verf. 79. obsonentis est uinum vocabulum, & de-
notat, summam rei aliquam cibum. Occurrit su-
pra II, 8, 72. addit II, 4, 106. Gl. Keronis: obso-
nens, culmen. In verf. Tat. c. 104. §. 1. est
fuit obsonentis antea aliar, ubi textus Latinus
habet: a summo usque ad deorsum. Scherz.

27) Verf. 20. nahist, non significat: nitimo, sed, pro-
xime: Verfus itaque hic cum praecedenti ita est
transferendus:

*Ubi nubium culmen (summum) est,
ei loco viderunt ipsam proximam. L. esse.
Scherz.*

AD CAP. XVIII.

1) Verf. 6. Margo Cod. Celsus. habet:
Viri Galilaei quid aspiciunt in caelum?

2) Verf. eod. Cod. Celsus. fessant.

3) Verf. 7. legit: sicut ex Cod. Celsus. Cod. Vat. vici-
se habet: Lin. Hunc & seq. versum ita redde-
rem:

*Ad quid sunt vestri animi
Hoc de re ita curiosi?*

4) Verf. 9. dorfus bidu. Cod. Celsus. redde:

Vos nulla re caretis propterea.

5) Verf. 11. Cod. Celsus. dera.

6) Verf. 12. Annon vertendum? Et est illi omnibus su-
perior i. e. & est supra omnes caelos ereilus.
Scherz.

7) Verf. 21. Cod. Celsus. fessant.

8) Verf.

Is mag uns uuefan drati,
er sihit unfo dati:
Hugu in then githankon,
ni mugun uuir thaz biuuancon.
Sint unfo uuort in rihti
in sineru gishti.
Irthenkit uuiht io mannes muat,
er * imo es alles reda duat,

25. *Licet nobis sit (videatur) nimium,
videt (tamen) nostras actiones:
Considerationes in cogitationibus,
nec possumus hoc evitare.
Sunt nostra verba recta
in ejus conspectu.
Excogitat quid etiam hominis animus,
idem ipse id omne eloquitur.*

De Die Judicii.

CAP. XIX.

THes habet er ubar uuorolt ring
gimeinlic einaz * dagathing:
Thing hlu hebigaz,
zi * forganne eigun uuir bi thaz,
* Thie zellu ih hiar ubarlut,
n'ist niheinig siner druz,
Thes * alles uuio biglone,
ni er queme zi themo thinge:
Quement thara ouh zhanne
thie uuenegun alle,
Thie hiar gidatun follon
then iro muatuuillon.
Zi * zellene ist iz suari,
n'ist ther fon uuibe quami.
* Es irquimic muat min
n'ubar thar sculi sin.
* Ni sic sculin herton
thar iro dati renton.
* Al io giuuisso umbi ring
theist silu iamarlichaz thing.
„¹⁰ Uuard uuola in then thingon
„ thie scilbun mennisgon,

„ Thie

Hinc ille super terra orbem
proposuit diem iudicii:
Iudicium multum grave,
soliciti esse debemus propterea,
Hec refert hic clare,
non est amicus ejus fidelium,
Id omne quando incipiet,
qui non veniat ad hoc iudicium:
Venient eo etiam tunc
miseri omnes,
Qui hic fecerunt plene
sui animi libidinem.
Narratu est difficile,
non est qui de muliere venit. (qui id possit)
Obstupescit animus meus
ne quis ibi deberem esse.
Non debent obfirmare
ibi eorum facta mala.
Certissime per orbem (terra)
ibi est multum miserabilis res.
Bene fit in his rebus
istis hominibus,

Que

2) Verf. 32. Cod. Cæsar. iner.

AD CAP. XIX.

1) Verf. 2. Cod. Cæsar. th *daga ding*, redderem hunc
versum:

Designavit, designavit, statuit, diem iudicii.
Schertz.

2) Verf. 4. *forge*, Cod. Cæsar.3) Verf. 5. lege: *thir*, ex utroque MSC.

4) Verf. 7. Voces: *alles uuo*, de quibus vid. Notam
ad IV, 6, 84. faciunt, ut ita hunc & seq. versum
interpreter:

*Qui alter facit,
quam, ut veniat ad hoc iudicium.*

5) Verf. 13. Cod. Cæsar. *zi zellene*, Cod. Vat. sed
erroneo: *Li zellene*.

6) Verf. 17. Parenthesi est includendus claritatis con-
ciliandæ causâ: Schertz.

7) Verf. 16. hic est comethæodius cum 7. 14. hunc in
modum:

*Nac est alior, qui a famina venit, natus est
(ideo heret annos meos)
Qui non ibi debeat iste, se iudicare. Schertz.*

8) Verf. 17. & seq. ita expelmo:

*Qui non debeat certis vicibus
ibi ob facta (sua) respondere.*

de voce: *herton* vid. I, 27, 27. & II, 12, 11. de vo-
cabulo autem: *rentos* consule dicta ad II, 9, 147.
Schertz.

9) Verf. 19. ita exponerem.

Ubiq; certe circumcirca.

umbring, est uos vox, &: *circumcirca*, rings-
herumb denotat. vid. Præf. ad Lud. R. 7. 122.
adde IV, 16, 9. & IV, 30, 70. Schertz.

10) Verf. 21. & 7. seqq. verto:

*Erst bene hac in re (sive hoc in iudicio)
illis dominatus,*

Qui ibi omnino

sunt securi propter facta,

In quibus (operibus) mali ibi

nihil potest dici (esse)

Cum quibus tamen se defendere

& aliquo modo saluare queant.

Schertz.

u) Verf.

- „ Thie thar tho bigonoto,
 „ sint sichor iro dato.
 „ In thie thoh uil thanne
 „ n'ist uuiht zi zellene.
 „ Mit thiū sūh, thoh biuuerien,
 „ ioh ethes uiuo ginerien.
 „ Uuanta es n'ist laba furdīr,
 thaz giloubi thu mir.
 Er uuergin megi ingangan
 uuerd er thar bifangan.
 „ N'uber scūli thuruh not
 uuerd er thar biredinot.
 Thulken thanne in cuuon
 thes helli „ uuizzes uueuon.
 „ „ Uuurd uuola in then thingon
 „ thieclibun menisgon,
 „ Thie thar „ tho bigonoto,
 „ sint sichor iro dato.
 „ Uueistu uiuo bi thia zit
 ther Gotes forasago 'quit?
 Er zelit bi thaz selba thing,
 thaz thar si mihilaz githuing.
 In imo man thar lesan mag :
 theiz il abulges dag,
 Arabeito quiti,
 ioh managoro angustī.
 Thaz ist ouh dag hornes
 ioh engiliches galmes.
 Thie blasent hiar in lante,
 thaz uuorolt uilante.
 The'ist dag ouh nibulaisse,
 ioh „ uuintesbrutti leauues.
 Thiū zuel „ firuuaent thanne
 thie fūncion alle.
 Hermido „ ginoto,
 ioh uuenagheiti „ chrato.
 Uuaz mag ih zellen thir hiar mer,
 thes ist ther dag al foller.
 „ Lasi thu io thia redina,
 uiuo Druhtin threuit thanana,
 „ Thar „ duet er zi gihugte,
 er thanne himil scutte.
25. *Que tunc incipient fieri,
 qui sint securi suorum scilicetorum,
 Quibus mali tunc
 nihil quicquam est quod impetetur,
 Quibus tunc se defendunt,
 Et aliquo modo sustentantur,
 Neque enim est salus alterius,
 hoc credas mihi:
 Antequam forte possit euadere
 erit ibi captus.
 Cum in examine necessario
 fuerit conuictus.*
30. *Patiantur tunc in eternum
 infernalium penarum tormenta.
 Bene sit in his rebus
 illis hominibus,
 Que tunc fieri incipient,
 qui securi scilicetorum suorum.
 Nosti quomodo de hoc tempore
 Dei Propheta ait?
 Refert de hoc iudicio,
 quod ibi sit magna coactio.*
35. *In ipso legere licet:
 hic est ira dies,
 Tribulationis perdita, (afflictionis perturbata)
 Et varie angustia.
 Hic est quoque dies tūbe,
 Et angelici clangoris.
 Hi clangent hic in terra,
 ut mundus resurgat.
 Hic est dies quoque nebule,
 Et venti turbidissimi.*
40. *Qui duo diffiant inde
 peccatores omnes.
 Calamitosa necessitas,
 Et miseria uehementi.
 Quicquid tibi hic amplius dixerim,
 eius omnis hic dies plenissimus est.
 Lege etiam sermone,
 quomodo dominus minatur tunc,
 ibi facit ad commouendam
 antequam celum concutiat.*
45. *Disce uide & clangere.*
50. *Disce uide & clangere.*
55. *Disce uide & clangere.*
60. *Disce uide & clangere.*
- Uuer

Quis

11) Verf. 19. & 3. seqq. ita existimo clariore esse:

*Siquidem contra id non est remedium ulterius
 (hoc crede mihi)
 Ut aliquo possit quis auferre,
 (si semel) ibi deprehensus fuerit.
 Scherz.*

12) Verf. 33. & 3. seqq. sic tibi exhibeo:

*Quia cogatur necessario
 (quod ibi conuincitur)
 Sufferere ibi in eternum
 infernalium penarum tormenta.
 Scherz.*

13) Verf. 36. uuiht, Cod. uterque

14) Verf. 37. uerig ut supra 9. 21. Scherz.

15) Verf. 39. thob, Cod. Caesar.

16) Verf. 41. uuiht du, Cod. Caesar.

17) Verf. 54. uuihtbratti, legit uterque Codex: Ut vi
 leues in hoc etiam uerbo exprimitur, redde:
 Et turbis noxi. vid. Notam meam ad 1, 28, 62.
 Scherz.

18) Verf. 55. Cod. Caesar. firuuaent.

OTFRIDI. PARS I.

19) Verf. 17. giuto, est adverbium, nec necessitatem
 significat, sed: ualde. Unde ita uerbo:

*Latus ualde
 Et miseria multum
 (Quid amplius tibi dicere possum) l. e. non
 satis dicere possum.*

*hic est illa dies omnino plena.
 Hermida est latus: supra habuimus 1, 30, 22. har-
 me, pro latus, dolore. Gothis: Harma, latus,
 mator. Harma, lugere, agre ferre. vid. Verel.
 io ind. Ling. Goth. Hodie adhuc dicimus: fob
 harma und grämen. vid. Spat. im Teutichen
 Sprachschatz v. hermen. Scherz.*

20) Verf. 58. in Cod. Caesar. est: drate.

21) Verf. 61. Lasi thu io, redderem i lege omnino.

22) Verf. 63. & seq. sic arbitror interpretandos esse:

*Ibi facit mentionem
 (quod) tunc celum concutitur si.
 Scherz.*

23) Verf. eod. Cod. Vat. duet. in Czf. est: duet &
 in margine, extat ab alia manu dict.

Z 2

24) Verf.

Uuer iſt manno in lante
ther thanne uuidarſtante,
24 Thanne er iz zi thiū gifarit,
thaz ſih ther himil ruarit.
25 Thanne er mit giuuelti
iſt inan ſaltoni,
Queman mag uns 26 thar in muar,
ſo man ſinan liuol duar,
N'iſt ther dag 27 ſumerih,
dagon anderen giſih.
Thaz ſar man in gichankon
thar megi uuiht biuuancon.
Giborganero dato
ni pligit man hiar nu drato.
Sih ougit thar ana 28 uuangk,
therſelbo luzilo githank.
„ 29 Uuad uuola menniſgon
„ in thenſelben thingon,
„ Thie thar thoh bigonoto
„ ſint ſichor iro dato,
„ In thie thoh ubil thanne
n'iſt uuiht zi zellenne.
„ Mit thiū ſih thoh biuuerien,
„ ioh ethes uiuo ginerien.
Ni loſent thar in noti
gold noh diuro uuat.
Ni hilt 30 Gotouuebbi thar,
noh thaz ſilabar in uuat.
31 Ni mag ihar mana houbit
helſan hereren uuiht:
32 Kind noh quena in uuare
ſie ſorpen iro thare.
Odo iauuiht helphan thanne
themo ſilu reichen manne.
Sie ſint al eban reit
„ in thera ſelbuna arabciſi.
Giuuiſſo thaz ni hiluh thih,
thar ſorget manniſih bi ſih,
Bi ſines ſelba ſela,
„ n'iſt uuiht in thanne mera.

65. Quis eſt homo in terra
qui tunc reſiſtat?
Eo neque ille hoc parauit,
ut ſe celum moueret.
Tunc ille cum violentia
eſt illud plucaturus,
Veniet nobis tunc in mentem,
ſicut quis ſuo ſilro facit.
Non erit is dies eſturus,
dilectus alius ſimilis,
75. Ut aſſutum quis in cogitationibus
tunc poſſit aliquid eſſugii inuenire.
Occulta ſcila
non exerceantur hic alio modo.
Se prodit tunc ſine dubio
iſta minima cogitatio.
80. Bene ſit hominibus
in iſtis rebus,
Que tunc incipient fieri,
(qui) ſunt ſecuri ſuorum ſailorum.
85. In quibus mali tunc
nihil quicquam eſt referre:
Quibus ſe defendunt,
Et aliquatenus ſuſtinebunt.
Nec liberabunt tunc in anxietatibus
auram nec pretioſe veſtes.
90. Nec iurabit aurea textura tunc,
nec argentum proſeſſo.
Nec poterit tunc virorum Caput (Principi)
iurare proceres (ſuos) quicquam:
95. Liberi nec uxores certe
curabunt tunc ſuos.
Aut quicquam iuuerint tunc
multum diuiti illi viro.
Sunt omnes aque (preparati, deſtinati.) reſuſcitati,
in eundem laborem.
Certe hoc non celabo te,
tunc curabit quilibet pro ſe,
Pro ſua quoque anima,
nec eſt quicquam ei tunc reliquum.

Skalka

Serti

24) Verſ. 67. & ſeq. reddito:

Quando ille rem eo perducet
ut celum moueat, concutiat. Scherz.

25) Verſ. 69. thanne hic etiam reddo per: quando, qua
de re vid. Notam ad IV, 14, 1. Scherz.

26) Verſ. 71. Cod. Caſar. thaz.

27) Verſ. 73. quid ſimilib ſit, dixi ſupra in Not. ad V,
12, 17. Scherz.

28) Verſ. 79. in Cod. Caſar. eſt: unak, in Vatic.
k
anang.

29) Verſ. 81. verte ut ſupra 7. 21. Scherz.

30) Verſ. 91. Freherus: pro Gote forte legendum:
Gaido: Schilter. Gotouuebbi non eſt aurea textura,
ſed: Purpura. In Tatiani Verſ. c. 200. §. 4. eſt: uel
inagatitan inon labores ſui gotouuebbes: ubi in
Latino eſt: et exuerat eum oblayde et purpura.
Gl. An. Gotouuebbi, colobium. Gl. Rhabani
Mauri: n. 471. Byſſum Cateuueppi buicaz. Gloſſ.
Eothorn. maior: ceta unaktes, biſſima. conf.
Pſichen. ad Tat. p. 394. Auglo - Sax. god,

uueb, purpura. vid. Hicker. in Theſ. LL. Sept.
Gramm. Anglo-Sax. p. 126. verte itaque hunc in
in modum:

Non iurat purpura ibi. Scherz.

31) Verſ. 93. verto:

Nec poterit ibi caput papaveris i. e. vilioſe
homo

iurare Dominum aliquo modo.

de v. mano houbit vid. ſupra notata ad — add. Sta-
den. Explic. Voc. Bibl. Germ. p. 392. qui tamen
hunc locum aliter interpretatur. Scherz.

32) Verſ. 95. Clarius:

Nec liberi (patres) nec uxores (maritos)
reuera ſc. iurabunt
Curam gerent ſui ibi. Scherz.

33) Verſ. 100. mallem redditum: in illis anguſtiis.
Scherz.

34) Verſ. 104. Sic interpretari: nec eſt aliquid in tunc
majoris i. e. tunc de nulla re magis curant,
quam de anima. Scherz.

31) Verſ.

Skalka ioh thie riche
 thie gent thar al giliche.
 107 Ni si thie thar binoti
 gifdoron thio guati.
 108 Uuad uuola in then thingon
 „ thieſelbun mennisgon
 109 Thie thar thoh bigonoto,
 ſint ſichor iro doro.
 110 Thar n'ist miorono uuiht,
 ouh uechſales nizuuiht,
 Thaz ſaman thes giuulſe,
 mit uulhtu ſih irloſe.
 111 Nu uuari thu lo ſo richi
 ubar uuorolt richi,
 Thoh thu es thar biginnes,
 ther ſcaz iſt ſines ſindes.
 Uuanta Druhtin iſt ſo guat,
 ther thaz urdeili duat.
 Er duat iz ſelbo, ih ſagen thir ein,
 ander 12 botono nih ein.
 112 Bithiu iſt uuola in then thingon
 „ thieſelbon mennisgon,
 113 Thie thar thoh bigonoto
 „ ſint ſichor iro doro.
 114 In thie thoh ubil thanne
 „ n'ist uuiht zi 15 zellenne.
 115 Mit thiu ſih thoh biuuerien,
 „ ioh ethesuuo ginerien.

107. *Servi & divites
 ambulabant iſthic pariter.
 Non niſi tunc anxie,
 ſuſcitabant miſericordiam.
 Bene in his rebus*
 110. *illu hominibus
 Que tunc incipient,
 (qui) ſunt ſecuri ſuorum ſactorum.
 Ibi non eſt donare quicquam,
 etiam permutare nihil quicquam,*
 111. *Ut quis id edoctus
 cum aliqua re ſe liberet.
 Si eſſet tam opulentus
 ſupra mundi regna,
 Etſi id tunc tentares,
 denarius vadit viam ſuam.
 Nam dominus eſt tam bonus,
 qui ſententiam ſeruat.
 Ipſe fert eam, dico tibi ſemel,
 aliorum nunciatorum nec unus.*
 112. *Quare bene in his rebus
 illu hominibus,
 Que tunc incipient,
 qui ſecuri ſunt ſuorum ſactorum.
 In quibus mali tunc
 nihil quicquam poterit referri.
 113. Quibus ſe defendent,
 & aliquatenus ſuſtinebunt.*

Quomo-

35) Verſ. 107. Annon hic cum ſeq. ita reddendus:

*Niſi illi ſibi omnino
 promoveant bonitatem i. e. opera bona.*

Mens eſt: quod inter ſervos & dominos, inter
 divites & pauperes hic nulla ſit differentia; niſi
 aliquam vita pie probeque aſta producat. Vid.
 tamen Staden. in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 210.
 qui aliter explicat. Scherz.

36) Verſ. 109. vid. §. 21.

37) Verſ. 113. *hald nida:*

*Id nihil eſt domi,
 nec permutacionis,
 Ut quis eo cat i. e. precedere poſſit,
 ut ſe aliqua re redimat. Scherz.*

38) Verſ. 117. MSC. habent: Ni, reddo autem hunc
 & p. ſeqq. hoc modo:

*Non; (ſc. te poteris liberare) etiamſi eſſet
 dives*

*ſupra mundi regna; i. e. etiamſi eſſet
 Dominus totius mundi,*

*Licet hoc tam ſuſcipias ſc. facere
 pecunia eſt via ſua.*

i. e. abiit, periit. Supra V, 10, 16. Diſcipuli
 Emmaſtici Chriſto repræſentare valeantes veſpe-
 ram veniſſe, dicunt: *ther dag iſt ſines fader, dies
 occidit, periit. Scherz.*

39) Verſ. 114. *botono hic redderem: Angelorum. conf.
 ſupra, V, 8, 13. Scherz.*40) Verſ. 126. *ſelbus, Cod. Caſar. conf. ſupra §. 21.*41) Verſ. 130. *Cod. Caſar. zellene. Vat. zellenne.*

Quomodo judicaturus est mundum.

CAP. XX.

Gizellen uuil ih suntar
thaz egislica uuuntar,
Thaz selba urdeili,
thaz uuorolti ist gimeini.
Er selbo iz sus gimeintra,
ioh iungoron sinen zeinta.
Joh selbo in ligeta ubaral,
uuio egislih iz uuefan feal.

E Narrare volo peculiariter
terribile mirandum,
Illud Judicium,
quod mundo est universale.
Ipse id ita docuit,
Et discipulis suis significauit,
Atque ipse eis dixit per omnia,
quam terribile id futurum esset.

Cum venerit Filius Hominis.

Quimit therfelbo Gotes Sun
son himilriche herafun,
Mit mihileru krefti
ioh Engilo gifcefti,
Mit mihileru hebgi,
mit imo al sin gidigini.
Thaz suach er mit then forahntun,
uuaz mennisgon io uuorahntun.
Thaz meintun hiar thie zuene,
thie uulzun man thie scone,
Thie quatum, sat so et uuolti,
er fama queman seolti.
Thaz uuil ih hiar nu zellen
unfen liobon allen.
Thaz forge min gilicho,
tharazua io forahnticho.
Therfelbo kuning richo
fizzit gualicho.
Hoh ist ther, so ih zellu,
then uuorole sinit ellu,
Thaz selba sedal sinaz
ist allen ungilichaz.
Ni uuldrich thing, ih sigen thir thaz,
er noh sidor sulichaz.
Thar * fizzaent druta sine,
thier zoh hiar selbo in libe.
Joh sint ouh therero dato
giuuektig silu dato.
Thara ferit al ingegini
Engilo menigi.
Quement io gilicho
tharazua forahnticho.
Fora sinen ougon
sient alle mennisgon,
Uibile ioh guate:
inistarcho ist thanne in muate.
N'ist man ther noh io uuurti,
odo ouh * sinu ungiburti,

Veniet ille Dei Filius
de caelorum regno huc deorsum,
Cum maxima potentia
Et Angelicis creaturis.
Cum maxima maiestate,
cum ipso omne suum ministerium.
Ut inquirat cum timore
quicquid homines fecerint.
Hoc designarunt hic illi duo,
canduli viri illi pauculi.
Dicentes: Quamprimum ipse uenerit,
Ipse iuuiliter venturus esset.
Hoc volo hic iam referre
nostris dilectis omnibus,
Hoc cura mi socii,
Et hoc cum formidine.
Ille Rex potens
sedes gloriosus,
Sublimis est ille, ut dixi,
mundum videt omnem.
Illud Tribunal suum
est omnibus diffinire.
Non existis Placitum, dico tibi hoc,
antea nec habuimus tale.
Hic sedent iudei eius,
quos ipse instruxit hic in vita.
Et sunt etiam illorum facta
potentia multam animi.
Huc procedit omnis obuiam
angelorum multitudo.
Veniunt coniunctim (concorditer)
praetera reuerenter.
Ante ipsius oculos
sunt omnes homines,
Atque boni,
imbecillitas est tunc in animo.
Non est homo qui alibac nascetur,
aut etiam sit jam (alibac) non natus,

Odo

Aut

AD CAP. XX.

- 1) Ante Vers. 9. post verbum: *dominus est in Cod. Casareo in sedem.*
2) Vers. 23. *maitem sic redditum huic & seq. versum:*
Ut curam geat aequalis meus
bejui rei omnia cum formidine. Scherz.
3) Vers. 30. l. e. *omnes throni ei cedant.* Scherz.
4) Vers. 33. *facte, Cod. Casar.*

5) Vers. 44. lege: *Uoglarke. Schilter.*6) Vers. 46. lege: *si tu ungiburti, Schilter. In MSC. & Flacio clare est: in giburti, hunc & priorem versum sic debemus interpretari.*

Non est homo qui jam certe fuit,
aut qui nunc est in natiuitate i. e. in vi-
ta. Scherz.

7) Vers.

Odo ouh noh uwerde in ala uuar,
 nûber sculi uuefan thar.
 Thiefselben irstantent alle
 fon thes lichamen falle,
 Fon themo sulen legere,
 iro uwerk zi irgebanne,
 Uz fon theto afgu,
 fon theru ? falauuigu,
 So uuanne so so iz uuetde
 fon themo irdisgen hetde,
 Mit themosilben beine,
 andere niheine,
 Mit fleisge ioh mit felle,
 thoh et ioh ni uuelle.
 Thie sceidit er in uuar min,
 1 iagiuedat halb sin,
 So hirti thet thar helcit,
 ioh fines fehes uuelcit.
 Ni tharft thu thes uuiht fragen,
 2 ni biginnent sie thar bagen,
 10 Thaz zurnen odo iz rechen,
 odo ia uuiht thes gîpthechen.
 Odo ia uuiht thara ingegini
 mumulo thiû menigi.
 Santar far sîn ringot,
 so Druhtin iz gichingot.
 Sih sceidont thio uuarba
 far in alahalba.
 Nihein iz thar 11 inneinit,
 so kraft iz sîn gimcinit.
 Sih sceidont thar zi 12 libe
 thie uuarun hiat giliche
 Zi alere furdir,
 thaz giloubi thu mir,
 Muatet fona kinde,
 thaz furdir si iz ni finde.
 Joh ther sater, thaz ist uuar,
 gîsceidit sih fon in thar.
 Gîsceidont sih in ala uuar
 herero inti thegan thar.
 Fon alera liubi
 then uorton mir giloubi.
 Gîsibbon siû liebe
 thie uuarun hiar in libe
 Mit minnon siû zeizen,
 13 nic mugun sêz thar giueizen.
 So selbo Druhtin gibot,
 so scal iz uuefan thuruh not.
 N'ist in themo thinge,
 ther thara ingegin tinge.
 Ni mugun 14 si es bibringan.
 ni iz uwerde thar infangan,

*Aut etiam adhuc nascendus omnino,
 quia debet adesse hic.
 Illi reuergent omnes
 a corporis casta,
 40. Ab illo patri scilicet,
 sua opera ad exhibenda,
 Foris ab ista cinere,
 a patri prout (cimiterio.)
 55. (Quandocumque id fuerit)
 a terrestri luto,
 Eadem ossibus,
 alius nullis,
 Carne atque cute,
 60. etsi is nollit,
 Hos separabit per fidem meam,
 quemlibet lateri suo,
 Ut pastor qui custodit (psylli)
 65. Et suum pecus regit.
 Non licebit quicquam interrogare (exposulare)
 non incipient hic tergiversari,
 Desuper trahit aut vindicare,
 aut quicumque ejus pacifici (transigere)
 Aut quicumque ex aduerso
 70. murmurabit multitudo.
 Sed statim se aggregabit,
 ut dominus id judicabit.
 Se separabunt hac vice
 illico in omne latus.
 75. Nullus id tunc adonabit,
 sic potentia id ejus (Dei) decernet.
 Se separabunt tunc corporibus (per vitam)
 qui fuerant hic aequales
 Quoad aetatem (vel Et) porro.
 80. hoc credas mihi,
 Mater a puero,
 ut alterius enim non inueniat.
 Atque Pater, hoc est verum,
 separabit se ab iis tunc.
 85. Separabunt se reuera
 domini Et ministri tunc.
 A pristino amore,
 (his verbis mihi crede)
 Cognati matrum dilecti,
 90. qui fuerunt hic in vita
 Cum amoribus matrum caris,
 non poterunt id tunc exercere.
 Ut ipse Dominus precipiet,
 sic debetis id esse necessario.
 95. Nec erit in hoc iudicio,
 qui tunc aduersum pugnet,
 Nec poterunt id perficere,
 quia tunc recipiant,*

Thaz

Quod

7) Vers. 54. forte: *fale uingiu*. Schilter.
 8) Vers. 62. *reidde*: *Utrosque latera suo*. *jagiuedat* est idem sc: *Utrosque*. vid. supra IV, 9, 21. ubi de Petro & Johanne: *Ne iagiuedat ziletu*. Scherz.
 9) Vers. 66. *redde*: *Ne sustineant ibi contendere*. *hagen*, pro: *contendere*, *litigare*, *saepè* occurrit: ita in Titian. versione c. 31. §. 4. *verbo*: *in iudicio contendere*, *redduntur*: *in fratre hagen*. in Gloss. Bohe. est: *lis*, *page*. conf. *Notitium* III, 20, 137. adde *Celeb. Dn. Eccardum ad Catech. Theot.* p. m. 125. Scherz.

10) Vers. 67. *thar*. Schilter.
 11) Vers. 75. *inneinit*, videtur esse idem sc: *deargabit*, *recusabit* *facere*, *uult* *vermeinen*. Scherz.
 12) Vers. 77. *lege*: *libe*, *libe*, *corpore*. *Giliche* sunt socii, jugales. Intelligit conjuges, quorum tum phares seprabuntur; Quemadmodum & de Parentibus & Liberis sequitur.
 13) Vers. 92. *redde*:
Non poterunt ibi id tunc monstrare. Scherz.
 14) Vers. 97. *Utrosque* *Cod. f. et.*

Thaz sic er ¹⁵ io minnotun, ioh emmizigen uuorahun,	100.	<i>Quod antea dilexerunt, & affidae operati fuerunt,</i>
Suaznißi managaz, thie hiar gichionotun thaz.		<i>Delicias varias, quas hic mernere.</i>
Thie anthere ¹⁶ iz ni niazent, thara after iamer riazent.		<i>Ceteri id non conſequentur, (propterea) deinceps perpetuo plorabunt (isti)</i>
Sih ſceidit ſo ih thir zellu, ſus thiū uuorolt ellu.	105.	<i>Se diuidet, ſicut tibi dixi, ita mundus omnis.</i>
Friunt fona friunte mit mihilemo note.		<i>Amici ab amico cum magna anxietate.</i>
So ſezzet er thie guate blidlichemo muate	110.	<i>Sic ſtatuit ipſe bonus bilari animo</i>
In zeſuemo ¹⁷ ringe, zi themo ſelben thinge.		<i>In dextrum laus in illo iudicio.</i>
Thar ſint thie andere alle in uuenegemo falle.		<i>Iſtic ſunt ceteri omnes in miſerrima conditione:</i>
Thia uuiniftrun ni hiauencent, ¹⁸ thieſelbo zigun ſlinkent.	115.	<i>Siniſtram non euitant, hi bardi ſortent.</i>
Ther kuning biginnit ¹⁹ ſcouon, ginadlichen ougon		<i>Rex incipiet adſpicere benignis oculis</i>
Thie thar zi zeſue thuruh not ſines uuortes beiton.	120.	<i>Qui ad dextram per præceptum ſui uerbi exſpectabant.</i>
Sie ougon zi imo ouh uuentent, ioh ſorahente ſtanten.		<i>Illi oculos ad ipſum quoque conuertent, & meritori ſtabant.</i>
Iſt in harto in muate, uuoio er bi ſie gibicte.		<i>Erit eis ualde in animo, quomodo ipſe de iis decerneret.</i>
Hanton ioh ouh ougon biginnant ſie nan ſcouon,	125.	<i>(Quoad) Manus atque oculos incipient ipſam adſpicere (obſervare)</i>
Uuoio er linaz uuort gimeine, ioh uuaz er in irdeille.		<i>Quomodo ſuum uerbum pronuntiabit, & quid eis ſententionabit.</i>
Biginnit er ſie gruzzen uuorton ſilu ſuazen.	130.	<i>Incipiet ipſe eos compellere uerbis multum dulcibus.</i>
Mit mihileru minnu ſines ſelbes ²⁰ ſlimmu		<i>Cum magna caritate (gratis) ſua ipſius uoce:</i>
Quemet, quit er thara zi in, thie giuulhee mines ſater ſin,	135.	<i>Venite, dicit tunc ad eos, qui conſecraſui mei Patris eſtis,</i>
Gifegernote ſine, ioh liabun druhta mine.		<i>Benedicti eſtis, & cari ſideles mei.</i>
Intſahet thaz er uuorahra, richi, thaz er garota,		<i>Accipite quod operatus eſt, regnum, quod preparauit,</i>
Er anagengi uuorolti er iuih thara holoti.	140.	<i>Ante initium mundi Ipſe uos eo uocauit.</i>
²¹ Ir eigent iz giſculdit uuiillon min irfullit.		<i>Vos bene meriti eſtis, uoluntatem meam impleſti.</i>
Ih lonon iu es thare mit liehu zi ala uuare.		<i>Premiabor uos inde cum charitate reuera.</i>
Ir gibuaztur mir in uuaz thurſt inti hungar:	145.	<i>Vos ſedulo mihi uere ſitim & famem.</i>
In huſ mih ouh intſhang,		<i>In domum me quoque recepiſti, cum peregrinus irem.</i>
²² the'ih uualfontini giangi.		<i>Vos non poſſi eſtis propter Deum, ut irem nudus.</i>
Ir ni thukut thuruh Got, thaz ih giangi nachot.	Nodus. 150.	
Ir		

Fos

15) Verſ. 99. io minnotun, expriſſe: ſemper amabat.

16) Verſ. 103. iz ni niazent, reddo: eo non fruſtratur. Scherz.

17) Verſ. 111. cum ring non ſit: later, ſed: circulari;
it. benium caritas; redderem: inter carum dex-
trum ſive dextri lateris.

18) Verſ. 116. lege: thie ſelb ſo & uerte;

Illi (qui in ſiniſtra ſunt poſiti) ut bardi
ſortent. Scherz.

19) Verſ. 117. Cod. Czar. ſcouon.

20) Verſ. 121. ſlimmu, Cod. Czar.

21) Verſ. 141. iz eiget, ex utroque MSC.

22) Verſ. 148. Corrige textum ex MCS. utroque, &
lege: the'is uualfonti ſi giangi, uerte poſtea:
Ne peregrinus irem. Scherz.

Ir eigut ouh thuruh Got suchi in mir gilochot.	<i>Agrorum.</i>	<i>Vos etiam propter Deum</i> <i>morbos in me curastis.</i>
23 Oba ih in karkare uuas, ir biriuuerut thaz.	<i>In carcerem.</i>	<i>Cum in carcere essem,</i> <i>vos commiserati estis:</i>
24 Unisofut min ouh in thiu, ni briast mir uuhtes noh io ziu.	155.	<i>Vistastis me quoque in eo,</i> <i>ne deficeret mihi quicquam praeterea.</i>
Uuard ouh thaz theih irstarb, luer iagilih biuuarb.	<i>Mortem.</i>	<i>Contigit, ut ego morerer,</i> <i>vestrum quilibet procuraret,</i>
Thaz man mih irhuabi, ioh scono bigruabi.	160.	<i>Ut me tollerent,</i> <i>et pulchre sepelirent.</i>
Gebent sie mit thulti themo kuninge antuuurti,	<i>Respondentes Iulii.</i>	<i>Dabant cum modestiam</i> <i>regi responsam,</i>
25 Sic sehent fines richi thie hohun guallich.		<i>Videre se ejus Regni</i> <i>altam Majestatem.</i>
Hintarquement muates, uuer mag uuanen Druhtin thes?	165.	<i>Observare se animam (beneuolum)</i> <i>quis potest capere, Domine, hoc?</i>
Thaz man io in ala gahi thih fulichan gifahi?	<i>Domine quando videmus hoc.</i>	<i>Quod in illa occasione</i> <i>te talem viderimus?</i>
Dotan thih io fuarti, „ioh 26 nakotdag thih ruarti.	170.	<i>Mortuum te tulimus,</i> <i>et auditas te tetigerit.</i>
Thurft inci hungar, uuio mag uuerdan thaz io uuar.		<i>Sitis atque fames,</i> <i>quomodo potest fieri hoc vere.</i>
Thaz quami uns in gidrahti, thih thuungin 27 ummahti.		<i>Quod venires nobis in cogitationes,</i> <i>(quasi) te cogere imbecillitates.</i>
28 Ellento fero, odo karkari fuaro.	175.	<i>Miseri dolores,</i> <i>aut carcer gravis.</i>
29 Thaz io thaz mobti uuerdan, iz ist rumo oba unfan uuan.		<i>Quod hoc posset fieri,</i> <i>est longe supra nostrum captum,</i>
30 In fulicheru noti thir man io thionoti.	180.	<i>In tali necessitate</i> <i>tibi inferuire.</i>
Quid ther kuning maro: „ih sagen iu giuuario,	<i>Respondit Rex.</i>	<i>Dicit Rex inclatus:</i> <i>dico vobis vere,</i>
„ih skal iu iz zellen ubaral, „thaz uuzit ana zuual,		<i>Debeo vobis id referre utique,</i> <i>(hoc scitis sine hesitatione)</i>
„Mino lid es fualtun, „ioh mih thio dati ruartun,	185.	<i>Mea membra senserunt,</i> <i>et me ea facta tetigerunt,</i>
„Thar ir iz 31 datun lioben „then 32 brudoron minen.	<i>Quando scitis.</i>	<i>Omn id fecistis dilectis</i> <i>fratribus meis.</i>
Thie uuinltre er ouh thar grauait, ioh thio ubili in iruuzit.	<i>Tunc dicit ad fratrem.</i>	<i>Sinistros etiam compellabit,</i> <i>et mala istis exprobrabit.</i>
33 Biginnit sie analarton mit egislichen uuorton.	190.	<i>Incipiet eos impetere</i> <i>horrendis verbis,</i>
Joh ouh anabrechon mit egislichen sachen.		<i>Atque etiam irruere (in eos)</i> <i>horrendis rebus.</i>
34 Mit feremo githuinge, ioh fuaremo anaginge,	195.	<i>Dolorosa coactione,</i> <i>et gravissimo aggressu,</i>
	Jamar-	Tristis

23) Verf. 175. Ob, Cod. Cæsar.

24) Verf. 175. Cod. Cæsar. anstet.

25) Verf. 165. Ego huic cum duobus sequentibus versibus parenthesi includendum iudico, ita ut responsum Fiorum deum incipiat cum versu 166. ex illis versibus Parenthesi inclusus versus 165. & 166. bene sunt translati, sed §. 164. ita est red-
dendus: admirantur (illam) in animo. Scherz.

26) Verf. 170. Cod. Cæsar. habet: nakot dag thir.

27) Verf. 174. Cod. Cæsar. ummaht.

28) Verf. 175. Ellenti fero, non exprimendum est per:
miseri dolores; sed per: Exitium triste. Respi-
tur hic ad §. 148. de v. Ellenti vid. Notam supra
I, 18, 14.29) Verf. 175. reide: quod hoc potuit fieri, sen-
tiam fuerit. Scherz.

30) Verf. 179. hunc cum versu seq. exprime:

In hac necessitate

tibi aliquis (ex nobis) servaverit.
Scherz.31) Verf. 185. mino lid es fualtun, verte:
Mea membra id sentire. Scherz.

32) Verf. 187. Cod. Cæsar. datot lieben.

33) Verf. 188. brudoron, Cod. Cæsar.

34) Verf. 191. Celeber. Staden. in Explicit. Voc. Bibl.
Germ. p. 140. hunc & seqq. tres versus ita reddit:Er beginnt sie anzufahren
mit erschütterlichen Worten,
Ja auch ihnen zuzurufen
mit grünen Beschwuldigungen. Scherz.

35) Verf. 195. mallem ita reddidit:

Tristi violentia,
et gravi iniuria. sc. alloqui. Scherz.

36) Verf.

Jamarlichu er zi in quit:

„firuuazan ir fon Gote sit.

„Faret fon therera suazi Dicitur 3 m.

„in thaz euuiniga uuzi. 200.

„Giuiſſo ¹⁶ ſo uuzit ir thaz, ¹⁷

„themo diuſele iſt iz garauuaz.

„Mit imo iz niaze noti,

„ther thionoft ſinaz dati.

„¹⁸ Ni fand in uulit guates 20f.

„¹⁹ noh ¹⁹ liobes mines droſtes,

„⁴⁰ Leides the'h gichulta, Reſolvi & non

„hiar ⁴¹ lioben minen zalta. deſilla mandu-

„Ni buaztur ir mir thaz iſt uuar, cat, 210.

„thurſt inti hungar.

„Ir mih ouh ni uuatut,

„in ſuchi droſt ni datut.

„Ob ih ouh iſturbi,

„ni uuas ther mih bidulbi.

„In hus mih ouh ni leitut, 21f.

„⁴¹ ioh mammuntes ni beittut.

„Mir iagilih lo uuangta,

„thes ih in iuih thingta.

„Es ſcal man lu giuaro

„nu lonon ſilu ſuaro. 220.

Biginnet ſie anguſten, Reſpondebunt & ill.

ſie uuoellent ſh ⁴¹ intzellen.

Er drihit ſie alle thanana,

⁴² uuiht n'iſt ſro redina. ſicut in ſep-

Mit herzan ſilu ſeren phicum muer- 22f.

biginnet ſie thana keren.

Sie Satanafa dribent

in uuzi thi in ni libent.

Sie ⁴³ haben in ala uuari

zuualt ungiſuari, 230.

Sie himilriches tharben,

ioh innan beche uuerbent.

Triftis (torve) ad eos dicit:

reprobati eſtis a Deo.

Abite ab hoc ſuauitate

in eternis pœnas.

Certe ſciatis hoc,

diabolo eſt illud preparatum.

Con iſto eo fruatur,

qui ſeruitus eius fecit.

Non irveni in (vobis) quicquam boni

nec cari ſolati mei,

De afflictione quam ego toleravi,

(Eſt) hic metis dilectis (modo) recensui.

Non ſeduli vos mihi, hoc verum eſt,

ſitum atque famem.

Vos me non veſtiſtiſti,

in morbo ſolatum non ſeciſti.

Eſt etiam mortuus fuerim,

non fui qui me ſepeliret.

Domum quoque me non duxiſti,

Eſt recreamentum non obtuliſti.

Mihi quilibet denegavit,

quod ego in vos ſperaram.

Debet vobis revera

nunc merces ſolvi multum gravi.

Incipient auxiari,

volentes ſe excuſare.

Propellit eos omnes abinde,

nec quicquam eſt eorum exceptum.

Animo multum doloroſo

incipient inde ſe vertere.

Diaboli eos agitant

in pozum (gehennam) que eis non placet.

Habebunt revera

duplicem colmitatem,

Cœlorum regno carebunt,

Eſt intra tenebras degent.

Quam

36) Verſ. 201. ſo neutrum ex MSS. habet; lege ergo:
giuiſſo uuzi ir thaz.

37) Verſ. eod. Margo ſtriſque Codicis:

Qui paratus eſt diabolo.

38) Verſ. 20f. Excidit in Schilter. Cod. Vatic. ni fand
in ſu, melius vero Cod. Cæſar. ni fand in ſu.
Scherz.

39) Verſ. 206. habet, Cod. Cæſar.

40) Verſ. 207. Cod. Cæſar. leithen.

41) Verſ. 208. leiten, Cod. Cæſar.

42) Verſ. 206. ita reddendus videtur:

Nec blando (hospitall) animo expelliſti.
Scherz.

43) Verſ. 222. intzellen, habet uterque Cod. & Flaci-
na Editio. Redderem hunc verſum:

Volent (videbunt) ſe excuſare. Scherz.

44) Verſ. 224. Clarior interpretare:

Nihil eſt (valet) iſſeram ſermo. Scherz.

45) Verſ. 229. habent, Cod. Cæſareus.

Quam districtum sit tunc Iudicium Dei.

CAP. XXI.

NIm gouma harto
thero Druhtines uuorto,
In herzen harto thir gihint,
uuio filu egislih sin sint.
Ni refsit er sie drato
iro simdato.
Suntar : zui se irgazin,
sin thionolt so sirliazin,
Oba ther scal sin in beche,
ther armen brot ni breche,
Uuaz ther inan ubar thaz
ni liaz haben sinaz.
Nu man uuiznot then man,
ther armen selidono irban:
Ist ferro irdriban fon himile uz,
ther anderemo nimit sinaz hus.
+ Ob ouh ther bislipsis,
ther nachotan ni thekit.
Uuaz, uuansit, themo irgange,
ther anderan roubot thanne.
Oba ther brinnit thuruh not,
ther haftes man ni uuifot.
Fon hellu ther n'ruuinkit,
ther suntilosan bintit.
Nu brinnit ther in beche thar,
ther dotan ni bigrebit hiar.
Uuaz thunkit thih si themo man,
ther anderemo thaz lib nam.
Dua thir ouh in muat thin,
uuar thie huarera sin?
Luginare thanne,
+ ioh ni thigun alle.
Joh thie thaz ouh datun,
allan balo rietun.
Inti innan theru brusti
druagun unkusti.
Sie farent so uuir zalkun,
in uuizi managfaltun,
In helli pina noti
thuruh ubildati.
In beches einoti,
thuruh iro daci.
Zi Satanafes henti
ana thecheinig enti.
Thar brinnent sie unz in euuon,
ioh eigun iamer uueuuon.

A Nimadverte diligenter
(ad) Domini verba,
In animo firmiter tibi fige,
quam multam horrenda illa sint.
5. Non reprehendis eos nimium
de eorum sceleratis factis:
Sed quomodo isti obliui,
ministerium ejus sic deseruerint.
Si is debet esse in tenebris,
10. qui pauperibus panem non fregit:
Quid? qui illis prae hoc
non sinit habere suum.
Cum jam cruciatur ille homo,
qui pauperes domo excludit:
15. Sit (certe) procul eliminatus a caelo,
qui alteri rapit suum domum.
Si etiam is labitur (detruditur)
qui muros non texit.
20. Quid, putas, ei fiet,
qui alius eripuit (sua)?
Si is ardet per necessitatem (sententiam)
qui captivum hominem non visitavit:
(Certe) infernum non evadet,
qui innocentem ligat.
25. Jam si ardet is in tenebris,
qui mortuum non sepelivit hic:
Quid videtur tibi fiet isti homini,
qui alteri vitam eripuit?
Fac tibi etiam in animam tuam,
30. ubi adulteri erunt?
Mendaces porro
non obtemperantes
(Es) (inimiles) omnes.
Atque qui hoc etiam fecerunt,
omne malum susceperunt,
35. Et intra pectus
intulerunt fraudes.
Ibunt, uti diximus,
in tormenta multiplicia,
In inferni poenas necessario
40. propter maleficia.
In tenebrarum solitudinem,
propter eorum facinora.
In Satanae manus
sine ulla fine.
45. Ibi ardent usque in evum,
(Et) habent semper tormenta.

Ser

Ægi.

AD CAP. XXI.

- 1) Ad Rubricam, Severum Rigorism. vid. Glossar. de
Fresue. Schibter.
2) Vers. 1. Cod. Cæsar. Nim as.
3) Vers. 7. Uterque Cod. xii se.
4) Vers. 17. Cod. Cæsar. Oba.
5) Vers. 32. Illustris Rothgarius, Vir Eruditione præ-

clarus &c de Otfride; &c de Antiquitatibus Fran-
cis ac Septentrionalibus summe meritis, in
Emendat. Otfridinis ad h. l. hanc habet: Nidigun,
conspicim, ievidi. Denis adhuc in usu est Ni-
ding pro homine avaro simul &c invido. Restit-
sime omnino; Unde y. 32. reddo:

Et ievidi (odio flagrantem) omnes. Scherz.

Ser ioh smerzun ubar dag,
thaz man gizellen ni mag.
Biscirmi Druhtin thanana
thie thine liebun * thegana,
Ouh unfih muadon alle
fon sulichemo falle.

*Agritudinem & dolores in dies,
ut numerari (describi) non possint.
Custodi Domine obinde
50. hos tuos dilectos famulos,
Et nos seque omnes
a tali casu.*

Iusti in vitam aeternam.

CAP. XXII.

IN himil farent thanana
thie Gotes drut thegana,
Thie rehte * io thie guate
blidlichemo muate,
In euuinigo uuunni,
so ferit thaz adalkunni,
In mammunti ginuagaz,
hiar * gichionotun sic thaz.
Thiefselbun Gotes lluti
thar * niezent liolto ziti.
Joh sint thar ana forahcun,
thie hiar io uuola uuorahtun.
In filu * scinantaz liolt,
thes ist sic iamer filu niot.
Ana tod inti ana leid,
ni mag ih gifagen thes gifceid.
Ni mag man thaz irdrahton,
noh mannes muat irahthon.
* Noh man irfouon ni mag,
thenfelbon * fronisgon dag.
* Uuio seoni thar in himile ist,
thu es io giloubu ni bist.
Uuio festa fruma niazent
thie sh io thara liezent.
Ni mahtu irzellen thaz in uuaz,
uuio filu thu liebes shist thar.
Unsan Druhtin thanne,
ioh sine * liobon alle.
Thes ni brisist thir mer,
thero druto bist thu oh einer.
Thir uuola ist mit giuuurti,
* thu io giboran uuurti.

IN carum scandunt postea
Dei fideles famuli,
Rehti atque boni
Letabundo animo,
5. In aeterna gaudia,
sic vadit nobile genus,
In deliciis abundantes:
hic meruerant hoc.
illi Dei homines
10. ibidem fruuntur lucis tempore.
Et sunt ibi sine metu,
qui hic bene operati,
In multum splendens lumine,
huius est iis perpetuo multa oblectatio.
15. Absque morte & absque dolore,
non possum dicere de termino.
Non potest hoc comprehendere,
nec hominis mens percipere.
Neque perspicere possumus
20. illum sanctum diem.
Ut pulchrum ibi in caelo est,
tu scire credens non es.
Quam firmo bono fruuntur
qui se eo dimittunt.
25. Non poteris enarrare hoc reuera,
quam multa tu amabilia videris tunc.
Nostrum Dominum nempe,
& ipsius dilectos omnes.
Nil deficit tibi amplius,
30. illorum fideliu es tu quoque uous.
Beatus es cum bonorum,
qui natus fueris.

De

6) Vers. 50. Cod. Cæsar. habet: thegana.

AD CAP. XXII.

1) Vers. 3. Cod. Vat. ioh. gaste.
2) Vers. 8. Cod. Cæsar. gichionotun.
3) Vers. 10. niazent, Cod. Cæsar.
4) Vers. 11. scinantaz, Cod. Cæsar.
5) Vers. 19. nōd man irfouon, Cod. Cæsar.

6) Vers. 20. fruuntur, uti supra monui, aptius reddideris, pulchrum, latam. Scherz.

7) Vers. 21. Aptius:

Que pulchritudo ibi in caelo sit. Scherz.

8) Vers. 22. liobon.

9) Vers. 32. lege ex Cod. Cæsar. that thu giboran uuurti, quod natus fueris. Scherz.

De Qualitate cœlestis Regni, & inaequalitate terreni.

CAP. XXIII.

VUolt ih hiar nu redinon,
ni mag iz thoh irkoboron,
* Uuio managfalt gilarī
in himilriche uuari.

Mit thiū Druhtin konot,
themo * thimo thionot.
+ Er thara ouh thie sine leitta,
then er hiar forna irdeilta.
Uuio uuunnofamo guati,
* ioh minna so gimuati
Thar untar then ist iamer,
bi thaz hiar thultent thaz fer;
Uuio thar * thia fruma niezent,
thie hiar thia funta riezent,
* Sih hiar io thar'a liezent,
thie sih mit thiū bigiazent.
* Ouh zellen thio arabeiti,
* thio uuir hiar thulten notī
In ¹⁰ irdisgen thingon.
thoh uuir iz harto minnon.

„Biscirmi uns Druhtin guato,
„thero selbun arabeito,
„Lichamon ioh sela,
„in thines selbes era.
„Thuruh thino guati
„dua uns thaz gimuati,
„Uuir mit ginadon thinen
„thela arabeit bimiden.
Thaz uuil ih hiar gizzellen,
glaunen mannon allen,
* Thaz si in mer gimuati
thiu himilriches guati.
Thes uuolt ih hiar biginnan,
ni mag iz thoh bibringan.
Thoh * uuil ih zellen thanana
etheslicha redina.
Nist man nihein in uuorolti,
ther al io thaz iriageti,
* Alo thio fconi,
Uuio uuunnifam thar uuari.
Odo ouh suuigenti
es mannes muat irhogeti,

Vellem equidem hic jam enarrare,
non possum tamen id prestare,
Quam multiplices lares
in celorum regno fuerint.

7. Quibus Dominus prœmiis afficit,
eum qui ipsi seruit.
Ipse eo quoque suos ducit,
quibus hic ante ius dixit;
Quam letalunda bonitas,
Et dilectio tam amicitus
10. Hic inter illos est perpetua,
quia hic tolerarunt dolorem.
Quomodo bonis fruuntur,
qui hic peccata desunt,
15. Se hic eo dimittant,
(ut) se illis (lacrymis) perfundunt.
Et enarrant labores (miserias)
quos hic toleramus omnino
in terrenis rebus.
20. quamquam & nos id (vitam terranam) valde
amemus.
Tunc nobis, Domine bone,
(ab) illis laboribus (miseriis peccatorum)
Corpus atque animam,
ad tui ipsius gloriam,
25. Propter tuam benignitatem
fac nobis hanc gratiam,
(ut) per gratiam tuam
illisuoc laborem evitemus.
Id volo hic referre,
30. sapientibus hominibus omnibus,
Ut sit eis magis grata
celorum regni bonitas.
Hoc volo hic aggredi,
nec possum tamen id perficere.
35. Attamen volo referre deinceps
aliquam descriptionem.
Non est homo nullus in mundo
Qui omnia illa enaret,
Omnem illam pulchritudinem,
40. quam iucundum ibi sit.
Aut etiam tacentis
hominis menti percipiat,
In

AD CAP. XXIII.

- 1) Verba: *Aeterna vita descripio*, ut & reliqua margini adscripta, exceptis verbis: *Justitia & Pax*, quæ ad 7. 21. occurrunt, non sunt in MSS. Scherz.
2) Verf. 3. nullum:
Quam multiplices mansiones; Scherz.
3) Verf. 6. *ibi ino*, Codex Cæsar.
4) Verf. 7. reddo:
(Quomodo) eo etiam fuit datus. Scherz.
5) Verf. 10. verito:
Et amor adeo gratiosus.

OTFRID. PARS. I.

- 6) Verf. 12. *thio*, Cod. Cæsar.
7) Verf. 12. Videtur melius legi: *se pro i. sibi*, l. e. peccata. Vera enim penitentia non in sola confessione, sed potissimum in peccatorum confessorum evitacione consistit. Schiller.
8) Verf. 17. hoc: *sub silentio a verbo: ausit ibi*, quod in primo versu occurrit, regitur; Unde verito:
Volo quoque narrare tribulationes.
9) Verf. 18. *thio*, Cod. Cæsar.
10) Verf. 19. *irbigen*, Cod. Cæsar.
11) Verf. 39. *auit*, Cod. Cæsar.
12) Verf. 39. *Allo*, Cod. Cæsar.

Aaa 2

17) Verf.

In sinero fange,
odo ouh in "hiuulonne.
14 Odo ouh thaz bibräht,
in herzen es irthahti.
Sin ora iz io gihorti,
odo ouga irfouoti,
Uiso harto fram thaz guat ist,
thaz uns gibit Druhtin kriſt.
Thaz guates uns er garota,
er er uuorolt uuorahta.
15 Thara leiſt Druhtin
"mit thines ſelbes mahtin,
16 Zi themo ſconon libe
"thie holdun ſalka thine.
17 Thaz uuir thaz mammunti
"in thincera muntl.
18 Niazen uns in muate
in euuoa zi guate.
Niſt thaz ſulh redina:
thoh ſagent ſe alle thanana,
Thie hiar thaz iruellent,
thaz ſe thara uuollent.
19 Thaz duat in lamar agaz muat,
ioh thes himilriches guat,
Thes himilriches ſconi,
ioh allaz ſin giazami.
20 Thaz duit ſilu manno,
thaz er hiar minnot gerno.
Mit minnu thes giſizik,
in muat ſo dioſo lazit.
Thaz uizizt thu in giuuiſſi,
thoh imo iz abuuertaz ſi.
Ni mag ouh mit then ougon
zi geginuuert iz "ſcouon.
Yruuachet er thoh ſilu frua,
ioh habet thaz muat ſar tharzua:
Süſtöt ſinaz herza,
thaz duit thes liobes ſmerza.
Thoh imo iz abuuertaz ſi,
thoh bugit er io uuaz iz ſi.
Habet 19 ſin angigon,
io zi thes 20 liobes thingoo.

In ſuo cantico,
vel etiam in iubilando,
45. *Auſ etiam idem operaretur,
(ut) in corde id comprehenderet,
Auris ejus id audiret,
aut oculus penetraret,
Quam immenſum bonum illud ſit,
quod nobis dñs Dominus Chriſtus,
50. Hoc bonum nobis praparaui,
antequam mundum creauit.
Eo dñs Domine
tus ipſius potentia,
55. Ad pulchram illam vitam
fideles ſervos tuos.
Ut his deliciis
in tua protectione.
Fruemur nobis ex animo
in eum ad bonum (commode).
60. Nihil eſt hec talis deſcriptio:
attamen dicunt illi omnes deſuper,
Qui hic illud eligant,
quod illud velint:
65. Quod faciat eis perpetuo alacrem animam,
Et regni celeſtis bonum (preſigium repræſentet)
Regni celeſtis pulchritudinem,
Et omnem ejus gloriam.
Hoc ſit multis hominibus,
ut hic diligant libentius.
70. Amore alicujus rei ſuadeant,
in animam quam alte immitant,
Hoc ſcias pro certo,
eſſe illi id abſens ſit,
75. Nec poſſit etiam oculis
in præſentia id videre.
Evigilat tamen multum mane,
Et animam advertit ad id:
Suiſpirat ejus cor,
80. hoc facit amoris dolor (deſiderium doloroſum).
Eſſe ei id abſens eſt,
tamen perpendit ubi id ſit.
Habet ſuum initium,
ad dilectionis colloquium.*

So

Sic

- 13) Verſ. 44. vid. Celeb. Studien. in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 307. hinc patet vocem: *brulen*, quæ eſt iſſiſſimum; *brulones* olim ſuſſe *plum*. Scherz.
14) Verſ. 45. Uterque Codex: *Odoob*. Verſ. eund. malem reddidit;
Auſ etiam id eſſiceret. Scherz.
15) Verſ. 48. *Odoage*, uterque Codex.
16) Verſ. 65. In utroque MSc. eſt clare *idamaragaz*; illud aſi moto. Arbitror autem poſſe explicari "*amaragaz* muat per: *amicum, deſiderio ardente animam*. Illud verſum 65. cum tribus ſeqq. reddo:
*Quod faciat ipſi ardente animam
etiam cui bonum l. celeſtis beſtitudo
Carli pulchritudo
Et omni ejus conditio*. Scherz.
17) Verſ. 69. uſque ad 95. claritudinis cauſa ſic tranſſerendos iudico:
*Hoc facit multus homo (multi homines)
ut hic amet cupide*,

*Amore id ſuadeat,
ut in uocem profunde innuat,
(Hoc ſcias pro certo)
(rem) hec illi ea abſens ſit,
Nec poſſit oculis
preſentem illam videre.
Expergiſcitur tamen multo mane
Et attendit acumen valde ad illam;
Ingeriſcit in ſuo corde,
(hoc eſt amoris dolor)
Licet ipſi ea rei abſens ſit,
tamen cogitat ſemper, ubi ea ſit.
Habet ſuum iter
ſemper ad rei amata rei l. e. conſolatio.*

18) Verſ. 76. Cod. Caſar. *ſtranen*.

19) Verſ. 83. In utroque MSc. clare legitur: *ſuam gingon*. ſupra habuimus: *ginget*, pro: *it, uadiſ*. Unde *gingon*, iter, via, hodie *gang* dicimus. Scherz.

20) Verſ. 94. *liobet*, Cod. Caſar.

21) Verſ.

So duent thie Gotes thegana,
 sic uuizzun thaz guat hiar obana,
 In himilriches hohi
 thia Gotes guallichi.
 Thara " süstent sic zua
 ioh uuachent muates filu frua.
 Thaz muat ist in io tharafun,
 ni mugun sih freuuen herafun.
 Si erhuggent kriftes uuortes,
 ioh liobes " managfaltas.
 Biginnent thara io flizan,
 er habet in iz giheizan.
 Biginnent thara " io huggen,
 ginada fina io thiggen.
 " Sic fergont druta ouh sine,
 thes liobes in n'irzihe,
 Thaz muazin sih thes frouon,
 ioh innana bißcowon.
 Thes uuillo fin io uualte,
 zi lango uns iz ouh ni alte :
 Thes thigic uuorolt ellu,
 thes ih thir hiar nu zellu.
 " Thiz scal fin io thes githig,
 ther uulit uuerdan salig.
 Thaz ist in thar in libe
 giheizan zi " liobe.
 Zi drolte in iro muate,
 mit managemo guate.
 " Thara leiti, Druhtin,
 " mit thines selbes mahtin.
 " Zi themo sconen libe,
 " thie holdun scalka thine ;
 " Thaz uuir thaz mammunti
 " in thinera munti
 " Niazen uns in muate
 " in euuon zi guate.
 Eigun iz giuueizit,
 thie " marterra man heizit, ^{IV. Martirum exim.} pla.
 Thaz thar in ana uuani
 ist harto manag sconi.
 Joh " ofsono thaz iro muat,
 thaz thar ist harto manag guat.
 Tho sic hiar thaz biuuurbun,
 bi thia selbun " scon irsturbun.
 Ni namun thia meina
 uuafanes gouma,
 Liuto " fillenes,
 noh siures " brennanes.

85. Sic agunt Dei serui,
 sicut bonum supernum,
 In celorum regni altitudine
 Dei Majestatem.
 Eo suspirant,
 Et vigilanti animo multam mane.
 Animus est illi ißbic,
 non uolunt gaudere hic.
 Recordantur Christi uerborum,
 Et amoris multiplici.
 95. Satagunt ejus studere,
 Ipse eos hoc iussit.
 Satagunt id perpendere,
 gratiamque ipsius impetrare.
 Commendant fideles quoque ejus,
 charitatem eia ne deueget.
 100. Ut possint ea gaudere,
 Et penitus inspicere.
 Hoc uoluntas ejus facit,
 nimis longe nobis id quoque ne differat.
 105. Hoc uouet mundus omnis,
 quod tibi hic iam dico.
 Hoc debet esse ejus desiderium,
 qui uult fieri beatus.
 Hoc est illis hic in uita
 preceptum ad charitatem.
 110. Ad solationem in ipsorum animo,
 cum uario bono.
 Eo duc, Domine,
 per tuam ipsius potentiam,
 115. Ad pulchram illam uitam,
 fideles seruos tuos,
 Ut illis deliciis
 sub tua protectione.
 Fruamur nobis in animo
 in eorum ad bonum.
 120. Demonstrant id
 quos Martyres uocamus,
 Quod ibi illi sine dubio
 est ualde uaria pulchritudo (auaruitas)
 125. Atque apertas eorum animus,
 quod ibi est ualde uarium bonum.
 Omnes illi hic id promeruerunt,
 propter id ipsam preclare mortali.
 Non ceperunt (Martyrum) confortia
 armorum carum,
 130. Hominum uerbera,
 neque ignis ustiones.

In

In

21) Verf. 99. *Sustinet*, Cod. Vat. alt: *sustinet*, Codex Cæsar.

22) Verf. 94. *managfaltas*, Cod. Cæsar.

23) Verf. 97. " io in hoc & seq. uersu exprimitur per *semper*. Scherz.

24) Verf. 99. *Aptius*:

Fideles quoque ejus rogant fr. Deum, Scherz.

25) Verf. 107. reddo: *Hocet debet semper esse cupidus*, confentit Celeb. Stoden. qui in Expl. Voc. Bibl. Germ. pag. 244. ita uerit: *Dasi da nach streben* (eigentlich, *geizten*) *siße*, *der da selig werden wolle*. Addit: *Gloßm Bozhornii: Kink, auidita*. Scherz.

26) Verf. 110. *liebe*, Cod. Cæsar.

27) Verf. 122. *martyra*, uterque Cod.

28) Verf. 125. *offouetaz*, utrumque MSC. itaque *utroque* sum hunc uersu:

Atque manifestauit id eorum animus. Scherz.

29) Verf. 128. *seui*, Uterque Codex. Hunc & priorum uersum ita reddo:

Cum hic hoc egerunt

(ut) *propter illum* (Cæsi) *pulchritudinem* *neu morentur*. Scherz.

30) Verf. 131. *fillenes*, Cod. uterque.

31) Verf. 132. *brennanes*. Utrumque MSC.

In muate uas in genaz mer,
 thanne thaz managalta fer.
 Thanne in thera frilti
 thes lichamen quilti.
 Uuurtun in in note
 thie lichamon dote,
 13 Thie sela filu riche
 in themo hohen himilriche.
 14 Duames uuir ouh uns in muat,
 thaz filu managalta guat.
 Uuir tharzua ouh huggen,
 thes himilriches thiggen,
 Thes emmizigen 15 fergon
 gihogtlichen fergon.
 Mit mihilen minnon,
 hiar untar uuorolt mannon.
 Flihemes thio ubili,
 thi uunfih geit hiar ubiri.
 Illeues gidroste,
 zi himilriche inloste.
 Uns klilient hiar in rihti
 manago ummahti,
 Thurft inti hungar,
 thi u 16 ni derrent uns thar.
 17 Biscirmi uns Druhtin guato
 „therero arabeito,
 18 Lichamon ioh sela,
 „in thines selbes era.
 19 Thuruh thino guati
 „dua uns thaz gimuzti,
 20 Uuir mit ginadon thinen
 „thesa arabeit bimiden.
 21 Uns ist leid hiar managaz.
 thorot ni forgen uuir bi thaz.
 Manago angulfti,
 thar eigin uuir gilulfti.
 Thiz ist todes giuualt.
 thar ist lib einfalt.
 Uuanta himilrichi
 theist lebentero richl.
 22 Ni frauont thar in muate,
 ni si einfalte thie guate.
 23 Thie hiar io datun thuruh not,
 thaz Euangelio gibot.
 Thie hiar io gerno irfultun,
 thaz in thio buah gizaltun,
 Ther uuzod ginoto
 giniczent si es thar drato.
 Hiar ist io uueuuo,
 ioh allo zici fero.
 Joh stunta filu fuaro,
 thaz uuzift thu giuvaro.
 Ummezzigaz fer,
 thaz ni ubaruuinten uuir mer,
 24 Ni si oba iz queme uns muadon
 fon Druhtines ginadon.

„Biscirmi

In animo erat eis illud magis,
 quam multiplex iste dolor.
 135. Quam in hoc tempore
 corporis afflictio.
 (Etsi) Facia eis in persecutione
 corpora mortua:
 140. Anims (tamen) multum dives
 in alto celorum regno.
 Faciamus etiam nobis in animum
 illud multum multiplex bonum.
 Nos eo etiam cogitemus,
 celorum regnum desideremus.
 145. Illud assidue optemus
 sollicitis curis.
 Magnis dilectionibus,
 hic inter mundi homines.
 Fugiamus ista mala,
 150. que super nos hic vadunt.
 Festinemus confidentes
 ad celorum regnum redeunt.
 Nobis adherent hic reuera
 varie imbecillitates,
 155. Sitis atque fomes,
 que supprimunt nos hic.
 Defende nos Domine bone
 ab his miseriis,
 160. Corpus atque animam,
 ad tuam ipsius gloriam.
 Propter tuam bonitatem
 fac nobis hoc beneficium,
 (Ut) nos per gratiam tuam
 hanc miseriam evitemus.
 165. Nobis est calamitas hic varia.
 Isthic non curamus propterea.
 Varie angustia,
 ibi habemus delicias.
 Hic est mortis potentia.
 Isthic est vita simplex (meta)
 170. Namque celorum regnum
 est viventium regnum.
 Non gaudent ibi in animo
 nisi mere boni.
 175. Qui hic fecerunt studiosi,
 Evangelii preceptum (de charitate)
 Qui hic libenter implerunt,
 quod eis Biblia distabant,
 Lex itidem carate
 180. illis compensatur ibi valde.
 Hic est afflictio
 est omni tempore dolor.
 Et bore multum gravis,
 hoc nobis tu reuera.
 185. Immensus dolor,
 quem non superamus magis,
 Quam si id venerit nobis debilis
 a Domini gratia.

Defende

32) Verf. 139. thie, Cod. Casir.

33) Verf. 141. duames habet utrumque MSC.

34) Verf. 145. fergon mallem reddere: petamus. Scherz.

35) Verf. 156. ni derrent idem est ac: non nocent. Un-
de verte:

Hac non nocent nobis ibi, i. e. in celo. Scherz

36) Verf. 165. mallem: ibi non angimus nos propter hoc
sc. ob calamitates. Scherz.37) Verf. 175. verte: is per: seiper, prout etiam fieri
debet in §. 176. & 181. Scherz.

„ Biscirmi uns Druhtin guato „ therero arabeito.	190.	<i>Defende nos Domine bone ab his miseriis.</i>
„ Lichamon ioh sela „ in thines selbes era.		<i>Corpus atque animam in tui ipsius gloriam.</i>
„ Thuruh thino guati „ dua uns thaz gimuati		<i>Propter tuam clementiam fac nobis hoc bonum</i>
„ Uuir mit ginadoo thinen „ thesa arabeit 18 bimiden.	195.	<i>(Ut) per gratiam tuam hanc miseriam superemus.</i>
Illeues io hinana, uuir suarun leidor thanana,	VI. Sanc peccat.	<i>Festinamus hinc! nos fugimus prohi inde</i>
Fon Paradises 19 henti in suares elilenti.	200.	<i>A Paradisi munitus in grave exilium.</i>
Fon himilriches fuazi in iamarlichaz uuizi.		<i>A carorum regni dulcedine in miserabile tormentum.</i>
In thiz 40 lirdisga dal. firlurun garo 41 gena zal.		<i>In hanc terrarum valem. perdidimus place illam partem.</i>
In thiz dal zaharo, thes fuelen uuir nu fuaro.	205.	<i>In hanc valem lacrymarum, hoc sentimus nunc graviter.</i>
In thesses uueinonnes last, thes uns furdir ni brast.		<i>In huius ploratus omni, quod nobis nunquam deficit.</i>
„ Biscirmi uns Druhtin guato „ therero arabeito.	210.	<i>Defende nos Domine bone ab his laboribus.</i>
„ Lichamon ioh sela, „ in thines selbes era.		<i>Corpus atque animam, in tuam gloriam.</i>
„ Thuruh thino guati „ dua uns thaz gimuati,		<i>Propter tuam bonitatem fac nobis hanc gratiam,</i>
„ Uuir mit ginadon thinen „ thesa arabeit bimideo.	215.	<i>Ut per clementiam tuam hanc miseriam effugiamus.</i>
Uuir birun zi ummeze, hiar emmizen mit hazze.	VII. Hic odium.	<i>Nos sumus immodice hic perpetim cum odio,</i>
In süntono sunstin, mit grozen ungizunstin.	220.	<i>In peccatorum palude cum magna confusione.</i>
Thaz 42 duit uns ubil uuillo, thes sint thio brusti uns follo.		<i>Hoc facit nobis mala voluntas, cuius sunt peccata nobis plena.</i>
Joh ubil muat ubar thaz, giuuißo uuizist 43 thu thaz,		<i>Atque malis animis preterea, (certo scias tu hoc,</i>
Joh ouh giuuißo. ana uuank harto nidiger githank,	225.	<i>Et etiam certo sine hesitatione) valde humilis cogitatio, (terrena)</i>
Haz unses muates, bi thiu tharben uuir thes guates.		<i>Odium nostri animi, propterea caremus bono illo.</i>
„ Biscirmi uns Druhtin guato, „ therero arabeito	230.	<i>Defende nos Domine bone ab istis miseriis.</i>
„ Lichamoo ioh sela „ io thines selbes era.		<i>Corpus atque animam ad tuam gloriam.</i>
„ Thuruh thino guati „ dua uns thaz gimuati,		<i>Per tuam benignitatem fac nobis hanc gratiam,</i>
„ Uuir mit ginadon thinen „ thesa arabeit bimiden.	235.	<i>(Ut) nos per gratiam tuam hanc miseriam effugiamus.</i>
Ist thorot ana 44 zuisal, thiu 45 brudarstaf ubaral.	VIII. Hic charitas.	<i>Est illic sine dubio, fraternitas per omnia.</i>
46 Karitas thia diura, thiu buist thar in uuara,	240.	<i>Charitas illa pretiosa, degit ibi reuera,</i>
Mit allen giziugon, thes ist ü harto giuugon,		<i>Cum omni instructa, cui est illa valde adjuncta (ad erogandum de instructa suo.)</i>
	Uuillo	<i>Volens.</i>

38) Vers. 196. bimiden, nullum redditum: exilium. Scherr.

39) Vers. 199. henti, potestas; an: amentis? parietes? imo: eenti, fines, septa. Schiller.

40) Vers. 203. irthiga, Cod. Cæsar.

41) Vers. 204. gena al, legendum ex Cod. Cæsar. Unde verto:

Perdidimus plane illud omne.

42) Vers. 226. duit, Cod. Cæsar.

43) Vers. 224. de, Cod. Cæsar.

44) Vers. 237. zuisal, Cod. Cæsar.

45) Vers. 238. brudarstaf, Cod. Cæsar.

46) Vers. 239. Karitas, Cod. Cæsar.

Uuillo iz al ⁴⁷ firfahit, ther fih hiar iru nahit.		<i>Voluntas ejus omnia averfatur, qui hic ei approximatur.</i>
Adeilo thu es ni biſt, uulo in buachon ſiu gilobot iſt.	245.	<i>Imperitus tu ejus non es, quomodo in Bibliis illa laudata ſit.</i>
⁴⁸ Uuio mihil gimuati, ſint allo thio iro guati.		<i>Quam valde grati (accepti) ſint omnes illius boni (amici)</i>
Buent ouh gimuato zua fueſter iro guato,	250.	<i>Habitant quoque commode duo ſorores illius bone.</i>
Reht inti ⁴⁹ Frido thar, uuiſiſt thaz in ala uuar.	<i>juſtitia & Pax.</i>	<i>Juſtitia & Pax ibi, ſcitu hoc revera.</i>
Niſt man, thoh er uuoelle, ther thaz ⁵⁰ gifuare irzelle.		<i>Non eſt homo, utcumque velit, qui hanc ſtatim conditionem (beatitudinem) enarret.</i>
⁵¹ Joh uuio fih man thar frouent, thar ellu thiu thriu buent.	255.	<i>Et quomodo ibi letentur, ubi omnes ille tres habitant.</i>
„ Thara leiſi, Druhtin, „ mit thines ſelbes mahtin		<i>Et dicit, Domine, per tuam potentiam</i>
„ Zi themo ſconon libe „ thie holdun ſcalka thine.	260.	<i>Ad illam pulchram vitam Fideles ſervos tuos.</i>
„ Thaz uuir thaz mammunti „ in ⁵² thineru munti		<i>Ut nos illis deliciis ſub tua poteſtate</i>
„ Niizen uns in muate „ in euon zi guate.		<i>Fructum nobis in animo in evon in bonum.</i>
Ni maht ⁵³ aſur thaz gimachon ⁵⁴ thara ingegin rachon,	265.	<i>Non poteris autem hoc commode contra comparare.</i>
Uuio managſalta uuunta hiar thuken thuruh ſunta,		<i>Quam multiplex valens hic patimur propter peccata!</i>
Froſt ther umblider iſt, ther ni gibit thir ⁵⁵ thar friſt.	270.	<i>Frigus quod injucundum eſt, quod non dat tibi dilationem.</i>
Hizza ginoto ſuarlichero dato.		<i>Aſtum anxium, graviorum factorum.</i>
Niſt ouh in erdriche nub er hiar ⁵⁶ irſieche.		<i>Non eſt etiam in terrarum regione qui non hic aegrotet.</i>
N'ub er lo innan thes ſih lade ſorahennes	275.	<i>Qui non interea ſe oneret metu (de his)</i>
Ni ⁵⁷ uuiridit ouh innan thes zi ſtunton breſt imo thes.		<i>Ne exiſtat etiam interim ſtatim deſectus ei alicujus.</i>
Ni in iungſtmo thinge, thoh elu 'nan githuinge.	280.	<i>Si non in juventutis tempore, tamen ſenectus eam anguſtat.</i>
Thiu 'mo allaz liob inlelzit, ioh mahto 'nan gihelziz.		<i>Que ei omne amabile corrumptis, & vires ei debilitat.</i>
Duat imo uuidarmuati thia iugundlichun guati.		<i>Faciant ei moleſtias juveniles delicta.</i>
Leident imo in bruſti thio ererun gilufſi.	285.	<i>Argunt eum in pectore priores voluptates.</i>
Iſt mera imo in theru bruſti thes huaſten angufſi.		<i>Eſt magna ei in pectore Taſſus anguſtias.</i>
„ Biſcirmi ⁵⁸ unſih Druhtin guato „ therero arabeito.	290.	<i>Defende nos Domine bone ab illis miſeriis.</i>
„ Lichamon ioh ſela, „ in thines ſelbes era.		<i>Corpus & animam, ad tuam gloriam.</i>
„ Thu-		

Propter

47) Verſ. 243. Cum ſerfaben ſit idem ac: capere, acci-
pere, cum apparet ex II, 31, ſi. hunc verſum ſic
transfero:

Facile id (apparatum illum) omne accipit.

48) Verſ. 247. & ſeq. ſic verto:

Quam valde gratiſſe
ſunt omnes ejus bonitates. Scherz.

49) Verſ. 251. Cod. Caſar. fritta.

50) Verſ. 254. gifuari, Cod. Caſar.

51) Verſ. 255. redde:

Et quomodo homines ſe ibi exultarent. Scherz.

52) Verſ. 262. thineru, Cod. Caſar.

53) Verſ. 265. avar, Cod. Caſar.

54) Verſ. eod. verba: Hic debet & miſeria corporis,
in nullo MSC. occurrunt. Scherz.

55) Verſ. 270. thio, Cod. Caſar.

56) Verſ. 274. Cod. Caſar. habet: irſache.

57) Verſ. 277. Cod. Caſar. legit: mortha.

58) Verſ. 289. Cod. Caſar. habet: mu, quod hic red-
dendum: noſu. Scherz.

„Thuruh thino guati
 „dua uns thaz gimuati.
 „Uuir mit ginadon thinen
 „thelo arabait bimiden.
 Hiar ⁷⁹ inidit manne ana ⁸⁰ uuang,
 io ther ubilo gichang.
 In herzen ioh in muare
 ni firshent sih zi guate.
 Suht ioh suero manager,
 thes giuagun uuir er.
 Ni bristit thoh in thes thiü min,
 ni sie sih hazzon untar in.
 Ni sie sih io muen
 mit ⁸¹ manegemo uueuuen.
 „Ni duent in thiü halt thoh in muat,
 thaz ther diufal in thaz duat.
 Nihein ouh thes githenkit
 uuoio er ⁸² sic emmizigen ⁸³ screnkit.
 Joh thes ouh ni ⁸⁴ giuichit,
 sie ⁸⁵ emmizigen bisuichit.
 „Bisirmi ⁸⁶ unsih Druhtin guato,
 „therero arabaito
 „Lichamon ioh fela
 „in thines selbes era.
 „Thuruh thino guati
 „dua uns thaz gimuati,
 „Uuir mit ginadon thinen
 „thelo arabait bimiden.
 „Therero arabaito
 tharbent io ginoto,
 Thie hiar thes biginnent
 zi himilrichi thingent.
 „The'ist al ander gimah,
 fo ih hiar forna gisprah.
 The'ist al ⁷⁹ einfoltaz guat,
 gilaz thir thara chinaz muat,
 Einfoltu uuuuua,
 fo skinit thar fo sunna.
 Sie surdir thar n'iruuelkent,
 „then ⁷⁷ hiar io uoala thenkent.
 Thio

*Propter tuam benignitatem
 fac nobis hoc beneficium.
 (U) per gratiam tuam
 hanc miseria effugiamus.
 Hic affigit homines obique cessatione
 mala cogitatio.
 In corde ⁸⁷ in animo
 non confident in bono.
 Aegritudo ⁸⁸ molestia multiplex;
 hoc veremur magis.
 Nec deficit tamen interim eo minus,
 quin se odio habeant invicem.
 Quin se angant
 variis tormentis.
 Nec faciant (revocant) propterea in animum,
 quod diabolus eis hoc faciat.
 Nec ullus etiam hoc recogitat,
 quomodo perpetuo eos vinciat.
 Et neque id inquiri (considerat)
 (quod) perpetuo decipiat.
 Defraude nos Domine bone
 ab his miseriis
 Corpus atque animum
 ad tuam gloriam:
 Ob tuam Clementiam
 fac nobis hanc gratiam,
 Ut tuo beneficio
 hunc laborem effugiamus.
 Illis miseriis
 careant omnino,
 Qui hic id aggrediantur,
 ad colorum regnum sperant.
 Ibi est omnis alia commoditas,
 quam antea retuli.
 Ibi est omne merum bonum,
 remitte tibi eo tuam mentem,
 Merum gaudium,
 sic splendet ibi sol.
 Illi deinceps non marcescant,
 qui hic bene cogitant.*

Bona

79) Verf. 397. Cod. Czfzr. habet: *inidit*, hodie dice-
 remus: *sedet*. Ursupatur hic metaphoricè pro:
 affigit, vexat. Celeberr. Staden. in Expl. Voc.
 Bibl. Germ. p. 362. reddit: Hier siedet ohn uoter-
 laß der böse Gedack; addit: daß es im ver-
 blühten Verstand hier genommen wird. cons.
 eundem in Appendice p. 309.
 80) Verf. eod. pro: *uang*, Cod. Czfzr. habet:
uauet, uti in versu seq. pro *gichang*, ibidem le-
 gitur: *githent*.
 81) Verf. 306. Cod. Czfzr. *manegemo*.
 82) Verf. 307. reddit:

*Nec faciant (revocant) sibi eo magis in
 animam.*

de vocibus: *thio* *hät*, vid. supra Notam ad II,
 17, 112. Scherz.

69) Verf. 300. Cod. Czfzr. *se*.
 64) Verf. eod. Cod. Czfzr. *screnkit*.
 65) Verf. 301. lege: *giuichit*. Schützer. Aft Codex
 Czfzr. *giuichit*, Vanc. *giuichit*, Scherz.
 66) Verf. 312. Cod. Czfzr. *emmizigen bisuichit*.
 67) Verf. 319. Cod. Czfzr. habet: *ant*. Quid verte
 per: *nebi*. Scherz.

68) Verf. 321. Staden. in Expl. Vocab. Bibl. Germ.
 pag. 14. hunc & tres seqq. versos ita reddit:
*Seicher Arbeit haben die ja sehr vernommen, die
 bis das anfangen, daß sie nach dem Himmelreich
 trachten. Präfero autem versione Schützerianam
 quoad priores duos versus. Scherz.*

69) Verf. 321. & seq. reddit:
*Hoc est plane alia res (alios status)
 cetera hic supra dixi. Scherz.*

70) Verf. 327. Junius ad Willer. pag. 57. legit: *einfalt-
 za*, sed Cod. Czfzr. & Vat. ut & Flac. habent:
einfoltu; verto hunc & seq. versum: scil. 7. 329. & 330.

*Aeternum gaudium
 splendet ibi sicut sol. Scherz.*

71) Verf. 332. reddit:
Illis hic semper prospera in mente sunt.

Uoala denotare prospera, scilicet apparet ex Not-
 keri Paraphrasi ad Psal. 64. 9. ubi dicitur: in pro-
 speris & in adversis (in *uualen* unde in *uualen*,
 Du lereft sie contemner prospera & oon forni-
 dare adversa) ferchiesin *uuala* unde oon forni-
uualen. Scherz.

72) Verf. 332. *thio*. Schützer.

Thio fruma then thar bluent,
thie sih zi thiu hiar muent.
Then thaz hiar giagaleizent,
mit ⁷⁷ ursgidu ouh giuaeizent,
Thaz sie thara al thaz iar
ladot mihil iamar.
Joh iro lib allaz,
thie hiar forgent bi thaz.
„ Thara leiti Druhtin
„ mit thines selbes mahtin.
„ Zi themo sconon libe
„ thie holdun skalka thine.
„ Thaz uuir thaz mammunti
„ in ⁷⁴ thineru munti
„ Niazen uns in muate,
„ in euon zi guate.
Thar ist fang sconaz ⁷⁷
ioh ⁷⁹ nannon feltfanaz.
Sconu ⁷⁷ ludi da ⁷⁸ ubar dag
thaz in irzellen ni mag.
Thaz ist in girihdi
fora Druhtines gisifti.
Selbo ⁷⁹ scouot er thaz
bi thiu ist iz so sconaz.
Thu horist thar ana uuank,
⁸¹ inh thero Engilo sank,
Mit thiuf se then uuarbon
lobont Druhtin selbon.
Mit thiuf se druta sine
duent lamer silu blide.
⁸¹ Jamer silu frauua muate
zi allemo guate.
„ Thara leiti Druhtin
„ mit thines selbes mahtin,
„ Zi themo sconon libe
„ thie holdun skalka thine.
„ Thaz uuir thaz mammunti
„ in thineru munti
„ Niazen uns in muate
„ in euon zi guate.
⁸¹ Ther alcar scono hillit
thaz Musica giingit.
Allaz thir zi liebe,
⁸¹ zi themo euuinigen libe,
Joh then euuinigan dag
then man irzellen ni mag.

*Bona eis ibi florent,
qui eo hic laborant.
335. Qui eo hic amittuntur,
opere ipso etiam comprobant,
Quod eos eo toto anno (perpetuo)
inveniet magnus dolor.
Et eorum vitam omnem,
qui hic curant de illa.
340. Eo duc, Domine,
per tuam potentiam,
Ad illam pulchram vitam
fideles servos tuos.
345. Ut illis deliciis
sub tua protectione
Fructum nobis in mente
in eam in bonum.
350. Ibi est cantus pulcher,
Et carmina rara.
Pulchra cantica tota die,
quod ego referre non possum.
Hoc est in directo (recta)
coram domini conspectu.
355. Ipse videt hoc,
propterea est id tam pulchrum.
Audi ibi sine intervallo
Et Angelorum cantum.
360. Quo illi per vices
laudent Dominum ipsam.
Quo se fideles eius
reddunt perpetuo multum letos,
Perpetuo multum hilarem animum
ad omne bonum.
365. Eo duc Domine
tuumque potentia,
Ad illam pulchram vitam
fideles servos tuos.
370. Ut illis deliciis
sub tua custodia
Fructum nobis in (ex) animo,
in eam ad bonum.
375. Tibi altare pulchre resonat,
quod Musica cantat.
Omnia tibi ad amorem,
ad illam eternam vitam,
Et eternam diem,
quoniam effari non possumus.*

Gisteit

Cos-

77) Vers. 376. Cod. Cæsar. habet: *burgida*; quod idem est ac *fradise*, *alacriter*. in Gloss. Keronis est: *berski*, industria, *berski*, industriam. Gl. Lips. *berkomo*, vehement. Supra I, 1, 36. habuimus: *burgit* pro: excitat. Adde II, 6, 109. reddo itaque hunc versum:

Alacritate etiam probant. Scherz.

74) Vers. 346. *thiara*, Cod. Cæsar.
75) Vers. 349. Voces marginales: XII. *Cantus celestis*. abfuit a MSC.

76) Vers. 370. Utrumque MSC. habet: *manen*. Unde vertes:

Et hominibus admirabile. Scherz.

77) Vers. 371. lege ex Vat. MSC. *ladida*, aut ex Cæs. *ladida*, quod est a *laden*, *laden*, sonare, sonum edere. Scherz.

78) Vers. eod. *ahar dag* rectius reddunt: *quotidie*, vid. sup. Notam ad II, 12, 109. Scherz.

79) Vers. 375. Cod. Cæsar. *scouot*.

80) Vers. 373. Cod. Cæsar. & Vat. habent: *id i. e.*

semper. Scherz.

81) Vers. 363. Cod. Cæsar. legit: *jamer frauuuate*, semper hilares. Scherz.

82) Vers. 375. lege ex utroque Codicis: *Tibi al ther*. Unde vertes:

Tibi omne ibi pulcre resonat. Scherz.

83) Vers. 376. & 5. seqq. ita redderem:

*Omne tui gratia
ad eternam vitam,
Ad eternam diem,
quem nemo describere potest,
Extat tibi ibi omnino
cum eternis gaudiis.* Scherz.

Gifcit thir thar al redinon mit eunigen freuvidon.	380.	<i>Conjilia tibi isthic omnis conversatio in eternis gaudiis.</i>
Ni mag man nihein irredinon, uuoio thar ist Gotes theganon.		<i>Non potest quinquam eloqui quomodo ibi est Dei servus.</i>
Thie arabeti thultun, ioh finan uuillon fultun.		<i>Qui labores toleraverunt, Et ejus voluntatem implerunt.</i>
„ Thara leiti Druhtin	385.	<i>Eo duc Domine per tuam potentiam.</i>
„ mit thines selbes mahtin		<i>Ad illam pulchram vitam fideles servos tuos.</i>
„ Zi themo sconon libe „ thie holdun skalka thine.		<i>Ut illis deliciis in tua custodia</i>
„ Thaz uuir thaz mammunt	390.	<i>Fructum in animo in ævum ad bonum.</i>
„ in 24 thineru munt		<i>Se ibi quoque omne movet quod organa ferit.</i>
„ Niazen uns in muate „ in cuon zi guate. 27	XIV. Mistica Instru- ment.	<i>Lyræ atque violæ, Et multiplex sonitus.</i>
„ Sih thar ouh al ruarit thas organa fuarit.	395.	<i>Harpæ Et Rottæ, Et quicquid boni conducit.</i>
„ Lira ioh fidula, ioh managfalta 28 suegala.		<i>Hominique animus unquam excogitavit, Isthic est ejus omnis status.</i>
Harpfa ioh 29 rotha, ioh thaz io guates dohta,	400.	<i>Musica, quæ fidebus nititur, Et manibus movetur,</i>
Thes mannes muat noh io giuuuag, thar ist es alles giuuuag.		<i>Et quæ fando fit, id audit omne isthic.</i>
Thaz spil thaz sciton 30 fuarit; 25 ioh man mit hanton 31 ruarit.	405.	<i>Eaque fructus pariter ibi elegantis spirituali.</i>
Ouh mit blasinne, thaz horist thu allaz thanne.		<i>Est atque sicut revera in celo decet.</i>
Thaz niuzist thu 32 io gilicho 34 thar scono gealicho.	410.	<i>Eo duc Domine per tuam potentiam</i>
„ Thara leiti Druhtin		<i>Ad pulchram illam vitam fideles servos tuos,</i>
„ mit thines selbes mahtin,		<i>Ut deliciis illis sub tua custodia.</i>
„ Zi themo sconon libe	415.	<i>Fructum nobis in animo in ævum ad bonum.</i>
„ thie holdun skalka thine		<i>Omnia gaudia quæcumque fiat aut in cogitationem veniant tuam,</i>
„ Thaz uuir thaz mammunt		<i>Is fructus in animo semper isthic in bono.</i>
„ in 36 thineru munt	420.	<i>Semper cum amore tuam cor mihi credat,</i>
„ Niazen uns in muate „ in cuon zi guate.		<i>Bono multiplici, quod tibi bene retuli,</i>
Allo uuonna thio fin 36	XV. Persolio et. rim.	
37 odo in gidrahta quemen thin,		
Thaz niuzist thu in muate		
iamer thar mit guate.		
Jamer mit liebe, thin herza mir giloube		
Thaz guata managfalta, thaz ih thir hiar au zalta,		

Niuzit

Pruitur

84) Vers. 390. Cod. Cæsar. iterum *thiuera*.85) Vers. 392. verba: XIV. *Mistica Instrument.* in Cod. non apparet.86) Vers. 393. Magni probanda videtur Celeberr. Stadeni versio; qui in Explic. Vocab. Bibl. Germ. p. 472. reddit: *Et rabet sic auct da aller, das die Orgel in sich hat.* Scherz.87) Vers. 395. & seq. verte ita:
*Lyræ atque fidei, seu pandura
ac multiplices fistula.*88) Vers. 396. in Gloss. Rhah. Mauri est: *Sægalum vel Pfiffen, fistula. Gl. Florentina: Sægalio, Siltum. Sægalia, fistula vel Calamus.* Scherz.89) Vers. 397. quid *rotha* sit vid. apud da Fresne Gl. Lat. Barb. in v. *rotha*. Staden. in Expl. Vocab.Bibl. Germ. huic & seq. versum reddit: *Harpfe und auch des Spielrad und uuei: mer guet taugt.* Scherz.90) Vers. 401. Cod. Cæsar. pro *fuarit* habet: *fuarent.*91) Vers. 402. Cod. Cæsar. *ruarent.*92) Vers. 403. Cod. Cæsar. habet: *sa.*93) Vers. 404. pro *se* Cod. Cæsar. habet: *id.*94) Vers. 406. expositio: *ibi multum spiritualiter.* Scherz.95) Vers. 414. Rursus Cod. Cæsar. *thiuera* habet.96) Vers. 417. Verba: XV. *persolio et. vita*, non sunt in MSC. sed a Beato Schultero margini adscripta. Scherz.97) Vers. 418. Utroque Codex habet: *odo id id.*

Niuzit thar in uuara ⁹⁸ salida thin sela.	425.	<i>Fruiatur ibi reuera beata tua anima.</i>
Jamer mammunti ioh euuinig gimuati,		<i>Semper deliciis & eternis letitiis,</i>
Euuiniga fuzzi, bimidit allaz uuizi,	430.	<i>Aeterna dulcedine, evitat omnem pernam,</i>
Alles muates forgon; ⁹⁹ sih blidit si thar follon.		<i>Omnes animi curas; letatur illa ihsic plenarie.</i>
Blidit sih thar jamer ana forgun ioh fer,		<i>Letatur ibi semper absque curis & doloribus,</i>
Joh ana leido gilih, giuuiſſo thaz ni hiluh thih.	435.	<i>Atque sine molestia pariter, certe hoc non celo te.</i>
„Thara leiti Druhtin „mit thines selbes mahtin,		<i>Et hac Domine per tuammet virtutem.</i>
„Zi themo ſconen libe „thie holdun ſcalka thine;		<i>Ad illam pulchram vitam fideles servos tuos,</i>
„Thaz uuir thaz mammunti „in ¹⁰⁰ thineru munti	440.	<i>Ut illis deliciis sub tua custodia</i>
„Niazen uns in muate „in euuon zi guate.		<i>Fruiamur nobis in animo in eorum ad bonum.</i>
¹⁰¹ Uuarun mir ginoto ¹⁰² manago thufunt muato	XVI. Ierusalensis. 445.	<i>(Si) Eſſent mihi accurate aliquam multa millia animarum.</i>
Spracha fo gizami, thaz enti thes ni uuari,		<i>Eloquentia tua magna, ut finis ejus non eſſet,</i>
Ni moht ih thoh mit uuorte thes lobes queman ¹⁰³ zi ente,	450.	<i>Nec poſſum ego tamen verbis, laudis hujus venire ad finem,</i>
Alles mines libes friſt, uuoliſh thar in lante iſt.		<i>Omni mea vite tempore, quantumcumque hic in terra eſt.</i>
Thu uuirdiſt mir giloubo ſelbo thu iz biſcouo,		<i>Tu mihi credideris, ipſe tu (cum) videris,</i>
The'iz duit thia mina redina harto ſilu ¹⁰⁴ nidara.	455.	<i>Quod fecerit hec mea expoſitio valde multum inferius (infra dignitatem)</i>
Joh ¹⁰⁵ ſcouoſt ¹⁰⁶ uuizit du thaz, liob ſilu managaz.		<i>Atque videbis, ſciſ hoc, amabile multarum,</i>
„Liobes harto ginuag, „ ¹⁰⁷ thes ih noh hiar ni giuuuag.	460.	<i>Amabile valde ſufficienter, quod ego nec hic cogitavi.</i>
„Thara leiti Druhtin „mit thines ſelbes mahtin		<i>Et hac Domine per tuam virtutem</i>
„Zi themo ſconen libe „thie holdun ſcalka thine.		<i>Ad hanc pulchram vitam fideles servos tuos.</i>
„Thaz uuir thaz mammunti „in ¹⁰⁸ thineru munti	465.	<i>Ut his deliciis in tua custodia</i>
„Niazen uns in muate „in euuon zi guate. ¹⁰⁹		<i>Fruiamur nobis in animo in eorum ad bonum.</i>
Uuo mag ih thaz iruuelſen thaz minu uuort irzellen	XVII. De cod. Stemmoſis. 470.	<i>Ut poſſim ego hoc eligere, ut mea verba current</i>
Himilriches dohta, thaz uuorolt al ni mohta.		<i>Colorum regni decorem (majeſtatem) quod mandus totus non poſſet;</i>
¹¹⁰ Thaz thie alle er n'irzelitun, tharazua doh thingotun,		<i>Quod illi omnes antea non referrent, eſſi ad hoc invitarent,</i>
	¹¹¹ Joh	<i>Atque</i>

98) Verſ. 425. Salida denotat beatitudinem, felicitatem.
vid. ſupra I, 3. 66. Verbe itaque:

Beatitudinis tuae anima. Schera.

99) Verſ. 435. Cod. Caſar. ſi blidit ſib.

100) Verſ. 442. Iterum Cod. Caſar. thineru.

101) Verſ. 445. Cod. Caſar. & Vat. uuari in.

102) Verſ. eod. verba ad marginem adſcripta: *XPI.*

inſatiables, non ſunt in MSS.

103) Verſ. 450. Cod. Caſar. zente.

104) Verſ. 456. pro: *nidara*, Cod. Caſareus habet:

nidra.

105) Verſ. 457. *ſcouos*, Cod. Caſar. ſit Vati. *ſcouos*.

106) Verſ. eod. *uuizitſh*, Cod. Caſar.

107) Verſ. 460. Millem vertere:

Quod ego nunquam indicavi ſc. ſcitis. Seberg.

108) Verſ. 466. Cod. Caſar. iterum habet: *thineru*.

109) Verſ. 468. Verbe marginis non ſunt in MSS. ſed

ſunt B. Schuleri.

110) Verſ. 471. Eruditis iudicandum relinquo, amon

aptius hic & 3. ſeqq. verſus ita ſunt exprimendi:

Quod omnes non explanarunt,

Licet eo contendant.

i. e. quod nullus eorum, qui omni niſa eo con-

tendit, explanare poterit. Seberg.

ut) Verſ.

111) Joh ouh zi ala uuare mit muate uuurun thare. Uuas scolc ih thanne, bin 111) sünsta untar manne, Tho ebanlih ni mohta gizellen thaz dohta. „ Thara leiti Druhtin „ mit thines selbes mahtin „ Zi themo siconon libe „ thie holdun scalka thine. „ Thaz uuir thaz mammunti „ in chineru munti „ Niazen uns in muate „ in euuon zi guate. N'ist themo thar in lante tod io thaz in blante. Thiu freuui ist in gimeino, thaz 111) sinan friunt biuucino, Odo ouh thaz in sizze, thaz inan uuirt gilezze. Theist in ouh gimeini thera sinca selbun heill, Odo imo tod fo glenge, thaz Got io thaz gihenge, Thaz in themo riche iaman far irsiche, Quistu bi thio siuchi, odo er far unfrauuer si. 114) Odo man uuirt far sinerze thaz 111) crest oh gigrunze. Odo ia uuirt ander sunar guat ruere'mo thaz blida muat, Leid odo sinerza, thaz sinaz frauua herza. „ Thara leiti Druhtin „ mit thines selbes mahtin „ Zi themo siconon libe „ thie holdun scalka thine, „ Thaz uuir thaz mammunti „ in chineru munti „ Niazen uns in muate „ in euuon zi guate. Ni uuirtit in themo 114) erbe thaz man 111) nihein 112) irstirbe, Tod inan biuukhe in themo selbon riche. Giuiisso sagen ih thir cin, thar 111) ni irstirbit man nihein. Bithiu ni uuirdit ouh in uuaz, thaz man 'nan bigrabe thar.	475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520.	<i>Atque etiam ad omnem veritatem animo ipso iam adesset. Quid deberem ego tandem (qui) sum peccator inter homines? Et aequum non possem enarrare hanc gloriam. Eo duc Domine per tuam virtutem. Ad illam pulchram vitam fideles servos tuos. Ut nos illis deliciis sub tua custodia Fraximus nobis in animo in eum ad bonum. Non est ei isthac in regione mors que cum molestet; Hoc gaudium est illis commune, quod amicos non deplorat. Aut etiam quod ipsi invident (animo) quasi eos aliquid ledat. Hoc est eis quoque commune, sua cupiunt libet salui aut (ne) mors contingat, ut id Deus permittat, Ut in illa regione aliquis egrotet, Conturbatus per aggritudines, aut alias contristatus sit. Aut aliquid doleat, quod deum deplorat. Aut aliquod aliud malum tangat ei letum animum, Angor aut dolor, eius letum cor. Istinc duc Domine per tuam virtutem. Ad pulchram illam vitam fideles servos tuos, Ut illis deliciis sub tua custodia Fraximus nobis ex animo in eum ad bonum. Non contingit in hac hereditate, ut quisquam moriatur, (Aut) mors eum obrepat in illo regno. Certe dico tibi semel ibi nec ullus moritur. Propterea nec contingit revera, ut quis sepeliatur ibi.</i>
Odo		Aut

111) Verf. 475. Verze:

*Atque etiam revera
Animo esset ibi.*112) Verf. 478. Cod. Casar. habet *sinta*.113) Verf. 492. Hic est vitium in textu; cui sanando MSS. nostra non sufficiunt. An pro: *suam legendam*: Nemo i. e. nullus, nemo? Schilterus arbitratu ponendum esse: *su ni*. Scherz.114) Verf. 509. Cod. Casar. *udo man*.115) Verf. 504. Uterque Codex habet: *er es thob*. Unde haec & priorem versum reddo:*Aut hominem (cunctum) aliquid certe dolore
affligat,
Quod prius (in mundo) tamen deplora-
verat.*

i. e. mala, quae nos mortales in mundo sentimus & quae nos ad ploratum, imo gemitum, invitaverant, ibidem non occurrunt. Scherz.

116) Verf. 517. verba marginis non sunt in MSS. Scherz.

117) Verf. 518. lege ex utroque MSC. *libidin*.118) Verf. eod. Cod. Casar. *yrstirbe*.119) Verf. 521. *nirfirtu*, habet uterque Codex.

Odo ia uuiht thes man thar bige,
thes zi tode gige,
120 Zi themo thionofte,
fie sint thar al gidrofte.

525. *Aus quicumque ibi agatur
quod ad mortem accedat.
Ad seruendum
sunt ibi omnes alacres (seculi.)*

*Quae desunt in Editione Flacii Cap. XXIII. fgg. lib. ult. supplenda ex MS. Casar.
Ap. Lambec. L. 2. C.V. n. 433.*

121 Then tod then habet funtan,
thiu hella ioh firsuntan,
Diofo firsuolgan,
ioh elichor giborgan.
Thoh ouh thaz ni uuari,
thar uuari thoh io fconi
Heilli, uuizistu thaz,
ana entl thecheinaz.
122 Thara leiti Druhtin
„ mit thines selbes mahtin,
123 Zi themo fconen libe,
„ thie holdun scalka thine.
124 Thaz uuir thaz mammunti
„ in thincru munti
125 Niazen uns in muete
„ in euuon zi guate.
Thar blyent thir 126 io 127
silia inti rosa,
Suazo fie thir flinkent,
io elichor n'ruuelkent.
128 Thia bluot thia erda fuarit,
ioh akara alle ruaric,
Thia fconi zi uuare
thia si histu alla thare.
Ther flank ther blasit thar in muat,
129 io thaz euuiniga guat,
130 Suazi filu managa
in thia Gotes thegana.
In thie Gotes liobon
mit luazin ginuagon
In thie druta sine;
uuard uuola fie mit libe,
Thaz fie giboran 131 uuirtun,
tho fie sulih funtun,
Joh fie in thesa rodina
niazent iamer freuuida.
132 Thara leiti Druhtin
„ mit thines selbes mahtin
133 Zi themo fconen libe
„ thie holdun scalka thine.
134 Thaz uuir thaz mammunti
„ in 135 thieneru munti

530. *Mortem Dominus prebendit
infernum absorpsit,
Profunde abiect
Es totaliter opernit, (obruit.)
Et quum hoc nondum esset,
Tunc tamen iam tum erat,
535. Sales, scias hoc,
sine fine allo.
Eo duc Domine
timet viribus
Ad illam pulchram vitam
fideles seruos tuos.
540. Ut illis deliciis
in tua custodia.
Fruamur nobis in mente
in aeternum ad (nostram) salutem.
545. Hic florent tibi etiam
Lilia Es rose,
Duke tibi fragrant,
Es plane nunquam marcescant.
550. Flores terra producit,
Es agros omnes generis complexi attingunt,
Pulchritudinem certe
conspicis omnem ihibe.
Odor affuit in pelius
Es sanctorum bonum,
555. Duke multipliciter
in Dei seruos:
In Dei dilectos
cum dulci satisfactione.
In fideles suos.
560. bene ipsi in vita,
Quod nati fuerint,
cum hoc tale adepti,
Atque ipsa ratione
frumtur perpetuis gaudiis.
565. Eo duc Domine
timet viribus
Ad hanc pulchram vitam
fideles seruos tuos.
Ut illis deliciis
in tua protectione*

570.
135 Niazen

Fruamur

120) Verf. 127. mallem reddere: ad seruicium sc. occasio sepulturae praestandum, honor, quem mortuus sepulturae assistendo Comes cadaveris exhibent, adhuc hodie appellatur: Der letzte Dienst. Scherz.

121) Verf. 129. Celeberr. Schaden. in Explic. Voc. Bñh. Germ. p. 179. hunc & seqq. 3. verius sic exponit: die Helle hat den Tod getöndet, auch verschlungen; sic eingeschauolgen oder verschluckt. Quae verio approbata videtur eo scil. sensu, quod Mortis sedes non sit in caelo, sed in inferno, cuius incolae mortis aeternae sunt participes. Scherz.

122) Verf. 145. marginal adscriptae voces: XXX. deliciae, non sunt in MSS.

123) Verf. eod. io redde: semper, perpetuo, Scherz.

124) Verf. 149. redde: *Florem (i. e. Florum splendorem) quem terra habet
Et qui agros omnes occupat. Scherz.*

125) Verf. 154. io verze: semper. Scherz.

126) Verf. 157. mallem redditum: cum dulcedine abundanti. Scherz.

127) Verf. 161. auaritia: habet Cod. Casar.

128) Verf. 170. Cod. Casar. rhinera, quomodo in aliquibus locis e. g. f. 142. habuerit: rhinera.

129) Verf.

„Niazen uns in muate
 „in euuon zi guate.
 Ubar thiz allaz
 so ist uns suazista thaz
 „Uuir unſih thes thar frouuon
 ſelbon Druhtin ſcouon.
 Sines ſelbes ſconi,
 ioh allaz ſin gizami.
 Jamer in then mahtin
 „bi ſinen eregrehtin.
 Theiſt thiū uuunna ioh thaz guat,
 thaz blaſit lib uns in thaz muat
 Theiſt al ſon themo brunnen
 thaz uuir hiar guetes zellen.
 Sehen ouh thar then droſt,
 thero engilo thionoft,
 „Uns thar jo lib bibringit
 thaz iaglicher ſingit.
 „Thara leiti Druhtin
 „mit thines ſelbes mahtin
 „Zi themo ſconen libe
 „thie holdun ſalka thine.
 „Thaz uuir thaz mammunti
 „in thineru munti
 „Niazen uns in muate
 „in euuon zi guate.

XXI.
 viſio beatific.

*Fruemur in pectore
 ad eternam noſtram ſalutem.
 Prater hoc omnia
 dulciſſimum nobis eſt iſtud,
 Nos ibi gaudere,
 ipſam Dominum videre.
 Ipſam Eius pulchritudinem
 Et omnem eius gloriam.
 Aternis in potentiis
 per ſuos honores.
 Hec eſt voluptas Et illud hominum
 quod inſtat vitam nobis in peccatis
 Hoc omne eſt de illo fonte
 quodcumque hic bonum dicimus.
 Conſpicimus quoque iſthic ſolamen,
 angelorum miniſteria,
 Nobis inde certe vitam aſſert
 ut quilibet canteſ:
 Eo datus Dominie
 tuimet viribus
 Ad hanc pulchram vitam
 fideles ſervos tuos.
 Ut deliciis
 ſub caſtodia tua
 Fruemur in pectore
 ad eternam nobis ſalutem.*

ORATIO. CAP. XXIV.

Gluerdo uns geban Druhtin
 mit thines ſelbes mahtin
 Uuir unſih muazin bliden
 mit heilegon thinen;
 Mit in uuir muazin niazen,
 thaz habelt du uns giheizan.
 Theſa ſelbun uuunna
 thia uuir hiar ſcribun forna.
 Erdun inti himiles
 inti alles fliazentes
 Fehes inti mannes
 Druhtin biſt es alles.
 Uuir birun Druhtin alle thin,
 ni laz queman thaz io in muat min,
 Theiſh hiar gidue in riche
 uuiht thes thir ni a licke.
 Giboran uuir ni uuurtun,
 er thino mahti iz uuoltun,
 Steit ouh uſer enti
 in thines ſelbes henti.

Dignare nobis largiri, Domine,
 per tui ipſius potentiam,
 Ut noi poſſimus letari
 cum ſanctis tuis;
 Cum his ut poſſimus frui
 hoc tu nobis promiſiſti.
 Illa ipſa gaudia
 que hic deſcripſimus ſupra.
 Terram Et celum
 Et omnia ſuenta
 Animalia Et homines
 Domine complecteris omnia.
 Nos ſumus, Domine, omnes tui,
 ne permittas venire hoc queſo in mentem
 meam,
 Ut ego hic commitam in terra
 aliquid quod tibi non placeat.
 Prognati nos non fuimus,
 antequam tua potentia id uoluit.
 Stat quoque noſter finis
 in tui ipſius manibus.

129) 173. verba: XXI. viſio beatificæ, non ſunt in MSS.
 130) Verſ. 174. ſeq. aptius exprime:
 Nos hoc gaudio frui
 quod Deum ipſum videremus. Scherz.
 131) Verſ. 180. reddito: Propter ſuam Maieſtatem.
 Scherz.
 132) Verſ. 187. & ſeq. ſic exprimo:
 Nobis ſemper vitam (i. e. recreationem vi-
 vidam) aſſert
 (hoc) quod quilibet illorum (Angelo-
 rum) canteſ. Scherz.

AD CAP. XXIV.

1) Verſ. 9. cum ſeqq. tribus redde:
 Terra atque celi
 Et omniſi ſubli (maris & fluminum)
 Brutorum Et hominum
 Dominus et ammiſſo. Scherz.
 2) Verſ. 16. Cod. Caſar. habet: licet.
 3) Verſ. 19. lege ex Cod. Caſar. uſer.

Ist uns in thir giuiffi
 ouh thaz instantiiffi,
 Thaz unfer stubbi fulaz
 uuerde nuur sulih so fo iz uuas.
 * Thu uuelstist ouh ana thes
 thesselben urdeiles.
 * Rihtis selbo thu then dag,
 then man biuuankon ni mag.
 Nu iz allaz Druhtin thin ist,
 ginado bi unsh, so thu bist,
 Leiti unsh in richi thin,
 thoh uuir es uuiridig ni sin.
 * Druhtin alles uuio ni dua,
 mih io suagi thara zua,
 Thaz ih mih untar thinen
 iamer muazi bliden.
 Theih thar thih lobo ubaral,
 so man Druhtinan skal.
 Allen * kreffin minen
 mit heilegon thinen.
 Uuir china geginuerti
 niazen mit giuuurti,
 Joh sin thih saman lobonti,
 allo uuorolt uuorolti. Amen.

*Est nobis in Te certa
 etiam Resurrectio,
 Quod noster pulvis patris
 fiat iterum id quod erat.*
 25. *Tu potens es etiam absque hoc
 istius sententia.
 Decernis ipse tu illum diem
 quem nemo evitare potest.*
*Nunc (cum) omnia, Domine, tua sunt,
 misereere nostri, prout Tu es (solus.)*
 30. *Duc nos in regnum tuum,
 etsi nos eo digni non sumus.*
*Domine omnia ut non facio,
 (et si) me tamen iunge eodem,*
 35. *Ut ego inter Tuos
 semper possim letari.*
*Ut ego ibi Te laudem super omnia,
 sicut Dominum debemus,*
*Omnibus cum Christianis meis
 Et sanctis tuis.*
 40. *Nos tua presentia
 fruamur cum dignitate,
 Et finis Te conuenienter laudantes
 orantibus seculorum seculis. Amen.*

Conclusio Voluminis Totius.

CAP. XXV.

SElben kriffes siuru,
 ioh sinera ginadu
 Bin nu zi thiū ginerit
 zi stade hiar gimierit.
 Bin nu mines uuortes
 gikerit heimortes.
 Joh uuill es duan nu enti
 mit thiū ih suar ferient.
 * Nu uuill ih thes giſazan,
 then segal nicharlazan,
 Thas in * thes stades felle
 min ruadar nu gireſte.
 Bin Gote helphante
 thero arabeito zi ente,
 * Thes mih friunta batun,
 in Gotes minna iz datun.
 * Thes ſie mih batun harto
 ſelben Gotes uuorto,

Causus

Ipfus Christi auxilio
 Et ejus gratia
 Sum nunc hac adductus
 ad portam hic appropinquans.
 5. *Sum nunc meo cum sermone
 reversus domum.*
*Atque volo facere nunc finem
 cum quo uehebatur nauigare.*
 10. *Nunc volo te confecta
 velum deorsum mittere,*
*Ut in portus firmitate
 meus remus nunc quiescat.*
*Sum Deo auxiliante,
 defunctus hoc labore,*
 15. *Quem a me amici rogabant,
 in Dei amorem id faciebant.*
*Quem illi a me postulabant instanter,
 ipsius Dei verbum,*

* Thaz

EN

4) Verf. 25. & seq. verto:

*Tu disponis etiam tuo jure
 de illo (extremo) iudicio. Scherz.*

5) Verf. 27. optime ita redditur:

Dirigit ipse illum diem. Scherz.

6) Verf. 33. & seq. reddo:

*Domine aliter uoa fac,
 quam ut me iungat eo**I. e. inter coelites referas. de verbis: alio uice
 vid. supra Notam ad IV, 6, 24. Scherz.*

7) Verf. 39. lege ex Cod. Celsus. Krefsin, & vertet

Omnibus uiribus meis. Scherz.

AD CAP. XXV.

1) Verf. 9. & seq. reddo:

*Nunc uolo id agere,
 ut uelum demittam. Scherz.*2) Verf. 12. Cod. Celsus. ut & ipse Lambecius, ex
 quo hac deprobatit Celsus. Schilterus, habent
 ibid. Scherz.3) Verf. 15. Conf. supra Praefationem ad Linthertum
 mox post initium. Scherz.

4) Verf. 17. pro: Quem, pone: Quod. Scherz.

5) Verf.

* Thaz ih * giscribin unfer heil
 Evangeliono deil.
 Thaz ih es bigunni
 in unferagi zungi,
 Ih thuruh Got iz dati,
 so fo man mih bati,
 Ni moht ih thaz sirloungen
 n'ub ih thes scolci goumen,
 Thaz ih al dati
 thes karitas mih bati.
 Uuanta si ist in uuar min
 Druhtines drutin,
 Ist furista innan hufes
 fines thionostes.
 Thesselben thionistes giuualt
 thaz gengit thuruh ira hant.
 Nist es uuhit in thanke
 mit iru man iz ni uuirke.
 * Nu ist iz, so ih redinon,
 mit selben kristes segenon,
 Mit sinera giuuehti,
 braht anan enti.
 Giscriban so sie batun,
 thaz iro minna datun,
 Bruaderiscaf ouh diura,
 thaz sigen ih thir zi uuaru.
 Ih hiar nu iergon uuille
 Gotes thegana alle,
 Alle holdon sine
 ioh liabe friunta mine,
 Si fruma in thesen uuerkon,
 thaz sie es Gote thankon,
 Thaz sie thaz iruellen,
 Gotes gift * ist, zellen
 Sinera mahi
 allaz thaz gidrahti,
 Imo, so ih zellu,
 thiu selbun uuort ellu.
 Si thar thaz ni dohta,
 so mir giburren mohta,
 Zellet thio * gimeiti
 minera dumpheiti,
 Mines selbes ubili,
 thaz ih io uuard so frauili,
 Joh minera argi silu fram,
 thaz ih es gouma ni nam.
 Thaz ih in thesen ¹⁰ redinon
 " ni lugunth euangelion,
 Thaz ih mir liaz so ¹¹ unbiuah
 thio mines Druhtines buah.

* Thero-

Ibid

20. *Ut ego scripserim nostram salutem,
 Evangeliorum partes.*
*Ut ego id conarer
 in nostrate lingua,
 Equidem per Deum id feci,
 prout a me petitum,*
 25. *Nec poteram id denegare,
 quandoquidem id debebam observare,
 Ut omne id facerem,
 quod caritas a me peteret.*
*Namque illa est reuera (per fidem meam)
 Dei fidelis,*
 30. *Et principissa intra domum
 ejus Ministerii (cultus)
 illius Ministerii potestas
 illi tradit per illius manum.*
 35. *Nihil quicquam est ipsi gratum,
 cum ista nisi id operemur.*
*Sic est id quod recitari
 per Christi ipsius benedictionem,
 Per ejus potentiam
 ductum ad finem.*
 40. *Scriptum sicut petebat,
 quod eorum amor faciebat,
 Fraternalis etiam cara,
 hoc dico tibi in veritate.*
 45. *Ego hic iam rogare volo
 Dei servos omnes,
 Omnes fideles ejus,
 Et caros amicos meos,
 (Si) sit utilitas in his operibus,
 ut illi ob id Deo gratias agant,
 Quod hoc elegerint:*
 50. *Dei domum est, referre
 Ad ejus potentiam (facultatem)
 omnem hanc meditationem.*
 55. *Ad ipsum, quae ego recito
 illa ipsa verba omnia.*
*Sit hic quod non deceat,
 quod mihi conveniat,
 Referatis hac evitanda*
 60. *ad meam cupiditatem,
 (Ad) Meum ipsius malum,
 quod ego furram ita temerarius,
 Et (ad) meam culpam multo magis,
 quod ego ad hoc animum non adverterim,*
 65. *Quod in his sermonibus
 non perspexerim Evangelium,
 Quod mihi reliquerim ita incaute
 illam mei Domini libram.*

1) Vers. 19. Conf. I, 1, 235. & seq. ubi Noster dicit:

*Na wail ich scribas anser Heil
 Evangeliono deil. Scherz.*

6) Vers. eod. Cod. Casar. *thaz ih giscrib in*, quod
 reddo: *ut ego ipsi scribam.* Scherz.

7) Vers. 37. Clarius:

Sic est id, (opus hoc) de quo dixi. Scherz.

8) Vers. 71. Cod. Casar. pro: *ih habet iz.* Unde
 hic & antecedens versus ita sunt reddendi:

Ut hoc eligant i. e. agant

ut inter Dei dona referant. Scherz.

9) Vers. 39. *gimeiti est: vanitas;* & hic: *vanus labor,*
 inutilis labor. Scherz.

10) Vers. 69. Cod. Casar. habet: *redien.*

11) Vers. 66. Corrige textum ex Cod. Casareo, qui
 clare habet: *ni lagi in theuangelion*, quod reddo:
Non insperavi Evangelium.

12) Vers. 67. In Cod. Casar. est: *unbiuah.*

11) Theroſelbun miſſidaro
thig ih Druhtin thrato.
Ginada thina in uuara,
uues meg ih ſerſon mera,
Ther holdo thin ni mide
n'ub er iz thana ſinde,
Joh er iz thana ſerre,
thaz iz hiar ni merre,
Zithiu thaz guati ſine
thes thiũ baz hiar ſcine.
Joh man uuizi ſollon
in thiũ then guatan uuillon;
Uuant er thaz guata minnor,
ioh hiar iz liſt thuruh Got
Thaz arga hiar ouh midir,
ioh iz thana ſindit.
14) Noh thuruh eina lugina
ni ſiruuirſit al thia redina,
Noh thuruh ungiuara min
15) ni lazie thia ſuma ſin,
Suntar thaz giſcrib min
16) uuiridit bezira ſin,
Buazent ſino guati
thio mino miſſodati,
So eigan dati ſine
lon ſon 17) Druhtine.
Gelt ſiũ ſollon,
thuruh then guatan uuillon;
Uuant er thaz ubila firmeid,
ioh iz garo thana ſinde,
Thaz guata ſteit gihtaltan,
ioh-mag ſih baz giuualtan,
Sus bi theſa redina
io duent thie Gotes thegana.
Sie uuirkent thiz giuati
thuruh thio iro guati.
Sus duent thie 18) io alle
thes guaten uuillen folle,
Thieſelbun druta ſine
ioh liebe ſrjunta mine.
Iz uueiz ouh thaz thu irkenniſt,
ioh thir iz unſarholan iſt,
Uuio aſur io gilicho
19) duit ther min gilicho.
20) Then ruarit io thiũ ſinerza,
thaz duit imo ubil herza,
Er ſouuot zi themo guate
ſeragemo muate.

illa maleficium
70. *deprecor, Domine, valde.*
Gratia Tua reuera
quid poſſim optare potius?
Favorem tuum non voto
ſiquidem is illud abſcindit,
75. *Imo is illud eradicat,*
ut (malum) illud hic non creſcat.
Præterea ut bonitas (utilitas) ejus
eo melius hic ſplendeſcat.
Et cognoſcatur plene
80. *in hoc bonum velle;*
Siquidem is bonum amat,
Et hic id legit per Deum (ob amorem Dei)
Malum hic etiam vitat,
imo illud abſcindit,
85. *Neque per aliquam ſpeculationem (heterodoxiam)*
reſicit omnem hanc relationem,
Neque propter incuriam meam
fuit illam bonam (non) eſſe,
Sed ſcripturam meam
90. *exigit meliorem eſſe,*
Emendans ſua benevolentia
hec mea peccata,
Sic habent ſalutem ejus
mercedem à Domino.
95. *Retributionem multo plenam,*
per hanc bonam gratiam;
Namque is malum evitat,
imo id penitus abſcindit,
Bonum ſemper retinens,
100. *Et poteſt ſe melius gubernare.*
Sic hac ratione
faciunt Dei fideles:
Hi operantur id bene animati,
per hanc ipſorum bonitatem:
105. *Sic faciunt illi etiam omnes*
bonæ voluntatis pleni,
illi fideles ipſius,
Et cari amici mei.
Scio etiam quod tu cognoſcas,
110. *Et tibi id haud ignotum ſit,*
Quomodo vero Et (an) ſimiliter,
facit ille diſſimilis?
Hunc tangit certe dolor,
quod facit ipſi malum cor.
115. *Reſpicit ad bonam*
doloroſa mente.

Iz

Tangit

12) Verſ. 69. & ſeqq. 3. ita exponit:

Ob illud crimen
precor Domine cuncte
Gratiam tuam reuera;
quid poſſim petere amplius? Scherz.

14) Verſ. 81. Vero: *Nec propter meum errorem, ſeu*
ſiſum, Gloſſ. Ker. Lakas, falſum, Lake, falſos,
*Scherz.*17) Verſ. 83. redde: *Non negligit utilitatem ejus.* Scherz.16) Verſ. 90. *auarit lucidem eſt ac dignatur, hono-*
rat ſc. iudicio ſuo. Gloſſ. Rhab. Nauri: venera-
*tur, auarit vel eret. In Hymno Ambroſiano ꝑ. 1.*eſt: *cokientib erda uairda, omnis terra vene-*
ratur. Scherz.17) Verſ. 94. Cod. Cæſar. habet: *Truhtine.*18) Verſ. 105. io, *ceu ſapius monui, reddendum eſt*
per: ſemper. Scherz.19) Verſ. 112. redde: *Facit ille, qui mihi ſimilis eſt i. e.*
qui tam molis eſt, ac ego ſum, der meins gleichen
iſt, hodie dicimus. Scherz.

20) Verſ. 113. & ſeq. ſic expriſſo:

Hanc tangit ſemper dolor ſc. ex inuidia
hoc facit ipſi malum cor. i. e. hoc venit
ex malitia cordis. Scherz.

Iz ruarit sino brusti
 far zi thera fristi,
 11 Mit mihilon ruon,
 so er iz biginnit scouon.
 Er bieget z'emo guate,
 ist ubilo imo in muate,
 12 Uuolt er far then uuillon
 gerno iz firdilon,
 N'ist imo thar ouh follon
 thuruh then argan uuillon,
 Suntar er thaz grubilo,
 finchit er thar ubilo.
 Joh uulit fulichero igilich
 theiz allaz si so samalih.
 Biginnent fram thaz 13 rechen
 thaz sie thaz guata theken,
 Luagent io zemo argen
 thaz sie genaz bergen.
 Thaz siez io binclen
 mit argemo uuillen.
 14 Iz sprichit ouh giuaro
 Hieronimus ther maro
 15 Giuuager uuortes fines,
 thesleben alten nides.
 16 Er quit sin fumiliche,
 thoh in thaz uwerk liche,
 17 Sie thoh bi thie meina,
 thes argen nemen gouma,
 18 Thaz sie thaz io spurilon
 uuoio sie in abuh redinon,
 Joh sie thes io faren
 uuoioz hincorort gikeren.
 19 Nu sie thaz ni mident,
 so hohan gomom rinent,
 Sie ouh thaz ni elent
 then Gotes drut so steltest.
 Uuaz duit thanne iro frauili
 theru minera nidiri
 Jo iro uuillo ubiler,
 Got biskirme mih er.
 Sus sint thiu thing ellu,
 so ih thir hiar nu zellu.
 Sus missemo muate
 sint ubile ioh guate.
 Thie einun uuollent in uuar
 thaz guata ofonon far.
 Thie andere mit ilon
 iz uuollent far firdilon.

*Tangit ejus pectus
 valde hocce tempore,
 Cum magna lamentatione
 cum incipit scriuari.
 120. (Si) inclinatus (respicit forte) ad bonum,
 est (tamen) malum ipsi in animo:
 Vellet statim eo momento
 labenter id extirpare,
 125. Nihil est ipsi hinc etiam perfectum
 propter malam voluntatem.
 Quo magis id investigat (penetrat)
 (eo magis) inveniet ibi malum.
 130. Atque vult illorum quilibet,
 ut omne sit similiter.
 Aggrediuntur porro hoc movere (intendere)
 ut bonum tegant.
 Respiciunt & ad malum,
 ut illud (bonum) abscondant,
 135. Ut id supprimant
 mala voluntate.
 Meminit quoque sane
 Hieronymus ille celebris
 Interpretis verbi sui (divini)
 140. ipsius veteris invide (odii)
 At: sunt quidam,
 et si illi opus (bonum) placet,
 Tamen propter multitudinem (peccantium)
 ad malum attendunt animum,
 145. Ut hoc meditentur,
 quomodo in perniciem (proprium) laborent,
 Et hoc intendant,
 quomodo retrorsum vertantur,
 150. Cum (igitur) isti hoc non evitent,
 tam altis epulis non parcant,
 Neque etiam cessant,
 Dei fidelem tam culpant.
 Quid faciet tandem istorum malitia
 mee humilitati,
 155. Et istorum voluntas mala?
 Deus defendat me prius.
 Ita sunt haeres omnes,
 sicut tibi hic nunc dixi.
 Adeo diverse mentis
 160. sunt mali atque boni.
 Uni volent reversa
 bonum aperte fave:
 Alteri cum festinatione
 id volent perfundere.*

Thie

Boni

21) Verf. 119. redde: cum magno lassu seu animi agri- tudine. Scherz.

22) Verf. 123. Clarus:

*Licet vellet max eo tempore
 labenter id extirpare,
 Nihil tamen ipsi licet perficere
 propter malam voluntatem.* Scherz.

23) Verf. 132. Cum rechen idem sit ac: dicere, exposere, non ideo hunc verbum ita reddideris:

Sufficere hoc late divulgare. Scherz.

24) Verf. 137. redde:

Dicit quoque reversa. Scherz.

25) Verf. 139. expono:

Mentionem facit verbis suis. Scherz.

OTFRID. PARS. I.

26) Verf. 143. redde:

*Illi tamen propter malitiam.
 De formula: si thie meina vid. supra II, 6, 32.
 Scherz.*

27) Verf. 145. & 3. seqq. mallem ita redditor:

*Ut hoc semper investigent, inveniant
 qua ratione peccat in perniciem (finistre)
 loqui, sc. de scriptis aliorum,
 Et semper eo procedant
 ut id retrorsum vertant*

i. e. laborem aliorum contemnant. Scherz.

28) Verf. 149. redde: Ut tam excessivi homines tangant sc. coelura sua. Supra I, 3, 9. habuimus: gemono hominum. Germani virum denotare notissimum est. Scherz.

Ccc 2

29) Verf.

- Thie guate es far biginnent,
 ioh iz fram bringent,
 Joh sint fro thrato
 rehtero dato ;
 Thie andere alle silu frua
 " fero grunzent tharzua,
 10 Sero duit in thiū frist
 the'iz bihekkitaz n'ist.
 Nu bifilu ih mih hiar
 then beziron allen in uuar,
 Allen Gotes theganon,
 mit selben kristes seganon,
 Thaz thieselban sinahi min
 in gihugti muazin iro sin,
 Mit uuorton mih ginuagen,
 zi Druhtine gifuagen.
 Jo far in themo friste
 zi uualtantermo kriste
 Zi uualtanteru henti
 ana theheinig enti.
 " Themo si guallich
 ubar allaz sinaz richi,
 Ubar allo uuorolti
 si diuri sin " fo uuonanti,
 In erdu ioh in himile
 in abgrunte ouh hiar nidere, , 190.
 Mit engilon ioh mannon
 in euuinenigen sangon.
 Ther mih hiar so gidrolla
 thero arabero irlosta,
 Thaz ez min githahta
 zi stade mih bibrahta.
 Thoh ih thar zua hugge
 thoh scouuon " si zirugge.
 Bin mir mententi
 in stade stantenti
 Si guallich thera entli
 thiū mir thes io gionsti.
 Lob ouh thera ginuelti,
 ana theheinig enti,
 In erdu ioh in himile
 in abgrunte ouh hiar nidere.
 Mit engilon ioh mannon
 in euuinenigen sangon. Amen.
165. *Boni id statim aggrediuntur,
 atque idem promouent (in eod. progrediuntur)
 Et sunt Leti valde
 de rectis factis.
 Alteri omnes multum cito
 dolorem deplorant preteritaz
 170. Dolorem efficit eis tempus,
 quo absconditam nil est.
 Nunc commendando me hic
 melioribus omnibus reuera,
 175. Omnibus Dei seruis,
 cum ipsius Christi benedictionibus,
 Ut hec uoluntas mea
 In memoria possit ipsorum esse,
 Verbis me sufficientibus
 ad Dominum accommodare (Dominus concil-
 iare)*
185. *Enimvero in hoc tempore
 ad imperantem Christum,
 Ad imperatrices manus
 absque ullo fine.
 195. Haec sit Majestas
 super omne suum regnum,
 Super omnem mundum,
 sit gloria ejus permanens,
 In terra & in celo
 in abyssis etiam hic inferius,
 Cum angelis & hominibus
 in eternis cantibus.
 Qui me jam ita fideliter
 hoc labore absolvit,
 195. Ut mea meditationes
 ad latus me appulerint.
 Etsi ego adhuc cogito,
 tamen respiciunt ille retrosum.
 200. Sum mihi gaudens
 in litore flans.
 Sit honor Gratiae
 quae mihi id largita.
 Lau etiam potentiae,
 sine ullo fine,
 205. In terra & in celo
 in abyssis & hic inferius.
 Cum angelis & hominibus
 in eternis cantibus. Amen.*

OTFRI-

29) Verf. 170. Cum fere idem etiam sit ac: *valde, fahr*, vid. I, 22, 12. & *grunzen* sit *grunzen*, hunc versum sic expono: *Valde grunzant ad illud i. e. contradicunt, repugnant ei rei. Scherz.*

30) Verf. 171. & seq. clarius forte sic exprimitur.

*Dolorem facit (id) eo tempore,
 quod ipsam (sc. bonum) obitum (op-
 pressum) non sit. Scherz.*

31) Verf. 185. nullam reddidit formula ordinariā:
Haec sit gloria. Scherz.

32) Verf. 188. *io uuonanti* exprime: *semper permanens*; Scherz.

33) Verf. 191. Codex Casar. habet: *si ti rugge. Mens* hujus & precedentis versus videtur esse; Quamvis nondum a meditationibus, quales habui habemus, liber sum, tamen id gaudeo, quod hanc tanquam in lucem productas, a targo respicere liceat. Scherz.

OTFRIDUS

WIZANBURGENSIS MONACHUS

HARTMUATE ET WERINBERTO SANCTI GALLI MONASTERII MONACHIS.

Oba ih thero buacho guati
hiar iauuht misfikerti,
Gikrumpi thero redino

1. Voces ad Deum.

thero quit ther Evangeli **O.**

Thuruh kristes kruzi
* bimide ih hiar thaz uuizi,

Thuruh fina giburt

es ist mir, Druhtin, thasie thurf **T.**

Firdilo hiar thio dati,
ioh Druhtin mih gileiti,

Thaz ih ni mangolo thes drof

in himilriches * fritho **F.**

Rihti pedi mine * thar sine
thie druta thine,

Joh minaz muat gifreui mir **15.**

in euuon, Druhtin, mit thi **R.**

In Himilriches sconi

dua mir thaz gizarni

* Jo mih io thara uuifi,

thoh ih es uuirdig nis **I. 20.**

Druhtin dua'z thuruh thih

* firdanan uuizi ih filu mih,

Thin gebot ih ofto meid,

bithiu thulta ih thrato manag lei **D.**

Vuiz ih thaz giuuiiso

25.

thiaz ih thes uuirthig uuas ouh so,

Thiu

Si ego Bibliorum bonitatem
hic forte depravavi,

Detorſi ſenſum

quem docit Evangelium;

5. Per Chriſti crucem

hanc hic poenam,

Per illius nativitatem,

eſt mihi, Domine, ejus opus.

Dele hic facinora,

10. Et Domine, me ducas,

Nec curam ejus ideo

in celeſti aſyle.

Dirige pedes meos (eo) ubi ſunt

fideles tui;

15. Et meam mentem exillara mihi

in ævum, Domine, tecum.

In regni colorum pulchritudine

ſac mihi hanc gratiam,

Et me eo duc,

ut eo dignus ſuar.

Domine ſac hoc propter Te,

perditum ſcio ego multum me.

Tua præcepta ego ſepe transgreſſus,

ideo paſſior nimis multum moleſtia.

25. Scio hoc certo

quod illud promerui ita,

Opera

1) Verſ. 6. *bimide*, non idem eſt ac: *Laam*, ſed reſtius redditur: *Laite*: ut mens ſit, quod, quævis ob negligentem Evangelii translationem poſſat influere increatur, impenem ſe tamen manſurum ſperet ob Chriſti mortem & nativitatem. Scherz.

2) Verſ. 12. de v. *Frühſes* vid. ſupra Notam ad III, 15, 12. Scherz.

3) Verſ. 19. Voces: *thar ſine*, hic amputandæ; & verſus ſequentiſimo initio jungendæ ſunt, hunc in modum: *thar ſin thie druta thone*; ceu patet ex Cod. Caſar. Scherz.

4) Verſ. 19. Cod. Caſar. *ioh mih id thara uuif*, quod reddo: *Et me ſemper eo duc*.

5) Verſ. 22. *firdanan*, reſtius explicari per: *reum*, peccatorem. vid. Notam ad I, 2, 34. Scherz.

Ccc 3

6) Verſ.

Thiu uwerk firdilo minu, ginada Druhtin thin	V.	<i>Opera delectat mea, Gratia, Domine, tua.</i>
S _{ar} io nu ⁶ ginuaro thaz ih thir thiono zioro,	30.	<i>Sane nunc confirma ut tibi servium decenter.</i>
Ellu iar innan thes, ioh daga mines libe	S.	<i>Omnibus annis interea Et diebus mea vite.</i>
V _{uanta} unfer h̄b scal uuefan thaz, uuir thionost duen 7 io thinaz.	35.	<i>Quandoquidem nostra vita debet esse, ut nos servitium faciamus tua,</i>
Thaz huggen thera uuunnu mit krites selbes minn	V.	<i>Ut cogitemus gaudia cum Christi ipsius amore.</i>
V _{uola} si es io ginuazzun, thie uuillen fines 8 flizun	^{11.} Perfectionem exempli.	<i>Bene hi tibi fruantur, qui voluntati ejus student,</i>
Joh sint sie nu mit redinu in himilriches freuuid	V. 40.	<i>Et sunt ii nunc rationabiliter in celestis regni gaudis.</i>
I _n himiles gikamare mit mihilemo gamane		<i>In celi cameris cum summa letitia,</i>
Mit mihileru liubi thes uuortes mir giloub	L.	<i>Cum maxima charitate, hoc verbum mihi crede.</i>
Z _i hellu sint 9 gifiarat ioh thie andere gikerit	45.	<i>Ad infernum sunt destinati porro ceteri (eo) vers,</i>
Thar thultent beh filu heiz 10 so ih is alles uuio ni uuei	Z.	<i>Ibi patienter pacem multum calidam, prout id omne certo scio.</i>
A _{lla} uuorolt zeli 11 dual so man in buachon scal.	50.	<i>Omne seculum refert tormenta, sicut in Bibliis debet (fieri)</i>
Thiz findistu ana duala. thaz fagen ih thir in uuar	A.	<i>Hoc iuuenis sine mora, id dico tibi reuera.</i>
N _{im} gouma in alathrati uuio Abel dati		<i>Animaduverte omnimodo ut Abel exiit,</i>
Uuioir hugu 12 rihta finan in selb Druhtina	N. 55.	<i>Quomodo is animum direxit suum, in ipsam Dominam.</i>
B _{igonda} er Gote thankon mit fines selbes uuerkon,		<i>Cum Deo gratius agere suis operibus.</i>
	Sinen	Suis

6) Vers. 29. ginuaro verte: reuera. Scherz.

7) Vers. 34. io thinaz, redde: semper tua. Scherz.

8) Vers. 38. Cod. Cæsar. flizun.

9) Vers. 45. Cod. Cæsar. gifiarit. Hunc & seq. ver-
sum sic interpretor:*Ad infernum sunt translati
ceteri (impii) quosque (eo) vers.*
Scherz.10) Vers. 48. redde: Prout aliter non scio. conf. IV,
6, 84. Scherz.11) Vers. 49. legei qual, Schilter. In MSS. est: de
al, verte itaque:*Omnia secula confidera omnia. Scherz.*

12) Vers. 55. Cod. Cæsar. ribet.

<p>Sinen uuerkon er io kleib uuiht ungidanes ni bilei</p>	<p><i>Suis operibus is inebat,</i> <i>quicquam infectum non mansit.</i></p>
<p>Vuo ther ander missigiang, ioh harto hintorort gifang,</p>	<p><i>Quomodo alter (frater Cain) fecerit,</i> <i>Es valde retrosum egit,</i></p>
<p>Thaz liffst thu ouh zi uuaru, ioh fon therusclibun far</p>	<p><i>Id legis etiam sine</i> <i>Es de ista occasione (facinore, ausu, contin-</i> <i>gentia)</i></p>
<p>Riat er thes ginuagi uuo er Abelan sluagi,</p>	<p><i>Deliberavit abunde</i> <i>quomodo Abelem occideret.</i></p>
<p>Uuo er gidati filu ser themo einegen ¹³ bruathe</p>	<p><i>Quomodo faceret multum egre</i> <i>unico fratri.</i></p>
<p>Gifreuwit ist ther guato nu in himilriche thrato,</p>	<p><i>Letificatus est ille bonus</i> <i>nunc in caelorum regno nimis.</i></p>
<p>Thaz deta thero uuerko githig, ¹⁴ ther ander n'istes uuirthi</p>	<p><i>Hoc fecit illorum operum bonitas,</i> <i>alter mollius dignus est.</i></p>
<p>Er ist gilobot harto selben krifles uuorto,</p>	<p><i>Hic est laudatus vehementer</i> <i>ipsum Christi verbis,</i></p>
<p>In buachon zi uuare mahe selbo iz lesan thar</p>	<p><i>In Bibliis certe</i> <i>poteris ipse id legere ibi.</i></p>
<p>Ni briffst ni thu hortist uuo ¹⁵ leid ther anderer ist.</p>	<p><i>Nec deest, quin audieris</i> <i>quam alter anxius sit.</i></p>
<p>Nist ther sin habe ruachon, ^{Gen. 4, 14} thaz liffstu ouh in buacho</p>	<p><i>Nec est qui ejus curam haberet,</i> <i>hoc legis etiam in Bibliis.</i></p>
<p>Sih Lamech ouh firlos ioh zuq quenun erist kos,</p>	<p><i>Se Lamech quoque perdidit,</i> <i>Es datus uxores primum elegit,</i></p>
<p>Deta ander ubil ubar thaz, uuant er guacer ni uua</p>	<p><i>Fecit (Es) aliud malum praeterea</i> <i>nunc is bonus non erat.</i></p>
<p>In imo ist uns thiu forahtha, thia uns Cain ouh uuorahta</p>	<p><i>In hoc est nobis ille metus,</i> <i>quem nobis Cain quoque operatus.</i></p>
<p>Lis uuo er then quenon zeinti ^{Gen. 4, 32} Joh selberno imo irdeilt</p>	<p><i>Lege quomodo uxoribus illis exposuit,</i> <i>Es ipse sibi sententiam dixerit.</i></p>
<p>Suntar uuar Enoh in uuar Druhtines drut far,</p>	<p><i>At erat Enoch certe</i> <i>Domini fidelis valde,</i></p>
<p>¹⁶ Uuanta er uiual muates fines nu niuzit paradise</p>	<p><i>Namque hic obseruauit voluntatem ejus,</i> <i>nunc fratur paradiso.</i></p>

Manag-

Multi-

13) Verf. 69. *tunc, postea plures fratres nati.* Schilter.14) Verf. 72. *clarior reddo: Alter (Cainus) non est dignus*
eo, nempe regno caelorum. Scherz.15) Verf. 78. *leid malum reddere per: abominabile,*
*Gl. Bozh. leidliß, execrabilis, leidlißen, atabon,**auersor, abominor.* Gl. Keranis: *Leidßone*, ab-
ominabiles. Scherz.16) Verf. 91. *verto: Namque it imperauit animo suo*
i. e. juxta voluntatem Dei animum direxit
Scherz.

17) Verf.

Managfalt lera

duat Druhtin uns in uuara

In thesa uuifun ¹⁷ untar im 9f.

the'ih hiar thir zelle thaz firni **M.**

Oba thu es uuola drahtos,

in muate thir iz ahtos,

Maht thanne thu giuuaro

ginixan beder

Ni laz thir in muat thin

thio dat thio guoto ni sin.

Joh laz thir zi bilidin

thic auur bezirun si

¹⁸ **A**llo ziti thanne

so niuziſthu uabiz untar manne,

The'ih zalta

thia fruma managfalt

Cheri ouh thir in thrat,

in muat thio uuoladati, 110.

Uuo Noe bigunt githic

uuard Druhtine uuirthi **C.**

Hina uuard thiu uuorolt furs,

the'ist alleo kund hiar untar uns ;

In funton uuard ſiu miſſilih 11f.

giuuiffo thaz ni hiluh thi **H.**

Vuas er cino ſcono

in liutio unhono

Deta cino er tho zi uuara,

uuerk ala uuar **V.** 120.

Sih kerta er zi Gote ana uuank

tho ellu uuorolt thar irdrank,

Er cino ther intſloh thaz,

thiu uuorolt ¹⁹ uuirdig es ni uua **S.**

Hoher

Multiplicem doctrinam

facit Dominus nobis reuera

Hac ratione ſub ipſo

quam ego hic tibi refero, hoc cape.

Si tu id bene obſeruas,

in animo tibi id reputas:

Eſſicit (ex) inde tu proſeſſo

fructus utroque.

Ne mittas tibi in animum tuum]

ſcila que bona non ſunt.

Imo mitte tibi pro exemplis

que contra meliora ſunt.

Omni tempore deinceps

frueris dum vivis inter homines,

Que ego narraui

bona multiplicia.

Verte etiam tibi ſtudio (accurate)

in animum bene ſcila,

Ut Noë aggreſſus bonitatem,

ſcitus Domino dignus.

Periit mundus

quod eſt omnibus notum hic inter nos.

In peccatis erat variis,

certain hoc: non celo te.

Erat hic ſolus pulcher,

inter homines eſtimatus.

Faciebat ſolus tunc certe

opera veritatis.

Se vertebat ad Deum abſque vacillatione.

cum omnis mundus poſt ſuffocatus,

Et ſolus qui effugit hoc,

mundus dignus eo non erat.

Alus

¹⁷) Verſ. 9f. Cod. Cæſar. habet: untar in, inter illos
i. e. per piorum & impiorum exemple. Scherz.

¹⁸) Verſ. 10f. cum ſeqq. Lambecium errantem ſecutus
Schilterus non recte exhibet; ita enim leguntur
in Cod. Cæſareo,

*Allo ziti theanne
uab iz untar manne.*

*So niuziſthu theih zalta
thia fruma manigfalt.
quod reddo:*

Omni tempore deinceps

exerce id inter homines

*(&) tunc frueris, qua dixi
bona multiplicia. Scherz.*

¹⁹) Verſ. 11f. Cod. Cæſar. uuirdig thei ni uua.

²⁰) Verſ.

H^oher oba mannon
 20 fucheta in then undon,
 Uuant er uuas 21 Gotes sumirib
 drut, thaz ni hiluh thi

H.

A^llaz man kunni
 thulta thar tho grunni.

130.

Uuas uuirdig er in uuara
 zi bimidanne thia zal

A.

R^ehtor er iz anafiang,
 tho iz zinoti gigiang,
 Thanne thie 22 mezon in uuar

Gen. 11. 135.

T^ho sic thes bigunnun
 zi himile gifannun.

R.

Uuanta iz uuas unredihast
 bithiu zigiang in thiu kraf

T. 140.

M^uatun sic sih thrato
 thero irofelbun dato
 Giuuiffo fagen ih thir ein
 sic quamun filu fiant hei

M.

V^uanta iz zithiu io irgengit,
 ther uuidar Gote ringit,
 Ift er io in uuaru
 in honlicheru zal

145.

V.

A^braham ther maro
 uuas Gotes drut giuuzaro

150.

Thoh 23 thultur ofto in uuara
 managfalta zal

A.

24 T^hoh rist imo io Druhtin
 mit fines selbes mahtin
 Sos, er 25 io themo duat,
 ther thionoft finaz uuola dua

155.

T.

*Altus supra homines
 uetras in uetris,
 Namque fuit Dei constanter
 fidelis, hoc non celo te.
 Omne hominum genus
 passum tunc interitum:
 Fuit dignus is profecto
 ad evitandum hoc periculum.
 Rectius is hoc aggressus,
 quam res ad angustiam redacta,
 Quam edificatores certe
 ipsi legimus id ibidem.
 Cum isti hoc aggressi,
 ad certum contenderent.
 Namque id erat irrationabile,
 propterea diffuxit eis hac via.
 Exigebat se vehementer
 ipse suis factis,
 Certe dico hoc tibi solum,
 veniebant valde periculi domum.
 Namque id adeo contingit (ei)
 qui aduersus Deum pugnat.
 Est is profecto
 in confusorum numero.
 Abraham ille inclutus
 erat Dei fidelis profecto
 Tamen passus sepe reuera
 multiplex periculum.
 Tamen consuluit ipsi Dominus
 per summam potentiam,
 Sicuti & illi facit
 qui seruitium ejus bene exercet.*

Erata

Hano.

20) Vers. 126. lege: fucheta. Schilter. Resto omnino
 & Codici Caesareo conuenienter. Scherz.

21) Vers. 127. Gote, Cod. Caesar.

22) Vers. 128. Mezon, met, mensura. Mezon, men-
 suratores, edificatores, turris scilicet Babylonice.
 Schilter. Verius uultu uidetur Ategon idem esse
 ac: Steinmetzen, lapidum. Scherz.

23) Vers. 151. Cod. Caesar. italt er.

24) Vers. 152. redde:

Attamen iuuit ipsam sepe Dominus. Scherz.

25) Vers. 155. io iterum redde per: semper.
 Scherz.

Erata c'nan filu fram,
tho er z'en alten dagon quam,

Sar bi themo finde
zi ¹⁶ diunemo kind

Er ouh Jacobe ni fuch,
tho er themo bruder ¹⁷ insleih
uwas io mit imo thanne

in themo siabann

Thaz Josepe ouh giburita,
tho er thie drouma fageta,
Therfelbo nid inan firuuant
rumo in anderaz lan

Vuarun thar in lante
thie liuti suintante,

In folgetun sic in uuaru
mit mihileru pin

Vuio sic aaur Got thar drosta,
ioh Moyfes irlosta,

Thaz fagent buah zi uuaru
in fines selbes ler

Eigun ouh thio buah thaz
then iro mihilan haz,

Then druagun sic io in uware
unz themo fiazegusten iar

Riarun io ubar thaz
in thaz feralh sinaz,

Ther in drost uwas ¹⁸ io far,
then uoltun se ofto irslahan tha

In Davides dati

nim bilidi zinoti

Uuio er thuruh sino guati
firdruag thaz herot

Ni mag ih thoh ih uolle
thieselbun liuoli alle,

E. 160.

E.

165.

T.

170.

V.

V.

E. 180.

R.

185.

I.

190.

¹⁹ Thoh

Honoravit ipsam valde

cum ad senectutem pervenisset,

Statim in illo itinere (ad Sodomam)

avissimo infante.

Idem & Jacobem non destruit,

cum fratri praeveniret.

Erat cum ipso deinde

in fuga.

Quod & Josepbo contigit,

cum somnium narraret:

Illa invidia ipsam averruncavit

procul in aliam regionem.

Erat tunc in (illa) regione

homines (Hebraei) tabescentes (fame)

Ipsam sequuti profecto

cum maximo peris.

Quomodo vero Deus tum eos consolatus,

& Moses liberavit,

175. Hoc dicunt Biblia profecto

in ipsiusmet (Mosis) doctrina. (libris)

Habent etiam Biblia hoc,

(nempe) istud magnum odium,

Quod portarunt revera

usque in quadragesimum annum.

Conspirarunt praeterea

in vitam illius,

Qui istis solatio erat utique,

hunc volebant saepe occidere tunc.

In Davidis factis

sane exemplum studiose,

Quomodo per suam bonitatem

toleravit Principem.

Nos possum, etsi velim

illa exempla omnia, (enarrare)

Tamen

26) Verf. 160. lege: *diunemo*, Schilter. Consensit
Cod. Celsi.

27) Verf. 160. *irslah* redde: *ausfugeret*. Scherz.

(Schilter habet *insleib*, non *irslah*.)

28) Verf. 185. *io* redde per: *semper*. Scherz.

29) Verf.

10 Thoh uuir thaz iruuelen,
 so mammonto gizelle N.
 Bithiu ist nu baz zi uuaro,
 thaz uuir gigræzen 10 hiare.
 Thaz ouh thaz ni bileib
 thaz Johane ouh hiar leid klei B.
 195. Erist ahtun sic sin
 thaz fagen ih thir in uuar min,
 11 Fiangun tho mit nide
 zi felb Druhtin E. 200.
 Riatun tho ginuagi,
 uuo man'nan irsluagi,
 Giuuiffo fagen ih thir uuar,
 thaz irfultun se fa R.
 Tho se thaz gifrunitun,
 thic iungoron firiagoton 205.
 so uuar sunna lioht leitit,
 so uuurtun sic zifpreiti T.
 Oba thu es biginnis,
 11 in buachon thu iz findis, 210.
 Thaz uuir nu niazen thrato,
 thero Druhtines drut O.
 Sus in thesa uuisun
 14 so sleifsthu uuorolt herafun,
 17 Jo ahta, uuzist thu thaz 215.
 ches guaten, ther thar ubil uua S.
 Aller liut ginoto
 14 ahta tho thero druto ;

Tamen hoc eligamus,
 quod officit, referamus.
 Propterea est nunc melius profectio,
 ut predicemus Salvatorem.
 (Ut tamen) nec omittatur
 quod Johanni quoque calamitas adhaesit.
 Antea persecuti ipsam,
 hoc dico tibi per fidem meam,
 Captiua erant ex invidia
 adversus ipsam Dominum.
 Consultabant abunde
 ut interficeretur,
 Certe dico tibi vere,
 id implerunt isti statim.
 Cum hoc perfecissent,
 discipulos expulerunt,
 Quousque solis lumen dedit,
 eo fuerunt dissipati.
 Si id intendis,
 in libris id invenis,
 Quod nos jam fruimur valde
 Domini fidelibus.
 Ita hac ratione
 procedit mundus hac usque,
 Et persequitur, scias hoc,
 bonum, qui malus est.
 Omnis populus certe
 persequitur fideles;

Noh

Ailbuc

29) Verf. 191. & seq. reddite:

*Licet hoc volumus sc. facere
 tam pulcre narrare.* Scherz.

30) Verf. 194. lege: *hilarare*. Schilter. Non opus est
 correctione; nam si bellionem Flacii & Codicis
 Caesar. retineamus. Verf. hunc cum preced. 2.
 seqq. ita reddere possumus:

*Ideo nunc melius est certe
 ut dicamus hic,
 Quod hoc non cessaverit
 quin Johanni etiam calamitas inhaeserit,
 obtigerit.* Scherz.

31) Verf. 197. hunc ita reddo:

*Primo ipsam (Johannem) fuit persecuti,
 Scherz.*

32) Verf. 199. & sq. sic verte:

*Tetendunt inde ex edio
 contra ipsam Dominum (Christum)
 conf. 1, 23, 16, & 21. 21 pro: contra quoque usur-*
patur supra 11, 18, 30. Scherz.

33) Verf. 210. in *buachon* reddite: in *Biblu*. Scherz.34) Verf. 214. Cod. Caesar. So sleifsthu *uuaralt*.

35) Verf. 215. reddite:

Semper persequatur est, scias hoc. Scherz.
 36) Verf. 218. ahta, reddite iterum: *persecutus est.*
 Scherz.

Noh dages hiuru in uuara		<i>Adhuc hodie revera</i>
16 * So uuonet io thiur far	A. 220.	<i>manet hic processus.</i>
Nim goumo nu gimuato		<i>Animadvertite jam benigne</i>
therofelbun Gotes druto		<i>ipsius Dei fideles,</i>
17 Draht es nu mit uuillen,	N.	<i>Confidera nunc studiose</i>
in selben sancti 18 Galle		<i>Ipsam Sanctam Gallam.</i>
19 Chorota er ofto thrato	225.	<i>Tentatus saepe valde</i>
therofelbun arabeito,		<i>illis laboribus,</i>
Thes er nu ana uuanc	C.	<i>De quo nunc sine dubio</i>
habet fora Gote than		<i>habet coram Deo premium (laudem).</i>
Thenkemes in muate		<i>Perpendamus in animo</i>
uns allen nu zi guate	230.	<i>nobis omnibus nunc in bonum.</i>
Joh uns harto queme in muat	T.	<i>Et nobis valde veniant in mentem</i>
40 thieselba Druhtines gua		<i>illa Domini bona.</i>
41 Ist uns hiar gizeinot		<i>Est nobis hic ostensa</i>
in bethen io thuruh not		<i>in orando cum sollicitudine.</i>
In ubili inti in guati	235.	<i>In malis & in bonis</i>
unsercro zuhto dat	I.	<i>nostrae discipline ratio.</i>
42 Giuaru thu uuis io thrato		<i>Revera tu (hic) cognoscat valde,</i>
thero bezirun dato.		<i>meliorum facta (opera)</i>
43 Bifeouuo thir io umbiring	G. 240.	<i>Conspicias tibi circumcirca</i>
ellu thisu uuorok thin		<i>omnes huius mundi res,</i>
Alle thic 44 firdanun		<i>Omnes perditos,</i>
the unsieg uuurun		<i>qui male morati fuerunt,</i>
Thic mid thu io 47 in uuara	A.	<i>Hos evita revera</i>
46 io allero iro far		<i>& omnem ipsorum conversationem.</i>
Laz thir in muat thin	245.	<i>Mitte tibi in mentem tuam</i>
thic thar bezirun fin,	So	<i>quod meliores sunt:</i>

Sic

36) * Verf. 220. redde: manent semper ha infusa. Scherz.

37) Verf. 223. & sq. Exprime: *Observa id labens in ipso S. Galli. Scherz.*

38) Verf. 224. Vita S. Galli. Schilder.

39) Verf. 225. Clarior: *Gustavit ille saepe admodum illas afflictiōnes. Scherz.*

40) Verf. 232. reddidistem: illo (saepe laudata) Dei bonitas. Scherz.

41) Verf. 233. & 3. seqq. transfer: *Sunt nobis hic representata in utroque certe accurate,*

In bonis & in malis nostri generis facta. Scherz.

42) Verf. 237. & seq. redde: *Observa semper admodum Probiorum facta. Scherz.*

43) Verf. 239. Mallem reddere: *Confidera tibi (ad usum tuum) circumcirca. Scherz.*

44) Verf. 241. firdanun idem esse ac: *Res criminum, nocentes, praves, jam aliquoties monui. vid. supra Notam ad I, 2, 23. Scherz.*

45) Verf. 243. id redde per: *semper.*

46) Verf. 244. pro in Cod. Caesar. habet: *ioh, redde autem illud; Et omnes liberam delat. Scherz.*

So bistu, so ih thir fagen skal,

Gotes drut ubara **L.**

Lis thir in then liuolon, III. Commendatio carit. in i. c. m. m. a. 250.

thaz selba the ih thir redinon

Fon alten zicin hina forn, **L.**

In in uuir lefen thare,
thaz uuizun uuir zi uuare,

Thera minna gimuati **I.** 255.

ioh managfalto guar

Minna thi u diura

the ist karitas in uuara,

Bruaderfcaf ih fagen thir ein, **M.** 260.

thi gileicit unsih hei

Obo uuir unsih minnon

47 si birun uuir uuerd mannon,

Joh minnot unsih thrato

selb Druhtin unfer guar **O.**

Ni duen uuir so ih fagen thir ein 265.

fero quimit unsih heim,

Serag uuir es uuerthen, **N.**

in thi uuir iz ni uuelle

Alcan nid the ih redota,

then Cain 48 io habeta, 270.

Ther si uns 49 leid in uuara

er ist uns mihl zal **A.**

Simes io mit guate

zifamane gifuagte,

Joh folgemes thes uuares, 275.

uuir kind fin Abraham **S.**

Thia milti thia David druag, 1. Joh. 5. 4. 1. h. 2. Joh. 17. 12. c. 2. 2. 2. 2.

duemes harto uns in thaz muat

Thia

Sic es tu, prout tibi dicere debeo,

Dei fidelis per omnia.

Lege tibi in libro

illud quod ego tibi retuli.

Ab antiquis temporibus inde usque

sunt biblia omnis hominis plena.

In iis legimus ibi,

hoc scimus pro certo,

Amoris gratiam

et multiplex bonam.

Amor ille pretiosus

qui est karitas reuera,

Confraternitas dico tibi semel,

deducit nos domum.

Si nos invicem diligimus,

sumus cari homines,

Et diligit nos valde

Ipse Dominus noster bonus.

(Si) non facimus sic, dico tibi semel

dolor venit nobis domum,

Tristitia scimus,

dum illud non volumus.

Vetus odium, quod dixi,

quod Cain habuit,

Sit nobis dolori reuera

est nobis magnus noxa.

Sinus in bonitate

semel conjuncti,

Et sequamur verum,

ut liberi simus Abraham.

Manifestationem quam David gessit,

faciamus fructus nobis in mentem,

Quam

47) Verf. 265. pro: f, lege: fo. Schilt. ita etiam legit Cod. Casertus. Scherz.

48) Verf. 270. io redde: semper.

49) 271. cum leid execrationem, abominationem quo-

que significat, ceu supra monui, verto:

illud nobis sit abominationi reuera. Scherz.

50) Verf. 277. redde:

Sinus semper in bene. Scherz.

Thia Moyses unsih leric,	LEV. 12. 12.	Quam & Moyses nos docet,
thiu bosa ist elu 11 niuuih	T. 280.	iracundia est omnino nihil.
E uangelion in uuar		<i>Euangelia profecto</i>
thic zcigont uns so sama thar,		<i>ostendunt nobis equaliter ibi,</i>
11 Gibietent uns zi uware		<i>Mandant nobis certe</i>
unsih 11 minnon hiar	E.	<i>nos invicem diligere hñc.</i>
14 Redinot er suntar,	285.	<i>Loquutus seorsum</i>
zi 11 thenselbon iungoron thar		<i>ad discipulos</i>
Fon theru minnu managaz er,		<i>De dilectione varia</i>
selbo Druhtin unse	R.	<i>ipse Dominus noster.</i>
I n naht tho er uolta in morgan		<i>In nocte cum vellet mane</i>
bi unsih selbo irsterban.	290.	<i>pro nobis ipse intermori.</i>
Duat uns thaz gimuati,		<i>Fecit nobis hanc gratiam,</i>
bi fines selbes guat	I.	<i>pro sua benignitate.</i>
I n gibot er harto,		<i>Illis mandavit valde</i>
fines selbes quorto,		<i>suimet verbis,</i>
Thaz man sih minnoti	I.	<i>295. Ut se invicem diligere,</i>
so er uns iz bilidot		<i>sicut ipse nobis exemplum dedit.</i>
M it 16 caritate ih fergon,		<i>Cum caritate ego obsecro,</i>
so 17 bruaderstaf ist giuuo.		<i>ut fraternitas est consueta,</i>
Thi unsih sono so gizam;		<i>Que nos egregie ut decet</i>
fon selben Saranase na	M. 300.	<i>ab ipso Satana eripuit.</i>
19 Osono thio guati,	18 Et studii causam invicem pro al- tro.	<i>Aperite hanc bonitatem,</i>
ioh 20 duet mir thaz gimuati,		<i>& facite mihi hanc gratiam,</i>
In gibete thrato		<i>In precibus valde, (pro me)</i>
iues selbes dat	O.	<i>vestrime salis.</i>
N i lazet 21 nur giugget,	305.	<i>Non finatis modo commemoratum,</i>
ioh mir ginada thigget,		<i>imo mihi gratiam impetretis,</i>
	Mit	
		Com

31) Vers. 290. cum *simile*, nonnulli pravam quoque denotat, cum ex Glossis Lipsi apparet, optius vertes:

Iracundia omnis est mala. Scherz.

32) Vers. 283. Hucusque defectus in editione Flacii, hic denique sequitur conclusio & illuc. *Schilt.*

33) Vers. 284. Uterque Cod. habet: *amir anst minnon.*

34) Vers. 285. & duos seqq. sic transfer:

Locutus est imprimis

ad discipulos ibi

De amore varia lñc. Scherz.

35) Vers. 286. Uterque Cod. *thenselben.*

36) Vers. 297. Cod. Casar. habet: *karitate.*

37) Vers. 298. Cod. Casar. habet: *bruaderstaf.*

38) Verba marginalia ad v. 301. non sunt in MSS.

39) Vers. 301. legendum videtur, *osonot. &c.* alloqui-

tur enim jam Fratres S. Galli. *Schilt.*

60) Vers. 302. Cod. Casar. habet: *dyet.*

61) Vers. 303. Utrumque MSC. habet pro: *sur* duas voces: *ni it.* Unde hic versus ita est red-
dendus:

Nolite permittere, quia recordamini (mei)
Scherz.

Mit ⁶² minnu sila follen,
 zi felben ⁶³ Sancti Galle **N.**
Afur thara ⁶⁴ uuidari
 thiū mines felbes nidari, 310.
 Duat ⁶⁵ iu gihugt in uuara
 thaz ir bimidet zal **A.**
⁶⁶ **C**i felben sancti Petre, *Invocatio S. Petri.*
⁶⁷ ther so giang in then se.
 Thaz er si uns ginadic, ⁶⁸ 315.
⁶⁹ tho ih es ni si uuidi **C.**
Hohi er uns thes himiles,
 ioh muazin freuuen unsih thes
⁷⁰ Iaspetro thara ⁷¹ gileiti mih,
 ioh thar gifreueu ouh iui **H.** 320.
In ⁷² himilriche seoni,
 thaz uuir thaz feltfani
 Scouuon thar in uuari,
 ioh thio euuigan ziar **I.**
Symbolon in euuon, 325.
 thes sint thie sine thar giuon
⁷³ Uuir muazin freuuen unsih thes,
 iante fines thanke **S.**
 Xrist halte ⁷⁴ Hartmuatan
 ioh Uuerinbrahtan guatan, 330.
 Mit

Cum caritate multum plena
ad ipsum S. Gallum.
At vero ex aduerso
mea propria humilitas.
Facit vobis mentionem reuera
ut vos caveatis periculum.
Ipsius Sancti Petri
quem is ambularet super mare.
Ut is sit nobis gratus,
et si ego non sum eius dignus.
Exaltet nos celo,
Et gaudeamus desuper,
Janitor eo deducat me,
Et ibi exhiberet Et vos
In celorum regno pulchro,
ut illa mirabilia
Conspiciamus ibi ex vero,
Et eternum illum decorem.
Semper in eum
huic adiecti sunt sui ibi,
Nos debemus letari de hoc
perpetuo ex ipsius gratia.
Christe serua Hartmuatan
Et Werinbrahtum bonum,

Cen

62) Verf. 307. *mümen*, habet Cod. Cæsar.63) Verf. 308. *Flacius fuit*, ut & verf. 313. Schiller. Alt MSS. *sancti* habent. Scherz.64) Verf. 309. Cod. Cæsar. habet *auidiri*, & in seq. versu: *nidiri*. hoc *nidiri* etiam habet Cod. Vat.65) Verf. 311. reddo:
Facit vestrum mentionem (in precibus nempe) reuera. Scherz.66) Verf. 313. reddo:
Ad Sanctum Petrum. Scherz.67) Verf. 314. reddo:
Qui ita (ut supra III, 8, 71. expostum fuit) ambulavit in mari. Scherz.

68) Verf. 315. Verba marginalis absunt in MSS. Scherz.

69) Verf. 316. lege: *thob ib ni si es uuidic.* ex Cod. Cæsar.70) Verf. 319. reddo:
*Recladat (&) eo ducat me.*Nam in utroque MSC. est: *in ferre.*71) Verf. 320. Utrique Codex habet: *gileiti.*72) Verf. 321. Cod. Cæsar. *himiligo.*73) Verf. 327. Reßius: *Ut possimus.*74) Verf. 329. Hartmutus seu Hartmudus, cognatus Rudolphi Regis Burgundiae, Monachus S. Galli, Rhabani Mauri Auditor, vir antequam doctus, ingenio subtilis, eloquio disertus, vita & conversatione devotus, Græce, Latine & Hebraice lingua peritus, & Arabicæ non ignarus. Trithemius in *Catalogo Illust. Viror.* ubi tamen perperam Hartmuatan. Claruit temporibus Lotharii & Ludovici filii Imp. An. 870. vid. *Jeb. Stempfli lib. F. Hyler. Helvet. c. 4. & 5.* Unde constat eum Abbatem electum esse An. 872. ante quem Otfridus hos libros ad eundem, adhuc Monachum, scripsit. Et vid. *Raspertus de castro S. Galli c. 8. usque ad fin.* & *Ekkardus junior. de iudem. Heptadeci Annal. A. 872.* inter scriptores Rerum Alemann. Goldasti. Werinbertus vel Werinbrechtus & Werinbracht, Magister Anonymi de Gestis Caroli M. & Canisio edici, Rhabani Mauri discipulus, Philosophus clarus, Poeta insignis, Græci sermonis non ignarus. Trithemius. *Vollm. de Hyler. Latin. 2. 36.* Lambecius *Tom. II. Biblioth. Cæsar. c. V. a quo*
 etiam

Mit in si ouh mir gimeini
 thiū ʀ euuīniga ʀ heili
 ʀ Joh allen io zi gamane
 ʀ themo heilegen gisamane
 Thie dages ioh nahres thuruh not 335.
 thar ʀ sancte Gallen thionont.

Cum sis sit & mihi conuivens
 aeterna salus.
 Atque omnibus ad gaudia
 sanctis conuictum,
 Qui dīs noīque sanctioī
 ibi sancto Gallo seruiunt.

etiam merito vapulat E. Rhenanus & Wolffg. Laxius, qui Auctorem huius Libri retulit ad tempus Clodovxi R. cum Christo primum Franci nomen dederit, pag. 415. Schilter. *De Hartmuto* vid. quæ occurrunt in *Causis Lethæ. Antiqu.* Tom. II. Part. III. pag. 191. Editionis Jac. Bassægii, cujus Observationem de Carminibus I. e. Epigrammatibus seu Hymnis Sacris Illustr. viro- rum Monasterii S. Galli adde: jungatur Ekerhardus de vita Notkeri Balbuli cap. 15. & Buccelinus in Constantia pag. 156. & 159. & Brouvero in *Antiquit. Fuld.* lib. I. c. 14. ubi etiam de W'e- renberto agit. Schertz.

- 75) Versf. 332. Cod. uterque conuivens.
 76) Versf. eod. Flac. *beilig*, *perperam*. Schilter.
 77) Versf. 333. Ti eb, Schilter. MSS. habent: *Joh.*
 Versum hunc redde:

Et omnibus semper ad gaudium.

- 78) Versf. 334. redde:
Sancta Congregationi (Monum) Schertz.
 79) Versf. 336. Flacius: *sanctis*, Schilter. MSS. *sanctis* ha-
 bent. Schertz.

λ . β . Γ . Δ . ϵ . ζ . η . θ . ι . κ . λ . μ . ν . ξ . π . \omicron . ρ . σ . τ . ϕ .
 α . β . γ . δ . ϵ . ζ . η . θ . ι . κ . λ . μ . ν . ξ . π . \omicron . ρ . σ . τ . ϕ .
 η . θ . ι . κ . λ . μ . ν . ξ . π . \omicron . ρ . σ . τ . ϕ .

a b c d e f g h i k l m
 †B‡††P‡††I‡††

$\begin{array}{ccccccc}
P & T & T & & X & & T \\
\hline
P & T & T & & X & & T \\
M & B & C & R & Y & T & N & F & A & H & T \\
P & & K & & T & 1 & & T & X
\end{array}$

A B C D E F G H I K L M N O P
 Q R S T V X Y Z Au Cu Eu Os Oe A

b a 3 2 3 6 7 7 5 4 1 1 2 3 4 5
 2 2 4 a w 2 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3
 A E I O V BA Baf be bef in ful bo bef bu buf be

$\overset{a}{A}$. $\overset{b}{B}$. $\overset{c}{L}$. $\overset{d}{\Phi}$. $\overset{e}{\Psi}$. $\overset{f}{P}$. $\overset{g}{P}$. $\overset{h}{X}$. $\overset{i}{I}$. $\overset{k}{T}$. $\overset{l}{N}$
 $\overset{m}{L}$. $\overset{n}{K}$. $\overset{o}{A}$. $\overset{p}{B}$. $\overset{q}{Y}$. $\overset{r}{R}$. $\overset{s}{T}$. $\overset{t}{A}$. $\overset{u}{\Phi}$

A . B . C . D . E . F . G . H . I . J . K . L . M . N . O . P . Q . R . S . T . U . V . W . X . Y . Z .

μ . β . \downarrow . ρ . $\#$. \mathbb{H} . Υ . \otimes . \mathbb{I} . Υ . \downarrow .
 Φ . \mathbb{H} . Δ . β . \mathbb{I} . \mathbb{R} . \mathbb{H} . \uparrow . Ω

NOTKERI TERTII
LABEONIS
PSALTERIUM
DAVIDICUM:

E Latino in Theotiscam Veterem Linguam Versum,
& Paraphrasi illustratum.

Opus nunquam alias editum

E Manuscripto Codice pervetusto

DN. de la LOUBERE

Primus

Eruit, & describi, dum viveret, curavit,

Tum Interpretatione & Notis ornavit

JOANNES SCHILTERUS,

Jctus Argent.

EDITIO PRIMA

Post fata B. Viri summo studio
curata.

Præmittitur Dissertatio Historico-Critica,
De vero libri Auctore.

U L M Æ,

Sumptibus DANIELIS BARTHOLOMÆI,
cdo lccc xxvi.

PRÆFATIO

AD

PSALTERIUM NOTKERI.

§. I.

Nter immensa, quibus Creator O. M. humanum genus mastravit, beneficia, caput exserit divina Revelatio in Codicem SS. Scripturæ redacta: absque qua si foret, & viam summi Boni salutisque æternæ, & veritatem Historiæ Sacræ atque prophææ miserimè ignoraremus: contrâ verò in crassissimis errorum tenebris & mirarum fabularum labyrinthis oberraremus.

§. II.

Incunabula Sacræ Scripturæ ut in primo sesquimillenario seu orbe antediluviano quæramus, & ratio facit Ecclesiæ, & vestigium nobis indicare videtur Fl. Josephus, commendatissimus Scriptor, qui *lib. 1. Antiq. Judaic. c. 3.* de Sethi patriarchæ nepotibus tradit, quod fideralem scientiam ac cœlestium rerum cognitionem erectis duabus columnis, lateritiâ & lapideâ, inscripserint: quoddamque suo tempore lapidea adhuc in Syria superstes fuerit: Quantò magis divinas revelationes & sacra oracula consignasse eos, existimandum est?

§. III.

De-Noacho & ejus posteris simile quid judicandum. Atque quum totus terrarum orbis iterum à DEO vero ad Idolomaniam prolapsus esset, Hic pro infinitâ suâ bonitate elegit sibi populum peculiarem, Abrahæ posteros, eisque per Moſen dedit non modò Decalogum divinâ manu exaratum, sed & totam Historiam ab orbe condito, & Legem sacram ac civilem conscribi fecit. Abinde per singula secula plures sacri libri parænetici pariter & historici secuti, Sacrum Codicem hodieque constituentes, multis licet (sed extra Canonem) deperditis. Cum enim per captivitatem Babylonicam facillè totus Codex potuisset interire, peculiari tamen divinâ providentiâ maxime nobis necessarii nobis fuerunt conservati: postea per Esdram revisi, & populo subinde prælecti fuerunt. Inde ad nostrâ usque tempora textum Ebraicum purum atque integrum pervenisse, verior est sententia, etsi in uno vel altero Ms. lapsus amanuensium lectionis varietatem effecerit.

NOTK. PARS I.

(a)

§. IV.

§. IV.

Secuti sunt LXX. Interpretes à Ptolomæo Rege Ægyptiorum invitati, ut Codicem Sacrum in Græcam Linguam verterent: qui tamen non *παλαι ἀναγραφὴν*, sed tantum τὰ ἐν οὐραῖς transtulerunt, teste Josepho L. 1. A. J. c. 1. De iisdem S. Hieronymus in Proœmio ad Quæst. Hebr. Tom. III. refert: Illi Ptolomæo Regi Alexandria Mystica quæque in Scripturis sanctis prodere noluerunt, & maxime ea, quæ Christi adventum pollicebantur, ne viderentur Judæi & alterum DEVM colere, quos ille Platonis fœdator, magni propterea faciebat, quia unum DEVM colere dicerentur. Sed & Evangelistæ & Dominus quoque noster atque Salvator, nec non & Paulus Apostolus, multa quasi de V.T. proferunt, quæ in nostris codicibus non habentur. Super quibus in suis locis plenius differemus. Ex quo perspicuum est, illa magis vera esse exemplaria, quæ cum Novi Testamenti auctoritate concordant. Accedit ad hoc quoque quod Josephus, qui LXX. Interpretum proponit historiam, quinque tantum ab eis libros Moysi translatos refert, quos nos quoque confitemur plus quam ceteros cum Hebraicis consonare. Sed & hi qui postea interpretes extiterunt, Aquilam loquor & Symmachum & Theodotionem, longe aliter habent, quam nos legimus. Idem in Micheæ cap. 2. Tom. VI. Interpretatio LXX. si tamen LXX. est. Josephus enim scribit, & Hebræi tradunt, quinque tantum libros legis Moysi, ab eis translatos & Ptolomæo Regi contradios. Quis ergo fuerit interpretes reliquorum librorum sacrorum? Fortasse unus, aut plures, sed incerti: id quod & Latine Interpretationi contigit. Atque imò quum per vetustam traditionem Græca ista versio LXXII. Viris attribuitur: Quid obstat quò minus illi, vel unus atque alter illorum reduces ex Ægypto transtulerint totum Codicem, etsi cum non una tradiderint Ptolomæo? idque in gratiam Profelytorum.

§. V.

Ex quibus porro constat de insequentibus Triumviris totiusque S. Scripturæ interpretibus, AQUILA, SYMMACHO, & THEODOTIONE: Juxta Præf. in Lib. Paralipom. eodem Tom. III. totum orbem hæc inter se trifariâ varietate compugnasse. Fecerunt tamen etiam plures, sed hi præcipui fortè. Omnes recenset celeberrimus Doujat Prænot. Canon. Lib. 1. c. 20. numero decem. Insecuti sunt post S. Hieronymum, quinto seculo Ebræorum Masorethæ, de quibus audiamus Heinsium in Prolegom. Aristarchi S. pag. 650. n. 40. „ Quidam de Homericis emendationibus interrogatus, eam „ omnium emendatissimam respondit, quæ aut non, aut minimè emendata esset. Nam „ Homerum legere, quam Criticos imperitos malebat. Idem ne in Sacris scriptis fieret, „ quum in Judæorum gente Masorethas excitavit, providè occurrit DEUS: qui stupen- „ do studio industriæque omnes Bibliorum literas ac voces numerarunt, à quo כּוּמַר „ supputatores dicti, ut haud secus, quam in bene constituta domo, in qua ratio pos- „ sessionis constat, ac cum summa cura omnia servantur, nihil eripi, perverti aut mu- „ tari possit. Vnde & cum Legis conservatione sive præsidio conjunctum esse hoc stu- „ dium Magistri Hebræorum meritò ac suo jure dicunt. - Iidem sunt, qui in literis ma- „ joribus minoribusque ac inversis, iidem qui & circa voces, in quibus lectionum va- „ rietas, quæ אֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ & scriptio ab illis dicitur: iidem qui & in distinctione ver- „ suum, judicium exercuerunt. Iidem denique ne quidquam aliorum diligentia conce- „ derent, autorum scripta, ut Latini Critici & Græci, imprimis autem illi, qui in Te- „ tralogias, è recepta in Tragædiis tum consuetudine, Dialogos Platonis distinxerunt, „ libros Sacri Codicis disposuerunt. „ Hæc Heinsius. Plura de iisdem dabant Buxtorf. in Tibe- „ riade; seu Commentario Masor. c. 1. Cunnæus de Rep. Heb. L. 1. c. ult. Doujat. Præ- „ not. Canon. L. 1. c. 19, 3.

§. VI.

Atque hæc in Ecclesia orientali. In occidentali verò magna licentia primò fuit vertendi S. Codicem ex idiome Græco variorum interpretum, ut qui & quot verterint, numerari non potuerint, teste Augustino. Redacta tamen fuit ista multi- tudo ad Versionem, quam vocant Romanam, Italam, & Vulgatam veterem; novam enim

enim S. Hieronymus concinnavit, quam *Hebraicam Veritatem* vocat, postquam veterem illam aliquo modo *emendaverat*, & quæ pro *Veritate Ebraica* fuit retenta. Atque ut propius ad scopum veniamus, quum inter libros sacros præcipue emineat Psalterium Davidicum, ejusque translationem Germanicam Notkeri Abbatis nunc primum publici juris faciamus, verum etiam de hoc est, quod diximus, Vulgatam hic Latinis fuisse retentam, non Romanam, nec Veritatem Ebraicam, quæ vocatur. Quia de re Nic. de Lyra in Præf. Psalt. scribit: *B. Hieronymus per transtulit Psalterium, primò secundum LXX. quod Psalterium ROMANVM dicitur, eò quod Ecclesia B. Petri illo utitur. Secundò fecit aliam translationem non multum distantem à prima, & tamen magis appropinquantem Hebraico, & vocatur Psalterium GALLICANVM, eò quod Damasus Papa ad rogatum Hieronymi illud fecit cantari in Ecclesiis Gallicanis. Propter hoc dicitur in Regula Fratrum minorum: Clerici faciunt divinum officium secundum ordinem Romana Ecclesie, excepto Psalterio: quia Fratres utuntur Psalterio Gallicano. Tertio ad preces Sophronii, qui frequenter disputabat cum Judeis, qui solum recipiunt illud quod est in Hebræo, fecit translationem immediatè acceptam ab Hebræo: propterea vocatur Psalterium Hieronymi juxta Hebraicam Veritatem. Media autem translatio est communior inter Latinos, & idè in expositione hujus libri intendo eam prosequi, & ubi notabiliter discrepat ab Hebræo vel à translatione Hieronymi juxta Hebr. V. tangam illud secundum gratiam à Domino DEO mihi datam.*

§. VII.

Alicubi tamen in Gallia Psalterium Romanum vetus adhuc frequentatum, veluti in Ecclesia Lugdunensi, constat ex libello quo variantes Lectiones annotantur, cujus titulus est iste: *Notes & Corrections sur le Breviaire de l'Eglise de Lyon. par C. le Laboureur, Prevost de l'Isle de Barthe à Cardinal Archevêque de Lyon. à Lyon MDCXLVII.* Is autor inter alia observat: in Psalmo VI. & in XCIV. & alibi multa in Breviario Lugdun. reperiri, quæ in Vulgata hodierna non ita reperiuntur; reliqua tamen sint & alibi in Breviariis & Missalibus, etiam a Correctoribus viris Romæ præcipuis, quibus olim curam revidendi & corrigendi Missalia & Breviaria Pius V. & Clemens VIII. Romani Pontifices commiserant, ea auctoritate, ut sub S. Patris nomine prodirent. Nimirum plus valuisse apud ipsos tot veterum SS. Patrum Tertulliani, Cypriani, Hilarii, & Augustini auctoritatem venerandam, quam ut ea vellent remota aut correctâ, quæ in tantorum doctorum Scriptis è Romana veteri versione reperiuntur.

§. IIX.

Verum propior nostrum scopum attingit quæstio: an Notkerus revera autor sit hujus versionis? Maximè enim dubium hoc reddit, quod Otridri translatio ferè coincidit cum illa: qui verò bene vetustior est Notkero: illam translationem in Bibliotheca Vindobonensi extare, Pet. Lambecius ostendit, & nos infra Psalmi XLI. collationem exhibemus cum variantibus lectionibus. Etsi verò in utramque partem res hæc disputari possit: Arbitror tamen, primum ac genuinum auctorem hujus translationis esse Otridrum: sed post seculum & quod excurrit, Notkerus revisionem ejus instituit, atque verba interea insolita facta, aut aliis interpretatus fuit, aut alia substituit; sed & Latina vocabula adjecit, in favorem, ut puto, peregrinorum fratrum, quibus Latina notiora forte erant, quàm Alemannica.

SUPPLEMENTVM PRÆFATIONIS.

Hucusque licuit, dicam, an lubuit B. SCHILTERO telam suæ præfationis ordiri, & primis velut lineis rerum dicendarum ordinem adumbrare. Utinam &, ex voto suo nostròque, coeptum opus continuare, ut proposuerat, vel omnino pertexere ipsi licuisset! Verum id quidem vel temporum asperitas tot subinde turbis, tot bellis Germanos inter & Gallos tum erumpentibus, calamitosa, & ante omnia literis inimica, vetuit; vel fessa senectus ac cœcutiens hebetudo Viri tot ceteroquin laboribus, pene infinitis, obruti, non sustinuit; vel fortuna laboribus eruditorum raro satis æqua negavit. Profecto, si prodituri in lucem edendique abs sese Thesauri Sui, e tot Bibliothecarum insignium angulis eruti, ac per tot annos indefessis curis laboreque Herculeo congesti & perpoliti spes lætior, aut paullo propinquior Seni Optimo adfulsisset, Præfationem haberemus multo luculentiorē, & capitibus rerum arduis, quæ nunc nonnisi obiter tangit, longè accuratius responsuram. Nobis enimvero neque fas est aut æquum, castigare quidquam in alieno labore; nec animus in re tot quæstionibus diffusa, quæ alium locum, alias horas postulant, nunc esse prolixis. Pauca dabimus quæ Theoticam Pfalterii Versionem, autoremque qui nunc prodit, Notkerum (aliis Notgerum) manifeste attingunt; de Codice Lubertino addituri simul, quantum expiscari amicorum opera potuimus.

Inter cetera Ecclesiæ Gallicanæ veteris & Germanicæ decora eminet magnopere laudemque meret eximiam studium transfundendi Sacros Bibliorum Libros, aut omnes, aut aliquos, in linguas utriusque gentis vernaculas, bono Ecclesiæ cum caliginosa barbarie misere luctantis, insigne. Ceterum electus e S. Bibliis ante alios liber Psalmorum est, in quo diligentiam viri Cordati frequentem seculis diversis, & multam ostenderunt. Gallos nunc mitto alibi quærendos. Germanicas Pfalterii versiones non unius ævi, nec autoris tantum unius, plusculas, diversis exaratas seculis Germanorum & Anglorum bibliothecæ velut tot decora & cimelia cupidissime adservant. Ut nunc nihil dicamus de versionibus Pfalterii Anglo-Saxonice, vel Aelfredi Regis ab Joanne Spelmanno A. 1640. edita, vel alia anonymi nono ruente seculo scripta: (cum utique Saxones Germanicæ gentis & linguæ fuerint propago) quarum noticiam ex Jac. Usserii Historia de Vernaculis Scripturis Dogmatica, & Auctario Henr. Whartoni hauriet liberem, qui volet. Germanicam quoque veterem Pfalterii versionem adseruat ornamentis haud infimi ordinis adscriptam Bibliotheca Norfolciana apud Anglos. (annotante Jacobo le Long.) Vidit Justus Lipsius olim in Bibliotheca Arnoldi Wachtendonk Pfalterium Latinum cum versione Germanica interlineari Seculo IX. scripta. Vidit, inquam, & legit cum delectatione, ut ipse memorat Centur. III. Ep. 44. ad Belgas, & Glossarium inde parvum composuit vocum Teutonicarum, ad quod etiam noster Schilterus subinde provocat. Alias Pfalterii versiones Germanicas Seculis inferioribus XIII. XIV. & XV. exaratas, minime profecto spernendas, Vindobonæ in Augustissima Maximi Cæsaris Giza: Gothæ in Bibliotheca vere Ducali ac Principis tanti splendore dignissima: Lipsiæ in Paulinis Academiæ Celeberrimæ Manuscriptis: & Argentorati in Monasterio S. Marci extantes Summi Viri, Petrus Lambecius, Ernestus Sal. Cyprianus, Joachimus Fellerus, Chr. Fr. Boernerus, in Commentariis atque Catalogis eruditissimis, tum Joannes Schilterus ad finem Pfalterii Notkeriani infra p. 271. studiose commemorant, non sine fructu plurimo evolvendi.

Eminet autem inter tot versiones imprimis Notkeri Pfalterium, quod hic editur, de quo, ut & de Viro Illustri, cujus benevolentia Codex Manuscriptus Schilterianus in manus pervenit, nonnulla nunc ut dicamus, sequum est. A B. Schiltero relictum in schedis hac de re invenitur omnino nihil, quod magnopere dolendum: id unum titulus loquitur evulgati ab ipso jampridem Speciminis Pfalterii Notkeriani, descriptum esse librum è Codice Dn. de la LOUBÈRE. Jam quis esset iste Vir Illustris quum plane ignoremus, nisi quod ex Actis Eruditorum Anni 1692 p. 479. seqq. & nomen & dignitas summa Loubèri à Ludovico XIV. Galliarum Rege ad Siemen-

sem

fem R. ut *Legati extra ordinem* missi, innotuerat : quod ipsum tamen utrum is idem esset dubios nos maxime tenuit : indicatum ab Amicis eruditissimis tum Argentorato, tum Parisiis est, nihil esse quod dubitemus. Videlicet Virum Illustr. SIMONEM de la LOUBERE, ortu Tholosatem esse, qui Aulæ ministerio pridem admotus, præter hujus negotia, quæ & Argentorati olim A. 1678. Ablegati Regii nomine (*Envoyé du Roy*) aliquandiu curaverat, literas ubique summo studio jugiter promoverit, ipsum literatissimum, *Académie Parisiensis* tum *Gallicæ* illustris, (in quam post reditum à Siamensi Legatione A. 1693. receptus honoris gratia fuit) tum illius quæ ab *Inscriptionibus ac Politioribus Literis* nomen indutum gerit, hodieque decus haud ultimum : Senex esse fertur octogenario major, adhuc superites, ut affirmant, Tolosæ, emeritus & inter libros exquisitæ Bibliothecæ otia transigens gloriosa. Huic igitur tanto Viro carus fuerit Schilterus oportet, siue Argentoratum animi gratia forte aliquando repetenti; siue per literas eruditissimas innotuerit. Ab hoc Codice impetravit Operis Notkeriani, quod Helvetii olim, Vadianus, Schobingerus, Goldastus, alii que laudarunt pridem, visum abs sese; ac ejus editionem promiserunt, ac dederunt nunquam. Schilterus enim vero pro sua solertia in indagando, & felici cupidine in dandis præstantibus prisicæ Germaniæ Monumentis, hoc sane quam eximium describi curavit. Quid, describi? Amplius & interpretatione illustravit, tum notis expolivit eximiis, atque sic pulcre ornatum post se reliquit.

Ceterum de NOTKERO LABEONE, qui & idem *Tertius* dicitur; imo de distinguendis rite abs sese invicem variis Notkeris, (quorum quatuor ad minimum in scriptis auctororum, quos Goldastus *Corpori Rerum Alemannicarum* inseruit, recensentur) difficilis alia est quæstio & intricata: hinc multum profecto dissentiant viri docti in constituendo auctore Psalterii hujus Notkeriani Theoticam in linguam translati & Paraphrasi non inficita illustrati. Verum otia nobis hic fecit, facta è libris atque memoriis San- Gallensibus, edictis ineditis, accurata inquisitione Vir eruditus in primis & cum honoris multa præfatione nobis nominandus R. P. BERNARDVS FRANCKIUS, Monasterii S. Galli Capitularis Dignissimus, S. Theologiæ Professor ac Bibliothecarius: non humanitate minus exquisita, quam doctrina varia prorsusque eximia clarus. Hic enim in doctissima, quam mox adnectimus nostræ Præfationi, tibi que, Lector, gratias ultro plurimas Auctori nobiscum dicturo, exhibemus, Dissertatione Critico- Historica, rem ni fallor extra dubium ponit; non *Balbulus* Notkero, non *Abbati*, sed *Labeoni* quem & *Tertium* idonei scriptores æque ut Codices Manuscripti vocant, Theoticam Psalterii translationem vere debere. Eidem videlicet, qui & Jobi librum olim in barbaricam transulit simili instituto: tamen non amplius laborem illum superstitem habeamus.

Nec minus erudite ac diffuse idem doctissimus auctor demonstratum dedit, falli *Petrum Lambectum* (at quantum alias in re omni critica virum!) dum Paraphrasem Theoticæ in Psalterium auctorem nobilissimum illum Otfridum Weissenburgensem, Seculo Carolingico vernaculæ veteris Francicæ magnum instauratorem (de quo supra affatim) facit; Trithemium unice secutus; & Codicem Ambrosianum, quem Vind. Biblioth. August. ipse intulit, velut testem allegans. Ostendit doctissimus Franckius, falli virum cetera fursum; & argumentis ficulneis niti: ipse melioribus Notkero Labeoni totum hunc laborem vindicat. Equidem videmus, Schilterum quoque ipsum nusse circa hanc quæstionem ultimo Præfationis suæ paragrapho, & Otfrido primas in condenda versione Psalterii partes ita tribuisse, ut secundas etiam tenuerit Notkerus: revidendi nimirum, variaeque mutandi addendique, aut in favorem fratrum peregrinorum, aut ad linguæ generum jam seculo integro recentioris. At profecto, si quis cum cura legerit Evangelicum Otfridi Opus, quod Francicum vetus ac durum & à nostris auribus alienum ubique sonat, & cum Psalterio Notkeriano ævi Ottoniani fætu contulerit, multo minus aspero, nec adeo nostri ævi vernaculæ obliuiscanti; næ is nullo, ut reor, negotio deprehendat; totam linguæ indolem ac phrasin in duobus operibus ita dissidere, ut vix ac ne vix quidem auctor idem utriusque, & ætas solum per revisionem emollita, credi queat. Verum de his judicet æquus & peritus lector.

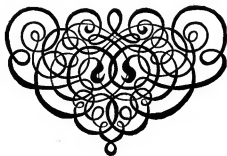
Nos nunc de editione istud maxime monemus: nihil curæ studive solliciti intermissum fuisse, quo Psalterium istud & nitide & ad fidem scripti codicis Schilteriani

accurate expressum prodiret. Fuit aliquando, cum nonnihil erratum scribæ vitio suspicaremur vocum aliquarum Theotiscarum aut sejunctione unius in duas, aut infeliciores duarum ad unam copulatione: & tamen religio fuit movere quidquam; ne videremur perperam ingeniosi in alieno. Quin & cum in Latino esset hallucinatum, dubii num liceret emendare per fidem Codicis antiqui? omisimus.

Notas optimi ac eruditissimi Schilteri eadem integritate, qua textum, damus intemeratas, cuique paginæ subiectas. Si quis fuerit, qui media primis non respondere, nodum ultima, ægre ferat; & conqueratur notarum apparatus nimis cito deficere: meminerit ille, non eundem homini in opere longo animum alacrem ubivis manere. Quid mirum si id & B. Schiltero accidit? Magna pars annotationum in interpretatione paraphrasæ Theotiscæ, simplici ac verbali, confiterat: Sed ad Pf. XXXII. memorat ipse Schilterus, non amplius ea fore opus Lectori attento. *Nam qui priorem interpretationem cognoverit, Glossarium nostrum in suppetias posthac accersiturus; ille ulteriori hæc videri interpretatione baud, arbitror, indigebit.* Quod si ergo in locis obscurioribus adhuc aliqua desiderabis, Lector æque, Glossarium expecta, tertio huius Operis tomo, DEO propitio intra anni unius spatium, mora non longiore, secuturum.

Dignum interim est, ut Piis Manibus B. Schilteri, Viri Summi ac de patriis Antiquitatibus, Sacris etiam, meritis non solum gratulabundi optime precemur, agamusque gratias diligentiae ac labori inexhausto: absque quo fuisset, toto isthoc Psalterio Theotisco carendum nobis fuerat: quod sane decus magnum & laudem eximiam Germaniæ Christianæ toti, sacris in rebus pridem vigili ac sollicitæ ad ædificationem suorum, bonum autem insigne orbi literato, parit; & prodesse pluribus poterit. Denique illud Te monemus, Lector; post finem Psalterii Notkeriani te reperturum rubricas Psalmorum alias: quas ex alia versione, recentiore quidem quam est Notkeriana, sed vetusta tamen, quæ ad servatur Argentorati in S. Marci monasterio, excerptis industriae ferreae Vir ac pro publico Gentis Germanicæ immortaliter meritis, Schilterus. Ita Vale, Lector, & nostris in edendo curis benignus fruire.

JO. FRICKIUS.

PL. R. P.

BERNARDI FRANCKII,

Capitularis Monasterii S. Galli in Helvetia, ibidemque
SS. Theol. Professoris & Bibliothecarii.

DISSERTATIO CRITICO - HISTORICA

DE

AUTHORE

THEOTISCÆ PARAPHRASIS
PSALTERII.

Nter antiquiora Veteris Germanicæ linguæ monumenta non ultimum profectò sibi vendicat locum Paraphrasis quædam singulos Psalmorum Davidicorum versus Teutonice reddens, additis ut plurimum non contemnendis glossulis, sive ipsius Textus Sacri Moralibus, aut Mysticis succinctis interpretationibus. Quod opus magni à prima sua origine habitum fuit, nec minorem æstimationem, ac amorem apud omnes, ad quorum postea manus pervenit, promeruit.

Ejus Authorem pium, in Scripturis Sacris haud parùm versatum, & suo ævo doctrinâ excellentem fuisse, facile dignoscitur. Quis verò, aut quando extiterit? Indiscussum manet hætenus, & adhuc sub iudice lis est: quam breviter hic ventilare, & prudenti Lectoris sententiæ subijcere est animus.

Ur autem ipso in limine statum causæ intelligas, noveris oportet, duplicem controversiam agi; Primam: an Paraphrasis ista Teutonica, veluti nobilis ingenii partus Otfrido Monacho Wissenburgensi, vel Notkero Monacho S. Galli, de quibus solis dubitatio oriri potest, adscribendus sit?

Alteram: si victoria à Notkero steterit, quisnam ille dicendus ex pluribus ejus nominis, & loci, sed diversæ ætatis, & utrinque nonnihil difficultatis superandum videtur. Sed libeat una mecum æquali oculo, ac indifferenti judicio rem tantisper perpendere.

dere. Non enim tanti fortè, ut prima fronte apparet, negotii fuerit, veritatis hac in parte penetrare arcanum.

Primum, & principale præsentis disputationis membrum quod attinet, non diffiteor equidem & Otrido, & Notkero suos esse Patronos, rationes, ac testimonia. Otridi partes primus, quod scio, in se suscepit Petrus Lambecius Leopoldi, Cæsaris Augusti Consiliarius, Historiographus, ac Bibliothecarius, Vir eruditione præcipuus, Antiquitatum sedulus per investigator, Commentarii de Cæsarea Vindobonensi Bibliotheca editis percelebris, & de Literaria Republica optimè meritis. Is enim Commentariorum suorum Lib. 2. c. 5. & 8. Theotiscam Psalmorum translationem, de qua nobis sermo est, inhæsitanter Otrido attribuit, Notkeri penitus vel oblitus, vel nescius. Quem subinde plures alii solâ Illius Auctoritate persuasi, secuti sunt. Sed juvat ipsum audire Lambecium, ut argumenta, quibus sententia illius innititur, perspicimus. Citato itaque L. 2. c. 5. Otridi Wilsenburgeris opuscula ex Joanne Trithemio recensens, ad illa verba Trithemii in Catalogo Illustrum Virorum Germaniz: *in Psalterium tria magna volumina. ita scribit: Notandum secundo est, per tria Otridi volumina, sive totidem libros in Psalterium nihil aliud intelligendum esse, quàm Theotiscam Paraphrasin Profaicam singulis cujusque Psalmi latinis versiculis subjunctam.* Reperi enim An. 1665. eum S., Cæs. Majestatis in itinere Oenipontano comes essem, egregii hujus, & publicâ luce tam receptu argumenti, quàm antiquitatis, & linguæ dignissimi operis perversum, & uti ex scriptura, aliisque circumstantiis liquet, ipso Otridi ævo exaratum Codicem Manuscriptum Membra- naceum in Bibliotheca Arcis Ambrosianæ juxta Oenipontum sitæ, eumque una cum aliis multis præstantissimis codicibus Manuscriptis in Augustissimam Bibliothecam Cæsaream Vindobonensem transtuli.

Eadem penè repetit Cap. 8. ubi præfatum codicem susius describit, & hæc denuò addit: *Scriptus autem est sine dubio hic codex, ut ex scriptura, & aliis variis certissimis indiciis apparet, ipso Otridi ævo, nempe sæculi post Christum Nati posteriori parte dimidia, quo eodem tempore idem Otridus volumen Evangeliorum antiquis rhythmis Theotiscæ composuit, &c.* Hucusque Lambecius. Ex quibus colligere licet, Eum tribus maximè fundamentis opinionem suam stabilire. Primum, & præcipuum, cui tota veluti machina incumbit, esse videtur Testimonium Abbatis Spanheimensis Joannis Trithemii asserentis Otridum Monachum Wilsenburgeris Coenobii inter alia sua opera etiam in *Psalterium magna tria volumina, libros tres, scripsisse.* Ita ille in Lib. de Script. Ecclesiast. in Catalog. Illustr. Vir. Germ. & Polygraphiz lib. 6. Quæ loca Lambecius allegat, & ut vidimus, de *Paraphrasi Theotiscæ Profaicæ*, de qua in præfati agimus, liberè, ac fidenter quasi rem acu tangens exponit. Alterum quod pro Otrido faciat, ex antiquitate scripturæ Codicis Cæsarei ad finem sæculi noni, ut Lambecius judicat, exarati depromit. Pro Tertio denique argumento sibi favere existimat *alias quasdam*, uti vocat, *circumstantias, ac varia certissima indicia*, quibus Otridus ejus operis Author probari possit. Quenam verò illæ circumstantiæ, ac indicia sint? obscure denotat, nec faciliè codicem ipsum non insipienti divinare licet. Certè Otridi, vel alterius Otrido coævi nomen codici insertum esse, ut credam, adduci haud possum. Nunquam enim Lambecius minutissima quæque eo codice contenta enumerans silentio illud præterisset. Neque aliud quidquam in exactissima totius codicis descriptione, quod *certissimi indicii* notam mereretur, occurrit, nisi fortè reliqua Psalterio adjecta intellexerit Lambecius, iisque tantum roboris tribuerit: refert namque præter Psalmorum Paraphrasin codicem Cæsareum etiam Cantica sacra, Orationem Dominicam, Symbolum Apostolorum, ac Athanasii, Professionis fidei Catholice formulam, & maximè fragmenta Homiliarum, quales Otridum scripsisse testatur Trithemius, omnia sermone Teutonico completi. Unde istorum Authorem & ipsam Paraphrasin Psalmorum composuisse judicari possit.

Hæc pro Otrido Lambecius, nec plura apud alios Lambecii sequaces reperire est.

Jam & alteram Partem audire oportet, quæ Notkerum Monachum S. Galli sæpè dictæ Psalterii translationis Theotiscæ Authorem propugnat.

Primum in hanc rem, & antiquissimum argumentum produci potest irrefragabile, & omni exceptione majus testimonium Ekkehardi Junioris sive quarti. Monachus is erat S. Galli doctrinâ, & variis, quæ conscripsit, sua ætate, sæculo nimirum post Christum XI^m clarus, Notkeri

Notkeri Labeonis olim discipulus, Ariboni Archiepiscopo Moguntino familiaris, cujus etiam rogatu *Librum Benedictum, sive Benedictinum* composuit, quem Joanni Diacono Monacho S. Maximini, post ejus Cœnobii Abbati inscripsit. Ubi de Notkero Labeone Magistro suo agens, diserte pronuntiat, eum inter alia etiam Psalterium in Teutonicam linguam transtulisse. Primus (inquit.) (1) *Barbaricam scribens, faciensque saporam, &c. &c.* (2) *Gregorii pondus dorso levat ille secundus, post* (3) *Davidis dicta simili jam robore vincta, &c.* Quibus verbis intelligendis eadem (& quidem, ut ex chartis traditionum conicere licet, ipsius Ecckehardi) manu in antiquissimo, hodiçque superflite codice glossa interlinearis adjecta legitur: (1) *Teutonice propter charitatem discipulorum plures libros exponens &c. &c.* (2) *Gregorii moralia.* (3) *Psalterium, in quo omnes, qui barbaricam legere sciunt, multum delectantur. Kistila Imperatrix operum ejus avidissima Psalterium ipsum, & Job sibi exemplari sollicitè fecit, &c.*

Hæc pro Notkero Testis de visu Ecckehardus. Cui tamen, ne unius depositio semiple-
nam tantum probationem pariat, alios quodque bene multos fungere possemus, sed quorundam solum testimonia, eruditis clausa operibus, proferre placet. Agmen ducet Joachimus Vadianus, Vicinus noster, Medicinæ Doctor, & Consul Civitatis SanGallenensis ita Lib. 2. de Collegiis Monasteriisque Germaniæ veteribus scribens: *extat apud nos SanGalli Psalterion à Notkero Monacho in nostram linguam translatum.* Cui mox speciminis gratiâ orationem Dominicam ex eodem codice subjungit, quæ ad unguem cum ea, quam citatus Petrus Lambecius ex codice Cæsareo refert, correspondet.

Melchior Goldastus Rerum Alamannicarum Tom. 1. ab initio de Ecckehardo IV^{to} loquens: *Ecckehardus, (inquit) descripsit Psalterium in linguam barbaricam, id est: Germanicam à Notkero Labeone traductum, &c.* Idem repetit Tom. 2. in Catalogo Scriptorum his verbis: *Notkerus Labeo transtulit in linguam Alamannicam Psalmos Davidis, & Librum Job, quorum illi apud nos extant, iste perit.*

Theodorus Zuingerus Theatri humanæ Vitæ eruditissimus Authôr, volum. 16. l. 1. hæc habet: *Notgerus S. Galli Monachus Psalterium in linguam Francicam rudem adhuc & inconditam convertit.*

Gabriel Bucelinus Antiquitatum collector sedulus in Menologio Benedictino ad diem 28. Junii de Notkero Labeone ita ait: *in Patrie gratiam insigni cum fructu, ac merito, primus in linguam Germanicam Psalterium Davidis transtulit.*

Recentius denique Elias Du-Pin in Hist. Controv. & Mater. Ecclesiast. Tractat. ad Sacculum X^{um} de tribus diversis Notkeris agens, *Notger (inquit) en composa plusieurs, il traduisit le Psautier en Allemand, &c.*

Plures alios veluti Joannem Stumpffium in Chronographia, Henricum Pantaleonem de Vir. Illustr. Germ. P. 2. Freherum in Notis ad Formul. Fœder. inter Ludov. & Karolum brevitas causa prætereo, cum universum affirmari possit: usque ad Petri Lambecii tempora omnes, quotquot translationis, sive Paraphrasis hic in quætionem deductæ meminere, ejus Autorem Notkerum alicum Monachum S. Galli censuisse. Imo nec desere etiam post Lambecium, qui idem sentirent, uti ex Du-Pinio, Frehero, & aliis liquet, quorum testimonia eò magis accipiendâ à nobis sunt, & plus ponderis obtinere debent, quò longius tempore, locis, ipsâ Religione inter se distantia in eandem tamen veritatem collimant. Ubi non unus alterum exscripsisse, sed diversis rationibus permoti idem asseruisse videntur, cum ex adversa parte neminem repperim pro Otrido tulisse testimonium aliud, quàm *Lambecium ita scripsisse, ita fensisse*, ut apud ipsum Joannem Mabillonium, Herzium, & alios Lambecium hac in re describentes videre est. Unde omnes, ac singuli quid à Lambecio acceperint testantes unius tandem testis vim habent, nec plus eum illis, quàm se solo Lambecius probat.

Verùm præter Autoritatem unam vel alteram pro Notkero rationem in medium proferamus. Et primò quidem fat firmum sibi assensum postulant plures, iique optimæ notæ eo-
NOTK. PARS I. (b) dices

dices Manuscripti, qui Theoticam Psalterii Paraphrasin non nisi Notkeri nomine inscriptam continent. Sileo illum Gisilæ Imperatrici ab Eckkehardo (ut Goldastus refert) ex ipso Autographo descriptum. Extat hodie in Bibliotheca Monasterii nostri Psalterium hoc Teutonicum in membranis sæculo circiter XII^{to} nitide exaratum omnia (exceptis Fragmentis Homiliarum, & Confessione fidei) à Lambecio relata ordine suo exhibens, & ut ex primo Psalmo, & Oratione Dominica apparet, Cæsareo Codici ut ovum ovo simile. Huic in fronte inter has duas voces: *Beatus Vir*. Per integrum solum veteri artificio, & miro labore minio depictas titulus iste eadem manu insertus cernitur: *Incipit translatio barbarica Psalterii Notkeri Terti.* In fine verò operis hoc distichon eodem caractere subiungitur:

*Notker Teutonicus Domino finitur amicus
Gaudeat ille locis in Paradisiacis.*

Hæc in Codice nostro antiquissimo, ac integerrimo, quem inspicienti, nullum certè dubium, aut suspicio relinquitur, Notkerum translationis istius Authorem esse. Maxime, cum ceteroquin rarissimè Nomen Authoris, vel etiam scriptoris in veteribus codicibus nostris inveniatur appositum. Tribuendum id partim humilitati, partim sollicitudini, & prudenti cautela, ne fortè, quod faciliè illis temporibus fieri poterat, unus pro alio non sine erroris periculo poneretur. Unde Manuscripti nostris, in quibus Author exprimitur, non minimum accedit certitudinis, & auctoritatis. Alterum consimilè Psalterii Codicem Notkeri nomine insignitum adhuc sub Francisco Principe, & Abbate nostro ad initium scilicet Sæculi XVI° in Monasterio nostro asservatum, sed tempore mutata Religionis Anno 1529. cum aliis non paucis in Civitatem SanGallenem delatum fuisse testatur Chronicon nostrum, quem illum ipsum à Vadiano, & Goldasto supra citatum iudicare mihi proum est. Tertium Codicem Psalterium Teutonicè redditum exhibentem sub Notkeri nomine, apud Jodocum Mezlerum nostrum reperio, qui eundem suo adhuc tempore, hoc est: circa annum 1620. Armarium nostrum omnis scribit, dum in brevi chronico suo ad annum 1027. Psalterium hoc à quodam Monacho inter quatuordecim dies descriptum fuisse narrat, hæcque subiungit: *Prodit idipsum quod superest exemplum, in cuius medio id ipsum habetur ad marginem adnotatum, prout ipse vidit, miratus sanè hominis illius in scribendo celeritatem.*

Sed ne domesticis tantum exemplis utamur, & extranei tela suppeditant. Ita namque Paraphrasin istam Teutonicam Codex Gallicanus Bibliothecæ Regiæ Norkero adscribere dicitur. Idem de Codice Louberiano, atque Marquardi Freheri, si tamen à priore distinctus est, sentire licet, &c.

Secundam pro Notkeri causâ non leuem probationem afferunt alia plura ejusdem ætatis, styli, & characteris Teutonici monumenta, quæ nemine refragante solum Notkerum Authorem habent. Eorum quædam perire, vel alibi delitescunt, uti Liber Job, & Libri Moralium S. Gregorii Papæ: quædam apud nos supersunt, uti Boëtius de consolatione Philosophica, Organum Aristotelis, Martianus Minus Capella de Nuptiis Mercurii & Philologie &c. omnia eodem prorsus idiomate, similique methodo ad singulos scilicet versûs, vel constructiones latinas veluti ipsa Paraphrasis Psalterii composita. Unde ejusdem etiam Authoris esse convincitur, & perpetua nostrorum Traditio est.

Tertiam in hanc rem addimus rationem: quæ inde deduci potest, quod ipsa sæpe nominata Teutonica Psalterii Paraphrasis tam primaria, quàm interlinearis, ac marginalis quædam contineat, quibus Translator ad specialia facta, quæ Notkeri Labonis ævo, hoc est, Sæculo X^{mo} acciderant, alludit, ut pridem animadvertit Mezlerus noster in Chronico. Unum placeat audire exemplum ex Psalmo 65to secundum Hebræos 66to *Jubilat DEO omnis terra, &c.* Cujus versûs 10^{mus} *Posuisti tribulationes in dorso nostro, imposuisti homines super capita nostra: ita exponitur: Du luoede arbeite usen unseren rücke. Unamm ebamen die? Daz du memmisen factost nhar unseren houben. Peccatores lieze du unser unalten.* Ubi voci: *Memmisen*. superpositum legitur: *Unalaba de stabulou.* & ad verbum: *Peccatores.* in margine eadem manu,

na, sed paulò minori charactere adnotatum: *Poponifcos Scifmaticos inter Monachos, maxime inter Sanctigallenfer.* Illud verò versu 14. *Holocausta medullata offeram tibi.* Teutonicè sic redditur: *Marghafim opber bringo ib dir: in beino minnon ib dib. Daz ne tuot aber der, der dien liuten mer lichen nuile danne Gote.* Cui in margine notatis verbis: *lichen nuile.* eodem calamo apposita sunt ista: *sd est: mis Tporisf preitero blattun,* „*Unitero chuge lan, & mille,* „*aliis, quibus scismatici nostri irritaverunt DEum in adinventionibus suis, maxime autem in* „*duobus vocis, in quibus Diabolus crucem Domini per eos delere conatur, ne ea, sicut Be-* „*medicus insinuat, monachi vestiantur! nam cetera eorum abominanda si non puras confes-* „*entias posui timeremus, abundantius pandere habueramus, nam & à crapula Gallis inge-* „*nita imboantes in miseranda inopia nos reliquerant.* „ Hicce quid Author intenderit? quosvé signare voluerit? vix intelliges, nisi ex chronicis Monasterii nostri, ex quibus palam sit, sermonem hic esse de Sandro illo Monacho Stabulensi, vel (ut alii volunt) Colonienfi, qui cum Abbatiz SanGallenfis dignitatem, diu à se ambitam obtinere non potuisset, id tandem continuis calumniis, ac fraudibus apud Ottonem I. Imperatorem hypocrisi suæ inductum effecit, ut sibi Visitatio, & reformatio Monasterii S. Galli committeretur. Sed quomodo detractâ ovina pelle lupo deprehensus fuerit, & detectâ ejus vâtricie, simulatione, ac vitii, præsertim crapulæ, turpi fugâ sibi consulere debuerit? In Eckehardi IV. Casibus Monasterii nostri à Goldasto Tom. 1. Ret. Alaman. editis cap. 16. legere est. Contigit verò ea impossibilis hujus, & quorundam aliorum in nostros fraudulentia anno circiter Christi: 979. Noktero Abbate S. Galli, sub quo jam floruit Nokterus Labeo, Otfrido Wissenburgenfi integro præcedente sæculo pridem è vivis sublato.

Hæc pro Noktero adduxisse sufficiat, cui etsi nihil aliud patrocinaretur, sola, me hercle, longissimi temporis quingentorum annorum quieta possessio indubitata afferret victoriam. Nec adversæ partis à Lambecio productæ probationes tante sunt, ut interrupta tam diuturna possessione, qua apud omnes usque ad annum 1669. Nokterus gaudebat, Otfrido causâ adjudicaretur.

Primo enim quod Authoritatem, & testimonium Tritheimii attingit, quàm parùm id Lambecio saveat, ipse Tritheimius loco jam cit. non obscurè nobis innuit, alibi verò aperte demonstrat, cum scilicet Otfridi opus in Psalterium non paraphrasi profaicâ, sed carmine, & rythmo conscriptum fuisse indicat. Ipsum audiamus: In Cat. Vir. Illustr. Getm. antequam opera Otfridi recenseat, ista præmittit: *Multa & miranda linguâ maternâ secundum eandem* (Caroli Magni) *regulas composuit metro, seu carmine, qua nemo facile nostra ætate legere, & intelligere potest, quantumcunque sermonis nostri peritus, quippe cum sermo ille regulatus à nostro plus differat, quàm Hætruscus à Latino.* Mirabile tamen est, & lectione dignum, quidquid Vir iste composuit, dum in Teutonico sermone regulas posuit, & quasi in versibus pedes, & numeros custodivit. Mox opuscula enumerans ait: Ex cujus opusculis extant subiecta. *Ad Luitbertum octavum Moguntina Ecclesie Archiepiscopum in quatuor Evangelia secundum prædictas regulas metricum opus magnum, & admirandum, quod prænotavit gratiam Theotisce, libros quinque.* ad Ludovicum Regem. l. 1. *ad Salomonem Constantiensensem Episcopum l. 1; ad Monachos S. Galli l. 1. in Psalterium tria magna volumina* (Nlb.) *eodem genere sermonis.* quo scilicet præcedentia, quæ omnia ab ipse Lambecio relata Teutonici rythmi, & carmina sunt. Quibus bene ponderatis clarè darur intelligi, quid per tria volumina in Psalterium ab Otfrido composita significare voluerit Tritheimius. Verum ne conjecturis tantum hic agere videar, alterum Tritheimii locum (Lambecio notum, an ignotum? ignore) produco ex Annalibus Hirsaugiensibus (anno 1690. in S. Gallo luce publica donatis) in quorum tomo 1. ad annum 863. de Luitberto Archiepiscopo agens Otfridi opera à se jam alibi, ut monet, enarrata denuò commemorans ita luculenter scribit: *In Psalterium etiam libros tres simili carmine lucubravit.* En! Tritheimii testimonium de Otfridi opere teutonico in Psalmos. Tuum jam erit sententiam ferre, quid Lambecius hoc unico, quo gloriatur, Teste pro causâ sua conficiat? dum iste de carmine, ille de Paraphrasi profaica loquitur; iste de tribus magnis voluminibus, & libris in Psalterium scriptis, ille de tribus Psalmorum quinquagenis mentionem facit; iste de genere sermonis ad certas regulas, & numeros constructi, & suo jam ævo, nimirum duobus sæculis Otfrido viciniore, à quantumcunque Germanicæ linguæ perito vix perceptibilis receisset, ille de sermone soluto, & à nobis hodiernum majore ex parte intelligibili explicat; quæ

omnia vel unicum Primi Psalmi à Lambecio propositum specimen consideranti, & cum adductis Trithemii verbis conferenti fient manifesta.

Neque secundum Lambecii argumentum, ex antiquitate scripturae codicis Casarei desumptum magni adeo ponderis est. Licet enim ea antiquariis non insueta, nec infimae sortis probatio sit, maximè tamen salibilem, & frequentibus subjectam erroribus nemo est, qui ignoret. Quam facile nimirum solius characteris ac scripturae vestigia sectantes à veritate deviare possint non pauca produnt exempla, & quàm difficulter ex literarum tantum formis, & ductibus certum quid inferre valeamus, quotidianà docemur experientiâ.

Quare veniam mihi dabit Lambecius, nec mirabuntur Eruditi, si Virum exteroquin Magnum hac in re lapsum fuisse dixerò, dum Trithemii verbis non satis perspectis lucubrationem Otrifridi (cujus amore, & æstimatione præventus jam erat) se manu versare putavit, indeque ejus operum avidus ipsam codicis scripturam, ac characterem integro saeculo vetustiorum, quàm esse poterat, censuit. Simili errore plures Antiquitatis optimè etiam gnaros inductos fuisse diffitebitur nullus. Unus hic mihi sufficiat Beatus Rhenanus cruditione præ aliis suo tempore clarus, quem ipse Lambecius haud leviter in cognoscendo characterè Codicis Otrifridi in Evangelia errasse arguit, cit. l. 2. c. 5. Comment. Bibl. Vind. ita scribens: *Notandum secundò; Satis clarè apparere, quod is (Beatus Rhenanus) Otrifridum Theotiscæ translationis Evangeliorum ignoraverit Autorem, ideoque falsò crediderit tam plus, quàm integris tribus ante Otrifridi aetatem saeculis esse compositam.* Liceat mihi iisdem penè Lambecii verbis uti, & asserere: Satis clarè apparere, quod Lambecius Notkerum Labeonem Theotiscæ Paraphrasis Psalmorum ignoraverit Autorem, ideoque falsò crediderit, eam integro saeculo ante Notkeri aetatem esse compositam, & exaratam. Ita me dicere cogunt rationum momenta superius prolata, uni ex scriptura derivatae Lambecii conjecturae præponderantia quàm longissimè.

Sed Tertius adhuc Lambecii dissolvendus est nodus ex variis Manuscriptis Casarei circumstantiis, ac indiciiis colligatus. Optandum sanè, ut ligaturæ, & nexus isti clariùs ob oculos ponerentur, inde enim quantum stringerent, facilius cognosceremus. Verùm si totum arcanum sub obscuris verbis contextum evolvere placeat, nihil tandem invenire erit, quàm hanc Lambecii argumentationem: In Codice Vindobonensi Psalmorum Paraphrasi fragmenta quædam Teutonicarum Homiliarum, & Professionis fidei Catholice formula ab Otrifrido composita conjunguntur, ergò sicut reliquorum, ita & ipsius Paraphrasis Author est Otrifridus. Huic ut paucis respondeam, illationem isthanc vacillare, nec ullam certitudinem, imò vix probabilitatem parere pronuntio, cùm antecedens in dubium vocetur, & necessaria careat connexion. Primò enim probandum foret, Otrifridum Homilias teutonico sermone conscripsisse, quod certè ex verbis Trithemii (unici iterum hac in re testis) perspicuum non est. *Sermones* (inquit ille l. cit. post enumerata opera rythmis teutonicis constantia) *& Homilias tam de tempore, quàm de Sanctis edidit libros duos. Epistolarum ad diversos l. r. Epigrammata multa in utraque lingua, vario genere metri libris duobus.* Ubi, quo idiomate, Latino scilicet, an Germanico? Sermones, & Homiliae Otrifridianæ fuerint compositæ, exprimitur nihil. Neque universim dici poterit: omnia à Trithemio recensita Theotisca fuisse, aliàs & Epistolas in eadem lingua germanica scriptas asserere oporteret, quod tamen nemini hæcenus in mentem venisse constat. Quia verò nec de contrario certi quid habemus, gratis interim concedamus, Otrifridum Homilias teutonico sermone elucubrassè, at an ex ipsæ, quas Codex Ambrosianus una cum Psalterio continet, Otrifridi sint? nullo penitus ostenditur vestigio. Unde haud vanè dubitatione relinquitur locus. Scripsit enim Otrifridus Homilias, earum tamen & initium, & finis, & totum ignoratur subjectum. Quid ergo has ipsas, quarum fragmenta Lambecius invenit, Otrifridi esse convincit? nullusne alius Otrifrido aut antiquior, aut coævus eas scripsisse potuit? Similia certè Theotiscæ linguae fragmenta de Saeculo VIII^{to} IX^{to} X^{mo} Bibliothecæ nostræ non defunt. Imò suspitionem nobis meritò ingerit primum à Lambecio productum fragmentum, quod nullam prorsus speciem Homiliae de amore erga Deum, & proximum, ut ille dijudicat, præ se fert, sed solum exhibet initium Capituli 4^{ti} Regulæ S. Benedicti, de Insuperis bonorum operum. Ita enim hoc fragmentum Teutonice, quod regula nostra latine: *In primis Dominum Deum diligere ex toto corde, tota anima, tota virtute, deinde proximum tanquam seipsum, deinde non occidere, non adulterari, non facere furtum, non concupiscere, non falsum testimonium dicere;*

dicere, honorare omnes homines, corpus castigare, jejunium amare, &c. &c. Hæc de verbo ad verbum Theotiscæ leges apud Lambecium, quis verò talia Homiliam & quidem *de amore erga Deum, & proximum* dixerit? Reliqua fragmenta examinare superfedeo, quæ ex antiquorum Patrum Homiliis esse videntur, non ergò ab Otrifido, vel alio composita, sed tantum idiomaticè germanico donata. Sic Tertium fragmentum initium est Homilix 17^{mæ} S. Gregorii Papæ in Evangelia, uti consideranti patebit. Hæc de Homiliis.

Minoris adhuc efficaciz censendum erit, quod de Professionis Fidei Catholicæ formula Theotiscæ ibidem dicitur. Eam enim nec à Trithemio, nec ab alio Otrifidi opusculis accenseri reperio. Quare Pfalterii (cui in codice sæpe citato sociatur) Authorem Otrifidum minimè probat, cum ipsa priùs Otrifidi esse probari deberet. Certè, ut obviè hic aliquid proponam, similem Fidei Confessionem Theotiscam à Kerone Monacho S. Galli sæculo VIII^{vo} scriptam, & in Chronico nostro, & apud Goldastum lego. Verùm ne in pervestigandis dubiis istis nimius sim, & hoc Lambecio sponne tribuo, nimirum memorata Homiliarum fragmenta, Professionem & Confessionem illam Fidei Catholicæ &c. ipsius Otrifidi opera esse. Quid inde? Ergò & Paraphrasis Pfalterii eodem codice conjuncta, vel etiam (quod nescio) eadem manu conscripta Otrifidum Authorem habet. Negatur planè isthæc sequela, quæ in antiquis codicibus nimium quantum confusionis pareret. Cui enim veteres Bibliothecas vel obiter lustranti non constat, communem serè temporum illorum morem fuisse, quod diversissimorum opuscula Authorum ab eodem scriptore, vel compactore in uno, eodemque codice conjungerentur? Possem hoc ex solo nostro Manuscriptorum Armario (unde forsàn ille ipse codex Ambrosianus olim prodit) frequentissimis demonstrare exemplis. Unicum commemorare liber, ubi eodem calamo, iisdem in membranis, in uno quasi continuo Expositionem Boethii in Periermenias Aristotelis, Epistolam Notkeri ad Ruodpertum, Ciceronis libros Rhetoricorum, & alia varia fragmenta videre est. Quàm verò toto cœlo aberraret, qui exinde omnia illa uno codice conjuncta, similis, & diversæ materie opuscula uno Boethio, cujus solius nomen ibi exprimitur, adscriberet? Nihil igitur ex operum in uno codice conjunctione ad eundem Authorem asserendum conficitur. Viden! *certissima illa indicia, & circumstantias* Lambecio patrocinantes. Talibus si agendum, & mihi non pauca in promptu sunt. Duo hic breviter attingam, unum negativum ex iis, quæ Psalmorum translationi junguntur, desumptum, positivum alterum ex styli & idiomaticæ ratione derivatum. Constat nimirum in Codice Casareo, nostro, Vadiani, Goldasti, & aliorum, præter Pfalterium, etiam Cantica Prophetarum, Orationem Dominicam, Symbolum Apostolorum, & Athanasii, eodem prorsus modo Teutonice translata reperiri, quorum tamen nec Trithemius, nec alius quisquam, minima quæque Otrifidi opuscula referentes meminere, nullius proin Autoritate ea Otrifido asseruntur, ergò, si ex adjunctis argumentari placet, neque Pfalterium eidemtribuendum. Secundò ipsum Theotiscæ Paraphrasin Psalmorum, & reliquorum idioma, Germanismus, & Stylus cum iis operibus, quæ communiter Otrifidi esse creduntur, non adeò concordat. Hujus specimen, unde judicium formari possit, solum hic Orationem Dominicam, ut ea ab ipso Lambecio cit. l. 2. utraque exhibetur, consideremus, ita sese habet:

Otrifidi

In Evang. l. 2. c. 21.

Fater unfer, thu in himilon bist.

Uuith si namo thiner.

Biqueme uns thinz richi.

Gi uuillo thin hiar nidare so fer ist usan himile.

Thia dagalichen zuhti gib hiut.

Sculd bilaz uns allen, so uuir ouh duan uollen.

Ni firaze unsih thin uuara in thes uuiderunten fara.

Lofi unsih io thanana then uueuon io bimiden.

Authoris

Translationis Psalmorum.

Uater unfer, du in himile bist.

Din namo uuerde geheiligot.

Din riche chome.

Din Uuille giskehe in erda also in himile.

Unfer tagelichih prot gib uns hiuro.

Unde unferre schulde belazh uns, so ouch fir-lazhen unferen sculdenaren.

Unde in dia chorunga ne leist du unsih.

Suntir irloef unsih sona dem ubile.

Cernes hic satis notabilem non tantum Orthographiæ, sed & verborum diversitatem, quæ nobis diversum etiam utriusque Authorem innuere videtur. Nec enim varietas ista in distinctum sermonis genus, profaicum scilicet, & carminicum referri poterit, si non rythmi, & positio verborum, sed sola substantia, & ipsæ voces perpendantur, &c.

Hucusque pro Notkero. Quæ non animo cavillandi, sed illustrandæ veritatis gratiâ prolata velim. Cum nec Otrifido ejusdem mecum instituti Benedictini Alumno cum honorem invidiam, nec in Lambecium Monasterii mei singularem Encomiasten id unquam commississem, nisi hoc ut agerem, me iussissent rationes oppidò graves, & aperta testimonia, Tritheimii itidem detecta, & ex ipso declarata Authoritas, quæ sola Lambecio deviandi occasione præbuit, aliosque illum subsecutos in errorem traxit. Quo cognito, omnibusque maturè libris, concludendum denudò: Notkerum Monachum S. Galli unicum Theoticæ Paraphrasis in Psalterium Authorem esse. *Unicum*, inquam & primum, ut qui opus istud non ab alio plantatum excoluerit solum, & substitutis aut adjectis quibusdam quasi auxerit tantum, & ornarit, sed ipse primus & conceperit & genuerit. Palmarium id nobis reddit Schema Lambecianum cum nostro, ac Vadiani, Freheri, & aliorum codicibus collatum, ubi per omnia, si paucas scripturæ, ac literarum variationes, differentias veluti individuales ex Amanuensium diversitate natas exceperis, ovum ovo simillimum deprehendes, quare unum ab altero distinguere, pluribusque eundem partum adscribere laborabis incassum.

Supereſt tandem, ut & alteram initio propositam aggrediamur difficultatem, quæ tota in eo vertitur: Quis, & qualis Notkerus ille sit, cui Paraphrasin Teutonicam Psalterii assertam hæcenus vidimus. Plures enim in eodem Monasterio S. Galli iisdem, & diversis temporibus Notkeros vixisse constat. Ex quibus Tres præcipuè Doctrinâ clari apud nostros in memoria sunt, variis cognominibus inter se distincti. Primus *Balbulus* impeditioris linguæ vicio dictus, nobilissimis natalibus ortus, hymnis, & sequentis à se compositis in Ecclesia notus, jam pridem Beati titulo donatus, cujus obitum Ephemerides nostri ad annum 912. referunt, vitam virtutibus, ac miraculis illustrem Eckehardus V^{us} sive ultimus conscripsit, quæ apud Goldastum, & emendatius apud Bollandum ad diem 7. Aprilis habetur. Secundus *Physicus* seu *Medicus* à medendi peritia, *Piperii granum* à morem gravitate & disciplinæ Monasticæ severitate, denique *Pictor* à pingendi arte eximia cognominatus, virtutibus omnibus, & doctrinis insigniter præditus, sed & generis nobilitate præfulgens, circa annum 975. sanctè defunctus. Tertius à labio lato vocatus *Labeo*, Vir eruditione, & pietate clarus, Eckehardi quarti (quem nos Historiographum dicimus) in disciplinis Magister, qui teste eodem Eckehardo, quo die Jobo Teutonice interpretando manum ultimam imposuit (erat ille SS. Apostolorum Petri & Pauli profectus dies) mortis suæ præfatus sacram exomologesin fecit, Vesperas, quæ ex more in templo ipsorum Apostolorum Monasterii Ecclesiæ contiguo decantari solebant, ipse utpote S. Petri studiosissimus cultor celebravit. Ubi deinde ad Completorium datum fuit signum, ille missis in chorum aliis, dicens:

Psallite, Completam Petrus faciet mihi letam.

Foris manens, pauperes interim ut convivio exciperentur, obtinuit, quos ipse moribundus reficientes videre posset. Finito Completorio, cum ante adhuc sanus fuisset, cum morte conflictari coepit, & eadem die, opinione omnium sanctus, ingenti pietate, dolore non magno ad meliorem vitam transiit Anno Domini 1022. Cujus Necrologium nostrum antiquum ad 29. Junii diem se meminit: *obitus Notkeri doctissimi, atque benignissimi Magistri*. Et ejusdem temporis chronographus ad annum 1022. *Notker nostra memoria hominum doctissimus, & benignissimus, Heribert, & duo Rudolphi &c. &c. obierunt*. Hæc ex genuinis Monasterii nostri monumentis, quibus veluti in re domestica, maxime credendum, breviter delibare placuit. Unde eos revellas, qui aut Notkerum Physicum cum Balbulo, vel Abbate, aut Abbatem cum Labeone vel Episcopo Leodiensi confundunt, aut Physicum à *Piperii grano* &c. distinguunt. Hunc enim unum, & eundem esse Eckehardus IV^{us}, cæteris accuratior, luculenter ostendit, illos verò inter se & vitæ, & obitus, & natalium diversitas multum discriminat. Abbatem quod attinet, tertius is inter Notkeros sanè illustres à quibusdam numeratur, nam ætate Labeonem præcessit, Notkeri verò Medici ex sorore Nepos fuit, qui Abbatiam ab anno 968. prosperè, & laudabiliter administravit, sed floreante adhuc ætate immaturâ morte Anno 975. paulò post Avunculum suum Notkerum Physicum abreptus est. Laudem igitur, & memoriâ inter Abba-

bates adeptus est, non tamen inter Viros scientia & eruditione conspicuos, quales Tres prius relati Notkeri erant. De ejus enim doctrinâ nulla extant vestigia, imò cum Otto Magnus Imperator ex nostris quaesisset, cur Notkerum adhuc Juvenem inter tot canos Patres in Abbatem elegerint? Rupertum subdecanum respondisse scribit Eckehardus: *Inter tot utique Maris optimam partem dudum eligentes Maribam nec unam quidem, qua circa Ministerium sollicita sit Et. prae-ter hunc inveniri potuisse.* Eck. in Casibus Monasterii, c. 16. &c. Hinc Notkero Abbate omisso Eckehardus in lib. Benedi&ct. & alii antiqui nostri scriptores *Labeonem*, ut supra fecimus, Notkerum *Tertium* nimirum inter scientia, ac scriptis celebres recensent. Ex quibus omnibus facillior jam nobis erit propositae quaestionis resolutio, qua Authorem Theotifca Psalterii translationis, non alium esse, quam Notkerum *Labeonem* sive *Tertium* dicimus. Evincunt hoc praeter Eckehardi expressum testimonium codices manuscripti superius insinuat, Notkeri *Tertii*, vel *Labeonis* nomine inscripti, quorum unus, priori adhuc saeculo apud nos asservatus, rem totam his antiquis verbis ipsi Psalterii Teutonico immediate subiectis declarat.

*Balbus erat Notker, Piperis granum fuit alter,
Tertius hic Labio datus est cognomine lato,
Pectore mandatum gestans Labeo quoque latum,
Latio hic labio, puto, nemo videbitur illo,
Ecce favos labio quales stillat tibi lato?*

Ita Mezletius & Brüllsaverus, qui uterque codicem vidit. Accedunt Chronica nostra, quae Labeonem Translationis illius Authorem pluribus in locis asserunt. Unum accipe: Anno salutis 1027. voti causa venit ad S. Gallum cum filio suo postea Imperatore Henrico III. Gisela Imperatrix Conradi II. Conjux. Ea ubi votum ad sacra S. Galli lipsana exsolvisset, Abbatem, & Patres regalibus donis adauxisset, in SS. apud eos precum communionem ut referretur, obtinuit. Sed eo non contenta, cum nova Notkeri Labeonis nuper defuncti litteraria monumenta demiraretur, Psalterium ab eo in Teutonicam linguam translatum petiit, & una cum Jobo (satis quidem invidis Patribus) asportavit &c. ita acta nostra. Ex his, & aliis pluribus erroris proinde argui debet Joachimus Vadianus, & ipsum fortè secutus Elias Du Pin alique pauci admodum, qui Psalterii translationem Teutonicam Notkero Balbulo adscribunt, & jussu Regis Arnolphi eum laborem susceptum fuisse, nescio qua ratione ducti asserunt. Hujus enim nulla verisimilitudo habetur. Imò non alterius jussu sed solius charitatis erga religiosos confratres impulsu id operis perfectum esse & Eckehardus, rei optimè conscius, ut supra vidimus, expressè enarrat, & ea, quae Psalmis ipsis junguntur, abundanter declarant. Totus enim codex Lambecianus, Sangallensis, Vadiani &c. non alia in se continet, nisi ea, quae à Monachis sicut illo jam tempore, ita & nostro adhuc ævo in Choro decantari solent, nimirum 150. Psalmos Davidicos, quos una *cum consuetudinariis Canticis*, ut S. P. Benedictus regulæ c. 18. præcipit, *per septimana circulum psallimus.* Sunt verò ea cantica, quae quotidie adhibentur: Canticum Beatissimæ Virginis Mariz: *Magnificat anima mea Dominum.* Zachariæ: *Benedictus Dominus Deus Israël*, &c. Luc. 1. reliqua cæteris diebus singulis unum ex Prophetis eo ordine, quo in ipso codice ponuntur, quibus additur *Oratio Dominica: Pater noster*, ad quasvis horas Canonica recitanda & Symbolum Athanasii aut quisquis Author sit de Trinitatis, & Incarnationis Mytherio: *Quicumque vult salvus esse.* Die Dominica ad Primam canendum. Unde facillè patet Notkerum Labeonem hæc omnia in barbaricam, uti tunc vocabant, sive teutonicam linguam transulisse in usum Monachorum, præsertim discipulorum suorum (quorum non ultimus erat ipse Eckehardus IV^{us}) eo fine, ut etiam rudiores, & linguæ latinæ minis gnati, quod psallebant, intelligerent, & secundum regulæ nostræ mandatum, *Mens concordaret voci*: in quo Keronem nostrum imitatus videtur Labeo, qui simili charitate quorundam Monasterium nostrum ingredi volentium ruditati consuleretur regulam S. P. Benedi&cti interlineari versione Theotifica initio sæculi 8^{vi} interpretatus est, ut quid profiterentur, plenius caperent. Sed & illos denique hallucinatos, ac nominis affinitate seductos fuisse dicendum est, qui vel Notkero Phisico, vel Abbati idem opus attribuant, illos inter se, aut cum Labeone confundentes, cum pro ultimo isto, à cæteris distinctio omnia argumenta pugnent, cui soli itaque manebit victoria.

TESTIMONIA DE NOTKERO, ET PSALTERIO THEOTISCO.

MELCHIOR HAIMINSFELD GOLDASTUS in *Catalogo Scriptorum*, quem Tomo II. *Rev. Alamannicarum* attexit, p. 142. NOTKERUS Labeo, Abbas S. Galli transtulit in linguam Alamannicam Psalmos Davidis, & librum Job: quorum illi apud nos extant, iste perit.

JOACHIMUS VADIANUS in *Alamannicarum Rev. Furragine* (Tom. III. ap. Goldast. p. 34.) Extat apud nos San-Galli Psalterium à Notkero Monacho, quem ob linguæ tarditatem Balbulum cognominarunt, in nostram linguam translaturum, Arnolpho imperante: tanta verborum difficultate, ut nonnisi ab attento & immanente lectore accipi & intelligi queat. Tam dura & anhelans vetus illa Francorum & Alemannorum lingua fuit.

BARTHOLOMÆUS SCHOBINGERUS in *Notis ad b. l. p. 105.* Est nunc penes me hoc Psalterion in mea bibliotheca, quod vulgare, & publicum in usum dare recepit noster Goldastus cum amplissima præcorum verborum expositione.

GOLDASTUS in *Conspicuo Aulorum Scriptorum Rerum Alamannicarum præmissio*, de ECKEHARDIS agens, quorum quinque recenset; Unum Seniores (Dechan Egkart vom Geschlecht von Jonschwil: ita Stumpfius Chron. Helv. I. II. c. f.) tres Juniores vel Minores dictos, & denique Minimum Vitæ Notkeri Balbuli scriptorem; sic de Quario.

Quartus Eckehardus, qui & ipse Junior vocatur, Mogunrix constitutus jussu Arionis, Archiepiscopi, cujus utebatur familiaritate (præfuit is Sedi Mog. ab A. 1020. ad 1031.) mandato Imperatricis (*) ibidem commemorantis descripsit Psalterium, in linguam Barbaricam, i. e. Germanicam à Notkero Labeone Physico traductum: in privatos nimirum Imperatricis usus. Quod opus nunc in nostra potestate est.

(*) Imperatrix illa sine dubio fuit Chunegundis, Sigefridi Comitis Palatii Rheii filia, quæ post mortem mariti sui Imp. Henrici II. A. 1035. depositis ornamentis Imperialibus vitam monasticam professæ operabatur manibus suis. Sponsio simul suo Christo aut oras loquebatur aut psallens: quam semper legere, vel legentem sacros codices puellam secretam audire vidit. Hæc *Ulysias de Scriptoribus & Sacris Fernaculis* p. 190. ex autore Vitæ Chunegundis apud Surium extante.

Ceterum quam sint incerta quæ de Notkeris tradunt Scriptores, & imprimis autor Vitæ Notkeri Balbuli Eckehardus, ita monet JACOBUS BASNAGIUS in nova editione *Lectionum Antiq. Canisii* T. III. P. II. p. 552. in Observatione Vitæ illi præmissa.

Asserit Eckehardus (ita semper & Usserius & Basnagius vocant, cum scribi Eckehardus deberet) se Notkeri Gestæ, qualia à prioribus fuerant relicta, compilasse. Nullus apparet Notkeri Vitæ scriptor præter Eckehardum Juniores, quanquam hic revera senior fuerit, qui aliqua de Notkero in *Casibus Monasterii San-Gallensis* attigerat. Deinde vero, quæ fide alienas schedas descripsit Eckehardus, facile patebit. Primo, quanquam ipse notaverit, plures eodem tempore fuisse Notkeros Sangallenses, ipsi tamen parum noti fuerunt. Notkerum Piperis granum dictum ob acrimoniam & severitatem, à Notkero Physico distinguit, quanquam unus idemque sint: deinde vero Notkero Balbuli cœcitatem tribuit: quam passus est Medicus, non Balbulus. Secundo Notkerum Balbulum Carolo M. cœvum, imo ipsius nepotem facit: nec in errorem semel dormitans incidit; quippe ita frequenter inculcatur, ut partem vitæ cum Carolo M. transgisse videatur Notkerus; qui Carolum nunquam vidit, nec videre potuit, utpote qui centum annis post Carolum obierit. Ut à mendo liberent Eckehardum Critici, ultra seculum vitam produxisse Notkerum affirmant; sed levi, imo proflus nullo argumento.

Idem BASNAGIUS, *Observatione Martyrologio Notkeri præmissa*: Lect.

Antiq. Canisii T. II. P. III. p. 87.

Plurimi fuerunt Notkeri eodem fere tempore. Ab Episcopo Leodienfi Notkero ordiamur: quam ætate paulo recentior, dignitate fuit superior. Fuit Episcopus A. 971. Monachus, quicquid dicant Benedictini, non fuit unquam. Alter fuit Notkerus Abbas San-Gallensis, vivente & præfectura cedente Burchardo Abbate A. 973. obiit A. 981. Hic Abbas fuit nepos alterius Notkeri Doctoris, pictoris, medici & poetæ, quem Piperis granum ob acrimoniam & morum severitatem appellabant: hic cœcus obiit. Seculo sequenti, undecimo scilicet, vixit alter Notkerus, Labeo dictus, & postea Beati titulo decoratus. Denique seculo decimo tertio fuit quintus Notkerus Dilectissimi & Benignissimi nomine sæpius indicatus. Hi omnes à Notkero autore Martyrologii diversi fuerunt. Balbuli titulo à ceteris distinguitur, iisque omnibus ætate fuit superior: puer oblatas ad S. Gallum A. 840. & ordines sacros recepit. Obiit a. 912. &c.

Huic præter alia multa opuscula tribuit etiam Basnagius Psalterium de Latina Lingua in Barbaricam translaturum: fide Eckehardi, qui id scribit, & in armario bibliothecæ extare suo tempore testatur. Judicium de his omnibus esto penes Lectorem: Meliora, ni fallor, multa docet in Dissertatione accurata doctiss. Franckius.

INCIPIT TRANSLATIO BARBARICA PSALTERII NOTKERI TERTII.

Psalmus I.

B *Enit vir qui non abiit in consilio impiorum.*

Der man ist salig, der in dero argon
rat ne gegeng.

So Adam teta, do er deru cheuon rates folgetu wider
Gote.

Et in via peccatorum non stetit.

Noh an dero sundigon uuege ne stuont.

*Sa er teta. Er cham dar anu, er cham an deru breiten
aug ter ze bello got, nade suont dar anu, wanda er
bangtu suono golt. Hengrado suont er.*

Et in cathedra peffilentie non stetit.

Noh an demo suhtstuole ne saz,

*ib meino daz er richetzu ac uoita, wanda du salt
suont se nab alle. So se adomes teta, do er Got
uandtu uorden. Poffu chit latuz peccora feruaz (fuo
uiderlatende) so poffu jib hebreitit, fu ist iz peffil-
entia, i. e. late perungata poffu (unio uualonde
ferbu.)*

a. Sed

JO. SCHILTERI INTERPRETATIO LATINA Vetusse Translationis & Explicationis Teuto- nicæ Psalmorum.

Nota ad Rubricam.

B *Arbarica) Franci & Germani Latinam linguam cal-
lentes, Teutonicam ipsi quoque, præter Græcos &
Romanos, barbaricam vocant. Otridus adÆpisc.
Mogunt. scribit: hejzo lingua barbaries ut est inculta &
indisciplinabilis atque infarta capi regulari freno Grammaticæ
artu. Sed vide quæ ibi annotati.*

Ad PSALM. I.

Interpretatio paraphrasis Teutonice.

vers. 1.

Exemplificat asseritum interpres: Sicut adam fecit, cum
mulieris consensu sequeretur adversus DEum. — Sicut
idem fecit. Processit eo, processit ad viam latam qui ad in-
fernum ducit, Et stetit ibi, amque pendebat à concupiscentia
sua. Pendulus stetit.

Notæ.

I. Cathedra peffilentie, Suhtstuol.

LXX. rei cathedra impud. Sic etiam Psalterium Alexan-
drinum Oxoniæ editum. In Ebræo: in cathedra goggy Lezim,
derisorium, delictorum, Jer. XV. 17. quod scilicet omnes
discipulos perversos doctor illudat, ait S. Hieron. hic.

NOTE. PARS I.

Veteres doctores Ecclesiæ Occidentalis sequi solent
Græcam LXX. & Latinam vulgatam versionem: hic
itaque non videntur Latini vocem græcam in Nimmro
singulari expressisse, quam sit multitudinis in Græco ut
& in Ebræo, nempe homines notant homines peffilentes,
extitales, atheos, scerpicos, peffes hominum, omnia
deridentes: sed videtur, veterem lectionem Latinam
fuisse: peffilentium. Nam S. Hieronymus annotat: Pro Pe-
ffilentibus in Ebræo delatores habet. Non abduci transla-
tio veteris MSCh S. Marci: and in den dengul der schan-
den nyl infaz. Ubi dengul est tribunal, iudicium, dug-
stul: Schanden, schamier, hodie, scheiden, schender,
sunt calumniatores, derisores.

Interpr. Ait notker: Intellege, quod governare, (pro tri-
bunali) adlet. Namque has peffis corrigas fere omnes, sicut
Adamo fecit, quom vellet Deus fieri. Peffis dicitur Latino,
quali PEccora STernens. Quæcio peffis fu dilatat, dicitur
Peffilentia, i. latè perru.

II. Obiervandum hic, quod in translatione Otridii ver-
bis postrema, Peffis chit Latino tte. non habentur, apud
Lambec. L. 2. Bibl. Cef. p. 461. Et 747. unde additio Not-
keri hæc merito habetur. Translatio alia Teuto-
nica minus vetusta, quæ in MS. extat in Archivo
Reip. Argent. habetur: in dem stete der freiften ait en-
sar. Voce firmit utitur Notkerus in Pl. VII. pro perle-
cutione.

2. Sed in lege Domini voluntas eius & in lege eius meditabatur die ac nocte.

Nube der ist salig, tes uuillo an Gotes eo ist, unde der dach ana denchet tag unde naht.

3. Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum.

Unde der gediehet also uuola so der boum, der bi demo rinnenten uuazzere gefezzet ist.

Quod fructum suum dabit in tempore suo.

Der zitigo sinen uuocher gibet.

Daz riuende uuazzet ist gratia Spiritus Sancti, guada dei heiligen Geists. Den s̄ naezet, ter ist pirig puom guotere auerch.

Et folium eius non defluet.

Noh sin loub ne ristet.

Tac erit, nah sin auort ne auirt auendig.

Et omnis quaecumque facit, prosperabuntur.

Unde fram diehent alliu, diu der boum biret unde bringet.

Job fructus (auocher) heb̄ folia (pletz) id̄ meins falla & dila (auorch, auort).

4. Non fit impius, non fit.

So uuola ne gediehet aber die argen: Sone gediehet sie.

Sed tanquam pulvis quem projicit ventus à facie terrae.

Nube sie zefarent also daz stuppe dero erdo, daz ter uunet feruuhet.

Fine demo Gotes riebe merdent sie feruuhet.

5. Ideo non resurgunt iniqui in iudicio.

Pediū ne erlant arge ze dero urthelido.

Dob sie erstant, sie ne bitent danne urthelido, auanda in in urteliet ist. Jam enim iudicati sunt.

Neque peccatores in consilio iustorum.

Noh fundige ne fuzzen danne in demo rate dero rehton.

Ene ne irstant, daz sie irteliet auerden, nob tise ne irstant daz sie irtelien. Ene sunt tie auirffen, dila ne sunt tie brezzien, auanda sie beide sandig sunt. Tie aber die brezzien sunt, sie irtelien tien meienem.

6. Quoniam notum Dominus est iustorum.

Vuanda Got uueiz ten uueg dero rehton.

Er geuerdet sie auizzen unde ire auerch.

Et iter impiorum peribit.

Unde dero argon fart uunet ferloren.

Vuanda sie selben ferloren auerden, pediū auit ire fart ferloren, daz sunt ire auerch.

Psalmus David. II.

1. Quare fremuerunt gentes.

Ziu griscramoton an Christum Hebraica gentes? (incho diet)

Et populi meditati sunt inanis, id est frustra?

Unde ziu dachton sine liute ardingun in ze irlofchem? Sie dachton des in nobis spere solia.

2. Assument reges terrae & Principes conuerterunt in animum aduersus Dominum, & aduersus Christum ejus.

Tie Lantchuninga uuaren gagenuuertge in passione Domini (in Gotes martyro) als anafchende, nabe ire uollen auendo, unde Principes, Sacerdotes, gesamenoton sih uuider truhtene unde uuider sinemo geuueichten.

Eis heredes auolta in slaben arderer haugte iz. Pediū gat in ter uuldo, samfo dia auerch.

3. Dis-

cutione. Ostridus 1: 3, 39. ibera freisan, periculo. & L. 2, 12, 50. & c. 6, 32. in freisa, eis nocebit. Glossa Lipsii Freisa, latere.

Translatio Rhetica: Ne fera in la sapiebla dala spingia-duari. Codex MS. psalterii Teutonice translati in usum Monasterii Carthusiani an. 1340. apud Argentoriam erehti, ita habet: la dem seil der sechelen auet soz, Vox uero scilicet, etiam denotat Contagium, pestilentiam, sed & homines pestilentes, de quo in Glossario.

v. 2. Interpret.

Nabe der ist &c. In Codice Ostridi pro Nabe habetur Sante, hodie fonder, sed.

v. 3. Interpret.

Daz rinnende uuazzet &c. i. e. Decursus aquarum & gratia Spiritus S. Quom illa rigat, is est arbor ferax bonorum operum. Tam chit &c. i. e. Hoc dicit: nec uerbum ejus recedit. Uode fram dieh. &c. i. e. Et ualid erefinat omnia, qua arbor parit & fert, & fructus & folia, intellige fallia & dila.

v. 4.

Nota.

Repetitio in hoc 9. secundum Vulgatam ut & MS. Arg. retinetur. S. Hieronymus: Id quod secundo dicitur NON SIC, in Hebraei voluminibus non habetur: sed ar in ipsi quidem LXX. interpretibus. Nam in exemplis Origenis in Casariensi bibliotheca legens, semel tantum juripsum regem.

v. 4. Interpret.

Fone demo &c. i. e. A regno DEI proficiuntur.

v. 5.

Dob sie erstant. &c. i. At tamen resurgunt (impij) non exsultant tamen sententiam, quippe isti jam sententia lata est.

Ene ne irst. &c. i. Ibi (impij) non resurgunt, ut judicentur, nec hi (peccatores) resurgunt, ut judicentur. Ipsi sunt pssim, hi non sunt optimi, quoniam utriusque sunt peccatores. Qui uero optimi sunt, iudicant medius. S. Hieronymus: Inter impiam & peccatores hoc interst. qui impius est, negat DEam: qui peccator est, consilietur & peccat.

v. 6.

Er geuerdet &c. i. e. Dignatur DEus eos uocare, & ipsorum opera. S. Hieronymus: Nihil aliud cognoscit DEus, nisi quod notitia ejus dignum est. Cognoscit quippe Dominus eos, qui ejus sunt: & si quis nescit, nescitur. VVanda sie seihen &c. i. e. Nam ipsi (impij) perant, igitur & iter eorum perit, id est eorum opera.

AD PSALM. II.

Vates diuini in hoc carmine sacro colloquium instituit.

S. Hieronymus: Quatuor praecedentes uersus uel Angeli uel prophetae sunt locuti, mirantes quare humana uenerunt aduersus DEI filium conseruierit. Sed quatuor uersus vocat, qui nobis communiter sunt priores dapo.

v. 1.

In ze irlofchem, ad extinguendum ipsum. Irleschen, ausleschen. Ostridus 1, 17, 104. Irlesgen. Si dachon (&c.) i. Cogitant, ut ipsum malum exstinguant.

v. 2.

Ali auas. i. ut antecedentes, sed imo suam uoluntatem (libidinem) ostendentes.

Eis

3. *Dirumpamus vincula eorum & projiciamus à nobis iugum ipsorum, id est, Christi & Apostolorum. Sui cineres se fit.*

Prechen *chaden* se iro gebende unde uerfen aba uns iro ioch.

Ne lezes unsib nicht aus Christianam religionem (Christi uolunga.)

4. *Qui habitat in caelis iridebit eos, & Dominus subsumebit eos.*

Ter in himile buet, ter spottet iro, unde nase soudet an sio.

Nale taz Got mit wunde unde mit nasen deheinen hach toe, nabe das iz houblich was, das se sine praedestinationem (preemida) dabon ze iruenderne. Der aus unaren se meditates inania (i. e. tenebende in appt.)

5. *Tunc loquatur ad eos in ira sua, & in furore suo conturbabit eos.*

Tanne sprichet er in zu mit zorne, unde mit heizmuote getruobet er sie.

In iudicio (in ebertride) tont er iz, so retributio peccatorum (ten fandon) ist.

Vox Christi.

6. *Ego autem constitutus sum rex ab eo super Syn montem sanctum ejus praedicans preceptum ejus.*

Ih pin aber sone minemo fater (iro audachen) ze chuninge gefezet uber sinen heiligen berg, das ist Ecclesia, sin gebot sagende, das chit Evangelium lende.

Sion stat in Jerusalem, unde wannu man ferro dar aba jehen mag, pedu beizes er Syn, das chit latine Specula, in miera uns anaria. Der bezeichnen Ecclesiam, wannu ire gedulge ist, das se irobet uerde ze Gotes selbes anaghte.

7. *Dominus dixit ad me, filius meus es tu, ego hodie genui te, i. e. sine tempore (ama Zit.)*

Min fater chad ze mir, min sun bist tu, hiuto gebar ih tih.

Gote ne ist nehoia ziti praetertum (irgangen) nob futurum (chunfig) lmo ist hiuto, al das io gefchah alde nob gefchehen sol. Pedu ist sin sun biuto gebaru.

8. *Postula à me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam. Pite mih wannu du merenichu bist, unde au du min minero bist, so gibo ih dir din erbe.*

Unles ist das? Gentes (alle lute.)

Et possessionem tuam terminos terre.

Unde gibo ih tir ze bezizenne ende dero erdo, dero da biest.

Das ist sine du gefprochen, wannu Christus pat iro gueto, da er sib jehden wende se Patri oherita.

9. *Reges eos in virga ferrea. i. e. inflexibili justitia. Tie rihdest tu mit isenino gerro.*

Das chit mit unanwendigemo rehte. Dib ne mag tar aba neman genemen.

Tanquam uas figuli confringes eos. Samoso hafenaes faz ferbricheft du sie.

Terreras concupiscentias (uerth laste) ferbricheft tu au in.

Vox

Ein Herodes) i. Herodes, magnus scilicet, infanticida, volebat ipsum interficere, alter (Piscus) concessit id. Minco vadit ista voluntas, sicut & opera. S. Hieronymus hic: Non julum Herodes Rex, sed etiam illi regi adversus Dominum consiliarius: quorum regna et in paucis temporis diabolus effundit.

v. 3.

Quintum hic versiculum constituit Hieronymus, velut Responsum DEI Patris, cohortantis populum gentilium, ut legalia vincula dissolvant. Sed hac Origenis fuerit capulatio. Noster vero formulam conjunctionis potius adversarius christianae religionis interpretatus, sequens S. Ecclesiam & S. Petrum, *Alt. IV. 2r.* Atque S. Hieronymus in pr. ipse dixerat: *Andatus est hanc Psalmum interpretari velle post Petrum in Aliibus Apostolorum.*

Sui cineres &c. i. sic conveniunt invicem, dicentes. *Ne lezes* i. Neutiquam accedimus ad Christianam religionem. *Vox solunga*, religio, videtur suspensa, & forte *Volunga* legendum, à *Volgen*, sequi.

v. 4.

Nale taz Got i. Non quod DEUS ore atque nalo cinquam iudicium faciat, sed quod ignominiosum esset, quod praedestinationem suam cogitare reprimere, propterea erant meditates &c.

Premida, praedestinatio. Compositum ex *Pew*, pync, Pein hodie, poms, supplicium, & *marda*, myte, Belgis, meta, i. e. ponnarum definitio. *B. LuparEpist. CXXVIII.* *Hos* (impugnantes) *B. Angelinas* in multis libris, & in eo, quem fecit alimum, non dabat dicere praedestinos ad pernam.

Tenebende in appt. cogitantes in vanum. *Uppre*, inane, vanum. *Kero* i. appignit vvor, otiosa verba. *MS. Arg. h. Pf. y. i. das wolk gedachte appicht.* Populi meditati sunt inania. Ceterum hac ipsa translatio recedit in hoc à Notkeri & omnino: *Der du wendet in den himmels der*

NOTK. PARS I.

sol se behalten, und der Herr spottet ir. Verbum *behalten* est conservare, salvare.

v. 6.

Vox Christi.

Idem & apud S. Hieron. habetur.

Iro audachen, ingratias istorum, hostium & persecutorum. non est in textu, ad paraphrasin pertinens.

Das chit Ev. lende i. hoc est, Evangelium docens. *Sion stat in Jerusalem*, & quoniam precal inde prospici potest, propterea dicitur *Sion*, h. e. Latine, *specula*, nostro more *Warta*. Ille mons designat Ecclesiam, quippe ejus spes est, ut exaltetur ad DEI ipsius faciem. S. Hieronymus: *Sion*, i. e. *super Ecclesiam*. *Sion specula vira*, interpretatur.

v. 7.

Vox DEI Patris ex relatione Filii, qui locutus est, prout ipsum docuit Pater, *Joh. VIII. 28. 28.*

Ghar Ita & MSC. Argent. *Ich hab dich hut geboren*, promissive veteres hoc verbo uson, de patre & quae ac matre, ostendo in Glossario.

Gote ne ist i. DEO nullum tempus est praetertum, nec futurum. *Ipsi est hodie* omne quod factum est, & adhuc futurum. *Quare filius ejus est hodie genitus.*

v. 8.

Pite mih wannu du merenichu bist &c.) paraphrasia est i. e. postula à me, quoniam tu homo, & ceterum me minor es.

Dero da biest &c.) i. e. quos terminos terrae, postulasti. Hoc ideo dicitur, quod Christus postulavit eos tunc, quam ipse se pro eis offerret Patri. Scilicet *Joh. XVII. 20.*

v. 9.

Das chit mit unanwendigemo i. Hoc est, inflexibili justitia. Te non potest ab es quisquam ertere,

A 2

v. 10.

Vox Prophetæ.

10. Et mon Reges intelligite.

Unde nu fernement chuninga.

*Chuninga dera erbo, chuninga der fersiches, chuninga fone daz, nuanda ir dombot ten lichenen. Geboront muosen val.**Erdinini qui iudicatis terram.*

Lazent iuch leren lantrechtara.

Meistara der lichenen fernement.

11. Servite Domino in timore.

Dienont Gote mit forhtun.

Daz ne bene inub, daz er Reges kenomat pirat.

Et exultate ei cum tremore.

Unde ridondo sint imo firo.

Imo dambont seliches namen, ioh mit freuai, ioh mit forhtun.

12. Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, & pereatis de via iusta.

Lirnent zucht, unde mesent in egi, daz sih Got etueuonne ne belge, unde ir ne glesiphent aba rechtemo uuege.

Christus ist der uueg, an dero mannelich ken sel.

Om exercebit in brevi ira ejus. Beati omnes, qui confidunt in eo.

So sint zorn irheizet in spuote, unde sindilla (*herich*) chomet in illa oculi (*in stago dero braun.*)

So sint salig die sih ze imo fersichent.

Psalmus David. III.

1. 2. Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me?

David chad ex persona Christi (in Christi fuit) do er fone ius fob. Ziu sint, truhten, dero so manegen die mih arbeitent, daz job

V. 10.

*Chuninga dera erbo &c. i. e. Reges terræ, Reges carnis, Reges de hoc, quando domant carnem. Audite consilium meum.**Meistara der lich.) Magistri carnis intelligite.*

V. 11.

*Daz ne bene) i. e. hoc ne extollat vos, quod Reges vocati estis. Pro er legendam ir, vos. Pirat, effu, Piram, fumus, Kere.**Ridendo, trementes. Rite, tremor sebrilis. V. Glossar. Imo dambont &c. i. Ipsi gratias agentes de illo nomine, & cum gaudio & cum tremore. 5. Hieron. hic: Timore dixit, ut elationem eis tolleret, quia reges eis appellati.*

V. 12.

*Unde mesent in egi) Ad paraphrasin pertinet. Egi, Egi, Eki, disciplina est Keroni. i. e. suis sub discipulis Filiis. Glesiphent, pereatis. Scriptura videtur mendosa, pro Glesiphent, à verbo Skipfen, Killanus: Skippen, dilata. Unde nostrum Skippe, cloaca, quod fillicidium cadit inter duos zedes.**Christus est via, in qua quilibet ire debet.*

Ad Psalm. III.

V. 1. & 2. Interpret.

*David chad &c. i. e. David loquens ex persona Christi, quam fayeret à filo suo. Sic & S. Hieronymus hunc Psalmum & ad Davidem, & ad Christum pertinere ait.**eius minero discipulorum (jungeren i. Judas) min abet?**Multi insurgunt adversum me.*

Manige ihrichtent sih uvider mir.

3. Multi dicant anime mee, non est salus illi in Deo.

Manige versagent minero felo heili an iro Gote.

Sie ne trauent, daz ib irfian fole.

4. Tu autem Domine susceptor meus es.

*Aber du Got pist min infangare, mit infenge du.**Mih hominem (mensuram) neme du are daz DEum (Got) bebu ne getragt tu mih auch refugere (irfian) uider ira meum.*

Gloria mea & exaltans caput meum.

Du bist min guollich, fone dir habe ih fa, unde du bist irhohende min houbet in resurrexione (*in ohtlage.*)

5. Voce mea ad Dominum clamavi & exaudivit me de monte sancto suo.

Mit minero stimmo, daz chit mit dei berzen stimmo harreta ih ze dir, unde gehorrest du mih fone dinemo heiligen berge.

Daz chit fone dero unseligibus bebi diuero Gotheite.

6. Ego dormivi & soporatus sum.

*Ih schlief, mines tancher ant notb. Ib schlief den schlaf des todes, unde schlaf rauuota mir dar ana,**daz die sundigen ne tuent, nuanda iru tot schlaf leitst sie zeun rauuon.*

Et exortexti, quoniam Dominus suscepit me.

Unde irfuont ih, nuanda trohten infigmih.

Er nam mih an fob mit dero chrefta irfuont ib.

7. Non

Daz ioh.) i. e. ut etiam unus meorum discipulorum, i. e. Judas, me persequatur.

V. 3.

Sie ne trauent) i. e. illi non confidunt, quod ego resurrexurus sum.

V. 4.

Infangare, Translatio A. min behalter, i. e. Salvator meus. Atib infenge du,) me suscepi, me hominem re. cepisti tu in te DEUM, quare etiam scis me resurgere contra eorum opinionem. Vocala re, i. e. non, ut 7. hic est aut spuria & eliminanda, 249 quædam enclitica & nihil significat, uti ex. Et certe hoc posterius etiam in Fragm. de Belio Hsp. Caroli M. 7. 2496. observavi. Similiter Ni, apud Willeramum p. 172. met ni, non. Vide Glossar. meum voc. Deriva, & voc. Ne. Ceterum vocem Infenge, Otridus de Juda expiciente Iesum osculo proditorio usquevit L. IV. XPT, 103. Fone dir) i. te habeo eam, scilicet gloriam, guollich. MS. Arg. etc.

V. 5.

Daz chit) hoc est, cordis voce. Item daz chit fone) hoc est, ab ineffabili altitudine tuæ divinitatis.

V. 6.

Dormivi mei sponte sine necessitate: dormivi somnum mortis. Et somni pœnitebit me, quod peccatores non sciunt, namque suus somnus mortis ducit illos ad nullam pœnitentiam. Soporatus, der Schlaf rauuote mir. MS. Arg. Ich schlief und was besuoret.

Er

7. Non timebo milia populi circumstantis me.

Ih ne furchto die manigi des mih umbestanden liutes.

Sano fo er mih rescriben mege, ih se iscriben mege ih ne iscribe geruo.

Exurge Domine.

Stant uf truhten.

Salvum me fac DEus meus.

Duo mih gehaltenen min Got.

Gehalt Ecclesiam meam (mina prut faminunge) die min corpus (lichamo) ist.

8. Quoniam tu percussisti omnes Adversarios meos sine causa.

Uuanda du habest irschlagen

Daz chit to balst kehsaget.

Alle die mir beunrechte uuidere uwaren.

So chunt anard in mio resurrelio (erschieda) daz se irs oebuen lugeu geturken haben.

Dentes peccatorum contrivisti.

Dere fundigon zene fermuloost tu.

Daz chit, irs binders sprachos fersere du, Sie gestohet, fersere du ia.

9. Domini est salus.

Tar schinet daz cotes diu heili ist.

To Got kibet fa.

Et super populum tuum benedictio tua.

Unde din seggen ist uber dinen liut.

Psalm. IV.

v. 1. Canticum David.

2. Cum invocarem exaudivit me Dominus iniquitiae meae.

Ecclesia chit.

Got font demo min reht ist, kehorta mih, so ih ze imo harena.

In tribulatione dilatasti mihi.

Ze dem sohen chit se.

Du gebreitest mih in binon.

Uuanda in persecutioe (in abtunge) manigfaltoten jib corona martyrum.

Asperere mei & exaudi orationem meam.

Genade mir, unde gehore min gebet.

Tuo fo du tatist, habere mih in.

3. Fili hominum usque quo gravi corde?

Menniscon chint, uue lango uuellent ir sin in suaremo.

Daz chit in angelochigemo herzen? Fore adventa (chunfte) Christi uarent ir angelochig, uuellent ir euch oob so fa?

Ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium?

Ziu minnot ir idola (abkote) unde ziu fuochent ir lugge Gota?

Diapsalma.

Uuaz ist daz?

Daz ist silentium unde intervallum psallendi, unde uerschlus des sacri. Also fersalwa beizet consanlio vocum in cantando (jungli simman singende) so beizet diapsalma disjunctio vocum (schelunga simman.)

4. Et

Ex eadem mib) recepit me ad se, hie virtute vel his viribus exsurrexit.

Zem, Zedheio, contrarium, i. e. ad nullum.

v. 7.

Milia reddit diu manigi, i. e. multitudo, numerus enim certus pro incerto positus, quem exprimit loterpret.

Sano fo &c.) i. e. ac si me interfecturus esset iste populus. Ego interfici possum: & moriar libens. Notandum voculam Ne iterum hic ut y. 4. oon pro negatiua accipi.

Gehalt Eccles.) saluum fac Ecclesiam, meam sponsum, Communioem, quae meum corpus est.

v. 8.

Daz chit &c.) hoc est, tacere fecisti.

So chunt) i. e. Sic notoria eis facta est mea resurrelio, ut ex eullatenus iudicari poteriot.

Daz chit, irs bind.) hoc est, illorum ultima conuentula dilapsa tu, faciendo eos tacere, Abole istud.

v. 9.

Tar schinet &c.) i. e. hinc elucescit, quod DEI sit salus. To DEUS das eam.

Ad PSALM. IV.

v. 1. Canticum David.

OMittit versus antecedentia tam in Graeco quam Latino, ut in prima de Epino. (quamquam de Epino 30 Exemplari Alexandrino non extat.) quod Hieronymus ita interpretatus: In finem i. e. in Christo. Finis enim Legis Christus ad iustitiam omni credenti. Quae & S. Augustinus hic annotauit. In Epino. In carminibus, h. e. in laudibus. Psalmus David, h. e. laus Christi. At idem Hieronymus

roeymus Hebraicum פֶּסֶם־לְדָוִד לְמִנְחָה לְעַבְדֵּי הַמִּזְבֵּחַ interpretatur alibi Videri in canticis. Jo. Cocceus: Praefatio melodius. Seb. Schmidius: Praefatio (mafee) fayer Negioth. ot instrumentum aliquod Musicum intelligitur, sicut & in sequentibus pluribus. Atque videntur LXX. interpretes rubricas non reddidisse Graecis, forte quod oon suppetere nomina idem experientia in liogis Graeca, & quod eadem non amplius in uso essent. Post aliquod tempus ab aliis rubricarum expositio accessisse videtur, & cum nontioa propria instrumentorum musicorum non intelligerentur, pro appellatiua accepta atque sensu aliquo mystico exposita fuisse. Vel imo verus est, quod S. Hieron. in Ezech. c. XVI. testatur, quod Eradit filius quinq; libris Moysi ab eis LXX. interpretes probent. Sed & notandum est, quod Euxtorffius observat: Vocabula plura in Titulis Psalmorum Hebrais ipsis non satis explorata esse, in Lexic. voc. פֶּסֶם־לְדָוִד Alam. pag. 360.

v. 2.

Ecclesiam loquentem introducit ait. Hieronymus: Teip; Psalmus ad Christum, & per Christum ad iustos referendus.

Ze demo sohen &c.) i. e. ad illum (Christum) loquitur illa: Tu dilatasti me in tribulatione. Namque in persecutioe multiplicauot se coram martyrum.

Tuo fo du) fac ut facili. exaudi me quando.

v. 3.

Gravi, Suaremo, interpretatur.

Daz chit &c.) id est, in laudell corde. ante adventum Christi eratis infideles, vultisse etiam onne ita esse?

Ad Hebraicum reddit Hieronymus: Fili viri inque quib; inchoy mei, ignominiose diligitis vanitatem. Cocceus: Fili viri, qui auge erit gloria mea iuuenit? amatus in me? Seb. Schmidius: (At 6) fili viri (superbi) quos-

A 3

Et in cubilibus vestris compungimini.

Unde in iueneren herzon uerdent ir gestunget.

Forer ne ebene inuer zern. Dar irasche in, er iz an dien uuerchen schint.

6. *Sacrificate sacrificium iustitia & sperate in Domino.*

Pringent Gote daz opher des rechtes.

Daz chit, lebent rechto, unde gedingent daz er in hier gebe donum (geba) Spiritus Sancti, unde bara nob vitam eternam (lib euigen.)

Multi dicunt, quis offendit nobis bona?

Manige ne moizen dero dingo nicht unde chedent. Uller anetis daz, uuer chaz uns leht hefagen foue vita eterna.

Uller ouget uns daz kuot?

7. *Signatum est super nos lumen vultus tui Domine.*

Du truhten du habest iz uns krenget, uns ist xna gezeichnet daz licht dines analutes.

Tu habest uns gebat ad imaginem et similitudinem tuam (ze derno pilde) Daz leht ne mugen mir oculi videre (mit eugen hefchen) nube mente (maute)

Delidit letitiam in corde meo.

In minemo herzen habest du mir dia freuui gegeben.

Si ne ist anders uuer ze frochenne.

8. *A tempore frumenti & vini & olei sui multiplicati sunt.*

Ullanus ist daz ze fro chedent. i. quis offendit nobis bona? Daz ist tamen unanda ze habent krenug, unde ze fro kraden.

Fone demo zite iro chernes, unde iro uulnes, unde iro olces.

Iro Foera habent ze, dia ze fro chent, mi dero ze deu lichamen nerent.

9. *In pace in id ipsum dormiam & requiescam.*

Uller gedingo aber ib.

Daz ih schlafe unde rauuee in fride,

unde in Cete der id ipsum (solt selbo) beizet. Anderia dincb sint nachflich, er ist in ciuer ist ico daz selbo. An imo habe id euiga tauua.

10. *Quoniam tu Domine singulariter in spe constitui me.*

Non duntaxat in scriptura. Balchiam. Kjerusalem ad terram Diaboli abierunt DEL.

Ullanda du truhten habest mi fundelicho getroftet ze dero rauuo.

Ze dero papas Babylonia, (liet scandan) der sib bu fremet, frumet vini & olei, nicht ne gedingent.

Pfal.

Nota I.

Peculiaris est hæc interpretatio, nec Latino, nec Græco, nec Ebraico textui conformis: conformis tamen analogiæ fidei. S. Augustinus hic: Sabauditor Dicitur, ut sit plena sententia, qua dicitur in cordibus vestris, dicite, i. e. Nolite esse papas, de quo dictum est, Latus etc.

Nota II.

Gestunget) stingen, ferire, ungere, adanzen, Anglo-Sax. & Godus quoque commune. unde Stinge, stinge, perica.

Cubilia interpretatur Notkerus corda. MS. Argent. Ecce Camerata. Et compungimini: rasant sich. omnia particula conjunctiva &, hoc sensu: in cubilibus vestris acquiescite. Seb. Schmidius: Lequimini cum corde vestro super cubili vestra, & acquiescite. Potest tamen rasant sich, etiam exponi per compungere se, i. e. punire. Sic aliud MS. Pfalterium S. Marci, Pl. XXIX, fin. und ruwet miß nit, non compungit. In Græco etiam Alexandrino Codice conjunctiva omittitur, pariter ut & in Latino vetere; quod additur in editione Oxoniensi, 1678. Quæ dicitur in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini. S. Augustinus hic: In cubilibus vestris compungimini. Hoc est quod jam dictum est, in cordibus. Hæc sunt cubilia, de quibus & Dominus monet, ut intus eremus clausus offit. Compungimini autem aut ad penitentiam dolorem referunt, ut se ipsa anima puniens compungat, ne in DEI iudicio damnata torqueretur; aut ad excitationem, ut erigatur ad videndum lucem Christi, tanquam stimulis adhibitis. Nonnulli autem non Compungimini, sed Apertimini dicunt melius legi: quoniam in Græco Psalterio est adaperite. quod refertur ad illam dilatationem cordis, ut excipiatur diffusio charitatis per Spiritum S. Atque ita in Cod. Alex. adaperire legitur, ab ætatis aperire, non adaperire ad salutem, compungere.

Forer) i. e. Ultra ne veniat vestra ira: extingue illam (sic enim legendum in pro ib) Est ea in operibus tuis manifesta.

v. 6.

Daz chit, lebent) i. e. Vite resit. Et sperate, ut vobis hic largiatur donum Spiritus S. & postea vitam eternam. Meli ignorat has res & dicunt: Quis no-

vit ista? quis potest nobis aliquid dicere de vita eterna?

v. 7.

Domine Tu offendisti illud nobis. — Tu fecisti nos ad imaginem etc. Hoc lumen non possumus oculis videre, sed mente. Illa non est alibi querenda.

v. 8. Interpr.

Ullanus) i. A quo tempore dicunt: Quis offendit etc. Ab illo, quando habuerunt fati, & repleti sunt a tempore frumenti etc. Vitium suum habent, quem querant, quo corpus alant.

Nota.

A quo tempore.) sequitur autor hic Ebraicum fontem, 1272 habiti, in tempore, reddidit Hieronymus, qui tamen in Commentario sequitur LXX an. aperi. Pro quo forte alii legerunt: an. aperi. Olei mentio, nec in Ebraico, nec in vetusto Origenis exemplari, quod ipsius manu fuerat emendatum, nec apud ipsos LXX. nec in cæteris editionibus; teste eodem Hieronymo: extat tamen in codice Alexandrino & apud S. Augustinum.

v. 9. Interpr.

Uller gedingo) i. e. Quid ego verò spero? ut in pace de & in DEO, qui id IPSUM vocatur. Alia sunt metabilia, ille est vnus, est ESUM, identitas. In eo habeo eternam quietem.

Nota.

Id ipsum, + an. LXX. Solt selbo, nomen Ieborah interpretatur notker, Exodi 3, 14. S. Hieronymus in Psalm. VIII. commentatur, hoc proprie DEI vocabulum senare & legi posse JAHU. Vide infra ad Pfal. IX, n.

v. 10. Interpr.

Ze dero) Ad quam (quietem) populus Babylonia, qui hic gaudet frument. etc. nequaquam sperat.

Nota.

Populus Babylonia exponit Autor Iud scandan. Iud populus est. Scandan, hodie schanden dicimus, i. ignominia, confusio, interprete S. Hieronymo.

Ad

9. Domine deduc me in iustitia tua propter inimicos meos.

Leite mih truhten in dinemo rehte umbe mina fienda,

die mih üent dar abe eberen. Leite mih in dinemo rehte nali in mensichon, dien ich reht tuchel malum pro malo reddere, (abols mit abele lonen.)

Dirige in conspectu tuo viam meam.

Kcrihte minen uueg in dinero gesichte.

Daz herza gerilet, daz ist in dinero gesichte nali in mensichon.

10. Quoniam non est in ore eorum veritas,

Uuarheit ne ist in iro munde.

In dero mensichon munde minero fende ne ist fr.

Cor eorum vanum est.

Iro herza ist upping.

Uuie mag tenne uuer in iro munde fu?

11. Sepulcrum patens est guttur eorum.

Iro chila ist offen grab.

Uuere daz grab betau, se ne stante iz. Nob iro chela, abe se sugetin.

Linguis suis dolose agebant.

Mit dien zungen farent sie trugelicho, munda ein chofent se, ander uuelen se. Daz ist dolus (punsich.)

Judica illos Deus.

Rihte Got uber sie.

Daz ist kebeiz nali floob.

Decidant a cogitationibus suis.

Sie sturzen abe iro gedanchen,

daz chit, in gebriste an iro gedunchi.

Secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos.

Afser iro michelun ubeli stoz sie uz.

Nim in daz erbe, daz sanila Ecclesia kiet.

Quoniam irritauerunt te Domine.

Uuanda sie diu crametun truhten.

Fone dia tuo se erbelet.

12. Et latentur omnes qui sperant in te.

Unde freuuent sih alle, die sih ze dir ferschent.

In aeternum exultabunt, & habitabis in eis.

Iemer freuuent sie sih, unde du buest in in.

Der sint sie iemer fro, daz se dia bus sint.

13. Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum.

Unde an dir guollichont sih alle die dinen namen minnont.

An dir habent se daz erbe.

Quoniam tu benedixisti iusto.

Uuanda du gibest segen demo rehten.

Fone segene habet er daz erbe, nali fone rehte.

Domine ut scato bone voluntatis tue coronasti nos.

Samo so mit skilte guotes uuillen habest du unsih truhten gecoronet.

Dia goet auilo ist uns skern unde era.

Psalmus

Not.

Humani dura, ad ianuam, extra xdes, ibi adhuc timor. *Dura chumra*, est ianuam introire: ubi oculus timor, quippe quam caritas perfecta excludit, i. Joh. 4, 18. *Durachta minus* perfecta caritas. Kero: *durachtu*, perficere. *durachtemite*, perficere. Contra Notkerus hic & alibi. Willeram Cant. Cant. VI. 8. *Durachdiga*, *sturgachdiga*, perfecta mea.

v. 9. Interpret.

Die mih qui me properant abinde deducere: deduc me in tua iustitia, non in hominum, quorum etiam pes obsecrum: malum pro eo. r. Cor dirige, quod est in conspectu tuo, non in hominum.

v. 10. Interpret.

In hominum ore meorum inimicorum non est illa. Quomodo potest igitur veritas in istorum ore esse.

v. 11. Interpret.

Si esset sepulcrum hoc opertum, sic non fateretur illud, nec istorum gula, si tacerent. Namque unum dicunt illi, aliud intendunt. Hoc est dolus.

Hoc est, compelle, non maledic.

Hoc est, illis deficiat io ipsum spe.

Adime illis hereditatem, quam S. Ecclesia offert.

Quamobrem fac illos exheredes.

Nota I.

Orandau, irritare. Kero: *Kerremiter*, irritare. Glossa vet. *Cremizent*, *fremant*. Inde reliquum oobis *Grima*, *Grimig*.

Not. II.

Duplicem intellectum hic S. Hieron. affert, quorum posterior cum hoc nostro convenit. Conf. & S. Angustinus: hic.

v. 12. Interpret.

De hoc semper gaudent, quod tux xdes sunt.

v. 13. Interpret.

In te habent hereditatem.

A benedictione habet is hereditatem, non de jure. Tua bona voluntas est oobis tutela & honor.

7. Laboravi in gemitu meo.

Ih arbeita mih sustondo.

De ih rason gestant die fanda.

Lavabo per singulas noctes lectum meum.

Lectus anima corporis est. Ubi dei ut gemitus, so netzo ih min bette.

Inahtcliches. I. quocumque offendo. Qui in noctem ambulat offendit. Daz ih arrenda, daz habero ih. Lacrimis meis stratum meum rigabo.

Mie minen tranen netzo ih min bette.

Atte dien begietzo ih iz, mit dien ansebe ih iz.

8. Turbatus est pro ira oculus meus.

Min ouga ist truobe, fore dinemo zorne.

Diu zorn furbeuod, habo ih kreuicst so flo, daz iz truobe ist.

Invetravi inter omnes inimicos meos.

Ih malia baldi arinen, daz ih iratet pin, under allen minen fienden, die mi tageliches krenu dines rehtes irrent.

9. Discedite a me omnes, qui operamini iniquitatem.

Skident iuuhi fone mir alle ubeltatige.

Lazent inder iren mid fu.

Quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Uuanda Got habet fernomen minen uuofit.

10. Exaudivit Dominus deprecationem meam.

Er habet kehoret mina digi.

Dominus Orationem meam suscepit.

Er habet infangen min gebet.

Ib ne habo nieth ingemittet so uilo geuancst.

11. Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimici mei.

Schamen sih fament mir, unde sin leidig iro fandeu, alle mina fienda daz ouh se Got kehore.

Convertantur & erubescant valde velociter.

Pecheren sih ad poenitentiam unde scamen sih far filo sliemo, et se zorn ebome.

Psalmus VII.

v. 1. Pro Verbis Chusi filii gemini [Jemini.]

DO Abfolon uidet suum fratrem Chusi aui, do biez der fater filio suum frum Chusi foment dmo suu fin in dien woerden. Daz er mo se muizene iate so uarda freijgen rat et dar fername, ze dero familiadine (keho bosso) Jung David disse psalmum fone dmo suu, den sin fater tougeu ander mitte iudeus santa, daz er menajibou freje eruanst.

Vox

Not.

S. Hieronymus: In inferno etc. Non pro impossibili, sed pro raro posuit. In omnibus enim DEI iudicii delicta sunt sanctis, & laudet iudicia eius. Alcuinus: subaudiendum est ad veniam: quis in hoc mundo propriis conspectu dicat, ubi & venia reperitur.

v. 7. Interpret.

Quum poenitens confessus sum peccata.

Si id non satisficit, scilicet corpus animae, tunc lavatum meum singulis noctibus. Quod polli, hoc lavio. Illis (lacrimis) perfundendo illud, illis rigo illud.

Not.

Alcuinus: Lectum delectationem corporis intelligimus. Rigare uberius aliquid significat, quam lavare. Stratum autem significat cumulum peccatorum. MS. Arg. netzo minen frate.

v. 8. 9. Interpret.

Tuum iram metuens, plorevi tam multum, ut caliginosum sit.

Vellem vehementer plorare, quod inveteraverim inter omnes inimicos meos, qui me quotidie libenter a lege tu seducunt.

v. 9. Cessate a vestra seductione mei.

Not.

Inveteratio illud ita explicat S. Hieronymus: Puertatem eius hominis qui remanet de die in diem, non possum conspectu: quia veterem hominem cum vitiis & concupiscentiis eius, inimici mei, adversum me porta pugnantibus. Conf. S. Augustinus. hic.

v. 10. 11. Interpret.

Ego non in vanum tam multum ploravi. Erubescant mecum & fiat liberi a peccatis suis omnes inimici mei, ut etiam ipsos DEUS exaudiat. Convertantur ad poenitentiam & erubescant multum velociter, antequam ira ejus veniat.

Not.

S. Hieronymus hic: Non contra inimicos, sed pro inimicis erat, ut convertantur & erubescant a peccatis suis, & erubescant non leviter, sed vehementer, ut retrahantur.

NOTK. PARS 1.

te tempore, sed cito. Eundem sequitur hic & Alcuinus. Et MS. Arg. Si uerba debet & si bament filii israelitiches. S. Augustinus utraque & pro & contra inimicos interpretationem admittit.

Ad PSALM. VII.

v. 1. Interpret.

CUm Abfolon contra patrem suum esset, 2. Sam. 15, 22. tunc iussit pater secreti amicum suum Chusi esse cum filio suo in his verbis, ut ipsum certiorum faceret si quod truculentum consilium si ibi resisteret: Simili ratione cantavit David hunc psalmum de filio, quem pater ejus bonus inter medios iudeos commendabat, 2. Sam. 18, 5. ut hominum violentiam effugeret.

Not. I.

Duo Chusi in historia Davidis reperiuntur, unus Cushajus filius Arachi vel Arkita, amicus Davidis, alter Kuschii filius Jemini, ejus inimicus, potest & tertius fuisse, qui retulit Davidi victoriam. Etsi vero rubrica & interpretio Psalmi tum Hebraica tum Graeca & Latina exprimit de quo Chusi psalmus sit intelligendus, de filio Jemini; testatur tamen S. Hieronymus, plerumque hunc psalmum aritari eo tempore esse cantatum, quo Chusi filius Arachi amicus David destruxerat consilium Abiathar, sed eo vehementer errare. Plerumque autem opinionem secutos etiam nostri paraphrastes, [duda S. Augustinus, ut videtur.] Ipse vero Hieronymus hunc psalmum contra Saulem Regem scriptum esse autumat, sub nomine Chusi h. e. Aethiopis, quem sanguinarium & truculentum interpretatur, secutos Aquilam, qui Aethiopem transulit: [hunc Lira secutos:] Aut sub illo nomine Aethiopis & Chusi intelligi Semai, Jemineum, qui maledixerat Davidi 2. Sam. 16. quae verior sententia videtur. Cur autem Semai hic Chus vocetur, inquirendum. Alius Chusi Jerem. 36, 14.

Not. II.

MS. Schizogaphen Davidis & LXX. & Hieronymus ac Augustinus interpretantur Psalmum Davidis. Aquila & Symmachus, Pro ignoratione David. Coctetia: Affidus rana Davidis. Ahi: Invenit Davidis. i. e. Defensio & Innocentia delicti contra calumniatores & persecutores.

B 2

v. 2. Ia.

Vox Prophetæ.

2. *Domine Deus meus in Te speravi, saluum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me.*
An diu truhthen gedingta ih, ico halt mih,
daz ebis, nere miß fone minen fienden unde
loße mih.
Loße miß fone Abfoluere, alde spiritaliter (keißliche) fone
Diabolo (nider rife.)
3. *Ne quando rapiat ut Leo animum meum, dum non*
esset qui redimat, neque qui saluum faciat.
Nico er mina sela ne erzuuche also Leo, so
der nciß der mih loße alde halte,
daz ebis, so da mir ne helfsi. Ube da ne helfsi, so
gemag er mir.
4. *Domine Deus meus si feci istud, si esset iniquitas in*
manibus meis,
Si reddidi retribuētibus mihi mala, decidam meri-
to ab inimicis meis inanis.
5. *Truhthen Got min, ubi ih dixit teta, ubi dixit unrech-*
te ist in minen handen, daz ih mir leid umbe lieb
tuonten Saul unde Abfoluere, dara after lonota,
so uallo ih mih [mit] rechte,
daz ebis, so naido ih mit rechte eruellet fone mino fren-
den, lare dero gnati.
6. *Persequatur inimicus animum meum & comprehen-*
datur eum.
So jagie Diabolus mina sela, unde gefahe
fia.
Et concalces in terra vitam meam.
Unde trettoc er in erdo minen lib,
daz ebis, pfeinze er miß mit irdischen fenden.
Et gloriam meam in pulverem deducat.

Unde mina guolliche bringe er ze stuppe.

Mina conscientiam dñi Gote libet, hatur er ecberit men-
nificen libet.

7. *Exurge Domine in ira tua.*
Stant uf truhthen mit zorne.
La dir zorn fin ze demo tiefele.
Et exaltare in finibus inimicorum tuorum.
Unde uuir hoh, naid guollich, in dinero sien-
do gemerchen.
Nim in ira marchu. Nim Diabolo, die er beßzen habe.
8. *Et exurge Domine Deus meus in præcepto, quod*
mandasti.
Unde rihte diu uf in dinemo gebote.
Du gebote humilitatem (dienasti) miß dero etiam unde
uare selbo diu gebot.
Et Synagoga populorum circumdabit te.
Unde abe da daz twaff, so umbchalbot diu mani-
gi dero liuto iob credentiam (elobigera) iob per-
sequentium (ablatu).
Et propter hanc in altum regredere.
Umbe die manigi iruunt ze himele,
daz da credentibus (elobigera) sendest Spiritum San-
ctum, unde incredulis (anclauigen) arage fßi:
9. *Dominus iudicat populos.*
Nab tere ofersone (offerte) etamet truhthen iudicaria
vivos & mortuos (vitales lebende iob teste.)
Iudica me Domine secundum iustitiam meam & se-
cundum innocentiam super me.
Danne irteile mir nah minemo rechte, unde
minen unschulden,
quando iß unschuldig pin, wider Saulen unde Abfoluere,
unde ih rebis miß se gnare habe.

10. Con-

v. 2. Interpret.

Halt miß) hoc est, libera me &c. Libera me ab Ab-
soluere. Aut spiritualiter à Diabolo.

Not. I.

Ies, Jehova, supra iam observatum.
Haltet exponitur per Neren, Nerien, liberare, defen-
dere. Vid. Glinar. Text.

Not. II.

Fone Diabolo) qui Nider Rife hic vocatur, h. e. Gigas
inferior, Luc. XI, 21, 22. & qui inferiores partes terræ
habet, Ephes. II, 9. S. Hieronymus: Cateram quia no-
bis curæ est, non solum secundam historiam, sed & secun-
dam spirituales intelligentiam interpretari, Chosi idem abso-
pon non aliam, nisi diabolum interpretatur &c.

v. 3. Interpret.

H. E. si tu me non adjuvas. Quando tu non auxiliaris,
tunc prævalet iste mihi.

v. 4. f. Interpret.

Dara after lonota) secundum idem compensarem.
Huc est, cedas ego meriti ab hostibus meis, incapax
enim misericordia.

v. 6. Interpret.

I. e. commaculet me terrestribus peccatis. Meam
conscientiam, que Deus placet, faciat duntaxat homines
amare.

Not.

Inimicus = fßer per diabolum, hostem homini gene-
ris exponitur. Hieronymus hic: Nostissime anima iuni-
ca destruita est mox. 1. Cor. 15, 26.

v. 7. Interpret.

Sit tibi ira super Diabolum.

Fias gmiratus.

Occupa istis limites suos. Anser diabolo quos possedit.

Nota.

Inimicorum tuorum, dicere fende. Sic & Vulgata, &
LXX. Sicut & Codex Alexandrinus in textu Græco, sed
& in Latino habet merum, ut & in Hebræo est: צוררי
Tjorera. Et S. Augustinus: Inimicorum merum. Hiero-
nymus: hostes meos. Qui sensum hunc exprimit: Pro in-
imici rogat, ut in inimicorum finibus exaltet. Cum in-
imici esse cesserint, tunc tu Domine exaltaberis in eis.

v. 8.

Quod præcipit humilitatem, cum illa veni, (i. e. ope-
randu est in me) & ferva ipse mandata.

Atque si hoc facis, tunc circumdabit te multitudo ho-
minum, tum credentium tum persequentium.

Propter hanc multitudinem (Synagoga) regredere in
caelum, ut credentibus mittas S. S. & incredulis ad
violationem apparet.

Nota.

Esti plures Interpretes has preces contra inimicos in-
telligant, Notkerus tamen contra, secutus S. Hierony-
mum videtur, ut ad y. præced. vidimus; qui propter
hanc interpretatur pro hac h. e. pro Synagoga populorum.
Increduli porro apparere dicuntur nostro, in iudicio sci-
licet, quem viderint, in quem pupugerint S. Augusti-
nus utrumque sensum admittit.

v. 9. Interpret.

Post ascensionem venit Dominus iudicare &c.

Siqui-

10. *Consumetur nequitia peccatorum & diriges iustam, serena corda & renes Deus.*

Dero fundigon ubeli uuirid in ende braht,
also iz chit. Sordibus serofecit adduc Apoc. XXII, 11.
(der merino bergis sich wech.)

Unde gerichtest du den rechten. Herzen unde
 lancha serodonde Got.

*An dero fite gerichtest du in, dar da in serodest. Du
 eine serodest in dar, du eine gerichtest in dar. So ge-
 richtest du in dar, so ambicio seculi (uerit kinda) ne
 ist in corde, nob delectatio carnis in renibus (hebigin-
 nis laht in lanchen.)*

11. *Iustus adiutorium meum à Domino, qui saluos facit rectos corde.*

Min helia ist rehtiu sone Gote,
 daz chit, mit rehte biset er mir si id reht anas, der
 rehte in ivo berzen, balter.

12. *Deus Iudex iustus, fortis & longanimis, nun-
 quid irascitur per singulos dies?*

Got der rehte rihtare ist,
quando er mangelichem nah sin anerechen lonet
stargmuotig, quando er sie ferretet, langmuotig,
quando er ni gabet sich zerrechenen.

Pilget er sih tageliches.
Uiaz sparet er danne ze dem langem dinge?

13. *Nisi conuersi fueritis, gladium suum vibrabit.*
 Ir ne becherent iulich, er geuener sin fuerit,
 daz chit, er genaget suen andern. Uazne? In die iudicii
(in sueno tage.)

Arcum suum tenebat & parauit illum.

Er habet aligaro gelfpannenen linen bogen,
quando er die heri veteris Testamenti (dero alium eo)
mit dero suen noui Testamenti (des Euangelii) gedun-
gen habet,
 unde uuelcherun getan habet.

14. *Et in eo parauit vasu mortis.*

Unde dar ana habet er gemachot faz des todes,
quando aurebis seromonis scrift machos beretitas, die
sut vasa mortis (faz tolli.)

Sagittas suas ardentibus effecit.

Sine strala uuorhta er brinnennten.

*Dico er se auercha, dies fecit er se. Desiderantibus
 veritatem (dies gerentes auercha) facta er Apo-*
stoli. Die sut sine strala.

15. *Ecce parturivit iniquitatem & concepit dolorem*
[laborem, Ang.] & peperit iniquitatem.

Siht si suaz Synagoga iudaeorum teta,
 Si begonda unreht peren, do si Christum erist
anarct.

Unde do in habeta si leid infangen in ivo berzen,
quando er chad.

*Patrem Deum habeo, vos autem de deo-
 rum estis, & uultis facere uoluntatem pa-
 tris vestri Diaboli (fater Got haben si, er brennt aber
 fene mitem ande ir uolunt suen mitem inuiri fater
 mider riji.)*

Dara nah gebat si daz unreht,
 daz se chad crucifige crucifige eum (das in, huc in.)

16. *Lacum*

Siquidem ego innocens sum aduersus Sulem & Abfol.
 atque recte cum is uersatus fui.

Not.

Diffinitio jo uulgatis editionibus ab Ebraeo & Alexan-
 drino differt, id quod sequimur.

v. 10. *Interpret.*

Sicuti dictum est: Sordidus &c. In eo loco diriges
 iustum, ubi eum scrutaris. Tu solum scrutaris eum ibi,
 tu solum diriges eum ibi. Sic diriges cum isthic, si am-
 bitio seculi non est in corde, nec delectatio carnis in reni-
 bus.

v. 11. *Interpret.*

Hoc est, de iure auxiliatur mihi, postquam ego iustus
 sum.

v. 12.

Iustus Iudex. Namque in hominibus omnibus secun-
 dum opera eorum retribuit. Fortis enim, nam multa
 tolerat. Longanimis, nec enim festinat ad uindictam.
 Si irascitur quodam, quod reseruet ad extremum
 iudicium?

Not.

Nunquid irascitur? In Codex Alexandr. *ut legis ind-*
u- atque *ut* saepe interrogatio est, in quo sensu in-
 terpres Latinus id expremit etiam in Codice Alexandr.
 Vulgata Graeca habet: *ut* *ut*. Non interrogatio sensu.
 Sic S. Augustinus: Non iram adducit per singulos dies.
 Versio Vetus MS. Argentensis: Er irascitur sicut ait
 alle tage. In Ebraeo neutrum apparet, sed duntaxat
וְיָצַד יְהוָה זֶמֶן הַכֶּלֶם *Yom hachel jom.* quod Hieronymus
 reddit: comminatus tota die. Seb. Schmidius: *Indignus*
(male) in tota die. Idem Hieronymus explicat: *Molus*
in Hebraeo habetur: Committitur in omni die: quod Aquila
quoque interpretat. Et pulcre ait: Committitur & irascens
in omni die. Qui enim propter patientiam suam ita deus

non punit, quasi iratus & comminatus, diem alioquin expe-
dit, ut METU corrigit delinquentes.

v. 13. *Interpret.*

Hoc est, ostendit suum Zelum. Quando? in die ju-
 dicii. *Aligaro, i. e. bene preparat.* Quandoquidem
 is duritiam Veteris Testamenti (coram arcis) uero No-
 ui Testamenti coegit seu Euangelii.

Not.

Parauit Schmidius: *direxit.* Id & Notkerus intende-
 rat: unde uuelcherun getan habet, i. e. & bene direxum
 fecit, compositum à uel, bene, & cberan, uersum, di-
 rectum, wolgekert, wolgericht, das es dresse sin.

v. 14. *Interpret.*

Namque nouo relligione intellecta scriptura facit hor. hi sunt
 vasa mortis.

Dum ea praeprabat, tunc iaculatur eas.

Desiderantibus ver. misit Apostolos, hi sunt ejus tela.

Nota.

S. Augustinus hic: *Ardentibus sagittas suas operatus est.*
Nam in Graecis Exemplaribus ita inuenitur. Latina autem
Ardenes plerique habent. Sed sine ista sagitta ardeant
seu ardere faciant, quod atque non possunt nisi & ista ar-
deant, integer sensus est. An fortis eadem
sagittas & vasa mortis disposuit ad perniciem infidelium, &
ardentes uel ardentibus operatus est ad excruciationem fide-
lium? Non ergo mirum si idem Apostoli &
vasa mortis sunt eis, à quibus persecutionem passi sunt, &
igne sagittae ad inflammandam corda credentium.

v. 15. *Interpret.*

Ecce tibi quid Synagoga iudeorum facit, parturivit
 &c. quoniam Christum primo accusaret. Et tunc concepit
 dolorem in corde suo, cum diceret ille: Patrem &c.

B 3

v. 16. *In-*

16. Lacum aperuit & effudit eum & incidit in foveam quam fecit.

Si indeta die gruoba, dar si Christum befoien muelt, unde si gruob fa, unde in dia selbun sturztu si.

Sic ferende irslog si sih selbun.

17. Converteretur dolor ejus.

S. Synagoga vel peccatrix anima (haden Samentinga alde jundigero jelo.)

In caput ejus & in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Iro leid iruwindet an iro houbez, unde iro unreht plesket an iro scheitelun.

Anima (jelo) ist das boubet. Ratio (unizzere) ist iro scheidela. Se si irrationabiliter (unredeliche) auerchet, unde libidin (keusche) doret, so slabet siu das uercht unde blendet siu. Ze dero unu gad iz an siu, unde ana iro scheidela.

18. Confitebor Domino secundum justitiam ejus & psallam nomini Domini altissimi.

Got loben aber ih nah sinemo rehte uuanda er iz redless anticus secundum opera sua (keltende iegelichens nah sinen uerchen) unde salmo sangon ih demo namen des hohesten.

v. 16. Interpret.

Aperuit Synagoga forem, in quam Christum detrudere volebat, & effudit eam, & in tandem peroruit ipsa. Eam aggressa ipsa sese obruit.

v. 17. Interpret.

Anims est caput. Ratio est ejus vertex. Si ea irrationabiliter operatur, & libidini feruit, tunc pulsat eam iniquitas & occidit. Ad hoc modum reuertitur in eam & in ejus verticem.

Nota.

S. Hieronymus hic: Quomodo si aliquis mittat in altum lapidem, & non sit cecus, & lapis ceciderit in caput ejus, sic valere valuerat.

IN PSALM. VIII.

v. 1. Interpretatio.

Christus est finis & ejus (Ecclesie) fines, maris. De ipso designatur hic Psalmus pro torcularibus. Quz sunt ista? nisi Ecclesie, in quibus se schinunt boni à malis separare in suo animo, sicut in torculari separatur vinum & petioli.

Nota.

Pro torcularibus: Ita vulgata Latini & S. Hieronymus in Commentario ad Rubricam, ut & textus Latini in Cod. Alexandrino. Latini porro Interpretes ex Græci LXX. interpretatione hauserunt. Sic enim laudatus Codex Alexandrinus: *ἄν τὸ τοῦτο αἶμα τὸν αἶμα*. At tunc dicuntur Græci lacus aut receptaculi vini in torculari expressi, æquum item in pressis, *Ec. Spanhem. Oliv. in Cal. Imach. pag. 246*. Quz voce porro LXX. exprimere voluerunt Ebraicam vocem *מִיִּין* Githib, sic enim habet Ebraica inscriptio: *מִיִּין עַל הַכֶּסֶּם* Lemmatceab al. Agithib, quæ etiam reperitur in Psalmo LXXX. & LXXXIII. quz ipsi sine dubio Instrumentum Musicum fuit denotatum, cuius Præfatio hic Psalmus fuit commendatus. Ratio denominationis videtur à figurâ lacus torcularii petia, *מִיִּין* Gath enim Ebraicis torculari outare, Hieronymus docet, à quo *מִיִּין* Githib derivatur. Atque ita & R. Salomoneon interpretari notat Lira hic. Latini rationem Instrumentorum Musicorum apud Vetres Ebraicos non callentes, Torcularia interpretati sunt. Quod

Psalm. VIII.

v. 1. In finem pro torcularibus.

Christus ipse finis (unde maris) an in unum hincinet asser salmo ante die torcula. Unus finis die? rone die Ecclesia, in dieu sih ille hanc fone nolos scheidet in iro monte, also in torcula auerdent hejchiden unu unde trofer.

2. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Truhten unfer herro, chis Ecclesia (crishebeis) unichit du bist.

Uuie uuunderlich din namo ist in allero uuerlte.

Uuie se sih alle din auuederet.

Quoniam elevata est magnificentia tua super Cælos.

Se se baldi mugen uuanda diu uuerchmahtigi erhauen ist uber himela.

Also dar ana schinet, das du dar gefezzen bist ad dextram patris (ze zessum dnuu fater.)

3. Ex ore infantum & lactantium perfectissi laudem.

Uzer dero chindo munde, unde dero sugen-ton habest du getan lob.

Daz

Id. Ecclesie mystice exposuerant. S. Hieronymus observat hic in Trinitate sacramentum resurrexerunt Ecclesie contineri. S. Augustinus: Torcularia personarum accipere Ecclesiam, eadem ratione quæ & arcam intelligimus Ecclesiam. Siculas quoque *non* io S. Scripturis Ecclesiam dici notavit. Atque hic etiam Notkerus se conformavit, ut supra. At Lira porro observat, antiquiores Hebræorum Githib interpretatos Torcular, intelligentes Messiam, de quo Esa. LXXIII. Turcular calcantem, in cujus adventu calcandum & subiciendum Judæis Edom, i. e. Imperium Romanum.

v. 2. Interpret.

Chis? inquit Ecclesia, Christianitas, qualis es tu? ut omnes de te mirantur! quam maxime possint. Itaque exinde apparet, quod tu ihu sedes ad dextram tui patris.

Nota I.

Chis Ecclesia? hanc interpretationem pluribus firmat Seb. Schmidius hic.

Nota II.

Uuanda din uuerchmahtigi? quoniam tus magnificentius emendandum videtur din uuerchmahtigi, ut uuerchmahtigi tua vox exprimens latinam Magnificentia, composita æquæ ex auro, opus, facere, & mahtigi, potentia, magnitudo, i. e. opera tua magna sunt elevata super cælos, quod post resurrectionem celos cum triumpho glorie concessidisti, sit S. Hieronymus hic.

v. 3. Interpret.

Hoc est, qui imbecilles in fide erant, hos tu perfectisti ad tuam perfectionem laudem.

Qui ex propria sua ratione consueque venire non poterant. Qui sunt isti? nisi Judæi & hæretici. Sicut apparet, cum Judæi puerorum laudem flere iuberent, & Christus monebat illos de hoc textu. Matth. XXI. 16.

Judæi & hæretici offerant se DEUM defendere, quam tamen inimici ejus sint.

Nota I.

Laudem, *non* reddiderunt LXX. Hebræum *יוֹסֵף*, robur, h. e. robustam vocem, quæ sicut in infantibus uocatur. Allegat Matthæus l. c. versionem Græcam, non Hebræam textum. Ut porro per infantes fides imbecillius

Psalmus IX.

v. 1. Pro Occultis Fili.

Judicia Christi, das sint occulta filii (tengenius sancti.)
Er tunc in occultis fons dicitur ista der salmo geschrieben, in
sine seculi (ex eade mente) tunc er manifestus (offensa.)
Se er hier in uerite eine Blendet ad damnationem (se
sancti,) ut Judam, Herodem, Antiochum. Unde audire
filii ad emendationem (se barzo ut Panim) alie ad
exertationem (se barzo ut Job) das chomus fons
sancti tengenius iudicio (urteile.)

Quique modis morbi Deus arbiter intulit orbi
 Job Mariz Lazari Pauli sit quicquid Herodi
 insanos Job furdet, Mariz lepra debita mordet
 Laus Lazerus Domino, stimulus cathedra Paulo
 Quinti fava modi mors Antiocho vel Herodi.

2. Confitebor tibi Domine in toto corde meo.

Ih icho dir truchten, chis der Prophetas, in alle-
 mo minemo herzen.

Ih seide mit fons dieu, die in allen uerit gescriben dnu
 providentiam (forcht) ne dchomus, wie se uanent
 alia dnu temere gescriben unde feruie das chis
 flatzungen unde dtingen.

Narrabo omnia mirabilia tua.

Ih zello alliu dinu uuunder.

Kemage zelent du offener, also das offen ist, das du
 Lazarum a morte corporis (fons tote libram) tate
 resurgere (istam) ih zello aber genar, das du tengen
 tate Paulum a morte anima revocari (tote seculo inuoca-
 da merden.)

3. Letabor & exultabo in te.

An dir uuirde ih fro, unde sprungel, nali an
 uerit fallen.

Et psalmi nomini tuo altissime.

Unde dinemo namen du hohefio salmo san-
 gon ih.

4. In convertendo inimicum meum retrorsum infirmabuntur & perient [al. peribunt.] a facie tua.

Minen fient eruendendo, das chis, se de minen
 fient eruendest, so uuerdent keuuechicht alle fons
 Satelites (folgentin) unde fure diu ne choment
 sic.

Solche ue choment fare diu so Saul ist unde fons se-
 quaces (folgera.)

5. Quoniam fecisti iudicium meum.

Uuanda du getate das ting min uerfen.

Et causam meam (causa rhetoricum verbum est)

unde den dingfrit, minen uerfen.

Uuanda ih reit babeta, bedu gefreit ih.

Sedes super thronum, qui iudicas equitatem.

Du recht kerno sizest an demo stuole.

Ad dextram patris sizeris da.

6. Increpasti gentes & perit impius.

Dannan santost du Spiritum sanctum, unde irratloft
 die dicte.

Alloz fons imo chit. Cum venerit arguit mundum
 (se er chomus se irratist er die uerit) Joh. XVI. 8.

unde do uuard floren der ubelo.

Sid ne uas er abel, uanda er de puet uas.

Nomen eorum delisti in eternum & in seculum seculi.

Do fertiligotost du dero ubelon namen jemer
 in euua.

7. Inter-

Ad PSALM. IX.

v. 1. Paraphr.

Judicia Christi sunt occulta filii. Hic facit nunc occul-
ta, de his est hic Psalmus scriptus: in fine seculi facit
manifesta. Quando hic in mundo aliquis excusat ad
damnationem, ut Judam, Herodem, Antiochum: & alios
verberat ad emendationem, ut Paulum: aut ad exercita-
tionem, ut Jobum: hoc venit ab ejus occulto iudicio.

Not.

Sequitur Notkerus vulgatam translationem i LXX de-
 sumptam: *in fine seculi facit manifestum. Conf.*
infra Psal. 109. 5. S. Hieronymus: Totus Psalmus per tro-
pologiam ad Christi personam sacramentum. Unde et LXX.
Interpret. Christi personam et resurrectionem, que ignota
primo mundo fuit, per verbum absconditis colore voluerunt:
ne a gentibus illo tempore facili aspereretur. Similis S. Au-
*gustinus hic. Sed in Hebræo est: *לִּפְנֵי מוֹתוֹ* Al-muth
*Labben: Quod Symmachus reddidit: *ante mortem filii.**
*Quod Lutherus fecit. Wartenbergius emendatio: *Super**
*super morte Candidi. Coccejus: *Ferte super morte filii illius**
hic. e. ejus qui se tote filii posuit in Ecclesia. S. Hieronymus
*hic: *Iste Psalmus totus in persona Ecclesia per Prophetam de**
*Anti-christe cantatur. Magis est: *לִּפְנֵי מוֹתוֹ* Al-muth lab-
ben deligenter Instrumenti Mulici speciem singularem: sal-
*uā interpretatione analogice & mystice.***

v. 2. Interpret.

Separo me ab his, qui in omnibus mundi contingen-
 tius tuam providentiam non cognoscunt, & putant omnes
 res temere fieri & fortuito, h. e. impetu & inaniter.
 Satis narrat manifesta, sicut manifestum hoc est, quod

Lazarum a morte corporis facili resurgere: Ego vero
 narrato habentis, quæ in occultis facisti, a morte animæ
 revocari.

Not.

Tote seculo videtur excidisse particula *fons*, à, *fons tote*
seculo, a morte animæ.

v. 3. Interpret.

Non in mundi fulticitibus.

v. 4. Interpret.

Hoc est, quando tu meum inimicum repellis. Tales
 non veniunt coram te, ut Saul est & ejus sequaces.

v. 5. Interpret.

Meum salutem. Causam salutis meæ. Quoniam jus
 habui, itaque periculus id fui.

Tu jus diligens sedes in tribunali. ad d. p. sedes tu.

Not.

MS. Arg. *Was da tete mi gerichte und mine sache.*

v. 6. Interpret.

Unde misisti Spiritum S. & increpasti g. sicut de ipso
 dictum: &c. Postea non fuit impius, quoniam bonus
 factus.

Not. I.

Sic & Hieronymus: Per pradicativam Apostolicam in-
 crepata sunt gentes, & ab impiis facti sunt pii. Non me-
 morabiliter in his aliis auctoritatibus: quia credentes in te,
 acceptant venem tuam novam, quod benedicatur in terris.
 Concinit S. Augustinus hic.

Not. II.

Nomen eorum.) LXX. et dicitur dicitur. Codex Alex. et
 dicitur et. Sed communis est Hebræo conformis.

v. 7. In-

7. *Inimici defecerunt frumenta in finem, & civitates eorum destruxisti.*

Des tieveles fuert versuinen in ende, unde sine burge zerstortost du.

Viele sint die burge? unde angelonba unde abeli.

Perit memoria eorum cum fontibus.

Do zezient dero abelen geuauht mit demo scalle *contraditionis (auider sprache.)* Sie wurden gutt unde stille.

8. *Et Dominus in eternum permanet.*

Unde zin chradenden gentes (liete) auider truhtene, is ist er jemer.

Paravit in iudicio thronum suum.

Er rihta sinen fluot in du ana, unz man hier aber in diago. Unz magst genora sin? Ne sint daz occulta sin (trogena fones.)

9. *Et ipse iudicabit orbem terra in equitate.*

Unde der daz so tougen moebot, ter selbo irtheilet uber die uuerke in ebini.

In dero ebini, daz er ne heinen mer ne hindert suera frehte dann anderen.

Iudicabit populos in iustitia.

Er irtheilet uber die liute after rechte.

Daz er sendige ne machet ze unsuldigen noch unsuldige ze sendigen. So die menschen tunc, die du berzen se sehest. Maenlichen ledet dar, alde scripschet dar sin conscientia.

10. *Et saluus est Dominus refugium pauperum.*

Unde truhten ist zuflucht dero armon die gerne hier arm sint, daz se bina sin rechte.

Adiutor in opportunitatibus in tribulatione.

Helfare in ualzo an dero notte unde andera arbeit.

11. *Et sperent in te omnes, qui noverant nomen tuum.*

Unde an diu gedient alle, die dinen namen uuerzen.

Diu nemo est qui ana uisit Ter est. i. anaxit pechenet der bechenet du, unde geinget an du, unde ist im uueret daz anstaltliche.

Quoniam non derelinquis quærentes te Domine.

Atz rehte uuanda du ne fersazest truhten die diu suochent.

12. *Psalite Domino, qui habitat in Syon.*

Salmo singent demo der in Syon buet.

Ter speculatio (uarta) ist, dar buet er. Unz ist se? Anz dar sine beiligen sint, die sine speculatione (uarta) uuerken chomen ze uerke (ze anstalt) daz est sine uarto ze anstalt. Ergelot in dero uarto, id est spai (kelugi) mit dero anstalt.

Adunauit inter gentes mirabilia [studia] ejus.

Chundent predicatori (predicari) sinu uuerder gentibus (tietis) so salmo singent in uola.

13. Quo-

v. 7. Interpret.

Quæ sunt istæ civitates? nisi infideles & impii? Falsi sunt boni & tranquilli.

v. 8. Interpret.

Et quare vociferantur gentes adversus Dominum? Certe est ille semper. Paravit thronum suum desuper, utique dum incarnatus iudicaretur Iudex summus. Sic & S. Augustinus hic: Paravit cum iudicatus est, sedem suam. Per quem enim patientiam homo cælum acquisivit, & DEUS hominibus creantibus prestat. Et hoc est occultum DEI iudicium. Recentiores interpretantur. Ad iudicium, de futuro intelligentes.

Not.

In iudicio non exprimit Notkerus, nisi rihia id est ana, ubi ana uerbum in verbo suo, cum quo est compositum rihia, i. e. præparaverat thronum, regnauerat, usque dum incarnatus iudicaretur Iudex summus. Sic & S. Augustinus hic: Paravit cum iudicatus est, sedem suam. Per quem enim patientiam homo cælum acquisivit, & DEUS hominibus creantibus prestat. Et hoc est occultum DEI iudicium. Recentiores interpretantur. Ad iudicium, de futuro intelligentes.

v. 9. Interpret.

Atque ille ipse, qui hæc occulta efficit, ille iudicabit &c. In æquitate, ut ne aliquis magis impedit opera, quod alterius. Ne nocentes reddat innocentes, nec innocentes nocentes, ut homines faciant, qui corda non perspicimus. Multi patiuntur ibi, sed defendit eos ipso-rum conscientia.

v. 10. Interpret.

Qui libenter hic pauperes sunt, ut postea sint divites. atque alia iustitia.

Not.

In ualzo) in israelitan. *mirvis boithoth*, in tempore, commodè, opportune. Alit. Vers. MS. Arg. in gerber brühete. Minus bene. Gabe, jube, et repentinum.

v. 11. Interpret.

Tuum nomen est EST id substantia. Qui EST i. e. quod substantiam, confitetur, ille confitetur Te, & sperat in te, & est ei ingratia vicissitudo. Atz recte, de jure.

NOTE. PARS I.

Not. I.

Est, alludit ad nomen Jehovah. Conf. supra ad Psal. IV, 9. Ita enim DEUS O. M. nomen suum proprium primo Moyse & israelitis in Ægypto aperuit, Exod. 3, 14, 15. Si dixerat mihi, quod est nomen ejus? Quid dicit ei? Respondit Dominus: Qui EST, misit me ad vos. Quam versionem Nominis Tetragrammati etiam S. Augustinus hic, itemque S. Hieronymus accepit, in Psal. XLIX. Ego sum qui semper sum ipse. Et in Matth. c. XV. Qui EST misit me ad vos. Imprimis Comm. in epist. ad Ephes. 3, ubi in rationem denominationis inquit: Nemoquid solus DEUS erat, & cetera non erat? illa est causa, quia cetera ut sint, DEI sumere beneficio. DEUS uero qui semper est, nec habet aliunde principium, & ipse sui origo est suæque causa substantia, non potest intelligi aliunde habere quiddam substantiæ. M. Flacius Trall. singulari de nomine Jehovah, contendit male intellectum fuisse textum, ac ipsam formam vocis manifestissime repugnare, & temere mutatum tempus futurum in præsens, & quæ plera id eam rem conseret. Sed B. Schmidius noluit, istis non attentis, transiit cum veteribus: Sum qui sum. Sum, misit me ad vos. JEHOVAH (d. e. qui est) misit &c. Non dissimul Nomen divinum Græcorum in istis. Aristot.

Not. II.

Atz recte, de jure) alludit opinor Notkerus ad Psal. CXX, 12. ubi de Jure diligentium & querentium Dominum: h. e. de jure & obligatione, quæ ex unione & patris ac societate renovata inter DEUM & hominem regnatum oritur. De quo is Prudentia Juris Christianor. cap. VI. f.

v. 12. Interpret.

Ubi speculatio est, ibi habitat. Ubi est es? nisi ubi sancti ejus sunt, qui a speculatione uolunt venire ad visionem, h. e. a speculatio ad faciem. Ipse compensat eorum speculationem h. e. spem, ad speciem suam. Sic Psalmos cantatis ei bene.

Not.

Mirabilia ejus) recedit hic author à Græcis & Latinis vulgaris; qui studia interpretantur. Et MS. Arg. red-

13. Quoniam requirere sanguinem eorum memoratus [v. recordatus] est.

Uade ne furibet teo dōd, uuanda er forderot kehuhtigo finero martyrum slahta.

Non est oblitus orationem [clauorem] pauperum.

Er ne fergizet dero armon gebetes so fumeleche uuerent, uuanda er se gabot.

14. Misere mei Domine, uide humilitatem meam de inimicis meis.

Gnade mir truhten, chius fone minen fienden mina diuunuoti.

Sic habet nobis dedicauit gagen dei se uermuote sint. Das scribet der propheta in persona martyrum (in dero martirero stat.)

15. Qui exaltas me de portis mortis, ut aduancem omnes laudationes tuas in portis filie Sion.

Du mi hoho irheuest fone dien porton des todes, so alle selahtere sint frlehtera (porta mortis) du gnade mir, daz ih chunde din lob in dien porton dero Ecclesie (tota printe) so die alle sint, die se Gote leitent uade se diu faneunt mir loboca.

16. Exultabo in saluati tuo.

Nab tero uoce pauperis (sumus deus armis) ebil der propheta ad Deum (amirgo se Gote.)

An dinemo haltare freuuo ih mi h.

An Christo tröste ih mi misero arbelio.

Influxa sunt gentes in iteritu quem fecerunt.

Gentes itaen ded tinen martyribus, in demo fceebant se filien. Martyres irhten borjho mortem corporis, persecutores (altara) ligent in morte animi (tode selu.) In laqueo isto, quem absconderant, comprehensus est pes eorum.

In difemo stricche den sie burgen, gehaf-teta in iro fuoz.

Sie uulten andere bejlaichen, unde sint se bejlaichen.

17. Cognoscetur Dominus iudicia faciens: in operibus manuum suarum, comprehensus est peccator.

Dar uuire eot irchenet solchiu gerihete tuond er, daz der fundigo gehafet an sin selbes hant uuerche.

Laqueum (strich) riheta er, an demo hafset er.

Diapasma.

18. Convertantur peccatores in infernum.

Sundige uuerden in hella becheret.

In freijge gelagte furzen sie die ze bello leitent.

Omnes Gentes que obliuiscuntur Deum.

Se tawien alle diete, die Gote ne bechennen.

Sid sie aue Got uellen sin, so uuerfen [uerfen] sie Got in reprobum sensum (in uuerfgen sin.)

19. Quoniam non in finem erit oblitio pauperum. [pauperis.]

Uuanda so furnomes ne uuire fergezen dero armon, so max ne an uuanet Got fergezen haben, uue sie fone sundige sin bedruechet uuerdent.

Paten-

die: sinen filis, i. studium ejus. Sed S. Augustinus etiam habet, *Africania*. Symmachus artes exposuit, *Aquila mutationes*. Recentiores reddunt *Faciura* & *Opera*.

v. 13. Interpret.

Et non timetis mortem. Namque requirit memor martyrum suorum exilis. — Sicut nonnulli putant, namque is non properit.

Not.

Autor connehit utrumque uerficulum, alloquens Praedicatores, qui mox Martyres fuerint.

Ceterum uerba *memoratus* & *orationem* sunt ueteris Latinæ, quam etiam S. Hieronymus in Commentario suo recepit; S. Augustinus quoque habet *Memoratus*. Quam uero Hieronymus sub titulo Ebraice ueritatis ad Sophronium misit, non est emendata uersio ejusdem, quæ Gallicana uocatur, sed hæc est intermedia inter antiquam, quæ Romana dicitur, & inter Ebraicam ueritatem. De quo Nicolaus de Lira. uide & Jo. Mabillon *Lit. de Liturg. Gallic.* pag. 396.

v. 14. Interpret.

Humiliauerunt me quum ex aduerso ipse superbi sint. Hoc dicit Propheta in persona M.

Not.

Chim uox sine dubio corrupta: sensus patet ex textu Latino, *Uide*, in legendum: *Sebi ut?*

v. 15. Interpret.

Qui omnes seductores sunt, Tu gratiosus sis mihi: ut &c. — qui omnes sunt illi, qui ad Deum ducunt & qui Te mecum laudant.

v. 16. Interpret.

Post uocem pauperis dicit Propheta ad DEUM. In Christo consolator me de mea miseria. Gentes fecerunt mortem tuis martyribus, in hoc influxa sunt ipsæ. Martyres parauerunt animam mortem corp. Persecutores jacent in m. a.

Uolebant alios decipere, & sunt ipsi capti.

v. 17. Interpret.

Laqueum struit ille, in eo capto est ipse.

Diapasma.

Not.

Supra dictum ad Psal. IV. §. 3. quid de hac uoce habendum, quæ nec a LXX. nec in uulgata habetur. Ab Hieronymo uero in Ebraica ueritate per *semper* redditur. In codice tamen Alexandrino habetur, hoc §. 16. *et* *diapasma*. Nescio an etiam in ueteri uulgata, quæ Romana dicitur, quam Notkerus alius sequutus uidetur. Porro *et* *diapasma* & *diapasma*, uocem & idem non uidentur denotare, sed illud hoc magis explicare: de quo supra altum. Scilicet male per *semper* redditum fuisse ab Aquila & Chaldo. Sed nec filicium potest denotare, quoniam canticum dicitur: unde nec reliqua expositiones facile applicari poterunt, nostram uero coniecturam supra explicauimus. Ceterum quum in Hebræo textu *sepe* perpetuo habetur, cur Græci id quandoque per *simplex diapasma*, alius per *cantem diapasmatis* expresse-rint, ratio ipsæ fuerit cognita, non adhuc latet. Confer B. Boderli Philologiam in Psalmum LXXXII. §. IV. Nobis uidetur non uulge hoc *sepe* ad comam sequens referri, quandoquidem etiam in hac Psalmorum inuenitur.

v. 18. Interpret.

In periculosas concupiscentias propellunt (haeretici auditores suos) quæ illos in infernum ducunt. Sic faciunt omnes gentes &c. Postea quum isti sine DEO uolunt esse, recipit eos DEUS in reprobum sensum.

Not.

So uuerfent sie Got, ita MS. sed facile intelligitur, legendum esse *so uuerfent sie Got*. DEUS enim illud, non illi Deum in reprobum sensum reieciunt.

v. 19. Interpret.

Quoniam non erit oblitio pauperum (so furnomes) in perpetuum, etiam nunc uidentur DEUS obliuisci esse, dum illi a peccatoribus adeo prestantur. — nec eis incompenata esse.

v. 20. le-

Patentia pauperum non peribit in fumen.

Tero armon gedult ne sol nio euwigliche
ferloren sin, unde in uerwoltten sin.

20. *Exurge Domine non preualeat [confortetur] homo.*

*Die chit der propheta antebendo die ingegiften zite,
unde abu in irbrutter.*

Stant uf truhten, nio mennisco ne geriche,
nio der ueriffo ne gemaere. Eruecht daz riebe An-
tichristi, erfelle sinen gewalt, der so michel uirt,
daz echert da ewe in aberuanden makt.

Judicatur gentes in conspectu tuo.

Unde spustigo uuerden irteilet fore dir sine ge-
belfen, heidine, diete. Daz chit, kebafiche daz
aduentum (clausi) so die freia so erbenen, die sine
imo, unde sine daz sinen clausig fin, uuanda se
uuertragefich fin.

21. *Constitu Domine Legislatorem super eos.*

Setze uber sie den coskefel der in griffe. Sid
se daz ne uoltin den uueren legistatorem (cebrin-
gen) kub in den der se uuert fin, gib in Antichristum. [et]
Schant gentes quoniam homines sunt.

*Ze dero uais kefcheben gentes uuer se fin. Christu ma-
cheti se Deu (kote) uer se uis hangin, zu
geelfeoten daz sie mennischen sint.*

Psalmus X. secundum Hebræos.

Diapsalma.

1. *U. quid Domine recessisti longe?*

Ziu so truhten chedent sie die damme in noten
fint. Ziu uerde da ieu so uertro sine uis? Ziu ha-

*best da diu unfer so geloubet? Uuanda gentes ist damme
also Got ire ne troche.*

Despicis in opportunitatibus in tribulatione.

Ziu in durften unde andero note lazzet da
uist? unde ferficht unfin.

2. *Dum superbit impius incenditur pauper.*

*Daz chedent se aber sine Gote uirt inzundet der
armo ad uirtutem unz der argo so uermuo-
telot.*

*Des euen uol ist der ander knif. Fone des euen aber-
mueti diemuet der ander.*

*Comprehendatur in cogitationibus suis quas [in con-
siliis quibus] cogitanti.*

Sie uuerdent keuangen in iro gedanchen, die
sine uuerdes folchete fint.

Sie uuerdent mit in gedansum ad interitum (ze ferlerinisse)

3. *Quoniam laudatur peccator in desideriis anime sue,
Et iniquus benedicitur [benedicatur].*

Uuanda sine sulchen uirt Luzzet sundig man
gelobet in sinen geluften unde unrechten
gefenot.

*Uuer ist so sundig so antichristu? den guelichet se,
denn hant se gotes. Der sezzet sich ara daz er Got
si des lebet im die feruante.*

4. *Irritabit [Exacerbabit] Dominum peccator.*

*Idem antichristus. Daz greuet der sundigo Got.
Secundum multitudinem ira sue non queret.*

Fore sinero michelun irbolgeni, ne fuochet
sia frist. Ket iz im zu. Er lazzet in ara toon, daz
er uerde.

Non est Deus in conspectu ejus.

Uuara ne tuot er Gotes.

f. Inqul.

v. 20. Interpret.

Hoc dicit Propheta intendo ultima tempora, & per-
uersitatem seculorum. — nec Pessimus preualeat.
Evelle regnum Antichristi, evertit potentiam ejus, quoniam
tam magna sit, ut tu solus dentem istum vincere possis.
Atque brevi judicentur &c. ejus socii populi. Hoc est:
Matura tuum adventum, dum perversi te extollunt, qui
ub iusto & suis venturi sunt, namque sunt intolerabi-
les.

Not.

Vox *abu in irbrutter*, est corrupta: Abah, abahi, per-
uersitatem uocat. brutter, an i erat, progenies, vel bru-
der, frater?

v. 21. Interpret.

Qui eis imperat: postquam non voluerunt te verum
legistatorem. Da illis illum, quo digni sunt, de istis
Antichristum. Hoc modo sciunt gentes, qui sunt. Chris-
tus scit eos Deos, si ipsi adhaerent, nunc sciunt, quod
homines sint.

Ad PSALM. X.

Secundum Hebræos Codices.

ET si enim in Græcis & Latini sequentia cohererent an-
tecelesibus, atque pro uo carminis haberent, Sci-
deram tamen etiam in Alexandrino Codice, in Græco
pariter & latino textu, nova sit numeratio: quam & hic
non immerito sequimur.

v. 1. Interpret.

Loquuntur hi, qui tunc in angustiis sunt. Quare es
Tu Jehovah tam longe a nobis? Quare te nobis ita subtra-
NOTE. PARS I.

xisti? Namque bonis est tunc, quasi Deus eos non cu-
rare.

Cur relinquis nos in indigentia & aliis necessitatibus &
despicis nos?

Not.

Pro vulgari lectione: *Despicis in opportunitatibus &c.* vi-
dentur veteres legisse vel uia voce, in opportunis. vel et
importantibus. Sic & MS. Arg. hic: *Versuolossus nos in an-
serere angustias intrapasse?* i. despicis nos in nostra in-
opportuna vel dispendiosa afflictione? Sed B. Hieron.
annotat: *Tunc videtur despicere, quando opportuna tem-
pus est Ecclesie ut adiuuet, Et non statim occurrat illi in tri-
bulatione. Quare?* ut illum exerceat secundum suam volun-
tatem: quia quanto magis differt, tanto magis Ecclesia di-
latatur in desiderio suo.

v. 2. Interpret.

Hoc loquuntur isti: (fideles, scilicet antequam) sed à
DEO incenditur pauper ad virtutem, dum impius ita su-
perbit. Unius lapsus est alterius costrictio. Adversus su-
perbis humiliatur alter. In cogitationibus suis, que in-
iustitiam eorum sequaces sunt. Rediguntur cum ipsi ad
interitum.

v. 3. Interpret.

Namque à talibus tunc peccator laudatur &c. Quis est
ita peccaminosus sicut Antichristus? Hunc glorificant, hunc
precantur bonum. Ille collocat se supra, ut ipse Deus
sit, hoc confitentur ei impii.

v. 4. Interpret.

Tunc irritat peccator Deum. Pro suis magnis indigna-
tione non querit dilationem, DEUS illi conuenit. Fer-

5. *Inquinata sunt vis illius in omni tempore.*

Unreine sint sine uuega alle taga.

Auferantur iudicia tua à facie ejus.

Diniu gerichte trabtes sint ferro fone imo.

Omnium inimicorum suorum dominabitur.

6. *Allero finero fiendo uualter er, uanda er alle chaninga plebet, unde eiven richeset.*

6. Dixit enim in corde suo, non movebor à generatione in generationem sine malo.

Er dahta sus ane arpliste ne uuirdo ih mare fone chunne ze chunne.

Alde ze ewigheite ne mag id chomen, magica artes (zoubir lyfe) ne tuen iz. Also Symon ze bonele fugen uualta mit dien seiben lyfen.

7. *Cuius maledictione os plenum est & amaritudine & dolo.*

Des munt foller ist ubelo sprechennis, uanda er blaspheum ist (hst ferlo) unde eluier, uanda er crudelia (crimbe) gekuset in seruos Dei (in Gotis fackiba.)

Sab lingua ejus labor & dolor.

Under finro zungun liget leid unde arbeit.

Andero zungun onget er got, so er schaget ent fin, dar andere burget er dia ubeli, dia labor unde dolor ist.

8. *Sed & infidus cum divisionis in occultis.*

Die er riche getan habet, mic tien sizet er tougeno inuaron.

Ut interficiat innocentem.

Daz er unsfadelen erslahe.

Er slabet unsfadelen so er unsfadelen getuet.

Oculi ejus in pauperem respiciunt.

Siniu ougen uuanda an den armen.

Dens faret er der pauper ist Spiritu (arm in muete i. toumste.)

Infidus in occulto, sicut leo in cubili suo.

Also tougeno faret er, so der leuuo in finero luogo.

Er ist pridin ioh farch ioh lyfig ze besichenne.

Infidus ut rapiat pauperem, rapere pauperem, cum attrahit eum.

Er uaret daz er den armen erzuuche, er ilet in Gote zucchen, so er in ze imo zihet, unde in an sch beizet uunden Gotes era.

9. In

mittit illum facere, quod uelit. Attentionem non habet ille Del.

Not.

Not iz imo 20.) non habet uerm sensum. Videtur legendum iz, permittit, conuict.

v. 5. Interpret.

Namque in omnes reges cadit, & unus gubernat.

Not.

8. Hieronymus: Inimicorum suorum. Christianorum atque, ad probandum, qui cum seui contemnant.

v. 6. Interpret.

At in aternitatem non possum venire. Magica artes non faciunt hoc: Sicut Simon in coram uolitare uolebat per illas artes.

Not. I.

Translat. Arg. Ich en werde nit heraget von geſteht in geſteht ene ubel, i. non movebor abique malo de generatione in generationem, sed semper cum malo. At noſter aliter capit: Er dahta sus ane arpliste, cogitavit sic: sine dolo, sine arte malo non movebor de generatione in generationem. Utroque sensum S. Hieronymus ita expresse, de priori ait: *Semper cum fidem dominet, ut in mali perseverantes, uoluntati DEI resistent.* DIXIT ENIM I. e. Antichristus. Quid dicit: Non movebor de generatione in generationem sine malo: i. e. tanta mala faciam in uis gente, ut antequam ueniam ad alteram gentem, antea meam famam audiant & timeant. De posteriori: *Aster, non movebor de generatione carnali in generationem spirituales: i. e. de terra cum corpore in caelum conuendam sine malo, ac si dicat, sine ulla iniuria. Cum uoluerit ascendere ad montem Oliveti, Dominus cum interficiet spiritu eris sal. Voluit unus de membris sui SIMON magis caelum conscendere, sed interit.* Quod de monte Oliveti habet, videtur cum Methodii Martyris Revelationibus convenire, quas tamen ut supposititias non immerito rejicit Bellarminus & alii. Fr. Combes non uilius spernit. Porrit tamen sanctus ille de Antichristo quendam revelationem reliquisse, inter multa alia scripta à S. Hieronymo non expressa, vulgo tamen tuac lectitata. Sic & illud de Si-

monae Mago, legit Hieronymus apud Cyrillum Hierosolym. Episcopum: ejusdemque meminit hic & S. Augustinus.

Not. II.

Porro S. Hieronymus in Ebraica ueritate ita transfert hunc uerbum: *Lequitur in corde suo: Non movebor in generatione & generatione ero sine malo.* Sicut & LXX. distinguunt à pri. *et ubi, den jomim ad jomim den ueni.* Cocceus: *Non uisabor in aetatem & aetatem erit, qui non est in malo.* B. Schmidius: *Non dimovebor in generationem & generationem (ero in) qui non (erit) in malo.* Magis itaque est, ut *Malem* hic non culpae sed penae intelligamus, in Hebraeo enim est: *אשר לא יחברא אשכנז אשכנז* *ascher* *Leberab*, qui non in malo.

v. 7. Interpret.

Quandoquidem Blasphemus est (DEUM injuriatus) & tyrannus, quoniam crudelia (persecutionem, tyrannidem) edicit in seruos DEI. Ahorum lingua declarat bonas, quum se dicit Deum esse: sub hoc occultat malum, quod labor & dolor est.

v. 8. Interpret.

Quos diuites fecit, cum his sedet occultis in insidiis, latet ibi innocentem, quum eum nocentem facit. Huic insidiatur qui pauper est spiritu, in animo, i. humilitate. Fit & robustus & altus ad deipiendum. Pruperat eum DEO eripere, cum eum ad se trahit, & ipsum jubet sibi exhibere DEI honorem.

Not. I.

In occultis, recedit auctor hic à Graecis & Latinis, qui in occultis ad sequentem uersiculum referunt. Sic & Verso MS. Arg. *Er fiet mit den richen an heimlichen lügen.*

Not. II.

Unsfadelen getuet. Nullus hic sensus est: sed spulma pro in scalden, quemadmodum & interpretatus sum. Conuenit cum S. Hieronymo: *ut de innocentibus faciat nocentes, & S. Augustino: innocentem interficere est in innocente facere nocentem.*

v. 9. In-

9. In laqueo suo humiliabit eum.

An sinemo stricche genideret er in, *uanda*
mit sinen zeichenen machet er in verstricken.

Inclinabitur & cadet cum dominatus fuerit pauperum.

So er daz aliez hetent unde er armere so verre genidet, daz nûh figet er unde furzet.

10. Dixit enim in corde suo, oblitus est Deus, auertit [auertit] faciem suam ne videat in finem.

Er sol dazne gesien, daz er dazta, Got habet ergeben dero gnoten er cheret sih fone in, daz er sic furdur ana ne sehe.

11. Exurge Domine Deus, exaltetur manus tua, ne obliuiscaris pauperem.

So ne tuost du truhten so er dazta, nabe, stant uf, skleine dinen geuualt ne irgiz dero armon nûh sinen auertin.

12. Propter quod [quid] irritauit impius Deum? Dixit enim in corde suo non requirit.

Ziu leuues cranda Got der ubelo? zu dazta er fone imo, er ne forderot daz is tuon?

13. Fides quoniam tu laborem & dolorem consideras.

Du Got sihest unes er dazta uanda du aus sibst laborem & dolorem, du er barg under fuero zunguen.

Ut tradas eum in manus tuas.

Darumbe sehest du iz, daz du in stozeist in dina hant, daz chit in dinen gerib, unde er in geniaz ne habe so getan.

14. Tibi enim derelictus est pauper.

Dir ist kelparet der armo, ebert an dir ist sin drosf. Mer ne bedarf er, an dir ist er ricke.

Pupillo [Orphano] tuo eris adiutor.

Demo uueisen hilffest du.

Demo mater dñi uult tot id.

15. Contere brachium peccatoris & maligni.

Dara gagen fermule den arm des sundigen und des arguilligen.

Daz chit, zefore des kennalt, fone demo dar fore stat: Omnium inimicorum suorum dominabitur.

Queretur peccatum illius & non inuenietur.

Daz foret eub so.

Sin funda uuirt fir halto [harto] gesloachtet, nals funden, uanda er selbo ferloren ist, mit dinen funden.

16. Dominus regnabit in aeternum & in seculum seculi.

Aber unfer truhten richetot iemer in ewa.

Peribitis gentes de terra illius.

Ir unrechten diete uuerdent fertiligit fone sinemo ricke, dar terra uientium ist.

17. Desiderium pauperum exaudivit Dominus.

Dero armen uuillen gehorta truhten.

Diem Domini auolten se, do se in angustia aueren, den gihet er nûh interius Antichristi.

Preparationem cordis eorum audivit auris tua.

Iro herze gareuui habest gehoret din ora.

Iz ist karo gagen dir, so da chumest uara zao chumest? Judicare pupillo & humili.

Ze rihtenne demo uueisen unde demo diemuoctin.

Nals ebert uueisen nabe diemuoctemo uueisen.

18. Ut non apponatur ultra magnificare se homo super terram.

Daz sih furdur nioman ana ne sezze ze michellichonne obe erdo, so Antichristus leta, uanda dazne uirt eude alies uergerbet.

Psalmus

v. 9. Interpret.

Namque signis suis facit eum improvidum. Quando hoc omne fecerit & pauperum huc usque dominatus fuerit, postea inclinabitur & cadet.

Not.

Siget er, inclinabitur. Est aut fecerit, à feeb, æger, debilis, aut referibendum, finiet er, inclinabitur, submerget.

v. 10. 11. Interpret.

Is debet tunc audire, id quod cogitavit, DEUM oblitum fuisse bonorum, auertisse se ab eis, ac eos in posterum ridet. Ita non facis, Domine, verum exurge &c. secundum istius verba.

v. 12. Interpret.

Cur cogitavit in sese, non requirit quod ego facio.

v. 13. Interpret.

Vides ô Deus quod ista cogitavit, quandoquidem tu quoque vides laborem & dolorem, quos occultavit sub lingua sua. — Propterea vides istud, ut istum tradas in manus tuas, h. e. in iudicium tuum, & is adeo in utilitatem noo fecerit.

v. 14. Interpret.

Duntaxat in te est ejus solatiu. Pharis non indiget: io te est dives. — cui mater hojus mundi mortua est.

v. 15. Interpret.

E contrario cootere &c. h. e. destrue potentiam de quo

antea dictum: omnium inim. &c. — Hoc & continet ita: Peccatum ejus vehementer queretur: nec invenietur, quoniam ipse est perditus cum suis peccatis.

Not.

Queretur) S. Hieronymus: Hoc est, ad emendationem non est dignus vivere. Codex Alexandrinus: & i. p. i. h. e. d. d. d. d. Queretur peccatum illius, & non invenietur. Coccensis: Et malum (ubi vindicaretur impenitentem ejus) non inveniet. Seb. Schmidius: Et quod ad malum: quare impietatem ejus, (ut) non inveniat. Translat. MS. Arg. zeichne den arm der sunders und der abelsteigen, er funde sachet man anden vindel se nit. Nicol. de Lira: Queretur peccatum illius (Antichristi) i. e. diligenter discutitur nequitia ipsius, an sit amplius utilis ad purgationem electorum.

v. 16. Interpret.

Vos lojoltze gentes extinguiamini de ejus regno, ubi terra viventium est.

v. 17. Interpret.

Diem Domini volebant illi, quum in angustia erant, hæc dat ille eis post loteritum Antichristi. — Est illud preparatum erga te, quum veneris. Ad quod venis? &c. non solum pupillo, sed humili pupillo.

v. 18. Interpret.

Ut se ultra nemo apponit ad magnificare se super terram, sicut Antichristus fecit, nam tunc fit finis omnis iniquitatis.

Psalms X.

Hebr. XI.

In finem Psalmus David.

AN das ende siehet Davidi Salmo, das ist Christus, wanns an Christo reprehendit hereticos, quos hic alloquitur ex persona fidelium (in dem sal dero gelobigen.)

1. In Domino confido, quomodo dicitis anime mea transmigra in montem sicut passer?

Ih ketruen an Got, der min berg ist ze demo ih fult habo, wuio chedent ir heretici ze mir, siug hara uf in berg also fugeli?

Passeres heizent aliu fugelia, dero wunent sumelich in gebirge, sine das sprechen heretici samo so dero einemo zoo, das perg fugeli ist. Christus ist der perg, den wunent sie mit in uogiu, kediu iacchent sie Catholicos dera, unde kediu miti infas sine in geantwurtet.

2. Quoniam ecce peccatores intenderant arcem, parauerant sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obsequio rectos corde.

Uio chedent ir mir zoo. Transmigra in montem? Unde das salt da tate.

Uuanda fundige habent iro bogen gespannen, unde habent alegaro iro strala in iro chochere, das sie trugen mite skiezen die rechte sint in iro herzen.

Zu drangen ir mir? Sid ih an Got ketruen, uer mag mir ferleiten?

3. Quoniam quae perfecisti, destruxerunt.

Dise vox sibi ad Dominum. Sui trement se trahunt, uuanda sie haben zerstoret diu du tate.

Sie habent sine Scripturas (Scriptis) falsi interpretatiuibus (mit luhnen anfrischen) ferueret. Sie selben sint scilicet, des sie andere zerben. Sie seizenet verba nexia (scilicet uerba) mit dero hogen dero scriptis, das sie ferleiten rectos corde (die rechte herzen.)

Iustus autem quid fecit?

Uuaz habet iu aber der rehto getan?

Uuatre fælde habet Christus, dem ir lafferent?

4. Dominus in templo sancto suo, Dominus in Orto sedes ejus.

Er ist selbo in sinemo hus, sin stuol ist in himelo.

Anima fidelis (kelentir sela) diu ist templum Dei (kelu bas) diu ist Caelum (himel) so er die lafferent, so lafferent ir in.

Oculi ejus in pauperem respiciunt, palpebra ejus interrogant filios hominum.

Siniu ougen sehent an den armen sine slege brauuu fragent der menniscen chint.

Daz chit, er habet ies indeniu ougen an die sine, dems er ouh tint also er slege so besuchet er die menniscen oules sie in eren an den sinu.

5. Dominus interrogat iustum & impium.

Truhten besuchet peide guoten ioh ubelen.

Qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Der aber unreht minnot, der hazzet sina sela, unde scendet imo selbemo nals anderma.

6. Pluit super peccatores lapides.

Er regenot uber fundige striche.

Er regenot aber sie, das sie chelot. Also er, scendet den regen sinero predicatorum saligen ze lile, so scendet er in unsaligen ze tode. Also Paulus chit: Quisdam finem odor vite in vitam, quibusdam odor mortis in mortem. Samen kirin uair fluch libit ze lile, sinen fluch libit ze tode.

Ignis & sulphur & Spiritus procelarum, pars calicis eorum.

Fiur unde fuebel unde dunstlig uaint, das ist der teil iro mezis.

Uuanda aris promet sie iro uirt, so sie deu selbe tuent, so vieldet der ze altem fluche der sie schendet sine dila guoten, dera nah uerdent sie feruabent ad infernum (ze ferlaruffe) der teil uair in genoten, daz chit pedemo meze infabent sie iro teil. Kalix (flamp) ist gesprochen sine calido liquore (uarmemo lile) unde sat die pro mensura.

7. Quoniam iustus Dominus iustitias dilexit.

Uuanda Got rechter minnot dero menniscen reht.

Equitatem uidit vultus ejus.

Daz er equitatem uueiz dera siehet ir.

Psalmus

Ad PSALMUM X.

Hebr. XI.

Interpret. Paraphr.

IN finem respicit Psalmus Davidi, qui est CHRISTUS, nam in Christo reprehendit hereticos, quos hic alloquitur ex persona fidelium.

Not.

Sic & S. Hieronymus: Decimus Psalmus contra hereticos & male credentes canitur. Itemque S. Augustinus hic.

v. 1. Interpret.

In Domino confido, qui mens mons est ad quem refugium habeo. Quomodo dicitis heretici ad me, &c. Passeres dicuntur omnes aues, quarum quidam habitant in montana, unde alloquuntur heretici sicuti unam ex illis, quae aris montana est. Christus est mons, hunc putant isti secum esse, quapropter alliciunt catholicos eo, & ideo istis sic ab illis respondetur.

v. 2. Interpret.

Quomodo alloquimini mei: transigro, &c. atque hoc debet tu facere? quoniam &c. — Quomodo minamini mihi? Postquam in Deo confido, quis me seducat?

Not.

Tragere, à trageo, dolose, insidiosè, LXX. in corruptione versio S. Augustini, in obscura lana i, nocte illumi, in tenebris. Suidas.

v. 3. Interpret.

Hæc vox respicit ad Dominum. Sic micoster Dominus, quoniam &c. Corruerunt scripturas &c. Ipsi sunt noxii, cuius alios iuculant. Sagittant verba non secus scripturæ ut seducunt r. c. Quam culpam habet Christus, quem vos calumniamini.

v. 4. Interpret.

Anima fidelis est templum DEI, est caelum: si eam calumniamini, calumniamini ipsum. Hoc est, habet utique apertos oculos in suos, etiam si agit quasi dormiat, tamen explorat homines quomodo ipsum honorent in suis.

v. 5. Interpret.

Et nocet sibi ipsi, non alii.

v. 6. Interpret.

Pluit super eos, ut eos refrigeret: sicut mittit pluviam suorum predicatorum, bonis ad vitam, ita mittit eam impiis ad mortem: Quomodo Paulus ait: &c.

Namque

Psalmus XI.

Hebr. XII.

v. 1. In finem pro Oðavo [oðava.]

Al das ende das Christus ist sebet diser salme, also end dar fure fure andera gesecriben ist. Uuer umbe ist er gesecriben? Uuer patet er? Daz mit ewigens tage der oðavus beizet dihu leita uuerst fufsi dero mannelichen indreien mag, zeferet wurde.

2. Saluum me fac Domine, quoniam defecit sanctus.
Duo mih truhten gehaltenen in eo ero uuerit,
uanda hier sanctus zezangen ist.

Ziu ist dawe daz?

Quoniam diminute sunt veritates à filiis hominum.
Uuanda mennifcon uuarheit gesuinen sint.
Uuerst mugen die uuerfen sancti, sement dies lazzel uuarbeite?

3. Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum.
Loter chosont sie alle ze. ein anderen.
Labia dolosa in corde & corde locuti sunt [mala.]
Trugelesia unde biaderferechigere chosont in zulfaltemo herzen, so inderi sament Christo taten.
In uuar ander in moite dawe in mende.

4. Disperdat Dominus uniuersa labia dolosa.
Solehe lesfa fertilligoe Got.
Lingum magni loquam.
Unde so uberfpracha zungun.

5. Qui dixerat linguam nostram magnificabimus.

Se dero sitkos inderem zungu uuar, die der chaden uuir getuomen inderu zungu, uuir getuon so aufzazig.

Labia nostra à nobis sunt.

Dorch uuen sein uuir in lazen?

Fone uns selben haben uuir die lesfa.

Quis noster Dominus est?

Uuer ist unser herro, dero uuir ire dancbein?

6. Propter miseriam inopem & gemitum pauperum nunc exurgam dicit Dominus.

Daz ist persona Patris.

Umbe die uuenegheit dero armon ehit kot fater, unde den sustod dero goregon stan ih uf.

Daz chut, in ze troste eage id mih in sin.

Ponam super [ie] salutare meo [abest.]

Ire trost sezzo ih an minen haltare.

Alinen uanda id in gite, unde id in uz fende.

Fiducialiter agam in eo.

An imo uuerchon ih paldo.

Also in chit in Euangelio: Erat autem decens eos tanquam potestatem habens, non tanquam Scriba eorum.

7. Eloquentia Domini, eloquia casta.
Suberiu chose sint truhtenes kechofe.
Er genoret also er gebietet unde fudet suen sun.
Argentum igne examinatum [probatum] terra.

Also

Namque primum urit eos invidia sua, cum ei satis faciunt, tunc trahit la malum factorem, quibus separat a bonis, postea dissipantur &c. Hec portio illis admensuratur, h. e. hac mensura accipiemus suam partem. Kalix dicitur a calido liquore & stat hic pro m. Ubi aequitatem uoir, ibi uidet eam.

Nota I.

S. Hieronymus: Sicut una pluvia irrigat terram fecundam & aridam, sic & una predicatio est à DEO, qua infundit terram bonam i. e. sanctis, & terram malam, peccatores: quibus pertinet ista qua sequitur: Ignis, cupiditas, Sulphur, petredo peccatorum &c. Confer S. Augustinum hic.

Nota II.

Calix pro mensura. Sic enim & cibus & potus la ferula & certas portiones dividebantur, quas mensura vocabant Graeci, deputatas portiones, beischeidene theile, V. d. Athenas. S. Augustinus: Calicem propterea pote appellatum, ut quid prater modum atque mensuram, vel in istis peccatorum supplicii per diuinam providentiam fieri arbitremur.

AD PSALMUM XI.

Hebr. XII.

Rubr. Interpret.

In finem, qui Christus est, respicit hic Psalmus. Sicut & supra de aliis notatum est. Quamobrem est is scriptus? Quid petit ille? Ut cum aeterno die, qui oðavus dicitur, huius sedulioris mundi tenebez, quarum cuiuslibet tudere poterit, dissipentur.

v. 2. Interpret.

Fac me Domine saluum (salvatum) in hoc mundo. — Quomodo fit istud? — Quomodo possunt hi esse sancti, cum illis paucis veritatibus?

Not.

S. Hieronymus: Quare dixit veritates, dum uiam scimus, qui est veritas? Sicut multa Ecclesia & una Ecclesia,

sic multa veritates, quia multum iustorum opera, & multi iusti qui faciunt bonum. Sic & S. Augustinus hic.

v. 3. Interpret.

Dolosa labia & insidiosa loquuntur in duplici corde, sicut Iudaei cum Christo agebant. His erat aliud in animo, quam in ore.

Not.

S. Augustinus hic: Quid his ait, in corde & corde, duplex cor significatur.

v. 4. Interpret.

Sicut eorumdem Iudeorum hegas erat, qui tibi dixerunt, nos magnificamus nostram linguam. nos facimus eam terribilem. Propter quem eos deberemus id omittere? à nobis ipsis habemus hac labia. Quis &c. cui nos de illa gratias agimus?

v. 6. Interpret.

Hec est persona Patris. — Hoc est: Illis in solstium ostendo me in E. Illorum solstium Ponam &c. meum, quandoquidem ego illum do, & ego illum mitto. — Sicut dictum est in E.

Nota.

Atten nullibi extat. MS. Arg. Ib seze s in das heid. Hieronymi veritas Ebraica pro Fiducialiter &c. habet: auxilium eorum. Recentiores: Ponam in solate cum in quem exstulit impiis.

v. 7. Interpret.

Pars sunt eloquia Domini eloquia. Tradit sicut promissit & mittit filium suum.

Sicut examinatum igne argentum terre, in quo nulla scoria inest, ita puri sunt illi. — Namque septif, gr. est Spir. S. & quia ille iniquitatis est illorum, quorum dem. &c.

Nota.

Notkerus secutus versionem, quam & S. Augustinus habuit: Argentum igne examinatum terre; quam S. Pater ita exponit: Ipsa eloquia Domini per tribulationes probata peccato-

*Als irfoten Silber dero erdo, dar uoben elter
unne ne ist, also later fast fin.*

Purgatum septuplum.

Siben stunt irliuertz.

*Uuando septiformis gratia ist Spiritus sancti, unde uuanda
dieh. (Ze dero raune des achtodin tages.) Sie nuellen
temporalia (zit fristigiu diech) nals aterna (ewigiu.)*

8. *Tu Domine seruabis nos & custodies nos à genera-
tione hac in aeternum.*

Du truhten haltest unlich hinnan unz in ewa.

Hic arce unde der richte.

9. *In circuitu impii ambulat.*

Die argent gant umbe.

*Uuanda sic uomer dara ne geristent ad requiem offerri
dieh. (Ze dero raune des achtodin tages.) Sie nuellen
temporalia (zit fristigiu diech) nals aterna (ewigiu.)*

*Secundum altitudinem tuam multiplicasti filios homi-
num.*

*Rechte mennichen habest du gemanigfaltor
nah dinero hohi.*

*In celo bist du sius Abrahā habest du getan manige
ficus filius Celi.*

Psalmus XII.

Hebr. XIII.

v. 1. *In finem Psalmus David.*

*Ter finis legis ist, der auit xeladet bara in uerke fone
deno propheta.*

2. *Usque quo Domine obliuisceris me in finem?*

*Uuio lango truhten irgizeist du, daz chit,
ne lareist du mi hestiben an daz ende?*

Ziu ne uerdest du Christi gebora?

Quoniam avertis faciem tuam à me?

*Uuio lango chereist du fone mir nali zu mir
din anafune?*

It chopfen die, da ne chemeist.

3. *Quandiu ponam consilium in animis mea? dolorem in
corde meo per diem.*

*peccatoribus. Sed Notkerus vocem terræ in casu oon
datiro, sed genitivo accepit & ad argentum reuoluit, quod
ex terra effoditur. Septuaginta habent: argenti uisum
pium finem vj jf, uisum pium istanariu. argentum igne
examinatum, probatum terra; purgatum septuplum. Hiero-
nymi ueritas Ebraica: Argenti igne probatum, separa-
tum à terra, colatum septuplum. In Ebraeo enim est
כסף Baalil laurea, quod Coccejus reddit: in
ferrace terrea. Schmidius: in sigillo terra.*

v. 8. *Interpret.*

Hic, pauperes: & isthic diuites.

v. 9. *Interpret.*

*Namque isti ouquam ibi diriguntur ad n. Volunt temp.
non xit. — In celo es tu. Filios A. effecisti multos
sicut fl. c.*

Ad PSALMUM XII.

Hebr. XIII.

Interpretatio Rubr.

*Qui Fiois legis est, inuitatur hoc in mundum à Pro-
pheta.*

Nota.

*Finis enim legis Christus ad iusticiam omni credenti.
S. Augst. bñ.*

*Uuio lango sol ih ahton, uio lango sol ih serog
han in dage, daz chit in difeno libe, daz da ne
chomeist, alde mi hina ne nimeist?*

Usque quo exultabit inimicus meus super me?

Uuio lango uuirt min fient irhohet uber mi?

*Daz chit uio lango sol mir daz ne tuon, daz infideli-
tas (uegeloha) richesist? alde eub mi trucchet car-
nalis concupiscentia? (des lichenen geseft.)*

4. *Respice & exaudi me Domine Deus meus.*

*Sih hara truhten, daz inebit deno: uique quo averti
faciem tuam à me? unde gehore mi, daz
inebit deno, uique quo obliuisceris me in finem?*

*Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in
morte.*

*Irlichte miniu ougen, it neimo ougen des berzen,
nie ih in tode ne inlasse.*

*Den lass minnet der fient der ze tode leit, der ist in car-
nali delectatione (in des lichenen lest.)*

5. *Ne quando dicat inimicus meus, preuulsi aduersus
eam.*

*Nie der tiefel huhondo ne chede, ih pin imo
oborro uuorten.*

Qui tribulant me exultabunt, si motus fuero.

*Demones die mi piment, sprungetest abt ih aba fiete
chomo, unde uie it fallo in dia fenda.*

Ego autem in tua misericordia sperabo.

*Ih habo aber gedingi an diu, daz du mi
habicicst.*

Exultauit cor meum in saluati tuo.

*An dinemo haltare freuuo ih mi, an Christi
filiu tuo (fane dmo.)*

Cantabo Domino.

*Singo Gore des lichenen wertendo nab redo, uuanda
daz ist keftich sang deru selu.*

Qui bona tribuit mihi.

Der mir spiritualia bona gegeben habet.

Et psallam nomini Domini dirigitur.

*Unde des hohesten namen salmon singen ih.
Psalmus*

v. 2. *Interpret.*

*Hoc est, non solum me respicere in finem? Cur non
Christe uisiteris? — oon ad ius. Ego expecto te,
tuo uenias!*

Nota.

*Da ne chomeist? uidetur vitium amantentis pro me le-
gendum se, oon, ane, ut mox uerl. seq.*

v. 3. *Interpret.*

*Hoc est, in hac uita, quod tu oon uenis, aut me hinc
non sumis.*

*Hoc est, quomodo debet mihi hoc agere facere, quod
inf. gubernat: aut etiam me premit c. c.*

v. 4. *Interpret.*

*Hoc correspondet illi: Usque quo avertis &c. suprà.
Atque exodi me. hoc correspondet isti: Usque quo ob-
liuisceris me. hoc correspondet isti: Usque quo averti
faciem tuam à me, ut te miseret mei.*

v. 5. *Interpret.*

*Ne diaboli insultans dicat inimicus meus, saluus eo
sum superior. Demones qui me torquent, exultant si
ego de loco uenero, & si ego cado in peccatum. Ego
uero habeo fiduciam ad te, ut te miseret mei.*

*Cantabo Domino, corpus dirigens iuxta sermonem,
quis hic est spiritualis cantus animæ.*

Not.

Psalms XIII.

Hebr. XIV.

v. 1. In finem ipsi David.

DEus autem quodam modo non esse cernens, der ist das finit.
Dens propter David irascendo die iudex.

Dixit insipiens in corde suo non est Deus.

Der unuuzizzo dahta, daz cot ne fi.

So habet eub iudaicus populus, daz Christus hat ne fi.

Corrupti sunt & abominabiles facti sunt in afflictio-
nibus [sclauis] suis.

Dixit uerit mixando uuurdin sic iro finnes ke-
uueret, unde leidfame getane.

Damm irkledeton se so daz se ne uirson, abe Got
uare.

Non est qui faciat bonum non est uique ad unum.

Nehein ne ist der uuola tue. Nehein anecin.

Uuer ist der? Homo Deus (maxi Got) Christus. An uuo
sunt altero manifestibz uoluntate.

2. Dominus de Caelo prospexit super filios hominum.

Truhten uuarteta ferrenas aba himle, ubi
mennichon ehint.

Uuer iudex uuarteta er, dien tanta er fuer son.

Ut uident si est intelligens aut requirens Deum.

Not.

Den ichamen uertendo, est vitium amantiss, legen-
dum retigendo, richendo, regens, dirigens. Desumit hoc
Notkerus ex S. Augustino hic: Cum gaudis gratias ago,
& ordinatissim nro corpore, quia est castus anima spori-
tali: Sic enim ex hoc Notkeri loco lectio uulgaris apud
Augustinum emendanda, pro qui, quia, wandi.

Ad PSALMUM XIII.

Hebr. XIV.

Rubr. Interpret.

Quem uidebimus, quam peruenimus, is est hic finis,
cui cantat David, reprehendens Iudaeos.

Not.

Hanc sententiam pluribus adstruit & exponit B. Smidius
hic pag. 26.

v. 1. Interpret.

Sic cogitabat etiam J. P. quod Christus Deus non es-
set. Hunc mundum amantes facti sunt in sensibus suis cor-
rupti, & abominabiles. Unde occaecati sunt illi, ut ne-
scent, an Deus sit? Quis ille? In ipso consistunt omnium
hominum beneficia.

v. 2. Interpret.

Ferrenas, & longinquo. Super Iudaeos prospexit, his
misit Filium suum.

v. 3. Interpret.

Tunc omnes declinaverant. Cum quisquam non de-
clinasset istorum erat finis nullus contra alterum. Cui
vero? sibi ipsi. Hoc possum jam supra.

Not. I.

Non est, usque ad unum. Saluianus L. V. de Gab. DEI
pag. 104. legit hic: peni usque ad unum, & annotat: Ideo
dixit, pene usque ad unum, quia tanta est raritas bono-
rum, ut pene unus esse uideatur.

Not. II.

Vericuli frequentes: Sepulcrum patris, usque ad J.
Non est timor, absumt ab Hebræo textu, absumt & LXX in-

NOTE. PARS I.

Daz er irsahc ube deheiner uuare setuuno-
stlig alde Got forderonte.

3. Omnes declinaverunt finis.

Do uuangton sic alle.

Ube deheine ne uuangton, dero uuar semo se nebeis uulstet
dien anderen.

Inutiles facti sunt.

Sic uuurdin unnuzze.

Uuemo aber? an in selben.

Non est qui faciat bonum, non est uique ad unum.

Daz stat der fore.

Sepulcrum patris est guttur eorum.

Iro ebela finchet also offen grab, uanda se
sprichent daz mit dia se andere angert.

Linguis suis dolose agebant.

Mit iro gechofe muzten sic.

Venenum aspidum sub labiis eorum.

Eiter dero aspidum ist under iro lefsen,
uanda se precepta legis ne uulien geboren, also
aspides ne uulien incantationem (hermus) geboren.
Ter apus trachet ein ora an die erda, in daz ander
stocet er den zageh.

Quorum os maledictione & amaritudine plenum est.

Dero munt fluoches unde bitteri fol ist.

Daz ist venenum aspidum.

Veloces

terpretum & Gallicana Latina versione, apud Hieronymum
quippe alieni. Inscripti fuerunt in veterem Romanam, quā
& Hieronymus & Augustinus hic usi: sed & in Codice
Alexandrino reperitur. Occasio inferendi arrepta ex alle-
gatione S. Pauli Rom. 3, 10. seqq. quem locum primus infer-
tor putauit totum ex hoc psalmo desumtum fuisse: sed
penter intentionem Apostoli, quam ita explicat laudatus
Hieronymus: *Apostolum de Deuteronomio ac Psalterio &
ceteris scripturarum locis hoc testimonium texisse*, ait enim
Apostolus: *Sic ut scriptum est*. Sed non in hoc eodem
psalmo, sed & ceteris scripturis. Nam 9. *sepulcrum pa-
tris est guttur eorum, linguis suis dolose agebant*, delatunt
est ex Psal. V, 11. Verius: *Venenum aspidum sub labiis eo-
rum*, i. Paulo ex Psal. 139, 4. desumtus fuit. Verius: *Quo-
rum os maled.* ex Psal. IX, 7. partis secundae, siue Psal.
X, 7. Verius: *Veloces pedes eorum ad effund. sang. etc.*
extat Proverb. 1, 16. & Esa. 19, 7. denique: *Non est timor
etc.* in Pl. XXXV, 2. Quae uero ex Deuteronomio Apo-
stolus ed transmissit, ut habet Hieronymus, non oc-
currunt.

Interpret. paraphr.

Istorum guttur statet sicut apertum sepulcrum, nam-
que loquuntur id, quo alios scandalisunt. Loquela sua
adulatur.

Namque isti precepta legis non uolunt audire, sicut
aspides nolant incantationem audire.

Not.

Kermies, vox diversimode expressa. Infra Psal. LVII, 6.
germent, gysment, vide Glossa. in Ger.

Interpret.

Alpis reprimt unum aurem in terram, in alteram im-
mittit caudam.

Not.

S. Augustinus in Psal. LVII. *Data est qualem similitudo
de Marjo, qui incantat, ut educat aspidem de tenebris ca-
uerna, utique in lacum uult educere, illa autem amando te-
nebras suas, quibus se involuat occultare dicitur, quod exire
noluerit, recusat tamen audire illas voces quibus se cogit-
tu,*

D

Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Sie sint siel ze manslachte, *sid se iob filium Dei* aligew.

Contritio & infelicitas in viis eorum.

Christi unde unfalda ist in iro ueugen.

Sie uerhent mit arbeiten, so uat se uerhent.

Et viam pacis non cognouimus.

Unde doh ne bechenent sie viam pacis (uueg fridis.)

Christum, der abe uenare ist dere arbete. Also er selbo chad. Venite ad me omnes, qui laboratis & ego reficiam vos. (choment ze mir alle ir dir in arbeiten bruet, unde ib laien auch.)

Non est timor Dei ante oculos eorum.

Gotes forhta nist in fore ougen.

Deb se in auizzen se ne furbent in.

4. *Nunc cognoscant omnes qui operantur iniquitatem?*

Se iudicium (suaue tacit) chomet, ne bechenent

denne iro unreht alle die iz nu uuuerhent?

Qui deuorant plebem suam sicut escam panis.

Die minen liut frezzent also brot, *die biu ient* *hesalon iro feireristio.*

5. *Deum [dominum] non inuocaberant.*

Got ne hareton sie ana.

Nec uocabatis deum ne tantum, die uuler ius fut.

Illic trepidauerunt timore, ubi non erat timor.

Sie forchton daz ze furchtenne ne uuas.

Sie forchten terrenum Regnum (erde richte) ze freisjonne. *unde freitoren caiste (biuul richte.)* *Brutus ehaden se.* *Si dimittas eam se, omnes credent in eam & uenient Romani, & tollent nostrum locum & gentem*

(lazen mir in so hina so glouint se alle an in. Unde so chomet romora unde nemint ans stat unde lita.) *Alle die in furbten, freisjont temporalia (zit fristigiu dinc) die ne magen bruis ebemen ad aterna (ze den ewigen.)*

6. *Quoniam Deus [dominus] in generatione iustus [iustus] est.*

Uuanda Got in rehtero slahto ist, *nals in dies,* *die dise uerit minent.*

Consilium inopis confudisti.

Des armen rat kemiskton ir, *daz chit, den rat* *filii Dei ferebunt ir, der umbe daz uerite chomen* *arm, daz er ius richte getate. Uuanda ir ax imo* *pompam seculi (zieri dero uerite) ne sabent, bruis* *hesanabeta er in.*

Quoniam Dominus spes ejus est.

Uuanda echert kot sin droff ist.

Daz chit, uuanda er ius lerta echert an Gote troff *balca.*

7. *Quis dabit ex Syon salutare Iherusalem?*

Sil ir in fereboren habent, uuer givet danne sone

Syon daz heilstrafe si Iherusalem.

Ne ist ir den Esaias hebet, da er chad. 32. 17. 19m. *Velut ex Syon, qui auertat impetatem ex* *Jacob? (der chomit font uuarie, der Jacob iuan-* *dit abeli.)*

Com auerterit Dominus captiuitatem plebis sue, *exultabit Jacob & Iherusalem Iherusalem.*

So an demo ende dere uerite truheten uuendet dia *allendi fines liutes, so freuuet sih Jacob* *unde Iherusalem.*

So si solle choment, daz se solle chomen salu, der *freuuet se si.*

Psalmus

ita, aliquid unum aereu terra, & de cauda obtinuit alteram, atque ita uocet illas quantum potest uitans, uia exit ad cantantem. De Mariorum gente, i Marfo Circes filio in Italia condita, serpentinu dominice A. Gell. Lib. XVI. c. XI. Plin. Lib. VII. c. II.

Interpret.

Veloces sunt ad homicidium, postquam & filium DEI interfecerunt. — Operantur cum labore (dolore) ubique operantur. — Qui uerbo sublator est laborum, sicut ipse fuit &c. — Etia cum sciunt, nec timent eum.

v. 4. Interpret.

Cam iudicium uenerit, anne confitebuntur tunc suam iniquitatem omnes isti, qui eam nunc operantur? — Qui se praeprone stantur sua perditione.

Not.

S. Hieronymus: Haereticus nunquam salutaris iniquitatis fuit, nisi de plebe DEI uel de Ecclesia.

v. 5. Interpret.

Nec certe isti fecerint, qui contra ipsum sunt. Metuebant terrenum regnum ne perderent, & perdebant conleste. Quare dicunt: si &c. omnes qui eum timent, perdant temp. quae non possunt, ideo uenire ad &c.

v. 6. Interpret.

Non in istis, qui hac mundum amant. Hoc est, consilium F. D. pervertitis, ideo quod uolebat uenire pau-

per, ut uos diuites faceret. Quandoquidem uos in ipso p. l. non uidetis, ideo contemnis est uobis. Quoniam solum Deus ejus solatium est. Hoc est, quoniam in uos docuit solum in DEO fiduciam habere.

Nota.

In generatione iustus est. Legendum Ias. LXX. & uer. iustorum. Secundum ueritatem Hebraicam: Iusti.

v. 7.

Postquam uos ipsum reprobastis, quis dabit &c. Nonne est ille, quem Esaias promittit, cum dicit: Veniet &c. Cum in fine mundi Dominus auerterit exilium sui populi, tunc exultabit Jacob & Iherusalem. Cum peruenierint, quorum peruenire debent, ibi exultabunt.

Not. I.

Heilstrafe, est uitiolus lelio, sine dubio legendum heilstrafe, salutare, saluiferum.

Not. II.

Textum Esaias allegat Notkerus eo modo, quo & Augustinus. In uulgata legitur: Faciet Sion redemptor, & eis qui redempti ab iniquitate in Iacob. S. Hieronymus in Esaiam Lib. XVI. in fi. secundum textum Hebraicum legit ita: Sed LXX. translulisse, ut habet hic Notkerus. Id quod argumento est, uulgatum, ut hodie cernitur, non esse eandem, qui & S. Augustinus & Notkerus aliquos Dd. istorum temporum uis.

Psalms XIV.

Hebr. XV.

Psalms ipsi David.

David erat manu fortis. Dicitur quod Christus, et ipse erat hanc sententiam, inquit dicitur psalmus: *hunc enim ait et ait hic interrogat, unde erit hic interrogat, unde erit hic interrogat.*

1. *Domine quis habitabit in tabernaculo tuo?*

Uer truhthen buet in dinemo gezecke?

Ecclesia ipse dicitur gezecke, unde erit hic interrogat, unde erit hic interrogat.

Ant quis requiescit in monte sancto tuo?

Alde uer rauuet nob deo heresche in celo (in bimela) dinemo heiligen berge?

2. *Qui ingreditur sine macula et operatur iustitiam.*

Na antuaret Christus.

Der ana flacchen dar in gat, unde reht uuorcher.

Dicitur enim hic, unde erit hic interrogat, unde erit hic interrogat.

Qui loquitur veritatem in corde suo.

Der in sinemo herzen uuor sprichet, als der tuot, der fuer tanchet ne ligit.

3. *Qui non egit dolan in lingua sua.*

Der ne heinen tum chofondo ne uobet.

Nec fecit proximo suo malum.

Unde mannolichen arges fermidet.

Et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Unde er ze gahes arg ne geloubta sone anderen.

4. *Ad nihilum deductus est in conspectu ejus magnus.*

Unde der tiefel foece imo ze niechte braht uuart.

Ipse enim dicitur, unde erit hic interrogat, unde erit hic interrogat.

Timentes autem Dominum glorificat.

Unde Got furhtende durh in eret.

Qui jurat proximo suo et non decipit.

Der anderemo man fueret, unde in ne be-
saichet.

*Uuanda er ipse in die uerben ne fueret, unde er in be-
saichet.*

5. *Qui pecuniam suam non dedit ad usuram.*

Der sinen scaz ne gab ze uuuochoerone.

Et manna super innocentes non accipit.

Unde er mieta ne inhiung umbe unful-
dige.

Ipse enim dicitur, unde erit hic interrogat, unde erit hic interrogat.

Qui facit hac non mouebitur in aeternum.

Der diz tuot, der rauuet in monte sancto ejus
(in bimela) nob dannan ne uert er fueret ferfrozen.

Psalms XV.

Hebr. XVI.

v. 1. *Titulus inscriptio ipsi David.*

Dicitur enim hic, unde erit hic interrogat, unde erit hic interrogat.

2. Con-

Ad PSALMUM XIV.

Hebr. XV.

Interpret. Rubr.

David significat manu fortem. Qui est Christus, hic est manu fortis, ipse cantatur hic Psalmus. Interrogatur enim hic, et dat hic responsum.

Not.

Sic & S. Hieronymus: Praeficitur: *Psalmus David.* David autem noster Christus est: ut sepe diximus. Idem de Nominibus Hebraicis in 1. Reg. David, fortis manu, sive desiderabilis.

v. 1. Interpret.

Ecclesia est tuum tabernaculum. Quis miles congruit hac? — aut quis quiescit post exercitum in celo dec.

v. 2. Interpret.

Nunc respondet Christus. Hoc est, qui post suam baptismum malum erit, et bonum facit in mea Ecclesia. — Hec ita facit, qui non temere mentitur.

v. 3. Interpret.

*Qui nullum dolan loquendo egit, (exerceat) Et cui-
libet malum erit. Atque non statim malum credit de
alii.*

Not.

S. Hieronymus: Opprobrium detractionis de fratre tuo non accepit, si prius non credidit illa, antequam probet.

v. 4. Interpret.

Ego dico, quod malignus (diabolus) ipse nihil prae-
huit in ulla tentatione, quoniam ipse nihil quicquam isti
NOTK. PARS I.

cesserat. Atque Deum timeotes propter ipsum (DEUM) honorat. — Quoniam ei uerbis istis non jurat, ut ipsum decipiat.

v. 5. Interpret.

Dico, quod ob munus nemini nocet. Qui hac facit, quiescit in monte sancto ejus in celo, nec inde ulterius ejicitur.

Ad PSALMUM XV.

Hebr. XVI.

v. 1.

Hoc est, ipse Christo titulus inscriptio fuit facta in cruce, cui ille titulus factus, is dicit hic ad patrem de sua passione.

Not.

Hebraicum *Abraham LXX. transpositionem* reddunt, h. e. cippi inscriptionem sive titulum, Graecum belle exprimit Notkerus *Zeichenbeschriftung*, enim signum ejusmodi denotat, veluti lapidem, cippum, columbam, tabulam, cui titulus inscribitur, apponitur, qui titulus praefigatur, titulus, rebus & conuenientius, quam Latine, *titulus inscriptus*, imo cippi inscriptus: quoniam lapis inscriptus etiam *Titulus* vocatur, ut limes, meta. Aggenus: *per terminos territoriales et titulos*, h. e. inscrip-
tus lapidibus claudi territorium. Ita Abraham exenerat sibi titulum in valle Regis dicens: *Non habeo filium, et hoc erit monumentum nominis mei*. 2. Reg. 18. 12. Atque tale, vel a seipso vivo, imo & Antitypo suo, fuit in hoc psalmo erectus, secundum Graecos. Idque secundum horum sententiam Hebraicum *Abraham* dicitur, h. e. *Abraham*

D 2

e. aureum

2. *Conserua me Domine, quoniam in te speravi.*

Kehalt miß truhten, *ebst Christus ad patrem,*
uauanda ih kedingo an diß.

Sar *ara* nab *frischet er* (titulu) *aus zuo.*

Dixi Domino Deus meus es tu quoniam bonorum
meritorum non eget.

Ih chad ze truhtene, *daz ir iwo zuo chedest salust,*
du bist min Got, uauanda mines cuotes ne
bist du durstig.

Alitero gusti ne uiridest du salig.

3. *Sauilis qui sunt in terra eas mirificauit Dominus*
[pro dom. omnes] voluntates meas in eis.

Dien heiligen die in sinero lantkeisse sint,
daz ebt, dero gedyni in terra uiuontem (in erde dero
lebeuden) *ist,* dien haubt er uuunderlich ke-
tan, alle mine uuillen an in.

Uersch ist der min amils an in? Ant daz ib se habu
getan fone mortaliu aternu (todigen ewige) unde
fone terrenis calicis (erdigen himelich) daz habet er
se geleert fure uuunder zealtene.

4. *Multiplicate sunt infirmitates eorum.*

Iro sichheite uuaren fore des manige, *er se*
calices unde aternu uerdin.

Postea accelerauerunt.

Dara nah kespuoton sic sih, *daz se genafu.*

Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus.

Sid *daz se ist,* nu ne heizo ih sie ana uuert
ze samine chommen, *daz se debitu offer fone*
dien fruchtigiu mir bringen, uabe min sibi corpus
(hebanu) unde sanguinem (blut) uauie ib daz se
mir offeren.

Nec memoro nominum eorum per labia mea.

Noh ne irhugo iro alron namon, *daz ib se heize*
filios ira (sane aboli) filios Diaboli (sane dei timent)
uabe fratres meos (mine bradra) unde filios Dei
(kato chost.)

5. *Dominus pari hereditatis mee & calicis mei.*

Truhten Got fater ist teil mines erbes,
daz ebt minero Ecclesie, dia in filibus semet mir
bezzazet.

Unde ist er teil mines calicis (stoufes.)

Er ist semet mir in possione (mortero) fone dero ib
ebanu semo se fone getrenchemu calice (stoufe) ad
laetiam resurrectionis (ze dera frenndi dero resurrexunt).

Th es qui resurges [resurrexisti] *hereditatem meam*
mibi.

Du erizezest mir daz erbe.

Nals daz ib fure, uabe die, an dien ib pin, die ib fureu-
re ison uauie.

6. *Funes*

e. aureum monumentum, siue clipeum anreus fideis in-
scriptum: non vero humilem aut simplicem immacula-
tumque: ut Aquila & Symmachus interpretati cum pri-
ncipis Rabbinis, qui uocem hanc in duas diuiserunt, *Q*
Adib, humilis & *Q* *Tham* perfectus, utramque uir-
tutem Davidis assignantes. Id quod etiam Lyra secutus
est, sed R. Salomo reprobauit, ut & Tarnouius & B.
Smidius. Nolim uero cum Tarnouio in LXX. imputare,
quod *san more perperam legisset*. Confer etiam Psal.
LVI. v. 1. Porro continet hic uetus Confessionem fidei
Davidis, quod etiam mortuus fuerit corpore, anima ta-
men alius uivat, & utroque in Resurrectione mortuo-
rum, acquiriturum se suam hereditatem aeternae uitae,
interim uero corpore requiescat in spe & tranquillitate.
Qui denique titulum etiam typus tituli Christi mortui fuit,
telus S. Petro *Adior*, 2. p.

v. 2. *Interpret.*

Ait Christus ad P. Mon deinde loquitur is (Titulus) ad
eos. Dixi ego ad Dominum, quod (&) vos ad ipsum
eloqui debetis, Tu es Deus meus, Boos meis Tu oon
sa beatus.

Not. I.

Titulus. Videtur legendum Christum aut Titulum.

Not. II.

S. Augustinus hic: *Quoniam beati mei tu non expellat*
tu fieri beatus. S. Hieronymus: *Universa bona qua Do-*
minus faciem formam serui in carne assumpsit, non Pa-
tri profant, sed generi humano.

Not. III.

Dixi, ita Graeci, *ἴσα*, & Latini etiam Hieronymi ve-
ritas Hebraica: Licet in textu Hebraeo legatur *אמרתי*
Amari, dixi, ut & in Masora & Chaldaeo.

v. 3. *Interpret.*

Hoc est, quorum filii in t. v. est, his mirabiliter fecit
omnes vol. m. in eis. Quae est ista mea uoluntas in eis?
nisi quod ego eos & mortales feci aternos & de terr.
c. Hoc docuit eos pro miraculis admirare.

Nota.

Voluntates meas, ita & in textu Hebraeo hodie legitur,
sed & in ea latina, qua usus S. Augustinus, hoc sensu ut

in persona Christi Propheta loquitur: *Sauilis miras feci*
omnes voluntates meas: in profectu eorum, qui fecerant quid
am praesentis & humanitas mea deuitatis ut muerer, & di-
uinitas humanitas ut resurgerem. At LXX. legunt in
Ebreo *וְאֵין עֲבָדָיו* *chapitro*, pro *וְאֵין עֲבָדָיו* *chapitro*, interpre-
tantes *ut deus pater dixit*. Et Latina Verbo qua S. Hiero-
nymus in Commentario usus: *Mirificauit omnes volente-*
tes suas. Annotat: *Christus per sanctos suos mysteria sua*
mirificauit b. e. magnificauit.

v. 4. *Interpret.*

Infirmitates eorum (Sanctorum) erant antes multipli-
ces, priusquam conueneret & az. fidei. Postea accelerave-
runt se, ut fuarent. Postquam res nuncia ist, non
iubeo eos de nouo conuenire, ut ullum sacrificium de ui-
dimis eorum mihi offerant, sed meum ipsius corpus &
sanguinem uolo ut mihi offerant.

Not.

Formula offerendi in Ecclesia Francorum haec fuit: *Ra-*
mentis oblationibus: carnalium victimarum, spiritalem tibi,
summo Peter, hostiam supplicii seruitutis deferamus: qua mi-
seri ineffabilem mysterio & immolatur semper, & eadem sem-
per offerit: pariterque & deuotum meum & remuneran-
ti est primum. Jo. Mabillon. Lib. III. de Liturg. Gallic.
pag. 225. Eusebius Lib. I. demonstr. Evang. c. 10. de
Christo: *Mort dē uidera Iohē in sanguinem digne, & opibus & dō-*
nois qd̄ uere uenerunt, & dōnois tūc dōnois apud dōnois
uenerunt, & apud dōnois, & apud dōnois, & apud dōnois
uenerunt. i. Post omnia quasi admirabilem aliquem rich-
tem, & sacrificium eximium Patri operatus, pro nostrum
omnium salute obulit, memoriam & cois reliquens,
pro sacrificio Deo assidue offerre.

Interpret.

Neque recogito omnia illorum praestita, ut eos nomi-
nem filios ira &c. sed fratres m. & c. d.

v. 5. *Interpret.*

Dominus Deus Pater est p. m. h. hoc est Ecclesie meae,
quam in illis mecum possidet. Et est ipse portio calicis mei.
Ipse est mecum in passione, a qua uero sicut ibi bibito
calice. Non quam ego perdo, sed eos in quibus ego
sum, quos ego perditos redimere uolo.

v. 6. *In-*

6. *Fines ceciderunt mihi in præclara.*

In zorfien teilen sint mir geuallen diu lanc-
mez seil.

Zerfiet teil des erbes gefallet mir an dir, sið du þið þar
hereditatis meæ (teu mines erbes.)

Etenim hereditas mea præclara est mihi.

Mir ist crehto uuorden zorfiet erbe.

Iusti (rehte) sunt min erbe unde mine geerben. Iusti ful-
gebunt quasi sol in regno meo (rehte sibincul also stu-
na in muceno riche.

7. *Benedicam Domino qui tribuit mihi intellectum.*

Lob tuon ih cote, der mir fernumist cab,
solih erbe ze becheneune unde ze minene.

Insiper Et usque ad noſtem increpauerunt me reus
mei.

Dara zuo inehondon mið mine lancha unz
dia naht.

Daz Chit min bindero teil, des halb ih homo (man) bin,
Lerta mið pechneun dia fustri dei todes, dia an dem
intelleitu (fernwast) dei erbes funde ne aurt.

8. *Providebam Dominum in conspectu meo semper.*

Aber in carne (fleische) ausende fore sah ih, daz ih
ze Gote solte lanoere orte iruinden solta.

Quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Uuanda er ist mir ze zefuun, daz chit, er ist
mir dei ze helfe, daz ih mit imo solle si.

9. *Propter hoc delectatum [letatum] est cor meum Et exultavit lingua mea.*

Perlu habet min herza lustfami, unde freuuet
sið min zunga.

Minia uurt sint frolich.

Insiper caro mea requiescet in spe.

Dara zuo rauuet min passibili caro (martyrib
fleisk) in dero gedingi resurrexerunt (resur-
dida) ib intalefo ad vitam (ze life) noli ad interitum
(ze tode.)

10. *Quoniam non derelinquer animam meam in inferno.*

Uuanda du mið giferst nede in hello ne lazeft.
Nec dabis sanctum tuum violere corruptionem.

Non mið dinen heiligen ne tuoft du liden
irruerteda.

Min lichamo ne falet, nob ne vorzet, so anderro idet.

11. *Notas mihi fecisti viam vitam.*

Mir tate du chunt an dinen minen die uuega
des libes.

Daz

v. 6. *Interpret.*

In præclara portionibus mihi ceciderunt funes mendo-
re provincialia. Præclara portio hereditatis cecidit mihi
in Te, postquam Tu es p. h. m. — Mihi est iure qua-
sita præclara hereditas. Iusti sunt uoce hereditas & mei
coheredes.

Not. I.

Laudes fide, fides, eximia. Melischmuren, quibus
populus Israel terram Chanaan defuuerunt & diuiderunt,
inter se fortiti. Numer. 34, 2. Job. 19. 24.

Not. II.

Crederet, iure, meritis. Kerret, Grecht, ius: Ere-
grehten, regala, Migestas. Vid. Glossas. in G.

v. 7. *Interpret.*

Intellectum dat, ad talem hereditatem agnoscendam &
amandam. — Hoc est, mea pars ultima pro-
pter quam homo sum, docuit me agnoscere tenebras mor-
tis, quæ in intellectu hereditatis uo inueniuntur.

Not.

Huilla illa ex S. Augustino hie: Super intellectum asque
ad mortem erudit me inferior pars mea, carnis assumptio, ut
experiret tenebras mortalitatis, quas ille intellectus non
habet.

v. 8. *Interpret.*

At io carne existens providebam, ut ad Deum conse-
da hac expeditione, revertere deberem. — Hoc est,
ipse est mihi auxilio, ut ego cum ipso permaneam.

Not.

S. Augustinus: Sed ueniens in ea, quæ transiunt, non
absisti occasionem ab eo, qui semper manet: hoc providens, ut
in eum post temporalia peracta recurrem. Quoniam facit
mihi, ut stabiliter in eo permaneam.

v. 9. *Interpret.*

Verba mea sunt laxa. — Ego obdormio ad vit. non
ad mortem.

v. 10. *Interpret.*

Namque tu me sustollis & in inf. uoo d. Meum cor-
pus non putrefcit, neque fuerit, ut aliorum facit.

Not.

Vesio Test. MS. Arg. corruptionem animi interpre-

tatur: noch ensteh (i. verbengeht) mit dinen Heiligen ze
sichende die heiligeit.

v. 11. *Interpret.*

An dinen minen i. in amore tuo, ut & mox. Cum Te
adspiciunt sunt, habebunt plenum gaudium. h. e. Beati-
tudinem & mercedem sanctorum. — Hoc est, in tuo
benepicio est perpetuo delectatio & nulla molestia.

Not.

S. Augustinus: Notas fecisti per me humilitatis vias, ut ad
vitam redirent homines, unde per superbiam ceciderunt.

CIPPVS DAVIDICVS.

DAVID AD DOMINVM

De Messia Et seipso.

1. Custodi me Deos etiam post mortem & discessum
enimæ a corpore: quoniam vera fide in Redempto-
rem confusus sum.
2. Passumque feci tecum, cuius formula: Adooai Tu.
Eonorum munerumque ac meritum meorum uon in-
diges: Ego vero tuorum.
3. Hoc mysterium salutis nostræ, & occultum sapientiam
P. n. omnesque voluntates tuas uotas fecisti sanctis
tuis, in hac terra.
4. Quorum quidem multe sunt adhuc imbecillitates, quæ
non expiantur sacrificiis, uictimis, sanguinibus & no-
stris operibus, sed
5. per Dei gratiam & Christi meritum ejusque unicuique
sanguinem salus ac hereditas æterna acquiritur.
6. de qua & mihi cecidit sorte specialique promissione
præclara portio.
7. Gratias ergo DEO ego, qui de his mysteriis Messie
ex semine Davidis orandi, ejusque satisfactionis pro
genere humano, mihi dedit intellectum, atque insusci-
pientiam meæ agnitionem.
8. Hæc unio cum DEO & in vita conservande, &
9. in morte, quæ anima cum DEO exultat, & caro
mortuus Christi quidem Redemptoris æquidem pote-
dinem experitur, sed tertia deo refurgit, aliorum ve-
ro sanctorum caro post dissolutionem tamquam quiescit
tranquilla, usque ad
10. resurrectionem carnis & sepulchro & resurrectionem cum
anima per incorruptibilitatem.
11. ubi in gloria lætabitur scriptura.

D 3

Ad

Daz ist via humilitatis (nurga tiemosti) uanda se in Adam ficiet per superbiam (darb obermasti.)

Adimplebis me letitia cum vultu tuo.

Mih an diem minen genietost du freuui, mit dinemo analute.

So se diu mazza ana seben, so habent se solun menü.
Daz ist diu salubritas, unde der kin dero deigun.

Delectationes in dextera tua usque in finem.

An dinero zefuun, daz ebil in dinero gualtlich ist iemer luffami, unde ne beu wdruzzi.

Psalmus XVI.

Hebr. XVII.

v. 1. Oratio ipsi David.

III *Atz chit daz? An selkemo David, selkemo Christo ist diu hebet zageheue. Su daz wir in dar ana jeramein betenica, unde farent mo sua Ecclesiam.*

Exaudi Domine iustitiam meam.

Gehore truhten min recht.

Sid elemosyna betet, alfo iz chit: Abscondite elemosynam in fua pauperum et ipsa erat pro vobis (pergit armerlich keba in des tairigen passone, dazida petet fure iust) so betet eub iustitia (reht) uanda elemosyna (armerlich keba) ist iustitia (reht.)

Intende deprecationem meam.

Sih ana mina digi.

Auribus percipe orationem meam.

Mit oron insahe min gebet.

Non in labiis dolofis.

Nals in ungetriuuuen leisen gesprechet, so daz ist, daz fure betzen ne chunet.

2. *De vultu tuo iudicium meum prodeat.*

Fone dinemo analute chome min urteilda.

So darbheig si diu si. Uanda si diu ne tringet, so muozte si mit siu.

Oculi mei [tui] videbant aequitatem.

Reht muozin irchennen miniu ougen, daz ib ne misse fabe aub unreht ne finde fure reht.

3. *Probaui cor meum et visitasti nocte.*

Du besuohtost min herza, unde uisitoft sin in dero nacht.

In arboribus visitasti da fu ze besuchenne mina patientiam (keduli.)

igne me examinasti et non est inventa in me iniquitas.

In demo eire irsuoftost du mih, unde unreht nefunde du in mir.

Daz chit knoto ebereft du min in dero passone (morto) uzer dero ib later eham ze reffarrellione (arffandide.)

4. *Ut non loquatur os meum.*

So gnot ebereft du min unde fu later uard ib funden, daz ib iz fu ne sage, da uisiti iz. Da uisiti mir fuigentemo, uanz ib leid.

Opera bonorum.

Mennifchon uwerch leid ib. Daz fe mir tuon analuten, daz trang ib.

Propter verba laborum tuorum ego custodivi vias duras.

Umbe diu uozt dinero lesfo, uanda du iz per prophetas (durch auisegun) fone mir gebirze, so gieng ih herta uuega.

Herta nurga mortis (tedi) unde passonis (mortero) hiege ib.

5. *Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea.*

Folle tuo mine genge in dinen uuegen daz miniu spor, daz chit mine fuazze dar aba ne uuenchen.

Folle halt mid in diuen preceptis, daz eub mine Apostoli (poten) dar and gefanten.

6. Ego

Ad Psalm. XVI.

Hebr. XVII.

v. 1. Interpret.

Quid hoc est? ipsi David, ipsi Christo est haec oratio tribuenda, ita ut ipsum inibi intelligamus orantem & simul cum ipso Ecclesiam suam.

Not.

Hausta haec ex S. Augustino hic.

Interpret.

Cum Eleemosyna orat, sicut dictum est: Abscond. &c. Sic & iustitia orat, quandoquidem Eleemosyna est iustitia. — Non in labiis dolofis muncupatum, sicut istud est, quod ex corde non venit.

Not. I.

In Hebraeo abest meum & tantum *דוד* *David* *Jeboas* *zadek*, quod LXX. de Genitivo intellexerunt, addentes tamē meum, *דודא דזאדעק* *pā. Alii in Accusativo: audi iustitiam sive iustum, id quod iustum est.*

Not. II.

Dictum à Notkero allegatum, quod sensum non fecit est in scriptura, sed quoad verba non occurrit.

v. 2. Interpret.

Quam illuminatum tibi sit iudicium, quam te non fallat, tam sit & mihi. — ut ne male iudicem, aut iniustum inveniam pro iusto.

Not. I.

S. Augustinus hic: Ex illuminatione aeternitatis tua verum iudicem! Aut certe: non in labiis dolofis à vultu tuo iudicium meum prodeat, ut scilicet non proferam iudicans aliud quam in te intelligi.

Not. II.

Oculi mei. In Hebraeo tui, *עין* *benachā*. At LXX. *ἐπιστάτης* *ps*. Sic Latine veriores propter eam, quae adiuncta est Graeca in Cod. MS. Alexandrino.

v. 3. Interpret.

In laboribus (cruce) visitasti illud (cor meum) ad probandum meum pat. — Hoc est, rigorose tentasti me in pass. post quam purus veni ad resurr.

Not.

Knoto, gnoto, genoto, à geno, genata, accurata, rigorose, stricte. Vide ad 7. seq.

v. 4. Interpret.

Tam rigorose probasti me & tam purus inventus fui, ut ego id haud ita enarrem, Tu nosti id. Nostri me tacentē quid ego passus. Hominum opera passus sum? Quidquid mihi facere voluerunt, id peruli ego. Propter verba — Namque tu id per Prop. à me postulasti, sic ivi vias d. duras vias mortis & pass. ambulavi.

v. 5. Interpret.

Spor h. e. mei pedes. Plene confers me in tuis preceptis, ut etiam Apostoli mei in iis perstiterunt.

v. 6. Id.

6. Ego clamavi quoniam exaudisti me Deus.

Nab demo alieno haretz ih poldo ze dir, uuanda
du mih kehorthost darf solche freibe.

Inclina aurem tuam mihi & exaudi verba mea.

Helde ze mir din ora, uuanda min humanitas
(menscheit) hina uf ze dir gerichen ne mag,
unde so gehore mih.

7. Misericordia tua.

Pring ze uuundere fore indei dine gnada.

Gib infirmis (sichen) fone minere hende sanitatem (den
gint.)

Qui salvos facis sperantes in te, a resistibus dexte-
ra tua.

Du dir gehaltst in vita aeterna (lode ewigen)
die sih ze dir fersichent fore uuiderstantem
dinero zefuuen, daz chiu filo tuo, (dinero
fint.)

8. Custodi me ut pupillam oculi.

Pechote mih also dia sehandes ougen.

Si una becherent in corpore (sichamen.) Ullele lux
(liebt) unde teucha (sichri) fuit, so becherent ib evo
inter homines (latia) nolet fusti (rehte) unde pec-
catores (sindige) fuit, unde uoce ib irteien jut.

9. Sub umbra alarum tuarum protege me a facie im-
piorum, qui me afflixerunt.

Skirme mih under dinero settaeho schatue,
also folget tust sine inguen. Caritas tua (din muosa)
unde misericordia tua (din irbarmda) fersanden mih
den ubelen die mir chel tust.

Inimici mei animam meam circumdederunt.

Mine fienda idel behalboten mih.

10. Alipem sumi conculcavit.

Unde besluzen iro spint.

Daz chiu folde maston fob iro meretes mih irndende.

Os eorum locutum est superbum.

Iro munt sprach mit ubermuoti.

Ave Rex Judaeorum (heil ebumine inden.) unde ander
famlich.

11. Projicientes me, nunc circumdederunt me.

Unde benove mih feruuerfende iob mina lera,
umbestunden sie mih nu.

Daz chi, anz ib bangeta in cruce.

Oculos suos statuerunt declinare in terram.

Unde bencimdon iro ougen ze fleckenne an
dia erda.

Allo die tavet, die ubelen teschent, die danne ne be-
lent.

12. Susceperunt me sicut leo paratus ad praedam.

Infiengen mih fons Pilato, do er chad solite eum
vos & crucifigite (nemant ir in unde chruicigot in)
also der uarigo leuuu, der in muido gat.

Et sicut catulus leonis habitans in abditiis.

Unde also fin lunge, der ferborgen liget,
unde laget.

13. Exurge Domine preveni eos & subverte eos.

Stant uf truhten, furefah sie mit insiditia (berieche)
unde beskreneche sie.

Eripe animam meam ab impio.

Lose mih refestendo (irschickende) fone ubelen.

Franciam tuam ab inimicis manus tuae.

Lose fone fiendo handen mih din fuuert, mit
demo du Diabolum slasest.

14. Domine a paucis de terra divide eos.

Sceid sie truhten fone paucis eldis (unma-
nigen iruelichen) scied sie de terra viventium (fone
erdo dero lebenten.)

In vita eorum

divide eos. Hier in difemo libe zennif sie, betz
se Titum unde Vespasianum zefworen offer alevu
auerlie.

De absconditis tuis adimpletus est venter eorum &
saturati sunt porcina [siliis.]

(i. immen-)

v. 6. Interpret.

Post hac omnis clamavi vehementer ad te, quoniam
me exaudisti ub talem tribulationem incideret. Nam
mea humanitas fursim ad Te non potest peringere.

v. 7. Interpret.

Propter ad miracula coram Judaeis tuam gratiam. Da
lufirmis a meis manibus sanitatem. Tu tibi servas in v. z.
qui in te confidunt, coram resistentibus dextera tua.
Hoc est, filio tuo.

Not.

A resistentibus &c. Alii Cod. ad sequentem versum
hac referunt, sed noster Ebraicam veritatem fecutus.

v. 8. Interpret.

Ille solus (pupilla oculi) dispersit in corpore, quid lux
& tenebrae sint: sic dispersio ego solus inter homines,
qui iusti & peccatores sint, & quomodo ego sententiam
terre debeo.

Not.

Confer S. Augustinum hic.

v. 9. Interpret.

Sicut avis facit suis pullos. Caritas & mi. tua
defendunt me a malis quae in me impetum faciunt.

v. 10. Interpret.

Hoc est, exstiterit se sua iniquitas me interficientes.
Salsus veniat Judaeorum Regi. Et alia similia.

v. 11. Interpret.

Et antea me rejicientes & meam doctrinam, circum-
steterunt me nunc, hoc est, dum pendebam in cruce. Et
statuerunt, suos oculos deligere in terram, sicut hi fa-
ciunt, qui malum cogitant, qui abinde non retorque-
ntur.

Not.

Belet vox est suspensa, & viciosa forte scripta: sen-
sus tamen non obscurus, improbos malum meditari, &
terrena adipiscere oculo ievortito. Beleden Flandris est
evadere, pervadere, teste Kiliano. Beleden, est deduc-
cere, abducere. Sed nihil definiendum.

v. 12. Interpret.

Susceperunt me a Pilato dicenti: Tollite eum &c. Si-
cut leo paratus (expeditus) qui in piscum vadit. —
& insidiat.

v. 13. Interpret.

Libera ab hostium manibus me tuum gladium, quo dia-
bolum cedis.

v. 14. Interpret.

Hic in praesenti vita disjice eos, jubet Titum & Vespas-
ianum istos dissipare per omnem mundum, quae (ab-
scondita) dicebant ex l. P. abinde versi, statuerunt se im-
munditia, quae futurus erat istis gratior. — Quid hoc
est, nisi execratio & imprecatio ista: sanguis ejus &c.

(i. immunditia.) Iro buch uard irfullet dinero tougeru, *dis fu lincetu ex libris (fene dien hueren) prophetarum, daraba fabendo, fo lincetu sic fu unlabri.*

Dis feti unis in liebra.

Et deuifuerunt reliquias suas parvulis suis.

Unde liezen iro chind en daz sie leibten.

Uetz ist daz? Anc der fuoh ante der unfeh. Sanguis ejus super nos & super filios nostras (fuit pluit aber wufch unde aber ebant anfuu.

15. Ego autem cum [in] iustitia apparebo in [conspicui] conspectu tuo.

Ih chumo aber mit demo rechte fure dih, daz ib ne uncta effe werden nafaren unde fingen berzon.

Satisfactor domi [cum appareris] manifestabitur gloria tua.

Ih habo genuoge an diem, fo din guollich offen uurt, *den ib irkine die mit porcina (unfabri) bewachen ne waren.*

Psalmus XVII.

Hebr. XVIII.

In finem puero Domini David.

1. [Qui (que) locutus est Domino] Verba cantici huius in die qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum ejus & de manu Saul & dixit.

David tancet demo, der in iesta in persona Christi unde

Ecclesia, daraba faget er dia tougeni fuero incarnacionis (liebambasti.)

2. Diligam te Domine virtus mea.

Trahten min chraft, dih minnon ih.

3. Dominus firmamentum meum & refugium meum & liberator meus.

Trahten ist der mih feftenot unde ze demo ih fluht habo, unde der mih lofet.

Deus meus adjutor meus & sperabo in eum.

Er ist min Got unde der mir hilfet, unde an in gedingo ih.

Protector meus & corm salutis mee & redemptor meus.

Er ist min schirmare unde horn mincro heili, *also tieren in bern fas fehiru, unde min losare.*

4. Laudavi invocabo Dominum & ab inimicis meis saluus ero.

Mit lobe haren ih ze imo, unde fo *tucado* uuirdo ih gehalten.

5. Circumdederunt me gentes mortis.

Mih habent umbefangen sustoda des todes. *Daz fuit die gestunge des fustichs alde dia manig dere angeloubigen.*

Et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Unde die draten aha des unrectes habent mih ketruobet.

Daz chiu, die drato farent mit ira unrecte, die leidegont mih.

6. Dolores inferi [inferni] circumdederunt me.

Hello

Not.

Porcina. Est & Hebraeus & Graecus textus habet, filius, *qio*. *בן דוד* hanc: vetus tamen Romans versio, quam & S. Augustinus sequitur, habet Porcina. S. Hieronymus ait: Propter antiquitatem verbi, quidem pro Filio, porcina scriptum arbitrans, quod Symmachus Hebraeam exprimens veritatem, transiit: Saturabuntur filii. Et S. Augustinus: Sane ille versu, ubi dictum est: Saturati sunt porcina, nonnulla exemplaria: Saturati sunt filii, habent. Ex ambiguo enim Graece interpretatio duplex evenit. Scilicet ex vitiosa Lectione LXX. interpretacionis, pro *qio*, filiorum, legerant *qio*, porcorum.

v. 15. Interpret.

Ut ne voluerim manifestus fieri immundis & tenebrosis cordibus. Satis habeo in his, quibus tua gloria manifesta sit, quibus appareo qui porcina maculati non sunt.

Ad PSALMUM XVII.

Hebr. XVIII.

v. 1. Interpretatio.

David gratias agit illi, qui ipsum liberaverat, in persona Christi & Ecclesiae, postea refert mysteria sua iocum.

v. 3. Interpret.

Sicut bestii cornu sua sunt defensio.

v. 4. Interpret.

Cum laude clamo ego ad ipsum, & ab inimicis conservor.

Not.

So *tucado*: sic sciendo, est vitium amanuensiam, ita emendandum: *fos fiedos*, ab inimicis.

v. 5. Interpret.

Id sunt stimuli carnis, aut multitudo incedulorum. Hoc est, qui impetu iniquitatis ferantur, inferunt me.

v. 6. Interpret.

Hoc sunt pagani qui inferno destinati. Aut invidia qua ad infernum ducit, de qua Johannes ait: Est peccatum hoc.

Not.

Hic in MS. ad marginem scriptum reperitur: Nota invidios pro quibus nec orandum esse Johannes dicit. Locum est 1. Job. V. 16. qui de peccato in Spiritum S. intelligendus. S. Augustinus ita explicat Lib. de Corrept. & Gracia cap. XII. Tom. VIII. fidei, qua per dilectionem operatur, deferere vique ad mortem.

Interpret.

Originale peccatum (Adami peccatum) adhæsit mihi, atquecum nascere.

Nota I.

Communis interpretum sententia est, quod hoc Psalmus David loquatur partim in persona propria, ut Rubricas comprobant, partim ut typus in persona Messie, ejusque Ecclesiae: adeoque quondam hic dicta Davidi & fidelibus, quondam soli Messie competunt, quondam utrique necesse est. Atque notatu digna sunt, quae S. Augustinus in fine ad hunc Psalmum monet: Quasque in hoc Psalmo dicta sunt, quae ipsi Domino proprie i. e. Capiti Ecclesiae congruere non possunt, ad Ecclesiam referenda sunt. Totum enim Christus hic loquitur, in quo sunt omnia membra ejus.

Quamobrem quod loquitur mortis interpretatur Notkerus de peccato originali, illud de solo Davide & fidelibus, ut & ceteris mortalibus vult intelligi.

Not. II.

Hello fer behalboton mih.

Daz ist pagani (heidene), die ze bello fule, alle iudaei (iud.) die ze bello leitit. Fuit vero Johannes ebi: Et peccatum ad mortem, pro eo ut quis roget non dico (ein fande) airt ze tole, unde dia se beizo ih nimanen keton.)

Preveniant [praecurrant] me laquei mortis.

Die striche des todes furefengen mih.

Originale peccatum (adamis fande) lag mir ana, er ih keborn wurde.

7. Et in tribulatione mea invocavi Dominum, & ad Deum meum clamavi.

Unde in minero note bat ih helfo truhtenten, unde ze minemo Gote haretia ih.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam.

Unde gehorta er fone minemo berzen sinemo heiligen hus mina flimma.

Et clamor meus in conspectu ejus introivit in aures ejus.

Unde min ruoft, der in finero gefuhte ist nals menfichen, der gieng in fin ora.

Id est post suum adventum (ebanfite) vero beito geboris er mih.

8. Commota est & contremuit terra.

Fone suero adventu gefchoe, daz dia erda daz elut peccatores (fandige) irangezet unde iribentet.

Et fundameta montium conturbata & commota sunt, quoniam iratus est eis.

Unde uurden geirret zonerfite superboem (abermosten) unde iruueget uuanda er lih irpalg.

Unde er auolta daz ih zoverfiet an imo uure nals in uerit facheu.

9. Ascendit fumus in ira ejus.

(i. propter iram.)

An finero irbolgeni rouh der rarb penitentia (riunne) der tranc machot. Iras Dei (Gotes abelg) fwitende uerinton fe.

Et lignis à facie ejus exardescit [exarsit, al. exardescit.]

Unde fiur inbrinner fone finemo anafune.

Caritas (minus) inuadet die, die in becheuent.

Carbones succesi sunt ab eo.

Irlofchene zanderen, uurden inzunet fone imo.

Die in gantaten tet uaren, die ebicha er.

10. Inclinauit Caelum [caelos] & descendit.

Er bougta den himel, unde irbeizta hara nider, unnda q ebanta terrenis calefita (irlicheb himelficia.)

Et caligo sub pedibus ejus.

Unde timberi uuas under finen fuozzen.

Diabolus (uideris) uard fone imo getretet, also is ebit.

Saper aspidem & basilicum ambulabit (aber deficit vox.) unde auch eas da) Plim. 20. 11.

& conculcabit (unde tretet) leonem & draconem.

11. Et ascendit super cherubim.

Unde uberfiteig er plenitudinem scientia (folli churche.)

Daz

Not. II.

Est peccatum protoplastorum & peccatum originale differant: quia tamen prius fuit origo posterioris in omne genus humanum propagati, itaque Notkerus hic unum per alterum interpretatur. Alciacus Epist. LXX. ait: *Originale peccatum tribus modis dictum est, delectatione, concupiscentia & opere. Itaque & omne peccatum aut cogitatione, aut locutione aut operatione efficitur.* Conf. Psal. XLII. 2. & L. 7.

v. 7. Interpret.

Et exaudivit me de meo corde, sua fanda xde. — In conspectu ejus; oon hominum. — Ego petii suum adventum, has ad preces exaudivit me.

Nota.

S. Augustinus: *Exaudivit de templo* Exaudivit de corde meo, in quo habitat, vocem meam. Templum tempore Davidis condum fuit extructum. Tabernaculum tamen vetum Templum vocatur 1. Sam. 1. 7. & 3. 3. Conf. supra Psal. X. 4.

v. 8. Interpret.

De adventu suo fultum fuit, ut terra h. e. peccatores commoti fuerint & contremuerint. Et perturbatae fuerunt spes superborum & commotae, — Et volebat ut eorum spes in ipsum effet; non in mudanas res.

Not.

S. Augustinus: *Et spes superborum qui in hoc seculo fuerunt, conturbatae sunt.* Ut scilicet jam firmamentum non haberet in cordibus hominum spes temporalium bonorum.

v. 9. Interpret.

In indignatione ejus fumavit fumus penitentiae vel lacrymarum cist. Iras Dei metuentes, lacrymansaunt.

Not.

Idem Augustinus: *Altitudo lacrymarum deprecatio penitentium, cum cognovissent, quid minatur Deus impiis.*

NOTK. PAR. I.

Interpret.

Caritas incendit hos, qui ipsum continent. Extincti carbones lucundantur ab ipso: Qui in bonis operibus mortui erant, eos revivificare fecit.

v. 10. Interpret.

Namque avocavit t. c. — Diabolus ab ipso conculcatus fuit, sicut dictum est: super asp. &c. Diabolus ab ipso premebatur, sicut dictum est: super asp. &c.

Not. I.

Deficit vox Germanica quae exprimat latinam Aspidem, sed & infra in Psal. XC. 13. retinet Auctor latinam: *da gof aber aspidem.* Uach basilicum interpretatur etiam Vocabularium MS. Jacobi Twingeri, Presbyt. Argent. Basiliscus Ueche. W. Est animal letale satanque notat basiliscus.

Not. II.

Eas da.) vicium amanuensis videtur, pro gof da, ut infra Psal. XC. 13.

v. 11. Interpret.

Et superascendit plen. scient. Hoc est, ostendit se incompr. — à terra in caelum. Et supervolavit alas ventorum. Namque estis fante animae earumque virtus alce addeodit, oon attingat tamen ipsum, quippe qui omnibus creat. incompr. cit.

Not.

Cherubim Notkerus reddit plenitudinem scientia. Sic S. Hieronymus: in Esa. c. VI. In LXXIX. plures legimus: *Qui sedes super Cherubim.* Qui in vestra lingua interpretatur, multitudine scientia: Unde & Dominus in auriga modum super Cherubim, aperte sedere ostenditur. Idem in Habac. c. III. & de Nomin. Ebraic. in Exodo. Atque in hunc Plalmum: *Ascendit super Cherubim; hoc est, super plenitudinem scientia.* Cherubim interpretatur plenitudo scientia, quae est eharitas, quia plenitudo legis est dilectio. Itemque io Ezech. C. X. 9. Conformis habet S. Augustinus

Et affligit me de aquis multis.

Uzer manigen uuazzeren nam er mih ze sih.

Uzer manigen getofteren famenta er mih.

18. *Eripuit me de inimicis meis fortissimè.*

Fone harto starchen fienden lotta er mih,
uanda fone dero perfectionis (abstango) auuochi ih,
mit dero sie mih sacudo auolten.

Et ab his qui oderunt me, quoniam confortati sunt super me.

Unde fone dien, die mih hazzent, testa er mih,
uanda sie mir oberoren uuaren, unde ih
mih in irrueren ve mahta.

19. *Præuenit me in die afflictionis meæ.*

Sie sure fiengen mih in dien ziten dero per-
secutionis (abstango) das sie mih sanctis, er ih
falsc auuochte.

Et factus est Dominus protector [firmamentum] meus.

Unde uuard Got min scherm,

uanda minschutz faret.

20. *Et prodixit me in latitudine.*

Unde brahta er mih in dia uuait caritatis et
fidei (minco auide glouben.)

Saluum me fecit.

Teta mih kehaltenen.

Zu chit si fone ira seluum seluum (kehaltenen) nali sal-
uum? (kehaltenen.) Ave das si sichet ad populum
(ze dero hute) fone demo si uuarden ist.

Quoniam voluit me.

Uuanda er uuolta mih er ih in uuait

21. *Et retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam et secundum puritatem operum [manuum] meorum retribuit mihi.*

Unde lonot er mir nah mincimo rechte,
unde nah dero lutteri minero uercho,
das er mih er uuait, er ih in.

22. *Quis cassidati vias Domini, nec imple gressi à Deo meo.*

Uuanda ih Gotes uuega behuota, unde ih
ubelo ne teta fone imo zibende, sure das er
eings mih zu imo zu, sed ve zu ih uandere.

23. *Quoniam omnia iudicia ejus in conspectu meo, et justitias ejus non repaui a me.*

Uuanda ih alle sine urteilla ana sicho aber
guete, unde aber ubelo.

Unde finiu recht ne treib fone mir, so die taret
die rebtes irduzet.

24. *Et ero immaculatus cum eo, et observabo me ab iniquitate mea.*

Unde auuaret uuifo ih ungeflechet mit imo,
unde behuota mih fore allemo unrechte.

25. *Et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam, et secundum innocentiam manuum in conspectu oculorum ejus.*

Unde des lonot er mir nah minero rechte,
unde nah dero unfundigli minero hante,
diu fore imo ist, uoli fore manichou. Lonot
mir nicht ein latitudinis fidei (der breiti glouben) qua
per dilectionem operator (diu mit minen auerbet, uab
eub perseverantia (stetig).)

26. *Cum sancto sanctus eris.*

Mitheiligemo bist du heilig, uanda du geuilligst in.

Et cum viro innocente innocens eris.

Unde mit unschadelmo unschadeler,

uandadu ne taret uimane, sine fellet auerbet pe-
gat igelichen.

27. *Et cum electis electus eris.*

Unde

v. 18. *Interpret.*

Nam à persecutione crevi, qua isti me perdere vole-
bant. — Liberavit me, namque isti mihi superio-
res erant, & ego me ab ipsis defendere non valebam.

v. 19. *Interpret.*

Ut me perderent, atqueam excreterem. Cum me
homo persequeretur.

v. 20. *Interpret.*

Cur dicit illa de seipso saluum, non saluum? nisi quod
respiciat ad populum ex quo facta est.

v. 21. *Interpret.*

Quoniam ille me prius voluit, quam ego ipsum.

Nota.

S. Augustinus: Et retribuet mihi Dominus secundum
iustitiam bonæ voluntatis: qui prior præbuit misericor-
diam, atqueam habere bonam voluntatem. Et secun-
dum puritatem factorum meorum retribuet mihi, qui
tribuit ut bene facerem, educando me in latitudinem
fidei.

v. 22. *Interpret.*

Nec male feci ab ipso retrahendo, postquam ipse al-
quando mihi ad se traxit, ego non retraxi.

v. 23. *Interpret.*

Super bonos atque malos. — Sicut hi facient, qui-
bus iura tades.

Not.

S. Augustinus: Quod faciunt deficientes sub sarcina ca-
ram & reuertuntur ad vomitum suum.

NOTK. PARS I.

v. 24. *Nota.*

Acuerit uuifo, poero ero; anderweit; ferner, imma-
culatus. Vide supra Psal. XLV. 4. XLIX. 13.

v. 25. *Interpret.*

Secundum innocentiam manuum mearum, quæ coram
ipso est, non coram hominibus. Retribuit mihi non so-
lum ob ista. &c. — sed etiam persev.

Nota.

S. Augustinus: Itaque usu solum propter latitudinem fi-
dei, quæ per dilectionem operator, sed etiam propter longi-
tudinem perseverantia, retribuet mihi Dominus secundum
iustitiam meam. Non quod homines vident, sed in conspe-
ctu oculorum ejus. Quoniam quæ videntur, temporalia sunt,
quæ autem non videntur, æterna, quæ pertinet altitudo
ipui.

v. 26. *Interpret.*

Nam tu sanctificatus eris. — Nam tu nocens nemini.
Sua cuiusque iniustitia constringit quolibet.

Nota.

Ex S. Augustino: Est etiam occulta profunditas, quæ
intelligitur cum sancto factus, quis tu sanctificatus. Quis
tu uolli uocet, sed criminalis peccatorum suorum unquamque
constringitur.

v. 27. *Interpret.*

Te eligit, quem tu elegisti.
Et cum perverso inculpato perversitatis, h. e. injus-
titiæ, nam peccatores dicunt: Non est feci.

E 2

v. 28. 29. In-

Unde mit erueletemo uuirdest du iruelet.
Dit iruelet deu da erueletst.

Et cum peruerso, peruersus eris.

Unde mit demo lezzen uuirdest du gezigen
lezzi.

Daz ebit uerlebet, uanda furdige ebendz: OC. XV, 10.
Nou est aqua via Domini (kotu angb
uif reht.)

28. Quoniam tu populum humilem saluum facies.

Uuanda dicmuoten liut haltest du.

Daz wißlichet peruersi (hirzen) daz du die haltest, die
ire jundon dicmuoten lehent.

Et oculos superbiorum humiliabis.

Unde dero ubermuoten ougen gedimuot-
test du, dien ire sühene reht lübet, unde Gotes reht
ne mittzen. Also iz ebit, ignorantes Dei Rom. 12, 1.
iustitiam, sciam uolunt fluitare (uunazende
kotis reht auclon se tru reht selu.)

29. Quoniam tu illumina lucram meam Domine.

Uuanda min lichtfaz zundest du truhten,
uaz ne heigen ne kein licht foue aus sühen.

Deus meus illumina tenebras meas.

Uaz hira foue funden sühene, aber du irlichte dia
sintiri.

30. Quoniam in te eripiar a temptatione.

Uuanda ih an dir uaz ne uir irloset uuirdo
foue des tieueles chorungo.

Et in Deo meo transgrediar murum.

Unde an Gote minero uaz ne uir sühene uber-
stegho ih dia mura dero funden diu aus den
hueli ferstat. Also gladius uersutus (sunt) uerbrun-
daz) ieb paradysum furengen ferstat.

31. Deus meus inpolluta uis tua.

Der min Got ist, des uueg ist unbeuoullen,
er ne gat uiam peccatorum (uuek fundere.)

Eloquia Domini igne examinata.

Siniu gehoeft sint in fure irfuoehet.

Der ist uerlein leter ana. Also er foue ebend. Eloquia
Domini eloquia casta (chose tractatus) sunt sicut.

Protellor est omnium sperantium in se.

Er ist allero schirm, die sih ze imo fersehent
uaz ze in selben.

32. Quoniam quis Deus prater Dominum (aut quis
DEUS prater DEUM nostrum) nostrum.

Uuanda er ist Got. Uuer ist Got ane in? Alde
uuer ist Got, ane unferen Got?

Dii pagorum sunt Dæmonia (ketu dero heileuaz trufa.)

33. Deus qui præcingit me virtute.

Got ist der mih curtet mit tugede, nie miela
uerch uude mine geuge geirret ne uuek foue auia-
zen geuueft.

Et posuit immaculatam uiam meam.

Unde maehota er ungeflechoten minen uueg.

34. Qui perfecit pedes meos tanquam cervi [cervorum.]

Der mine fuoze getan habet fuisse famo fo
hirzen.

Ze uerferuebenue des tieueles striccha.

Et super excelsa statuit [statutus] me.

Unde an dero hohi faza er mih.

In hinculo facta er uia gedugli.

35. Qui docet manus meas in [ad] prælium] prælio.

Der mine hende leret in uuige, ze ueruainden-
ne mine gepflichen stunda.

Et posuisti ut arcum erem brachia mea.

Unde mina arma tate du famo starche, fo
erinen bogen, aliu quatin uuerch innuadenda ze
fahstunne.

36. Et dedisti mihi protectionem salutis tue.

Unde tate du mir schirm dinero heili, du mir
foue dir cham.

Et dextera tua suscepit me.

Unde din gnada inheng mih.

Et disciplina tua correxit me in finem.

Unde

v. 28. 29. Interpret.

Hoc displicet peruersis, quod tu hos saluas, qui pec-
cata sue humiliter confitentur. Quibus fas
ipsorum iustitia placet, & Dei iustitiam nesciunt. Sicut
dictum est: Ignorantes &c. Nos non habemus
illum lumen a nobis ipsis. Nos famus a peccatis
tenebrosi, at tu illumina has tenebras.

v. 30. Interpret.

Quoniam ego in (per) te, non in me, eripiar à dia-
boli temptatione. Et in DEO meo, nos in me ipso trans-
grediar murum peccatorum, qui nobis caelum præcludit.

v. 31. Interpret.

Ille non uidit uiam peccator. Ibi non inest ueritas,
sicut ante dixit: Eloq. — Non in seipsum.

v. 32. Nota I.

Verba: aut quis DEUS &c. in MS. sunt omisa ab amanu-
ensu, supplenda tamen, præferam quæ in versione
Tertonica habentur.

Nota II.

Tarsus vox dæmonis interpretatur, sed eilbi nondum in-
uenta, & videtur legi debere Tarsis, l. Duffi Gallorum, de
quibus Augustin. de Civ. D. XV. 32. du Fresno. Glossa. D.
& nos in Glossa.

v. 33. Interpret.

Ne meo opere & mei gressus impediuntur à dissuensi-
bus cupiditatibus.

Not.

Mutuatus & hæc Notkerus à S. Augustino hic: DEUS
qui præcinit me ut fortis sim, ne dissuensi finis cupiditate
impediunt opera & gressus meos.

v. 34. Interpret.

Qui meos pedes fecit veloces sicut cervi, ad transcen-
dendos diaboli laqueos. — in caelum posuit meum
spem.

v. 35. Interpret.

Ad superandos meos spirituales hostes. Et mea bra-
chia fecisti ita robusta, ut arcus arcus, omnia bona ope-
ra infatigabiliter ad perficienda.

v. 36. Interpret.

Quæ mihi à te uenit. Et — in finem, ad quem de-
beo. Ad te dirigis ille me. Et docet me etiam eo per-
uenire.

Nota.

S. Augustinus: Et correptio tua me de uia non fuisse,
dixit, ut quidquid ego, in eum finem referam, quo
cohereretur tibi. Et eadem correptio tua me docuit per-
uenire, quo direxit.

v. 37. In-

Unde din gedueing rihta mih an daz ende,
dara ih sit. Ze dir rihta er mir.

Et disciplina tua ipsa me docebit.

Unde er leret mih ouh tara folle chomen.

37. Dilataſti gressus meos subus me.

Du tate uuite mine genge under mir.

Du tate mine lide folgen dero multi des mauter. Din
multi iſt caritus.

Et non sunt infirmata vestigia mea?

Unde unirlegen sint pedis mine fuoze.

38. Persequar inimicos meos & comprehendam illos,
& non converterar donec deficiat.

39. Confingam illos nec poterant stare, cadent subus
pedes meos.

Ih iagon mine fienda, unde gefaho ſie, unde
ne iruindo, er ſie irlegen ſint. Ih ke-
bricho ſie, noh geſtan ne muge ſie, ſie
uallent under mine fuoze.

Daz ebit altes ſement, ih iſchto carnales deſolationes
(ſpiſliche iſte) unde uardo in obere, unde daz
ih vox fidelium (ſtimma kerkliſche.) Aber vox Chri-
ſti du dar mitte luet, die uort ſus ſeruome. Die
wir andere ſint, die iago ih, unde gefaho ſie unde
gebricho ſie uah mir, unde andertan ſie mit her-
ſcharen non legibus (con.) Salig ſint den ſo ge-
ſchiebet.

40. Et praecurſiſti me virtute ad bellum.

Unde mit dero virtute temperantie begurtoſt
du mih ze uiderſtanne.

Alte in Chriſti perſona (ſtat) ebit in. Alit patientia
fortitudine (kedult ſtarc) tate du mih dero ſuchgan
aditanga fortragen.

Subplauſiſti ingreſſentes in me ſubtus me.

Die mih ana uellen ten irualtoſt du ſo, daz
ſie under mir lagen.

41. Et inimicos meos dediſti mihi doſum.

Unde mine fienda tate du mir uueſen rukke,
daz ebit ze ruker, ananda ſie mir folget, alſo Paulus
tut, unde wanga andere dero uiderſtan.

Et odio habentes [odientes] me diſperdiſti.

Din aber folle ſuenden in ire abel, ande mih hazeton,
die ſerlure du.

42. Clamauerunt nec erat qui ſaluos faceret.

Die hareton in note, do ne uuas der ſie hielte.
Uner ſolte du Got ne uualte?

Ad Dominum nec exaudivit eos.

Ze, Got hareton ſie der ne gehorta ſie.

43. Et comminatus es ut pulverem ante faciem venti.

Unde Ih fermulo ſie alſo daz ſtuppe, daz fore
demo uinde ſeret.

Ut latum platearum delebo eos.

Alſo daz horo an dero ſtrazo fertiligon ih ſie.

Din den breiten weg kant dero haerlaſte, die ſint daz
horo dero ſtrazo, daz Gut tilgat.

44. Eripies me de contradictionibus populi.

Du loſoſt mih ſone dien uiderſprachon dero
liuto, die der chaden: Si dimiſerimus eam vivam,
ſeculum paſi illam ibit. (Laten wir in bina lebent,
ſo uiget uns alit de merit.)

Conſtitues me in caput gentium.

(Tieto ze houbete dero eccleſie.)

45. Populus quem cognovi ſervieuit mihi.

Der liut dero gentium, demo ih corporaliter (in
lichem) ze ougon ne cham, ſo ih iudis teta,
der dienota mir.

In obediſtu [auditu] auris obaudiuit [obedi.]
mihi.

Ebert mit oren gehorendo gehorta er mir,
ane uagro geſit.

46. Filii alieni mentiti ſunt mihi.

Fre-
me-

v. 37. Interpret.

Tu fecisti mea membra sequi latitudinem animi. Hac
latitudo est caritas. Et non infirmati sunt propterea mei
pedes.

v. 38. 39. Interpret.

Hoc est summum, ego impugno carn. d. & sic eis su-
perior, & hoc est v. f. At vox Chreithi, quæ in medio
sonat, sic exponitur. Qui mini adversantur, persequar
& comprehendam eos & confingam eos post me, &
subijciam eos exercitiis, legibus meis. Beati quibus id
contigit.

v. 40. Interpret.

Et cum virtute temperantie praecurſiſti me ad resiten-
dum. Aut in Chriſti perſona loquitur hoc: cum patien-
tie fortitudine fecisti me peccatorum perſecutionem tol-
lerare.

v. 41. Interpret.

Hoc est, retrorſum, (poſt tergum) quandoquidem illi
me ſequuntur, ſicut Paulus ſecit, & multi alii Judæorum.
— Qui verò pleaſi ſtabant in malis ſuis, & me odio
habebant, dūp.

v. 42. Interpret.

Hi clamaverunt in neceſſitate, tunc non erat qui eos
ſalvaret. Quis deberet, ubi Deus non volebat?

v. 43. Interpret.

Qui latam viam ambulat libidinum, iſti ſunt lutum pla-
tearum, quod Deus perdit.

v. 44. Interpret.

Qui dicebant: Si dimiſerimus &c. — conſtitues me
gentium in caput, Eccleſie.

v. 45. Interpret.

Populus gentium, cui ego corporaliter (in corpore)
in oculis nun veni, ſicut Judæi feci, iſt ſervieuit mihi.
Solum auribus audientes obediunt mihi, ſive oculis
adipetha. Ex S. Auguſtino hic.

v. 46. Interpret.

Filii alieni, ſuppoſiti, Judæi, ementiti mihi ſunt ſi-
dem. — quos per noſtram gratiam innovare vo-
lebam. Iſti harent in V. T. novum non curant. Et ſic
claudicant iſti, quandoquidem non pede ambulant ſcilicet
Veteris Teſtamenti. — Hoc eſt illis ſicūm
a ſemitis ſuis, ab ipſorum adorationibus, uti ſunt de
non lotis &c.

Not. I.

Gleher, dupliciter poteſt exponi, aut ut idem ſit quod
herere, adhærere, hodie kleben: aut ut ſit idem ac Ge-
leben vivere ſecundum quid. S. Auguſtini hic: Fideſub-
ſi, quiſus ad renovarentur, N. T. attriti, in veteri domus
requieſcant.

Fremediū chint *ausfilinga* *lader* *irlugen* mir
dia *trinus*.

Filiū alicui *invenitū* sint.

Fremediū chint sint *irfirnet*, die *ib* mir *nova*
gratia (*nunnen* *genaden*) *nunnen* *uolita*. *Sie* *glebat*
in *veteri* *testamento* (*in* *devo* *altan* *eo*) *novi* (*devo*
nunnen) *ut* *rachent* *fec*.

Et *claudicaverant*.

Unde *so* *hinchent* *sie*,

uanda *fec* *in* *cinno* *fuere* *gent* *veteris* *testamenti*.

à *Semlis* *fuit*.

Daz *ist* *in* *gebeben* *fone* *iro* *uegen* *fone* *iro* *ad-*
inventiōis (*urdalio*) *so* *die* *foi* *de* *non* *letis* *ma-*
nibū, *de* *calicibū* (*foie* *bant* *tuion*, *foie* *fac* *uefcon*.)

47. *Vivit* *Domini* *Et* *benedictus* *Deus* *meus* *Et* *exal-*
tetur *Deus* *salutis* *meae*.

Aber mir lebet truhten *fater* *miser*, unde der
ze *guote* *genamdo* *min* *Got*, unde dannan
uerde irhoet *Got* *minero* *heili*.

Au mir uerde er irhoet.

48. *Deus* *qui* *das* *vindictas* *mibi*, *Et* *subdit* *populos*
sub *me*.

Du *ist* *Got*, du *mih* *rihest*, unde *populos* *gentium*
(*lute* *dieto*) *mir* *under* *tuofit*.

Liberator *meus* *de* *inimicis* *meis* *iracundis*.

Min irlofure *fone* *irbolgenten* *fienden*,
ferienten, *erucifge* *erucifge* *eum* (*hala* *hain*.)

49. *Ab* *inimicis* *in* *ue* *exaltabis* *me*.

Fone *mih* *ana* *uperdentes* *in* *passione* (*manro*)
irhoet *tu* *mih* *in* *refferdione* (*verfchuldio*.)

A *viro* *iniquo* *eripies* *me*.

Fone *unrehtemo* *man* *der* *min* *abset*, *lofest* *du*
mih.

50. *Propterea* *constitbor* *tibi* *in* *populis* [*nationibus*]
Domine *Et* *psalmum* *dicaui* *tibi* [*nomini* *tuo*]
in *gentibus*.

Fone *diu* *truhten* *liho* *ih* *dir* *in* *populis* *Chri-*
fiani (*under* *Chriftianen* *liutin*) *unde* *lingo* *dir*
psalmum *in* *gentibus* (*salmin* *under* *dieten*.)

Daz *chit*, *ib* *ketten* *daz* *fo* *dir* *iehest*, *unde* *dir* *psalmum*
fungat.

51. *Magnificans* *salutes* *Regis* *ejus*.

Got *ist* *kemi* *chelli* *ehonde* *die* *heilina* *fines*
chuniges, *fieri* *faver*, *die* *er* *gentibus* *kibet*.

Et *facies* *misereridiam* *Christo* *suo* *David*.

(*Unde* *Got* *ist* *gnada* *scheinende* *finemo* *ge-*
uuechten *David* (*bantfarche*.)

Et *semini* *eius* *in* *seculum* [*sempiternum*.]

Unde *finemo* *chinde* *Salvatori* *Domino* (*balin-*
timo *Gote*) *icmer* *in* *euaa*.

Psalmus XVIII.

Hebr. XIX.

v. 1. *In* *finem* *Psalmus* *David*.

D^{ieser} *psalmus* *ist* *hecheret* *an* *selben* *Christum*, *uanda* *er*
primum *aduentum* *eius* *claudat*.

2. *Corli* *enarrant* *gloriam* *Dei*.

Himela zellent *kotes* *guollichi*.

Propheta (*foia* *foie*) *unde* *Apostoli* (*pofta*) *an* *dies* *Got*
paet, *die* *claudent* *altan* *meuufcon* *daz* *kotes* *riche*.

Et

Not. II.

Urdalio, *adventiones*. S. *Augustinus* *hic* *Tradition-*
em *vocat*: *Yanquam* *amo* *pote* *debilis*, *qua* *vetus* *tenentes*,
N. T. *reppunt*, *claudi* *effici* *sunt*, *etiam* *in* *ipsa* *veteri* *le-*
ge: *patet* *Traditiones* *fui* *sequever*, *quam* *DEL*. *Calu-*
miandantur *etiam* *discipulis* *de* *manibus* *non* *letis*: *quia* *tales*
erant *semita*, *quasi* *ipsi* *fecerant*, *Et* *cofuetudine* *triverant*,
aberrando *ab* *hueris* *preceptorum* *DEL*.

v. 47. *Interpret.*

Sed *mih* *vivit* *Domini*, *Pater* *meus*, & *benedictus*
meus *Deus*, & *inde* *exaltetur* *Dei*. In *me* *ille* *exaltetur*.

v. 48. *Interpret.*

Tu *es* *Deus*, *tu* *me* *vindicas*, & *populos* *gentium* *mi-*
hi *subijcia*. — *clamantibus* *erucifge* *Dei*.

Nota.

Hain, i. e. *fufpende*, *Hange*.

v. 49. *Interpret.*

A *viro* *iniquo* *qui* *me* *persequitur*, *eripis* *me*.

v. 50. *Interpret.*

Hoc *est*, *ego* *faciam*, *ut* *tibi* *confiteantur*, & *tibi* *psal-*
umum *cantent*.

Nota.

Populi *Christiani* *atque* *Gentes* *hic* *contradistinguantur*
sed *von* *Gentium* *non* *legitur* *in* *vulgata*, *verum* *omni*
nia. *Sic* & *in* *LXX*. & *Hebræo*, *apud* *S. Augustinum* &
S. Hieronymum, *preterquam* *quod* *hic* *in* *Commentario*
habet: *Ecclesia* *dicit*: *Laudabo* *te* *in* *credentibus*. *Psal-*
umum *dicaui* *tibi* *inter* *gentes*.

v. 51. *Interpret.*

DEUS *est* *magnificans* *Dei*. *filii* *sui*, *quas* *ipse* *genti-*
būs *donat*.

AD PSALMUM XVIII.

Hebr. XIX.

v. 1. *Interpret.*

H^{ic} *psalmus* *est* *versus* (*respicit*) *ad* *Christum*, *quan-*
doquidem *primum* *adventum* *eius* *anunciat*.

v. 2. *Interpret.*

Propheta & *Apostoli* *in* *quibus* *Deus* *habitat*, *annun-*
ciant *omnibus* *hominibus* *DEL* *regnum*. *Et* *firmum* *ma-*
nuum *facta* *annunciant* *nobis*, *quod* *super* *nos* *firmata* *est*
eius *misereridiam*.

Nota I.

Sequitur & *hic* *auctor* *S. Hieronymum* *ex* *pate*, *im-*
primis *S. Augustinum*, *qui* *annotat*: *Ipse* *Evangelista* *in*
quibus *Deus* *langum* *in* *caelis* *habitat*, *expomat* *gloriam*
Domini *nostri* *Jesus* *Christi*, *sive* *gloriam*, *qua* *glorificavit*
Patrem *solus* *saper* *terram*.

Not. II.

Et *Hebræus* *textus* & *Græcus* & *Latini* *annunciat* *habent*,
scilicet *firmamentum* *in* *caelo* *primo*: *ut* *Notkerus* *in* *plu-*
rali: *adnunciant* *habet*, & *revertit* *ad* *apera* *manum*, *fir-*
mentum *autem* *in* *casu* *Accusativo* *intelligit*, *pro* *ma-*
teris *annunciatis*. *Atque* *hic* & *vetus* *Germanica* *versio* *in*
Cod. MS. Arg. and *die* *enerte* *fuer* *bende* *claudent* *das* *fir-*
mentum. *Atque* *videtur* *hoc* *ex* *antiqua* *Romana* *ver-*
sione *hauritum*. *Sane* & *S. Hieronymus* *in* *Commentario*
agnoscit *verbum* *pluralis* *numeri*: *Annunciant*. *Sed* &
B. Bruno,

Et opera manuum ejus annunciant firmitatem.
Unde sine hantate die chudent uns.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus (daz aber unsich keuectinot ist sin irnarmida.

3. *Dies dicit erulati verbum.*

Tag irropfzot sin uoort demo tage.

Christus kibet sua lera Apostolis.

Et nox nostri indicat scientiam.

Unde naht chunder nahte, daz se unsiz. Judas mieldet Christum iudeis.

4. *Non sunt loquela neque sermones,*

quorum id est per quos

non audiantur voces eorum.

Ne heine zunga noh spracha ne sint, dar iro prædicationes ungehoert sin.

5. *In omnem terram exiit sonus eorum & in fines orbis terre verba eorum.*

In alliu lant fuor iro fola, unde in ende dero uuerlte chamen iro uoort.

6. *In sole posuit tabernaculum suum.*

Uze ane dero sunnun faza er sine gezelt.

Daz chit, er suga sib in dero uuerlte, unde fina Ecclesiam (brat) ita er schinkern.

Et ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo.

Unde er selbo gieng uz also briutegemo uzer sinero briute chamero, uzer fuero muoter aumbe cham er bara ze fuere brate. Dia brat ist sancta Ecclesia.

Exultavit ut gigas ad currentem viam suam.

Also riso hugeta er ze sinero ferte.

Uueis dia s, daz fermin.

7. *A summitate Caeli [caeli] egressus ejus & occurfus ejus usque ad summum ejus.*

Er uualota fone obenahigemo himele unde eruuant aber dara ze obenahigemo.

Dar ingagenda er demo der in santa.

Nec est qui se abscondit à calore ejus.

Noh der nist, der sih ferberge fore sinero uuerml.

Daz ist Spiritus Sanctus, der aliu herzen unsiz, unde rebis uuarret, iob zudet.

8. *Lex Domini immaculata convergens animas.*

Truhtenis ea ist ungeflechot, mennischen fone unrechte becherende.

Daz ist lex Moysi, fone dero er chad: Non veni leges solvere sed adimplere (ib ne eam ea zimmerine nabe ze uueruue.) Uuanda si ex duritia (fene bati) becheret uard in gratiam (in gnada) sedin teta se convergenem animarum (becherida selon.)

Testimonium Domini fidele.

Truhtenes urchunde ist ketrinne.]

Sapientiam præstans parvulis.

Uuistuom gebende diemuotem.

Dei Christus archiduo ist, der ist nabein zuseil. Also er dero selban redo ist, dar er chit ad patrem: Adhuc distit hac à sapientia & prudentia & revelasti ea parvulis. (Ib pargedo fore uaiser frontem unde engelosi iz inzelein.)

9. *Justitie Domini reue.*

Truhte-

B. Bruno, Episcopus Herbipolenis, & patruelis Conradus II. Imp. qui obiit An. C. 1047. ita legit: annunciant firmitatem. Cujus glossa desuper audienda: Opera manuum ejus id est ipse homo qui ex manibus Christi plasmatus est, annunciant firmitatem i. prædicationes scilicet incarnationis Christi, per quam firmatur soliditas nostra fidei. Et ita in Phara dicit oportet: annunciant. Sed secundum istam litteram quæ habet, annunciat, oportet dici firmitatem, apostolos & prophetas, qui annunciant opera Dei etc. Excusos est ille Commentarius Colon. 1494. & extat in Biblioth. Patr. T. XVIII. pag. 65. Habetur & Codex impressus, sed sine die & Col. in Monasterio S. Marci Argentorati, adeoque reliquis antiquior. Cujus editor anonymus translatione Latina Platonum etiam triplices facit, Romanam, Gallicanam & emendatam ad Origine & S. Hieronymo, atque Gallicanam nostram vocat & usitatam, Hieronymi vero translationem vel emendationem, tepesciente hominum ad divinas litteras studio, adeo in desuetudinem abiisse, ut nostra tempestas, inquit, ejus vix reliquium reliquum videatur, à B. Brunone vero conservatam fuisse.

v. 3. Interpret.

Christus donat suam doctrinam Apostolis. — nostri, ut sciat. Judas indicat Christum Judæis.

Not.

Sequitur id Bruno: Nox nostri indicat scientiam. Cum Judas Judæis Christum prædicit ac tradidit ad occidendum. Utroque Hieronymum: Nox, Judas: nostri, Judæis, indicat scientiam, i. e. quando dicit: Quem cõstatuato fuero, ipse est, tenete eum.

v. 6. Interpret.

Uique ad solem etc. i. e. ostendit se in mundo & Ecclesiam suam fecit illustrem. — Ex sua matre utero

venit huc ad suam sponfam. Sponsa est S. Ecclesia. — quæ ista (via) sit, hoc percipe.

v. 7. Interpret.

Ibi occurrit ei, qui eum miserat. — Hoc est Spiritus S. qui omnium corda novit & recte cõsuecit, imo ascendit.

v. 8. Interpret.

Hæc est Lex Moysi de qua dixit: Non hæc. — quoniam illa redacta fuit ex duritia in gratiam, propterea effecit ea contr. anim. — Quod Christus testis sit, nullum est dubium. Sicut ejus dictum est, quando loquitur ad Patrem: hæc.

Not. I.

Zimmerine,) uere, uare, est præstatio inter alias notationes, aerie, ueriane, præstare, adimplere, assueriane non-præstare, dissolvere obligationem.

Not. II.

Frontem) sapientibus & prudentibus, nisen frontem. Sphalma forte hic latet, ut eopula omisa, & pro frontem frontem legat. Frustr prudens Offendo L. 22, si. vide Glossarium Fruat.

v. 9. Interpret.

Quoniam aliud non egit, nisi quod docuit, sed f. J. est inposita, ut justitia Phar. de quibus dixit: dicunt hæc. Et iterum: omnis hæc.

Nota.

Scit Judas vocat Phariseos, quasi scilicet Judæorum sepharitarum, quæ se separant à cæteris, Matth. XXIII, n.

Interpret.

Quæ sponte bene agunt, non serv. tim. — Nam quæ id venit à p. l. — nam illuminat oculos cordis.

Truhtenes reht diu sint creht, *uanda er ander ne teta, æt daz er lerta. Aber falsa iustitia (lage reht) diu ist ingereht, also iustitia Pharisæorum (daz reht dero scit anden) fone diu er chad: Dicant eum & non facient (se gerbesont iz uanda, se ne tuont iz aber nicht) unde aber: Omnia enim faciunt ut videantur ab hominibus (si tuont al daz se tuont, daz se diu tuont uert sin.)*

Letificantes corda,

Freuende diu herzen, *diu angebellet uala tuont, nali feruili timore (mit scilich forchtus.)*

Preceptum Domini lucidum.

Truhtenes kebot ist liehtenez, *uanda iz chonet à patre lumen (fane fater liehten.)*

Illuminans oculos.

Ougon lieht tuonde, *uanda iz liehtet diu ogen der herzen.*

10. *Timor Domini sanctus permanens in seculum seculi.*

Truhtenes forhta ist heilig, unde iemer ze stete stande.

Si ist heilig, uanda si uirtuositatis ist, aber scilich forhta ist kebot forhta. Das scilich uirtuositatis uirtuositatis fone per secula caritate (durawero mien) diu ist ze stete, uanda si ingerehten ist fone caritate. Andero scilich uirtuositatis ist pona (uirtu) an dero ist delicatiss (uirtu). Enim forget uirtuositatis dero choma, diu lauet uirtuositatis halo er chome.

Judicia Domini vera.

Truhtenes urteilla sint uare urteilla, *se ne mag nimen gefolken.*

Iustificata in seculis ipsa.

Kerehtastote an in selben.

Sie habent an in selben die chraft des rehtes.

11. *De desiderabilibus super aurum & lapidem pretiosum multum, & dulciora super mel & favum.*

Harto lustfameren danne golt unde tiure stein unde suozeren, danne honang, unde selbiu diu uaba.

Alia an diu scibit die sine iudicia (urteilla) mer min-

uont danne ioh selben, uanda se uerbet imo uirtutis nali in selben.

12. *Et enim seruus tuus custodit ea.*

Nu behuotet iro diu scilich.

Ille denu der se ne liet behuotet.

In custodiendis illis retributio multa.

Uirdet iro behuotet, so ist iro michel lon.

Der se fore ogen habet, der behuotet iro, uide uerbet daz nab. Unde so er bona (kost) infabet fone fone iudiciu (urteiden) so fone selben die iudicia sin lon. An denu lene uirtutis er.

13. *Delicta quis intelligit.*

Uer uerbet aber die misfete alde uer bechonet se alle? Uer mag iro geborgen, fore tangen, uide fore mangi, dob er diu iudicia minnet?

Ab occultis meis munda me Domine.

Dero tougenon reine mih truhten.

Delicta (misfete) sint tangen, dero reine mih. Sie sint tangen nade machont tangen, uanda se den menschen so erblendont, daz er ander ne fhet uer se ne fhet. Also an diu uirtutis scibet: Pater ignosce illi, non enim sciam quid faciat. (Pater belet in uirtutis si ne uirtutis uirtutis si tuont.)

14. *Et ab alienis parce seruo tuo.*

Unde libe dinemo sciliche fore anderro schuldin.

Nam mir misse occulta (tangon fanda) uide ne laz mih ana aliena (fremda fanda) nio iz uo dero misse fandan, fone andren scilich ne uerde.

Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero.

Ube min ne uirtutis occulta uide aliena, so bin ih ungeflechot.

Et emundabor a delicto maximo.

Unde so uirdo ih kercinet dero meistun sculde.

Daz ist superbia (uirtutis) fone iro chomet alle sculde. Si uirtutis Angelum de Carlo (Engl fone denu) uide

v. 10. Interpret.

Timor Dei est sanctus, quia voluntarius est. Sed seruilis timor est coactus timor. Seruiliis eijctor à perfecta caritate: Hic permanet; (habet in eodem statu) quia infusus est à caritate: alter seruiliis est pona, in illo est delicatiss. Hic ueretur, cum Dominus uenerit, ille desiderat ut confectum ueniat.

Nota.

Scilich, est uirtuosa scriptura, emendanda, scilich, seruiliis, ut mox repetitur.

Interpret.

Ea oemo potest falsificare: — Habent in seipsis vim iuris & iustitiae.

v. 11. Interpret.

Valde desiderabilia quam aurum. — Sicut in illis apparet, qui ejus iudicia magis amant, quam seipsum: quandoquidem hi tantum ipsi uolunt, oio sibi.

Nota.

S. Augustinus: Quod si quisque ipse sit aurum lapique pretiosus ut igne non consumatur, sed efficiatur in thesaurum DEI: plus quam seipsum desiderat iudicia DEI, cuius uoluntatem proponit sua.

v. 12. Interpret.

Nunc custodit ea tuus seruus. Vixisti, qui ea non fecerint custodire. Si ea custodiantur, tunc est eorum magna merces. Quia ea coram oculis habet, la custodit ea, & operatur secundum ea. Et si is bona accipit ab ejus iudiciis, tunc sunt ipsa illa iudicia ejus merces. In hac mercede quiescit.

v. 13. Interpret.

Quis scit uero delicta tua quis confitebitur ea omnia? Quis potest earum mentaliter ob conscientiam & ob multitudinem, tamen in tua iudicia diligit? — Delicta sunt obscura & faciunt obscuritatem, namque hominem ita uocant, ut alios non uideat, nec illa uideat. Sicut & uerbis illis apparet: Pater &c.

Nota.

S. Augustinus: Sicut tenebrae scale, ita delicta mentem claudunt, nec licet facient uideri nec se.

v. 14. Interpret.

Et parce (fave) tuo seruo ab alienis debitis. Tolle mihi mea occulta peccata & ne permittis me alienis, ne ego ad mea peccata ab alienis seducar. — A debito maximo, hoc est superbia, ab illa ueniat omnia debita. Deiecit angelum &c. & cecit hominem &c.

unde geteta in benium ex immortali mortalem (men-
nicken fove aufstehende zu flirigema.)

15. Et erant et complacent eloquia oris mei & me-
ditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Unde dannan uuerdent folih miniu gechofe,
unde mine gedancha, daz sie dinen ougon
lichtent.

Superba anima (abermare fela) aule manifeston ougon
lichen, humilis aule hote lichen.

Domine Adjutor meus & redemptor meus.

Du bist adjutor in bruis (belfare ze gaute) unde
redemptor à malis (lofare fove abele.)

Psalmus XIX.

Hebr. XX.

v. 1. In finem Psalmus David.

Finis ist Christus ze demo spricht der Propheta, unde
sancet ius ze fureo Ecclesia, anstehende deo
chamfigen dingo du er fore lab.

2. Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

Got kehore dih Christe in demo tage dinero
note,

do du chade: Pater christe filium tuum

(pater officio dinen fun.)

Job. 17. 1.

Protegit te nomen Dei Jacob.

Der Jacob schirmte fore fuemo bradler Esau,
des namo schirme dih, daz etu, er schirme
dina Ecclesiam fore ira aliteren.

3. Mittat tibi auxilium de sinist.

Et sende dir an iro trof fove Spiritu sancto.

Et de Syon iueatur te.

Unde fave deo bobi fuero Deitatis (hotebeite) du iz
alio abernarst schirme er diu an dinero Ecclesia.

v. 15. Interpret.

Et tunc sicut talis mea eloquia & mea cogitationes, ut
suis oculis placeant. Superba anima vult hominum oca-
lis placere, humilis vult Deo placere.

Ad PSALMUM XIX.

Hebr. XX.

v. 1. Interpret.

Finis est Christus, ad hunc loquitur Propheta, & cum
ipso ad ejus Ecclesiam, optando de futuris rebus quas
ille praevidet.

v. 2. Interpret.

DEUS exaudiat Te CHRISTE in die tua tribulatio-
nis, cum dixeris: Pater &c. Qui Jacobum protegit pro
fratre suo Esau, illius nomen protegit te, h. e. protegit
tuam Ecclesiam pro suis persecutoribus.

v. 3. Interpret.

Mittat tibi in ipsa solatium a Spir. S. — Et ad ab-
titudine suae Deitatis, quae ad omne super-speculatur, pro-
tegit te in tua Ecclesia.

Nota.

S. Hieron. in Joel. c. 2. Sicut interpretatur specula atque
sublimitas. Huc alludit Notkerus, vel S. Angulino doce:
Ecclesie tibi sanctificationem corporis Ecclesiam, de speculatione
tatem, quae expellat quicquid veniat ad captivum. Secutus
Bruno Episc. Herbipol. hic: Mittat, offertur a Patre Fi-
lium missum suum in auxilium Sanctae DEI Ecclesiae. Sicut
NOTE. PARS I.

4. Memor sit omnis sacrificii tui.

Gehuhtig tue er anst altere iniuriarum (auider-
maste) die du unde fob lile.

Et holocaustum tuum pingue fiat.

Unde dina crucifixionem (chruicigewa) dar du alter
Gote brast auerde, du bebere er an dia uremi re-
surrectionis (erfendata.)

5. Tribuat tibi secundum cor tuum.

Unne er dir nah tinemo uuillen,
anst ze irlofene nals fu Judei anstien, daz tin namo
ferliget uerde.

Et omne consilium tuum confirmet.

Unde gefestenoer er allez, daz du gedenchet
habeit ze tuonne:

Animum pro amicitia ponere. Ecclesiam tibi spem suam
re (sola ambe frunt ze laccione, dar brast ze ne-
merant.)

6. Letabitur in salutari tuo.

Demo getemmo freuuen uuir unsh an dinero
heilhaiti,

daz du anst mit dinemo tede gebelot.

Et in nomine Dei nostri magnificabitur.

Unde in unseres kotes namen uuerden uuir
gemichellichot.

7. Implent Dominus omnes petitiones tuas.

Got iruolleie alle dina beta.

Allo dia ist: Pater quod desisti mihi serva eis in nomine
tuo. (Pater die du mir gabe die gebalt ambe dinen
namini) unde aber: Non rogo ut tollas eos de mundo,
sed ut serues eos à malo (ih ne bitte daz du sie nemo
abe deo auerite, nals daz du sie bebalte fove abele.)

Nunc cognovi quoniam saluum fecit Dominus Chri-
stum suum.

Nu bechenno ih, daz Got sinen geuuechten
tuot reserere à mortali (ipsum fove tede.) Per
Prophetiam (durb waizallone) auerit iz iz chunfig.

Exau-

cum non sicut speculationem, quae convertit divinitatem, cum
illi exalta sunt nota.

v. 4. Interpret.

Memores faciat nos omnium injuriarum, quas pro no-
bis pertulisti. Et tuam crucifixionem, qua tu totus Deo
oblatus fuisti, convertat in gaudium resurrectionis.

Nota.

Translatit hic verba S. Augustini: Memores nos faciat
omnium injuriarum & contemplarum quas pro nobis pertu-
listi. Et crucem qua totus oblatus es Deo, in letitiam resur-
rectionis convertat. Ex quo & patet, vitium amantentis
esse unde fob, pro ambe anst, pro nobis.

v. 5. Interpret.

Det tibi juxta tuam voluntatem, ad nos liberandos,
non ut Judei volebant, ut totum tuum extingueretur.
Et confirmet omne, quod tu cogitasti facere.

v. 6. Interpret.

Quo facto letamur in tuo salutari, quod nos morte tua
salvasti.

Nota.

Magnificabitur, proprius verbus (pater) auerit mir gemichel-
licet, alia vetus verbus: geret. S. Hieronymus in Ebrai-
ca veritate reddit: ducimus eborum. Verbum Ebraicum
est נִגְלוֹל Niglol, נִגְלָה Dagel, vexillum, נִגְלָה Dagel
vexillae, vexillum erigere. H. Grocius arbitrat LXX.
legisse נִגְלָה Niglol, נִגְלָה Dagel, magnificus.

v. 7. Interpret.

Sicut illa est: Pater &c. Et iterum: Non rogo &c.
F Per

Exaudiit illum de Caelo sancto suo.

Er gehoret in *fuero* beto nicht ein *fene* erdo beren.
ten, *nube* nob *fone* himel, *dar* er *feret* ad
dextram patris interpellat pro nobis (ze *zefuan* fa-
teret *febende* umbre un *fi*).

In potentibus *salus* dextera ejus.

Sinero *zefuun* heili *chumet* in *mahten*.

Die *mahte* *fast* *danne*, *fo* *corrupti* (*uuerfali*) *aba* *ist*
nule *mortalitas* (*tedigi*) *nule* *passibilis* (*tolenga*).
Aber *du* *fais* (*beiti*) *du* *fuifra* *ist* (*dere* *uueifran*)
du *chumet* *nule* *bringet* *superbiam* (*uueruandis*) *dicu*
die *fic* *monent*. *Aifo* *er* *far* *nu* *fene* *in* *chat*:

8. Hi in curribus, & hi in equis, nos autem in no-
mine Domini Dei nostri magnificabimur.

Dise *das* *elit* *seculares* (*uuerit* *bate*) *frangunt* *un*
ufen *iro* *reiton*, *unde* *ufen* *iro* *roffen*,
uuir *uuerden* *aber* *danne* *gemichelliche*
in *demo* *namen* *truhtenis* *Gotes* *unferes*,
uanda *uuir* *uuefo* *zuo* *imo* *uuefben* *nals* *ze* *unt*
folen.

9. Ipsi obligati sunt & ceciderunt, nos autem surre-
ximus & erecti sumus.

Sie *uuerden* *beheftet* *mit* *uuerit* *kiriden* *unde*
bedu *sturton* *fic* *in* *fuera* *mortis* (*in* *graua*
tedu).

Uuir *biru* *aber* *irftanden* *fene* *funden*, *unde*
uf *irrichte*.

Domine saluum fac Regem & exaudi nos in die,
quo invocauerimus te.

Truhten *halte* *den* *chunninch*, *teo* *Christum*
refurgere *a* *mortalis* (*irftu* *fene* *tede*) *unde* *ge*
hore *unfih*, *fo* *uuirdu* *ih* *anaharen*.

Psalmus XX.

Hebr. XXI.

v. 1. In finem Psalmus David.

D Er titulus (die *forezeichin*) *ist* *chat*, *fene* *Christo*
uuir *kefungen* *der* *psalmus*.

2. Domine in virtute tua letabitur Rex.

Truhten *fater* *an* *dinero* *crefte* *freuuet* *feh* *der*
chuninch *du* *fun*. *Er* *clit*. *Omnis* *patris* *mei* *fun*,
& *ecenia* *mea* *patris* *fun* (*al* *das* *des* *fater* *ist*, *das* *ist*
min, *alin* *minis* *fun* *des* *fater*).

Et super salutare tuum exultabit vehementer.

Unde *freuuet* *er* *feh* *harto* *an* *dinero* *heilhafti*,
du *du* *mennefben* *ze* *imo* *feudelt*.

3. Desiderium anime [cordis] ejus tribuisti ei.

Du *gabe* *imo* *das*, *des* *er* *gereta*.

Uueiz *das* *uueze*, *das* *fegeta* *er* *feh*, *do* *er* *chat*:
Desiderio *desideravi* *manducaui* *uueifum* *pefcha* (*ib*
hereta *harto* *mit* *in* *ezen* *offeiffrinich*).

Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Unde *habelt* *imo* *unbenomen* *den* *uueillen*
finero *lefo*.

Uuanda *das* *ist* *irangen* *after* *fameu* *uueillen*, *das* *er*
chat: *Pacem* *meam* *de* *uuefbi*, *pacem* *relinguo* *uuefbi*
(*uueiz* *aride* *gib* *ib* *in*, *frido* *lar* *ib* *in*).

4. Quoniam praeuenisti eum in benedictionibus dulcedi-
mini.

Uuanda *du* *furefcinge* *in* *an* *demo* *segene*
dere *fuozi*.

Da *getranchoft* *in* *mit* *dinero* *getbeite*, *feh* *ze* *mahte*
er *trinnen* *die* *bitter* *dere* *funden*, *die* *fic* *nab* *Adam*
alle *getranchen*.

Postisti

Per prophetiam scio ego id futurum. Exaudiit eum pre-
cibus suis, non tantum a terra clamantem, sed etiam a
caelo, ubi residet ad d. p. l. p. n. — Potentatus fuit
tunc, quando corruptio abiit & mortalitas & passibilis. Ve-
rum ista salus quae sinistras est, illa venit & portat super-
biam iis, qui istam amant. Sicut in statim jam de illis
ait: Hi in curribus, &c.

v. 8. Interpret.

Hi l. e. *seculares* insultant nunc super curribus suis, &
super equis suis, nos autem tunc magnificabimur in no-
mine Domini Dei nostri, quando nos ipsi confidimus,
non nobis ipsis.

v. 9. Interpret.

Ipsi fuerunt obstricti mandatis cupiditatis, & pro-
pterea ceciderunt in f. m. — Nos sumus vero relucitatis
peccatis, & erecti. — Fac Christum resurgere e. m. &
exaudi nos, quoniam invocauerim.

Ad Psalmum XX.

Hebr. XXI.

v. 1. Interpret.

Titulus notus est, de Christo canitur. Sunt ipsa verba
S. Augustini hic. Eademque sententia & veterum

Hebraeorum fuit, donec recentiores in odium religionis
Christianae de Rege David interpretati, quos & quidam
de Christianis non veriti sequi.

v. 2. Interpret.

Domine, Peter, in tua virtute letabitur Rex tuus fi-
lius. Hic dicit: Omnia &c. Salutare, quod tu homi-
nibus per ipsum mittis.

v. 3. Interpret.

Quid istud esset, hoc dixit ipse, cum ait: desiderio
&c. — Nam illud processit secundum ejus volunta-
tem, quod dixit: Pacem &c.

v. 4. Interpret.

Tu potasti ipsum tue divinitate, propterea volebat bi-
bere amaritudinem peccatorum, quam isti post Adum
amnes biberunt. — Coronam ex pretioso lapide con-
fessam. Ipsum circumcungebat ejus discipuli in princi-
pio suae praedicationis, hi erant pretiosi lapides.

Not.

S. Augustinus: Quoniam prius habuerat benedictionem
dulcedinis tuae, sed peccatorum uisum non NOCUIT ei.
In principio sermonis ejus accedentes ambierunt eum lapides
pretiosos, discipuli sui: a quibus exordium annunciationis ejus
fecit.

Pofuisti in caput [in capite] ejus coronam de lapide pretiofo.

Saxtoft coronam an fin houbet uzer tiuremo fleine gemorbta. In unberington fue difcipuli (iungierin) an demo anfange fuero predicationis (predige.) Die uerore diure fleina.

5. *Vitam petiit à te, & tribuisti ei.*

Refurrexionem (uftenfida) eijebota er mit dien ueroren, das er ze dir chad. Pater clarifica filium tuum (fater offno die fua) die gabe du imo.

Longitudinem dierum in feculum & in feculum feculi. An fuero Ecclefia gabe du imo lengi dirro tage, das fe uerret uer du uerit fiat, unde dara nab iener.

6. *Magna est gloria ejus in falutari tuo.*

Michel ist iro guollich an dinemo haltare Chriſto.

Gloriam & magnam decorem imponet [imponet] super eum.

Imo ſelbemo gibest du noh merun guollich, unde merun ziereda,

ſe du in gefezzeſt ad dextram tuam (ze dinero zefewen.)

7. *Quoniam dabis eum in benedictionem in feculum ſeculi, letificabis eum in gaudio cum vultu tuo.*

Uuanda du gefrueſt in in euuigen ſegen. Der ſegen iſt, das du in freuuiſt in mendi an fuen fidelibus (boldes) mit dinemo analiute.

8. *Quoniam Rex ſperat in Domino.*

Uuanda er chuninch auferet an Got kedinget unde ſit imo andertant ſeculum dominum (menſchen balt.)

In miſericordia altissimi [pauſatio] non commovebitur.

An des hoheſten gnado ſtat er ungewueget.

An den er gedinget, an dem habet er feſta. Dei gnado iſt imo unuueret.

v. 5. *Interpret.*

Refurrexionem petiit in his verbis, quam ad Te dixerat: Pater hoc hanc dedisti ipsi. — In ejus Ecclesia dedisti tu ipsi longitudinem horum dierum, ut ea daret usque dum hic mundus fiat, & postea semper.

v. 6. *Interpret.*

Eidem ipsi das tu adhuc plus gloriæ & plus decoris, quam ipsum collocasti ad d. t.

v. 7. *Interpret.*

Benedictio est, ut tu ipsum letifices in gaudio in ejus fidelibus cum vultu tuo.

v. 8. *Interpret.*

Quoniam Rex sperat in DEUM sperat & se ipsi submittit secundo. h. — In quem ipse sperat, in illo tenet firmiter. Ejus grada est ei immota.

v. 9. *Interpret.*

Tua potestas Christus fuit in iudicio clarificata, omnibus tui inimici, qui te in humilitate non agnouerunt. Et tunc deprehendit tua virtus omnes qui te oderunt.

v. 10. *Interpret.*

Sicut testa ferrea jacet in igne, quando in eo panis coquitur, ita ponis tu illos in tempore m. t.

Nota.

Kilianus: Parnen - Roach, teorte, Panis testuacens. B. Erano hie: Clibanus est coquendis panibus anei vasculi dedata rotunditas, qui subarenis flammis ardet intrinsecus. Quid signat peccatores, qui in iudicio torquentur. Plinius Lib.

9. *Deveniat manus tua omnibus inimicis tuis.*

Din geuualt Chriſtus uerde in iudicio (ze ſavne tage) keicheinet allen dinen fienden, die diſ in humilitate (dienoten) ne hochbanden.

Dextera tua inveniet omnes, qui te oderunt.

Unde danne iruare din charft alle die diſ hazzent.

10. *Pones eos in chyluum ignis in tempore vultus tui.*

Aſſo das teſt ſen liget in demo fure, ſo man dar iene prot parchet, ſe legest du ſie in tempore manifeſtationis tue (in demo zite dinero ſchinun.)

Dominus in ira ſua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Got keidegot ſie danne in ſinero irbolgeni, unde ſone diu ferslindet ſie das ewiga fure.

11. *Fructum coram de terra perdes.*

Iro uuuoehet benimeſt du dero erdo.

Du ne lazeſt ſe uuuoeheren in terra viventium (in paradyſo.)

Et ſemen coram à filiis hominum.

Unde iro faſel ſcheideſt du ſone menniſchon chinden,

ſone dien ſalgen, die das ewiga erbe beſitzen ſele.

12. *Quoniam declinauerunt in te mala.*

Das krefchiet in, unanda ſe ofen diſ ſchieden, die leiſ dero ſe ſehen in unanſon aſche, an diſ kelvabun. Sie brundan ſib todes ſone Romanis, den cherten ſe an diſ.

Cogitauerunt conſilia, que non poterant ſtabilire.

Sie dahton dero dingo diu ſie bringen na mahton,

das ſe diſ diongen fare ſib alle, danne ſe diſ irlegen uuerden.

13. *Quo-*

XVIII. H. N. c. XI. *Panis ipſius varia genera, alias appellati ab oſſonibus — Nec unum à coquendi ratione, ut furnacei, vel arſtopitelli, aut in clibanis cocti. Ubi Cl. Harduinus: κλιβανος. (ſic enim Attici pronunciant apud Athen. pag. 109.) in clibanis coctum vocant: hoc eſt, in furnaculo ferreo antea five teſſaceo, in quo pruna ſubſilla, vel ſuperne coqueſſa paſſificum coquitur: vulgo uocant Tartere.*

v. 11. *Interpret.*

Tu non permittis eis fructificare in t. v. Et eorum ſemel ſeparas tu à filiis hominum, à beatis, qui æternam hereditatem poſſeſſuri ſunt.

Not. I.

Hinc patet, Faſel idem fuiſſe antiquis quod ſemel, ſoboles. Kilianus: Faſel, Vaſel, ſetus in atero, embryo. Et Germ. Sicamb. Sobolei. Hinc formula reliqua, et faſel nicht, i. non fructificat. Faſelich, Zuckweich.

Not. II.

Beſitzen ſele, reſcribendum ſelein, vel ſellen.

v. 12. *Interpret.*

Hoc contigit eis, cum ſuper te oblique reſpicerent, ea mala, que ipſi verebantur ſuper ſe, in te conſpirant. Verebantur interſeſſionem à Romanis, iſtam convertebant in Te.

Not. I.

S. Auguſtini hic: Hæc autem pœna retribuetur eis, quoniam mala, quæ ſibi imminere te regnante arbitrabantur, in te occidendum detorſerunt.

13. Quoniam pones eos dorsum.

Uuanda du scelestest sie ze rukke,
unde chereft dib fone in.

In reliquis tuis preparabis vultum eorum.

In dinen aleibon gehateft du iro ougfün-
ne.

Under vernuofene fprecht du iro frameloß ze dinero
paffone (martiro.) Eccebt danna bringet fie iro aneri
fure dib.

14. Exaltare Domine in virtute tua.

Uuird irhoht truhten in dinero ehreftē,
fä fie fan kebabt eigen dinero ancherftē.

Cantabunt & pfallunt virtutes tuas.

So marren uuir dine tugede cantando unde pfal-
lendo (mit fingendo unde mit fciitpile.)

Not. II.

Notkeri interpretatio huius textus teutonici, non ex-
tat. Vetus MS. Arg. haec exhibet: *Was si seigetst
zu dir boebst.*

Interpret.

Quod te interficerent pro istis omnibus, quandoqui-
dem & ipsi interficiebantur.

v. 13. Interpret.

Namque removes eos retrosum, & avertis te ab istis.
In tuis reliquis reservata istorum vultum: inter repro-
batos reservas tu istorum inuercendum ad tuam passi-
onem. Tunc tantum fert illa istorum interuocatum co-
ram Te.

Nota.

S. Augustinus: *Et in his quae reliquias, id est in capitula-
tibus regni terreni, preparabis tibi ad passionem inopulentiam
eorum.* Contra ea B. Neuno: *Preparabatur reliquia Ju-
daeorum, quando per Ezechiel Moyses in fovea credituri sunt:
Et tunc preparabis vultum eorum, sicut in te credentium,
ut scilicet conuertiatur coram patrum in filios.*

v. 14. Interpret.

Postquam isti tui subsannarunt tuam infirmitatem. (hu-
militatem) Tunc celebrabimus tuam virtutem cantando
& pfallendo.

Nota.

Notkerus pfallere reddit, nisi falsipile, quod proprie est
musica instrumentalis, vide supra de displicite ad
Psal. III, 3.

Ad PSALMUM XXI.

Hebr. XXII.

v. 1. Interpret.

Hic cantat Propheta P. D. de susceptione matutina, h.
e. de resurrectione, ad quam passio tendit: (&) in
qua ipse passus nostram eorum susceperit incorruptibi-
lem salutem.

Not. I.

De discrimine textus Hebraei & Graeci hanc annotat S.
Hieronymus: *Matutina assuetudo, resurrectionis dominica
est assueptio ad Patrem significat sacramentum.* Hanc in-
scriptionem Hebraei alter habuit: *Pro cervo matutina, et in-
terpretatione perrepta putant de Hebr. totum XXI. Psal-
mum esse compositum, quod videlicet ipse periculo et inter-
cessione apud regem sit de periculo Israeliticis populus libera-
tus. Sed non cervum qui interficit serpentes et venena cau-*

Psalms XXI.

Hebr. XXII.

v. 1. [In finem] pro susceptione [assumptione]
matutina Psalmus David.

Hic singet der Prophet David possessionem Domini, unde den
ausgang dero nobis, daz ebt unde dia resurrectionem
(aufernd) ze dero dia passio (martere) ramer, an
dero er anderz unsera naturam (anabot) insensum
incorruptibilem (unmarteilicha auertena.)

2. Deus Deus respice in me, quare me dereli-
quisti?

Sai baret Christus in cruce ze facmo fater.

Got Got miner sih an mih, ziu ferlieze du
mih?

Samo se er chade: Uuaktst du mir fore fu, se ne lirt ib
fuitib

semat, nullum alium nisi Christum intelligimus, sicut testis
psalmi contextus ostendit. Hebraei vox מִיָּמִין מִיָּמִין
Prov. V. 10. cervum notat & coniugi id nominis im-
ponitur. מִיָּמִין אֵיךְ אֵיךְ aut aries iuxta Prov. XV, 22.
redditur. Utrumque ab אֵיךְ אֵיךְ, vis, virtus, for-
titudine. Alter itaque oportuit legisse LXX, quod red-
diderunt אֵיךְ אֵיךְ, quod Latini assumptionem vel susceptionem
verterunt, h. e. opulationem matutinam. S. Augu-
stinus: *Pro resurrectione sua ipse Dominus J. C. loquitur.
Matutina enim fuit prima Sabbati resurrectio eius, qua sus-
ceptus est in eternam vitam.*

Nota. II.

Anfang dero nobis, est susceptione matutina. Kero:
Anfangsus, susceptione. Vide Glossar. N. Kilianus: Näch-
ten - fünd, vetus Flandr. Matata, vera matutina, Nachte,
nachten, Holland. Sicamb. Flandr. Mase, matutinos-tem-
pore. Morgen wachen, Flandr. cras mane.

Ad v. 2. Interpret.

Sic clamat Christus in cruce ad patrem. Quasi
diceret: Si velles mihi auxiliari tunc non paterer talia.
Huc querela est f. h. Quid hoc est, nisi quod dixit ebrai-
ce: Heli &c. Aliis mea verba sunt delicta, oon io meis.
In istis sum peccaminosus.

Not. I.

Secutus latinus interpret Graecos: *Dei & Dei pro me.
tu mihi, Deus, Deus meus, respice in me.* In Hebraeo
tantum est: Deus meus, Deus meus, quare me dereli-
quisti? Atque ita etiam eloquent Saluator hanc in Cruce,
Matth. XXVII. 46. *Meum, Meum, Meum.* Unde S. Hierony-
mus ad Moth. annotat: *Ubi quod in medio versicali legi-
tur: Respice in me, superfluum est.*

Not. II.

Verba discolorum meorum, reddit: *Allestetis averti
peccaminosa verba, alia versio: daret de vort minis ju-
den* Ita LXX. *meum meum, delicta, pro quo io Hebraeo
legitur מִיָּמִין מִיָּמִין sibi gratia. Unde Aquila interpretatus: Lau-
ge a salute mea verba genuit mei.* Et Symmachus: *Verba
genuit meorum.* Et: *clameis mei.* S. Hieronymus:
verba rugitus mei. Et qñ, inquit, sensus iuxta ceteros in-
terpretes: *Gemitus mei atque eandem quoniam semper popu-
lum Israel saluare cupiebat, longe facti sunt a salute mea, quam
populo tribuere cupiebat, quin ipse voluerunt recipere fini-
tatem.* Juxta LXX. vero interp. *ipse sensus est: Hoc quod
salutem deprecor, quod me conseruare decedebam, non ex
propria persona loquor, sed ex populi, capis peccata in meo
corpore ipse solui.* Unde dicit: *Longe sunt a salute mea,
verba ista qua fudo.* Non enim tam mihi salutem posulo qui
Dei sum, quam populo qui salute indiget.

salub. *Div chlega ist secundum hominem (menniscon hab.)* *Unz ist diu aet daz er chat* *Matth. 17. 46.* *ebraice? Heli, Heli, laus sababiani* [*tema sababiani al. Eli, Eli, laus azabiani.*] (*Deus meus, Deus meus ut quid dereliquisti me?*)

Longe à salute mea verba delictorum meorum.
Ferro sunt fone minero heli misfetatigiu uoort.

Andere minera uoortem sunt misfetatate nals an minen. An in bin iò sandig.

3. *Deus meus clamabo per diem nec exaudiet.*
Got miner, ih haren dir be tage, daz ne gehorelt du.

Se uoico ib der tag fi, da ne geborelt miß nabe calicem mortis (stouf todus.) Du ne irazest miß, ib ne trinche in.

Et noile E non ad infipientiam [mih].
Noh an dica minen gehorelt du miß nahtet, daz ebst in ire neten, unde daz ist in ze heil nuls ze unuuzizen.

Pauus pietat dib infipienter (schlichte) nabe stimulum carnis (kruß lichnam) den ne geborelt du nabe fimo salatem (heilsam.)

4. *Tu autem in sancto habitas laus Irahel.*
Aber du buest in dinemo heiligen sanc lob Irahelis,
dob du fimo teta ne geborelt.

5. *In te sperauerunt patres nostri, sperauerunt E liberasti eos.*

Unfere forderen dington an diß, unde du loßkost sie,
aifo du tate filios Irahel de Egypto, unde Danielem de lecu leonum (fane leonum gnuo) unde tres pueros de cambio ignis (trin chat uzer fure coact.)

6. *Ad te clamauerunt, E filii filii sunt: in te sperauerunt, E non sunt confusi.*

Sie hareton ze dir, unde dinnan uuoorten sie gehalten, an diß kedington sie, unde bediu ne uuoorden sie zefandon.

7. *Ego autem sum vermis E non homo.*

Aber ih pin ein halb mado,
uuaanda ib mortalis (stirbig) pin, unde gebura sine concubitu (nec miterlaf) unde ander halb ne bin ib menniscon, nabe verbum Dei patris, quod erat in principio. (Ein dincb Gotes fater, daz dincb nob iso ana uuas daz ist fin fin.)

Opprobrium hominum E abiectionis plebis.

Pin uuoorden iteuiz menniscon, unde auuerf des liutes.

8. *Omnes qui videbunt [videntes] me, aspernabuntur [deriserunt] me, locuti sunt labii E mouerunt caput.*

So sie miß fahen hangen in cruce, so unuoirthon sie miß alle, mit lefsen sprachen sie, daz houhet uuegeton sie.

Alios saluos fecit, se ipsum non potest saluum facere, E filius Dei est defendendus de cruce (andere gehelt er, siß fihon ne mag er gebalten, abt er Gotes fin fi, so fuge er abt dmo galgen.)

9. *Sperauit in Domino, eripiat eum.*

Ze Gote fersah, er fih, der chome unde loß in.

Saluum faciat eum, quoniam vult eum.

Er halte in, uuaanda er uuille in.

Daz fat verba (du uuert) Evangelii: Sperauit in Domino, liberet eum nunc si vult (er fersah siß ze Gote, er loß in nu, abt er uuelle.)

10. *Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre.*

Sas laten sie mir, uuaanda du miß uzer uulbes uuombo zuge,

daz ebst, uuaanda ib nu iia menniscon uuerden.

Sper mea ab uteribus matris mee.

Sid dannan hara sid minero muoter brußten, uuare du min gedingi,

aber ante secula (er dero uuerhte) bist du pater meus (fater min.)

In

v. 3. Interpret.

Quantumvis ego dies ipse sum, tu non exaudis me de calice mortis, tu non dimittis me, nisi bibam illum. Nec in meis exaudiis me noile, h. e. in eorum angustis, & hoc est eis ad salutem, non ad infipientiam. Pauus orat te infipienter de stimulo (libidine) carnis, eum non exaudis ad ejus salutem.

Not.

Et hic differt textus Graecus, quem Latinus & noster sequuntur, ab Hebraeo, ubi pro ne in dicitur ignis, ad infipientiam mihi, legitur 77 יצונו לך דמיאב לך. Quod Hieronymus reddit: Nec est scientiam mihi. Aquila: Et noile, E non tacebis. MS. Arg. Unde der nachts ist mir nit uueridest by.

v. 4. Interp.

Sed tu habitas in tuo sancto Filio, laus Israelis, tamen tu ejus preces non exaudis.

Not.

Vulgaris LXX. textus: in aplo natus. In sancto habitas. MS. Alexandrinum: in aplo. S. Hieronymus: In sancto habitas, h. e. in suo corpore, vel in celo, sine in Ecclesia. At Ebraeus textus: וְיָשֵׁב בְּתוֹכָא הַקֹּדֶשׁ, Et tu sanctus. וְיָשֵׁב יְהוֹשֻׁעַ, habitator. Ut S.

Hieronymus interpretatur. Alii: At tu sanctus es. Cocceji: Atque tu es sanctus, habitas gloriatus Israelis.

v. 5. Interpret.

Sicut tu fecisti filius Israel de Aegypto, & Danieli de lecu leonum, & tribus pueris de c. l.

v. 7. Interpret.

At ego sum ex parte vermis, quoniam ego mortalis sum, & estus sine concubitu, & ex altera parte non sum homo, sed verbum Dei Patris. Hoc verbum semper extitit h. e. filius ipsius.

Not.

Dincb, verbum, sermonem hic denotat. Sic Dincb apud Ostrid. 3: 13, 104. fermocinationem notat, nuz ire thing thar tho uuas, quis eorum sermo ibi fuerit.

v. 9. Interpret.

Ita fecerunt mihi, quum me ex mulieris ventre traxisti, h. e. quum nunc factus sum homo.

v. 10. Interpret.

Sid domus &c. l. e. Abinde usque a meae matris uberibus fuisti mea spes: sed ante secula es tu P. m. In te sperans proleus sum, postquam ab utero veni. Ha-
F 3 *bui*

11. *In te jactatus [projectus] sum ex utero.*
An diu deducendo uuard ih keuuerfor, sid ih
fone dero uumbo cham.
Ih habeta in trost an dir.
De ventre matris mee Deus meus es tu.
Fone mariun uumbo bist du min Got,
fone dir sâbeno bist du min fater.
12. *Ne discedas [discesseris] a me, quoniam tribulatio proxima est, & non est qui adiuuet.*
Ne gesulh mir nu uuanda mih diu not ana
gat, unde mir nicman anderro ne hilset.
13. *Circumdederunt me tituli multi, tauri pingues obsecrunt me.*
Mih habent umbe halbot manigiu chalber,
seizte pharre habent mih umbseizen.
*Manigi der hater tituli multi (die sint dia manigien ebel-
ber) die berofen tauri pingues (die sint seizte pharre.)*
14. *Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapacis & rapiens.*
Sie gineton gagen mir also der leuuo fo er
zucchet, unde fore geleit ruhet:
*Iro rapitus (rapiobis) aas crucifige crucifige eum (haz
ba in) iro gien aas gagen mo, do Pilatus chad:
Accipite eum uoi et crucifigite (necem ir in, unde
balont in in seite.)*
15. *Sicut aquas effusus sum, & dispersa sunt omnia ossa mea.*
Ih pin uz kegozen also uuaazer, unde ze-
uuerfen sint alliu minia bein.
*Ih habo az kefrumet mine Apostoles (paten) die mine
starchen sint, mit dica nauio ib dica auerit iro anse-
beri.*

*Fatum est cor meum tanquam cera liquefens in me-
dio ventris mei.*

Min herza ist uuorden also smelzende uuaah
in minemo buche.

*Min sapientia (uauibet) diu er ferbein aas diu ist smel-
te uuorden in Ecclesia (christenheit) iob infirmis
(auichea.)*

16. *Aruit tanquam testa virtus mea.*

Min chraft ist irhartet also der tegel,
*fene demo fure irhartet der tegel, fone dero note mi-
nere passiois (martere) ist min nemo uorden seite.*

Et lingua mea adhaesi faucibus meis.

Unde min zunga hafset ze minemo slun-
de.

*Atque predicatorum habent sibi iro lero zao mir, das se
fene mir inphaben uuehuen.*

Et in puluerem mortis deduxisti me.

Unde du habest mih prah ze demo stuppe
des todes so min fienda uuaerent. Sie uuelen uau-
zen, das du mih lazzest nah tode isfelen.

17. *Quoniam circumdederunt me canes multi.*

Vuanda hunda manige umbe halboten mih.

*Huula fene die, uuanda se uouitatem (filsiam) haz-
zent. Nouum Testamentum (uuaue ea) noua pra-
cepta (uuaue gebot) hazzent se, also hunda haz-
zent nosos (filsiam) unde ignoti homines (auichea-
do menigien.)*

Concilium [Consilium] malignantium obsecit me.

Kefermene dero argtahtigun besaz mih.

Foderunt manus meas & pedes meos.

Sie gruoben, das eit, se darfuzzen mine hende
unde mine fuozze.

18. Di-

bui saluatum in te. A Mariae ventre es tu Deus meus,
a te ipso es tu Pater meus.

v. 13. Interpret.

Multi de plebe sunt illi multi tituli: Proceres sunt tau-
ri pingues.

v. 15. Interpret.

Emisi mens spualtois, qui mea robora sunt, cum his
luna ego mundo sordet.

Not.

S. Hieronymus: *Ossa Christi, Apostoli dicuntur: quia
sicut caro ab ossibus reformatur: ita et corpus Christi, quod est
Ecclesia, ab Apostolis vel doctoribus firmatur.* S. Augusti-
nus: *Timere dispersa sunt a me firmamenta corporis h. e.
Ecclesia, discipuli mei.*

Interpret.

Mes sapientia quae ante occultata erat, illa est mollis
falsa in Christianitate eum molliens.

Not.

S. Hieronymus: *Sapientia mea quae prius non intelligeba-
tur, accessit igni passionis incaluit et suscepta est ab Ecclesia.*

v. 16. Interpret.

Ab igne abdurescit testa, a calamitate meae passionis,
est nomen meum firmatum.

Not.

S. Hieronymus: *Ergo non aruit sicut farinam ut caderet
sed quasi testa, ut firmaretur.*

Interpret.

Predicatores mei adherent doctrinae suae mihi, ut ad me
accipiant sapientiam.

Not.

S. Augustinus: *Servauerunt apud se precepta mea isti, per
quos locutus eram. Et io Exposit. II. Predicatores suos,
linguam suam, dixit adhaesisse faucibus suis, ut de interiori-
bus ejus caperent sapientiam.*

Interpret.

Ut mei hautes applicentur. Isti scire uoluit (persuadent
sibi) quod tu me finis post martem putrescere.

Not.

S. Hieronymus: *Sicut insipios quos ventus projectus est ita
me existimauerunt in mortem decidere, tanquam se resurgere
non uiderem. Observandum, quod Hieronymus in Comm.
hanc citat versionem: Et in limum mortis deduxerunt me.
Quale quid nec in LXX. nec in Ebraeo, nec in Augusti-
no apparet.*

v. 17. Interpret.

Canes ideo, quoniam uouitatem oderunt. N. T. noua
praepcepta oderant isti, sicut canes adin habent nosos &
ignotas homines. — Foderunt h. e. perforarunt meas
manus & meas pedes. Foderunt, *for*, in Hebraeo
communiter legitur *AND* Caui, quae vox & Num.
XXIV. 9. legitur & indubie fene leo exponitur: sed va-
riatione hic lectiones Leuendensis mouerunt. Paulus Bur-
genus io Addit. III. ad Lyram. Judaeus filius criminis hic
arguit: *Hebraei tantum timebant concidit ex ipso passio, scilicet
eam dicimus: Foderunt manus meas etc. quod ubi alteri de
contentis in S. Scriptura nisi Christo in cruce manibus & pe-
dibus perforato applicari possit, quod eorum peruersitas liti-
ram antiquam corruptis: unde ubi dicitur: Foderunt. Fin-
xerunt ubi aliam dictionem quasi simile prolatione, sic quod
ubi littera habebat *CHARF*, quod significat idem quod fo-
derant*

18. *Dinneraverunt omnia ossa mea.*

Sie gealton alliu miniu bein,
so barto doneta ib.

Ipsi vero confideraverunt & infixerunt me.

Sie selben stuonden unde uuarteton unde
churen mih.

*Carnem (licham) mit dien eagen, nals verbum (Ge-
teit) mit dien herzan. Sie bechanden mit bonnem
(menschen) nals Deum (Got).*

19. *Diviserunt sibi vestimenta mea.*

Miniu geuare teiltan sie *flacchen* under in.

Et super vestem meam miserunt sortem.

Umbe mina tunicam (*hemide*) die ib ze liche tranc, die
ehran nider geuaben auar, uuurten sie
loz, auar die ganzu haben solti. *Vestimenta*
(kewante) Christi daz sint sinu (sacramenta), daz chit bei-
hemineda also baptisum (tauffen) ist, unde misserum
soluma, (wilsen wote) unde muocho ib regala. Dia
mahten zeteiltet warden inter hereticos (irram.) Aber

ein vestimentum (*hemide*) was daz caritatem (*minna*)
bezeichnet, daz nieman ne teila, unde caritas
(minna) ist ungeteilt. So ist, diu azur muosen ein
mahtet. Ave die (f. minna) auaren hereticis, unde
sint hute Richard, poppo, quorum uterque dicit si san-
ctum Benedictum quidem esse, & ideo regulam mutasse
& tunicam Domitiani in duas kokkes & cetera. Ne-
que enim jam auar mirum est, quod Diaboli se pro-
misit finem Dno esse cum et membra ejus finis sa-
piant. Der du habet der ist heilich.

20. *Tu autem Domine ne longe facias auxilium tuum
a me [a me in vet. abest.]*

Aber diu ne tuest ferro fone mir dina helfa.
Tus mib resurgere tertio die (Jesum au dema dritten tag.)

Ad defensionem meam aspice.

Uuare ze minemo skernem.

Sib auis da mir geikunf.

21. *Erue a frange [DEUS] animum meum.*

Loke mih fone uuaffene,

fene laucez militis (spere Longini.)

Et

derunt, posuerunt **IN** CHAARI, quod significat idem. Quasi
leo, quorum aequalitas sicut leona testatur, cum manifeste
apparet inconspicuas & desolatas. Etc. Certe **IN** Ka-
rab est fodere. Etc. **IN** XCV, sp. aleph porro per apertio-
nem esse infernum, atque ita citra sollicitudinem in Mafora & in
correditis exemplaribus legi **IN** chare, fodierunt.
Seb. Smidius arbitrat **IN** Kaari dicitur pro **IN** Kaari
Kaari, i. fodientes.

v. 18. Interpret.

Tam duriter moriebar ego.

Nota.

Donem mori est. Ostr. V, 12, 45.

Tuo er hi aucto uultu docet.

Quam pro nobis uellet mori.

Interpret.

Infixerunt carnem, corpus oculis, non verbum, di-
uinitatem, cordibus. Consistebantur me homines, non
Deum.

v. 19. Interpret.

Diviserunt in partes inter sese. De mea tunica (in-
duo) quam corpore gestavi, quae a summo per totum
contextu erat, jecerunt fortis, quis integram habere
deberet. Vestimenta Christi sunt ejus sacramenta (Hei-
ligmeda) ut baptismum est, & Missarum solemnitas &
Monachorum regulae vitae. Haec poterat dividi inter
hereticos: Sed unum vestimentum erat, quod charita-
tem significat, quod nemo dividat, nam charitas est in-
divisa. Illa est, quae ex plurimis oriam facit. Absque
hac esset hereticis, & sunt hodie Richardus, Poppo, quo-
rum &c. Qui haec (charitatem) habet, est salvatus.

Not. I.

Sacramentum Alemannica dicitur hic *Heiligmieda*.
Compositum hoc est ex *Heilig*, Sacrum, & *mieda*, a
Alemanni, e. significare, exponere, designare. Ostrid.
II, 4, 189.

In hacben ist indet.

Job alterius gineit.

In biblis est indicatum,

& quodlibet designatum.

Vocabularium MS. S. Marci: Sacramentum dicitur, quod
sacra rei signum, eia Sacrament, vel quod sacra men-
tem.

Not. II.

Tres species sacramentorum hic recenset Notkerus.
Missarum solemnitas sacramentum Eucharistiae denotat. Vo-

tum vitae monasticae baptismi comparatum. S. Hieronymus
Epist. XXV. Nunc vero cum, propitius Christo, ante
quatuor ferme menses, SECUNDO quodammodo PROPOSITI
se BAPTISMO laverit, & ita diuina vixerit &c. Ca-
sarius Heisterbachensis Lib. I. c. 3. Ad quidem sanctorum
antiquorum, habitus monachi virtutem habet baptismi.

Not. III. conf. Psal. LXV, 11.

Richardus, Poppo. Cum de his domin. Mobilionem
confulerem, quidque fuisset schismatis tunc in Ordine
S. Benedicti; respondit: Quod de Poppo & Richardo
populas; bei puto est Poppum Stabulensem, & Richardum
Sancti Vitoris Abbatem: qui usque Ordini Seculo XI. pro-
cedente egressi reformatores fuerant; sed forte non ad ges-
sum Notkeri abiit San-Gallensis. De his agendum in Se-
culo VI. Admram asseruam. Haec Mobilionis mib. Ju-
lii 1698. intelligit autem Adla Santhorum Ord. Benedi-
cti; prodigne Seculum VI. Parit. not. Ibi Part. I. pag.
179. 184. 69. recensentur multa Monasteria quae Richar-
dus & Poppo reformavit, inter quae etiam S. Galli: in
quamprius preuide monasterii instituti caueilis, a prefato
jusque Rege (Conrado) primis successi, reitorique singulis
ingessu. Apud Herasfiliam quidem Roodem, Pathalabor-
ensem postea Antistitem; Ad S. GALLUM versas Alium
juga NUBETVM Vid. ib. Mabill. Praef. p. 9.

v. 20. Interpret.

Fac me resurgere &c. Attende, quomodo me de-
fendat.

v. 21. Interpret.

Libera me a lanceis militis Longini.

Nota I.

De lancea Longini militis non modo, sed & de ejus
conuersione atque miraculis martyrioeque legi possunt quae
habentur in Historia Lombardica tit. de S. Longino, Mi-
lite. *Von Sant Longino eius Ritter.* In Vocabulario Ha-
giologico Claudii Castellani, Canonici Ecclesiae Pari-
sienfis.

Longinus, S. Longi, Moise a Cesare in Cappadocia 15.
Mart. 304.

Ergo valde parum oportere fuisse Longinum a Notkeri
sive lancea forte solum. Fabulum tamen hanc non Hi-
storia Lombardica originem debere ex hac Notkeri sta-
tam constat: quam tamen excusante seculo sexto igno-
tum adhuc militis nomen fuisse videtur, scripsit enim
S. Adamnanus, Abbas Insulae Hiberniae in Scotia libros
tres de locis sanctis dictatos ab Arculpho Episcopo Gallo
circa an. 705. In lib. I. §. IX. de lancea illius militis visa
refert, sed militis nomen non exprimit.

Not. II.

Et de mane canis amicum meum.

Unde mina Ecclesiam (prutia meumga) fone dere
geuualte des hundes, de quo supra. Fuit ad v. 17.
des kennale dero ideo pōlet auiler iro.

22. Salva me ex ore leonis.

Halt mih unde nim mib fone des tieveles munde.

Et à cornibus unicornuorum [unicornium] hamilitatem meam.

Unde lose mina diemuoti fone dien hornen dero einhurnon.

Daz chit dero alernasten funderien herchaft sibi anzuachentoro unde andero gischafti feribinistero.

23. Narrabo nomen tuum fratribus meis.

Ih heizzo dinen namca chunt tuon minen bruoderen,

daz chit dinen bolden minverliebe lebentes.

In medio Ecclesie laudabo te.

Fore allero dero Ecclesia lobon ih diu.

24. Qui timebis Dominum laudate eum.

Ih Got furehtenten lobont in, nali iab seihen.

Univerſum semen Jacob glorificate eum.

Allii Jacobis afterchumft, daz chit, alle fideles kuollichont in.

25. Timeat eum omne semen Israel.

Mannoli der Got keichen uuelle der furehte in.

Quoniam non spernit neque despexit deprecationem pauperis.

Uuanda er nieo ne ferchos noh ne ferfah die digi des armen,

der uerle rates sibi ne beneit.

Nec avertit faciem suam à me.

Noh fone mir fremo fone ne uuanta er sin anafune.

Dum [et cum] clamarem ad eum exaudivit me.

Er gehorta mih ideo, danne ih ze imo haretu.

Ib irbat in, daz er manigen lib gab fone minemo tode.

26. Apud te laus mea.

Mit dir fater ist min lob, du bist mir lob.

In Ecclesia magna vota mea reddam coram timen-
tibus eum.

In minero uuitun Ecclesia, dia in allere uerle
ist herueren ih mine intheiza, daz chit, ſpen-
don ih Sacramenta corporis mei & sanguinis (dum
bellictoem mines lichonem unde bloetis) fore
dica, die in furhtent.

27. Edent pauperes [et] saturabuntur.

Die ezzen arme, die ſeulen (uerle) ne minont,
unde uuerdent iro ſat, uanda ſe bimelfca
fuern darana niezent, dia in ewigen ſeti givet.

Et laudabunt Dominum qui requirunt eum.

Unde die Got uuelen, die lobont in.

Daz ſint pauperes (die armen.)

Vivent corda eorum in ſeculum ſeculi.

Iro herzen lebent icmer,

uanda ſe die ſuota bozet.

28. Reminiscatur [et] convertentur ad Dominum uni-
uerſi fines terre.

Got unſ genticus (tietin) inphare, er unſ in izer
gehoite.

Sie behugent ſih ader ſin darme unde iruun-
dent ze imo, fone allen enden dero
erdo.

Et

Not. II.

Prutia meumga: Sponsa mea amica, ſcilicet Ecclesia.
Nota vox Prutia vel Brutia, brant, sponsa. Allen auga,
i. mio uniga, mea unica, mea ewige hodie.

Not. III.

Ieo, in perpetuum, quatinus ero, in ævum. S. Augu-
stinus hic: De potestate populi ex consuetudine latrantis Ec-
clesiam meam.

v. 22. Interpret.

Salva me & eripe me a diaboli ore.

Einburaen, h. e. ſuperborem peccatorum dominoſu,
ſe erigenium, & alios conſortes reprobandum.

Not.

Declarationem hanc Auſtor à S. Auguſtino hauſit: Et
a ſublimitatibus ſuperborem ſe ſingulariter erigenam confor-
teſque non ferentem, ſalvum ſui humilitatem meam.

v. 23. Interpret.

Hoc eſt, tuis fidelibus charitative viventibus.

v. 24. Interpret.

Non vos ipſos.

v. 25. Interpret.

Quilibet qui Deum videre vult, timeat eum.

Qui mundi ratione ſe non attollit.

Nec a me ſuo filio avertit ſic.

Exaudivit me ſote, quam ad eum clamarem.

Exoravi ipſum, ut multis vitam daret de mea morte.

Not. I.

Vocem Iſraelis, h. e. videatis Deum, interpretatur
Autor. Sic & S. Hieronymus: h. e. omnes videntes Deum,
qui renati per baptiſmum, videntis mente Deum. Et S. Au-
guſtinus: Timeant cum omnes ad novam vitam nati & ad
vitionem Dei reparati.

Nota II.

Pauperis explicationem ab eodem Auguſtino ſumſit qui
ait: Pauperis non ſummitis in Pempis tranſeuntibus.

v. 26. Interpret.

Tecum Pater eſt mea laus. Tu es mihi laus. In mea
leta Ecclesia, que in omni mundo eſt poſſidens, ego
mea vota h. e. reddam ego ſacramenta mei corporis &
ſanguinis coram hiis, qui eum timeot.

v. 27. Interpret.

Pauperes qui ſeculum noo amant, & ſaturantur eo,
namque cæleſti cibo in eo fruuntur, qui eis æternam
ſitietatem largitur. Et qui Deum volunt, laudant eum.
Hi ſunt pauperes illi. — quoniam illius cibum habent.

v. 28. Interpret.

DEUS erat gentibus amiſſus, erat iis extra recorda-
tionem: Reminſcebat utem illius poſtea, & con-
vertentur ad ipſum, ab univerſis finibus terre. Et in
conſpectu ejus adorant, h. e. in ſando adorant in omni-
bus locis ubi gentes ſedent.

Nota.

Quod auſtor *marceſcit in grande petent*, deſumſit ut
videtur à S. Auguſtino hic, cujus verba: *Et adorabunt in*
con-

*Et adorabunt in conspectu ejus univ[er]se patrie
[familie] gentium.*

Unde fore imo petont, *daz chü in grando petont in
alle die stete, dar gentes lizzent.*

29. *Quoniam Domini est regnum & ipse dominabitur
gentium.*

Uuanda sin ist daz riche, er uualter iro
allero.

30. *Manducaverunt & adoraverunt omnes divites terra.*

Ioh alle uuerit riche azzen fore Sacramenta
(auizet) nals aber ze feti, nuanda se eiven anderen
luzer habent, unde aber dob petont sie in.

*In conspectu ejus procedunt [cadunt] univ[er]si qui
descendant in terram.*

Fore imo fallent alle die iro muot uuendunt
an dica erda.

Er eius sicut unio se auient.

31. *Et anima mea ipsi vivet.*

Aber diu minfela lebet imo,

nuanda si in eium auile.

Et semen meum serviet illi.

Unde min liut, *daz ih klofa dienot imo.*

32. *Admuniabitur Domino generatio ventura.*

Daz chumftiga chunc, *generatio n[ost]ri Testamenti
(ebume dero nianus eo) daz uuirt imo chunt
ketan.*

Sine Angelis gebundent iz ze iuo.

Et admuniabunt Celi iustitiam ejus.

Unde Evangelistz chundent sin reht.
Uerna?

Populo qui noscitur quem fecit Dominus.

Demo liute der noh uuerden sol, den Got
scuof,

den er fone tauß Christiaun hiez uuerden.

Psalmus XXII.

Hebr. XXIII.

Psalmus David.

1. *Domine regis me & nihil mihi deerit.*

Truhten selbo rihet mih, *chü Ecclesia de
Christi unde nientes ne brüster mir.*

2. *In loco pascue ibi me collocavit.*

In dero stete dar uueida ist, habet er mih
kefezzet.

*Er habet mir in lege & Prophetis (an eo unde an uniz-
zejon) kelietha fura kegehen.*

Super aquam refectiois educavit me.

Er habet mih kezogen bi demo uuazere
dero labo.

*Daz ih baptismum (tauß) mit demo diu sola gelahet
auidet.*

3. *Animam meam convertit.*

Habet mina fela fone ubele ze guote beche-
ret.

Deducit me super fontem iustitie propter nomen suum.

Leita

*confitentis suis univ[er]se patrie gentium. In confitentis no-
ster reddit in grando, hodie dicimus: von grand des her-
zen beten, ex tando cordis, cordicus, in spiritu & ve-
ritate. Conf. supra Ps. V. 3.*

v. 29. Interpret.

Ipse Dominabitur eorum omnium. Dominari regit Ge-
nitium causam per Gracifimum.

v. 30. Interpret.

Et omnes mundi divites manducant ipsam sacramenta,
(legem) non vero ad sitietatem, nam illi aliam famem
habent, & tamen adorant ipsum.

Nota.

S. Augustinus: *Manducaverunt corpus humilitatis Do-
mini sui etiam divites terra, nec sicut pauperes saturati sunt
apud ad imitationem, sed tamen adoraverunt. Latius Pau-
lus Burgensis in Addit. V. ad Lyranum: Notanda viden-
tur differentia inter hoc, quod dicit: Edent pauperes & sa-
turabuntur. Et quod sequitur: Manducaverunt &c. Nam
est utrobique loquutus de manducatione corporis Christi, ut
communiter tenetur, tamen pauperes spiritu, qui sunt vere
humiles & imitatores Christi dicuntur: Discite a me &c.
Matth. XI. quoniam edunt hoc sacramentum, saturantur, quia
in mente reficiuntur, similiter & laudent Deum &c. Sed
pignus terra, sed, qui terrenis sunt impinguati, licet man-
ducant sacramentaliter, similiter & adorent corporaliter,
non tamen saturantur, quia mentaliter non reficiuntur, nec
vivunt per hoc in seculum, sed potius in conspectu ejus ca-
dunt &c. quia solos Deus videt quomodo cadunt, & discer-
nit qui sunt ad vitam & qui ad mortem. Hac explicatio
ipsorum versuum accipitur a Glossa Ordin. (cujus autor Wa-
lfridus Strabus habetur) & videtur magis consona rei &
libra, quam explicatio postulatoria. Lyra.*

Interpret.

Coram ipso cadunt omnes qui suum animum vertunt
ad terram. Ipse solus videt quomodo illi cadunt.

Not.

S. Augustinus: *Solus enim videt quomodo porro cadunt
univ[er]si qui calidam conversationem deferentes, in terra eli-
gant beati apparere hominibus, non videntibus ratiun-
eorum.*

v. 31. Interpret.

Quoniam ea ipsum solum cupit. Et populus meus,
quem redemi, servit illi.

v. 32. Interpret.

Sui angeli annunciant hoc illi, & Evangelistz annun-
ciant jus ejus. Cui? populo qui adhuc futurus est, quem
Deus creavit, quem a baptismis Christianum jussit fieri.

Ad PSALMUM XXII.

Hebr. XXIII.

v. 1. Interpret.

Dicit Ecclesia de Ch.

v. 2. Interpret.

Dedit mihi in L. & Pr. pretiosas dapes. —
Hoc est, baptismum quo anima reficitur.

v. 3. Interpret.

Convertit animam meam a malo ad bonum.

Not.

Ita secundum LXX. In Ebreo est *שׁוּב* *sehibeb*, a
שׁוּב *Schub* converti: sed & *הִסְתַּיֵּת*, *restitit* fecit signifi-
cat, unde S. Hieronymus reddit, *Restitit*.

Leita mih after dien stigon des rehtes, umbe
sinen namen, *nali umbe mine froete.*

4. *Nam est ambulans in medio umbrae mortis.*

Gange ih ouh hier in mittemo scanne des todes.
daz chit inter hereticos & schismaticos (under gelouben-
ren unde situngverren) die bilde der todes sint.

Non timbo mala, quoniam tu mecum es.

Noh danne ne furhte ih mir des leides,
daz semih keargeren, uuanda du siment mir bist,
uanda du in minem berzen bist.

Virga tua & baculus tuus ipsa me consolata sunt.

Din ruota unde din stab, daz chit dua sula unde
die chesliga die habent mih ketrostet, *nali*
keleudeget, uanda ih fone in gekerzert sin.

Parasti in conspectu meo mensam adversus eos qui
tribulant me.

Nah dien chesligon rihtost du mir tische, daz ih
kruzzet uirde mit sarchern fuore danne diu miltich,
uinder dien die mih pinont.

De brachisti mihi foveam imperfectam (undarnobte) et per-
feci eam (duarnobte) daz chesht habe du mir uider in.

Impinguasti in oleo caput meum.

Salbotost min muot mit keistlichero frouui.

Et poculum tuum [calix meus] inebrians quam pre-
clarum est.

Unde uide harto mare diu trang ist,

daz menscheba irrenbet, *nali si tuot ergetzen ire*
erren lastoni. Daz poculum ist grati (genade)
Spiritus sancti.

6. *Et misericordia tua subsequetur me omnibus diebus*
vite mee.

Unde din gnada follegat mir alle taga mines
libes.

Si duxerit me usque ad leuam.

Ut inhabitem in domo Domini in longitudine dierum.

Daz ih dara nah in *caelesti* (dere himelichen) Je-
rusalem buc in lengi dero tago.

Die in plurali (in manigzale) numero eiusdem dag emigum
bezeichnet.

Psalmus XXIII.

Hebr. XXIV.

Rubric.

Psalmus David prima Sabbati.

U Az chit prima Sabbati? *ane dero cristo uncke tag*
der dies Dominicus (frontag) unde des resurrexio-
nis (arisan sach) heizet. Ze demo siet dzer
psalmus.

1. *Domini est terra & plenitudo ejus.*

Truhtenis ist diu erda, unde iro fulli.

Orbis terrarum & universi qui habitant in eo.

Sin ist der erdering unde alle die dar ana-
buent.

Imo uirid uertitas alius ueritatis, unde fin Ecclesie pre-
tet sibi avertat.

2. *[Quia] ipse super maria fundavit eam.*

Er

v. 4. Interpret.

Hoc est inter in Fide errantes, (hereticos) & inter in
morum disciplina errantes, (schismaticos) qui sunt ima-
gines mortis. — et isti me scandalisunt. — Nam
tu in corde meo es. — Hoc est, tua verberatio &
tua caligatio consolata me sunt, non laterunt, namque
ego ab ista melior factus sum.

Nota.

Observatu dignum hic, quomodo Ecclesia Germanica
vetus distinxerit Hæresin a schismate. Hæresin Notkerus
vocat, quæ in articulis fidei erratur: schisma, quo in re-
gimine & disciplina Ecclesiastica separatio fit. Facit hoc
quod S. Hieronymus in Epist. ad Tit. c. 3. annotavit:
Inter hæresin & schisma hoc esse arbitrantur, quod hæresin per-
versum dogma habeat, schisma propter Episcopalem dissen-
sionem ab Ecclesia separatur; quod quidem in principio aliqua
ex parte intellegi potest: cæterum uisum schismam non fieri ali-
quam cõfugit hæresin, ut recte ab Ecclesia receptæ uidentur.
Plura in hac sententiam collegit Du Fresnoy in Glossar. v.
Schisma. Cæterum recentiores Lexicographi MSS. Latino-Germanici,
etiam Schismaticos interpretantur qui a Fide Catholica se separant.

v. 5. Interpret.

Post tuam castigationem parasti mihi mensam, ut ciba-
rer fortiori cibo, quam hac est. — Tu transisti me ab
imperfectiõne ad perfectiõnem. Hanc virtutem dediisti
mihi contra istos. Unusui meum animum spiritali gau-
dio. Et quam valde illustris est potus, qui homines in-
ebriat, & eos facit oblivisci suarum priorum voluptatum.
Hoc poculum est gratia Sp. S.

Nota.

Poculum tuum habet uultus, ut & S. Augustinus, sicut
& LXX. Calliodorus hic: *Mens, quia uisipio. Vel tant,*
quia dat. Mensa & Calix, caro, sanguis, quæquam unum
sua sacramentum, sub diversis tantum speciebus, quæ utrum-
que sumitur, divinus hic ponitur.

v. 6. Interpret.

Illa custodit me, donec vivo. — qui dies in plur.
num. eorum diem æternum denotant.

AD PSALMUM XXIII.

Hebr. XXIV.

Interpret. Rubr.

Quid est Prima Sabbati? nisi prima septimanæ dies,
qui dies dominicus & dies resurrectionis vocatur.
Ad hunc respicit hic psalmus.

Not. I.

Non est hæc rubrica pars: *In primam Sabbati.* in He-
breo. Sed in LXX. translatione, *ut prius tradidimus*, ex
S. Hieronymi editione, unde & in Latina versione *Prima*
Sabbataram quidam codices legunt, quidam vero & spe-
cialim Alexandrinus habet *enclitica*, & Latini plures *Sab-*
bati. Quam lectionem & notæ sequitur. S. Augusti-
nus: *Psalmus ipse David, de clarificatione & resurrectione*
Domini, quæ mutative prima Sabbati sabbata est: qui jam
dies Dominicus dicitur.

Not. II.

Observanda vox *Frontag* pro die Dominico, non ab
opere, *Frontesche*, sed a cultu sancto, ut *Frontleichen*,
i. sanctum Corpus.

v. 1. Interpret.

Ipsi sibi subiectis universis orbis, & ejus Ecclesie dila-
tat se undique.

Nota.

Ipsi i. e. Messias. 1. Cor. X. 27. & 28. Vide S. Smi-
dium hic.

v. 2. Interpret.

Firmavit eam (Ecclesiam) super maria aquas hujus
mundi, etiam non superavit eam. — Quorum
fluunt aquæ, nisi in mare? *Ecclesiæ. c. 1, 7.* Quorum
habent

Er gestata fia obe dien merouazzeren
difer merlt, tansit ut infans sit.

Et super flumina preparavit eam [eam.]

Unde obe dien ahon machota er fia.

Uaura fixazent die aba, aus in den mere? Uaura ha-
brat sub kirge fia aut ze dero uerlte. Iob die uer-
uindit fia Ecclesia, uanda fie se gerot anders aus
immortalitati.

3. Quis ascendit [ad]cendit in montem Domini?

Uuer gesteig uf in Gotes perg?

Uuer erhaubt sib nob in dia hobi Gotes reit? P

Aut quis stabit in loco sancto ejus.

Alde uuer ist dar stete in sinero heiligin stete?

4. Innocens manibus & mundo [mundus] corde.

Daz ist der unsündigo in sinen uuerchen, unde
der reino in sinen gedanken.

Qui non accepit in vano animam suam.

Der sina sela ne ahort in bosheite anbe in ewig-
heite. Der fia hebetet immortalitatem [unsterblich] nals
trauenteum [ferarita]. Uade fia gerot uerden richa
des unauersüchlichen kantes.

Nec iuravit in dolo proximo suo.

Noh in undriuouon ne suuor sinemo gelege-
nen,

anbe so geuare, so uare gusti er geuuenen uale.

5. Hic accipiet benedictionem a Domino & misericor-
diam a Deo salutari suo.

Der so getano infahet segen fone Gote, unde
irbarmida fone sinemo haltare.

6. Hec est generatio querentium Deum, querentium
faciem Dei Jacob.

habent & cupidi animum? cñ ad mundum. Atque su-
perat hunc Ecclesia, namque illa non cupit aliquid aliud
nisi immortalitatem.

Nota.

Kirge erat scriptum, sed kirge esse emendandum mōx
evincam, kirge autem est cupidus, hodie Gierig, begie-
rig. Hanc eam vocem ex Augustino exprimere voluit
Notkerus, ita vero ille: Flumina in mare fluunt, & cupidi
homines labuntur in seculum. Etiam ipse superat Ecclesia,
que deservit per Dei gratiam cupiditatis fœderis ad re-
cipiendam immortalitatis claritatem parata est.

v. 3. Interpret.

Quis evenit ex adhuc in altitudine iuris Dei? ent quis
est ibi stabilis in ejus sancto loco?

Not.

Mantem DEI etiam S. Augustinus interpretatus de al-
tissimis iustis Domini. Quæ vero illa sit, exponit S.
Hieronymus: Vel Montis hic pro alta iustitia: ut illud: Pa-
de, unde omnia qua habet & da pauperibus: & habebit the-
saurum in celis. Recentiores intelligunt Montem Morije,
in qua Templum fundatum, typus Ecclesiar, & quo Arca
DEI introduita.

v. 4. Interpret.

Hoc est: innocens in suis operibus, & qui purus in suis
cogitationibus. Qui animam suam non affinit in mali-
tia, sed in austeritate. Qui illam confiteretur (agnoscit)
immortalem non transcentem: & eam cupit fieri divitem
invariabilis bono. — Sed tam vere, quam verum bo-
num ipse acquirere cupit.

Nota.

Translatio Arg. MS. der fue sele mit appetlichen mienet.
NOTK. PARS I.

Daz ist diu geburt dero Got suochenton, dero
suochenton Gottes anafuene der Jacobis
Got ist,

demo er dia forderan era gab, so uare er in geburte der
sibero uare.

7. Tollite [Attollite] portas Principes vestras.

Nement furder lantheren iuuuere portas.

Ir uuertrichen arment tana iuuuere vitia (achste) dia
iab ze tede leitent.

Et elevamini porta aternales.

Unde ufheuent iuh ewuige portz,

baptisum (tong) unde renuntiatio seculi (fersachid
uerlte.)

Et introibit Rex Gloria.

Unde dien gestalten kat in ze in der chuning
dero guollich.

8. Quis est iste Rex Gloria?

Nu friget der Propheeta.

Uuer ist diser guollich chuning?

Unde antawriet des.

Domini fortis & potens.

Truhten der starcho unde der mahtigo,

den da unandst infirmum (posu) O Jades da da in
cruce gefalt.

Domini potens in prelio.

Truhten mahtiger in uuige.

Affe der scia, dar er echert chad: Quem queritis
(amen suochent ir) unde fur fone demo uerlte fue
fenda furzion.

9. Tollite [Attollite] portas Principes vestri.

Nement tana liute des tiefles portas iuuuere
fursten,

v. 6. Interpret.

Qui sic comparatus est accipit benedicti. — Cui
(Jacobus) prioritatis honorem dedit, etiam civitate pos-
terior erat.

Nota.

Dia forderan era, jas primogenitura, quod S. Augu-
stinus Primatum vocat: Querentium faciem DEI, qui po-
sterius nato primatum dedit.

v. 7. Interpret.

Auferte terrarum principes vestras portas. Vos seculi
divites tollite hinc vestra vitia quæ vos ad mortem du-
cunt. Et attollite vos æternæ portæ: baptismus & re-
nuntiatio seculi. Et hac ratione ibit intro ad vos Rex
Gloriæ.

Nota.

Tollite, Nement fürder, ferre porro, ita legit & Augusti-
nus, cujus interpretationem autor & hac suam legit.
Alii Attollite legunt. Scilicet quoniam Græcum deo
utrumque significat, itaque alii in hoc alii lo illo sensu
acceperunt. Augustinus secutus S. Hieronymum: Sed
in Ebraica veritate hic curatus interpretatus: Levate
Porta capita vestra.

v. 8. Interpret.

Nunc interrogat Propheeta: — & respondet ed id:
— quem tu putabas infirmum, o Judæe, cum ipsum
in cruce conspiceres. — Ut tunc apparebat, quum
duntaxat diceret: Quem ne & statim ab illo verbo ini-
mici ejus reciderent.

v. 9. Interpret.

Auferte hinc homines diaboli portas vestri Principis,
quæ posuit contra Deum, ne ipsi sinerent ingressum:
G a hac

fursten, die er ſtalt anſter Gotē, das ſie imo ne
herin iſſart, die tuont tana.

Et eleuamini porte æternales.

Unde ouerdent ir uſſirihet, euuiges tehtes
portē ze Gotē leitende.

Et introibit Rex Gloria.

Unde dat gattanne in zu ze in, der chuning,
des ſab da dū uunderon macht Princeps mundi,
(ſarſjo dirro uerltē.)

10. [Quis eſt iſte Rex gloria?] Dominus virtutum
ipſe Rex gloria.

Trahten dero chreſto, der iſt chuning dero
guollichē.

Sine chreſte tuont in goſſlichen. Iho anichet alio
malt.

Psalmus XXIV.

Hebr. XXV.

In ſinem Psalmus ipſi David.

Vox amicumque ſilelis (ſonans iocundus Chriſti-
ni.)

1. Ad te Domine leuavi animum meum.

Ze dir trauhten huob ih uf mina ſela, ſone
irſichē girden ze goſſlichen.

2. Deus meus in te conſido, non erubeſcam.

Got min an dih ketruuuen ih, unde ne
ſcarpo mih,

uanda ih min ſelbenu getruendo ze ſcranen uard uode
mih ſone din ſielden, das ih Got uoluit uerden,
iob ein uarmeli iſſerſen mag. Dannen iſt mir dir ze
getruene, uode uſſicung ze uerdene.

Neque irideant me inimici mei.

Noti mine ſienda ne huoen min.

has tollite hinc. — Porte æterni iuris ad Deum du-
centes. Et ibi ingreditur ad vos Rex, de quo tu ipſe
te mirari facis, princeps mundi.

Not.

S. Auguſtinus: Quid? Et tu princeps poteſtatis aſtris
hujus, mirari et queris: Quis eſt iſte Rex gloria?

Ad PSALMUM XXIV.

Hebr. XXV.

v. 1. Interpretatio.

A terreſis cupiditatibus ad ſpirituales.

Not.

Is LXX. translatione que apud S. Hieronymum cer-
ſitur, Rubrica præpoſitur additur p. Quod idem eſſet
atque ſeſſio terra. Sed uſum etiam utitur de ob-
ſeſſione militari. Quo faciunt Baſili & Theodoretus no-
tata: huic psalmum a Davide dictum eſſe, cum mutuos
hoſtium impetus pateretur. Atque Auguſtinus huic psal-
mum quaſi orationem populi in babilone conſtituti eſſe
judicat.

v. 2. Interpret.

Namque mihi ipſi conſiderando, erubui: Et me ob cul-
pam, quod ego Deus volebam fieri, etiam vermiculos
interficere poſſet. Hinc eſto mihi, tibi conſiderare & eon
erubeſcentem fieri.

3. Et enim uniuerſi qui ſuſtinent te, non con-
fundentur.

Alle die diu bitent, die ne uuerdent ke-
ſchendet.

Confundantur [omnes iniqui agentes ſuperuacue] in-
qui facientes vana.

Keſchendet muozzin uuerden unrechte, um-
bederbe tuonte.

4. Vias tuas Domine demonſtra mihi, et ſemitas
tuas doce me.

Dine uuega die grehten zeige mir, unde
diniu ſmalen phad kelere mih kan.

Nali den breiten uueg, der ze bello leitē.

5. Dirige me in veritate tua et ſcibe me.

In dinero uuarheite geſchibe mih unde leite
mih,

uanda ih ſone mir ſelbenu echart mendacium [legis]
uoziz.

Quoniam tu es Deus Saluator meus et te ſuſtinent
tota die.

Uuanda du biſt Got min haltare, unde din
beit ih, alla die friſt dirro uuerltē, uaz da mih
uaz paralyſo ſerſazzen anidere luttſſe.

6. Reminſcere miſericordiarum tuarum Domine.

Irhuge dinero irbarmidon,

uanda menſichē nuuent das ire irgezen ſ.

Et miſericordiarum tuarum, que à ſeculo ſunt.

Unde irhage dinero arme herzinon die ſone
erſt uerlte ieo uwaren,

unde da ſe ieo ſchwindſſe.

7. Delicia iuuentutis mee et ignorantie mee ne
memineris.

Die

Nota.

S. Auguſtinus: Deus meus, ex eo, quod in me conſide-
ham, perdaſſes ſum aſque ad iſtam iſpiritalitatem carnis: Et
qui deſerto DEO ſicut Deus eſſe uolui, a minutifſima be-
ſtiola mortem timeo, de ſuperbia mea triſtiſ, erubui. Jam
ergo in te conſido, non erubeſcam.

v. 4. Interpret.

Vias tuas juſtas moſtra mihi, & anguſtas tuas ſemitas
doce me ire, non latam uiam, que ad infernum ducit.

v. 5. Interpret.

Namque ego a me ipſo ſoſſi mendacium ſcio. —
omei tempore hujus ſeculi, uſque dum me ex paradiſo
projeſtum reducis.

v. 6. Interpret.

Nam homines poſunt, quod ipſorum oblitum ſit. Et
reminſcere tuarum miſericordiarum que a primo ſeculo
ſemper fuerunt, & tu eas ſemper maſſeſtali.

v. 7. Interpret.

Gratia, que te decet, non ſecundum leam, quam ego
operatus fui. — Quandoquidem ego bonus opera non
habeo.

Nota.

S. Auguſtinus: Non ſecundum leam que ego dignus ſum,
ſed ſecundum miſericordiam tuam, qua te dignus eſti.

Die misfette minero iugende unde minero
unuuzzenheite ne habe du inhugte.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu.

Irhuge du min nah dinero gnado,
du dir grijfist nah dem dero aboli' die ib hefretes habe.

Propter bonitatem tuam Domine.

Umbe dina guoti truhten,
uanda ib karte frehte ze habe.

8. *Dulcis & rectus Dominus.*

Suozer unde gerechter ist unfer truhten.

Suoze uanda er furefaget die menfchlichen mit gnaden,
aber greht, uanda er die fertigt die imo des ze
deubent.

*Propter hoc legem statuit [dedit] delinquentibus
in via.*

Uanda er dulcis (suozer) unde reffus (grehter) ist,
umbe daz fant er ea, diu li rihiti zeuuege.

9. *Diriget mites in iudicio.*

Daz er gerihet die mamenden in finero
urteildo.

*Er gihet in das folchen ordnam (stat rihiti) daz fe fur-
der fraweren ze uerdent.*

Docet manifestos vias suas.

Er leret die zamen sine uuega,
die fin ioh tragen uuelen.

10. *Universe vie Domini misericordie & veritas.*
Alle sine uuega, die er fe leret, fint gnada
unde uuarheit.

*Dero fest zeuuege. An demo eorn cham er in, an
demo andern fol er nob chomen. Also in do teta
gnada ze fergebrene placabilem, daz chit boldlichen,
fo tuot in nob uuarheit ze intellente incorruptum, daz
chit anfermeten.*

Requiritis Testamentum ejus, & testimonia ejus.

Er leret sine uuega, unde tuot fe offen dien,
die fina benedicenda fuochent unde finiu
urchunde.

*Also mites (mamende) tuent unde manifesti (zame) die
nouum Testamentum (uanda ea) unde uerba prophe-
tarum (uort uazigen) feredent. Ze Romo uas fit,
daz die forderen birzen in tabulis (uabi talion) al
gefcriben, daz fe benedicen uo afterbomen uanda
uanda iro testis (urchunde) dar ana gefcriben uaren,
bedu birt du fcrift testamentum (urchunde) ze dero
finitudine (gleichu) beizet du lex (ea) daz Got
dien altes benedicenda, vetus testamentum, (alt ea.)*

11. *Propter nomen tuum Domine propitiaberis pec-
cato meo, multum est enim.*

Umbe dinen namen, uanda du baltare beizest,
libest du truhten minen fundon, iro ist filo.

Si uasibet tageliches bedu ist iro filo.

12. *Quis est homo, qui timeat [timet] Dominum.*

Uuer menfchon ist der Got furhte?

Legem statuit ei in via quam elegit.

Demo habet er ea gefezet an demo uuege,
daz chit an demo propheis facilitatis (peneinde beizig)
daz er darb fin forben eruelen.

13. *Anima ejus in bonis demorabitur.*

Sin sela uuonet in liebe.

Ei semen ejus

id est opus ejus (fin uuerb)

hereditabit terram.

Unde fin uuercherbet den irftanden lichamen
in incorruptione (in aufermerlo.)

14. *Firmamentum est dominus timensibus eum.*

Truhten ist festinunga dien die in furhtent.

*Menfchlichen furhta machet unheldi, diu diffidentia
(pluchet) beizet unde uirchuf, aber Gots furhta
fchinet daz muot.*

Ei Testamentum ipsum ut manifestetur illis.

Unde er tuot daz in geoffenot unerde fin ea,
die er in benedicenda.

15. *Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse
eruet de laqueo pedes meos.*

Miniu

v. 8. Interpret.

Dulcis, quis praeuenit homines gratis: sed Rectus, quis
eos excindit, qui ei ob id non gratias agunt. Quis
is dulcis & rectus est, ideo inuenit legem, quae istos di-
rigat ad viam. *Coul. Genes. XXXI, 24. i. Sam. XXV,
26. Alt. IX, 4. Matth. V, 25.*

v. 9. Interpret.

Ut dirigat mites in suo iudicio. Dat ipse illi talem ordi-
nem (perpetuam eorum) ut ulterius confundi non
possint. — quis ejus jugum portare volunt.

v. 10. Interpret.

Omnes ejus vias quas illos docet sunt gratiae & veritas.
Harum sunt duae: per unam uenit iam, per alteram de-
bet adhuc venire. Sicut ipsum fecit gratia ad remitten-
dum placabilem, i. e. gratiosum, ita facit eum adhuc ve-
ritas ad iudicandum incorruptum. Docet vias suas & fa-
cit eas apertas his, qui ejus testamentum quaerunt & ejus
testimonium. Sicut mites faciunt & manifesti qui Nov.
Test. & verba Prophetarum scrutantur. Romae erat mo-
ris, et majores iuberent in tabulis cereis omnia scribi,
quae disponent eorum posteris, & quandoquidem eorum
testes adscripti erant, ideo dicebatur ista scripture Te-

stamentum: ad ejus similitudinem dicitur lex, quam Deus
veteribus disposuerat, Vetes Testamentum.

v. 11. Interpret.

Propter tuum nomen, quandoquidem Saluator diceris,
propitiaberis. — Crescunt quotidie, propterea sunt
ea multa.

v. 12. Interpret.

Hoc est, ad propositum facilitatis quod is propter ti-
morem ejus elegit.

v. 13. Interpret.

Et semen ejus i. e. opus ejus hereditabit resuscitatum
corpus incorruptibile.

S. Augustinus:

*Et opus ejus hereditabit secundum inflatam corporis pos-
sibilitatem.*

v. 14. Interpret.

Hominum metus efficit timiditatem, quae diffidentia
dicitur, & metuculositas, sed Dei timor firmat animum.
Et facit ut eis manifestetur lex ejus, quae eis proposuit.

v. 15. Interpret.

In quem respicio, is liberat me.

Minu ougen sehent ico ze Gote, uuanda er
lofet mine fuozze uzer demo stricche.

An du ih seho, der lofet mi.

16. *Respice in me* *Es miserere mei, quoniam amicus*
Es pauper sum ego.

Sih an mih, an demen Christiamum populum, unde
habe min irbarmeda, uuanda ih din ci-
nigo bin, zetta gelouba behaltende inter multas
berges (under manigen geloub irren) unde din
armo, ne heina uerli hineda habende.

17. *Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt.*

Manigfaltz bina sint mines herzen,
fame abundante iniquitate (abersueßigens aerebte) unde
refrigescite caritate (ebaltentzro minne.)

De necessitatibus eripe me.

Uuanda ih die note lilo, fove dien lofe mih.

18. *Vide humilitatem* *Es laborem meum.*

Sih ana mina diemuozi, uule unferuomet ih pin,
unde si mina arbeits, diu mir amalget, andero
ferstende, die indisciplinati (unzuchtige) fament mir
sint.

Et dimitte omnia peccata mea.

Unde mit demo sacrificio (opere) gebulder, fergib
mir mine funda alle.

19. *Respice inimicos meos, quoniam multipli-*
ci sunt.

Sihan mine fienda, unde ne laz se ferloren uerden,
uuanda iro manige sint.

Unde ih iro desse mürren trost haben mag.

Et odio iniquo oderunt me.

Unde si, das sie mih pe unrehto bazzeton,
uuanda ih se minneta, unde heina gebore mi.

20. *Castodi animam meam* *Es erue me.*

Behuote mina sela, das si in gebi ne si, unde
lofe mih fone iro fernuandeni diu perplexitas
(ferulativ) beizet, in deru ouh ih hasten, uuanda
ih fament in unro.

Ne confundar [non erubescam] *quoniam invocavi*
[speravi in] te.

Ne laz mih scameg uerden, uuanda ih diu
ze helfo bar,

unde ih dir getructa nals mir selbemo.

21. *Innocentes* *Es recti adhaeserunt mihi.*

Unfundige unde grehte hafent ze mir
nals nicht so iniqui (aerebte) die ouh fament mir
uerhent, nabe iro herzen sint fament mir.

Quoniam sustinui te.

Uuanda ih bina ne feng ze dien uelen. Unde ih
din beiz, nuz die ventilatio (aunast) chome,
diu diu syriauer bina auuont.

22. *Libera Deus* *Israël ex omnibus tribulatio-*
bus suis.

Loft Got den liut, den da diu lazeß hefehen in
futuro (achuener) fone allen sinen binon die
er lidet, nicht ein uauert nabe ouh innert.

Psalmus

v. 16. Interpret.

Respice in me, in populum tuum Christianum, & ha-
be mei misericordiam, quoniam tuus unicus sum, rectam
fidem conservans inter multas haereseis, & tuus pauper,
nullam seculi cupiditatem habens.

v. 17. Interpret.

Ab abundante iniqu. & refrig. — Quoniam neces-
sitates patior, ab illis libera me.

v. 18. Interpret.

Vide humilitatem meam quam inabruptus sum, & vide
laborem meum, qui mihi incumbit, alios patiendo, qui
indisciplinati aggregati mihi sunt.

S. Augustinus:

Vide humil. m. qua nunquam me iustantia iustitie ab
unitate abrumpo. Et laborem m. quo indisciplinatus
mibi commisto iussera. Et sacrificio propitiatus, dimi-
tte &c.

v. 19. Interpret.

Et ne time eos perire, quoniam eorum multi sunt:
& ego ex eis eo peius solatium habereum. Atque raspi-
ce, quod me per injuriam oderunt, quoniam ego eos
amavi, ac propterea exaudivi me. Coel. ad Ps. P. l. f.

v. 20. Interpret.

Ut ex illis similia ne sit, & libera me ab istorum com-
mixture, quae perplexitas dicitur, in qua & ego ten-
er, siquidem cum eis conversarer. Ne sum me pudan-
fieri, quoniam te in auxilium vocavi, & ego tibi confidi,
non mihi ipsi.

v. 21. Interpret.

Non ita iniqui qui etiam mecum versantur, sed illo-
rum (rectorum) corda sunt mecum.

S. Augustinus:

Innocentes & recti non praesentia corporali miscetur tan-
tum, sicut mali, sed consensione cordis in ipsa innocentia &
rectitudine adhaeserunt mihi.

Interpret.

Quoniam ego non declinavi ad malos: & te specta-
vi, utque dum tua ventilatio veniret, quae palam ven-
tilabit.

v. 22. Interpret.

Libera Deus populum, cui Te finis videre in futuro,
ab o. tr. l. quas patitur, non tantum exterius, sed &
interius.

Psalmus XXV.

Hebr. XXVI.

v. 1. *Ipse David.*

*Id est omni Christiano perfectio convenit hic Psalmus (renu-
bescens Christianis turbotibus humilis dero salus.)*

Judica me Domine.

Secundum me trahentes fove absterge.

*Quoniam ego in innocentia mea ambulavi & in Do-
mino sperans non infirmabor.*

Uuanda ih under in uuarb in unfundigi,
unde an dii kedingende ne uuido ih
muotlich ire abeli.

*Der an dii kedinget, der ne eruallet sih fove mores, fo
er scandala (uuarb) gefcheit, uob der ne gloubet sih
fuero gueti unde ire abeli.*

2. Proba me Domine & tempta me.

Befuochte mihi, unde choro min,

*nais freige nabe quadijo, unde fo, daz du miß pezze-
reiß, unde du miß interet miuere funden. Uuabe
uoliga chorunga theden uuir. Ne nos iudicas in tem-
ptationem (nient leigß du uoß in nicht chorunga.)
Dero iß diu uider auarig, diu den man geret-
hufret, aijß si teta Abrahamen, do er temptatus
(refuochet) uard unde probatus (uert famet.)*

Ute renes meos & cor meum.

Prenne mine lancha unde min herza.

*Daz eit, prenne mine gedachte, unde mine gedachte,
daz se uuerchte ne fin. Prenne se mit demo fure Spi-
ritus Sancti.*

3. Quoniam misericordia tua ante oculos meos est.

*Fare diu tuo fe iß diß pitte, uuanda diu gnada
fore minen ougon iß,*

*unde iß ire angeltichig ne bin nob ingratus (undanchawe.)
Et complaci in veritate tua.*

Unde des pin ih dir gelichet in dincro uuar-
heite. unde ne uuerche uuen iß menfische nifilichen
mit diem uuarbeit aijß, exbert ab dir in bee.

4. Non sedi in consilio uanitati.

*Iß lieben dir des, daz ih ne faz in dero manigi
dero uppighete,*

*fo dero iß, die in theatre (fpielen) fazent, alde die
uuerbt ratent.*

Et cum gerentibus iniqua non introibo.

Noh ze unrehto farenten ne gan ih.

Iß ne uulle miß far beften ze in.

5. Oditi congregationem malignorum.

Ih hazzeta ieo dero argtahtigon manigi,

fove diu feid ih miß fove in.

Et cum impiis non sedabo.

*Unde te diu ne fizzo ih mit kuoteloßen fo
hazetel (gloirre) faz, siß iß nob mit uanis (ue-
außtarin) ne faz.*

6. Laxabo inter innocentes manus meas.

*Ih tuaho mine hende mit unfundigen daz
eit, iß iß haben reuim uuerbt aijß innocentes (no-
fendele) habent.*

Et circumdabo altare tuum Domine.

*Unde demo getaneco umbefaho ih dinen altare,
Min herza daz diu altare iß, in demo iß die offeren
kanten uollen, unde huttera digi, daz umbefahen iß
dame unde bumeron iz fo, daz iz folle habe fina reini.*

7. Ut audiam vocem laudis tuae.

*Daz ih kchore, ih meiro, daz ih fernene unde
bechene die stimma dines lobes.*

*Uerile iß diu stimma? An daz min herza iße, siß fove
diu haben jua gueti, unde fove iße jeciteno jua abeli.
Et enarrem ueruerfa mirabilia tua,*

*Unde ih zelle alliu dinu uuunder dir ze lebe
nais mir.*

S. Do-

Ad PSALMUM XXV.

Hebr. XXVI.

v. 1. *Interpret.*

Differere me Domine a malis, quoniam ego inter istos
verfatus in innocentia, & in te sperans, non ho-
minum iudicium ab istorum malitia. Qui in te sperat, non
despondet minimum, si scandalum videt, neque in confidit
proprie boiitati ob istorum malitiam.

S. Hieronymus hic:

Judica me, non quod iudicium futurum rogat a Deo:
sed discretionem, de qua in alio psalmo legimus: Judica
me Deus & differere causam meam: Psal. XLII. h. e. ut non
me iudices lo futuro, sicut ceteri peccatores iudicandi
sunt.

v. 2. *Interpret.*

Non crudeliter, sed clementer, & ita, ut me melio-
rem facias, & me purges a peccatis meis. De noxia ten-
tatione loquimur: Ne nos inducas &c. huic est illa con-
traria, quae hominem iustum reddit, ut fecit Abrahamo,
quam tentaretur & probaretur. — h. e. ore meum
concupiscentiam, & meas cogitationes, ne sint iniustae,
ut eas igne Spiritus S.

v. 3. *Interpret.*

Propterea fac sicut te peti, quoniam &c. atque ego
illos haud immemor sum nec ingratus. — Et oco cu-
ro, quomodo hominibus displicco, cum quibus veritas
non est, modo tibi placeam.

v. 4. *Interpret.*

Placeo autem tibi, quod non sedi &c. — quia isto-
rum est, qui in theatro sedent, itemque qui iniquum
consilium. — Ego nolo me aligare ad istos.

Not.

De ludis theatricis can. V. Concilii Arelatenfis de an.
314. de theatricis & istos placeat, quamdiu agunt, a communi-
ne separari. Et Concilii Carthag. III. A. 397. c. XL. Ut
filii Sacerdotum vel clericorum spectacula secularia non exhi-
beant, sed nec spectent; quoniam quidem ab spectaculo &
omnes laici prohibentur. Semper enim Christianis omnibus
hoc interdicitur est, ut, ubi hiis ibi sunt, non accedant.

v. 5. *Interpret.*

Oditi semper malignantium multitudine, ob id sepa-
rari me ab istis. Et ideo non sedeo ego cum impiis, qui
hazetici sunt, quum ego cum vanis nunquam federem.

v. 6. *Interpret.*

Hoc est, festio habere pura opera sicut innocentes
habent. Et quo facto, amplius ego tuum altare.
Meum cor quod tuum altare est, hoc amplius tunc &
custodio id ita, ut plece habeat suum puritatem.

v. 7. *Interpret.*

Ut audiam, intelligo, ut percipiam & confitear vocem
tuam laudis. Quae est illa vox? nisi ut cor meum taceat-
tur, se a Te habere suum bonitatem, & a seipso suum
malitiam. — Tibi ad laudem, non mihi.

v. 8. In-

8. Domine dilexi decorem domus tue.

Ih minnota ico truhten die zierda dines huses.

Ecclesia dñi ist daz Gotes hus. In ico sint kaste unde uelc, aber die goten die sint ico zierda.

Et locum habitationis glorie tue.

Unde minnota ib die stat, dar din guollich biest.

Der fuere gasti diß kœnriches nali sibi selben, der ist locus habitationis gloria Dei.

9. Ne perdis cum impiis animam meam & cum vitio sanguinem vitam meam.

Sid daz so s, daz ib ze ubelen miß ne hafa unde ib daz guellich fæderota nali min, ne ne forlius miß mit ubelen unde mit manslekkon.

10. In quorum manibus iniquitates sunt.

In dero handen daz unrecht ist.

Ubi ist iz in ico bunden?

Dextera eorum repleta est muneribus.

Iro zefuwa ist fol mieton.

Si uolent uerbiß umbe gold unde umbe silber, unde umbe lob. Fone dñi heizet er se uero sanguinem (manslekkon-)

11. Ego autem in innocentia mea ingressus sum, redime me & miserere mei,

12. Pes meus stetit in directo [restitui.]

Ih ista aber uessen unsundig, fone dñi lose miß unde habe min irbarmida, min fuoz folle stuont in grehti.

In Ecclesia beneficium te Domine.

In allero Christenheite lobon ih diß, nali ein mittero zangon habe mer mit uerben.

Psalmus David XXVI.

Hebr. XXVII.

Præquam liniretur. Sicut fang David e er gruociet wurde.

1. Dominus illuminatio mea & salus mea quem timebo?

Truhten ist der miß irlichtet, ze fñ selbi bechen-
nende, unde er ist min heili, uuen furhto ih,
der mir deander uene?

Dominus protector vita mea, a quo trepidabo?

Er ist der miß schirmet, fone uueno furhto ih
fresen?

2. Dum appropinquant [appropinquant] super me nocentes, ut edant carnes meas.

Er seirnet miß, so miß anauuellen scadele,
daz sic miß ezzen.

*Die ira grimm an mir seuen uellen, die se lazet er se
seuen.*

Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmi sunt & ceciderunt.

Mine fienda die mir noc tuont, die sint sich
unde iruxlen.

3. Si conflant adversum me castra, non timebit cor meum.

Sin

v. 8. Interpret.

Ego dilexi semper, Domine, decorem domus tue. Ecclesia est domus DEI: in illa sunt boni & mali, sed boni sunt illius decor. Et dilexi locum ubi tu gloria habitas. Qui obis uero bonitatem te glorificat, non seipsum, ille est locus ecc.

v. 9. Interpret.

Cum hoc ita sit, quod ego ad malos me non aligo, & tuam gloriam promoueo, non meam, igitur ne perdas me cum malis & homicidis.

v. 10. Interpret.

Quomodo est [iniquitas] in manibus eorum? Exercent in iudicium pro auro & pro argento & pro laude. Propterea vocat eos viros sanguinum.

S. Augustinus:

Quid est accipere muera? Propter munera laudare hominem, adulari homini, palpare blandiendo. — Etiam propter laudem qui iudicat male, munus accipit, & munus quo nihil inuenit. Fatuit enim illi munus ad accipiendum iudicium lingue alienæ, & perdidit iudicium conscientie sue.

v. 11. Interpret.

Ego festinabam autem esse innocentem, propterea redime me & habeto mei miserationem. Pes meus perstitit in reſtitutione.

v. 12. Interpret.

In omni Christianitate laudo te, non solum lingue, sed magis operibus.

Ad PSALMUM XXVI.

Hebr. XXVII.

v. 1. Interpret.

Ita canebat David antequam consecraretur.

Nota.

In Hebræo non habetur. LXX. habent *אֲנִי וְאַנְשֵׁי*.

præquam liniretur: Vulgata. S. Hieronymus: Antequam augetur: idque in Hebræo. Quemadmodum & S. Augustinus: & hinc interpretatur, atque: Unus est enim ille et Rex & Sacerdos. Dicit ista illo tempore multa persona. In duabus personis præfiguratur futurus uero Rex & Sacerdos, utraque munere uerus Christus. Relicta nostra uerbo *W* ibi hoc uicetur. Kero: Unus, sacerdos. Unus benedicere. Otrid. IV. 21, 9. Pius ad Christum:

Gidus miß, quid, ne far io miß,

Oha thu ico kening si?

Rißen zi thu giuht?

Fac me, dicit, nunc sine certiore,

An tu eorum Rex sis?

Esne qd id consecratur?

Vide *Isid. var. Publ. L. I. t. XII. §. 26.*

Ceterum quæ hæc inscriptio in Hebræo non inuenitur, hinc dicit Theodoretus anſam nonnullos scripſiſſe, reiſcendi omnes inſcriptiones, tanquam non ueras. Sed primo perperam illi arguerunt a ſpecie ad genus, aut a particulari ad uniuerſale. Deinde ueræ ſunt hæ inſcriptiones, etſi forte non omnes conueniunt iſtis textibus, quippe a Græcis demum uel etiam Ebræis adjectæ.

Interpret.

Dominus est, qui me illuminat ad ſeipſum conſtitendum. — quem timebo, qui me auerſet ei? Conf. Auguſtinus hic.

Interpret.

Ille est, qui me protegit, a quo metum periculum?

v. 2. Interpret.

Protegit me dum approp. — qui ſum iracundiam in me oſtentare uoluit, his non permiſit eam oſtentare.

v. 3. Interpret.

In ipſo illo periculo protegit me.

v. 4. In-

Sin ioh hereberga gestellet uuider mir, die ne furhtet min herza.

Si exagrat aduersum me prelium, in hoc ego sperabo.
Heue ih ouh uuig gagen mir, noh danne gedingo ih an in.

In seipso dies freijs firmet er mihi.

4. *Unam petii à Domino hanc requiram.*

Eechert eines tinges kereta ih ze Gote, daz forderon ih.

Uuaz ist daz?

Ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vite meae.

Daz ih muoze buuuen in sinemo hus alle tage mines libes.

Dar alle taga ein dag sint, dar geyen ih selden. Dar tag ant nakt ist, dar lib ene ted ist, dar lib ene ted ist, tara luffet miß ze chomene unde forder dar ze wesen.

Ut contempler delectationem [videlicet voluntatem] Domini.

Daz ih in selben seche, unde miß sin nisten muoze, unde die luffen unirdozzen habe, daruon laetet miß tara.

Ut protegar [visitem templum al. protegar templum] à templo [sancto] ejus.

Unde ih scern habe sone sinemo heilighen hus.

Daz ih dei scern habe, daz ih sin bui pin.

5. *Quoniam abscondit me in tabernaculo suo in die malorum.*

Uuanda er miß ferbarg hier uuelfenten in sinero Ecclesia in freilighen tagen fore temptationibus [beckorungen] unde persecutionibus [abstrin.] Sind er miß hier scirmda mer aber dar.

Protegit me in abscondito tabernaculi sui.

Er scirmda miß an demo ferholzen lines kezchtes.

Daz ist Christus. Er haet ferbalne in cordibus credentium. An mo haben wir scern.

6. *In petra exaltavit me.*

An demo steine erhohta er miß.

Daz ist aber er. Alfo is chis. Petra autem erat Christus [stein was aber Christus.]

Et mox exaltavit caput meum super inimicos meos.

Unde nu habet er min houhet silber Christum hogeliezet obe allen minen fenden, fore die wagen si mir alten, uanda ih nuß dara ne chom, dara min houhet chomen ist. So is aber demo bouhte dara gefolgen, so ne ist mir das fuder neben forja, daz nur imen si tara.

Circumivi [et] in tabernaculo ejus hostium cubulationis [vociferationis, al. tribulationis.] [Serenis] i. gratulationis [ebullitionis.]

Ih habo umbefaren, daz chis, ih habo aleral gerisct sine Ecclesiam, die sin gezelt ist, in demo gezelte opferon ih imo den fruscing dero freuui.

Id pin dei fro, daz ih sia aleral unis.

Cantabo [et] psalmum dicam Domino.

So is ouh dara chomo, dara er chomen ist, unde sin hostiam

v. 4. *Interpret.*

Tantum unam rem desidero à DEO, hanc postulo. Quae est ista? ut possim habitare in ejus domo &c. Ubi omnes dies meus sunt dies, ibi desidero tabernaculum. Ubi dies sine nocte est, ubi vita sine morte, ubi charitas sine dolore est, eo lubet mihi petrevenire, & deinceps ibi persistere.

Nota

Unam petii) SYN Achat unum denotat: sed Latinus sequitur LXX. hi plus fuerunt, unam petii. Quod Hebraeorum sapit, quo cum Feminino pia varia substantiva subaudiuntur, quae quidem ex verbo adjecto judicari queunt. v. g. *placuit pariterque*, scilicet *pariter*. Sic hic *placuit proderet*, puta *deum*. S. Augustinus: Femininus Genere appellavit quia idam beneficium, tanquam diceret, unam petitionem. Et quomodo sciemus loquentes dicere, v. g. *datus habet*, non dicimus *duo*, hoc more loquenti usque est scriptura.

Interpret.

Ut in ea (domo) contempler, & ea frui possim & delectationem inconculsum habeam, propterea desidero eo. — ut ego de hoc protectionem habeam, quod ego ejus domus sum.

Nota.

Tres hic sunt valantes lectiones: una, quam quidem exhibet Notkerus, ut *protegar à templo* &c., sed eam non expressit in paraphrasi. Altera: ut *visitem templum*. Quam cum LXX. & Hebraeo convenit. Tertia, ut *protegar templum* ejus. Hanc expressit paraphrasis nostra, secutus Augustinum: *Es protegar templum ejus. Et absque morte in villoriam, immortalitate induar, effectus templum ejus.*

v. 5. *Interpret.*

Quomodoquidem me abscondidit hic existentem in Ecclesia.

NOTE. PARS I.

eclesia sua in malis diebus à tentationibus & persecutionibus, postquam me hic protegit, magis autem ibi. — In abscondito tabernaculi sui, h. e. Christus. Hic habet etiam h. e. c. In ipso habemus protectionem.

v. 6. *Interpret.*

Hoc est iterum Ipse, sicut dicitur: Petra &c. Caput, Christum ipsum. — Ideo possunt me protegi, quoniam nossum eo perveni, quo caput meum pervenit. Quando autem caput meum sequar, tunc non amplius mihi curae est, ut mihi quinquam nocent.

S. Augustinus:

Jam caput nostrum Christus in coelo est, adhuc inimici nostri possunt saevire in nos. Nossum sumus exaltati super inimicos: sed caput nostrum jam ibi est.

Interpret.

Circumivi h. e. ubique percontatus sum Ecclesiam ejus, quae tabernaculum ejus est, in hoc tabernaculo sacrificio ipsi victimam laetitiae. Latus de hoc sum, quod eam ubique novi.

Nota.

Hostia cubulationis legitur hic, sed mendum est, & ex S. Augustino legendum *Jubilationis*. Noster exposuit Theotice *Serenam*, vociferatio, quod hic in bonam partem sumitur, alias in deteriore. Sed & apud S. Hieronymum in Comm. etiam *Tribulationis* legitur. Vetus translatio alia: *de offer dei respondens*. Gratum *deus* clamor militaris laetus. Hebraeorum *תהלה* *Thera*, clangor, quod tamen cum Radice *תרה* *Thara* porta, non convenit, sed cum *תרה* *Thara*, *תרה* *Thara*, clausum, Esch. P. II, 14.

Interpret.

Quando etiam eo perveniro, quo ille pervenit, & ejus delicias video, tunc sum securus, tunc cantabo canticum laetitiae.

H

v. 7. In-

- hussini gefehe, danne bin ich gebiure, danne singo ich das sang dero mendi.*
7. *Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te.*
 Kehore truhten die stimma mit dero ih haretu ze dir,
unde das eine des ich heron.
Miserere mei & exaudi me.
 Habe min gnada unde gehore mih.
Du weisß wile, unaz das ich, des min herza geret.
8. *Tibi dixit cor meum, quæsi vultum tuum, vultum tuum Domine requiram.*
 Min herza chad ze dir, ih uile din analiute, din analiute truhten uile ih.
Das ich in altes das ich uile. Des kehore mih, des kehore mih.
9. *Ne avertas faciem tuam à me, ne declines in via à servo tuo.*
 Ne uende fone mir din anafione, ne chere iz in zorne fone dinemo fcalche.
Daz chit ne fene mir fclche irbolgen, daz du iz chereß fone mir. Alde iz chit, in iudicio (fome tage) ne chere iz fone mir, fone minen funton chere iz nali fone mir.
Adjutor meus ego.
 Uuis min helfare.
So uile ich liberum arbitrium (fchil anala) habe, ich ne mag dob nio wile getwa ant dina beß.
Ne derelinqua me neque despicias me Deus salutaris meus.
 Du ne ferlazeß mih, du ne ferscheß mih, Got min haltare.
10. *Quoniam pater meus & mater mea dereliquerunt me.*
 Uuanda min fater unde min muoter die mih zagen, alde Adam unde Eva habent mih ferlazen.
- Domini autem affixit me.*
 Unaz ich unde das?
- Mih habet Got ze fih kenomen.
11. *Legem pone mihi Domine in vis tua & dirige me in semita [semitam rectam] recta propter inimicos meos.*
Uuanda das so ich, nu sezze mir ea in dinemo uuege. Setze mir in Christo legem (as) der anazet uueg ich, rihte mih an den rechten uueg, das chit. Lere mih dine scrifte, unde wana fende, das se mih aba uuege ne leiten.
12. *Ne traderis in me animas tribulantium me.*
 In dero uuillen ne fclst du mih, die mih trebenont,
daz chit treibent unde lagont, so fali tuot, unde fone bolden.
Quoniam infurxerunt in me testes iniqui.
 Uuanda mir analigent unrechte ichara.
Et mentita est iniquitas fibi.
 Unde das unreht habet kelogon imo felberno ze freßon nali mir. Daz mag feruomen wurden fone Doeg Idumeo, der in unde Abimelech sacerdotem zeh rates wider dene chunige.
13. *Credo videre bona Domini in terra viventium.*
 Nu ist aber min droß ze gefcheine Gotes kuot in dero lebendon lande.
Ich uilde irgezset in terra viventium (lande lebendon) des ich hier lide in terra mortuorum (lande toden- don.)
14. *Expecta Dominum viriliter age & confortetur cor tuum & sustine Domine.*
 Pit echert Gotes, kehabe dih comelicho, habe bald herza unde bit sin.
Er chomet unde loßet dih. Daz ich comfium (rat) propheta (Davidis) alde vox respondentis (stimma incedentis) Dei.

Pfalms

v. 7. Interpret.

De amico illo, quod desidero. §. 4. — Tu bene nosti, quid illud sit, quod cor meum desiderat. —

v. 8. Interpret.

Hoc est omne, quod volo: de hoc exaudi me, hoc largire mihi.

v. 9. Interpret.

Hoc est, ne appareat mihi talis indignatio, ut tu eam (faciem) avertas e me. Aut hoc dicitur: in iudicii die, ne vertas eam a me, e peccatis meis avertas eam, non e me. — Quantumvis ego lib. arb. habeo, net tamen possum ego booom operari sine tuo auxilio.

v. 10. Interpret.

Quoniam pater meus & mater mea, qui me genuerunt, aut Adam & Eve dereliqu. — Quid deinde?

v. 11. Interpret.

Quæ quom ita sint, jam pone mihi legem lo tue semita. Pone mihi in Christo legem, qui vera via est, dirige

hec. Hoc est: doce me scripturam tuam, propter inimicos meos, ut eo me de via seducant.

v. 12. Interpret.

In istorum voluntatem (istorum libidini) eo reliqueris me, qui me tribulant h. e. urgent & persequuntur, ut Saul fecit & ejus fideles. — Sibi ipsi in nocumtum oon mihi. Hoc potest intelligi de Doeg Idumeo, qui ipsum (Davidem) & Abimelechum Sacerdotem prodidit Regi.

Nota.

Castellodorus hic. Testes ut Doeg & alii accusatores David.

v. 13. Interpret.

Ego ero recreatus in t. v. quod hic patior in t. m.

Nota.

Ze gefcheine Gotes kuet, ad videnda Dei bona. Mendum hic est & pro gefcheine, quod esset comparere, legendum gefcheine, violere, ad videndum.

v. 14. Interpret.

Ipsè venit & liberat te. Hoc est coofilium Prophetæ Davidis, sed vox respondens Dei.

Psalms XXVII.

Hebr. XXVIII.

Ipsius David.

*V*ox (simma) Christi in passione (martyr.).1. *Ad te Domine clamavi [clamabo] Deus meus ne sileas à me.**Ze dir fater haretà ih Got miner, stille ne sist du fone mir,**daz chit hefeiden ne sist du fone mir.**Ne quando taceas à me**i. ne separei divinitatem verbi tui ab eo quod homo sum.**Ne laz miß an Gotheit menschlichen sin.**Et ero similis descendenti in lacum.**Uuanda so bin ih kelih dien sih souffent in den se,**die diß uerlt minent.*2. *Exaudi Domine vocem deprecationis meæ, dum oro ad te.**Kehore miß in cruce, so ih chede: Pater ignosce illis, non enim sciunt quid faciunt. Fater plaz in, si ne uerizen uniz se tuent.**Dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.**So ih ufheue mine herde, unde ih se strecke in in cruce, dien ze beili die din hus uuerden solt.*3. *Ne simul tradas cum peccatoribus animam [me] meam.**Sament diß fundigen ne ferlicest du mina sela.**Et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.**Unde sament ubeltatigen ne ferlicest du mih. Qui loquantur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.**Die mit mir iro gelegenen minnechlich chofont, altes chedendo: Magister simus, quia verax es & vram Domini in veritate docet. (magister uniz uerizen, daz du genare bist unde Gotu meg kemare lerest) unde iz aber ubelo meinent in iro herzen.*4. *Da illis secundum opera ipsorum & secundum nequitiam studiorum [adventantium] ipsorum.**Lono in nah iro uuerchen, unde nah dero argtahtegi iro ilungo,**daz se demo usenfiden ißen taron, der bara cham se zelefenne.**Secundum opera manuum eorum tribue illis.**Lono in nah iro uuerchen.**Daz se mit lagien chamen, do man in uuerheit sageta**Redde retributionem eorum illis.**Mit iro lone lono in,**daz se selben iro lageit petrige.*5. *Quoniam non intellexerunt opera Domini.**Also iz ab kemare ist, uuanda se Gores uuerch an Christo ne bechanden, nob unde nuz in fin fater bara santi.**Et in opera manuum ejus.**Noh an sinu zeichen ne dahton,**die er in fore teta.**Destrue illos & non edificabis eos.**Unde die suile store sic, unde funder ne zimbero sic.**Iro riebe uerde fone Romanis fo fertilget, daz iz funder ne kein genast ne se.*6. *Beatus Dominus quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.**Kelobot si Got, daz er mih fernomen habet minero digi,**unde er iz al framt nab minero beto.*7. *Domini.*

AD PSALMUM XXVII.

Hebr. XXVIII.

v. 1. *Interpret.**A*D te, pater, clamavi, Deus meus, taciturnus ne sis à me, h. e. separatus oc sis tu à me. — Ne finat me sine divinitate hominem esse. Alioquin enim sum ego similis his, qui se suffocant in mare, qui hoc seculum amant.*Not. I.**V*ox Christi in passione. Sic & S. Hieronymus: *Psalms vocem habet ipsius Mediatoris, passus in consiliis loquens ad Patrem.* S. Augustinus: *Ipsas Mediatoris vox est, mea fortis in consiliis passus.* Nicolaus de Lira de Davide prologo ab Absolone expoit hunc Psalmum, & analogice de quovis fideli afflicto: quæ vero de ponendis inimicis sequuntur, non zelo vindictæ, sed iustitiam dicit.*Nota. II.**Clamavi, hereta, oolter.* Sic & S. Hieron. & S. Augustinus. *Græci autem clamabo, clamabo.* Ebr. clamo. Sic & vetus versio MS. *Ich rasse zu dir.**Not. III.**Deus meus.* Sic Græci & Latini. At Ebraeos testas habet *יהוה ימי* Tzari, quod S. Hieronymus interpretatur *Fortis meus.* Recentiores: *Petra mea.*

NOTE. PARS I.

v. 2. *Interpret.**Exaudi me in cruce, quando dico: Pater ignosce &c. Dum extollo — & eas extendo in cruce his in salutem, qui tua domus (templum) fieri debent.*v. 3. *Interpret.**Cum peccatoribus ne derelinquas animam meam. — Qui mecum, proximo eorum, amabiliter loquuntur, sic dicendo: Magister scimus &c. Et id vero pessime sentiunt in cord. eor.*v. 4. *Interpr.**Retribue istis secund. op. eorum & secundum nequitiam festinationis eorum, quod innocenti festinarunt nocere, qui hac venerat ad redimendum eos. — Redde eis — quod mendaciis venerunt, quoniam istis veritas prædicaretur. — Ut seipsum istorum mendacitas defraudet.*v. 5. *Interpret.**Sicut etiam id ita contigit, quoniam ipsi Dei opera in Christo non consilii, nec ob quid ipsam Patrem ejus huc misisset. Nec de signis maiorum ejus cogitantes, quæ istis antea fecerat. Propter hanc culpam destrue eos, & deinceps oco &c. Istorum regnum a Romanis sic destruitur, ut oolla deinceps memoria sit.*v. 6. *Interpret.**Atque id omne largitur secundum meam petitionem.*

H 2

v. 7. *Interpr.*

7. Dominus adiutor meus & protector meus.

Et ist min helfare in dero ante dero passiois
(martiris) unde min schirmare in dero immorta-
litate resurrexiois (wunderlii wendend.)

Et in ipso speravit cor meum & adiutus sum.

Unde an in feriah ih mih, unde dannan ist
ist mir geholfen.

Et reformit caro mea

i. resurrexit caro mea.

Unde dannan ist irstanden min fleisch.

Et ex voluntate mea confitebor illi.

Unde also mih luster, so icho ih imo.

Unillo antiega geiht tuon ih imo an dien, an dien ih pin,
da mine fideles fuit.

8. Dominus fortitudo plebis sue.

Truhten fater muer ist starchi fines folches,
daz an in geloubig wirdet nah miero resurrexiois
(wunderlii.)

Et protector salutarium Christi sui est.

Unde er ist schirmare dero heilhafton fines
kewuechten.

Die fuit heilhaft dero beili Christus ist.

Salvum fac populum tuum Domine & benedic be-
reditati tue.

Kehalt truhten dinen liut, unde tuo segen

dinemo erbe,

fone demo du ze mir chade: Postula à me & dabo tibi
gentes hereditatem tuam. (Pise mih ih habe dir diete in
erbe.)

Et reges eos & extolle illos usque in aeternum.

Richte sie hier, unde heue sie hinnan in vitam
aeternam (ewigen lib.)

v. 7. Interpret.

Ipsa est adiutor meus in angustia passionis. —
Voto valdam confessionem facere ipsi in his, in quibus
sum, qui mei fideles sunt.

8. Augustinus

Ille iam confecto mortis metu, non timoris necessitate
sub lege, sed libera voluntate cum lege confitebatur illi qui
creavit in me: in quibus quia ego sum, ego confitebor.

v. 8. Interpret.

Dominus, Pater meus, est fort. &c. Quia in cum cre-
ditura est post resurrectionem meam. — Hi sunt libera-
tores, quorum salus Christus est. — da qua ad nos
dixisti: Postula à te.

Ad PSALMUM XXVIII.

Hebr. XXIX.

v. 1. Interpret.

Hoc est sanctum confessio hospitii (pro Arca foderis
i. Par. XVI.) h. e. in quo pagandum est &c.

Nota.

In Ebraeo ista inscriptio non habetur. LXX. vero ha-
bent: *Agile enim, vel ut in Alexand. Cod. Agilis en-
tibus & Agilis inter etiam finem & exitum rei denotat:*
in qua significatione S. Hieronymus interpretatur: *Incon-*
firmatione tabernaculi. Referendum itaque hoc carmen
ad introductionem Arcae foderis in tabernaculum i. Davi-
de constructum, i. Par. XVI. sq.

Psalmus David XXVIII.

Hebr. XXIX.

Confirmationis [in confirmatione] tabernaculi. Die ist
daz sang dero solketan herberges, daz chit, in dero
hier zefestene ist contra Diabolum (wunder sideris):
Vox (stimma) propheta ad fideles (ze glendigen) in
Ecclesia.

1. Afferte Domino filii Dei, afferte Domino filios
Arietum.

Kotes chint pringent truhtene, bringent imo
diu chint dero uaidero,

Daz chit Apostolorum. Iro chint pringt er, inus solken
bringent mo. Duesi gregi fuit se, daz chit, se
sajent den liut, pelen bezzent se arietes.

2. Afferte Domino gloriam & honorem.

Pringent imo anula wuerchende guollichu unde
era.

Afferte Domino gloriam nomini eius.

Pringent guollichu sinemo namen.

Preitent sinen namen aber al.

Adorate Dominum in aula [atrio sancto] sancta
ejus.

Potent in sacra palatio (salarzo) daz fuit wueren
herzin.

3. Vox Domini super aquas.

Sin stimma schillet uber diu uuazzer,

daz chit aber die liute, diu er chandit sin ea.

Deus Majestatis intonuit.

Got dero magenchreite idoneroza.

Der mabige Christus kehretet protelicho uzer demo
wuelbene finis hakenen, daz unt penitentiam (rinnas)
tuon.

Dominus

Interpret.

H. e. illorum filios adfert ipse, vos ipsos adfert ipse.
Duces gregis sunt illi, h. e. decunt populum, unde di-
cuntur arietes.

Not. I.

Notes chint, Dei filii, &c. & LXX. *dei filii*. Quos se-
cutus Latinos. In Ebraeo *אֲרִיִּים* Ariim. Beni-Elm. id
quod S. Hieronymus vertit *filii arietum*. Cocceus: *Fi-*
lii deorum. Buxtorffius: *Fili fortium*. *אֲרִיִּים* Et enim &
Fortem & Deum significat. *אֲרִיִּים* Ajil vero arietem.

Not. II.

Filios arietum, die kind dero uaiders. Sic enim LXX.
אֲרִיִּים. Ebraeus: *אֲרִיִּים* Cabed uoz. Quod S. Hiero-
nymus reddit: *Gloriam & imperium*. Nec vocabula
Ebrae aliquid commune habent nec cum filijs nec cum
arietibus. Oportuit igitur LXX. aliter legisse.

v. 2. Interpret.

Afferte ipsi bene operantis (opera) gl. &c. —
Extendite ejus nomen ubique. Orate in ejus Palatio,
adsum vestra corda.

Not.

In palatio vel atrio, *in aula* LXX. At Hebraeus tex-
tus: *אֲרִיִּים* Be-*kaderab* - *kolafib*; in decore
sanctitatis. Quia LXX. legerint: *אֲרִיִּים* *chaperab*,
stris.

v. 3. Interpret.

Ejus vox insonuit super aquas, h. e. super populos
quibus ipse nunciat suam legem. Potens Christus praeci-
piat terribiliter ex nube corporis sui, ut faciamus pen-
itentiam.

S. Augu.

Domini super aquas multas.

Obe manigen uuaazeren fizes er. *Manige fuit fit fcs, uuaada er an in buuet, fo er fit predican- do becheret.*

4. *Vox Domini in virtute.*

Sin flimma ist in chrefte uuaada f gemag filo, unde getzet manige die, die ira geles fuit.

Vox Domini in magnificentia.

Sin flimma ist in michele uuerehungo.

Sie becheret fit in michele uuereb.

5. *Vox Domini confringentis cedros.*

Sin flimma diu ist flimma des prechenten die cedros i. *superbos (die aberuuen.)*

Et confringet Dominus cedros Libani.

Uffen lybano monte (berge) auerdent die hobeflen cedri, die bruchet er. Die beböft hufigen fuit in uuerche, die gedemuetet er.

6. *Et conuoluet [commouet] eos [eos] tanquam vitulum libani.*

Uede gedemuetet fit nae imo felbenu. Vitiua (frucht) nae er patri, vitiua auerdent fit imo. Vitiua Libani (cedri) nae er, uuaada er iruuet chab mat, fuit diu fuit, dieffen lybano graneidet auerdent.

Et dilectus sicut filius unicorunum.

Unde des fater trut auerdet mennighe unde ischirbet, also einer dero iulacum.

7. *Vox Domini intercedentis i. diuidentis flammam ignis.*

Sin flimma ist des fcheidenden daz fur, daz chit die nauetiger, dero filo heiz ze imo nae, uuaada halbe nam er fit ze fit, halbe feruuet er fit.

8. *Vox Domini conuertentis solitudinem [desertum].*

Sin flimma ist des irfculenten daz einote.

Das chit dero berzen, die aue Got uuaeren, tuet er fit erchomen.

Et commouebit Dominus desertum Cades.

Unde er erueget dia uuuoosti cades.

Also er in Cades tela riuuen uuaazet uzer flino, fo tuet er fene imo chomene scripturas (fcripte) riuuen in desertum gestum (in uuogel dero). Er ist felbo dero flino, also ze chit. Petra (flino) autem erat i. cor. X. 4. (nae) Chriftus.

9. *Vox Domini preparantis [perficientis] cervos, hoc est veloces ad intellectum (reflekt ze feruuefle.)*

Sin flimma ist des, der fit dero hirzo ge- uuaertot,

die dia auerda nieren fole.

Et reuelabit condensa

i. Silua. Dien kirzen induot er die uualda.

Er lazet fit in die tuageni dero scripturarum (fcripte).

Et in templo ejus omnes dicunt gloriam.

Unde in finero Ecclasia (chilichun) fagent sie alle fina guollich,

iegrüß gegen finne merze.

10. *Dominus dilectionem inhabitat [inhabitare facit].*

Truhten habet fin gefaze an dero fluohre.

Truhten nae in dero arcu, fament dien finen, do fit in dero flate fia. So ist er uob hufetzen fament dien finen in dero Ecclasia, die in miltzen fluchit fuit (uuelien auerit) auerit, daz er fia uobhalte, also er do bebelt die arcum mit dero Ecclasia (prut famenunge) bezechet uard.

Et sedebit Dominus Rex in eternum.

Unde dera nae fizes er richelond iemer.

11. *Domi-*

S. Augustinus:

DEUS Alajfatus de nube carnis terribiliter punitionem praedicauit.

Interpret.

Super multas aquas sedet ipse. Multas sunt ipsius fedes, quoniam in iis habitat, quando eos praedicando conuertit.

V. 4. *Interpret.*

Quoniam illa praeparat multum, & fecit potentes eos, qui eam auscultant. — Ipse conuertit eos in magnis operibus.

S. Augustinus:

Vox Domini magna facies in eis.

v. 5. & 6. *Interpret.*

In monte Libano aedificunt cedri altissimi, has frangit. Qui in flammam ascenderunt in mundo, hos humiliat. Et humiliat eos secundum seipsum. Vitiua erat Patri, vitiua fuit ipse. Vitiua Libani ipse erat, quoniam electus vitiua erat, tales sunt hi, qui in Libano pascuntur. Atque Patri dilectus factus est homo & mortuus, sicut aliqui Judaeorum.

S. Augustinus:

Nam et ipse dilectus atque amicus Patri exinanivit se uoluntate sua, & factus est homo, sicut filius Iudaearum, ignorantium iustitiam Dei & superbe iustitiam tanquam iugularem iustitiam suam.

Nota.

Tanquam vitulum Libani. S. Hieronymus notat: Pro hoc in Hebraeo habet: *Et vitulum Libani.* Sicut confringit vitulus de cornibus virgulis tenens, ita Christus confringit Iudaeos. At in veritate Hebraeus habet: *Quasi vitulus, Libanus &c.* LXX. *de via pascit via Libani.* Reuerentiores: *Fecit saltare eos sicut vitulum, Libanum &c.*

v. 7. *Interpret.*

Hoc est, persecutores, quibus multus ardor aduersus ipsum erat; namque parum recepit ad se, parum reprobavit.

S. Augustinus:

Vox Domini per ardorem coadulescentium persequen- tium se sine ullius infusione transiens, vel diuidentis lu- rentem iracundiam persecutorum suorum, et alii dice- rent: Nihil forte ipse est Christus? alii: Non, sed sedu- cit populum. Atque ita praecedentis iustitiam tumultum suorum, et alios in charitatem suam traxerit, alios in malitiam eorum relinqueret.

v. 8. *Interpret.*

Hoc est, illorum corda, qui hinc Deo erant, facit in consequi. Sicut in Cades fecit fluere aquam ex petra, sic facit a se venientes scripturas fluere in d. 8. Ipse est illa Petra, sicut dicitur: Petra autem &c.

v. 9. *Interpret.*

Cervos, qui pascuis fri debent. Cervus aperit syl- vas. Dimittit eos in mysteria scripturarum. — Qui- libet secundum suam mensuram.

Nota.

Preparantis, S. Augustinus legit: *perficientis.* Veritas Hebraica: *electricus cervus.* Noluit utitur verbo, sed d. Hirzo *generarum.* Vulgata sequens. *Generarum* autem der Hirzo, est cervos custodire semper, in *Tiberga- tem.* Quod & cum Graeco *salvatorum* convenit, quod inter alios etiam congregare, consociare notat.

v. 10. *Interpret.*

Dominus habet suam sedem ad dextrum. Dominus erat in Arca cum suis, quum in undis sederent. Ita est adhuc sedens cum suis Ecclesiae quum in mediis flutibus

11. Dominus vivitatem populo suo dabit.

Truhten gibet herti sinemo liute ze iridenne
die wille, unde die dancst dirro uerite, uanda er
in hier sebesen fride us habet gebizzen.

Dominus benedict populo suo in pace.

Nab demo ende dirre uerite tuot er legen sinemo
liute in fride,

den frido habent se an imo silbeno.

Disen psalmum zierret missliche zaspilung, die allu-
siones beizzen. Also diu ist ad arietes (ze uaderen)
unde diu ad cervos (ze birzen) unde ad unicorues (ze
einhornen) unde ad vitulum Lybani (ze eibalte uualdin).
Allusiones sint, die dogelich spöliche des cronzen,
unde darazne gezeltet, daz siner tate alde sinere
fite, alde sinere namen geuulet. Se an Virgilio ist,
daz er ehad. Iguenque excudit Achates (daz hur
schurfta steinwuch.) Uuola ehad er den schurftuolen
fien, der sinen namen habeta. Solche sint in vita
Sancti Galli (in lib pueri) diu metrice (ze metze)
getan ist, dar diu officia (ambabt) geizzet uerdent.
Nota septem voces Psalmi Spiritus Sancti.

Psalmus XXIX.

Hebr. XXX.

1. Antici dedicationis [in dedicatione] domus Da-
uid.

seculi pendet, ut eam conseruet, sicut serauit arcam,
cum qua Ecclesia praefigurata fuit. — Et postea sedet
in regens semper.

v. 11. Interpret.

Ad tolerandos fluctus atque turbones huius seculi, quo-
niam hic eis nullam pacem promittit. — Post finem hu-
jus seculi faciet benedictionem suo populo in pace, pa-
cem habent illi in ipsemet.

* * *

Hunc psalmum ornant diversae allusiones, quales ad arie-
tes & ad cervos & ad unic. & ad vitulum fyles. Allu-
siones sunt, quae realiter ludendo id nominant, & aliquo
referunt, quod istius factis aut moribus (naturae) vel no-
mini conuenit. Sicut apud Virgilium est, quod dicit.

Iguenque excudit achates.

Das hur schurfta steinwuch.

recte dicit excudentem lapidem, qui nomen proprium
habebat. Tales sunt in Vita S. Galli quae Metrice scripta
est, ubi officia recensentur. Nota septem voces Psalmi
Spiritus Sancti.

Nota I.

Allusionis voce latius utitur, ut Tropos et Metapho-
ras comprehendat. Metaphora enim, inquit Flacius, allu-
siones sunt similitudines brevissime talium, ingenium rerum
copiam complectuntur, quam Scriptura non plane evol-
vit, & quae sequuntur apprimae huc facientia, P. 2. Clav.
de Styl. S. Lat. Tr. P. p. 101.

Nota II.

Vita S. Galli carmine descripta nodum edita extare di-
citur in MS. Cod. S. Galli apud Helvetios, sed adeo vi-
tiose exarato, ut solo ex eo in lucem dare, tenebatur
potius, quam diligenter esse, H. Canisius putarit, T. 6.
Antiq. Leih. Voss. L. 2. de Hyst. Lat. c. 33.

Nota III.

Officia Officialium Domus Monasterii S. Galli intel-
ligo, quae ex veteri membrana in prolo recensentur T. 1.
Rit. Alem. pag. 85. Goldasti: Hi quatuor Domini mini-
strant Abbat, cum Princeps creatur in aula Imperatoris

Diu ist frofang dero uueichi Davidis hules.

Uefer David ist Christus, sin ist ist der sin lichamo das
das uuard kezimberot in incarnatione (in Getis he-
barte) unde genuant in resurrexione (in erfende).
Diu innovatio (der nuaet) beizet dedicatio (hui
ueri). Pedis ist das dedicatio, daz man sinerz bei
geizet praeben.

2. Exaltabo te Domine quoniam suscepisti me, nec de-
lectasti inimicos meos super me.

Ih purliehon diu truhten ebit flius ad patrem
(Ius ze fatur.) Dih ketam ib mare in alero uerite,
uanda du miu inphangen habest unde ge-
sezet habest ze diuero zefamun, noh minen sien-
den ne uuillloft an mir, id ib minen tanchen
isfarb uabe fone bello unde fone tode sub tate irfan
anider uto uullen.

3. Domine Deus meus clamavi ad te & exaudiisti me.

Truhten Got miner ze dir haretu ih, ded ib
in morte (essen herge) beteta fore deuo tode, unde
fone diu geheiltot du miu in resurrexione,
daz chit an dero dedicatione (nuaungo.)

4. Domine abstraxisti ab inferis animam meam.

Du fuortotst mina sela fone hello,
do ib andere sela darvon fuorta.

Saluasti me a descendentiis in locum.

Du

Dux Survia est dapifer Monasterii, cujus vices gerant mili-
tes de Bichelbac. Comes de Hochenberg est Pincerna, cujus
vices gerant milites dilli Scheucken de Landegg. Dominus de
Zorn est Maroscacus, cujus vices gerant milites dilli Mar-
schalken de Alamerzabene. Dominus de Regeuperg est Cam-
merarius, cujus vices gerant milites dilli Gien de Glat-
burg.

Not. IV.

De septem vocibus psalmi Spiritus S. nescio quid ha-
bendum. Sed videtur mihi esse aliquod assumentum a
Notkero plane alienum.

Ad PSALMUM XXIX.

Hebr. XXX.

v. 1. Interpret.

Noter David est Christus, domus ejus est ipsius cor-
pus. Haec domus fuit edificata in incarna. & reno-
uata in resurr. Haec innovatio vocatur dedicatio. Propre-
res est haec dedicatio, quoniam nova domo incipimus uti.

Nota.

Sequitur & hic Notkerus S. Hieronymum & Augusti-
num. Quorum hic: In finem Psalmus laetitiae (Frohsing)
resurreximus atque in immortalem vitam mutationis atque
innovationis corporis, nos tantum Domini, sed etiam totius
Ecclesiae. Nam superius Psalmus tabernaculum confirmatum
est, ubi habitabimus usque in sempiternum: nunc autem domus de-
dicatur, qua in sempiterna pace permanebit. Christus totus
itaque loquitur.

v. 2. Interpret.

Alt filius ad P. Te faciam celeberrimum in toto mundo,
— Et collocabit te suam dextram. — postquam
sponte mea mortuus & ab inferno & a morte me feci re-
surgere contra istorum voluntatem.

v. 3. Interpret.

Cum ego in m. orbam ante mortem, & exinde sinas-
ti Soc. i. e. in dedicatione, renovatione.

v. 4. Interpret.

Quum ego alias animas inde decerem. — h. e. a
peccatoribus, qui me persequuntur, qui se suffocant in
abyssum peccatorum.

v. 5. In-

Du hieles mi fore dien sih soufftentem in den se,
daz chû fore dien sundigen, die min abten, die sih
sestun in die tieft dero sunden.

1. *Psalte Domino sancti ejus.*

Singent unde dancbont des truhtene ir sine heiligen,

unnda ir samet imo iranden biel, unde ir nah imo
sarin salust, daz er gewarun ist.

Et confitemini memorie sanctitatis ejus.

Unde ichent knadon sinero heiligen gehuhte.

daz er lauter ne irgez dob ir sin irgezen habetist.

6. *Quoniam ira in indignatione ejus.*

Unnda irbolgeni ist in sinemo zorne.

Tet chom in fone sinemo zorne, do primun peccatum
(din erisa funde) gesach.

Et vita in voluntate ejus.

Unde ewig lib chom in, echert fone sinemo willen
ane ianere frohte.

Ad vesperum demorabitur fetus.

Ze abende tuelert der uuoft.

Posi rudem, do lumen sapientia regem Gen. 1. 2.
(licht uoelens f. quando tenebra falli Mach. 2. 7. 4. 1.)
sunt ipse omnia t. i. lumen penitentia Mach. 1. 4.
do fong er ana unde uweria sid (heidi
qui ingrat.)

Et ad matutinum letitia.

Aber zeuohun chumet diu freuul.

Si chumet in resurrexione (in arrende) in novissima die
(en dem iangestun tage.) An dem tite (nota tem-
pus novissima resurrexione) se Christi resurrexio ge-
schach, so gescheit die iangestun resurrexio. Mit dero ere-
m ward diu anderis geseibent.

7. *Ego autem dixi in abundantia mea non movebor in eternum.*

v. 5. *Interpret.*

Castate & gratias agite — quoniam vos cum ipso
resuscitati estis, & vos post ipsum ascendere debetis,
quorum ipse ascendit. — ut ne vestri obliviscatur,
et si ipsi ejus oblii fueritis.

v. 6. *Interpret.*

Mors venit vobis de ejus ira, quum pr. p. contigit.
Et aeterna vita venit vobis, solum de ejus voluntate, si-
ne vestris viribus. — tunc cepit & duravit hucusque.
— Venit in ref. in illo tempore, quo C. R. iudici, sic
fit novissima resurrexio. Per priorem posterior prahe-
guratur.

v. 7. 8. 9. *Interpret.*

Cum ego in Paradiso eram, in abundantia mea, & Deum
habebam, & nihil deficeret, tunc dixi: deinceps non mu-
tabor, deinceps non ero mortalis. Verum est, quod ser-
pens dixit: Non mort. m.

7. 8. Domine tunc scio, quod ego de me ipso boni
nil habui, atque tu tua sponte meum decorum confor-
tasti. Et hoc apparet exinde: Quod Tu te & me aver-
tisti, atque ego vehementer laesus eram, & ex imm. mor-
talis saluus.

9. Quoniam mihi ita contigit, itaque clamo ad te, ut
me nunc humilem audias & suscipias, quem tu tunc su-
perbum reprobaveras.

Not. I.

Interpretatus habemus Psalmi hos versiculos Autor de
Adamo ejusque posteris. Secutus S. Hieronymus hinc
Van Adam in Paradiso; quia fuit sine ullo die putabat esse.

Do ih in paradys uuas in minero gnuhte,
unde ih Got habeta unde ih nictes ne irata, do
chad ih, furdere ne uuido ih keueheliolt
furdere ne uuido ih mortalis (todlich.) Is ist uuar,
daz serpens (der uuar) chû. Non morte morieni-
ni (ir ne serbiat tod.)

8. *Domine in voluntate tua prefastiſſi decori meo virtutem.*

Truhten nu uniez ih, daz ih fone mir solchem quet
ne habeta, unde du dines tanches mina zieri
starhtost.

Unde daz finet dar ana.

Avertisti faciem tuam à me, & salus sum con-
turbatus.

Daz du dih fone mir uuantost, unde ih far
gelcidegot uuard,

unde fone immortalis mortalis (entodigemo todig) uuard.

9. *Ad te Domine clamabo, & ad Deum meum deprecabor.*

Unnda mir so gestoben ist, pedis haren ih ze dir,
daz du mih nu bamiem (mitmoeu) geborist unde
iuphabist, den du do superbum (abermoeu) seruawest.
Alde iz uuart fone Christo hax sermone alsi.

7. Ih chad in minero genuhte, diu in ple-
nitudo Delitatis (in uoli Gotheite) ist, niemer ne
uuido ih iruueget, nebi futa bin ih.

8. Du fater gabe uuligo die chraft minero zieri, daz ih
uuaru sprecius pra filio bonum (fouero menigene
chudin.) Du uuantost fone mir diu anafune,
unde ne uuaru mir fore dero passiois (martro) pedis
uuard ih tristis aque ad mortem (amro ana en diu
teib.)

9. *Fone diu haren ih mi dirre diji ze Gote.*

10. *Que*

Et S. Augustinus in II. Enarratione hujus psalmi: *Que*
illi (homini) abundantia erat quando constitutus est homo in
paradiso, quando nihil deerat illi, quando Deus fructuatur.
Sed dixit: Non movebor in eternum. Verum enim vero
quum & SS. Patres illi, & supra Notkerus hunc psalmum
de Christo intelligendum docerint, ideo alteram Notke-
rus subiungit interpretationem horum trium versuum,
quæ Latine ita habet:

Interpret. altera:

Aut hoc de Christo melius intelligitur, ita:

7. 7. Dixi in mea abundantia, quæ in pl. d. est, nun-
quam ego movebor, sed stabili sum ego.

8. Tu Pater dedisti sponte virtutem mei decoris,
ut essem sp. scs. Tu avertisti a me tuam faciem, nec eras
(revera) mihi ante pass.

9. Propterea saluus sum tristis. Exinde clamo ego
his precibus ad DEUM.

Nota II.

Amplexus hunc intellectum etiam Bruno Episcopus:
Abundantia erat Filio semper Virginitas Maria: quod verbum
caro saluum est et habuit in nobis. Jure dicitur se move-
ri non posse in eternum, a DEO seducti, cui sua Majestas
confidentia dono prestat. Vox Christi avertit, sibi homini
dolum desuper virtutem a Patre. Virtutem sicut il-
lum, qui non movetur a DEO. A Christo virtutis faciem
quando passiois cum exposuit et cupit parere et turbare et
mostrare esse humanitas & carnis infirmitas. Ad te Dom. cla-
mabo. Christus Dominus hoc dixit, qui in cruce clamavit
cum pro redempto populo patrem interpellavit.

v. 10. *Quæ*

10. *Quæ utilitas in sanguine meo dum descendendo in corruptionem?*

Uuara zuo toug danne effusu sanguinis mei (uazchuz minis pluotis) ube ih chomen fol in patrefactum (in fuli) also andere memfchen. Uuara fol ih anderen geben droß refurgendi (refurrexi) nte ih felbo fur ne iftan unde in daz ne ego fo ih hebiet?

Nonquid confitebitur tibi peccati aut annuntiabit virtutem tuam?

Lobet diu daz fuppe, alde ehundet daz dina uuarheit?

Uuirdo ib redactus in puluerem (præbte ze fuppe) uuar fut dante die ih ofzramme predicare Evangelium omni creatura? (predigo potinbrov aliero gefchebido.)

11. *Audivit Dominus & miseratus est mei, & Dominus factus est adiutor meus.*

Daz kaket kehorta truhten unde half mir. Die heiffa fermenoe.

12. *Convertisti planctum meum in gaudium mihi.*

Du beehertoft minen uecinod in mendi.

Affien toß beherboß du in gaudium refurrectionis (in mendi iftandui.)

Concidisti faciem meam

i. mortalitatem meam

& circumcidisti me Letitia.

Du zebrahe mina harrun unde uatost miu mit freuul.

Du uarne mir abn mortalem carnem (todigen lichamen) unde gabst mir immortalitatem (untodighe.)

13. *Ut cantez tibi gloria mea.*

Daz dir nu finge min Gotelicha guolliehi nate min meunfchina fimb.

Et non compungar.

Unde ih anawert keftechot ne uerde, fo ih in cruce uuar, eob die mina gefchebet ne amende mit dero conficiencia peccatorum (gemuzzedo fanden)

uanda in min paffo (martra) iß peccatorum reuiffio (fandos ablat.)

Dominus Deus meus in æternum confitebor tibi.

Truhten Got diu loben ih lemer,

in futuro feculo (in dero chunfigno owerle) loben ih diu iemer in membris meis (in mosen liden.)

Psalmus XXX.

Hebr. XXXI.

- v. 1. *Ipsi David Extasis [in finem Ps. David pro exfasi.]*

Stilbemo David uuert nu gefungen in excessu uocetis, daz ebet in binawertui dei mueres. Die binawertui gefchebet fone reuelatione (Gotes offeno) also fone papore (forbis) ze den beiden mag extasis hie in defimo psalmo fermenome uuerden. Ao demu Ceteris fpricht totus (alier) daz ebet, caput & membra (beuol unde lide) paporem augendo an faciem meam.

2. *In te Domine speravi non confundar in æternum.*

An diu Truhten gedingta ih, fearneg ne uerde ih euuiga,

fo die uuerdent, die geberren fale: ite in ignem æternum (farret in daz euuiga far.)

In iustitia tua libera me.

In dinemo rehte lofe miu nate in minema.

3. *Inclina ad me aurem tuam.*

Helde ze mir din ora.

Chum bara nider ze miu meunfcom.

Accedra ut eras me.

Spuotigo lofe miu.

Scheid miu er fone fangere, er fone ferali (ende uuerle) chome. Alde tuo miu fpatigo reforgere (ifstan.)

Esto mihi in Deum protectorem & in domum refugii ut saluum me facias.

Uuis mir fcerm unde hus tara ih zuofuht habe.

Daz du miu kebaliff in domo huius immortalis corporis (untodigi des lichamen.)

4. *Quia*

v. 10. Interpret.

Sicut alii homines. Quomodo ego aliis dedito solatium refurrectionis, si ipse facie non refurgam? & eis id non ostendo, quod promisi? Si fuero redactus in p. qui sunt tunc, quos emitam predicare &c.

v. 11. 12. Interpret.

Oracionem hanc audivit &c. Auxilium percipite: Meum mortem convertiti in g. &c.

Tu abstulisti m. e. & dedisti mihi immortalitatem.

v. 13. Interpret.

Ut tibi nunc cautez mea divina gloria, non mea humilitas.

S. Augustin.

Ut jam non plangas, sed cantez tibi, non humilitas, sed gloria mea: quia jam ex humilitate exaltasti me.

Interpret.

Et ego denno ne configar, sicut in cruce contingebat, nec mei configantur conficiencia peccatorum, quoniam in mea passio est p. v.

Ad Psalmum XXX.

Hebr. XXXI.

v. 1. Interpret.

Ipsi David anse tanitur in excessu mentis. Excessus mentis fit a Reuelatione Dei aut a papore. De utro.

que potest excessus mentis in hoc Psalmo intelligi: dum Christus loquitur totus, h. e. caput & membra, paporem augendo in f. m.

Nota.

In Ebraico nihil de extasi: sed in Græco habetur *ἔκστασις* *extasis*, unde Latini: *Extasis*, alii *Pro extasis*. Facile autem apparet ex y. 22. *ipse est totus in q. i. v. d. m. p. a quodam veteri interprete Græco hunc Rubricam fuisse adjectam, quasi ex ipsa medulla textus depromptam.* S. Augustinus: *Le fere Psalms iß Mediatori mae uuerftri in perfecutionibz.* Nam *extasis*, que addita est titulo, *excessum mentis significat, qua fit uer papore, uel aliqua reuelatione.* Sed in hoc Psalmo Papor maxime apparet perturbationi populi Dei, persecutione omnium gentium & defecit per orbem Fidei. Uti patet uerbum de Jacobo excessum mentis per gaudia pacietate Gen. XLV, 26. de quo ad Chron. Kougiuov. p. 20.

v. 2. Interpret.

Sicut hi sunt, qui audire debent, ite in ign. z. non in mea (iustitia.)

v. 3. Interpret.

Veni hic inferius ad nos homines. — Separa me ante a peccatoribus, quam facis feculi ueniat. Aut fac me æternum refurgere, — ut me conferres in domo immortalis corporis.

v. 4. Le.

4. Quia fortitudo mea & refugium meum es tu.
Uuanda du bist min starchy, ze irridenne perfectionem (alta) unde min zuofluht, uuanda ib fene feculo (uerit) ferendo ze dir iruando.

Et propter nomen tuum dux [deduces me] mihi eris.
Unde du uulstest mih umbe dinen namen,
daz ib in uita ebant ketane.

Et enutries me.

Unde du zichest mih,

ut ib mine beiligen einzon semenendo. Reuabib in magnam corpus Ecclesie (in tribula sementhafin prut seminauanga.)

5. Educes me de laqueo [mispula] hoc quem absconderunt mihi.

Du bringest mih uzer dien faron, die sic mir tougeno taten.

6. Quoniam tu es protector meus, in manus tuas commendabo Spiritum meum.

Uuanda du min scirm bist, der beuilo ih min sela unz ib fa aber far spantigo ze mir neme.

Redemisti me Domine Deus veritatis.

So daz irget, fa habest du mih irloset Got dero uuahrheit.

So habest du getan, als du gebietze, daz du mit mino bleibe mizen iust iustitiz. Exod. 14. 6. 20. 7. 20.

7. Odisti obseruantes uanitates superuacue.

Die uppigheit forderont ingemeitun, die hazest du.

Vanitas (uppigheit) ist ualdernantig veritati (uuahrheit) unde uuanda du bist Deus veritatis, fene du hazest du fa. Die rictuon forderont unde era, die forderont uppigheit.

8. Ego autem in Domino speravi.

Ih gedingta aber an Got der vanitas ne ist nabe veritat.

Exultabo & letabor in misericordia tua, quia respexit humilitatem meam, saluum fecisti de necessitatibus animam meam.

v. 4. Interpret.

Quoniam tu es fortitudo mea id tolerandum perfectionem, & refug. m. quoniam ego a seculo recedens ad Te reuertor. — ut ego id (Nomen Tuum) late manifestarem. — usque ego sanctos meos aliquando congregando, crescim in m. e. e.

v. 6. Interpret.

Animam meam, usque dum ego illum iterum valde cito ad me recipio. Quando hoc factum, tunc redemisti me — tunc fecisti, sicut promiseras, quod sanguine meo populum meum liberaturus sis.

Nota.

Promissionem intellige typicam, Exod. XXXIV, 8. quam interpretatur S. Paulus ad Ebr. LX, 20.

v. 7. Interpret.

Vanitas est contraria veritati, & quoniam tu es Deus veritatis, propterea odisti illam. Qui diuitias intendunt, & honorem, hi observant vanitatem.

v. 8. Interpret.

Qui vanitas non est, sed veritas. — Hoc est, ab impugn. p. Necessitatem hanc debet quilibet superare humiliter, de qua dixit Paulus: Infelix;

NOTE. PARS I.

Ih sprungezo unde freuuo mih in dero gnado, uuanda du uuaratet minero diemuo ti, unde mih lostoff fone note,

Daz est fene iniquitatis peccati (anachronis dero funden.) Die not sol manolich uberruinen mit diemuo ti, fone dero chat Paulus: Infelix ego homo, quia me liberabit de corpore mortis huius? Rom. 7. 14. (ib unsalib mensifico uer lojet mih fene demo licha-min diffi totis?)

9. Nec me conclusisti in manibus inimici.

Noh in des tieueles handen ne betate du mih, dar die iove beten uuerdent, die sib ne auerent dero uote cupiditatis & peccati (keleste unde funden.)

Statuisti in loco spaciofo pedes meos.

Du tate mih in uuitero stete stan,

tate mir faciliem iustitiam (sensit auesent dia ribi) die mir er difficulti (unfeste) anas.

10. Misere mei Domine, quoniam tribulor.

Gnada mir trubten, uuanda ih nothafte bin.

Unico ist der in loco spaciofo (in uuitero stete) der in tribulatione (nothafte) ist? An daz Christus scriberet ex persona membrorum (spero inde habi) die serm fuit in pace (in fride) semini in angustia (in angustia) unde enim der anders impudent, also iz est. Si pater anam membrum, compatiatur omnia membra (ist enim lide nre, der impudent aliu din andriu.) Fone etelichen membris est er na: Misere mei Domine, quoniam tribulor. Unde daz hora nab stat.

Conturbatus est in ira oculus meus.

Min ouga ist truobe uuorden in zorne.

Uuamam ist daz zorn, an fone anders funden? Uer ist der sib hinet habe auita ze tanne, mo ne uerge daz anders uerle tuont, die dero silius professiois pat?

Et anima mea & uenter meus.

Unde min sela ist truobe uuorden unde min buch.

Min zornringet in mino berzen, fa ib daz uerle ab anden az uoz? unde increpatio die uiriferet, die si bezzeros solta.

11. Quoniam defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

Uuanda

v. 9. Interpret.

Nec in diaboli manibus tradidisti me, in quam isti traduntur, qui se non defendunt a necessitate cap. & pecc. — Fecisti mihi faciliem iustitiam, quia mihi ante difficultis erat.

v. 10. Interpret.

Quomodo est ille in l. p. qui in trib. est? nisi quod Christus dicit ex p. m. quoniam quedam sunt in pace, quedam in angustia, & quedam posteriorum compunguntur, sicut dictum est: Si pat. &c. De quibusdam membris dicit iam: Misere mei &c. Et quod postea sequitur: Conturbatus &c. Unde est hac ira? nisi ab aliorum peccatis? Quis est, qui sibi proposuit, benefacere, quis ipsum mouet, quod ali male faciant, qui ejusdem professionis siet? Ira mes pugnat in corde meo, quod in iustitiam nec reprehendere possum, & increpatio deterruit faciat, quos meliorare debebat.

v. 11. Interpret.

De hoc dolore dicitur alibi: Zelus domus &c. Et iterum: Tedium &c. Itemque: Vidi &c. — Quoniam ego de me ipsa bonum non habeo, quod habeo, hoc est a tuis diuitiis. — h. e. Fortes in Christianitate, quos persecution non tangit, sunt perturbati animi de fratre suorum injuria.

Uuanda min lib ist ferluunden in leide, unde
miniu iar insultode,

*fene dicens hiebit in auctoritate: zelus psalm 43.
dramas tua comedit me, (din anda diris
hiesi ebon mib imman) unde aber: Tadium detinuit
me a peccatoribus reliquens legem tuam (irruigeda trezta mib aka fundigen psalm 117.
fibi keloubien dinera eo) unde sub: Vidi infensatam
et tabefactam (ih sob feruente unde suant.)*

Infirmata est in paupertate virtus mea.

Min chraft ist unchrestig uuorden in arm-
heite,

uuanda ih sone mir selbemo kant ne babe, daz ih babe,
daz ist sone dirum videruome.

Et ossa mea conturbata sunt.

Unde miniu bein sint ketruobet.

Daz chit forter in Ecclesia (in cristambette) die persequi
(abtwagen) ne bruta, die sint trauere moites, sone
iro bruedero auerehte.

12. Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium.

Ih pin ferror zeitte uuizze uuorden, danne
alle mine fienda.

*Filius Ecclesie (munt pret fene) lebet auri in minen Sa-
cramentis (uuonden) datus pagani (beidinc) tuos, die
neco dara zoo ne chamen.*

Et vicinis meis nimium,

f. opprobrium factus sum.

Unde minen nahen bin ih harto uuorden
zitte uuizze. Die geruo an mib kelouben, unde sone
die nahe sint, die auendet mala vita salforum Christia-
norum (abul lib lachere christen.)

Et timor notis meli.

Unde forhta bin ih uuorden minen chun-
don.

Uuanda ire chanden habent die forhten, daz se alle
solt fa.

Qui videbant me foras fugiebant a me.

Die mine scripturas (scritte) kelirnedon, die
geleuont fih min, unde fluohen mit uzer dere Ec-
clesia (femuewen.) Dar auensendo funder se mani-
gis hareses (hond irra) auider ire.

13. Oblivioni datus sum tanquam mortuus a corde.

Dien bin ih uuorden ze ageze, famos toder
sone herzen,

v. 12. Interpret.

Ego sum ultra opprobrium factus, quam omnes inimici
mei. Illi prope meo vivunt peius in mythis meis,
quam pagani fecerunt, qui nunquam ad illa pertraxerunt.
— qui libenter in me crederent, & properece vicini
sunt, hos evertit mala vita &c. — quoniam noti eorum
metuunt, & omnes sint tales. — qui scripturas meas
didicerunt, valdecare mihi, & fugerunt simul ex Ec-
clesia, ibi existentes inveniunt multiplices hareses ad-
versus illam, (vel Ecclesie doctrinam.)

S. Augustinus Errat. III.

Illud est magis gementum, illud omnino intolerabile,
quia multi qui videbant me, foras fugerunt & me: i. e.
qui cognoverunt quid esset Ecclesia, exierunt foras &
hareses & schismata contra Ecclesiam fecerunt.

v. 13. Interpret.

Illis sum factus ad oblivionem, sicut mortuus, & cor-
de, h. e. ut mortuus relictus, & etiam ex corde remotus.
Ut perditum vas quod contritum & projectum est pro-
pter inutilitatem, sic vili sum ego factus meis inimicis.

Daz chit also tetu beffozener, unde ich uzer berzen ge-
uorfen.

Factus sum tanquam vas perditum.

Also ferloren uaz daz ferbrochen unde fer-
uorfen ist sone aueroben, also auenerd pin ih
uorden minen fienden.

14. Quoniam audivi vituperationem multorum com-
mendantium in circuitu.

Uuanda manigero schelten umbe mih fizen-
tero habo ih fernomen,

*die alle ebudent auro Christiani tuant. Sie ne ebudent
nicht, auro mali (abte) Christiani tuant. Umbe die
Ecclesiam fizenet die uanda se dara in ne uellen.
In circuitu (umbrorum) fizenet se, uanda se rotam
temporis (die auhtigi ziti) minent, uale fubstia-
tem aternitatis (statig) enuechte.)*

In eo dum convenirent simul, adversum me accipe-
re animam meam consiliati sunt.

So die fih kelamenonten, an demo dinge rie-
ten sie uider mir.

Uuaz uas der Rat?

Mina sela ze nemenne daz chit mib ze arguene,
uade uzer dere Ecclesia ze in Sparsene, sonehe ih
mit in muge hie kelalten uorden.

15. Ego autem in te speravi Domine.

Ih kedingta aber an diu Truhten.

Ih frefab mib paz ze dir, danne ze in.

16. Dixi Deus meus es tu, in manibus tuis fortes mee,

hoc est hereditas mea.

Min Got pift du chad ih, min loz ist in dinen
handen.

*Sic daz erbe mit loze in geteilet uard, so fol man hier
loz fore erbe fermen.*

Eripe me de manu inimicorum meorum, & a per-
sequentibus me.

Loße mih sone minero fiendo handen unde
sone ahtaren.

17. Illustra faciem tuam super servum tuum.

i. fac me videre, quia super me dignaris intendere.

Ouge din anafione obe dinemo fcalche.

*Loz mib kennet uerden, daz du mib ofstheß, unde ih
dir hofte, unde ih heffelden si sone ahten Christiani.
Salvum*

v. 14. Interpret.

Qui omnes loquuntur, quomodo Christiani agunt.
Illi non dicunt, quomodo mali Christiani agant, Circa
Ecclesiam sedent, quoniam in eam non volunt. In cir-
cuito sedent, quoniam instabilitatem temporis amant,
non fl. x. Cum hi se congregarent, in illo placito con-
sultant contra me. Quod erat illud consilium? ad ac-
cipiendam animam meam, hoc est, ad me scandalizandum,
& extra Ecclesiam ad istos iungendum, quasi ego cum
ipsis melius possum salvari.

v. 15. Interpret.

Ego megi confidi tibi, quam istis.

v. 16. Interpret.

Postquam hereditas forte dividitur, debet hic fors pro
hereditate accipi.

v. 17. Interpret.

Sine me certorem fieri, quod tu me attendas, & ego
tibi oblige, & separatus sim ab impiis Christianis. —
quoniam mihi defensus est in meis viribus.

Salvum me fac in misericordia tua.

*Kehalt mi an dinen gnadon,
uanda mir bristet an mine freuten.*

18. *Domine ne confundar, quoniam invocavi te.*
Scameg ne uerde ih, uanda ih anahareta diu.

Alde su in rector ebi, ibi laladeta diu. Uuara in? In domum cordis mei (in das hus mines berzin) Die diu anaharet uobe feat alde uobe era, die ne wuelen diu uob ne lalot diu nabe feat unde era. Aber ibi ne nute ander ane diu.

Erubescant impii & deducantur in infernum.

Scameg uuerden unde in hella faren die ubelen,
die ander wuelen danne Got.

19. *Muta sunt labia dolosa, quae loquuntur adversus iustum iniquitatem in superbia & contemptu [in abysso].*

Stum uuerden truge lefse, die uuider rechte-
mo unreht sprechen in ubermuoti unde
in unuuerdi.

*Si indei auiler Christum taten der in fone diu benauerdet,
das sie in ebert menschen bechanden nati Got.
Uuar uuerdest sie aber stam ane in bello, der in unreht
altes keffilet uuit, ande gesechen?*

20. *Quam magna multitudo dulcedinis tuae Domine, quam abscondisti timentibus te.*

*Dia ist exclamatio (lange freit) diu uui luet ande uuerdet
futura bona (das ewigs lueh.)*

Uuieo chrefrig manigi truhten dinero suozu
ist.

Quam abscondisti timentibus te.

Die du gehalten habest diu furhtenten ane bina
ze ewro uuelen.

Et perfecti ei qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum.

Unde follechlicha habes du sia getan dien,
die an diu keffingent in dero menniscon
gagenuuerdi.

Dia ivo gedingsi hier theinest, ande sie diu ne forlougencst

*in uerchen nub in auerten, dien habest du gegarant
folia suaz.*

21. *Abscondes eos in abscondito vultus tui.*

Du gebirgest sie in dero tougeni dines ana-
liutes.

*Uuar ist das? ane in suarm riche, der sin anafione
tougen ist dien abelen, nute ofen dien guotea, fore
nucnu uuerdest sie dar geborgen?*

A contritione hominum.

Fore menniscon getruobedo.

*Sie habent denne dar frilo fore dita, die sie nu hier
traebent.*

*Proteges eos in tabernaculo a contradictione lin-
guarum.*

In demo gezelte scirneft du sie, fore dero
uuiderpracho dero zungon.

*Hier in Ecclesia ist zesehtene, beidi ist si tabernaculum
militum (kezzel tegon) dar bedesfen sie sinne. Die
dar anla hefbest mit sinno sinne, diu bringet er
dannu ze ewigen selten, dar sie forder frila habent.*

22. *Benedixit Dominus, quoniam multiplicauit mis-
ericordiam suam in ciuitate circumstantie [munia].*

Got kelobot, das er sina gnada genuunder-
lichota in dero burg dero umbellandeni.

*Er ne uuelte sinu gnada nicht petrouin ewig Jerusalem, dar
er selbo waz, uobe deman tanta er sin ne in alle dicte,
die uobe gefozzen sint. Die sint si Ecclesia, ande
ciuitas circumstantie (durch umbellandeni.)*

23. *Ego autem dixi in pavoro [excessu mentis] meo,
profectus sum a facie oculorum tuorum.*

Ih chad aber do ih in forhten uuas, fer-
uuerfen bin ih fone dero anafinte dinero
ougon.

*Salicha forhten ze beldi ibi, uob da diu ougon ze
mir ne chrefrig. Das chad ibi in perfectione uale in
angstia ande in pavoro moris.*

24. *Ileo exaudisti vocem orationis mee, dum clama-
rem ad te.*

Fone dero diemosti gehortost du mi, do ih ze
dir haretu.

25. Dili-

V. 18. Interpret.

Aut ut rectius dicatur: Ego invitavi te? Quorsum?
&c. Qui te invocant ob diuitias aut honorem, illi non
Te volunt, nec te invitant, sed diuitias & honorem.
Sed ego nolo quid aliud, quam Te. — qui aliud vo-
luit quam Deum.

V. 19. Interpret.

Sicut Iudei adversus Christum fecerant, qui iis pro-
piter ea contemnebant, quod ipsum tantummodo homi-
nem faterentur, non Deum. Ubi sunt autem muti, nisi
in inferno? ubi istorum iniustitia omnis uincit & vin-
dicatur.

V. 20. Interpret.

Hec est exclamatio quae non diligit & dignatur futura
bona: Quam fortis multitudo Domine, tuae dulcedinis
est! Quam reservasti te timentibus, usque ad illum (fu-
turum) mundum. Qui ipsem suam hic splendore laetant,
& eam non abnegant in operibus nec in verbis, his pra-
eparasti plebam dulcedinem.

V. 21. Interpret.

Ubi est hoc, nisi in suo regno, ubi vultus ejus abscon-
ditus est impis, & apertus bonis. A quo absconditur

NOTE. PARS I.

(pii) — Habent tunc quietem praeter istos, qui eos hic
tribulant. — Hic in Ecclesia est militandum, prop-
terea est ea tabernaculum militum, ibi indigent protec-
tione. Qui hic bene pugnant, sub protectione ejus, eos
propter porro ad propria tabernacula, ubi deinceps pa-
cena habent.

V. 22. Interpret.

Ipse noluit gratiam suam includere intra solam Jerusa-
lem, ubi ipse erat, sed emisit eam inde in omnes gentes,
quae circumfederant. Haec sunt illius Ecclesiae &c.

V. 23. Interpret.

Talem metum non habere, si tu oculos tuos ad me
verteres. Hoc dixi in p. & in ang. & in p. m.

Nota.

5. Augustinus: Non enim, si me respiceret, pati me ista
fueret. Et: Si in facie tua esset, non sic timeret: si me
attenderet, non sic trepidarem. Scilicet vocata Ne hic ab-
undat, ut & supra ad Pf. 3, 4. observatum.

V. 24. Interpret.

Propter istam humilitatem exaudisti me &c.

25. Diligite Dominum omnes Sancti ejus.
Minnot Got alle sine heiligen.
Minnot in ir dia uerit ne minnot.
Quoniam veritatem requirit [requirit] Dominus.
Uuanda Truhten minnot die uuarheit.
Er minnot das an dien suen, das er selbo ist.
Et retribuet his, qui abundanter faciunt superbiam.
Unde er lonot dien, die sollun uermuo-
techlich tuont.
*Uale fat das? ane die sib iro ne geloubent, unde mite
folle gant. Das ist besprechen sone allen sunden,
uanda iz chit. Initium omni peccati
superbia (mansuetudo aliorum solum ab- Eccl. 10, 14.
uau.)*
26. Viriliter agite & confortetur cor vestrum omnes
qui speratis in Domino.
Kehabent iuh eomelicho, unde habent bald
herza alle in Got kedingente.
*Ne lazent ius pelangen nouer ius Got reche an dien sun-
digen. Uuagert die uila patienter, er tuot das, so iz
ut ist.*

Psalmus XXXI.

Hebr. XXXII.

Psalmus intellectus [intelligentia] David.

Hic uerben uir gemant, das uir fernemen, uos
uair penitentiam tuon suln. Uuanda er ne tuot der
man penitentiam er er bechenet uicio er pefareu ba-
het. Dero ist luzzel, die iz bechenen channin.
Bedin chit iz. Delicta qui intelligit (uer Fol. 12, 11.
uiciz alle miffitate.)

1. Beati quorum remissa sunt iniquitates & quorum
tecula sunt peccata.
Salig sint dien iro unreht pelazen sint, unde
dero funda bedechet sint.
*Difu vox (simma) ist penitentia (reuerentia). Fone
dien er fas chit, dien gerot er gelib uarden.*
2. Beatus vir cui non imputabit Dominus peccatum.
Salig man ist, demo Got sine funda ne uuizet,
uanda er imo se forgeben habet.
Nec est in Spiritu ejus dolus.
Noh trugeheit in sinemo sinne ne ist.
*Das er mane goot sin foue imo selbero, alde ube er
sundig ist, das er das ne bechenet.*
3. Quoniam tacui inueteraverunt ossa mea dum cla-
marem [à clamando me] tota die.
Uuanda ih suigeta das chit, uanda ih misero sun-
den iehen ne uanta, dante ih aber brakti allen den
tag, das ih mit iro infigeti, dannan infirne-
ton miniu bein, das chit, dante uarden un-
chrefsig mine chrefte, ube ih iehen uanti, dante
uarden se gemant.
4. Quoniam die ac nocte gravatus est super me ma-
nus tua.
Uuanda dant die stollen, din hant asen mit ke-
gerin mir suareta tages unde nahtes.
Conuersus sum in armenta.
i. misir fallu sum,
dum configitur spina.
Uuand ih uuerger dero derte flechtenes. So da mit
in not prabst, so suant ih bechenen mine suilde, so
functa mit dia uuerzentbeil.

f. Del-

v. 25. Interpret.

Diligite (Dominus) vos qui mundum non diligitis.
Ipe diligit id in suis, quod ipse est. — Qui
sunt isti? nisi qui sibi non renunciant, & cum abundant
ambulant. Hoc dictum est de omnibus peccatis, dicitur
enim: Initium etc.

Nota.

Mitfelle, cum plenitudine, in abundantia, sine renun-
ciatione sui ipsius aut mortificatione carnis. Sed & conf.
Psal. XCIV, 10. & Gloss. Foll.

v. 26. Interpret.

Geratis vos viriliter, & habeatis generosum cor omnes
qui in Deum sperant. Ne finitis vos desiderare quando
vos Deus vindicat in peccatoribus? Sitis interea patientes,
ipse facit hoc, quando tempus fuerit.

AD PSALMUM XXXI.

Hebr. XXXII.

Rubrica Interpret.

Hic admoemur, ut intelligamus, ut penitentiam age-
re debeamus. Quoniam nate non facit quis poru-
tentiam, quam agnoscat, quomodo ambulaverit. Ho-
rum pauci sunt, qui id agnoscere possunt. Propterea
dicitur. Quis novit omnia delicta?

Nota.

S. Augustinus: Intelligentia ipsa est, ut uoceris, nec ja-
bare te debere de meritis tuis, nec praesumere de iniquitate
peccati. Prima intelligentia est, ut te novis peccatorem:
consequens intelligentia est, ut cum ex fide per dilectionem

hinc caperis operari, ne hoc uirtutis tuis, sed gratia Dei de-
putaveris. In Hebræo est *אֲנִי מִיִּשְׁרָאֵל*, a *יִשְׂרָאֵל*
Sacer intelligere facere. LXX. *ἐπιστάμενος*. Appollitus
Buxtorffius: Ode didactica.

v. 1. 2. Interpret.

Hac vox est penitentis. De his ita dicit, his delin-
gat similis heri. — Quandoquidem ei eis remittit. —
Ut putet, se bonum esse a seipso, aut etiam peccator sit,
ut id non confiteatur.

v. 3. Interpret.

Quoniam tacuerim h. e. quoniam peccata mea confiteri nol-
lem, in quo vero consumui totam diem, ut eis renun-
ciarem (nec facerem) tunc inueteraverunt ossa mea, h. e.
tunc infirmata sunt vires meae; Si confiteri voluissim,
tunc renovata fuissent.

S. Augustinus:

Quid est à clamando me tota die? Perseverando tota
die in defensione peccatorum suorum.

v. 4. Interpret.

Quoniam propter delicta tua manus super me posita
mihi gravis fuit die ac nocte. Fallus sum minor (vilior)
spina pungens. Quoniam tu me in zermassum dimisti, tunc
corpi confiteri peccata mea, tunc suborta mihi intelli-
gentia.

Not. I.

Latini sequuntur LXX. in *est impenitentia per seculum*. In
consigendo mihi spinam. At S. Hieron. in Ebraica ve-
ritate: quoniam exardescit spiritus inquit. Textus Ebraicus:
וְהָיָה כְּפִי כְּפִי הַיָּסָד *Becharbam kapi sala*. Quod Bux-
torffius reddit: in faciliore affatu i. e. affatus conuersus
sum. LXX. legunt *ἐν ᾧ* hoc, spina Hof. X, 8.

Not. II.

5. Delictum meum cognitum tibi feci, & iniquitas mea non abscondi.

Do teta ih dir chunt mina missetat, unde ne hal dih langor min unrehet.

Dixi confitebor adversum me iniquitas mea Dominum, & tu remisisti impietatem peccati mei.

Ih chad ecbert in minemo herzen, ih icho Gote mines unrehet, unde far belieze du mir die ubeli minero fundon.

Er dia swert chenu, er gedanchet di da mir des anilen mit ablate.

6. Pro hac sc. impietate orabit ad te omnis sanctus in tempore opportuno.

Umbe die ubeli betot ze dir iegelih heiligo in geuelligemo zite.

Daz ist danne, so plenitudo temporis (folli zilt) chomet, unde Got suen sin sendet, saltem ex muliere (non auctoritate sine uulere) saltem sub lege (auctoritate ex.)

Verantamen in diluvio aquarum multarum ad eum non adproximabunt.

Aber in manigero uuazzero uuage suummenten ne nahent ze imo.

Ein uuazzet ist daz ze bezuet, unde se geheiligt in tempore opportuno (in geuelligemo zite,) daz ist die ebmentia doctrina (lera) sine Spiritu Sancto. Manige doctrina (lera) unde manige seila hereticorum alde Philosophorum (folgungis kleuorato alde uulungis) ne bringent se nicht ze Gote, nahe se fident se sine imo.

7. Tu es refugium meum a pressura que circumdedit me. Du bist ze demo ih flucht habo fore dero note, diu mihi pefangen habet.

Daz ist du mortalitas unde du corruptio, dero si eub Paulus chlageta, do er chad. Etiam nos ipsi ^{Rom 5.12.} primitias Spiritus habentes in nobismetipsis ingessimus; adoptionem expectantes redemptionem corporis nostri (iob wir selben allererst keiff inphanzie habente, sinngen tiefo ininkali nostri uferen, uanjenit peccate, ab uicuo irigelo des lichamen sine se.)

Exaltatio mea erue me à circumdantibus me.

Du Got min freuui lofe mih fone dien noten, die mi umbefangen habent.

Uuio ist der in freuui, der si plet lafen? Ane daz in sin gedung freuuet, also se chit. Spe enim ^{Rom 3.12.} salui facti sumus (mit kedung birt anit gebaltu) ded in humana miseria (maxima ueneribet) muerbe. Fone diu ebmet nu respouso (antwort.)

8. Intellectum tibi dabo & instrum te in via hac qua gradieris.

Ih kibo dir fernumeft, diu diu leroze ad penitentiam (ze riuano) unde lero diu uuaz du tuant salt an difemo uuage, an demo du galt.

Uuier ist der uueg ane diser gegenswarto li?

Firmabo super te oculos meos.

Ih kestato obe dir miniu ougen.

Ib lazo diu obemas ana uuirduozzeno daz liebt intelligentia mea (minero uernunfte.)

9. Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus.

Diz ist heprochen ad peccatores (ze fundarin.)

Ne sine folih, so daz Ros unde daz mul, diu ane fernumeft sint.

Eigener unde fremder berri ritet daz ros, unde ledet den mal, uanda se ne unizen uorma se dicen folin. Dien ist der geib, der fure Got demo tiefelo dienet, unde imo uandert ist.

In chumo & freno maxillas eorum confringe, qui non approximant ad te.

Mit chamo unde mit freno geduuung dero chinne, die ze dir ne linnen.

Refolus sel frenum (pittil) haben, aler heittendis unde inftandis sinu chawum (cham britil) haben. Chawum ist sine chrambi heprochen, uanda camur grece (in chraetificau) curuam (chump) chit latine (in uualificum.) Des peirsen die, die uulier Gate sportent, unde in ne uuelen haben afflorem (ze afsetzen.)

10. Multa

Not. II.

Conuersus sum in arumnam: ut LXX. *legimus in uerborum.* At in Ebrzo: *נִשְׁבַּחְתִּי נֶפְשִׁי נֶפְשִׁי נֶפְשִׁי* Nephach leshachdi. i. conuersus fuit humor meus a *נֶפֶשׁ* nephach uertere, & *נֶפֶשׁ* leshach, humor.

v. 5. Interpret.

Dixi tantum in corde meo. — Atequam uerba prolata, iudicium mihi uoluntatem, remissione.

v. 6. Interpret.

Hoc est, tunc, quando plenitudo temporis uenit, & Deus filium suum mittit. — At in multarum aquarum diluvio nantes non appropinquabunt ad eum. Una aqua est, quæ eos suffundit & eos sufficit — h. e. uentura doctrina. Varie doctrinæ & varie seixe hereticorum sut philosophorum non ducunt nos ad Deum, sed separant eos ab ipso.

v. 7. Interpret.

Hoc est, mortalitas & corruptio, de qua Paulus conuestus; quum dixit: Et nos ipsi primitias Spiritus accipientes, suspiramus profunde intra animum nostrum, adoptionem expectantes, intelligo liberationem corporis ab anima. — Erue me a necessitatibus, quæ me

circumderunt. Quomodo est ille in letitia, qui se petit liberare? nisi quod cum spes sua exultat, (sicut dicitur: Cum spe sumus nos salui) tamen in humana miseria alitit. Abinde uenit iam responso.

v. 8. Interpret.

Do tibi intellectum, qui te inuitat ad penitentiam & doceo te quid agere debeat, &c. Quæ est ista uia? nisi hæc præuicia uita. Ego relinquo super te sine tædio lumen intell.

v. 9. Interpret.

Hoc dictum est ad p. Ne sint tales, quales equus & mulus, qui sine intellectu sunt. Propriis dominis & alienis equitat equum, & onerat mulum, quousum non intelligunt, cui interuere debent. His ille similis est, qui pro Deo, diabolo feruit, & ei subiectus est. — Qui equo similis, frenum debet habere: sed qui mordet & resistit debent Camum habere. Camus est de curuo dictum, nam Camur Græce curuum uocat Latine. His indiget qui aduersus Deum affluunt & illum nolunt habere afflorem.

Nota.

Camus est uox Græca κάμψ, ciuitate Latina dousta. Sed Notkerus alidit forte ad κάμα, Camera, fornix.

10. Multa flagella peccatoris.

Nicht ein ehrens (ehem brüt) nabe tob flagella
(keigle) sola dems narzans, daz er gedout awerde.
Speruunt autem in Domino misericordia circum-

Aber die an Got gedingenten umbfahet sin
gnada.

Er besaaret se alien baltes so, daz in nehin tara ge-
sieben ne mag.

11. Letamini in Domino & exaltate iusti.

An Got freuuent iuh rechte, unde an imo
sprungezent nals an iob selben.

Et gloriamini omnes recti corde.

Unde an imo guollichont iuh alle grehte in
herzen.

Alfo die grehte sint in iro herzen, die ander an auelen
ane daz er nulle.

Psalmus XXXII.

Hebr. XXXIII.

Psalmus ipsi David.

1. Exaltate iusti in Domino.

An Gote freuunt iuh rechte.

Lazet inuera freni an imo sin, nals an dero auelte.

Rebus docet conuulatio.

Lob geziemet erechten.

Alfo das sint die iro auelen geretet [ererehtet vel geretet]
habent nab Gote auelen. Die ander auelen, dazne
Gat auelle, die sint ehrens, nals uolofsam.

2. Constitui Dominum in cythara.

Ichent Gote an dero ziterun.

Die alliam vitam (kret aerech lib) bezeichnen, nuenda
si auelen hab balst.

In psalterio decem chordarum psallit illi.

An demo zen seiciglin psalterio singent imo,
daz contemplatiuam vitam (af scoune lib) bezeichnen,
nuenda iz ehrens hab balst. An dem zeniz ist alia
religio (ebalti) nals daz miltuizim, daz decem chor-
da decem verba legis bezeichnen. Die sint so ge-
seiden, daz tris sebet ad amorem Dei. Sibem ad
amorem proximi (ze manni ebin christiam muem.)

3. Cantate ei canticum novum.

Singent imo niuuuez frosing.

Alfo daz ist daz Angeli singen in suero incarnationis
(keherte) Gloria in excelsis Deo (kuelichi) Luc. 1. 14.

Bene psallite ei in iubilatione [vociferatione.]

Uuola singent imo ludondo.

Daz ebil, nuizint daz iz mit auelen so ne mag keuget
auerden, so fro ir sin anesen singet. Uuola daz ist
kelidat, daz man freni mit nianon ouget ane
uort.

4. Quia relictum est verbum Domini.

Daz selet ir tuon, nuenda sin uuort erechtez
ill.

Ze uuelen quis? An daz iz erechte taut, fene suemo
uorte auerdent meunigen gribet.

Et omnia opera eius in fide.

Unde alliu sine uerh sint in driuuo.

An demo dinge sicut fin triua, daz er nals der ac
nberfuchet, der er uenere triuauon chorat. Alfo
Paulus ebil. Fidei Dominus, qui sem 1. Cor. 10. 13.
permittit vos temptari, supra quam pote-
stis ferre. (Keirnuue ist Got der nals si lazzet fer-
rer nseueht auerden, dazne auz uiragiu magin.)

5. Diligit misericordiam & iudicium.

Er minnot armherzi unde gerichte,

daz ist knada unde urteilu. Hier seinet er gnada, lina
fere sparet er das urteilu.

Miseri-

v. 10. Interpret.

Non solum canis sed & flagella debentur indomito, ut
dometur. — Custodi eos undiqueque ita, ut eis nul-
lum malum obtingere possit.

v. 11. Interpret.

Non in rebus ipsis. — Sicut iusti sunt in eorum cor-
de, qui aliud uolunt nisi quod ipse uult.

Ad PSALMUM XXXII.

Hebr. XXXIII.

Hactenus paraphrasin Notkerianam uerbotens inter-
pretati sumus, quum qui enouerit, & gloriarum
postum in suppetas accessurus est, ille uenierit uolue
interpretationis uera uita haud, uoluerit, indigebit. Quare
deinceps Notis duxat oblicuoria aut uolubilia lo-
ca illustrabimus.

vers. 2.

Cithara & Psalterii utriusque instrumenti Musici hactenus
discrimen, quod uolue hic notat, etiam S. Augustinus,
S. Chrysostomus & S. Basilus obseruauerunt. Augustinus
ad h. l. ait: Cithara est lignum illud concuum, tanquam
typum praeclatissimum, cui ligno chorda inuenitur,
ut laeta resonet. Hae lignum cithara in inferiore parte ha-
bet, Psalterium in superiore. — Ex inferiore uita i. e.
terrena, habemus prosperitatem & aduersitatem — ex
utroque laudem est DEUS at citharizamus. — Cum
attendis superiora dona Dei — conuertere & ad psalte-
rium & psalle Domini in psalterio N. chordarum. Prae-
cepta eum legi decem sunt. &c. item ad Psal. XLII. Duo
haec organa Attingere habent inter se distinctionem discri-

que rationem, diuinae consolationis & conuoluationis me-
morie. — Psalterium ipsum organum dicitur, quod de su-
periore parte habet testudinem: illud scilicet typum &
concuum lignum cui chorda inuenitur resonat. Cithara
vero id ipsum lignum concuum & suorum ex inferiore parte
habet. Gemina idem ad Psal. LVI. Chrysostomus in pro-
phetis ad Psal. Psalterium instrumentum suum est, &c.
erellum, i. e. rellu non iacentibus aut obliquis fidibus, ut
A. Iunius explicat, cuius fons altus fons & superio-
ri parte redditur. Basilus: Psalterium solum ex organo
Attingit in uita uita & superiori parte causum phlogerum
ac concuum habuit, cithara autem & hyra in imo & ad
pletrum subleuati, cum psalterium hoc concuum & tou-
ram causum solum habuit: at & sui supra querebre mede-
mur. Cithara seu Lyra schemata ex summis exhibet Ez.
Spanhem. ad Callimach. pag. 476. Atque hoc est quod
Notkerus uocat Bub uideam & obaxan. Conf. Psal.
XLII, 4.

v. 3.

Illustrat hunc locum S. Augustinus hic: Quid est in ja-
ubilatione caetero? Intelligere, uerbo explicare non posse quod
caetero est DEO. — Illi gaudet cur sine uerbo, & mu-
tuosae latitudo gaudium, metat non habet syllabum.
Uolue autem legendum. Alia alia uita auge, uolue
uolue.

v. 5.

Hic seinet & &c. i. e. Hic exhibet gratiam siue mi-
sericordiam: porro autem diligit iudicium siue sententiam.
S. Augustinus hic: Misericordia tempus modo est, iudicium
tempus post erit.

v. 6. S. An.

Misericordias [Domini] plena est terra.

Sincero gnadon ist diu erda fol,
uanda Euangelium (knotrende) chomen ist, unde fides
unde baptisum (keloha, touff) in ala die erda.

6. Verbo Domini Caeli firmati sunt.

Unico aber die himela?

Die sint kefestinet mit sinemo uoorte.

Daz ist aar an selben dien himelen, so ist in ead an
Apstolis, die fone din himela gebelzen sint, uanda
fone ira lere din erda beregeti auar unde gebirget
auar. Daz dia erda fol fureo gnado ist, daz ist
fone diu, uanda fone himela gefestinet unde gebelzet
uorden fone Gotes uoorte, daz chit fone Christo suo
Dei (Gotes) sunt. Er getela fe uoson carum.

Et Spiritu oris ejus omnis virtus carum.

Unde iro chraft ist fone sinemo geiste.

Den inhabeto arden fe himela.

7. Congregati sicut in utro aquas maris.

Samenonde diu mere uuazzer, sumo so in
uderbalge.

Daz chit in uelero menisken buche argen aullen be-
traunde. Den fe gero seindin nuch fe mahtin. Also
iz do fuer do Christum Principem (furfen) chamen,
unde fe mahtia (uelt) fiont pergen.

Ponens in thesauris abyssos.

Uuazzer tief gehaltende in sinen triseuuen.

Daz ist diu manig dore abelon, dore er so in dob ten-
gere gewarnt, daz er die sine mit iro abtunge be-
zogene. Alle andere sinico ist in ze feruene: Er
gesamnet Christianos in sinem Ecclesia, ala er utrum
(uiderhalb) heizet, unde gebirget tiefe sinas in sinen
Scripturis.

8. Timuit Dominum omnis terra.

Fone diu furhte Got ein ieglich erda,

daz chit ein ieglich sinig menisico, uanda imo ne
bijet dore aacht, die in rechen, so uoset er daz
benedige uuazzer beten bafe fiont in utrum (samo in
uiderhalb.)

Ab eo autem commoveantur omnes qui inhabitant
terram.

Fone imo uuerden eruueget alle die in erdo
fizzent.

So fe fone imo eruueget uuerdent, iemene ze taronne,
daz fe ead fone imo gefuhtet auerden. Zin fone imo?

v. 6.

S. Augustin. Conc. II. Exceptis illis caelis, habes de qui-
bus hic nuncias diffam, nobis proximos caelos, Sanctis
DEI Apostoli, predicatorum Verbi veritatis, per quos cae-
los completi sumus, ut per totum mundum feges Ecclesia pul-
uaretur.

v. 7.

Idem: Cum antea mare in martyribus, liberis fustibus
fuehat, modo autem intra mortalia pesseria (bucha) in-
clusum auarum est. Et mox: Facta est via, frata nostra
ad imperatorem monita est. Porro quum Autor ait: Alie
audere sinas etc. i. e. aut alia ratione poterit sensus ef-
fic, nempe per aquas Christianos intelligi, & utrum Ec-
clesiam, & per abyssos, arcana Scripturarum. Sic & S.
Hieronymus: Congregati sicut in utro, in uero Ecclesia
homine, aquas maris, fecali populos, ut sint uisum uorum.
Sicut Dominus ait: In atriis uos, i. e. Euangelium pra-
ceptum, recitatum in cordibus credentium. Et mox: Nunc

9. Quia ipse dixit & facta sunt, ipse mandauit & crea-
ta sunt.

Uuanda alliu ding imo chedentemo getan
sint, unde imo gebietentemo gelfassen
sint.

10. Dominus dissipat consilia gentium.

Got zeuuirfet den rat dero dieto,

den si ofte taten aber Christianos, sui obedendo: Telle-
mus eos de terra & deleamus nomen eorum (nomen fe
abo dir erdo unde tilgeten ira nomen.)

Reprobat autem cogitationes populorum & repro-
bat consilia Principum.

Er uuider lobot die gedancha dero liuto
so fe abel sint, unde die rata dero fursion.

11. Consilium autem Domini manet in aeternum, cogi-
tationis cordis ejus in seculum seculi [in genera-
tione & generationem.]

Aber sin rat uueret iemer sine gedancha in
euua.

Uueler gedancha? Daz er die gebalte, die imo ge-
triment sint.

12. Beati gens cuius Dominus Deus ejus, populus
quem elegit in hereditatem sibi.

Salig tiet des Got unser truhten ist, salig
liut, den er imo in erbe eruueleta.

Ni der salig der umb saligheit quonot diuitias. (Richtum)
baueri (era) potentiam (kruual) uoluptatem (saummo)
uue der salig, der selben die saligheit habet, daz ist
Got.

13. De Caelo prospectit Dominus.

Truhten sah ferro hara nider fone himela,
uanda prospicere chit ferro postum (ferro gefertia)
conspicere. Daz gefah, dob er hara fanta sinam
saum (su sin.)

Uidet omnes filios hominum.

Er sah alliu menisicon chint.

Die fone imo sint predestinati ad hereditatem (peneinet
ze erbe) diu sab er, uanda er iro auara tela, unde
er in gnada seinda.

14. De preparato habitaculo suo respexit super omnes
qui habitant terram.

Fone sincro seledo, dia er garetu sah er uber
alle die in erdo fizzent,

fene

quantum uoluit per seruos suos nobis demonstrare, tantum per
nos intelligere petimus; istam profunditatem Scripturarum
aequanim possumus. Eadem secutus & Bruno Episcopus.

v. 8.

Per Terram, terrenos homines SS. Patres etiam intel-
ligunt: qui debent timere Deum. Rationem reddit
Notkerus: quia istis non deficiunt peccata, qui eos com-
mouet (rechen) quae sequuntur, obfcuri sunt, atque
ut opinor, corrupte lectionis. Quid enim bandege?
legendum uidetur, fundera auazzer, aquam peccatorum,
quam peccator collegit, sicut in utrum. Propter debet
timere Deum & uerum petere, quod peccata imbi-
bit sicut equum. Sed quid est, quod sequitur: Sensus
quidem apparet, & conuenit cum S. Augustino hie
Quid formidaturus es aliquid de caelo, aliquid de mari? Ipse
dixit, & facta sunt, mandauit & creata sunt. Qui dixit,
& facta sunt, mandauit & creata sunt: cum iohis moue-
tar, cum iohis quiescant. Sed quid istud uerbum: le-
meate

*fune Angelus (choudaren) unde Apostolus (paten) unde
praedicatorum (predicare) sub er se, unde uisita ira.
Die sint fin habitaculum unde sine humile.*

15. Qui finxit sigillatim corda eorum.

Der einzliche iro herzen kuof,
monda er iegliche daz sunderige gab, darnen fin
ein anderer bedarf. Also nab an den liden sunderig
kiba ist iro iegliche, unde fin alius einere andere be-
darfen.

Qui intelligit omnia opera eorum.

Der al iro tuon fernimet.

*Er fibet, daz man ee fibet. Man fibet die gebenten
hant, er ne weiz ander umbe reit alde umbe liment.
Daz weiz aber Got.*

16. Non saluator Rex per multam virtutem & gi-
gans non saluabitur in multitudine fortitudinis
sue.

Der chuninch ne uirdet kehaltin in sinero
michelun chrefte, noh der riu in dero
manigi sinero starchi.

*Foretartig man ist rex (chunig) unanda er ribet fure
lichomen, aber under allen trefen ingelico felfteret
ist gunt (rife.) Dero beider daz sint an Gote nali
an in seiden.*

17. Fallax equus ad salutem: in habundantia autem
virtutis sue non erit saluus.

Daz ros ist lukke ze mannes heili, noh des
ne gnisset er, daz iz knug starch ist.

18. Ecce occuli Domini super metuentes eum.

Sih noh truhtenes ougen sint uber die in
furhtent.

*Er gebaltet se, nali daz rei noh iro seihere chraft.
Sperantes super misericordia eius.*

Ze sinero gnado sih fersichente nali ze in seiden.

19. Ut eruat a morte animam eorum.

Umbe daz sint fin ougen abe in, daz er iro sela
loffe fone tode, in dero anderen auerite.

Et aliat eos in fame.

Unde er sie nere in hungere; hier in auerite.

*Daz sint die qui esuiunt iustitiam (die der burger reiten.)
Daz gibt er spiritalis alimonia (heiliche fuora.)*

20. Anima nostra sustinet Dominum.

Unser sela bitet sin,
anene er chome mit sinco lene, den er am kehiet.

Quoniam adiutor & protector noster est.

Sin sela nair biten, uuanda er ist unser helfare,
unser scirmare.

21. Quia in eo letabitur cor nostrum, & in nomine
sancto eius sperabimus.

Uuanda an imo freuet sih unser herza, nals
an dero uerite unde an sinen heiligen na-
men gedingen uuir, bedu biten nair fin.

*Fiat misericordia tua Domine super nos, quemadmo-
dum sperauimus in te.*

Diu gnada truhten chome uber unsih also
uuir ize gedington an diu.

Psalmus XXXIII.

Hebr. XXXIV.

Psalmus David.

1. Quando misit uultum suum coram Abimelech
& dimisit eum & abiit.

David sang disen psalmum, do er sin ana-
liute geuuehseleto fore Abimelech, den diu
kuch heizet achis, samo fo er 1. Reg. 11.
uuuotig uuare, unde er in ze
dero nair ferlicz, unde dana seied.

Unser David Christus kreuuehseleto fin auerite fore Abi-
melech, daz chit fore iudaica populo (iudeus lute)
do er sacerdos (comarto) naas, unde er dob ne leria
sacrificare uictimam (apheron frinsinga) so Aaron teta
nabe panem & uicam (get unde uun) so Alachselech
teta, fawe demo heiligen pane, unde fene demo heil-
gen uino chad er. Qui manducat meam carnem &
bibit meum sanguinem habet uitam eternam (der min
seize izzit unde min blait trincht, der heit
ewigen lile. Darnen gedachte er auuotig Joh. 6. 51.
femeliche, die in dar kuche ferliczen, unde mit imo
auusen ee uuelen die ferlicz eub er, unde fuor fene
in ze anderen, fuor fene iudeis ad gentes (iuden ze
diuten) zu ist aber der namo geuuehselet, fene achis
ze Abimelech? Ant daz Abimelech mit sinco namen
zeigt

uocant ze tarum? id est: cuiquam ad nocendum: Nam
capitulum nocendi potest homo habere, propriam potesta-
tem autem, si ille non dat, non habet: ait idem S. Patre,
unde multo magis hanc potestatem nocendi idem quiesce-
re & cessare faciat.

v. 16.

Illustrat hunc locum Bruno: Regem dicit hominem con-
sumens (Furibartius man) qui quoniam regit corpus suum
misericordie diuina, a uitiis tamen carnalibus saluari non
potest, dum de sua uirtute presumptus. Eandem etiam Gi-
gantem uult intelligi, qui uirtutum magnitudine reueratus
contra immunitatem diaboli dimicat fortiter. Et licet sic
fortiter configat, si tamen subleuatus fuerit uicio superbia,
saluus esse non poterit.

Ad Psalmum XXXIII.

Hebr. XXXIV.

Vera lesio in inscriptione est Abimelech. Abimelechi
nomen fuisse Regum Palaestinarum in Gerar, patet
ex Gen. XX, 2. & XXX, 2. quae urbs regia aut ad Re-

gem Gath, qui etiam hoc nomine usus est, ut ex Psalmo
hoc & Historia Regum patet, pertinuit, aut per diuisionem
regni aliquandiu Abimelechi & Gethic & Gerar gi-
bernauerunt, & ad distinctionem hi Achis cognomen acce-
perunt, ut Aegyptius Pharaos Hophra, Jerem. XLIV. f.
Certe Gerar inter quinq. primarias urbes Palaestinarum
hanc recensetur a S. Hieronymo, vide & Heydmanni
Palaestina. c. V. Ceterum Anagogicam interpretationem,
quam hic proponit Autor, haui ex S. Hieronymo & S.
Augustino hic. Illud notandum, quod Autor v. 8.
Immittit Angelus Domini in circuitu timimentium eum. Atque
Angelum interpretatur de Angelo Magis Confili. S. Hier-
onymus habet: Emitit Angelum Domini, atque idem de
Saluatore interpretatur. At LXX. Παράστατος ἀγγελος
αὐτοῦ. Et Ebraica ueritas: Circumdat Angelus Domini in
gyro timentes eum. Atque S. Augustinus hic notat: Im-
mittit Angelus. Sic scriptum est, Fratres non quemodo ha-
bent aliqui mendosi Codices: Immittit Angelum Domini.
Sed sic: Immittit Angelus Domini. Sicut etiam in Breui-
rio Ecclesiae Lugdunensis legitur, quod scilicet Psal-
mum Romanum seu Latine uersionem, ante S. Hiero-
nymum recensionem, sequitur.

zigtet iudeos nals Achis. Abimelech chit regnum patris mei f. David (Riche misit fater David.) Daz waren iudei, se waren regnum patris sui David (Riche iro fater David.) Aber achis wart fristot, quomodo est? (unico ist daz fo t.) Daz wart ebert an die, die siß des unanveroten, anio se solten ezzen sin fleisch, unde trinchen sin blut.

2. Benedicam Domino in omni tempore.

Ih loben Got in ziteli.

Adir gereb alle angereb gegene, imo daroben ih.

3. [Semper laus ejus in ore meo.] In Domino Laudabitur anima mea.

An Gote uuirt kelobot min sela.

Sin bin ih lobesam unde gnedich nals min selbes.

Audiam mansueti Et letentur.

Daz gehoren marmende unde freuen sin.

Se keborn daz se solb selb sin, unde des sin fro, uanda die marmende ne sit, die ne sit in fro.

4. Magnificate Dominum mecum.

Michellichont Got sament mir.

Ne luzzet mit iz einen tuon, aufsent sament mir dar ana.

Et exultemus nomen ejus in idylis.

i. in iuicem vel in eorum.

Unde erhoen sament sinen namen.

Uarzen ungesiden an so heilfamen uerche.

5. Inquiri [Exquiri] Dominum Et exandit me.

Ih fuohta Got, unde bediu gehorta er mih.

Sin selbes luffa mid nals golde alde rituones dancan gebort er mi.

Et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Unde fone diu losa er mih fone allen minen arbeiten.

6. Accedite ad eum Et illuminamini.

Gant imo zuo mit penitentia (rinnu) unde demo getawen uuerdent ir erlichtet, daz chit, uuerdent fernemoglich dero uarheite.

7. Et facies vestrae non erubescant [confundantur.]

Unde so ne sint scamegiu uueriu anasene.

Sin sint mit rehte des scameg, daz er imo zuo ne giengot, an gant imo aber zuo unde ne sint scameg.

8. Ille pauper clamavit Et Dominus exaudivit eum, Et ex omnibus tribulationibus liberavit eum.

Difer arming, diser chide ih, der siß ane Got penata uerfen, unde siß fone diu zuo imo makt, der haretu, unde Got kehorta in unde losa in uzer allen sinen noten.

Daz leta er in bina nemende fone dero uerhe, uanda hier ne makt iz sin.

9. Inmittit [Inmittit] Angelus [Angelus] Domini in circuitu timoratum eum.

Gotes sun der Angelus magni consilii (chundere michiis rati) beizet, ingetwot, al umbe die die in surtent.

Uanz ist daz er ingetwot siß furhteten? ana fira trougenus guada. Er ne uerbenet ne bomen, uanda er sin mite umbe ringet.

10. 9. Custode Et videte quoniam suavis est Dominus.

Choront unde sehent iu daz unfer truhten fuoze ist.

Clerici fueri fueri in corpore suo Et in sanguine suo

NOTK. PAR. I.

(an fueri lichamen, unde an fueri blote) nals anio fuoze er si demo munde umbe dero selo, dan dancan inphabet alio er gebiet vitam eternam (ih euigen) fameliche chaden, die den gebiet keberten, quomodo potest iste nobis dare carum suum manducare? (uano mag aus diser sin fleisch unde sin blut haben zezzen?) Die bezeichende achis, der nam latine chit quomodo est? (unico ist daz fo t.) Dien wart an zuo gesprechen, choront unde besochent daz er ne makt. Ube se daz ne tuont, so anochet er fere in sin angustie unde geletet siß ire.

Beatus vir qui sperat in eo.

Saligo der an in gedinget.

Unsaligo der an anderen gedinget.

10. Timeat Dominum omnes Sancti ejus, quoniam nihil deest timentibus eum.

Furhtet Got alle sine heiligen, uanda dican

ungebrotten ist, die in furhtent.

Nietes ne brest in, uanda se den habent, der se alle rechte twot.

11. Divites exierunt Et esurierunt.

Riche uuerden durftige unde hungerge,

uanda in ne dancet nimmer salu, der se habent.

Inquirentes autem Dominum non deficient omni homo.

Die Got forderont, dien ne mengt neheines kuotes.

Uelch kret ne habent, die Got habent, der al gnet kibet?

12. Venite filii audite me, timorem Domini docebo vos.

Choment chint, unde horent hara zuo mir,

ih lero iuh Gotes forhtun,

ana dia nimen geseu ne mag, diu ioh fri getet nals tenne.

13. Quis est homo qui vult vitam, Et diligit dies videre bonos?

Uuer ist den des libes luste, unde ouh luste ze gefehenne kuota taga,

unde quote zite?

14. Cohibe [Prohibe] linguam tuam a malo Et labia tua ne loquantur dolum.

Ube dih iro luste, so ne laz dina zungun ze

arge dauing iro, unde dina lefisa ne truge chofen.

15. Diuertere a malo Et fac bonum, inquire pacem Et prosequere eam.

Fermid scaden unde tuo uuala, fordero

frido, unde far imo nah.

Sooche in in enen uerhe, der ist er, unde der ist vita

(ih) unde dies boni (kuote taga) hier ne darft iz in heidenben.

16. Oculi Domini super iustos.

Truhtenes ougen sint obe dien rehten.

Er obe sihet se unde statet an in sinu ougen.

Et aures ejus in precibus eorum.

Unde ze iro digi sint sinu oren.

Iro gebetes spant, uanda er in gagenwarte ist.

17. Vultus autem Domini super facientes mala, ut perdat de terra memoriam eorum.

Aber dara gagene ist sin analiute uber die

ubeltatigen, daz er iro gehuht tillicie

unde dana genene de terra viventium (fene

erde dero lebenten.)

K

18. Clama.

18. *Clamaverunt iusti & Dominus exaudivit eos, & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.*

Rechte horeten ze imo, unde er gehorta sie unde losa sie sone allen iro binon.

Daz lets er sie hina nemende hier ne mahta iz werden.

19. *Iuxta est Dominus his qui tribulatio sunt corde & humiles Spiritu salvabit.*

Truhten ist dien nahe, die mit kemulicemo herzen sint, unde gehalten er die nidere sint in iro muote.

Der in hohen uerde zuo iuo, der nidere sin herza.

20. *Multe tribulationes iustorum, & de omnibus his liberavit Dominus eos.*

Manige hina sint dero rehton uzer dien allen loset sie Got,

quando sie compassione (syndula) habent iro frateres ante das temptaciones (cbranga) unde passiones (martyra) die sie selbst liden, heilum sint iro hinc manige, aber ne darfen sie in wagen, quando er in sie alle daz nimet.

21. *Castidit Dominus omnia ossa eorum, unum ex his non contretat.*

Truhten behuotet alliu iro bein, iro ne uuirt noh ein ferbrochen.

Iro passiones (keltal) unde iro mansuetudo (mammidi) unde anders iro neheini besones ne uuir. Aber seculum literum (nah slehtin aurtin) mugen iro kein ferbrochen werden; also latroni in cruce (dema scachare in cruce gestab, der do fure Christu justificarus (heretischig) was.

22. *Mors peccatorum pessima.*

Dero fundigon tod der ist todo uuirfesta, *quando sie in signu bella fuerit.*

Et qui oderunt iustum delinquent.

Unde die missetuont, die den rechten hazent. *Nebem ne was so recht so Christus, die in hazeten, die missetaten allero darlig.*

23. *Reclinet Dominus animas servorum suorum.*

Truhten loset die sela sinero scalcho fore dero tode, der so zaitig ist.

Et non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Unde die ne missetuont die an in gedigent.

Daz sie an in gedigent, der ana ne missetuont sie.

Psalmus XXXIV.

Hebr. XXXV.

Psalmus [huic] David.

1. *Iudica Domine nocentes me.*

Christu chit, unde sie Ecclesia erteile truhten, uber die die mir taront.

Unis min pbeget uider alle die, diu in er ahten capitis (houbin) unde nab ahtent corporis (licbami).

Expugnans impugnantes me.

Erhit, die mih ana fehtent,

den tiefai unde sine lide.

2. *Apprehendite [apprehende] arma & scutum & exurge in adiutorium mihi.*

Nim uafen unde scilt, unde stant uf hil mir.

Scine dinn chraft, daz ebis exurge (stant uf) unde buke in bende uosere sela unde tuu sie uosien suert unde silst, tuu daz die fensla sine in ersolben uerden, unde iro iocula (sina) nielt ne gemajin.

3. *Effunde i. dilata frangam & conculce adversus eos qui persequuntur me.*

Kebreite diu suert, unde besliuz uuiden dien, die min ahtent.

Ketuo mange sela uosien dero rehton, unde so uirt diu insart iruoret dinn fenden.

Dic anime mee salus tua ego sum.

Chid minero selo zuo, diu din suert ist, mit dero du fittst, din heilli bin ih.

Kebeiz iro helza, unde gib iro baldi ze fribenne uider su handigen fenden.

4. *Confundantur & reuerantur quaterentes animam meam.*

Seamege uerden die, unde insurhten sih, die minero selo fare sint.

Iulian (iulow) unde hereticus (gloub irren) unde anderen persecutoribus (abtarin) kebe Got summa unde forhten, daz sie bebreiten unde gebereret uerden.

Avertantur retrorsum & erubescant, qui cogitant mihi mala.

Hintert uuenden nali fare unde scameien sih, die mir ubeles unnin,

folgen wuzien sie ze guate, nali fore gan ze nbele. Also Petro Christus ebat: Redi retro Satanas. Math. 16.23.

(irruini uidero Satanas.) Sano su er ebat: Præcedente Satanas ei, sequendo discipulus eris.

(Fure mihi saluio pisi da Satanas, wir nab kando uiridysto min scolare.)

5. *Sicut tanquam pavus ante faciem venti.*

Sie uerden also daz stuppe uuirdet fore demo uuinde.

Iro temptatibus (beherungen) ne mugin sie widerstan, also daz stuppe gelgen ne mug, so der uirt anat. Alde iz chit: Fure iruhen gedunchen uerden sie nribanen in beling, also daz stuppe taut sone uuinde.

6. *Et Angelus Domini [coram] eos. Fiant via illorum tenebre & lubricum; & ang. dom.] persequens eos.*

Unde Gotes Angelus ahte iro,

uoz sie sib pebberen.

7. *Quoniam*

Ad Psalmum XXXIV.

Hebr. XXXV.

vers. 1.

Sic defensor meus contra omnes qui vos antea capitis & aditus corporis ratione persequuntur. Alludit ad proemium S. Augustini, hic: Est psalmus iste invocanti Deum contra inimicos in tribulationibus huius seculi: & utique ipse Christus, tribulatio huius capitis, & tribulatio nunc corporis.

v. 3.

S. Augustinus: Quomodo effudit frangam? quoniam jam audierim, quid si frangam istius: Anima enim iusti est. Abundant iusti, & effunditur frangam, & conculcatur adversus inimicos. Concluius est adversus eum, quia quid loquatur adversus sanctos, non potest invenire. Hoc est, quod noster ait: Ketuo mange &c. i. e. Fac multas animas esse iustorum, & tunc impetus impediatur hostium.

v. 19.

- 7 Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui [muscipulae suae corruptionem.]

Uuanda sie beuiscuden mir geburgen dia ferlornissida iro striches.

Neb Christus ne taretis iudeis, nob Ecclesia paganis (dien beidenen.)

Vane [supervacue al. Vano] exprobrauerunt animam meam.

Uppigen iteuuiz taten sie mir.

Sas lugen sie miß an. Hic dicit, destruxam templum Et in tribus diebus reedificabo illud (ex ead. ib. fere die has unde in dria tagis zimbem ib. iz aber) donec aber ib. ead. Desirante templum Dei (sternit in dia has.)

8. Venit illis laqueus [muscipula] quem ignorat, [ignoravit] Et captio, quam absconderunt [abscondit] apprehendat eos [cum.]

In chome der strich den sie ne uizzzen, unde diu falla gefashe sie, die sie mir burgen.

Et in laqueum cadunt [cadat. A. Et in muscipula incidunt in ipsa] in ipsam.

Unde in denselben strich sturzen sie.

Daz ebet, derselbe strich hebet sie. Den tod karthen sie mir, an demo sie redemptionem mundi (selva auerle) ne bechanden, der geschehe sie unde ziele sie ze mir.

9. Anima autem mea exultabit in Domino Et delectabitur super salutari suo.

Aber min sela freuuit sih an Gote, unde lufami habet si an iro haltare.

Dar ist al daz iz furdere, uuanda ib. an imo habo al daz iz pelferf.

10. Omnia ossa mea dicent, Domine quis similis tibi? Alliu miniu bein ehedent, uuer truhten ist dir gelih?

Die in corpore meo robusti sunt (an minimo lichenten stark sint) die sprechent mir iz tuo. Uuanda sie uizzzen, daz iz sel (suma) nob stella (sternis) ne sint nob angeli (choudera) nob archangeli (sursi choudera) nob nebem creatura (gyscof.)

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus.

Den habelosen erzuchendo uzer sinero starcheron handen.

Egenum Et pauperem a diripientibus eum.

Turftigen unde goregen fone dien die in chripfent.

Dar sintet daz dir nimen gelih ne ist uuanda da tuof daz nimen gelien ne mag, da losset den menegen menschen habelosen dero tagede fone dero tiefsale handen.

11. Exurgentes testes iniqui quae ignorauit interrogabant me.

Unrechte iehara stuonden uf, in minero

passione (martyre) unde frageton miß dero dingo, diu ih ne uuiffa.

Blasphemiam (Gefechta) ne uuiffa ib., benda ne uuiffa ib., fone dia ib. ne uuiffa, uuanda ib. sie uoben ne chouda, dero zigen sie miß, dero frageton sie miß.

12. Retribuebat mihi mala pro bonis, sterilitatem animae meae.

Sie gaben mir ubel umbe guot, unde unberehafti, minero selo.

Dar ana engten sie mir iro unberehafti, daz sie mir guotes mit nache lauten. Bedia fruchtota ib. dero selbna sterilitati in arbore (unberechafti an demo sich psame.)

13. Ego autem cum mihi molesti essent, inducban me cilicio.

Aber mit harrun dahta ih miß, do sie mir so analagen,

unde mir so inblendene aueren. Ih parg miß in dero mortalitate (todigi) fone dia ne bechanden sie miß.

Humiliaban in ieiunio animam meam.

In ualtun diemuoeta ih mina sela.

ib. fesseta chlogelicha fastun, daz ih lauuer lerbata unde ib. an in sterilitatem (auirgi) fone nali fruchtum (uuoebie.) Dia fesseta mierta miß, unde dia uag mir.

Et oratio mea in sinum meum conuertetur.

Unde min gebet uuirt peuender in minen buosern,

den ib peten den habo ib. an mir sellen. Ego in patre Et pater in me (ib. pin an demo fater, unde der fater an mir.) Fone dia ne fr. mo ib. min gebet fone mir, uobe ib. uuende iz in mir an miß.

14. Quasi proximum [Et] quasi fratrem nostrum sic complacebam.

ib. quasi de proximo quasi de fratre nostro sic complacebam i. gaudebam.

Also des der uns kelegen ist, unde unfer bruoeder ist, so manta (mamta) ih iro.

ib. mintoa sie gelegeliche, sie abten min fruchtich.

Quasi lugens Et cristatus [contristatus] sic humiliabar.

Also uuuoefenter unde leideger so genideret uuard ih,

uuanda ib. an in die triuma ne sint, dia ib. fuchtia.

15. Et aduersum me letati sunt Et conuenerunt.

Unde uuider mir freitton sie ih,

uuanda ib. traueta, sie lacheten, unde buoten min,

unde samenoton sih ze dero tagati.

Congregata sunt super me flagella Et ignorauerunt [ignoravi.]

Do uuurden filla ufen miß kefamenot, unde sie ne uuiffon miß.

Alde daz ne uuiffon sie, uairo sie der ingelen selton.

16. Dissipati sunt nec compatiui.

Zeuor.

v. 13. fin.

8. Augustinus hic: Oratio ad ipsum magis hominem pertinet: Secundum enim quod Verbum est Christus, non orat, sed exaudit, Et non sibi subuenit querat, sed cum Patre omnibus subuenit. Quid est: Oratio mea in sinum meum conuertetur. Nisi in meo hominis interpellat diuinitatem?

v. 15.

Flagella, *πάτερ*. venturum qui *Πατήρ* Nectam NOTK. PARS L

bratis, *Πατήρ* Nectam percussit. Hieronymus reddit Percutientes. Kinchi Homines viles. Alii Claudos, quasi pedibus percussos, torpedes, Buxtorf.

v. 16.

Senos, sonus auriu peritimus ad derisionem. 8. Hieronymus in Psal. II. Subfornatio proprie rugata fronte et contralto naso exprimitur. Horatius L. i. Sat. 6. de Macronate: Non

Ut plerique solent, naso suspensio aduocato quor.

K 1

v. 18.

Et non insultent [supergaudeant tibi] in me inimici mei.

Unde mih ze huhe ne heigin mine fienda.

Ketuo daz se si peruenen ne mugin, uisio se mih fertiget heigin. Duo mih fertigere (irisan) unde bechebre dia aertli nab mir.

25. Nec dicant in cordibus suis enge enge anime nostre.

Noh sie ne cheden, uuola, uuola unferro selo.

Uuola uns, dei uuir getan heigin. Dia menti ne gib in.

Nec dicant absorbeamus [devorabimus] eam.

Noh sie ne cheden, ferslunden heigin uuir in, in useren lichamen ist er gelegit uuanda er unser ciner uuerden ist. Ketuo mer daz se mine uuerden, dazne minere licheiter nab in gefabe.

26. Erubeantur & reuerentur simul, qui gratulantur malis meis.

Scameg unde erhafte uuerden die sament, dien min leid lich ist,

unde dazman uuerden se gehezeret.

Induatur pudore [confusione] & reuerentia, qui maligna loquuntur aduersum me.

Midunga unde erhafti si dero analagi, die mir arg chosont;

Die harran tragen se ana in dero buenzen se ired audaciam (nerdigi) unde ired impudentiam (uerti) Audaciam (nerdigi) mit pudore (scamo) impudentiam (uerti) mit reuerentia (erastli).

27. Exultent & letentur qui volunt iustitiam meam.

Sprungzen unde frouuen sih, die min reht uuellen,

die si ze mir haben uuellen.

Et dicant semper magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi eius.

Unde die fines scalches frido uuellen, ih meino Christi fines fues, die cheden ico, gemichellichot uuerde trachten, nati se iudici chadon. Enge, enge anima nostra (uuola uuola unferro selo.)

28. Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam, tota die laudem tuam.

Unde min zunga ahtot din reht, si lere se alle nouam testamentum (nimen en) unde allen den dag ahton sie din lob.

Psalmus XXXV.

Hebr. XXXVI.

v. 1. In finem seruo Domini. [David.]

UU Er ist hier genannt seruo Domini? (ketis scilch.) Ant der, qui formam serui accipiens factus est ebediens usque ad mortem (der di scilchus püde an sih nemine uuart keberfam nuzin an den tod) Fone demo Efnias chit: Seruus meus suscipiam eum (er ist min scilch, ih nimo in an mib.)

Ad Psalmum XXXV.

Hebr. XXXVI.

v. 1.

DAVIDIS mentio nulla apud Notkerum. Vetus Latina in Hieronymi Commentario: In finem seruo Domini, Psalmus David. Græca vulgata: In finem seruo Domini. At Alexandrinus Codex: in finem seruo Domini.

2. Dixit iniustus ut delinquant in semetipso.

Der unrehto, chit der Propbeta, gezimot si sament imo selbemo, daz er missetuoc.

Fere anderen memifon birget er iz. Ziu ist daz?

Non est timor Dei ante oculos eius.

Uuanda imo Gotes fortha fore ougon ne ist, diu imo mer mabti fu.

3. Quoniam dolose erit in conspectu eius, ut inueniret iniquitatem & odisset [ut inueniatur iniquitas eius ad odium.]

Uuanda er trugelicho dar ana teta fore imo, daz er funde fin unreht, unde er iz hazzeti.

Er ne uuola iz finden nob hazzen. Ube er iz fuenben auoli, se funde er iz. Fone diu ist diu tragebeit an demo fuenben, uurt imo iz kezegot, fene anderen, nob dazne se uult er iz pechenen, uube er chit, daz tuont se alle, daz se tuon iz eino nicht, fene diu ferum.

4. Verba oris eius iniquitas, noluit intelligere ut bene ageret.

Sines mundes uuort sint unreht unde loter, er ne uuola in sin nemen daz er uuola tate.

Der wuilen brest imo, er mabti, abe er auoli.

5. Iniquitatem meditatus est in cubili suo.

In finero innerun chamero ahtota er das unreht.

In fuemo berzen ahtot er iz. Also iz dazfore chit, in finet ipso (sament imo selbemo.)

Astut omni via non bona.

Er gegagenuuerta sih uuegelichemo der guot ne ist.

Demo urechten nunge uuat er angestoben.

Multum autem non odit.

Aber die ubeli ne hazzeta er.

Fone diu ne uuat er ire ana.

6. Domine in Culo misericordia tua.

Truhten in himele ist diu gnada,

diu fore allen gadon ist, die da ecbert dinen heiligen gelib. Andere gnada diu in erdo fuit, kibeft diu ingenuium ubien unde gueten. Daz daz diu bonores (era) diuitas (rikthom) salutem corporis (den gelist des lichamen) unde daz demo gelib ist. Alde carum heizet er santhos, an dien Gotes knada misit fuenen.

Et veritas tua super ad iudex.

Unde din uuarheit chumet unz ze dien uuolchenen.

Uuelchen fuit Apostoli, pi dien chandeft diu die uuarheit.

7. Iustitia tua sicut montes Domine [domini.]

Din Reht Truhten ist also berga.

Apostoli (peten) fuit din reht, uuanda se fallent iz, unde se fuit also berga. An die berga sicut diu fanna ze erist,

translatio est. Translatio adiecta: In finem seruo Domini ipse David. Gallicana: In finem seruo Domini David. S. Hieronymi veritas Ebraica: Pro uultoris seruo Domini David. Bruno Episc. ut Alexandrinus Codex: In finem seruo Domini Psalmus David. Atque secundum hunc intellectum Notkeri interpretatio locum habet, quam se ipsum Bruno amplectitur.

ze eriff, als in ebnest si nider an daz hefide. Also
eben ze eriff Apostolus iustitia Dei (poten daz Gotes
reht) dazman ward si aberal gebricht.

Judicia tua abyssus munit.

Dine urteilla 'michel aberunde,

Daz ebit ane grant wanda se ne mag nimen ergrunden
nab erfaren. Zin da einen sif troben (nab dir ze-
bende) unde anderen eblaran (serbertinde) uwer mag
daz wizen?

8. *Homines Es iumenta saluabis Domine, quemadmo-
dum multiplicasti misericordiam tuam Deus.*

Menniscen unde seho haltet du truhten also
du dina gnada habest kemaigfakot.

Daz ane sicut iro meniscabi, daz si so ferro reibet iob
ze meniscen iob ze sefe. Aber dia heil ist tempera-
lis (ze siffig) dia in gemeine ist. Dia dia manort,
die beizent erbet homines (meniscen) also Adam
erbet homo (menisco) aus nali filius hominis (men-
iscen sun.)

*Fili autem hominum in tegmine alarum tuarum spe-
rant.*

Aber menniscen chint dia nab filio hominis (men-
iscen sun) filio hominum (meniscen ebint) beizent,
die troffent sih ze dero decchi dinero
settscho.

*Die ne faderent nient terrenam felicitatem (uwerit
felida) unde dia misericordiam que in celo est. (Ke-
nada dia in himle ist.)*

9. *Inedriabuntur ab ubertate domus tue.*

Die uwerdent trunchen sone dero genuhte
dines hufes.

*Spiritali latitia (heilichens frousi) uwerent se so ful,
daz se uwerlichsi fersichent, unde Goteleichi gramment.
Dia genast habet si huius sancta Ecclesia, iro cunctos
gesichet dia transchint.*

Et torrente voluptatis tue potabis eos.

Unde mit dero chlingun dinero lustfami ge-
choront.

*Die chuent mit impetu (trati) also torrentis (eblinge)
unde ist fersiter peruenit a fine nique ad finem
(farselicho sefe treffende sone ende ze ende.)*

10. *Quoniam apud te est fons vite.*

Uuanda sament dir ist libes urspring.
Dazman rinnet si, dar der urspring ist, unde der treuchet
si, dar iro darfeg ist.

Et in lumine tuo uidebimus lumen.

Unde an dinemo liechte gesehen uuir lieht.

*An dinemo sunt Christo gesehen uuir dib patrem (fater)
uanda er ist lux laci (lieht lieht) unde lumen de
lumine (klanzliet sone gelanze lieht.)*

11. *Propterea misericordiam tuam scietibus te, Es ju-
stitiam tuam, bis qui recti sunt corde.*

Fore dene dina gnade, daz ebit seine sa, unde
spende sa dien, die diu uizzin, unde din
reht spendo dien die grechte sin in iro her-

zen nali greht, wille er dib wesen gesunden unde li-
chet dir dar ane sa wille, so er dib eber wille we-
sen sechen, abe dir daz miselichet, so ist du angreht
an dinemo herzen.

12. *Non ueniat mihi pes superbia.*

Fuoz dero ubermuoti ne chome mir,

wanda ib an demo gefan ne mag. Udermuoti ist also
ein fureis, wanda si iro far fallet, unde lange stan
ne mag.

Et manus peccatoris non moueat me.

Unde des sundigen hant ne uuegke mi.

*Des ubelo tuoten uwerch ne ferichte mi, also demo ge-
siebet, demo pes superbia (sone abermuoti) chumet.*

13. *Isti ceciderunt qui operantur iniquitatem. Das
sturton die uweret uwerchent.*

*An demo fuerit ne mahten se gefan. An demo sel
Adam. An demo sel Angelus mali (der ubel engel)*

Expulsi sunt, nec poterant stare.

Uz uuerden sie ferschozen, stan ne mahten
sie.

*Der eins ward ferschozen de Celo (sone himle) der
ander de paradiso (sone paradys.)*

Psalmus XXXVI.

Hebr. XXXVII.

Ipse David.

1. *Noli emulari in malignis neque emularis (se-
laueris) facientes iniquitatem.*

Pilde ne nemelst du sone arguilligen, noh
unrehto farente ne bildest du.

2. *Quoniam tanquam sanum uelociter crescit Es
quemadmodum olera herbaram cito decident.*

Uuanda sie erdorrent samo spuetigo so houue,
unde samo horfco so chruter befallent
sie.

3. *Spera in Domino Es fac bonitatem.*

Fersih diu ze Gote, unde tuo uuola.

Welche an in uale sciens iz mit dien uwerchen.

Inhabitabit terram Es posteris in diuitiis ejus.

Pue an dero erdo, unde so uuirdest du ge-
fuorot in linen otuualon.

*Uis in ferro Ecclesia, so fuerit er dib in himle mit
sine selbes angelit.*

4. *Delectare in Domino, Es dabit tibi petitiones cor-
di tui.*

Habe an Gote lustfami, unde er gibet dir
des din herza gerot.

*La dib sin lusten, unde abe dib sin lustet, si selbes gibet
er dir.*

5. *Reuola Domino uiam tuam.*

Offenso

v. 11.

Propterea, Feracene. Bruno Episc. i. e. longe lateque
diffunde tuam misericordiam, ut possint scire te, in isto
Seculo firmis ambulare. GRACI i. ueritatem, protendere,
extendere. At S. Hieronymus Ebr. *יְדוּ אֱלֹהִים*
reddidit *Attende*. Forte *Vulgatus Propterea* & Hieronymus
Propterea scripserunt.

v. eod.

Nali greht non iustus scil. corde es. Si uult te
esse sanum & placet tibi habere ejus uoluntas: si uero
te uult agrotare, si tibi hoc displicet, tunc es in iustus
in corde tuo. Conf. S. Augustinus hic.

Ad

Offitio imo dinen ueeg.

Uuaz du lideft, der ih imo. Cht alfo Paulus: Gal. 5. 17. Caro concupiscit aduersus Spiritum, & Spiritus aduersus carnem (der lichen geist wider dero sels, unde de sels wider demo lichen.) er tant dir is laba.

Et spera in eum, [eo] & ipse faciet.

Unde gedinge an in, unde er tuot daz du uuile.

6. *Et educet quasi lumen iustitiam tuam.*

Unde er bringet uz din recht,

daz eht er getuot iz seinbare also licht. Din recht, daz ist die geuocha, die ist nu tongen. Si ist ics tongen quodunque uenit Dominus, qui illuminabit abscondita tenebrarum & manifestabit consilia cordium, & tunc laus erit unicuique a Deo. Tunc iusti saluetur sicut sol (unz Got ebun, der inlichti tongen dero finstis, unde essent rat herzon, unde dann ehtun mannelichemo lob sene Gote, dann skinent die rechten also fama.)

Et iudicium tuum tanquam meridie.

Unde din irteilen getuot er seinbare also miten dag.

Erteil daz ze rechte, daz du Christo fift kerselig, daz kersicht der ze offenera gnedich danne mitter tag f. Uuanda iz eht. Cum Christus apparerit uita uestra, tunc & uos appareritis eum ipso in gloria (fo uuerne Christ istent auer ih, danne istent ouer er mit imo in gnedich.)

7. *Subditus esto Domino & ora eum.*

Uuans Gote undertan, unde bito in.

Noli emulari in eo qui prosperatur in uia sua in homine faciente iniustitiam.

Nehein bilde ne nlm bedemo, demo gekungen sie an sinero ferre,

ih meino demo uuerbo uueren wensien. Laz in gan den breiten uaz, kang du den enzen. Der breito bringet in ze enzi, der ego bringet ih ze uul.

8. *Desine ab ira & derelinque furorem.*

La dina abolgi sin, unde begib dina heizmuoti.

Ne hilz diu, daz uel man gedibe, unde du fift suabe.

Noli emulari ut nequiter facias [maligneris.]

Ne uais imo gelih, daz du arguwilligo tuoicst, fo er last.

9. *Quoniam qui nequiter agunt [malignantur] exterminabuntur.*

Uuanda die gernouilligo ubelo tuont, die uuerdent uz ferlozen,

uuer dero Gotes part uuerdent se ferlozen. Nequitia daz die eht uoluntaria malitia (selbawillich uel) ne lazet se fur dera in.

Sustinentes autem Dominum ipsi hereditabunt terram.

Die aber Gotes parent, unde uuerit solden se ferlozent, die bezizent terram uuentium (erda dero lebenton.)

10. *Et adhuc pusillum & non erit peccator & quires locum ejus & non inuenies.*

Unde uber unlang ne ist hier der sundigo, fo suocheft du uuar er si, unde ne findest in.

Dar er uersta, unde dar er uersta uolta, dar fermisft du fo.

11. *Mammati autem possidebunt [hereditabunt] terram.*

Aber die mamwenden, die andere fertragen, die bezizent daz lant, se bezizent die himelien ierusalem (angest fridit.)

Et delebuntur in multitudinem pacis.

Unde lullamo nioret sie sih, dar frides uanda er ist in enzi.

12. *Observabit peccator iustum & fremis [stridebit] super eum dentibus suis.*

Der sundigo huoret des rechten, daz eht, ferret des rechten, unde griscramot in ana.

So er in imo angelichen fift, fo kazzet er in, so fift er imo des liden irungig (vel unangig.)

13. *Dominus autem iridebit eum, quoniam prospexit quod ueniet dies ejus.*

Aber Got huot sin, daz er sinis tages fo ergezzen habet, uuanda er fore uueiz, daz sin tag chumet,

an demo er imo gillet sua uel.

14. *Gladium etraginaverunt peccatores intenderunt arcum suum, ut deiciunt pauperem & inopem, ut trucident retillos corde.*

Sundigen zugen iro siert, spienen iro bogen, daz sie nider uuerfen armen unde habelosen, daz sie ouh slahen rehte in iro herzen.

15. *Gladium eorum intret in corda ipsorum & arcus eorum confringatur.*

Iro siert kange in durh iro herzen, unde iro bogo uuerde ferbrochen.

In seipsum uerda daz ze frison, mit den se dien uerscaligen skalon auolten. Ueber se gange iz nali aber andere.

16. *Melius est modicum iusto super diuitibus peccatorum multus.*

Pezzera ist luzzel demo rechten, danne michel rihtuom dero sundigon.

Er ist salig mit demo luzzeln, se fiat uerselig mit demo niebelen.

17. *Quoniam brachia peccatorum conterentur, confringunt autem iustos Dominus.*

Daz seinet darane, uuanda die arma dero sundigon fermetuot uuerdent, aber die rechten sterchet Got.

Also er den starbia, der dir ehad: Ego non solum aligari sed & ueri paratus sum pro

Ab. 12. 19.
nomine

AD PSALMUM XXXVI.

Hebr. XXXVII.

v. 12.

Irduisig, a verbo irbenden, dissolvere, vide Gloss. Borden.

Uuungig, a verbo uunon, tribuere. Uuungig, qui demere uult. Vide Uuunon.

nomine Domini nostri Iesu Christi (ib ne bin nicht ein gare daz man mit pinde, unde ioh daz ib isherbe unde Gotes namen.)

18. *Novit Dominus dies immaculatum.*

Got uueiz die uuega dero ungefleechoton,
Die menschen unant ausen uole, so sie in arbeiten
sint. Sie ebent dann fone in, jaich ne luten sie,
nre sie rehte suoin.

Et hereditas eorum in aeternum erit.

Unde iro erbe uueret iemer.

Daz ist calchis Jersalem (du himelise kerch.)

19. *Non confundentur in tempore malo.*

Sie ne uuerdent keskend in ubelelo zite.
Daz ist in die iudicii, so peccatores heberent: *Ite in ignem aeternum.*

Et in diebus famis futurabuntur.

Unde in hungertagen uuerdent sie gefaet.

Iu ne liget ana neben hunger, dar er anderen ana liget.
Die sie leara confusioem habent, die bobent hunger,
unanda sie trost ne bobent in in selben. Die aber reit
auzize in in selben die suoret daz.

20. *Quoniam peccatores peribunt.*

Uuanda sundige uuerdent serloren.

Iu iudicio (in dero abertilde) gescheit daz.

Inimici vero Domini mox honorificati fuerunt [ut honorif. fuerint, M. statim ut gloriantur] Et exaltati: deficientes quemadmodum fumus deficient.

So Gotes fienda erist keeret uuerdent unde
irhoet, far damite ze gando ze gant sie
also rugh.

*Rugh kat in boling, dar ist sie zezegenda. Sundige ge-
fugent, dar gant sie far aba dero auarbit, daz
iruelit sie.*

21. *Mutatur [Fueratur] peccator Et non soluet, iustus autem miseretur Et tribuet [commodat].*

Sundig man indliet unde ne giltet,
unanda er fone Gote alle gnade inphabet, unde imo ne
dancet, aber der rehto gnade givet fergeho,
also oab imo Got kat.

22. *Quoniam benedicentes ei hereditabunt terram.*

Uuanda die imo guotes pient, die belizent
sament imo terram uiuentium (die erda dero leben-
den) unde uuerdent sine coheredes (sanberben) (chan-
berben.)

Maledicentes autem ei disperibunt.

Die imo aber ubeles pient, die uuerdent
serloren,

*unde ne ferfrazen. Alde nre sie imo aber beginent
kuotes pient, in die uui uuerdent sie oab serloren, daz
sie daz ne sint, daz sie waren.*

23. *A Domino [Apud Dom.] gressus hominis diriguntur Et uiam eius uolet.*

Fone Gote uuerdent kerihet mannes ken-
ge, unde fone diu uuile er gerno sinen
uueg.

*So er ingang beien getot, so uuit er fone maledicento
(fuerbontemo) benedicento (fegintemo.)*

24. *Cum ceciderit non collidetur, quoniam Dominus firmat [supponit] manum suam.*

So er uallet, so ne uuit er geehnisset, uuan-
da Got fellnot ino hant,

*daz ebil, sein uueg unde sinen rat. Chant er in
freisen, er hijet imo dar az.*

25. *Junior fui eterni semini, Et non vidi iustam dere-
lictum.*

Ih uuas iung ebil samie Ezelefe, unde nu bin
ih alt, unde noh ne sah ih rechten man
serlazzenen nre belselen. *Ich sah in hohen spiri-
talis bona (geisliche gnada) nre er ne bobeta tem-
poralis (uerit zitelich.)*

Nec semen eius egenus pame.

Noh sinen samen brotis durftigen,

*unanda er guettele fahet, dannan habet er stit. Verbo
Dei (mit Gotes uuerit) uuit er gelobot unde gefatet.
Uuola tauode uuerdent sielu engen ordan, unde dannan
uuaht er imo der iuueritge naitnom.*

26. *Tota die fueratur [miseretur] Et commodat.*

Allen den dag uuoeherot er unde intliet,
unanda er spendet temporalia bona (uerit zitelich
gut) unde inphabet ewiga, givet lazzel, unde in-
phabet fio.

Et Semen illius in benedictione erit.

Unde sin samo uueret in legene.

*Keislichin dung fahet er, vitam aeternam (ewigen lob)
inphabet er, daz ist siner semen benedictio (fegen.)*

27. *Declina a malo Et fac bonum.*

Fermid ubel unde tuo uuala.

*Ube du armen ne ranhoft, dar ne ist in ana gnoge du
ne dechelt den naechsten, unde laboht den hunger-
gen.*

Et inhabita in seculum seculi.

Unde buc in kinole iemer unde elichor.

28. *Quia Dominus amat iudicium.*

Uuanda truhten urteilda minnot,
daz ebil heriste. *Er ne lazzet nicht angeribes.*

EF

v. 18.

Hoc est: Homines credunt male esse (iustis) si sunt in tribulationibus. Dicunt tunc de illis, talia non patiantur, si recte ambularent. Conf. S. Augustin. hic.

v. 22.

Alde nre f. etc. hoc est: ut si ipsi iterum incipiunt benedicere, hoc modo etiam disparent, dum non amplius sunt, qui seruant, scilicet mali. Conf. S. Augustin. h.

v. 23.

A Deo dirigitur hominis via, & hinc uult iste (homo) liberare ejus, (DEI) viam, Si DEUS viam ejus,

(ingang, legendum arbitror) saluat, dirigatque, fit ex maledicente benedicentia. Ipse homo, ut uult viam Domini, ab ipso Domino dirigitur, gressus ejus. Vult enim ille, & vocat & redemit & suae sanguinem suum, ut S. Augustinus hic.

v. 26.

Fueratur & commodat. S. Augustinus: Miseretur & fueratur. Addebat: Latine dicitur, & qui dat matrem & qui accipit. Planius autem hoc dicitur, si dicamus Fuerat, Quid ad nos qui Grammatici uelut? Melius enim in barbaris uisus uos intellegitis, etc.

Et non derelinquet sanctos suos.

Unde sine heiligen ne ferlazet er unles offeno,
unles tougen. *Er uult offeno mit tribus pueris in
chamino ignis (in chöden in dem eurne des fu-
ris) unde tougen mit machabris (einen augmamu.)*

In eternum conseruabuntur.

Sie sint iemer gehalten.

Dar ana stund, daz er sie ne ferlazzet.

Injusti punientur.

Unrehte uuerdent kechelet,

Unare? ane in bello.

Et semen impiorum peribit.

Unde dero argon sumo uuir ferloren.

Alia in uergh uuerdent ferloren.

29. *Iusti autem hereditabunt terram & inhabitabunt
in seculum seculi super eam.*

Aber rehte inphahent in erbe dia erda unde
sizzent iemer dar ana.

*Dixit erda ist morientium (deru toten) cinis ist uicentium
(dero lebenten) in dero post se furder.*

30. *Osi iusti meditabuntur sapientiam.*

Rehtes mannes munt, daz chit, su must ahtor
den uuißtuom.

*Er ist imo suozze, pedis habet er in gerno in munte ioh
in munte.*

Et lingua ejus loquetur iudicium.

Unde sin zunga sprichet dia urteilda.

Si irruet uab dero naußuone des berzen.

31. *Lex Dei ejus in corde ipsius.*

Sines Gotes ea ist in sinemo herzen.

Et non supplantabitur gressus ejus.

Unde dannan ne uuerdent pefrenchet sine
geenge.

Er ist imo fore, des ea er haltet.

32. *Considerat peccator justum, & querit mortificare
eum.*

Der fundigo siche den rehten, unde illet in
toden.

*Er chit, also in libro sapientie (in dero buoche
uuißtuom) stat: Gravis est nobis etiam ad
videndum, quoniam dissimilis est uobis uita ipsius (er ist
mit suare ana zeseuue, uuanda sin lib ist nos un-
gelich.)*

33. *Domini autem non derelinquet eum in manibus
ejus.*

Aber Got ne lazet in imo under hende,
uanda er ne gibe, imo nebiuen genadt an finero selu.
*Dob er dero uchomen scialot, so dia seld guist, su
erist der lichamo.*

Nec damnabit eum cum iudicabitur illi.

Noh er ferbrafet in, so imo irteilet uuirdet,
foe dien ubelen. *Fine Gote ist er uerfcalten.*

34. *Expella Dominum & custodi vias ejus.*

Pit mines truhtenes, unde huote sinero
uuego.

*Ne la dis pelangen sues trofes, uabe hier bechene uue-
fen tempus laboris (zit arbeits) tempus seminis (zit
sania) tempus frigoris (zit frastu) tempus lacrima-
rum (zit trano) hinc fure, tempus consolationis (zit
trostia.)*

Et exaltabit te ut hereditate copias terram.

Unde abe du sin hiegh, danne erhohet er dih
so, daz du in erbe inphahet terram uiven-
tium (erda dero lebenten.)

Om perierint peccatores videbit.

So die fundigen ferloren uuerdent, so gesie-
hest du iz.

*So du bist ad dexteram (ze zefanun,) so siehest du sie
ad sinistram (ze siniftran) dar sie ferloren uuerdent.*

35. *Vidi impium superexaltatum & elevatum sicut ce-
dros libani.*

Ih sah ubelen man erhohten, unde erbure-
ten, also cederbouma ufen lybano monte
(perge) unio do?

36. *Et transivi & ecce non erat.*

Unde in in des ruhta ih, daz ib carnalem capita-
tionem (lichofteu keding) hinc uarf, unde sciero
uuas er ferfuuunden.

*So ib den irdesken gedange aderfieg, su ne sah ib in.
Et quæsi eum & non est inventus locus ejus.*

Unde suochta ih in, unde dara ne mahta ih
chomen, dar ih in irfuore.

*Ib uuißa before fin stat, anz ib unbedenket uuit, so
ib ze finre chom, su fernußa ib tra.*

37. *Custodi innocentiam & vide directionem [equi-
tatem.]*

Huote unde behalt dina unfundigi, unde
uuarde an dia gerehti.

*An dixin gegenwerten ne sib du, uuanda an dien ist dia
chwanti, sib an dia chwantig, dar ist du gradit. Zin
solt du dara sieben?*

Quoniam sunt reliquie homini pacifico.

Uuanda fridomachigenman sint aleiba.

*Daz chit, imo uuit se leito sin lib mit euigeno
loue.*

38. *Injusti autem disperibunt suam.*

Aber unrehte uuerdent fament ferloren.

Reliquie impiorum interibunt.

Dero ubelon aleiba zegant.

*Daz ist sine dia, uuanda se libhefter tede ne ha-
bent.*

39. *Salus autem iustorum a Domino.*

Heili dero rehton ist sone Gote.

Fine dia ne mag in fin niemem genemen.

Et proteitor eorum est in tempore tribulationis.

Unde er ist iro fceem, so in not uuit.

40. Et

v. 38.

Eleganter & rotunde loquitur Notkerus, Libhefter to-
de ne habent, de impiis, quasi dicas, nihil mortui vivifi-
cant habent.

NOTK. PARS I.

L

Ad

S. Augustinus hic: Quid est? sunt reliquie, cum mortuus
fuisset non eris mortuus: h. e. sunt reliquie. Erit illi ali-
quid & post hanc vitam. Hoc est illud semper quod in bene-
dictione est.

40. *Et adjuvabit eos Dominus.*

Unde hilfet in Got.

Et liberabit eos.

Unde lofet er sie.

Et eruet eos a peccatoribus.

Unde lofet sie fone dien fundigen.

Et salvabit eos, quia speraverunt in eo.

Unde halcet er sie, uuanda sie gedington an in.

Psalmus XXXVII.

Hebr. XXXVIII.

v. 1. *Ipsi David in Recor-dationem [in rememoratione die] Sabbati.*

*S*ibi charita filii David raum erheugendo. *Er wuhta dia rauma, dia in anderra wuhte ist. Dara langeta in disse libes irenza in, daran ist difu chloga.*

2. *Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me.*

Nio truhten in dinero heizmuoti ne in chun-nist du mih, noh in dinero abolgi ne ir-reisest du mih.

Se dies iudicii (suere tag) chome, se ne ferisest du mih.

3. *Quoniam sagitta tua infixae sunt mihi.*

Knade mir danne, uuanda nu dine strala in mir stechent.

Dine cheliga sut mir ana.

Et confirmasti super me manum tuam.

Unde nu habest du gefestnot an mir dina hant.

Ib pin nu in dinero gedauage.

4. *Non est sanitas in carne mea.*

Min lichamo ne ist heil.

Uaz ist imo? Corruptio (irruantia) liget imo ana unde mortalitas (rebeit). Unanum ist daz?

A facie ire tue.

Fone dero gagenuueri dines zornes daz Adam gefrehtet in parady, uuanda daz imo cham ex vin-dita (fene gerichte) daz ist an uns in uorden natura (ancharte.)

Non est pax ossibus meis.

Selben minen beinen ne ist rauua nehein.

Unanum eam die erramus?

A facie peccatorum meorum.

Fone dero gagenuueri minero fundon.

Die irrahten dia zorn, daz mit unheilen getan habet. Alde ia chit, a facie ira tua, fone dero iruogedo di-ues zornes, daz nob chomen sol in die iudicii (se suere tag) unde a facie peccatorum meorum fone, dero iruogedo minero fundon, dero ib confusio (heumiziu) pin.

5. *Quoniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum,*

unde fone dia, uuanda miniu unrecht ubersti-gen min houbet.

Ratie (auize) ist daz houbet, dia uberruht daz un-recht in parady (se unanum gartin.)

Sicut omnis [facis] grave gravate sunt super me.

Siu sint ufen mir so suare, also suare burdi.

Siu druehten mih, fone dia ne raum ih. Mit rehte iruogo ih des sabbati (fristagen) dar mir daz wart hebruzet. Unanda dar gefeiret, daz aus hebelizien ist: Corruptio hoc inducit corruptionem, 1. Cor. 15. 14. Et mortale hoc inducit mortalitatem (die uuartafeliga legit ana uuartafel, dia todige legit ana uuelteit.)

6. *Putraverunt & deterioraverunt [corruptae sunt] ci-carices [livores] meae a facie inipientiae meae.*

Miniu uuuntmale uuorden ful unde geergerot fone dero gagenuueri mines ungeuuzizes.

Ferbeilet in uuanda suleta, unde uuart argera, danne si fore uuart. Daz chit, fergelina funda nu uolta ih, unde uuart uuirfore danne fore, mir cham fer aber fer fone muere auizelefi. Si irraht mir al daz ih hla.

7. *Miser factus sum & conturbatus [corruatus] sicut neque in finem.*

Uuengc pin ih uuorden, unde leideger unz an daz ende mines libes.

Ii ne uuit mir er laba er ze Sabbato (fristage.)

Tota die contristatus ingrediebar.

Allen minea lib kieng ih unfro.

Se ib paldo mabta zin?

8. *Quoniam animus [lumbi mei] meus completa est illu-sionibus.*

Uuanda

Ad Psalmum XXXVII.

Hebr. XXXVIII.

vers. 1.

*C*um in Ebraeo simpliciter extet in recordationem sine mentione obiecti cuius recordatio fit; Utrum sui ipsius coram Deo, an alterius: Graeci maluerunt per Sabbati adjectionem, quos Latina Ecclesia & Teutonica sequun-tur.

v. 7.

Se ib paldo mabta zin? I. e. quod ego fiducialiter fe-ci. Quare? Scilicet contritio debet fieri ob peccata cum fiducia meriti Christi, alioquin esset desperatio. Fi-ducia autem oritur ex agnitis illusionibus.

v. 8. Interpret.

*Quae est ista illusio? Nisi si ea (anima) aliquid uult, & uero ei aliud uenit in animum. Sic defraudabat dominum opio, antequam Christus uenit, ut putaret, Deum esse igna & lapides. Sic errabat ipse semper in quadam corp. figura, aut in corp. qua se ipse ostendebat pre Deo, quem querebat. Sic fit nobis quando volumus orando ad Deum cogitare, quod ad alia nos recogitamus, & nostra lubrica cogitationes uix forant orare. Hoc omni liberamus in Sabbato. Sequitur & hic autor S. Augustini & lectionem & interpretationem. Sed & Hebraeus & Graecus & Latinus, quo S. Hieronymus usus est, textus per Animas habent Lumbos. Ista autem leitio ex uulgo codice Graeco orta uidetur, quo pro-
tina, lumbi, scriptum est: anima.*

Uuanda min sela irfullet ist ketrugedes.

Uueret ist daz ketrugede? *An so fi einez uille, unde iru aber anderet chumet in mund. So traug menschen der zaan, er Christus chome daz er Got zuuanda uersien hien (bolzir) unde lapides (steine.) So mischung er ien an etelichere corporali figura (lichamin bilde) alde incorporati (unlichamin) dia fib imo rugta fure Got, des irfaubta. So geschiebt uns daruot auir auclen betendo an Got tenchen, daz wir an ander wosib ferdenchen, unde wosib misliche gedancha chumo lazzent peten. Des hiesin wir alle in Sabbato (in uirtag.)*

Et non est sanatus in carne mea.

Unde an minemo fleisse ne ist heili.

So chumet sanatus carnis (kesent des lichamin) so anima (sile) aba geuomen auir illuso (tragebit.) Padia chomes fu fone originali peccato (anagenni fando.)

9. Incarnatus (afflictus) sum et humiliatus sum nimis.

Keniehet unde genideret pin ih harto.

Der an dia frankari gedanchet Sabbati, der becheret hier sua sideri. Unuueret war er imo silberno fu uauir dero guolich, dia in getuot heliches angeli Dei.

Ragiebam à gemitu cordis mei.

Ih, irruota fore demo fuotode mines herzen.

So auiget manne sile harto, daz imo geschehen ist, so fu fuotod ruote grib ist. Alia man istet fone Esau: Ir rugit clamore magno (er irruota mit mi. Gen. 27. 34. ebloma ferrege.) Solis dia lata des licha- min ist, solcha chit dister auisen dia latum fines herzen. Eua letum geboret mensio, disa geboret Got. Deu bina lauzet, der sijstet so. Recordatio Sabbati (in uagida dero uauir) machet den sijstet.

10. Et [domine] ante te omne desiderium meum.

Unde fore dir ist al des ih keron.

Ih keron Sabbati (uauir) daz auisist du nali mensio.

Et gemitus meus à te non est absconditus.

Unde min fuotod ne ist fore dir geborgen.

Uuanda er des herzen ist, pedis ist er ebert fore dir.

11. Cor meum conturbatum est in me.

Min herza ist ketruoet in mir.

Daz chit, ist irchomen unde leideg. Zia ist daz?

Derequisit me virtus mea.

Min chraft habet mih ferlazzen.

Fone dero uueichi des herzen chumet irchomen unde leidig.

Et lumen oculorum meorum (et ipsum) non est uocum.

Unde minero ougon licht ne ist sament mir.

Mensio habeta ougon licht, unzer Got habeta. Da in Got ferluz, do ruging ius daz heilt, de depada er uasien in tenebris (in fustri.) Uaz bara ist dia eblaga des dennerigen lides, kara nab sijstet dia eblaga des zaanertigen lides.

12. Amici mei et proximi mei aduersum me appropriauerunt.

Mine friunt unde mine gelegenen nahton sih uuider mir.

So nahten sib Jaldi Christo daz fi in erizegetin, alde auir ioh, daz fi in iohertin. Fone fure persona is uirno ioh chaden eteliche auisen gescriben allen disen salmen.

Et steterunt.

Unde stuonden sie uuider mir.

13. Et qui iuxta me erant, de longe steterunt.

Unde di bi mir uuaren ferro stuonden.

Pi an sauzzen, pi an lesien, ferro an herzen. Alfo is chit: Populus hic labis me deuorat, cor autem ipsum leuge est a me (diero list eret mih mit lesien, aber iro herza is i ferro fone mir.)

Et uim faciebant, qui querebant animam meam.

Unde mih notegoton, die mina sela fuohton.

Sie fuohten fu ze abelore uauir uuanda min corpus (lichame) ne uauiten fu, daruot fu fia habetin. Sie fuohten fu ze harte, unde iro lichamen ze erlabene.

14. Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt uanitatem.

Unde die mih ze ubele fuohton, die sprachen uppechit.

Et dolos tota die meditabantur.

Unde ahtoton sie biluilih allen den tag.

Sie dabten solja testimonis (lakkia urchande) aber mih ze fugenue.

15. Ego autem tanquam surdus non audiebam.

Aber ih ne horta iz, daz chit, ih ne antuarta is, sismo so ih toub uuare.

Et sicut [mutus] non aperiens os suum.

Unde sijgeta ih also der unsprechento sturfo.

16. Et factus sum sicut homo non audiens.

Unde uuard ih also der ungehorendo man.

Et non habens in ore suo redargutiones.

Unde also irfreseda ne habende in sinemo munde.

Ih irfissa esto er, in passione (mortero) sijgeta ih. Ih uauita uuarden humilis iudicatus (diamote uerterter) daz

V. 9.

Frankari, altitudo Sabbati. S. Augustinus hic: Qui recordatur altitudinem Sabbati, ipse uidet, quantum sit humiliatus. Ceterum Ebraicum וְיָחִי נֶפְגְּשֶׁתִּי Graeci reddunt inuoluto: quod Latini Afflictus sum uerterunt, alii curuatus sum, qui in Graeco legerunt ὑποβόλον. curuatus sum. S. Hieronymus in Ebraica ueritate: Exigilari, reddidit, sic enim & Gen. XLII, 26. hoc uerbum exigilari redditur. At Radix Ebraica נִפְגְּשֶׁתִּי Png cessationem uirum & deliquium ac debilitationem importat, unde non male Cocegius dirigi reddit, exiguare: hinc uauert des mautes uocat Notkerus in Psal. XXX, 1. ubi uide Notas.

So auiget Etc.) h. e. Quanto moret hominem magis, id quod ei contigit, tanto eius gemitus rugitui similior est.

Solch dia lata Etc.) h. e. Qualis solitus corporis est, talis dicit hic esse sonitus sui cordis. Ille sonitus peruenit ad hominem, hic ad Deum. Qui desiderat, gemit ita.

Ad v. 12.

Nota, quosdam ex veteribus hunc psalmum de persona Jobi interpretatos.

Ad v. 13.

Darumbe fu fia habetin) excidit, arbitror, negatiua, fa ne habetin, sam non habebant, sed querebant. S. Augustinus hic: Jam manifestum est qui querebant animam ejus, qui non habebant animam ejus: quid non erant in corpore ejus. l. e. in Ecclesia.

- daz ih aber chome in potestate iudicatus (in general-
te irriterend.)
17. *Quoniam in te Domine speravi.*
Daz teta ih, uuanda ih an diu truhten gedington,
da dir mina tristitiam (anfroni) becheren muot in gau-
dium (in mundi.)
Tu exaudies Domine Deus meus.
Du gehorest mih an den ih kedingta truhten
Got miner.
Du ferimest mina anseida, ube fia nieman ne uile fer-
menen.
18. *Quia dixi ne quando insultent in me inimici mei.*
Uuanda daz ehad ih ze dir, nie ne huoen min
mine fienda,
die mir bascent, die ne getosen so ubelo, daz sie in ze
bude fia.
Et dum conuenerunt pedes mei super me magna lo-
cuti sunt.
Unde so mine fuozze sih uuegeton, daz chit,
so sie diston, so chofeton sie fone mir mi-
cheliu.
Michel ubelos zigen sie mih, so mine hile die nob in er-
de sint missitaten. Unde maxten iro scaldo, die in
uuegen soltan.
19. *Quoniam ego in flagella paratus.*
Unde durb daz ne auerde ih zehot, daz ih karo bin
cheftiga ze lidenne.
Die ih scaltig ne bin ze lidenne, die liden ih kerno fura
die scaltigen.
Et dolor meus ante me est semper.
Unde ist min fer ico fore mir.
Uuolez?
20. *Quoniam iniquitatem pronuncio [annunciabo] meam*
Et caram gero [cogitabo. al. geram.] pro pecca-
to meo.
- Daz ih min unreht ougo, unde ih forgen
umbe mina fienda.
Atir ist daz fer, unde fore ougon, daz ih heten habe,
nals daz ih lide.
21. *Inimici autem mei uiuant.*
i. libere agant,
Et confirmati sunt super me.
Aber mine fienda lebent selbualtigo, unde
ist in uoale. Unde sint kestarchet uber
mih.
Atir geschebent aduersa (uideruente) in geschebent pro-
spera (frangente.)
Et multiplicati sunt, qui oderunt me inique.
Unde ist dero filo, die mih peunrechte haz-
zent,
die mir urebte lonont, uoale ualligene uider sie.
22. *Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant mihi,*
quoniam persecutus sum iustitiam. [sequebar bo-
nitatem.]
Die quotes mit ubele lonont, hinderfra-
choton mir, uuanda ih knoto reht for-
derota.
Ih forderota iro salutem (kenist) dar umbe unuonden-
ton sie mih.
23. *Non derelinquas me Domine Deus meus ne discer-
feris a me.*
Ne ferlazeft du mih truhten Got miner, noh
du ne sceideft fone mir.
Daz chit ufer beabet in anferen flal.
24. *Intende in adiutorium meum Domine Deus salutis*
meae.
Chere diu an mine helfa herro minero
heili.

Psalmus

Ad v. 18.

Die mir beftent &c.) i. e. qui mihi obligati sunt, (devo-
ti,) hi non faciunt tam mala, ut eis opprobrio essent. Intel-
ligit Notkerum discipulos Domini.

Michel ubelos &c.) i. e. Mulierum facinorosa me in-
casant, qua mea membra, qua adhuc in terra sunt, petrant,
& expugnant de eorum delictis, qua ipsam (DELLA) move-
re debent scilicet contra meos.

v. 21.

Uoale ualligene uider sie) S. Augustinus: Bona fide
volentem oderant.

v. 23.

Daz chit) h. e. Hoc dicit caput nostrum (Christus) no-
stra vice.

Psalmus XXXVIII.

Hebr. XXXIX.

In finem.

1. Pro idibus Canticum David.

Diz ist Davidis frofang pro transfliente (umbe den sprangenen) So uwer terrena delectamenta (irdische kelle) aberspehet, unde abersprangen habet, unde imo ebert ecclesia (himel) in morte fuit, des frouet jib David in suum (ist eude) Fore den singet er fas. Daz song wendet er an Christum, der finis ist, imo tunc er iz ze lebe.

2. Dixi.

Ih chad in minemo herzen, unde cineta miß sat.

Custodiam vias meas ut non delinquam in lingua mea.

Mina uuega behuoto ih so, daz ih mitterro zungun ne müßetuo.

Der idibus (sprangere) ist, der habet manige misgancara, unde manige lasterrara, uider die er gedulde seinen sel fuigento. Der spricht bier:

Posui ori meo custodiam, cum confisteret peccator aduersum me.

So mir der fundigo uuidere uwas, so huota ih mines mundes.

Se ib uisga daz'er minero fore uwas, so fuigeta ih.

3. Obuiui & humiliatus sum & sili a bonis.

Ih irstummeta unde gedienuota mih, unde bodiu gefuigeta ih ioh quotes,

fuertendo uio ib abelo ne sprache, fermeid ih daz ib uocla ne sprach.

Et dolor meus renouatus est.

Unde dannan uard keniuuot min fer.

Mir uag fore ire abelo, dar nab uag mir daz ih sprechendo geforiet ne habeta gnoti.

4. Concitatus cor meum intra me, & in meditatione mea exarscit ignis.

Nab demo fere iruarmeta min herza in mir, unde hur inbran in minemo ahtonne.

So heiz uard mir, daz ih inzandet uard. Daz uaren gelyste dero binuerte, die zundou mib.

5. Locutus sum in lingua mea, notum fac mihi Domine finem meum.

Doh sprah ih mit dero zungun, duo mir chunt truhten min ende.

La miß uueizen uies ih az lazen sale minen lib, ze uuelero daruobi ih miß besten sale, unde tuo miß pechenen Got, der finis (ende) ist.

Et numerum dierum meorum qui [quis] est.

Unde tuo mir chunt dia zala minero tago,

die ebert ist ane uwas. Dia prateritum (irgawen zit) ne habet nob futuram (chawfig) unde beidu ist ane uwas, unde ane uueidet.

Ut sciam, quid desit mihi.

Duo mir chunt des uameran, daz ih uueize uues mir hier gebreite.

Daz ih diemute si, uarda der daz ih habo, so lazzet ist uider demo, der mir gebreitet unde mir daz fore nicht ne danche, so ih dara denche.

6. Ecce veteres [memorabiles] posuisti dies meos.

Sino mine taga habest du hier firne getan,

Die frouen unde zegan ne uagin, die gib mir.

Et substantia mea tanquam nihil ante te est.

Unde fore dir ist min uuist lamo fo nicht.

Uez ih bier bin, so ist sie dara uuidere nicht, so si in futuro (irchawfige) fore uuardet.

7. Verutamen uniuersa uanitas i. mutabilitas, omnis homo uivens.

Si anß der mennisco transflens mundum (aberspringende die uerit) er ist uiz eriebet, samahaitiu uuchfahleit.

Ternareu, unde zezegenda unde unauirgheit ist al daz er ist.

Quoniam [verutamen] in imagine [Dei] ambulat [pertransit] homo, tamen uane [frustra] conuertitur.

So uueico der mennisco gange an demo Gotes pilde er uuid sedoh ingemuit getroubet fines mester.

Daz ist nichil ding, daz er an imo tregot Gotes pilde, er uuit aber fore prima transgressione Ada (dero ersten aberspreghela adanis) gurret facz mester uubo manig ding ingemuit fuigento. Zeu ingemuit.

Thesaurizat & ignorat cui congregabit ea?

Fere dia uarda & trileuot, unde ne uueiz uueimo er den trifo lamenot.

Uas mag so uppige sin, so daz er sib peiet gehalten, daz uelawo uaren mag? Unde daz er sparet uide er dob ne uueiz uueimo?

8. Et nunc que est expositio mea?

Unde uuaz ist nu des ih pito?

Nunc Dominus?

Ne ist daz min truhtenna?

Daz da diß selben gebist mir, des pito ih.

Et substantia mea ante [apud] te est.

Unde min uuist ist fore dir.

Daz ib idibus (sprangere) bin, daz heebet dir, daz ist in diuere anglice. Halo ib substantiam auri (Gulden) unde argenti (Silber) dia magis ib menigicu gefeben.

9. Ab omnibus iniquitatibus meis erue me.

Lose

Ad Psalmum XXXVIII.

Hebr. XXXIX.

v. 1.

*S*equitur in mystica & anagogica interpretatione Auctor S. Augustinus, hic.

v. 6.

Veteres posuisti Dies meos. Sic & S. Augustinus, imo & S. Hieronymus in Commentario legisse videtur, qui veterem & novum hominem huc accommodat. Sed Græcus textus Ebræum פְּסַלְמִי Taphach meum i. palmum red-

dit. Unde ergo Interpretatio Latina *Veteres* ? sine dubio ex lectione Græca corrupta, ubi uarij pro ueneris.

v. 7.

In imagine Dei. Et si nec in Ebræo nec in Græco textu, nec in Latino apud S. Augustinum legitur vox *DEI* tamen in Comm. Hieronymi habetur i. & ex eius atque S. Augustini interpretatione in textum irrepsit.

v. 9.

Deisti me. ita ex Græca versione in Latinum translatus. Sed S. Hieronymus ad Hebraicum veritatem ut *ab*, i. nequissimum, recte expressit. Græcus interpretes corrupto codice usus fuit hic.

L 2

Ad

Lofe mih fone allen minen unrechten.

Uaz darfi ist des hebetes demo iditun? Ave daz er anih leri durnote nuse, dob wir an uns knaden genur worden sin.

Obproum inipiciat dedisti me.

Iteuiz habest du mih ketan demo unuuzigen.

Sament dien woltest du mih nuseu unde dien fagen veritatem (uuarbeit) die mer mouant vanitatem (appetit) unde dien ih ander ne bin ane doob.

10. Obmutui es non aperui os meum quoniam tu fecisti.

Under solchen irstummeta ih, unde minen munt ne indera ih uf, uuanda du iz tate.

Du gabe mir dia patientiam, daz ih so beissame seigen mabta.

11. Amoue a me plagas tuas.

12. A fortitudine enim manus tuae ego defeci in increpationibus. [hic vulgo incipit novus ps. Es abest part. enim.]

Nim mir aba dine chestiga, uuanda ih fone dinero hantfarchi, irrafungon muode bin.

Libe mir nab so manigen filon, die mit amabigen habent ketan.

Propter iniquitatem corripuisti hominem.

Umbe unrech irrafftost du den menniscen.

Sine scilicet uuzize da imo.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius.

Unde tate du in fereuuen, unde sineccheren, also dia spinnun.

Du tate in fone arbeiten so irstunnen, unde so mageren also ih in ivo liden ist te dero uns zage du in fone werelcei.

Verintamen vane conturbatur omnis homo.

Mannoliu vuirt ico doh ingemeitun geluobet [getruobet] fines muotes.

unde daz aliez ne begibet er appige sorgun, unien unde uat, unien unde fuora. Dar unde er aber forget, daz fiat an Gote nali an imo selbemo, bediu sint sine sorgun appig.

13. Exaudi orationem meam Domine es deprecationem meam, auribus percipe lacrimas meas.

Keuore min gebet unde mina digi truhten, mit oron fernim mine tran.

Ferim uer si biren, uuarumbe ih se lazze.

Ne fiteas quoniam aduersus ego sum apud te es peregrinus sicut omnes patres mei.

Ne fuisse du ne ebedest, renissa sunt tibi peccata (dir sint dine funde belazzen) also salus tua ego sum (ih bin din geuist) uuanda ih chomeling sumint dir bin unde ellende, also mine forderen alle uwaren.

Si chonem alle fone Babylonie ad Ierusalem, unde uarum hier peregrini. Also Paulus chit. Quando semus in corpore peregrinamus à Deo. 1. Cor. 1. 6.

14. Remitte mihi ut refrigerer.

Fergib mir mine funda, inelad mit dero, daz ih erchuolet uuerde minero sorgun, unde ih ranna geuuen in minero consuetia.

Prinquam abeam es amplius non ero.

Er ih hinnan fare unde hier furder ne fi.

Alde iz chit, er ih hinnan so fare, daz ih furder ne fi, uuanda der ne ist, der sament Gote ne ist. Imo ne tragen sin nuseu, bediu ne ist er. Hic laudat Dominum quoniam bonus psalmus.

Psalmus XXXIX.

Hebr. XL.

v. 1. In finem Psalmus David.

2. *E*xpeliasti expellavi [sustinens sustinui] Dominationem. Ecclesia chit.

Pitendo peit ih mines truhtenes.

Uuir hien bitendo, des unsch barto larget, dannen ist dysu gemunat.

Et intendit mihi.

Unde sah er ze mir.

Daz chit, er teta min uara, uuanda er sedet knoge, dero ir uara ne tuot. Fone din ne chit iz, attendit me, unde attendit mihi.

3. Et exaudiuit preces meas.

Unde geborta er mine dige.

Uuarum seiu daz?

Et eduxit me de lacu miserie es de luto limi. [fecit]

Unde leita er mih uuzer dero gruobro dero uuenegheite, unde uuzer demo horeuue des leimes.

Uuzer dien funden nam er mih. Darum seiu iz.

Et statuit super petram pedes meos es direxit gressus meos.

Unde gelazta er mine fuozze an den stein, der Christus ist, unde an imo gerichta er mine genge.

Der ne irret der an imo gat.

4. Et inmisit in os meum canticum novum ymnus Deo nostro.

Unde gab er in minen munt niuuez sang, loho sang unfermo Gote.

Uir ih er sang idelo, chit sancta Ecclesia, ne fuge ih aber Christo.

Videbunt multi es timebunt.

Daz kefehent danne mannige unde surhtent in.

Sic

Ad Psalmum XXXIX.

Hebr. XL.

vers. 2.

*W*Anda er sedet (te.) i. Namque videt satis eorum quos non attendit. S. Augustinus hic: Cum malus esset

attendebat te, sed Dominus attendebat tibi. Proinde iste qui sustinens sustinuit Dominum, parum ei fuit dicere: Attendit me. Attendit mihi inquit, i.e. consolando attendit ut mihi prodesset.

v. 3.

Uuarum seiu daz? i. unde hoc apparuit, constat? Et mox: Darum seiu iz i. inde constat,

Sie gesehent mit Got loben, dannon beginent, se ir
selbero furthen.

Es sperabunt in Domino.

Unde bellu gelimnet se be mir, dazoub se gedient
an trubetoren.

5. Beatus vir cuius est nomen Domini spes ejus.

Saligo des trost mines truhtenes namo ist.

Saligo der in selben wile, unde niest anders.

Et non respexit in vanitates & insinias falsas.

Unde er an uppigheite ne sih, unde an luk-
ke sinnelosina.

Den nebeis furwizze ne ist wilec awige in cibus spilot
usen fuerno carra, unde wilec famfio er fier rei sa-
ment taret, unde wilec geborg sin ima fust alles
ebert, so wilec in lastet. Daz ist uppig awinda iz
die ne tust salige, daz iz awinda ist ze gefehene. Iz
ist lakkia sinelof. Unaz mag sinelof anders sin
ane lakke? Si ringet ico den famet deno si ist, dann
der in circo alde in theatro nimis unde awige getant.
Unicet dar curru per terram, belium fuerta curru
in Coelum. Ube hifrio (uophare) dar gat per sa-
nem (an file) Petrus gieng in audis (an dien wuelen.)

6. [Multa fecisti tu Domine. Deus meus, mirabilia tua:]

Et in cogitationibus tuis non est, qui similis sit tibi.

Unde dir ne ist kelicher an dinen gedanchen.

Nebeis lise ne getant menfichen riten ze binde, alde
gan aber den mere.

Annunciavi & locutus sum, multiplicati sunt super
nomen.

Ih chunta iz fore cûs Christus, mit dero uiezigen
munde, unde sageta iz do selbo, do ib chom,
daz dero ubelon manigfalti uberslahet die
zala dero rehton.

Alfo in Ewangelio stat: Multi enim sunt
vocati, pauci vero electi. (Manige fust
heuwist, awanige iruelit.)

Matth. 20. 16.

7. Sacrificium & oblationem nolui, corpus [aures]
autem perfecisti mihi.

Daz er geuiecht uuard unde geopherot uuard,
daz habest du geuiderot, unde habest mit
selben gelickambastet.

Din forzeichnung ist hina, die uarbeit ist chomen.
Agens de grege (Lamb sine herio) uuard er geophe-
rot, Agens Dei (Gotes Lamb) uurt ne geopherot.

8. Holocaustum etiam pro peccato non postulasti.

v. 7.

Daz er geseibet &c. i. Quod ante separatum & ob-
latum fuit (io V. T.) id reprobasti, & me ipsum iocar-
nasti. Hoc enim denotat gelickambastet, sicut alibi Not-
kerus libambastet incarnationem appellavit. Leditiorem
itaque sequitur Autor Latine illam, corpus perfecisti.
Quia ipse ex Græca translatione desumpta, vnaa auctori-
tas. Quam & Codex Alexandrinus præfert. At La-
tina translatio Alexandrino adjecta habet: Aures perfecisti.
Quod Hebræo textui accedit, quem S. Hieronymus tran-
sulit: Aures fidelis. Sed authenticam Græco textui con-
ciliavit Spiritus S. per Apostolum ad Ebræos X, r. ubi
non Ebraicum textum, sed Græcum adducit, etiam ad
Ebræos scriberet, qui Ebræo codice utebatur. Unde
corruptum hanc leditiorem dicere non oportet. Acce-
dit, quod coarctatior sensus Græca est lectio, quem
explicat Notker: At aures sine federe sine perforare, obe-
diendum non importat, potest enim quis auribus aper-
tis & intellectu inobediens esse, ut filius iste Matthei

Joh daz prantopher bi de funda ne forderost
du,

se du in er tete, du wile na cor contritum & humili-
tum (formulet herza uidegedienust herza.)

Tunc dixi, ecce venio.

Do chad ih, si noh ih chumo.

Do ib biez opheron agnam immaculatam (unpfechtet
Lamb) do neimda ib mit selben, do gibet ib, daz
ib na getan dabo, daz ib selbo chame unde opher
frusking auarde.

9. In capite libri scriptum est de me, ut faciam volun-
tatem tuam.

An demo erifan saluen ist kschriben fene mir, daz ib
dinen willea tate. Alfo iz cûs. In lege Do-
mini voluntas ejus (an Gotes eo ist sin
willea.)

Psalm 122.

Deus meus volui.

Got miner ih uuolta daz dar gebeizen ist, unde
habo gefeinet den willea.

Et legem tuam in medio cordis mei.

Unde dina ea uuolta ih in mixtemo minemo
herzen.

Alfo izoub dar cûs: In lege ejus meditabitur
die oc nolte (an sin ea dencket ir tagen ioh
nachten.)

Psalm 122.

10. Adnunciavi iustitiam tuam in Ecclesia magna.

Ih chunta din reht in Ecclesia Catholica (in
dero allichun chriftenheit.)

Dar ana teta ib dinen willea.

Ecce labia mea non prohibebo Domine tu cognovisti.

Sine mine lefca ne betuon ih, ib ne spreche din
reht, daz pechenest du in minemo herzen, dar
iz menfiche ne bechenet. Hier leret wûst Christus
daz wir sin reht in meate si, niest ein in munde.

11. Iustitiam tuam non abscondi in corde meo.

Din reht ne ferbarg ih in minemo herzen.

So iz tit unaz, se ne hal ib iz, aber in passione (in martore)
ne unaz iz tit, pedu sageta ib.

Veritatem tuam & salutem tuam dixi.

Dina uuarheit unde dinen haltare sageta ih.

Ib offeneta in daz ib Christus pin.

Non abscondi misericordiam tuam & veritatem tuam
a Synagoga [concilio] multa.

Ih

XXI, 30. Loquitur enim hic Christus de abolitione V.
T. & sua conceptione & incarnatione, cui maxime con-
venit corporis præparatio, ut videri possit scriptum fuisse
ante Malorum & Azem, vel & Azem, quod sublatum atque corpus denotat, atque apposita
Notkerus & c. Unde habet mich selben gelickambastet,
i. me ipsum incarnasti: sicut alias dicitur & Azem,
Ego ipse, & c. per seipsum. Conf. su-
pra ad Ps. XXI, 17.

v. 9.

In capite libri exponit Notkerus de Psalmo primo, se-
cutus S. Augustinum hic. S. Hieronymus de principio
S. Codicis interpretatur. Alii aliter. Sed ulla hic est
differentia inter Græcum & Ebraicum textum, Latine au-
tem interpretatio orta videtur ex corrupto exemplari
Græco, quo & pro & c. scriptum forte fuit. &
v. vero non caput omtat, sed capitis & cuiusque rei
regumatum, & c. & c. est, quod nos dicimus Codicem
libri seu Scripturæ Sacre. Sic & c. & c. & c. & c.

v. 12.

- Ih ne barg dina gnada noh dina uuarheit fore michelero manigi.
- Dia gnada uenno ih, der sib funden gelonhet daz du dero se fergibst, unde die uuarheit dero rebto feret, daz du dero coronen gibest.*
12. Tu autem Domine ne longe facias misericordias tuas a me, misericordias tuae & veritas tua semper suscepit me.
- Aber du ne getuoeft ferro fone mir dina gnada. Fone minen uuarheiten liden, die nob an demo rebto liden, ne nir (mir) verriß die dina gnada, uuanda din gnada unde din uuarheit inphingen mih ieo.
- Alina ist fone gnaden, ferbet fone uuarheit, die inphingen mih, unde leiten mih.*
13. Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus.
- Des ist fone din darft, ih meins, ut non longe facias miserationes tuas a me. (Daz du niet ferro ne tuoeft dine gnada fone mir) uuanda mih an dien liden behalbot habent unzalahaftiu ubel.*
- Lose unlin daz fu.*
- Comprehenderunt me iniquitates meae.*
- Miniu unreht habent mih kefangen:
- Dero sint so manegi, daz iro nebin zala wist.*
- Et non potui ut viderem.*
- Unde fore iro manegi ne uuas ih mahtig daz ih kesahe,
- daz uuarra licht, daz selber Got ist.*
- Multiplicate sunt super capillos capitis mei.*
- Manegeren sint siu danne diu har mines houbetis.
- Sed manegi mag dien, der iro ne borget, liches brempen. Der gravia peccata (sacra fanda) ne tant, unde er aber manegi minuta (ebena fanda) ne surbet, der uarst puerwen barena (mit fande) deb in moles (pardi) ne irduiche.*
- Et cor meum dereliquit me.*
- Unde min herza habet mih ferlazen.
- Daz ebit, iz ist unmahtig sib selbze ze bechrennen. Also Petrus sin herza ne bechanda do er ebat. Joh. 13, 27. Tecum mori paratus sum (ib jin garo sa. [sar] mit dir ze sterbenne) auclib auwender, abe Got ferlaset das herza, daz sib selbez ferlaset?*
14. Complaceat tibi Domine ut eruas me.
- Uuanda daz se ist, nu lichee dir truhten, daz du mih irloest.*
- Domine ad adiuvandum me respice.*
- Truhten sih mir ze helfo,
- daz ebit, auis karo mir ze beffenne.*
15. Confundantur & reuerentur simul, qui querunt animam meam ut auferant eam.
- Scameg uuerden lament fone minen miraculis (uandir zeichin) unde irfubten sib fone minero reuerentione (uwendida) die mina sela fuochent, daz se sin irfubten.*
- Auertantur retrorsum & erubescant, qui cogitant mihi mala.*
- Hinder mih uuerden becheret, daz se nob mir gugen, unde sih scameen, die mir ubeles unnen.
16. Ferant confectum confusionem suam, qui dicunt mihi Euge euge.
- De hie euge alibi dicunt. Tanti clamorem. Tum O curam fecim.*
- Sar tragen die iro scanda, die mir cheden saligo saligo,
- unde daz tuent bubenda, alde mir iz ze lobe sprechent, famoso iz fone mir si, uals sine Gote.*
17. Exultent & letentur [super te omnes] querentes te Domine.
- Sprungezen unde freuuen sih, die diu fuochent truhten,
- unde dir euge obedent, uuanda da iz kibet.*
- Et dicant semper magnificetur Dominus, qui diligit salutare tuum.*
- Unde cheden ieo die dinen haltare minnont, truhten uuerde gemichellichot,
- uuanda er ghet manne al gotes daz er habet.*
18. Ego vero egenus [mendicus] sum & pauper, Dominus curam habet mei.
- Aber ih, demo se obedent euge euge, ih bin durftig unde arm. Got habet min ruochun, an mo bin ih ricke.
- Adjutor meus & protector meus esto Domine ne tardaveris.*
- Uuis mir helfare unde scermare truhten Got miner, ne tuuena.

Psalmus

V. 12.

Ne nir verriß) locus corruptus. Verriß, a verren, feren, removere, pro nir leg. mir.

V. 13.

Der uarst puerwen barena etc.) illustrat locum S. Augustini hic: Annon times minata? Projecisti molem, vide ne arena obruatur.

Psalmus XL.

Hebr. XLI.

v. 1. In finem ipsi David.

2. **B**eatum qui intelligit super egenum & pauperem.
Salig ist ebit der Prophet, der umbe den
durftigen unde den armen fernumest
habet.

Der Christus fernumet darumbe durftigen unde armen
antworten, daz er wisse reiche gewore. Er chad fone
imo sellen an dem forderen sinen: Ego psalm 19.
autem misericordia sum & pauper, & Dominus
curam mei habet. Uar fone daz er salig si?

In die mala liberabit eum Dominus.

In die iudicii lesit in Got. So hüet in daz er an imo ne
schiez mit ne wissen, unde er inuaret anssa Got,
daz er in anuaret fabe meangien.

3. Dominus conseruet & vivificet eum.

Got kehalte in, in allen uerit freison, unde
gelibhaftoe in,

uanda andere alle fone tot, ane die an imo lebet.

Et beatum eum faciat in terra.

Unde saligen tue er in in patria Sanctorum (in
dera beilgen heimode.)

Et non tradat eum in manibus [animarum] inimicorum
ejus.

Unde in sinero fiendo gewualt ne gebe er in,
bier mit in anuon.

4. Dominus opem ferat illi super letum doloris ejus.
Got pringe imo helfa obe demo bette siner
suerden.

Sin unchrast heizet letum doloris (pette suerden.) Suor
fere unchrastie aßfien an muge frenare (gebrätolen)
fo heisse imo Got.

Universum Stratum ejus versasti in infirmitatem ejus.
Al sin bette beuanroßt du in sinu sichheit.

An demo er anssa rauen, an demo gabe du imo an-
ruame. Ube er illa gewonnen huz ande hofe, ebenen
unde eigen unde ander gewore, daz late du in al be-
fizen mit amaritudine (ser bitter) zu? Daz er an-
der ne minot aus volam eternam (lib ewigen.) In
letto doloris (pette suerden) hüet du imo, in strata
(pette rauen) requiescenti pise du imo unidere. So zic-
hst du die dize.

5. Ego dixi Domine miserere mei.

Fone die chad ih, Truhten gnade mir.

Sana animam meam quoniam peccavi tibi.

Heile mina sela, uanda ih dir gesundot
habet.

Ube du Christo ne listest dinemo suve, do er anssalig
uare, ib pin aber scallig, mit hüet du mit rebe,
daz du mit beilge, uanda do ib bei anu in paradyso
do ne ligita ih dir.

Inimici mei dixerunt mala mihi.

Mine fienda ebit Christus archosoton mir.

Uar chalen se?

Quando morietur & peribit nomen ejus?

Uenne irstirbet er, unde uenne uult fer-
tiligot sin namo?

Sie chaden. Hic est heres venit occidamus eum & ne-
stra erit hereditas (dise ist der erbe, ilent hira
slaben in, so uult wir daz erbe.)

7. Et ingrediebantur [si ingrediebatur ut videret] ut
viderent.

Unde giengen sie in ze mir, daz sie mih irspe-
hotin.

Mih selken irspebota Judas, andere mine lide uerdent
irpebat fone manigen.

Vine locutum est cor eorum [vana loquebatur cor ejus.]

Iro herza sprah daz ne tohta.

Sie duben daz se mit analogia.

Congregaverunt [congregavit] iniquitatem sibi.

Unrecht samenoten sie in selben.

Sie uanden mir scaden, scadoten in selben.

8. Egrediebantur [egrediebatur] foras & loquebantur
in id ipsum,

i. uuo confusio (ein ratig.)

Die dara in gegangen uwaren, die giengen
uz unde sprachen ein sinne.

Mine tod rieten sie eistinnere.

Et aduersum me susurrabant omnes inimici mei.

Uuider mir fuoron runendo alle mine fienda.

Aduersum me cogitabant mala mihi.

Uuider mir dahten sie ubel mir.

Den dod funden se mir, der uard lib anderen.

9. Verbum iniquum constituerunt aduersum me.

Unrechte uuort kefasten sie uuider mir.

Ayo daz ist. Reus est mortis (scallig ist ir tod.)

Nimquid qui dormiuit non adiciet ut resurgat.

Uuanist du der nu slafet, er ne irstande dar-
ana?

Ir quoniam in haben irslagen, aber er slestet. Slaf ist imo
der tod uanda er sit in ana lazet eina mule, unde in
aber far hina wärfet.

10. Homo pacis mea in quo sperabam, qui edebat pa-
nes meos ampliatit aduersum me supplantationem.

Judas min muntmann, daz ebit der mit chofa,
ze demo ih mih ferlah, daz ebit ze demo ih mi-
ne holden ferlahen, der mit mir az, der be-
feranta mih uuito.

Uaito fone dia, uanda er Judas dara zuo gezob. Uai-
le da chaden er gebirgote mina beferantbeda uuider
mir ausfende, daz iz ico daz selba.

11. Tu autem Domine miserere mei.

Habe aber du min gnada truhten.

Daz ist ex forma serui (fone demo scals pade) gespra-
chen, unde ex forma iusti & pauperis (fone demo
pade des barmhertigen unde des durftigen.)

Et respicite me.

Unde iruueche mih.

Et retribum eis.

Unde dannan lonon ih in.

Ib beizzo Romanos (romana) chemen, unde steren se.

12. In hoc cognoui quoniam voluisti me, quoniam non
gaudebit inimicus meus super me.

5. *Hec meditatus [recordatus] sum & effudi super [in] me animam meam.*

Dar ana dahta ih, unde goz mina sela uz hina uber mih.

Daz chit, ih rahta minen gedanc aber dia geset min selbei. Inuort kefoho ih miß selbei. Intellectus (chorae) der filii chora (chores) sania) gegeben ist, der zeigt mir mina sela ungehörige, unde feru obe ira minen ungehörigen Got, amanda si ist mutabilis (unveränderlich) er ist immutabilis (unveränderlich). Si ne rasti fih ubi fih fih in auien irreitibi si danc den der obe ira so babu ist.

Quoniam ingrediar, [transibo] in locum tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei.

So gelirnet ih in fachen, uanda ih in dia stat eham dero uuunderlichun herebirgo aunderlichero hier in erdo, ana man folget dem hina uf ze demo Gotes hus.

Uzervanbalt dero Ecclesia ne darf man in fachen, dia in allen Gutes beiden uuunderlich ist manigero virtutum (konstante). In der ist zaganne, ana man folle chome dera, dar Gotes bas ist, dar daz uuunderen ala ist, amanda fons intelligentia (prunus feruante) dar ist, unde alle quæstiones (restita) darin chauphet werden.

In voce exaltationis & confessionis sonus [soni] epulantis.

Inde ist mir in dero Rimmo freuui unde geihet luta des comenten (idem uirtutem).

Alia sela gannet in dien zwin sinnen, daz ih Got loben, unde miß selben inchan, ico ana ih dera chome. Sie hebet mir so fuanzo, daz mir iro lita gouma ist (auitificati).

6. *Quare tristis es anima mea & quare conturbas me.*

Ziu bilt du trureg, unde ziu unfreuecht du mih min sela?

Samofo da ne uirtutis dien ze antwortenne, die ze dir ebolent, war ist din Got? Samofo da in admirabili tabernaculo (in uuunderlichero selbo) ne fih, in diu gouno exaltationis & confessionis (auitificati) freuui unde uirtutis. Umbe ana uirtutis dir diu uirtutis iriden? Zu leigont si diu fu?

Spera in Deo.

Habe diu ze Gotte, an in gedinge, er ginnit dar dar uz.

7. *Quoniam confitebor illi.*

So tuot er, uanda ih liho imo.

Ulei?

Salutare uultus mei Deus meus.

Mines analiutes heili ist min Got dei liho ih imo.

Er heilet min analiute, daz nu trureg ist, unde getuot iz fro, so ih in gefcho.

Ad me ipsam anima mea conturbata est.

Ze mir selbem ist min sela getruregog,

ze Gote ist si getroset. Er ist flate, ih pin uirtute, min uirtute uirtutis mir, si flate haldet mih. Si gubel mir gubel daz ze chome, dar ih flate uirtute.

Propterea memore ero tui de terra Jordanis & Ermonim a monte modico.

Darumbe erhugo ih din fone Jordanis lande unde fone ermonim luzzelmo berge.

Jordanis chit latine descensio eorum (iro nideruort) ermonim anathem (leisami). Jordani pezeichenet baptisum (tous) anathem bezeichnet abominationem (leisami). An dien beiden uirtutis fones humilitas (descensio). Dia gubel den man si selben nideren, daz chit descendere, unde si selben leiden, daz chit anathematizare. Fone dia chit iz. Dinnu te uirtute unde miß selben luzzelmo erbuge ih dia.

8. *Abyssus abyssum invocat.*

Abgrunde ciscot aberunde.

Vetus testamentum (alte ea) forezeichnet novum testamentum (nissus ea.)

In voce cataphractarum tuarum.

An dero Rimmo dinero uazzergeiczon,

daz chit, an dero lera dinero pradicaturus (predicare). Sie gubel daz uirtutis sin testamentum (eo archande) fihet ze deme anderen. Alde iz chit. Ein uirtutis man uirtutis anderen uirtutis, andero Rimmo dinero lera nali finera. Da gubel daz sin lera andero tong.

Omnis suspensiones tue [excessu tua] & stultus tui super me transierunt.

Alle

v. 5.

Notk. Intellectus (Feruante) der filii chora (chores) sania) gegeben ist.

Notk. dia feruante diu dir deo chinden chore gegeben ist.

Notk. uirtutis. Notk. mutabilis (uirtutis)

Notk. er ist immutabilis (unveränderlich) Si ne rasti fih ubi fih fih

Notk. in erdo. Notk. in erda.

Notk. virtutum (konstante). Notk. tugendi.

Notk. fons intelligentia (prunus feruante)

Notk. der pruno dero gewulzet

Notk. alle quæstiones (restita) darin chauphet werden.

Notk. alle uirtutis chunga da ingechnophet.

Notk. des comenten (idem uirtutem)

Notk. commenton, (religium abest.)

Notk. gouma (uirtutis) Notk. omittit uirtutis

v. 6.

Notk. xia. Notk. zi uirtutis.

Notk. Samofo da in admirabili tab. &c.

Notk. abfuit ab Otr.

Notk. iriden. Notk. iriden.

NOTE. PARS I.

v. 7.

Notk. flate, uirtute. Notk. flate, uirtute.

Notk. Jordanis chit latine descensio eorum (iro nideruort) Ermonim, anathema (leisami) Jordani bezeichnet baptisum (tous) anathema bezeichnet abominationem (leisami).

Notk. Jordanis bezeichnet tota toufa: Hermonim bezeichnet die leifamunga.

v. 8.

Notk. Vetus testamentum (alte ea) forezeichnet novum testamentum (nissus ea.)

Notk. daz alto archande forezeichnet daz nissus uirtutis.

Notk. Wazzergeiczon. Notk. W. vltizon.

Notk. pradicaturus, predicare. Notk. predicare.

Notk. ein testament. (eo archande) fihet zu deme anderen.

Notk. omnes suspensiones tue.

Notk. omnia excessu tua.

M 2

v. 9.

Alle dinc ufslagonga unde dinc uocella habent
mih uberfarin.

Daz ebil, mih ne fust verbolen die droua dinera iudicio-
ram (urteilen) du da uf slagot in focu fecali (anz
ende uerleite) sob die arbete dero gegemueren uerleite
ne fust mih fergangen.

9. In die mandavit Dominus misericordiam suam & no-
lite declaravit [canticum ejus.]

Tages kebot truheten sinu gnada, unde nah-
tes fecinda er sin.

Der sin reht keimeta in fride, den lesta er in uerfride.
Ferventes sua legem (et) so uns uocla fi, so buisset er
uns in note.

10. Apud me oratio Deo vite mea.

Sament mir ist kebot demo Gote mines libes.

Ib habo keine daz er suochet, daz ist min gebot nali
min framfing. Uocles ist daz hetan?

Dicam Deo suscepitor meus es, quare oblitus es mei?
Sui ist in hetan?

Ih chido ze Gote, du bist der mih inphahet,
ziu ergaze du min?

So not ist mir hier, sumo so du min ergazen cigist.

Quare me repulisti?

Ziu stiezze du mih uuidere,

do ib in excessu mentis (in bina irvratenti motu) heche-
reta, dero himelfan fuerzi? Ziu ne liezze du mih in
dero felle fan, daz ib sin ne chole?

Quare tristis incedo dum affligit me inimicus? Dum
confringuntur ossa mea?

Ziu gan ih leideger, daz mih sus prechot der
fient mit manigen scandalis, fone dien ioh mi-
niu bein ferbrochen uerdent?

Ziu lazzet du Diabolum ioh fortes in Ecclesia mit tempta-
tionibus keuueichen?

11. Exprobrauerant mihi qui tribulant me, dum di-
cunt mihi, per singulos dies, ubi est Deus tuus?

Die mih arbeitent, die habent mir geiteuiz-
zot an diu, daz sie tageliches chedent uuar
ist din Got.

Den itouent tuent se mir an dinen martyribus, uanda
des min fela getruhet ist, fons du chido ib aber.

12. Quare tristis es anima mea & quare conturbas me?
Ziu bist du unfro unde leideg mina fela.

Spera in Deo quoniam confitebor illi solus vultus mei
Deus meus.

Troste dih ze Gote, uanda imo ichendo
chido ih, du bist min heili Got miner.

Psalmus David. XLII.

Hebr. XLIII.

D^hsa vox ist der derico daz uoclet, daz er bier mit dinc
uoclet ist, uanda er gerno bina uuare dar ebort die
guten sint.

1. Iudica me Deus & discerne causam meam de gente
non sancta.

Irteile uber mih Got, unde sceide min ding
fone unheiligemo diete.

Dob mir hier sament sin, zeliu ne laz anss fiu.

Ab homine iniquo & dolofo eripe me.

Fone unrehtemo mennicken unde hinder-
schenchigemo lose mih.

2. Quia tu es Deus fortitudo mea, quare me repulisti,
quare tristis incedo dum affligit me inimicus.

Sid du Got min starchi bist, uuidere dero an-
fremi, ziu stiezze du mih dana fone dero
starchi? Unde ziu bin ih unfro, danne
mih der tiefel muoche mit temptationibus?
(chorungen.)

Malus amor (abel minas) malus timor (abel forsta)
gruozent mih, uaidere dinc ringe ib, in dero ringen
fin ib unfro. Zui ist daz, fid du min starchi bist?
Du bist min starchi, zui ist mir ana die uueichi trif-
tia (uifrouen) Ane daz mir mit uueichte leidun ist
vindicata originali peccati (gerib dero erfien adamis
funde) danne dinc temptatio (chorunge) chomus
ist? danne mih mer freuen selte iustitia Dei (Gotes
reht) die uueichen uueicht angeandot ne lazzet? Fone
du ist mir ze chedende. Bonum mihi quia humiliasti
me,

Notk. keimeta. Ostr. gefirista.

v. 9.

Notk. da ib in excessu mentis si hinarbrutenti motu
hechoreta.

Ostr. do ih mit ufen in tugenemo motu gechoreta.

Notk. folle itae. Ostr. folsiten.

Notk. ee chale. Ostr. ne chode.

Notk. mit manigen scandalis.

Ostr. mit manigen zuriuaren.

Notk. ziu lazzet du diabolum ioh fortes in Ecclesia mit
temptationibus keuueichen.

Ostr. ziuu lazzet du den tiufel die iouh starche in
dero Ecclesia sint, mit chorungen geuueichen.

v. 11.

Notk. martyribus. Ostr. martiraren.

v. 12.

Ultima verba Ostridi: diu flamma ist des der &c. non
extant apud Notker.

v. 9.

Declaravit, fecinda er sin) sequitur Auctor S. Augusti-

ni lectionem & interpretationem. Sed & Græca & alia
Latina versio ut & S. Hieronymi legit canticum ejus.
Sed paratior interposita inter sequens: Apud me.
Quod Ebrico consonat quoad verba, non quoad inter-
pundionem. Ea vero versio Latina, quam S. Augusti-
nus secutus, ortum ex corrupta lectione Græca trahit.

Ad PSALMUM XLII.

Hebr. XLIII.

vers. 1.

D^hob mir hier &c.) i. e. Nisi quod mihi non-jure mole-
sta est vindicta protoplastorum peccati, unde omnis ten-
tatio venit? Namque memagis deberet exhiberi iustitia
Dei, quæ nullam iniquitatem intem finit. S. Augusti-
nus: Causa tristitia tua peccatum est: Causa letitia tua, ju-
stitia fit. Peccare volebas, & laborare mihi, ut porum
tibi esset, quod esis iustus, nisi & iustus velis, a
quo in te vindicari nonis.

v. 2.

Ane daz mir &c.) i. e. Nisi quod mihi non-jure mole-
sta est vindicta protoplastorum peccati, unde omnis ten-
tatio venit? Namque memagis deberet exhiberi iustitia
Dei, quæ nullam iniquitatem intem finit. S. Augusti-
nus: Causa tristitia tua peccatum est: Causa letitia tua, ju-
stitia fit. Peccare volebas, & laborare mihi, ut porum
tibi esset, quod esis iustus, nisi & iustus velis, a
quo in te vindicari nonis.

me, ut dicam justificationes tuas. (Mir
ist kint, daz du mid demostot, daz
ib din veltzige lerece) Temptatio (Eherunge) druc-
chet mid, dar linnen ib naito reit zu 'liff.

Vol. 113. 17.

3. Emitte lucem tuam et veritatem tuam.

Sende uz unde tu geborn werden Christum dinliche
unde dina uwarheit.

Ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem san-
ctum tuum et in tabernaculum tuum.

Diu fuorton mi, unde brahton mi uf en di-
nen heiligen berg, unde in din gezelt;

Lux (licht) unde veritas (uwarheit) diu Christus fuit,
diu geinnotet mi in dia Ecclesiam, diu mont (perg)
unde tabernaculum (kezzel) ist. Si ist der mont (perg)
der fene luzzelze fene so iruanoit, daz er orbem
terra (ring dero erde) insula, nab Dauidelis prophe-
ticia (sorgsage). Si ist kezzel, uanda f fechten-
tero unde anwurterto ist. Daz bu daz fere fere daz ist
in himel, fene demo ist heiligen: Reus qui habitat in
domo tua in sacula faciem tuam laudant te
(falsch fuit die in domo tua puerum, ierem
unde leuer lebant fere diu.)

Volm 113. 17.

4. Et introibo ad altare Dei.

Unde fene demo tabernaculo (kezzel) chemendo gan
ih hina in ze Gotes altare, dar ib selbo naito-
do holocaustum (ferbranten opfer.) Daz ist der an-
gebotige altare in himel, den dize bezeichnen hier
in erdo, selber trauet diu (Gotes frol), ze demo fide
der niman ze gebet, der dier ze dize naito-
dige got.

Ad Deum qui letificat iuventutem meam.

Ze Gote gan ih in, der dar mine iugent,
daz chit, mina naitu gefrouuet.

Er gefrouet dar mina naitu, uanda er hier habet
kenfrumet mina frol. In dero naitu felle frol ib,
mer ne frolen ib, mer ne alten ib.

Confitebor tibi in Cythara Deus meus.

Ih lieho dir an dero zytherun Got Got mi-
ner.

Daz chit, in arheiten loben ib diu, in arheiten fingo ib
dir. Cythara habet nideren buch, also psalterium ebe-
nen habet. Fene demo nideren teile, dar corpus
(lichamo) ist, unde mortalitas (tatheit) ist, chement
mit arbeits. Se naito die lidenzo Got loben so fingen
naito an dero Cytharen. Daz fang ist fange, uanda
patientia (hedut) marbot 12 Gote lichen.

5. Quare tristis es anima mea et quare conturbas me?

Sid ie Gote liehet ziu bist du danne unfro min
fela? unde ziu getruobest du mi? ziu la-
zest du diu ana debet leid? Sid imago Dei (Gotes
pilde) der ana ist, ib meino ratio (uazze) unde intel-
lectus (feruazze) diu oad mens (muot) kebelzen fuit.
Ziu ne fterzest du danne fene dir, so uazze dero mis-
zimet.

Spera in Deo quoniam [adhuc] confitebor illi.

Kedinge an Got uanda imo lieho ih fas.

Salus vultus mei Deus meus.

Heili ist mines analiures min Got.

Psalmus XLIII.

Hebr. XLIV.

v. 1. In Sinem Filiis Chore ad intellectum.

Chore daz dir chit caluicium (baubet pari) alde Calvaria
(baubet kibilla) bezeichnen filios crucis (fene crucis)
uanda in Calvaria daz chit in loco caluicium aurd

Christus crucifixus (chruicigt.) Dien ist dize sal-
mo ad intellectum (ze fernuazze) der tinger, daz
Got esto beuot fere ora gebetenur umbe temporalia
(dize zuelichen) darb daz, daz man in bitte umbe
aeterna (du emigen.)

2. Deus auribus nostris audivimus et patres nostri ad-
muniuerunt nobis opus quod operatus est in die-
bus eorum et in diebus antiquis.

Uuir eigen gehoret truheten mit unseren
oron, daz uns unsere forderen zalton.

Unsere forderen zalton was din uuerch, daz du
uuerchtoft in iro tagen unde in alten
zeiten.

Uuir eigen geboret, uando du fere luffst, deb du angli zu
ne luffst.

3. Minus tua gentes disperdidit et plantasti eos.

Din hant fageten fere, feruanta andere diete,
unde in iro stal flanztoft du fie.

Afflicti populi tui et expulsi eos.

Neiztoft umbe fere andere liute ancerrens, enot,
unde geseft, unde tribe die uz, daz du in
ram dize.

4. Non enim in gladio suo possidebant [possederunt]
terram et brachium eorum non saluabit [salua-
vit] eos.

Sie ne bezzent nicht iro lant mit iro chncht-
heite, noh iro starchi ne gehiet fie.

Sed dextera tua et brachium tuum.

Nube din zeseuna daz chit din potentia (kennele)
unde din arm, daz chit firus tuus (din fien.)

Et illuminatio vultus tui.

Unde diu offenung dines analiures.

Daz du an dion uuerchen diu feindst dar uerfen.

Quoniam complacuit in eis.

Uuanda dir gelichet uuns an in.

5. Tu es ipse Rex meus et Deus meus.

Der selbo min chuning unde min Got pist
du noh.

Qui mandas salutes Jacob.

Du dir Israheli inbiurest fira heili.

Se uando du facie ad faciem (uazfingis) ne feinst,
nab du dize teugenen substantiam (uazfent) ne enigst,
die du in reuolucione (uazfende) eugen salt, du
ebantst dab per angelos (engels) uazze fere tuus
falten.

6. In te inimicos nostros ventilabimus cornu.

Sol din helte danne nu kira fin? Naito fi. An dir uazze
iro fge, an dir triben ouh uuir mit horne
unlere fienda.

Atq[ue] dinero starchi jagon naito fi.

Et in nomine tuo spernemus insurgentes in nos.

Unde in dinemo namen fersehen uuir die an
unfih nendent.

7. Non enim in arcu meo sperabo.

Ih ne ferliche mi ze minemo bogen nicht
mer danne unsere forderen.

Et gladius meus non saluabit me.

Noh min fuert ne gehaket mi danne mer iz fe
gebiht.

8. Saluasti enim nos ex [de] afflictionibus nostris.

M 3

Du

Unde gechertost du unsere sliga fone dine-
mo uuege.

*Daz chit du gelerost anst, unse ferro unse anst ist, der
uuir unsele gus fone diuene, den du anst ualde gus,
Unsele leitet ad mortem (ze tede) dinc leitet ad vi-
tam (ze lile.)*

20. *Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis.*

Uuanda du habest unsh kiediemuotet in dir-
ro neizze seligun stete,

in dirro arbeitssamu uerlte,

Et cooperuit nos umbra mortis.

Unde habet unsh pedechet pilde des to-
des.

*Unlez ist daz ? ane mortalitas (selbeit) dia in allen
gruene ist. Unlez ist aber selber der tod ? ane da-
matio aeterna cum Diabolo (vanz ferlammunge samt
demo disele.)*

21. *Si oblitus sumus nomen Dei nostri Et si expandimus
manus nostras ad Deum alienum, nomen Deus re-
quiret ista ?*

Ube uuir irgazzen unferes Gotes namen,
unde ube uuir gefpreiton unsere hende ze
fremidemo Gote, ne fraget des Got
nah ?

*Ziu fraget er der, daz er unse ? ane daz er iz anst
lütze unse, unde uuir anst selben bescheuende ge-
bezzeret werden.*

22. *Ipsa enim novit abscondita cordis.*

Er uueiz dia tougeni des herzen.

*Bedu ue darf er fragen. Er fraget aber, so er unse
aboret, unde er anders chorango anst tuot pechouen
uuer uuir fr. So er Petro tein, der sib selben fere
der temptatione (chorango) ne wisse, do er chad:
Tecum mori paratus sum (ib pua garo im. 12, 11.
zisterline mit der) unde sib aber andere
temptatione (chorango) begunda unzen, do er des
longia bewaetota.*

Quoniam propter te mortificamus tota die.

Du anst dia tougeni unferro berzen, daz uuir umbe
dih irsterbet uuerden allen dag,

*daz chit alle zite nals umbe vanam gloriam (ruom)
nals umbe unsere meidate. Umbe die ze unse,
die umbe instantiam (lokigerni) far irfarku nals
umbe dilectionem (muna) so ne Paulus chade: Si
tradidero corpus meum ut ardeam, 1. Cor. 13, 3.
caritatem autem non habeam, nihil mihi
prodest. (Ferselo id muen lichemiu so ferro daz id
nals fehrrius, ne habo id abir uuarra muna, so ne
tong mir iz.)*

Estimati sumus ut oves occisionis.

Unde daz uuir geachtote birn also scassine
frunscinga.

Scis ne ueriat sib, mir ne uueren anst.

23. *Exurge quare obdormis Domine ?*

Stant uf truhten ziu slafest du ?

*Daz ist abnjo verbi, daz chit, wisskracheda uerit,
du grece (in christen) heizet catatrisi. Unse
mag Got slafen ? Aber hus martires barret ad Chri-
stum, daz er gentilis (istia) chout ketuor sua re-
surrectionem (uissende) uuanda dien slafet er, die in
unzen mortuum (totiu) uade in ne gesulout resur-
rectione (irfandenre.) Der larget sib mit rebre, uuanda
so daz uuit, so zaget persecutio (altuaga.)*

Exurge Et ne repellis in fucum ?

Stant uf unde ne stoz unsh dana nicht in
ende.

In resurrectione (in suemo tage) ne feruirt anst.

24. *Quare faciem tuam avertis.*

Ziu uuendes du fone uns din anafune ?

Samo so du unse farder ne uuelst ruchen.

Oblivisceris inopie nostrae Et tribulationis nostrae ?

Unde irgizest unferro unechte, unde unfer-
ro bino ?

*Samo so du selbo ne uardist arm, unde gelinet fere
anst ?*

25. *Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra,
Et adhuc in terra venter noster.*

Kebege unse, uuanda unse sela in demo stup-
pe dih petondo gediemuotet ist, unde un-
ler buh nidero ligendo hafet zuo dero
erdo.

*Alle venter (puch) bezeichnet carnales (die frischen)
die in persecutione (in abtunge) sib keluirtu, unde
sib hinc hysten ad paganos (ze baidere) unde die
chlagt un hier sancta Ecclesia. Si hincet uent in
sanctis (an heiligen) unde buh an carnalibus (fleisch-
ten.) Bedu chad einer: Accepi librum, Et licet ipse
dulcis erat in ore meo Et amarus in ven-
tre meo (ib impleret cin buoch, daz
uuar suozte in mueno munde, unde bittir in mueno
kuche) uuanda precepta Dei (Gotes kebet) fust
suozte spiritualibus (heyllichen) unde einer carnalibus
(fleischlichen.)*

26. *Exurge Domine adiuua nos Et redime nos propter
nomen tuum.*

Stant uf truhten,

*daz chit, gentilis (istia) ketuor chout dina resurrexio-
nem (uissende) daz sib die, die un hysten zuo dero
erdo, us irhauen uuerden fone dero erdo.*

Hilf uns unde losc unsh umbe dinen na-
men,

nals umbe unsere unrebte.

Psalmus XLIV.

Hebr. XLV.

- v. 1. In finem pro his, qui commutabuntur
filii Chora: ad dilectum.

Canticum pro dilecto.

An Christum habet du Song, unde die gemutzen fone
Chore zefernumeste umbe den trut, filii crucis (Chris-
tus chiet) sint kenneliet fone infulatib ze fideibus (un-
gelungenen ze gelungenen) den selben ist der song zefern-
umeste umbe dilectum Christum patris (lieben des fater)
umbe den die anverwandte waren, die in christu-
zeugen, munda in chit. Si cum cognovisset, nunquam Dominum gloriā crucif-
fixum (umbe se in nuffen, nimmer ne christezogen se
den herrin groliebt.)

2. Erallavit cor meum verbum bonum.

Pater (fater) spricht fone filio (sone) kuot uuort,
irropfetzta min herza, daz elit.

Kanten sin habo ih etomenen fone mir selbemo. Sin uuort
ist er, wanda er getut in muotigen chunt, also er
suh sin fupenta (kriechbede) ist, wanda er in se
getut fipere (fuchen.)

Dico ego opera mea Regi.

Minu uuereh fago ih deno chununge,

daz ist iteratio (abernuge) des forderen finen, wanda
dicere (fagen) daz ist verbum proferre (uuort fure-
bringen) nade wanda an filio (sone) alia Gotes
uuerch sint, fone din ist imo generare (keteru) opera
fue Regi dicere (finu uuerch chununge fagen). Nob
ander neh ist din fage, danne din generatio (keteru.)

Lingua mea.

i. Verbum meum.

Calamus scribe.

i. Scriptura scriptoris.

Min uuort ist also fiate, also dio scrift des
scriben.

Alenificum uuort zegat, Gotes uuort ist imo eben ewig.
Velociter scribentis.

Iz ist also din scrift des spuofigo scribenteco,

uuer mag so wala spuen, so euer uuerit? Ein uuort ist,
daz der fater gesprochen habet, daz ist fone din spuo-
fig, wanda iz ewigen stillen nicht gesprochen ne ist,
dob iz so ewig gesprochen si, daz an deno sprechen-
ne intium (anfange) nob finit (ende) ne si.

3. Speciosus forma pro filiis hominum.

So daz uuort caro (fleig) uuirt, so ist iz homo (memi-
fco) so ist iz spoufci (priatigowo) nuelicher? Spe-
ciosus pro filiis hominum, daz chit, fcone fone
allen mennifcon,

wanda anderer ne was inuocens (unfadedit) one er
nob anderer ne habetu din fconi amfiro redentiuu
(wifg.)

Ad PSALMUM XLIV.

Hebr. XLV.

v. 1.

Geweflat, commentati) hodie gewechselt, vertauscht,
verendert. Sequutus est Autor Latinam versionem, fi-
cut hac Græcam, quæ habet, rō dionandrosius. Unde
facile iudicari potest, quod Græcus interpres legerit in

Diffusa est gratia in labiis tuis.

Knada ist kebreitet in dinen lefen;

Also daz ist: Qui crediderit, saluus erit
(der der geloubt, der uuirt kebalen.)

Uelut aber: Qui manducat meum carnem
Ioh. 6. 54.
Et bibit meum sanguinem habet uitam æternam (der
min fleisch izit, unde min blut trincht, der dobt
ewigen lib.)

Propterea benedixit te Deus in æternum.

Nu chit der Propeta (forgesgo) ad Christum,
fone diu segenota diu Got in ewua.

Ander segenota er ze einero friste, die sub lege (under
es) waren, die terram promissionis (land hebeizt)
fupfungen, der gibt er umbe die gratiam regnum
colorum, minnen genada himeliche. Daz tuot er
an den die sub gratia (under minner genade) sint.

4. Accingere gladio tuo circa femur tuum poten-
tissime.

Curte din fuert umbe din dich, filo geual-
tigo.

Hier in carne (lichem) wafene diu mit deno fuerte
dinero lero, diu geualtigo des sin fælde fone deno
fater, unde dia tobtet fone deno wuter.

5. Specie tua es potentissime tua.

Daz duo dincmo menofcinen bilde, unde mit
dinero gotelichem fcon.

Deus homo (Got man) tuo iz.

Intende [E] prospere procede [E] regna.

Sih an unsh, unde fram spuofigo chum hara
fone himle, unde richelo hier te dinero Ec-
clefia.

Propter veritatem (Evangelii) [E] manifestadinem
(passioni) [E] iustitiam (iudici.)

Umbe uuarheit unde mammedi, unde reht.

Uuarbit lere unsh in sancto Evangelio, mammedi fci-
ne in passione (martiro) reht vage in iudicio (famo
tage.)

Et deducet te mirabiliter dextera tua.

Unde leitet diu uuunderlichio dio zefuua,

daz chit din genadt, wanda uuunderlichio leitst du,
uuunderlichio istalt du.

6. Sagitta tue acuta (potentissime.)

Dine strala sint uualle, harto mahtige.

Dine uuort kenugen filo fin durhfaren din herzen,
wanda sin uuir in fin, unde becheret fin zerehte,
wanda sin mahtig fin.

(Populi sub te) cadent in corde inimicorum Regis.

Under diu sturzent die liute.

Uuar uuirt der furz? In deno herzen des chununge fien-
do. Du bist der Chuning der uuter tuot si si, unde
uuerdet der diemota, der se aber moere waren.

7. Sedes

Codice suo Hebræo non שֶׁכָּחָמִין Shekhamin, sed
שֶׁכָּחָמִין Shekhamin, mutatum. In Codice vero
Alexandrino omittitur & tantum legitur: וְיָאֵלֶּיךָ
וְיָאֵלֶּיךָ. שֶׁכָּחָמִין Shekhamin S. Hieronymus post
Aquilam & Theodotionem per Lilia reddidit, Symma-
chus per Flores. Iudæi moderni Rosas reddunt, teste
Lyra. Recentiores Interpp. Instrumentum Musicum
intelligunt, Hexachordum, sicut & Lilia ita vocata a sex
foliis, quibus consistit. Conf. Psal. LIX. 1.

7. Sedes tua Deus in seculum seculi.

Din suol Got, unde din riche ueret iemer.

Sedes Iudaici Regni (der suol Judon richet) auctora una
est, aue ende ueret fides regni tui (suol dines ri-
chet.)

Virga directionis virga regni tui.

Kerta gerichtennis ist dines riches kerta.

Si geribet die et crumib unaren, unde intanunden, ma-
nda sie ene in auctore regnare (richen) unde iro sel-
bero aucten tuam unde Gotes aucten nab deuo iro
duingen.

8. Diluxisti iustitiam & odisti iniquitatem.

Du minnotost recht, unde hazzetost unrecht.

Dar seinet, dar din uirga (kerta) ist uirga directionis
(kerta gerichtennis). Si ist iniquitatis (unrechtlich)
auctora sie ferrea (stern) ist, unde einen regens (ri-
che) anderen conueniens (formulende) regens spiri-
talis (richtende geistliche) conueniens carnalis (mulende
fleischliche).

Propterea amixit te Deus, Deus tuus.

Fone diu salbota diu Got din Got.

Pater amixit tibi, unde salbota tibi, auctora du minno-
tost recht unde hazzetost unrecht. Uaz ist dar salb?
Iz ist spiritalis (geistliche) unde inuicibilis (un-
gänglich) dar mit corporalibus (leibhaftig) unde uisibilis
(gefühlschwer) gezeichnet uaz.

Oleo letitiae pra conforibus tuis.

Mit demo oleo dero frueu salbota er diu,
dar ist innocentia (unfalsch) diu nebeins des dinges ne
irreget, dar sie ferre, dar sie darfe rinuen.

Fore dinen getellon.

Daz eit: ferre dante andere beiligen, auctora fone diu
uolto (gefühlschwer) sint gebizen andere uolto (ge-
fühlschwer).

9. Myrra & gutta & assia a vestimentis tuis.

Fone dinero uuate choment die stancha myr-
rum, unde guttz, diu ammoniaci beizet, unde
de cassia diu fissa beizet.

Daz eit fone fidelibus (gelobigen) unde fone alio Ec-
clesia chomet der lumen uirtutum (knottende) der al-
so ferre ist, also der sang durren chomittero.

A domibus clunetis.

Er chomet fone helfentpeininen biuieren,
dar eit, fone sanctis virginibus (brünn magiden) diu
fone diu mit helfentpeine gezeichnet uerden, auctora
delephas pulchra animal (ebische fies) ist, unde
fure eius chomet nebeins mer grauinet.

10. Ex quibus, hoc est, inter quas,
delectauerunt te filie Regum in honore tuo.

Under dien biuieren lusta diu dero Chuningo
tochteron, die in dina era geborin uur-
den.

Dere diu lesa die mareu Apostolorum filia (paten tob-
teron) der zeeren geboret. Nals in, auctora sie Chri-
stiana beizet, nals Petri und Pauli.

Affuit Regis a dexteris tuis.

Selbiu diu chuningin din Ecclesia, diu fone ma-
rigen Ecclesia pefat, diu gestuont ze dinero ze-
suuuen.

Dar geboret iro Chint: Venite benedicti
Patri mei. (choment beizet die mareu) Math. 23. 34.
fater) Diu zeuunfren stat, diu uolt Regis, diu
gebet: Ite in ignem aeternum (farnit in
daz ewige fur.) Math. 23. 34.

In vestitu decorato.

In ubergultano geuuate.

daz eit mit demo gegarere Sapientia (uissomir.)

Circum amicta varietate.

Umbe heltiu mit schi,

cinucler uirtutum (tagile) alle linguarum (zungen)
auctora in mislichen linguis (sprachon) ist si, mis-
liche uirtutes habet si (tagile.)

11. Audi filia & vide.

Hore tochter unde si, eit der Prophetia.

Aliter uanigero chinto tochter dero Prophetarum unde
Apostolorum, auctora die Christi Komogelom gebiet unde
dara nab ketsch diu gloriam Dei, fides Euangelii
gereinet dir dar herza, dar du den geichen mab den
echert mudi corde (rein herzen) geseien salen.

Et inclina aurem tuam,

unde diemuoitigo helde din ora,

feram sorgliche dize rat.

Et obliuiscere populum tuum & domum patris tui.

Unde habe in agerze dinen liut populum Ra-
bbonia (scantpurg) danteu da partig pif, unde
dines fater hus Diaboli der der Cuning ist, der
diu unuolliche gebat mit flecken dinere funden, unde
uolt regenerata (abertorn) in Christo, ze dero fioni
innocentia (untarnung.)

12. Quoniam concupiscit [Et concupiscit] Rex speciem
tuam.

Uuanda dina fioni uulle der Chuning diu
brutigema.

Er ist fione darb si, du uir-dif fone fone imo. Ab-
que macula (aue flecken) abique ruga (aue ruten)
mule er diu si, solichu getuot er diu, solichu ferd-
ret er, solichu geriet imo.

Quia ipse est Domibus Deus tuus.

Uuanda er ist truhten Got dinet pedis geloue
diu bonas, danteu du partig ist, unde auct imo min-
nem, dumeu spoujo (prattogonem) Domino Deo.

13. Et adorabunt eum [interponit] quum sequitur Et
filie tyri in numeribus.

Unde

V. 12. 13.

Interponit hic variat. Secundum Ebraicam verita-
tem vericulum duodecimas finitur verbo וְיִשְׁתַּחֲוּוּ
וְיִשְׁתַּחֲוּוּ-le. i. Et alora cum, ut reddit, S. Hierony-
mus. Similiter & Graecus textus vulgatus: & adorabunt do-
mum. Et adoras eum. At codex Alexandrinus habet
Et adorabunt domum domus domus in domum. Atqui legit
& interpretes Latini apud Hieronymum: Et adorabunt

eum filia Tyri in m. itemque apud S. Augustinum quam
lectionem & Notkerus sequitur.

V. 13.

Andreas war etc.) i. e. si aliter feret scilicet elemo-
sinarum erogatio, nempe in publico non in laudem
DEI, & ejus glorificationem, Alant. F. 16. sed ad ofen-
tationem, non alio est; si aliter feret, nequaquam
existeret scil. elemosyna.

Unde tohtera tyri daz chit gentium (tieto) ebomunt unde betont in, geba bringendo, daz chit manige elemosinas tuendo.

Vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Dia analiute flehont alle die riche sint, Der ebomunt folchis, Sie wuelen alle daz du heilige sponfa (prat) gesehest iro elemosinas. Sie wuelen in dero Ecclesia suenem iro gedeltig. Also iz chit: In medio Ecclesia laudabo [te] (in mittero bravi famerungo leben iz du). Auderes uar nejung si. Auderes uar neß si anarun.

14. Omnis gloria (ejus) filie Regum [Regi]

ab intus hoc est Prophetarum et Apostolorum.

Alliu iro guodlichi derofelbun chuningo rohrer ist inuvert in iro conficiencia (kewitzze.)

Daz iz si seone, dar minst fia iro sponfas.

In finitibus australis.

In guldicen Eison iz si gero, iro lezestem murech set alero darofen maada si den wiaz keruht hejebet turnebten.

15. Circumamilla varietate.

Mit sehi umbechliu,

maada se alle ingede minet.

Adlucentur regi virgines post eam.

Einzent uuerdent praht magede iro sponfo Regi nah iro.

Si uirtit zeerif uolta (ein mit Gote) ze dero unitate (einhafti getiebet so dara nah singala (einen.)

Proxime ejus offerentur tibi.

Dir Trubten uuerdent praht die iro gelegenum sint,

unde iro gelib sint in file (klonke) unde in virtutibus (ingede.)

16. Adlucentur in letitia et exultatione adlucentur in templum Regis.

In freuui unde in sprungeli uuerdent sie brahte in Gotes hus in sanctum Ecclesiam.

17. Pro Patribus tuis nati sunt tibi filii, constituit eos Principes super omnem terram.

Fure die Apostolos die er uwaren, sint dir uuorden iro chint die sezze ze biscofen uber alla erda.

So da Petrus unde Paulus ne sehest, so ne abto daz anson insatza, nim die fone iro predicatione (predige) filioles nade spirituales (kelonig kaphis uuerdene sin,) unde sezze an iro suel.

18. Adures erunt nominis tui in omni generatione et progent.

Die gehugent dines namen unz deheinen chunne uueret,

Maada se Principes (sacken) set super terram aber erda also iro forderen uwaren.

Propterea populi constituentur tibi in aeternum in seculum seculi.

Fone diu ichent dir dine liute in euua, unde in uuerle uuerle.

In diseno lube, unde in dero ebunfigen ichent se dir, unde lebent diu, maada sin hier ana gelebet sint sponfas et sponfa (principem nade brat) pratin beizet djer saluo, quibulum daz chit prelebe.

Psalmus XLV.

Hebr. XLVI.

v. 1. In finem pro filiis Chore pro Occultis [arcanis] Psalmus.

Dieser uirtit auz kelingen pro Christianis die mit filis chore geseichnet sint, unde tungen die die Christiani chom zugehorenne.

2. Deus noster, [nosrum] refugium et virtus.

Unser Got ist zuofluht unde ehraft.

Manige suochent, dar zuofluht dar crast neß. Solib neß unser zuofluht, si ist virtus (crast) si ist crast.

Adjutor in tribulationibus que inueniunt nos nimis.

Helfare in arbeiten, dero uns filo begagenet ist.

under allen arbeiten neß nebin arbeit merrewa danne conficiencia peccatorum (kewitzzeza forden.) Petrus ist dero meiß ze Gote zugehorenne. Also die latini die Chorum iralgen habeton, unde fone Petro genemete compuncti (archemur) uuorden, unde in fragelon, frast faciemus? Unz wengen unar tuon. Dier uar ze ebodeure. Adjutor in tribulationibus, que inueniunt nos nimis. Unde so se baptizati (kretast) uuorden, unde iro funden securi (schwere) uwaren, do mahton se ebeten, daz bara nah folget?

3. Propterea non timebimus, dum turbabitur terra.

Fone diu ne furchten uir uns, so diu erda gerroubet uuurdt.

Daz ist gens Indes (luden sint) unde sangen mit gentibus (tietin.) Also diu erda ist mitemm mere. Dero erda uar turbato (hetraetida) ebunfig, dia se finiten ne derftron, maada in Got refugium (zuofluht) maas.

Et transferentur montes in cor maris.

Unde ne surbten uir uns, ungen se eboden;

so die berga ferfluoret uuerdent in des meres herza.

Daz chit so Apostoli Julian lazzent unde se gentium cordibus (tietin herzon) iro lera getest dia Indes jerranzen so neß aus ze fusteten maada uir den montibus (pergen) folgen. Daz ist ze feruennone fure selicno dero monte (perge) qui est in vertice montium (der dir ist in abvueligen perge) der ata dero erda in den mere geworfen uuerdt, nab sin selbes gehize. Et ebad: Si habueritis fidelem ad gravem fuppi, dicitis monti baic Math. 17. 10. falere Et mittere in mare Et fiet. (Haben iro gelobda also senfess ebena, so eboden ir dizen

v. 14.

Filia Regum: in Ebræo, Græco & Latino legitur Regis. Regum autem irripit ex y. 9.

v. 15.

Uzlez, finis. Bruno Episc. Herbipol. interpret hic:

Fimbria sunt finitima vestium, per quas significatur extrema vita hominum, que aurea dita fuit, quia in fide tota perfectio est, ubi caritas plenissima velat aurea rubeatur.

dissen berge an, bene dich af, unde sal in den mere so tuot er nist.) Er ist der mont (perg) den sie fene fene das ferfuorten ad gentes (ze dieten) mit ired fideles predicatione (ketnmanu predige.)

4. *Sonerunt et turbatae sunt aquae ejus [eorum.]*

f. maris. Die selben bergu scullen *predicando* (*predigende*) unde uuurden getruobet sinu uuazzer,

quando gentes (tiele) *flurden*, so sie *uocem doctrinae* (*sinuua lera*) geborten.

Conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Unde die berga uuurden getruobet in *sinero* starchy.

Unes flarebi? ane Dei (Gotes) *der virtus* (chraft) *ist.* Unsliche bergu? andere bergu, die montes *seculi* (uwerlt perg) beizent, nali montes Dei (Gotes perg) *quando die geualtigen derro auerite*, die auerden des in nobilio, daz ired leges (en) fene Gotes legibus (en) ferzoren solten uerden. Dar umbe ne auard iz doh ze lico. Nali auero fure iz?

5. *Fluminis impetus letificat civitatem Del.*

Anablasot dero aho, gefreuta Gotes purg.

Immediat (ausflaz) *Sancti Spiritus* gemoltigota *fla.* Dero getrauchen Apostoli so nio, daz fene ired auom-
men futzen ebelprauene, allen ired auditeribus (lofern) ze firi, de auard die erda guezet, de auerden u-
berheftiu berzen geberabast, dei frenu sib mit reble civitas Dei (Gotes purg.)

Sanctificavit tabernaculum suum altissimus.

So *teuode*, geheiligota *sina* herberga der hohello.

6. *Deus in medio ejus, non commovebitur.*

Got ist in mittero *burg*, *flumen* oab montes *seculi* (uwerlt perg) er ne uuirt ico doh dannan iruueget.

Das ist er so mitter, *das er in allen geliche bilfet.*

Adjurabit eam Deus vultu [mane dilucido] suo.

Got hilfet ired mit sinemo analute.

Et getut sin puer an sinen uerches, *das er der ist*, *quando manifeste operatio Dei* (offen Gotes uwerch.) *Das ist uultus ejus.*

7. *Conturbatae sunt gentes.*

Dannan uuurden die diete getruobet,

daz chit chamen in angest unde in forbiten.

Inclinata sunt regna.

Unde gediemuoten sib diu riche,

quando sie chamen, *unde beteten in.*

Dedit vocem suam altissimus et muta est terra.

Der hohello gab *sina* stimma, unde dannan eruuegeta sib diu erda.

Peccatores (sundera) *heborten fla*, *unde irribuonten darun dieu gab er fla ze gebe die mara geba braten in sine Apostoli.*

8. *Dominus virtutum nobiscum.*

Got dero tugedo,

Got dero chrefit, der *filius* chraft ist,

der ist sament uns.

Ulle er sament an ist, *auer mag deune uulder anu fa?*

Subceptor noster *Deus* Jacob.

Israhel Got ist der *uulst* imphabet. In die solda imphabet er *uulst* dannan *u2* auir funder ferfetzen ne uerden.

9. *Venite et videte opera Dei, quae posuit prodigia super terram.*

Choment unde gefehent sinu uuerch, diu er ze zeichnen gefezzet habet oer erdo.

Unsliche sint daz? Alle uero tuot er diu?

10. *Auferens bella usque ad fines terre.*

Abanemendo dia uigga un2 ze ende dero erdo.

Das an2 in fureo aduente (chomfte) *de fene Anguste* (uwerlt) *importa* (uwerlt) *beten auard.* Alle *spirituali-* *ter* (keiliche) *daz* *ib* *fureo* *fideliu* (belien) *ne* *beiner* *ze fene* *geanfemen* *ne* *ferfchet*, *au2* *ze* *Gotes* *firme.*

Arma conteret et confringet, arma et scutum comburet igni.

Den bogen fermet er, unde diu uuafen ferbriche er, unde den kilf ferbrennet er in demo fure.

Alle ueri unde allen fereu nimit er der, *daz* *da* *ze* *im-* *geheft*, *unde* *da* *chdest.* *Adjutor* *et* *subceptor* *meus* *Deus* *Jacob* (min befare unde achfimen ist Got.) *So* *gibt* *er* *der* *arma* *Evangelica* (des Evangelii uerfen) *veritatis* (auarheit) *continente* (furechte) *sanctis* (keiliche) *spiritu* (keiliche) *fidei* (irruen) *caritatis* (minne) *diu* *habet* *du* *danne* *fene* *imo*, *quando* *er* *diu* *fer-* *brennet* *habet* *igne* (fure) *Spiritus* *Sancti.*

11. *Vacate et videte quoniam ego sum Dominus.*

Firront. *uura* *an?* *firront* unde gefehent, daz ih Got pin,

nali ir, *ib* *fruff* *uab* *ib* *seirne* *uab.* *Firront* *ir* *des* *fehienues*, *lezent* *mit* *fehien.*

Exaltabor in gentibus et exaltabor in terra.

Ih uirido irhohet in dieten, unde in erdo,

ib *keficio* *daz* *ib* *Got* *pin* *in* *gentibus* *die* *mare* *beizent*, *unde* *in* *Judeis* *die* *terra* (erda) *beizent.* *Cecitas* (plind) *keficheit* *in* *Israet* (in Judeis) *an2* *plenitudo* *gentium* (soli diete) *clamet* *in* *sine* *seculorum* (in ende auerite choment Judei) *et* *hic* *omni* *Israet* *saluus* *fiat* (so uuirt aller Gotes iut gehalten.)

12. *Dominus virtutum nobiscum, subceptor noster Deus Jacob.*

Got dero chrefito ist mit uns,

quando *er* *in* *erda* *muuifto* *uorden* *ist*, *des* *iungeren* *funes* (Jacobu) *Got*, *habet* *un-* *feren* *lichamen* *inphangen.*

Psalmus XLVI.

Hebr. XLVII.

v. 1. In finem pro filiis Chore Psalmus.

Pro filiis Calai (unde dicitur de Chalaun) daz ebüt Christi. Er heizet Calai (chalaun) font Colvaria (chaleberge) dar er crucifixus ward (hochhuziget.) Die fines calaiti (chalaun) haendo ebuden: Crucifige crucifige cum (hain baid) daz wurden in fere gezeichent mit dero ebuden baid die ze Elijio ebuden: Affende calai, affende calai (fig uf chalaun fig uf chalaun.) Eor fruzzen arfi (peris) difi ferulanden Demos (tiefle.)

2. Omnes gentes plaudite manibus.

Hantslagont alle diere.

Ufset fro, daz ir in cruce bint redenti (triset.) Des Julei baiden, des merket ir. Slagont mit hantem, daz eit, inuera menti sogent an gueten uerchen.

Jubilat Deo in voce exultationis.

Liutont Gote in frolichero flimmo.

Sciunt inuera freni mit hantem uide mit zungen.

3. Quoniam Dominus excelsus terribilis.

Uuanda der hoho Got ist egebare.

ze himle gefarner ist er egebare, dob er Juleis in erde uare ze baiden.

Rex magnus super omnem terram.

Michel Chuning, daz ebüt, maitig uber alla erda.

Maitig aber judeos unde aber gentes (tiete.)

4. Subiecit populos nobis & gentes sub pedibus nostris.

Liure habet er uns undertan, unde diete under unsere fuozze.

Daz ist vox fideliu (kolontigere) fone infidelibus (ungelubigen) anuadu Christiani herfent unde in undertan fion pagani (heidene) alde daz fe ferre bunden fion fro freiben.

5. Elegit nos hereditatem sibi.

Unfin Christianos eruclera er imo ze erbe.

Speciem Jacob quam (quem) dilexit:

Er eruclera daz pilde Jacob, daz er minnota.

Sina feni eruclera er. Uas uas er fone? Ane daz imo spiritatus (keilichu) uaderen uaren, demo carnalis (fleilichu) unde er baid mit lenticula (lin-

finu) gechefta fone prouer primogenita (erisprimi.) Damaan uard kefprechen. Major Gen. 25. 23. feruit minori (der altero dicitur deo) iungens.) Uuanda impiu (abole) uuerzen undertan fin pui (huten) unde fuperki hemilias (abermuote demuoten.)

6. Ascendit Dominus in jubilatione & Dominus in voce tubae.

Got fuor ze himle in liudungo unde in hornfalle.

Apostoli hindeten fere mendu, Angeli fcalum daz latrefu born, daz der chat: Hic IEsu qui uenit in ealem, sic uenit, quemadmodum uisistis eum cantem in ealem (diero balste der fone in ze himle genumen ist, der elomet aber elfe er in gefant ze himle fawin.)

7. Psallite Deo nouo psallite.

Nu fingent fii chore (chalaun ebüt) fingent unfermo Gote,

uanda er ebert menige ne ist, noue ead Got.

Psallite Regi nostro psallite.

Singent unfermo Chuninge, fingent imo.

8. Quoniam Rex omnis terre Deus.

Uuanda Got ist Chuning allero dero erdo.

Er uas er Rex inderem (ebuning inden) unz er ebert in elunt uas, un ist er allen gentibus (tietu) elunt unde allero ebuning.

Psallite sapienter [intelligenter.]

Singent uualicho,

uualicho ze fingen die fange anfuogere fimulacris (ablatu) fingen. Nu uirt aber uualicho gefungen, abe uir der Got, den uir ze gefehen fe fion maitigere bectennen. Uuanda uir in loue mag kefcheren fchewen, abe uir in gefehen maitig, fe Julei taten.

9. Regnavit Dominus super gentes.

Uber diete richelofa truheten.

Sed fone afcendit (afferte) aber ead diet fore.

Deus sedet super sedem sanctorum suorum.

Ad dexteram Patris fozet er an finemo heiligen ftuole fuper (offa) Cherubim & Seraphim.

Almo ead du e Christiane, daz du fin fion fift, habe reit berza, an demo ist fin gefozze.

10. Principes populorum congregati sunt cum DEO Abraham.

Dero

Ad PSALMUM XLVI.

Hebr. XLVII.

v. 5.

Elegit nos hereditati sibi. Variant hic versiones & lectiones. Notkerus secutus hic Latinam S. Hieronymi, quam Gallicanam reputo, quae est: Elegit nos in hereditatem sibi. At quam S. Hieronymus in Commentario sequitur, quam Romanam arbitror, habet: Elegit nobis hereditatem suam. Quae ex Graeca desumpta, prout in Codice Alexandrino legitur: ἐποίησεν ἡμῖν οὗτο ἀπολαύσαντες ἡμῶν, pro quo uolgo legitur ἡμῶν, sibi. Alia uersio Testonica uetus: Er uerletet uns zu erbe. S. Hieronymus Ebraicam ueritatem secutus reddit: Elegit nobis hereditatem nostram. תָּרַחַם אֲדָם נַחֲשָׁה לְבָרָהּ לֶחֶם אֱתֵּן לָהּ נַחֲשָׁה לְבָרָהּ. Est autem תָּרַחַם nachale generatim possessio, Num. Xp. 1. 14. Psal. Cx. & tam de possessione

temporalis terrae promissae V. T. quam aeterna & N. T. intelligi poterit.

v. 8.

Ferebatur S. Augustinus: Altius magis nobis Deus commendatur potentior, quia cum oculis non uideamus & si cum oculis uideremus, forte contemneremus. &c.

v. ult.

Cum Deo Abrahami Graeci legerunt. Im, cum, uerba unde & Latina uersio. S. Hieronymus in Ebraeo legit **IM** Am, populus Dei Abraham.

Dii fortes terrae? Secutus Notkerus lectionem quam usus S. Augustinus & ejus interpretationem, itemque S. Hieronymus. Et postea etiam Bruno Episcopus, & alia uetus uersio Germanica: Wan die starken gote der erden fion gebeligen afferhaben. At Graeca uersio, quam Latina sequi solet, habet: Deo uero & Deo in operanti uis pte, quoniam Dñi fortes terrae. Unde uideri possit Latini interpretis uerbum

Dero liuto fursen sint kefaminot mit Abrahamis Gote.

*Alter gentium (sic) principes (fursen) auerent ke-
leutung an Christum der Abrahami Gote ist. Also
der Centurio (homo) auer fone gentibus (suetim) ebo-
mener, fone deuo der Saluator (baltan- Math. 2. 10.
to) ebat: Non inueni tantum fidem in
Israhel (felicitate glorie ne fuit id under indan nicht.)*

Quoniam Dñi [DEI] fortes terre vebementer elevati sunt.

Daz ist fone diu, uuanda indet die er Dñi (kota) waren, unde aber nu starcke erda, harto ir-
hauen sint, harto uermehrt sint.

Unaz fuit beuine (nennigen) aus erda? die au in sel-
ben starcki suochet kalt an Gote, die beizent fer-
tes terra (starcke der erda). Daz ist der fin. Unan-
da iudeorum superbia (bohmheit) ferebore ist fone
Deo Abraham (Abrahami Gote) beuim auerent ex
gentibus fone dicta principes (die fursen) kefame-
not, daz sie Abrahami glorie fare sie inhauen.

Psalmus XLVII.

Hebr. XLVIII.

v. 1. Psalmus Cantici Filii Chore secunda.
Sabbati.

Hier wart aber gesungen Filius Chore (cholaues chin-
dis) fone maneta. Des toges wart daz firmamen-
tum (himmels) gefesse, daz die bezeichnen, die in
sancta Ecclesia fime (feste) unde fortes (stark) fuit
under alle temptationes (ebornge) fone dien wart
nu gesungen Filius Chore.

2. Magnus Dominus Es laudabilis nimis.

Mahtig ist Truhten undeharto lobefam.

In ciuitate Dei nostri.

Unaz ist er lobefam?

In unseres Gotes purg,

daz chit in sancta Ecclesia (in dero Christenheit) ende-
ret war ne mag in fin, keunge fuit increduli (unge-
loubig) unde maluali (abellunlich) die ne fuit ciuitas
Dei (Gotes purg.)

In monte sancto eius.

Ufen sinemo heiligen berge,

in dero burg, unde ufen dero berge ist er lobefam. Sti-
gen ufen den berg, also der Propheta uenit natus.
Er chit: Venite ostendamus in montem. Psal. 13. 5.
Domini (ebornet bera, figne offen Gotes
berg.) Unico fuit man dera uisigen? Unio fuit gelan-
ben an in, unde an imo geruocet (figne) ze dero
hobi dero tugedo.

3. Dilataui [fundatur exultatione] exultationes uni-
uerse terre.

Freuui allero dero erdo gebreitende.

Magnus Dominus (der michele Got unde der mahtige)
kbreitet fidem, (hauha) sancta Ecclesia in alla
necru.

Montes [al. montes] Syon [al. hic interpositio] la-
tera aquilonis ciuitas Regis magni.

Syon der in Jerusalem ist, unde nordsta daz
chit Iudai in funde, unde gentes (tiete) in uerde fuit
des mahtigen chuniges purg fone dien zein
kylat die Ecclesia (prajamua). Daz ist die gebreita
frecui allero dero uerde.

4. Deus in domibus ejus cognoscetur cum suscipiet
eum.

So Got fia inhahet, so uuert er irchenent
in iro huseren.

Es getnot fia inhahende, daz f in erchenet.

5. Quoniam ecce Reges [al. inferi. Terra] congregati
sunt.

Unanda chuninga gefamenot sint,
die dar fore beizent latera (fite) aquilonis (nort)
uura?

Conuerterunt in uiam.

An euen choring, an euen lapidem angularem (uincel-
stein) der zeine parietes (2ao uende) fuget.

6. Ipsi videntes sic admirati sunt.

Siniu zeichen gefehendo uuunderoten sie sih.

7. Conturbati sunt, commoti sunt tremor apprehendit
eos.

Ketroubet unde iruueget uuurden sie, unde
forhta cham sie ana.

Unanan? Aue daz fuit iro fonda bechanden, unde sie fuit
dero irchamen.

Ibi dolores ut parturientis.

Dar

verbum DEI, in plurali Dñi intellectum fuisse; quoniam
& S. Hieronymus in Ebraica veritate reddit: Quoniam
dñi fuita terra vebementer elevati sunt. Quod autem Graeci
& Latini habent fortes, pro Ebraeo, מַגְּנִים Magni-
tudine-erz, sine dubio ex alia lectione originem traxit,
quam Graecus expresse, quem Latini fecuti.

Ad PSALMUM XLVII.

Hebr. XLVIII.

v. 1.

Psalmus cantici) eili Psalmus, Canticum, sine instru-
tione, id quod probat Seb. Smidius hic. Significa-
tio autem est, quod hoc carmen utriusque & instrumenta-
li fuit psalterio, & vocali, fuit enim destinatum fuerit,
vide supra ad Psal. III. 2. (Secunda Sabbati), ita S. Hiero-
n. & S. Augustinus: Sed & Graeca vulgaris: deest autem
in Cod. Alexandrino & in Ebraeo. Landiti Patres sciam
secundum post dominicam interpretatus, quos secutus
Notkerus, Alantage. De prima Sabbati Psal. XXIII. i.
habetur. Sed & hic in MS. Cod. S. Marti rubrica est:
An cyne Sontage irpalle David diseu Pf.

v. 3.

Dilataui:) Latina interpretatio variat. Dilataui habet
etiam S. Augustinus. Sine dubio ex lectione Graeca in-
finita dilataui. Sed alia lectio habet fundatur, ex alia
lezione Graeca, ut mihi videtur, exultat. Sed hodie in
Graeca vulgata habetur exultat. In Alexandria inchoat. exultat
etiam Suidas agnoscit i. e. bene radicatus, bene funda-
tus. Et ita Plutonium Graece & Latine Bailex 1146, ex-
cufum: fundata exultatione, exhibet. Sed in Ebraeo
est הָיָה לָהֶם יְסֻדָּה נֶאֱדָר, quod S. Hieronymus red-
didit, specioso germinare. Quasi legitur הָיָה נֶאֱדָר, germen,
הָיָה נֶאֱדָר, fuit. הָיָה נֶאֱדָר vero regionem, tradium
interpretatur, eo sensu: quod mons Sion fuit pulcherrima
regione seu tradio suo, & apud eum, gradum uni-
uerse terrae.

v. 5.

Conuerterunt in uiam) in i. i. i. De conuersione gen-
tium ad Ecclesiam interpretatur S. Hieronymus & Augu-
stinus, quem sequitur Notkerus. Alii de persecutoribus
accipiunt.

Der wurden iro fer, also dero beventen. Iro fer aus
paucitatis (Rianon) dia geboren si.

8. In spiritu vehementi contereus [conteret] naves
Tharfis.

Der selbe tremor (forbita) anas in dratterno uinde,
das chit mit sin selbes sturbi ferbrechendo car-
taginis sceci.

Gentium superbiam (tieto habuisti) iras dia micheli
dero forbitus) zu auit gentium superbia mit cartagi-
nensium sceffen bezeichnet? Aus das fer uider allen
gentibus sub des gestuages meiß knucheten.

9. Sicut audiuimus, ita et vidimus in civitate Domini
virtutem in civitate Dei nostri.

Also uuir iz kehorton genuizet fene prophecia,
fo haben uuir iz keffuen fene Apostolis irfullet,
in des chrefligen herren burg, in unferes
Gotes purg.

Domini fundavit eam in eternum.

Got fundamentota fia in euua si ne auit fur-
der zerfret.

10. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio
templi tui.

Uuir inphingen dina gnada Got in mitti
dines hufes.

Du sciens dia gnada uuerbiste gooten uider mitten
dieu die dno Sacramenta (unizoth) nuerent, unde
templum Dei (Gotes hus) beizent, du si reprobi
fin (fercharis) fene dien andersi uar gefriben ist.
Sic lilium inter spinas, ita proxima mea in
medio filiarum (also der lilio ist uider dornen, CANT. 2. 2.)
also ist min uab sippa in mittin tochteren. Sie beiz-
zent filia (tohters) si sint aber mala filia (abul toht-
ers) duh ist lilium uider in mittin.

11. Secundum nomen tuum Deus, ita et laus tua in
in fines terra.

Also din namo chomen ist in ende dero
erdo, so ist ouh chomen din lob.

Diu lob ist an dien, die robto lebent.

Iustitia plena est Dextera tua.

Din zefeuua ist irfullet mit rehte.

Quanda ze diuere zefuua ne choment nebrine ana rebte.
Dab manige fin ze uniztun, manige sint ouh ze
zefuua.

12. Letetur mons Syon, et exultent filie Jude pro-
pter iudicia tua Domine.

Freue sih Syon,

das ist Ecclesia Catholica (alleis prut samenunge)
freuen sih tohters Jude (pulte) das sint alle
sancta femina (heilige freuue) ube dine urteilda
truhten.

Quanda du gefidest ouer ab hedis (sich fene geizis)
unde geburft iro gebet, so si obedent. Ne perdas
eum inquit animum meum (ne ferlus mit uirien mina
sela.)

13. Circumdate Syon et circumspiciamini eam.

Na ferment alle male viuentes (uile lebente) in dero
mitti misericordia Dei (Gotes knada) inphangen
auiri.

Umbehabet Syon,

uuerent iro virtutis (tagite) unde umbephahent fia
mit caritate (minne) nals mit scandali (uerren.)

Narrate in turribus ejus.

Zellent iro lob in dien turribus (turrin) dia si
uf irribet habent contra hereticos (gloub irren.)

14. Ponite corda vestra in virtute ejus.

Denchent an iro tuged,

auiro michel iro caritas (minne) ist, unde bildent fia.

Et distribuite domos ejus.

Unde iro predicatoris (prediere) zeteilent iro
huuser.

Paulus unde Barnabas faren in domum prepetii (Ex bus
furnachis, andere Apostoli faren in domum circum-
fessionis (in bus umgiffen.)

15. Ut enarretis in progenie altera, quoniam hic est
Deus Deus noster.

Daz ir zelent hina in anderro chunnezalo
fo Christus chomen si, das er Got ist uirer Gut.
Unelange?

In eternum et in seculum seculi.

In euua unde in uerlt uerlte.

Ipsa regit [regnet] nos in secula.

Er rihet unsh iemer.

Quanda er Rex (chening ist.)

Psalmus

V. 8.

Tharfis) S. Hieronymus ad Marcellum, itemque de
Locis Hebraicis & Quat. Hebr. (ut ipse allegat, quem
locum tamen in editis omnium reor.) Tharfis Carthagi-
nem exponit, non Tarsum Ciliciz, reprehendens in hoc
Josephum, ejusque Commentarios, in quibus innume-
rabilia sint, quæ ipsi fovere visa sunt: Gallicano eor-
um finere: decem Origenis volumina neglexisse.
Oportet igitur aliquem scriptorem Ecclesiasticum hunc
esse, hæcenus quantum scio, non observatum. Cæterum
de Carthagine confert S. Augustinus hoc: & quæ
de Imperio Carthaginesis ad Chronic. Königshof. ob-
servat.

V. 13.

In turribus) ita & Græcus textus: Sed analogia Gram-

matica Ebraeorum Accusativum indicat, מְגִדָּה מְגִדָּה Migda-
leika, turres, non vero מְגִדָּה מְגִדָּה, ut
Ezech. XXXII, n. atque ita verbum מְגִדָּה sepius ambi-
guum, pro subiecta materia explicandum, non per Nar-
rate, sed Narrant, nec opus est supplemento quid nar-
randum.

V. ult.

Iemer,) perpetuo, in secula, Græcus in eis dicitur.
Legit hic sine dubio, prout & Hebræi interpretantur,
מְגִדָּה belamith, perpetuo, in seculum. At noster textus
Ebraicus מְגִדָּה Al-meth, reddidit a S. Hieronymo &
ipso erit dux noster in morte. Sed Smidius pro instru-
mento mulico habet.

Psalmus XLVIII.

Hebr. XLIX.

v. 1. In finem filiis Chore Psalmus.

Fili crucis (cruceus chint) werden hier gemahnt, daz sie ze Gotes anseemni ne dencken, unde irre ne sin.

2. Audite hac omnes gentes.

Christus chit: kehorent disu uoort alle diete.
Auribus percipite omnes qui habitatis orbem.
Mit oron des herzen fernement alla buara dero uuerlte.

3. Quique terrigena & filii hominum.

Kehorent ir erdpurtigen unde ir menniscen chint daz chit peccatores & iusti (sündige unde rehte) Adam unus terrigena (erdpurmo) Christus unus filius hominis (menniscen chint) kehorent so aucterno ir gelib sint primo aide secundo Adam (denn ereffen Adam aide dero andern.)

In uuum dives & pauper.

Kehorent fament richer unde armer, daz chit superbi & humiles (bohmütige unde nidermütige.)

4. Os meum loquatur sapientiam.

Min munt sprichet den uuisuom.

Min munt gesaget in uer ib sin. Ib pia sapientia Dei (Gotes uuisuom.)

Et meditatio cordis mei prudentiam.

Unde mines herzen alta sprichet fruotheit, fone herzen chomest uisum uoort, mit dien ib inb frante.
Dien ne tron ib helde die einsprechen, unde ander uuelken.

5. Inclina in parabolum aurem meam.

Ih keheldo min ora ze minero fago.

Ib uerba filio, daz ib lera. Aber Pharisiei (Jundermen) lereut, daz sie tunde ne uerrent.

Aperiam in psalterio propositionem meam.

Per corpus (dur lichamen) offenon ih mina tuogent.

Ib chomo filio in corpore (in lichamen) unde lero iob, uisusua seruuast.

6. Cur timeo in die mala?

Ziu sol ih mir furhten in ubelmo tage,

so dies mortis (tag tollis) elamé?

Iniquitas calcanei mei circumdabit me?

Umbegrifet mihi damne daz unrecht minero ferkenun.

daz chit uiner endes, so in andere tuot?

7. Qui confidunt in virtute sua & in multitudine diuitiarum suarum gloriantur.

So in die tuot,

die sin ferruent iro selbero chrefte? Unde sin kuollichont iro michelen rihtuomes?

8. Frater non redemit, redimet homo?

Der Gote chit, Pater (fater) der chit Christo Frater.
Den Christus ne luffa, mag den newijse luffen, so die unuuent, die ze iro chrefte sib ferjebent?
Non dabit Deo placationem suam der des unuunt, der ne gibet nicht Gote, mit diu er sin hulde.

9. Et pretium redemptionis anime sue.

Noh daz uuerd sinero selo losungo.

Der ne gibet elemosinam, der ne tuot ino amicos de manuina (sint sine uerbes fazeu) iniquitatis.
Et laborabit in eternum & uiuet adhuc in finem.

Unde fone die ist er iemer in arbeiten unde lebet ie noh ane ende.

Allo diues sepultus in inferno (der richo begrabener in dero helo) ane ende mit arbeiten lebet.

10. Non uidebit interitum cum uiderit sapientes morientes.

Der selcho ne bechenet nicht interitum (ferlor-nissa) so er uuisse gesichet irsterben, unde er chit sie sint ferloren, anez ist sie iro uuisuom ferjengen? Uer er bechandi interitum (ferlor-nissa) so uuisse er sib ferloren noli sie.

11. Simul insipiens & stultus peribunt.

Die ne uuerdent ferloren die uisse sint, der unuuisse unde der gouh uuerdent fament ferloren.

Der so unuuisse ist, daz er sib selten ne bechraut unde so gouh daz er ne uuerdei fuero saldon, dero icouu-darer uuit ferloren.

12. Et reliquit alienis diuitias suas.

Unde fremiden lazzent sie iro rihtuoma.

Uuise aber uer sie chint eigen? Die sint in oad fremede, auenda sin in ne sint nuzze. Allo diuili (denn richen) fremede auoren, do er in helo uuas, die sinu rihtuom befaezen.

Et sepulera eorum domus eorum & in eternum,

Unde sint iro grab, so sie dencken, iemer iro hiafer.

Tabernacula eorum in progenie & progeniem.

Unde iro gezek in chunne unde in chunne, fone din machont sie marmorea sepulera (steinu grap) famajo din salu iemer iro selde sin. Uuare diues (richol) dar gesildet, so ne tranne er ze helo.

Proauerant nomina sua in terris suis.

I. In sepulchris suis.

Dar ze iro greberen hareton sie in (ir) be-namen.

Iro

Ad PSALMUM XLVIII.

Hebr. XLIX.

v. 1.

Fili crucis (caluarie, Chore) hic admonentur, de diuina sapientia (sapientie gubernatione) non cogitent, &c. ne errent.

v. 12.

Iro grab, so sie dencken etc.) S. Augustinus hic: Quando cogitat filii memoriam marmoram aut exsculptam facere, quasi de domo aeterna cogitat, quasi ibi maneret ille diues: si ibi maneret, non arderet apud inferos.

Ad

*Iro afterchumen ausseten iro gebero, unde dar geman-
do (auferendo) horetu si in dera, after beidenemo
sit. Unaz fersich daz die toten?*

13. *Et homo cum in honore esset, non intellexit.*

Unde manneſco ne uuiſſa, daz er in cron
uuz.

*Daz ia imago Dei (Gotes heilichreiff) zieret, daz ne
bechanda er, fone dia gefich imo ſu. Unien?*

*Comparatus est iumentis insipientibus & similis factus
est illis.*

Demo unuuzigen ſebe uuard er gecbenot,
unde demo uuard er geih.

So ferro fuerit er.

14. *Hec via illorum secundum ipsi.*

Diz iſt iro uueg in ſelben ze ſpurnedo,
daz chit ze offendulo. Alſot ſe leuan anderro ſalge.

Demo uuzi iz oob ze ſiendulo.

Et poſtes in ore ſuo benedicunt [complacebunt.]

Unde darannah tanchont ſie Gote in iro munde.

*Nab alſemo irreden uuerdent ſe ſpocita (heilichera)
uuerda ſe temporalia bona (zeitlichu gont) habende,
fone berzen Got ne lebet, doh ſe iz tacuſ mit uuer-
ten.*

15. *Sicut oves in inferno poſte. [poſti ſunt.]*

Sic ſint alſo ſcaf, nali nicht eberu ſcaf, nabe alſo
ſcaf in hello geſligotu.

Alſas paſſor eſt [depaſcit eos] eis.

Der tod iſt iro hirt.

*Chriſtus iſt vita (lib) diabolus iſt mors (tod.) Alſo vita
in hellic gonten ſiſo hirt iſt, alſo iſt in hello mors
hirt dero ruzigen ſiſo.*

Et dominabuntur eorum juſti in matutino.

Unde rehte uualtent iro in uohtun.

*Hier iſt nali, hier uualtent uuerbet dero rehten. So
dia nali fergat, unde iz biema tagen beginnet, ſo
uualtent aber rehte dero uuerhten.*

*Et auxilium eorum uenerat in infernum [inferno]
a gloria eorum.*

Unde iro helſa irſinet in hello,

*dar choment ſe aber iro guolich. Alſe hoſa, ſentzes,
ſiſando, gemaſtes, unde al daz ze guolich triffet,
ferſichet ſe da.*

16. *Peruenit enim Deus reducit animum meum de manu
inferi, cum acceperit me.*

Aber Got irloſet mina ſela fone hello geuual-
te, ſo er miſ inphahet.

*Chriſtus ſpricht daz ofſeno fone imo ſelſemo unde fone
fuoz ſiden. Er fuoz ze hello, er uuard oob inphah-
en in hellic mit ſeoz.*

17. *Ne timeatis cum diues ſilius fuerit homini, & cum
multiplicata fuerit gloria domus eius.*

18. *Quoniam non cum morietur, accipiet hac omnia,
neque deſcendet cum eo gloria eius.*

Ne furhee dir nicht, daz du unſalig iſt, ſo
ein ander man riche uoorden ſi, unde ſi-
nes huſes kuollich gemanigfaltot ſi,
uuanda ſo er irſirbet, ſo ne nimmet er iz
hina mit imo, noh dannec ne feret mit
imo ſin guollich unaz babeta diues in hello me
ſu?

19. *Quia anima ejus in vita ipſius benedicetur?*

Uuanda er ſalig geheizen uuir, unaz er lebet
pou iſt er unſalig, ſo er irſirbet.

Conſitebitur tibi cum benefeceris ei.

Er danchot dir Gote, ſo du imo uuola tuoft,
So da in chellicſi, ſo laheret er di.

20. *Introsibit inque in progeniem [progenies] patram
ſuam.*

Er gat hina in die altun ſlahta ſinero for-
deron.

*Alſo uel ſo die uueren ſo iſt er. Abol unde Cain ſint
manolicher forderon. So uuerden der man bildet,
der iſt ſin forder. Der ſu ſi iſt, ſo hier geſcriben iſt,
des forder iſt Cain.*

Uique in aeternum non uidebit hominem.

Got iſt lieht ne geſiehet er niemer.

Ziu iſt daz?

21. *Homo cum in honore esset non intellexit. Com-
paratus est iumentis insipientibus, & similis factus
est illis.*

Daz iſt fone dia, uuanda er ſina era ne bechanda,
unde er bediu uuard keebenot, unde ke-
lih rinderen unde roſſen.

Psalmus XLIX.

Hebr. L.

Psalmus Aſaph.

UU Er uas Aſaph? Er uas ſin Berachiel einer dero
ſangmuſtero, fone dia man liſt in paralipme-
non, die an dia ſetion diſe ſaluen Gote ſungen.
Ze dero uali iſt diſer ſaluo Aſaph, uuanda er
ſang, Daz in David leria, unde ſeruo zeſerue-
ment, Aſaph eſt Synagoga (du kelalata) dia
Synagoga dero geloubigen unde dero heiligen al-
forderon ſpricht hier. Iro iſt diſer ſaluo.

1. *Deus Deorum Dominus locutus est.*

Got dero Goto,

*daz chit, dero heiligen, die fone gratia (kenaden) Diu
(Gote) heizen, ſelber traten, der ſprah.*

Unaz keteta er ſprechendo?

*Et vocavit terram a ſolu ortu inque ad occa-
ſum.*

Er ſprah, unde uuiſta ze ſuero geſedo alla erda,
alle die in erde ſazent, fone funnun uſkange,
unz ze iro ſedelgange.

2. *Ex*

Ad Psalmum XLIX.

Hebr. L.

verſ. 1.

Aſaph, Synagoga S. Hieronymus hic: *Aſaph* inter-
pretatur congregatio: *Psalmus* diſcernit juſſo ab im-
pū ſic.

2. Ex Syon species decoris ejus.

Fone Syon chumet sin ziera bilde.

Syon ist in Jerusalem, dannen az chumet Apostoli, die mit Christum chumet, den sin divinitas (Goteheit) fere allen ziera.

3. Deus manifeste venit.

Got chumet offeno.

Der er cham tougen, der chumet anderst offeno. Der er cham, do ward imo irteit, so er aber chumet, so irteit er

Deus noster & non silebit.

Unser Got chumet unde ne fuiget,

deb er n. fuigen, wanda er chit in judicio: Itz in legem aeternam (an demo furem tage, farint in ewig fur.)

Ignis in conspectu ejus ardebit.

Fiur brinnet fore imo.

Daz pennet die palas (helesam) der s. palas becheam der furte daz fur.

Et in circuitu ejus tempestas valida.

Unde umbe in starch uaint.

Der scidet die guten fone dien abelen. Den aniet tuot die uanda dia in fuero hat ist. Also iz chit: Ceter ventisibram in manu ejus, & mandabit. Marc. 1, 12. aream suam, & congregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili, (des uanda ist an fuero hat, unde furit er sin teure, unde fammet er den cheren in sinen fuchba-re, die helesam abir die breunt er in unvrlasunmo fure.)

4. Advocabit carum suum [desertum] & terram.

Er ladot uf den himel unde dia erda.

Daz chit, rehte unde arechte ladot er ze fuero wteilde. Zu?

Discernere populum suum.

Ze seidenne furem list, fure uorno? fone dien abelen. Ube hier fammet pmet abele unde guate, dar scidet er sic.

5. Congregate illi Sanctos ejus.

Synagoga (die geladen) spricht nu ad Angelos (ze eyelen.) Samozent imo sine brilegen. Uuanda in domo feret, also Christus chit in Evangelio. Allet cum Angelis suis, & congregabuntur. Marc. 13, 37. ante omnes gentes (ir seuchit sin ey-gela, unde uerdent bejammert fure in alle ditte.)

Qui ordinant Testamentum ejus.

Die fina beneimskrift ordinont.

Die also teilent unde tuot, so er an buochen gebeten habet. Die caritatem (minna) sicient, elemosinam gebet, bejgites (heffe) ingebant.

Super Sacrificia.

Lieberen seereb Gote danne opfer,

Uuanda er chad: Misericordiam volo & non sacrificium (barmhertza wil ich nali. Marc. 12, 10. opfer.)

6. Et annuntiabunt Caeli iustitiam ejus, quoniam Deus iudex est.

Unde so seondo chundent cali, daz chit iusti (rechte) fina iustitiam (reht) uuanda sic uuiizen daz Got icibo irteileit ist, den nicht ne traget.

7. Audi populus meus & loquar.

Na spricht Christus:

V. 9.

Unde ibi des &c.) Nam ego id requirui in V. T. tamen praeparavi ibi, quid in N. T. accipere velim.

NOTE. PARS I.

Hore min liut, unde danne spricho ih.

Ne uulle da mir horen so ne list da min liut, so fuigen ih. Israhel & testificabor tibi.

Hore du Israhel, uode ih sago dir.

Deus Deus tuus ego sum.

Daz fernim, daz sago ih dir,

Got pin ih, din Got pin ih.

Lesst da mir, so bin ih sin Got. Ne lesst da mir, dann bin ih Got, nali aber din Got. Atz ze guote bin ih Got, dir ze freisen ze bin ih din Got. Unelichen im uulle da, are mit selben? Atz da habest du mid, daz ih din Got pin, dar da mid habest, dar habest da guselid.

8. Non super [in sacrificiis] sacrificia tuas arguam te.

Umbe dinu opfer ne irrefso ih diu.

uanda ih ze molus diu. Zu da mir er bringest taurorum pingrem (feizun pfar) alde bircorum optimum (poccho bezaefen.)

Holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Aber dinu brantopfer sint leo fore mir.

Daz chit, ih uulle, daz din must fone caritate (minna) inuulid si. Daz ist mir zuefuege. La uuuu siro se regimel provincia (die geburede purgelo) euarden, daz man biez, so zeu heben. Daz hebet biez inditilo (kennalt pot.) Na bin uuir trahetere provincia daz chit so futeiland, unde nu habra uuir feruomen aneliche velligalia (zuefue) er uui uulle indicere (hebeten) nu sin gerno onder fuero inditilone (kennalt pote.)

9. Non accipiam de domo tua vitulos, neque de gregibus tuis hircos.

Ih ne uulle ehalber fone dinemo hus, ooh poccha fone dinen herton.

Daz ib des uulle in veteri testamento (in altero benimed) deb forezeichen da ib, auu ib in oruo (in minnaro) ingebant uulle.

10. Quoniam mee sunt omnes fere silvarum, iumenta in montibus & boves.

Fone dia ne uulle ib sin eifon ze die, uuanda min sint aldiu uuulidiu tier, unde geuueidociu seho in bergen, unde inne standiu rinder ze ehirpho.

11. Cognovi omnis volatilis Caeli.

Ih bechenno sin daz danne menisco, alliu diu gefugele dero lufte,

abi mid iro list, ib pechenno sin daz danne menisco, uanda ib uuifia iro getat, sin sin habent er sin uuuu dia.

Et pulcritudo agri mecum est.

Unde feldteconi ist fament mir.

12. [Si esierio, non dicam tibi.]

Hungeret mihi, daz oe chlagu ih dir.

Atz est enim orbis terra & plenitudo ejus.

Diu uucrit ist min, unde al daz darinne ist.

Uuaz kirest da mir?

13. Numquid manducabo carnes taurorum, aut sanguinem bircorum potabo?

Uuanest du mihi ezzen farrin fleisg, alde trinchen buechin bluot so uucro mir iz ze opfer chome?

14. Numola Deo sacrificium landis.

V. 14.

Fere imo habest so uuuu da abelen hetan habest? est spuma amouentis, legendum uuuu da guate habest. S. Augustinus hic: A quo habes quidquid boni habes.

O

Opfero

- Opfero Gote, opher lobes,
ananda du fene imo habest, so anaz du (aboles keten)
habest, unde er dir belazet, so anaz du aboles keten
habest. Daz offer habest du in dir, du ne darft iz
anzent fuchen. Daz ist, daz ib fuchen, daz ib dir
anle indicere (kenali pietas.)
Et redde altissimo vota tua [preces tuas.]
 Unde dine dige antuuurte demo hohesten.
 15. Et invoca me in die tribulationis, & eruat te
 & honorificabis me.
 Unde hara mih ana so dir not si, unde lose
 danne ih dih, unde des lobest du mih.
 16. Peccatori autem dixit Deus, quare tu enarras
 iustitias meas? & assumis testamentum meum per
 os tuum?
Na sprichet aber Asaph, ze demo fundigen chat
Got, umbe uaz redenost du min recht?
Unde ziu nimest du in munt min testa-
mentum?
(Benedicta) vetas (alta) alie novum? (nova.)
 17. Tu vero odisti disciplinam & projecisti sermones
 meos retrosum.
 Du hazzest dia zaht, unde uuirfe hinder dih
 miniu uuort,
Du ne woltst fore augen haben mina lera, unen mah
du danne lere?
 18. Si videbas frem, carebas cum eo, & cum adul-
 teris portionem tuam ponebas.
 Du gienge sament demo diebe, dar du sin
 geuuar uuurde, unde mit dien, die mit
 andero chenont ligent, habetost du teil.
Daz chit ubelo tacent hufe du, unde stunde in bi.
 19. Os tuum abundavit malitia.
 Din munt uas fol, dar chit din berza unas fol
 ubel uuilligi.
Du gesabte gervo, daz iz ubelo fuer.
Et lingua tus concinabat dolos.
 Unde din zunga sprah keslago den besuoh.
Du chendost demo uola sluten, der unrechtu teta.
 20. Sedens adversus fratrem tuum loquebaris.
 Muozzigo lizzende hintersprachotost du an-
 dermo man.
Et adversus filium matris tue ponebas scanda-
lum.
 Unde dinero muoter chinde tate du spira-
 neda.
Matris Ecclesia filius (muoter grafamango chint)
intest du.
Hec fecisti & tacui.
 Sus tate du, unde suigeta ih.
ib fetzung dir iz.
 21. Existimasti inique, quod ero tui similis.
Fene demo suigene uuandost du unrechtu, daz
ih dir gelih si.
Argum te.
 Ih inchan dih, so iz zit uirt.
Se Got manifeste (offen) chumet, & non sicut (unde)
met ne suiget.)
Et statim contra faciem tuam.
 Unde gestello dih gagen dinemo anasiunt.
ib tuon daz, du dih selken bechenust, unde du dir mist
liebest, ananda du er wirtzen me woltst uuer du
marist, in helio geistest du iz.
 22. Intelligite hac, qui obliviscimini Deum.
 Fernement diz ir Gotes also irgezzen eigent,
 so diser.
Ne quando rapit, & non sit qui eripiat.
Nio er iah ne zueche ad vindictam (ze rache) unde in
nieman ne helst.
 23. Sacrificium laudis honorificabit me.
 Opher lobes eret mih nalo fene abelmo, nabe
 fene guetemo.
Et illic iter, in quo ostendam illi salutem Dei.
 Unde dar ist diu fart, an dero ih imo geou-
 go Gotes haltare chrisum.
Locus (lok) daz chit psalmodia (Salmon sang) leitet in
in ze komele, der Christus ist.

Psalms L.

Hebr. LI.

Psalms David.

1. 2. Quando venit ad eum Nathan Propheta, quia intravit ad Bersabee [Pisabec].

Difer Salmo unus Davidis chara, do in Nathan in chonda dero misfettare, daz er mit Bersabee slief *suus heretuecibes chenua lriat, unde er in umbi fca francaa iralagen, unde cin funda die andern irabta.*

3. Miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

Gnade mir Got after dinen miehelen gnadon.

Su sibi auanda ne mag herbeilet uerden aze dina maras medicinas (lachemanga.)

Et secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam.

Unde after dero manigi dinero irbarmidon tiligo mina uebenii.

Daz unus auenbi daz ib anderno teta, daz ib mir fcleno ne auenbi.

4. Amplius [magis magisque] laus me ab iniquitate mea.

Uuas nu mer aba mir min unreht *auizentes, dante da er tatit auuizentes, so uulo diz mea f, so uulo mer magis mib.*

Et a delicto meo munda me.

Unde minero misfettare reine mih.

5. Quoniam iniquitatem meam ego agnosco.

Uuanda ih min unreht selbo bechenno *iedis ne herbeio da iz.*

Uuanda ib iz andon, bediu ne anda da iz.

Et delictum meum coram me est semper.

Unde min misfettat ist einizis fore mir.

Ih ir bugo ieo unde io uuar ib babo getan.

6. Tibi soli peccavi.

Dir einemo fundota ih.

Da eius soli reber ingitare, auanda da eius angundig pib. Alde fas. Ube ander man fundot, einemo Gotre fundot. Ubi Chuning fundot, Gote unde Chuning fundot.

Et malum coram te feci.

Unde ubel teta ih fore dir.

Daz leidot mib, daz ib dir auaschentesu fat geterfa getan.

Ut iustificeris in sermonibus tuis.

Cade mir daz du geuare silt an dinen uuorten.

Uuolches? De fraha ventris tai penam super solum tuum (non des nocere iudici daz fere ib af fca din.)

Et vincas cum iudicaris

f. te uilil indigo debere (tib nauustu scilicet meos mir auuizigeme.)

Unde du gestritest dinen grebia ze tarinne so du ircoilet uaderest,

mit rehte den relazene so men chede daz ib in forfuldet habe fa erbuge gnaden unde gerib. (gericht.)

7. Ecce in iniquitatibus conceptus sum & in peccatis peperit me mater mea.

Sino in unrehte inphieng mih, unde in fundon gebar mih min muoter.

Gnade mir, auanda aze nimen fclde babe ib alte fclde, faneat dex ib inphieng unde geborn uard. Uuolches fuit daz? Aze die juue Adam allen menfchen ebemur fat? Umbe die Baptifm (tauf) gefezet ist, aze die Chriftus einer baw a chom.

8. Ecce enim veritatem dilexisti.

Sino, du minnostoft die uuarheit,

das

AD PSALMUM L.

Hebr. LI.

vers. 1.

Bersabee) ita irrepsit in Latinum vetrem, ex textu Graecico, quum in Hebræo habeatur: בֶּרֶשֶׁבֶת בֶּרֶשֶׁבֶת quod S. Hieron. observavit & emendavit, interpretans: filium salutaris, retentum tamen a S. Augustino & nostro Notkero atque etiam a Brunone Episcopo. Apud Alcuinum tamen legitur in editis Bersabee, & exponitur filia juramenti.

v. 4.

Dante da er tatit auuizentes) S. Augustinus hic: Magis magisque laus peccata scilicet, quis abijisti peccata ignoramus.

v. 6.

Tibi soli) duos hic autor adfert intellectus, quorum prior est etiam penes S. Hieronymum & Augustinum: posterior apud neutrum, nec apud Alcuinum. Bruno tamen Episcopus hunc secutus fuit; ait: Si quis de populo erraverit: Et DEO peccat Et Regi. Quando Rex delinquit, soli DEO vni est: iste igitur Rex, soli Deo peccare se, dicit: quis dominum non habet, qui ejus fclia dijndict. Ex quo loco patet simul ibi inuenerse transpositionem hic in textu Notkeri commissam fuisse, quod & ipsa ratio indicat, & ita ordinandum textum: Ube ander man fundot, Gote unde chuning fundot. Ubi Chuning fundot, einemo Gote fundot, Flacius in Clav. v. Solus,

NOTK. PARS I.

adhuc aliter interpretatus, ut non cum voce Tibi jungatur vox בֶּרֶשֶׁבֶת lebedech, sed cum verbo peccavi, sed con-
torte, ut apparet.

v. 8.

Incerta, diu angustien.) Duo hic discernimus notanda, una circa interpunctionem, altera circa interpretationem vocis בֶּרֶשֶׁבֶת Berybeth. Interpres Graecus interpunctionem fecit ante praedictam vocem: & hanc reddidit ad dñm. Latini interpretes secuti fuerunt hanc interpunctionem, ut & S. Hieron. in Veritate Ebraica. Recentiores vocem בֶּרֶשֶׁבֶת Berybeth referant ad membrum primum hujus versiculi, & ad veritatem, quae sit בֶּרֶשֶׁבֶת Berybeth, quod interpretatur in remissis, in occulto, in visceribus. Sicut Job. XXXVIII, 36. Quis posuit in visceribus (hominis) sapientiam? Ut sit cum praefixo בֶּרֶשֶׁבֶת Berybeth, a Radice בֶּרֶשׁ Tach, obduat. At veteres pro simpliciter acceperunt nomine a Radice בֶּרֶשׁ Tach, id quod securitatem denotat, & quae in abscondito imprimis cernitur, itaque Graecus reddidit ad dñm, quod recandita reddi debet. Veritas enim in abyssu latet. At cum vox Graeca duplicem significationem habeat, & nec-manifesti, & incerti) Latini interpretes posteriori arripuerunt, & fuderunt, quomodo interitum cum sapientia diuinæ revelatione coniungi possit. Sicut Bruno Episcopus ait hic: Incerta prae se fert, quae eminus discerni non possunt, sed aliquas ambiguitates celliguntur. Occulta vero sunt, quae nec oculis conspici neque mens humana dijndict. Incerta itaque & ambigua & du-

O 2

bis

daz ih lebende minen funden uwar sagete, daz licheta dir, also iz eht: Para confessio liberat a morte (later hiebt lofet sont todt.) Prov. 28. 11.

Inverta Et occulta sapientie tue manifestasti mihi.

Diu unguiffen, unde diu tougenen dines uultuomes offenroft du mir,

daz du sapientia Chriftas ebawfig bara in uerit ift, daz tught du mir, so uaz ih nu fas miffefarin habe.

9. Asperges me yfopo Et mundabor.

So er ebumet, fo befprenget du mih mit yfopo, also lepfas (wifien) unde danne uuirdo ih ke-reinet.

Uuende fo ift hebeten in leuitico (an conuait puerbe) daz leprofi jhen ftunt befprenget uar- Lev. 14. 4-6. dia mit keuunchoth yfopo in demo eperbiuote, unde danne hebetet uardiu.

Lavabis me Et super nivem dealbabor.

Danne uuafeft du mih, unde danne uuirdo ih uuiuzero fneue, uuende reiuuen fela kühft du mir, danne debein corpus (leichen) uuerden mugt.

10. Auditui meo dabis gaudium Et Letitiam.

Freuui unde mendi tuoft du mih kehorren fo du ebift:

Venite benedicti Patri mei, percipite regnum, quod vobis paratum est ab origine mundi (ebment ir gewiechten meaz fater, inphobent daz richte daz in fore kearnen ift fone anagene uuerite.) Math. 21. 14.

Et exultabunt omnia humilitata [humilitata.]

Unde danne freuuent fih, diu nu in penitentia (riuuo) gedieumuoten bein.

Oab ift ein ander auditus (hebeten) der den man freuuet, der in demo berzen ift, fone de- Joh. 1. 11. mo Johannes ebod: Amicus sponsi flat Et audit eum Et gaudio gaudet propter vocem sponsi. (Des prietogenen friunt flat, unde boret fprechen, unde fore mendi mendi ir umbe die biten des prietogenen. Der fo getano auditus machet ofa humilitata (hebet- da hedarmotiu bein) uuanda er des knoeliche gloriam erbeuuet, des vocem (latun) er tauuert hebetet, den inuuerigen auditum (hebeten) habeten Propheta unde Apostoli unde alle Doctores (leuaria) fone demo mag oab difa fententia (reda) fernumen uuerden.

11. Averte faciem tuam à peccatis meis Et omnes iniquitates meas dele.

Uuende din anfiune fone minen fundon, unde tiligo alle mina funda.

12. Cor mundum crea in me Deus.

Skephe in mir reine herza,

fo veine daz ih farder fua ne miffuote.

Et spiritum rectum innova in viscibus meis.

Unde grechten fua, ih meino rationem, den ih fundende gebrampt, den geniuuo in minen innachten, danne die adulterium (legir haw) chomen ift. Effenz mih dar, dar ih nu zebrede uuar.

13. Ne prociua me a facie tua.

fone dincmo anafiune ne feruuuerfeft du mih.

Reine mih fo, daz ih diu kefeben mozte.

Et Spiritum Sanctum tuum ne auferas a me.

Unde ne nemeft du mir dinen heiligen geift, daz ebt Spiritum Propetia (keft ferefo) den ih fore habeta, fo amio ih in na feruulet babt.

14. Redde mihi Letitiam salutaris tui.

Ergib mir dia frouui dines haltaris Chrifti, an dere ih fore difen funden uuar, dia ih na ferfan mir gemuuerza uuefen.

Et Spiritu principali confirma me.

Unde gefeftino mih mit demo forderoften geifte.

Uuer ift der? ane Got, fone demo gefchriben ift: Deus Spiritus est. (Got ift keft) So gefteho mih, uuanda du mir iz na fergeben habeft, daz ih farder faldig ne auerde.

15. Doceto iniquos vias tuas.

Danne lero ih uuerhte dine uuega,

unde fago in uure du mir iniquo (uerbte) guateloft, unde oab fe guaden ne feruuenia.

Et impii ad te convertentur.

Unde guatelofo uuerdent ze dir becheret.

Nicht ein uuerchten unde fandigen, nahe ioh dien uuerf- ften gebetze ih danne guada, fone dir, uir fe fih pezzeren uuefen.

16. Libera me de sanguinibus Deus Deus salutis mee.

Loft mih Got Got fone dien uuerchen car- mi Et sanguinis (fleifch unde bluotis) daz ebis corruptiua (irruuiffe) uuanda gefchriben ift: Caro Et sanguis regnum Dei non possidebunt, neque corruptio in corruptionem (fleifch unde bluot ne beftizet Gotes richte, neb irruuiffen go irruuiffen go.) 1. Cor. 15. 50.

Loft

his non probe scommodatur ad sapientiam & myste- ris divina revelata. Rectius itaque S. Hieronymus priorem exceptionem preteritis, absconditum interpretatur est. Sed quid obstat, quo minus simplicissime verbo ΠΥΝΟΙΣ huiusmodi intellegamus, quod securitatis potius ac fiducias, quam incertitudines interpretantur, ΠΥΝΟΙΣ huiusmodi enim notat confilium est, fiduciam posuit: atque ut ad prius verificatum membrum referatur, hoc modo: Veritatem dilexisti fiduciam, h. e. veram fidem vivamque. Vel si magis ad posterius referatur: Veritatem dilexisti: Fidem seu Confidentiam Et mysteria salutis mihi revelasti.

v. 14.

Spiritu principali:) Notk. mit demo forderoften Geiste.

Alis verbo vetus: in dem fatterfenden geiste gefterke mich. S. Hieron. in Ebr. veritate: Spiritu potenti. Scilicet vox Hebraea נָדָב Nadab primo notat voluntarium, spontaneum, promptum: deinde ducem, principem, & sic: sicut de decibus Germanorum sit Tacitus l. VII. i. ducem exemplo potius, quam imperio, si promti, si conficiati, si ante aciem agant, admiratione praestant. Graecis interprete posteriorem significationem praetulit, quem Latini sequuntur, & hoc Tertoniaci veteres.

v. 16.

Dixi rekt etc.) i. quomodo te non solum per gratiam, sed & de iure velis pauperem facere. Facit hoc quod Ps. CXX, 12. dicitur, Ius diligentium Dominum, de quo in Praef. Iur. Chrift. c. 1. l. 5. r. egi.

v. 17. 19.

Lose mih Got minero heili dia uair nob ne
beigro, uanda si chunfigt ih.

Et exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Unde danne saget min zunga mit freuui din
reht,

uando du nicht ein zegnaden, nabe ioh ze rehte habent
uair, penitentem suscipere (rinsconten inphaben.)

17. Domine labia mea aperies & os meum annuntiabit
laudem tuam.

Truhten du intuoest mine lefza, unde min
munt chundet din lob.

Daz du mid seuffe unde furdonten ne ferletze; unde
mina confessionem (pinis) inphinge, unde mid dero
furdon inbrunde.

18. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem [al. hic
interpunctio] utique.

Uuanda ube du opher uoltist, umbe mina fanda,
daz habe ih dir.

Manige fruchinga maht ih dir bringen, nbe du se
uoltist.

Holocausus autem non delectaberis.

Aber dero ne ruchest du:

prant opher ne uulle du.

Salutari hostia (uizet opher) uair mite bezeichnenet,
so iro zit chumet, so ne ist anders durft.

19. Sacrificium Deo Spiritus contribulatus.

Gote ist lib opher, gebluenez muot.

Cor contritum & humilatum Deus non despicies.

Kemuletez herza unde genidertez ne feruhest
du Got.

Salutarem hostiam (uizet opher) bringen Sacerdotes
(euartee) cor contritum (feruelt herza) bringen
muotlib.

20. Benigne fac Domine in bona voluntate tua Syon.

Truhten duo minnegliche Syon in guotemo
dinemo uuillen.

Seine gnade uuilen dinero Ecclesia (pratsmenunga.)

Et [ut] edificetur muri Iherusalem.

Kezimberot uuerden die fellina unferro
immortalitatis (uotdigi) in fide, spe & caritate (in
gelohte, keidigi unde an muosen.)

21. Tunc acceptabis sacrificium iustitie.

So inphahest du opher des rehtes,

effusionem sanguinis Christi (uakoz christi plantu.)

Oblationes & holocausta.

Unde inphabst uuifunga unde brenne fruchinga.

Alfo die sint, die sich ze Gote beherent, unde eub die,
die sich zandent mit dero Gotes mino.

Tunc imponent super altare tuum vitulos.

Danne legent sacerdotes (euartee) ehalber ufen
dinen altare dia der lichen.

Nali fone dero swigo genomena umbe in sancta Ecclesia
gezogene ungeuiga faulit & innocentes (beilige, un-
fandig) also Laurentius uas unde Vincentius & ce-
teri tales.

Psalmus LI.

Hebr. LII.

v. 1. In finem intellectus David.

2. Cum veniret Doreb Idumeus & annuntiavit Saul
& dixit: venit David in domum Abimelech.

An Christum sehest dusa fernamost Davidit, uanda sin
sest antichristus hier irrefret uairdet den Dreg Id-
umeus bezeichnenet umbe Davidis kenide sluch dorch
sacerdotes, umbe Christu kenide slabet antichristus
martyres.

3. Quid gloriaris in malitia, qui potens es?

Obeden alle mit David uuaz kuollichost du dih
in arge, du dir mahtig pist.

Ne magen eub tier unde auarme uelo tuen?

Iniquitate tota die.

Uuaz kuollichost du dih in unebeni allen dag.
Du tuest iro anders daz tu dir ne uoltist, zu danchest
dir daz kuollich?

4. Iniquitatem cogitavit lingua tua.

Unrecht ahtota din zunga,

uareht anas dir in muote unde in munde.

Sicut novacula acuta fecisti dolum.

Du habest mit trugeheide getan, also daz
scharfs tuot.

Is nimet daz har nali den lib. Alfo habest du mit allen
dinen anbaften iro daz azzera genomen. Sin gut
name du iro fuero selo ne mahtest du taren.

5. Dilixisti malitiam super benignitatem.

Argen uuillen minnotost du mer danne guo-
ten uuillen.

Iniquitatem magis quam loqui equitatem.

Unde unrecht sprechen mer danne reht.

Tenebra (finstri) auaren dir lichen danne lux (lieht.)

6. Dilixisti omnia verba precipitationis.

Alliu uuort niderstrecchi minnotost du,
ih meins

v. 18. 19.

I. e. Salutari hostia hic significatur, cujus tempus si
veniret, tunc non est alius opus. Salutarem hostiam vo-
cat saluatorem O. M. & interpretatur *Hostia opher*, quod
non tam tant legis hostiam, quam scilicet Lex V. T.
præfiguraverit in sacrificiis suis: quam hostiam sacra-
mentalem, quomodo ab ætore etiam alias hanc vocem usur-
pavit, in Glossario habetur. Itaque porro hostiam hanc
salutarem i. e. Novi Testamenti, dicit offerre Sacerdos,
quippe qui communicant eam in S. S. Synaxi po-
nitentibus communicantibus.

v. ult.

Vincencius hic Martyr intelligitur, qui in persecutio-

ne Diocletiana circa A. D. 300. passus fertur, ejusque me-
moris habetur XI. Kal. Febr.

Ad PSALMUM LI.

Hebr. LII.

v. 1.

Bis id hier beam, pedis gelire id Christum. i. e. Arbor
sua fructifera, igitur fructum fero, Christum, Evan-
gelium Christi. S. Hieronymus: Comparasti Prophetam ci-
tra fructifera per pinguedinem sapientia, ut in Ecclesia Dei
collocatus, vivax in legis allegoria, Evangelica proferat
poma.

ib meius, die in deu sed ferebant. Uuar ana ?
In lingua dolosa.

An uizelen (i. uerbosum) uuorten.

Uuanda da uisist, doz anderer abelo teta, da chade
aber, doz er uuala tate.

7. Propterea Deus destruet te in finem.

Fonc diu storet dih Got in ende.

Ube er diu na floret, so dero uerite ende chomat,
so floret er diu.

Euellet te & emigrabit de tabernaculo suo [tuo.]

Er uuelzet dih uz, unde uerfuoret dih ferro
fons sinemo gezelte.

Et radicem tuam de terra uiventium.

Unde dina uuerzellun uuirfiet er uizzer dero
lebendon erdo.

Saneat diu saligen ne lazzet er diu pum.

8. Fulcunt iusti & timebunt.

Rehte geschent hier in uuerite, uuar imo
geschen kol in enere uerite unde furhtent
iro selbero.

Et super eum ridebunt.

Unde in enere uerite lachent sie fin.

Et dicent.

Unde sus chedent sie.

9. Ecce homo qui non posuit Deum adiutorem suum.

Sino uuar der man ist, ander Gotes helfa ne
suohta.

Sed speravit in multitudinis diuitiarum suarum.

Nube sih trosta ze sinemo michelen rih-
tuome.

Et preuoluit in uanitate sua.

Unde gereih in sinero uppegheite solle fur
mitte.

10. Ego autem sicut oliva fructifera in domo Dei speravi in misericordia Dei.

Aber ih ne uuar imo gelib, chit David. Ib uuar
kelih in Gotes bur, demo birigen oleboume,
unde gedington a Gotes knada,

nal: an den sciz, so er teta, uuanda ib an Gote uuala
uuerzellun, bedu bin ib pirig pum, pedu gehiro ib
Christum, der oleum ferre electorum ist.

In aeternum & in seculum seculi.

Unico longo gedung ih an in ? Echert nu ? Job nu,
joh lemer in uuerit uerlece.

11. Confitebor tibi in seculum, quia fecisti.

Dir bin ih iichtig, daz du iz tate.

Du schiede mit font difemo doreh, du uuallet mit,
unde fernuere in.

Et expedabo nomen tuum, quoniam bonum in
conspetu sanctorum tuorum.

Unde bito ih dines namen, uuanda er guot
ist in dinero heiligen gesichte,

daz iro gaudium irfullet uurt ane ende daz kechmet so
gueten dines namen.

Psalmus LII.

Hebr. LIII.

v. 1. In finem pro Amalech [Amaleth al.
Maaleth.] Intellensus David.

Sus lib fernuist ist Davidis pro parturiente (umbe die be-
renten.) Daz ist Ecclesia, si ist parturient (perinte) si
liget in chidebette, si ist notbaste, si habet hier prof-
feram (noth.)

Dixit insipiens in corde suo non est Deus.

Uuer ist so unuazig, daz er chede, daz Got ne
si, ane der ubelo tuot,

unde chit, Got maile iz fu. Der frersget, daz er Got
si. Uuanda hebet imo uerite, so ne ist er Got. Ja-
dei chaden aut fene Christo: Non est Deus occida-
mus eum (er nist Got, slaben in.)

2. Corrupti sunt.

Die Gotes so ferlougert, die sint iruuar-
te in iro fere.

Et abominabiles facti sunt in uoluptatibus suis.

Unde fone diu sint sie leidfame in iro muot-
uullon.

Uuereio fut iro maillen.

Non est qui faciat bonum (non est uigut ad unum)
[al. absunt.]

Noh einer ne ist iro, der uuala tuoe.

3. Dominus de Caelo prospexit super filios hominum, ut
videt si est intelligens aut requirens Deum.

Got uuarteta hara nider fone himele, a
dero menniscon chint ze geschenne, ube
deheiner Got pechenne alde uuelle,

Got

AD PSALMUM LII.

Hebr. LIII.

v. 1.

Amalech:) nec in Ebrzo, nec in Græco, nec in Ro-
mana translatione, quam sequitur S. Augustinus ha-
betur Amalech: Sed in Ebrzo est מלחמא Machalath,
quod Græca versio reddit מלחמא. Apud Augustinum:
pro Amalech: Apud S. Hieronymum tamen in Commen-
tariis legitur etiam Amalech, ut & apud Brunsonem. Sed
scripserunt hanc ratio ipsa etiam rejicit, quia Amalech
non interpretati sunt Parturientem, sed populum lamben-
tem vel lugentem, ut est apud S. Hieronymum de Nomi-
nibus Hebraicis in Genesi. Sed nec מלחמא Machalath
Parturientem exponunt, verum chorum seu symphoniam.
S. Hieronymus ad Damasium T. 1. p. 88. ad textum Evan-
gelicum de filio perditio & ejus fratre: auduit symphoniam

& chorum. Alii: illud, quod in quodam Psalmo super scri-
bitur Pro machalath, hinc frasi conuenit, siquidem Ma-
chalath chorum in unum conueniens dicitur. Male autem qui-
dam de Latinis, Symphoniam, putant genus esse organum, cum
conueniens in DEL laudibus conueniens hoc vocabulum significet.
Insuper quippe consonantia exprimitur in Latino. Unde
& idem Futer in veritate Ebraica transulit: per chorum.
Atque constat מלחמא Machal chorum denotare Psal.
CXLI, p. & alibi, a Radice מלחמא chald, saltare,
Recentiores tamen malent intelligere instrumentum mu-
sicum poematium. Quod autem parturientis signifi-
catio hic etiam adducta fuit a quibusdam, nec illi Amalech
legerunt, sed מלחמא Machalath quasi descendere a
Caelo, parturivit.

v. fin.

Capitulum Sion:) nullibi ita legi reperio, sed: ple-
bis sua. Nescio qualem versionem prae se habuerit Not-
kerus.

Got ne darf warten, uanda er allin ding wirt; er
test aber die warden, an din er ist. Die wartest fore
kome, dar ics gelang [gedings, [jet] ist].

4. Omnes declinaverunt simul.

Dar sab er, dat se alle uangron.

Inutiles facti sunt.

Unde unnuzze uuorten sint.

Non est qui faciat bonum, non est neque ad
uotum.

Uuanda se echert sili hominum (sine deo munificen)
sint, nali Dei (Gotes) pedu ne ist under in, noh
einer der uuola tuoe.

5. Nunc sciens omnes, qui operantur iniquitatem?

Ne sulu die alle noh kecifcon iro unreht, die
iz nu tuont,

unde iz ne wirtzen ne wullen? Der tag chumet, dat
se chedat: Quid nobis profuit superbia et
diuiliaram iustitio? Transierunt illa omnia

taoquen uulro (was tobt uns uhermasti unde rib-
tuosum rume, sin ferjendun also fere.)

Qui deuorant plebem meam et cibum panis.

Die weino is, die min solch ferslindent also
brot,

die also uindrozzen sint se zeilachene, so brot ze ca-
zene.

6. Dum non inuocauerunt.

Got ne hareton sie ana,

dat er in ih selben gale, unde dat er in hier era unde
saz kabe. Dei se gereton, dat anareton se, dat
uulren se zein chomen.

Ibi trepidauerunt timore, ubi non erat timor.

Sie fohton in, dar forhta ne uuas.

Sie furbten ferlesse dicitas (ribtuom) nali sapientiam
(uulswem) dat in mer mabli sin.

Quoniam Deus dissipat ossa eorum, qui hominibus
placent.

Uuanda Got zebrichet dero bein, die men-
niscoo lichen.

Judei uolunt licen romanis; fene dia uunden iro bein
ferbrochen. Christus uolte licen Sautis (heiligen)
uote fclitit (den gedurigen) die filii Dei (Gotes
chint) sint, nali filii bonorum (elini manjcon) iro
ne uunden bein ferbrochen.

Confusi sunt, quoniam Deus spernit eos.

Sie uuurden gefcendet, uuanda Got ferchos
sie.

Ata recte sed se Gote se uolunt licen, unde se cha-
den. Non est Deus (er ne ist Got.)

7. Quis dabit ex Syon salutare Iisrahel?

Uuer gibet fone Syon haltare Iisraheli?

Uuer? aus demo se chaden, uos est Deus (er ne ist
Got.)

Qui conuerterit Dominus captiuitatem Syon [plebis
sue] exultabit Jacob et letabitur Iisrahel.

So Got peuuendet Syonis (dau uarto) ellen-
tuom, so sprungezen Jacob, unde freuuet
sib Iisrahel.

Der jungere sin, ueris Jacob (uuerer under ferch)
ueris Iisrahel (uuerer Gotes anjcon) der wendet si, uuende
uairdet dat? In reuerfitione (an wiffendi) in uoiffi-
ma dia (an demo ungeffen tage.)

Psalmus LIII.

Hebr. LIV.

In finem.

1. 2. In hymnis intellectus ipsi David, cum uenerunt
zipbei et diuenerunt ad Saul: Nunc ecce
David absconditus est apud nos?

Seltene David ist fernumist in lobclangen,
dat chit an difono gageuerten selmo der an Chri-
stum siehet. Er sang in da Christo da zipbei chomen,
unde Saulsagetou, dat David dar bi in geborgen uuar.
Zipb hiez en stat, danna hiezzen zipbei, die dar
fatten zipbei uuri latine geantfristot furente dat chit
placote, unde uola durbente. Mit dien uerdent pec-
catoru pezzichenet, die hier in uerlte uola diebent,
unde grone fut. Auer David pezzichenet Christum
die jib hier bergeet, unde aber geffent uerdent in
iulius (ze fusso tage) so Christu chumet iro godliche.
Da hiet David dat in Got fone in lofe.

3. Deus in nomine tuo saluum me fac, et in uirtute
tua iudica me.

Got kehalt mi h fore zipbei in dinen namen
unde irteile mir in dinero chrefte.

Sid man fuchendo chit: Iudicat te Deus (uverteile diu
Got) mit uolichero haldi ist hier ggsprochen, iudica
me? (irteile mir) aus dat er fort sprab: Saluum me
fac (kehalt mi h). Also er chade: Saluande iudica me
(kehaltende irteile mir.)

4. Deus exaudi orationem meam.

Got kehore min gebet,

uanda is ne hite fereu zipbeorum (diehfinn.)
auribus percipe uerbi oris mei.

Fernin mit oron diu uuort mines mundes,
uanda is eterno bona (ewig hut) goren ze inphabeme,
dat hetet follecheone uos ne irauide hionont dinen
eren.

5. Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me.

Uuanda fremede irburet sint uulder mir.

Zin fremede? Ne fut zipbei in tribu Juda (uolerslhta)
also David? Ane dat se iniqui (uerehte) fut, unde
bein alieni (fremde.)

Et fortes quaesierunt animam meam.

Unde stache fuohton mina sela.

Saul unde sine misiri (dieffman) faretou mines lites.

Et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Uode ne gegagenuuertou sie Got fore iro
ougon.

Daz chit, se habeten sie Got fore ougon. Darb is se
fereu sie iz.

6. Ecce enim Deus adiutus me.

Schent no, Got hilfet mir.

Inuertit turgeno uale auuert.

Et Dominus susceptor est animae meae.

(Unde truhten ist inphangere minero selo.
Dar ist sin belsa.)

7. Averte mala inimicis meis.

Uuende ubel fone mir ze minen fienden.

Daz ne ist stob uobe uulazgetou des chunfigen furei.
In ueritate tua disperde illos.

In dinero uuarheite ferlus sie.

Sie hionot na in iro uanitate (opperbei) la se dante ir-
uuerden in dinero ueritote (uuarheite.)

8. *Voluntarie sacrificabo tibi.*
 Uuilligo opheron ih dir,
 nulligo lobas ih dir *et ali unde ander, aus umbe dir sel-*
ben.
 Et confitebor nomini tuo, quoniam bonum est.
 Unde ubo dinemo nimen, uuanda er guot
 ist.
 Er ne ist ander ane guot. Cuet beizess do, daz ih di
 namo.
 9. *Quoniam ex omni tribulatione eripui te.*
 Uuanda du mih losstest fone allen binon,
 daz habet mih keletet, daz di namo ist bonum *(kvet)*
uile sumum bonum (daz forsta guot.)
 Et super inimicos meos respexit [despexit] oculus
 meus.
 Unde min ouga uberfah mine fienda
 zipheos.
 Ih habo iro bloemen aberauert an dir sebendo, unde
 daz getruct, quia omni caro fenum et claudis do-
 man fiat flos feni *(al flos ist bonum, unde men-*
niscia publici also beblamen.)

Psalms LIV.

Hebr. LV.

In finem.

1. *In iunior intellectu ipse David.*
 Christus ist finis *(eude)* Christus ist anser perfectio
(darnobit.) An ih sebet daz in disen laudib; *(lo-*
bia) kessungen wart. Die selben lauder *(lob)* fust
 feruamfi Davidi, daz ebüt Christiano populo *(lure)*
 war: fust sie imo feruamfi? Daz bier weis regio gaudendi
(ant mandange) sed gaudi *(sunder fastotes)* et non
 exultandi *(nob sprangom)* sed plangendi *(sunder*
charauu) unde ubi debem exultatio *(frosprangot)*
 unferen berzon ana ist, daz diu ist in spe *(ange-*
ding) nali in re *(ansfacho.)*
 2. *Exaudi Deus deprecationem meam et ne despexeris*
deprecationem meam.
 Kehore Got mina fleha unde ne ferstih mina
 digi.
 Intende mihi et exaudi me.
 Duo min uuara, unde gehore mih.
 3. *Contristatus sum in exercitatione mea.*
 Ih pin unfro uuorden in minero geuobedo.
 Daz chit, an demo leide daz mir fone dien abelen geset-
 ben ist, daz mih oobet unde getet, pin ih fo irigen,
 daz ih iz chumo fertrage.
 Et conturbatus sum a voce inimici et a tribulatione
 peccatoris.
 Unde bin getruobet fore des fiendes stimmo,
 unde fore dero binun des fundigen.
 Ih aulta die minson die mih hazzet, ne irret mih, in-
 firmus mortis *(unchrast mortis)* daz ebüt muessfah
 unde nimet mir das lateri des berzon.
 4. *Quoniam declinauerunt in me iniquitates [iniqui-*
tates.]

Uuanda iro unreht cherton an mih mine
 fienda.

Sie uuaren mir beunrehte fient, uuanda ih in bold uar.
 Et in ira molesti erant *(admirabant Aug.)* mihi.
 Unde in iro zorne uuaren sie mir inblan-
 dene.

Des wile mih Got kenietot uuerden, unde mit die oke-
 rot er mih. Aber daz ih iz fertrage daz ist aber mi-
 ne chrejte.

5. *Cor meum conturbatum est in me.*

Des dinges ist min herza getruobet,
 uuanda iz ouget mir.

Et formido mortis cecidit super me.

Unde todes forhta cham mih ana.

Odiu *(haz)* ist der tod, also dilectio *(minnesam)* der
 lob ist. Odiu *(haz)* forhta ih.

6. *Timor et tremor venerunt super me et conturbant*
me tenebra.

Forhta unde bibenot chamen mih ana, un-
 de finstrina bedahnton mih.

Dilectio *(minnesam)* ist lumen *(lieht)* odiu tenebra
(haz finstrina.) Als 12 chit: Qui odit
 fratrem suum, in tenebris est *(der finen 1. Joh. 1, 5.)*
 bruder hazzet, der ist in finstr.

7. *Et dixi,*

Unde doh chad ih.

Quis dabit mihi pennis sicut columba et volabo et
 requiescam?

Uuer gibet mir also tubun federa daz ih
 fliege unde rauuee?

Uuer gebiset mir daz ih mit minson in cinote gefliche
 alde isierbe, nio mih festfasi ne aberuinde?

8. *Ecce elongavi fugiens et mansi in solitudine.*

Sino, geferrert pin ih fliehendo unde in cinota uuerta ih.
 In des berzon tougenituitaib, dar ebert Got samet
 mir ist, dar sebet ih rauua, unde fant sorgen.

9. *Expellatam Dominum, qui saluum me faceret [se-*
cit a populi animarum spiritibus] a populo animo et
tempestate.

Fone diu beic ih truhtenes, daz er mih hielte
 fore uuichmuote unde fore duneste.

Er selles in minemo seffe, anz ih uuichmuote uar, un-
 de anz ih ne dabit, anz er umbe mih leid. So ih iz
 irbagera, unde er an mir iruacheta, so stilet die
 uuela so er uag mir, daz ih leid, uuanda ih fone
 iro auisa meran not irittena.

10. *Precipita Domine.*

Screeche sie nider truhten.

Eruelle sie, uuanda sie zaboe fust.

Et divide linguas eorum.

Unde scield iro zunga,

die ein sinne ze ubelo fust.

Quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in ci-
 uitate.

Uuanda

Ad PSALMUM LIV.

Hebr. LV.

V. 4.

IN Latino textu habet S. Augustini versio, admirabant
 me in ira, ex viciosa lectione Græcæ, inuicem pro
 habuerat pro.

*Dia gífcor ne branten diu, uuirf an Got dina
förgun.*

Et ipfe te enstret.

Unde er ziugedor diu,

unde er ift diu portus (flü.)

Non dabit in eternum fluctuationem iusto.

*Pedis ne lazet er demo rechten gefcehen uuel-
lod in euua.*

*Uir it eius uultus ift, daz ift imo exercitatio (uuhunga.)
Unas hefiuehet aber euen.*

24. *Tu vero Deus deduces eos in puteum interitus.*

*Du Got uuirfeft fie in dia buzza dero fer-
lorni,*

in flagnum gebenna ignis (in deu gumpfen belle furis.

*Viri sanguinum & dolosi non dimidiabant dies
fuis.*

*Manslecken unde uuiwefe ne metement
iro taga.*

*Got metemet fu, fe ne habent iro geuual. Dob fe in
feihen gebeizzen laugibit, Got ift der in fu ne gibet.*

Ego autem in te sperabo Domine.

Ih kedingo aber an diu truhten,

daz da miu fouent in ne ferliueft.

Psalmus LV.

Hebr. LVI.

In finem.

1. *Pro populo, qui à sanctis longe factus est, ipse
David in tali inscriptione, cum tenuerit
eum Allophilus in Geth.*

*Difer Salmo uuirf kefungen feibemo David,
daz chit Chriſto, umbe den liut der ferro
gefceiden uuard fone dien heiligen, An
dero zeichen ferifte.*

*Uuanda fe chaden: Noli scribere Rex Ju- jeh. 12. 1.
deorum, sed quia dixit Rex sem iudeorum
(Nicht ne scriu chawung iuden, fander daz er feib
ched, in pün chawung iuden) der ana ferlangenden fe
Görſti, daz non in dia heiligi. Sas ſang David,
do in Allophilus daz chit alienigena (uz liute)
mit in habeton in Geth, daz chit in tercalari in
uuiatraton) abe David Chriſtus ift, uuiro auirt er ge-
habet in tercalari (tercelle.) Aue daz Eccleſus (uuiſ-
ſamenuaga) dia fin corpus (lichamo) ift, prefura
(ſtraccheda) hier in uuerlte liden, in dero prefura
(ſtreſſe) preſſo) gibet ſi fruallum patientia (uuoher
dalt) alſi oia (pere) viuam gibet in tercalari, unde
ſo ift iu ſus ze bettione:*

2. *Miserere mei Deus, quoniam concitauit me homo.*

*Got knade mir, uuanda miu menniſco ge-
trettot habet,*

*abe da uuiuebere kif, ſo gihet da uuiro getretet. Bedia
ne furhte den trettot.*

Tota die bellam [impygnau] tribulauit me.

Allen dag ſechtendo binota er miu.

*Daz ift alero dero uox (luta.) Qui vo-
lunt uiuere pie in Chriſto Jeſu (abe der
der uuiro uuelten leben fore Gote) uuanda die ne
uuerdent abere uuires in allen ziten.*

3. *Conculcaverunt me inimici mei tota die [ab altitu-
dine dei.]*

i. à ſuperbia temporal.

Allen dag trettoton miu mine fienda,

fore iro abermaſti dia uualung aueret.

*Quoniam multi [bellantes aduerſum me] qui debel-
lant me timebant.*

*Daz heſcab uuanda manige die miu nu ana-
ſehtent, furhtent in in die iudicii (ze ſumo
tagr.) Sie eident daz fe nu in gniuz tuent.*

4. *[Preponitur al. Ab altitudine dei timebo.]*

Ego vero in te sperabo Domine.

*Aber ih kedingo an diu foue dia ne fol ih mir
denne furhte, Die nu ſugidi (lame) ſint, daz chit,
die iro nicht ne inſudet, unde ferieren habent ſenſum
doleris, die uuerdent daz fe nu in gniuz tuent.*

5. *In Deo laudabo ſermones meos.*

An Gote lobon ih miniu uuort,

uuanda er gab mir fu, er getuot fu anſen guot.

In Deo ſperavi, non timebo, quid faciat mihi caro.

*An Got kedinga ih uuaz mir menniſco tue
ne furhte ih.*

6. *Tota die uerba mea excruciantur.*

Allen dag uuurden geleidezet der mir ſiu

gab.

Aduerſum me omnia conſilia eorum in malum.

*Alla iro rata ſint in arg gemeinet uuiider
mir,*

daz ſceidet fe fone diu heiligen.

7. *Inhabitabant & abſcendent.*

*In ſenſa Eccleſia (uuiſſamenuaga) buent ſie, unde
bergent, uuaz fe ſint. Unaz tuent die?*

Ipsi calcaneum meum obſeruabant.

Die huotent minero ferſenun,

*ſe ſerent abe ih ſtipbe abe ih miſſione dab in cinemo
uuerle.*

8. *Sicut*

Ad Psalmum LV.

Hebr. LVI.

v. 1.

AD Rubricam: Valde variant hic interpretes, nec est qui ſatisfaciat. Videtur mihi omen fuiſſe instru-
menti Muſici, וְיָמִין וְיָמִין יְהוֹשֻׁעַ aliam reco-
kim.

Ze bettione h. e. ſitque ita eſt ſi taliter orandum. Sic
S. Auguſtinus conſcribit etiam inſcriptionem cum textu:
Attendantur dacti doſtes, quoniam uidentur, & quoniam non uide-

mus: hominem uideamus, diabolum non uideamus. Hominem diligamus, diabolum caramus: Pro homine oramus, contra diabolum oramus, & dicamus: DEO: Miserere mei Domine &c.

v. 3.

*Sic eident daz fe nu in gniuz tuent. Nefcio quid
ſit eident & gniuz, & uidetur leſio eſſe corrupta & forte
ita emendanda: Sic ſeruiant d. d. f. a. ni g. i. l. Difer-
deret tunc, quoniam uuaz non ſatisfaciat. Sed maſſim
eident pro eideu, ſit eadem ignis eſt, ſitout, comburentur
in*

8. Sicut *sustinet* [*sustinerunt animam m.*] *anima mea.*

Alfo ib iulien haku, alfo ib oib erchumeta, alfo mir estu fene in gesehen ih.

9. Pro nihilo saluos facies eos.

Joh soliche gehalten du umbe nieht,
fergahen unde ave ira frehte gehalten du gemoge dien geliche. Solib farare uuar Samas (lupus) et er uuar- de Paulus (humilis.)

In ira populos confringes.

In dinemo zorne geuueichest du die liute.

Daz zorn ist faterlich mit dems du sie getrazereft,
Du cheskezt ih, dannu geseht sie.

- 10.^s Deus vitam *meam* *aduniciam* [*annunciavi*] *tibi.*

Dir Got ehunda ih minen lib.

ib labeta ih des, daz du mid tate leben. Dines dan- ches leu ih, dir tido ih ih. Alfo Paulus iab, dob er chad: Qui prius fui blasphemus et per- secutor et iniquissimus, sed misericordiam 1. Tim. 1, 13.
consecutus sum: ib e uuar keGesehete unde abbare uuldermuetig, funder Gotes irbarmeda heuuan ih.

11. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo, sicut in promissione tua,

f. locutus es.

Mine tranen sahe du ana, alfo du gehiezzo.

Do du chade: Inuoca me in die tribulationis tuae et eruan te (hara mid ana an dems tage pauten, ib lese ddb.) 701. 45, 15.

[Tunc] *conuertentur inimici mei retrosum.*

Mine fienda uuerden pecheret zerukke.

Sie gant paz nab dir, dannu se betten fure ddb.

In quacunque die invocauero te, ecce cognoui, quoniam Deus meus es tu.

So uueles tages ih dih anaharen, so uueiz ih daz du min Got pist.

Darana seizest du daz du min Got pist, uuanda du mir bittenemo biest. Allero Got pist du, aber min funderigo, unde dero dien du dih seibem giest.

12. 13. In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem, in Deo speravi, non timebo, quid faciant mihi homines.

Daz ih fure gerechet.

14. *Ih me sunt Deus vota, quae reddam laudationes tibi.*

Ih habo in mir die utoheizza lobis, die ih dir antuuarto in enen muerite: Sas liches troyster, Uuare liches?

15. Quoniam eripuisti animam meam de morte, oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.

Daz du dannu irloset habest minz sela fone tode, miniu ougon fone tranen, mine fuozze fone sliphene.

Ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Daz ih dar fore Gote lichee, in dero leben- don lichte.

Des liches darbens dar, die sib hier ferru tuont fene dien heiligen.

Psalmus

in die iudicii, quod nunc sibi commoda tantum quaerunt.

Dexa mea (geh) *est* *idem* *vitium* *amouens*, *ut* *ex* *textu* *latino* *colligitur*, *debet* *scribi*: *manu* *mea*, *verba* *151a.*

v. 8.

Solus, lupus. S. Hieron. de Num. Prop. Hebr. in libb. Regum: *Sasius, rediens.* In Actis Apostolorum: *Sandus, tentatio* *respicientis*, *vel* *saturitas.* Et mox: *Sand,* *petitio* *sive* *expetitus* *dictus.*

Psalms LVI.

Hebr. LVII.

In finem.

1. *N*e differas [ne corrumpas ipsi D. in t. l. em.]
David, in tituli inscriptione, cum fugeret a
facie Saul in spelunca [speluncam.]

Usanda David Christum, unde Saul bezeichnet gestem
(hies) iudeorum, sone dia spricht diu ferschrift
prophetice (fersageleche) ze judaico populo (hies)
alde ze Pilato. Ne differas David, subauditer
regnum.

In tituli inscriptione.

Daz chit ne fersago Christi riche an dero zeichenfchrift.
Daz haberi Pilatus hetan abt er judeti fupeti. Usan-
me? Cum fugeret (danne dir flosche) David id est
(daz ist) Christi a facie Saul (sone Saulis khitte)
i. e. iudeorum (daz ist iudeos) in speluncam (in cin-
bels). Do anas der titulus (zeichen fchrift) rehto ze-
fribenne, do Christi parg fore iudris in spelunca
(in dems hole) sui corporis (sini lichenen) alde fe-
patri (alde des grabis). Daz er Got anas, dara
nah hehoren pifumem (Christi martyra) ante re-
furrectionem (wiftrude) demit gefungen in altenu di-
fimo saluen.

2. *M*iserere mei Deus, miserere mei, quoniam in te
confidit anima mea.

Gnade mir Got, gnade mir, uuanda an diu
min fela getruet.

Diz hebet ist Christi, fas leret er wifd peton. Sui pete-
ta er in fuero paffione (martero) uuanda er men-
fio anas.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat
iniquitas.

Unde uuanda ih kedingo an den fcrado dinero
fettacho unz daz unreht fergegange,
also fagel fine ingen bruste, fo bruste mir, dia uulla
unreht in untrete. Je mer ist iz dar iure lemer ist darft
patientia kedalte.

3. *C*lamabo ad Deum altissimum, Deum qui benefecit
mihi.

Ih haren ze demo hoheften Gote, minens fa-
ter, der mir uuola teta an dia, daz er mine lide
an mir teta lytan.

4. *M*isi de caelo et liberavit me.

Er fanta sone himela, unde losta miu,
unde teta mir lytan.

Dedit in opprobrium conculcantes me.

Er habet praht ze iteuuizez die miu trette-
ton.

Uuanda iudei die iz taten fuit nu ez ferlozen, unde fuit
uber al zerschrift.

5. *M*isi Deus misericordiam suam et veritatem suam.

Got fanta mir fina gnada unde fina uuarheir.
Uuana zoo?

Eripuit animam meam de medio catularum leonum.
Losta mina fela uuzer mitten leuouen uuel-
feren.

Principes (die fersien) uwaren leuon, populus catuli le-
onum (der iuri auerfer) fu uwaren goiche frementen
(premitte) er losta in deb fin feltes fela.

Dormivi conturbatus.

Ketruobter stief ih.

Sie trankten mir fo filo iz ze in getraf unde infartten
mir, aber mir anas iz stoff unde rana.

Fili hominum.

Daz taten mennifcon chint.

Dentes eorum arma et fugitte.

Iro zene uwaren uuafen unde strala.

An iro griframonten zenen uwaren fe genufent also
leuon.

Et lingua eorum gladius acutus.

Unde uuas in iro zunga uuaftez fuert,
mit dero fe chaden: Crucifige, crucifige (har in an daz
chriaze ftechtin.)

6. *E*xaltare super eos Deus.

forma ferui (daz pilde des fcalter) spricht nu.

Heue diu uber himela Got.

Nim diu felten uuzer dero unuonten handen. Ne heu-
ge in daz fe langor an deb graffater fu (anioninte.)

Et super omnem terram gloria tua.

Unde uber alla erda uuerde irburet din guol-
lich,

daz aber di din lob felle.

7. *L*aqueum parauerunt pedibus meis.

Minen fuozzen rihtan sie flirgh.

Ib hing in erdo mit incipatione (irafango) unde mit
promissione (kebeizze) fumefto mit zuzin fuozzen, dar
ana foreten fe mir.

Et incuruerunt animam meam.

Unde getaten sie miu pogen,

uuanda ib an in curuaz (pogende) anas nah ereftus (af-
reht) unde iro untrech ico ze erdo fahen.

Foderunt ante faciem meam foveam et inciderunt in
eam.

Sie gruoben mir gruoba, unde sie flurztton
dara in fe uardens darinne iruultes, nals ib, fo
uuer den anderen ferraten uulle der ih silbo ferraten.

8. *P*aratum cor meum Deus paratum cor meum.

Nu ist caro min herza,

fel de iz fo anie Got,

iz ist caro zeftrageue iro abeli.

Cantabo et psalmum dicam,

fene diu fingo ih dir, unde falmo fangon dir
fus.

9. *E*xurge gloria mea.

Stant uf min guollich.

Ouge

Ad PSALMUM LVI.

Hebr. LVII.

vers. 1.

Ne differas, alias: Ne corrumpas ut & Græci $\Gamma\alpha\chi\alpha\chi\alpha\iota$
schachad schiliet est corrumpere, Corruptio, fovea. Sed
in prefixum, $\Gamma\alpha\chi\alpha\chi\alpha\iota$ Theghebet, non convenire vi-

detur. Item vocabulum in sequentium psalmorum inscrip-
tionibus invenitur. Atque videtur potius nomen fuisse
certi instrumenti musici, cuius prefixio hi psalmi com-
mendati fuerunt. Ceterum auctor anagigam expli-
cationem latius vide apud S. Hieronymum & Augustinum
hic. Denique de voce $\Gamma\alpha\chi\alpha\chi\alpha\iota$ Attichtham anagigam,
zeichen schrift vide supra ad Psal. XX. p.

Ouge dñb reſurgendo (iſtando) unde aſcendendo (aſcendendo.)

Exerge pſalterium & cithara.

Stant uf unde ougent ianib miracula (zeichen) unde paſſiones (martera.) Fone demo oberer teile ſcelent ſeinen in pſalterio (in vtrius) dannaſſen chaman Chriſti miracula (uunderzeichen.) Aber in cithara ſcelent ſe fone demo nidern teile dannaſſen unaren paſſiones (martera) Chriſti. Pſalterium ſcelit, ſo iſtaut mortui (toten) unde genent corci (blinden) claudi (halsen) paralytici (krankigete) agroti (ſicken) Cithara ſcelit, daz Chriſtus hunger unde daz ſi lide, dervint (oſſe) tenentur (gefangen auerde) ſagellatur (peſſet auerde) irritatur (geſtoſet) crucifigatur (hangebrunget) ſepeliatur (pegraben auerde.)

Exurgam dilecto.

Ih irſtan uuachero.

In uolunt iſtaut pſalterium unde cithara, daz iz cor-pus Domini (trabaſſen lichen.)

10. Conſitebor tibi in populo Domine, & pſalmum dicam tibi in gentibus.

Ih iſho dir under liuten truhthen, unde ſingo dir pſalmum under dieten.

Daz iſt nu iſſelot auctore pſalmi unde Gotes lob ſint in allen richen.

11. Quoniam magnificata eſt uſque ad celos veritas tua, & uſque ad nubes miſericordia tua.

Uuanda din uuareit iſt kemichellichot unz ze himel, unde din gnada unz ze dien uuolchenen.

Daz uirt ſo zeſſenſe propoſere ordire, auenda uuareit iſt latria in Angeli, unde iſt ead din ſone gaden geteſet ſumet dien menicia die predicatoris ueritatu (predicare uuareit) ſint.

12. Exaltare ſuper celos Deus, & ſuper omnem terram gloria tua.

Daz ſat ſore.

Psalmus LVII.

Hebr. LVIII.

In ſinem.

1. Ne diſperdas David in tituli inſcriptione:

Daz ſat ead da ſore erren ſalmen.

2. Si vere atque juſtitiā loquimini, reſta iudicate ſiliū hominum.

Chriſtus cōit ad iudeos.

Ube ir menſiſcon ehint reht ſprechent, ſo ahtont iz ze rehte.

Ahtont iz alſo, ſo ir iz ſprechent: Ouwege ſprechent daz ſie ſo nehtant. Sic echeit ade man ſie aſfrage, daz triana bezzera ſin dant ſia, unde neahont iz ſo, auenda in der ſia liebera iſt, abe in iz erſt auere, ſo ſiendin ſe iz, ſo ne auerſalot ſe dia triana uube ſia.

3. Et enim in corde iniquitates operantini in terra, Unreht in erdo uuarchent ir in demo herzen,

er iz ebome ze dien merchen uar ana ſinet daz?

Iniquitatem manus veſtre concitant.

Unreht kereſten iuuuere hende,

ſone demo herzen chomet iz ze dien handen, dannaſſen ſint uuuere henden gebete ze auerhte.

4. Alienati ſunt peccatores ab utero.

Sundige irſerretion io fone iro muoter uuumbo.

Uuannaſſen irſerretion ſe? A ueritate (ſone uuareit) a regno Dei (ſone Gotes riche) a uita beata (ſone ſeligemo lide) Got auſſa iro abeli er ſe geboren auardin. Alie iz cōit, ſone dero uuambo Sancta Eccleſia (chriſtenſche) uuarden ſe geſerret.

Erraverunt a ventre.

Sic ſerualloton ſone demo buche, dar uuareit iſt: Unio de? Locuti ſunt falſa. Pedis iugen ſe, bedia uuarden ſe heretici (heloabirre.)

5. Ira [Furor] illis ſed in ſimilitudinem ſerpenti.

Iro zorn dero iudeorum iſt alſo auarmit.

Sicut aſpidis ſorde & obdurantis aures ſuas.

Alſo des touben aſpidis unde beuuerſentis finiu oren.

Er machet ſi touben daz er incantanten (den germeuerten) [germen.] ne gebore, der in uzer ſarimo loche uale ſerlachen. Daz toot er en ora drungen de au dia erda, daz ander ſerſchubete mit demo zagele.

6. Que non exaudiet vocem incantantium, & veneficia [incantantium] ſapiente Al. Et medicamenti medicati a ſapiente] que incantantur a ſapiente.

Der ſone diu ne gehoret die ſtimma der germenonten, unde diu zoufer, diu ſone demo uuifen des liſtes keſungen uuerdent.

Den anderoten die in alſitis Apoſtolorum uuerten diſſiquates (uait ſpragente) cam Stephano, die iro hore ſerhabeten ſo ſe nomen (name) Chriſti gebortan.

7. Deus conteret dentes eorum in ore ipſorum.

Got ſermulet iro zene in iro monde.

Sic uolunt in zauen, do ſe in ſrageton. Math. 22. 17.
Licet cenſum dare Caſari an non? (Sal man zins heben demo cheſare, alie ne ſal?)
So uunder er ehad: licet uel non licet (ſal alie ne ſal.) Er brachin aber die zene in demo monde, do er chat: Reddite qua ſunt Caſari Caſari, & qua ſunt Dei Deo (hebet demo cheſare, daz ſu ſe, unde Gote, daz ſu ſe.) Fone dia chaman ſe auidere ze dien, die ſe dara ſanton, mit demo uorte, quid nemo poſſit reſpondere ei (daz imo nieman geantwartet ne macti.)

Molas leonum confringet Dominus.

Dero leuon chinne zenne ſerbrichet truheten.

Sic auaren aſpides in aſintia (argliſten) leones in crudelitate (cruini) fremitus leonis (des leonen premen) uar crucifige, crucifige (haz in negele iz an chriſta.) Uuanda aber crucifixus (der ihangene) iſtaut, unde ſaltes (Chriſtane) ober al uuarden, unde in Reges (chamigae) reſeten, uar uar iro ſerſitis (cruini) daz? Uuaz kemation ſe do? Do auaren ſerbruchen dero leonon chome zene.

8. Ad nihilum devenient tanquam aqua decurrens.

Sie zegant alſo gahez uuazzer, daz ſa ſerlouſen iſt.

Perdidit arcum ſuum, donec infirmetur.

Got ſpanet ſinen bogen unz ſie geuueichent.

Er egot in, unde toot daz ſe getimret. Alſo er Saula ſeta, do er ehad: Quid me perſequeris? AG 24

Durum eſt tibi contra ſtimulam calcitrare AG 24
P 3

(*auz abtiff du min? Dir ist berte wider garu ze sparnen.*)

9. Sicut cera liquefacta auferentur.

Die sibi aber sine dies droman ne bezzerant, unde sie hier sint,

also zelazenes uuachs sone igne concupiscentia (sine heilige) die uerdent dana genomen sone fiero gesele, iro urecni ne lazet sin sure in cho-men.

Supercecidit ignis.

Daz siur siel sie ana.

Manifestatus gelast chom sie ana.

Et non uiderant solem.

Unde beila ne gefahen sie got der auaris sunna if.

10. Priusquam producant [intelligerent al. producat] spinas v. rhamnus] spina vestra ramum sicut [tamquam] viventes, sicut [tamquam] in ira absorbet [combibit] eos.

Spina vestra chit er, sure spina coram (iro dorna) Got ferslinderet sie, er iro dorna geben den ramum.

Er silles sie, er iro ubeli gefarber. Unreche sint ze eriff die dorna an ramu, dara nab uerdent sie bir-licho berte unde farber.

Also lebende ferslinderet er sie,

so sint aber tot dob sie in selben dornen leben, unde also in zorne, darna aber er in gutemo ist. Daz er chit ferslinderet sie, daz ist also er chade, keu-met er sie, unde ne lazet sie leben so lange so sie gedemet habeton.

11. Letabitur iustus cum viderit vindictam.

Der rehto freuuet sih so er gesiehet an diem sundigen den gerih primi peccati (dero eriffen fundo) daz ist mala concupiscentia (ubel gelast) diu ist sone primo peccato (eriffen fundo) die fubet iustus (der rehto) pedis habet er reus conscientiam (sinnizze) dero freuuet er sih.

Manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

Er duahet sine hende in des sundigon bluote, daz chit er bezzeret sih an fiero ferslornigida. Also der auiso Salomon chit: Stulto pereunt sapient assutior fit (Roche ferslornen Prov. 10. 25. auizet der auiso.)

12. Et dicit homo, si atique est fructus iusto, atique est Deus iudicans eos in terra.

Unde so chit man ube der rehto uuuocherot, ube er lob hier len habet, so ist in erdo Got uber sie irteilende,

er dies iudici (sone tag) chome. So ist daz auar, daz er rebten hier gibet ze fore zale Spiritalem letitiam (Keislubi frou) unde bara nab vilam alitiam (den euagiu lib.)

Psalmus LVIII.

Hebr. LIX.

In finem.

1. Ne disperdas David, in tituli inscriptione, quando misit Saul et custodivit domum ejus, ut interficeret eum.

Dijen salmen song David, do Saul fanta, unde sin hus pefazet, daz er in dar irsluoge.

Der ander teil dises tituli (fore zeichen) ist fore gesaget. Saul bezzeret iudeos, die sepulcrum (erip) Christi hofazet, daz sie in an sinen liden fertillig-tin. Uuanda ube sie resurrexerunt (ufstada) fersagen mobis, so uarde sin nomo fertilliget, wider den betet nu Christus.

2. Eripe me de inimici mei Deus meus.

Lose mih sone minen fienden Got miner.

Et ab insurgentibus in me libera me.

Unde sone mih ana nendeten genere mih.

3. Eripe me de operantibus iniquitatem.

Lose mih sone unrehto farenten.

Et [de] viris sanguinum salua me.

Unde halt mih fore manslekkon.

4. Quia ecce occupaverunt animam meam.

Uuanda sie mih kefangen habent.

Sie habent mih prabt in dia not dero passionis (mar-tir.)

Inruunt in me fortes.

Mih habent starche hinderstanden.

Diabulus aude ministri ejus (der widerfiez sine dia-nessman.)

5. Neque iniquitas mea neque peccatum meum Domine.

Nehein unreht, nehein funda ne ist an mir.

Sine iniquitate cucurri & dirigebat [direxi.]

Ane unreht liuf ih, unde rehto cherta ih mih. dara ih salta. Dob sie fortes (starch) sin, so se mugen mir gefolgen.

6. Exur-

Ad PSALMUM LVII.

Hebr. LVIII.

v. 10.

EX sinistris interpretationibus Latinorum Versionis Graecae, obortae sunt variae & partim falsae lectiones. Cum enim versio Graeca habent: *Speli vā euuio vāi dādoz spina vial jaram. 1. Priusquam intelligerent spina vestra rhamnum. Quidam translator Latine retinuit eadem ac-cusandi, ut vocatur, vāi dādoz i. spinas: non aduer-tens constructionem Graecam, quam praepositio vāi cum verbo regit, & quae si in latinum convertitur, Nomi-nativum recipit: sed ut tamen hanc translationem seorsum ha-beret, pro verbo vāi vāi vertit producere; sicut & Not-*

kerus hic habet: h. e. *Antequam spinas producat rha-mnus: id quod alius invertit: priusquam spina vestra producat rhamnum. Quam versionem secutus Notkerus, sed mox ipse agnoscit, quod non spinas rhamnum produ-cant, sed rhamnus spinas: quum ait: uniche sint eriff die dorna an ramu, i. e. molles sunt prius spinas in rhamno, ergo rhamnus est produccens spinas, non vicissim. Plinius Lib. XXIV. §. LXXVI. Inter genera ruborum rha-mnos appellatur a Graeci, candidos & fruticulosos. Si flo-ret, ramus spargens vellis aculeis (spinis) non ut ceteri, aduncis. S. Augustinus hic: Herba est rhamnus & moda tamen est spina & priusquam producat spinas rhamnus sic. S. Hieronymus: Rhamnus sentiam genus est, asperum acu-leis & flore gratissimum.*

Ad

6. Exurge in occursum mihi.

Stant uf ingagene mir,
biß mir, daz ih irfante.

Et vide.

Unde fih dia grichi mines lauffes, daz ebit daz fa
an dere gefehen, unde mir folgen, unde wir beche-
nen dir gelichen.

Et tu Domine Deus virtutum, Deus Israel.

Unde du truhten Got chrestige, Got Isra-
hells,

einer tieter, so man wunet.

Intende ad visitandas omnes gentes.

Ile uulson allero diece.

Pring fe alle ze gloub.

Non miserearis omnibus operantibus iniquitatem.

Noh allen ne fergebest du iz, die unreht
uerchent.

Ne laz iz ungewandot fin, alde fe selben ingelien fih iz,
alde du ingelle fe iz, umb jost fonda, die Got ne
ferpibt, daz jost dero fonda, die dir ebodet: Si
DEUS noluisse, id non fecissem (um Got ne woltiz,
ih ne tate wunet fin.) Die lekent ufem Got ire fub-
de, daz unfertragenlich ih.

7. Convertentur ad vespertam & faciem patientur ut canes.

Ze abende uuerdent sie becheret,

daz ih in fine feculi (an ende uerlitz.) Uuanda so He-
lias chomet unde Enoch, so uuerdent juden gloubig.
Danne uuerdent fe Hungert dero geloubt, also gen-
ter, die fe bandt bozzien, uuanda fe in uerem
geloubten.

Et circumbant civitatem.

Unde umbegant sie dia burg.

Alia uerit unde farent fe predicando. (predicando.)
Daz Paulus teta unde andere Apostoli, daz taut
fe dante.

8. Ecce ipsi loquentur in ore suo, & gladius in labiis eorum.

Sie sprechent daz danne in munde daz ne uir
in uante, unde ist fuert in iro lefsen.

Daz ih verbum Dei (Gotes uort.)

Quoniam quis audit.

uuanda uuer horta iz?

Daz sprechent fe zarnende, daz fuert ih in iro lefsen,
im andere ne geboren daz fe fero geboren ne uun-
ten. Sanno fe fe selben ad vespertam becheret ne
uuerdin.

9. Et tu Domine deridebis eos.

Unde du truhten huhoft dero,

die du uort heoren ne uuelten.

Pro nihilo [Et ad nihilum deduces] omnes gentes.

Du ahtoft alle ungeloubige diece fure nicht.

Alde in ebit, fore dir ih fensfe, unde also nicht, daz
da alle diece becherst.

10. Fortunadineam meam ad te custodiam.

Mina starchi behuoto ih ze dir,

uuanda dante fone dir ne babt ih fa, fone dir farente
ferlufo ih fa.

Quia Deus susceptor meus es.

Uuanda du min inphangere biß.

Uirle uas ih, in fouden lag ih, dante name du mid,
unde ze dir zuge du mid.

Deus meus, misericordia eius preueniet me.

Min Got ist, des knada furefangot mi.

Nebem got ne tate ih, ne gegewat er mid dara
zeu.

Deus meus ostende [ostendit] mihi inter inimicos
meos.

Got miner geouge mir under minen fienden
dina gnada,

daz nch fe gehetzert uerden, unde fone fienden
friant uerden.

11. Ne occideris eos, ne quando oblitiscantur legis tue [populi mei.]

Ne slah fe, nis fe doune ne ingezzen dinero fa. Ju-
deor ne slah du der ana, daz fe ingezzen dinero ne.
La fe uaren unt ze abende, unde bechere fe
dante.

Disperge illos in virtute tua.

Ze uulrf fe in dinero chrestfe,

fe uult Romanum Imperium f.

Et

Ad PSALMUM LVIII.

Hebr. LIX.

v. 6.

Dile fha an dere, feil grichi mines lauffes, gefehen.) Fac
eos io direclina curfus mei videre. S. Augustinus:
Quid est? Et vide? Adyeua me, id est, Fac in illis ut vi-
diam cursum meum, sequantur me. Notkerus apud Augu-
stinum videtur legisse vident.

v. eod.

Got Israelis,) unci alicujus populi, sicut potest. S.
Augustinus: Tu DEUS Israel, qui non poteris nisi DEUS
Israel salus, qui non poteris nisi DEUS omnis gentis, qua
Te colit, cum omnes gentes idola colant.

v. 7.

Magnam conversionem Judaicae gentis futuram, ad fi-
nem seculi, etiam S. Hieronymus hic advertit: Pri de
his loquitur, qui in fine ex Judaeis credituri sunt. Namque
Apostolus id ut mysterium nobis revelavit. Atque cre-
didisse hoc Ecclesiam Francorum & Germanorum, vel

locus hic evincit. B. Bruno Episc. Herbipol. hic: De-
claratur hic futura conversio Iudaici populi, & ex eis in fi-
ne mundi innumeros esse credimus: Et quoniam fera, tamen
aliquantulum salubriter conversos salvatur. Et mox:
Quando convertentur Judaei, prae Christianis ex gentibus an-
tichristo adhaerebunt, ut rursus sit tunc Christianos ex
gentibus uctus. Oportet autem conversionem esse plane
extraordinariam, qualis & ipsius Apostoli veluti typi sui
populi fuit: talem porro credidit Ecclesia fure per Re-
dicum prodromorum Salvatoris, Henochi & Eliaz. Quo
pertinet, quod Konigshov. in Chron. cap. l. §. 14. ait:
Eliam cum Henochi in Paradiso commorari, usque dum
Antichristus veniat.

v. 8.

Zia andere etc.) i. quare illi oon audierint conversos
scilicet Judaeos, quod ipsi antea audire volebant: quasi
ipsi ad vespertam conversi non fuissent. S. Augustinus:
Enitit illi, quod ad vespertam conversi est.

v. 9.

Alde etc. fore dir ih fensfe etc.) i. e. aut potest etiam sic
intelligi, Ante te est clementia, & ita nihil, quin omnes
gentes

Et destrue eos proteitor meus Domine.

Unde zerstöre sie iro unrehtes, truhten min
scernare.

Delicia oris eorum, sermonem labiorum suorum.

Ne slab sie, slab iro mundu misetate, slabt daz uuert
iro lesio. Du in das brati, den sie eisctin ze tode,
daz sie den geschehen irsunden ze libe.

Et comprehendantur in superbia sua.

Unde sie irfaren uuerden in iro uber-
muoti.

• *Unicus ingenuus se fit actetur fortis (harcho) mun-
niscen stando, in demo Got lebete.*

12. *Et de excreatione & mendacio evelluntur [annon-
ciabuntur in confirmatione, in ira c. Al. annunc.
confirmationes in l. c.]*

Unde so uuerdent sie genomen uzzet leid-
mi, unde uzzet luge.

Daz pringet sie ze rissan unde ze toefi.

13. *In ira confirmationis*

l. perfectissimi.

In dero irbolgeni dero durnohti.

In dero geuofet sie. Ze in selben beigent sie si, daz
ketet sie durnohte.

Et non erunt f. superbi,

unde dannen ne sint sie abermuote so sie uueren.

Sie bechenent iro scilde, unde ebodent ze dem Aposto-
li. Quid faciemus fratres? Unaz tuoten. Ad. a. 17.
uazt brudera) Daz fernment sie. Peni. Ad. a. 17.
tentiam agite & baptizetur unusquisque vestrum (tuoten
riassa unde lazzent in alle tofseu.)

14. *Et scient quia Deus dominabitur Jacob & finem
terre.*

Unde danne uulzen sie daz Got uualtet
nicht ein. Judeorum, nube allero endo
dero erdo.

Unde uulso feret iz?

15. *Convertentur ad vesperam & sanem patientur ut
canes.*

Hinden an spacht ab Christis slabto uuerdent sie

danne becheret, unde hungere also
hunda.

Et circumstant civitatem.

Unde bredigent sie die gentes, die civitas circumflan-
tia (parci umbflantia) beizent. Dero cauum
uazt Paulus euer. Difer uazt trifft ad factu se-
culi (ze ende uerite.)

16. *Ipsi dispergentur ad manducandum.*

Die uuerdent ze uueibet ze ezzenne spirita-
lem cibum (kristliche saara.) Also ze Petro gespra-
chen uazt: Malle & manduca. (Slab Ad. 10. 13.)
unde iz.)

Si vero non fuerint saturati & murmurabunt.

Dannan geschebet, ube sie sat ne uuerdent, daz sie
murmurationem (murneront) tuent. Also daz iz?
[v. s. b.] Qui auduit? uazt berta iz.

17. *Ego autem cantabo virtutem tuam.*

Aber ih singo dina chraft fater an minen leiden,
so sie solle chonent ze dinero anafite.

Et exultabo mune misericordiam tuam.

Unde in morgo freuuo ih mih dinero
gnado.

So dize anelit nakt zegat, unde din uazt sama isci-
net, so bin ih zu in fin.

Quia factus es susceptor meus.

Uuanda du bist min inphangere.

Du inphabest mi, unde haltest mi in dinero riche.

Et refugium meum in die tribulationis mee.

Unde mine zuoffluht an demo tage minero
bino.

So mir not ist, so gesche ib ze dir.

18. *Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor
meus es.*

Min helfare, dir singo ih, uuanda du min in-
phangere bist.

Deus meus misericordia mea.

Got miner min gnada.

Uuazt min gnada? Anc suaz ib pin, daz ist fene dinero
gnade.

Psalmus

gentes convertas. S. Augustinus: Nihil ante te erit,
quia facillimum erit, ut credant in te omnes gentes.

v. 12.

Evellentur, werden genommen uzzet: Omnes quos vi-
di intercep. Graeci & Latini & Germanici interpretantur
de annunciatione, prolatione &c. Sed unde Evellendi
verbum in versione qua usus Notkerus irrepserit, non
liquet.

v. 15.

Civitas circumflantia, parci umbflantia: S. Augusti-

nus hic: Mandas, quem quidam levi vocat scriptura
civitatem circumflantia, l. e. quia in omnibus gentibus audi-
que circumfederat mandas man gentem Iudeorum, ubi ta-
lia gerebantur, & appellabatur civitas circumflantia. Conf.
Psalm. LXXII. unde translata hac vox Circumflantia, ex ma-
la versione. In Graeco enim est περιετοιμασία, l. munitionis,
praefolli, idem quod Hebr. מוצק. Unde alia versio
verus habet: veste fiat.

v. fin.

Anc suaz ib pin: Legend. videtur: Alii suaz ib pin.

Psalms LIX.

Hebr. LX.

In finem.

1. **Pro his qui commutabuntur** [immut.] in tituli inscriptione [inscriptionem] ipsi David in doctriam [Sobal & convertit.] cum succedit Mesopotamiam, Syriam [M. Syria & Jacob perc. Idemam] & Syriam Sobal.

2. **Et convertit Moab** [Jacob] & percussit Edom in valle Salinarum XII. milia. 2. Paralip. 15.

An Christum habet iste psalmus, die gen-
fanger, die an dien zeichen scrift krausfeloet
uerdent, so das sie sene rege diabolo (chui-
ge uulerfuzze) so pecheren ad Christum Regem
iudeorum (ze chuierte pigibare.) Seldemo Da-
uidi, seldemo Christo ze dicione, unde an sua lera
zedebene, alsoz fere, do der uare David pranda
Mesopotamiam, Syriam & Syriam Sobal. Mit rehte
pranda er sie, dasz angest die interpretationes (antfrist)
Mesopotamia elevata vocatio (vfrhabim lalanga)
Syria salubris (abermuot) [Sobal] uauitatem (up-
pecher) uelutatem (alt) pranda der, qui uent ipsem
uultare in terram (der dir edam fur uerfu Luc. 11. 45.
an erda). Unde heberta er Moab. i. im-
mucum (den figit) unde sloug er edom. i. terrarum
(ordine) enobole lute unde idische heberta er.
Duodecim milia phog er in demo tale dero saluatio-
ken. Gange zwelf uanden gestirne getra er in lami-
litate (au diemot) leben, unde in sapere figurata
(in demo smache uandete) mortis scialo uiuentes
Deo (toe dero auerite lebete Gote.)

3. **Deus repulisti nos** & destruxisti.

Christiani dauchent sei Christo, das er sie genuetfeloet
habet.

Du Got habest unsir uaidere gestozzen,
uanda wrechten weg we hauchst du uns ze gonne.
Unde zerstort uns, das wir baz kezimberet auer-
den.

Iratus es.

Des alen irreden bulge du dir,
Et misertus es nobis.

Unde gnada gesenge du unser,
auertatem uita (eicani libe) nobis lerenda.

4. **Commouisti terram.**

Du eruaegest die erda,
du tate die sunligen so irebrenen.

Et conturbasti eam.

Unde brachtst du sie in forhtun iss la rianen.
Sana contritiones eius, quia commota est.

Heile iro muotes chnifteda, uanda sie ad pe-
nitentiam (ze rianen) iruaegest sint. Troste sie
mit inlaigentia (aizere.)

5. **Ostendisti populo tuo dura.**

Hertiu unde arbeitsamie ougtoft du dinemo liute
in perfectione (an dero abtange.)

Potasti nos vino compunctionis.

Trangoft unsir mit demo uiaie gestungedo.
Unaz ist der uiaie?

6. **Destisti metuentibus te significationem.**

Daz du zeichendost dien dir furhtenten
an dien eeten dero abtange.

Ut faciant à facie arcus.

Daz sie slichen fore demo bogen der die
sunligen schiuet. An demo bogen uirt die senenae
so filo mer zuogezogen so filo man drater scieren
uile, Got fristit eub iudicium (uirtelidit) das iz
deste handigera si.

7. **Ut liberetur dilecti tui.**

Daz dine truta irloset uuerden.

Daz sie den bogen slichende irloset werden, dar uns
gesekent in der aspera.

Saluum me fac dextera tua.

Mit dinero zelsuun gehalt mih.

Sid ib ewerliche notu haben fide.

Unde exaudi me.

Unde gehore mih,

uanda dir uuerden ist du beta dero himeligen guote
danne dero irdischen.

8. **Deus locutus est in sancto suo.**

Got fater sprah an sinemo heiligen suno Christo,
das so fater sol.

Labor.

Des pin ih su list fro.

Et diuidam scimitas [Sichimam]

i. hemeres.

Unde scield die abela, die uar Domini (Gotes pardi)
tragen in miselichere distributione Spiritus Sancti
(spende des heiligen gristis.) Idola uarden begraben
sunt Jacob in Sicima, dazwan bezeichent die stat
gentis (diete) die si iro humeros (halsse) pitter ad
uuar christiana deuotionis (ze dero bardi Christiaano
geuolte.)

Et conuulsem tabernaculorum

i. e. gentem iudeorum.

Dimetiar.

Unde daz ketubele dero herehirgon,

dar Jacob suia scif statia gemizzo ih mir in teil.
Id uardo gesamenet ex iudeis & gentibus (sunt iudeon
unde dacten.)

9. **Mens est Galad,**

hoc est acutus testimonii (peal archandis.) Multitudo
(manegi) martyrum ist mie, sene in tin ib eub be-
famenet.

AD PSALMVM LIX.

Hebr. LX.

V. 1.

Inscriptio praefixa in Latino idiomate uariis lectioni-
bus exposita est, atque apud autorem nostrum sine
dubio est corrupta. Inprimis nomen Moab alter Jacob legi-
tur: atque ab autore nostro exponitur, Ismael. Sic ut &

apud S. August. utrumque habetur, & Moab & Jacob, at-
que exponitur Ismael. S. Hieronymus de Numinibus
Ebraicis & l. lib. Regum, habet: Jacob, Ismael, vel, est
pater. Certe quidquid sit de significatione uocis, Jacob
uerior lectio est.

V. 2.

Gagae XII. Widen etc.) i. e. omnes terrae incolae.
Vide Glossar. voc. Wnt.

Et meus est Adamas,

hoc est abbas (ager.) Mir geschiebet mir minere per-
secutionis obitio (abbe ager) so ich in pace (in fride)
meus puen.

Et Effraim l. e. fructificatio.

Fortitudo capitis mei.

Unde mines houbetes starchi ist min uuuo-
cherunga.

Afers Christi (Christi tot) ist min multiplicatio (muni-
ficatio.) Morui granum frumenti multum fructuos
affert. (Des toten charnei cberno pringet filo uuuo-
cheru.)

10. *Iuda Rex meus.*

Ich nebe [jeha] dero inscriptioni (Christi obefcripte)
Christi ist min chamung.

Moab l. e. gentes.

Olla spei mea.

Der fone arehtemo gebuliche chomemo liut, der ist
minero gedungi bawen, uuanda er bawen worden ist,
uuanda er geriet ist in igne persecutionis (in fure
abwung) pedu habet er mir irrecchet spem sua salutis
(die gedunge fuero belli) nals consumptionis (Ver-
fuende.)

In idumeniam i. terrenam.

Extendam calcamentum meum.

Joh ze dien die terrenam vitam (irdischen lû) uolent
ferrecho ih minen scuoh.

Ich stedo dara calcatis pedes (koscenbo fuorte) in
preparatione Evangelii pacis (ze farenaruo dero pre-
dis fridus.)

Mibi allopabili subditi sunt.

Fremede betont mih ebt Christus: Qui mecum
sunt regnaturi (die famet mir ne sulu riechen.)

11. *Quis deducet me in ciuitatem circumstantia?*
[numquam.]

i. inter gentes, quae circumfusa sunt uui genti Iudeo-
rum.

Uuer geleitet mine predicatores ze allen dien
gefetzzenen al umbe judeos? Psal. 114. 15.
Uuer? ana Got?

Quis deducet me usque in idumeniam?

Uuer getret mih joh diu ze uuizen, qui de me
noius proficere? (die min nicht ne uuolien gebetzzeret
uerden.)

12. *Nonne tu Deus qui repulisti nos?*

Ne tuost du iz du unsih dana stierze,
foue dem alten irreden? Also dar fore der Psalmus
ebad?

Et non egredieris i. non apparebis.

In uirtutibus nostris.

Du ne ougest diu nicht in unsero chrefte,
so du tote bi Atoffe, unde lesu nane, unde David,
de gentes aduersaria (aunderuartige diete) sib uns
irawerren ze mahten. Inuert lereft du uns, ionnet
stiercheft du uns. Uuonit uuir uehten, der uuir
uuerre pro presenti uita (pi den gegenwartigen lû)
nals pro futura (pi den chumfigen.)

Da nobis auxilium de tribulatione.

Destemerun helfa duo uns dero ar-
beite.

Daz man unsib auuuet ausen dinhalb helfe.)

Et [quia] vana salus hominis

kib uns auxilium (solleift) kib uns salutem (beili)
inuert, kib uns so, dia uuuertige meritigen belli
ist oppig.

13. *In Deo faciemus virtutem.*

Et non in gladio. An Gote seuen uuir uirtutem patien-
tia (chrefi kedulte) nals repugnantia (auiderbracte.)
Et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

Unde bringet er ze nichte die unsih arbei-
tent.

Also na seinet, uuir sint fr.

Psalmus LX.

Hebr. LXI.

In finem.

1. *IN bymnis ipsi David.*

An Christum sebet diser salme, gesungen in lob
sehemo Davidi, sehemo Christo.

2. *Exaudi Deus deprecationem meam, intende oratio-*
ni meae.

Kehore Got mina digi, sih ze minemo ge-
bette,

duo in uera. Uuer ebt daz? Fidelis populus (der
Christiane liut.)

3. *A finibus terre ad te clamavi.*

Ich haretu ze dir fone enden dero uerlite,
uns dara du possessio (eigin) gat. In alienft dero
uerlite ist Sancta Ecclesia gebreitet, dannu haret si,
dannu feram si.

Dum angeretur cor meum.

Danne min herza geduuenget uuurde fone
temptationibus carnis (pecherungen des lichamin.)

In petra exaltasti me.

Ufen demo fleine irhohtost du mih.

Hobet sein unde fofter bist du, ufen deuo statst du
mih, sib, daz mih angor temptationis (et per-
secutionis (dia net pecherung unde abwung) ne si-
uuelte.

4. *Deduxisti me, quia factus es spes mea.*

Du bist min dax (leitio) du leitost mih, daz ich
die folgee ze anderno libe, uuanda du min ge-
dingi bist,

unde ich ander ne geren ze geuueneme.

Tutus fortitudinis à facie inimici.

Starch turre bist du mir fore demo fiende
der ze dir suht habet, deuo ne gmag er.

5. *Iniquitatem ero [inhabitabo] in tabernaculo tuo in*
saecula.

i. in finem saeculi. Seledare bin ich dia liut in dinere
Ecclesia unz an ende dero uerlite.

Protegru in velamento alarum tuarum.

Pefermet uuurdo ich in dero heli dinero
fettacho fore angere temptationum (der note pe-
cherungen.)

6. *Quoniam tu Deus [meus] exaudisti orationem*
meam.

*Fene dia auerde ih pefirmet, uuanda du ghortoft
min gebet,*

*fo offo ih ehad: Exaudi deprecationem meam (hebere
min gebet.)*

*Dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.
Erbe habest du gegeben dien die diu furh-*

tent.

In bimle ist daz erbe.

7. Dies super dies Regis.

Ein tag ist in aternitate (in dero ewigheite des ebenig-

ges Christu, zuo disen, die er hier irleita.)

Adicies [al. hic colon est] annos ejus usque in diem

generationis s. buis

Et generationis s. futura.

Du fater, gehuofft imo finiu iar unz an den

tag dirro geburte ioh ewro, in beiden richte-

fit er.

8. Permanebit [al. permanet] in aeternum in conspectu Dei.

Er uueret iemer fore sinemo fater.

*Aide fore imo aueret iemer populus fideli (Christiane
kat)*

*Misericordiam Et veritatem quis requirit et
[ejus]?*

*Uuer lirniet imo gnada unde uuar-
heit?*

*Kennoge lirniet se an daz buochen, unde ne faciant
se nicht twado nubi lerendo. Die lirniet se in sel-
ben nali Gote. Aide iz chit. Uuer forderet der in
ewro uuerit ze scienene gnada, da iro nieman
dazfig ne ist. Aide unarheit, dar iro nieman ne
lirret?*

9. Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi,
ut [al. Et] reddam vota mea de die in
diem.

*So muozze ih psalmum singen in ewua,
daz ih hinaan fone disemo tage uue-
ree mine intheizza unz ze ewmo tage.*

Psalmus

Ad PSALMUM LX.

Hebr. LXI.

*Psalmus eucharisticus in Natali Davidici
celebrationem, Et cuiusque veri Christiani.*

Capitula benevolentia.

EXaudi Deus vocem meam clamantem, adverte ad pre-
ces meas eucharisticas.

*A fine terrae infimo ad te clamavi, [per juventutem
meam,] cum anxietur cor meum, ob persecutiones
hostium, tum publicorum tum privatorum, aequum
adeptus Regnum fui: aut particeps regalis sacerdotii fa-
ctus.*

Gratia pro exauditione.

*Atque exaudisti me, & in petram altam duxisti me.
Nam extitisti perfugium mihi, Turris fortis a facie ini-
mici mei.*

Preces pro continuatione.

Commoror in Tentorio tuo in secula post mortem

*corporis: & interes habeam receptum in latebra alarum
tuarum.*

Repetitis Gratiam pro Natali reduce.

*Quia tu o Deus exaudisti vota mea: dedisti heredita-
tem timentibus nomen tuum. Dies super dies vitae Re-
gis & Regalis sacerdotii participis, actis: anni ejus
sunt ut aetas & aetas: ex pueritia in juventutem: ex hac
in senium.*

Preces repetitis.

*Sedest in seculum in conspectu DEI Rex, aut regalis
Sacerdos. Misericordia & veritas quam arte custodiunt
ipsum. Misericordis, quis non attendit DEUS meritis
nostra, sed bonitatem suam, ut peccata nobis omnia re-
mittat, & vitam aeternam largiatur. S. Augustinus hic
Veritas, quis non fallit reddere quam promittit.*

Sponsio.

*Sic psalmum nomini Tuo in seculum seculi, ut reddam
vota mea, tum generatim tum speciatim debita, de die
in diem.*

Psalmus LXI.

Hebr. LXII.

In finem.

1. Pro Idibus Psalmus ipsi David.

An daz ende *hebet* *dieser* Salmo, *sive* *translucen-*
tem (überlirricchtenen) *gesungen*, selbemo
David,

selbemo Christo, *uwer* *ist* *er* *translucen* (der überstrahlende)
sive *den* *dieser* *Salmo* *gesungen* *uirdet*? *Alle* *seculares*,
die *er* *ebenam* *nider* *aber* *scheude*, *geron* *af* *zuo* *im*
geuiben *uolte* *mit* *diesem* *sange*, *daz* *he* *sament* *im*
terrena (irdisch) *serieben*. *Er* *ist* *oke* *anderer*, *oke*
imo *ist* *anderer*, *demo* *saget* *er* *sai*.

2. Nonne Deo subiecta erit anima mea?

Ne bin ih Gote undertan,
ih *in* *uener* *oberero*, *oc* *sulent* *ir* *fo* *samo* *su*?
Ab *ipso* *enim* *salutare* *meum*.

Me *rehte* *uuanda* *sone* *imo* *ist* *hara* *in* *uuerli* *hese-*
det *Christi* *min* *haltare*.

3. Et enim ipse est Deus meus & salutaris meus, suscep- tor meus.

Er itz *ze* *uare* *min* *Got*, *unde* *der* *mih* *hal-*
tet, *unde* *inphahet*.

Non *morebor* *amplius*.

So *er* *miß* *inphahet*, *fo* *ne* *uuirde* *ih* *fürder* *ze* *u-*
rehte *iruueget*.

Sid *daz* *fo* *ist*.

4. Quoniam apponitis [irruitis in] super hominem.

Uuieo *lango* *sezzent* *ir* *danne* *uber* *deheinen*
fo *geuicenten*, *obprobria* (übenizza) & *calumnias*
(unde ierschernizza.)

Interficiis *univerfos* [univerfi vos.]

Uuieo *lange* *slabent* *ir* *alle* *fo* *geuestenote*,
die *ir* *nah* *in* *bescheren* *oc* *magent*?

Tanquam *pariet* *inclinato* & *macerie* *depalte*?

Dia *uuant* *ir* *iub* *magen* *in* *tuon*,

farno *fo* *haltentero* *uuede*, *unde* *nider* *ge-*
duohtemo *zune* *die* *doh* *seliu* *anc* *fiez*?

Daz *tolen* *ih* *sone* *in* *paganis* (heidn.) *Andere* *uwaren*
die *daz* *ne* *taten*.

5. Peruntamen honorem [pretium] meum cogitave- runt repellere.

Aber doh mina era uuohton sie geirren.

Heretici (uuerketero geloubte) *unde* *falsi* (lukke) *Chri-*
stiani *uwaren*, *dien* *uaidere*, *die* *miß* *fincera* *fide* (mit
luteru *geloubte*) *beten* *uaiden*.

Cucurri *in* *siti*.

Ih *liuf* *nah* *in* *in* *durste*,

ih *kereta* *iro*. *Sie* *ne* *geretou* *min*.

Ore *suo* *benedicebant* & *corde* *suo* *maledicebant*.

Corpus *meum* (min *uairzet*) & *sanguinem* *meum* *azzen*
fo, *beuigat* *mente* (mit *hertmüßigemo* *mante*) *ne*
uwaren *fo*.

6. Peruntamen Deo subijciatur [subiecta est] anima mea.

Aber doh *ebit* *iduen* (hfangare) *Gote* *uulrt* *un-*
dertan *min* *sela*.

Persecutio (abtuaga) *oc* *grunnet* *mir* *iz*.

Quoniam *ab* *ipso* *patientia* *mea*.

Uuanda *sone* *imo* *ist* *mir* *gelazzen* *solih* *ge-*
dult.

Auc *Got* *ne* *mahti* *daz* *meniguo* *iriden*.

7. Quia ipse est Deus meus.

Uuanda *er* *ist* *min* *Got*,

fo *oc* *din* *lolet* *er* *miß* *bier* *zuo* *imo*.

Et *salutaris* *meus*.

Unde *min* *haltare*.

Bellu *geretthohtet* *er* *miß* *bier*, *fo* *haltet* *er* *miß*.

Susceptor *meus*.

Min *inphangare*.

Bellu *geuolichet* *er* *miß*, *bina* *in* *anderro* *uuerite*.

Non *emigrabo*.

Uz *ne* *faro* *ih*,

fo *in* *su* *has* *inphangen* *uirdo*, *forder* *bis* *ih* *lar*.

8. In DEO salutare meum & gloriis mea.

An Gote ist min heilhafti unde min guol-
lichi.

An *in* *imo* *bis* *ih* *nicht* *ein* *Saluor* (behalten) *unbe* *cuh*
gloriosus (kuehlich). *Daz* *hennimo* *ih* *dar*, *abi* *issi*
fugetuon *quasi* *sul* *in* *regno* *Patris* *fai* (dar die redten
siment *also* *iuuen* *in* *iro* *fater* *riche*) *uwer* *ist* *immo*
des *min* *trost*?

Deus *auxilii* *mei*.

Daz *ist* *Got*, *der* *mir* *hilfet* *under* *allen* *uuerli* *no-*
ten.

Et *spes* *mea* *in* *Deo*.

Unde *min* *geding* *ist* *an* *imo*.

mez *mir* *beidin* *ebuent* *falus* & *gloria* (beidi *iob* *kuel-*
lichi.)

9. Sperate in eam omnes concilium plebis [congregatio populi.]

Ze *imo* *serfchent* *iuh* *alliu* *liut* *manigi*,

an *imo* *ne* *uuerdent* *ir* *betrogen*.

Effundite *coram* *illo* *corda* *uestra*.

Kiezzent *luuueriu* *herzen* *uz* *fore* *imo* *sergon-*
do, *iebendo*, *uaciuendo*.

Daz *ir* *fo* *uueizzen*, *daz* *ac* *serfchent* *ir*.

Deus *adjutor* *noſter* *est* [in eternum al. sela.]

Uuanda *Got* *ist* *unfer* *helfare*,

andere *ne* *ist* *fo* *flargh*.

10. Peruntamen vani filii hominum.

Aber doh uppige sint mennifon fune.

Uuelent *ir* *iob* *ze* *in* *serchen*, *danne* *geſchent* *ir* *fo* *loſe*.

Got *ist* *aber* *tagedig*.

Attendentes *fili* *hominum* *in* *ſtateris*.

Lukke

AD PSALMUM LXI.

Hebr. LXII.

vers. 1.

Idibus, Hieron. de Nom. Hebr. in Psalterio: *Idi-*
thum, *translucen* *est*, *sive* *saluor* *est*.

Ad

Lukke sint menniscon chint, an dien uua-
gon.

*Sic habent trage unguis alteriusq[ue] das se sibi seiven an-
rechts augent sibi abtunde reite, dann se se ne
sint.*

Ut decipiant ipsi de vanitate in id ipsum i. in anam.

Daz sie sone uppigi triegen in eina uuis.

*Uuanda se alle fons vanitate (uppigi) nement, daz ire
triegen, pedis triegen se in eina uuis.*

11. Nolite sperare in iniquitate.

Lazzen sin iuuuer gedingen an daz unreht.

*Ne fersibent ius dera zuo daz ir mit fraude (chrisa) al-
de mit dolo (bismiche) iebi keaniment, ze Gote fer-
sehent ius fument mir transiente (abersprechare).
Et in rapina ne concupiscitis.*

*Unde in zochonne ne geroent icht ze gewan-
nens, deb ir arm sint, deb is in darst si.*

Divitie si affluunt.

Ube iuh aber richtuoma zuo gestungene sin.

Nolite cor apponere.

So ne lazzen iuuuer herza an in fin,
nob salig ze wament ir ius dannen sin.

12. Semel locutus est Deus.

*An Christo sprach der fater einst, unde hiez al fument
uerden, daz dir ist. Sament hiez ir werden in ater-
nitate (in dero ewigheite) die einzigen chomen in tem-
pere (inwite.)*

Duo hec audiui.

Difin zuet gehorta ih transiens (aberspringe.)

Quia potestas Dei est et tibi Domine misericordia.

Uuanda Gotes ist diu maht, unde dir truht-
ten hafest diu gnada.

*Diu zaci sciretis de, unies mabig unde unies gnadig du
sist.*

Quia tu reddes unicuique secundum opera eius.

Uuanda du lonoff ieglichemo nah sinen uuer-
chen,

mabriger an abelen, gnadiger an guten.

Psalmus LXII.

Hebr. LXIII.

v. 1. Psalmus David cum esset in deserto Idumee.

DO David erat in demo cinote Idumee, de unis diser
salmo se sang. Hier in uuerlte ist daz cinote sanila
Ecclesijs. Hier ist se darsteg, Tursogis singet si fas.

2. Deus Deus meus ad te [de] luce. i. diluculo vi- gio.

Got Got miner ih uuachen inuotun ze dir
din vota uuerbet mid.

*So mir fone dir taget, unde da mid veritatem (uuerheit)
tuosi pecheuen, so uairdo id uuacher ze dir nali ze
uuerlt hiridon.*

Sitit tibi anima mea.

Dir ist min sela dursteg.

Sic languet ebert diero anaghe.

*Quam multipliciter tibi caro mea i. quam multipliciter
laborat, tam multipliciter sinit.*

*Uuola manigfaltu ist dir darsteg min sing, unanda iz
ond manigfaltu geanghet unidet, unde cibum (eten)
potum (trinken) visitum (uast) somnum (sch)
sumptum (stata) et cetera innumerabilia (unde an-
deria ueralebstu) unde diu alius iz herot dero re-
surrexionis (uuestende.)*

In terra deserta et sine via et sine aqua.

Hier in lande daz uuostte ist, unde ana uueg
unde ana uuazzet.

*Uuola ist daz? Diste uuerlt. Sic fons Christu uuoht,
So aber er dera inchem, do gezogen sibi ze mo die,
den er uuey uuar, unde diu er gab daz uuazzet
Spiritus Sanctu.*

3. Sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam et gloriam tuam.

*In demo selben cinote inferio ib dir in heiligemo
fons, in se heiligemo propheia (rebtis libes meiciu)
daz ih dannen gefacht dina tugend, unde di-
na guolliche,*

*unde id dero beidero eminentiam (berliche) fluende fer-
nemen.*

4. Quoniam melior est misericordia tua super vitas.

Uuanda din gnada bezzeta ist, danne dia liba
sin alle,

*die misliche in selben irchoren habent negociandi (chou-
fensis) rustandi (pueris) fomerandi (uuecheren-
nis) militandi (chuet augenit.) Ein ib ist ebert
euiger, den du gnada gibet, der ist fore allen.*

Labis mea laudabunt te.

Umbe solcha gnada lobont diu mine lefsa.

5. Sic benedicam te in vita mea.

So lobon ih diu in minemo libe die selbus gna-
da ana sibendo, fons dero ib in euigen habo.

Et in nomine tuo levabo manus meas.

Unde in dinen namen heuo ih uf mine
hende.

*Hier in Idumee, hier in cinote uulle ib, dia tagati ha-
ben, daz ib mine beude ofrone ze gebete unde ze
guten uuerchen.*

6. Sicut aspid et pinguedine repleatur anima mea.

Also mit spinde unde mit feizti uuerde irful-
let min scla.

*Alter knote: uuerde si hat in enero uuerlte. Aile iz chit,
fons solchemo gebete, daz ib mit knoten uuerchen ze
dir frum, ebome mir plenitudo (follu) caritatis fa-
pientia (bismichis uuegenit.)*

AD PSALMUM LXII.

Hebr. LXIII.

v. 1.

Iudaeum praefert Graeca versio, sed visiofa in deserto
Iudaeae etiam Johannes baptizavit. Matth. 11. Luc. 1.
Heydman. Paläst. c. 111, 123. Fuit autem in hoc deser-

to David, quum Abigail ipsi occurreret. 1. Sam. XXV.

5. & c. XXV.

v. 6.

Et labia exultationis varior lectio hodierna: *Et labia
exult. laudabit es meum.* Hec enim Hebraei veritati con-
uenit, veritatem autem ista prouenit ex variante lectione
Graeci textus, ubi pro ei rigne pae, substituerunt ei in pae
ea. Sensus tamen idem.

*Et labia [labijs ex. laudabit os meum] exultationis
laudabunt nomen tuum.*

*Unde dara nab lobent dinen namen die lesia minero fra-
m. Su tempus orationis (ziti hevelis) fergat si
chamet tempus laudationis (zit labijs) in coram li-
be. Su ist des einotes laba, so ist des darfes laba,
so ist die fraum chomen.*

7. *Si memoratus [si memor fui Breu. Lugd. Sic m.]
sum tui super stratum meum, in dilectis medi-
tabor in te, quia factus es adiutor meus.*

*Ube ih din irhugeta in rauuon so gedenchio
ih dannan din ouh in ouhtun, uuanda du
mir tate helia.*

*Hamilitas in prosperis (wezmueti in framspuote) hactet
mib ze dero nehtun hagen, daz chit ze anerebe,
uuanda inohten ist anerebe zit. Der Geter ne
irgizet in framspuote, der ne irgizet so in an-
beinero tate, demu hilfet er sub daz in is ne ir-
dizet.*

8. *Et in velamento pinnarum [alarum] tuarum ex-
ultabo.*

*Sab unbra alarum tuarum pratege me. Under diuero
zeitecho statut scirme mib, daz mib muis (der
maio) ne iruuebe. Chraftigeles uueht du mib, fo-
re demu fende scirme mib.*

9. *Adglorinata est [adhaesit] anima mea post te.*

Hinder dir chlebet dir zuo min sela.

*Nab fore dir nob inebat dir, nab nab dir. Uuero
geschiebet demu der fore Christum uueht? Also Petro
gescab, do er in uualda auorden sinero Math. 16, 13.
affensu, mit disten auorden: Alit a
te Domine, propitius esu tibi (daz se fons dir ber-
ro, henuda dir selkema. Unde er imo antwortet:
Redi post me Satanas, non enim scis, quia DEI
sunt, sed quia hominum sunt (far hinder mib uundersa-
che, do ne uueht anaz: Gut ist, du uueht echit anaz
meuefene diu ist.) Uuanda er siner rat uuanda
gan fore Gotes rat, pedu irrahtu er in.*

Me suscepit dextera tua.

*Mih inphieng Christas din zefuua zefirmitenne
under sinen alis (fettachen.)*

10. *Ipsi vero in tuam quiescerent animam meam.*

*Aber sic suochton in gemeitun mina sela
miser brabtes sela Christi uue ad credendum in eam
(uoli an in zefelouene) sed ad persequendum eam
(sunder sin ze abtenue.) Puelat taten daz? Inimici
Iudei (die feginda die indin.)*

Introbant in inferiora terre.

Ferro in dia erda farent sic.

*i. in terrenas cupiditates (in dirro erda gelaste) unde
die erda fergende chaden se. Ne forte Joh. 11, 14.
veniant Romani & tollant nostrum locum
& gentem (nie Romane ze chomen uade anst poga-
zen landu unde liatu) Uuero de? Also is chit: Quid
timet impius, ueniet super eum (des der
argo forbitet daz pogat in.) Christum
slangen se, iro terram zebabene, uuanda se
Christum slangen, bedu firiaren se gentem & terram
(hute ich land.)*

11. *Tradentur in manus gladii.*

Sie uuerdent irslagen.

Partes vulpium erant.

Fuhfen uuerdent sic ze teile.

*fuhfen die in erda lacher habent, uuerdent se gelib.
Alde Romani Reges (Rom chuniga) bezzenet. Vul-
pes & lupi (wulfe) also Herodem Christus namda.*

*Alde iro occisa cadauera (irslagen anst) frezent
uulpes & lupi (wulfe unde wulue.)*

Rex vero letabitur in Deo.

*Aber Christus uueret chuning des se auanden ir-
slagen habent, der freuuet sih an Gote fater
uuerdentes humane (menichin irsele) ze siner
zefuue.*

Laudabuntur omnes qui jurant in eo.

i. qui uerent in ipso & reddent.

*Alle die uuerdent kelobet, die imo intheiz-
za tuont, unde uuerent.*

*Quoniam oppilatum [obscurum] est os loquentium
iniquum.*

*Uuanda unrechtero munt ist penurleon
iudeorum & persicorum (unde ablaro.) Leo da
tribu Iuda (Lrauou fone Iuden chenne) habet des
fgo, er habet se geuueget.*

Psalmus LXIII.

Hebr. LXIV.

v. 1. *In finem Psalmus David.*

2. *Exaudi Deus orationem meam dum tribulor: [cum
deprecor.]*

*Kehore Got min gebet, danne ih kemulet
uuerde in persecutione (in abtunge.) Daz ist uue
corpus Christi (sinema Christi lichamen.)*

A timore inimici erue [eripe] animam meam.

Fone des fendes forhton lufe mina sela.

*Nico mir so ne gefeche, si du den gefcab, die fone forhton
Christi feruengenden, unde se abferti (feruendin)
uuerden, daz chit in fenden gelib uuerden. Uuanda
se in iro corpus trajeti (lichamen feruendin) uuer-
den.*

3. *Protexi me a multitudine operantium iniquita-
tem.*

*Du scirmdost mir fore dero manigi dero un-
reht tuontion iudeorum.*

*Daz ist vox capitis (sinema des brabti.) Diuinitas (i.
Goteheit) scirmita imo, daz imo nimen se zabiia
fina sela, mabe er selto luez fia gerno, unde frumeta
fia dera er uualda.*

4. *Quia ut gladium linguas suas exaceruant.*

Uuanda sic iro zunga uuazton also fuert.

*Atu dien zungou slagen se in, de se chaden Crucifige
crucifige eum. (chruuze chruuzege in) Du seum
uueht uueht se uueren.*

Intenderunt arcum rem amaram.

Pogen spienen sic.

*Daz chit rihon imo togenne fara, ilten in mir furmo
discipule (imgeriu) ferraten, daz eiura ding
pauwen se.*

Ut sagittent immaculatum in oculis.

Uuara zuo spienen se in?

*Daz sic agnum immaculatum (ungeflechot leup)
scuzzin.*

Nec uas daz rei amara? euer ding?

Repente sagittabant eum & non timebant.

*Kahes sciezient sic in, unde daz ne furhtent sic.
Kaher uuerden se. Aber uue gaben maba iz demu se,
der aliu ding fore uueht?*

6. Firma-

6. Firmaverunt sibi sermonem malignum [nequam.]

Usanda se in ne feritos, bediu festenoton sie in
selben ze freisun daz arguilliga uuort:

Reus est mortis, crucifige, crucifige eum (er Joh. 19.7.
ist stralig todus, negus in an chriuze.) Da
aber Pilatus imo forbita, sus in seiben, aber do ma-
lignum sermonem (abscissuallig uuert) na (nam.)
Usando chaden se: Sangus ejus super nos
Et super filios nostros (su bluss chome
offen usib unde offen usieria chunt.)

Disposuerunt ut absconderent laqueos, [discipulos]
duxerunt quis videbit eos?

Sie beneindon, daz sie iro stricche ferbur-
gin,

unde se nieman us bechnati:

Sie chaden uuer gesichet se?

Sauo der se ne ussi der al uerit.

7. Persecrati sunt iniquitates, defecerunt stridentes
persecraciones [sermone] i. defecerunt versantes Et
exuperantes acerba Et acuta consilia: Sie durbschro-
deton daz uuert, serod serodende iragen se. Chlei-
men rat boudershande iragen se. Usanda daz an-
fusen ne mahta, daz se iz rielin, unde daz unsculig
uuarin. Diu chleui uuar sus ketan. Non tradatur
per nos, sed per discipulum suum. Non occidatur per
nos, sed a iudice. Totum nos faciamus Et nihil se-
cisse uideamur. (er ne uuerde ferratin mit uns, nu-
be mit sinno iangeren, er ne uuerde foue uns irila-
gen, funder foue urteidare, tunen wir iz aliz, un-
de nieman ferstaudis.)

8. Accedet homo ad cor altum Et exaltabitur Deus.

i. e. Accedet homo in corde alto Et in potentia iustitia
sua exaltabitur Deus. Unaz twi dara nab Chri-
stus homo? (Christ mensico) zuogat er, lazet
sib chinzegon, unde sin tougen herza birget dia
Getebeit, unde so der mensico irilagen uuri,
danne uuirt Got irhöhet,

danne ueret er sib.

Sagitta infantium [parvulorum] saeva sunt plaga
eorum.

Iro strala uuurden chindo strala,
dia uer stengel iri foue machost. Nicht mer ne mah-
ten se.

9. Et infirmati sunt contra eos lingue eorum.

Unde sich uuurden uuider in iro zunga.

Sie iragen daz se chaden i. Descendat de
cruce Et credimus ei. (er siige aba, Math. 27.48
so geloben wir an in.) Zia ne laten se daz, do in
militis (chuchia) sageton, daz er istanden uuar i
Ne uuar mura reuagere de sapientia, quam de-
scendere de cruce (istlan uzer grabe, daz se siigen
aba chriuze.) Ne uuarin iro zunga do sich uuider
in, do se chaden i. Datus uobis pecu-
niam, Et dicitis, quia uobis dermienti-
bus uenerunt discipuli ejus Et absolverunt eum (uuir
mirtin such, chedon, daz sine iangerin in ferstalin
in slafenden.) Ne uuarin se do iragen in iro scra-
tatuuert? (serodangen) Ne uuar do euacuatum
(heupet) al daz se abiten?

10. Conturbati sunt omnes, qui uidebunt eos.

f. Defecit in scrutationibus consiliorum.

Do uuurden getruobet alle andere iudei, die
principibus (den beripen) sacerdotum (hyscosen)
Et senioribus (unde diu alisten) kelenen, so ge-
troffen uueren, unde foue Cornei discipulis mura-
le feri in nomine ejus (iangeren zeiden uuerdin in
foue namen.)

Et timuit omnis homo.

Unde forbita imo manoli.

Der imo ne forbita der ne uuar bono (man) er uuar mer
inter hostes reputandus (uuir tierin ze zellieren.)
Do chaden die irchomen ze Petro Adm. 1.17.
unde ze anderen Apostolis (poten.)
Quid faciemus uiri fratres? (uuar tougen uuir is
an brodera.) De gebortu se: Persecutionem agite
Et baptizetur unusquisque (sezzent iud in brozza
unde tougent iud alie.)

Et annuncierunt opera Dei.

So laten se chunt Gote uuert refferreueren (uuarin)
unde astenueuen (uuarin.)

Et facta ejus intellexerunt.

Unde do fernamen sie sinu uuergh,
daz su diuina (Goteit) uuarin.

11. Letabitur iustus in Domino.

Annuert freuuit sich der rehto an deo istandeneu
berren.

Et sperabit in eo.

Unde gedinger er an in mals in uerlichden trost.

Et laudabuntur omnes recti corde.

Unde uuerdent kelobot alle rehte in iro
herzen.

also die sint, diu Gotei uuoil licheit.

Psalmus

AD PSALMUM LXIII.

Hebr. LXIV.

v. 6.

Aber do abschluslig uuert nam) ita emendandum censuo
pro ne, uoce nihil. Nam autem a Nomen, uernehm-
men, percipere.

Psalmus LXIV.

Hebr. LXV.

v. 1. In finem Psalmus David.

Canticum Jeremie & Ezechiel ex [de al. & populi]
populo transmigrationis cum inciperent exire
[quando incipiebant proficisci.]

Dixi uero habent dicta confusiohem (leſa ritū.) In
form psalmi David de populo transmigrationis pro-
phetiam Jeremie & Ezechiel, cum inciperent exire.
An Christum habet Davidus salmo, der ſin froſang
iſt. Kijongez fone demo getreueten iute, daz ebe-
de imo getreue was nah dera prophetia (fore ſago)
Jeremie unde Ezechielis. Uuam ſang er iz? Do er
in prophetico Spiritu (in foreſichtigem kayſe) geſab,
daz ſe dana begundie ſaren. Dar ſehen amos Paulus
ebad 2. Hec autem in figura contige-
bant illi (die geſab in ze foreſicht.) 1. Cor. 10. 6.
In uſerem ziten ſunt die in captiuitate (in elendi)
die in captiuitate (in glufatin) ſunt, die aber dannin
begunt ſaren ad caritatem (ze monon) dero meo-
di David, diu ſaget er die froſang.

2. Te decet ymnus Dens in Syon.

*Daz iſt von exentium de captiuitate (ſimma dero
ſaruitio azzer elendi.)*

*Dir Got kezietmet lobefang in Syon in bonaar-
to nali in Baſilioſa (ſiaſparch.)* Dux itro ſpem (zu-
ferſte) habent in Syon, die poent in Syon, die ſin-
get in ſpeculatione (in auarito.)

Et tibi redictur votum in Jeruſalem.

*Unde anthez uuit dir geleiſtet in Jeruſalem
(in fridoſuarta)* Der ſib hier geinot ouſen Gote
hoſia oia (lebenda opber) der ouit iz ſolchlicher
in Jeruſalem ealeſti (in dero himlichen fridoſuarta)
Der ouit er boluſang, daz ebi taten incoſum
(al brand opber) oune uortale (al turbit) oune
corruptibile (al uerdeſti) uuit dar an im conſum-
ptum derno igit (ſerſchedit mit Gote ſure.)

3. Examini orationem meam ad te omnis caro ueniet,

hoc eſt ex omni genere carnis.

Kehore min gebet, ze dir chumet allero

ſlahto menniſco.

*Ex omni natione (ſore al ſlahto liate) ex omni condi-
tione (ſore allemo liubſte) ebouet die, die dar bo-
louſum (al ſerueuſum) uerdeſt.*

4. Verba iniquorum peruerſauerunt ſuper nos.

Ubelero ſordoru leua ubermegenoton uſih.

*Sie leiſten uſih ze ſane unde ze Mercarin, ſore iro ſin-
den letuto uair liſea & lapides opber manuam agira-
rum (beiz unde ſeina uſer bantſcherch.)*

Et impietates noſtras tu propitiaberis.

*Unde uſera ubeli beſundoff du ſacſas
(piſaſ) So du diu priuſſi patri ſacſitum uſerſi-
ſum (demo ſatir aliſi opber) ſu uauet der ſtreda
ſerſcheu.*

Beatus quem elegiſti & aſſumſiſti.

*Salig iſt der man, den du irueletoff, unde
ze dir name.*

Habitabit in atriis tuis.

Er buuuet in dinen frit hoven.

*Iz iſt ein nou ſelici populus (Chriſtane liat) des caput
(baubet) Chriſti iſt. Er iruuelet in, er ſeleket
in, er beizet in uſerſe dar er iſt.*

Replebimur in bonis domus tue.

*Fol uuerden uuir des kuotes, des in dinemo
hus iſt.*

*Ueloces? Quod oculus non uidit, nec au-
ris audiuit, nec in cor hominis aſcendit. 1. Cor. 1. 9.
(daz augn ee ſab, ora ne hauri, uob in manu ber-
za ne clam) Aide ſu iz barn nah ebit.*

6. Sanctum eſt templum tuum admirabile in iuſtitia.

*Daz din heilige haus uuunderlih iſt in rechte,
dia ſeti gibeſt du uns. Sallo uuit der iſſet der ſib
dir machot ſanctum templum (heilig bui) admirabile
in iuſtitia (uuunderheilig in rechte.)*

Exaudi nos Deus ſalutaris noſter.

Unſer haltare gehore uſih.

Spei omnium finium terra & in mari longe.

*Troſt allero endo, dero erdo, troſt dero az-
zerſen, ſano ſe dero imreſen, troſt hina ferro
in demo mere geſezzenero,*

*uider mitten dico ouerhikro, die ſerra ſore dir ſut,
uanda ſe mali piſes ſunt rompenſe retia (uobli
ſicu ſut preſchente de nezza.)*

7. Preparans montes in uirtute tua.

*Pradicatores (predigari) gager in garcuucande in
dinero tugede nali in iro.*

Circumſpectus potentatus.

*Unbefangener mit dinero (Majeſtate) mage-
nechreſte.)*

*Aide mit dien uſeſangener, diu du potentatus mira-
colorum (matt zeicheno) gobe dien da allen commu-
nis (kemeine) piſ, unde melius (uitteri.)*

9. Qui conturbas fundum maris.

*Du ſore ira predicatione (predigo) getruobeſt des
meres podem, daz ebi, corda inſidelium (die
herzen dero angeltigen) iruueſt ad perſecutio-
nem (ze abtango.)*

Sonum ſuſtinum ejus quis ſufferet?

Uuer irlidet dero uuellono doz?

*ana die, diu du gibeſt fortitudinem (ſterch) ſe du mar-
tyrius late?*

9. Turbabitur gentes.

Die heidenen uuerdent in ubelmo ze erſt.

Et timebant qui inhabitant fines terra 2 signis tuis.

*Unde dara nah ſurhtent in die ze ende dero
uuerkte ſazent, ſore dinen zeichnen,
die Apoſoli tuont in dinen nomen.*

Exitus

AD PSALMUM LXIV.

Hebr. LXV.

v. 1.

Verba Hieremie & ſequentia, neque in Græco Alexan-
drino Codice, neque in ueritate Ebraica extant,

ſed ſunt adjecta ab aliquo Græco, & recepta in Latinam
Eccleſiam, atque Africanam, quum & S. Auguſtinus ea-
dem habeat.

(Foreſichtigum.) Legendum uidetur: Foreſichtigum, a
præuidendo.

Exiit mane & vespere delectabit.

i. delectabit facit.

Lustfame uzerete tuost du, *divin fidelibus* (ge-
triuon) in morgen unde in abent,

in prosperis & in adversis (in anion unde in unuolen.)
Du ierest je contempere prospera & non formidare
adversa (ferchigis uanda unde ne furbit unuola.)

10. *Visitasti terram & ebriasti eam, multiplicasti di-
tate eam.*

Dero erdo tuuifotoft du, *da3 chit dero men-
fous*, unde intrancoft sic mit *predicatione veri-
tatis* (dero lero uarbeit.)

Unde tate sic riche in maniga uuis.

Uuannu cham der richteum?

Fluvius Dei repletus est aquis.

Papulus Dei (Gotes lunt) *uuard isfullet Spiritu Sancto*
(mit Gotes keiste.)

*Parasti cibum illorum, quoniam ita est preparatio
tua.*

*Kestliche fuora garetoft du in, uuanda so ist
din foregegaruueda,*

da3 din fuora fergehens fene dir fi, nali fone iro uarbeit.

11. *Sulcos [Rivos] ejus inebria.*

Deffilben liutes furche itrenche.

In duo iro peltora (bruste) *mit venere fermanis Dei*
(uange Gotes lero) *unde fulte je dera nali Spiritu*
Sancto.

Multiplica generationes [germina al. gemina] ejus.
Kemanigfaltio sine chinen,

da3 chit fone uawocher, da3 fone einen fidelibus (ge-
leubten) *andere judeis* (geloubente) *chomen, unde*
fone aber den andere, uni dia Ecclesia (chrischlicheu)
fo hebrete.

*In succidia [succidit] ejus letabitur, cum exo-
rietur [germinans.]*

So er irrinnet, so freuuet er sih dero *traphan*,
unz er angerechet ist anders geloubu, so limpent imo
quadam succidia de Sacramenti (sameliche trophen
Gotes teugen) *quia non potest capere plenitudinem*
veritatis (uanda ir ne mo3 fernem die fulan dero
uarbeit.)

12. *Benedices coronam anni benignitatis tue.*

Du gefegenoft dia *uiderium* (igenunft) dero
zico,

Lame da dia duna guetuniligi feneit an iro frehte.

Et campi tui replebuntur ubertate.

Unde jast tui (die rebun) *uerdent isfullet ubertate*
tricijui & fenagessui & centesui fructus (dero sol-
lan des triizegigiu, unde fozigegigiu, unde zehizege-
sten uawocher.)

13. *Pinguetent fines [speciosa] deserti.*

So uuerdent feitz dero tagedo, *job die uze-
roften gentes* (hiete) *die desertum uaren* (uauohti)
unz an Christi aduentum (chunft.)

Et exaltatione colles accingentur.

Unde umbegurert uuerdent mit freuui die
sih recchent uf ze himelo.

14. *Indati sunt ardetes ovium f. exaltatione.*

Danne sint fro die leiten dero scaffo.

Solven die Apostoli, uanda je iro frullum (uawocher)
gefebet unde da3 je ingemeten ne arbeitsu.

Et coruallus abundauit frumento.

Da3 chit: Humilis multum frullum ferent (dienuetige
pringent mickelen uawocher.)

Climabant, etenim ymnus dicent.

Sie ruofent.

Uanz ist der ruofi?

Lobefang singent sic Gote.

Psalmus LXV.

Hebr. LXVI.

v. 1. *In finem.*

Canticum psalmi resurrectionis.

An da3 ende *fiabet* *diz frofang des hebe-
zantes psalmi, gemcina resurrectionem gentibus*
& judeis (urkente *hietin iob iudam*) *uaidet dnu*
*iudam der fa in seihen gebiaren unde gentibus fersa-
geten.*

2. *Jubilate Deo.*

Uuonne singont Gote.

Uuolce?

Omnis terra

(alliu erda) *non sola iudea* (nicht einin iudea) *alliu*
Ecclesia Catholica (rechtfolig chrischlich.) *Die Ca-
tholica* (rechtfolig) *ne fuit, unde resurrectionem* (ur-
fende) *fersaget, da3 mogen uulere* (uandifereum)
nali jubitare (uammifingon.)

Psallite nomini ejus, date gloriam laudi ejus.

Singent sinemo namen, unde des finges
kuollichu uuerdent imo ze lobe nali in
seihen.

3. *Dicite Deo quam terribilia sunt opera tua Do-
mine.*

Chedent imo zuo, unio egeleih dinu uuerch
sint herro.

Alfo du uis3 lertost, do du chade: Ego ueni,
ut qui non uident, uideant, & qui uident
cerci sunt (id cham da3 de blinden gesehen, unde ge-
fende blind uuerden.) *Uuolce fuit non uident?* (pande)

Qui

v. 12.

Benedices corone: Sic Graeci & Latini distinguunt ver-
sus. Contra Hebraeus textus Verbum *בְּרַכָּה* *Braharech*,
benedic, refert ad y. priorem: *Germini ejus benedic*.
Nimirum Graeci codicibus corruptis usi, nondum ita
emendatis per Misoram.

Ad PSALMUM LXV.

Hebr. LXVI.

NOTE. PARS I.

R

v. 6.

vers. 1.
IN rubricam Graecam & Latinam irrepsit vox *diuandem*,
Resurrectionis, praeter Hebraeam ueritatem, ex glos-
sa cuiusdam Graeci interpretis. Legitur etiam in Codi-
ce Alexandrino. S. Hieronymus notat: Per Canticum
intelliguntia spiritualis intelligitur: per Psalmum, opus resur-
rectionis: quia iste Psalmus ad resurrectionem Christi per-
tinet.

Qui se carcer cognoscunt (die sibi plene uocantur.)
Quae uolentes (gehebert.) *Qui se uolentes agnoscunt*
(die sibi uolentes agnoscunt.)

In multitudine potentia tua mentientur tibi inimici tui.

So du tuost unzalahaftiu zeichen, so liugent sie dir.

Dir se scripsit liugent se sua: Hoc signa in 100. 11. 11.
Bezeichnub facit (dijū zeichen tuost er mit
concolo.)

4. *Omnia terra adoret te* *Et psallat tibi, psalmum*
dicat nomini tuo altissime.

Sid se ne uocatis, aliiu diu erda bete diu,
unde singe dir, dinemo namen du hobest
fieri s, unde istabebis deficiis (vorgang) uerdes
genuum intraditio (fieri uoluit.)

5. *Venite* *Et uidete opera Domini.*

Choment gentes, sermident iudeos uocantes
(indeu ligant) choment unde gelichent Gotes
uuerch.

Uerdes? Quam terribilis in consiliis super filios
hominum.

Uerdes egebare fin rat ist uber die menni-
scen.

Uerdes iudei iribundat fuit, gentes iribundat fuit, iudei az
fuit, gentes (fieri) iene fuit.

6. *Qui conuertit mare in aridum.*

Der den mere uuendet in durri.

Der dia uuerit alta, diu er uuar piteren uuarzer,
salz uuarzeres trachena getan habet, unde aber
darfesse iuozet uuarzeret.

In sinum pertransibunt pede.

Mit fuozzen uber uuarcent sic dia aha.

Uerdes? Disfolen darfesse affen ras ne fierent se,
uuaruente ne fuit se, mit fuozzen, das chit, mit
diuuois fluitin aber dia aba dierre mortalitatis
(today.) *Dero abo getrang Chritas, also iz chit:*
De torrente bibit, propterea exaltabit Psal. 109. ult.
caput. (fuit chingens trancu er pedu
iribundat er fin boarri in chiuaze.) *Din aba ist mor-*
talitates (today.) *An dero feruinen uuir. Uuir ge-*
uuesen aber daruente, uerdes mit diuuois ad immor-
talitates (ze dero uerdes today) unde fo uuir dero eho-
men, uuar dero?

Ibi iocundabimur in ipso.

Dar haben uuir dia uuunna an imo.

Uerdes?

7. *Qui dominatur in uirtute sua in eternum.*

Der in sinero chrefte iemer herrschet.

Daronan eab uni chrefte choment, uuir eigene ne ha-
ben.

Oculi ejus super gentes respiciunt.

Uber gentes sehent sinu ougen.

Obe in uuarcent se, nichts ein obe iudeis. Er ne
sulta nicht uuar uuaruente fo muchel precium ge-
ben.

Qui amirantur [exasperant] non exaltentur in se-
metipsis.

Die Got crement an iro funden, die ne uuer-

dent irhöhet, an in selben.

Uerdes? diuuois, daron uuarcent se an Chritis ir-
bobet.

8. *Benedicite gentes Deo nostro, Et obaudite uoci*
[audiam facite uocem] laudis ejus.

Nu lobont des Gote ir gentes, unde lo-

sent dero sinimo fines lobes, unde ge-

horont dia gerno,

uuals dia sinimo sinuere lobes. Uuir ist der Got?

9. *Qui posuit animam meam in [ad uitam.] uita.*

Der mina sela in libe laza,

diu er in tede uuit.

Et non dedisti in commotionem pedes meos.

Unde in uanga ne liez er mine fuozze.

Er stata se an dero libe.

10. *Quoniam probasti nos Deus, ignisti nos sicut igni-*
tum argentum.

Also der ans seint.

Uuanda du befuozhtost unsih, (fuozhtost unsih,
 also man silber tuot.)

Dar uuarde uuir isforbet, uals fermetzet.

11. *Induxisti nos in laqueum [Muscipulam.]*

Prabhtost unsih in den strich,

der uuerse lichenen hastetis, sela irloset uuar-
den.

Posuisti tribulationes in dorso nostro, imposuisti ho-
mines super capita nostra.

Du luode arbeite ufen unseren rukke.

Uuunen ebanen die?

Daz du menniscen laztost (anachtha de statibus)
 uber unseriu houber.

Peccato-

V. 6.

S. Augustinus: *Certe in aridum conuersum est mare, mo-*
do sibi aquam dulcem mandas, quia salis plenus erat.

V. 11.

Uuere lichenen hastetis. E. Bruno: *Intrare fecisti*
martyres in catenas caeruleas, quae corpus quidem uellere;
sed anima vincula dissoluerunt.

V. eod.

Nalachtha de statibus: V. Notis ad Psal. XXI, 19.

V. 12.

Zefaren, i. zefaren, dissolui. S. Augustinus: *Vas*
quod in igne formatum est, (firmatum) aquam non timet:
vas autem si solidatum igne non fuerit, tanquam intem aqua
solvetur.

V. 13.

In olam uuir, i. in integrum modum, sive ex affe,
 h. e. holocaustum. Vide Glossar. *Alage.*

Peccatores hieze da unfer waltzen. †

12. Transivimus per ignem & aquam.

Unir haben durhfaren fur unde wazzet,
unirwardezo so geidet in demo fure, daz unir nicht ze
malto ze faren in demo wazzere. Adverfa farbten
unfz, propra uuechten unfz.

Et eduxisti nos in refrigerium,

unde so tuende brachtst du unfz in dia chuli
dero ewigen ranno, dar ue aucher ift, ze heiz nob ze
chalt, ne anderis temptatio (ufzuehunga) fures nob
wazzere.

13. Introibo in domum tuam in holocaustis.

In ferbrennendo qua ih in din hus.

dar diuina ipia (Goteib fur) ferbrennet carnis cor-
ruptionem (fufzif unarftala) anima impuritatem (fife
unferbi.) Dar wuoz ib ze opere in fanga unis.

14. Reddam tibi vota mea.

Dar leifto ih dir mine intheizze.

die intheizze ewiges lobes.

Que distinxerunt labia mea.

Die mine lefza ieo fcieden,

wuenda ib ieo teta intheizze diues lobes nate mizes,
wuenda ib peccata, ne mutabilem (mit wuendliche)
te immutabilem (dib unuendliche) me fure te nubi
effe (mit are dib weiz waffen) te autem non indigere
mei (dib min andurftigen.)

Et locutus est os meum in tribulatione mea.

Unde in minero uuerlt note fprah min
munt.

Unaz fprah er?

15. Holocausta mactata offeram tibi.

Marghaftiu opher bringo ih dir.

In heruo miron ib dir. Daz we tuot aber der, der dien
luten mer lichen unis danne Gote. ††

Cum incensu arictum.

Mit rouche, daz fuit orationes (hebet.) Unes?
dero uulson unde foreleifon (foreleitou) dero
Gotes herio, daz fuit Apofoli, die miff poterit unde
die berta.

Offeram tibi boves cum hircis.

Pringo dir rinder fament dien bocchen
predicatoris cum peccatoribus (prediare mit funda-

ren. Hirci (poccha) ne uarent acceptabiles (an-
phanchlich) ubi in se hufza die freite dero deum
(vinderu.) ha ift angefprochen? facile loc. 14. p.
vobis amicos de membris iniquitatis, ut
cum defueritis, recipiant vos in aterna tabernacula
(tuam) sub frangit fone fctate unreliti, fo er ferfunt-
dret, daz he iud inphoben in ewiga fctala. Affec-
tibus opher habet Gote bratt fctala Ecclefia (Gotes
prafonemanga) dero dijs von (fctima) ift in tribu-
latione fua (in iro unreliterte.)

16. Venite, audite & narrabo omnes qui time-
bunt Dominum, quanta fecit anime mea.

Choment hara alle Got furthente lofent,
unde ih zelo iu, wuaz Got habet kctan
minero felo.

17. Ad ipsum ore meo clamavi,

daz ift die, mit minemo munde haretu iz ze
imo.

Sid uas er min, fid er gemare beguda fun. Der uas
lakke unde fremde, deu nob pagani parentes (beide-
ne foderem) lertou apudou ad ligas & lapides (ze
bolze unde fteinu.)

Et exaltavi [exultavi] sub lingua mea.

Unde ih purligota in tougeno under mine-
ro zungun.

In des herzo gefunbrite. Daz heliez er minero felo,
daz unis ib in alio raumen.

18. Iniquitatem si appexi in corde meo, non exaudivit
Deus.

Ube ih unrichtes uuara teta in minemo her-
zen, unde daz miensta, fo ne gehoret Got
min gebet.

Propterea exaudivit Deus & intendit voci depre-
cationis meae.

Wuenda ib fo ue teta, bediu gehorta mih Got,
unde bediu lofeta er ze dero flimmo mi-
nero digi.

19. Benedixit Deus, qui non amovit deprecationem
meam & misericordiam suam a me.

Kelobot fi der Got, der mina fctha fone mir
ne fciend noh fina gnada.

Do er mib dero fctho ne litz indriczen, da wulta er
mir gnaden.

Psalmus

Nota.

Reperitur in margine Codicis, mi lector, nota, quam sub-
jicimus, & que uon Notkeri esse videtur, sed Monachi
scribae cuius manu Codex exaratus est; Applicat uimam
non fuit indignatione uerba psalmi ad reprehensionem non-
nullorum Ordinis sui; qui de tuncfura & ueste item cum
fciestate fovebant.

† Poponiticos fciismaticos inter Monachos, maxime in-
ter Sancti Gallenses.

†† Idem mit pyrocrifis peccitero blattun, uuitero chu-
gelun & miliculis quibus fciismatici nostri irritauerunt
Deum in aduentionibus fuis maxime autem in duobus
causis, io quibus Diabolus crucem Domini per eos de-
lere conatur ne & ficut benedictus instituit Monachi
ueltantur. Nam cetera eorum abominanda fi non puras
confcientias polui timeremus abundantes pendere ha-
bueramus. Nam & a crapula Gallis ingenuis inchoan-
tes in miferanda inopia nos reliquerunt.

Psalmus LXVI.

Hebr. LXVII.

v. 1. *Psalmus David. [In finem in hymnis
PS. Cantici D.]*2. *DEUS* miseretur nostri & benedicat nobis.

Got knade uns unde segenoe unsin.

Pluviam eruditionis sue (regis fero inuulgo) gibe er
uns.

Illuminet vultum suum super nos.

Dero sunnen anlichte irsineit er super bonos & malos
(uber abele unde gote.)

Sin selbes analite irsineit er uber unsin,

so, daz wir iz hefeben mozzin. Aldo sus wir iz fre-
uonen: Sin lichte daz er aus cab, uerde an uns ir-
kaltet lumine sapientia (mit lichte anleite.)

Et miseretur nostri.

Unde an dero irsineit gnade er uns.

Unara zas leitit uns daz?

3. Ut cognoscimus in terra viam tuam.

Daz wir hier trohten in dirro erdo bechen-

nen Christum dinen uueg, der ze dir leitit.

In omnibus gentibus salutare tuum.

Unde dinen haltare denselben Christum bechenen
in allen dieten.4. Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi po-
puli omnes.

Unaz hefebe daz?

So iehen dir Got liute, alle liute iehen dir.

Confiteantur suam iniquitatem (iuben ired urechit) gra-
tiam Dei (unde Gotes gnaden.) Se accensit, illum
laudent (raogen sich selben, loben in.)

5. Letentur & exultent gentes.

Dero confessio (pigitur) freuuen sich tiece, unde
sprungezen.

Unaz freuuet sich?

Quoniam iudicis populos in aequitate.

Unanda nah rechte, unde nah ired conscientia (ge-
mizzede) irteiles du uber die liute.

Et gentes in terra dirigi [dirigis.]

Unde die chumbirgung gonten diette gerihtes du
in erdo ze rechte uuege.6. Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi po-
puli omnes.

7. Terra dedit fructum suum.

Iro uuocher brahta diu erda.

Unanman them der? Ana fone ired confessio (pigitur.)

Nah penitentia (rimmo) unde nah confessio (pi-
gite) them bona opera (kwoin uerch.)8. Benedicat nos Deus, Deus noster benedicat nos
Deus.(pater, filius, Spiritus Sanctus) Sancta Trinitas segene
uns. Segen ramet ad multiplicationem (ze machun-
go manig) pedis tui iz daz nob:

Et metuant eum omnes fines terre.

Unde in furthen alliu ende dero erdo.

Diu multiplicatio (manigmanig) gesche den-
um ut.

Psalmus LXVII.

Hebr. LXVIII.

In finem ipsi David.

1. *Psalmus Cantici.*In psalmo est sonorus (in rotten latet ist sal) in
Cantico latius (in songe ist frucht.) Hier fuit dia
betus. Pedis ist daz sang, psalmus cantus (ist
sal sang bleich.) [Sangleichis V. Glof-
far. S.]

2. Exurgat Deus & dissipentur inimici ejus.

Got stunde uf unde sine fienda uuerden ze-
uorfen.Daz ist hefeben. Christus ist istanden, iudei sine
fienda sint zertriten.

Et fugiant qui oderunt eum a facie ejus.

Unde skhtig sin die in hazzent, fore sinemo
analune.So sint sie ueral, der fideles (Christus) auerint an
dies Gotes facies (ansone siest.)

3. Sicut deficit fumus deficiant.

Also rugh zegat so zezangen sie.

De terra uocatum (fone erdo dero lebenden) zegat sie
in die iudicii (an demo sunn tage.)Sicut fuit cetera a facie ignis sic pereant peccatores a
facie Dei.Also uuahs smilzet fore demo fiure, so ze-
gangen iudei peccatores (sundige) a facie DEI
(fone Gotes analune.)4. Et iusti iocundantur [epulentur] & exultent in con-
spectu Dei, & delectentur in letitia.Unde rechte uuerden keuuunnefamt unde
freuuen sich fore Gote, unde in freuui
uuerden sie gelassamt.Unane? So sie geborent: Venite benedicti
Patri mei percipite regnum (chomint Math. 21. 14.
bara minet fater gemeliten, habut in daz himf-
riche.)

5. Can-

Ad PSALMUM LXVI.

Hebr. LXVII.

v. 2.

Pluviam eruditionis sue.) Ex S. Augustino haustum, qui
hic ait: Prior est in nobis benedictio Domini, & conse-
quens est, ut & nos benedicamus Dominum: Illa pluvia
iste fructus est. Ergo reddidit tanquam fructus agricola Deo
complatati nos & celesti. Quomodo autem vox Erudi-
tionis huc quadret, non video, nec quid verbi sit tunc.longe, utrumque itaque suspectum, genuinum sensum pa-
riant cultura.

Ad PSALMUM LXVII.

Hebr. LXVIII.

v. 1.

Sangleichis) legendum sangleichis, quod chorum can-
tantium denotat, Cant. Cant. Pll. 1.

5. Cantate Deo, psallite nomini ejus.

*Aliter in fideles solacium, ut nobis hic in gaudium auerite
hinc, fingunt Gote in puritate cordis (in rebus dei
heret.)*

Salmo fingunt imo in operibus bonis (in gaudium
verberet.)

Iter facite ei, qui ascendit super occasum.

Kecheuont (kecheront) demo den uueg, der
den tod uber steig refurgulo (istandit.)

Domini nomen est illi.

Herro ist fin namo.

Daz ne natus iudei. Quisq; se iz, nunquam Dominum
Majestatis crucifixum (necne ne irbeingit se den
herren wagenstrefen.)

Et exultate in conspectu ejus.

Unde sro sint fore imo.

Alfo iz ebi: Quasi tristis, semper autem
gaudentes (sumo anfractu unde ico ama-
mendate.)

2. Cor. 6, 10.

6. Turbabantur.

Qui? peccatores de quibus praedictum est: Sicut fuit ce-
ra a facie ignis, sic perierunt peccatores.

A facie ejus.

Cujus ejus? A facie DEI. Qualis Dei?

Patris orphanorum & iudicii viduarum.

Sundige merdent sepfroten fons fons anafane, der
uuefion fater iz, unde uultum ridet.

7. Deus in loco sancto suo.

An dies ist Got, in heiligerio finero stete.

Deus inhabitare facit unus modi, vel unus mo-
rit i. unanimes in domo.

Got tuot se buen cinnuotigo in finero
hus.

Daz sint ira heren daz Grecus habet trape, [re]u-
daz bezenbenet pda, murem & modum. Nob er
ne habet, qui inhabitare facit, nabe ebert habitare
facit. (V. Ansof. b.)

Qui eduxit compeditos in fortitudine.

Der die haften in dien funder nimet uzzet
dien haften, in finero flarchi.

Similiter amaricantes (eos qui exasperant) i. p. uo-
cantes, qui habitant in sepulchris.

Samo uuala die nob auferia fuit, quando se Got
crement, die in ira funder ioh pegraben fuit, alle-
ro mone sepfroten, sub die ingrebet er, unde tuot
se leben in fortitudine fua (an fuero flarchi.)

8. Deus cum egredieris coram populo tuo.

Daz tuot du Got, so du uzkaft fore dinemo
liute.

Uuone ist daz. Sa du se tuot fermem dñm auerig
se getaua, so dia fuit, daz du se tuot unanimes ha-
bitare in domo (simulstige pueren in dinemo bus.)
Educens compeditos in fortitudine, similiter amarican-
tes, qui habitant in sepulchris (si uzzet haffe funder
se uenende [uerende] mit flarchi, fano uuala die
Got reizzara, die in ira funder begraben fuit.)

9. Cum transieris in deserto terra mota est.

Do du fuore unde gebrediget auarde inter gentes (un-
der dieten) de auarden terreni homines (iridite me-
nifen) tranget ad penitentiam (ze rianen.)

Et enim celi dissipauerunt.

Daz uas fene die,

uanda in himela regenoton,
Apostolorum doctrina (lera) uas in ebromen. Uuone
gefant?

A facie Dei Israel.

Fone demo Gote Israelis,

der se ufumpta repletat (irfultu) Spiritu Sancto.

Mons [al. abissi.] Syna a facie Dei Israel.

Celi (himela) regenoton, montes (perga) regenoton.
Die celi fuit, die sint oab montes. (Under dien uas
mont Syna, an demo Paulus fermem uairt, der re-
genota se famu a facie Dei Israel (fene Gote anafane.)

10. Fluvium voluntarium segregans Deus berediansi-
tate.

Uuilligen regen uare du do fecidende, di-
nemo erbe,

Uuilligen fene die, daz er fergehen chem, uas pre-
cedentibus meritis (nebeuen gratitatis ferganten) ke-
fecidende, quando er pñcu gentibus (den ferdere
liuten) ne chem, nouissimis (aus iungehen) uas er
geparet.

Et infirmata est.

Unde geunehrestigot uard daz erbe, uanda iz
peccata non esse se aliquid per se ipsum (nicht au-
fen fene imo foleone) nabe se Paulus
ebad; Gratia Dei fuit id quod fuit. 2. Cor. 13, 10.
(Gelis kenaden bin iz daz id fin.)

Tu vero perfecisti eam.

Du berechenotost iz,

also er aber ebad: Nam uirtus in infirmi-
tate perficitur. (uualate merdent in
auherfio follezagiu.)

II. Anima.

V. 5.

Qui ascendit super occasum? Ebr. לָרִיב כְּעֹרֶבֶת La-
rochib haorabeb. Quod Græcus reddit: et in-
soluitur. Latius: qui ascendit super occasum.
Ebraice veritas: ascendenti per desertum. Græcus amplexus
est significatiuam Nomini Harabeb. S. Hieronymus
per desertum, vel campum, dicit Heyde, interpretatus,
ut accipiat eadem vox Jof. XXXIII, 9. Jer. L, 12. Ve-
tus Versio Alemann. MS. Der da got aber die fuit da die
fame undergat. Caterum Verbum hic kechenot fup-
pleum place est, & videtur legendum kecheront. Vide
Glossar. in Ch.

V. 7.

Uuone moris? Ebraice: מְדִינָה יְהוּדִים, יְדִי Ja-

ehid, natus, unigenitus, solitarius, a יָחִיד Jachad,
aduatus est. Græcus de unitate morum accepit, puer-
genus. S. Hieronymus annotat: In Hebraice autem habet
Dominus inhabitare facit monocubus in domo, i. e. in qui-
bus non cubatur peccator. In Hebraice veritate reddit
Solitarius. Vetus Versio MS. Got der macbet nomen in
cine hafe die eoi fites fuit.
In fortitudine: מְדִינָה יְהוּדִים, a מְדִינָה Ca-
fchab, rectum esse: R. Salomo interpretatur modo aut
opportuno tempore. Aben Elra Compedes exponit, quem
maluit recentiores sequi.

V. 9.

Mons) Vox hæc nec in vulgata Latina, nec in Græco
nec Ebraico textu extat: Legitur tamen in Latina, qua
usus S. Augustinus & Notkerus noster. Altera Versio
R 3
vetus

11. *Animalia tua habitabant in ea.*
Diniu ucho buent dar inne.
Sin buent in sancta Ecclesia, dia ist hereditas Domini
(Gotes erbe.)
Paragii in tua sanitate egenti Deus.
Zin egenti? Quia infirmata est ut perficiatur.
Demo durstigemmo habest du gegareuuet in
dinero fluozzi,
prostat voluntatem (hörig ansein) 'ad faciendum
opus bonum (hörtin uwerb ze tunne) non timore sed
amore (nals darb furbtan, funder darb minna.)
12. *Domine dabit verbum Evangelizantibus virtute multa.*
Trahten kibet unde zeigt sinen predicatoribus (pre-
dicare) daz sie sprechen sullen, in michele-
ro chrefte signorum et miraculorum (zeichnen ioh
aundero) sinen animalibus (heben) fenet et soli-
chu cibaria (ezzen) uueler Deminat
13. *Rex virtutum dilecti.*
Chuning dero tugedo,
sues trahet unde fines libien Christi, die er samet
imo messeret, unde nals finem ansein ebret.
Dilecti.
Sines libien unde fines irauclen.
Unara zoo?
Et speciei domus dividere spolia.
Ouh zeteilenne geroube dero sconi des
hufes.
Daz bu ist sancta Ecclesia, dia er sconi getau habet,
mit dien, die er Diabolo (demo niderfalte) genam.
Apostoli (mit poten) prophetis (mit auisagen)
Doctores (mit leram) linguas loquentibus (mit
maniga zunge sprechenden) gratiam curatiuumm ba-
bentibus (mit kenada ioh bali habenden.)
14. *Si dormitis inter medios ceteros.*
Ibe ir reilent under mittion clerben.
*Peteris et novi testamenti (dero altan unde ninnam be-
weuendo) se daz ir ioh festroget terra felicitatis*
(uerite fuidan) dia in veteri (in dero altan) gebräu-
zen ward, unde ir patienter bitent, aternu immorta-
litas (enigero anteligi) dia in nouo (in dero ni-
nna) gebräuen ist.
Penna f. eris columba demgentata et postiora
dorsu ejus in pallore auri.

So uuerdent ir federa dero gesilbertun tubun
sancta Ecclesia, unde der afftero teil iro
rukkes, der die penia (federa) radicem habent
(crucetig.) Penna (fettiga) daz er mit geniuu
praeceptis caritatis (zorn gebotij minnen Gotes unde
manis) ze hunele fragent, desum (rukke) daz ir
lugum Domini (Gotes ioh) tragant.

In dero sconi des pleichen godels.

Sancta Ecclesia ist, columba demgentata (uberflubertia
tuba) ananda si ist diuini eloqui erudita (mit Ga-
ter zapftrachos geleit) si habet in dorso (in rukke)
virerem auri (pleichtrami goldij) ananda iro ferebi
ist in virtute caritatis et sapientia (an dero chrefte
minnen unde wisheite.)

15. *Dum discernit supercelsus Reges super eam*
f. columbam.

So der himelfco chuning an iro gefceides
sine chuninga.

Nive dealbatur in selmon.

i. in umbra.

Danne uuerdent sie geuueizt in scature.

Umbe unaz brizent sie reges? (Chuninga.) Unanda fere-
gentes sint carnis concupiscentias (chuning brizant sie des
ichonim glabo.) Unice sceleris er sie au uel? Aijo iz
ebit: Et ipse dedit quidam Apostoli, 1. Cor. 12, 13.
quidam autem Prophetas, quidam vero
Evangelistas, quidam autem Doctores et pastores
(er birt sume uuerden poten, sume auisagen, sume
Christis ioh scriben, sume leram, unde birt.) Unice?
mit nive in umbra (sine in scatur.) Daz in Spiritu
Sancti gratis (kenada) anbram (scato) tuot con-
tra carnales affus (uueler des ichonim brizon.) Sel-
mon brizet eteb parg in Palestina. Ioh ne sage den
nicht,

16. *Montem Dei [mons Dei. mons pinguis. mons co-
agulatus. mons p. Aug. incensatus.]*

(den Gotes perg.)

Montem aberem dico.

Ib meus den anastigens Christum, den hohesten
Gotes perg.

Kenuhtigen, berheften, spannechten ad nutrien-
des latte paruales (chundin mit milche ze ge-
zienn.)

17. *Ut quid suspicamini montes uberes, montem in
quo beneplocatum est Deus habitare in eo?*
Ziu anauuanont ir sin andere berga birige?

Zim

vetus habet: Von Gotes antil gie der berg Syon, von Gotes
antil des volkes von Iysrahel.

v. 13.

Dilecti, dilecti) repetitur eadem vox in Hebræo: se-
ces in Græco. Nec in omnibus Latinis, ut notat S. Au-
gustinus: Repetitis perit ad commendationem: quoniam
istam repetitionem non omnes codices habent, et eam di-
ligentius felle apposita, qua signa vocantur asseriti, qui-
bus agnosci volunt ea non esse in interpretatione LXX. sed
esse in Ebraeo, qua talibus assignantur nota. Sed Ebraeum
[[[T]]] Iudeorum, anteriores reddiderunt ita, quasi a [[[T]]]
sedid, dilectus, Psal. XLP III, 2. & [[[T]]] Dnd dilectus
Cant. V, 1. Hieronymus: Fuderabatur. Cocceus su-
giunt. Simidius: discurrent. Vetis versio: Der Künig
der lieben iugende, und lebet und das bu der sibini telet
den rep.

v. 14.

Cleros:) Sic & Græci Hebraeum שְׂפָרָה Schepha-
raheon, uoce reddit, apponit a שְׂפָרָה Schephab,

ordinare. Intelliguntur enim forte ordinata & distributa
Tribus Iudaicis. Unde nollet non minus congrue verit
Erben, uocari. Perperam altera versio: Ut ir dlesent
en mitten under der pfelbe.

v. 16.

Montem DEI) alias mons DEI &c. Rationem diver-
sitatis reddit S. Augustinus: Ambigui est in Græco celsus,
utrum sit Nominativus an Accusativus, quoniam in ea lingua
Mons nostri generis est, non masculini: ideo nonnulli Latini
non interpretati sunt Montem DEI sed Mons DEI.
Peto autem melius esse in selmon montem DEI, h. e. in men-
tem DEI, qui vocatur selmon.

v. 17.

Anauuanont,) suspicari, suspicere, zellimere. S. Hie-
ronymus: Hoc ad Iudeos dicit, qui existimant, Moysen &
Prophetas similes esse Salvatori. S. Augustinus: Ut quid
ergo suspicamini montes incensatos? Eam montem, in quo
DEO placuit habitare. Longe aliqut aliter quam in illis
montibus, qui non aliquem etiam Hunc suspicamini. Non
enim

Zin unumet ir iro dob einen so gelicheten berg
Gote ze analdete?

Unuenda er selbo chad: Pater in me manens
ipse facti opera, ego in patre, & pater in
me est (nun fater in mir unefende tuot selbo allu
unerb, id pu in meo fater, min fater ist in
mir.)

Etenim Dominus inhabitabit

in istos aderes montes usque in finem.

Also Got an imo tuot, so tuot er an in. Neb dicit
uortet: Ego in eis & tu in me (id pu in mir) Joh. 17, 21.
unz er sie bringet an ende, daz er selbo ist.

18. CURTUS DEI.

Si fiat Gotes reita. Bedu fazzet er an in, bedu riibet
er sie, unz er sie bringet an ende.

Decem milium multiplex.

Cen dusendig.

Daz ebet mannsfalgig, unuenda iro nebein zala se ist.

Alia letitium.

Dulcent frouero.

Zin ne futen?

Dominus in illis.

Truhten ist in inne,

des fremant sie fib.

In Syna in Sineho.

Hoc est in mandato, quod sanctum est. (Daz ist in fure-
mo gebote, daz heilig ist) Got ist in inne, unde statet
sie an sinem heiligen gebote.

19. AFFENDI IN ALIUM, CAPTIVUS CAPTIVITATEM ACCEPTI- SI DONA IN HOMINIBUS.

Du Christe stige ze himelo, dero mennighe ellen-
de geellendotoft du, da irilunge den tod wisse-
liche geba inphinge du an in.

Unuenda sie dia corpus fuit, pedu fuit iro geba, die,
unde dero geba wurden ain Apostoli, ain Propheti,
ain Doctores. Solche tate du se. Ereren unuendi-
che?

[Etenim] Non credentes inhabitare Dominum Deum.

Ungeloubige.

Unseles dinget?

Got sol [leg. sie] buen folci,

unde sie carni Dei (Gotes reita) werden solin, des
tate du sie keloubige.

20. BENEDICTUS DOMINUS DE DIE IN DIEM.

Des si Got kelobot, fone tage ze tage,
ununda er oab nob unde iener ist captivus captivi-
tem & accipiens dona in hominibus (frangenda
elendi unde geba nemine in diu mensurus.)

Prosperum iter faciet nobis Deus sanitatem [salu-
tarium] nostram, Deus noster, Deus saluus
faciendi.

Got unserro heili, Got unser, Got des ke-
haltennes, er tuot unsera fart framuuer-
tiga.

Cesam vita getuot er prosperum (frangendig.)

21. ET DOMINI [DOMINI] EXITUS MORIS.

Unde diu hinfart truhtenes todes.

Unz dia? Tuot aus prosperum (hercebe) iter, Alie in
clia. Jeb des halteten, ist diu hinfart des todes.
Sed er innocens (neculig) & k. Zin se sein
nir in dante wib trosten, unu & peccatores?
(sialdige unde sandige.)

22. VERUM TAMEN DEUS CONQUASSAVIT CAPITA INIMICORUM SUORUM VERTICEM CAPITIS PERAMBULANTUM IN DELIIS SUIS.

Aber doh er martem (tod) lite, er gefnotet diu
houhet sinero fiendo unde dia leetelun de-
ro sollefarenton in iro misetaten.

Also ex ebis: Refusa me & reddo eis (ir-
chiche mir, so gito ih in.)

23. DIXIT DOMINUS EX BETHAN.

i. ex ariditate convertam,

convertam de profundis maris.

Sus kehiez truhten, fone durri bechero ih se ze
groni, fone diu tichon des meris, daz ebis fone
dien uertigfeson bechero ih se. Ih nima sie azet diem
suilibus vitiorum (nachon achse.)

24. UT INTRINQUAT PES TUUS IN SANGUINE.

So inuclio herberst du se ze dir,

daz diu fuoz in sanguine martyu (in demo blu-
te martiri) getunchot uerde fames in.

Sie fuit tua membra (dine lide) an in lufi du perfec-
tionem (abta.)

Lingua canem tuorum ex inimici ab ipso.

Dinero hundo zunga uerdent, die er dine
fienda uaren.

Dine predatores uerdent se, unuente chomet in
daz? Unuente ana fone imo, demo fiteu, der se
beleva ex hofan & de profundis maris (fone durri
unde fone ting meris.)

25. VSI SUNT INGRESSI TUI DEUS.

Dine ingenge Got uuarden gefuuen [gefe-
hen] bara in uerit, sed an diu felbes incarnatione
(ichannaworden) ioh daz du an den nubus (wol-
cken) chame, fone dice du chale. Math. 26, 46.
A modo videtur filium hominis veire-
tem in nubibus (hunan belis fobendur marnis fux cho-
minem)

quia quia & illi per adoptionis gratiam filii DEI sunt, ideo
quisque eorum est uigilans, cui dicitur: Sede ad dexteram
meam &c. Illi montes non comparandos huic monti, ipse
Dominus inhabitabit, qui est mons paratus in caemine mo-
ntium.

V. 18.

In fide i. e. mundato. S. Hieron. de Nominib. Hebr.
Sinai, rubi, asphera mea, fuit mensura mea, vel man-
datum.

V. 20.

DEUS Amas, reddidit Græcus: aut ut Co-
dex Alex. habet: amandans. quod Latini expresserunt:
Prosperum iter faciet. An pro DEUS Amas, 777
Arab. legerit Græcus? an DEUS Amas quatenus huius-
modi etiam denotat, hanc significationem exprimere vo-
luit? Vetus versio Teutonica: der mach aus tuen glück-
igen weg. Plann quod sequitur i. Unser Got ist der da be-
haltet, und andere Herren die fast berren der unuente
wert des todes, ex corrupto codice Latino prothæret
oportet.

minen in uoelchen.) Die sint sub dia curras (reita) affia dies da dila uerit alia iruten bateg.

Gressu Dei mei Regis mei.

f. visi sunt.

qui est in sancto.

Mines Gotes kenge mines chuninges, der in finemo sancto templo (hus) ist.

Uade sint daz? Die sub nabes (uoelchen) sint. Uade curras (reita.)

26. Preueniunt principes conuulsi psallentibus in medio iuuenularum tympanistrizantium.

Apostoli chemen ze erist far daz nob kefnogte ze anderen die in folgetur, Gotes lob singentes in voce et opere (suumus, uerba,) se chemen unde uorden propofiti in medio uocorum Ecclesiarum (probata in mittis eliaum gefamungem) au tympani singentes, uando se in carnis maceratiue (in lichamen chalo) lebent also tympanum uirtu ueris corio fecatu et extenfo (irderetere hute aude feistralica.)

27. In Ecclesijs benedicite Deum,

Ecclesia sint tympanistria (famenaga sint tympanarra) an dies lebent Göt.

Domini de fontibus Ifrahel.

Lobont trubtenen fone dien Ifrahelis prunnon.

Die ersten fontes (brunnen) in nemo Apostoli, die chemen fone Ifrahel. Sie uorden fontes (die brunnen) fe uorden die urfringe, fone in elanen panna (aba.)

28. Ibi Benjamin adulescentior.

Dar uuan inter fontes (brunnen) Paulus de tribu (de) beniamin.

Adulescentior (filiuunich) daz ebt uosifimus (imgefo) Apostolorum.

In extasi.

i. in excessu mentis.

In irchomeni.

Also er sit erchem, do er fone himela gebort: Saule, Saule quid me persequeris? (oas abist du min?) Alde iz ebt, in dero binageltenti des master, also iz fuor do er raptus (der zuecht) uard ad tertium caelum (an den dritten himel.)

Principes iuda.

i. confessorum, duces eorum.

Principes zabulon. i. fortitudinis.

Principes neptalim. i. latitudinis.

Apostoli uorden Principes confessionum, fortitudinis, latitudinis (fursin pigelte, sturche, heprete) hoc est fidei, fidei caritatis (gelouo, hedinge uunuo.)

29. Manda Deus uirtutem tuam.

Commenda nobis Deus uirtutem tuam keliube uns Got fater Christum der din uirtus ist (christ) helere uns daz minen, der umbe uns ist.

Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

Keuefeno Got dia geuiba, dia du uns kabe.

30. A templo tuo quod est in Ierusalem tibi offerent Reges numera.

Fero fone dinemo hus, daz in dero uideran Ierusalem ist, pringent dir die chuninga geba in dero oberan Hierusalem, daz sint die, die uer doebent carnis concupiscentias (lichamen leste.)

31. Incepta feras calami.

Irrefse diu tier des rores,

irrefse hereticos inimicos sancta scriptura (irregelohadre, fignia dero beligno fcripte.)

Congregatio sanctorum inter uacas [in uacis] populorum ut excludantur [excludant eos]

hoc est ut emineant,

hi qui probati sunt argento.

Die selben heretici domet uerben also manie fere uider dero lant chonen. Uade sint daz? Aus fpenfige unde ferleite meufice, also die chone, die dero parrus folgent, daz die ueret uorden, die ze dromis eloquis (Gesechere gefcho) lebent. Also Paulus chad: oportet et heresi esse, ut comprehati manifesti sint in uobis. (Kerleban irreden sint lob uesen, daz die ireborim fimbare uorden uider in.) Din el cili dero hereticorum (geloubtrare) geteta sint dia quati, unde den oustam dero Catholicorum (reito gelouiges) fone dia ebt hie: Excludantur exprimat (uorden afketriden, uorden irhaben.) Also sub (id) die beuora dero fiderfaze excludantur beizent.

32. Disperge gentes quae bella uolunt.

Zeulurf trubten (keloubtrare) die nicht gentes (dote) ne beizent umbe generationis familiarum (geborte eluungefte) nabe umbe genera fcliarum (uabta felt folgen) fertige fe er fe fuccesione (afschuust) grawnen.

Offerant velociter [ueniant legati] ex Egypto.

Spuotigo bringen gentes iro fela Gate uzzet egypto,

uazz tembris (fuftri) iden ze ino alle gentes (inte.)

Ethiopia festinet [praeueniat] manus dare [ejus] DEO.

Ethiopia ile iro hende bieten Gote,

ile fit ino irgehen. Also in uage fit gelote taont. Secundum Ieronymum ebt iz fo.

33. Regna terra cantate Deo, psallite Domino.

Umbe fur manigfalte grade,

singent Gote alliu erderiche, hohfangont trubtene.

34. Psallite Deo qui ascendit super caros calorum ad orientem.

Hohfangont Gote der alle himela uerfuor, fere finen inuergen ze Ierusalem dia in orientis partibus ist (in osterlandin ist) fide ad orientem. i. ad patrem.

35. Ecce

v. 32.

Secundum Hieronymum) 5. Hieronymus in utraque versione ita habet, nec dubium fuisse, nisi S. Augustini Versio qua usus uocem DEO ad sequentem uerficulum retulisset: Sed & ipse hanc communem praefert, ita enim ait: Plures autem codices Latini & maxime Graeci ita distinguunt uersus habent, ut non sit in illis uerus uerficulus: DEO

regna terra: sed DEO in fine sit uersus superius, atque ita dicatur: Aethiopia praeniet manus eius DEO, ac inde sequatur in alio uersu: Regna terra &c. quae distinctione multorum codicum & auctoritate dignorum confirmati, sine dubio praefenda, fidei mihi commendari uidentur, quae opera praecellit, quae sine bonorum operum meritis per fidem iustificatur impius &c.

Ad

35. Ecce dabit vocem suam [voci sue] vocem virtutis.

Sa er dannen chomet ad iudicandum, so offnot er sine stimma, stimma dero chrefte, i. ventis vel ite, so wirnt in der in er uoelst uoefen fülle.

Datē gloriam Deo super Iſrahel magnificētia ejus.

Guollichont Got, uanda dannen chomet ſa michellichi uber Iſrahelem, danne gemichellichot er populum fideliem (gelowigis iat.)

Et virtus ejus in nubibus.

Unde ſin chraſt ſeinēt danne an dien nubibus (uolchinen) in Apoſtoli & Prophetis (in boten, in uoefagen) die hier uneren nubes (uolchentauchel) unde dar uerdent iudices (ſchulſazzen.)

36. Mirabilis Deus in ſanctis ſuis Deus Iſrahel.

Danne wirnt uuunderlich an ſinen heilegon Got Iſrahelis.

Got vidētis Deum (des Got anſehebent.)

Ipsē dabit virtutem & fortitudinem plebi [plebi] ſua, benedictus Deus.

Danne gibet er ſinemo liute chraſt dero reſurrexiōis, klarchi dero incorruptiōis (uuarigi) Got kelobot ſi er des.

Psalmus LXVIII.

Hebr. LXIX.

In finem.

1. Pro his, qui commutabuntur, ipſi David.

Selbemo David ſelkeno Chriſte wirnt diſer psalmus hiſagen. Er ſelbo ſiget aus dar ana ſua poſſenem (martra) mit dero wirnt uuerden redempti (irſigē) unde commutati (ſeruuandilot) de vita mortali ad vitam eternam (ſone tod libe ze euigigen libe) commutati de vita terrena ad vitam celestem (ſeruuandilot ſone erlibe ze himillicke) de vita corruptibili ad incorruptiōem (ſone cruuarterno libe ze unuuarternen.)

2. Saluum me fac Deus, quoniam intraverunt aque aque ad animum meum.

Duo Got mih kehaltēnen, uanda uuazzer ſint mir chomen unz an den lib.

Uuazzer beizent die mit rechte die uuazzeren ideo gelicho dierezzent in ſturme uode ſirite, ſo iudici taten. Zim biſet er den ſater imo dei iudex fore ſin uider ſie, ſed er uellicho iſtaltē? An uoſib in ſe transformanda (ſeruidende) wir den tod ſuriten, nico uoſib diu ſurbit unſeren ſurden geliche ne tue nob ze in ne bebere.

3. Influxus ſum in limo profundū.

Uuer chit daz? Hiſ in illis tenebant me, occiderunt me (ih halſteta an in, ſe ſengin mib, ſlegen mib) Horo ſint ſe, uanda ſe de terra ſint, cold uuerdun ſe, abt ſe mir af ſolgen uuelten ze himile, an zicbet ſe aber nider bedin ſint ſe dero dero tieſi, in demo hieſten ib.

Et non eſt ſubſtantia.

Unde ne ſint ſe nehein uuiht.

Daz chit: Sie no ſint nico uult uuiht, unde ſo ſundig dero, ne iſt nieht diu ſubſtantia (uuiht) diu ib ſiwoſ, uulicam naturam (ſchwaſia anaberi) ne ſiwoſ ib, nieht.

Veni in altitudinem maris & tempeſtas demerſit me. In diu tieſi des meres cham ih, unde dar beſouſta mit daz ungeuuihtere.

Inter peccatores (under ſundige) chām ib, ideo perſectio (geuuarzen) iſtaltē mib.

4. Laboravi clamans.

Ih muota mih ruofendo.

Ve mundo ab ſcandalo, ve uobis ſcriba & phariſei (ue derra uerite ſone ſcandauerron, uue in priuaria unde ſundig uote.)

Rare ſalte ſint fauces mea.

Des ruoftes uuurden heis mine giūnen, uanda ſe ne habeten aures audiendi (oren ſeruenen.) Deſecerunt oculi mei aſperando [damm ſpero] in Deum meum.

Dia iſt ſone demo corpore (lichamen) geſprochen.

Minero iungeron ougen irdroz dero geddingi.

Aſſe einer chad: Et ſperat-amus quod ipſe redempturus eſſet Iſrahel (wir uandon ioh daz er Iſrahel ſolti irſigen.) Dia uerdrizzi geuota er in, de er iſt uoſt.

5. Multiplicati ſunt ſuper capillos capiti mei, qui oderunt me gratis.

Manigeren ſint danne mines houberes harer, die mih hazzen tanches.

Manige mag ſo ſin, ſed ioh uuit ex duodecim (einer dero uoſſe) dar mite uuit, unde die aſſe gratis (tanctis) quia ſine cauſa (uanda er ſoude.)

Conſortati ſunt inimici mei, quia perſequuntur me iniuſte.

Geſterchet uuurden mine ſiēda, die min mit unrechte ahtent.

Aſſe uuerbt, uanda ana ſoude.

Que non rapui tunc exſoluēbam.

Ih kalt, daz ih ne zuhta.

Non

AD PSALMVM LXVIII.

Hebr. LXIX.

v. 1.

GRÆCUS pro Schofibaſen legiſſe videtur Schofibaſen a ſchona, matris. At Schofibaſen Inſtrumentum Muſicum ann male intelligitur.

v. 4.

Aſperando, uia voce legitur apud noſtrum, quæ leſio uiam S. Auguſtini eſt, & ejus interpretatio: quando mortuus eſt, omnes diſcipuli deſperauerunt quod Chriſtus

NOTE. PARS 1.

eſſet. Sic & noſter: Irdroz dero geddingi, tædebat eon quod ſperauerant, ipſum liberaturum Iſrahel. Orta hæc interpretatio ex incorrecta verſione Latina ex Græco: aſperando, a ſperando, aſperando. Aſper, eſtat in Gloſſ. du Freſne.

v. 5.

Unguentis chrismate Gutti;) i. non-rapnam, æquallatē DEI, quam habebam, dereliqui iubens Sc. S. Auguſtini hic: Non ſolum uolui rapui, ſed etiam quod non derapina habebat, hoc ſe euacuat, ut ad nos perueniret.

*Non peccavi & paxar dabam, (ib ne fundata, unde
leidi macta) sed angustia equalitatem Dei (obtemperat
Goli) licet ib heros, formati feris accipiens (Goli
pule a miu nemine.) Adam moxla per rapinam
divinitatem (mit notam Godebi) kennuim, bodu
feris er felicitatem (solida). Daz lertu in der tie
fure imo teta. Unaz kschib obd demo? ajorvau
quod non accipiet, perdidit quod accipiet (er zu
sta fib ana dei er nicht ne unaz, unde ferus daz er
ungt.)*

6. Deus tu scis iniquitatem meam.

Goet du weest mine unfruchttheit,

du weißt dieu kennen (kennenbe.) Du weißt andre nicht
 ich du irrstest nicht, du bist in worte aber werden
 nicht. Wie sie zu wissen, namum Dominum Ma-
 jestatis crucifixum. (wiewe sie geschrietzeten sie den
 herrn mactschreffe.) Aber nun fratum 1. Cor. 1, 8.
 sapientius est hominibus (anroft ist wei-
 sere mercklich frast.) Du beuchtest den fratum
 lammacher. Das ist in dancs fratum (tomplich.)

Et delilla mea à te non sunt abscondita.

Unde minero membrorum *delicta* (lido undate)
ne sint ferboreni fore dir.

*Dir iheront jte ire valcra (auanda) auanda da ire fana-
ter (beilare) diff.*

7. *Non erubescant in me, qui expectant te Domine,
Domine veritatum.*

Scameg ne uerden die an mir, die dien
nietse truhren, truhren dero tugede.

Non dicatur illis, ubi est qui nobis dicebat, credite [credit] in Deum et in me credi. Joh. 14. 1.
te? (niemer se waerde in zungeprochen, waar ist der
nu der in zussprach, kienkint an Got, unde so ge-
lenket an mi.)

Non confundantur super me, qui querant te Deus
Sion.

Nob so flo ze ferbengeft du minen freuden an mir,
daz sih die min scameen die diu suochent
israhelis Got.

8. Quoniam propter te sustinui exprobrationem, opernit irreuerentia [confusio] faciem meam.

Uuanda umbe dii leid ih iteuuiz, unde umbe dii pedabra scamefoi min anafune.

nbe man ze mir chad: Chriſtians es, culter crucifod
 (du biſt Chriſtians des keuzvogelins nohare) dei was
 ih ſchmeier, des we meid ih mib.

9. Alienatus [extraneus] factus sum fratribus meis &
hostes [peregrinos] filius matris meae.

Fremede bin ih uorden unde gäst minero
muor chinden.

Filius Synagoga bin ich (ich bin aus der Versammlung)
 und darne chedent sie: Hunc autem testificus
 unde fit (dijñ ve wazjizñ uñr, wannen er
 6.) Zin ich daz?

10. Quoniam zelus domus tue comedit me.

Uuanda mih peiz dines hufes ando.

Das ist die *causa* (das *meintlich*). Ich *andote* ihr *nu-
recht* *dannan* *ne* *gewunderston* *fie* *mih*, *perchnaben*. *Per-
chnabin* *fie* *reht* *fo* *bechnabin* *fie* *mih*, *fo* *uware* *ih* *fue*
zeio (*das* *andru*).

Et opprobra exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Unde iteuizza dero dir iteuizzonton cham-
men an mib.

Zin se? Unonda wiß nieman ne scillet, er ne scilte
 diß, ego & tu uxam sumus (ib unde da
 voren ein.) Joh. 17. 25. 26.

11. Et cooperui in jejuniis animam meam & solum
est in conspectibus tuis.

Ih pedahta in uastun mina sela, daz uuard
mir ouh ze iceunizze.

Do ib ire hangerig wuar, unde sie amaranentes (pittir)
warren, do se wualta ib sie folche wemen in miren
lichem, malai jeunere ab illis (mir was hebra
ire wualternin fin.) Ib se wualta consuetiens (haben-
gic) wuerden, ire malitiae (abre) des actus sie mir
trauic.)

12. *Et posui vestimentum meum saccum [cilicium].*

i. *oppositi eis meam carnem ut facerent in eam, divinitatem autem meam occultavi ab illis.*

lh pot in mina harinun uuat,

minen todigen lichamen, dat sie sijn an deus fertatis,
ande iro pialum (samo in ze balenc) anderen anur-
de expiatio (ze buozze.)

Et factus sunt illis in parabolas.

4. in irrisione (f. comparativum.)

Ik pin in woorden ze *comparatives*, ze vaundermezzunen.

Alfo dema geftabe, chatin fir, fo geftabe imo. Alfo der verloren wurde, fo wurde er verloren, abel anas der, abel bezagenda imo, abel ift duffer, pezzara ne bezagene euh imo.

13. *Adversum me insultabant, [loquebantur] qui sedebant in porta.*

in office.

Die hahoton min die under demo burgetore farzen.

der die linke in unde zu faren, der habeten sie mit zu
haupte.

Ex

*Non enim rapinam arbitratus est. Esse se aequalem DEO;
Et tamen semetipsum exinanivit &c.*

9. 6.

*Da bekennt den sündener) S. Augustin. hic: Gram-
mum nisi ceciderit in terram et moriatur, fructum non red-
det. Hæc est imprudentia, sed tu noli illam. Ipsi autem
si cognovissent, nunquam Dominum gloriæ crucifixissent.*

也。其

Vehare) cultor. Nomen hoc nondum alibi mihi occurrit. Et licet significatio sit certa, ratio tamen denominationis non liquet. An suspensa est lesio? *Urbar*

est reditus, caesus, an Urbare, cœlestibus, eniculis,
chiens. Nomen enim hoc non honorum, sed ignominiam
continet. Unde sequitur, *de auro id sciemus*,
i. ob eam ignominiam febam a reverentia liber. S. Au-
gustinus hic: *Opertet, ut habeat Christianus irreverentiam
ipsam, quando venit iri bonum; quibus displicet Chris-
tus. Si erubuerit de Christo, delectabit de libro viventium.*
*Quis ergo est, ut habeat irreverentiam, quando tibi de
Christo loquatur, quando dicitur: Cultor crucifixi. Ad-
mirator maiest. venerat. Venerat oculis. Hac si erubuerit,
mortuus est. — Observa igitur tu, sit in te irreverentia.*
*Frontis effo. — Quid times frontis tua, quam fero
serius Christi amicos?*

Es in me pſallebant, qui bibebant vinum.

Sazzen ze uuine, unde fungeo fone mir.

So tuent nob tempe, fugat font demo, der in iro an-
rebt auerit.

14. *Ego autem orationem meam f. dixi.*
ad te Domine.

Ih petta aber ze dir auerit ſe.

Pater ignosce illis, non enim ſciunt, quid
faciant (pater pelaz in iz ſe ne uazzen iſt,
uaz ſe tuent.) Luc. 23. 34.

Tempus beneplaciti Deus

boc eſt venit tempus beneplacitum.

Libez zit Got fater ebmet nob.

Uuazze?

In multitudinem miſericordiae tuae.

An dero daz din ſun fone tode iſt an de menſchen

ſanant mo.

Exaudi me in veritate ſalutis tuae.

Kehore mih an dero uuazheit dincro

helli.

Dia helli gebietze du, die genneret du, an dero ge-

hore miſ.

15. *Saluum me fac [Eripe me] de luto ut non inbe-*
ream.

De quibus ſupra dixit: (v. 3. b.) loquax ſum in luto
profundi.

Loſe mih uzzet demo horeuue daz ih dar-

inne ne hafſet,

ſone anemo chit du?

Eripe ex [Libera me ab] his qui oderunt me.

Ih chide, loſe mih fone dien, die mih haz-

zent.

Dia ſut daz boro.

Et de profundo aquarum.

Unde fone dero uuazzero tieffi.

Daz ſut al die ſilten. Sie diezzent in iro ſtirme alſo
drain uuazzer.

16. *Non me demergat tempeſtes aquae.*
Cibit corpus Chriſti (i. Eccleſia.)

Mih oe beſouffe diu uuazzer zeſſa.

Carus (in lichamen) habet ſi iz ketan, alſo dar fore
ſtat: (v. 3. b.) Et tempeſtes demergit me (urgenteſte
ſuſſin miſ) ſpiritu (in ſelo) ne tuot ſe iz. confeſ-
ſionis (keſolig) ne aueret ib in, ſo ne ſute ib in pro-
fundum limi (in tieffi des leimis) ſo ne ſinden ſe
miſ, ſo ne ſare ib in iro corpus (i. perditionem)
uauand ib corpus (lichamen) Chriſti ſin. Attemolib
porget daz ſin lichamen in iro grauati ne ebome, abe
iz aler geſchibe, ſo betot umbre dia ſela, daz ſe dero
ne uuazzen audien.

Neque abſorbeat me profundum.

Noh diu tieffi ne ferſlinde mih.

Neque coartet [arguet] ſuper me putens os
ſorum.

v. 21.

Da iz forenoſſa, iz auſſa ebareſſig auſſen.) Locus de
corruptione ſuſcepſus: ex S. Auguſtino interpretandus:
ille haec annotat hoc: Quid eſt? Expellavit? Futura iſta
prauidit, futura iſta prauidit. Non cum venit ad aliu.
ſe mori uellet, nec naſci uellet. Coſſa reſurrexionis atrum-

NOTE. PARS I.

Noh diu buzza ne betuoe dio loch obe

mir.

(Der in dia ſunda ſturzet, der ſturzet in dia tieffi, unde

in dia buzza.)

Ube der dob dar iſet ſacro ſundan, niſo iz chit: De
profundis clamavi ad te Domine (ſone
tieffi barretu ab ze dir berro.) So ne iſt rōm 119.
er ketan in dero buzza. Dia auert ſut corporis Chri-
ſti (lichamen. i. Eccleſia.)

17. *Exaudi me Domine, quoniam ſuavis eſt miſeri-*
cordia tua.

Kehore mih truhten, uuanda mir ſuoazze

iſt din gnada.

In ſo nicholen arbeiten ſin ib, daz mir uote ſuozze ſi
din gnada. Mithel hunger tuot prot ſuozze, nichel
arbeiten tuot gnada ſuozze.

Secundum multitudinem miſerationum tuarum reſpi-
ce in me.

Nah dero manigi dincro gnadon nals minere

ſunden ſih mih ana.

18. *Ne auertas faciem tuam à puero tuo.*

Din anafione ne cheres du fone dincro

chinde,

den diſciplina tribulationis (gedung manig notbhaſti
lurzeien getan habet.)

Quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Spuotigo gehore mih uuanda ih in dincro

nore bio.

19. *Intende anime mea Et redime eam.*

Duo minero ſelo uudra, unde loſa ſe.

Propter inimicos meos erue me.

Umbe mine ſienda loſe mih.

Leſe animam in occulto (ſila in trogeu) leſe cor-
pus in maniſſo (lichamen aſſendida) geſeconde,
amici (ſiunt) auerden ex inimici (ſone ſigen-
den)

20. *Tu enim cognosces opprobrium meum Et confuſio-*
nem meam Et uerecundiam meam.

Du bechenneſt minen ireuiz ſenſlichen ſin, ſo

der iſt: Alios ſaluos fecit, ſe iſtem non

poſſet ſaluam facere (andere teta er

geneſu, ſib ne mag er ſilben generien) uode mi-

na ſcama, que uordet conſentiam (dia miſ pig-

net in minero genazzen) dia an minen liden uuaz

ſunden nals az mir. Alio dia iſt: Sauld Act. 9. 4.

da mie) unde mina midunga, dar ſerbit ana

iſt, dia ſone inſimilitate (uazich) chamei, dia oab az

dien liden iſt. Alio an Petro, do er Chriſti

leuzenda ſut. O homo non ſum (tuot

man ib ne ſin.) Um uerecundia (midunga) beiz-

ant eub reuerentia (ſcama) Niſater du uazſi min

approbrium (iteuiz) aber dero minero uazſi dia be-

trid iob opprobrium (iteuiz) iob conſuſionem (ſca-

ma) iob reuerentiam (midunga.) Dia ne ſerantſ

umbe daz, nabe ſiſſ eub in, uuanda ſe ne mir ſit.

21. *In conſpectu tuo ſunt omnes tribulationes meae.*

que fecit. Duo enim quatuor nobis in genere humano nota
erant, uiam autem incogitant. Naſci quippe homines
Et mori ſinehomo: reſurgere Et in aeternum uivere, neſci-
homo. Ut oſtenderet nobis quod non ueneramus, ſuſcepit dno
qua ueneramus. Ad hoc ergo uenit. V. & Glor. 17 ſen,
imputare.

S 2

Da

Du siehest ana alle die mih arbeitent an mir,
unde an dien minen, bedin lufe miß.

Opprobrium expellat cor meum & misericordiam.

Min herza beiz dero zuels du in fore misa.

Is misa chunfig augen min in proprium, unde inder-
nam miseria, unde die ih misera (iacerando)
fas petia: Pater ignosce illis, non enim
sciunt quid faciunt (fater beiz in is, si Luc. 23. 34.
ne mittin, unaz se tuent.)

Et sustineri qui simul contristarentur & non fuit & consolantes

f. sustineri vel quiesci,

& non inveni.

(Unde fone din beiz ih, uer sament mir tru-
reg uuare iro miseria (amerliche) unde der ne
uuas.)

Unde fone din auaz mir nedice tristitia (arzate tristi-
gi) dero tristitia (tristigi) suelta ih consolantes
(trostkebin) & non inveni, die ne fant
ih.

Unaz half do, daz ih iz foregeta in propheis? (unif-
sagen)

22. *Et dederunt in escam meam fel & in siti mea potaverunt me aceto.*

Unde bedin uuurten sie gallun in min ezzen,
unde tranchten mih turtlegen mit ezzi-
che.

Alte unaz pitter daz ih daz ne fant, daz ih suelta, unde
iro alti unaz mir ezziß, ih unolta se seihen da
uwaren sie amaricantes (pitter.) Ih unolta iro silem
glanka, da fant ih veltigatem (daz alta) eub fant
in geliche die gallun uarfont in min ezzen, die ming
Sacramenta (uazod) mezzent, unde aber dien un-
deruurtige lehen, die fant amaricantes (pitter) die
ne nimo ih in miß. Daz ist weyratam vorum (der
gewyratete unaz) der ih in cruceboret unde trinchen
ne unolta.

23. *Fiat mensa eorum coram ipso in laqueum. [mispalium.]*

Nu uuerde in zuofehenten iro tisz in
strig,

adelen gefinag prabten se in minen tisz, iro tisz si iro
strig, ander iro scrifte twien se iro muozint-
bete.

Et in retributiones & in scandalum.

Unde ze lone unde ze irreden.

Ze lene unanda iz recht ist, ze irreden, unanda se so sel-
bed lrene.

24. *Obscurentur oculi eorum, ne videant.*

Iro ougen plindeen, daz sie ne sehen.

Ziu daz? Ut quoniam sine causa viderant, fiat illis &
non videre. Unanda se ingensiam muozende unaren,
muozende werden se.

Obscurentur oculi eorum ne videant.

Iro ougen betimbereen, daz sie ne sehen,
die gesichte sehen ne unolta.

Dorsum eorum semper incutietur.

Kebege iro iro rucke. Sid se superna (nsmertigin Jisch)
ne unolta cognoscere (bechenen) daz se de inferio-
ribus (barander) tenchen.

25. *[Effunde super eos iram tuam.] Et indignatio ira tua comprehendat eos.*

Unde diu zurneda dinero abolgi gefahe
sie.

Ne laz se indriuen so se infichte se.

26. *Fiat habitatio eorum deserta.*

Unuoeste uuerde iro anafidde.

Alte zu sehen Jerusalem ist irohalt unafide. Dar se
Christum slaegen dannan sint sie feritren. Obscu-
rentur oculi eorum (amerdent petuobelt iro ougen)
dar ist tougenet gerik. Fiat habitatio eorum de-
serta,

uuerde iro gebiuuueda unuoeste.

Daz ist offener gerik.

Et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Unde in iro scildon ne buuue nicman der
iro, se. ex numero eorum.

Daz ist iro daz selte, daz daz fardere unaz.

27. *Quoniam quoniam tu percussisti, persecuti sunt.*

Unanda den du sluoge, unde kieze isstehen pro
meilo (umbe die uerit) den sluogen sie ni-
digo.

Et super dolorem vultuum meorum addiderunt.

Unde meroton sie daz ser minero uuun-
don.

Adaltis pin ih ex originali peccato (redig fone dero al-
tus Adamis funde) ober daz slaben se miß.

28. *Appone iniquitatem super iniquitatem ipso-
rum.*

Lege ein iro unreht uber daz ander.

Sid se slaben hominem iustum (rechten mericfen daz ih
pin) daz se slaben filium DEI (daz se slaben Gotes
sun, daz ih eub pin.) Piter werden se, daz se in
ne erchenen. So unafin iro uunera (unanda)
unanda se uuerd ne fant, daz da se beileß.

Et non intrent in iustitiam tuam.

Unde in din reht ne chomen sie.

Ze rehte ne faben se.

29. *Delectatur de libro viventium.*

Aber dero lebenton briefpuoche uuerden sie
gescaben,

Dar se uarent iro namen fan fone guten frehen.

Et cum iustis non scribantur.

Unde sament dien rechten ne uuerden sie ge-
scriben,

so getarre in nab dinemo rehte.

30. *Pauper & dolens ego sum.*

Ih pin arm unde ferege.

Liruent alle bi mir solche unesen. Unanda
iz chit: Beati pauperes, beati qui lugent Math. 5. 1.
(salig sint armuotige, salig die dir unafort.)

Et solus vultus tui Deus suscepit me.

Unde

Unde dines analiutes heili Gof inphieng mih.

Ze dems riktsamne dingent alt, so wirt in leka pauper-tatiz & doleriz (armmuetzi ioh leußeriz.)

31. *Laudabo nomen Dei cum cantico, magnificabo eum in laude.*

Ih loben Gotes namen mit fange, ih michel-lichon in in lobe.

Daz halo ih pro divitiis (fure riktom.)

32. *Et placebit Deo super vitulum novellum cornua producentem & angulas.*

Unde daz offer uulle Got kernor, danne iun-gez rint mit hornen, unde mit chla-uuon,

augula mit dems uard pezeichnet daz heiliche offer.

33. *Videant inopes & letentur.*

Daz fernemen arme unde freuuen sih,
daz er laudem (lob) uulle mer danne vitulum (chaph.)

Querite Dominum & vivet anima vestra.

Ir facient alie panem (prot) daz der lichamo lebe,

fuochent Got, so lebet iuuera selz.

34. *Quoniam exaudivit pauperes Dominus.*

Uuanda Got gehorta die armen,

die er ne gebort, abe sie arm ne waren.

Et compeditus suos non spreuit.

Unde sine gedruohten ne ferchos er.

Unde sunt die compedes? (truche) Solvia dia mortali-

tat (tedigi) unde dia corruptio (irruertida.) Dero inbindet er die, die nu dar uz barent ze ino.

35. *Laudent illum caeli & terra, mare & omnia reptilia in eis.*

In loboem himela unde erda, unde alliu dar-inne chrefentiu.

Unes?

36. *Quoniam Deus salvum faciet Syon.*

Uuanda Got kehaltet sua Ecclesiam (samcuanga)

unde getut sie incorporatam (ehelichamiga) uulgento suo (sinus embracen.)

Et edificabuntur civitates iude.

Unde uuerdent kezimberot purge dero con-fessiois (pigihite) daz sint die Ecclesia (samcuanga) nzer den superbi (alckunneige) ferstozzen uuer-dent, qui confiteri erubescunt (die sib dero pigihite fiament.)

Et inhabitabunt ibi & hereditatem acquirant eam.

Unde darinne buent sie, unde ze erbe ge-uunnen sie sia.

Syon ist ira habitatio (gebunne) hier, in celo (in himle) ist sie ira hereditas (gerbida.)

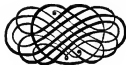
37. *Et semen servorum ejus possidebit eam.*

Imitatores fidei Apostolorum & Prophetarum (die biledera dero gelombo potum ioh misfagen) befix-zent sia.

Et qui diligunt nomen ejus habitabunt in ea.

Unde die sinen namen minnont,

die sint semen servorum (Geter fracktslachte) ejus, die buent darinne.

Psalmus LXIX.

Hebr. LXX.

- v. 1. *In finem, Psalmus David, in rememorationem, quod saluum eum fecerit Dominus.*

Vox Martyrum ad Christum,

2. *DEUS in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina.*

Got sih ze minero helfo, ile, *uaua 200?*

Mir zehelfene. Sas chede mammelb, so chede er alleru miß dazze er in este f.

Difa dige babe gemina sunt martyribus, uaua uob inu persecutionibus uult uerget, uer er guot uult fin. Cotidianis scandala (tageliche uaua) chelent animam iusti (des reben mau) ne lide er uob nebeine tormenta corporis (uauze lichamen.)

3. *Confundantur & reuertantur, qui querunt animam meam.*

Seameg, uuerden unde in uorhtun chomen die mina sela fuochent,

non ad imitandum sed ad perendum (noli replicare sander referentia) so uuege mamelb fien fien den sui uoua uauze in.

4. *Avertantur retrorsum & erubescant, qui cogitant mihi mala.*

Tana uuerden geuueudet hinderrukke, unde miden sih die mir ubelo uuellen.

Alo Petrus uobis uoua fore gas, de in Math. 16, 13. Christus uaua, sui ebeldus: Redi retro me Salomon (irauit bindir mid fiant.)

Avertantur statim erubescant, qui dicunt mihi euge ege.

Tana cheren sie far scamege, die mir zwochedent adalando (schtsprachendo) uoua, uoua (uoua tuoghe, uoua tuoghe.)

Daz fuit die, die in antrianen den mau lobent gratiam (baldi) fuochendo, noli ueritatem (uauze.) Dia fuit die freigegnen persequeretur (abara.)

- f. *Exultent & jocundentur in te omnes qui querunt te, & dicunt semper, magnificetur Dominus, qui diligit salutare tuum.*

Freuen sih unde geuunnesamot uuerden an dir die dih fuochent unde sus cheden die dinen haltare minnot Christum.

Uuero?

Truhten uuerde ico gemichellichot.

In sol mau michelichon, aber sih selben ne sol nieman michelichon. Uuero sol er cheden fone inu selbemo?

6. *Ego uero egenus & pauper sum.*

Ih pin durstig unde arm zu sol, uer imo fua fua da fergehen fuit?

Uaua in ebt: Vidi aliam legem in Rom. 7, 11. membris meis repugnante legi mentis mea. (Ib hehebo in andra ea an minen liden uirderbrechenta uicis mentis ea.) Damm ist er sieb uide arm.

Dens adiuu me.

Got hilf mir.

Daz chid du dicke, daz si dir in mauze unde in mauze, des ne iridreze dib.

Adiutor meus es tu Domine ne tardaueris.

chid uob der mite,

helfare miner uuis du truhten des ne tuuele du.

Daz ist vox Martyrum, daz si vox unicum (finma alere.)

Psalmus LXX.

Hebr. LXXI.

1. *Ps [Psalmus] David filiorum Ionadab & eorum qui primi captivi ducti sunt.*

Uuer kemant uueß dize psalm: selbemo Davidi geuueger?

Daz fuit er filiorum (dero funo) ionadab die iro fater gebot uuereten, unde mit dero obediencia (gehorfina) Gotes baldi geuuegen. Iro fater gebot in, daz si noli ne trinchen, beine ne uauin, na be uze, unde in iro geuuegen. Daz uuereten si fono si Got selu in iz kebiste, uaua er allen ebiden habet kebiste, daz si iro parentibus (fateris) hehorfom fin. Damm impligen si bene-dictionem a Domino (segen fone Gote) unde uaua allen dies liden ze in getaget fone Ieremia

Propheia, der des poio uaua, do si in ca-pituitatem (in ebende) geuuegen uuerden, daz si des ebende hehorfom Gote uauin, der si in inlo-zen ne uaua, uer er si dar uze liti, also filii Ionadab iro fater des hehorfomten, des er in gebeten uaua. Na fin also geborfen Gote, daz er uueß inbide dero captiuitatis (ebendi) dia aus Paulus zeigete an uueren liden, do er chad: Vidi autem aliam legem in membris meis, repugnante legi mentis mea & captiuam me deuitatem in lege peccati, qua est in membris meis (ib hehebo alter andra ea in supra. Uuero mit ebenden fauorita in eo dero fando, dia in minen liden ist.) Dia captiuitas (ebendi) ist fergib, daz ist uueruuen ze getuuen mit Gute enemo, also er uueß fone iro chad: Quis me liberabit de corpore mortis huius, gratia DEI per Iesum Christum Dominum nostrum (uer liti mid fone deuo lichamen difet lib totu? daz fuit Gotes kenada mit deuo ballari cristen.) Ander remedium (lachin) ne ist iro aus gra-tia DEI (Gotes kenada) dia uueß dize psalm: le-uet peccatores.

2. *In te Domine speravi, non confundar in aeternum.*

An dih truhten kedindta ih, kefehendet ne uuerde ih in euua.

AD PSALMUM LXX.

Hebr. LXXI.

vers. 1.

Inscriptio hae Psalms non extat in Ebraeo. Graeci ergo addiderunt, quos Latini secuti. Cosae S. Augustinus.

Din captiuitas (Ec.) i. e. hac captiuitas est periculosa, cujus liberatio est facienda per DEUM solum. Denique emphatica reddidit uerba: Quis me liberabit de corpore mortis huius? Uuer liti mid fone deuo lichamen difet lib totu? ubi mortis huius: difet lib totu exprimitur. Lib autem uitam significat, sed uero mortem, inueniens uitam hanc esse mortem, mortalem, morti & peccatis obnoxiam.

So ih nu bin, so ne si ih lemer. In Adam bin ih keshendat an der muozze ih angeschendet sin.

In tua justitia erue me & exime me.

In dinem rechte losse mih, unde in dinem rechte nim mih azzer unvelte.

In dinem nals in minem. Nie ih dero ciner ne si, qui ignorantes Dei justitiam & suam volentes statuere, justitie Dei non sunt subjeti (die Gotte rehtes anwaizige, unde ird selbore rehte statunde, Gotte rehtis ungelos sint.)

Inclina ad me aurem tuam.

Helde ze mir din ora,

du stahst uf reht medice (arzaz) widere ligo ih uf irribten ne mag ih nuh, neigs duh ze mir.

Et salvum me fac.

Unde halt mih.

3. Esto mihi in Domini protectorem.

Got schirmare list du mir,

uanda ih mih selbemo schirmen ne mag.

Es in locum munitionem.

Unde in festa stat,

darin isfolten ne mag uerden.

Ut salvum me facias.

Daz du mih kehaltest.

Quoniam frumentum meum & refugium meum es tu.

Uuanda min uesti unde min zuosluht pist du.

Persecutio (abla) gesehe, temptatio (ursuch) gesehe, ze dir siehe ih. Adam solta sieben zoo dir, er heb sunt dir. Abiit, perit sed revertens est (er isirran, nuart ferlorin, er nuart aber funden.)

4. Deus meus erue me de manu peccatoris.

Got miner losse mih fone dero hant des fundigen.

De manu legem praeceperunt & iniqui.

Ioh intuerentis dia ea, Ioh unrehstes ane ea.

Ne viderentur tui nob habebis su nob malis (abolen) Christianis mit eo, nob paganis (heideneu) ane ea. Iro hant ne zierche nuh ze in. Sale ih se eub fertragen des blif mir aber.

5. Quoniam tu es patientia mea.

Uuanda du bist min gedult.

Domine spes mea à juventute mea.

Truhten min gedingi fone minero iugende hara.

6. In te confirmatus sum ex utero, de ventre matris mee tu es protector meus

Ioh nob fruor fone des ih geboren uuard, starchtoht du mih.

7. In te cautatio mea semper.

Min sang daz mir mendi irreckt daz ist ico an dir.

Nicht ein tempore fidel (in dero gloabo zite) daz an ist, uube eub tempore speciei (in dinero ansehte zite,) daz kinnsure ist, dannu homines Angelis (menschen engelis) hebli uerden.

Tantum prodigium factus sum multis.

Ih pin manigen uortten famo so uunder.

Ziu? quia credo quod non video (daz ih daz geloude, de ih nicht an se.) Sie mendant an dien vishibitas

in esia, in pota, in luxuria, in fortissimis, in avaritia, in divitiis, in secularium dignitatibus, in deambulatione lateri parietis (in mazer, in tranche, in grotis mazer, in durawingeste, in frechi, in richione, in unrilbersejeste, in dero tunicis leimenero uerde.) Aber min gedingi ist an dica trostlichheit (angefaulichen.) Iro nuort ist. Alaudamus, 1 Cor. 11, 22. bibamus, erat enim moriturus (ezzen unde trinchen, in selen nuir deb isferten.) Min nuort ist dera gegow. Immo jejunamus, & oramus, erat enim moriturus (nube mersossein unde betien, nuir selen halte isferten.)

Sed tu adjutor fortis.

Aber du bist stacher helfare,

daz paldest mih in via angusta, quam prior transisti (in engemo ausge, den du erren abersjeste.)

8. Repleatur os meum laude et canticis gloriam tuam, tota die magnificentiam tuam.

Min munt uuerde irfullet mit lobe, daz er dina guollichi sänge, unde allen dag dina micheillichi,

ich in prosperis ioh in adversis (in uolten lob in unvolten.)

9. Ne projicias me in tempore senectutis.

Ne feruuirf mih, so ih alt uuerde.

Uuaz ebit daz?

Cum deficiet virtus mea ne derelinquas me.

daz chit.

So ih chraftelos uuerde, so ne feruuirf mih.

Chraftelos ist alti, din chraft si an mir, so minero gebreht. Ziu buo ih des?

10. Quia dixerunt inimici mei & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum dicentes.

11. Deus derelinquit eum, persequimini & comprehendite eum, quia non est qui eripiat eum.

Uuanda mine henda mir farendo chaden, Got habet in ferlazzen unde die min huoton umbe adel nals umbe guot, lament rieten, ouh so chedendo, Got habet in ferlazzen. Lagent imo, unde gefahent in, nie-man ne ist der in losse.

12. Deus ne elongeris à me, Deus meus in adiutorium meum respice.

Du Got ne uuerdest keuuirret [kefirret] fone mir, Got miner, sih ze minero helfo sih mih tarsigen helfo.

13. Consumantur & deficiant detrahentes [confundentes animam meam] anime mea.

Keshendet uerden, unde irlikken mir arg chofonte.

Scamen begines se sih is, pedicetaz begines se is.

Operiantur [induantur] confusione & pudore [verecundia] qui querunt mala mihi.

Pedechet uerden mit scamo unde mit indungo, die min ze ubele gedenchent.

Also dero sife ist di sih mident daz se rote menge fahent ander engon.

14. Ego autem semper in te sperabo & adiciam super omnem laudem tuam.

Aber ih kedingo ico an diih, unde meron din lob.

Nunquam loq̃ redemptionis generis homini (marchummi in-
lofida) lego ab te alieni dicens lobem.

15. Os meum annuntiavit [annunciabit] iustitiam
tuam, tota die solentem tuam.

Min munt fageta din recht, allen dag dina heili,
alle zite tages ioh naktis lehta ib dez. Quia Do-
mini est salus & nos hominis (daz du geist Gots ist
nals menschin.)

Quoniam non cognovi literaturam. [negotiationes]
Uuanda ih ne bechnata dia buochschrift
Alof miaa heili nuxen, so iudei sibi knoellicbent uobe
gratiam Dei (Gotes nab kenada.) Alof
Paulus chit: Litera enim occidit, spiritus
vivificat. (du abaschrift dia irabab, die geistscrift dia
irlebichit) Anderi interpretes chiden:

Quoniam non cognovi negotiantes,
(uuanda ih ne bechnata die in iro unmuoz-
zeeheit uuerbinte) id est nos oia fessantes.

Daz sut aber iudei, die ex operibus legis (sunt ioh abo-
uerchio) uuelien uuerden iustificati non ex gratia
(rethbosi, nals fone genaden.)

16. Introibo in potentiam Domini.

Ih fero in mines truhtenes maht,
unde fwoche dar fua heili, uuanda ib mina ne be-
cheuen.

Domine memorabor iustitie tue solius.

Daz tuen ib, dines rehtes keuuano ih reberi di-
nes ciuit, mines ne tuen ib, so fe tuent. Du bist
min iustificator (rethmbare) nals ib min filius.

Uuamam ueriz ib daz?

17. Deus docuisti me ex iuuentute mea.

Du truhten lertost mi iz al ennan hara fone
minero lugende.

Uuico min iustitia (rehte) dar aba gleng, dar ib deser-
tori baz kelestante damne imperatori (dmo herzogin)
unde uero ib dar uarir aduersus me diuifus (aunder
mir gecheiden.) Alof daz caro ist concupiscens ad-
uersus spiritum (heisse herente aunder deo fele)
uuanda ib einomo ne uuelia uuesen iudicius (uer-
tan) unde uero ib ist fone Christo ne derfui uuer-
des redemptus (irlosi.) Ube ib dob ne uuande capti-
uus (eliende.)

Et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Unde dannan hara chundo ih diniu uuun-
der:

Uuaz ist uuunderlicbora damne impius iustificare? (die
marphien rehte getuen) Ne ist daz mortuus iusti-
care? (toten irlebichen.)

18. Et usque in senectum & senium.

Unde ico chondo ib iz unz hina in alti unde er-
uuerni dar disten liden unde gat.

Domine ne dereliquis me donec aduocem brachium
tuum generationi omni superventurae.

Truhten ne ferlazi mi, uuis mit mir, unz
ih chunt ketuoe Christum allero zuo-gande-
ro slahto ketuen arm,

mit demo da uns testet.

19. Potentiam tuam & iustitiam tuam.

Uuaz ib in sage: nullas meas vires uellam iustitiam meam,
sed potentiam tuam & iustitiam tuam (mno chreste we-
berne fua min reht uob einiz, uobe dinin geuualt,
unde din reht) unz ih fas chede ze manuelebema.
Noli es per te, Deum invoca, tua peccata sunt, merita
Dei sunt, supplicium tibi debetur & cum premium vene-
rit, sua dona ceruualt, non premia tua. (niamit
ne bist du din halb nache Got ana, fuchs fust die,
uuerde fust Gots, daz uuize daz sol dir, unde so
fu lou chomit, so konst er finen begenaden, nals di-
nen gustatin.)

Deus usque in altissima, que fecisti mogedia.

Ih sage in, potentiam tuam & iustitiam gereichen hina
us ze dien boheffen dengen, die du nichelichen late,
uuanda Angeli, Archangeli, sedes, dominationes,
principatus, potestates tibi debent quod sunt, tibi de-
bent, quod veniat, tibi debent, quod iuste veniant, tibi
debent, quod beate vivant (Aeterna, fursipoten,
fualta, berfesse, fursuume, keuualta, fulen dir,
daz fe fut, fulen dir, daz fe leben, fulen dir, daz
fe rehte lebent, fulen dir, daz fe salyculcho lebent.)

Deus quis similis tibi?

Got uuer ist dir gelih?

Ja uuendich Adam, du uuoltest imo gelih fu. Uuico?
per superbiam (mit abernosti) uelis per humilitatem
(mit diemosti) kelid uuariz du me, obe du uuoltest,
daz er uuelia, er uuelia dina obedienciam (gehor-
sam) dina subjectionem (uerstant.) Du zage aber
fare contempcion (fermanung) unde uero ist dir
daz irgange? Daz de fomeniti insipientibus (tun-
ben tierin) kelid pist. Nu becheuen dina mysterium
(uuengeheit) unde chit mit penitentia (riuuaz) Deus
quis similis tibi? Chit oib fas:

20. Quantas offendisti mihi tribulationes & multas &
malas.

Uuico manige arbeite du mir dannan geou-
get habest,

daz ib mid dir geuerzen uuelia.

Uuico manege, uuico ubele.

Uuico ubelo fe mir lichen muge, ave daz fe mir disci-
plina (herdunng) fut, unde aduocatus (manuaga)
nals deservio unde ib dir dantbo sal mit disten uer-
ten:

Et conuersus vivificasti me & de abyssis terre iterum
reduxisti me.

Unde doh pecherter ze mir, bechlichost du
mi an dinero resurrexione (erfende) unde lei-
tost mi aber anderest uzer dero tieffi de-
ro erdo,

uuanda

V. 15.

Varian lectionem in Latinis Codicibus animadverit
etiam B. Augustinus hic: sed in Ebraeo textu unica & ve-
ra est: **וְיִשְׁתַּחֲוֶה** Superabit, quod e numerando & enun-
tando & scribendo demonstratur. Unde Græca translatio
reddidit: **ἐπεσπάρην**, *literaturam*. Sed irrepsit in codices
Latinos alia interpretatio: *negotiationes*. Id quod sine
dubio ex corrupto codice Græcico ortum, quo **εργα**

ποιήσας fuit scriptum, i. e. *negotiationes*, invito textu au-
thentico.

V. 20.

De insipientibus er in nostra natura: S. Augustinus hic:
Ergo natura tua in illo præcessit te: & quod sumus est ex
te, adscendit ante te: ibi ergo & te adscendisti. Adscendit
ergo ille prior, & in illo nos: quia caro illa de genere hu-
mano.

uanda ib an dir inftandener aber an mir folchem inftan
fol. Du iftuende er in noſtra natura (unferro bur-
te) daranb inftandener auir in eadem natura (dero
felben anaberte.)

21. Multiplicasti iuſtitiam [magnificentiam] tuam &
converſus conſolatus es me.

Du manigfaltotoſt din recht an unſeren increpationibus (irrefrangen) die auir liden unde anſer ſunda,
unde becherter ze genaden droſtkoſt du miſh,
uanda ib hedingi habo dero chunſtigen reſurrexionis
(erſtende.)

22. Ego autem conſitebor tibi.

Aber ih lobon diſh unde icho dinen genaden.

In voſſi pſalmi veritatem tuam.

An dien uazzen des hohſanges uedo (ich) ib
dinero uuarheite,

an demo Pſalterio (rotten ſtrifftule) ſengo ib dir, daz
darana geſungen wart, daz beizet pſalmus (ſcal-
ſang.)

Pſallam tibi in cythara ſanctus Iſrahel.

Hohſingon dir in cythara Iſrahelis heiligo.

Uanda du mi habo Spiritum deſuper (keiſt obenan ni-
der) beſin ſengo ib dir in Pſalterio. Pſalterium (rot-
ta) habet obicun nider buch.

23. Exultabant labia mea cum cantauero tibi, & ani-
ma mea quam redemiſti.

Danne freuent ſih mine leſa, ſo ih dir ſo
ſingo unde min ſela, die du loſtoſt.

Uaunz iſt daz? Hore nob.

24. Sed & lingua mea tota die meditabitur iuſtitiam
tuam.

Joh min zunga lobot diſh allen dag.

Der allu tag, iſt in eternitate ſine fine (in ewigheite ane
ende.)

Om conſuſi & reuerſi fuerint, qui querunt mala
mibi.

Danne iſt iz,

ſo die in ſcama unde in forhtun choment,
die mir ubedes unnen.

Se Chriſtus chomet in iudicio.

Psalmus LXXI.

Hebr. LXXII.

v. 1. In Salomone [Salomonem.]

Diſer pſalmus wart geſungen in Chriſtu, er iſt der uero
Salomon, daz dir ebit pacificus (ſridoman.) Ergi-
bet pacem ſuper pacem (ſrida aber ſrido) ze erſt re-
conciliationis (ſuau) dara nab immortalitatis (un-
todigi.)

Dex iudicium tuum Regi da, & iuſtitiam tuam ſilio
Regis.

Got peulle demo chuninge des chuninges
ſune din gerichte ze tuonne, unde din recht
ze forderonne.

Uanda er ebat: Pater non ſoluitur quen-
quam, ſed iudicium omne dedit ſilio (der

Yoh. 1. 12.

fater ubertellet niemannen er gab daz diſcretio al
dero ſune.

2. Iudicare populum tuum in iuſtitia & pauperes tuos
in iudicio.

Dinen liut unde dinen armes.

Sin no uuelen die ne ſit diſcret nicht. Zin? Math. 1. 1.
Quia beati pauperes ſpiritu (uanda ſa-
ly ſit armuotige.) Der die armuotig iſt, der wiſt
beſmuotig.

3. Suscipiant montes pacem populo & colles iuſtitiam.

Apoſtoli inſpahan ſene Chriſto ſrido, daz ebit reconcilia-
tionem (ſuau) ze chundenne ſuaua liute, unde die
minenre grüuere aber ſene in recht, anſer ſe gelen-
ken unde leben ſulin.

4. Iudicabit pauperes populi & ſalvos faciet filios pau-
perum.

Ioh humilis (tiemuotige) ioh dero ſune Iſrael.

lit er unde gehalet er,

die ſut ein, alſo nab ciuitas Syon (pazg beuuarde) an-
de ſilus (tetter) Syon.

Et humiliabit calumniatores.

Unde er genderet den unſlimmendare.

Diabolus, der regum-mortis habeta (todis richu) den
inſerret er. Calumniator iſt, der guatate in abeb
uuellet, unde uerſuldige anſerſit. Alſo er tota.
Nam quid gratis Ioh colit Deum? (nobi
Ioh Got forgetine.) Yoh. 1. 9.

5. Et permanebit cum ſole.

Unde uueret ſament dero ſunnun.

Chriſtus richet ad dexteram patris (ze zeunum bald ſe-
ner fater.) Der iſt ſil (ſuau) unde iſt der ſun ſun
ſplendor (chamo.)

Ante lucem generationes generationum,

hoc eſt preceſſens lucem. (Daz ebit foregende den ma-
nem) & generationes generationum unde aliter chun-
zu chunne. An ſuero immortalitate (autodigi) aber-
reichende aliter mortalia. (todigin) Nab
dix iz ebit & Chriſtus reſurgens a mortuis Rom. 6. 9.
jam nos moritur, mori illi ultra non dominabitur (ir-
ſtanden ſene tode ne iſſerket wirbt mer, der tod na
berit ſib farder aber in) uanda luna memo bezeichne-
net mortalia (todigin dinc) an diu ſut generationes
generationum (chunne dero chunne) daz ebit ſuccoſ-
ſiones mortalium (nabchunſte todigero diago.)

6. Et deſcendet ſicut pluuia in vellus.

Unde er ſeret alſo liſo in ſuero muſter uanda alſo
der regen an den ſcapare,

be jedeweis ziten, da vellus (der berde) kenezet uand
in trachetemo tenne, unde aber anderſt daz tempo
kenezet uand, demo vellere (ſcapare) trachetemo-
mo, uanda Iudei er doctina (lera) cham, gentibus
(tiotin) nobisum, unde aber ſil gentibus doctina
(tiotin lera) cham, do ſi Iudei ingung.

Et ſicut gutta ſtillantes ſuper terram.

Unde alſo regenes trophen riſcente in erda,
ſo ſillo chunet er.

7. Orietur in diebus ejus iuſtitia & habundantiis pacis;
donec tollatur luna.

In ſinen tagen chunet recht unde frides ke-
nuhte unx mortalitas (todigi) ze gat.

Alde

v. 22.

Uedo ib) vincta ſcriptura pro icbo, quod & peccatiſſi,

NOTE. PARS I.

i. e. confiteor tuam veritatem. Similes amonitionum
errores aduerſi in Gloſſario v. uedo.

T

Ad

Alde iz chit extollatur (uirt irberit) auanda das grecum anthanarctis bezeichenet peidia. So ebid iz dante, unz dia Ecclēsia irba- rui uerde ad regendam cum Christo (ze richesene mit Christo.)

8. Et dominabitur a mari usque ad mare & a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Unde herrefot er fone einemo mere ze anderemo,

fone mediterraneo mari (mitteländigen mere) unz ze oceano (endū mere.)

Unde fone iordane unz ze ende dero uuerlte.

9. Coram illo procedunt Æthiopes & inimici ejus terram lingunt.

Die azerrofen Æthiopes petont in, unde sine fienda lecchont die erda.

Daz sint die die Arrium minant, unde Sabellian, unde Donatum, unde Apollinarum. Die sint erda, unde inimici Christi (Christi fienda) minant se. Arriani unde Sabelliani, Donatista, Apollinarista beizent se nab in.

10. Reges Tharsis & insula manera offerent, Reges Arabum & Saba dona adadent.

Chuninga fone tharsis unde insulze pringent imo geba, chuninga fone Arabia fone Saba fuorent imo geba zuo.

11. Et adorabunt eum omnes Reges, [al. adadunt, terra] omnes gentes seruiunt ei.

Unde betont in alle chuninga, alle diete dienont imo.

12. Quia liberabit [liberabit] egerum a potente & pauperem cui non erat adiutor.

Uuanda er irlofta finen durftigen unde armen liut der helfelof uuas, fone demo gewaltigen stende, der fone manniſchen sunden gewaltig uuad, nali fone imo selbene.

13. Parcet inopi & pauperi.

Er libet imo, dia fienda fergebende.

Et animas pauperum saluat faciet.

Unde iro ſela gehaltet er,

er leret ſe rehte leben, ſo gehaltet er ſe.

14. Ex uisus & iniquitate redimet animas eorum.

Fone uuuoucherungo unde fone unrechte loſet er ſie.

Ubei uuuocherungo iſt des mannelichē, ſo er corpus labet, daz er danton ſelo irſlagen iſt in anima & in corpore (in ſelo ioh in lichenen.) Danton laſet er ſe. So ſame tuet er fone uorrebte, auanda er bringet ſe ze rehte.

Et honorabile nomen eorum coram ipſo.

Unde ir namo iſt erhafte fone imo,

daz ſe Chriſtiani beizent, dob iz iro ſenda babuben.

15. Et uiuet & dabitur ei de auro Arabia.

Unde er lebet nali hier, auanda iz chit:

Tolleſtur de terra uita ejus (ſu leben uirt fone erdo gromen) nabi in caſe (in himle) alſo iz chit: Reſurgens a mortuis jam non moritur (fone tode irſande ne irſirbet nicht mehr) unde imo chumet cold fone Arabia,

ubi iz euemo Salomon chem, mer diſene, deme uuaren, deme ſapientia fidei (uuifurum geleube) i. tria uenera danton propheet uirt.

Et adorabunt de ipſo ſemper.

Unde betont ſie ieo, alſe ſe fone imo ſelbemo geluont: Aduentu regum ſuam (berachome den richē.)

Tota die benedicunt ei.

Alle zite lobont ſe in.

16. Et erit firmamentum [firmament.] in terra a ſummitatibus montium.

Unde er uirt ſeſterungo in erdo altero ſcripturarum (ſcripto) chomere fone Propheetu (uuſagen) die ſumma montium (ehenabige berge) beizent, auanda ſe ſummi auileres ſint ſacrament ſcripturarum (die abroffen uuſramentia heilige ſcripto.) Er chem in erda daz er ſe irſollet.

Superextolleſtur ſuper Lybanum fruſtus ejus.

Sin uuuoher uirt irburet uber Lybanum (bomherch) uber propheet die moſtes (berge) beizent unde uber lybanum (bomherch) daz chit uber iegelichen excellentiſſimum Patriarcham (par- lichoſten hoſiater) alſe Propheetam (uuſagen) uirt ſu fruſtus (uuuoher) i. caritas irburet. Den Paulus zeigeta, do er chad. Fruſtus autem ſpiritus eſt caritas (des heiligh uuuoher ſint minna.) Fone demo er aub chad: Alibi ſuper- eminentem uiam uobis demonſtro (ieo nob ſal iſt in zeigen den behe irburen uirt.)

Et florebat de ciuitate ſicut ſumum terre.

Unde danton bluont ſine heiligen fone dirro burg chomente ze auro, alſo daz erdheuee, dante iz der uize redinnoſe flores (andereſt chomene bluomen) kenauent.

17. Sit nomen ejus benedictum in ſecula.

Sin namo ſi gelobot iemer.

Ante ſolem permanet nomen ejus.

Sol (Sunna) bezeichenet temporalia (zeitlichis diene.)

Diu uberuueret ſin namo.

Et benedicuntur in ipſo omnes tribus terre.

Unde an imo uuerdent keſegenot alle chum- berra dero erdo.

So uuad Abraha gebeizent: In ſemine tuo benedicuntur omnes gentes (in diemo chumē uuerdent keſegenot alle diete.

Omnes gentes magnificabant eum.

Alle diete michellichont in.

Gen. 22, 18.

18. Bene-

AD PSALMUM LXXI.

Hebr. LXXII.

v. 11.

Omnes reges adorabunt eum ita Pſalterium Romanum & Breviarium Lugdunense: textum Ebraicum ſequuntur. Vulgata addit Terra, Graecum ſecuta,

v. 15.

Tolleſtur de terra uita ejus.) Diſum hoc & S. Auguſtinos hic allegat ex aliquo Propheeta. Sed quis iſte? Erſum nou ſentit. Videtur intendere diſum Eſaiæ LIII, 8. ubi ſecundum LXX. ita legitur: Generationem illam qui enarrabit, quia tollitur de terra uita ejus.

Ad

13. *Benedictus Dominus Deus, [Israel] qui facit mirabilia solum.*

Er si gelobot, der eino uuunder tuot.

So uuer fu tuot, an demo tuot er fu.

19. *Et benedictum nomen glorie ejus in eternum [Et in seculum seculi] Et replebitur Majestate ejus omnis terra.*

Unde sin guollicho namo si gelobot iemer,
ioh er ende dero uuerlte, ioh nah ende,
Unde sinero magenchreft uuerdt irfullet
alliu diu erda a flumine usque ad terminos orbis
terrarum (funt dero abe unant in ende des erde rin-
gic.)

Fiat Fiat.

Nu habet da in hebeten,

nu fare iz so, so fare iz.

20. *Defecerunt ymni David filii Jesse.*

Psalmus LXXII.

Hebr. LXXIII.

v. 1. Psalmus Asaph.

David filius Jesse uerbita sang unde lerta die sacer-
dotes (conuatin) diu singen, also gescriben ist, dat
se Got mite lobeten. Dis singen se Gotte unde den
dang dero temporalium bonorum (zaltichon habito)
die er in habeta gegeben in figura eternorum (ze
wilde ewigere genativa) Unonda se aber eterna
(cunipia diuoc) ne minneten, unde se oab terrana
(indicia puer) unde iro funda scriuere, unde iro
regnum (ardiche) zegeng, pedia zegungen oab diu
sang, daten ist diser psalmus Asaph, dat chit Sy-
nagog, (dero zwogelawen) dero vox (stimma)
hiet listet.

Quam bonus Israel Deus.

Der Ifrahelis Got, uuiuo guot der list.

Uuemo?

His qui recti sunt corde.

Dien die rechte sint in iro herzen,

den se aniso lictet.

2. *Mei autem pene moti sunt pedes.*

Aber mine fuozze ebid Asaph uuangton nah
aba rebtemo uuege.

Pene effusi sunt gressus mei.

Mine geoge siot oah ze uuitfueifte uuorden.

3. *Quia cecavi super iniquos.*

Unonda mir ando anauuas, umbe die unreh-
ten,
unde ib in irbenda.

Pacem peccatorum videns.

Iro frido unde iro gemachen lib, anafchendo,
dat ib se peccatores (susthofte) unise, unde dob
muerit saige.

4. *Quoniam non est declinatio [repositus] mortis eorum.*

Unonda se gahes der tod ne nicchet.

Et firmamentum in plaga eorum.

Noh uuirig ne ist iro cheftiga.

5. *In labore hominum non sunt.*

In arbeite ne sint se fament anderen men-
nifcon die bezeren fut.

Et cum hominibus non singellabuntur.

Unde fament in ne uuerdent se gcharinfca-
rot.

6. *Ideo tenuit eos superbia.*

Bediu sint se ubermuote.

Operii sunt iniquitate Et impietate sua.

Fone diu uuurden se bedechet mit iro unreh-
te, unde mit iro guotelosi.

Sie ne uuelton marigo abel fu, se fawten fib mit allo
in daz urecht.

7. *Prodiit quasi ex adipi iniquitas eorum.*

iro unrecht cham famo uzzet fpinde,

nali arzer macie (mageri) dat chit se taten iz undeuf-
tes nali fene dauften, naanda dob se kida Gute
mifflichen die fene nede unde ana net miffetont, dar
ist dob ana fite gefchidenet. Der armo chit, unonda
ib nicht ne habeta, bediu stal ib, der richo raubot,
und se anile dat is fer ieman geturte gemamen.
Unauan tuont se daz?

Transierant in dispositione [affectum] cordis.

Unonda se in iro herzen ahtungo uber-
ftahton.

dar se fib abtont ebe anderen nali neben anderen. Ex-
cesserant metas homini generis homines se pares eate-
teris non putant. (se abisfation daz al monestiu
ebuntis, dob se monestiu fin se ne unauant f. dob an-
deren litten gelid fut.)

8. *Cogitauerunt Et locuti sunt nequitiam.*

Arges tahton se, arch sprachen se.

Iniquitatem in excessu locuti sunt.

Offeno sprachen se daz unrecht.

Sie ne uuelton fib is nicht belen.

9. *Posuerunt in calis [calum] os suum, Et lingua eorum transiuit super terram [in terra].*

Uf hoho huoben se iro munt, unde iro zun-
ga ubertuor die erda.

Sie ne redeton nicht famo so se latal (buruane) uuaru
unde mortalis (firrige.)

10. *Ideo reuertetur [conuert.] hic [hic] populus meus, Et dies pleni inuentur eis.*

Bediu iruindet hara min liut ebid Asaph, ze
Gute eruindet er, unde bedechet dize, unde getuot
fin getrabete uber se, ze min in daz ingange dat
se uuerit saige fut. Unauant? Cam dies pleni inue-
nientur in eis.

Ad Psalmum LXXII.

Hebr. LXXIII.

v. 2.

U (Uitfawiste.) Leſio non uicioſa. Alia uerſio uetus:
Alme ginge ſtartzet ſib vil nabe. Legendum uide-

batur: Uuitfawiste, a ſuuihen, weichen, recedere, va-
cillare, vid. Glossar. S. sed nihil mutandum: uuitfawist-
te, uuit, late, Swiſſen, anſuweiſſen, exorbitare, va-
gari, vacillare, ſuſuare. Kilian.

So an in irfollot uurdent die taga,

adventus Christi (Christi chomfte.) So er chomet, er leret sie iz pelenchen. Er seget in unio divi parparatus (der geparpareto richo) unad signatus in inferno (pgratus in bello.)

11. *Et dixerunt quomodo sit Deus?*

Unde die selben revertentes (irruinlente) chaden, er sie begindin reverti irruinlin.

Unico uuciz Got *danne humanas res mennichum dico* (sid iniqui (uerchte) so salig sint?)

Et si est.

Daz est utrum est scientia in altissimo?

(Ist far doh ein geuuzzedda an demo hohstlin.)

Ist far debeln scientia (ebunf) an demo beissen? Unico mag ib is trum?

12. *Ecce ipsi peccatores et abundantantes in seculo obtinuerunt diuitias.*

Sino *daz chit, ne sit, uuar sie fundige sint, unde doh kenuhtige sint, iob uuerlt rih-tuoma habent.*

Nicht ein geuuge, uube iob mer danne geuuge.

13. *Et dixi.*

f. Asaph.

Ergo sine causa iustificavi cor meum et laui inter innocentes manus meas.

In gemeitun gerechthafota ih min herza, ingemeitun tuog ih mine hende,

daz chit ingemeitun nobis ib kuetin uuerch, fament dien anstundigen, sid ib fassib ne habe. Ib pin gueter arm der nitel ist richo.

14. *Et fui flagellatus tota die.*

Unde ie ana leid ih filla,

den uuerchten tieretib er, mid rechten fillet er.

Et castigatio mea in matutino.

Unde ieo far fruo, *daz chit spwtig cham min harinfara nitin uerlong, alde for niemer.*

15. *Si dicbam: narrabo sic, ecce nationem filiorum tuorum reprobo.*

Ube ih tata, sus sago ib anderen, so ib iz ir-churnet habe, *Deum non curare humana, iniquos maxime felices esse. (Got ne ruochin unio dero luto dinct fare, die uuerchin hartoff salige sin) so habe ih ferchoren die geburt dinero chindo, nationem iustorum (dero rebten gelabte) habe ib danne ferchoren, die so nicht ne lerten, uube demo uaidernuhtige.*

16. *Et suscepi cognoscere [Exilium ab ut cognosce-rem.]*

Unde do irruent ib des unde hinderstuont ze er-chennenne die so getuont Gotes dispensationem (uuzispindung.)

Hoc labor est ante me.

Daz ist aber unsemfte ze tuonne,

dob iz fore Got fessite si, fore minen augen ist iz ar-bisjam.

17. *Dones intrem in sanctuarium Dei.*

Ieo unz ih kam in daz Gotes hus in dia tege-nan fernuuest dero scripturarum (scrite.)

Et intelligebam in nouissimis eorum.

unde ih dar ferneme *hinc fore, unde ib denche an iro lezesten ding, unio dia irgangen.*

18. *Verumtamen propter dolos posuisti eis.*

f. dolos.

Aber doh umbe iro besuichen rihstest du in bisuuh.

Des se spulent, daz begangen in. Alenistren idest se ze trigen, betrogen uuerdent sie, Daz se manent terrena hant eigenla esse pra elenit (dero erdo goot ze iruueline sin fare daz augen.)

Deieciisti eos dum alleuarentur.

Du uuerfte sie nider innan diu, unz sie ir-hauen uuerden.

Selbiu iro beu uuar iro iruuelleda (iruelleda.)

19. *Quomodo facti sunt in desolationem subito?*

Unio sint sie ieo nu so gahes iustite.

Unde ze odi uuerdene?

Defecerunt [al. ad superius.]

Sie sint zegangen, *sama se niebo ne uaurdin.*

Perierunt propter iniquitatem suam.

Umbe iro unrech sint sie ferloren.

Unio?

20. *Veluti fumum exurgenti.*

Alto der troum des ufflanten,

demo daz troumt, daz er feat habe unde nicht ne ba-let, so er uffat.

Domine in civitate tua imaginem ipsorum ad ni-bilum rediges.

Truhten du uerilegogotst iro bilde in dine-ro burg,

uuarla se nicht ne chomet ze himle, dar se dib kessiben hier ne augen se dia bilde, dar ne lazzet du fawen iro bilde.

21. *Quia delictatum [inflammatum] est cor meum et renes mei madati sunt.*

Fine in geikab mir, daz min herza geluhtig uuard iro saligheite, unde mine lancha sin uuefse-loton, uob in fone loru ad luxuriam, fone uer-suore ze buorliffe.

22. *Et ego ad nihilum redactus sum.*

Unde *tedu uuard ih finrent in mines fawen, uude minero fernuueste ze nichte braht.*

Et recessi,

unde ne uuisla ih selbo min anuuzte.

Ut iumentum factus sum apud te.

Demo fehe uuard ih kelih mit dir, *uuarla se so fore dinen augen sint die terrena (erde-guet) minent.*

23. *Et ego semper tecum.*

Unde ih ieo doh fament dir.

Ad Deos alimos (ze fremiden Gotes) ne fuer ib, ad daunores (ze dero tsefelu) ne basiu ib mid. Daz ib iro denches ielt kenunone. Daz chit Synagoga (din zaugenogen) qua non seruitur idolis (din abkettinor dinctu.)

24. *Temisli manum hoc est exisisti potestatem dexterae meae [dextram meam.]*

Du habetost uf den *gruote* minero zefeuuun.

Terrae

*Terrena concupiscentia (dero erdo girida) uas mir
fuffra (uunfra) quia ego semper tecum. Uuanda
famt dir uas id ico. Samt dir uas min dextera
(reftima.) Daman fere dextera habo id poffetatem
inter filios Dei fieri. (Kunnt under Gotes chinden
uuerdan.)*

Et in uoluntate tua deduxisti me.

*Unde in dinemo uuillen dines tanches, nals
famt minen frebten leicstot du mih, unde brachtst
mich inter filios Dei. (under Gotes chint.)*

Et in gloria suscepisti me.

Unde in guollichu inphienge du mih.

*Uuelu ist du guollich? ane dero refurrexionis (ur-
fende) du uolagubt ist.*

25. *Quid enim mihi est in celo? Et a te quid uolui
super terram.*

*Ja uuaz ist, daz mir in himel ist gehalten,
uer mag daz befragen? Imortales diuitias (antolige
richtuoma) habist du mir dar gehalten, unde uuaz
uuolta ih umbe diu do geuunnen obe
erdo?*

*Aurum, argentum, gemmas, famulas? Daz habent oib
peccatores.*

26. *Defecit cor meum et caro mea.*

*Min herza unde min fleisch ist zezangen,
uuelit girida des herzen iob des fleisches sint zezangen.
Spiritualis (keftlich) uult id na nals carnalis (flei-
chlich.)*

Deus cordis mei et pars mea Deus in secula.

*Got mines herzen ist in himel, unde Got ist
min teil icmer, an imo habo ih funden mine di-
uinitas (richtuoma.)*

27. *Quis ecce qui elongant se a te, peribant.*

*Uuanda die sih ferro fone dir tuont, die
uuerdent ferlorn,*

*ih kienz obe uerze nals aber ferro, die girngen ferro, qui
operi sunt iniquitate (die bedebet sint in uuerhte.)*

Perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

*Ferlorn habest du alle, die sih din gelou-
bent,*

*uuanda die minnent ielt anderes darme diu. Alienout se
aub diu unde ielt anderes daz ne ist nicht castus amor
(reine miwa) uuanda in enez liebera ist darme
da.*

28. *Mihi autem adhaerere Deo bonum est.*

*Mir ist aber guot ze Gote haften daz eins uult
ih, daz uult darme, so ih in gefebo facie ad faciem
(funt anseine ze anseine.)*

Ponere in Domino spem meam.

*Unde ist mir gut inidiu an in gedingen, uuanda
ih iz uob ne habo in re (reacht) daz ih iz habe in
spe (in geding.)*

*Ut annunciem omnes laudes eius [predicationes tuas]
in portis filie Sion.*

*Unde guot ist mir, daz ih inidiu chunde alliu
finiu lob.*

*Uuaz? in portis filie Syon. Hier in saula Ec-
clesia, diu dero canigen fpecialitatis (uuarto) to-
ter ist.*

Psalms LXXIII.

Hebr. LXXIV.

v. 1. Intellectus Asaph.

*D*ifer psalmus ist fernuesti dero Synagoga. Sie fernmet
unde bechenet, daz ira geirren sol bina fere
uunt den gerib, daz se Christum sing, daz chla-
get si, daz uucint si, daz uucint uob selber Chri-
stus. Also iz chit: Videris ciuitatem
Iheru (do er dia burg aneseh, do ir-
uucintia er.) Luc. 19, 41.

Ut quid Deus repulisti in finem?

*Ziu Got habest du unsin furenomes feruor-
fen?*

Ziu sint dir die nu leide, die dir er uucint liebe?

Iratus est furor tuus, super oves gregis tui?

Ziu bist du irbolgen dinero isafnerto?

*Ane daz uair terrera (iridich) minentan, poffaren
(bete) ne bechman?*

2. *Alienato congregationis tue, quam possidisti ab
initio.*

*Erhage dinero gefamenungo dia du befazze
fone crist,*

funt des se anseing ze Abraham.

Liberasti [Redemisti] virginem hereditatis tue.

Uu irloftot fone Egypto dia gerta dines erbes.

*Uuiz fin daz erbe daz du loftot mit dero gerto in manu
Moyfi (in Moyfis hande.)*

Moutis [mons] Syon in quo habitasti.

*Irhage ierofolyma dar du bist, dar Syon ist, daz
du selbo corporaliter (lichamhaft) faine.*

3. *Leua manum tuam in superbiam eorum.*

Heuc dina hant an iro uermuot.

*Lob dir Christus, daz iz so gewuaren ist. Romani reges sunt
humiles (Rom chuniga sint demuote) sunt (sint)
Christiani.*

In finem.

Iener fin se fin.

*Quanta maligna operatus est inimicus in sanctis tuis
[in sancto.]*

*Uuelu ubeli der sint sceinda an dien, die iu
[diu er] er heilig uwaren.*

*In templo (in baz) in sacerdotio (pifetume) in sacra-
mentis (in opber uuedon) sint do, Christicola (chri-
stliche) nu.*

4. *Et gloriosi sunt qui oderunt te.*

Unde uucio sih kuollichoton dine fienda,

*daz pegaguda mit rebte dien, die sih kuollichoton, Chri-
stus irlagen haben.*

In medio sollemnitatis tue.

*Ze ofron in miten dagen dero azimorum
(dero bilon) do oib Christus irlagen uuert.*

5. *Posuerunt signa sua signa.*

Saxton dara iro finen zeamere iro fanen,

daz se dar uucint in monumentum uictoria.

Et non cognouerunt.

*Uule ne noifon. Uuaz? Daz iz uindilla Dei (hath
kerib) uucint. nals iro gloria (guollichheit.)*

Sicut in ingressum desuper [in exitu super summum.]

Sie ne dachon sama so an chomenet arlab fene dimele, mbe an iro fertitudinam (ebestheit.)

6. *Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januae ejus in idylipin.*

i. conspirantes & confantes.

Sie hjuuuen cinnuoto die ture mit acchefon also man ze holz unturliche niderslahet die houna.

In dolabro [securi] & fracturio [ascia] deiecerunt ea [eam.]

Mit partum unde mit flicchele brachen sie sie.

7. *Incenderunt igni simulacrum tuum.*

Prandon din uuichus,

nicht einbrachen ante ioh pranden.

In terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Peuuullen daz kezelt dines namen daz in erdo iu ein luzzel uuas.

8. *Dixerunt in corde suo, cognatio eorum inter [simul] se.*

Do chaden iudei zernliche in iro herzen, chad al diu slahta zelnanderen.

Perite compribimus [quiescere facimus] omnes sollemnitates [dies festos] Domini a terra.

Choment ze sumene unde tilegeien alle Gotes culte fone erdo,

sil in anser tar ne uuaere. Sas anuotige bechnata se Asaph.

9. *Signa nostra non vidimus, jam non est propheta & nos non cognoscet amplius.*

Sas obedet se an in capritate (ellendi) zeichen ne fahen uuir,

sil uuir captini (ellende) uuarden,

prophetam ne haben (anfigia) uuir, ie noh ne irchenneret er unlin hier in elende.

Ziu ist daz?

Ana daz ir ioh selbe ze bechwenet unde ir nob Christi hient, fone so er ne chomen si, unde ir ioh an iuo eigent ferten, er chomet, er chomet aber al iudicandum (ze aberteilene) nals ad liberandam (ze irlofene.)

10. *Uisus quo Deus exprobrabit [improperabit] inimicus?*

Uuico lango chit Asaph iteuulzett dir sus dien hient iudei?

Irritat adversarius nomen tuum in finem?

Er gremet dinen namen widerwartiger anz bina ze ende, so Elias unde Henech chomet? Una dera uueret so contumacia (huchwilt.)

11. *Ut quid avertis manum tuam & dexteram tuam de medio sinu tuo in finem?*

Ja chit Asaph ziu uuendest du dana dina hant unde dina zefeuuun uzzet mittemo dinemo buofeme, so furenomes?

Also Moysi Got chad, floz in dinen bufem dina hant, unde si ingefozzeniu fione uua, unde er aber chad, aze az dina hant, unde si uz kezogeniu mislohtia uua, unde er aber chad, floz fia in, unde si ingefozzeniu anderoff fione uua, also hif da iudei. Utze ane Got pif du uuerene, mne fionet iuo hif

da reine. Uuico lango uule da ane in nusen uuerene? Ne fone iz nab so unde die uirgam Moysi (fah.) In manu ejus (in finem hende) una si diuella (geret) uzzet hende ferlozzenn uua, si ta tuofa (fite chomph) aber uuerde gezabht uua, si anderoff diuella (erbet.) Ne fite da daz pechonne iudei, fone dir gefchrieben anse?

12. *Deus autem rex noster ante secula operatus est salutum in medio terra.*

Aber Got unsir chuning uuurtha heili er dero uuerle in mittero erdo,

in mitten gestilis, fides unde baptifmum uua in beuimet ante secula. Na fite se becheret zuu Christo, ziu pif aber da becheret fone imo?

13. *Tu confirmasti in uirtute tua mare.*

Du Got kceftenotoft den raten mere in dinero chrefte,

daz er fionet in mare uua, unz israhel dar dure fionet. Do fure boldtoft da difa tuafi dera gentium (dieta) mit dero fe an uuerdent iulest a diabolio so fe de taten a pharouse.

Contrivisti [contribulasti] capita Draconum in aqua [agnus.]

Su tawde habest du fermulcet superbia dameaum (abermuosi dera tiefelo.)

14. *Tu confregisti caput [capita] Draconis.*

Des meiste tiefeles abermuosi habest du gebrochen in dero toufi.

Deiisti eam isam populus Aethiopum.

Du gabe in zefrezzene suarzen liuten,

uuzer dien an uuerdeu fionet anize. Die ezrent corpus Domini (Gotes lichamen.) Uuico diabolus (den tiefel.) Also Augustinus chit z Christum qui se confingunt Diabolum quem confingunt. Christum ezrent fe so zegelornotenne, Diabolum frezzent fe, ze fionero dilegung. In dien uueren gab in Moysi israhelitis zetrinchenne caput uitali (daz chaltis banet) ze eret in fure geymalzet, darant gemadenez. Uuanda veri israhelita die anriu (Geti ansefite) diabolum fimezen fain unde molen, unde ferligen. Uuaz mag kelmfichor bezeichen diabolus, dazne daz femiacrum (chaltis) dar man in aua beteta? fone diu uuaer kestruchen ze Petro, do er immunda anafab: Mafsa & mandata (hab unde AD 10, 11. iz.) Alde fain uuir ez feruomen. Deiisti eum isam populus aethiopum. Du gabe in gentibus (tietia) ze bezzernung. Uuanda fone finen perfutionibus (altunge) uuerdent fe martyres & perfelli (unde darenote.)

15. *Tu dirupisti [dirupisti] fontes & torrentes.*

Du zebrache in monige strangen brunnen unde chlinga,

daz fuit predicatorum (prediare) die temptatio (ebornung) beuuehet. Uuader fe fia, fontes (prunnen) al-de torrentes (chlingen.)

Tu fuccasti furuos etiam [etiam.]

i. furti du habest ketrucchenet des tiefeles aha,

daz fuit heretici (irrare) aspices (anbetare) mathematici (calfrare.)

16. *Tu es dies & tu es nox.*

Din sint spiritali (keiftliche) din sint carnali (fleiskliche.)

Du chanz fe beide gehalten. Die spiritalen intellectu (keiftliche feruueft) habent, die chomenet Got feruomen, so fe gebort: in principiu et uerbum (in anagene uua ioh. 1, 1.)

*caradem (fleischliche) habet, die denket an den
suum viri (suum maritum) daz in uort si.*

**Tu fecisti solem & lunam. [Tu fabricatus es auroreum
& solem.]**

**Du tate sapientem & insipientem (uuisin unde un-
uuisin.)**

*Bedu ne ist ne auideret iro desperandos (ze ferdunni-
ne.) Also Paulus chad i Sapientibus &
insipientibus debitor sum (fructus unde Rom. 1. 14.
infructus pin ib eliu scilicet.)*

17. Tu perfecisti [fecisti] omnes terminos terre.

**Du habest kedurnohtet alle marcha dero
erdo.**

*Uuisin ist diu erda? Uuisin ist diu marcha? Dar stat
fere 7. 12. operatus est solatem in medio terra
(er uorbia belli in mittimo laud.) Unde daz ist in
medio gentium (in mittimo dictin) dero marcha fuit
Apofoli. Sic fongit in, una uaura se reciben sein,
unde uar se iruanden sein. Also daz ist: Non plus
sapere quam oportet sapere, sapere ad
sobrietatem (uicte fereur uale fin, dan-
ne mane tage funder suberitico uale fin.) Rom. 12. 3.*

Esbatem & ver tu plognasti ea.

**Sumer unde lenzen diu bediu tate du,
feruente spiritus (die beizumstigen ze quate) fuit sumer,
uorwilt in fide (uicubomiu ze glauko) fuit lenzo. Dien
allen ist ze ratenno, ne gloriantur quasi non accep-
tint (nir se sib ne raumen fano se iz uiebt inpen-
gin.)**

**18. [Tu fecisti ea, absint al.] memur esto huius crea-
ture tue.**

**[Du daz allez habest ketan.] Erhüge dirro
dinero gefeiste,**

*Iudicia plebis (falsch) eruge. Sas auegot Afaph mit in-
tellectu (feruante) dems der uob ist fuit intellectu
(ane feruante). Diser Afaph ist, fone demo iz
chit: Reliqua salua erat (die alieha
uerdent behalten.) Fone diseno ist Pa-
trus chemener, unde alle Apofoli, der Afaph in er
uaz sine intellectu (feruante) uanda er al ni
sebet isfollet, daz er uard kennizeget. Rom. 9. 17.*

Inimicus improperauit Domino.

Unholder liut iteuuizotta sinemo herren.

*Uaueo chad er? Peccator est iste, non no-
uimus unde fit. Nos Moysen uocamus,
illi locutus est Deus, iste Samaritanus est (dero
ist fundig man, uair ne uauizen anomen er har ist,
uair uauizen Moysen uale, uno spreb Got zao, daz
ist offerro gelunberg slatio.)*

**Et populus insipiens exacerbauit [incitauit] nomen
tuum.**

Unuizzeiger liut cranta dinen namen.

*Anderes uieco ne chaden se: 7. 9. Peius comprimebat
omnes dies fessos Domini a terra (chomint asomine
tugoen allei Gotes tute fone erdo.)*

**19. Ne tradideris [tradis] bestias animas confidentes
[confidentium] tibi.**

Tieren ne gebeft du sie.

*Nabe abiaz kik in so se cheden: Quid facie-
mus ergo viri fratres, dicite uobis (uaz*

*tuon uair it un liebin bradera auisat uisib) ketan se
denne (salubriter) geboren (heilfano.) Agite panica-
tiam & baptizetur unusquisque uosum in nomine
Domini nostri Jesu Christi & dimittatur uobis pec-
cata uosra (innot ranno unde uarde inuier iegib
ketonst in nomen auisat berrin das kreuzichu bal-
tari, se uardent in inuiera fanda fergeben.)*

Animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.

**Dinero durftigon sela ne eigitu du in Agéze
in ende,**

so se sib armelicho dir irgehen, so irbage iro.

20. Respice in testamentum tuum.

Uuarde an dina beuicmeda,

*irbage anaz da uis peneinet eigit uali terram chanaan
(daz last) uale regnum colorum (binerichie.) Daz
erbe ne laz uis iegan.*

**Quia repleti sunt qui obsecrati sunt terra domorum
[domibus] iniquitatum.**

i. iniquorum domorum.

Uuanda die irfullet sint dero erdo,

die fone iro irblendet sint. Uuandero erdo?

**Dero unrehton hiafero die ze erdo auarcent, dien
feret der foud in din augen, unde blindet se. Daz
chit die irische gedanca habent, die auarcent dan-
nam gerret iro fones. Uuis fuit dazue die gedan-
cha, an uorwettero hiafero? Daz fuit auarcent ber-
zen. So ne gefeiste diuino testamento diuino late,
daz se iro berzen irische gedanca so irblendet uo-
be dob die reliquia (alicia) gehalten auarcent.**

**21. Ne aueritatur i. non repellatur, humilis [falsus conf.]
confusus.**

**Din liut die muoter unde fnerro fenden fcameger,
ne uuerde fone dir ferfroozen.**

Egenus & inops lundabant nomen tuum.

Durftiger unde armer lobont dih.

Dere salt da rnochen.

22. Exarge Domine iudica causam meam.

Truhcin stant uf uuis min dingman,

*irteile uie ib rebi habe. Daz iz daz keloubo daz ib ne
gabe. Uuis dien auidero, die mir auocedent: Ubi
est Deus tuus? (uair ist uis diu Got) Sano so da
fene diu ne fift, uanda da corporis oculis (licham-
hesten augen) ungeftigt pift.*

**Memor esto in propriorum tuorum, eorum, que
ab insipiente sunt tota die.**

**Irhüge dinero iteuuizzo dero die fone un-
uuiizegemo choment in allen ziten.**

*Die iudicium ne geloubet unde resurrexerunt, unde se
cheden: 7. 9. 8. Dies non cognoscent amplius (er ne
bednait uisib farderner.)*

23. Ne obliuiscaris voces deprecationum te.

Ne irgiz dero uuerto die dih flehont,

uanda se diuine geluizen geloubent.

Superbia eorum qui te oderunt offendit semper.

**Ouh chome fure dih iro uermuot, die dih
hazzent.**

Psalmus LXXIV.

Hebr. LXXV.

In finem.

1. *Nē corrumpas.**Dixer titulus cūit ze Christo.**Ne intuere das du gebietest, hiē iz aus in ende, gib aus vitam aeternam (lib euaſſen.)*2. *Confitebimur tibi Deus, confitebimur tibi & invocabimus nomen tuum.**Uuir ichen dir Got, dir ichen uuir, unde anahareen dinen namen.**Uuanda er iſt conſiteri (pigielin) unde deranah invocare (anrufen) ſo getuo anſirra templa (hazr) ſone conſeſſione munda (pigiote reſin) das ſe ſone dir invocato (angehoreten) uorden magis viſitata (grauſt.)**Narrabo mirabilia tua.**Fone conſeſſione exinanitur malis, ſone invocatione repletus bonis (ſone pigiote itat uorden uiles, anarwoſte ſat uorden haſti) peginno ih narrando eruiſſe es; quibus ne repleti (kenada zellindo diu reſſizin dero du miſt juſtſi.)*3. *Com accipero tempus, ego iuſtitiam iudicabo.**So is zit uuir, unde dies iudicii (ſuone tak) ebmet, ſo irrello ih reht.**Daz cūit totus Chriſtus (alter) caput & corpus (heahit unde lichame) uuanda er eiser ne irrellet, uabo ſancti (die beiligen) ſancti ino.*4. *Deflexit [Liquescit] eſt] terra.**Niderſtoz diu erda. muenſſen zugen ſib nider, der nideren greden ſo an diu niſſenont ſe alle, ſo man ſe beizet heren des obren, das ſe gerat des nideren.**Et omnes habitantes in ea.**Unde alle dar ana ſizzente.**Daz iſt expoſitio (recheda) des erren. An dies iſt ſi nider geſtozen die dar ana buent. Uuaz ſut ſe, ane erda?**Ego confirmati columen ejus.**Fone diu geſteſtenota ih iro ſiule.**Columna fidelium (dero geloubigen ſole) ſut Apoſtoli. ioh die uuanboten in poſſone (in Chriſti morte) ſo uorden aber geſteſt in reſurrexione (in Chriſti urſende.) Dara nab lerſen ſe andert von deſuere (nieht niderſtezzin.)*5. *Dixi iniquis, nolite inique agere.**Ih chad ze dien unrechten, ne fahrent unrehto,**fermiten ſo iz darunke? Nein ze ſere, dannan uuand ſo mortales & miſeri (ſedig ioh unuig.)**Et delinquentibus nolite exaltare cornu.**Unde ze miſſeraticgen chad iō, ne heuen iuuuer horn,**abe ir ſundig ſut per cupiditatem (darb ſchile greiſſi) des ne ſerſagen ioh per elationem (darb habmotti.) Der is ne ueret, der iſt peſida ioh iniquis (uoreſſi) ioh exaltati cornu (healde das horn.)*6. *Nolite ergo efferri, ne loquamini aduersus Deum iniquitatem.**Ne uueſent hoſſertig ne choſont unrehto uulder Gote,**ſo der toet der dir cūit, uuaz uueizet mir Got mer dan ne anderen? So uuen ih reht ne ſi, andert ſut anrehteren, danne iō ſi, diu iſt uola, mir iſt aus. So choſendo, ſchalldig er Got, unde abſat ſib rehteren, munda ino ſua iudicia (urteile) miſſelicheit.*7. *Quia neque ab oriente neque ab occidente neque a desertis montibus.**Perge dir, uuanda der ueral iſt, des urtrilde ne iſſelicheit du ſone oſtne ze anſtne, noh ſone uueſtne ze oſtne, noh ſone deheinen uuoſten bergen unde mitte lute. So uuar ſo du hiſt, der iſt er. Suez du choſiſt, das hebet er. zin das?*8. *Quoniam Deus iudex eſt.**Uuanda Got ſelbo iſt irteilere nau moniſe, Uuare iz moniſe, der ne berti ueral, ſo Got iust, hunc humilis hunc exaltat.**Judaicum populum ſuperbum (iuh hoſſertigen) nideret er, gentilem humilem (den diet hat ſtemuotin) hoht er.*9. *Quia calix in manu Domini.**Uuanda in Gotes keuualte iſt lex data (ebe gegeben) iudeis, diu uetus teſtamentum (alt pneuenda) beizet. Si iſt der calix (iſtuof chelch.)**Uuollicher?**Calix uini meri.**Chelch lutteres uuines.**Pleus mixto.**Doh foller miſſecelatur,**ſoller tranſuen. Aſſo in moſe, diu helia teſtamine gemiſchet ſut. Uuanda dar leg in fece ſacramentorum corporalium (andar diu tranſuen uulden lichamliſſe) geborgen nouum Teſtamentum (nuuen beuemed.) Dar circumciſio carnis (unſeſſida ſchib) das was iſt circumciſio cordis (unſeſſida huzin.) Dar teſtium (biu) das was ſancta Eccleſia (heilich chelch) dar terra promiſſioni (lant hebezzin) das was iſt regnam calorum (himelriche.) Dar manſio ſacrificii (epher) diu cin ſacrificium (epher) peccatenent, das in cruce Chriſti (an Chriſti cruce) bracht uard.**Et inclinabit ex hoc in hunc [hoc.]**Unde do ſcangta er uizzer enemo calice veteris Teſtamenti (chelche dero alin eo) in diſen calicem noui teſtamenti (chelch dero nuuuen eo.) Lutteren nuu ſpiritalium iſtellicum (heilliche ſeruanſi.)**Veruamentum ſex ejus non eſt exinanita.**Aber doh ne uuard diu truosana irſcaſſen, ſi uard der ze leibo, uuanda carnalis iſtellicus (ſchiblich ſeruanſi) iſt mit iudeis.**Bibent [ex eo] omnes peccatores terre.**Dero trincent iudei ſancti allen ſundigen, uuanda carnalis iſtellicus (ſchiblich ſeruanſi) licet in.*10. *Ego autem in ſeculum gaudebo [annunciabo. Cantabo DEO Jacob.]**Aber ih mendo in euua.**Chriſtus cum corpore (mit Eccleſia.) Uuanda iz cūit in titulo: In finem ne corrumpas.*11. *Et omnia cornua peccatorum confringam.**Digultate ſuperbiam inſeazo iō.**Et exaltabuntur cornua iuſti.**Altera (keba) Chriſti, das ſut cornu iuſti (briu des rehter) diu uuerdent in ſine irbobei.*

Psalmus

Psalmus LXXV.

Hebr. LXXVI.

[In finem in laudibus] Psalmus Asaph.

1. *Canticum ad Asaph.*

i. Ad dirigentes. Omnes iro pedes (footas) mel-
len dirigere in finibus reilas (ribtis in reba fige)
die gwezzet Asaph.

2. *Notas in Judea Deus.*

Echert in Judea ist Got chunt.

Unis in confessione (in pigibz) so chundest du dir ze Go-
te. Die ne sahen an in, die dir chaden: Joh. 12. 17.
Non habemus Regem nisi Casarem (saur
ne habin andrin Chuning ne uiam deu Remcheiser.)

In syrael magnus nomen ejus.

In israhel ist chunt sin mahtig namo.

Die an Christo Got pechenunt, also gentes (diets) tuont,
die sint israhela, die sint videntes (Got aussehende).
Denn, dien ist chunt sin namo, die in echert bou-
nen bechenant, also judai, die ne sint israhela, die
ne ist chunt sin edele namo, daz er Got beizet.

3. *Et salus est in pace locus ejus, et habitatio ejus in syon.*

Unde in fride ist sin stat an dien ist si, die daz mel-
len, daz er wille. Under commonigen ist iew frido,
unde sin geboda ist in speculatione. In ewigheite dar
man in ewigheite facit ad faciem (sine angustia ze
quiescent) dar hat er an in, dar ist frido.

4. *Ibi congregat fortitudines arcuum et scutum et gladium et bellum.*

Dar habet er gebrochoz starcke bogen, unde
scilt, unde suert, unde selben den uoig
uider dir, der uoig ist in dir, sament dir sciltema rin-
geß du, uazda uider Gote range du. Nob demet,
daz du in ueruasit kemest, sicut Paulus.
Uleio chit er? Non ergo regnet peccatum
in uostro mortali corpore, ad obediendum desiderijs ejus
(sunda ne gerichte nicht in uuestro todigen lichamen
ze gewachsen sint geloffen.) Ube da imo foleß, so
chunest du sine dylmo anfride ze ewigema fride.

5. *Illuminas tu mirabiliter a montibus aeternis.*Du bist uuunderlich irscheinende, sone dien
ewuigen bergen,

dero boli niemer ne zegat. Fone Apostoli babest du al-
tero uerite liebt hegeben.

6. *Turbati sunt omnes insipientes corde.*

Also eint sone in uawden illuminati (insultat) so uar-
den andere turbati (getruobete) Uuoles?

Alle unuuzizge.

Dormierant somnum suum et nihil invenerunt omnes
viri divitiarum in manibus suis.

Iro slaf slusen die richen, unde so se iruacdeten, in
banden nicht ne habeten. Die ferlasent iew lib, dien
hio ribtuma chomende sint, unde iew lufami an dien
ist, unde den anderen lib an nimmet, nob binnan
dara ne frument, daz se dar finden. Hier slusen
se, dar uwerdest se iruacdet, hier habeten se, dar
nicht.

7. *Ab increpatione tua Deus Jacob dormitauerunt, qui ascenderant equos.*Fone dinero irrafsungo Got Jacobis intslief-
sin, die uffen ros lazzen,

dannen se iruacden sinten, dannen intsliefen se.
Uuoles? Die iew abwermt fueret.

8. *Tu terribilis es, et quis respicit tibi tunc ab ira tua?*

Du bist egebare,
unde uwer widerstet dir dante, so dies iudici (der sa-
no tach) chumet? Uwer intrinet dante sone dinero
abotgi?

9. *De celo iaculatus es [audientem fecisti] iudicium, terra timuit et quieuit.*Du souzze fone himel daz iudicium, (urteil.)
Ite in ignem aeternum (sariat in ewig fur)

dannen irchem der sundige, unde gebr-
meda imo, der er gebirnen ne uultu. Dar habet
er ende getan dero sunden.

10. *Cum exurgeret in iudicio Deus, ut saluos faceret omnes mites terre.*

De anaz iz, in iudicio (in urteile) anaz iz, do er onb
asfiant, daz er gebirte alle die mitemiden, sone
den er chad: Beati mites (salus sint mitemere.) Dar
er die alen feruigt, dar baliet er die andere.

11. *Quoniam cogitatio hominis confitebatur tibi et reliquie cogitationis dilem solum agent tibi.*

Uuanda mennischen gedanch uehet dir ze erist,
unde die aleiba des kedanches machont
dir dulte.

Confessio (pigibz) libet Gote ze erist, recordatio prae-
torum criminum (die irbigeda ketanere scailo) sint
imo fecta (daltz) sone du chad David: Et
delictum meum coram me est semper (unde
misa misisset ist iew fore mer.

12. *Povete et reddite Domino Deo vestro.*Intheizzent Gote unde uuerant iuuera in-
theizze.

Pezera ist non uovere (nicht intheizzen) dante uovere
& non reddere (intheizzen unde nicht leysin.)

Omnes qui in circuitu ejus sunt offerunt numerum ter-
ribili.Alle die umbe in sint, die bringent keba do-
mo egelichen.

Christus ist allen communis (gemeine) unde bedin median
(miter) die in mianent, die sint umbe in. Alle dara
ze demo altare, dar sin corpus uairt consecratum,
operant alle die umbe sint.

13. *Et ei qui asert spiritum principum.*

Unde demo operant se, det superum spiritum (hab-
muogin sin) dero principum (furlon) dana
nimet,

unde humilem spiritum (dienasten sin) gibet.

Terribili apud Reges terre.

Prutelichemo lament dien riharen dero erdo.

Cassiga corpus tuum et in servitutem redige (chela dinen
lichamen, unde bringen in de skalcheit) so uando bist
du rex (chunich) unde ist er der terribili (prutich.)

Psalmus

Ad PSALMUM LXXV.

Hebr. LXXVI.

v. f.

NOTK. PARS I.

M(Ontibus aeternis.) Sic & Graeci: dei regis domus. In
Hebraico habetur *QD Tarab, praed.* Graeci igitur
alter legerunt, & forte *QD Nizach, aeternitas.*

U

Ad

Psalmus LXXVI.

Hebr. LXXVII.

In finem pro Iadith.

1. Psalmus ipsi Asaph.

Iadith transiens. Asaph congregatio. Unde ist daz?
Ans, congregatio transiens (du aberspringende
gesamanta) spricht hier, du ad form (an
du ende) elomen uiste da farder nicht transi-
liendum ne s (ze aberspringende ist.)

2. Voce mea ad Dominum clamavi, & vox mea ad Dominum [voce mea ad DEUM]

f. perveni & intendit mihi.

Mit minero summo harata ih ze truhene,
unde ze Gote, follechem s, unde uara teta
er min.

Uuanda s in selben ze mir ledeta, nob ze andera in ra-
meta, helim fernam er s.

3. In die tribulationis mee Domine exaudivi.

An demo tage minero arbeite suochta
ih Got nals unde ander, uanda ib transiens
(aberspringende) pin, ant unde in selben, daz ib
securas (schure) moxe iuo adherere (zuo basten.)
Uuer ist der dies tribulationis? (tagh arbeits.) Aus
aller dister lib, fone dem gescriben ist: Tentatio est
vita hominis super terram, (arsoch ist die
mensio lib ote erio.) Ist er tentatio Job 7.1.
(arsoch) so ist er tribulatio (arbeits.)

Asaphus meus.

i. operibus meis mit minen handin, daz chit mit
minen uuerche.

Nocte, nahtis.

In hoc seculo (daz chit hier in uerlte.)

Coram ipso (fore imo selben.)

Non curam hominibus (nals fore mensiofen.)

Et non sum deceptor.

Unde dar ana ne bin ih petrogen,
uanda mis leu gewisser ist, unde mir chumet, daz mir
gebizzen ist.

4. Negavi [Renui] consolari animum meum [animo m.]

Ih ne uuolta trosten mina sela,

So leid ist mir dister lib, so irduzzet mit sin. Solib elen-
de ist er, daz ib darane humana consolationis (men-
nischu trost) ne ruochu.

Memor fui Dei & delectatus sum.

Gotes irhugeta ih, daz uuas mir lussam,
daz teta mir freud.

Garrivi.

Dero freudi spileuorteta ib, fore mendi ne mabta ib
ib gldaga. Alde iz chit:

Exercitatus sum

ih uware mite irmundrit.

Dero lussam nieteta ib mid, ferro dar ana dendeude.

Et defecit spiritus meus.

Unde an demo dendeuue irag ib. Si ziehet habet dante
mis sin. Alde ze mag amazen sin lussam.

5. Anticipaueram vigilas omnes inimici [oculi m.] mei.

Uuacheroren uwaren alle mine fienda,

erie potestates ad decipiendum (leffige moetinga ze bif-
nichans) dante ib mabti sin ad custodiendum (mid
ze behuotende.)

Turbatus sum.

Truobe muot quam ih fone dero fero minero
garrulatis (spileuorteta.)

Et non sum locutus.

Unde gesuigeta.

Alde iz chit:

Anticipaueram vigilas oculi mei, turbatus sum &
non sum locutus.

Nahtes truuaacheta ih fruo, unde uuas sui-
gendo, leideg minero fundon. Die muochan beiz-
zen uar nu uolturnas (nohturna) dar unde touca
uor antelucanus conuentus (foretagge sinetichungte.)

6. Cogitavi dies antiquos.

An dero stilli dahta ih an die alten daga,
die nu irgangen sint. an diem humanum genus (alman
chunne) auirduzzeten fundota. Datan anard ib
turbatus (trachuuoltg.)

Et annos aeternos in mente habui.

Unde ze troffe nam ih in muot diu ewuigen iar,
fone den gescriben ist: Et anni tui non deficiunt. (ande dinst iar uueret ieo
mer.) Die gedanche faza ib uaidet even die mid
leidigoten.

7. Et meditatus sum nocte cum corde meo.

Unde so dahta ih nahtes in minero herzen.

Garrivi [et exercitabar.]

Alnot stillea der in demo herzen dero uorto gldagende,
uanda mir diu garrulatis ufringigera anai.

Et scrutabar [scopebam] Spiritum meum.

Unde scrodota ih min muot,

chofata mit mir selbemi.

8. Et dixi, [absint alii.]

Unde dahta ih sus.

Nunquid in aeternum prociat Deus?

Feruuirfet Got zegetate geus humanu? man
chunne.)

Et non apponet ut beneplacitum [complacitior] sit ei
[abs] adhuc?

Unde ne getuot er noh mit fuero passione
(martiro) daz iz imo si liebham?

9. Aut in finem misericordiam abscindet a seculo & generatione?

Alde nimet er gareuuo dana sin gnada fone
dero uuerlte, unde fone menniscon geburte?

Ad Psalmum LXXVI.

Hebr. LXXVII.

v. 4.

Garrivi hoc verbum, quod ad Textum ipsum refe-
 rendum videtur, non ad *Paraphrasin*, nec in *Grecxo*
 nec *Ebraico* nec apud *Hieronymum* apparet, *conf.*
 9.7.

10. *Ant obliuiscetur misereri Deus?*

Alde irigzet er ze sceinenne dia gnada *suere*
incarnatus (manuerden) die er gebizen habet?
Ant continebit in ira sua misericordiam suam?

Alde benimet imo zorn fina gnada?

11. *Et dixi.*

Unde *transfundo* (uberfprangende) dahra ih sui:
Nunc cepi [cepit hac.]

Et ut uas iz, nu ist iz. *Transfundo* (uustfpran-
gende) begonda ih fernemen dia ding.

Hec est *immutatio dexterae excelsi.*

Ih fernemo anula uas diu uuchelunga ist, dero
ih fru bin. *Christus* ist *dextera excelsi* (zefcuua
des hohin) der habet genas *humorum* (man chun-
er) genachit de *teueris* in *lucem* (foue foftri ze
lichte) (de *seruitute* in *libertatem* *filiorum Dei* (foue
fchreibet in die fribalt Gotes cluda) der habet mit
feiben atzer mit *filium* bracht. Ih dabo mit an fer-
rechet an ih, freya anor mir als ih foleghende an
mir.

12. 12. *Memor fui operam Domini, quia memor ero*
ab initio mirabilia tuorum & meditor in
omnibus operibus tuis.

Darana *filiet* daz ih kehuhtig uas Gotes
uuercho, daz ih fone creft dinero uuunder-
gehuo, unde in allen dinen uuerchen
gedanchhafte bin.

De *late* *memor* ad *imaginem tuam* (ze *dicomo* bilde)
da *impinge* *uenera Abel* (Abelis opher) da *gehabe*
uolue in *arca*, da *exstatu* *plangit* ze *ophere* in *typo*
(in *ferrekebin*) *Christi*, daz aliez tuot mit *hoga-*
zin.

Et in *afflictionibus* [aduerfionibus] tuis *gariam*
[exercebor.]

Unde in dinen minnefaminnon mandelcho-
fon ih.

Sid der *garralis* ist, der *geuigen* ne mag. *homan* *habe*
aub ih, daz ih *keuigen* ne mag.

14. *Deus in furore via tua.*

Got in Christo ist din uueg.

Er *chad* & *Ego sum via* (ih pin uueg.) Joh. 14. 6.

Quis *Deus magnus* *sicut* *Deus* *nofter*?

Uuer ist fo mahtig Got, fo unfer Got,
da *eine* *uander* *teoff*, unde mit *die* *feineff*, daz *an-*
derer ne ist.

15. *Notam fecisti in populo virtutem tuam.*

Christum der *die* *virtus* ist, *habet* *de* *gentibus* (dictis)
clum *ketan*.

16. *Redemisti in brachio tuo populum tuum.*

An imo habest du irlofet dinen liut.

Er *ist* *die* *virtus* (chraft) er *ist* *die* *brachium* (arm.)

Filius *Israel* & *Joseph*.

Habet *peide* *irlofet*, *ich* *filius* *Israelis* (Irahelischint)
ich *populum* *gentium* (den liut dero dictu)
der *demo* *uauero* *Joseph* (zefcuua *sum*) *habet*, *den*
exer *beizichoda*.

17. *Viderunt te aquae Deus viderunt te aquae.*

Liute gefahen diu, diu kefahen liute.

Daz *uasi* *foue* *die*, *quia* *notam* *fecisti* *in* *populo* *virtu-*
tatem *tuam*) *uanda* *chum* *krum* *uuder* *latio* *dina*
chraft.)

NOTK. PARS I.

Et timuerunt.

Unde forhton diu,

daz *uasi* *mutatio dextera excelsi* (der *uuefel* *des* *heer*
Gotes *zefcuua*.)

Et turbata sunt abyssi.

Unde *uazzer* *diefena* *uuerden* *getruobet*,
daz *fiut* *benimem* *confscientia* (mannefion *inuazzeida*.)
Uuaz *mag* *tiefera* *fu*?

18. *Multitudo sonitus aquarum.*

Uuerd *nichel* *daz* *dero* *uazzer* *in* *ymis* & *cantibus* &
uatiuibus. (in *lebin*, unde in *fanchreiben* unde in
hebetis) *nummus* *uasi* *daz*?

Vocem dederunt mber.

Diu *uuelchen* *lutton*,

Apostoli *predigeton*.

Et enim sagitte tue pertransierunt.

Diniu *uuoert* *turhkiengen* *dero* *mannefion* *berzen*.

19. *Vox tonitru tui in rota.*

In *urbe* *terraram* (in *uuerlt* *rinch*) *scallit* *dinim*
epicichen *ouerch*.

Illuxerunt coruscationes tue orbi terra.

Diniu *mirarala* (uauundir) *irfchinen* *allero*
uuerlte.

Uuanda *fu* *uueren* *in* *circuitu* *tonando* & *toruendo* (al
unde *die* *uuerlt* *tenendo* unde *blechfende*.)

Commota est & *contremuit* *terra.*

Dannan *uuard* *iruueget* unde *irbbeda* *diu*
erda.

Mannefion *irchamen* *fu* *af*.

20. *In mari via tue.*

In *gentibus* (uuder *dictis*) *noerden* *dine* *uuega*, ze in
corum *de* *de*.

Et semine tue in aquis multis.

In *multis* *populis* (uuder *manigen* *luten*) *noerden* *dine*
ferre.

Et vestigia tua non cognoscuntur.

Unde *foue* *indeis* *ne* *uuerden* *bechenent* *dine*
ferre.

Sic obediens *ie* *nob*? *Nondum* *venit* *Christus* Joh. 7.
(*aob* *ne* *cham* *ieo* *Christi* *nicht*.)

Deduxisti *sicut* *oves* *populum* *tuum* *in* *manu* *Moyfi*
& *Aaron*.

Denselben dinen liut leitost du doh also scaf
uazzer *Egypto* in *Moyfenis* unde in *Aaronis*
handen.

Ne *habent* *fu* *die* *abelo* *gelanchet*, *daz* *fu* *eine* *uuder*
alieu *dib* *ne* *uuerden* *becheunen*.

Psalmus LXXVII.

Hebr. LXXVIII.

v. 1. *Intellectus Asaph.*

UU *As* *chudet* *uasi* *Asaph*? *Ant* *daz* *uuir* *ein* *gebo-*
ren, *unde* *uuder* *fermenen*. *Geboeren*, *uauo* *der*
alto *liut* *ingratas* (modanchfliche) *uasi* *beneficiu*
Dei (Gotes *fehtaten*) *unde* *fermenen*, *daz* *uuir*
fu *famo* *ne* *fuin* *fu*.

Attendite *populus* *meus* *legem* *meam*.

Mine liute fernement mina ea.

Inclinate *aurem* *uestram* *in* *verba* *oris* *mei*.

U 2

Hel-

Heldent iuuuera ora ze dien uuorten mines mundes.

2. *Aperiam in parabola os meum. Loquar propositiones ab initio.*

Ih induon minen munt an uuidermezzungon touchein gechoft.

Spricho ih, fone demo anagenne iuuuere forte sunt egypto i uir geboren tegeliches parabolas (uuluermetza) in sancto Euangelio. Also Christus sub filibus uuidermezzat gravo framenti (dena eboria des chorin ausochere). Dar geberen nur sub propositiones (tratuin). Also daz ist: David Muth. 22. 42. uobis uidetur de Christo, cujus filius est? (anaz tauchet in unde Christ, anaz san uuauiet ir ist er?) Unaz ebsiden do Judei? David (er ist Davidus fua, iab filius David (Davidus fua) se ir 201. 109. 1. ebsiden, iob Domini David (Davidus berro) fo er imo selbo chad, do er fua fore imo sprach: Dixit Dominus s. pater Domini meo s. filio suo Christo, sede a dexteris meis (sprab mie berro fater wiemo berro Christo facno fua tuo, fize ze zefenau min.) Teuena leria dia propofitio (ratfika) fe ferueneu Christum in tempore filium David, in eternitate filium Dei (zeitliche Davidus fua fua, canechico Gotes fua fua.) Parabola unde propositiones (uuluermetza, ratfika) fua dia figura (uualpide) fone dien Paulus chad: Hec omnia in figura contingebat illi (difu allu gefchehen inden in uualpiden.)

3. *Quanta audiuimus et cognouimus ea et patres nostri narrauerunt nobis.*

Dia ist vox hominis (mensura summa) vox Asaph, daz fore anaz iz vox Dei (Gotes summa.)

Uuico mahtigiu ding uuir fernomen haben, dia er teta in ueteri testamento (in dero altan buuene-da) unde an haben uuir fua bechennet in nouo (an dero nuanen) unde anferi forderen Moyses et Propheta (unde uualfien) zaiten fua ant.

4. *Non sunt occulta a filiis eorum in generatione altera.*

Siu sint unferborgen fore iro chinden in anderro geburte.

Uuir bis dia andera geburt, dia andera generatio (gebur) dero an eomen ist regeneratio (uunderbur. i. fuph.)

Narrantes laudes Domini et uirtutes ejus et mirabilia ejus que fecit.

Dar stat fore: y. 3. Patres nostri narrauerunt nobis. Demo inchi: Narrantes laudes Domini. Uir fageite fua lob, unde fua ebsit unde fua uuauder dia er teta.

5. *Et sustinuit testimonium in Jacob et legem posuit in Israel.*

Unde erchihta urchunde in Jacob.

Unaz ist daz? Anz daz dera nab stat, unde ea fupza er in Israel. Selku dia ea uaz daz urchunde, daz man gelouben solta, uuauda Got fant fua, unde er iab iro.

6. *Quanta mandauit patribus nostris. Uuico manigiu praecepta (gebot) er beualh unferen forderen.*

Unara tuo?

Nota ea facere filius suis.

Chunt fua zetuonne iro chinden.

Zin dien?

Ut cognoscat generatio altera.

Daz diu anderi u slahta diu bechenne dia fe ne bechenden. Uuelu ist dia slahta?

Filli qui nascuntur.

Gentes die in nouo testamento geboren uuerdent.

Et exurgunt.

Unde mit Christo irstant.

Et narrabant filii suis.

Unde die zelent fua iro chinden.

In uuelen uoertes?

7. *Ut ponant in Deo spem suam.*

Daz diu iro chint an Got fzenen iro gedingi

uaz an iro fclibera relte, fo ene latin.

Et non obliuiscuntur operum Dei.

Unde sic Gotes uuercho ne ergazzen,

uuauda er der uuercho ist honorem operum (uosters uuercho) uaz mensura.

Et mandata ejus explebant.

Unde sic forderenten finiu gebot ze issollene

mit fuero helfo.

8. *Ne sicut patres eorum generatio praua et amara [exasperans].*

Daz sic ne uuerden auuekkii slahta unde

bitteren gefinagmen habentiu uab iro for-

deren die in deserto irstarben (in eioote.)

Generatio que non direxit cor suum.

Slahta solechiu dia daz herza ne gerihta.

Et non est creditus cum Deo Spiritus ejus.

Unde fament Gote sih ne geinuota.

9. *Filli Effrem intendentes arcum et mittentes sagittas suas, conuersi sunt in die belli.*

Effremis fua fuaoben, fo der uuz uuaud, dab fe

bogen spienin unde mitte fcauzzin.

Sie fengen ze uuzge, dora nab iragen fe in. So tem-

platio cham, fo betoten fe uualden (die chup) danna

fe fore ebsiden: Quocunque locutus est

uobis Deus uoster faciemus et audiemus: 200. 14. 7.

(fo anaz anfer Got uaz kefsaget habet, daz tuuen uuir,

unde lauten u.)

10. *Non custodierunt testamentum Dei, et in lege ejus noluerunt ambulare.*

Dar gebore iz, unde an Efram fernin fe alle.

Sie ne huoton Gotes eo.

Testamentum ist lex (pauineda) also eub dar fore tes-

tamentum (fua urchunde.)

Dar ana ne uuolton fe gan.

11. *Et obliui sunt benefactorum ejus et mirabilium ejus, que ostendit eis.*

Unde irgazzen finero liebtate, unde finero

uuuundero, diu er in ouga.

12. *Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Egypti in campo Taneros.*

Fore Moysa unde Aara teta er uuunder in Egy-

pto dar Tanis ciuitas ist (die burg) dero geu-

litas grec ist Tanos (fua uualf in Grammatiche in

chriechifcan ebit.)

13. *Interruptis mare et perduxit eos. Statuit aquas quasi in stre.*

Er underbrah den mere, unde leita fe dure,

unde flatta diu uuaazer, famo fo in stre

(in uuirbalge) tetatin.

14. Et

14. *Et deduxit eos in mte diei [die] Et tota nocte in illuminatione ignis.*
Unde tages leita er sie mit uolchenne, oah-
tes mit demo schinen des fures.
15. *Difrupit petram in deserto Et adhaeruit eos ve-
lus in abyſſo multa.*
Den stein zebrah er in demo einote unde
tranchta sie famo in tieffemo uuage.
16. *Et eduxit aquam de petra Et eduxit tanquam
fontem aquam.*
Unde uuazzer liez er uzzet demo steine, so
genuehtigiu famo so aha.
17. *Et apposerunt adhuc peccare ei.*
i. non credere ei.
Noh danne legeton sie zuo imo ze misseclou-
benne.
Nob do ne iheros se dero angeloschen.
In ira [iram] excitauerunt excessum in iniquos.
i. in facitate.
Got reizton sie ze zorne dar in durri.
*Derra uas daz last, derra uas ira must, daz reista
Got ze zorne.*
18. *Et contempserunt [tentauerunt] Deum in cor-
dibus suis, ut peteret ejus animabus suis.*
Unde do besuohton sie Got in iro herzon so
daz sie iro seloo fluoro batin,
nals die sola ze uerene, nals iene zehabenne.
19. *Et male locuti sunt [de] Deo.*
Unde sub ubelo sprachen sie fone Gote.
*[Dixerunt]: Nunquid poterit Deus parare mensam
in deserto?*
Mag Got hier in uuosti gehen ezzen?
20. *Quoniam percussit petram Et fluxerunt aquae Et
fontes inuenerunt: nunquid Et panem pote-
rit dare aut parare mensam populo suo?*
Sid er an den stein sluog unde far dannan uz
fluzzten uuazzer genuhtigiu, mag er ouh
prot keben unde rihten dische sinemo
liute?
21. *Ideo audiuit Dominus Et dispulit.*
f. vindictam.
Fone diu gehorta iz truhten, unde frista
fuere auden.
*Et ignis accensus est in Jacob, Et ira ascendit in
israhel.*
Unde nals iro sei inbran fur in Jacob (*in jero-
soli fure*) unde sin zorn fuor in israhel (*in isra-
heli ebant*) sin zorn uas fur.
22. *Quia non crediderunt in Deo nec sperauerunt in
salutare ejus.*
Uuanda sie an Got ne gloubton, noh an sinen
haltare ne gedington.
Quare? Ave israheli.
23. *Et mandauit nubibus desuper Et januas caeli ape-
ruit.*
Unde do gebot er uolchenen obenan, unde
himel ture inteta er.
24. *Et pluit illis manna ad manducandum Et panem
caeli dedit eis.*
- Unde regenota in manna (*cruzzemelo*) ze ez-
zenne, unde gab in himel brot.
25. *Panem Angelorum manducauit homo.*
Engelo brot az mennico.
*Er az manna daz Christum bezeichnenet. Er ist panis
Angelorum, uuanda sin lebent sie.*
Cibaria eis dedit in abundantia.
Fuora gab er in in genuhte.
*Secundum historiam fuit iz so, iz uas aber altes pille
dero sileron dingo, dia in nouo testamento (in dera
nouum benedicendo) geschehen ist.*
26. *Transiit anstrum de caelo Et induxit in uirtute
sua africanum.*
Suntzuunt fuorta er fone himle, unde af-
fricanum,
der ouh libi beizzet,
prahta er in sinero chreste.
27. *Et pluit super eos sicut puluerem carnes.*
Unde mit dien uuazf er sie ana fleisg, also
dieehen famo so floub.
Et sicut arenam maris volutibus pinnata.
Unde gefugele famo so mere fant.
28. *Et ceciderunt in medio castrorum eorum, circa ta-
bernacula eorum.*
Diu fielen in die herebirga, unde umbe die
herebirga.
29. *Et manducauerunt Et saturati sunt uinit.*
Unde uuarden sie ze seti, unde uuarden un-
mazzo fit.
Et desiderium eorum attulit eis.
Unde so irsollota er iro geluſte.
Non sunt fraudati a desiderio suo.
Noh er ne ferzeh in des sie geretoo.
Uuare do?
30. *Adhuc ejus erant in ore ipsorum Et ira Dei ascen-
dit super eos.*
Uns iro ezzen noh in iro munde uas, so
cham uber sie Gotes abolg,
*die er umbe daz frisa, daz er in er geseladi, uaz er
genog.*
31. *Et occidit plurimos eorum.*
Unde serlos er iro maoige.
*Aide iz chit pingues eorum (iro maste) i. qui erant su-
perbi inter eos. (daz uenit die der hochfertig uaren
ander in.)*
Et electos israhel impediu.
Unde die Gotes iruueleten,
*so Moyses uas unde Aaron unde Finees, irta dia ira
Dei (Gotes irbolgen) daz sie in nebeis besa ne ma-
ten sin.*
32. *In omnibus his peccauerunt adhuc, Et non credi-
derunt in mirabilibus ejus.*
In dien dingen allen fundoton sie ieo zuo,
unde an sinen uuunderen daz chit sine uuon-
der ansehende, uaren sie ungeloubig.
33. *Et descenderunt in uinitate dies eorum.*
Unde in uppigheite nals in uarbeite zegiengen
iro taga.

Et anni eorum cum festinatione.

Unde iro iar spuotigo.

34. *Cum occideret eos, tunc querebant eum* ⁊ reuer-
tebantur.

So er sie sluog so fuohton sie in, unde iruun-
den ze ino, nali unde minna, nabe unde ferbiun.

Ante lucem [⁊ diluculo] veniebant ad eum.

Danne chamen sie fruo ze imo.

35. *Et commemorati sunt, quia Deus adiutor eorum,*
⁊ Deus excelsus redemptor eorum ⁊.

Unde fone dero nate behugeton sie sih, daz der
hoheito Got iro heliare, unde iro losiare
ist.

36. 37. *Et dilexerunt eum in ore suo, cor autem ipso-
rum non erat rectum cum eo. Et lingua sua
mentiti sunt ei, nec fideles habiti sunt in testa-
mento eius.*

Unde minnoton in an iro uoorten, aber iro
herza ne uuas rechtez uuider in, unde mit
iro zungon lugen sie imo, noh ketriuue
ne uuaen sie an sinerbo eo.

38. *Ipsi autem misericordi* ⁊ propitius fuit peccatis eo-
rum, ⁊ non disperdit eos.

Er ist aber genadig, unde er uuirt pesuonet
iro fundon,

*daz chis er iaphabet fona unde iro funda, so se iob fi-
lium Dei* (Gotes sun) iralabent, unde ne feruisset sie so,
nabe die reliquia (alebia) gehalten uuorden.

Et abundauit [multiplicauit] ut auerteret iram
suum.

Unde sollan licheta imo, daz er dana uuant
sin zorn.

Et non accendit omnem iram suam.

Noh er ne zunta al sin zorn.

Er ne luez imo, so zorn sin, so se gefrebet habeton;
nab de, nab sil in fureto passione (martero.)

39. *Et recordatus est, quia caro sunt, spiritus uadens*
⁊ non rediens.

Unde daz tela er irhugendo iro brodi, daz sie
fleisg sint.

Unde uua; nab mer?

Hina farenter geist, unde ne iruindeter.

Iruindet er in iudicio (an sunno tage) daz ne tust er
aber hier ze nouenem.

40. *Quotiens exacerbauerunt eum in deserto, in ira con-
cituuerunt eum in inagusto.*

Au. uueico diecho sie in gramdon in dero
uuuofti, uueico diecho sie in ze zorne ge-
gruohton, dar in durri.

41. *Et conuersi sunt* ⁊ temptauerunt Deum.

Unde uuurden becheret ze Gote, unde far
dar bi choreton sie aber sin.

Et sanctum Irahel exacerbauerunt.

Unde den Irahelis heiligen gramdon sie.

42. *Non sinit recordari manus eius quia die liberauit eos
de manu tribulantis.*

Sie ne irhugeton fines keuuualtes, den er freinda,
do er sie losia fore Phorani keuuualtet der
sie arbeita.

43. *Sicut posuit in Egypto signa sua* ⁊ prodigia sua
in campo Tanen.

Uueico er zeichen teta in Egypto, unde selt-
fani in tane felden.

Tanen chit humile mandatum (tiemote getet, Italia
nachten genaege daz tanen si nomen ciuitatis indecli-
nabile) selb namo dero burg uocherlich in grammati-
che, so nuen andere cheden also dar fore stat, tanen
nominatiuum (selb namin sin) tanen; genitiuum (dau-
nen burgi [leg. burgia sin.] in sin.)

44. *Et conuertit in sanguinem flumina eorum* ⁊ munda-
tiones aquarum [iudices eorum] i. aquas ab imo
ebullientes, ne biberent.

Aha unde brunadara machota er ze bluote,
daz sie ne trunchin.

Egypti gruben, unde fuchtes fcturageues aquarum (rual-
laccia uuazero) sie funden aber sanguinem pro aquis
(pilot fure uuazero.)

45. *Misit in eos kenouim i. muscam casum* ⁊ com-
edit eos: ⁊ ranam ⁊ disperdidit eos.

Ihunthiegun fanta er sie ana, diu az sie, un-
de den frosch, unde der dosta sie.

46. *Et dedit erugini. i. rugini, fructus eorum* ⁊ la-
bores [arbores] eorum locyle.

Unde sersezze (i. fragezze) gab er iro uuuoche-
ra, unde iro arbeite hellafede.

47. *Et occidit in grauidine vineas eorum* ⁊ moros eo-
rum in pruna.

Unde iro uuinegarten ferlos er mit hagele,
iro murbouma mit rifen.

48. *Et tradidit gymalini iumenta eorum* ⁊ posses-
sionem eorum igni.

Unde iro fcho gab er hagale, unde ander,
daz sie bezaffen demo blich fure.

Erga (frage) unde pruna (rifo) unde ignis (fur) ne
sunt nicht in exodo (an uazart pueris) nabe an-
deria dria, scinjes (buntflege) uicera (ruda) te-
nere (busfrina.)

49. *Misit in eos iram indignationis sue: indignatio-
nem, ⁊ iram ⁊ tribulationem: immisiones per
Angelos malos.*

Er fanta sie ana dia abolgi sinet zornes, zorn
unde bolgenfast unde arbeite unde scaden
fanta er in be dien tiefelen.

Sie uuaen ministri (framara) arges uullen ut edirent
populum Dei (daz se Gotes sint horzein) unde sub-
le, daz se fchtedig (schbedelig?) auarden unde to-
det, daz se iro primogenita (eristpore) ferlaren.
Immisiones dia manerfanga bezozent, hesebent
peidun, nab fone bavis (knoten) nab malis Angelis
(beleten.) Boni Angeli nauarjen ante an Sodomam, ma-
li nauarjen ignem de celo (fur fone himel) zebrun-
nenne substantiam Iob (Iobis bati) unde daz man
hier lesiet, sint unde herben an egypton. Uuader
se doh machota ranas (frage) unde scinjes (bunt-
flege) unde sanguinem (blut) daz ist in questione
(in ferscho.)

50. *Viam fecit semite ire sue, non peperit a morte
animabus eorum, ⁊ iumenta eorum in morte con-
cussit.*

Er rumda demo uuege finero irbolgeni,
uuaenda er in fchern ne uua;,
iro libe ne liba er fone demo tode, iro stal-
fcho beteta er in demo tode.

51. Et percussit omnem primogenitum in Egypto, primitiis laboris eorum in tabernaculis eorum.

Unde sluog in ieo daz alteſta in allen ſteten, die fruolten arbeite sluog er in chamis keſazzen.

Dia aui ſegent eis, uanda chamis aſterebomen beſazzen Egyptum.

52. Et abſtulit ſicut oves populum ſuum, & perduxit eos tanquam gregem in deſerto.

Unde demo getarum, nam er dana ſinen liut ſamo ſo ſcaf, unde uuiſta ſie after demo einnoce ſamo ſin ſine herta.

53. Et eduxit eos in ſpe.

Unde leita ſie uz in dero gedungi terra promiſſionis (des kebuz landin) alſo oab er angib an irioſe de tenebris uoluntatis per paſſa ſpiritalia (ſunt angelorum ſocij) after geſchickero uando leitet in hoc ſeculo (hier in uerlte) ſamo ſo in deſerto (in einſam) mit dero gedungi regni carleſſi (himelriches.)

Et non timuerunt.

Unde ſie ne forſhton in.

Nob uair ne ſulo. Si Deus pro nobis, quis contra nos? Uir Got uair halt iſt, uair Rom. 1. 11. iſt dancz uair uir?

Et inimicos eorum operuit nubes.

Unde iro ſienda beuuarf der mere.

So habet die anſere getan hegiſſimum (die tauf.)

54. Et eduxit (induxit) eos in montem ſanctificationis ſue.

Unde uſſen Syon (beuuarſta) ſinen heiligen berg prahta er ſie,

aber uir in ſanctam Eccleſiam (in ſua bratſamenſa.)

Montem quem acceperunt dextera eius.

Den berg ſin zeleuua geuuan alſo Chriſti Eccleſiam.

55. Et eiecit a facie eorum gentes.

Unde ſtiez er gentes (diecte) uz ſinne iro geſichte.

So taut er nob malignos ſpiritus, die gentium errorum auſtores ſunt (die leiden tieſela, die dero beidenn irridin machara ſunt.) Er iſt ſe eiciens a fidelium cordibus (uſſazzen die uair den herzen ſuero balden.)

Et forte dixit eis terram in ſiniculo diſtributionis.

Unde nah keuuarſenem in zze teilta er daz lant mit mazſeile,

alſo mon an taut mit marte. So iſt nu unus atque idem ſpiritus diuidens ſingulari pro ut uult. (der ieu ſelt ſelbo griſt manlichero ſine gemada teillende in gagen der er uulle.) 1. Cor. 12. 13.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Iſrahel.

Unde teta er Iſrahel buen an iro ſtetem.

In eccleſia ſede (ſſen himelz geſazze) dancz mali Angeli (uiele engela) ſelen, dar ſoldet er ſuen ſit. Uair taten aber dara nob iro ebent, unde iro aſterebomen?

56. Et temptauerunt & exacerbarunt Deum exceſſum & teſtimonia eius non cuſtodierunt.

Daz ſelba taten ſe.

Unde beſunhten den himeliſchen Gnt inuicines unde gramdon in, nob ſiniu urchunde ne behuotan ſie.

57. Et auerterunt ſe & non ſeruariuerunt poſtulum quecumque admodum patres eorum.

Unde uanton ſih ſone imo, unde ne uuertenn iro gedungun,

die ſe ſancti Gnte getan habeton, alſo ſe oab iro forderen ne uaceton. Uſſe taten die forderen, after uirge ſazende, baz ne ne taten die aſterebomen, dar beuuo ſazende.

Conuerſi ſunt in arcum prauum.

Sie uuurden bechret unde gewehſet in argen bogen,

uanda ſie ze uiele rameten nali ze guete.

58. Et in iram concitauerunt eum in collibus ſuis.

Unde gruozten in ze zorne uſen iro buolen, dar ſe idolatriam (abkoldicij) uolton.

Et in ſculptilibus ſuis ad emulationem eum provocauerunt.

Unde in iro abgotpilden reizton ſie in ze ſientſeile.

59. Auditis Deus.

i. aduertis Deus.

Do teta des Got alles uuara.

Unde uirco do?

Spexit valde Iſrahel & ad nubem redegit.

Do ferchos er ſie harto, unde brahta ſie ze niechte.

60. Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum ſuum ubi habitauit in hominibus.

Unde ſtiez ſone imo daz tabernaculum (kezelt) daz in Silo uuas, dar er an mennicon,

nali in gezelte, geſazze habeta, nob imo ne uair daz knienmare, do er dero ne ruobta, umbe die iz kemachet uair. Das keſiak ſub Heu Sacerdote (pi demo euarten beu.)

61. Et tradidit in captiuitatem uirtute eorum & pulcritudinem eorum in manus inimici.

Unde ſerſanta er in ellende unde in ſiendo hant iro chraft unde iro ſconi.

Daz uas arca Domini (Gotes archa) dia in alephill nomen.

62. Et

Ad PSALMUM LXXVII.

Hebr. LXXVIII.

v. 53.

NE forſhton in,) non timuerunt ſibi, non uero ipſum.

Se habet die uſf. &c.) Sic fecit noſtris (nobis) baptiſmus.

v. 60.

Kalenmare,) temperare ſignificat. Kero. Si kalenpro, temperetur, Firmitas Kitempro, temperetur, kalenpro, kemzlibbe, temperet. Scelus eſt: quod nullum temperamentum iure diuina fuerit adinuentum.

v. 68.

62. Et conclusit in gladio populum suum & hereditatem suam spreuit.

Unde behalbot mit fuerre sinen liut, unde ferchos sin erbe.

63. Iuvenes eorum comedit ignis.

i. ira bellantium, & virgines eorum non sunt lamentate.

lunge man fertiligota der uuig, iungiu uuib kenomeniu ne uueinota nieman nab fit, manetib uas imo selbo mor.

64. Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt & viduae eorum non plorabantur.

Ofri unde Sines fili Heu (des cruarten sune) lagen in uigge, noh lar iro uuiteuua dero eim an demo chupate inlarb, ne uuurden geuecinot.

Daz kencia leid ne liea fe.

65. Et excitatus est tanquam dormiens Dominus, tanquam potens crapulatus a vino.

Do uuard truhten samo so slafender er-uecchet samo so mahtig man uuines trunchener.

Uuer getosif sene Gote so sprechen ane Spiritus ejus? (su geist.) Er gedueta alsephals dormire (slaffen) do er in selb gebangt, unde sic chaden: Ulii est Deus eorum? (uuer ist nu iro Got.) Er irnacheita aber, unde seinda in daz fer.

66. Et percussit inimicos suos in posteriora.

Unde fluont uf unde sluog sie in posteriora (an des afteris) zu? Uuanda se muonet posteriora (du afteris) du in danden solen uelut fierora alie des afteris milt. So antee testamentum Dei (Gotes puermeda) imphabest, unde doh nohent uanitatem (posheit) die fecerunt arcam Dei (Gotes archa) zuo dien idalis (niketur) dere uonitas (besheit) uirt isselet alie daga teni, Aber arca Dei secretum fidei (secretum Testamenti), quod est regnum colorum, manet in aeternum (Gotes archa ib meine die tuogent dero bincinda, daz daz bincriche ist, dia uuert iemer.)

Opprobrium sempiternum dedit illis.

Euuigen iteuuiz cab er in uuanda se scandliche anderen ne gesah.

67. 68. Et repulit tabernaculum Joseph & tribum Effrem non elegit, sed elegit tribum Juda montem Sion, quem dilexit.

Unde Got ne uuolta Joseph noh Effrem,

er ne uuolta uetustum populum terram promissa requirentem (den alten liut erdina lene fuescintin) nube Judam (betebiatin (betibit)) uelut er, nouum populum (nimmam liut) uoluit er, caligata desolatum (blunficha lene ferdereuon) unde montem Syon (uuer perg) Ecclesiam futura pemia spectantem (ib meine Christenheit an die chuefigin lene uuertenda.) Joseph uas praclari meriti (marero uirde) Effrem uas praclari meriti (sue gezacht) sone Jacob suum frater manast. Uuer uirt domo an in so namehaften sermonen ane aller iudaicus populi? (indoue liut.) Uuanda uis Got in parabolis (uudirmazzen) zuospricht, pedu su sermofig suero auorto, dia ein chadeit ander beschebenet.

69. Et edificauit sicut unicorinium sacrificium (sanctificationem) suam.

i. sanctificationem suam in terra, quam fundauit in secula.

Unde zimberota sina heiligunga, gelicha demo einhurnen in demo lande, daz er ze euon gefestnota.

Sancta Ecclesia (christenheit) ist supra petram fundata (uffu frane kegrunfist) in dero ist su sacrificium populi Dei (anuechuerch Gotes liut) sone uerit spe famili unicorino (kath elaburn sone einelichero gedingi.)

70. Et elegit David seruum suum.

Unde cruueleta David sinen scalg,

sue Joseph, unde sue Effrem. Christum cruueleta er den er seruum (scalb) beizet unde formam serui (daz pilde des scalchi.)

71. Et sustulit cum de gregibus ouium, de post (i. pars. i. retro.) fortantes accepit eum, pascere Jacob seruum suum & Iyrabel hereditatem suam.

Unde nam er in sone dien scafchurten nah dien ouuen gantin imphing er in.

Uuara zao imphing er in? pascere Jacob seruum suum & Iyrabel hereditatem suam. Den liut sue die sef ze uuicdonne.

Uuanda eub Christus an sone iudeis genouen ist, unde er gentium greges (dero dicte berta) baliet.

72. Et pavit eos in innocentia cordis sui.

Unde die haltet er in dero unfundigi sinet herzen.

Uuer ist se innocens (unfandich) se Christus?

Et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Unde

v. 68.

Elegit Tribum Juda, montem Sion. Mons Sion est pars Hierosolymorum: at Hierosolyma sine Ierusalem e Ierusalem detenta, Tribui non Iudae, sed Benjamin fuit sorte Divina addicta, Josua XV/III. s. Iehos, quae est Ierusalem, fueruntque omnes civitates XXVI. haec est possessio filiorum Benjamin secundum familias suas. At in Cap. XV. s. refertur Ierusalem ad tribum Iudae: Ierusalem autem habitatorem Ierusalem non potuerunt filii Iudae delere: habitavitque Ierusalem cum filiis Iudae in Ierusalem usque in praesentem diem. In Lib. Iudicum, cap. I. s. refertur: Oppugnantes filii Iudae Ierusalem, cepimus eam & percusserunt in eam gladio, tradentes eam incendio civitatem. Nihilominus 9. 21. narratur: Ierusalem habitatorem Ierusalem non deleverunt filii Benjamin: habitavitque Ierusalem cum filiis Benjamin in Ierusalem, usque in praesentem diem.

Quae verba eadem sunt cum loco ex libro Josue citato, nisi quod loco Tribus Iudae Benjamin reposita. Res ita ex 2. Sam. V. 6. componenda videtur: Abiit Rex David & omnes viri cum eo in Ierusalem ad Ierusalem habitatorem terra. Caput autem David arce Sion, hac est Civitas David. Habitavit autem David in arce Sion & vocavit eam civitatem David: & edificavit per gyma a Mello & intrinsecas. Scilicet Benjamin tribus per sortem accepit Iehus, sed cum incolis non valeret abigere aut suppressere, mixtum habitavit Benjamin & Iehusai; etque hi arcem Sion retinuerunt, usque dum David cum exercitu suo arcem occuparet, & Iehusai retinueret, praefertim quoniam interea tribus Benjamin bello civili ad iaculis sere redacta fuerit, & dominio civitatis totius sine dubio renunciaverit: singuli tamen Benjamin non fuerunt exacti, sed etiam post Iehusai regni, cum tribu Iudae uni- 6, 3. Reg. XII, 23.

Ad

Unde leita sie in dien fernumferten sinero hando,

daz chis suero lato. Iru intellectus (fernumferte) sunt daz tale, fore din obedet sie ino zoo: Da mihi intellectum Et scrutabor legem tuam. (gib mir fernumferte so scruden ich die ea.) Psal. 119. 14.

Psalmus LXXVIII.

Hebr. LXXIX.

v. 1. Psalmus Asaph.

Congregatio Dei, (Gotes samewunge) chlaget hier die desolationem civitatis (swida dero durch) Jerusalem Et templi Dei (ihd des Gotes huse) din be Antiocho gefach, also dar fore in septuagiesimo tertio psalmo (an demo sibunzigstun dritten salvon din bechlagot wart, din be Tito ward, unde be Ulpiano. Die librum primum (daz erri buoch) Machabereum gelesen haben, din ist si chomt.

Deus venerunt gentes in hereditatem tuam.

Got recharre so iz gentes sint chomen in diu [din] erbe,

daz ist khsprechen in tempore preterito (in irgangenen zite) in dero stat, die iz nob din liden solton, also oab anderes uwar (meer) fons futuris (chomstigen dingie) khschriben ist: Dederunt in escam meam sel (sie gaben mir galsen ze essen.) Psal. 69. 12.

Pollerunt templum sanctum tuum.

Sie habent peuuollen din heilig hus.

Sie habent darin bracht abominacionem idolorum (die leitsami, akkote) unde uotet unsh inuolare enet falkas (ophren salva fesse.) Oab mag iz fernomen auerden fons daz die in sancta Ecclesia tempore persecutionis (in Christi samewunge an demo zite dero abtunge) mit ebli genotet uawerden, Gotes ferlorgenen, die folsame in penitentia (mit rinuen) mit Gote so besuenden.

Posuerunt Jerusalem ut pomorum custodiam.

Sie machoten Jerusalem also uuuofta, also die hutten dero obazo,

die man in demo boungarten tont, die damme ode stat, so daz obaz in gelsen wart.

2. Posuerunt morticina servorum tuorum escas uolatilibus carni, carnes sanctorum tuorum bestis terrae.

Sie gaben dinero scaleho botecha, unde dinero heiligen fleisg ze zanonne fogalen unde dieren.

3. Effuderunt sanguinem ipsorum tanquam aquam in circuitu Hierusalem, Et non erat qui sepeliret.

Sie liezzen uz iro bluot samo *undeliche* so uuazzet umbe Jerusalem, unde der ne uuas, der sie begruobe.

Inne unde uzze slung man sie in dero burg, unde ande die burg, unde der legen sie unbegrobene.

4. Facti sumus opprobrium vicinis nostris, salusamatio Et irripio his qui in circuitu nostro sunt.

Uuir sin uuorten iteuuiz unferen geburen, nalesnuda unde huoh dien die umbe unsh sint.

5. Uique quo Domine iraseris in finem?

i. noli Domine irasci in finem.

Uuico lango truhten irbligest du diu so in ende?

Accendatur velut ignis zelus tuus?

Uuico lango uuir inzundet din ando?

Nico trahen ne seingest du dina abole, unde dinen anden an ende. Ira (zorn) sibi ad iradicium castitatis (ze dero esen reinklichens ihd sel reisi.) Uuico ist din castitas? Ne anima legem Domini sui conueniat Et a Deo suo fornicando disperat (nie dia sola iro herren en ferliche nob sie fone iro Gote haumwerch tuondo so selten ferlesse.)

6. Effunde iram tuam in gentes, quae te non nocuerunt, Et in regna, quae nomen tuum non invocauerunt.

Kiuz uz din zorn an die diete, die dib ne bechenent, unde an din richte, die dinen nomen ana ne haent. Die ne brina bechenende Gotes ne uuelien biken ze din laz dir zorn sin.

7. Quoniam considerant Jacob Et locum eius desolaverunt.

Uuanda sie frazzen Jacob *nab* in sumeliche chetendo mis Et terroribus (mit trou ihd mit prattionis) unde legeton uuuoite sina stat, *also ex fore chis: Ut pomorum custodiam (samo obaz batta.)*

8. Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum.

Unferro alton unrechto, die uns fore parentibus chomen sint, ne irhugest du, uuanda uns ioh dero uonnen ze sin ist.

Cito anticipent nos misericordiae tuae.

Slicmo surefangoen unsh dina gnada mit aliate, er uuir ad iudicium (ze abertende) bracht auerden.

Quia pauperes facti sumus nimis. f. iustitia.

Uuanda

AD PSALMUM LXXVIII.

Hebr. LXXIX.

v. 1.

Die filium etc.) i. e. quorum postea aliqui cum DEO reconciliati &c.

Ceterum Notkerus secutus alios psalmum hunc Pro-

pheticum agnoscit de exsilio Antiochi Regis, sicut supra Psalmum LXXIII. de exsilio ultimo Titi. Poterit tamen uterque intelligi factus in Exilio Babylonico, vel etiam post illud, quoniam non videtur unus & idem fuisse Asaph, auctor horum Psalmorum, sed ejus posterus. Potest etiam mox post Imperium Salomonis exsidium Judaeae a Sise Rege Aegyptiaco perpetratum, 2. Paralip. XII.

Uuanda uuir harto guotelose bin.

9. *Adiuvā nos Deus salutaris noster.*

Hilf uns Got unfer haltare uuanda uuir *pauperes* (arme) unde infirmi (iob ancreftig) *hirci*. *Dob* uuir eigin *liberum arbitrium* (sich uualt) uuir *ne* *magen* *dob* nicht *inheren* *dinero* *helfo*.

Propter gloriam nominis tui Domine libera nos.

Lose unih umbe dia guollichi dines namen, *ut qui gloriatur non in se ipso, sed in Domino gloriatur, (Daz der der sib ruome an Gote, nals an ime selbemo, htravome.)* 2. Cor. 10, 17.

Et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Uuis gnadig unferen fundon umbe dinen namen nals umbe uns, uuanda uuir *ne* *haben* *gefrettet* *andere* *an* *supplicia* (ingaltuiffe.)

10. *Ne quando [forte] dicant in gentibus, ubi est Deus coram?*

Nico diete ne cheden uuar ist iro Got?

Unde sit uanum daz Got ne si, alde ube er si, daz er dico sinen ne helfe.

Et innouescat, s. nouissima.

in nationibus coram oculis nostris.

Unde in dietin uuerde geciscot der gerib, so daz uuir in *geschehen* *einander* *in* *altius* (in *geriche*) *alde* *in* *penitentia* (in *rimmo*). *Nob* daz *ne* *ist* *maledictio* (flawch) *nube* *propetatio* (sorgaga.)

11. *Intret in conspectu tuo gemitus compeditorum.*

Fure dih chome dero sustod der getruhton.

Dob *erharnee* *uies* *not* *in* *si* *in* *vinculis*. *Selbiu* *din* *cor-*

raptibilitas corporis ist suare drub, in dero alle gnote sijnont. Den justod geschenne daz.

Secundum magnitudinem brachii tui posside filios mortificationum.

Nah dero micheli dines keuualtes pefizze dero irslagenon chint.

Iro *osterchomen* *uuerden* *gemengisalt* *nab* *diuero* *chrefte*, *daz* *persecutio* (din *abtuaga*) *getuoe* *Christianos* *passulare* (uualte) *nals* *perire* (zeirgen.)

12. *Redde vicinis nostris septuplum in summ eorum.*

Kib sibensalt in iro buosern unferen gebuorron.

Kib *in* *teuogen* *in* *iro* *herzen*, *sallichlichen* *len*, *uuir* *se* *in* *reprobum* *sensum* (in *auerigen* *sin*.)

Improprietatem ipsorum quod exprobrauerunt tibi Domine.

Kib *in* *den* *iteuuz* *den* *se* *dir* *taten*.

Nab *dien* *uuerden* *allen* *gefab* *Antiocha*.

13. *Nos autem populus tuus Es oves gregis tui [pascue tue] consistebimus tibi in seculum.*

Aber uuir din liut *den* *se* *itegon* *uolzen*, unde scaf *dinero* *herto* *lehen* *dir* *iemer*,

uuz *in* *ende* *dere* *uuerlte*.

In *generatione* *Es* *generationem* *aduocabimus* *laudem* *tuam*.

Uuir chunden din lob in geburte unde in geburte,

uuanda *in* *uero* *uuerlte*, *der* *max* *Got* *sebet* *ficut* *est*, *der* *ne* *chendet* *neman* *Got* *anderuo*.

Psalmus

V. 11.

Omissa sunt precedentia verba: *Ultio sanguinis seruo-*

rum tuorum, qui effusus est; res ipsa tamen in paraphrasi non item.

Ad

Psalmus LXXIX.

Hebr. LXXX.

In finem.

1. Pro his qui innotabantur testimonium ipsi Asaph pro Affyris.

An Christum amet dicit psalmus, ante die gestenger, die in das perzera gemischet warden, arbande dero anarbeit selbher Synagoga des dinget, das Christus chomen sol unde zu vinea, Ecclesia sancta, (auigarten das ist Christenheit) sol werden plantata (besetzt). Ond kejsenger umbe dirigentes (die sich kehrende) das wir ne sin, wir zu genera-
tio que nos dixerit cor suum (das ehane, das zu herza ne rida.)

2. Qui regis israhel intende.

Du israhel rihceft, ih unsh ana,

seies uns dinc guada, irin uns mawen ferna, so chit der sin hüt der sin langet, der diriget ih sich rih-
tende ih.)

Qui deducit velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim appare.

Du Joseph leitost also scas unde an Cherubim

sizest, ouge die incarnatum, da der leitost fidem populum (den gelovigen lüt) unde an plenitudinem firmitas (soli genutzet) sizest du, cum beza ze nos.

3. Coram Effraim, Benjamin et Manasse.

Ouge die fere judeis, fere israhel,

dar Effraim, Benjamin unde Manasse sint.

Excita potentiam tuam et veni, ut salves facias nos.

Uueche dina maht steins fa, unde chum, daz du unsh haltest.

4. Deus virtutum converte nos.

Got dero tugedo bechere unsh zuo der, wanda wir dera bechere waren fere dir.

Et ostende faciem tuam et salvi erimus.

Unde ouge din analiune, undo so genesen wir.

Ze erist faciem hominis (anaphere Getheite) fa werden wir gehalten.

5. Domine Deus virtutum quo usque in aeternum super orationem servi tui?

Truhten Got dero tugedo, so da dante chamest uileo fero bilgest du diu danne, samo so fa-
ter nali judex (absteilere) ze dinc scilches kebete?

Wir autem inimici (dina freinda) so wir aber besucet werden wirso inchoft du uns danne dero aucto, du da unsh lereft: Ne inducas nos in temptationem (nie ne leitest du unsh in ussich.)

6. Chabib nos pone lacrimarum et potum dabis nobis in lacrimis in mensura.

So inchoft du uns daz du unsh azest unde tren-
cheft mit tranen bemetze.

So leitest du unsh aneunte werden temptatus (pessan-
te) ut erudias non opprimas (daz du unsh freustest
nals pättgest) nali dien aucten Pauli: 1. Cor. 16. 13.
Fidelis Deus qui nos vos permittit tem-
ptari supra quam potestis ferre (ketrienne Got der ioch
ne laizet ferre pessanet werden danne ir in kilden
magist.)

7. Posuisti nos in contradictionem inimici (vicini) nostri.

Habeft unsh kelezet chü Asaph unseren ge-
buren in uiderispracha.

Ze gentibus (dierin) sancti du unsh, quod agnos inter
lupos (als lamp under wölff). Dien sageten wir
Christum, so chaden aber. Quis est iste
novorum Damnum auctior? (wer ist
dieser mawere tiefste chadere.)

Et inimici nostri subdormierunt nos.

Unde unsere frenda huonon unser,

daz wir chaden mortuum resurrexisse (aufrin Got in-
divisum fin.) Unde daz unsh ze solbher contra-
dictione (uiderispracha) daz wir cheti (gezeit)
warden pone lacrimarum (mit tranen dero tranen)
unde potati in lacrimis (kettenest mit tranen) aber
daz in mensura (pmezze.)

8. Domine Deus virtutum converte te nos et ostende faciem tuam et salvi erimus.

Daz fat fere.

9. Vineam ex Egypto transtulisti, eiecisti gentes et plantasti eam.

Uuinegarten uzzer egypto ferfuortost du,
umbe den stieze du uz tiete, unde flanzo-
toft in.

Ethees, Gergesens, Enees, Amerrees, Jebusos, stieze
de az, unde transtoft in.

10. Viam secisti [dax itineris fecisti] in conspectu ejus, et plantasti radices ejus et implevit terram.

Uueg in sinero gesuchte tade du, unde flanzo-
toft sine uuarzella, unde irsultost sin die
erda.

Gentem judaei fere fere Jordanem ab eo mare magnum (mi-
chelen sib, in meius den mit mare) so naseo etliche
evora Jordanis faciem, aber der fider uinegarten,
der fere evora transtoft, usfalta die erda. Initium
vineae (anfangen des uinegarten) gingt ad mare et ad
flumen (ze fenne, anderhalb ze dero abo) Angene-
ne des uinegarten ze fenne, anderhalb ze dero abo.
Finit hinc a mari usque ad mare et a flumine usque
ad terminos orbis terrarum. (Daz ende des jaugern
fere mere ze mere unde fere india abo unsh an uor-
richen ende.) Unde fere die ward die erda fin ir-
sultet.

11. Operuit montes umbra ejus, et arbusculi ejus cedros dei.

Sin scato idem prius vinea (in meius des altrin uin-
garten) bedahta die berga, in meius Patriarchas
et Prophetas (holzstera unde die forstagen) unde
finiu finale holz melioriter fideles (in meius maza-
rige gelovige) die Got machota sine cedros
(hohepouma) abijni moris homines (daz chit
bezo wirde menschin.)

I. 2. EXTEN-

AD PSALMUM LXXIX.

Hebr. LXXX.

V. 1.

Pro Affyris, non est in omnibus exemplaribus Lati-
nis. In Graeco est: ὁ κύριος ὁ θεός σου, quod rectius

NOTE. PARS I.

vertas: super Affyrio, seu Affyriaca captivitate.

V. 4.

Faciem hominis, anaphere Getheite, h. e. hominis Dei.
Dicit ad prophetam uocet uocet: Job. 1. 14.

X 2

Ad

12. *Extendisti* [extendit] *palmites eius usque ad mare, Et usque ad flumen propagines eius.*

Des *amgarten* zoogen *rahtet* di *uoz an mare magnum* (michel mere) *das dar bi ist.* Unde *fiue flanza an flumen iordanem* (jordanis aba) *so man alte reba nuzet,* unde *man se biegru in dia erda beschreibet so heizant se propagines* (ferre pieza) *a porro pangendo* (i. pagando) *das ebet fone bina recchemu.* Sid *du in flanzotst,* *auiso fuor iz do so?*

13. *Ut quid destruxisti maceriem eius, Et vindemini eam omnes transientes viam?*

Ziu zare du do dana fina festi,
mit dero er bezogen (besangen) *auas?*

Unde ziu *uindemont* in *no ledien* *scilden,* alle hina *iro uueg* *farente?*

idem temporaliter dominantes (ib. mine *zitliche berisonte.*)

14. *Deuastavit* [exterminavit] *eam aper de silis, Et singulari ferus depasit eam?*

Ziu *habet* in *no iruuotet* *der eber uzzet* *uualde,*

Tutus uzzet gentibus? (ditis)

Unde *der einluzzo uulde* *ber,* *der mit demo sueringe* *ne gat,* *habet* *in sus frezzen?*

Romanus princeps (Romo *sunderfurste*) *unde omnis superbus* (iegeleib *abermuoto*) *der ander mo fuero genozscifte* *ne nebet* *der ist singulari.* (sindir *ebir*)

15. *Deus virtutum conuertere* [converte nos.]

Got dero *tugedo uult* *pecheret* *za gredene* *deb iz so gesaren si.*

16. *Respice* *de carlo* *Et vide* *Et visita vineam istam* *Et persice* *eam quam plantauit dextera tua.*

Uuarta fone himele *unde sih an dñm* *uaine garten fone* *reuo ebomnen* *unde uulso sin,* *unde solletuo in,* *den din zeseuza* *Christus* *flanzota.*

Sid *du Synagogam* (genozlogium) *ferzoru eigst,* *stata* *sanctam ecclesiam* (die *beiligen* *samenanga.*)

Et super filium hominis quem confirmasti tibi.

Unde *geselliche* *in ussen* *des mennischen* *finne,* *den du dir habest* *kefellenot,*

Unde *za fundamento* *geleget,* *fone* *deuo* *gescriben ist:* *Fundamentum aliud nemo potest ponere* 1. Cor. 3, 11, *prater id quod positum est, quod est Christus* *Jesus.* (ander *fundement* *ne mach* *nirum* *lakkim,* *ant* *das dir* *ant* *leo* *geleget* *auas,* *das ist* *der* *baute* *tende* *Christ*)

17. *Incepit* *ignis* *Et suffocatus* *ab increpatione* *uultus tui* *peribunt.*

Fone dero irrafungo *dines analiutes* *uerdent* *serloren* *du zuri fone* *dien* *alle funda ebomment,* *capiditas* *unde* *timor* (kelegt *unde* *forbita.*) *In zuntiu ding* *fone* *fiure* *sint* *capiditates* (kelegt) *undergrabeniu* *sint* *timores* (forbitu).

Amar (munt *last*) *zandot* *ieb* *bonis* (kneet) *ieb* *males* (abre.) *Da* *ist* *amara* (muntrechaft) *ambe* *das,* *das* *dir* *uola si,* *das* *ne* *giuet* *dir* *nicht* *amor* *males* (abul *muna*) *ambe* *amor* *bonis* (knot *muna.*) *So* *ist* *du* *eb* *timor* (forbtig) *ambe* *das,* *das* *dir* *ant* *ne si,*

das *kibet* *bonis* *timor* (knot *forbita*) *males* (abre.) *Sich* *die* *zorne* *dir* *abul* *in,* *keball* *zorne* *die* *gati* *fin,* *unde* *dake* *Got* *holden.*

18. *Fiat* *manus* *tua* *super* *virum* *dextera* *tua, Et super filium hominis, quem confirmasti tibi.*

Uber *den* *man* *dinero* *zefuuen* *uuerde* *irboten* *din* *hant* *ad* *perfectionem* *uina* (zefelluenerbri *des* *amgarten*) *unde* *aber* *Marum* *fin* *den* *du* *dir* *gefehenotst* *uuefen* *auice* *doctum* (conclitcho *liebu.*) *Unde* *dara* *aab* *ne* *scidenmir* *fone* *dir.*

19. *Precipabis* *nos* *Et nomen* *tuum* *in* *uocabimus.*

An *imo* *irchieft* *du* *unfih,* *unde* *bediu* *ana* *haren* *uuir* *dinen* *namen.*

Unir *maru* *de* *ted,* *de* *auir* *terram* (erda) *micoten,* *males* *Deum* (Got.) *An* *imo* *irruuast* *du* *uast,* *unde* *gibst* *ritam* *interiori* *bonis* (den *ib* *der* *inuria* *manysen.*)

20. *Domine* *Deus* *virtutum* *conuertere* *nos, Et ostende faciem* *tuam* *Et salui* *erimus.*

Psalmus LXXX.

Hebr. LXXXI.

- v. 1. *In finem* *pro* *torcularibus* *quinta* *Sabbati.*

Psalmus Asaph.

Baptisum *das* *ebet,* *quinta* *Sabbati.* *Ist* *sang,* *das* *ebit* *psalmus* *hesungen* *salerno* *Asaph,* *sistere* *dominica* *congregationis* (ferre *samenanga*) *ad* *Christum* *lebender.* *Unar* *unbe* *gesungen?* *unde* *die* *torcularia* (torcularibus) *mit* *dien* *das* *oleum* *gesammet* (gesammet) *auit* *teugeno* *in* *cellarium* (in *ole* *cellere*) *unde* (a) *marca* (olietrusu) *gecheret* *auiri* *in* *plateam* (za *strazzo*) *Uuach* *sint* *du* *torcularia?* *Das* *sint* *prepara* (fressa) *sancta* *Ecclēsa,* *mit* *dien* *alle* *die,* *die* *der* *geuueft* *sint* *boni* *Et* *males* *besuchet* *auident,* *unde* *geseliden* *uerdent,* *ut* *reuerentur* *boni* *uelut* *oleum,* *Et* *precipiantur* *males* *uelut* *amarca* (das *die* *gustin* *gehalten* *uerden,* *also* *die* *ole,* *unde* *abile* *feruuerfyn* *also* *ole* *trafca.*) *Quinta* *Sabbati* (tonirificac) *zeigt* *ant* *fone* *din* *haptizator* (geuueft) *das* *dei* *teges* *animalis* *ex* *aqui* *creata* (libellatus *uuzer* *amazzere* *gesassen* *uerdent.*)

2. *Exultate* *Deo* *adjutori* *nostro.*

Freuent *iuh* *Gote* *za* *eruo* *iuuuermo* *helfare,* *alle* *die* *fin* *Asaph* *kebezzene,* *auende* *in* *diser* *psalmus* *hesungen* *auirt.*

Exultate *Deo* *Jacob.*

Niamont *ino,* *der* *insetro* *uuerito* *az* *gerino,* *das* *iz* *das* *so* *stinent* *iuuueru* *merdi,* *abz* *andere* *dicciois* *uentri* (bache) *andere* *uauitati* (bebeite) *sint* *aber* *ir* *gedocht* *unde* *fruomuotig* *Deo* *adjutori* (Gote *helfare.*)

3. *Accipite* *Psalmum* *Et date* *tympannum.*

Inphahent *spiritale* (keisslich *duch*) *gebent* *carale* (uurtli *dine*) *Psalmus* *ist* *spiritalis,* *tympannum* *das* *uuzer* *corio* (blate) *auirt,* *das* *ist* *carnalis.* *Unseent* *milte* *der* *caralium* (auertlichen) *das* *in* *Got* *kebe* *spiritalis* (keisslich.) *Uuende* *ebz* *Psalm* *ebit:* *Si* *nos* *uobis* *spiritalia* *scimurimus,* *magnum* *est,* *si* *nos* *caralia* *uestra* *metamus* (abz 1. Cor. 2, 12.)

Ad PSALMUM LXXX,
Hebr. LXXXI.

v. 2.
Niamont &c.) verba corrupta & obscura.

uair an in heilichis dinc haben, dancst in domo
mich, daz uair uerichtest anuuen.)

Psalterium jocundum cum cythara.

Daz eine ist uuunneliich fament demo anderno, psal-
terium fament cythara Psalterium (salutare)
habet abenam hab, dannam gant uider die fceiten, quist
caelestis pradicatio (sanno himiliche breidige) aber cytha-
ra habet uidenam hab, uauanda corporalis opera (des
lichamen uuerch) inchenen salu pradicatioui uerbi
Dei (dero Gotu hebetit prebe.) Daz unde daz erera
fuit ein, dar ist psalterium (salutis) unde tympanum
(unde tympana) aber ist psalterium (salutis) unde
unde cythara. Daz salutis fament uerbi in deitiam
retta a fono uocis, quod Grammaticus saluicium uo-
cant ut tintinnabulum et clocca.

4. Comite initio mensis [in Neomenia] tuba.

Plasent mit horne, so niuuuer mano si,
daz chit nouum uitam fidentis Et claris predicat
des uinuam lib der predant palder unde uerit
also aufer propheta chit: Exalta et
exalta quast tuba uocem team. (Isturi unde
inboe daz fument also borin.)

In ingeni die solennitatis uerit.

An iuuuermo maren dulcetate plasent.

Daz uobent nob carnaliter (auertliche) iudei. Sie habent
ana an primo die Septembris mensis (an dero erisun luna
heristit uauandit) der ingeni diei solennitatis (zeichen-
hastit taltage) ist fament in, unde blasent fien taga, daz
er auertende, daz ist in fine diei uauand hebeten que-
niam spiritus gratia Spiritus Sancti baptizandi erat
totu erbi pradicanda (daz die fchneifaliga genda
der heiligen gessu after altero uerit fulta gebredet
uerden diei die man toffu fulta.)

5. Quia preceptum in Israel est, Et iudicium DEO Jacob.

Fone die fugeit ab initio mensis tuba (an anfangs ma-
nodis mit borne) uauanda lex ist fone Moyses ge-
geben in Israel, unde iudicium (uerelide) ist
gegeben Deo Christianorum uouu populi (des niuuenam
iustis) der mit Jacob hericheit ist. Et chad i Pa-
ter non iudicat quemquam sed iudicium omne Job 1.12.
dedit filio. (Der fater ne auertitit uie-
uerit, er geb daz uerit al demo fone.) Unde aber:
Ego in iudicium ueni in hanc mundum, ut
qui non uident uideant, Et qui uident ceci-
derint (ut chom ambe uerit hera in uerit, daz die
dir nicht ne fceit, hefeben, unde die dir gefceit,
plint auertend.) So tuot caros (plinde) iud uidentis
(hefebende) daz mysterium tercularis (tugina dinc
des terculi.)

6. Testimonium in Joseph posuit illud cum exiret de terra Egypti.

An Joseph der ouu geutes (tiede) bezeichende keur-
chundota er daz, do er fone Egypto fuor,
unde er in toffu in mari rubro (in dem roten mere) in
fu isseude ab Egyptu, also der fidero luit an isseude
uairi a uicis in baptismo (fone achustin in dero toffu.)
Dar ne uauand ueben dero Egyptiorum zeludo, nob
in auertito toffu dero delictorum (mifitate) Joseph ebit
augmentatio (uerrage) dia ist Christianorum, quia
multi filii deserta magis quam ejus qui habet
uicem (uauanda dero ferlezziam chindo ist
michil mer demo dero dia den man habet.)

Lingua quam non noverat audire.

Er gehorta die spracha, fu er azer Egypte chom,
die er ne chonda.

Uuaz ist daz? fu der man an dero toffu uerit dien uerit;
(achustin) chomest fu gebaret er mysteria (die tougenia

dinc) dia er er ne uauiffa, fu gebaret er, uau er fu
berza haben fulta.

7. Avertit ab omnibus dorsum ejus.

Got ebarta dema fuen rabbe fone dero herdi. Er int-
loed in.

Manus ejus in cubiliis seruiert.

Is uas imo durti uauanda sine hende dienoten an
chophenno.

Chophinu ist ein cherb den man bruchet ad feruilla
opera (an fchalch auertend) fu man fol mundura
(fuerin) feruere (uiffen) terram portare (erda
uerragen) fu dienent fu alle fore dero toffu, fano fu
mit chopho, quia qui facit peccatum feruat Job 3.14.
ist furdura fchalch) Dier uuerient fu fri. Saluig den
die fribit after des pebbet.

8. In tribulatione inuocasti me Et erui te.

In note haretost du miu ana, do de lateres ma-
chotost, unde captiuum (chep) trage, do ge-
horta ih diu, fore dero toffu uerit diei diei con-
ficientia (inuaua) drabta, nam ih diu uauit.

Et exaudi te in abscondito tempestatis.

Unde gehorta diu in tougeni dero dunifte.

Uuelero? Nals maris (meris) uue cordis (berzin.)

Dar du angehoff, dar geborta ih diu.

Probiu te ad aquas contradiitionis.

Ih choreta diu ze dien uauazeren dero uui-
derchedungo.

Uuazzer fuit late, also in Apocalypsi demo Apoc. 17.11.
der manegiu uauazzer fuit, fragentem
uau fu uauis, pteuuerit uauand, populi fuit (daz
fuit late) contradiitionem populum (dero uiderched-
entem iustis) me fribet tagoches nicht dien getoiffen an
diei iro Got choret. Martyres iustitudo dero uauazze-
ro. Sebreu Christo uauand gebetizen daz er fuit uauis
in fignu cui contradiierit (in daz zeichen
dero uauandredend uauand.) Nob ueritum Luc. 1.14.
quereu ne ist, ino ne ueritum daz uauazzer. Aber
fecundum biftum (nob herit fribet) uauen aqua
contradiitionis (uauand uiderfprache) dar Luc. 17.7.
fuit Israel fribet mit Moyses Et Aaron.
auertit hera uauis diei fribet uerit uerit uerit
(fone demo oleu terculi) nob uerit fribet daz uauand
(foni uerit fribet) (Sola) chomet fu de amara (fone
ale trougenia.)

9. 10. Audi populus meus Et loquar Et testificabor tibi.

Hore min liut ih fribet dir zuo, unde ur-
chundon dir.

Israel, si audieris me, non eris in te.

i. in corde tuo Deus recens.

Loftet du mir Israel, fo ne ist fament dir
nehein Got niuuuer.

So brechonest du den uauen den euigen nals den mit-
tudes uerit in fanteate cordis (in trougenia
diu berzin.) Also pagani (beideu) unde heretici
(irre) tuot. Der iro uas ante tempore (fure zi-
ten) der ne mag nicht kelt fu dero delictorum dia in
tempore (in tute) uauand, nob iro ueben mag Got
fu, uauanda fu Gotis uerit fuit.

Nec adorabis Deum alienum.

Nob neheinen fremeden Got ne betoft du,
abre du in in die berza ne uerit, uauanda fu uerit
gehoft du uerit in die berza, dia du uauand Got
fu, dia tringit diu.

11. Ego enim sum.

X

Ih

Ih pin. *Daz aber ne ist, wie malt du das petru?*
Ego sum Dominus Deus tuus.

Ih herro din ih Got din ih pin.

Zis? *Quia ego sum qui sum. Lauda ib pin, ib dir eius avaritio tua.* Ier. 1. 14.

Qui eduxi te de terra Egypti.

Ih dir daz frenda unde diu leita uzer Egypto,
uzer tenebris (sufri.) Hare boren alle zoo, nûb
wode se gruozet Got, er habet an'ib alle geleit
uzer Egypto (sufri laute.) Uir haben alle darb-
hangen den roten mere in sanguine Christi confectato
baptismate (mit Christi pivoce genedetero tofz bin
nur getanctet, unde der fuit ze leito worden anseire
fenda, die an'ib ingien.)

Dilata os tuum & implebo illud.

Intuo dinen munt ih fullo dir in.

Ze mir indus in betendo wode lebendo, quia apud me
est fons vite (ananda mit mir ist libis pranno) nals
apud recatem Deum (mit demo nianen Goto.)

12. Et non audivit populus meus nocem meam.

Unde nab-aleu dies liebtaten ne gehorta mia
liut mina flimma.

Et Israel non intendit mihi.

Unde ze mir ne dahta Israel.

13. Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum.
hoc est donari eis sibi. sicut in voluntatibus suis.

Undo do liez ih sie tuon nah iro gesu-
ften.

*Daz twent se eab, se lebent nab iro gelengen. Aber
nurs ne malla in nio gefchehen, daz se der lazet
irren, der se ribten sulz, fene din ougent se amur-
tend (ole traofen) fure oleum (ole.)*

14. 15. Si populus meus audisset me, Israel si in
vultu meo ambulasset, pro nihilo forsitan inimicus
eorum humiliarem, & super tribulantes eos
misisset manum meam.

Ube aber min liut Israel mir horti, unde
iz darans scindli, daz er in minen uuergen
gienge, so mahti gefchehen genideru ih
iro fenda, unde legeti mina hant an die,
die sie arbeitent.

*No fuit se aber iro selbero fenda, wos mugen se sib
danne gecblagen?*

16. Inimici Domini mentiti sunt ei.

Truhtenes fienda lugen imo?

Umco? Renunciando malis & ad ea redeundo (ferfa-
cundo abelatin unde aber irandendo) unde cheden-
do: Eo ad vitam & non eundo (sib kan ze un-
gartin unde dara ne chomendo.)

Et erit tempus eorum in aeternum s. ignem.

Unde iro zit uuerat in euua.

*Enig fur ist in garo. Disa warheit lefent kenunge die
dir cheden, daz ne ist nielt fene mir gisproche,
nabe de ingiu (fene dien argelen) Sa wos ist pr-
cator si (jandare si) adulter (unde uberborare si)
fraudator (pianitare) rapitor (raubare) perjurus
(meinfure si) habeo tamen in fundamentum Chri-
stum (ib habe deb Christi ze fundamente) Deus mi-
sericors est (Got ist kenadig) Christianus sum (ib
pin Christiane) baptizatus sum (pin getonft) ego
per ignem purgor (ib waird mit wairze gelaitrit) &
propter fundamentum non pereo (unde darb daz
fundament so ne waird ib ferlerin.) Du bist Chri-
stianus, daz ist nuala. Uuaz pft du ou? Rapitor
(raubare) adulter (ubirborare) unde ander famo-
lib. Uuaz chad fene dies Paulus: Qui
talia agunt, regnum Dei non possidebunt
(die selichin durch tuont, die ne biffazent himiri-
che.) Fene selichin fenden chad er alet?
Qui adificat super fundamentum, ligna,
strum, stipulam non peruenit, sed salui sunt, se
tamen quod per ignem (die dir zinrent mit fun-
dament bolz, boue, strob, die ne wairden ferler-
in, funder sic genest, so deb also mit wairze)
Uuile du daruolte fu, so zinbreft du super funda-
mentum (offen fundamentum) auron, argentum, la-
pides preciosos (kolt, filz, tiere gelichina) unde
wairdft kehalten sine igne (ana wairze.) Dero zoo
gehobe dib unde ze luchen dingem ne triffe dib. Aber
wieses fienda fuit daz? Pagani (heidene) alde Chri-
stiani (se fuit Christ.)*

17. Et cibavit illos ex adipis fragmenti.

Unde daz fuit die, die er fuorata, mit demo
spinde dero chorneuult.

*Adipem (spint) spricht man de pinguedine carnis (fo-
ne strik pratin kedruogini) demus ist iz bara trans-
latum (ferkildet) ad sacramenta corporis Domini
(ze dien aniden Gotes lichamen) mit dien er ge-
nunge fueret, die imo widere fuit, also Judas uant,
demo er buellam (die fuiton) gab in carna (so h-
erno merede) fene demo man bald cheden mag:
Inimicus Domini mentitus est ei, & erit tempus ejus
in aeternum. (Der Gotes fiant long imo, unde wairt
fu zit in euua wairze.)*

Et de petra melle saturavit eos.

Unde mit honange gesteta er sie,

*fene Christo chomemore. Christus ist der stein, er gab in
intellectum suauitatis in parabolis & mysteriis ad sa-
cietatem (feruuntit suozzi an anidimazzon unde
in trougen ze fci) sament demo adipis fragmenti (spen-
de chornuult) unde manigero profunditatis solutio-
nem (stuf reccheda) tuondo cheden se: Nihil me-
lius, nihil dulcius intellgi vel dici potest, & tamen
inimici Domini mentiti sunt ei (nielt wof pezzara,
nielt ne mag suazzira feruuren nab hefaget uer-
den, unde lugin deb Gote fuit fenda.)*

Psalms LXXXI.

Hebr. LXXXII.

v. 1. *Psalms ipsi Asaph.***S**elbemo Asaph,*selbero Synagoga ist kesslenger diser psalmus, unde یر*
*gebeizet er adventum Domini (Gotes chunfte.)**Deus stetit in Synagoga Deorum.**Christus cham hara unde sluont hier anaph.*
tiger in mittre gefamenungo dero Goto,
daz chit dero Israhelitarum, fene diem er bina baz chit:
(9.6.) Ego dixi Dii estis, Et filii excelsi omnes (ib
*chido: ir hirtet keta unde alle des kein sunt.)**In medio autem Deus discernit. [dijudicat.]**Dar in mittren stando seider er sie.**Ex eadem conspersione facies alia vasa in honorem,*
alia in contumeliam (azzir elcuno chente melius
*uuerdente elcu faz ze eron andir ze uerren.)*2. *Uispe quo iudicatis iniquitatem? Et facies peccato-*
*rum sumitis?**Unico lango uuellent یر Israhelita daz triben, daz*
*ir unreht irteilent sure rebt?**Unde یر an iuh nement dero fundigon ana-*
*liute?**Die legi (dero to) widerberig uueren, prophetas (unif-*
sgen) slagen, unde ne Christum slaben uuelen,
unies lango uuellent یر daz folgen? Unde یر anafin-
ne gelib fin. Ir hirt plehi Dei (Gotes selch) unde
bint tante multitudinis (so micheleu manigi) daz iuh
note firtrent die principes (furfin) unies mugent یر
unselbig fin, ube یر sie lazzent so ualeu getuon?
Christus ist unde iuh uuerden egenus Et papilus (arm
*unde uerit.)*3. *Judicate egeno Et papillo.*
*Pedin findent imo reht**also daz ist, daz imo fore fin, nieman ne getar in sla-*
*ben, nuz یر ne uuelent.**Humilem Et pauperem iustificare.**Principes superbes (die furfin uermuote) unde droltes*
(riche) uuerdent unde jib seihen, ne uanment uuefen
rehte, unde Christum uuerdenen unde iuh niderren
*unde ecchero den ahtont rehten.*4. *Eripite pauperes.*
*Nement in armen dana.**Et egenum de manu peccatoris liberate.**Unde losent in uuenegen fone des fundigen*
*handen,**nies och یر fundig ne fut bengendo, unde ne folgent in*
nicht der, daz یر efsont baraban ze libe, Chris-
*tum ze tode.*5. *Assicrant neque intellexerunt, in tenebris ambu-*
*lant.**Si ne uuiffon dero dingo nicht noh ne fer-*
*namen.**Si enim cognouissent nunquam Adajustis Do-*
minum crucifixissent (ube sie aber uuiffon,
fo ne chriuzegoten sie nicht dero machete barin) si
gant in fustis, unanda sie irleudet fin, nicht ein fin,
nabe eub یر fonest in.

Ad PSALMUM LXXXI.

Hebr. LXXXII.

*Moueantur omnia fundamenta terra.**Dannan uuerdent iruueget alliu fundement*
*dero erdo.**Unanda du uuerden erzipha, de disit blinde Christum*
chriuzegoten. Alie iz chit: fundati in terrenis soli-
licitate (die ingratia in aeris salida) uuerden
irueget ad ammiracionem signorum Et paritatem
peccatorum (ze demo uuerden dero dachene unde
ze risauen یر funden) de disit uuerden cecati (ir-
blendit.) Also Paulus chad: Cecitas Rom. 11. 34:
ex parte contigit in Israhel, donec ple-
mitudo gentium intraret. (plandi deitab aber fini,
*undir iuden, unz in dis selbi dieto machene.*6. *Ego dixi Dii estis Et filii excelsi omnes. Vos*
autem sicut homines moriemini, Et sicut unus de
*principibus cadetis.**Unieso, iudei?**Ich chad Dii estis filii aliusini omnes estis (Gota bind*
ir, des hocheften fune bint یر alle) selche
uuelit id iuh, selche die ne یرstherbent, aber یر یر-
stherbent, also ex Diiu homines (ueter Gote
mennichen) uuerdene tuon jule, unde ne uuerdent
irubet یر, so filii aliusini (des boheften fune solten)
nabe یر fallent fene elatione animi (irbahini motis)
sicut unus ex principibus. i. Diaboli: (samo ein-
*ner dero furfin, daz یر der tiefel.)**Daz یر inceptio (irafung) unde exprobratio (ir-*
*uoz.)*8. *Surge Deus iudica terram.**Stant uf Got, fene tode, unde dingo uber*
die terrenas (erdpauuen) die aber diu dingoten,
dingo aber sie in uerfins die (an demo jungsten
*tage.)**Quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus.**Unanda du beizestet omnes gentes per fidem Et*
dilectionem (alle liute darb یر geloubt unde
miena.)

Psalms LXXXII.

Hebr. LXXXIII.

v. 1. *Canticum Psalmi Asaph.***D**az latreisa sang ist Asaph, iz saget congregationi po-
puli Dei secundum adventum Domini (Gotes luitis
Jannungo, die andren Gotes chunfte.)2. *Deus quis similis erit tibi?**So da chomest Christe ad iudicandum (ze uerteilicenne)*
uuer یر dir danne gelib? In prima aduenta (an de-
re eron chunfte) uuerde du mannsengeliu, iuh latre-
ribus (scacharis) uuerde du gelib unanda du in for-
ma serui (in scachis pilde) jime, so du aber cha-
mech in gloria (mit huolichis) uuer mag danne fanten
*uuerden dir gelib?**Ne taceas neque conespiciaris Deus.**Sid du fuigetst, du du occultus (tugener) chame. So*
du manifestus (offentlicher) chomest, so ne fuige, nabe
*ne uait stille dines iudici (urteil.)*3. *Quoniam ecce inimici tui sonauerunt, Et qui ode-*
*ruunt te, extulerunt caput.***C**onfer elegantissimam Philologiam ad hunc Psalmum
B. Notkeri, ubi orationem Dei a narratione Prophe-
tæ accurate distinxit.

Unanda

Uuanda dine fienda fore lutreiste uuaren,
unde iro houbet antichristum irhuoben, quem
Dominus Iesus interfecit spiritu erit sui (des traheten
der haltende irhaltit, mit seines munde atime.)

4. Super populum tuum malignauerunt consilium &
cogitauerunt aduersus sanctos tuos.
Sie sunden argen rat uber dinen liut, unde
dahthon uuider dinen heiligen.

5. Dixerunt.

Sus chaden sie.

Venite & disperdamus eos de gentibus.

Choment, samenen wirsi fertilegoen sie, sone
dieten,

daz se furder ne sin ander dieten.

Et non moueretur nomen israhel ultra.

Unde furder ne si geuualt israhelis namen.

6. Quoniam cogitauerunt unanimiter sumi.

Uuanda sie sament einmuotig dahthon.

Aduersum te testamentum disposuerunt.

Uuider dir einunga taten.

Testamentum (peneuenda) heizet peidiu, iob daz, quod
non valet nisi testatoribus mortuis (daz dir ne toug
aus taten peneuendarin) iob omne pacem & placitum
(jegedil herzuft iob einunga) heizet testamentum.
Also Jacob unde Lotan testamentum taten (des einun-
ga) daz se iob viui (lebende) eneren solten.

7. 8. Tabernacula idumeorum & israhelitarum. Moab
& Agareni Gebal & Ammon & Amalech: alieni-
genae cum habitantibus Tyram.

Dise taten die einunga. Dero namen augent, daz se
Gotes fienda sint. Idumei terreni vel sanguinari (daz
chit erdine alde blottuete.) Hi. Moabita, erben-
ter fih (in silben lesute) utique non Dei sed fih (fo
egib hant ni Gote nabe in silben) Moab ex patre (nuz-
zer fater) uuenda sin muoter geuam in be iro fater
unmuoterfih. Agareni, profetia. i. advena non civilis
animo sed alieni qui nocendi occasione inuenta (fran-
rechen id meins nals mit heimlicherno muote, sunder
mit fremdem, die si augent stadonnis falso fende-
uere) se offendunt, Gebal valui vana i. fallaciter
humilis (nappi tal daz chit, logeliche tiemustig.)
Ammon populus turpidus vel populus meretricis (zorn-
lich liut, alde tierecheit liut) Amalech populus lin-
guis (lecebende liut) also iz chid: Iai.
mici ejus terram lingueant (sine fienda lec-
ebont fore imo die erda.) Alienigenae aliunde gentili
(andir naanen herdige) & propter hoc inimici (an-
de helia sine fienda.) Tyri Angustia sine tribulatio
(daz chit angig alde arbi.)

9. Etenim Assur venit cum illis.

Selber Diabolus (der tiefal) cham sament in.

Falsi sunt in adiutorium filius Loth.

i. declinantis (daz chit des abachereuten) Diabolus ist
declinans a Deo, Angeli ejus filii declinantis (der
tiefal ist abachereute sone Gote, sin engel sin des
abachereutis chint) dien chamen sie ze helfo.

So uuaer se tuon uollen, unde iro fater Diabolus (der
tiefal) des helis in filii declinantis (diu chint dero
firchunge.)

10. Fecit illis sicut Madian & Sifare & sicut Jabin in
torrente Cison.

Faz in also mite, also du mite fuore madian,
der latin heizet declinans iudicium (dinch reht fer-
uidente) unde Sifare der exclusio gaudiu (austris

menti) heizet, unde Jabin der sapiens (der uul-
se) heizet, nals ze gute nabe ze ubele, die heiles
uuerden in torrente (an demo chlingen) Ciso-
n, daz latin chit duricia eorum (iro herli.)

11. Disperierunt in Endor.

Sie uuerden ferloren in fonte generationis (an demo bran-
nen dero geborte.) Uuanda se ne fordereten fontem
regenerationis (den brannen aburhte i. toug) in de-
mo se maktin gebaltin uuerden.

Falsi sunt ut percutis terre.

Sie uuerden gelih demo erdemiste,
die nicht ne ebenden flenzen aus irdefia gebort.

12. Pone principes eorum sicut Oreb & Zeb & Zebec
& Salmana.

Sezze iro fursten, uuaer? Also du iu Oreb
sazoz, der fecitas (darri) heizet & Zeb der
latus (uualt) heizet. & Zebec der uulsiua
(frastich) heizet. Uuaer? au iapi (des uualtes)
& Salmana der amira commotiuu (siste dero uuaer)
heizet.

13. Omnes principes eorum, qui dixerunt, bereditate
possideamus sanctuarium Dei.

Ze so getanere uuaer uuerdent fertiliget alle iro fur-
sten, die zein anderen chaden, peizzen daz
Gotes uuaichus.

Uuaer sint daz uuaichus aus populus Dei (Gotes liut.)
Den uuaer se iro geras benauenden nabe iro uuaer.
Daz ist inuici sumi (ital lata) dawan in fore chit
inimici tui feruerunt (dine fienda latus.)

14. Deus meus pone illos ut rotam.

Got minner macho sie unistate iro rates also
rad.

Alde sin: Rad paret sih aster, sernan sallet iz. Hier
an dien asteroften dani (kanten) fugen inimici Do-
mini (Gotes fienda) bina fure an dien bezzenen fal-
len se, der gefesse in.

Et sicut stipulam ante faciem venti.

Unde also den halm, fore demo uuinde.

Leuis corda (liechtr herze) gib in, daz se fore tem-
ptationis (bi chorungo gefas ne magu.)

15. 16. Sicut ignis qui comburit silexum & sicut flamma
comburent montes, ita persequeris illos in tem-
pestate tua, & in ira tua turbabis eos.

Nab uuaer in iudicio (an urteile) in neuisimo die (an
demo iungfina dage) ahtet du iro an dinemo
ungeuuntere, unde an dinero abolgi truob-
heit du sie, also egebaro ferendo, so daz huir,
daz den uuald prennit, in dero loug,
der die berga brennit.

An diseno versu ist ein persequeris & turbabis (ahtet
unde trauht) unde sub ein in tempestate & in ira
(in angemittere unde in aboli) unde in igne & in
flamma (in fure unde in loug) aber silexum (den
uualt) feruente steriles (andrige) montes superbus
(die abernustia perga.)

17. Imple facies eorum ignominia & querent nomen
tuum Domine.

Fuller iro anastune mit honedon unde so suo-
chent sie dinen namen trohten.

Isiste se mit aduersis dannan gefest se sihent ze dir.
Die daz ne tuon, uuaer gefeste den?

18. Erubescant & conturbentur in seculum seculi &
confundantur & pereant.

Dic

Die sin scameg unde troube unde gehonet,
unde ferloren in uerlte uerlece.

19. Et cognoscat quis nomen tibi Dominus.

Unde so bechennen ene iob diu, daz du heizest
Dominus (der trachten) unde andere Domini sint
(berria) feruiler Domini (skalliche berria) unde
bedu nob Domini (sar berria) ze dir gebotene, daz
keezioien se. Unde unaz mer?

Tu solus altissimus super omnem terram.

Daz du eins heizest altissimus (hoisto) uber
alle erda.

Ziu benest sih doone uidet dir, die in erda sint, unde
iob selben sint erda?

Psalmus LXXXIII.

Hebr. LXXXIV.

v. 1. Psalmus in finem pro torcularibus
filiis Chora.

AN Christum sebet diu psalmus, kessenger umbe die
torcularia filii calui (torcel des chalauium suum)
Ecclesia Dei sint torcularia, se sint torcularer, dar
sint iane Christum, die in presbiter (dien fressen)
manigera perfectionum (abington) getrotet auer-
dent, unde dannen auerdent liquit in apothecis Dei
(kelazun in Gots cheller faz). Die sint filii calui
(des chalauium suum) filii craci (choris chiet) filii
crucifixi (des hebrizogegia chiet) qui in loco cal-
uati suspensus est (der an demo chaffe dero chalaui
irhangen auard.)

2. Quia amabilia sunt tabernacula tua Domine virtu-
tum.

Uuico uuunnefam dine herebarga sint tru-
ten dero chrefte.

Uuico arbeitsam hier ze lebene ist, in torcularibus unio
Got samet dir ze uuefene ist, dar nebein presura
(fressa) ne ist.

3. Concupiscit & defecit anima mea.

Hina gerat, dina muobet sih mira sela. Unara?

In atria Domini (in Gotes fritubua) hebreffusa pere
fecit fane torculari in uam & in lacum & in apo-
thecas Domini (in deu aua, unde in deu gese, unde
in Gotes cheller faz.)

Ad Psalmum LXXXIII.

Hebr. LXXXIV.

v. 6. & 7.

GRaeci aliter dispunxerunt hos versus, quam Hebrai-
con textus, sed & aliter legerunt, pro NDO Bacha,
morus, NDO Bachab, Bevit, S. Hieronymus habet qui-
dam NDO Bacha, sed reddit tamen Fletus. Alludit autem S.
Poeta ad Vallem Ephraim, ubi Moretum est, & sylvam
Fletus, utroque itaque intellectu conuenit, atque po-
test totus hic Psalmus etiam interpretari de Anima sancta
in Paradisum recepta, inueniente y. ii. qui de re Paraphra-
sin huius Psalmi aliquando concinnavi, quam hic sub-
jicio.

PARAPHRASIS PSALMI LXXXIII.

Hebr. LXXXIV.

Sponsa domum ducta ad sponsum &
Patrem.

v. 2.

Quam dilecta tabernacula tua, DOMINE exercituum,
quam amabiles mansiones tuae, Dilecte mi, quas
NOTE. PARS I.

Cor meum & caro mea exultaverunt in Deum vi-
uum.

Sela unde lichamo min frouton sih hinnan
hina an den lebenden Got.

Spes (kessing) habet mir irroebet die exultationem
(fressida.)

4. Etenim posset inveniri tibi domum.

Uuanda der sparo findet imo hus.

Min sela findet nob in drinle daz hus, dar se farder
iane si, also ico sparo heime ist.

Et turtur nidam tibi ubi ponat pedes suos.

Unde der turtur findet imo nest, dar er
lege sine iungen.

Min lichamo findet das stat, daz er sin auerch 200
fuore. Uueliu stat ist daz?

Altaria tua Domine virtutum, Rex meus & Deus
meus.

Daz sint dinia altaria herro dero chrefte,
chuning min unde Got min.

Dara sebet meisin auerch, jejunia (fressa) sacrificia
(uissopher) elemosina (sel isjunga) & cetera (unde
al sameliche.)

5. Beati qui habitant in domo tua.

Salige die in dinemo hus puent.

Beatitudinem (salida) habent si, auer tuent se aber?

In secula seculorum laudabunt te.

Iemer lobont sic diu.

Sie sebet diu, se lobont diu. Des ne mag se irdrizzen.

6. Beatus vir cuius est auxilium abs te.

Saligo der dina helfa habet dara ze ebouenne.

Astutus in corde ejus disposuit.

Din helfa machot imo stega in sinemo her-
zen.

In uulero regione?

7. In Convallibus lacrimarum.

Hier in choretate in torcularia. Unara leitent se?

In locum [loco] quem disposuit.

In dia stat, die er gagen in daz herrechenot in regnum
colorum (in binniriche.)

8. Et

sub alitu tuo promissisti nobis parare in domo Patria
nostri, & reducem nos assumptum ad teipsum, ut ubi
tu es & nos sumus. Job. 14. 2.

v. 3.

Desiderasti habundantiam in vita ista exigua, imo consumpta
est pra desiderio anima mea erga atria sebrae aedilium,
& erga amore Tui. Cant. 8. 5. Cant. 1. 5. Jam introduce
me Rex meus in cellaria tua: exultemus & letemur in
Te. Cor meum & caro mea habitant erga DEUM vivum.
Est enim corpus anima exult, cor tamen unius solat
DEUS meus, Ps. 73. 26. & proin ipsi jubilat: Corpus
vero seu caro mea quiete sue gaudet de omnibus adver-
sitatibus triumphans.

v. 4.

Jam enim aedilia tua ego invenio domum mansionemque
aeternam, & tirando nidam tibi perpetuum & persistentem,
ubi ponat pedes suos, opera sua fidei & iustitiae,
quae me sequuntur, sed & liberos suos, Apoc. 14. 13. &
audiores ac alumnos, Dan. 12. 3. quoniam ad regnum celo-
rum erudi: & iustificari. Scilicet haec Altaria tua se-
brae Zekauib, Rex mi & DEUS mi, Apoc. 6. 9. ubi re-
quiescunt animae sanctae in tholis albis expectantes fratres
suos & coheredos: & deprecantes pro ipsis: & servientes

Y

ante

8. *Et cuius benedictionem dabit qui legem dedit.*
Daz ist fone din, uuanda derselbo gibet noh faldä,
der er gab keduuinich, unaz keshetä dannon?
Ibent ä virtute in virtutem.
Sie farent fone ellenen ze meren ellenen.

Sie habetun hier virtutes ad refrigerationem carnis (elios
ze dero donkung des lichenis) teret chamet uera
virtus (minner elien.) Uuad ist daz?

Videbitur Deus Deorum in Syon.

Daz ist chraft anseuunges. Virtus contemplatiua (daz
ist chraft anseuunges.) Deus Christianorum aget sib
in scitu ist (also er getun ist.) (Uuaz? in Syon, in
ciuitate Ierusalem (in dero himilichon ansehte fridie.)

9. Domine Deus virtutum exaudi orationem meam,
auribus percipe Deus Jacob.

Truhten Got allero chresto, gehore min
gebet, fernim iz Got Jacobis,

unse tus nob nazer Jacob (hindscrantare) Ibraheles
(Got anseuunges.) Uuaz? Cum apparuit Deus
Deorum in Syon (ist anseuunges Got allero Gote ir-
fint.)

10. Protector noster aspice Deus.

Unser scermare Got sih ze uns.

Uuaz ist der scerm? Sub amba alarum tuarum (uadit
deus scutante dinnro fetscho.)

Et respice in faciem Christi tui.

Unde sih an dines keuuechten anafune.

Daz chit? Duo ansehte Ihesum Christum incarnatum
(sichauheftun) at postmas ire ä virtutibus in virtute
(daz uaz mugen fene cinero guetate ze andern
fara.)

11. Quia melior est dies uns in atris tuis super milia.

Uuanda ein dag pezzet ist in dinen bouen
danne duften hier.

Hier bertont tag unde nait, an dien altent die menni-
schen sancti dir, ist eis tag an demo nimen an altet.
Ne ist dann dar der daz betzere, dann hier ma-
nige?

Elegi abijtun esse in Domo Dei mei magis quam ha-
bitare in tabernaculis peccatorum.

Ih uulle gerner uuefen feruufoner in demo
Gotes hus, in dero Ecclesie, in touclari, so daz
ib dar ico deb inne si, dann guollich uuefen
uzzenan in dero fundigon herebergon.
Zin?

12. Quia misericordiam est veritatem diligis
Deus.

Uuanda Got minnot kenada unde uuarheit,
ze erist kehende voluntariam indulgentiam penitenti
(kernuelliges [f. kernu] ablas dero rianuente),
daz uaz promissam coronam vinceti (fugebetiz-
zens corona dero figeris, also er Paulo teta.)

Gratiam est gloriam dabit Dominus.

Knada unde guollich gibet Got.

Knada, also Paulus chad: Gratia Dei sem
id quod sum (Gott gibet knaden piz ib daz
ib piz) krollich, also er aber chad: Su-
perest mihi corona justitie (mir ist chug-
tig rehtig.)

Non privabit bonis ambulantes innocentia.

Quotes ne beteilet er unfundige.

Uuaz ist daz er in gibet? Requies (rauna) eternitas
(ewichet) immortalitas (untedigi) impassibilitas
(unbidge.)

13. Do-

ante thronum DEI die ac nocte: Apoc. 8, 3. ubi non efu-
rimus neque sitimus amplius, nec cadit super nos Sol
aut ullus aëlis, quoniam Agnus, qui in medio throni
est, regit nos & deducit nos ad vivos fontes aquarum,
& abstergit omnes lacrymas ab oculis nostris. Apoc. 7, 13.
Psal. 23.

v. 5.

Beati qui habitant in domo hac tua Domine, ubi tuus
sunt mansiones, hic laudant Te in sempiternum dicentes,
Apoc. 4, 8. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEUS
Unuspotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est.

v. 6.

Beatus homo qui hic habitat, sed hanc beatitudinem
non propriis viribus acquirere possumus, sed in demum,
qui fortitudo fides in Te habet: & in quorum corde fuerunt
semita tua, & adfensionis charitatis fidelem vivam osten-
denti.

v. 7.

Diu transiunt vallum mori, Moreti, ubi David quoa-
dam Philistæos auxiliantibus copis divinis super moris,
superavit, 2. Sam. 5, 24. vocata & vallis Raphaim, ad
montem Gion, ad cuius radices Sylva Fletus vel Fle-
tium, Hebraice. Palesin. c. 2, 102. Ita omnes Sanctos
Christi milites oportet in valle fletus & Ecclesia militan-
te cum adversariis, Satana, Mundo & carne proelia in-
ire, & auxilio Spiritus S. victoriam reportare: sed &
fontes ponant iusti, aut Rivus ducant commilitonibus, ut
ho & post pugnam relocillerent, ut Samson, Jud. 15, 18.
ex fonte aperto Domi David & Habitatoribus Hiera-
solyma: pro peccato & immunditie, Zachar. 13, 1. quam
aquam qui bibit, non sitit in æternum amplius, sed sit
in eo fons aquæ salientis in vitam hanc æternam, Job.
4, 14. ubi Benedictionibus stolarum albarum, corona-

rum, palmarum &c. amictus doctus, qui alios sanctum
illam docuit militiam vocis sua & exemplo.

v. 8.

Sic erant de virtute in virtute, de victoria illa ad hanc
triumphum, de turba proeliantium ad turmam trium-
phantium nostram, & comparant apud DEUM nostram
in Sine caelesti.

v. 9.

Jehovah DEUS Zebaoth, audi preces meas: aure atten-
de, DEUS Jacobi, quas super altare tuum cum sociis meis
fundo, pro resurrectione corporum nostrorum, & redi-
tu Tuo ad iudicium, ut vindices sanguinem Martyrum
tuorum & tribulationes sanctorum tuorum: Uique quo
enim Domine, qui es sanctus & verax, non iudicas ac
vindicas sanguinem nostrum de his, qui habitant in ter-
ra, Apoc. 6, 9. 10. & de meretricis sanguine, quæ cor-
ruit terram prostitutione sui. Apoc. 19, 2.

v. 10.

Scutum nostrum, respice DEUS Pater, & adspice fa-
ciem Unius tui, Christi JESU, qui vocatur Fidelis & Ve-
rax, & per iustitiam iudicat & pugnat, Apoc. 19, 11. Ad-
veniat tempus mortuorum, ut iudicentur, & reddas mer-
cedem servis tuis Prophetis & Sanctis, & timentibus
nomen tuum, & pullis & magnis, & perdas eos, qui
perdunt terram. Apoc. 19, 18.

v. 11.

Quia bonus est unus dies in his atris tuis pro milibus die-
bus extra ea, ideo elegi ad ianuam stare in domo DEI mei,
pra habitat in tentoriis impietatis & mundi.

v. 12.

Nam sol est scutum est Jehovab DEUS: exhibuit & gra-
tiam dat, solis instat: & tueretur ut clypeus, ac gloriam
dat

Gentes (niete) unde iudei chameu ze eivern geisato.
Gentibus ist (nietu) ze misericordia (kenade) iudeis
(iudeis) ist iz veritas (uuar.) Alde veritas veteris
Testamenti (daz uuar dero altan et) gebeliet miseri-
cordia uoi Testamenti (dero genadu dero nuuam et.)

Iustitia *Et* pax oculis suis.

Reht unde frido chufstun sih.

Sie waren les frianden, der iustitia (reht) ist, der ist
pax (frido.) Daz zibet ze frido, ut non facias
alii, quod tibi non vis (daz du andrimo ne tuosist
daz, du dir selbemo ne ancliffst.) Intauereſt du daz,
ſo habet du pacem (den frido) geſchiebet.

12. *Veritas* de terra orta est, *Et* iustitia de caelo pro-
spexit.

Christus uuar hebra fene Maria, unde heidi irſah
unih reht fene himele, fene caeliſti gratia
(himmeliſche genade) uwarden uair iustificati (gerech-
tigiſot.) De Christus bora cham. Oub chumet
uuar fone erdo, ſo menſiſte veram conſiſſionem
(uaura püſt) taet, uair dero ſoiget daz himeliſch
reht, uanada dawan uair er iuſtificatus (rehtigiſt.)
So geſiſch dero publicano (dewo offen fundare) der
ſib namda peccatoreum (juſtifiſtin.)

13. *Etenim Dominus* dabit ſubſiſtenciam *Et* terra noſtra
dabit fructum ſuum.

Ze anore Got kibet ſuozzi des rehtes, er getuot
unſib keliſſige des peccatoreum. Et terra noſtra dabit
fructum ſuum.

Unde danna berent iro uuuochar unferiu
gelende.

Er genüſſet auſſero herzen, danna beginnen uair auſa
tuon.

14. *Iuſtitia ante eam ambulabit* *Et* ponet in via gref-
ſu ſuos.

Reht kat fore.

Uadez ze penitentia (rienna) unde conſeſſio (begibet) dan-
nen cheret er ſine genge an den uueg,
der ze unſeren herzen leit. So ſol man parare
viam Domino (gari uair auch Got.)

Psalmus LXXXV.

Hebr. LXXXVI.

v. 1. *Oratio David.*

Christus iſt David, er iſt caput Eccleſie (hobit chriſten-
bate) pedis iſt daz kibet iro, ſament imo.

Inclina Domine aurem tuam *Et* exaudi me, quoniam
egenus *Et* inops ſum ego.

Helde truhten ze mir din ora, uanada ih
turſtig unde arm bin.

Ih pechewo uairo darſig ih din bin, fene din uile ih
trauen, daz du miſt kebereſt. Der ſib ze imo ſelb-
mo ſerſchet, den ne gebereſt du.

2. *Oſtendi* animam meam, quoniam ſanctus ſum.

Pehuota mina ſela fore ſcandalis (uerron) fore
temptationibus (büßungen) uanada ih heilſig
pin.

Uer mag daz choden ane Christus? Sine ſide obedent iz
oib, uanada ſie gebeliet ſon fene imo.

Saluum fac ſeruum tuum Deus meus ſperantem in te.

Kehalt dinen ſealg Got, an diſ gedingenten.
Heiligen fene du uanada er diennet iſt, unde an diſ
kedinget.

3. *Miſerere* mihi Domine, quoniam ad te clamavi to-
ta die.

Cnada mir herro, uanada ih ze dir harena
den tag allen.

In allen ziten harena ih ze dir, uanada in allen ziten li-
gent mir preſara (ſrefſa) ana, uob in ut getreſt
mir, uaz ze ende dero uerſte. Unas denu nuam cor-
pus Chriſti (ein menſiſte altis euer ein lichamo Chri-
ſti) uueret aſſe in ſinem ſicali (uaz an ende uerſte.)
Des ſide ſint ſemeliche uzer dero uote, die er harenen,
ſemeliche ſint uun der iane, die u harenen. So chomet
uob darin, die dowe harenen, ſo uueret clamor tota
die (diz haren alin dag, idem tota tempore (daz chit
alle zite.) In ſine temporis (an ende diſ ziti) ze-
gant clamor (daz haren) unde preſara (die ſrefſa.)

4. *Jocunda* animam ſervi tui, quoniam ad te Domine
animam meam leuavi.

Keuuunneſamo dines ſealches ſela, uanada
ih huob ſia uf ze dir,

hier uidera iſt amirudo (anſozzi) dar in hobi iſt jo-
cunditas (uuunneſam) fene diſ huob ih ſia dera. Da
iſt der hobeſte, der diſ minnet, der bobet rehte ſin
ſela, unde ſodet uunna.

5. *Quoniam* tu Domine ſeruus ac mitis.

Uanada du truhten beidiu biſt, ioh ſuozze
ad tollendam auaritudinem (hina ze nemmen püſteri)
ioh mammente ad ſuſtinentes peccatores (ze ſu-
tinen dero ſuſſigen.) Suozze denu, der an diſ petet
ex corde (ſone beran) mammente denu, der peten
beſtanet, unde in ſine gedacha des irret, unde da
daz püſti, uunne er ſin herza geſtalt, laſter gebet ze
tuonae. Unſib menſiſte aume des uaura, der mit
imo begosti chofen, uir der dia uila ſib ſarder cheni-
ti, unde er mit andero chofoti? Uero uſenſiſte
dab daz ſi, daz uunneſen hedar in gebete ſtate ſi,
daz uaga David de er chadi: *Quoniam*
inueni cor meum ut errarem ad te (uun-
da ih ſant min herza, daz ih peten muſſi ze dir.) Er
chad ih finden ſu herza, ſamo ſu iz juig uunne ſi-
chen ſene imo.

Et multe misericordie.

Unde ſilo genadig.

Nicht ein genadig, uobe ſila genadig. Uunne?

Omnibus inuocantibus te.

Allen diſ ze in ladenten. Uanada die diſ uunne lebt an-
dere anaborent, die ne harent dir, uob die ne uſenſit
diſ, uobe daz ſie minant. Der ioh petet uſam ſilo
ſuo (ſibi hier ſuemo ſuue) unde in Got ne geboret,
unda er dawe chit, in hat ih Got cunero daga, zu
ne geberta er miſ? uunne uair er? Unas uob imo ne
tolta ze lebrue, nie er angro ne uarde? Ne uunne
danne conſiſiam Dai (Gotes rat) bezzera dawe bo-
minii? (uunne) Pedis bite dei, dei er dir uunne,
bue ſu ſilbes, daz hebert er gerotſ.

6. *Auribus* inſepe [percepe] Domine orationem meam,
Et intende uoci deprecationis mee.

La ſin ſalto, truhten min gebet in dinen
oron, unde hore ze dero ſlimmo minero
ſicho.

Dero uunneſe (zwelco bis dach) uueret den Got her-
ro, der ſina legem ſaſſo habet in ſuemo beran.

7. *In* die tribulationis mee clamavi ad te, quia exau-
diſti me.

An denu tage minero note harena ih ze dir,
uanada du gehorotſt miſ.

Daz chit, du gebortest mir, *quando ibi barba te dir.*
 Alle wiser dies (taga) sint unus dies tribulationis
 (taga arbore) quia quam din sumus in
 tempore peregrinamus a Domino (quando
 al die nulla so wir in demo lichem pin so wuelten
 angelus fons Gote,) abe oab hier imman eterna
 bona (exiguus quot) habere mabti, unde er facien Do-
 mini (Gote) aniane) gesthen ne solti, unaz anire
 dazne daz er gesonnen habeti, uniter demo, daz er
 ferora habeti? Uter mabti so des festrosten? Uter
 oab solcher imman ist, der ne ist nicht amator Dei (Go-
 tes) minare) der ne auch nicht fvero peregrinationis
 (ellendi:) Hoge daz homo (mensis) hige daz,
 unde nicht so si der lessem ane jua anagit.

8. Non est similis tui in Diis Domine.

Dir ne ist kelicher truhten under anderen
 Goten,

die Genium (dero dieto) Gota beizent die dir habent
 oculis & non vident (augen unde ne sicut) aures &
 non audiant (oren unde ne borent.)

Et non est secundum opera tua.

Unde nah dinen uerchen ne ist iro wehin dir
 geliebo ne mercht iro wehin. Da tate bimel unde
 erda, unaz taten sie?

9. 10. Omnes gentes quascunque fecisti venient & adorabunt coram te Domine.

Alle diete so uuieo manige du tate, die cho-
 ment unde betont fore dir.

Daz siben wir ne irangen.

Et glorificabant nomen tuum, quoniam magnus es tu,
 & faciens mirabilia tu es Deus solus:

Unde guollichont sie diu, uuanda du Got ei-
 no michel pist, unde eino uuunder tuost,
 also du cino Got pist,

so bist du oab eino michel, unde amader tuande. Mayo-
 ram figa (dero gouiero zeichu) sint laktiu unde
 uauaz dar veritas (auarheit) ana ist unde utilitas
 (nutzeheit) unde sint solus Dei (Gotes) einu.)

11. Dedux me Domine in via tua & ambulabo in veritate tua.

Leite mih an Christo der via ist (uueg) so
 gan ih an dinero uuarheite,

Din aber Christus ist. Die aber catholici (rebt folge)
 sint, du gant in via (in uueg) abe die Gut leitet,
 unde sie keleret kennare gan, so gant sie in veritate
 (in auarheit) unde gant au imo ze imo.

Jocundatus cor meum, ut timeat nomen tuum.

Min herza uuerde so geuunnefamat fons spe
 (gedugi) daz iz ico doh furchte dinen na-
 men,

unde ib under dinen zeuaken (zeuaken. Gl.) behal-
 ten uerde.

12. 13. Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in eternum, quoniam misericordia tua magna est super me, & eruxisti animam meam ex inferno inferiori.

Ih lieho dir truhten Got miner in allemo mi-
 nemo herzen, unde guollichon dinen na-
 men in euaz, uuanda din gnada michel ist
 an mir, an diu, daz du min sela irloftost
 fone dero niderun hello.

Uter din obra infernus (bello) ist, dar anima postorum
 (dero rehto sela) ranneton fore aduentu Christi
 (Christi) clarifici) so ist inferior (du uileva) dar
 tormenta infernus (du unaz dero anuiflos) ana-
 ren, unde nob sint, fone daz corpus Christi (Chri-
 sti) lichemo) habet du mit irloft. Dat se mag imo
 nimen solan gedachon.

14. Deus iniqui insurrexerunt super me.

Unrechte judei nanton mih an, Got.

Et Sinxoga potentum i. superborum, quæserunt ani-
 mam meam.

Unde uermuoteto manigi suohton mina
 sela,

ze abele nals ze guete.

Et non proposuerunt te in conspectu suo.

Unde din ne taten sie uuara an mir dinemo fone.
 Non proposuerunt, daz chit, non interloquerent Deum,
 ut homini parcerent (si ne bichnatu Gotes nicht,
 daz sie meensiu libu.)

15. Et tu Domine Deus miserator & misericors, patiens & multum misericors & verax respice in me & miserere mei.

Unde du herro Got fater sceinare gnadon,
 unde arme herzen gedultiger, unde ioh fi-
 lo arme herzen, unde dinero gebeizzo
 geuuarer, tuo min uuara, unde genada
 mir.

16. Da imperium puero tuo.

Utere dinen gebeiz unde gib mir dinemo chinde
 geuualt,

so tempus judicii (daz zit arteile) ebome. Du gebiez-
 ze mit winemo munde: Pater uen judicet
 quoniam, sed iudicium omne dedit filio Joh. 1. 22.
 (der fater ne aberteit niemansin, er gab daz arteil
 al demo fone.)

Et saluum fac filium ancille tue.

Unde gehalt dinero diuueu sun,

du ze dinemo boten chad: Ecce ancilla Domini, stat mi-
 hi secundum verbum tuum (so nob so pin Gotes diu
 uab dinemo arinde so besche mir. Kehalt dinen sun,
 unde iro sun.) Dinu in forma Dei (in Gotes pilde)
 unde iro in forma serui. Chid oab du Christiane. Da
 imperum puero tuo. (kib dinemo chinde geuualt)
 uuanda seruis (stalchiu) sint beheizen ist: Sedebit
 & vos super sedes: dixerim, judicet. Matth. 19. 28.
 tes dandacia tribu Israel (ir kessent
 oab offen zemelf suolui, zemelf chunberran Isra-
 helis ze irteuen) Chid oab uob: Saluum fac filium
 ancille tue (kehalt dinero diuueu sun.) (uanda du
 bist filius Ecclesie (christenbeite sun.)

17. Fac mecum signum in bono.

Duo an mir zeichen ze guote.

Resurrexisti (mir erstande) & signum deditis me (uuer-
 zeichen minero Gotheite) daz se dannen geuabig
 uuerden unde oab sie in bono fidei sua (an demo gu-
 te iro gelenbo) irstanden.

Ut videant qui me oderunt & confundantur, quoniam tu Domine adiuvasti me & conseruasti me.

Daz die gesehen, die mih hazzent, daz du
 mir hulfe, unde du mih trostost, unde sie
 sih scameen nals in iudicio.

Psalmus LXXXVI.

Hebr. LXXXVII.

In finem filii Chore.

1. Intellectus David [Psalmus Cantid.]

Christiani ist dixer psalmus kesioneuer, daz se in di-
sen tabernaculi (kezeltin) die oberun burg pechen-
nen unde minneuo, unde si dara langoe, dara se
geladet sint.

2. Fundamenta eius in montibus sanctis.

Iro fundamenta sint kelegeet an heiligen ber-
gen,

Propheetis & Apostolis. Christus ist selbo fundamentum
superius civitatis (ueritigen burg.) Also iz chiz
fundamentum aliud nenu potest ponere
prater id quod positum est, quod est Chri-
stus Iesus. (anur fundament ne mag nimen lekkin,
ano daz ideo elegit nuni, daz ist Cönsil der halmtin.)
Er ist fundamentum, se sui fundamenta. Petrus ist
er fundamentum fundamentum (fundament aliter
fundamento) also er ist janilus janitum (beigo al-
tera beigo.)

Diligis Dominus portas Syon super omnia taberna-
cula Jacob:

Dero civitatis portas minnot Christus mer,
danne alle hereberga dero irdiscun Jeru-
salem,

die imaginaria (pildarra) nuni dero himeliscun: Unde
sint die porta, ane die oob fundamenta sint? Apo-
stoli sint iz unde Propheeta. Iro anitioris troci an-
fera infirmitatem (anesthi) pedis sint se fundamen-
ta, per eos (daz se) chomen anir ad Deum (ze
Gote) bedin sint se porta.

3. Gloriosa dicta sunt de te civitas Dei.

Kuolichiu ding sint kelaget fone dir Gotes
purg.

Unde sint daz?

4. Memor ero Raab & Babylonis scientibus te. [Scien-
tium me.]

Daz sint die, daz is Got irhugo Raab unde Baby-
lonis; in mih pechenenten.

Ih tuen daz se mih pechenent. Raab unde Babylon
unde alle gentiles (beideue) kesamenen is dar in, das
nunt su gualib.

Eccc alienigenae & tyrrus & populus Ethiopum hi
fuerunt illi.

Sih tro gualibi, fremede, so tyrrus ist dar hi iudeis
unde Ethiopes ferro fone iudeis, die uuaeren
dar, uuaeren, uuaenda iz Gote prateritum (irgengen)
ist, nob choment, uuaenda iz nui futurum ist
(chunfig.)

5. Mater [Nunquid] Syon dicit homo.

Sin mater Synagoga (die gezegena) chit imo minneuo,
si ne pechenent in Gote.

Et homo natus est in ea.

Unde des ne ist langen, er uuaerd dar imo minneuo
geborn.

Ipse fundavit eam altissimus.

Er selbo der hoheisto stifta sia.

Er stifta sua munter Synagoga ante mundi constitutio-
nem (fore uuerli stiftida.) Uuer aucta daz?

6. Dominus narravit [narrabit] in scripturis populo-
rum & principum eorum qui fuerunt in ea.

Christus selbo sageta iz so uuesen gescriben
an dien scriften dero iudeiscun liuto, unde
in dien scriften dero herefoten, die in dero
Synagoga uuaeren,

Su Moyses nuni unde Propheeta. Also iz chid: Et in-
cipies a Moyses & omnibus Propheetis in
interpretatur illis scripturas de omnibus
qua de ipso erant. (Unde iz anesakeue ze Moyses
unde ze allen anisagen rabba er in scrifte fone alien die
fone imo uuaeren.)

7. Sicut Letantium omnium habitatio in te.

Also dero die fro sint, so ist iro allero uuesen
dar in dera calisti (himeliscun) Jerusalem, dar ist
die frousi, dero nimer ne geuiget anfrum.

Psalmus LXXXVII.

Hebr. LXXXVIII.

v. 1. Canticum Psalmi filii Chore in finem
pro Amalech [Mabelch.]i. Pro choro ad respondendum, intellectus Eman.
i. fratris ejus Irahelice [Efrahitae.]

Filius crucis nunt (chracis chindis) an gesungen, unde
die chernamigi, daz si se gegenwarte ze antwortene.
Daz ist die fernamigi fone Irahelischen brader.
Passio Domini. (Gotes martra) nunt hier gesungen
mit deus sange nunt kemant chorus Martrum ad
ad respondendum (ze antwortene.) Uuer? Also
Johannis chit: Sicut Christus pro nobis
animam suam posuit: Ita & nui debemus
animas pro fratribus ponere. Also unde nunt die lib
hez also solum nunt den lib lazzin unde anseere bruo-
dera.) Daz deizet respondere (antworten.) Sie
sint Eman, se genuereta er, beizere frater ejus (sine
brudera) se sint Irahelita, in quibus dolus non est
(Gotes anasamun, an dien lazzir ne ist.)

2. Domine Deus salutus mea, in die clamavi & nocte
coram te.

Truhten Got minero heilli, in proferis & in
adversis (in uuolon unde in uueuon) ha-
recta ih ze dir.

Daz sint verba Christi secundum formam serui (uuerit
nab scilichis pild.)

3. Intret in conspectu tuo oratio mea.

Min gebet chome fure diu.

Inclina aurem tuam ad preces meas.

AD PSALMUM LXXXVI.

Hebr. LXXXVII.

verf. s.

Mater Syn.) Græca pueri Lat. Sed observat hic S.
Hieronymus; LXX. interpretes illa translatunt:

Nunquid Sicut dicit homo. Spreverant ergo multi, nec in-
tellexerunt pueri Lat., quid est, & addiderunt Et. Et legunt
pueri nati etc. Et hoc propterea dicant, quantum sequitur:
Et homo natus est in ea. Deinde utramque lectionem ex-
ponit.

Helde din ora ze minero digi.

Diu zemei fuit cin.

4. *Quia est repleta malis anima mea.*

Uuanda min sela irsulet ist malis (mit leidin.)

Uuelen? nali peccatis (mit sunden) unde dolore (mit fere) unde tristitia (mit wefrenni.)

Et vita mea inferno appropinquavit.

Unde min lib ist kenahet dero hello.

Daz ist also er chad: Tristis est anima mea
aspice ad mortem (min sela ist usfro an- Matth. 26. 38.
zin an din ted.)

5. *Affirmatus sum cum descendentibus in lacum.*

Fone Judeis pin ih pezelet fament anderen fundigen in dia hellegruoba farenten.

Falsus sum. i. affirmatus sum sicut homo sine adiutorio.

Ih uuard keahot allo helfelos mennico.

So uuelo min fater fawent mir anare der mir dandem le-
gionem (anwi) fiera) Angelorum gabe ze helfe,
nab ib anwi.

6. *Inter mortuos liber.*

Selb uualtiger eino under toten.

Uuanda neben anderen ne uas potestatem Job. 10. 18.
habens ponendi animam suam, Et iterum
sumendi eam (kenahet) habende sum lib ze lazzene,
unde aber wider ze nemene.

Tanquam uulnati dormientes in sepulcro.

Unde uard ib keahot also andere irslagene, die
in demo grabe slafent.

Quorum non memisti adhuc.

Dero du no ne irhugest,

uanda nab ivo zit ne ist ze irfenne. Min zit ist aber
far tertio die (an demo dritten tage.) Pedis ne bin ib
anderen gelib irslagene unde begabenen. Zu be-
zant aber mortui dormientes? (tote slafende) ant
daz sie iruachen fela, in resurrexione (an ufstende.)

Et ipsi de manu tua expulsi sunt.

Und sie fut daz, der sie mit zigen,

sie sint tana gestozen fone demo adiutorio ma-
nus tue (helfo dinero hende.)

Sie fut helfelose nali ib, quia foderant vocem Et in-
ciderant in eam (uanda sie gruben gruoba, unde
selb darin.)

7. *Posuerunt me in lacu infimo. [inferiori]*

Sie sazton mih in dero niderostun gruoba.

Daz ist miseria (uuewicheit) Sie uanden nab anfen ei-
nen dero uuewicheit.

In tenebris ES in umbra mortis.

Under finstren, unde dien, die in todes sca-
tue sint,

also die fut, an dem impietate (daz argesta uil) rich-
fet. Dien geliben aboten sie mit.

8. *In me confirmata est ira tua.*

Din abolgi uas kefestenot an mir.

Du habest daz keuot dines zornes an mir uanden
se, unde ib fone dia falsi liden mortem (ted) unde
nob mortem crucis (chruis fient ted.)

*Et omnes suspensiones. i. comminationes tuas induxisti
super me.*

Unde alle die drouuun dero passiois (martiro)
nab dien uorten dero prophetarum, legetost du
usen mih.

Pedis uandem se dñb mir irbelgeben.

9. *Longe fecisti notos meos a me.*

Joh mine chunden mine discipulos (iungeris) ta-
te du sichen,

in minero passione (martiro.)

Posuerunt me abominationem sibi.

Sie leidfamoton mih,

nali se, nab Judei insultando (huende) unde genu fle-
tendo (chruuende) unde obedendo; Matth. 27. 40.
Uuab qui destruxit templum Dei, Et in
tribus illis reedificat. (uuar irhazet der daz Go-
tes hus fient unde iz in drin tagen also gezmberet.)

10. *Traditus sum ES non egrediebar:*

Ih uuard fone Juda hina gegeben,

unde daz ne agta ib ivo de uar ib anare. *Mina di-*
uinitatem (Gotebeit) ne uhereta ib.

Oculi mei infirmati sunt pro inopia.

Fone demo zadele uuurden sich miniu ou-
gen,

mine discipuli, miniu clariora membra ES eminentiora
(tortura hie unde baricbera) se uaren des un-
bald, daz ib mina diuinitatem (Gotebeit) ne ficienda.

Clamavi ad te Domine.

In cruce hangende haretu ih ze dir fus.

*Ne statuas illis hoc peccatum (ne nali in
dia ze funden.)* Luc. 23. 34.

Tota die expandi ad te manus meas.

Alle zite ferrahta ih mine hende ze dir,

in gosten anwerben, dia uuerch fahen Judei, dia falsu se
bezzeron, daz latu fin uis se mortal (ted) ne uar-
um, fone dia ebit iz hora nab.

11. *Numquid mortuis facies mirabilia?*

Tuost du toten fore uuunder?

Uuaz hilfet se iz? Ne fut die tat, die nob fone mira-
culis ostinate corde (zeichnis mit ferbarchem beram)
ne uorden crediti uorden? (keuobet.)

Aut medici suscitabant ES confitebantur tibi?

Alde fut dob eine medici (arzte) so goute dob sie lehen-
den beisen, daz se tote erbeichen? Unde die dir
dancken?

12. *Numquid narrabit aliquis in sepulcro. f. iocunditatem.*

Misericordiam tuam ES ueritatem tuam in perdi-
tione?

Saget ieman in grabe unde in ferlornissi do li-
gendis dina genada, unde dina uuarheit?

*Die predestinati ne fut ad uitam eternam (fore he-
ninet ne fut ze ewigen lide) nob die des uerit ne
fut daz se poter (dir fater) si trahens ad filium (zie-
hende ze iocum fone) uanda die in sepulcro (in
grabe) licet uide in perditione (in ferlornissi) uua-
mag man dien gefagen? Ungeloubt sela ist in perdi-
tione, unde ivo lichemo ist ivo grab? Uuer mag ivo
icht kantes hefagen?*

13. *Numquid cognoscantur in tenebris mirabilia tua ES
iustitia tua in terra obliuioni?*

Mugen dinu uuunder bechenent uerden
in tenebris (in finstren) so peccatores (die sun-
digen) fut, alde din recht in ungehuertigemo
lande,

so die fut, die Gotes irgezzen habent?

14. *Et ego ad te Domine clamavi.*

Unde bediu haretu ih ouh ze dir,

chit Christus ex voce corporis sui (fons dero finis finis
licham) zu chit iz & ego? (unde ih) An fone
diz, quis sumus & an aliquando natura fili ira
(uanda uir uarin sub in lu alter libelgen fane fo-
ne anabarte) unde anfo gratia fone incredulus (fider
Gotes kemada fone dicit angelouigen) hekeiden ha-
het.

Et mane oratio mea preueniet te.

Unde in morgen das chit hina uordenes tenebris
infidelitatis (den fufrincos angelouigen) fo anico nob
der beitero tag ebemen ne fi, an demo uir dñs heje-
ben facit ad faciem (ze anaghte) fureuangot
dih doh min gebet,

uanda ne ist tempus orationis (zit hebetis) demo ist
tempus laudationis (zit lobis.)

15. Ut quid Domine repellis orationem meam?

Ziu truhten uiderslahest du min gebet?

Ziu uflogest du dia folgeit dero uir biten?

Avertis faciem tuam a me?

Ziu uuendest du din anafione fone mir das du
mib ne auereich minero beto? Tuest du iz fone din,
das du sub mit dia ufio pezzeroest?

16. Inops ego sum.

Ih pin arm,

Ib dia Ecclesia (christenheit) uanda ib peregrina (us
in ellende) des lido elacum (bauger) unde fitim (an-
de durst) der ih in patria (heimkommenis) nob he-
uanno fataritatem (feti.)

Et in laboribus à iuuentute mea.

Unde in arbeiten alennan fone minero ju-
gende.

Ib leid perfectionem fol ib uahfen begoda.

Exaltatus autem humiliatus sum & conturbatus
rebus prosperis (mit transpactis diogen) irabatur ib
dñs lant, uand ib far fone aduersis (uulmaruigen)
herunder unde getruet.

17. In me transierunt ira tua.

An mir ferfuoten dinlu zorn.

Do fa ebamin fe ne uereten. Aber fone infideli (derno
angelouigen) ist hefricu: Ira Dei manet
super eum (Gotes aboigi uanet affen imo.) Job. 1.6.

Et terrores tui conturbauerunt me.

Unde dine brutina getruoben mih,
fo das ih ico in forbes anas.

18. Circumderunt me sicut aqua.

Sie umbefingen mih also uuazzer,

fo filo anas iro.

Tota die circumderunt me flum.

In allen ziten umbefingen mih fament,

terrores iudicii tui (dinero urteilde brutti.) Nebem
min lid ne aues iro uazzenan.

19. Elongasti à me amicum & proximum & notos
meos à miseria.

Frunt unde chunneling unde chunden tate
du ferro fone mir.

Sie fluchen fone minero uerzigheite, das fo fa fament
mir ne litiu, fone dñs chit Paulei:
Quem ne dereliquerunt me illi inopar-
tar (fe habent mib al ferlazzen, das ne uerde in
genutzen.) 1. Tim. 4. 14.

Psalmus LXXXVIII.

Hebr. LXXXIX.

Intellectus.

1. *E*than Israelita, Ethan chit robusus (chrefriger)
fo uuelib Ifrahelita (Gotes auarancus) uole ro-
busus chrefitic) uuefen in Domino (Gote) des
intellectus (feruamisti) ist dñs psalmus. Na sprich-
et Ethan.

2. *M*isericordias tuas Domine in aeternum cantabo in
generationem & generationem aduanciabo ve-
ritatem tuam in ore meo.

Dinegenada fingo ih Truhten iemer, dar mite
fago ih dina uuarheit uuerenda in mine-
mo munde,
dia da theingit in beiden geburten iudeorum & gen-
tium.

3. *Q*uoniam dixisti in aeternum misericordia edificabi-
tur.

Uuanda du chade min genada uuirt kezim-
berot in euua.

Soltero misericordia (genada) bin ib fro, fone dero
fingo ib, dia conig ist.

In caelis preparabitur veritas tua.

In caelis predicatoribus (beigen brediarin) auert he-
gauenet din uuarheit, das tust mit sub fingenen.

4. *D*ispositi testamentum electis meis.

Da chade sub in peneimda minen irueliten
erbschrift.

Uuelia ist das? An nouum testamentum (din uuanu be-
atinda) mit demo uir uorden reuocati à Domino
in hereditatem qua est in caelo (irinauot fone Gote
ze demo erbe, das in himle ist.)

Iuravi David seruo meo.

Da chade sub, ih fawot minemo fchalce David.

Uuelio ist der eid heten? Sas fawer ib imo.

5. *U*sque in aeternum preparo semen tuum.

Unz in euua gareuuo ih dinen famen das
ist Christus & credentes in eo (unde die an in ge-
lauial.)

Et edificabo in generatione & generationem sedem
tuam.

Unde ih zimberon din gefazze in alle ge-
burte.

Hier ist iudicia geburt, an dero fizet Got, uanda er
ribiet fa. Hara nah ebemet himlikia, an dero fizet
er aber, uanda er an iro richetot. So uerdent fe
caeli Deum portando (himla Got affa tragenda.)
Fone dia folget far:

6. *C*onstituentur tui mirabilia tua Domine.

Diniu uuunder truhten fagent die himela.

Iro fildero frobte ne fagent fe, dñs lobot fe.

Et [Etenim] veritatem tuam in Ecclesia sanctorum.

Unde dina uuarheit fagent sie in dero heili-
gon gefemini.

So teuuent himela, fo arzzent fe dia lant, sin protem
uauocher herent.

7. *Q*uoniam quis in nubibus aquaquisit Domino?

Uuanda die uuarheit fagent fe, Ecclesia san-
ctorum (dero fawenango dero brillgon) das fo ebident,
uuer uuirt Gote geedenmazzot in uuel-
chenen?

*Sic fuit celi propter fulgorem veritatis (himela darh die
steinharn uwarheit) sic fuit nubes propter occulta car-
nis uolubens darh fingen die lichenia. Uuer darh
fietet nubes (die uuelchen.) Uuer aucti aub uas in
carne (in lichamin laetet.) Ne uas aub Chriftus na-
bet? Ne uas er carne tellis? (in lichamin bidreht)
Uuelis dero nubium (uuelchen) uas imo gelib?*

Et quis similis erit Deo in filiis Dei?

Unde uuer ist in Gotes sunen Gote gelih?

*Daz fie fui per gratiam (darh kenada) daz ist er per na-
turam (darb ananist.)*

8. *Deus qui glorificatur in consilio sanctorum.*

*Er ist der Got der geguollichot uuir in dero
heiligen rate.*

*Iro rat ist credere in eum cui non possunt similes esse (an
den gelouben dero sic gelib ne mogen sin. Alis die
guollichot sic im.)*

*Magnus & terribilis in omnes qui in circuitu ejus
sunt.*

*Micheler unde egelicher uber alle filii Dei
(Gotes chut) die umbe in sint, uanda sic imo
nabe sint. Alis fone die umbe in, daz er ze Jera-
salem ist natus (hebraus) unde mortuus (israhel)
unde sepultus (hebraus) unde resurrexus (israhel)
unde genitus (diets) umbe gefezzen fut. Unde er dar
uas de nabe propria intonatus (azzer sin selbis uol-
cheue tawernde) unde er aber alias nubes (andria
uuelchen) uiganta ad irrigandas in circuitu gentes
(ze goverzenne die diete al umbe die uuerit.) Also
er gebiz in passione (an dero marito.) A modo vi-
debit filiam domini uenientem in nu-
bibus caeli (hannan iure so sebet ir
mannich sin ebomende in himel uuelchen.)*

9. *Domine Deus virtutum quis similis tibi.*

Truhten Got dero tugedo, uuer ist dir gelih?

*Dob andere tagelig sin, nals fone in seiben ne fut sic
daz.*

Potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

*Du truhten bist mahtig, unde din uuarheit
ist umbe diu.*

*An dir selbemo bist du mahtig fone dir ist die uuarheit
an din anderen.*

10. *Tu dominaris potestates maris.*

*So mahtig bist du, daz du ioh uualceft dero mahte
des meres.*

*Umbe mare (mere) uauider iro uuerbeit sic paret, daz
ut dorsia in onegre, fone uas?*

Motum autem fluctum ejus tu mitigas.

*Uanda aber du sine uella stillest, persecutiones
impiorum (abtang dero ergifen) mezzolt du.*

11. *Tu humiliasti sicut vulneratum superbum.*

*Selben Diabolum genidertost du, famoso
uulnareprostratum (fone uuundun nidertrahtin)
dero er sic guollichot, die name du imo.*

Et in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos.

*Unde an dinero chreste zetribu du dine fienda,
judeus unde peficatores (abtera.)*

12. *Tui sunt caeli & tua est terra.*

*Din sint die himela fone die din uuarheit regenet,
din ist die erda die dauan genezet uiridet.
Alis fut. Tui sunt caeli (dieu fut himela) in dien
Diaboli richelien uanda, die ist terra (erda) an
an dero iudei ferire (sich uerion) uuelchen uauider
dir.*

Orbem terra & plenitudinem ejus tu fundasti.

*Den erding unde al daz darinne ist, ke-
fundamentotost du,*

*fone die uualteft du iro, unde nicht ne genugen sic uauider
dir.*

13. *Aquilone & mare tu creasti.*

Daz nord, unde den mere gefeuoef du.

*So uauis Diabolum & in aquilone (uorthalb) also er
ebat? Ponem sedem meam in aquilone. Ps. 124.
(ib fetze minia kmol uorthalb) unde so
uauis tempesias (uauist) & in mari, sin ne genugen
dob nicht aber dero uauis.*

*Thabor i. uenies lumen (daz chit: licht ebomende)
& Hermon. i. aethera ejus (daz chit: sin fer-
auazzen) subadi Diaboli (daz mouat infela)
in nomine tuo exultabant.*

*Montes Syria (Sirlandes parga) di sint Thabor & Hermon.
Aethera (parga) fut onb die dera lumen (hebt) i.
fide (daz chit kluet) fone Chrysi ebomen-
de sic getost remociare (ferfackin) Diaboli. Die
freuent sic Got mit rehte in dinen namen.*

14. *Tuum brachium cum potentia.*

*Din arm ist mahtig, ioh ad pugnandum (ze feht-
tenne) ioh ad defendendum (ze firmen.)*

Firmetur manus tua & exultet dextera tua.

*Din hand fermuge sich ad deprimendum superbos
(ze ferdruckene die abermatius) unde din zo-
fetuua uuerde irhoet ad clarificandum humiles
(ze irmanen die dicuauia.)*

15. *Iustitia & iudicium preparatio solis tue.*

*Reht unde gerichte sint careuui dines stuoles,
in nouissim die an (an dero saue tage) fone die fetzeft
du eus ad dexteram (ze zefuua) andere ad sin-
istram (ze uingtran.) Uuio aber an?*

Misericordia & veritas precedunt faciem tuam.

*Na in indei furefarent dina anastit knada unde
uuarheit.*

*Misericordia (kenada) quia delet peccata (uanda da
die fanda nilest) veritas (uuarheit) quia sic promi-
ssis (uanda da so gibietze.)*

16. *Beatus populus qui scit iubilacionem.*

*Salig ist der liut der dia uuunna uueiz,
der daz irbeuenen ebat, uauis ir sib dero zacio freuent
fol.*

Domine in lumine vultus tui ambulans.

*Die daz uauizen, die gant truhten in dinemo
lichte.*

Da effugit in is.

17. *Et in nomine tuo exultabant tota die.*

*Unde in dinen namen freuent sic sich in alle
zite.*

*Die sic so ne freuent, die ne fellestent in iro fre-
mi.*

Et in iustitia tua exultabunt.

*Unde in dinemo rehte uuerdent sic irho-
het,*

*nals in iro rehten. Iudei uuelchen saue iustitiam con-
futare (iro selbero reht piheten) bedu ne uaueren
sic iustitia Dei sublelli (Gotes rehte andrian) daz
uualta sic.*

18. Quia gloria virtutis eorum tu es, & in benedictio tuo exaltabitur cornu nostrum.

Uuanda du bist kuollich iro tugede, unde an dincmo silelieben [ichen] Christo, uuir irhoet unfer horn.

Fons imo habens uir potestatem filii Dei fieri Joh. 1, 12. (genuali Gotu sunt uerbum.)

19. Quia Domini est assumptio nostra & sancti Israel regis nostri.

Uuanda truhtenes ist unfer ananemunga, unde unferes chuninges Israhelis heiligen.

Er nam an sibi nostra naturam (exaltat) de ex incarnato (geibamot) uerbo. Tunc locutus est in apostoli filii tui. De syroba da in angustis et dicitur iunior. Du tate dicit Prophetas anseben in veteri testamento (in dero alius huiusmodi) daz se fons Christo forefeten fons die beizen se uolentes (gesebente.) Et dixisti: unde fons eade de fons imo.

20. Posui adiutorium super potentem.

An den mahtigen faza ih mina helfa.

Ih heteta in mahtigen mit minere helfa. Secundum formam Servi (nab demo statibus pille) hedersia er helfa.

Et exaltavi electum de plebe mea.

Unde hohen geteta ih den iruueleten uizzer allemo minemo liute.

21. Inveni David seruum meum.

Ih fant an imo David minen scalch.

Oleo sancto meo unxi eum.

Ih salbota ih mit minemo heiligen salbe.

Ih salbota in oleo exultationis pra participatiui fuit (mit eler frauuelungo ferrer dante vol. 44, 2. andre sine geteileu.)

22. Manus enim mea auxiliabitur ei & brachium meum confortabit eum.

Min hant hilfet imo, min arm sterchet in.

23. Nihil proficiet inimicus in eo.

Nieht ne gemag imo der fient. nob judas nob Diabulus. Lidet er persecutionem (abtinga) daz hant er gerno.

Et filius iniquitatis non nocet eum.

Nob Judas traditor (sin ferfelare) ne tarot imo, nob falsus testis (lakkere urchande) ne fudet fride an imo.

24. Et concidam à facie ejus inimicos ejus.

Unde sine fienda gefneiten ih fone sinero analhte.

Ib ketuon se eiazen gelowige.

Et odientes eum in fugam convertam.

Unde in flucht pechero ih, die in hazzent.

Ib ketuon se fieden, nuz se ex imo gefliehen.

25. Et veritas mea & misericordia mea cum ipso.

Unde min genada, unde min uwarheit ist in imo.

Shinen oab uir genada, ut miseramur miserorum (daz uir irbarunda eijn dero untegen) mueren uwarheit ut non inique iudicemus (daz uir uwarheit itales.) So tuande biiden uir in.

Et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Unde in minen namen uuir irhoet sin potentia (geualt.) *Alfo er fultu ebit: Dato mihi est amicus potestas in caelo & in terra. (Ater ih kegeken al mahtig in himlo unde in erda.)*

26. Et ponam in mari manum ejus.

Unde tuon in geualtig in demo mere. *hoc est dominabitur gentibus. (Daz chit, ir berefet in dictum)*

Et in fluminibus dexteram ejus.

Unde tuon geualtig fina zefuun in dien ahon.

Aba rinnet in den mere, capidi homines (kirge liete) lient se dero bitteri durro uerite. Alle uerdent se ire deb imo undertan.

27. 28. Ipse invocabit me: pater meus es tu, Deus meus & suscepitor salutis mee. & ego primogenitum ponam illius.

Er chit mir fater min, Got min uuaranemare minero heili,

unde uanda ih fo bin, bediu eren ih in, unde sezso in ze erstporen.

Exorsum pra regibus terra.

Purlichen fore allen chuningen,

uanda in betent omnes reges terra (alle chuninge dero erde.)

29. In eternum serabo illi misericordiam meam & Testamentum meum fidei ipsi.

Ih tuon imo iemer genada, unde mia benci-meda ist imo getriuueuelli,

uanda er ih der recht fiddighe erbo mino riches, imo habo ih in mit triuueon gebalten.

30. Et ponam in seculum seculi semen ejus.

Unde stato ih sinen famen in euua.

Semen ejus (sin famo) sint sine coheredes (aben erben.)

Et tronium ejus sicut dies coeli.

Unde sinen ftuol stato ih alsb die taga des himeles.

Dies terra (dero erde taga) sint ueritate, uanda eiee ferent hinc, andere clouent, aber dies coeli (himels taga) sunt se fiete.

31. 32. Si autem dereliquerint filii ejus legem meam & in iudiciis meis non ambulauerint. Si iustitias meas prophauerint & mandata mea non custodierint.

Ube aber sinu chint die filii sposti (pruete chiet) bezzent, mina ea ferlazzent, unde in minen gerichten ne gant unde miniu recht intueent, unde miniu gebot ne behuotent.

33. *Psistabo*

33. *Flagabo in virga iniquitatis eorum, & in verberibus peccata eorum.*

So andon ih iro unreht mit kerto, unde iro funda mit fillon.

34. *Miserere cordium antem meam non dispergam ab eo, neque nocebo in veritate mea.*

Aber mina genada ne irfiro ih fone imo, noh ne taron imo in minero uwarheite.

Diu uarbeit mines kbeitzes ne tarot imo, unenda ib imo an fuen ebunden genada gebeizet.

35. *Neque profinabo testamentum meum, & quae procedunt de labiis meis non faciam irrita.*

Noh mina beneimeda ne fermeino ih. Unde diu ih kespriho, diu ne intuercn ih.

36. 37. *Seucl iuravi in Sancto meo.*

Eineft fuuor ih, daz ib keusereta in minemo heiligen fune,

do ib in diu geb ad mortem pro peccatis omnium (ze so de umbe aliero manne funde.)

Si David mentiar, semen ejus in aeternum manebit.

Lugenare ne uuurdo ih Davidi, sin sumo uuercet iemer.

Sin sumo fuit die gaten, fone dien der messia (arant) lraubet, des Angeli messiae (aranta) fuit.

Et troius ejus sicut sol in conspectu meo.

Unde sin stuol uuirdet in minero gesihtet also sunna.

Iusti (die rebtin) fuit fca fual, an in fizeet er, die fuaent in futuro regno ficut sol (in demo clumfigen kbeito also fuaa.)

38. *Et sicut luna perfecta in aeternum.*

Unde also iemer foller mano.

In animo (in muote) uerident fca perfecti ficut sol, in carne ficut luna. (folle also fuaa, in liebmia also mano.) Noli fo diu fuaucta luna (manu) noli fo diu iemer folle.

Et testis in caelo fidelis,

unde folu luna, diu dex iemer getriuue uchunda si auider allen dien, die resurrexionem carnis (wiffende der liebmia) laugnent.

39. *Tu vero repulisti & spreuisti & dispulisti Christum tuum.*

Uuara ist tu daz alles chrouen, daz da imo gebiezze?

Uuider diuen gebiezzen habest du dana geflozen, unde geunuuirdet, unde gefriltet di-nen geuuechten.

Ube da in Davidi gebiezze fone demo aufer Christus chom, dem habest da is intauert. Er ist fone fuma fone ab demo richte geflozen, unde in fubi prabt, unde in dero fubte geunuuirdet fone fua (fua) gemini. Aber auferen Christum habest du gefriltet. Dispulisti eum non abstulisti (du gefriltet in ne benammas uns nicht.) Uuico unde euen?

40. *Evertisti testamentum serui tui.*

Habest al inlezzet unde ferzora dines scaches testamentum (pencimeda.)

Uuay ist vetas testamentum (diu alta beneimeda) iudeorum

an demo David habet? Uuay ist iro regnum? (riche) Uuay sacrificium? (opbie) Uuay sacerdotium? (conuirtum)

Profanasti in terra sanctuarium ejus.

Habest in erdo sin uuichus intheiligot, unde geunuuirdet, unenda nu emauert nimen na fol fubstanzare & immolare pecora (in famistag froua, unde fca ephera.)

41. *Deftruxisti omnes mueras ejus.*

Zart dana alliu finiu umbe uerche,

an diu er folle fusti haben.

Pulisti munitiones ejus in formidinem.

Seilou die fustina dazum getarste ebouen seilou, getate du in uuercen ze ungeuerften.

42. *Diripuerant eum omnes transuentes viam.*

Habent in zezoccho alle after uuege farente.

Tunc Romanis ist primas (der erro) David zefuoret in alle gentes. (diote)

Fallus est opprobrium vicinis suis.

Er ist uuorden iteuuiz finen geburen, die umbe in faren.

43. *Exaltasti dexteram inimicorum ejus letificasti omnes inimicos ejus.*

Sinero fiendo zeseuuun huobe du hoho, sine fenda freutost du an imo.

44. *Avertisti adiutorium gladii ejus, & non es auxiliatus ei in bello.*

Du cherstost dana die helfa fines fuertes, unde ne hulfe imo in uuige,

fo du er tate, quando pauci dimitentes solebant multos proficere (da unuange fubfente uauiten manige uider slabin.)

45. *Diffoluisti eum ad emendationem.*

Skiede in fone dero reinedo,

daz imo allere uairfika ist. An uain ist die? In fide (an dero gelebe) fuaero ist kespriho. Fide mandauit corda eorum (mit kelabo reinede iro berzen) Die ne habet er perfikas (zurtriuue) ist er, man folget demo. Sid er emendatus ne ist (gereinet uuercn ne fol) Daz er ist preuiculus (luna zenuue fuaa.)

Et sedem ejus in terra colligisti.

Unde finen stuol in erdo zebrahe du.

Du tate illic des riches, ioh des fuolen.

46. *Minorasti dies temporum ejus.*

Minnorotost die tage finero zito.

Er uuercu uolanger, dazum er uuand.

Perfudisti eum confusione.

Habest in irfultet fcanon,

unenda er allen luten ze buheje.

47. *Quousque Domine auertis? in finem? exardebit sicut ignis ira tua?*

Sid daz alles fo ist, uuico lango truhten uuirdet

Et pereat vespere.

Unde dara nab uuerde er fertorn.

Decidat.

Sturze in den tod.

Induere.

Irhartete an demo betsche.

Et arefat.

Unde irdorree an dero afean.

7. Quia defecimus in ira tua & in furore tuo turbati sumus.

Uuanda uuir irlegen bin in dinemo zorn-
ne, fore febbeie, unde in dinero heiznuoti
leidede bin,

fane teder ferbiten. Id est facimus in infirmitate & ta-
men trepidamus non fieri (daz ebit uuir ligen in an-
chroffe unde ferbiten daz daz ivo unde uuerde.)
Alfo Petro zuo gefprochen ward: Altes Joh. 11, 18.
Ite cinget, & dicit quo te non vult (cin
ander man hader daz unde dinstet daz, dara du ne
pauile) Unde selber Christus chad in persona (in dem
fel) martyrum: Tristis est anima mea Math. 26, 38.
usque ad mortem (nur ist der lib usre
anzen an den tod.)

8. Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo, seculum nostrum in iniquitacione vultus tui.

Unseriu unreht saxtoft du in dinero anafchte,
unde unfera uerlt, du ne izeugen ist, in di-
nes analutes lichte.

Da tale uarra in allen ziten, unse uir taten.

9. Quoniam omnes dies nostri defecerunt.

Alfo darana skinet,

uuanda alle unsere taga, die uir leben mahtia nab
unserro forderen altere sint ferluinen, unde sint
ebenen ze nonnigen.

Et in ira tua defecimus.

Unde in dinero aboli zogiengen uuir unser-
ro lang libi.

Die fore uns abela taten prasuntione langioru vita (mit
demo zuofschote leugern libu) die ferseuten fa.

10. Anni nostri sicut aranea meditantur.

Unseriu iar hugent ad corruptibilia opera (ze in-
uwardichen uuerben) also diu spinna boget ze ivo
uonnetzen uappen: ivo ist unmanig, du selben uuer-
det ferbofet.

Dies annorum nostrorum in ipso septuaginta anni.
[anni]

Die unsere iar tage,

die aranea (spinna) gelib sint,

die sint in sibinzig iaren,

uuanda se sehent ad vetus testamentum (ze dero alten
eo) dar rebert temporalia bona (zailichu guet) ge-
beizzen sint.

Si autem in potentibus octoginta anni.

Ube sic aber in mahten sint, so sint ivo ah-
zeg,

uuanda se sehent ad nouum testamentum (ze dero nia-
nuen eo) an demo aterna bona (ewigen guet) gebeiz-
zen uuerdent, an dien ne beuero maht ne brytet.

Et amplius eorum labor & dolor.

Unde die furder fahent, unde ander geleuont, so
horetici (die irren ivo geloubt) taten, dera ist ar-
beit unde fer.

Alde in ebit. Ivo ist arbeit unde fer, lob fu sio mer, daz
se in potestatis aevi testamenti sint constituti (in
dien mahticheiten dero nianen eo gefezit sint), uuanda
se danna sint ingenuitatem adaptatam expellun-
ter redemptorem corporis sui (sehtunde Rom. 1, 31.
bina dana se uunfint ze ebennens ivo
lichamin irlesungo bettente.)

Quoniam superuenit manifestatio & corrigimur.

Alfo nab dar ana skinet, uuanda zuo dien potestati-
bus (mahtigebeiten) chumet trahentes mamme-
di, unde fone ivo uuerden uuir irrefset. }

Sin correctio (irrafung) hebet ad manifestacionem (ze
mommendi) quia quem diligit Deus corrigit (uuanda
den Got uunot den irrefset ir) flagellat autem
omnem filium quem recipit (er silt ab eplig fu
chot det er uarra uunot) sed magni quidam (su-
men michel mahtigen) gubet er similia. 2 Cor. 11, 7.
carnis, a quo collapicentur, ne extol-
lantur in magnitudine revelationum suarum (den gart
des lichamin mit dem se alfo seicha gebahlet uuer-
den, daz fu sio ne uberbeten aba dero michel dero
geuade, die er in troffent bade.)

11. Qui nouit potestatem ire tue.

Uuer mag uulzen dia maht dinero aboli?

Unsero fero du fa skinen magst, uuer uerit daz?

Et pra timore tuo iram tuam dimittes?

Unde uuer mag sia gezalon uuider dinero
forhtun?

Unider dero dinero ferhtlich, du dar ana ist, ne mag
fa niman gefezen. Fore du ist presertus fubri-
um (der lingfo dero tamen) perditu ikorum (ivo
selbero ferhten.) Die niman ne becheret, are
der dir dinstet in sinuarum (in die heiligen scrifi)
unde er dar chumet an ivo uerfimis (uueffen din-
gen) unse fero si trist ad perditionem (ze fer-
tunne) Lex Dei (Gotes ea) daz ist sanuarium
DEI (Gotes beilignum, das geleit in iz.)

12. Dextram tuam [sic] notam fac (nobis) & erudi-
tus corde in sapientia.

Ketuo dina zefeuuun chunda unde innigli-
cho gelehte in uultuome.

Ouge uni Christum, der din dextra (refus) ist, unde
fane elletis (iruelten) die des fu anst, unse un-
beg kant in veteri testamento (in dero alten eo) ge-
heizen si, dar amtra futurorum (scito dero chuo-
figen) ist, unde si bedin si siles lichte ferhten.
Unde abe in Atefey terrena (irafic) namti, daz
se fone Christo getruen carlesia (bimilike) ferue-
men. Sol iz nab cheden,

Dextram tuam sic notam fac, & compeditos
corde in sapientia,

fo habet iz die selben fernamst. So blet aber Atefey,
daz uni Christus se chent uerd, unde fone Doctores
(letera) die in ivo herzen beduungen sint, daz se
unse wieden ad spiritalen intellectum (ze geistlichen
feruamstic.)

13. Convertere Domine aliquantulum [usque quo] & de-
precatibilis esto super servos tuos.

Uuird eteuuaz truhten hara ze uns pecheret,
euan fone dinemo anden, an demo da aduersus (dana
becherit) pif, unde uuird kenadon irbeten
umbe dine scacha.

Ne ist die oratio Atefey in Exodo (hebet
an uisum puche.) Ego placabilis su-
per nequitiam populi tui (aniz buldigen aber die abeli
dinis lunt) unde abe iz ebit: Convertere Domine
quousque alde usque quo, daz stuet aber
eternit

eternis fin, alle eteana, infuete (indefinite) (angemerket) noli interrogare (fragliche). Das hetan ist das hebet: Libe tralten eteana (i. aliquantulum) martyribus, die fone dia fuet multa mala tollerantia novo testamento (manige arbeit liden fünde an dero minnen to) aunda fe ne wacnen dero gebetenen in veteri testamento (an dero altem co.) Libe in eteana me fe nberuandens dia fuchen ne begenen. Ane alia not ne fu fe dob, daz in ivo corona ne ingange.

14. Repleti sumus mare (i. aperte) misericordia tua
Et exultavimus Et delectati sumus in omnibus
diebus nostris.

Offeno bin uuir irfullet mit dinero genado,
unde des pin uuir gefreue, unde in allen
unseren tagen geluhtamote.

Daz uuir Christum offeno in carne (an demo lieban)
gesehen sal, daz ist unser mundi alle taga.

15. Letati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti,
annis quibus vidimus mala.

Pin uuir ouh fro uuordene umbe die taga
an dien du unsih diemuote gemachotost,
unde umbe diu iar, an dien uuir leidiu
ding sahen.

Do leidia, an liebin, aunda uuir dannen gebetere
bin.

16. Respice in servos tuos.

i. iudeis Et in opera tua.

Sih an dine scatcha, unde an dinu uuerch.

Die diue scatcha fuet, die fuet ouh dinis uuerch.

Et dirige filios eorum.

Unde gerichte iro fure,

abe die forderen uuerden disperi (desuorit) daz fe dob
in fue mundi converfi (an ende dero uuerite uuerden
bichert.)

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos.

Unde unferes Gotes skino si uber unsih.

Sin audite uerde uni heuget.

Et opera manuum nostrarum dirige super nos.

Unde unferiu hantuuerech kerichte uber unsih
daz uuir fu ne liden anbe uuerlichen dang, aunda
fo fuet fu chramb.

Et opus manuum nostrarum dirige.

Unde aunda alia opera (uuerch) sebet ad unum
opus caritatis (ze eineme uuerche minnen) daz
unum opus (eina uuerch) kerichte.

Der iungsten versu ne habent sanctibus buoch nicht.
Uaz kmanet uoß hier vomen Moys? (der namo.)
Ane daz fu lex (za) unde al veteri testamentum (altia
brunneida) gescriben ist sub velamento (andir bedet-
chelo) unde uuir fone dia vuen Christum daz er dana
neme velatum (die bedetcheda.) Die hebet levet uoß
fui David: Revela oculis meis. Induo chad er minen
augen. Et considerabo mirabilia de tege tua. Unde fo
gechisfo in unuider fone diuero co. Uuaz vnunder?
Tangente mysteria (bezeichnenida) dero Spiritus San-
ctus reigare ist.

Psalmus XC.

Hebr. XCI.

Laus Cantici David.

Hier fernemen selben David prophetam singen Gote lau-
den cantici (lob sancticribu.)

1. Qui habitat in adiutorio altissimi, in protectione
Dei carli commorabitur.

Der faltho sizet in des hohesten helfo, der
fih faltho ze ivo ferschet, der uuonet ouh in des
himel Gotes fcerme.

Der Gote getruuet, den firket ouh Got. Der aber
abermuete ist, unde fih ze imo selbemo ferschet, der
fallet. Also dia, die in dien worten azzen, daz fe
uuerdin quafi Dñ (also Gote) unde fe immortalita-
tem (uueloigi) ferseren, unde fe daz funden, daz
za in Got irenta, uaz daz in Diabolus kobert.

2. Dicit Dominus sceptor meus et tu, Et refugium
meum Deus meus.

Ze Gote chit er, min inphangare bist du,
min zuohtuht pist du.

Uuer chit daz? Qui habitat in adiutorio altissimi.

3. Spero in eum, quoniam ipse liberavit me de la-
queo venarum Et à verbo aspero.

Chit er ouh:

An in gedingo ih, nals an miß fihlen.

Uuanda er loietmih fone demo ftriche dero
uueidenaro, unde fone fersemo uuorte.
Diabolus Et Angeli ejus fuet venatores (uueidenaro)
die rident laqueos (ftriche) an auarigen iuecturis,
daz chid an auarigen iuecturis. Aber fursu uueri
ebemet fone manigiu, dazne einer uuelle leben uuelle
under anderen uelle lebenden, unde fe in des ient
irren mit falschemo buche: Tu magnus (du bist der
miehelo) tu iustus (du bist der rehto) in ei Helias
(du bist Helias) de caelo tu venisti (fone himel ebame
du) Dannan Dannan loiet Got den demo daz er
uueiget ouh fih in siamct.

4. Scapulis suis obumbrabit tibi, Et sub pennis ejus
sperabis.

Mit sinen skerten fteuuet er dir, unde
under sinen fettachen gedingeft du sker-
mes.

So fepelz ingia under dien fettachen fuet, fo fuet fu
ouh under dien skerten, aunda fone dien skerten
guet die fettacha. Ze dero familiaritate (gehechisfo)
ist daz kgesprochen.

5. Scuto circumdabit te veritas ejus.

Sin uuarheit umbehebet diu mit skilte,
fi skirnet diu in allen fit. Sin uuarheit ist, daz er diu
skidet sperantem a uia sperantibus (hedingenden fone
ferschannenden.)

6. Non timebis à timore nocturno, à fugitis volantes
per diem.

Fone dia ne furhtest du fore naht forhton,
daz fuet ungesalzenne funde.

A negotio perambulante in tenebris.

Fone unnuozzigi uuallontero in uinstri.

Also daz ist abe diu kman tangene fersiten uelle.

A tinea (ab Incurfu) Et demonio meridiano.

Fere uelle unde fore demo mittetagegen dirale, daz ist
acerrima persecutio (die dandegishta abtange.) So du
unus den fuis hebet: Qui se confitetur Christianum
punietur, donec se neget esse Christianum (der fih icbe
der uuerde mit uauza anabrabi, daz er fu ferser-
gume.) Uuanda ouh demo demonio meridiano (mitte-
tagigiu tiefelo) genouge mairanen ne madten, bediu fol-
get fuet?

7. Cadent à latere tuo mille.

Fere

Fons dñs flurzeot dero foce dinero sittun mille (manige) die iro guot allen haben pauperibus (arf-igen) unde bedin wanden iob iudica (abertellare) aufseis fawent Apostoli.

Et decem millia a dexteris tuis.

Unde aber dero zenualt, die sih dñero ze-
seuun beuandoo,

*unde daz se dar geboren sultin: Venite benedicti patris mei (chomist ir genuechten miner fater.) Unanm gefiehet daz? Ave fons iugenero superbia (uber-
maest) die Got eine anizzen mag, dñ se lerta da se
prafimere von de Christo (fome in selben fermezzin
nali fove Christo)*

*Ad te autem non appropinquavit. [appropinqua-
bit]*

Aber ze dir ne oahet ruina & demonium meridia-
num (der fal iob wirttagigis tiefel) Nebene dinero
lido ne wart iradit.

8. *Veritatem oculis tuis considerabis & retributio-
nem peccatorum videbis.*

Aber doh daz jo si, daz persecutio (altunge) eines
si ruina (fal) anderen coronas,
du gefiehet mit dinen ougen.

Unus testis est tu in eternum torquendi?

Den ion dero fundigon,

*Unus est er uenit sol, uanda ube se na fuit torquens
(uirtuante) se sint in eternum torquendi.*

9. *Quoniam tu es Domine spes mea.*

Bedu ut salu ib,

uuanda du herro bist min gedingi.

Alie fas: Quoniam tu es Domine spes mea.

Altissimum possidisti refugium tuum.

Fone din habest du hoha gefezet dina zuo-
fluht,

*uanda du min gedingi bist, fove erda fuere du ze him-
le, daz ih din corpus (ichonius) din Ecclesia (brat-
famaus) gedingi habiti nab zefareuwe.*

10. *Non accedent ad te mala.*

Dar oe irreichent dih neheiniu ubel.

Et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Noh nehein uilla ne habet sih dar dinemo
gerekte,

*fo iz hier teta uaz du uare in tabernaculo possibilis car-
nis (in dien inbemen upbintlicher flesch.)*

11. *Quoniam Angeli tui mandavit de te, ut custo-
diat te in omnibus viis tuis.*

Uuanda din fater gebot sinen Angelis umbe
dih, daz sie din huoten in allen dinen
uuegen,

*fone din ist beschriben: Apparuit ei Angelus Luc. 22. 41.
Domini confortans eum (ims irsein Go-
tes Engel, der in halta) Uuanda daz suobta infirmi-
tas humana (menschen amich.)*

12. *In manibus portabant te.*

In iro handen tragent sie dih,

*ze himle fawent se diu, nali umbe beisu, nabe umbe
dienst.*

*Ne unquam [forte] offendas ad lapidem pedem
tuum.*

Nie du dienen fuoz ne ferstozest an dem
stein.

*Caput (boues) pist du, pedes tui (dine fuozze) fuit
Euangelista, an dien du irualtist alla dise merli, die
ne uille da si ferstozzen an den stein. Du ne uille
se sculdig uerden itenunnen an dero lege, du in ta-
bulis lapideis (an steinen tabulen) beschriben uard,
ze himle gesawer uille du senden Spiritum Sanctum,
der se reus (sculdig) ne lizze sin in lege (dir es)
unde se inbiade timoris (furcht) unde aber irfalle
amoris (minne) Human ist uara ze Marc. 4. 6.
tuome in sancto Euangelio, uaren der
temptator (bezuochere) dijen sin anhelotia.*

13. *Super aspidem & basiliscum ambulabis & concul-
cabis leonem & draconem.*

Du gait über aspidem, du uberuindest quod-
libet demonium (ieglichchen tiefel) uode baf-
liscum, selbeo Diabolus regem demoniorum (de
urtiefel chunlich andirio tiefelo) unde
trottoft leonem manifeste feruentem (offen raminin)
unde draconem occulte insidientem (teuogen lagon-
tin) Diabolus ist leo in persecutoribus (in asteris) dra-
co in hereticis (an glesio uerrarin.)

14. *Quoniam in me sperauit liberabo eum, protegam
eum quoniam cognouit nomen meum.*

*Difa uort sebet ze demo, qui habitat in austeris al-
tissimi (der facho lizet an dir bohiften beiso unde ze
ieglebemo dero fideium (Christuson.)*

Sid er mir getrueta, ih loso in, ih skirno
in, uuanda er minen namen erchanda,

*Du (DEI) calli, Du altissimi (des himl Gotis, des bo-
hiften Gotis.)*

15. *Invocavit me & ego exaudiam eum.*

Er haretu mih ana ih kehoro in ouh.

Om ipso sum in tribulatione.

Ih pin lament imo in note.

Eripiam eum.

Loso in dar uz.

Et glorificabo eum.

Unde guollichon in himle.

16. *Longitudine dierum adimplebo eum.*

Langero tago genietoo ih in,

der ewige tagu fuit, unde alle tagu ein tag fuit.

Et ostendam illi salutarem meum.

Unde geougo imo Christum.

An imo sebet er mih.

Psalms XCI.

Hebr. CXII.

v. 1. Psalms Cantici in die Sabbati.

UU Az tiatet daz? *Aue die ist sambaz tages sang.*
Sus fol man fagen in Sabbato. Uejer Sabbatum
(firretak) ist in corde (in berzie) uanda Sab-
batum ist tranquillitas cordis (stilleheit der ber-
zie.) Die tranquillitatem (stille) merket bona
confessio (kortei kennezede.) Der aue die ist,
der ne habet tranquillitatem (stille) uob Sabba-
tum (firra.) Bedin ne mag er sus fagen.

2. Bonum est confiteri Domino.

Gote fol man iehen, daz ist kuot,
 imo iu dinero funden, unde waiz se dir selbeme. Iu
 imo eob dinero gnotete, so daz du ire meo danckest.
 Et psallere nomini tuo altissime.

Unde hohfangan fol man dinemo namen du
 hohelsto,

daz ist eob kuot. Psalterium (rota) ist genus organi
 (ein staltin, organ sangu, so also sit siel ist) daz
 meret man mit banden. Rota daz heide nade
 bruche se ze gnte, daz heizet psallere Deo (Gute
 reien.)

3. Ad aduocandum mane misericordiam tuam et
 ueritatem tuam per noctem.

Unde ist kuot zefagene dina genada in pro-
 speris (in uuolen) unde dina uwarheit in
 aduersis (in uueuolen) uanda in prosperis
 kinet din genada, in aduersis kinet din auarheit di-
 ner rebet. So tuendo uari Got ieo gelobet.

4. In decachordo psalterio.

An demo zensettigen psalterio ist imo got zef-
 agene, daz chi decem precepta legis obferuare
 (zeien muot eo ze uerinen.)

Cum cantico in ciuthara.

Mit cantico (niumon) an dero Cythara ge-
 fungeneme, daz chi mit worten sament dien uer-
 eben.

5. Quis iocundabit me Domine in salutaris tua, et
 in operibus manuum tuarum exultabo.

Daz mir al fone dia got ist, uuanda du mih ha-
 beist keuuunnelamot an dinero tate, unde
 ih mih freuou in dinemo hantuuerehe.

Aline gnotete fies din, nali min. Tate ist uelo, daz uare
man, hato ist uola getan, daz ist din. Die freuwighe
da mir. Ube daz uar ist. Qui loquitur mendaciam da
fuo loquitur (der lugin spricht, fone imo selbemo sprich-)
bit.) Seist daz fime uar. Qui loquitur ueritatem, da
Dei dono loquitur. (Der uar spricht, fone Gotei
kenneze sprichu) Omne peccatum (al funde) heizet
mendaciam (lugin) unde omni falsitas ueritas (al
reht heizet auarheit.)

6. Quam magnificata sunt opera tua Domine, nimis
 profunda sunt sane cogitationes tue.

Uueio dinu uuerch kemichellichot sint
 truhten. harto dief sint uuorden dine ge-
 dancha.

Nebis mere ne ist so tief, so der Gotes kezauch ist, ut
malfloreat, foni laborent (daz abelen uola fseche,
huten abelo hier.) In dero tief uuerdent mange fse-
fung, die daz ne chonen bechernen, unde so Got
abent aufen iustitiam (uerehtin.)

7. Vir insipiens non cognoscit, et factus non intelligit
 hac.

Der unuizzigo ne uueiz iz, unde der tumbo
 ne fernimit iz.

8. Cum exorierentur [exorti fuerint] peccatores sicut
 furus et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem.

Daz zit ne ferimet er na uuefen, daz sandige uuefint
 alfo hene, unde ander zit nob chomen in iudicio (in
 fime tate) so fib alle die eugen, die uueht ne uue-

chent. Uuara zoo?

Ut intreat in seculum seculi.

Daz sie fone euuon ze euuon ferloren uuer-

den.

9. Tu autem altissimus in aeternum es Domine.

Aber du hohelsto truhten uuerest iemer,
 unde du ebi fseht ex aternitate (zatter dinero emicheite)
 auante dero ergon zit feruere, unde dero rebten zit
 chome.

10. Quoniam ecce inimici tui peribunt et dispergentur
 omnes qui operantur iniquitatem.

Alfo dar ana shiet fib na, daz in iudicio (in fime tate.)
 dine fienda ferloren uuerdent, unde alle
 die zeuuerfen uuerdent, die unarch
 uuerehent.

Sie ne uuerdent niht hefaminet zoo dien saligen.

11. Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum.

Unde uuirt aber irhoht min horn also des
 einhornen.

Unitas Ecclesie mea (die einseimia minero bratte) chi
Christus miri domo urbano, herofus (irridu) uuer-
dent uirer geliget.

Et fenclius mea in misericordia ueri.

Unde min alti in follechlichero genado,

daz chi, ueriffus Ecclesie mea (die langibin minero
 brattenuernge) uuerdent infuld alere genaden. Iro
 dignitas (berfseht) peginet der uerfieri (grauere)
 dar forum (houe) beginet arferere (terren.)

12. Et respexit [despexit] oculus meus inimicos meos.

Unde dar irfah min ouga mine fienda niht
 ein perferuere (abtern) poffaren (dero rebten)
 unde eob auertere mudi (minare dero uerite)
 die fib er barga.

Et insurgentes in me malignantes auditis auris
 mea.

Unde arguillige an mih nendente gehorta
 min ora.

Ik heberta se dar condemnare fua falsia (leizizis ire
 uerch.)

13. Iustus ut palma florebit, et sicut cedrus Libani
 multiplicabitur.

Aber der rehto bluot also palma, unde uuirt
 kemanigfaltot also cedrus der ufen Lybano
 monte (fauz flanchberg) uuefset. Ube forum (houe)
 derret, so hizza chomei, palma unde cedrus ne derret
 darb daz. Sceno huan ist palma, bob paum ist ce-
 drus, fime unde twilich uuerdent darme fust (die
 rebten.)

14. Plantati in domo Domini in atriis domus Dei ro-
 stri florent.

Hier in fanila Ecclesie gefanzote pluont dar an
 dero inuerte des hufes unferes Gotes.

Refur-

Refurrexitis (aufstehe) ist inuati euilifus regni (himel ricken) an dero uerdent se fione.

15. *Adhuc multiplicabatur in finibus uberi.*
leo mer uode mer uerdent sie gemanigfaltot in berehafter alii.

Sancta Ecclesia euoceret an iro chinden, leb so si alt ist, iro chint manifestant sib, enz si langost uerret.

Et benepatientes erunt, ut aduincunt.

Unde uuola gedulchte sint sie, daz sie in dero gedulchte chunden.

Uuaz?

16. *Quoniam rectus Dominus Deus noster, Et non est iniquitas in eo.*

Daz Got unser rechter ist, unde unrecht an imo bediu ne ist, daz er eine ferretget, unde andere wellet.

Psalmus XCII.

Hebr. XCIII.

- v. 1. *Laus Cantici ipsi David. In die ante Sabbatum, quando fundata est terra.*

LOb disses langes sehet ze Christo in sextum diem (an dem ichiten tag) fore Sabbato (Samiztag) do diu erda uuard keuestinot.

Uuante uuard se fundata? (geffestiet). Do men- riken in sile (in gloabe) uuarden fundati (geffestiet) Sen dies sint ante Sabbatum (Sebi taga fore samiztag) gezelet in genchi (an channo buoche) mit dien uuarden fore gezeichenet sex secula (sehs uerret). Also do menisse uuard formati in sexto die (keuillot an dem sechsten tag) so uuard er sit fore Christo reformati in sexto seculo (uiderbildet an dero sechsten uerret). Nib dem chomet futurum saeculum (diu chunfiga uerret) daz ist Sabbatum (sechste tag) daz ist requies (ruha) dien, die hier ta- ten omnia opera bona (allen uerch kaotiu). Also ia dar chit: Et uidit Deus omnia qua fecerat Gen. 1. et erat ualde bona, Et requieuit Deus die septimo ab omni opere quod patratat (do seantota Got al daz er geuuerchta habita do uuas iz harto got, de ruuete ie an dem ghindin tage ab allen uerch daz er uerchta.)

Dominus regnauit.

Truhten chom hars in uerit unde richesota hier.

Decorem induit:

Zierda legeta er ann an dien, dien er lieheta, unde die fuer mo chaden: quia boni est (er ist kaot.)

Induit Dominus fortitudinem.

Er legeta ish ana starchy auider die, dien er mischeta, die dir chaden: uas, sed se- ph. 7. 11. dach turba: (auier er seletit die lue manig.) Uuaz ist diu starchy? Ans humilitas (su diemant) mit dero er se fertrag. Dna ingena ist superbia infirmitas (iro abirumti iro uuechi.)

Et precellus est.

Unde uuard er furegurtet.

Er habeta fore imo, do er in cruce hangeta, insaltan- tes (su haute) die imo zan chaden: Ave Rex iudeorum (heil berro du iudeu chunne.) Dar uagta er sib hegeten, dar uagta er sib, fortim Et paratum, al tollerandas males (starchin uode garuam die abim ze fertrageu.)

2. *Etenim firmavit orbem terra qui non commouebitur.*

So tuende gefestnota er sanctam Ecclesiam, die fardet in fide (an iro gloab truuano) Conuulsa (ke- fazzot) mag si uerden, conuulsa (irfellt) ne uiuit si.

3. *Parata sedes tua ex tunc.*

Dannan bere ist caro din sez.

In sexta aetate mundi (an dem sechsten elire dero uerret) chome du, sed faze du in cordibus fidelium (in dien berzon diuro getruuano.)

A seculo tu es.

Dar fore uode fore allemo zite bist du, iro unde iro bist du.

4. *Elevauerunt flumina Domine, elevauerunt flumina vocem suam.*

Aha truhten, aha huoben uf iro stimma, so Spiritus Sanctus chom, so uuarden lauress Apostoli in iro predicationibus (predigun.)

Elevauerunt flumina sanctus suos, a vocibus aquarum multarum.

Nib in chamen anderis uuazzer, diu huoben uf iro uella, iro baldi, die se habeten fone manigero uuazzer dozzz, so iro iro mer uas, so balderen uuaren.

Mirabiles elationes maris.

Dannan uuarden uuunderlicho die indignationes secularium (zornunga dero uerlt liuro.)

Uuante? A vocibus aquarum multarum. Uuato uuunderliche? Daz nieman dia bere mariyran getruoben ne mag, diu fene dannan demo zorne lagen. Unde uuaz do?

Mirabilis in altis Dominus.

Truhten uuas ouh uuunderlich an dien so hohen unde so geuueitigen Regis (chunig) die daz taten. Uuaz ana chiet daz?

5. *Testimonium tua credibilia falsa sunt nimis.*

Diniu urchunde uuurden harto geloublich.

Selben dien regitus uuurden su geloublich seme so dien anderen. Also iz chit. In me pacem habete, in mundo pressuram habebitis, sed confidite, ego vici mundum (an mir brigint frido an dero uerlt uuazzer in freffen habio, uuefent aber kait, iz habin die uerlt uberrundin.) Uuaz uirt dannan iz?

Domini tunc decet sanctitudo Domine in longitudine dierum.

Dinero Ecclesie gezimet heiligkeit in ewigheite.

In auliro uerret chint iro heiligkeit, dar zint si iro, uanda da ne uirt si falsata (berfaze.)

Se die sunt in quibus prosperantur mali (an dien dien abelen framsunt ist.)

Donec fodiatur peccatori fovea.

Daz er sich inthabe, unde imo iz ne uuege, unz demo, fundigen gruoba gegraben uwerde,

dar er in sturze, unde funder uf ne fande. Uselichin ist die gruoba? Daz ist sin prosperitas (framsunt) die givet imo superbiis (uberuon) an dero traslet er sich. Daz ebomet sone occulta (tougenevo) Dei dispositione (pincumede) den er die ices der ne ebir nicht ze Gotte. Quare regnavit mali et prematur boni? (zin richesost abele, unde zin unerdent ferdacchet kuoete.)

14. *Quis non repellit Dominus plebem suam.*

Uuanda darb daz ne stozzet sone imo Got sinen liut.

Uuico iust er donec? Exerect non repellit (er noheret in, nob ne ferrib in.) Ir bezeret in mit dien abelen, bertet in, machet in gelostigen unde seymuotes.

Et hereditatem suam non derelinquet.

Unde unde cuero abeli ne lazzet er sin erbe. Dien er daz erbe uulle, die fület er, ene lazzet er tuon daz se uerdin.

15. *Quo ad usque iustitia convertatur in iudicium.*

Uuio die uulla rebt, unde ne laz dir mislichen Gotes dispositionem (erdenunge)

unz din recht uuerde becheret in irteillida,

unz da sament imo fazzet ad iudicandum (ze irteillene) also aus Apostoli ze erst uuaeren iusti (reht) unde dar nab uuerdent iudices (ubertelare.)

Et qui tenent [iuxta] eam omnes reitio sunt corde.

Die daz tuont die iustitiam (recht) fasto habent, die sint mit erchtemo herzen nali mir chrembruo.

16. *Quis exurgit mihi adversus malignantes? Aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?*

Uuer chumet mir ze helfo uuider arguillige? Alde uuer stat mir bi uuider unreh-to farenten?

Die ser mina conversationem leidezzent, abe se mit he-selent Christiano more vivere, mit sinlicher increpatione, (irrasunge) Quare non facio quod alii faciunt? (zin ne uuerchoß du se eab anders liute tuont) Tu solus Christianus es. (pist du eine allis Christian) Te extitit cum Paulo rapuit in tertium caelum (bei herro fuxabrattini zachtu dñb erehte mit Paulo ze bimete.)

17. *Nisi quia Dominus adiuvit me, paulo minus, i. prope.*

habitarit [habitasset] in inferno anima mea.

Ube mir Got ne hulle,

solcheru uuerde mali ib lichte befrüben uerden, unde ze helfo faren min sela.

Uider dien solchen ne genast ib, abe iz Got ne tate.

18. *Si dicam motus est pes meus, misericordia tua Domine adiuuabat me.*

Ube ib mit humilitate (dicuosti) iab minero senden, unde ih chad: min fuoz ist pestiphert, so half mir ico Got din genada.

19. *Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tue letificaverunt animam meam.*

Also manigiu ser mir ana uuaeren, samo manege trosta freuton mina sela.

20. *Nonquid adheret tibi fides iniquitatis, qui fugis dolorem [laborem] in precepto.*

Haftet dir icht der stuol des unrehthes?

Mag sament dir fazzen dob einer auercher,

du daz ser uuuerchest an dinemo gebote?

Daz ebir, da uns uulle geboten ouesen daz ser, Lassat ist ser, daz ser uulle da uns auerchen geboten, uuanda du ebist: Beati qui legunt (sagst sint die sich uuaerharont) habetis de uuerchoß Math. 1. da iz. Sib dir selbo leitar (isg) uuerchoß Angustinus chide: format inquit dolorem in precepto i. de dolore preceptum nobis facit ut ipse dolor preceptum sit nobis (daz ebir: uuzir fere machest da wir hebot also meich daz selbo iz daz ser an uns hebot si.) Daz sint sint uuert. Der sin ist: Uuico mag der uerho sament dir fazzen. Sid du nob kostemo ne libest, da ne uueldest daz imo ser preceptum (hebot) si?

21. *Captabant in anima [animam] iusti et sanguinem innocentem condemnabant.*

An des rechten lib fahent sie, unde unsundig pluot ferdamont sie.

Alis Christi sanguis (plaut) auas innocens (ausandig) unde dob sone impiis (abelen) abertelst uard: Uuico sola se anderen liben, sid si imo ne libten? Nu trostet uns aber der salmo sui:

22. *Et factus est mihi Dominus in refugium.*

Unde des ist truhten mir uuorden zuo-flucht;

Et Deus meus in auxilium spei meae.

Unde Got miner ze helfo minero gedingt.

Er givet mir euigen lib nab minero gedingt, fere disen margesaren.

23. *Et reddet illis iniquitatem ipsorum.*

Er gilet ouh in ico unreh.

Et in malitia eorum disperdet illos, [disperdet] Dominus Deus noster.

Unde in ico argen uuillen ferdribet er sie so-ne sinemo riche.

Psalmus XCIV.

Hebr. XCV.

Laus Cantici ipsi David.

fr. DEMO auare David Christe, ist diser psalmus pe-
dius iob laus (lob) iob canticum (sanch) Laus
schemet deuotionem (Gotedichte) canticum hilarita-
tem (fremuot.) Invitatorium.

1. Venite exultemus Domino.

Choment liate, choment ferro gefezzeno, lazzen
suebta freuui fin, diu ze uerite tristet, uobet
diu ze Gote tristet.

Jubilemus Deo salutori nostro.

Niumeien Gote unfermo haltare.

Oegen freud mit niumen, dar uair mit uerten ne ma-
gen.

2. Precupemus faciem ejus in confessione.

Fureuancien sin anafune in geichte,

uanda er nob chomen fol ad iudicandum (ze uerteilene)
fo irgeten unfo er imo der funden rebeudo, daz er
er fe dawne ne ferdere dingliche.

Et in psalmis jubilemus ei.

Unde niumoen imo an dien falmon,

engen aufera geseichen mendi an in.

3. Quoniam Deus magnus Dominus, & Rex magnus
super omnes Deos.Uuanda Got ist mahtig herro unde mahtig
chuning uber alle Gota,

aber alle die Gota fone dien iz chit : Dedit ^{Joh. 1, 11.}
eis potestatem filius Dei fieri (er gab in
gemalt, Gotes fone ueriden.) Die fone Gota, uuan-
da fe Gotes fone fone. Daz ne uairin fe, abe gra-
tia (genade) ne uaire. Er ist aber fe mahtig,
uanda er geten fe mahtige. Bedu fein uair imo
jubilare (hoyfungen.) Quoniam uenit. ^{Rom. 11, 1.}
pellet Dominus plebem suam. Uuanda
Got ze fozzet dans fone uolg. Uairin ? Plebem
judeam (juden folc) fo uair fe in fermanen, also
iz chit : in propria uenit & fua eam non
reuerant (er chom an daz fin, unde die
fone ne uamin fin uaire) er ne fermanet dob fe,
uanda Apofoli, unde andere fieleis (gloubige)
dennan chamen, fone dia fua uair imo jubilare,
mit aller ilabto flimmo unuonfungen unuonfichin,
argiou, feiton, fion, cymbon, cioecon, berno &
& rel. (reliqui) &c. in quibus hoc quod continet
omnia fciencia habet uocu. Daz heizet jubilare,
daz chit ana uuert ludon :

4. Quia in manu ejus fines terre.

Oub fone diu, uuanda in finero hende fint,
alliu ende dero erdo.

Gentes die uaz in ende uerite gefehen fint, die prophe-
tia (kanzli) heizent, die fint ou chomen fa-
ment circumcifione (feartli) unde habent fe he-
fuoget ad lapidem angolare, qui facit utraque unum
(ze demo erliche, der zwo mure in ein bringet.)

Et altitudines montium ipsius sunt.

Unde fin fint die hohina dero bergo.

Terreni principes (die bräfein furften) die in er pro-
mulgatis legibus (mit zefachten lantrecht) christia-
num nomen (namen) auolen tiliogen, die fint na fel-
ben Christiani.

5. Quoniam ipse est mare, & ipse fecit illud.

Uuanda fin ist daz mare, er teta iz.

daz er teta daz ist uote fin. Gentes (liete) teta er,
die lefent imo, fe bezeichnen daz mare.

Et aridam fundauerunt [fecerunt formauerunt] manus
ejus.

Unde ouh die durrun erda feftenoton sine
hende,

uanda fe darre ist, pedis nezzet er fin. Er uaciz
uaciz auico darzig sterilia corda (unfruchtig berzin)
fint des regnes fenne lero, mit demo er fin feft-
not.

6. Venite adoremus & procidamus ante Deum, plo-
remus ante Dominum, qui fecit nos.

Choment petoen, unde uaciz betoen ? fallen
nider fore imo, uacinoen fore demo, der
unlih teta, daz ist fone diu reht.

7. Quia ipse est Dominus Deus,

uanda er ist unfer Gor,

uaz aber uair ?

Nos autem populus ejus & oves pascue ejus.

Uuir bin aber fin liut, unde fcaf finero
uucido.8. Hodie si vocem ejus audieritis nolite obdurare corda
vestra.Ube ir hiuto gehoren fin flimma, ne fer-
hertent iuuariu herzen.

Sicut in exacerbatione [irritatione] secundum diem
temptationis in deserto.

Also judei taten in demo cinode mih cremen-
do, do sie min choreton.

9. Ubi temptauerunt me patres vestri.

Dar min choreton iuuere patres die dab
denn iuuere patres ne fint, abe ir fe ne bildet.
Der ist manneliches pater, den er bildet.

Probauerunt & viderunt opera mea.

Sie befuohron uaz ih ketuon mahti, unde
do gefahen fie miniu uuerch,

din makteu fi iz lereu.

10. Quadraginta annis proximus [offensus] fui gene-
rationi huic.

Fierzeg iaro uaz ih nahe dirro geburte.

An aua ? An zeichnen unde uandern, diu ib fore
in teta, fone dien fe mib erchenneu makteu.

Et dixi.

Undo do chad ih.

Semper isti errant corde.

Die fint iemer irre in iro herzen.

Solui fe fib iener beritten, daz uare in fierzeg
iaren uorden. Darb daz folezieng ib in fu lango, daz
ib an in geogit folche iobta uacien luto, die
iemer ne irduzzet iro abeli.

AD PSALMUM XCIV.

Hebr. XCV.

V. 3.

Fifteen, referuntur inter instrumenta musical, V. Du
Freih. Gl. in Pifcator.

11. 22

11. Et ipsi non cognoverunt vias meas s. atque spiritaliter.

Unde mine uuega die geistliche sūt ne irchanden sic, quia carnalis homo non percipit ea, quae sunt Spiritus Dei (uanda seiscin menosio et nimit nicht in sich des Got heilichen ding.)

12. Quibus iuravi in ira mea, si intrabunt in requiem meam.

Dien ih zorneger sus suuor unde sus treuta, in mina rauua ne choment sic, daz chis, beati salich ne uerdent sic. Dar ist in aller geseitlic seisciget. Dyer salmo fahet ana ze freu, unde got az ze amere.

Psalmus XCV.

Hebr. XCVI.

Canticum David.

- pr. Quando domus edificabitur post captivitatem. Sus sang David do daz hus Hczimberot uuard nah ellende.

Uasib ist das hus? Jo uard bus kezimberet nah ellende, do Zerobabel filius Salathiel fone captivitate (dero ellendi) Babylonia transuener Salomoni bus daz fone Chaldai zehoret uas, anderst zimberota. Saget dyer salmo fone deme? Nein er saget fone sancta Ecclesia, die domus Dei ist (Gotes bus ist) uas si mit cantico novo fidei, spci & caritatis (nimmus fange keloubu, keidigi, minno (kezimberet uard, nah dero captivitate infidelitatis (ellendi dero uageloubu.)

1. Cantate Domino canticum novum, cantate Domino omnis terra.

Singent truhtene nimmuz sang, daz singe imo alliu diu erda.

Dilectio (minnigami) ist canticum novum (nimmuz sang) uanda se mandatum novum (nimmuz gebot) ist. Omnis terra ist sancta Ecclesia. Si ist domus Dei (Gotes bus) unde uirt mit caritate (mit minno) kezimberet. An dero struatura (gezimbere) uerdint alle lapides unus lapis (stein ein stein.) Uico uirt daz? In uocata Spiritus, in vinculo pacis (an dero einigheite geistli, an fridli pande.)

2. Cantate Domino.

Singent truhtene fugent nimmuz sang, so zimberent in nimmuz bus.

Benedicite nomen ejus.

Lobont finen namen.

Uico?

Benē munciate de die in diem salutare ejus.

Uuola tuont chunt finen haltare Christum fone tage ze tage, daz er ico chundero unde chundero f.

3. Admunate inter gentes gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus.

Chundent under dieten sina guollich, unde sinu uuunder under allen liuten.

So uuola getuont in chunt, unde so uirt bus zimberent imo.

4. Quoniam magnus Dominus & laudabilis nimis terribilis super omnes Deos.

Uuanda er mahtig herro ist, unde lobelich harto unde brutelich uber alle Gota.

Uasiz sūn uasir dann fone in gelouben?

5. Quoniam omnes Dei gentium demonia.

Daz alle Gota heidnero dieto tiucela sint, die error (irricheit) fawt, die fawt demones (tiefela.) Dominus autem caros fecit.

Aber truhten teta die himela,

aba dien er sic fawt, so mahtig ist er.

6. Confessio & pœnitentia in conspectu ejus.

Keijht unde sconi sint fore imo.

La fore gen confessorem peccatorem (pacht sunden) so uelget for pœnitentia (fawt) so da deb irpactich, so bist du fone fore imo.

Sanctitas & magnificentia in sanctificatione ejus.

Heili (heiligi) ze erist unde michelouerchunga, daz nab sint in fuero heiligmachunga. Den ordinem (antrebt) daz si sanctificatio (heiligmachung) daz si deb pringit fone sanctitate (heiligi) ze magnificentia (michelouerchte.) Uico da er magnificentia (michelouercht) si in spci & miraculis (mit zeichenis unde mit wunder) er da sanctus uerdeht, das ne mag nicht heischen.

7. 8. Afferte Domino patrie gentium, afferte Domino gloriam & basorem.

Ir dietpurg bringent truhtene guollich unde era, bringent sia imo, also in siben nob anderen uenigsen.

Afferte Domino gloriam nomini ejus.

Pringent imo ze lobe guollich sinemo namen chedent z

Non nobis Domine non nobis sed nomini tuo da gloriam (sus z uasir uas herro nals uas, nobis dinimo namin gib heilich an ant.)

Tollite hostias & introite in atria ejus.

Nement opher din imo geist, unde gant mit dien in sina houa.

Choment mit lacrimis (trahin) unde mit corde contrito (furnalime herzin) in sine bona, die ze sinemo bus leitent. Inuent iob ze Apostoli (Bischof) ze predicatibus (andren predaren) daz se iob pringit in sanctam Ecclesiam, die si bu ist.

9. Adorate Dominum in atrio sancto ejus.

So ir dera choment dey betont truhtenen in heiligemo houe sinemo.

Uas ist derhof? daz ist aber si sancta Ecclesia, bus dien, die in ico buent, bof dien, die daz si ze himela farent.

10. Commouetur à facie ejus uniuersa terra.

Alliu diu erda uerdeit iruueget ad puluerem (ze riuuo) fone sinemo analiunt.

So er in carne (in seiste) siu herre, unde er in chunt uerde, dannen bezzeren siu alt.

Dicite in nationibus Dominus regnauit à ligno. [abest.]

In allen dieten chedent dannen, truhten richelota fone ligno (holze) fone ligno crucis (chruzi holze) pegonda er richesen, also fore Diaboli richelota à ligno uetito paradyse (fone beuueriteno holze zartharia.)

11. Et enim correxit orbem terre qui non commouebatur.

Dannan habet er gerihret *orbem terra* (rinesh dero erdo) der furder intrihtet ne uuir-det.

Sid das hus kezimberet ist, farder stat iz.

Judicabit populos in equitate.

So des zit uiridet, so irceilet er liuten in rehte. Unanne ist das? In secundo adventu (an dero andrun chosfit.)

12. Letentur celi & exaltet terra.

Sines richen freuuen sih die regemonten himela, unde diu sine in beregnata erda.

Commouetur mare & plenitudo ejus.

Aber dara uuidere beige sih is *seculum* (diu uuerlt) unde sin *uniuersitas* (allicheit) unde dannan ebene *perfectio* (abteuge.)

13. Gaudebunt campi & omnia que in eis sunt.

Leues (liumostig) miten (manuende) die campi Dei (die Gotis ksilidir) sint, unde iro folgara menden is.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini, quia uenit.

Danne freuuent sih sinero *erem* chumfte alle uualt pouma,

unanda so gebrecht uuerden ze adelfe domus Dei (zueuere Gotes hufi.) Das sint pagani *precipit de alcastro & inserti in olivum* (die bidenen, abfai-dint aba uualfachte, unde geimpfote oifen ole-bume.)

Quoniam uenit iudicare terram.

Sie mendet eob das er andersi chumet ze uber-teilenne die menfchen, die erda sint, unanda so dar geboret: *Venite benedicti patris mei* (ebomt bora minis fater geuueiben.)

Judicabit orbem terra in equitate & populos in veritate sua.

Er uberteilet den erdring in rehte, der uairt fernomen *uniuersitas bonorum & malorum* (allichei kostero unde abiro) unde liute in sinero uuarheite,

dar uuerdent fernomen die gefeldenen *ad dexteram & ad sinistram* (ze zefauuen unde ze uainftran.)

Psalmus XCVI.

Hebr. XCVII.

Psalmus ipsi David.

1. Cum terra ejus regitata est.

Sang selbemo Christo, do sin lichamo irtuont, unde infideler ad fidem (angelobige ze gloabo geladet uuerden.

Dominus regnauit exaltet terra.

Nah tode irstandener Christus richesfora, des freuue sih *contemns terra* (die gesamine bakiye erda.)

Letentur insule unite.

Freuuen sih is eob *terra aquis interrupta* (erda mit uuazzeren undinromene.)

Zefamine habig lant azzerumbalt meret, beizet conti-nen. Dana gefeidenet in mari alle in *fragis* (fouen) beizet *insula* (isla.) Dien beiden *flumen Regum Christi* (das Gotes richen.)

2. Nubes & caligo in circuitu ejus, iustitia & iudicium correclio fidelis ejus.

Umbe in ist er einen uuolehan unde timberi, anderen ist er reht unde urteilda, diu fines stuoles keriheda sint, unanda er an diu geruo fazzet, an diu er diu zuel findet.

3. Ignis ante ipsum precedet & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Fiur feret fore imo, er dies *iudicii* (houe tak) ebene, unde inzundet sine fienda, umbe in gefezzene,

unanda so *predicatores* (predlara) *pagani* (beidenen) iro idola (abkot) uueren begiuuent, so uuerdent so *inflammari* (irgremi) dannan iruinet *perfectio* (abteuge.)

4. Alluxerunt [illux.] fulgura ejus orbi terræ.

Sina bliecha irfincen allero uuerite, das sint *miracula* *predicatorum* (zeichin dero) so sint *uubes* (uueichen) *uene nubibus* eboment *fulgura* (pliecha.)

Visit & conuoluit eam terra.

Die *miracula* (zeichin) gefah alliu diu uuerite, unde ireham sih is.

5. Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini, à facie Domini omnis terra.

Fone diu finulzen, *potentes & superbi* (keuual-tige unde ubermuote) also uuahts fone Gotes anafuene,

unanda so sine *presentiam in miraculis* (gegeuuerit an diu zeichin) (irchanden.) So teta aliu diu erda, das chi alle menfchen. Alle gelouben so jih iro *duritia* (berti) unde uuerden *Christiani*. Unico ebom das dara zao?

6. Admouerunt celi iustitiam ejus.

Unanda *predicatores* in Gotes reht chunton.

Et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Unde unanda alle liute an diu *miraculis* (zeichin) *gloriam Dei* (Gotis kuollichich) gefahen.

7. Confundantur omnes qui adorant sculptilia.

Sid das so si ze honedon uuerden alle, die graltpilide betoien,

das chi idola (abkot.)

Qui gloriantur in simulacris suis.

Die sih kuollichont in iro gelihniffen.

Samo so uair ne uuirzen uuaht uair betoien, uair den *uair* fihigen Got petoien, unde aber si gefeben iro Gots.

Adorate eum omnes Angeli ejus.

Petont in alle sine angeli,

unde ioh abe uuelles *homines* (menfchen) *peto* so zeigont in ze imo, unanda er *gemine* Got ist, den ir unde so beton fulest.

8. Audiuit & letata est Syon.

Primitiva Ecclesia (diu erift uuerdene) diu in *iudicio* gefeicta quia & gentes receperunt uerbum Dei. (das eob diete Gotes uuerf *inphingia*) diu mania des maris,

Et exultaverunt filii [sue] Jude propter iudicia tua Domine.

Unde anima credentium (die sela dero geloubigen) jubunt freuten sich. Quia non est personarum acceptio Deo, sed in omni gente, qui timet eum acceptus est illi. (daz Got in ein bald baldare nicht ne ist, nabe in allen dieten ist imo der lieb, der in furcht.)

9. *Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram nimis exaltatus es super omnes Deos.*

Freuten sich, daz du der file hoh uber alle sanctus (heiligen)

10. *Qui diligitis Dominum odite malum.*

Hazzen ubel alle Got minnont, unde ne furchten niemanen. Zis ne sulent?

Ospodit Dominus animas sanctorum suorum.

Uaanda er behuotet sinero heiligen sela. De manu peccatorum liberabit eos.

*Er lofet sie sone dero sundigon handen, qui corpus possunt occidere non animam (die den licha-
men magin irren, nals die sela.)*

11. *Lux orta est iusto & rectis corde letitia.*

Lichte ist irrunden demo rechten,

nals demo arechten. Lux fidei (lieht dero geloubo) daz in corde (in demo berzin) ist, daz ne ist in gemine, aber dero sinnen lieht ist in gemine, unde sone dia ist freuet dien gereit berzen. Dia fersageta Esaias dien welen, do er chod: Non est gaudere impius dicit Dominus (dien argiste ne ist niels ze mendenen, chit Got selbo.)

12. *Letimini iusti in Domino & cogitemini memorie sanctificationis ejus.*

*An Gute ist si, an imo freuent inb rehte, unde geliebt sinero gebete, dia heilige machet, habent in gebete sua uort, unde geibet dero gebete, daz chit he-
trauen iro, daz machet inb heilige, uanda er chod: In mundo preffaram habebitis (in uerlte habiet in ar-
beite) so ne uuerent in bezeren dieis dante so er gebet, unde ius dab fro an imo.*

Psalmus XCVII.

Hebr. XCVIII.

Psalmus [ipsi David.]

1. *Cantate Domino canticum novum.*

*In baptismo regenerati & renovati (in tauf abir-
borne unde uerdernissunge) singent canticum no-
uum (niu u sing) daz ne wagen singen, die nob
sint in uersuete prauaricationis Ada (in dero alti
Adami abirfangu.)*

Quia mirabilia fecit.

*Singent uuanda er uuunder habet ketan, uanda er mandum (uerlt) habet irloft a morte per-
petus (sone euigene tede.)*

*Sauauit eum [sibi] dextera ejus & brachium san-
ctum ejus.*

In gehiekt sin zeseuua unde sin heiligo arm.

*Sin selbes operatio (kenneriche) unde sin selbes fortitudo (chraft) taten iz, uanda er habeta potestatem po-
nendi carnam suam & iteram seruendi eam (kennelt
sein lib ze lazzene, unde aber ualder zeneuuenen.)*

2. *Natum fecit Dominus salutare suum.*

Pater geteta chunden sinen haltare Christum, do er in carne (in fleisch) irkeim.

In conspectu gentium revelauit iustitiam suam.

Fore dieten iroffenota er sin reht.

*Uuerlet? ane aber Christum, der aus sin dextera (ref-
usa) uande sin brachium (arm) ist.*

3. *Recordatus est misericordie sue & veritatis sue Do-
mini Israel.*

Er irhugeta sinero genado,

die er seinda gebeizende,

unde sinero uuarheite,

die er seinda leifende, daz er gebiet. Uuero?

Israelis huius,

*daz sint alle fideles (geloubige) die in geschen sela facie
ad faciem (zue seinda) nob des namen interpreta-
tione (antfrist) Israel. Uuanda iz chit: Vir
uidens Deum (man Got anseheinde.)*

Viderunt omnes fines terre salutare Dei nostri.

Alliu ende dero erdo gefahen sinen haltare.

Uer al habet man krefat sinu aduentum (clausit.)

4. *Jubilate Deo omnis terra,*

*Sid daz so si, na uuunnefangont unde freuent inb
des alle menicken.*

Cantate & exultate & psallite.

Singent, sprungezent, niumont.

5. *Psallite Domino in cithara.*

Singent imo an gueten uuerchen.

In cithara & voce psalmi.

*Singent imo an uuerchen unde an hohero
stimmo,*

daz uuerb unde stimma sanent sin.

In tablis dulcibilibus.

An erinen blasen mit hamere gerachten.

*Pezzarent inb fone Gotes hamerslegen, so recchent in
inb, also sel uuerd percussus & percutus (kebamin-
slaget unde gerccht.)*

In voce tube corneae.

Singent inb mit hornen blasendo,

*horn iruualset ex carnis (azzer demo fleisch) uale fere-
skizet carnis (daz fleisch) so ferekkizet aus in
carnem mentis (daz fleisch mit munde) ferekkizet spiri-
tuelis carnalibus. (keiflichen fleischlichen) Dirigit
mentem ad Deum (richtint muot ze Gote.)*

Jubilate in conspectu Regis Domino. [Domini]

*Singent Gote in des chuniges keifite sinu
sane Christu.*

7. *Commoueat mare & plenitudo ejus.*

*In aduentu Domini (in Gotes chraft) uuerde sacra-
lum (uuerlt) iruueget unde sin folli.*

*Uuaz ist din folli? An consuetudo ingentium delictorum
(die gewizzeta beigeren sonden.) Dia irchome ist
in dante.*

Orbis terrarum & uniuersi qui habitant in eo.

*So tane der uuerlt ring unde alle dar anafiz-
zente.*

Sancet irchomen ist alle sundigen.

8. *Flumina plaudunt manibus [manu, cetera desunt] in
idipsum.*

*Sancti uiri (heilige man) die in bonis operibus (in gueten
uerchen) fluzzzen die hantslagen dante an
selbemo Gote,*

demo se dicentem.

9. *Montes exultabant a facie Domini qui venit iudicare terram.*

Perga freuvent ſih danne ſincro gegenuerri.
Apoſtoli unde Propheſia ſunt ſuo das er ebunt ze irteilende die iridiken.

Judicabit orbem terra in juſtitis & populos in aequitate.

Er findet recht uber orbem terra (erdring) das ſunt peccatores (ſündige) unde uber populos (liute) das ſunt ſine fideles (getrunnen.)

Psalmus XCVII.

Hebr. XCIX.

1. *Domine regnavit.*

Nab ſinere reſurreſtione (arſende) richetot
 Chriſtus,

uanda er uorden ackenſudet die ſu riche ebunt tatia
 dien luten.

Irſtantur populi.

Des pelgen ſih liute,

uanda iro idola (abkot) ſih zeſtoret uorden. Alde ze
 in ſelben pelgen ſie ſih iro ſenden unde tuen paritentem.
 (riuma)

Qui ſedes [ſeder] ſuper Cherubim moueatur terra.

Du alla plenitudinem ſcientia (folli uuizzinnis)
 uberreichet, ze dir ſpiritus i: Moueatur terra
 (uuerde iruueget erda.)

Einuader ſi ad perſecutionem ut eoruatur martyres
 (ze alenno das matiera corona inhaben) alde ad
 paritentiam ut iſſi ſoluentur (ze riuano, das ſi ſel-
 bus auen di iraret.) Unaz iſſi plenitudo ſcientia?
 (folli uuizzinnis.) Caritas (uanda.) Habe carita-
 tem, ſi triſtiſt du ad Cherubim.

2. *Domine in Syon magnus & excelsus super omnes populos.*

Syon iſſi Eccleſia, uas in Eccleſia, ſi iſſi Got in dir
 magnus & excelsus (michil unde hoh.)

Unz oeb ſilho Syon, uas contempletur diuina lucis (ſen-
 ſuore Gotis luctis) ſi uerriſt du illuminatur (in-
 ſiluit) unde ſunt dero illuminatione (hobenſe) uas
 Got an dir magnus & excelsus (michil unde hoh) al-
 lero tugede uber alle die liute, die ſi ze iro
 uande iro idola (abkot) hulgen.

3. *Conſteantur nomini tuo magno.*

Dinemo michelen namen ichen ſie,

die iro ze erſt leben ze uolton lazzelmo, uanda er
 auferro ebomen uas, die leben iro aber michelmo,
 ſi er abrot ebunt uanda. Ziu?

Quoniam terribile & ſanctum eſt.

Uuanda er egebare unde heilig iſt.

Terribile, uanda er iudiciu iſt (abterlaris iſt) ſan-
 ctum, uanda er Dei (Gotis) iſt.

4. *Et honor Regis iudicium diſſit.*

Unde uanda chuninges era gerichte minnot,
 ſont die ſi mannot ſiſſas (reht) uanda er iudicium
 (urteil) minnot.

Tu parati aequitatem. [directiones]

Du gahretot recht.

Unaz? Das ſeruit?

Judicium & juſtitiam [in] Jacob tu ſeciſti.

In ſancta Eccleſia tate du gerichte unde recht,
 ſont iro ſelbero ze chuniz, die iſſiſſi ſia beidun: Man-

uolſi lince tuen iudicium (urteil.) Unaz? Dicer-
 arudo inter bonum & malum (andirſcheidende inter
 abel unde goete.) Aber juſtitiam (reht) uas?
 Iſt decimet a malo (das er abel fernide) & faciat
 bonum.

5. *Exaltate Dominum Deum noſtrum.*

Irhohent truhtenen Got unſeren,

michelichont in ſont demo uas juſtitiam (reht) inphien-
 gen. Das uas juſtificari (rehtſaſt) uorden.

Et adorare ſcabellum pedum ejus quoniam ſanctum
 eſt.

Unde betont ſinen fuorſcamel, uanda er
 heilig iſt.

Terra iſt ſcabellum pedum ejus (erda ſu fuorſcamel)
 terram (erda) inphien er de terra (ſont erda) car-
 nem de carne Maria (ſeſis ſont Maria ſeſſe.)
 In ipſa (mit demo ſilben) carne gieng er hier, ipſam
 (daſelbe) gab er uns ze ezene, das ſu uas
 beten, ſo uas iz ezene, uanda iz Sacramentum
 (tongenheit) iſt, unde iro in Sacramenta Spiritus
 intellus (tongenheit heſſlich ſernamſt) iſt. Oub
 mag heizen ſcabellum pedum ejus (ſin ſuorſcamel)
 ſtabilitas diuinitatis ejus (ſiſſi ſuoro Gotſe.)

6. *Moyſes & Aaron in ſacerdotibus ejus, & Samuel
 inter eos qui invocant nomen ejus, invocabant
 Dominum & ipſe exaudivit eos.*

Curdo unde gerno beten ſcabellum pedum ejus (ſin
 ſuorſcamel.) Das er mag hebere, uanda Moy-
 ſes unde Aaron zuene ſincro Sacerdotum
 (euuarten) unde Samuel einer ſinero betar-
 o, betont in, unde er gehorta ſie.

Ne uas iro uas, die er gebort? Ira uas inſinita mul-
 tudo (uentlich manni) fare die diſe diſi genemert
 ſunt. Unaz Moyſes ſacerdos? (euuarto) Er aue-
 geta ſinen luten alſo ſacerdos (priſſe) tuant, pe-
 diu iſt er hier ze in gezele.

7. *In columna nubis loquebatur ad eos.*

Er ſprach in zuo, uzzet dero uolochen-
 ſule.

Das uas figura (ſere zeichen) uanda anbes (uol-
 chen) praeſentat Spiritum Sanctum, columna (diu
 ſul) bezeichnet robur & decorum adificii (ſturbi
 unde zieri zimberis) in Spiritu Sancto multa er fa-
 bricam Eccleſia roborate (chriſtliche zimberfe-
 ſſia) das pilota er in ſere.

Custodiebant teſtimonia ejus, & precepta que dedit
 illis.

Sunt diſi geborta er ſie, das ſie behuoten ſiniu ur-
 chunde, unde ſiniu gebot, diu er in be-
 uohlehen habeta.

Uas uas diſi urchunde? Aue ſelhu diſi precepta
 (gebot) mit diſen er in chanta ſinen uolten. Alde
 preſentationes (ſerzeſſe) dero ſatorum (chun-
 ſigun) diſi uas na ebomen ſunt.

8. *Domine Deus noſter tu exaudivas eos, Deus tu
 propicius fuiſti eis.*

Du truhten gehortot ſie, du uare in ſuon-
 lih,

ſu uas iz iro dorſte uaren.

Et vindicans in omnia ſindia [adventiones] co-
 ram,

Unde uare rechare an allen iro uouillon,

an diſen iro dorſte ze uaren. Alſo an Pau-
 lo ſkein der driſtſt pat, das in Got uo
 geborta. Ziu uo geborta? Uanda iz ſine dorſte ne
 uaren. Unaz uas er vindicans? (recheide)
 Die

Die extollentiam (irrhini) die dar werden machi.
Unio aber an Moysen, Aaron & Samuele? Unio
habita er an in ze reichum? Daz si ane fanda ze
uueren. Uueld nuoz der gerib? Daz si tageliche
machu habetun fons dero uelconu conuersatione (uuen-
dele) under diem fe uueren. So der man ieo bez-
zeru ist, so imo ieo barto uuegt an dero abellat.

9. Exaltate Dominum Deum nostrum.

Irrohent truhlenen Got unsren,
iob verherantem (filiaten) iob edentem (serbengenten).
Et adorare in monte sancto ejus, quoniam sanctus
Dominus Deus noster.

Unde betont in, uuanda er heilig ist, ussen
sinemo heiligen berge,

daz ist sinilla Ecclesia. So aen innerhalb iro ne be-
tot, der seluist siu gebet, aber nuoz ist si mons?
(per) daz liet man an Daniele, dar stat: Lapis
precipit de monte fons manibus confregit. Dan. 2. 34.
omnis regna terra & excreuit in mon-
tem magnum, ita ut impleat universum orbem (ein
sein irbauener aba berge ana bende, der gewuichte
al erdriche, unde iruauis ze sinimu michein berge,
fomicheinu, daz ir allen uerlitrinb isfalti.) Quiescit
ille mons, de quo precipit est lapis? Uuer ist der
berch aba deus der seila irbauen uuerd? Regnum
iudeorum (iudon richi) fons deus Christus chom.
Lapis quem exprobrauerunt (der siu, den si se fer-
chenen.) Unien precipit fons manibus? (irbauen ane
bende) daz er natus (kebora) uuerd fons opere do-
minum (manni uuerd) fons maritali conjugio (ana
charitatis miteit) natus de uirgine (keboren fons ma-
gele) natus fons manibus (keboren ana bende.)
Quomodo confregit omnia regna terra? unien gewu-
che er al erdriche? Quia confracta sunt regna idolo-
rum, regna demoniorum (uuanda abot richi gewu-
chet fons, richi dero tischla.) Quid est excreuit?
(uuaz meint perg iruauis?) Quia corpus fuisse
Ecclesia, cuius caput ipse est, erigendo dilatatum est
usque ad fines terra (uuanda der lichomo christen-
heite, dero hauhet er ist, der uuerd uualfande gebre-
tit, unz an uuerite ende.)

Psalmus XCIX.

Hebr. C.

Psalmus in Confessione.

Uellu ist dñi confesso (geit) Si ist peccat iob lau-
di (lobu) iob penitentia (ruano.)

1. Jubilate Domino omnis terra.

Uuunnesangont Gote alle in erdo sizzente,
uuanda ze in allen su benedictio (siga) chomen ist.

2. Seruare Domino in Letitia.

Dienont imo in frouul,

Uuilligen unde frolichen dienst suochet er.

Intrate in conspectu ejus in exultatione.

Kant in immera conscientiam (gewuizeda) mit freuui,
du in sinero geist ist, nals in memigen.
Uuueri ne fremont iob uue uuerit.

3. Scitote quoniam Dominus ipse Deus.

Uuizzint daz truhlen Got ist.

Uuer ne uueit daz? Judei ne wuissn in, pedis sloogen
se in. Si enim cognouissent, quoniam Dominum gloria
crucifixissent (uue si se in wuissn, niemer ne chruze-
goten si daz berren dero geuolchi.

Ipse fecit nos & non ipse nos.

Er teta unih nals uuir selbe,

fons imo habet nals est (uue fons) fons dñi ne sein
nals in contentemur (seruano.)

Nos autem populus ejus & oves pascue ejus.

Uuir pin aber sin liat, sinu uueidescaf,

Uuanda er uuef pastor (birte) ist. Uueliche fons die
pascue? (uuelia) Ane diuina scriptura (Gueliche
sergite) quibus saginatur anima (dero diu seila seist
uuerit.)

4. Intrate portas ejus in confessione.

Kant in ze sinen porton mit keiithe.

Humilitas (timuati) penitentia (ruano) baptismus
(tusi) caritas (uuna) elemosina fons fons perle,
die ze imo leient, mit dero geuilde dero sindeu.

Atria ejus in ymnis confessionum [confitemini illi].

Kant uab in sinu houa die in kinle fons mit loben
an dero geuilde dazue penitentia (uue ruano)
confiteudo (Got irhnu) fons dñi. Confitemini
(Got lebont) uuef dñi, uuanda der ist ebert
confesso letitia (lob dero froum.)

5. Laudate nomen ejus, quoniam suauis est Dominus.

Lobont sinen namen, uuanda er suozze her-
ro ist.

In eternum misericordia ejus.

Sin gnada ist euuig,

uuanda er dñi selde gibe, die er funder ne nimet.

Et usque in generationem & generationem veritas
ejus.

Unde sin uuarheit ist in allen geburen
iob in dero diu mortales (diu die todgen) pires, iob
in dero diu eternus (die ewigen) pires.

Psalmus C.

Hebr. CI.

Psalmus ipsi David.

pr. **D**E selbo Christo hebet dñi sang, su ist dñi uue
(lata) unde sinuont imo sinero Ecclesia.

1. Misericordiam & judicium cantabo tibi Domine.

Knada unde urteilda singo ih dir herro.

An dñi auenit fons dñi uuegib, pedis fons su min sang.
Nu ist tempus misericordia (zu kenada) bara nab
ebonet tempus judicio (zu urteildede) dñi zuu bue-
ant underfuer justitia & pax (reht unde frido) alie
misericordia & veritas (kenada unde uuarheit) alie
justitia & judicium (rehte unde urteilda) Dñi ou-
gent uns uuef uuegheiden er ist pax & justus
(kenadich unde reht frumich.)

2. Psalmum & intelligam in via immaculata, quando
uenies ad me.

Ih singo in unflechotemo uuege unde dazum
feruio ib, uuanne du ze mir chumest.

Mis fremi dñi ib dir, daz bidet mir feruiofist di-
nero chumst.

Perambulabam in innocentia cordis mei.

Ih follegieng in unscadeli mines herzen,

fo tuendo sang ib in unflechotemo uuege an deme Got
maxne begaget. Innocens (unscadli) ne ist der,
der anderno tarot, nob eab der, der anderno ne
hoist, nob aber der, der imo selbemo ze uuela
tort.

In medio domus mee.

Uner aues der gong?

In mittemo minemo hus, in mieemo herzen.

3. Non proponebam ante oculos meos rem iniustum.

Unrecht ne habeta ih fore ougon.

Uaenda iz mir heissen aues, pedu schieton iz mieia ougon.

Facientes prauaricationes oditi.

Unrehto farente hazeta ih.

Iro aues daz chi rem iniustum (iro aures) hazeta ih, nali iro selben. Zueue nauen sint domo Et prauaricator (mensio unde absteppare.) Hominem teta Got, prauaricatore teta mensio. Goits tal minota ib, mensiofien tat hazeta ih.

Non adhefit mihi cor prauum,

Ze mir ne hafeta auuekkez,

daz chi uuegretet berza, also des mannes ist, der si interet fone Goits aulen, aude iro mit imoaget [baiget:] Dear quid tibi feci, quid commisi, quid commisi? (ia Got aues baba ib der getau, aues misfietu ib, aues hefulta ih.) Des hefulta ne amilo ib iro, aues er prauo corde (auuekkemo berzen) si abet iustum (rebtu) Got iniustum (aurebtu.)

4. Declinante à me maligno, [declinante malignum] non cognoscebam.

i. non approbaban. Heretico ad perditionem (keloudirvare ze ubi iro getau) si obertuano, ne folgeta ib.

5. Detrahentem secreto proximo suo hunc persequer.

Hinderchosfonten man anderma, iageta ih, unde alia iro, aues daz persecutio (abertu) got ist, mit dero man iet den man berzeron.

Superbo oculo Et inficiabili corde, cum hoc non edebam.

- Sament ubermuotemo, unde der fore nide anderro uueuon fac uuerden ne mag, ne az ih.

Alle superbi (abermuote) sint inuidi (nidi) unde die uuerdent papi mali aliterum non saluti (hazet mit audirio uuefauore nob hefata.) Dero gemeisami ist zefichem.

6. Oculi mei ad fideles terre, ut sedent mecum.

Minu ougen sint indan ze getriuuen anafidelingen dero erdo.

Iro conforu (mituuefte) laffet mir. Uaera zoo? Daz si fionet mir fizen ad iudicandum (ze aberteuene) Also iro euer irab i. Nefitio quoniam Augeli iudicabunt? (ne auizit in daz mir ioh engeli aberteu.)

Ambulans in via immaculata hic mihi ministrabat.

In ungefecchotemo ueuge gand er, ambaheta mir.

Ualer ist daz? Aue der Euangelii fidelis predicator (ketrimare bradiu) ist, non querens que sua sunt, sed que Iesu Christi (nicht fionde aues iro si, fonder aues Goti haliandi si.)

7. Non habitabit in medio domus mee, qui facit superbiam.

In minemo herzen ne buet, der ubermuote ist.

Uaen cor (ein berza) baba ib fionet humili (tlemuote-

mo) reftiens cor (auiditrahent berza) baba ib a fuperbo (fione beffertigemo.)

Qui loquitur iniqua non duxit in conspectu oculorum meorum.

Unrecht fprechenter, geirrota fore mir.

So aues er mit hefab dar schieta er, dannan fib er.

8. In matutino. i. in initio. interficiebam omnes peccatores terre, ut disperderem de ciuitate Domini omnes operantes iniquitatem.

In anegenne irsluog ih alle fundige dero erdo.

An demo anagene temptationis (irfuecht) slug ib alle temptantes demones (irfuechente trefela) daz ib se feritibe fone minero filo, daz trahentes purg ist, unde fin anafiele, demones (hefela) heizent mit rebte peccatores terra, unde operari iniquitatis, (fundera dero erdo, unde auuecht auuecht) aues daz se getant terrenos peccare Et operare iniqua (die iridau fionen, unde auuecht auuecht.) Sie uuerdent aber irslagen in ira operis (auuecht) fone dien, die in far ze anagenero temptatione (irfuechente) auuecht, unde se exorando (heizende) feritibe. In matutino mag nob daz iudiciu (fione daz) feruonem uuerdent, also iz ebit? Noite ante tempus iudicare, quod uuege. Col. 4. 1. uenit Dominus, qui Et iudicabit abscondita tribulationum, Et manifestabit confilia cordium. (nicht ne irteitert er ate pient, aues Got selbemo chome der bella iust ioh intibit iugoni dero fassri non ioh er irfuffent daz rata dero berzen.) Na ist nox (nate) na ne uueit nimen das andern. Danno ibiet aues ieglicher ist, so ist mane (morgen) so uuerdent feritibe de ciuitate omnes operantes iniquitatem (fione Goits purg alle aures auuecht.)

Psalmus CI.

Hebr. CII.

Oratio Pauperis.

1. Cum auxilium fuerit, Et coram Domino effuderis precem suam.

Daz ist armis kebet, so er in angestien ist, unde er danne dar umbe Got fchor,

fone dia gefallet iz an famelichen fieten Christo, qui pro nobis pauper factus est (der uueit aues uera arm) unde fureo sponsa (bride) fante Ecclie (das fament iro ist) in sua carne Et in sua uoce (in ciemo fubonia, unde in ciemo fionno) unde iegliche fureo fidelem (getriuuen) der nehafi ist.

Domine exaudi orationem meam, Et clamor meus ad te ueniat.

Truhten fater gehore min gebet, unde min ruoft chome ze dir.

Se latreife uerde min gebet, daz ib ze dir chome.

2. Ne auertas faciem tuam a me.

Fone mir ne uuendeft du din anafione.

Die pauperes (arm) sint, unde minis membra (ilde) sint fone dien ne uuerde iz.

In quacunque die tribular, inclina ad me aurem tuam.

So uuanne ih in not chome, fo helde ze mir din ora.

ib baba net aidenan, du bist aber obenan. Derobalt iz durft si, derobalt buft mir.

In quacunque die irrocauerit te, velociter exaudi me.

In

In dirro generatione (chamuzado) in anderro, unde anderro drittun, unde an so uuelero ih diu anahare gehore miu spoutigo,

uanda ih pitende, dez du gerno gibest. Uand ist dat? an regnum colorum (binnliche) Duo also du gebietest, do du chade: Adhuc te loquente dicam: Ecce adsum (er du sei sprechebst, so chide ih, so nu war ih pin.)

3. Quia defecerunt sicut fumus dies mei.

Fene du gebore miu stiere, uanda mine taga zegangen sint, also rough. Solke taga gefrehtota Adam. Din eggfa (armbeit) du paupertas (darfbeit) liget mir ana.

Et ossa mea sicut in fritorio [cremum aruerunt] confrixta sunt.

Unde miniu bein sint kerofter, samo so in phannun.

Sua solum fore dien furben des ewigen fures. Din ossen sint penitentia. (der riuuonten) Aber Christ augen se sin, dat er sine fortis ossa (farsche peia) beizes, so Apostoli sint, uanda an dien uirt er gekrennet, uob dien uirten: Quis sciat doliuere et ego non ero? (wer uirt keratiget ih ne branne) die fructum (brunum) machet caritas (muna.)

4. Percussus est [Percussus sum] sicut strum et aruit cor meum.

Keslagen ist min herza unde dannan dorreta iz also heuue gelib worden. Zin ist dat?

Quia oblitus sum manducare panem meum. Uuanda ih ne irhugeta ze ezzenne min brot.

Præceptum Dei (Gotes hebet) ist pax animæ (dewo selo kret) uider dem az ih uertum (das ferbotena chiz) pedis ist mir rehto inforzen.

5. A voce gemitus mei adhaerent ossa mea carni mee. Fone dero stimmo mines sustodes kehafte-ton miniu bein ze minemo fleische.

Ih bado das irsuffot unde Got das mir firmi (festen) ze uirtum (uirtigen) unde mir fortis (chrestigen) ze uirtu (uirtigen) hestien. Sie ne uirtum susto iro infirmitatem (uacht) in sustota ih fare se. Also iz chit: Debetis enim uos firmi infirmitatem infirmorum portare (mir mabigen sulia dero uenabigen uuechi an ant tragin.)

6. Similis factus sum pellicano solitudinis.

Fene sustode unde fone chare bin ih so mager, samo-pellicanus der in Egypto singet in desertis fluminibus Nil (in dero uuotli dero abo) den Philologi (nature facin) aueant, das er nicht des ne ferdauet, das er ferriindet, nicht mer dannu hier in disen fowen din fardu.

Factus sum sicut uicorax in parietinis. i. in domicilio.

Pin ih ouh uuorden also der nahtram in din huskellen,

dar ius gefas ist, uanda menico dar ne ist, fare uirtu-eratem (uachtram) forment fumeleche baboren vel uirtum vel uirtualem, das chit den buuen alde die bianuelm alde dero borotambel.

7. Vigilavi et factus sum sicut passer singularis [solitarius] in tecto.

Ih teta uuacha, unde bin uuorden also der iparo, der einluzzer in hus ist,

uanda andere fogela rument, sporn ist beime: mit disen drien fogelen sint pascibent drien liba dero heiligen. Alii pellicano beremita (einfideli): mit uirtu-eratem die in confortio bonum (ander anderen luten) teugun uachtes iro gebet, unde iro elemosinas tuent, iro selu ze fuero. Alii passer, die in ecclesia, ih melan in oratorio (in chubben) gerno sint unde anderen uirtuten dar ze luto uerdent. Na felen ouh uirtu iz Christo gefas. Er ist pellicanus in cruce, uanda er uirtu ist natus de uirtu (koberis fone uirtu.) Er ist uirtu-eratem, uanda er passus (gemartiret) uerd in tenetris iudicium (in iuden fustri) tanquam in melle (somo in dero uirtu) die uirtu-eratem (uirtu-eratem) uirtu-eratem (uirtu-eratem) quia fone non poterant in aditio (uanda se ni malum an zimber beisan.) Dm mirtota er, brenn uirtu-eratem er fuit in 2. Pater ignoscet illis, non cum fiant quid faciant (fater fergib uirtu iz, uanda se ne uirtu-eratem les uirtu-eratem) Passer vigilans uirtu-eratem (iparo uirtu-eratem) das chit, refertus et post mortem vigilans et uirtu-eratem in carum (uirtu-eratem) unde uirtu-eratem uirtu-eratem, unde ze bimale fignete. Dar ist er singularis in tecto, interpellans pro uirtu-eratem (einluzzer in hus, kenada far uirtu-eratem) eiffende.)

8. Tota die exprobrauit mihi inimici mei, et qui laudabant me aduerbium me iurabant.

Allen dag iteuuizzoton mir mine fienda, unde die miu loboton, die fuuoren unde einoton sin uider mir.

Laudando (lobando) chaden se: Magister Math. 23, 12. fimas quia uirtu-eratem es, et uirtu-eratem D.E.I. in uirtu-eratem decet et personam bonum non accipit (uirtu-eratem uirtu-eratem uirtu-eratem, das du uirtu-eratem uirtu-eratem, unde Gotes uirtu-eratem uirtu-eratem, unde uirtu-eratem uirtu-eratem) Sedem demo labe uirtu-eratem fone uirtu-eratem fupplan-tationis (hindirfauentis) fuit: Licet dero censum Ca-sari? (uirtu-eratem uirtu-eratem uirtu-eratem) Aber zin luten se mir uirtu-eratem?

9. Quia cinerem tanquam panem manducaui et poculum [potum] meum cum fletu miscui.

Uuanda ih afcen az also brot, unde min trinchen mit uueinode misceloda.

Ualen? Communicando penitentibus et suscipiendo publicanos, et peccatores: quos innocentes (heneisfomito) dien riuuonten unde uirtu-eratem die uirtu-eratem, unde die fundigen alia die uirtu-eratem. Das leditron fone. Alde der penitentis chit (riuunonte) Ih az das prot kedenbodes in dien afcen mit tramen.

10. A facie ire et indignationis tue.

Fone dero anafithe dinero abolgi unde dinero zurnedo,

du mir fone Adam gerheben ist.

Quia eleuatus elixisti [alif.] me.

Uuanda du miu uf heuendo per rationem et libe-rum arbitrium (mit redeafti unde mit fclunale) far ifaltst, unde ferechiftst iudicium uirtu-eratem (mit uirtu-eratem des totu.) Felix ifaltst: du miu, uanda ih mirtu-eratem bobi abertuente uirtu-eratem.

11. Dies mei sicut umbra declinauerunt.

Dara

Ad PSALMUM CI.

Hebr. CII.

NOTE. PARS I.

v. 4.

irforzen, an leg. irguzzen?

B b 2

v. 23.

- Dara* nah uuanchton mine taga also scato
uuanchei. Scato ne gfiat, nob mine taga ne tuant.
Wie ib fone dir ne uuanagi, so mahtin je uuanu-
chente jn.
- Et ego* sicut firmus arui.
 Unde *dar* mit, dorreta ih also heuue.
Deus regentes bene hic ib helib. *Unico* aber da?
12. *Tu autem* Domine in eternum permanens. [per-
 manens.]
 Aber du herro uuerest iemer.
 Gehalt mit fater anstien.
 Et memoriale tuum in generatione & generationem.
 Unde uueret daz din geuualticha in allen
 geburten.
 Jener sol uuegabete fu promissio aduentus tui (der gehebt
 diuerso clausio.)
13. *Tu exurgens* misererebi Syon
 Du stait ieo noh uf, unde gnadest Syon.
 Id est Ecclesia (daz chit Christenbest.) Nah *laqueo*
 iaculo clauisq; tu, daz wart memoriale (kennuote-
 lich.)
 Quia tempus miserendi ejus, quia uenit tempus.
 Uuanda is zit ist, uuanda zit chomen ist, daz
 du iro genadeest.
14. *Quoniam* beneplacitis habuerunt serui tui lapides
 ejus.
 Uuanda dine scalcha *Apostoli* & *Propheta* ze lie-
 ben habeton iro Reina,
 iro chot, dis sie mit iro predicationibus irazgen unde ge-
 festenston.
 Et palueris [terre] ejus miserabuntur.
 Joh iro stuppes habent sie genada.
 Selbero dero sundigen die Christum slangen, becherent sie
 ad fidem (ze gombo) ze erist tria milia (dria dazent)
 dara nah quingne milia (funf hundert) daz eub sie
 uuerdent solidati in lapides (koberit ze stein.)
15. *Et timebant* gentes nomen tuum Domine, & omnes
 Reges terre gloriam tuam.
 Unde dara nah furhent ioh alle diete dipen
 namen, unde alle chuninga dina guol-
 lichi,
 unde breites jib din Ecclesia ueral. Zin ist daz?
16. *Quoniam* edificabit [edificabit] Dominus Syon.
 Uuanda selber truhten zimberot fia.
 Et videbitur in gloria sua.
 Unde so eub das zit wart, so uuirdet der gese-
 hen in gloria (mit kuollichi) der er ward ke-
 selen in infirmitate (in weicht.)
17. *Reposcit in orationem* hominum & non spreuit
 precem eorum.
 Ze dero diemuotigen beto sah er, unde iro
 digi ne ferechos er.
 Sol daz so fi, so uusen alle homines (diemote) in dero
 strutura (zimbiran) unde beten alle.
18. *Scribuntur* hac in generatione altera.
- Dilui* uurt, disie prophetia uuerden gescriben
 in anderro generatione (chunne zalo) so no-
 uum testamentum (daz nouua arbande) chome, daz
 sie dero gebarte uuzeren fu, dante dero erwas, an-
 de iz memoriale fi a generatione in generationem (na-
 milich fone chunne ze chunne.)
- Et populus* qui creabitur laudabit Dominum.
 Unde dante lobot Got der liut der in baptismo
 noua creatura (in tosi uinno gescepheda) uuir-
 det.
19. *Quia* prospexit de caelo sanctio suo, Dominus de
 caelo in terram prospexit.
 Daz uurt er, uuanda truhten hara nider fer-
 sah, fone himele ferlah er in erda,
 ex alto (fone hebi) cham er ad homines (ze diemoten)
 zin?
20. *Ut* audiret gemitus compeditorum.
 Daz er gehorti siustod dero getruodon.
 Tunc & disciplina Dei (Gotis furhta unde jn gedanach)
 sunt dero drus die er gebort.
 Et solueret filios interemptorum.
 Unde cham er eub, daz er inbunde dero irsla-
 genon fune,
 die diabolica frange (mit des tiefeler franche) irslagen
 waren, dero sunt hic mit. Ungh inbndet er, uuan-
 da er uns libet remissionem peccatorum (auflaz sun-
 den.)
21. *Ut* aduancietur in Syon nomen Domini & laus
 ejus in Jerusalem.
 Daz fone *Apostoli* chont ketan uuerde Gotes nomen in
 dero Ecclesia.
22. *In* conueniendo populos in unum & regna ut ser-
 uiant Domino.
 Daz liute unde riche ze samene chomente
 Gote dienoen,
 unde die fu Catholica Ecclesia (allich samenuge.)
23. *Respondit* ei in via uirtutis sue.
 Do antuurtu imo Jerusalem, an demo uuege
 iro chrefte dis Christ ist. Siue uocationi (la-
 dunge) inchoa fi, an guten uuerchen, mit finero bel-
 fe. Aber prior (dis era) Jerusalem inchoa imo in
 ubelen uuerchen, fone dis geberta fi: *Matth. 12, pen.*
Ece relinquetur uobis domus uestra
 deserta (jib so inuener bai uurt zeleite uuerffe.)
- Pauitatem* diurnam meorum nuncia mihi.
 Chunde mir eub Ecclesia die unmanigi minero
 tago.
 La mit heberen, *Ece* ego uosificum suum *Matth. 10, 8.*
omnibus diebus usque ad consummationem
 seculi (sebet so, ob pia mit ioh alle taga ansin an
 ende dera uerlt.) Dob dero friste lazzel fi uunder
 dero eternitate (euenicheit) mit frenet dob daz ib
 er ne zegon, unde boretici (errare) lingent die mie
 anderes unio geberezen.
24. *Ne* reuocet me in dimidio diurnum meorum.
 Ne uende mich uuidere in den halben teil
 minero tago,

fo se waenent, ne laz ivo minero werden, dann da
gesprochen eigift.

In seculum seculi amen.

Jemer unde jemer sint dinu iar.

Uider diu dinen ist paucitas (armazigi) dero minere.

25. 26. 27. Initio tu Domine terram fundasti &
opera manuum tuarum sunt caeli, ipsi peribunt,
tu autem permanes.

Fone crist stollotoft du die erda unde himela
sint dinia hantuergh.

Dob se fo fin, se zegant, du flaszt ze fete, unde bist
daz du bist.

Et omnes sicut vestimentum veterescunt & sicut opor-
torum mutabis eos, & mutabuntur, tu autem
idem ipse es, & anni tui non deficient.

Unde alle irfrenet se also unat unde du wachstest se,
unde den wachst dazent se, aber du bist ivo der selb-
e, unde dinu iar ne zegant. In dazew (in fust-
fuste) warden ferieren caeli proximi terris (die
nastin himela dero erda, an den volatilia (vogila)
sint. So sint also superiori caeli (obiriu himela) die
caeli caelorum (himela himela) bezzent, abe die fone
flure salu ferieren warden sament ena, alde abert
ene ant dize. Alde wachst wachst ivo warden sale,
daz ist unscit dazent inter doctos (worbirta
under geleiten.) Alde daz hier fone caeli (himela)
hescriben ist, daz mag fone sancti & iusti (heiligen
unde rechten) fernamen warden, an den Got ist
totum praeceptis (totumde mit hebbin) correfcans
miraculis (plechzichte mit warden) umbiscans ter-
ram sapientia veritatis (die erda beregante mit
wissons wuarbeit) fone dien iz eit: Psal. 101.
Caeli enarrant gloriam Dei (himela zeb-
lent dina gawilchi.) Fone in uirt uale fern-
men.

Et omnes sicut vestimentum veterescunt, & sicut
opertorium mutabis eos & mutabuntur.

(Unde alle irfrenet se also unat, unde du
uwandilost se also tzech, unde den uuch-
sil dazent se.)

Unaz sint ivo corpora (lichame) ane vestimenta anima
& opertoria? (unat unde dazchi dero sale.) An
daz warden se mutari (wandelst) also der Apo-
stoli zeb: Es mortui resurgemus incor- 1. Cor. 15. 52.
rupti & sic immutabimur. (unde tote
irfrenet wiarfauerte, unde warden wair fernan-
delt.) Quomodo immutabimur? 1. Cor. 15. 44.
(Aber wie?) Seminatur corpus ani-
male resurgit corpus spiritale (daz wirt keftil fe-
gebilich lichamo unde istat keftilich lichamo.)
Seminatur mortale, resurgit immortale (unat
keftil todelich lichamo, unde istat unadig-
ger.) Seminatur corruptibile, resurgit incor-
ruptibile (unat keftil irwanlich lichamo, stat
uf unirwanlich) Job ivo corpora (lichamen) sint
caeli (himela) warden fu Got traegt nah dien worte
Pauli: Glorificate & portate Deum in corpore
uestro: (kwalichent Got unde traegt in an inuerno
lichamen) Solliche himela irfrenet unaz daz,
daz se genawet werden.

28. Filii serorum tuarum habitabunt.

f. in annis tuis.

An dien ewigen laren buent Apostolorum filii (po-
ton chint.)

Et semen eorum in seculum dirigetur.

Unde ivo geburt wirt in enna gerichtet, dar alin ding
ordinate farent (ordinhafte.) Diffini psalmi prin-
cipia (anangene) sint verbo genitum (unat ebla-

gidis) poffrema (die langstun sint consolatorem
(unat trostli.)

Psalmus CII.

Hebr. CIII.

v. 1. Psalmus [ipsi David.]

Benedic anima mea Domino.

Sela miniu dancho Gote.

Et omnia quae intra me sunt nomini sancto ejus.

Unde sinemo heiligen namen danchoen alliu
diu in mir sint.

Ratio diu in ivo ist, unde alle ivo gedemcha ledem in.

2. Benedic anima mea Domino & noli oblivisci omnes
retributiones ejus.

Dancho imo, unde habe unergetzen alles
sines lones.

Da gefrebtost mala, er gab dir bona, unde gibet nob.
Also bara nab stat.

3. Qui propitius sit omnibus iniquitatibus tuis, qui sanat
omnes languores tuos.

Der allen dinen unrechten genadet, der alle
dine siecheite heilet.

4. Qui redimit de interitu vitam tuam.

Der dinen lib loset fone ferlornisfido.

Qui coronat te in misericordia & misericordia.

Der diu coronet in irbarmedo unde in arm-
herzi.

Corona tibi capitis ornatur, daz ist die beutet zierde,
also unat an chunigen seben.

5. Qui satiabis in bonis desiderium tuum.

Der dinen uuillen in guote folloz,

daz eit, der diu kuelte keniet.

Renovabitur ut aquila juvenus tua.

Geniuuor uuird din jugent, sumo so aren.

Imo gesiehet fone alii, eit man, daz fu abero siabel
den nideren so abernuchet, daz er in spiritum ne
mag si regazent. Dara nab knidet er in an
deme fleine, waz er in so fernazent daz er aber
ezzen mag, unde so genawet er fone so fone crist
langliche chrefte. So gesiehet aus deme der an
Christo der petrâ (stein) ist, fone fonda iet
ferlizen, wazende er bringet in uicere ad invocac-
tionem (ze anfechtelich) fone dero chumet er ad resur-
rectionem (ze erfende) dar wirt er genawet, dara
zoo siehet diu reda.

6. Faciens misericordias Dominus & judicium omni-
bus injuriarum patientibus.

Truhten ist der genada scheinet, unde allen
rihtet, die unrecht tolent;

Die imo vindictam (kerick) sperant. Also er eit: Mihi
vindictam, ego retribuam (spare mir den
gerick id kerick dich.) Rom. 12. 19.

7. Notas fecit vias suas Moysi.

Chunde teta er sine uoga Moysi,

daz man legen spiritualiter (die es keftilich) fernamen
fol, unde daz er en data lege (fome gegewene es)
anlia die liate bezemmen fol jeltent, die fol ne iabin po-
ceteros (jendig) wesen, nob intelligere gratia (nob ke-
naden bedurfn) abe in in pravocatio legis (der
abgeriff der es) ne genawet. Daz ofscium censuram
(tougere rade) greta er chent Moysi.

Filiis Israel voluntates suas.

Nicht ein Moys, nabe allen unaren Israelitis (Got ansehebin) in quas dolus nre est (an die actus ne ist) geten: er chunt suen anle. Daz er ausis unen quinqz libros (suos panch) Moys, semo quinqz parvas, in quas agri jaceret et praderent, non ut ibi sinarentur (suos forzicha, in dien die siehen legen, daz sie das sein nre kenerit mordin.) In paricibus (in dien forzichin) ne mordin (suos) daz chit in iudicia Judaica (in iudex gestant) daz nre Christi passio (martira) gestat, mordin sanatus. I. miltas. Christiani populi (einer generit, daz chit, einer der Christiano lue.)

8. *Misericos et miserator Dominus, longanimis et multum miserator.*

Truhten ist kenadig unde scheinate genadon, langmuotig unde filo genadig.

9. *Non in furore irascitur neque in eternum indignabitur.*

Er ne bilget sih in ende, noh er ne zurnet in ewa.

10. *Non secundum peccata nostra fecit nobis neque secundum iniquitates nostras retribuisti nobis.*

Et ne habet uns nicht mitegeuaren nah unferen fundon, noh er ne lohnota uns nah unferen untchten.

11. *Quoniam secundum altitudinem caeli a terra confirmavit misericordiam suam super timentes eum.*

Als dar ana schinet, uuanda nah dexo hohi himeles sone erdo, habet er gefelentot sina gnada uber die, die in furhtent.

Des himels hohi decket die under imo fin, unde er ghet lueht, regen, nult, unde die fructus terra (erdo uoetura) als uoetura spendet Got knada dien, die in furore forhten fin.

12. *Quantum distat ortus ab occidente, elongavit a nobis iniquitates nostras.*

So ferro daz oft ist sone demo uuestene, so ferro habet er sone uns ketan unferiu unrecht.

Occasus (sunt sedis) sicut den ortum (afrum) so oab uos fin gratia (genada) irruunt, so uallent uosera finia.

13. *Quomodo miseretur pater filius, ita misertus est Dominus timentibus se.*

Als fater chinden, so genadet Got dien in furhtenten,

nre er se filiet, die sila sein se mimen, uuanda se sunt iro fater genaden ebment. Die er filiet, die ne tuot er erbiye.

14. *Quoniam ipse cognovit signum nostrum.*

Die faterlichen genada scheinert er uuanda er bechennet uniera gescat.

Er uenit daz se azzer boreuue worden ist.

Recordatus est, quoniam pulvis stomus.

Er ne habet irgezzen daz uair stuppe pin, su finia fin worden darb finia, die edele miltas uosera.

15. *Homo sicut formam dies ejus.*

Mennisco ist also heuwe, also heuwe sint sine taga.

Tanquam flos agri sic efflorebit.

Also der bluomo dar in fælde, also ferbluot et, also murgare ist er.

16. *Quoniam Spiritus pertransiit in illo, et non subsistet, et non cognoscat amplius locum suum.*

Uuanda sin geist der in imo ist ferferet, unde hiet ne bestat er, noh furder hara ne iruindet er.

Sol er kinagawer selig fin, so tuot in des kenada, der an so nam finam (beuue) ut ex eo faceret aurum (daz er dar az holt machet.)

17. *Misericordia autem Domini a seculo [ab eterno] et usque in eternum super timentes eum.*

Aber Gotes kenada ist an dien in furhtenten, sone anagantero dirro uerlte, unde dannan unz ze enero uerlte.

Hier dar in chit: a seculo (sone anagantero uerlte) uuanden genawe so Cassidarus faget, Adam genada bebezzen uenit, uuanda ardere wurden in seculo (in uerlte) er uenit a seculo (sone anagantero uerlte.)

18. *Et iustitia illius in filios filiarum, his qui seruant testamentum ejus, et memores sunt mandatorum ejus, ut faciant ea.*

Unde sin reht ist, daz chit schinet an unferro suno sinen, daz fin opera et mercedis operam (uwerch unde loa dero nre) unde schinet an dien, die sin testamentum (schrift gebot) halten unde sinero keboto ze diu gehuhtig sint, daz sie sin leiten.

Sin testamentum (schrift kebot) daz fin finia mandata (schrift) die festant aliu in caritate (mimo) dero sol man geben.

19. *Dominus in caelo parauit sedem suam et regnum ejus omnium dominabitur.*

Truhten garet in himele sinen stuol, ad dexteram patris (an rehsen finis fater) unde sin riche uualtet iro allero.

20. *Benedicite Dominum omnes Angeli ejus potentes virtute, qui faciunt verbum ejus ad audiendum vocem sermonem ejus.*

Lobont Got alle sine Angeli mahtige in chrefte, ir sin uoort tuont ze gehoranne daz chit ze iselene die stimma sinero uoorto.

21. *Benedicite Domino omnes virtutes ejus ministri ejus, qui faciunt voluntatem ejus.*

Lob tuont truhtene alle sine virtutes (zeichin uuorchin) sine ambahtara, ir sinen uullen follont.

22. *Benedicite Domino omnia opera ejus.*

Lobont in aliu sinu uerch.

In omni loco dominationis ejus, benedic anima nra Domino.

In allen dien steten dar sin geuualt si, dar lobo Gote min sela.

Liberal ist fin geuualt, liberal lobo in, non solum intra septa Ecclesie, sed et extra septa ejus (nicht ein in schiben, sonder iob azzer eblichen.)

Marcha factoft du in *file catbolica* (in alliche ge-
louba) die sie ne übersteptent, noh furder
ne iruindent ze decchenne die erda,
daz chit iro funde ze nixuome, unde aber angelenig
ze uerdene.

10. Qui emittit fontes in convallibus.

Du die brunnen uzlazzist in getubelen,
Da diu diemuten gibst scientiam doctrina (ebangl he-
lennir.)

Inter medium montium pertransibunt aque.

In mitti dero bergo rinnent hina diu uaz-
zer.

Dero Apofolorum lera ist kenneine. Daz medium ist (fo
uaz in mittin ist) daz ist commune (daz ist kenneine.)

11. Potabunt omnes bestie silve.

Fone diu trinchen sit alle gentes (diets.)

Exspectabunt ouagri in siti sua.

Judi bitent in iro durste, aus Helias ebome unde
Enech.

12. Super ea volucres celi habitabunt: de medio pe-
trarum dabunt vocem.

Obe dien luzzent spiritalis (die geistlichen) sancta
Episcoporum anima (pyschofelo) impligent iro:
nizer seinen sprechent sie, daz sie haben fone pro-
phetis Et Apofolus uals fone Platons, daz lereit sie.

13. Rigau montes de superioribus suis.

Aber du bist nezzente Apofolus fone himele.

Alfo ene iz baken fone Apofolus, fo baken iz aber
Apofolus fone diu uonda du sit jussig Spiritu Sancto.

De frastu operum tuorum satiabitur terra.

Fone dinero uercho dichfemen uulr sit
diu erda.

Daz ist diu erda diu sit fat dero lere, die da regeng
font himele.

14. Producent frumum iumentu.

Heuue berentiu diu jenenen.

Alfo iz chit: Non obdurabis eo bovi tritu-
ranti (nieht ne ferht den muot dems Deut. 25, 4.
indurcantiu rinde.)

Et berham seruituti hominum.

Unde chrut dero menniscon dieneffe.

Phronda gevende diu, die minftri (dienst man) sit
vurki Dei (kotes uerke) die er nu diu jumenta
(unge rinder.)

Ut educas pascua de terra.

Daz du Got fater fo Christum geengst fone erdo,
de vass jiditibus (fone lauten fassig) in diu Apo-
stoli habetun thesaurum doctrina (triso dero lere.)

15. Et viuum letificet cor hominis.

Unde uuln gestreuuet danne menniscon
herza.

Ebrietat spiritalis (keisslic trancheit) kilet imo amorem
conseruon (kelsig beuol.) Alde: su siti coporis (uiz-
sengenis) alde eteichis carnisu (kelazzu.)

Ut exhiberet faciem in oleo. i. in misere.

Daz imo die siti sin anzuone gehugelichoe in
glizemen.

Daz an imo offeno shine etellu gratia Dei (Gotis
kernada) einuader curatiouem (sachneri) alde lin-
guarum (manigero sprachen) alde propetia (uiz-
sengenis) alde eteichis carnisu (kelazzu.)
Uonda iz chit: Uniuersa datur manifestatio Spi-

ritus ad utilitatem (einimo legalichen uirt kelazzu
dis keissig effenunge ze uazzede.)

Et panis cor hominis confirmet.

Unde brot, daz chit dero selo laba, sin herza
sterche.

16. Saturebuntur ligna campi.

Dero gratia (gobe) idem panis, vini Et olei (solch lute)
daz sit weizze.

Et cedri Libani.

So uerdent end potentes (die genaltigen) die uider
anderen sit, also die cedri die ofen Lybanu uasstent
uider anderen bouen sit. Sit die iz als?
Nein.

Quar plantavit.

Is sint echert die er flanzota.

Alfo der Saluator chit (baltare). Omnis plantatio, quam
non plantavit pater meus, eradicabitur (fo uaz min
fater ne flanzet, daz uirt auzurazlet.)

17. Illic passeret nidificabunt.

Under dien nistent smaliu gefugele.

Sie nistent monasteria an iro eigenen, daz dar ime ist
sanctorum fratrum communis (kennene lib.)

Palica [Herodii] domus dux est eorum.

Palica ist marina auis (mare fugit) alde fugens (fo
fugit) unde nistit in petra (in steine) ico ferro fone
fide. Dar ana uerdent Paulus edig (uachle naid-
der dages) also aus an Christo, der petra (ficia)
ist, jaudi frastu (uaiderslagen) uerden. Der ist iro
bercego, se sit fone mullen (trigena.) Irbeigent sit
cedri, unde lereit si in uelofina (uaidernote) alde
scandala (leid) unde stembet sie das dannen, daz
ist nasfragium cedrorum (crantsoff bob pauuo) nals
dero passum (fmal fugie) uonda domus salica
(hui mare fugit) ist iro dux (leite.) Anderiu edisio
(anfrista) chit:

Herodii domus dux est eorum.

Herodius (herfogiu) ist major omnium uolatilium (mera
allen fugiu) der uernaudet den aren, unde izet in
unde breichenet potentes fortissimos (machtygsten ber-
ren) die end nalen demt reuocationem facili
(anwerf uerite) unde besont in bincie. Daz pilde
lucet end dera andere die uaidereit sit, uonda
in iro zimberen licheit.

18. Montes excelis cervis.

Hohe berga su fat dien hirzen.

Spiritalis keissliche su behestet in sublimioribus prae-
ptis (an tieferen lereu.) Uaido aber humilis (henn-
te) unde penitentes? (rinnunge) Uuaz sel iro trost
su?

Petra refugium erinacius.

Christus ist petra (stein) er si flucht erinacius
(murmuntion) idem peccatoribus (zu meino sun-
digen) Erinacius (murmuntion) ist animal magneti-
ne erci (ein tier also micht fo der igit) daz chit der
igitu, similitudine uel Et maris (in geichnisse periu
unde mase) daz heizen uir maris montis (mar
periu) uonda iz in foraminibus alpium (in den lo-
chen dero alpe) fua seßli babet.

19. Fecit leuam in tempore [tempora].

Er teta Ecclisiam in tempore huius mortalitatis (fua
brat in zite dero todig) in dero si suinet uide
uabset als luna, se uernaudet aber die anst-
igig, fo tempus (zit) zogen.

Sol cognouit occasum suum.

Christus sel iustitia (sunna rehtu) irchanda linen
tod.

Uuaz

32. Qui respicit terram Et facit eam tremere.

Der den mennicken gesichet unde in tuot piben.

Deu er su gesichet, an demo raumet er. Also er selbo ehad: Super quem respicisti spiritus meus? Super hominem Et quantum Et tremantem verba mea (aber men raumet min geist, aber demasten unde raumergernis, unde minis suert juchelante)

Qui tangit montes Et fumigabunt [fumigant.]

Der die altermasten meucken trisset unde gestruaget ad paculationem (ze riuos) unde so getroffeno riechent sic,

quando se domo nunciet iro fenda.

33. Cantabo Domino in vita mea, psallam Deo meo quoniam diu sum.

Truhtene singo ih, unz ih lebo,

quando is hier stem (diegi) habo,

ih singo imo ouh so lango ih pin in aternitate (in ierwerbeite) dar ander suert ze ist ane Deilaudatio (Geter lob.)

34. Jocundum sit ei eloquium meum ego vero delectabor in Domino.

Iluunnesam si imo min gechofe min lussami ist an imo.

Mih ketzen ih imo ebant sicuti (auizintino) suavis sit ei confessio mea, suavis est mihi gratia ipsius (suozze si imo min biglet, suozze ist mir sin genada.) Daz ist minis jocundatio (bertentiu auunna.)

35. Deficiunt [deficiunt] peccatores a terra.

Sundige geslicfen aba terrena cupiditate (erdlyste.)

Et iniqui ita ut non sint.

Unde unrechte zogangen, so daz sie ne sin, unrette ne sin, so sendet er az spiritum ze iro reuentione (wunder-sach vaza.)

Benedic anima mea Domino. [Domino]

Lobo truhtenen min sela.

Daz waz initium psalmi (anansia disti salmii) daz si az lzt. Allelegia ist Hebreum latine ebis iz laudate Dominum (lobont Got.)

Psalmus CIV.

Hebr. CV.

ALLELUIA.

1. Confitemini Domino.

Daz ist daz selbo lobont Got ebis iz unanda biter confessio tristet ad laudem (ze lobe.)

Et invocate nomen ejus.

Unde so ist zit,

so choment unde harent in ana.

Annunciate inter gentes opera ejus.

Chundent under dieten sinu uerch, daz ist ad Apostolos heßprochen Et ad Evangelistas.

2. Cantate ei.

Singent imo,

daz ist in uerden.

Et psallite ei.

Unde seiten ruorent imo,

daz ist in uerchen. An dien beidin lobont in.

Narrate omnia mirabilia ejus.

Zellent alliu sinu uuunder.

Dab ir ne mugent das wulden ne broße in.

3. Laudamini in nomine sancto ejus.

In sinen namen uerdent kelobot sin virtutes (chraft) ketzot ioh lobenwirdige nals inueneris.

Letetur cor querentium Dominum.

Fro si dero herza die Got suochent,

fre amaro zelo (eßir in anden) sin fa.

4. Querite Dominum Et confirmamini.

Suochont Got unde uerdent ketterchet.

Nabent ioh imo so, daz ir ze erist uerdent illuminati (inliachte) ze gesibene maz ze tuemnt si, daz eab reborati (ketterchte) daz ir dar ana ne irigent.

Querite faciem ejus semper.

Sina presentiam (gagenuuerti) suochent ico.

In habent in fauden fide (in geloubu) suochent in specie (anaghte) so ir in facie ad faciem (sone gesichte an gesichte) gesibent, so suochent in dab sine ius (ane ende.) quando ir in mannot sine ius (ane ende.)

5. Mementote mirabilia ejus, quae fecit.

Irhugent sinero uuundero diu er teta

in discipulo maris rubri (an demo spalte des roten meeres) unde in conuersione jordanis retrosum (unde jordanis oaidit eber.)

Prodigia ejus.

Irhugent sinero niuskihto,

die er oegta in plagis Egypti (in dien analegin.) Maan-da niuskihte fut, die er ne gestaben.

Et iudicia oris ejus.

Unde dero irteldon fines mundes,

die er Messen lerta.

6. Semen Abraham servi ejus, filii Jacob electi ejus.

Ir Abrahamis slahta fines scalthes, in Jacobis sine fines iruueleten irhugent ira, ze dien der Apostolas ehad: Si autem vos Christi ergo semen Abraham estis, secundum promissionem haeredes. (abe aber ir Christus pirint, so birint ir Abrahamis slahta, eribin eab herbeizze)

7. Ipse Dominus Deus noster in uniuersa terra iudicia ejus.

Er ist truhten Got unser in allero erdo sint sinu gerichte,

in allero uerite ist sin Ecclesia (chrißtanbeite) dar sint eab sinu gerichte unde sine urteilde.

8. Memor fui in seculum.

hoc est in eternum.

testamenti sui.

Er irhugeta sinero bencimedo in euua.

Niebt veteris testamenti (daro altun eu) daz mit nouo (ninnuero) ouaz abolendum (sulta fertuiget uorden) noue fidei (nube dero geloubu) dia ioh ante (dia ioh fore) legem Abrahaz uard reputata ad iustitiam (pietati ze rehte.)

Verbi quod mandauit in mille generationes.

Des uerbi (uueriti) irhugeta er, daz er hiez uueren in allen geburten.

Unaz iz daz? Verbum fidei, et iustus ex fide uiuat (uuerit heluba daz rehtun sone geloubu iche.)

9. Quod disposuit ad Abraham.

Daz er Abrahaz bencinda,

der ex fide (sunt geloubt) uard iustificatus (reli-
hoft.)

Et iuramenti sui ad Isaac.

Unde iheroga et fines eides, den er teta Isaac,
umbe fua generationem. (afterchugst)

10. Et statuit illud f. verbum Jacob in praeceptum &
Ifrahel in testamentum eternum.

Unde daz verbum fidei (uort keloubt) faza er Ja-
cob ze felftemo gebote unde Ifraheli ze
euuigero beneimedo.

An dien Patriarchis (bofaiiriu) fola uir Chriftianot
feruuen, fe fuit Jacob, fe fuit Ifrahel, unde Jemen
Abraha (Abrahamis chawen)

11. Dicen.

Sus darente gebeizzendo.

Tibi dabo terram Chanaan.

Dir gibo ih terram promissionis (daz lant keheiz-
zis) dir popule fidei (geloubigemo linte)

Funiculum hereditatis vestre.

Ze mazfeile iuuueres erbes.

Daz ie in teileit mit felle. Umbe daz pehaltena testa-
mentum fidei (archunde geloubt) uarda fidei
(geloubt) mit dero geborat uort, quam fuaus
est Domini (uort fuausze Got ift) dia givet re-
quam ualorem (hinrichen) daz ift terra promif-
sionis (lant keheizait.)

12. 13. 14. Cum essent numero breui paucissimi &
incole in ea & pertransierunt de gente in gentem
& de regno ad populum alteram, non reliquit
hominum nocere eis.

Do iro luzzel uuas, unde iro ioh unmanige
uwaren, unde die felden dara in terram (in
lant) chanaan recchen uwaren, unde fe anadeten fone
diete ze diete, fone richte ze richte, ne litz er in dob
niemannen daron.

Et corripuit pro eis Reges.

Unde irraffa er chuninga umbe fie.

Afo er teta Abimilz Regem Gerara, & Farasem Re-
gem Egypti. Unico ebad er?

15. Nolite tangere Christus meos.

Ne ruorent mine geuuehten.

Uuer uiebla fe? Ant Spiritus Sanctus, uuar ift daz
daz iudei ebadent, daz der Chriftus ne f, der regali
negento anitua (mit chunio fahre gealbt) ne f,
unde bediu Dominus Jefus den namen haben ne
foli?

Et in Prophetis meis nolite malignari.

Unde an minen uuizzegon ne skeinent arg-
uulligi.

16. Et vocavit famem super terram.

Do ladeta er hunger in daz lant.

Er hiez uorden fikenarigen hunger.

Et omne firmamentum panis contriuit.
id est confumpfit.

Unde alla ftarchunga brotis tillegota er,

uanda brot muret ftarchi tust, pedis ebit iz dar fore?

Et panis cor hominis confirmat (unde brot felftit
mannis daz herza)

17. Misit ante eos virum.

Comen fanta er fore in.

Unco?

NOTK. PARS I.

Joseph.

Fore finen bruederen frumeta in Got. Unico fanta er in?

In seruum uenudatus est.

Ze fealche uard er ferchoufetz,

Got uolta in aber ze berren machen, dob fe in fore
fealch hafin.

18. Humiliaverunt in compedibus pedes ejus.

Sine fuozze sluogen fie in druhe.

Daz hiez taen pharifay, umbe dero cbranu legi.

Ferram pertransiit animam ejus.

Ihan durhkieng fua fela.

Nut leit er nichela. Solich ift daz in Euangelio: Et
tuam ipsius animam pertransiit gladius
(unde dia felben fela durkhat uanf.) Luc. 23. 46

19. Donec ueniret verbum ejus.

In dero note uuar er, unz fin uort cham de
interpretatione somniorum (fone demo troum fceide)
an dero fin uarheit iten.

Floquium Domini inflammauit eum.

Gotes kechofe zunta in Spiritus Dei Ifrah imo
uz, uanda er fur ift, unde lingua prophetantium
(zanga uuizzegon) zudet, pedis ebit er in lingua
ignis (in fuaen zanga) super Apefeto.

20. Misit Rex & soluit eum Princeps populorum &
dimisit eum.

Phara der in habeta geuiffet uirum interpretem somni-
orum (troum fceidere) rex (chuninch) unde
principis (furto) egyptiorum, der fanta mini
fraz ad carcerem (dieniftman ze charchare)
unde loffa in.

21. Et constituit eum Dominum domus sue & prin-
cipem omni possessionis sue.

Unde faza in ze herren finen hufes, unde ze
aleuualten finero fachen.

22. Ut erudiret principes ejus, sicut semet ipsum.

Daz er sine furften lerti famoso ih felben.

Uuar? Ant interpretationem somniorum (troum fceitb.)

Et seniores ejus prudentiam doceret.

Unde er sine heroften fruotheit lerti,

daz ebit, providentiam futurorum (pouuanga chawfte)
Ex uocata er uuar genantes nab imo, mefferoanes
fore imo.

23. Et intravit Ifrahel in egyptum, & Jacob accolam
fuit in terra cham.

Do fuor fin fater dara, unde uard dar lant-
fideling.

Die allen lantfidelinga die eignes lante fuit, die beizent
indigena, die enderke fuit, daz ebit, anders uan-
man ebomene, die beizent alienigena, aduena, ac-
cola, incolam.

24. Et auxit populum suum vehementer, & forma-
uit eum super inimicos ejus.

Do merota Got finen liut, uanda er manig-
faltota in, unde ftarchta in uber fine fienda,

getata in obuerren finen fienden, also in mari rubro (in
demo roten mere) them do dije chawen az, unde ene
lagen imo.

25. Converte [Conuertis] cor eorum, ut odirent po-
pulum ejus & dolam facerent in seruos ejus.

Fore der pechereta er iro herzen dara zub,
C c 3 daz

- daz sie hazzeton sinen liut, unde sine
scalcha ilton besuichen.
- Uile beberta er sie dara zu? Ave daz er gab daz sine
scalcha duelen begonden, so ferro daz in is eac ue
endon Gotes anse irabtes iro anast, unde daz
unde abuaga.*
26. *Misit Moyses servum suum, Aaron quem elegit ipsum.*
Daz daz tanta er dara sinen scalch Moysen
unde Aaron, den er dara zuo iruueleta.
27. *Posuit in eis verba signorum suorum & prodigio-
rum in terra eorum.*
In zacin beuah er diu uoort unde diu arende
sinero zeichen unde sinero uuundero, diu
er tuon uuoelta in Egypto sinero lute ze ge-
friden. Zacin sit, diu ant eteant zeigot, pra-
teritum (vorgang) alle futurum. (chansig)
Prodigia sit, diu ant er se gesiden, unde se jete diu
irabentib sit.
28. *Misit tenebras & obscuravit eos.*
Aber Egyptus uuarf er ana finstri, unde be-
tunchelta sie.
*So tunchelt herzen got er io, daz se uua ne ta-
tin fines iohet.*
*Quia exacerbarunt [Et non exacerbarunt] sermo-
nes eius.*
*i. accente acceperunt. Also dar ana iohin, daz sie
eiuro inphiengen sinu uoort,
unde sin leidetee.*
29. *Convertit aquas eorum in sanguinem & occidit
piscis eorum.*
Iro aha beuanta er in bluot, unde irstarbta
iro fista,
uanda se lehen ne mahten ana uuaizer.
30. *Edidit terra eorum ranas in penetralibus Regum
iporum.*
Iro erda uuarf uz die froka ioh in dero
chuningo bettechameron.
31. *Dixit & venit cygnus, & scinifis in omnibus
finibus eorum.*
Do gebot er ouh unde ehamen far die hunt-
fliegua unde mucca ehamen in allero
ende gelih.
32. *Posuit pluvias eorum granulinem.*
Iro regna machota er ze hagele.
Ignem comburentem in terra iporum.
Prennentex plichfur machota er in iro lande.
33. *Et percussit vineas iporum & ficulneas eorum &
contrivit lignum finium eorum.*
Unde daz uuetter sluog uinegarten unde
fighpouma, unde sermuleta boumelich
dar in lande.
34. *Dixit & venit locusta & bruchus, cujus non
erat numerus.*
So gebot er aber, unde do cham matostregh,
cham sin funcheuer des ende ne uuas.
35. *Et comedit omne faxum terre eorum: & comedit
omnem fructum terre eorum.*
Unde fraz heuue unde allen erdenuuocher.
Iher fraz? Ioh locusta (hejlsel) ioh bruchus (cheur.)
36. *Et percussit omnem [omne] primogenitum in ter-
ra eorum: primitias omnis laboris eorum.*
Do sluogh er daz cristporna dar in lande:
sluog die frumegiste, daz eiu die frumegiste
allero iro arbeito,
*Iro alieffen chint, unde diu creft uuerden ingia des
felbi mit arbeite gezogen laico samet tod.*
37. *Et eduxit eos in [cum] argento & auro.*
Er leita sie uz keladene mit colde unde mit
silbere.
*Daz diez er fih intiden, nali daz er ureld hebte,
nabe daz se gebot uuerdt oufen ne mag.*
Et non erat in tributus eorum infirmas.
Siecher ne uuas under in.
Got uuoelta se angelret uuaru ze iro ferte.
38. *Lata est Egyptus in profectione eorum, quia
incubuit timor eorum super eos.*
Egyptus freuta fih iro ferte,
*nah diu se farant tod heffoten, uanda in iro
forbta ann lugh. Sie frebten daz se iraudia, unde
die reliquies ilregetin.*
39. *Expandit nubem in protectionem eorum.*
So se faren begonden, so deneta er daz uuoelcha
uber sie tages fore dero hizzo.
Et ignem ut luceret eis per noctem.
Unde nahtes fiur, daz iz in liehti.
40. *Petierunt & venit coturnix.*
Sie baten fleiskes, do eham in coturnix, daz
ist fleik.
Et pany coli, i. manna, satnavit eos.
Unde mit himel brote gefutota er sie.
Daz petenbenda Christum, Christum fone bimele chomenen.
41. *Dixit & dirupit [dirupit] petram & fluxerunt aque.*
Den stein spielt er, dannan uzzrunnen uua-
zer.
Abierunt in sicco flumina.
Sie durhuoreu iordaneu intruccheni.
42. *Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod habuit
ad Abraham patrem suum.*
Daz teta er alia, uanda er irhugeta fines ke-
heizzes den er Abrahaz teta linemo truce.
43. *Et eduxit populum suum in exultatione & electis
suis in letitia.*
Unde leita er uz sinen liut in sprungezinne.
*So ist aber daz selba, unde sine iruueleten in
freui.*
44. *Et dedit illi regiones gentium & labores populo-
rum possederunt.*
Do gab er in lantskefte dieto.
*So ist aber daz selba, anderro liuto arbeite be-
laxzen sie.*
45. *Ut custodiant justificationes eius & legem eius re-
quirant.*
Daz sie rehtes huoten, unde sine ta begangen,
*uanda mit diu farrum barum, (daz meisa got) ge-
uunnen uuar, nali mit possitione Regionem (pfezde
lantskefte.)*

Psalms CV.

Hebr. CVI.

v. 1. Alleluja.

Ist ouh hier, wanda also Gotes kerna thein in elstis
suis (an sin iruelien) fone dien der ewer psalmus
faget, so ne gekraft iro ouh in americanibus (an dien
ameritanen) fone dien nu gesungen sei werden.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Iehent truhene inuero fudon, unde ne ferdan-
nent in genalon, uuanda er guot ist.

Quoniam in saeculum misericordia ejus.

Uuanda in uuerite ist sin genada,
in uuerite ist locis penitentia, nab dero uuerite ende
clumet iudicium.

2. Quis loquatur potentias Domini? auditas faciat
[faciet] omnes laudes ejus.

Uuer ist der so heilig daz er sin allen tuot, so er sin geboret?
Uuer ist daz lob? Ane opera (uuerch) mandatorum
ejus, daz mit rehte heizent laudes ejus (sin lob) Uuan-
da er Got an in laudandus (ze lobene) ist, qui operatur
ea in nobis (der diu an uns uuerchit.)

3. Benti qui custodiunt iudicium & faciunt iustitiam
in omni tempore.

Salige die gerihtes huotent, unde reht tuont
in allen ziten.

Daz sint die anderen ribent, unde selbe rehte leuent.

4. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.

Irhuge unfer truhten an dero liebfami dines
liutes.

Sament dien laz uosch uerfen, ze dien der liebo si, quia
non in omnibus beneplacitum tibi est (wanda dir nicht
maemlich ze liebet.)

Visita nos in salutari tuo.

Uuoso unfer an Christo dinemo haltare.

So er cheue, unde uosch populus (sinuwer sint) uuerde,
so zeie uosch uereren populum (alten sint) zas novo
(denn sinuwer.)

5. Ad uisendum in bonitate electorum tuorum.

Ze sechene an dero guoti dinero iruelio-
ton.

Daz uir in eben geste uuerdene, iro merdi sament in
siben.

Ad letandum in letitia gentis tue.

Unlih ze freuene in dero freuul dines dietes
des sinuwer daz du uns alten iro freuul gemein
tuosch.

6. [Deficit hic: ut lauderis cum hereditate tua.]
Peccavimus cum patribus nostris.

Uuir eigen gesandot sament unferen forderon,
wanda uir in iro lumbi uueren. Alde iz chit: So sie
taten, so taten uir.

Iniquis egimus, iniquitatem fecimus.

Unrehto fuoren uuir, daz unreht taten uuir,
so taten ouh sie.

7. Patres nostri in Egypto non intellexerunt mirabi-
lia tua.

Unfere fatera ne fernamen diu uuunder, diu
du tate in Egypto.

Si ne uosch daz du nit in uosch leiten ad aternam

uitam (ze emigro libe) Sie daben, an temporalia
(ziltichu) nals an aterna (ewigig.)

Non fuerunt memores multitudinis misericordie tue

Siene gehugeton manigero genadon dinero,
daz sie dir after des mischraeten, unde sie chaden:
Nunquid poterit Dominus parare mensam in deserto?
Sive interbellis praesentium, sine memoria praeite-
rum (ane feruost hagenuerit, ane gebuht ferfarad)
uueren sie.

Et irruerunt ascendentes in mare [mare] ru-
brum.

Unde gramdon sie in, do sie fuoren in den
roten mere,

wanda sie Egyptus so harto forhten, daz sie in despera-
tionem (ferchans) chimen. Do in ne gehugeton sie,
wanz er guote fore teta. Aber ascendentes ebit iz
hier, wanda diu lant ze dien sie de fuoren, haberen
sint harte Egyptus.

8. Et soluit eos propter nomen suum, ut notam fa-
ceret potentiam suam.

Er hiebt sie iedoh umbe sinen namen, nals ambe
iro froete, daz er an in chunt ketate sin
maht.

9. Et increpavit mare rubrum.

Unde irraffa er den roten mere,
fene diu inteta er si.

Et exsiccatum est.

Unde getruchenet uuard er,

an dero flete, dar er si inteta. Uuies uas diu iraf-
fona getan? Ane daz sint uulien mare toumen
iphonen nab diu daz aliu daz Gote leht, unde jure
uulien folgent.

Et dedit eos in aquis multis [abyssus] sicut in de-
ferto.

Unde leita er sie also tracchene under zeuuis-
ken dien heuigen uuazzenen, samo so in
cinote, dar uuazzen ne ist.

10. Et soluit eos de manu ostentium.

Unde so genereta er sie fore iro fiendo
handen.

Et redemit eos de manu inimicorum.

Daz ist daz selba. So uuard kehidet unfer touf,
wanda rubrum mare, daz ist sanguis Christi
(plot.)

11. Et operuit aquas tribulantes eos.

Unde uuazzer bedahta iro ahtara.

Unus ex illis non remansit.

Iro ne uuard ciner ze leibo,

alle sinla uuerdent fertiligt in baptismo (touf)
nellen uuit ze leibo. De gesab daz dar fore sint
Letata est Egyptus in profusione eorum.

12. Et crediderunt uerbis ejus, & cantauerunt lau-
des ejus.

Unde do hitcom geloubton sie sinen uuor-
ten, unde singen sinu lob.

Contemni Dominum, gloriose eum magnificatus est. (Singen
Gote, er ist kuoeliche muetel.)

13. Otto fecerunt: obliui sunt operum ejus.

Daz taten sie unlango, sie irgazzen far sinero
uuercho.

Also manig in Ecclesia irgezzen dero touf.

Non sustinuerunt consilium ejus.

Sie ne bitten uuaz er uuolti.

Iro beatitudinem (folgheit) uualta er aternam (ewige) da mit patientia (gedult) grauamen nari, se ganten aber ad temporalem felicitatem (ze uuerst salden.)

14. Et concupierunt concupiscentiam in deserto Et temptauerunt Deum in inagnis.

Unde bediu girexton sie dar in einote, unde choreton Gotes in uuazzerlofi.

15. Et dedit eis petitionem ipsorum, Et misit satietatem in animis eorum.

Do gab er in daz, des sie baten, unde fanta in seti,

fure se solten fest anima hier genemmet.

16. Et irritauerunt Moysen in castris: Aaron sanctum Domini.

Dara nah cramdon sie Moysen in dien herebergen, unde den Gotes heiligen Aaron. Sie inxton die, fone dero datata (leits) se gehalten waren.

17. Aperta est terra Et deglutit dathan: Et operuit super congregationem Abiron.

Fone diu indeta sih diu erda, unde ferslant dathan: unde beuuar daz kelesmine Abiron.

Die zuene waren dess frites beoet.

18. Et exarsit ignis in synagoga eorum, flammis combussit peccatores.

Fiur gieng iro manigi ana, loug pranda die sundigen,

Die in zacin folgeton, ducentes quinquaginta (zwei hant fursich.)

19. Et fecerunt vitulum in Oreb Et adorauerunt sculptile.

Unde taten se, oeb auir, daz se vitulum (chalp) bildoton in Oreb, unde daz crabeuwergh petoton.

Oreb chit calvaria (perlickihilla) in dero calvaria beuolen se idolum (abhat) in andero slongen se Christum.

20. Et mutauerunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis fenum.

Unde iro guollich diu ane Gote uuas, uuchsaloton sie, an des fenes pilde, daz heuues lebte.

21. 22. 23. Obliti sunt Dominum, qui saluauit eos, qui fecit magna in Egypto, mirabilia in terra cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit ut disperderet eos, si non Moyses electus stitisset in consuetudine in conspectu ejus.

Unde do gesprach er, daz er sie fersure, ube Moyses sin iruaceto ne stuonde fore imo, an demo bruche an dero plaga, (demo gerichte) ut auerteret iram ejus ne disperderet eos.

Aljo fasto, daz er sin zorn uuant, unde ne hancti, daz er sie nah iro sculden fersure.

Ieronymus: chit in chede in consuetudine ira ejus, daz uir cheden an demo bruche sinis zornis. Aljo diu intercessio ist. Si dimittis peccatum illis, dimitte, sin

autem, dele me de libro tuo. (unelst du in blazze, daz too ne si daz, tilge mir aba dinemo lib pweche.) Sicbiare nuxter daz in iustitia Dei (Gotes reht) tilgen ne uualti, fluen er, unde bet sib selben fure die fursliden. So uuaz ze leibo iro ferslurfsida.

24. Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.

Unde lustlih land terra promissionis (hebeis lant) i. regum colorum (daz ist himel riche) ahtoton sie fure nicht.

Non crediderunt verbo ejus.

Noh si ne getrueton sinemo geheizze.

25. Et murmurauerunt in tabernaculis suis.

Unde bediu ranexton sie in iro herebergen, aberlaga taende Gote unde Moys.

Non exaudierunt vocem Domini.

Unde Gotes stimma der in fersot murmuratiuem (daz ranexon, ne uucreton sie.)

26. 27. Et eleuauit manum suam super eos, ut prosterneret eos in deserto, Et ut decideret semen eorum in nationibus: Et dispergeret eos in regionibus.

Do houb er sina hant uber sie, daz er sie dar in demo einote irualti, unde daz iro ze leibo uuurde under dietin geniderti, unde sie zeuuarfe after lantseften.

28. Et initiati sunt beelphegor.

Inindes uuurden sie Priapo geheiligot, Aljo der Apostolos chit, daz se in reprobum scilum (in auerf sin) coemene, so ferro in auuolen, daz essen Gotes reht an in gekiue.

Et comederunt sacrificia mortuorum.

Unde totero menniscon opher azzen sie, aljo Priapus (i. ueretratus) uuar. Semoso Got se in dien auerten sparet, daz se des deb auir taten.

29. Et irritauerunt eum in ad inventionibus suis.

Unde in iro irdencheton cramdon sie in. Sie irdabton miseliche Gote.

Et multiplicata est in eis ruina.

Unde dannan uuard iro sal manigsalte, lages al tot in demo einote.

30. Et stetit Finis Et placuit Et cessauit quassatio.

Unde finesc stuont uuider demo unrehte, mit diu gehulta er Got, daenas gestillota ze demo male diu muohi.

Hier ist quassatio, daz da fore ist consuetudo, daz chit ire perditio (ferslucen.)

31. Et reputatum est ei, in iustitiam in generationem Et generationem, usque in sempiternum.

Unde daz uuard imo gehatot ze rehte in allen chunnezalon, so uuirt ze iemer.

32. Et irritauerunt eum ad agnam contradictionis: Et vexatus est Moyses propter eos,

33. Qui [Quia] exacerbauerunt spiritum ejus.

Do gramdon sie in aber ze dero flete, diu uuazzer dero uuiderfpracho heizzet, uuanda se dar uuider Gote sprachen, unde dar uuard Moyses kemuoet umbe die die sin muoteiuer gemachoton.

Et dissipauit in labii sui.

Unde

- Unde et bediu Gotes uunder daz he de elictos, in
sinen uuorten skied fons dien ereren uunderen.
Er triuuet dero ereren, distes ne triuuet er. Be-
diu chad er zenuelende, i er nigan slage an den
fien. Numquid de petra hac posuimus producere
aquam? (Jah Gote, uwer bringen in na jar uzer
dijne feier anaziz?) Fone deme zenuelende uwerd
oub er fentig, unde die feinde ze hezzen in chonen
in terram promissionis. (in gehezzis laut) Die aber
dara chonen, uwar taten die?
34. Non disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus
illis.
Ne fertiligoten die diete, die Got hiez tili-
gon.
Chanaan, Amoreus, Jebus, unde andere.
35. Et commixti sunt inter gentes, et didicerunt ope-
ra eorum.
36. Et seruerunt sculptilibus eorum, et saltum est il-
lis in scandalum.
Sie mischeon sih ze in, gebieten ze ire tochteren,
unde uuerhton nah in, unde dieneten iro
idolis, daz irgieng in ze arge.
- Scandalum ist Gracum, unde bezeichent offenbarum
(spornida) alde fustum (aunderunt) nio fe die
commixti (gemischa) laka in terram parum (ze
uueftr balt.)
37. 38. Et immolauerunt filios suos et filias suas de-
moniis et effuderunt [sanguinem innocentem,]
sanguinem filiarum suarum et filiarum suarum,
quas sacrificauerunt sculptilibus Chanaan.
Unde dannan fertaten fe si so ferre, daz fe iro fune
unde iro tochteren demoniis opheroten
(tiefeln) daz uwar facilius (metadat) unde
fie uz liezzen unfundig bluot,
dero selben elindo, die fe idoli opheroten, daz uwar fa-
muet iob homicidium (manlakt) iob paricidium
(megalakt) Daz lirtetn fe be getibus (dielen.)
39. Et infesta est terra in sanguinibus. Et contami-
nata est in operibus eorum, et fornicati sunt in
aduentibus suis.
An so unfundigen bluoten uward diu erda irsla-
gen, unde beuuemmet uward li an iro uuer-
chen, unde so huoroten fie, daz ebis so ge-
fuehen fe Gote in iro irdenichiden.
- Uuareu fe dune iro? Nein. Sie uwareu gentium (die-
te) fone diu chaden andere interpretes (anfristia)
in studiis suis (in iro stuzie) alde in affertionibus
(hochfamen) alde in affertionibus (zaelichmaeten)
alde voluptatibus (lustfamen) alde obferuationibus
(in iro fihero porgen fore diu dietu.)
40. Et iratus est furor Domini populo suo, et ab-
ominatus est hereditatem suam.
Do balg sih Got des alles, uunder sinen liut,
unde leidizza sin erbe,
daz fe uuefer salten.
41. Et tradidit eos in manus gentium, et dominati
sunt eorum, qui oderunt eos.
- Unde bediu gab er sie in anderro liute hen-
de, unde iro fienda uuelren iro.
Daz uwaren Moabita, Ammonita, Philistei, Syri.
42. Et tribulauerunt eos inimici eorum et humiliati
sunt sub manibus eorum.
Unde die iro fienda arbeiton sie, unde un-
der iro handen uuerden sie genideret.
Ute fe belidemo Gote ze uuelren lefen, fe muosen aber
dienon uubelden berren.
43. Sape liberavit eos.
So uueio daz alles uware, er losta sie ieo doh
diecho,
also in libro iudicum gescriben ist.
Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo, et
humiliati sunt in iniquitatibus suis.
Sie fengen aber zao, unde braston in in iro ra-
te, unde dannan uuerden sie ieo genideret
in iro unrehren.
- In ne irdroz rehten, uarda fone irdroz urehten.
44. Et uisit cum tribularentur et audiret orationem
eorum.
Doh sih er sie in arbeiten, unde gehorta iro
gebet unde iro note.
45. Et memor fuit testamenti sui.
Unde irhugera er sinero sinuuen beneimedo,
die er Abrahā gebiet.
Et permittit eum secundum multitudinem misericor-
die sue.
Unde rou in sin ando, mit dero er sih an in rad,
nah dero manigi sinero genaden.
46. Et dedit eos in misericordiam; in conspectu omnium
qui ceperant eos.
Unde skeinda er in genada fore allen dien,
fone dien sie uuelichio geuuanen uua-
ren,
uanda er anota, daz Christu fone in chane.
47. Saluos nos fac Domine Deus noster et congrega
nos de nationibus.
Duo unih kehaltene truhten Got unfer iob
ueterem iob nouum populum (alten liut iob ninnuen)
unde fammo unih fone allen dieten ze ei-
nemo Christiano populo (liute.)
- Uit constemur nomini tuo sancto et gloriamur in
laude tua.
Daz uuir iehen muozzin dinemo heiligen na-
men unde an dinemo lobe geguollichot
uuerden nali in unserma.
48. Benedixit Dominus Nrabel a seculo et usque in
seculum: et dicit omni populus suus, fiat.
Kelobot si truhten Got Israhelis fone uueri-
te ze uuerite, unde des lobes antuuerdet
aller der liut,
hesamenter fone circumcissione et preputio (joden unde
dietu) suo, daz si, daz si.

Psalms CVI.

Hebr. CVII.

v. 1. Alleluja.

III Az populo Dei gefchade unilon delinquenti (fundamento) unilon paritenti (rianostrino) unde iulati wurden repali (ferauerke) unde gentes vocatu (dierte geladet) unde natio manifeste fu miseraciones Dei (Gotes irbarmada.) Daz saget dixer psalmus.

Confitemini Domino, quoniam bonus quoniam in seculum misericordia eius.

Iehent Gote uuanda er guot ist.

Er ne chade in uiebi zoo, iehent abe er guet ne nuere, iehent imo, uuanda in uuerite ist fin genada, daz uob iudicium (sündertitidele) uob mag iz cheden, fin genada ist iemer, uuanda daz Gracum (chriechike) istem [in in aia] bezeichnen peidat, iob in faculum iob in eternum. Nu ist misericordia temporaliter super homines ut vivat cum Angelis in eternum (genada zistliche aber menschen, daz sie daz uob iemer lebun mit engeln.)

2. Dicant. f. Alleluja, qui redempti sunt à Domino, quos redempti de manu inimici, & de regionibus congregavit eos.

Die singen alleluja fu iob, die er losa mit fawne kloute de manu Diaboli (sone des tiefeles keuualt) unde famenota sone allen geburdon.

Provincia (f. scit alemannia) ist diu lentische, regio (f. scit tiarogau) ist diu geburda, mange regiones magu fu in eiuere provincie. Alit auro corrahibili alit mit argento ne istu er fu, uobe mit faumo preciso sanguine (tiarri kloute.)

3. A solis ortu & occasu, ab aquilone & mari.

Die er fawuatu sone allen halbon dero auerite.

4. Errauerunt in solitudine, in inagroso; viam civitatis habitaculi non inveniunt.

Sie irroton, er er sie irloft in dero auerite einnote, fu irvatu in uuazzerloft, uueg dero burgfeldo, dero himelfan burg, der uueg Christu ist, ne funden sie.

Plato gebiet in, Socrates gebiet in. Aristoteles gebiet in, daz sie in uuegzeigeton, iro uobem ne zeigeton den rehten.

5. Esurientes & sitientes: anima eorum in ipso desecit.

Sie irroton hungere unde durstige, iro sela suant in ih.

In amantia fere zadile, uuanda sie ne habeton des se longeta. Viam veritatis auolton se uuzzen, des ke-longeta se, des ne mabton in philosophi gebeifen. Unno do?

6. Exclamauerunt ad Dominum cum tribularentur & de necessitatibus eorum eripuit eos.

Ze Gote haretan sie, do in fo not uuas, unde er nam sie uuzzer dero note.

Dio compasitio (gefungeda) cham in fone imo.

7. Er duxit eos in viam rectam, ut trent in civitatem habitacionis.

Unde leita er sie an den rehten uueg, an Christum, daz sie an imo giengen ze dero burg dero emigen felde.

8. 9. Confiteantur Domino misericordia eius & mirabilia eius filii hominum, quia satiavit animam inermem & animam esurientem satiavit bonis.

Fawe die iehent truchtene, ir sina genada, unde ir sinu uuunder, iehent mennilichen chinden, daz er lara sela unde hungere kloues ke-faxeta.

Unno ist daz kefprochen? iehent knada unde uuunder? An das er die beizes leben, die iro imphanden habent.

10. Sedentes in tenebris & umbra mortis: & vincit in mendicitate & ferro.

Uuanda er sateta gentes in sizente in finftri, unde in dodes scatur, unde mit funden gebundene in betelode, uuanda sie am uwaren, in isene.

Daz chit, in duritia malarum (berti arbete.) Daz uuas ein temptatio (hofsch.)

11. 12. Quia exaceruunt eloquia Dei, & consilium altissimi irritauerunt, & humilitatem est in laboribus cor eorum, infirmati sunt, nec fuit qui adiuuaret.

Uuanda sie ob eborese ad agnitorem veritatis (ze hebbende uuerite) uuiderfprachen Gotes uwort, sinen uuillen, von subelli iustitia Dei & suam volentes flatuere (Gott reitun anare ne tawte, unde daz iro statio auellente) unde iro berza bedin genideret auerit in ringen, die sie aduersas concupiscentes (auidit iro lustu) in genitum habeton, do genitum se uote, uuanda der ne uuas, der in hulse, si in Got ne holf. Unno aber do?

13. 14. Exclamauerunt [Et clamau.] ad Deum cum tribularentur, & de necessitatibus eorum liberauit eos, & eduxit eos de tenebris & umbra mortis & vincula eorum dirupit.

Do nam er sie anderest uuzzer finftri, unde uuzzer tode, unde uuzzer haften.

15. 16. Confiteantur Domino miserationes eius & mirabilia eius filii hominum, quia contriuit portas aereis & velles ferreos confregit.

Nu si aber des confesse (lob Gote) daz er erina porta brah, unde isenina gerindela.

17. Suscepit eos de vis iniquitatis eorum, propter iniquitatem enim suam humiliati sunt.

Unde er sie nam aba des unrehets uuege, daz sie ant in auolton guet fu.

Sie uuurden aber er genideret umbe diu selben unrecht.

Daz uuas andria temptatio (chorengu) emia uuas ignorantia (uueuizze) istu uuas presumptionis (fischale.)

18. Omnem esciam abominata est anima eorum: & adpropinquauerunt uique ad portas mortis.

Alia fuenta heiditen se, uuanda sie fessidam (maz-leid) ana cham spiritualum bonorum (heistliche kauft) daz probu fu oob zoo dien bekehorien. Unno aber do?

19. 20. Exclamauerunt ad Dominum cum tribularentur & de necessitatibus eorum liberauit eos. Assit verbum suum & sanauit eos. [Et eripuit eos de interitibus eorum.]

Uuanda oob daz uuas malum valens (uobl auuolu) unde sie dero subte sich auaren, bedin fawta er fu selbes faw Christum, unde heilta sie unde losa sie sone iro irflorennissido.

21. 22. *Confiteantur Domino misericordia eius & mirabilia eius filiis hominum.*

Et sacrificent sacrificium laudis & adnuncient opera eius in exultatione.

Dero genaden sin ouh imo *confiteantur* (lob) also dero *ergeren*, unde dannan gheheilgeien sie imo dia heiligunga lobes, unde maren sie sinu uuergh in freuui,

noli in draghte. Daz ist dia dritta temptatio (pessach.)

23. 24. *Qui descendunt mare in nubibus: facientes operationem in aquis multis, ipsi uidentur opera Domini & mirabilia eius in profundo.*

Die den mere ferrent in skeffen,

daz *ebit sacerdotes (uuarren)* die *dise uauert in wisse-liches Ecclesiu (chibien)* ribtent, si peheftende in manigen uazzeren daz *dir sint manige liute.*

Die gesahen Gotes uuergh, unde sinu uuunder in dero tieff.

Uuar ist tieferu daure menschen herzen? fene daz diegoth irruuere temptatio salutis (dia uueu-tere frute) unde discepsionum (ungeuuefio) die Got wunderliche sielit.

25. *Dixit & fecit spiritus procelle.*

Ze erist kebot Got, peditu gestuont unde *uue-reta* der dunstigo uuint, der daz *sest uueobet.*

Et exaltati sunt fluitus eius.

Unde des uuindes uella bureton sih.

26. *Ascendit usque ad carlos & descendit usque ad abyssos.*

Sie heuent sih *bobo uueuendo*, unde fallent samo tiefo *ruuendo.*

Anima eorum in malis tabescit.

Iro sela sleuuet in demo leide.

Uuar ksebat dannan dien gubernatibus? (siuon.)

27. *Turbati sunt & moti sunt.*

f. ad iram commouendi sunt eorum, & omnis sapientia eorum deuorata est.

Uuorden leidege, wurden muotfuhtige samo so trunchen man, unde ingieng in iro uuultuom.

Uuise de?

28. 29. *Excitauerunt ad Dominum cum tribulatione: & de necessitatibus eorum duxit eos, & statuit procellam eius in auram: & siluerunt fluitus eius.*

Ze Gote haretou sie, er gemachota daz un-geuueit ze uuectere, unde an diu stille-ton sine uella.

30. *Et letati sunt quia siluerunt.*

Unde freuten sie sih dero stilli.

Et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Unde er brabta sie in dia stilli, dero sie lusta.

Sid dia genada alla Got skeindi.

31. 32. *Confiteantur Domino misericordia eius: & mirabilia eius filiis hominum. Et exaltet eum in Ecclesia plebis: & in cathedra seniorum laudent eum.*

Sieichen imo unde hohen in in manigi liutes, unde die sizzenten an demo herituole lo-boen in.

Er gefilla die ferdus temptationem (becherung) sa-mose die eren dri. Er ist qui restus superbus & humiliter dat gratiam. (der beuueuere uindir stat unde diemoten genadet.) also uur an geboreu sola.

33. 34. *Posuit flamma in desertum: & exitus aquarum in sitim: terram fructiferam in saluginem.*

*h. in salum humorem à malis inhabitantibus in ea. Iudeorum flumen (alia) uuanta er in uuuofli daz *ebit in druckent*, iro uuaazerferte uuanta er ze durfte, iro uuuocherhaftun erda hiez er uuerden salzmuorra.*

Zin? ane durh dero ubeli, die dar ana faz-zen.

Uuar sint iro propheta (uuezegeu) unde iro sacerdotes (sifiofa) fene daz se delinuen (seru) inhieuen? Uuar tempium (her) uuar sacrificia? (opis) Uuar ist deb en iro gut? Alala (ebu) sint in chomus iure bona (gwi.)

35. *Posuit desertum in stagna aquarum, & terram sine aqua in exitus aquarum.*

Dara uuideu machota er einote ze seuuen-ten uuaazerren, unde uuaazerlosa erda ze rinnten uuaazerren.

36. *Et collocavit illic esurientes.*

Unde dar bi dien uuaazerren siolta er hun-gerge.

Et constituerunt ciuitatem habitacionis.

Unde die burgoton dar.

37. *Et seminauerunt agros & plantauerunt vineas & fecerunt fructum nativitatis.*

Unde arbeiton chorn unde uuin, unde chin-doton.

38. *Et benedixit eis: & multiplicati sunt nimis.*

Unde hiez er sie uram dichen: unde bediu uuard iro filo fone unmanigen.

Et iumenta eorum non sunt deminuta.

Unde iro seho uuereton.

Uuar ne uueia daz al uueien gesprochen fene gentibus? Sie uuaeren ferbeiet, peditu uuaeren sie fluitus & in-sefendi bonorum operum (unberechti horetu uue-cho) unde hangerge ioh tuffage sanila fidei (beil-gero geleubo) daz keburtu er in, uuaenda in co-nipia delitina (seru grauigo) fone mo cham. Dero lebetu ioh iro iumenta (ser) daz sint simpliciter vi-ueses in Ecclesia (mā consali lebente in Chriſtan-heite) uuaenda er fit ale diez ieren capaces & tan-des (sinhafte ioh lauze.)

39. *Et panni sancti sunt, & vexati sunt: à tribulatione malorum & dolore.*

Die

AD PSALMUM CVI.

Hebr. CVII.

NOTE. PARS I.

v. 39.

N Ota hic schisma legitimum Ecclesie Christianae a Ju-daica, conf. de LEG. Lib.

D d

v. 40.

Die selben uurden unmanige an dem, die sibi
fons in friden. Sie waren die selben specie (mit ke-
lichen) nals ueritate (mit uarheit) Unde die
wurden gemaht fone dero vino uerapen, unde lei-
det. Daz keftat mit rehte bereticis (irrat) unde
scismatice (sclid machar) die dicitur (die dir fecit)
paucos macula, uanda se famet ne uaren.

40. Effusa est contemptio super principes.

An die principes religionis (fürsten ired ehalti)
so in dubio, uard keuorfen fernaheda,
daz ired sancta Ecclesia ne ruoda.

Et errare fecit eos in irruo Et non in via.

Unde Got teta sic irron in auuekke nals in
uuege.

Er geteta se gen in contempnentia cordis sui (in ired
mont uulit) uanda se sibi selbe ferleiteten. Estimauit
se aliquod esse, dum nihil fuit (uauante auaz
se, daz se nicht hat.)

41. Et adiunxit pauperem de inopia.

Dara inopie half er demo armen, uzzer dero
armheite,

uanda der dumi (tiemote) ist unde sibi irchenet pau-
perem (armis) demo bistet er.

Et posuit, sicut oves, familiis.

Unde dero solichon ehunne fazta er also scas,
uanda er se ant birtet ne litz.

42. Falschum recti Et letabuntur.

Rehte gescheht daz unde freuent sibi is,
freuent sibi ired mituuege.

Et omnis iniquitas oppilauit, [oppilabit] os suum.

Unde allez unreht peuarf sinen munt,
uanda is nebeine obsequium (uiderfot) ne fuit.

43. Quis sapiens? Et custodiet hac Et intelligit [in-
telligit] misericordias Domini.

Uuer ist nu so uauizegh so hara zuo durft ist?
so uer uauizegh ist, der behuote diu in sine-
mine, unde der bechenet Gotes
kenada.

Psalmus CVII.

Hebr. CVIII.

Canticum Psalmi ipsi David.

1. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum.

Filius (sin) ebit ad patrem (ze fater) min
herza ist karo. Karo ist min herza.

Uura zao? ad passionem sustinendam (uauize ze liden-
ne.)

Cantabo Et psallam in gloria mea.

Dir singo ih, der huge sangon ih in minero
guollich.

2. Exurge gloria mea, exurge psalterium Et cy-
thara.

Stant uf min guollich,

exurge dir resurgende (erfende) unde ascendende (ef-
fende.)

Stant uf psalterium & cythara,

daz sint miracula (aunder) unde passiones
(uauize) also dar fore sint in quinquage-
simo secundo psalmo (an Deus repulsi.)

Exurgam diluculo.

In uohtun irtan ih.

3. Confitebor tibi in populis Domine, Et psallam tibi
in nationibus.

Nab dero resurrexione (erfende) lobon ih diu in
allen liuten unde singo dir psalmos in al-
len dieten.

4. Quoniam magnificata est usque ad [super] celos
misericordia tua, Et usque ad mades ueritas tua.

Uuanda din genada ist uuorden michel unz
an angelos in Celo (in himelo) unde din
uuarheit unz an Euangelistas in terra.

5. Exaltare super celos Deus: Et super omnem ter-
ram gloria tua.

Homo (der memist) spricht us, far uf Got uber
himela, unde din guollich breite sibi uber
alla erda.

6. Ut liberentur dilecti tui.

Daz dine truta dine fideles irloset uerden.

Saluum me fac dextera tua, Et exaudi me.

Duo mih an dinen mien gehaltenen mit di-
nero zefeuuun.

Ib pin din dextra (zefusa) mit mir gehalt se.

7. Deus locutus est in sancto suo: Letabor Et partabor
[diuidam] iocundum: Et conuallum tabernaculo-
rum dimietur.

Nu spricht sancta Ecclesia,

Got kehiez daz an sinemo fane, des ih fro
bin, unde brelu teilo ih mie kameret (abfela)
in wisselichen donis (gehen) Spiritus Sancti ad per-
tandis oera ejus (ze tragene sine bardi.)

Et conuallum tabernaculorum metibor. [dimietur]

Ih mizzo mir in teiltal dero herebirgon,

dar Jacob figa fuen seffen macheta.

8. Mens est Galaad Et meus est Manasses.

Min sint gentes (tiete) min sint iudei.

Et Ephraim susceptio capitis mei.

Unde antfang mines houptes,

daz ebit resurrexio (erfendi) Christi ist min frastu-

ficatio. (uuochir)

Juda Rex meus.

Christus de tribu Juda.

(chumberrua) ist min chuning.

9. Moab lebes spei mea.

v. 40.

Daz ired sancta Ecclesia ne ruoda. 1. quod tamen eo-
rum 3. Ecclesia non curabat. Ironia, sancta.

AD PSALMUM CVII.

Hebr. CVIII.

v. 2.

Citatur Psalm. 66. ubi idem versus habetur. Sed quod
additur: An Deus repulsi? Glossa est. Psalmus
enim LIX. incipit: DEUS repulsi nos. At Glossa
hoc reducendum videtur ad y. f. dicti Psalmi pp. qui &
sq. hic idem repetuntur.

Der

Der faterlofo,

daz ebit Diabolas, qui non habet Deum patrem sed judicem (der Got ze fater ne hebet, funder irscläre) der ist chezzel minero gedings.

1b. *ferfcho* mit ze diu, die er irfaded. In lebetz (chezzile) uerdent carnes (fleife) kistten ad bonum saporem (ze guotim smacche) so uerdent kenuoge humiles et devoti (tiemete lob gotedabte) fone persecutioibus (diu abtango) Diaboli, bedu ist dannan spes Ecclesie (zaerficht).

In Idumeam. i. terram extendam calcamentum meum.

Jab ze irdischen mennifoon ferrecho ih min Euangelium (prediga.)

Mibi Adipibili subditi [amici facti] sunt.

Alienigenae uerdent mir undertan.

10. *Quid* deducet me in civitatem manitum? *Quis* deducet me in Idumeam?

Uuet leitet mi hina ze feltero burg?

Uuelu ist daz? forte infernus, cujus portas ipse confregit (ib nuome bella dero borta er brach.) Uuer in terram? (in erdruch.)

11. *Nomen* in Deu?

Ne tuost du daz Got fater?

Qui repulisti nos.

hec est dignificatio.

Du unsih kefristet habest inferno saldon, nuz ze resurrectione (arfrunde) also da ioh selben Christum fristot ad glorificationem (ze guoticheit).

Et non exhibe Deus in virtutibus nostris.

Unde ne ouegst diu in unseren chresten so man wist ze martyrio suoret, also oad da in passione (in dinero martyre) diu deitatem (Goteit) ne ouegst.

12. *Da* nobis auxilium de tribulatione.

Gib uns aber innert teugens helfa dero arbeite.

Quia vana salus hominis.

Unde bedu tus daz,

uuanda diu uzzera mennischen heili uppig ist.

13. *In* Deo faciemus virtutem.

In Gote skeinen virtutem patientia (die tugent kedaltz.)

Et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

Unde er bringet ze niechte unfere fienda.

Quinquagesimus versus psalmus (Deus repulisti) saget in folgetlicher.

Psalmus CVIII.

Hebr. CIX.

In finem Psalmus David.

10. *Alfo* Petrus tregit personam (hal) Ecclesie, unde diu ze imo gesprochen sint also daz ist: Tibi dabo claves regni caelorum (dir gibu ih himilo thazzela.) Danno habent illigrem intellectum (effene feruueft) danno fin uerdent relata ad Ecclesiam (kenuomt an) So tregit Judas personam Iudaei populi (der hal juden) unde fore imo gesprochen, uerdent an den list folleclüch fernenen.

x. *Deus* laudem meum ne tacueris, quia os peccatoris et dolosi super me apertum est.

NOTE. PARS I.

Christus spricht ad Patrem.

Got ne ferfuge min lob,

daz ebit ne laz ze ferfaget uorden fone guoten, uuanda fundigis munt unde unchuligis indan ist uber mi.

Kesfuge fina lagi mit dinero uarbelte.

2. *Locuti* sunt aduersum me lingua dolosa.

Sie chofoton uuider mir in untruuon,

biezzen mit magistram bonum (meister guotiu) dei in nicht ze masie ne unsi.

3. *Et* sermonibus odii circumdederunt me.

Unde umbegaben mi ze anderpo male mit

sientlichen uuorten,

so diu sint crucifige, crucifige (chriuzage in benche in) theinende nuz in ze meute uas.

Et expugnauerunt me gratis.

Unde iro danches irfulten sie mi,

uuegfuidet slaogen sie mi.

4. *Pro* eo ut me diligerent detrahebant mihi.

Fure die minna die sie mir bieten solton, arghosfoton sie mir.

Sie loueten mir guotes mit abele.

Ego autem orabam.

Aber ih petera unke se: Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt (fater fergib iz in, uuanda se ne wissiz, unuz si tunc.)

5. *Et* posuerunt aduersum me mala pro bonis et edium pro dilectione mea.

Sie buten mir ubel umbe guot, unde daz umbe mina minna.

1b. *uuelu* se colligere sicut gallina pullos suos sub alas suas (samten also beuna iro buensichle undir fettacha) dara ingagene ilten se mid morti tradere (irrodin.) Unio se des salu ingelten, der chomet nu propheetid (fere jaga) mali optatio (uuegf.)

6. *Constitue* super eum peccatores.

Sezze uber in den sundigen,

uber judem der mi selichen seitta.

Et Diabolas stet a dexteris ejus.

Unde der tieuel stände ze sinero zeseuun.

Der ist peccator (der sundare) der lerta in iz, der ist mi

ribite abe imo, so daz er imo subditus si (undertan.)

Der ist imo a dexteris (ze zezene) uuanda er opera

eius proposuit operibus Dei (sinu merch Gotes uera-

chen ferefacht) daz ist ieglichermo daz zezene, daz

er gecheuet, unde iruuelet. Judas iruuelet auar-

itiam (ferechi) nali sapientiam (uuegfom) perniciem

(fanz) nali salutem suam (fina geuif.)

7. *Om* judicatur, extris condemnatur.

So er in iudicium (ze fuono tage) chome, dan-

nan fare er beuueiffener in tenebras exteriores

(in die tieferen fustri.)

Et oratio ejus fuit in peccatum.

Ze fundon uuerde imo sin gebet,

fd er per Christum beten se uuelu, unde er in se uuel-

ta sequi sed persequi (folgen funder abtin.)

8. *Fiant* dies ejus pauci.

Unlango lebe er, ze laqueo (hals stricke) gao

er.

Et Episcopatum ejus accipiat aliter.

D d s

Matthias

Matthias inphae sin apostolatum (potin hera.)

9. Fiant filii ejus osculi & avor ejus vidua.

Siniu chint uuerden uueifen sin ehena uultuua.

10. Nidantes.

i. incerti quo eant.

transferantur filii ejus & mendicent.

Siniu chint uuerden in unguetisheite ferfuoret, unde uuerden betelara.

Eiciantur de habitationibus suis.

Uzer iro seldon uuerden sic ferfluozen.

Transferantur unde eiciantur ist ad eis. Unio sol das uuerden.

11. Scrutetur fenerator omnem substantiam ejus, & diripiunt alieni labores ejus.

Der imo iecht ferliuuuen habe,

daz ebet demo er scaldig si,

der irfuoch alla fina uuist, unde alle sine arbeite ze zuecheen fremede.

Extranei a regno Dei sunt spiritus immundi. (Uetrippen foue Gotes riebe sint die teufela) foue diem habita er mutuum (auken) die betulen in altes hautes.

12. Non sit illi adiutor, nec sit qui miseretur pupillis ejus.

Imo unde sinen uueifen ne tuoe nicman helfa noh kenada.

13. Fiant matri ejus in interitum, in generatione una deleatur nomen ejus.

Siniu chint uuerden ferloren, sin selbes namo zengane in einero geburte,

secundum generationem (die anderu geburt) ne gessuunt er.

14. In memoriam redeat iniquitas Patrum ejus in confressu Domini, & peccatum matris ejus non deleatur.

Sinero forderen unreht sic in gehuhte fore Gote, unde sinero muoter fundane uuerde fertiligot.

Ubel ebomuer foue ubelen, uuerde ferloren samet in. Also gescriben ist. Reddem peccata patrum in filios qui oderunt me. Ib kiltu dero fatero funda diem chin-den dero uub bazzenant. Unioit er quot fin, dawoe ne taratin imo iro funda.

15. Fiant contra Dominum semper, ut dispareat de terra memoria eorum.

Uuider Gote sin die forderen, foue imo fin iro funda, uuanda andere interpretis ebaden ooram (fore) Dero, daz iro geburt zengane de terra uuentiam (foue paradys.)

16. Pro eo quod non est recordatus facere misericordiam: & persecutus est bonum inopem & mendicam & compunctum corde mortificauit [mortificare.]

Uuanda er genada ne scinda Chriße, unde er in sluog, armen, betelonten, riuuuegen.

Daz ander unde daz trutta sebet mer ad membra ejus (ze sinen liden) sol ist nab anderen ebiden mortificare, so ist daz ad mortificaret (daz er in irati.)

17. Et dilexit maledictionem & ueniet ei, noluit benedictionem & elongabitur ab eo.

Fluoh minnotaer, iob er iob der list, der chu-met imo.

Judas furando, uendendo, tradendo (feliste, ebens-fante, feliste) der papais (list) ebendende: Sauguis ejus super nos & super filios nostris (sin blaut si uber augli uob uber useria chint.)

Segen ne uuolta er, der ferret imo.

Judas ne uoluit Christum der benedictio (segis) ist. Papais (der list) ne uoluit benedictionem (segis) do der in zoochad, qui erat illuminatus a Domino (dey der gesebente uuart.) Numquid & vos uultis de scipulis ejus fieri? (ino uuelint eob ir fue usgerin uuerden) unde se pro maledictio (flaubente) shaden: Tu discipulus meus sis (ist fin usgerin) unde be-diu benedictio (der segis) foue in fuor ad gentes (ze distin.)

18. Et induit maledictionem sicut vestimentum & intravit sicut aqua in interiora ejus.

Unde also uuat legeta er ana fluoh fue (alde) Judas fue papais (alde der list) unde also uuazzer cham er in in.

Corpus & anima (lichamo iob sela) gefratteten gebenan (bella) foris corpus, intus anima (lichamo uazzen, sela imen.)

Et sicut oleum in ossibus ejus.

Unde also oleum cham er in sinu bein,

uanda imo lossam uuu selo ze tuome also manne ist oleum ze slodenne.

19. Fiat ei sicut vestimentum quo operietur [operietur] & sicut sona qua semper precipitur.

Sid in is lichte, so uuerde er imo also diu uuat diu in decchet.

Diu skinet an imo, so skine imo asa der fluch.

Unde also in der gurtel mit demo er sih leo gurtet macbet paratum ad opus (kornen ze uuerche) so garuue in der fluch ad malsficiendum (uile ze tuome.) Nab disen uuerden seben uuer iro fides ad malum prenos (ze uile balden.)

20. Hoc opus eorum qui detrahant mihi apud Dominum, & qui loquantur mala aduersus animam meam.

Dix uuerch ist hereticorum (irrau) samso judeorum, die mih luzzen uidid Got, unde mir aquilitatem patris (ebomalt uuniz fater) fersagent, unde die ubel chosont uuider mir.

21. Et tu Domine Domine fac mecum propter nomen tuum.

Unde du herro fater min uuuerche farent mir, hilf muiet uuerche, umbe dinen numen nals unde mennigen freita.

Quia suus est misericordius tuus.

Uuanda din genada fuozze ist,

die du fergehoen theist.

22. Libera me quia egenus & pauper ego sum.

Lose mih uuanda ih turstig unde arm bin.

Carui (lichamin) bald pia ib arm, unde beiso durstig.

Et cor meum conturbatum est intra me.

Unde min herza ist truobe in mir.

Tristis est anima usque ad mortem (usfro ist min sela usq an deo tod.)

23. Sicut umbra cum declinat, ablatus sum.

Ih pin aba genomen, also scato so er figet,
herfo awencht der stat, herfo grinet mir der
tod.

Excussus sum sicut locusta. [locustae.]

Bin irscrechert in matofreches uuis.

Fons Nazareth in ephraim, Lanna in Bethsalem,
danna in Jerusalem & de civitate in civitatem
(unde fone durch ze durch) zu? aufrissende ire
maia.

24. Genus mea infectum sunt a jejunio.

Atentra mea fortis (mine lide stanche) uuer-
den sich fone darbut.

So min die furnissen in morte (an tode), diem ih uuer-
pessentationis (prot ire faure) so awencht sie, dan-
nan gestalt Petro Christum negare (zefreuegung.)

Ei caro mea immutata est propter oleum.

Aber fir uuard keuechsalot min fiesig fone
anwaldi ze baldi umbe gratiam Spiritus sancti (ke-
nada des keistis) diu in ne etame, abe ih ab-
uertig ne uuarde.

25. Et ego factus sum opprobrium illis.

Aber judeis uuard ih ze iteuuizze hangendo in
cruce.

Viderunt me & mouerunt capita sua.

Sie sahen mir ana, unde uuegeton. iro hou-
bet.

Pendentem (hangenden) sahen sie mir, non resurgentem
(nals irstane.) Sie gesahen genus infectum (minis
lide awencht nals carnis immutatum (nals fiesig ge-
uechsalot.)

26. Adiuua me Domine Deus meus: saluum me fac
propter misericordiam tuam.

Nu hilf aber du mir truhten Got min umbe
dine genada,

die du dambet skreisch, hilf mir, hilf diem minen.

27. Et sicut quis manus tuae hac: & tu Domine se-
cisti eam.

Unde sie geischoen, daz din hant,

nals iro hant, mir sanib tuad liden, daz si compuncti
(gessung) auerdes ad penitentiam (ze riuuio)
unde du tate die hant.

Ih pin din hant, din brachium (arm) din potentia (ge-
walt) mir tate du ex femine David secundum car-
nem (fons Davidi slehto lichaminis hals) ih uuas
aber famet dir in prinsepio secundum diuinitatem (nob
ire Gotebeite hals.)

28. Maledicent illi & tu benedices.

Sie chedent mir ubelo, du chist mir uola.

Ih appig, daz sie chedent, aber du tuest daz du chist.

Qui insurgunt in me, confundantur.

Die min ahtent, die scamen sih danne,

so ih exultatur (irbeit) auerdes super eos (abir himi-
le) unde min gloria (guotich) skine super terram
(abir erda.)

Seruus autem tuus letabitur.

Aber din scialch freuuet sih ze diuero zefuuen,
frewet sih uob an fuen frewen liden, bier inter tem-
ptationes in spe (under cloungen in gedings) post
temptationes in eternum (dara nab iemer.)

29. Inducatur pudore qui detrahunt mihi, & operian-
tur sicut diploide confusione sua.

Scama umbefache, die mir argchosoien, be-
dechert uuerden sie mite fumofo mit duplid
pallio (zeuufaltin lachene) daz si inter & for-
tis (iuaert ioh uauert) su confusi (fameig) daz
eist coram Deo & coram hominibus (fore Gotz uob fore
luten.)

30. Confitebor Domino nimis in ore meo: & in media
multorum laudabo eum.

Gote iho ih, Got lobon ih, filo in minemo
munde,

in ore Ecclesia mea (in munde dero christenbeite) in cor-
dibus multorum (in dero berzen manig) lobon ih
in.

31. Qui assistit a dextris pauperis ut saluum faceret a
persequentibus animam meam.

Der ze zefuuen min armes fluont, [daz er
mina fela generiti fore ahtaren]

Diabolus fluont a dextris Iuda (Iude ze zefuuen) der
diuinitas (richtom) uolta geuuenen mit uendito
(ferebauens) Christo. Hier ist aber Dominus ad
dexteram pauperis (Got ze zefuuen der armen) daz
sister Dominus (Got) sine diuinita (richtoma) su,
unde su fela, gehalten si a persequentibus (fere abin-
ten) daz heit er uob martyris, die persequen-
tes (abinten) ne uolten confutare (gefolgen) ad
maiem (ze abele) uuande in Got uas a dextris (ze-
fuenen hals.)

Psalmus CIX.

Hebr. CX.

Psalmus David.

1. Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris
meis.

David Propheta spricht hier: Minemo herren
Christo chad min herro su fater uas, sizze ze
minero zefuuen.

Uuas geborta daz David? In Spiritu. Uuas Spiritus
Dni. In fuero inuertigus lera geischoe er iz. Spi-
ritus uas alius archana Dei, su fater uas enim
Prophetarum, Christus ist Dominus David secundum
diuinitatem, er ist uob filius David secundum carnem.
Nob uas Dominus ne fuit in patre & filio, so uas
iz chede Dominus Dominus, nabe ein Dominus. In
humanis rebus mag uob priuatus filium Regem habere
Dominum, unde filius festsus Episcopus mag beizzen
pater patris. Sid aber pater unde filius ein fuit,
uuo gebet dante Pater filio fuit. Sede a dextris
meis? Aue umbe die assumptam bonitatem, andero
filius minor est patre. Uuas chad er? Sede a dex-
tris meis.

Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum,
i. sub pedibus tuis. Sizze rebus mir.

Unz ih dine fienda undertuoie dinen fuoz-
zen.

Ne fuit imo alie gentes su undertan, die er auerdes in-
uici? Also iz andero uas chit? Dabo tibi gentes
hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos
terre. So geruo, so auerno, alle fuit se under fuen
fuzzen. Saluo die geruo, auerdes die auerno.

2. Virgam virtutis tue emitte Domine ex Syon.

Uizzer Syon lazet Got die gerta dinero
chreste.

Dd 3

diso

Alfo iz chit: De Syon exiit lex & verbum Domini de Ierusalem. Ze Ierusalem habet una regnum potentia tua, dathan gar iz ad fues terra.

Domine in medio inimicorum tuorum.

Unis keuualtig under mitten dinen fienden, in medio peccatorum, iudeorum, hereticorum, fratrum falsorum.

3. *Tecum principium in die virtutis tue.*

Unser sprichet zu Pater ad filium. Unus chit? Ib pin foment dir. Bin daz da bist. Principium bin ib, daz pist vob da, ungeficiden bin nair, bediu ne sint duo principia, nabe ein principium. In principio erat verbum. Ico unus daz nob ist. Unus? In patre principio verbum principium. In die virtutis tua, daz skinet an demo tage dinero chrefte.

Uenno? Omnitibus similis, quia jam similes tibi facti videbant te fuit es. Die virtutem gibst du, dar habest du fa. Dia imphallet impus, unanda fu gloriam Dei ac gestebet.

In splendoribus sanctorum.

So splendor sanctorum t homet, der an dia ist, daz fu conformer norden imagini Dei, dante skinet tecum principium.

Ex utero ante Luciferum gemi te.

Ante Sydera, ante tempora, ex secreta substantia mea, genui te. Unico aber in tempore? Ne unus vob daz ante luciferum? Noitu enim natus est Dominus ex utero virginis Maria. Unser naitz daz? Pastores obferuantes vigilas nollis super grege suo, nisi ab Angelo videre hoc verbum.

4. *Iuravit Dominus & non permittet eum.*

Dir gesuor Got, unde daz ne geriuuuet in Unus unus der eid?

Tu es sacerdos in aeternum.

Dara zuo bist du geboren in tempore, daz du sacerdos sist in euua, unde dib viltinam patri bringest ante genus humanum.

Secundum ordinem Melchisedec.

Nals nob Aaren sacerdoti dei viltina zezangen fut, nabe nah demo sacerdoti, der panem & vinum opherota,

Der corporis & sanguinis tui Sacramenta bezeichenet fut. Solis sacerdotium ist dir gesuor, unde bediu ist dir iz euag. Unico fuerit Got? Ant testando seipsum. Unico aber mensiso? Ant testando Deum, id est Deum testem addibendo. Got ne mag fueri, daz in sale rinuen, unanda iz leo nair ist, aber mensico mag fueri, daz in sol rinuen, unanda iz naiton falsum ist, bediu ne nait Got den mensico fueri, den er naitz fib magis firmer. Nu sprichet aber David ad Patrem.

5. *Dominus à dextris tuis confringet [confrigit] in die ira sue Reges.*

Truhten ze dinero zeseuuun, ze demo da chade. Du es sacerdos in aeternum, der gebrochet chuninga, in demo du chade zornes.

Die fib cinoton delere Christum nomen de terra, die superbe chaden: Quis est Christus, nescio quis Iudeus, nescio quis galileus, sic occisus, sic mortuus, dies nait er lapid offensus, unanda fu fib an imo so mortuus, se humiliter iocente seipsum ante ferocem, unde an imo genen uerdent, unde fues zornes so imphadent. Daz heiscibet in hier in occulto. Alfo nomen psalmus ist inscriptus pro occultis fili. Unus in future? Daz bringet ist. Unus? Super quem vero occideris conteret eum. Den er oben

ana fallit den ferechneist er, den fermalet er. Euer mag kneser, dier ist firerem, euer ferechit in humin in terra, dier fulmen in carlis.

6. *Judicabit in nationibus.*

Er irteilet in dieten zu occulte, in fies seculi manifeste.

Implebit ruinas.

Kefelle rihtet er uf,

unala fallent die, die fib so fore imo diemutent, daz er fib efristet, unde iro granba isfallit also gefortben ist? Omnis vallis implebitur. Unde abelo fallent die, fone dien iz chit. Defrue illos & non edificabis eos.

Conquassabit capita in terra multorum.

Hier in presenti oita geunotot er manigero houbet,

unanda er fu tuot de superbis humiles.

7. *De torrente in via bibit [bibet].*

Dero chlingun getranch er an demo ueege.

Dero ferlofestun mortalitatis gebereta er. Unanda er unala aus helico naiti & mari.

Propterea exaltavit [exaltabit] caput.

Fone diu uuard er exaltatus à morte.

Daz heiscib imo an demo ueege, an demo er flun ne fualit also iz chit. In via peccatorum non stetit. Nabe unico? Exaltavit ut egges ad currendum viam.

Psalmus CX.

Hebr. CXI.

v. 1. Alleluja.

Dieser psalmus ouget letitiam populi Dei ombe die gaudia die er imo naitz futura in alio saeculo. Fone dia stat hier alleluia dia nair ze ofron finger per quinquaginta dies, unanda fu bezeichenet futura gaudia, also vob quadragesima bezeichenet crummas dies hujus saeculi.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo.

Dir truhten danchon ih in allemo minemo herzen.

In consilio iustorum & congregatione.

An demo rate dero rehton, unde in iro gefemine.

Consilium iustorum ist iudicare cum Deo. Unauis nait daz? So alit rebte fib kafaminont ad dextram Christi. Dar tuon uir dir laudem in toto corde.

2. *Magna opera Domini, exquisita in omnes voluntates ejus.*

Mahtig sint Gotes uuerch, iruuelitui sint sinu uuerch in allen sinen uuillon, unanda nebeinis dies gelib ne fut, diu er nait.

3. *Confessio & magnificentia opus ejus.*

Keilht unde tuomheit ist sin uuerch.

Er tuot peccatorem in penitentia confiteri & iustificari, also publicano gefach des Pharisei fersab.

Iustitia ejus manet in seculum seculi.

Sin reht uueret iemer,

ioh an gehaltenen ioh an argehaltenen.

4. *Memoriam fecit mirabilium suorum: miseratori & misericori Domini.*

Keilht

Kehiilt sinero uuundero teta der genadigo
unde der armherzo truhtin.

An uais?

5. *Escam dedit timentibus se.*

Kab fuora dien sih farhtenten.

Er gab escam qua non corrumpitur, paven qui de celo descendit.

Memor erit in seculum testamenti sui.

Furder gehuget er fines erbes,

uanda er ino pignus kegeben habet paven de celo z Verbum caro fallum.

6. *Virtutem operum suorum annuntiavit populo suo.*

Er skeinet sinemo liute, uواز er getuon mag,

uaise die sint dero facilia, die hominibus sint difficilia.

An uais skeinet er ia?

Ut det illis hereditatem gentium.

Daz er in gebe erbe dero dicto.

Unlichen? Dien die ze ino eboden: Ecce nos reliquimus omnia, & fecati sumus te, quid ergo erit nobis? se fundet er az, unde tust se lucrari omnes gentes.

7. *Opera manuum ejus veritas & judicium.*

Uuarheit unde irteileda sint sin hantuuerch.

Veritas kibet ion fidelibus; Judicium parat impis. Martyres unde aile fideles flantem in veritate, er bringet se ad iudicandum, nicht ein die a quibus iudicati sunt, nabe iob angelos.

8. *Fidelis omnia mandata ejus confirmata in seculum seculi facta in veritate & equitate.*

Siniu gebot ne triegent sin iemer feste, sin sint in uuarheite getan unde in rechte, ze dero uais abe man hier ne flucht laborem, daz man doret fundet requiem.

9. *Redemptionem misit populo suo.*

An Christo santa er losunga sinemo liute a captivitate peregrinationis hejus.

Mandavit in eternum testamentum suum.

Nimmus benedicda befall er uns dob uais carualliter ne denken terram laite & melle manentem, unde regnum colorum, unde uais hier seti ne juochen, nabe dera sparcen.

Sanciam & terribile nomen ejus.

Sin namo ist heilig in humanitate, pruteli in Deitate.

10. *Initium sapientie timor Domini.*

Ze Gotes forhtun fabet uaisheit ana,

uanda er ist timere gebornen, dazne sperare colorem, er stat domanda delicta, dazne pramia sin flagitanda.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum.

Kuot ist intellectus dien, die in skeinent, intelligere & non facere ist periculosum.

Laudatio ejus manet in seculum seculi.

Iemer uueret sin lob.

Uais? ant der stinkhesten intellectus.

Psalmus CXI.

Hebr. CXII.

v. 1. *Alleluja.*

Conversionis [Reversionis] AGGEI & Zacharie.

Dise zume Prophetas eborten ino mant ad spiritalem intellectum, do se iruandene fone Babylonia, renovationem templi gefaben, uanda se bezeichnen reparationem novi populi, die in Christo ist, fone die ist diser psalmus alleloja dero sanctis conuersionis, die David in seuen ziten sang, ante quatuordecim generationes.

Beatus Vir qui timet Dominum.

Salig man ist, der Got furhtet.

In mandatis ejus uolet nimir.

Unde in sinen geboten harto uuillig ist, so, daz er se gerno uueret.

2. *Potens in terra erit semen ejus.*

Sin famo id est bonum opus kemag filo in terra bestrum. *Dia erda uuerd kolazzen zachen, unde dimidium substantia unde videt unde duo mixta, unde pauperi unde calicem aqua frigida. So maltig ist seuen bonorum operum.* loc. 19. 2.

Generatio rectorum benedictur.

Dero rehton geburt uuir ze guote genamot.

Daz ivo semen ist, daz ist ivo generatio, dero folget salda daz ist benedictio. Salda gaben aile liute in eboden, daz hier benedicere.

3. *Gloria & diuitie in domo ejus.*

Kuolliche unde rihtuom sint in des herzen, qui timet Dominum. *Dar ist spes vite eterne, dar habet er genogge, uanda sin spes uais bouendet in rem.*

Et iustitia ejus manet in seculum seculi.

Fone die ist er riche uanda sin reht uueret iemer.

Temporaliter teta er ia, eternaliter habet er ia. Uuauan ia daz eboden?

4. *Exortum est in tenebris lumen rectis corde, misericors & miserator & iustus Dominus.*

Uuanda licht irrinnen ist in finstri, reht-herzen.

Uuiez ist daz?

Truhten der reht ist adolen, genadig hasten.

Zu erbert rehtherzen? Uuanda gescriben ist: In propria ueni & sui cum non receperunt, quicquid autem receperunt eam, dedit eis potestatem filios Dei fieri (er chan an daz sin, die sine ne mouen in, die in aber ingibigen, dem gab er genogge, sine chun uuehen.)

5. *Jocondus homo qui misereatur & commodat.*

Uunnesam mennisco der andermo genadet unde intlicheit.

AD PSALMVM CXI.

Hebr. CXII.

v. 5.

Hintlicher trifo ist quisso. Sentio est: coelestis thesaurus est dilectus. Sed vox quisso vel est vitiosus, & ridiculus legendum esset. Vel potius quisso idem est ac certissimus, der gewisheit.

Alde

Alde iz chis, der anderno ignoscendo fergibet, unde gibet. Nab du so gefordert ist: Dimittite & dimittetur vobis, date & dabitur vobis (fergebenet so wirt in fergehen, habent so gibet man auch in.) Uuanda genalg ist dero ierigil der anderno gibet, alde fergibet, alde nitliebdi. Der sib rechen auide der ferdoret gloriam (lob) uuanda aber gefirriben ist: Aliter est qui vincit iram, quam qui expugnat ciuitatem (Fesser ist der sin zorn fereit, danne der er eien burg isfribt.) dedis ut ist der inglorius (unelobesam) der ignoscendo (peluzzende) bezzeru triumphator (gegenwart) auri. So ferdoret ouib diuicias (richtum) qui non vult dare pauperibus der diu armu nit kante ist.) Aber ut ist er arm gebende, uuanda himilicker triye ist quiffis. (richtig)

Disponet sermones suos in iudicio.

Sinu uoert ordinat er in die iudicii (an demo suono tage) dar aller der eidek ist unde opera misericordia (clonofus.) Er findet in sub kanten erdium: Domine quoniam talentis tradidisti mihi, ecce alia quinque superlocutus sum (berro suaf phant gab du mir, suafu genau ib in geschick.) Adu den wirt er defersu (geanficht) also dar ana skinet.

6. Quia in aeternum non commovebitur.

Uuanda er furdor fone Gotes zeseuuan ke-scheiden ne uirt.

In memoria aeterna erit iustus.

In euuigero gehuete uulset der rehto, din wirt inuig fergeget an dien unorten: Non uerit uis (ib ee auert, uer itirist.)

7. Ab auditione mala non timebit.

Er ne furhtet daz die ubelen gehoren suln:

Ite in ignem aeternum, qui paratus est Diabolo & angelis ejus (farut ze ewig fur, daz demo tefeie caro ist, unde fone baton.)

Paratum cor ejus sperare in Domino.

Daz ist fone din, daz sin herza garo ist ze ge-dingene an Got,

unde an imo alle temptationes ze aberuwinden.

8. Confirmation est cor ejus.

Sin herza ist kecfestonot uider dien, die imo dar unde fust insultantes, quia sperat quod non uider.

Non commovebitur donec uideat [despicit inim.] super inimicos ejus.

So ist er gefestmet, daz er aba dero spe ne clumet, er er daz keiche fersum, daz sine fienda uuel-len gleichen deorsum.

Sie in terra unde er in celo.

9. Disperdit dedit pauperibus.

Fone din spendota er sin guot, kab iz armen.

Justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Daz sin reht ueret iemer,

uuanda imo iz der kabet kehalten in celo, der in pau-peribus multa eluere & stare in terra.

Cornu ejus exaltabitur in gloria.

Sin horn uirt kuolliche irrohet,

uuanda er maltig wirt fere Gote.

10. Peccator uidebit & irascetur.

Daz keficheit der fundigo, unde bilget si 28

imo selbemo fann peruenit.

Dentibus suis fremet & tuseget.

Mit zanen griframot er unde findet,

uuanda er dero genawen ist, dar stetit ist & frider den-tium. Imo ut geficheit nicht fremdere & reuifrofiere, so iz fuore, abe er oportuno tempore panitratum tate. Zin so?

Desiderium peccatorum peribit.

Er kabet iz dero geparet, dar dero fundigon gi-reda zegat.

Psalmus CXII.

Hebr. CXIII.

Alleluja.

1. Laudate pueri Dominum, laudate nomen Domini.

Lobont chint truchtenen, lobont truchtenes namen.

Attenuat si puer, se diemate unde labet Got, uali sib seilen. Uuile er puer si, so mag er forin darb die engi, so mag er ebomen ze hmele, uuanda eage ist din porta, din dera letet.

2. Sit nomen Domini benedictum ex hoc nunc & usque in saeculum.

Kelobot si truchtenes namo fone nu uniz in euua,

daz chit: iob nu, iob iemer.

3. A solis ortu usque ad occasum laudabile nomen Domini.

Alles fazzenten fone ortu ze occasu, dera sanlla Ecclesia fersoff herreicht, si lobelich un namo.

4. Excelsus super omnes gentes Dominus.

Truhten ist hoher uber alle diete.

Diete fust uenueuen, uner ne uaciz, daz er habera ist danne si?

Super carlos gloria ejus.

Sin guolliche ist ouh uber himela.

Humiles fust sine himela, nu dien er ist, die uacizen in obe in.

5. 6. Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat & humilis respicit?

Uuer ist so unser Got? der hobo fizeet, unde nideriu sehet.

Der effen hoben himelen fizeet. Zin ne fol der nideriu feden in erdo? Iz chit aber & humilis respicit in calo & in terra.

Au fone sanlla, die in carne constituti in celo conuer-santur, habet er calum & terram. Sild se beidia fust, iob himil, iob erda. Uuile humilis fust, pedis sehet er humilis in calo & in terra. Sie fust calum, quoniam quaz fersum fust fipioet, si fust terra quoniam uudent fust felati carni uinculo: Uuanda ouib sanctorum famelicis bina fust, foneiche biaz fust, be-dia sehet er humilis in calo & in terra.

7. Qui erigit a terra inopem, & de furore exaltat pauperem.

Der fone erdo ufrihtet den helfelosen, unde fone mifte heuuet den armen.

Der in terrenis cogitationibus unde in carnis uoluptati-bus lebret, den chicheit er, unde zurechet in uf ad uirtutes, iob si hobo t

8. Ut collocet eum cum principibus.

Daz er in gelesze sument dien fursten.

Uaslen fursten?

Com principibus populi sui.

Sament dien fursten sinen liutes Apostoli & Propheti. So er Paulus teta, den er ex persequere Apostolum werden diez.

Qui habitare facit sterilem in domo: matrem filiorum letantem.

Der die umbirigen, also die Ecclesia uas er iro sponsa chane, ne tuot fizen in sinemo hus trouwa muoter manigero chindo.

Psalmus CXIII.

Hebr. CXIV.

Allehija.

1. 2. **I**N exitu Israel de Egypto: Domus Jacob de populo barbaro, facta est Judea sanctificatio ejus, Israel potestas ejus.

Do Israel fuor uzer Egypto, unde Jacobis slahta fone fremedemo liute, do uuard ketan heilig Judea, unde Israel uuard sin geualt.

Uas? 2. ans Gates der li alis uaslet. Tenbras fiende, diabolum fitebando, chemen oab uair in sua geualt, uasda iz uas ze exemplo gescriben ist, unde daune gibet er uns kennat filius Dei fieri.

3. Mare vidit & fugit. Jordanis conversus est retrorsum.

Daz mere sloh, dob iz die fere keshab. Seculares unde alle inimici Christi habent na gramet Christiani, daz se uuten uaz ze imo eigin.

Jordanis uuldercherta sih.

Alle sandige unde in dirre mortalitate ferrimente possent nostra exitum ex Egypto, unde irchemen sih iz, unde gelirnen sih audire ebera ze Christo, fone dem se geuendet uasren.

4. Montes exultauerunt ut arietes & colles sicut agni orium.

Apostoli freuton sih inferno ferte, uuanda sie ductores uuaren also arietes, unde iro posteriores fone dien gescriben ist: Afferte Domini filius arietum.

Die freuten sih also lemben.

5. Quid est tibi mare quod fugisti? Et tu Jordanis quia conversus es retrorsum?

Uuaz ist dir faculum daz du fluohe unde dir auerke, daz du diu pecheret habest?

Ane daz ir note auichent, unde ioh imo note irgebrat.

6. Montes exultasti, sicut arietes & colles sicut agni orium?

Uuas freuent ir iuh montes also arietes? Unde ir colles also agni?

Ane daz ir gehoren sulut: Ego bone serue, quia super pauca fusti fidelis, super multa te constituam. Aide freuent ir iuh, daz iz sus kenaren ih, so hera nah stat.

7. A facie Domini mota est terra a facie Dei Jacob.

Fone truhtenis kagenuerti,

der daz ebad: Ecce ego uoluium sum asine ad consummationem facieb, ist diu erda irueget.

NOTE. PARS I.

Si uas male pigra, nu ist ih excitata a facie Domini, daz ih baz uerde in ipso fundata.

8. Qui conuertit petram in stagna aquarum, & rapem in fontes aquarum.

Der den stein becherta ze seuuazzerin,

unde die flach ze springenten anazzeren. Er ist petra, er doabta dien daru, dien er uas ignotus. Also se chaden. Daz ist hic ferme, qui potest cum audire. Aber nah fure referretur, de er omnes interpretes scripturarum incipiens a Moysi per omnes Prophetas. Unde in Spiritum Sanctum gab, de uoluit er ih unde uard in fons aqua salientis in eternam eternam. Aide iudei uasren petra, unde er auichita se nah dien uasren: Potens est Deus de lapidibus istis faciat flos Abram.

Psalmus CXV. Hebr.

1. **N**on nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

Nals uns truhten nals uns, nube dinemo namen gib dia guollichi,

daz uas aqua de petra chon: auasda uair ne giengun dara uab mit knuten uasren daz uair iz dob eimen dang baben salia.

Super misericordia tua & veritate tua.

An dinero genado stat iz, an dero de iz kehietze, unde an dinero uuarheite, an dero de iz uaretet.

2. Ne quando dicant gentes: ubi est Deus eorum?

Gib dir selbemo die guollichi,

daz gentes huhondo ne cheden, uuar ist iro Got?

Laz se geuiscen, daz du wiser Got pist.

3. Deus autem noster in caelo sistem,

ebe se betet solen & lanan der se gesiben mugen, aber unfer Got ist hina ufen himel,

dar in oculi carnis heben ne mugen. Er ist beher dan. an dob eima corpora caelestia aide terris gienchen. Aber so ne ist er dar, daz tu fone uasren emil aide erda inthaben, nabe se eternis inthabet in.

In caelo & in terra omnia quaecumque voluit fecit.

Al daz er uuolta, teta er in bimile unde in erda. In superioribus & inferioribus populi sui skanda er fone genado, ne quis de operum meritis gloriatur. Dauman uasren uair in, dauman bechenen uair in, nals fone gesite.

4. 5. 6. 7. Simulacra gentium argentum & aurum opera manuum domini, os habent & non loquuntur, oculos habent, & non vident, aures habent & non audiunt, naves habent & non odorantur, manus habent & non palpant, pedes habent & non ambulant.

Aber gentium gelihnisse, silberniu, guldiniu, menniscon hantuuerech habent munt unde ne sprechent, habent ougen unde ne gesihten, oren unde ne gehoren, nala unde ne stinchen, hende unde ne greiffont, fuozze unde ne gant.

Non clamabant in gattare suo.

In iro chelun ne liurent su,

daz ioh tier mugen. Tumb meniscon, der se betet embe die gelicbi dero meniscon ide so lang die meste unde

E e

die

die sporen der umbe ne lazen, se ne eisen in in.
Stouben se memisen an, so seuden se die forde-
voren, azzer dems hinderoren, unde si se die for-
devoren ne bevent unio die hinderoren?

8. *Similes illi sunt qui faciunt ea & omnes qui con-
fidunt in eis.*

kelih uuerden in die siu tuont, unde alle die
sih ze in fersehent.

Ire muot unde ire fene sin also beten, unde also tod se
dero fmalacerum.

9. *Domus Israel speravit in Domino adiutor eor-
um & protector eorum est.*

Aber Israhelis huske multitudo fidelium kedinget
an Got, unde darumbe, daz se des ne irerizeze,
ist Got iro helfare unde iro scermare.

10. *Domus Aaron speravit in Domino, adiutor eorum
& protector eorum est.*

Joh der teil dero spiritualium die andere levent, ist ouh
des in spe,

daz er eob ne habet in re. Bediu ist er eob iro adiutor
& protector.

11. *Qui timent Dominum speraverunt in Domino: ad-
iutor eorum & protector eorum est.*

Die Got furhtent, die dingent an in, bediu
ist er iro adiutor & protector.

12. 13. *Domini memor facti nostri & benedixit no-
bis.*

Sines tanches ane unsere freite irhugeta unfer Got,
unde gab uns segen.

Benedixit domui Israel, benedixit domui Aaron,
benedixit omnibus qui timent Dominum passis
cum majoribus.

Joh kedingenten ioh furhtenten, meren un-
de minneren gab er sinen segen.

14. *Adiuvabit Dominus super vos: super vos & super
filios vestros.*

Truhten tuoe iuh uuahsen, iuh Doctores domus
Aaron, unde iuh audiores domus Israel, ant
sancta Ecclesia per totum orbem uerde diffusa.

15. *Benedixit vos [a] Domino qui fecit caelum & ter-
ram. i. qui fecit vos.*

Ze guote genamde sint ir truhtene der iu-
uuer fumeliche teta caelum frone dems plovica
chaonet, unde andere terram diu complata (berge-
not) wirdet.

16. *Caelum caeli Domino terram autem dedit filius do-
minum.*

Doctores doctorem luez er imo selbwe ze lerene, uuan-
da se andersmo docibiles (lerig) ne anaren. Cerna-
les die terra beizent, eab er ze lerene filius homi-
num in caelum uoerde, daz die nideren fone diu
oberen uardin irrigati. (gomezit)

17. *Non mortui laudabunt te Domine: neque omnes qui
descendunt in infernum.*

Caelum unde terra laben diu, tote ne lobont diu,
noh die ze helle farent.

Alliche fnt daz? Ane die fone in selben leben an-
ten?

18. *Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino ex hoc
nunc & usque in seculum.*

Aber uuir Gotes tanches lebente danchoen
imo iemer.

Psalmus CXIV.

Hebr. CXVI.

Alleluja.

1. *Dilexi quoniam exaudiet Dominus vocem or-
ationis meae.*

Got minnota ih, uuanda er gehorta die stim-
ma mines kebetes.

2. *Quia inclinauit aurem suam mihi.*

Uuanda er mir gehalta sin ora.

Uuonem uniz daz memiso, ane fene spe?

Et in diebus meis invocabo eum.

Unde in minen tagen anaharo ih in.

Daz fnt diu miseria mea, dies mortalitatis mea, die me
fene ungerfani gekaken fnt.

3. *Circumdederunt me dolores mortis: pericula inferni
invenierunt me.*

An dien tagen umbe fiengen mi diu fer des to-
des, hellouereifun irfuoren mi.

Uuor irfuoren se mi, anar funden se mi? Aberrantem
a te. Sie funden mi, ih ne chonda se fuden, ih na
chonda se irchenen. In prosperis fecisti an diem miseri-
fnt pericula inferni, an diem hesita ih, diu ne lie-
zen mi: se unuizen: bediu chigeda ih se dir.

4. *Tribulationem & dolorem invenit & nomen Domini
invocabo.*

ih cham aber ze mir, unde beugeta mi, unde fant an
mi arbeite unde fer,

diu mir unuizentem amarenen,

unde anahareta Gotes namen,

uanda ih do uissa uer ih uas.

O Domine libera animam meam.

Uuola truhten ead ih, losa mina sela.

Dei ist mangelichemo darfi, daz er ih fnden diu mi-
seriam, diu imo unuizentem ana ist, unde er che-
de: Tribulationem & dolorem invenit, Dominus libera
animam meam. Unde er chloger, daz er nu
(ne vel undarfug) darfig ist, irlichere labe
eccidit ze difes lites lezzi, demo er irboten uard
himelich fnt ze enigen lites statig. Der daz
uulle anaren, den getuot salgen, der anse iro an-
ta ne uusen uenige.

5. *Misericors Dominus, & iustus: & Deus noster mi-
seretur.*

Kenadig herro, unde rechter, unde Got un-
fer genadet.

Kenadig quia inclinauit aurem suam mihi, rechter, quia
fagelst, aber genadig quia recipit.

6. *Oculodius parvulus Dominus.*

Luzzele behuotenter herro,

uanda er se tuom uile grandes bardez.

Humilitas sum & salvavi me.

Diemuote uuard ih, pediu heilta er mi.

Sallionem valueris leid ih, daz diemuote mi, das ne
ist parale, uube salubre.

7. 8. *Convertere ergo anima mea in requiem tuam,
quia Dominus benefecit mihi, quoniam exivit
animam meam de morte.*

Sela miniu uuirt pecheret in dina rauua,

habe gediegi ze enigen rauuon.

uuanda

uuanda Got habet mir uuola getan, darana,
daz er mina sela nam uzzet tode,
daz chit uzzet incredulitate.

Oculos meos a lacrimis, pedes meos a lapsu.

Nam miniu ougen font tranen, mine fuozze
font slipfe.

Der daz eins ist, daz ist daz ander. Hier ist iz in spe-
doret ist iz in re.

9. Placebo Domino in regione vivorum.

Hina fure ist iz, dar lichen ih Gote in dero le-
bendon lande.

Der ne sint lacrima, dar ne ist lapsu.

Psalmus CXV.

Secundum edit. Latinam: in Hebreo autem textu
cum procedit. connect.

v. 10. Alleluja.

Credidi propter quod locutus sum.

Krenge sprechent veritatem in lingua, falsitatem in
pectore, dien ist wideruwartig der hier chit:

Ih keloubta veritatem in corde, font diu sprah
ih so in lingua.

Ego autem humiliatus sum nimis.

Aber ih uuard dannan harto gedienmuotet,
uuard harto gearbeitet, quia multi contradicunt veritati.
Daz cheden martyres mit rehte, dero diu von ist.

11. Ego dixi in excessu meo omnis homo mendax.

Ih chad in mines muotes irchomen, alle menschen sint
luchte. Sint dob cine non mendaces, daz sint so
quantum non sunt homines, nahe Dii & filii altissimi.
Der ist homo, qui in se confidit, non in Deo. Der
gikriunt daz er mendax ist, also Petrus teta in se
confidendo & Christum negando.

12. Quid retribuam Domino, pro omnibus que re-
tribuit mihi.

Uuaz mag ih Gote tuon umbe al daz er mir
getan habet?

Er lonata mir abelei mit knete, uuanda ih meo peccato
mendax, sin don bin verax, uuaiz hibo ih meo dara
uidere?

13. Calicem salutaris accipiam & nomen Domini in-
vocabo.

Trincho den calicem, den er tranch.

Lido gerre umbe in, daz er umbe aib leid, unde anna-
haro sinen namen, daz er mir dia baldi gebe,
uuanda in andere so ne mag.

[14. Vota mea Domino reddam coram omni populo
eius.]

15. Preciosa in conspectu Domini mors sanctiorum
eius.

Fine die ist tiure in Gotes gesichte sinero
heiligon tod.

Alit facio tode chonsta er so, den leid er umbe so,
daz aib so so in irchomen umbe in.

16. O Domine quis ego servus tuus, ego servus tuus
& filius ancille tue.

Iah herro, herro fone dia, uuanda ih din scalh
pin, dia scalh piu ib, den du chonstest, unde
dinero diuue sun sawla Ecclesia. Die aber
azzernhalb tre martyres brizen anken, alde servi
tui, so manige beretici tuoni, die ne sint filii ancil-
la tue.

17. Dissipasti vincula mea, tibi sacrificabo bosium
laudis.

Miniu band zebrache du me min freite, des
opheron ih dir lobofrising.

Ib uns in heste, dannaz ne nemo da mid, daz ib
uuarde servus tuus & filius ancilla tue.

18. [Et nomen Domini invocabo.] Vota mea Do-
mino reddam in atriis domus Domini in con-
spectu omnis populi eius, in medio tui Jerusa-
lem.

Mina antheizza antuuarro ih in des Gotes
huses houen, in sawla Ecclesia fore allemo
sinemo liute der so das ist, in mixtero Jeru-
salem, dia pacem aule non bellum. An dien exem-
plaribus Angelini & Cassideri mirt occidit einig
funden, vota mea Domino reddam, unde
einig, & nomen Domini invocabo.

Psalmus CXVI.

Hebr. CXVII.

v. 1. Alleluja.

Laudate Dominum omnes gentes, laudate cum omnes
populi.

Lobont truhtenen alle dicte, lobont in alle
liute.

Quoniam confirmata est super nos misericordia eius,
& veritas Domini manet in eternum.

Uuanda an uns ist kefestenot sin genada,
er ist hera chomen, also er getiez, unde sin
uuarheit uueret lemer, ioh an dia, daz er
piu hitet premia, ioh impit parum.

Psalms CXVII.

Hebr. CXVIII.

v. 1. Alleluja.

Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus.

Ichent des truhtene, daz er guot ist, daz sin genada iemer ist.

Solb confesse ist laudi nali penitentie. Imo ist proprium, daz er bonus si, daumen chumet daz er nicht ein male pro malis, nabe sub bona pro malis retribuendo, iemer genadiq ist.

2. 3. 4. Dicat nunc Israel quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus, [dicat nunc domus Aaron] dicant nunc qui timent Dominum, quoniam in seculum misericordia ejus.

Nu cheden Israhelitz, daz sint minores, chede domus Aaron, daz sint majores, cheden alle timentes Dominum, minores cum majoribus, sin genada ist iemer.

5. In retributione [de tribulatione] invocavi Dominum, & exaudivit me in latitudine.

In note unde in engi haretu ih in ana inuici, dar sin richi ist, dar terminus ne ist, dar gehoerta er mih.

In dero engi bin uir, in dero salu uir unde daz haren, daz uir geborte, dar az magis facere.

6. Dominus mihi adiutor [non timebo, quid faciat mihi homo, Dominus mihi adiutor:] & ego despiciam inimicos meos.

Truhten ist min helfare, bediu ne ruocho ih, uaz mir ubel mennisco tuoe.

Er ist min helfare, bediu fericho ih mine fienda Spirituales nequitas.

8. Bonum est confidere in Domino, quam confidere in homine.

Pezzeru ist an Got ze truene danne an menisken.

9. Bonum est sperare in Domino, quam sperare in Principibus.

Pezzeru ist an Got ze gedingenne danne an die fursten.

Der namo mag lob Angelorum sin, uanda man listet an Danielem, Michaeli principi vester. So uaderer mir hufet homo alde angelos in caritate, mit des heude hufet mir Got. Sin ist diu helpe, an in gedinge ih.

10. Omnes gentes circueuerunt me, & in nomine Domini [quia] nitus sum in eos.

i. populos gentium.

Mih dinen list chit Ecclesia umbhalboten alle diete, unde in dinen namen uberuuant ih sie.

11. Circumdantes circumdederunt me & in nomine Domini ultus sum eos.

Mih selben chit Christus umbhalboten indei, unde ih keoberota sie in dinen namen.

12. Circumdederunt me sicut apes favorem.

Also bine die uasubun umbhalboten sie mih,

uanda mit dero passione getaten se mit stozzeren, allen daz mysterium minuenten.

Et exarserunt sicut ignis in spinis.

Unde in meo corpore inbrunnen sic also fur in dornen,

uanda carnis compassionem: praeueni se incendio persecutionis. Daz taten gentes.

Et in nomine Domini vindicavi in eis.

Unde in Gotes namen rah ih iz an in,

cinuader se mit conuersione penitentie, alde mit futura nitone.

13. Impulsus versatus [eversus] sum, ut caderem.

Ana gestozzener uuard ih keuerbet, daz ih fielt.

Daz man dera uile, ube iz susto stat, daz moget man, daz uerbet man, so taten mir persecutores, so uolten se mit isellen. Alde ana gestozzener uuard ih keuamet, also man brat auendet in berte, daz chit, uuard ih aber ana geberet, daz ib esto gestozzener se.

Sed Dominus suscepit me.

Aber Got underfieng mih,

daz ib ne fielt. Anderia editio chit: Tanquam canalis arena impulsus sum ut caderem. Also der sunbasso uuard ib kstozzen, daz ib fielt. Uaz saliet heider? Aber Got ne litz mit fallen.

14. Fortitudo mea & laudatio mea Dominus & salus est mihi in salutem.

Min starchi unde min lob ist truhten, unde ist mir ze heili uuorden.

Der saliet fone storte, der sin selbes starchi, unde sin selbes lob uile sin. Uanda aber Got ne saliet, pediu ne saliet der, der jst ze imo habet.

15. 16. Vox letitiae & salutis in tabernaculis iustorum.

Dar ist stinma freuui unde heili, dar dero rehton felda sint,

nals meroris, so ivo fenda auenden.

Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me [dextera domini fecit virt.]

Gotes zeseuua machota chraft an mir, Gotes zeseuua irbohta mih.

Sin virtus ist exaltare humilem, desiccare mortalem, de subjectione prestare gloriam, de passion viltium.

17. Non moriar sed vivam, & narrabo opera Domini.

Fone diu ne irstirbo ih sin Ecclesia, nabe ih lebo, unde zelo sinu uuerch, zin uoelta er mit selich liden.

18. Emendam emendavit me Dominus, & morti non tradidit me.

Pezzeronte pezzerotha er mih, irsterben ne liez er mih.

Uazra zue pezzerotha er mih. Azo daz erbe ze bezizzen also der fater den sin jstet, den er ze demo erbe uile. Uaz ist daz erbe?

19. Aperite mihi portas iustitiae, ingressus in eas confitebor Domino.

Induont mir.

Ueliche?

Ueliche? *Ves Apostoli qui claves Regni caelorum accepisti. Inducunt mir die portas Regni Dei, et diem iustitiae leitet, der frido is iz. Dara ingeganger, ubi is Gote in laudibus, also iz ebit: Beati qui habitant in domo tua in saecula saeculorum laudabunt te.*

20. *He porte [porta] Domini.*

Truhtenes sint die portae.

Uomo induat? *Ueliche gant dara in?*

Iusti intrabunt in eam.

Rechte gant dara in.

21. *Confitebor tibi Domine, quoniam exaudivisti me & factus es mihi in salutem.*

Dar iho ih dir truhten, der danben is dir, daz du mihi kehertost, unde mir uuorden bist in heili.

22. *Lapidem quem reprobauerant edificantes, hic factus est in caput anguli.*

Der stein den indei zimberonte ferchuren, der uard ze houbete des uincheles,

daz ebit ze heubetsteine. Der heubet stein, daz ist der maichelstein der beide uerde zesamene fungen, Circhus fugia zesamene prapauit & circumcisonem, daz se an uno ein sint uarin, ein Ecclesia.

23. *A Domino factum est istud.*

Fone Gote uard daz,

fone iudeis uard er edificatus secundum carnem, fone Gote uard er lapis angularis, nali fone edificantes iudeis, uandis se ferchuren in propter carnem.

Et est mirabile in oculis nostris.

Unde in unferen ougon ist iz uuunderlih.

In oculis interioris hominis, in oculis credentium, sperantium, diligentium.

24. *Hic est dies quem fecit Dominus.*

Der tag ist den Got teta,

tag unferro heili, an demo in Got teta in caput anguli.

Exultemus & jocundemur in ea.

An demo freuuen unsih, an demo tage sin fro unde uuunnesam.

25. *O Domine saluum me fac, & Domine bene prospere.*

Iah du truhten tuo mihi kehaltene, truhten uuola gespuote mina fort ze dir, uandis is fone ferreo ebende irruinende fone diu scido, qui oderant pacem mit diu is chofoda pacifice, unde aber se mihi grati debellabant.

26. *Benedixit qui venit in nomine Domini.*

Ze guote genando der in truhtenes namen chumet:

Ze abelo genando, der in sin selbes namen chumet. Also iz ebit in Euangelio: Ego ueni in nomine patris mei, & non accepisti me, si alius uenerit in nomine suo illum accipietis.

Benediximus nos de domo Domini.

Uuir fegenoton iuh uzer demo Gotes hus.

Ueliche obedent daz? *Sacerdotes ad populum, magis ad pastorem. So magis, daz se in iro uocato gerechent ad verbum, Deum apud Deum, so iz in hac uita uasus mag, unde se daz sint temperantes seruorum suum propter paruulos, daz se obedis magis*

cum Apostolo: Sive enim mente excelesas Deo, fove temperantes sumus uobis. Uuar amenet se daz? *Uuamam chumet in iz? ane fone himale, der interior demat Dei ist. Uuaz chudent se?*

27. *Deus Dominus, & illuxit nobis.*

Der Dominus der in nomine Domini chumet ist, der iudei edificantes ferchuren, der ist Deus aqualis Patri. Et illuxit nobis.

Daz irskinda er uns,

daz eub uuir iz in skindaste tuen, unde er daz fawent nos feruement, daz er fawent nos kelosent.

Constituere Diem festum in frequentationibus [solennem in condensis] inque ad cornu altaris.

Sezzent iu uobhaften dag, unde dulstoten in gedrange,

der agnos oculus uard, uaz ir hina ef chumet ad interiorum domum Dei, demat uuir in gaben benedictionem, der cornu altaris fuit excessus. Dar ist uos exultationis, fons festivitatem celebrantes ambulatum in loco tabernaculi usque ad domum Dei. Dar ist faceret in aeternum, dar ist sacrificium & altare sempiternum & pacata mens iustorum. Unde uiaz andere tuen uuir der, ane in labore? Uuaz andere obedent uuir, ane daz hera nob fit:

28. *Deus meus es tu, & confitebor tibi, Deus meus es tu, & exultabo te.*

Confitebor tibi, quoniam exaudivisti me & factus es mihi in salutem.

Daz cheden uuir der, non strepit uocis, uobe dilectione salus, dilectio ist uirer uox dar.

29. *Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius.*

Der sieng der psalmi ana, der gat er az.

Psalmus CXVIII.

Hebr. CXIX.

Verba sancti Augustini.

Alis die anderen saluen dit an demo saltare stant ir-rakten is einander distando, alde fore dies lumen fermocinando. Disen saluen crucifixum ostensum decimum friste is nie so ferro umbi sua longi die mactelib uocis, so umbi sua tiefi die unmanige ualzen. So do mine broderis mit pater, unde mit gebitten, daz ih min uwerch sollicitate, unde ih in sollicitati an diseno saluen, do tuatia is tar longo ana, uandis so effis is darina suent tenchen, so ueruanag er minen fu. Ih ne mag far gesagen sua tiefi, uandis er so filo uerfistero ist, so filo er ferfistero manne darobit. An dien anderen dit anfriste sua uicet daz daz, aber diser birget iz, so ferro daz fu teller, unde sin auditor ne uauert an tuo durfi fu expostitionis. Uerde nu ne mag is ualzen zwoagando, unde sin beginuendo, uandis id dar ana getuot. Ih tuen aber Gotei beiso hier also andere uuir, dar mit eub etuiaz tuotia impetib ze gerechonne, unde is iz daz herabte. Ih habo aber ualzen sermones fore luten dar az ze machonne, die grati bimedat ualzen. Dar se ih hesaminet, dar danchet mir redi sua intelligentiam ze effennat. Dara zuo fabe is na.

1. *Beati immaculati in uis qui ambulant, in lege Domini.*

Die ungeslechore gant an demo uuege.

Uuamoz? in lege Domini, die sint salig.

Sie wuelten alle beatitudinem, sin sijn sie dara nab chomen, anderet wuon ne wuogen se. Unwunder ne ist daz boni dar umbe sint bini, daz se sin beati daz ist unwunder, daz ons mali darumbe sint mali daz se sin beati. Sie wuochent sin in libidine, in luxuria, in stupro, in divitiis, in dominatimiliis, in alione inimicorum. Donec dies sin warden miseri, an diem wuelten se sin beati. Die solichen laeta wuider die sin redet, daz se mit malis bona ne wuochent.

2. Beati qui sperantur testimonium ejus, in toto corde exquirunt eum.

Anderet ferrenen daz selbe:

Salige die sinu urchunde ferodont, unde in suochent in alleme Herzen.

Sameliche ferodent sinu testimonia daz chit sint scripturas, die gerner sint docti, dannet justi. Die ne sint daru daz beati, noch die ne suochent Got, nabe gloriam alide drayten, pedis ne sint se immaculati, ubi in oibz injisti Et impij suochent in toto corde, wuogen die sin beati? Daz wuogen se sin spe nali re.

3. Non enim qui operantur iniquitatem in viis ejus ambulaverunt.

Die unrecht uuurchent, die ne giengen an sinen uuegen.

Ne gieng dannet Paulus an sinen uuegen, der peccati libet, daz iniquitas ist? Umto chit er: Non enim quod uolo facio bonum, sed quod uolo malum hoc ago. Uolles gebeliet die? Keberen furdere sinu uuert. Si quod uolo hoc facio, nam non ergo operor illud, sed quod habilit in me peccatum. Opera peccati ne uerim sinu opera, wuanda sinen unuuelen uuerba daz imo ananysinda peccatum. Manuolichemo ist ana desiderium, folget er demo so ne mag er cheden cum Paulo? Jam non ego operor. Ne folget er imo aber, so tuet er, unde et tuet, nabi sinen uuerben, wuanda er chad. Ago et non ago. Sin languor tant unde ringet, sin auilio ne tuet, wuanda er uuiderriaget, sone dia wuozien die confutentes sint mala, die ne past in uis Domini. Den confesum sista der selbo Apostolus sin chedendo: Non ergo report peccatum in uosra mortali corpore ad obediendum desideria ejus.

4. Tu praecepisti mandata tua custodire nimis.

Du hiezze dinu gebot kenoto behuoten, kenoto uueren. Nims stat hier pro valde, iz beziechent zome sinu, einer ist apud Gracos agas, daz chit ze filo, anderet ist sibi daz chit filo mite barta unde genote.

5. Utinam dirigantur uiae meae ad custodiendas justificationes tuas.

Sid da sin leizist kenote uueren, so uuunfco ih daz mina uuega rehto gecheret uuerden iro zehuotenne.

Unaz sint justificationes ane aber mandata qua iustis faciunt? Unaz sint se, chit Sanctus Augustinus ane facta iustitia, opera iustorum qua imperat Deus? Tu beizzen se aber sine, ane daz er se rectet? Pedu wuogen wir se dixer frumerebte alide uuerchrebt.

6. Tunc non confundar cum lapsio in omnibus mandatis tuis.

So ne wuirdo ih scameg, so ih in alliu dinu gebot sieho,

unde ih sin alliu fore eugen halo, dar umbe daz ih sin gewueren. Siebo ih dia ih ne uuereta, dia tuont mir scandal.

7. Confitebor tibi in directione cordis in eo quod dilexerim iudicia iustitiae tuae.

So lebe ih diu des in mine berzeilt, daz ih helueta dixe reoben wueldet, ubi sint dir mine uuega geru-

tet uuerdent. Daz lob ist dannet dia nali min, se corde directo uis directis letabor in eis, non accusabor in eis.

8. Justificationes tuas custodiam, sobandi iterum, se dirigantur uiae meae.

So behuoto ih dinu frumerecht,

anderet wuon ne mag ib.

Non me derelinqus usque quoque.

Niener ferlazezt du mih,

alde iz chit usque valde, mit difemo sinu: So wuon do mih ferlietst, do du min ne buettest, so karto ne ferlaz mih, daz ih ferlioren wuerde. Si derelinqus me ne cum gloriarer in me, uoli usque valde Et justificationes ubi te gloriaber in te.

9. In quo corrigi iuuenis uiam suam?

Uuar ana geristet der jungo sinu uueg? Dero fragen uueri sint kuantuaret.

In custodiendo sermones tuos.

Dinu uuert pchuotondo,

daz chit uuerendo. Zia mer der jungo dannet der alto? ane daz er iz ianger sol beginnen, unde alter solle warden. Seben on uer ueterem hominem uilade, auer uerum, ener ne uueret sermones Dei, dixer uueret se, sone dia ih dixer der uuego, sone demo iz kepfroche ist:

10. In toto corde meo exquisivi te.

In allemo minemo Herzen, suochta ih diu.

Daz chon mir sone dir, wuanda da mih perditum uultost requirere Et reuocare.

Ne repellas me a mandatis tuis.

Ne stuoze mih dana sone dinen geboren.

Uuer ist dema geschozen, ane demo Got ne buiset? Sinu praecepta etiam ne mag anderet gewueren ane demo er iz buiset.

11. In corde meo abscondi eloquia tua ut non peccem tibi.

In minemo Herzen barg ih dinu gechose umbe daz daz ih dir ne fundoe,

ne laz sin ane fratum dar geborgen sin.

12. Benedixisti es Domine, doce me justificationes tuas.

Kelobot pist du truhten, lere mih dinu uuerchrecht.

Lere mih se tuon in uuerchen, se ih helueta halo in uuerben.

13. In labijs meis promouerunt omnia iudicia oris tui.

Mit leisen figeta ih alle die urteilda dines mundes.

Die ih helueta sone diero munde, die lerta ih. Alia ac multa ibi, wuanda gescriben ist: Iudicia tua absque malis.

14. In uia testimoniorum tuorum iocundatus sum sicut in omnibus diuitijs.

Christus ist uia testimoniorum Dei, wuanda er uerchondet mit suero ueritate Et passione uuelit Gotes dilectio se erga nos, an demo bin iz krankeuonfamat famojo in allen rittuomen. Er iselot nob an anderro libe der hier brist, dar ist er uis exiit maxime: mi.

15. In mandatis tuis garrum, vel secundum alios exercebor.

Ungeuiget pin ih an dinen geboten,

alde nab exercebor:

bin dar ana gewueret spruchont wuider allen fenden catholica fidei.

Et considerabo vias tuas.

Unde so gechiuofe ih dine uuega.

*Frequenter et copiose dispensationes leitent mi ad intel-
lectum viarum tuarum, die sunt misericordia et ve-
ritas, deo pietatis ad Christe ih.*

16. In justificationibus tuis meditabor, non obliuiscar sermones tuos.

An dinen uuerohrechten hogezo ih, fone
diu ne irgize ih dinero uuorto,
ib ne skeins fu an dien uuerben.

17. Retribue seruo tuo, vivam [vivifica me] et ca-
podium sermones tuos.

Kilt dine mo scalche.

*Da gilest du da uile per indebitam gratiam boni pro
malis, abe da daz ne tatib, so ne fundist du die,
dien du gabst boni pro bonis. Kilt onb mir nab din
genade so lebo ih unde behuoto dinu uuort,
unde dannen chemo ih ad aliam retributionem; an
dero da gilest bona pro bonis dar aber gratia soluta
ist, wanda diu fone enere chumet.*

18. Revela oculos meos et considerabo mirabilia de
lege tua.

Induo miniu ougen gib mir geistliche fernuofe
so gelirnen ih fone dinero gefchribenun
eo uuunderlichiu mysteria, unde gelirnen mine
fenda mianon. Nicht ne ist uuunderlichera.

19. Incola ego sum in terra, ne abscondas à me man-
datis tua.

Ih pin ellende hier in erdo, ne birg fore
mir dinu gebot mit diu ih dar az irloft auer-
de. Du birgst fu mit rehte fore diu, die hier in-
cola ne jut ab peregrini, nob alienigena, uile ter-
rigena, wanda fu hier sint dar fu geboten uuerden
unde anderfuar burg ne habent dero fu lauge. An-
dere codices ebedent: Inquilinus ego sum in ter-
ra. Daz ist der eigen bas ne habet, unde er anders
mannes feldere ist. Sancti ne habent hier eigen bas,
iro patria ist in celis. In Graco stat paraecos,
daz anfrifboten fameliche inquilum, fameliche in-
colam, alde advenum, alde peregrinum. Uer sint
die ane adventicii? Aber adventiciis ne mag
uuerden gesprochen de corpore, daz diuinan font
orden birtig ist uile de anima diu nicht de terra
birtig ne ist, alde de toto homine, der fone paradyso
hara fernuofen ist, alde fone legelichemo dero, diu
patria in Ecclesiis kehezzent ist. Sid der solche
fidelis ist, unde alde fides uuerzen mandatu Dei,
unde fu often sint, also daz ist: Diliges Dominum
Deum tuum ex toto corde tuo, et proximum tuum
sicut te ipsum. Unio hitet er dann, daz er fu ne birge
fore imo: Ne kinet dar wanda ze erst uenfente ist,
daz man Get ercheben, daz fone diu uenfente ist,
daz man in mienre? Ne chom iz dannen daz zuo,
daz monste ander muoste fure in? Daz ne tote
er, uile er in irchandi, soltu ih irchembela, zage
in ze imo. Proximi cogitatio mag fenera dunchen,
wanda iz ein natura ist. Aber geuunge ne irchren-
nent sib selben. Unio magen fu dann andere ir-
chenen? Unde die mianon, die fu ne irchennent?
Ne ist offen, daz er fu uerit unde er ivo ne tote,
uile er fu ne uerit, an hitet er ivo, daz er fu baz
uuerzen muozte.

20. Concupiscit anima mea desiderare justificationes
tuas in omni tempore.

Min fela gereta in gelufte haben dinu uuerch-
recht in allen ziten.

*Sie laßt gelaste. Sie gefalt gerne, daz sie lusti rehtere
uercho. Rehter kirende was si gurg, unde gelas-
tig, abe gelast unde girda ein sint. Dero maz-
len ist, wanda der magelug ist, unde er leidet
fure angelast, helu gelast in gelaste. Des richa-
men gelaste lustet die sein. Aber rehtes keltig unde
onb ivo gelast sint poide in dero sein. Unde helu
geret daz man rehtes, dann iz rehter helu-
geret. Kunt sint die gelaste beide, so uio concu-
piscencia darb se fernemenis gut ne si, so an dero
fete kinet, daz Paulus chit: Concupiscenciam
nesciam, nisi lex diceret non concupisci. So aber
daz uirt additum uos concupiscencia si si, so mag
si in bono fernemen uuerden ajo dar. Concupiscen-
tia sapientia deducit ad regnum. Uuender ist chit
Augustinus, daz man gelaste geret, so si ne ist. Uio-
mali in goides lafen, abe gold ne uare? Sid ke-
loft dero er geret uesen ne mag ane in imo, unde
si dar ne ist, uio mag er dann fu ger des dazier
ne ist. Na fide manneib, uio gut daz si, dar
er geret, unde laze fu langen dero girda.*

21. Increpasti superbos.

Uermuote zuene uesere forderen irasthoft du.

*Uer ana kinet ivo abemati? Aue daz se gerne ge-
berton: Eritu sint diu. Multa Got ze unienon
uuar Adam uare, du er fragte Adam ubi ei? Uer
bist du ehad er, si da an deme flate ne bist an deme
ib diu kefoer, dar ne uerleste du fu, uar bist du
dann na, ane in miera? Ne ist daz increpande ge-
sprechen? unde ne ist uis diu increpato berediteria
uuerden in anferen manfalten uuaru. Die fone
daz so furch sint, unde fu magfalte, wanda se
abie ne taten per infirmitatem ane ignorantiam uale
per superbiam.*

Maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Ze uebe genamde die daz ne bruet.

Unde ioe nob daz uere, sih tana chereht fone
dinen geboten.

22. Auser à me opprobrium et contentum quia te-
stimonium tuo id est martyria tua exquiri.

Nim mir aba chit sanctu Ecclesia iteuizt unde
unuirdera, wanda ih dinu urchunde
forderota.

*Nu ist daz uuerden. Nu ne ist niemane opprobrium nob
contentus, daz er an Christum ubet, unde an fue-
mo urchunde stat, wanda persecutio zezeggen ist.
So uale ist fersagen daz se ivo finda muerta,
unde uile se betela nals opprobrium uale conten-
tum furbende uale solati eorum consulendo.*

23. Etiam sederunt principes et aduersum me loque-
bantur.

Selben die heroften fizen unde chofoton
uuder mir,

*dingoten aber uib, fone diu uas diu persecutio furch,
wanda Reges fenden daz, at uisum esset Chri-
stiani.*

Seruo autem tuo exprobatu in justificationibus
tuis.

Aber ih din scalch uuard keuoberot an dinen
uuerchrechten.

Unio uas diu uerbrunga getan?

24. Nam et testimonium tuo meditatio mea est.

So uas si getan, daz dinu martyria sint mine
hogczunga.

*Ib bago fu ferre ze in, daz ib an in uale flate fu, unde
mir fu persecutio genenen ne mag.*

Et consilium meum justificationes tue.

Unde

Unde dinu uuerchrecht sint zē dien ih habo geraten,

ze dien ih miß habo geist, wanda ih mine fenda wille muosen, unde umbē he beten. Dar ana uerben ih miß, an dien zarin ih ih wirigen sin, daz ih dar ana uerde gebietē unde gebietē umbē dinen namen.

25. *Adhōst pavimento animae meae.*

Demo asteriche hafteta zuo min fela,
carni gēfolgeta fī terrenis choleta fī tuo, wanda daz ioh ist.

Vivifica me.

Fone diu chieche miß,

wunde tus miß adberere tibi nali carni. Der mittant chad, Seruus autem tuus exercebatur in iustificacionibus tuis. Der chit tu: Adhōst pavimento anima mea. Tu? nec daz ioh genoge ze duochet sinere exercitacionis unde er furdar chomen anle, dannan er chomen fī.

Secundum verbum tuum.

Chieche miß nah dinemo geheizze,

der der chit: In istat vocabitur tibi seruus. Duo miß filium promissionis, quia non qui filii carnis bi filii Dei sed filii promissionis.

26. *Vias meas fī malis cunctantiv.*

Mine uuega daz chū mine fande figeta ih dir,
dero ioh ih dir.

Et exaudisti me.

Unde du gehortost miß so daz du se mir fergabe.

Doce me iustificacioni tuae.

Lere miß dinu uuerchrecht,

lere miß ken diu uuega. Lere miß nicht ein unizzen miß tūn daz ih fule, wanda der meit knot, der iz skietet.

27. *Viam iustificacionum tuarum instrue me & exercebor in mirabilibus tuis.*

hoc est in tuis iustificacionibus.

Uueg dinero frume uercho lere miß, unde so nicton ih miß dinero uuundero,

dis an in sint, unde uerben miß an in. Pring miß ze dien, ze dien ih nob me fī chomen, diu so uuunderlich sint, daz iz die se truent, die ire ne chereuten.

28. *Dormiuit anima mea pro tēdio.*

Miß slaphota fore urduzedo,

uuerdin ze dien so boben dinga dingende irig ih, nob mir se gepueta se ze irrichenē, so ferro ih ih he dinga.

Confirma me in verbis tuis.

State miß doh an dien dinen uoorten,

ze dien ih felle chomen bin, daz ih fene in mege chomen ze anderen.

29. *Viam iniquitatis amoue a me.*

Penim mir den uuegdes unrichtes,

wanda iz so herzeß sinen mag.

Et [de] lege tua miserere mei.

Unde genade mir mit dinero lege, mit lege fidei,
dis ugs per gratiam gelazet diu ze tuone diu uir fone uis selen getuen se mahtin nob fene lege fideram, diu umbē daz chom, ut abundaret delictum.

30. 31. *Viam veritatis elegi, iudicia tua non sum oblitus. Adhōst testimoniiis tuis Domine: noli me confundere.*

Uueg uuarheite irupeleta ih der ana ze genne.
Dinero urteilidon ne irgaz ih ze gebahnen den gang.

Dinen martyriis hafteta ih zuo, waz ih ih geng.

Herro min ne skende miß an diu ih ne muozte felle chomen daz ih ranen wanda iz uolentis se ist nob currentis, nabe Dei miserentis.

32. *Viam mandatorum tuorum cucurri cum dilatasti cor meum.*

Uueg dinero geboto liuf ih, do du gebreitost min herza.

Kelstig herza ist pret, daz kelst anst cheden. Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum, qui datus est nobis. Fone diu mehta ih currere, wanda du gewerdetst cor dilatare.

33. *Legem pone mihi Domine.*

Sezze mir ea truheten.

Du facisti mir fia littera, sezze mir fia Spiritu, quia littera occidit, Spiritus autem uiuificat. Du scribte fia in tabulis lapideis, scrib fia in tabulis cordis.

Viam iustificacionum tuarum.

Uueg dinero frumerehto.

Sezze mir ze so frumerecht an minemo berzen per legem fidei, diu den man uniligen tint, wanda der unilige ne ist amicus legis, doh er tuot opus legis. Daz er ioh kerno uueß ungebeten an demo ne uurt er mandatus opere, wanda er immandus ist uolentate.

Et exquiram illum semper.

Unde den uueg suocho ih ico.

Unio ist daz? Ne chad er. Viam mandatorum tuorum cucurri. Ist daz ander, dannē via iustificacionem Dei? Non. Unio iussit er dannē den uueg, an demo er ist? Ane daz er der ana uile proficere, unde fia so gereb uerden, daz er an iuo fide chome ad palmam superna uocationis Dei.

34. *Da mihi intellectum & scrutabor legem tuam.*

Gib mir fernumist, unde danne scrodon ih dina ea.

Unde gelinen dar ana dilectionem Dei & proximī.

Et custodiam illum in toto corde meo.

Unde behuoto fia an dien zarin in allemo minemo herzen.

Se uaine eab daz darana fī zelirerent, zin da fia unilist diu sezzē, die se ne uueren feruoturi, unde uuece fio uilistis an diu fī, quia lex subintravit ut abundaret delictum.

35. *Deduc me in semita mandatorum tuorum, quia ipsam uolui.*

Leite miß an dero stigo dinero geboto, uuan-da ih fia uuoleta.

Mines unillen ne gennoget daz zuo, daz ih hange per angustiam viam, que ducit ad uitam, du ne kelstig quib.

36. *Inclina cor meum in testimoniiis tuis & non in auaritiis.*

Helde min herza ze dinen urchunden nals ze frechi,

ze dien baldet daz herza, diu iz uile. Unas sei iz uuelten, ane Gotes urchunden fī Gotes urchunden sint Gotes geubte, an dien ueritas ist, fone fene gelibten unizzen uir finis mendata. Diu uuoleta, der fore chad: Deduc me in semita mandatorum tuorum, quia ipsam uolui. Diu uile er ne iuo ana chelende: Inclina

clina cor meum in testamina tua & non in auritium. Ex uoluntate unde uult, unde bilet des uulten daz er imo nob uolt, anz er in so hohen genauen, daz in auritia nider geziehen ne mag, unde er mouet Deum diligere propter Deum nals anbe emolumentum, so Diabolus sanctum Job zeb, do er ebad: Nunquid gratis Job coluit Deum?

37. *Averte oculos meos ne videant vanitatem.*

Chere danne miniu ougen daz siu uppegheit ne sehen.

Uer mag der uere werden, er ne sebe vanitatem, sed die allen sint vanitas, die hier sub sole sint, die sub avertinet nob Salomonis ueritas? Veritas unde vanitas sint ein andres uandernuort. In veritate ne findetis uer. In vanitatem scien uir, vanitas pin uir. Ziu? Uanda uir corruptiois unde mortalitatis bta ueritas, die vanitas ist. Uer kerot danne der na chit: Averte oculos meos ne videant vanitatem? Anz daz er in avertat ketane, unde er aber chome in libertatem filium Dei, dar er vanitatem ne gefebe. Nob danne ist daz dar ana referentem, daz er bilet nie er an sinen guten uerchen humanum laudem ne foderat nob pecaniam nob nebeuen irischen dang, daz al vanitas ist. Uanda die daz sunt, fone dieu ebad der Saluator: Amen dico uobis, receperunt mercedem suam.

In via tua vivifica me.

An dinemo uuege chicche mih.

Hujus mundi cupiditas ist vanitas, aber Christus ist veritas unde via, an imo tuo mit leben.

38. *Statue seruo tuo eloquium tuum in timore tuo.*

Stare dinemo scalche din gechose an dinero forhtun.

daz ebit, bilt mir daz ze tuone, daz du gesprechst. Dien da gibst spiritum timoris tui, die sat dar ana stare, andere ne sint. Aber anlicben spiritum? Nals feruitatis nob adoptiois.

39. *Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum.*

Nim mir aba minen iteuuiz, des ih andere anauuanota,

daz ih se minis letere ne ziebe. Uanda tuu ib uola anbe favorem, daz ist min opprobrium unde min peccatum, ziebe ih nob des andere, daz ist aber peccatum. Darnas ebit sanctum Evangelium: Nolite iudicare, ne iudicemini. Manusliberos leidet alde intusget sin conscientia. Uile ieman dor uere taon iudicia, die sint temeraria, fone die chit bare nab.

Judicia tua suavia.

Diniu iudicia sint suavia,

uanda se vera sint, aber suavia ne sint die temeraria sint, daz ebit die fransgreche sint.

40. *Ecce concupivi mandata tua, in tua iustitia [equitate] vivifica me.*

Sih nu dinu gebot uoltoa ih, in gereta ih, an dinemo nals an minemo rechte chicche mih.

An mir ist daz mit toden mag, daznan ih lebe, daz ne findo ih me an der. Christus ist die iustitia an imo lese mih.

41. *Et veniat super me misericordia tua.*

Unde din genada berro chome uber mih, daz ih dinu mandata genauen moze. Uelichia ist die genada?

Salutare tuum.

Christus die haltare, der die misericordia, unde iustitia unde veritas ist, der uerde incarnatus. So ist die misericordia chome uber mih.

Secundum eloquium tuum,

daz ebit secundum promissionem tuam, also du Abrahah gechieze.

42. *Et respondebo exprobrantibus mihi verbum.*

Unde fo antauuorto ih.

Uemo?

Verbum mir seruizientem,

Christum mir seruizientem, die daz scandalum ist alde iustitia. Daz er uard crucifixus. Alde iz chit: ib antauuorto verbum fidei mir seruizientem. Uelichier ist daz? Anz daz nob lerta Spiritus Sanctus, nab demo gechieze: Non enim uos estis, qui loquimini, sed spiritus patris vestri qui loquitur in uobis. Also iz beranab chit:

Quia speravi in sermonibus tuis,

hoc est in promissa tuis. Fone die antauuorto ib, fone die genabta ib iz, uanda da iz hebicze. Difu vox ist corporis Christi.

43. *Et ne auferas, hoc est ne auferri sinas de ore meo verbum veritatis neque quaque.*

Idem omnimodo.

Unde uuortuuarheite ne lferrest (uerbeit na fischerst) da seruome fone minemo munde,

uanda euf die tresset ad corpus Christi, die persecutionem iriden ne makton, uade se Christi ferlangenden, unde after desub durch iro punitiam sine dero Ecclesia imphagen uardet, alde se nob anders ad martyrium f brakte palmas genauen, bedas anert hier fernomen daz iro vox f, die sin petet: Ne la mih zegate nob feruome dieu gelangen. Uanda so uide Petrus fu ad boram bouerd, er uard dab feta reparatus. Unde after des kuelicho coronatus. Darnas ebad imo tuo der Saluator. Rogavi pro te ut non deficiat fides tua, hoc est ne auferatur ex ore tuo verbum veritatis neque quaque.

Ora in iudicio tui super speravi.

Uanda ih an dinen urteildon so filo merun gedingi geuuan,

se filo meren incipitatem ih an in leid. Dine iudicia solten mih de me presumentem, unde ribten mih aber af punitatem, fctem, & de te presumentem. An die genauz ih ffort tuam gratiam, daz ih ferlez minus superbiem.

44. *Et custodiam legem tuam semper in seculum & in seculum seculi.*

Unde abe da minemo munde ne minest verbum veritatis, so behuoth dina ca ico.

Uelichia? Dilectionem dieu plenitudo legi ih behuoth ih die corpus, die Ecclesia in uerle uerlte, uanda in andero uerlte dar uir dñi kysten, ist soliera minus Dei & proximi.

45. *Et ambulabam in latitudine.*

Der dar fore beteta, der saget nu anaz fu beten genabta. Sans so er ebede i ib peteta da gebortst mih, unde bedu gieng ih in uait, gieng in caritate, Uanonen ist daz?

† Sicut felix solanus Episcopus cuius felix presbyter de pincia pertulit illum apprehendens in fuga, acreque corripsum dorso ipso rogante iopistum cruciatibus re-

tulit & fibimet coronam oris in pastore duplicavit. [S. Augustinus Epist. ad Cler. & pleb. Hypon. p. 172.]

Quia mandata tua exquisivi.

Uuanda ih diniu gebot suohta,

also du lereſt in Euangelio: Querite & inuenietis. Unde aber? Pater uosſet da carlo dabit ſpiritum bonum petentibus.

46. *Et loquebatur in teſtimonijs tuis in conſpectu Regum & non confundebatur.*

Unde wir dero baldi ſprach ih an dinen martiribus fore chuningen, unde ne ſcameta mih.

Alſo da gehieze in Euangelio: Ante Reges nos te eſſe conſuturum.

47. *Et meditabar in mandatu tuis que dilexi.*

Unde ih tata an diniu gebot.

Uuelichio? Dilectionem Dei & proximi.

48. *Et leuavi manus meas ad mandata tua que dilexi.*

Unde mine hende huob ih uf ze dinen geboten, diu ih minnota.

An dero operatione ſcheidet ih, daz ih ſu minnota unde huob ih manus, ananda iz ſuperum ih, daz ih ſe huob. Nah du iz ebit: Supereminentem uobis uiam demonſtro. Unde aber. Cognoſcere etiam ſupereminentem ſilentia caritatem Chriſti. Saneet igitur mercedem terrae ſeruitutis unde opus Dei, der lazet die hende nider.

Et exercebar in iuſtificationibus tuis.

Unde dannan uuard ih kcuoberot in dinen uuerch rehten.

Andere interpretes obediunt: Latabar aude garrico, facere exercebar, ananda der uobet miſ latina Gotes redt, der iz minnot.

49. *Memor eſto uerbi tui ſeruo tuo, in quo mihi ſpem dediſti.*

Irhuge dines unortes dinemo ſchalche, daz chit dines kebeizes, an demo du mir gabe gedingi.

Da hobeſt kebeizen humilibus gratiam, dero iſt darſi ſo tentatio aude tribulatio ebomus, ſone dia irhage ira.

50. *Hec me conſolata eſt in humilitate mea.*

Diu gedingi troſta mih an minero nideri,

dia mir ebomen iſt ſone Adam, alde an dero dia mir ſone perſecutoribus ebomen iſt.

Quia eloquium tuum uiuificabit me.

Uuanda daz dn geſprache daz teta mih leben, daz troſta miſ ze lize. Unaz iſt daz? Aue der dein gebot, daz ih proſellus in mortem dob ſule ad uitam reſurgere.

51. *Superbi inique agebant utique ualde. [quoque]*

Ubermuote taten ferro unrechtu an dia, daz ſe unoren ingul unde uoſſi pios noten ſament in uarſen impiis. Taten ferro unrechtu, quando quidem ſuperbiam eorum nec humilitas mortalitatis edomauit.

A lege autem tua non declinaui.

Aber ananda ib ſone diuero eo, ſo ſe uoluen.

52. *Memor fui iudiciorum tuorum a ſeculo Domine & conſolatus ſum.*

Ih erhugeta dinero urteildon die da tate ſone anagenne ſuper uoſa ira, dia ad perditionem trefſent.

Unde daz troſta mih,

ananda iob mit diu ſcheidet da diuitias gloria tua in

uoſa miſericordia. Unico? Daz da ſu bezeretof mit in.

53. *Tediam [deſectio] detinuit me a [pro] peccatoribus relinquentionibus legem tuam.*

Uldruzeda cham mih ana ſone fundigen dina ea ſerlazenten.

Alſo irdroz dero mituſte, mit dien hier ze lebeme iſt in diſemo lize, domoc area uentiletur.

54. *Cantabiles mihi erant iuſtificationes tue in loco peregrinationis mee.*

Aber dine rehtunga uuaren mir ze ſalichero ſuoz, daz ih ſie ſingen mahta,

ſo treflich uuaren ſe mir hier in eſſende.

55. *Memor fui in noſte nominis tui Domine, & caſtrodixi legem tuam.*

Ih irhugeta in naht dines namen truhten, unde behuota dina ea.

Nacht ſut mortalitatis arma, nacht ſut ſuperbi inique agentes utique ualde, nacht iſt tediam a peccatoribus relinquentionibus legem Dei. Nacht iſt locus peregrinationis huius, domoc ueniat Dominus & illuminet abſcondita tenebrarum. Hier in dero nacht ſei memento ih irhugen uominis Dei, ananda er ſua legem beuotem ne mag are in ſinen nomen, alſo iz ebit: Adjuutorium noſtrum in nomine Domini.

56. *Hec ſacta eſt mihi, quia iuſtificationes tuas exquisiui.*

Diſu nacht iſt mir unorden bezerunga. Uuelichio? Humilitas mortalitatis huius.

Unico? Daz ib an iro ſone non ſuperbiere, ananda ſone ſuperbia cham ſe. Aber ſone dia bezeret ſi miſ,

uuanda ih dine rehtunga genoto ſuohta.

Demo gelib iſt daz: Bonum mihi quia humiliabi me, ut diſcam iuſtificationes tuas.

57. *Portio mea Domine dixi caſtrodire legem tuam.*

Min teil truhten, ih keſſprah dina ea ze behuottenne,

ananda anderer an dir teil ne habet, are der iro buotet.

58. *Deprecatus ſum faciem tuam in toto corde meo.*

Darumbe digeta ih din anaſuene in allemo minemo herzen,

daz mir is beſſa Spiritus uiuificans ne litera occidat. Unde, unico chod ib?

Miſerere mei ſecundum eloquium tuum.

Cnade mir nah dinemo geheizze,

daz ib ſi filius promiſſionis in ſemine Abrabe.

59. *Cogitavi uia meas, & conuerſi pedes meos in teſtimonia tua.*

Ih tahta an mine uuega, die mir miſſelicheten unde cherta ſie an diniu urchunde,

daz ſe der rehteren ſen. Auerit oculus meo: ne uideant uanitatem. Chere dana minis oegen daz ſu apperheit ne ſeben, alſo dia ſonze daz ſe ne irroce. Demo iſt kalib. Oculi mei ſemper ad Dominum quoniam ipſe eueſet de laqueo pedes meos.

60. *Paratus ſum & non ſum turbatus ut caſtodiam mandata tua.*

Ih pin garo ze huottenne dines kebotes, unde bin ungetruobet,

ananda mir iz ſebio forſet ne nimet.

61. *Peciores peccatorum circumplexi sunt me, & legem tuam non sum oblitus.*

*Alfo der ana skinet, dero fundigon seil umbe-
fieng mih, unde umbe daz ne irgax ih di-
nero co.*

*Peciores sunt ioh carnales, ioh spirituales inimici, die
legem iro uret alfo seil uanda se ieo ein ze an-
dermo bestent, unde umbe fieng mit justis minan-
do mala & promittendo temporalia bona. Deum
sile inidran, der hier spricht:*

62. *Astedia nocte surgebam ad confitendum tibi super
judicia iustitie [justificationis] tue.*

*An dero handegossen persecutione stuont ih uf dir
ze ichenne,*

*daz chit dih ze lobenne an dien urteiliden diens rebes,
uanda iz rebe urteilid sint, daz da uille justis cir-
cumplexi fave peccatorum. Zu? An daz se dan-
nen sile gebetzeret uerden.*

63. *Particeps ego sum omnium timentium te & ex-
cipientium mandata tua.*

Nu spricht Christus ad Patrem sanctorum suorum corpore:

*Ketelo bin ih allero die furhtent, unde
behuotent dinu gebot.*

*Daz chit Christus uanda ne uerde er particeps nefra
mortalitatis, so ne uerdin wir particeps suero di-
uinitatis.*

64. *Misericordia Domini plena est terra.*

*Fone die ist diu erda fol truhtenes kenadon.
Gratum superius iustitiae, damon cham multas fructus in
tota terra.*

Justificationes tuas doce me.

Dine rehtunga lere mih,

uanda fone diu genaden uerde ih justificat.

65. *Bonitatem fecisti cum seruo tuo Domine secun-
dum verbum tuum.*

*Du tate ueseen guoti, herro, mit dinemo
scilche.*

*Da tate mih keluiffen spiritualium bonorum nab dierno
gebeize. Daz ist magnum Dei donum, uanda der
angeluiffen uela tuot, der tuot iz feruilliter nali li-
beraliter daz chit keliche demo scilche nali demo
frien.*

66. *Bonitatem & disciplinam,
i. e. emendationem tribulationem.*

Et scientiam doce me.

*Lere mih kuoti, so uento ih sin babe fone diuere
geho, mero mir sin, unde gib samet iro lirnunga,
unde lere mih dero gedultig sin, uanda si nioe ang
uideruante ne ih. Alfo der Apostolus chit: Omnis
disciplina ad proptus tuu gaudiuider esse sol tristitia.
Sometliche interpretet chaden fure disciplinam erudi-
tionem. Daz ist iro diu sile, famet dero iro fla-
gella sint, fone diu biter er patientia, diu flagella
eben mure ze tragene.*

*Unde lere scientiam mih, que adificet, uanda
scientia sine caritate non adificat sed inflat.*

Quia mandatis tuis credidi.

*Zu ne ehad er obedire? Mandatis sol non obedire,
premissis credere. Uuaz chit er, uanda ih keluitta
diuere gebeten? ane ih keluitta daz sin fone domine
ne uurdin misstrata. Chamin sin uob fone domine
der mih sin leri extrinsecas, mabli der sin domine
lren intrinsecas so du tuot?*

67. *Propterea humiliar ego deliqui.*

NOTK. PARS I.

*Ih missereta in Adam, er ih kenideret uuer-
de.*

*An imo uard diu creatura subiecta uanitati, uanda
si uolta sin subiecta ueritati.*

Propterea-eloquentiam tuam exsodirei.

*Fone diu behuota ih fid din gechofe,
fid ih dero uanitatis an mir inphunt, nioe ih anderest
kenideret ne uerde. Ih buota dei uanda ih mer-
tem carnis babe grauamen, daz iz uob ne grauamen
mortem anima, nabi so du gebeten habest. Uuero?
ut desidia superbia diligatur obedientia uade so ferti-
liget uerde non reditura miseria.*

68. *Bonus es tu: in bonitate tua doce me justifi-
cationes tuas.*

*Guot pist du an dinero guoti lere mih dine
rehtunga.*

*Imo ist ernst ze tuene sine justificationes, fid er se
uile liren in sua bonitate, feruam uob uob mer, uento
ernst imo iz si.*

69. *Multiplicata es super me iniquitas superborum.*

*Uber mih ist kermanigfaltor dero ubermuo-
ton ureht,*

*die daz nicht ne bezzeret, daz humana natura gen-
deret uard, fid si misstrata.*

*Ego autem in toto corde scrutabor mandata tua.
Aber ih suocho genoto dinu gebot.*

*So uento micil ureht in uerite richesse, in mir ne
irlihet caritas.*

70. *Coagulatum est sicut lac cor eorum.*

*Iro herza ist kerunnen also milch,
ist ferbertet, unde ne inlaxet sib ze gaste.*

Ego uero legem tuam meditatus sum.

*Uuaz teta ih dera gagece. Ih abota dina ea an dero
humilis effugiat penales humilitates.*

71. *Bonum mihi quia humiliasti me, ut discam justifi-
cationes tuas.*

*Fone diu ist mir guot, daz du mih kenider-
toft, daz ih so filo genotor lerne dine
rehtunga,*

*unde daz fructus si minero humilitatis, uanda daz
der guot ne abot, daz da in nidertost, uob der bi si
ne bezzeret, demo gestrichet uerit.*

72. *Bonum mihi lex oris tui super milia auri & ar-
genti.*

*Kuot ist mir fone dinemo munde cho-
meniu ea, unde mit dinemo munde gebetuis
bezera danne unzalahasti goldes unde
silberis,*

*uanda min caritas sol feruor minon legem Dei danne
cupiditas milia auri & argenti.*

73. *Mimus tui Domine fecerunt me & plasmave-
runt me, da mihi intellectum ut discam man-
data tua.*

*Dine hende taten mih unde bildeton mih,
fene diu gib mir fernumeft, daz ih kelir-
nee dinu gebot,*

*feruam gabe du mir, reformationem gib mir. Sid min
natura peccando uard deformata, fid ne mabte
si intellectu sin integra, bedin ne bin ih ad capiendu
Dei mandata idoneus, ih ne uerde spiritu mentis re-
nouat. Uuaz ober. Opera manuum tuarum sunt
celi. Unde silber Christus plet hier sinen fater dei,
des er sin corpus tuftig uerit. Die darfit unde diu*

indigentem lilel er an imo unde inphudet fu. Quia vita ejus cum ipso abscondita est in Deo.

74. Qui timent te videbunt me & letabuntur, quia in verbo tuo superaverui.

Die diu nu furchtent, die gesehaent miu noh wanne bins fare, quanda iusti fulgebant sicut sol, unde danne sint sie fro.

Ueliche fut daz? Ans selber der list sancta Ecclesia der imo nu furbet, der fruont siu dannu siner forbitu. Daz ist fene diu, wuanda ih an dinen geheiz fertor gedingta, dannu ih piten geturwe. Nah diu iz ebit: Potui est Deum facere supra quam petimus aut intelligimus.

75. Cognovi Domine, quia equitas iudicia tua & in veritate tua humiliasti me.

Ih irchenno truhten daz dine urteilda rehte sint, dannu mir in mortem geworfen bin, unde du in dinero uuarthe unsih kenaderet habest.

76. Fiat misericordia tua ut consoletur me.

Dara nah chome din genada, daz sie miu troste, unde ih aber anerde inhumatus ad vitam. Regeneratio ebene mir, fides, spes, caritas ebene mir, da hier fut consolatio miserorum mihi genada beaterum.

Secundum eloquium tuum servo tuo.

Nah dinemo gehcize ebene fu mir dinemo scilche.

77. Veniant mihi miserationes tue & vitam.

Mir chomen dine genada unde so lebo ih, unde lebo anarhasto, so ih ne furbu, daz ih furdur irerbe.

Quia lex tua meditatio mea est.

Uuanda din ea ist daz des ih tencho.

Min gedanch ist in fide, qua per dilectionem operatur, an dero ne brigit mir, an dero lebo ih.

78. Confundantur superbi quia iniuste iniquitatem fecerunt in me, ego autem exercebor in mandatis tuis.

Ubernuote uuerden des scameg, daz sie un-rehto fuoren quider miu, aber ih uuirdo geemezot an dinen geboten,

se tuon so uirde se tuon.

79. Convertantur mihi timentes te, hoc est ad me, & qui noverunt testimonium tua.

Dise uurt ne mugen fu anders ane Christi. Ze mir ebit Christi uuerden becheret die diu fater furchtent,

unde die dine prophetas wuizen, sone mir gescribene, des persona uas: eub fore: [p. 62.] Particeps ego sum omnium timentium te.

80. Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis ut non confundar.

Min herza ebit aber corpus Christi, uuerde un-geslechhot in dinen rehtungon, daz ih ke-lcendet ne uuerde.

Soli ist der fore: [p. 5. 6.] Utinam dirigantur via mea ad custodiendas justificationes tuas, tunc non confundar cum insipio in omnia mandata tua.

81. Defecit in salutare tuo [salutare tuum] anima mea.

Min sela ist fercholen an dinen haltare. Et in verbum tuum superaverui.

Unde an dinen geheiz habo ih uberdinget, wuanda mer gutes ebene sol dannu man anizen mugt sament Christo, den du was kabeizten dast.

82. Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicens quando consolaberis me.

Miniu ougen sint fercholen an dinen geheiz ze dir chedentiu, wuante trostest du miu?

Die innertigen ougen langet fu, bedin chasrent fu gegen imo, unde fore gredo sustent fu, unde efont dinen trost.

83. Quia factus sum sicut ater in prunis, justificationes tuas non sum oblitus.

Uuanda carnis desideria an mir irfrenen fut; also in risen uter geirufet, sone diu ne uas ih ungehuhtig dinero rehtungon.

Ueliche fut die? Ans caritas diu ebene, so feruor cupiditatis keranda.

84. Quot sunt dies serui tui? quando facies de persequentibus me iudicium?

Uuico manige taga sint dines scilches?

Uuaz ebit daz? Ans was uura aucter din corpus sancta Ecclesia?

Uber uuico lang rihtest du mir sone minen ahtaren?

Uuanda fu uueren sol aw ze iudicio, wuante ebene daz? Die fraga ist martyrum in Apocalypsi, unde der uurt keantwartet, donec fratrum eorum numerus impleatur? Die fraga fore jaget diu prophetia.

85. Narraverunt mihi iniqui fabulationes sed non est lex tua.

Unrehte sageton mir adolefchias, idem exercitationes delectabiles verbi, nicht so din ea,

an dero mir veritas licet nals verba. Solche habent misliche professiones, Iudeorum litera so gescribene brizzen deuterofis an dien misa fabularum fut, ane den canonem diuinarum scripturarum. Samliche habent heretici, an ivo vana loquacitate. Habent solliche secularis litera. Uuaz ist iob anders, daz man Adarcbolfum jaget siu eilren uiden-proverbia Salomonis? An dien allen fut uurt sencia ane anarbit.

86. Omnia mandata tua veritas, iniqui persecuti sunt me aduersa me.

Aber alliu dinu gebot sint uuarin, wuanda ih diu bot contra vnos sermone iniquorum sone diu ahton sie min, hilf aber du mir.

87. Paulo minus consummaverunt me in terra. Sic habet mihi nah fertiligot in erdo, multa frage martyrum falla.

Ego autem non dereliqui mandata tua.

Darumbe ne geloubta ih miu dinero geboto, wuanda iz ebit: Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.

88. Secundum misericordiam tuam vivificasti me & custodisti testimonium ori tuo.

Chicche miu nah dinero genado, undu so be-huoto ih dines munda martyria, idem mandata, diu ih anders bebuten ne mug. Ne laz miu amando vitam negare vitam, vob negando vitam amittere vitam.

89. In eternum Domine verbum tuum permanet in celo.

In himele uueret iemer truhten din uoort.

Angeli sancti sunt der flatus an iro diuinitate, nō magis hinc irascuntur diuina mutabilitate unde dicitur irascuntur conuersationis diuinae solius temptationum ista.

90. In generationem & generationem veritas ejus.

Aber in erbo aueret din uuarheit an generationibus, die in culo ne sint, pedis ista hier uuchel nals dar.

Fundasti terram & permixti.

Du bist fundamentum, du habest kestater dina Ecclesiam, unde dicitur uerit se ane zengenda.

91. Ordinatione tua perseverat dies.

Fone dinero ordenung uueret der tag, fidelitas ist an dir ewig tag, an dem solo se bouche ambulare & letari in ea.

Quoniam omnia seruiunt tibi.

Uuanda dir dienont alliu diu ze dem taga trefont, nals diu ze dero nalt.

92. Nisi quod lex tua meditatio mea est, tunc forte perissem in banalitate mea.

Ube ih dina ea ne ahtoci, diu miß sterchet in tribulatione temporalis, so mahti ih ferlerten uuerden in banalitate mortali. Din ea ist caritas, diu nimet mir interitum.

93. In aeternum non obliuiscar justificationes tuas quia in ipsis uiuificasti me.

Dinero rehtungon ne irgizzo ih niemer, uuanda an in chirost diu miß,

fene diu ne uirido ih ferlerten in banalitate mea. Uuaz ist uiuificatio, ubi diu in ne chirost. Uuaz hemaz er? Occidere potest se non uiuificare.

94. Tunc sum ego saluum me fac, quoniam justificationes tuas exquisiui.

Din bin ih, ze leide ist mir uuerden, daz ih min uuelte fin, daz ist inuolentia primam & maximam malum. Nu bin ih aber diu, tuo miß kehal-tenen, uuanda ih dine rehtunga nals min uuelten deruote forderota, daz ih diu f.

95. Adde expellauerunt peccatores ut perderent me, testimonia tua intellexi.

Min biten fundige daz sie miß ferlurin, se uuelten daz ih in uare consuetudine, unde ih diu ferlougendi, danne uare ih ferlerten,

ih uuelte dine geuhte solche daz der gehalten uirid, der an in solle fiat.

96. Omni consummationi [omni consummationis] uidi finem, lumen mandatum tuum nimis.

Allero perfessione gesah ih Christum finem, an imo mercedem alle uirtutes consummata, ander diu ist caritas filo breitt kebot, uuanda an iro isahet uuerdent lex & Propheta.

97. Quomodo dilexi legem tuam?

Uuieo minnota ih dina ea?

Uuelliche minna habeta ih ze iro?

Tota die meditatio mea est.

Daz sie alle zite min gedanch ist.

Si ne ebnet uer minno morte, uuanda caro ist concupiscentia aduersus spiritum, fene diu gagen fetzo ih inu meditationem legi tota diu. Uuaz ist lex Dei? Iusta Dei? Iusta ejus leuēt miß ad bona opera, fene diu fin miß lich.

98. Super inimicos meos prudentem me fecisti mandatum tuo, quia in aeternum mihi est.

Du tate miß fruoteren mit dinemo gebote danne mine fienda fin, uuanda iz mir euuig ist.

Du habest miß keletet daz ih sol gratis uuerden iustificatus per gratiam Dei, daz se uueit israhel secunda carnem, der min inimicus ist, uuanda er ist inimicus legi fidei. Unde er sol keletet in lege factura, unde er sum iustitiam querendo statueri, sub-jectus se ist iustitia Dei, unde er sol uuanet suis uirtutibus legem facere, fene diu uuit er uer ferlazzen ab-fo gescriben ist: Seruus non manet in domo in aeternum, filius [non] manet. Dar habet aber ih iemer mandatum Dei, idem caritatem Dei.

99. Super omnes docentes me intellexi, quia testimonia tua meditatio mea est.

Ih fernam mer danne meistra meine, uuanda dinu urchunde sint min hogezunga.

Uuer chit daz? Uuer mag iz cheden ane Christus? Er faz in templo inter doctores, audient eum & interro-gant, & ipse respondit super prudentia & respondit epi. Se ferre uulsa er uer paz dant se, daz iz in fingerem macheta. Des tingit ist hier prophetia, diu uulten scribet a capite quod est Saluator, uulten a corpore quod est Ecclesia, unde miß daz machet quafi uum loquentem, alio iz chit: Erant duo in carne una. Daz uas fene diu, uuanda fene fater testi-monia uaren fin meditatio, alio er chit: Vos misisti ad Iohannem, & ille testimonium perhibuit de me. Ego autem non ab homine testimonium accipio, sed habeo testimonium meum Iohannem. Fene diu chit ha-ra nals, daz aber daz selbs ist.

100. Super senes intellexi, quia mandata tua quaes-
siui.

Fure die alten fernam ih, uuanda ih dinu gebot fuohta,

nals dero finem. Die beizet er senes, die er hiez de-centes. Dien senibus uulsa er ioh tarta doctores hietum. Beldu chit er in tuo: Audite & intelligite, non quod intrat in os, conuincent bonum, sed quod procedit ex ore hoc conuincent hominem. Daz ne uulsen seniores, die letas manu se genote furdora-tion.

101. Ab omni via mala prohibui pedes meos, ut casto-diam uerba tua.

Ih zoh tana mine fuozze fone allemo ubel-mo uuega.

Din uoort ne sint capitis, uue corpore, demo prona de-sideria sint frenande, so harto daz er so geturte ebe-dire?

102. A iudiciis tuis non declinaui, quia tu legem po-nisti mihi.

Aba dinen urteilten ne uuancta ih,

ih tabta iro dera ane, nals diu iz andersen chit: A iudiciis enim tuis iungi. Zin?

Uuanda du mir ea fextost.

Minimo berzen inuuet daz ih diu in geten casto ti-more non seruit.

103. Quam dulcis sanci-bus meis eloquia tua super mel ori meo.

Uuieo fuozze minemo slunde dinu gechofte sint, demo munde mine berzen sint iu fuoz-zerca danne honang,

furmido carnalis mali ne leidet miß ze lu, nals delicia spiritalis boni.

104. *A mandatis tuis intellexi.*

Fone dinen geboten uuard ih fernumestig.

Din gebot auerendo etiam mihi dei ibi ker uas. Also geschrieben ist: Concupisti sapientiam, serua mandata, et Deus probet illam tibi. Humilitas obedientia leitet ad intellectum, unde so intellectu clumet, so na ist es ze sebene obediencia.

Propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Fone diu hazzeta ih alle unrechte uuega, uuanda ib intellectu auueta.

105. *Lucerna pedibus meis verbum tuum et lumen semitis meis.*

Verbum ist Christus, verbum ist Christi, daz Apostolis unde Prophetis zuegesprochen uuard, fone demo chit is es:

Dia uuort ist liechtaz minen fuozzen.

Unde aber daz selb.

Iz ist lieht minen phaden.

Ih ne uasf anera ib seln, ade mid daz ne leitet.

106. *Iuravi et statui custodire iudicia iustitie tue.*

Ih iuuor unde geeinota mih ze behuotenne die urteilda diens rehtes,

die an dia sint, daz man uelo ne tuot in genaz nob auola in genoten.

107. *Humiliatus sum usque quaque Domine, idem usque valde,*

fone diu bin ih harto gedienuotet in michele-ro pefessione.

Frivula me secundum verbum tuum.

Chicche mih nah dinemo geheizze,

uanda oab verbum promissum tua lucerna ist pedibus, unde lumen semitis.

108. *Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine, hoc est placuit tui.*

Uuilligiu opher mines mundes sin dir lieb,

din caritas recobet nali timor.

Et iudicia tua doce me.

Unde dine urteilda lere mih.

Der forte chad: A iudiciis tuis non declinavi. Ualeo chit er nu, lere mid iudicia tua? An daz er fa daz keltren uale?

109. *Anima mea in manibus meis semper. [Et legem tuam non sum oblitus.]*

Min sela ist leo in minen handen,

in minen handen ist fa, uanda ib ien dir se bringo ze chiecheuue. Also tu anderfunt chit: Ad te levavi animam meam.

110. *Posuerunt peccatores laqueos mihi et de mandatis tuis non erravi.*

Sundige rihton mir striccha, unde durh daz ne irrota ih, daz ih uuanen fone dinen geboten,

uanda ib dir brakt habeta mina sela, fa zebiecheuue.

111. *Hereditate acquisivi testimonia tua in eternum.*

Ze erbe fuohta ih dine geizbre in euua.

Daz ist iemer din iebe, unde din nu ferloungene, daz uale ib haben ze erbe. Daz helab mir fone dinemo geizze magen fa mir erbe fa in euua.

Quoniam exultatio cordis mei iust.

Uuanda sie mines herzen freuui sint, daz se mines lichamen effusio fa.

112. *Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in eternum propter retributionem.*

Ih khalta min herza dine rehtunga ze tuonne in euua, umbe lon.

Justificationes sunt opera caritatis, aut magis diu tuum in causa? So necessitates proximorum regunt, so regunt oab opera, aber retributiones ne regunt, pedis ubet er so justificationes tuas in euua. Dar forte chad er bitendo: Inclina cor meum in testimonia tua. Ze geungeue, daz is diuina munas ist, aber hier chit er. Inclinaui. Cuius finis uultus ze iustitiam.

113. *Iniquus odio habui et legem tuam dilexi.*

Unrechte hazzeta ih unde dina ca minnota ih.

Also ih dina legem minota, also hazzeta ib iro aureht, derobalt se iunqi fuz hazzeta ib se, nali dero hab se memichen sint. Naturam hominis es hazzeta ib nobis citium.

114. *Adjutor meus et susceptor meus es tu.*

Min helfare bist du uula ze tuonne, min inphangare oheles ze infferrene.

In verbum tuum supereravi.

An dinen geheiz uberdingta ih,

fano so filius promissionis.

115. *Declinate a me maligni et scrutabor mandata Dei mei.*

Rument mir arguwillige, unde so scrodon ih mines Gotes kebot.

Lazent mid tenchen, anaz Gote lieb fa, daz ib pebestet fa an demo ferdereften, nali so ir uuelent an demo afereften. Disu reda ist uaidir dien, die impertune usferra bessa forderent ad secularia uergetia.

116. *Suscipe me secundum eloquium tuum et uiuam, et non confundas me ab expectatione mea.*

Inphah mih nah dinemo geheizze, unde so lebo ih.

Uuor? An in futuro, dar lib ane tod ist.

Unde ne skende mih ane minero bitun.

Ne la mir ingan des ib pite.

117. *Adjirma me et saluus ero et meditabor in justificationibus tuis semper.*

Hilf mir, uanda ih sieb pio, unde so uuirdo ih khalten, unde fone dero bessa dencho ico an dine rehtunga.

118. *Speravi omnes discipulos a iustitiis tuis, quia iniusta cogitatio eorum.*

Alle sih skidente fone dinen rehren ferchurre du, unde mit rehte, uanda iro gedang unreht ist.

Uuor mag der uuesten rehter, der in gedanche ist urehter?

119. *Prevaricantes idem praeceptum diuariantes reputavi omnes peccatores terra.*

Alle fundige in uerchte ahtota ih uberfangara.

Uuor? Aut Gotes eo, einweder in paradyso data alde naturalis alde literis promulgata. Ualeo gebiles danne demo, daz er Apostolis chit: Ubi non est lex, nec prevaricatio. An daz er ze uechtri chit fone einero dero, dia iudici uuard literis tradita.

Ideo dilexi testimonia tua.

Fone diu minnota ih dine geilhte die miß sendet ad gratiam tuam, daz ih gewunnen per gratiam, daz ih gewonnen ne mag per legem.

120. Confite timore tuo carnes meas.

Durhstoz miniu fleisk mit dinero forhtun, so daz ih si Christo confusus cruci, nade carnis desideria an mir gedundet werden fone gratia Dei, wanda miß lex ne mag justificare, nade prevaricatorem facere. Adz casio timore durstet miniu fleisk, mit imo merde caro crucifixa, wanda parvulus timer ne getuet carnem crucifixam. Quia? Quoniam per eam voluntur potius peccata quam vitantur.

A iudicii enim tuis timui.

Fone enen dinen urteilden, die in lege sint forhta ih,

die waren mir quasi pädagogi, dannen leiste miß bara ze demo timore, an demo delectatio iustitie si, nals timor pame.

121. Feci iudicium & iustitiam, ne tradas me calumniatoribus me.

Ih recte gerichte unde recht, ne sele miß minen anasfrakaren.

Unctio fuit daz? Ave die ioh hant in arg. auudent. Dien ne herge daz se mit iro abtunge mit ze ubere becheren. Idem de iustitiam mala perpeti, mala facere cogunt. Iustitia recet iudicium, wanda in iudicium de ist, it ne si reitum. Iustitia ist virtus animi, iudicium ist operatio virtutis.

122. Suscipe servum tuum in bonum.

Inphah miß in guot,

wanda se uncten miß forechen in abel.

Non calumniator me superbi,

idem: ne me capiant calumniando.

Ubermuote ne bescrenchen miß hinter trahendo, daz ih Christum beten, wanda se obedent Christum mortuum colere.

123. Oculi mei defecerunt in salutare tuum.

An dinen haltare sint ferbruchet miniu ougen.

Sin laquet miß, sin laquet miß.

Et in eloquium iustitie tue.

Unde an daz kechofe dines rechtes,

daz in Evangelio gelinet uairi, so er chumet.

124. Fec cum servo tuo secundum misericordiam tuam.

Duo fament mir dinemo stalche nah dinero

genado,

nals nab minemo rehte.

Et justificationes tuas doce me.

Unde lere miß dine rechunga,

mit dien du die meriken getuht rehte nals se siß.

125. Servus tuus sum ego.

Ih pin din stalch.

Atir gelang ubelo an diu, daz ih min frio wolta si, nals diu stalch.

Da mihi intellectum ut sciam testimonia tua,

idem: mandata.

Kib mir fernumeft daz ih uuiuze dinia gebot.

Gib mir iro zetrinchenne de fonte lacis eterna, daz ih si uuiuze, unde tuendo iro baz unde baz si uuiuze.

126. Tempus faciendi Domine.

Zit ist des tuonnes daz du tuam solt, chom unde uuijo uirer unde ne tuale dei.

Dissipaverunt legem tuam.

Zefuoret habent sic dina ca.

Redi ist in zib. Unctio talen daz? Superbi qui suam iustitiam volentes statuere, iustitie Dei non sunt satisfacti. Lex subintravit ut abundaret delictum, delictum dissipavit legem.

127. Ideo dilexi mandata tua super aurum & topazion.

Fone diu minnota ih dinia gebot mer danne golt, unde topazion.

Uuanda dilectio dia irsollen mag, dia timor ne mabta. Gratia Dei gibe dilectionem, dia gratiam ne chonden die irsollen, dia faciem. Mors velatum gestus ne mabta. Sic auctor tuum mandata tua pro terrena mercede, dia se dab ac taten, wanda se ander mionston. Nob timor servili nob amor terrena mercedis ne mabta se geliten daz tuo. Aber ih minnota mandata tua super aurum & topazion, wanda nobis quod dicit gelit ne fuit, dia des meruitum quod tuum. Topazion habet duo foramen, una goldet, andera lafte unde also fione oga, so shinet er in goldet.

128. Propterea ad omnia mandata tua dirigebat.

Fone dia uuard ih rihtig ze dinen geboten, wanda ih siu minnota.

Omnes viam iniquum odio habui.

Alle unrechte uuega hazeta ih.

Ziu ne silti, si id rehta minota? Ii skietia die ungo, an dien man tuera ferfiesen mag, dannet aurum & & topazion.

129. Mirabilia testimonia tua, ideo scrutata est ea anima mea.

Uuunderlih sint dinia precepta, idem precepta legi, fone dia serodeta siu min sela.

Daz si bona sint fone bona chomni, des ne sint si uuunderlih. Daz siu aber dien sint kechen, dia si ne magis vinctare nob justificare, daz ist mirandam, daz ist stupendum. Unctum uairer uair, daz se lex ne magis justificare? Uuanda Pauli est. Si enim data esset lex, qua possit vivicare, certe ex lege esset iustitia. Daz serodeta min sela, ze uui si gegeben wurde, si si ne mabta vivicare. Daz ne teta si in appa.

Unctio?

130. Declaratio sermonum tuorum illuminat & intellectum dat parvulis.

Uuanda offenunga dinero uuorto irlichtet luzzet unde gibe in fernumeft.

Uuaz ist declaratio sermonum tuorum ane lex? Ziu si dien gegeben si die si ne mag justificare daz feratent parvuli, daz feratent humiles, dero bin ih eier, fone diu uolta ih siu froden. Si ist daz tuo gegeben, daz se diu superbum iudem humilem tuum, unde si diu george daz diu chrefte an gerinet siu ze irsollene, unde du silt confingere ad gratiam, unde cholethico obedere. Alifere mei Domine, quoniam infirmus sum. Daz uair diu ze tuone, quia per legem cognitio peccati non justificatio.

131. Os meum aperui & attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam.

Uuanda ih dinia gebot uolta, bedi indeta ih uf minen munt unde iab, daz ih infirmus ne mabta tuo.

*tuos fortis, parvus magna, unde durstiger
suos ih spiritum bonum, der mir half ze
gedonne, das ih ketzen ne mahte, per mandatum san-
ctum & iustum & bonum. Non enim qui spiritus sanctus
agunt, sed qui Spiritus Dei, hi filii Dei sunt, cum
quia ipse nihil agunt, sed ac nihil boni agunt, a bo-
no aguntur ut agant.*

132. *Respice in me & miserere mei secundum iudicium
diligentium nomen tuum.*

Sih mih ana, unde genada mir nah dero ur-
teildo, dinen namen minnontero.

*Daz chit nah dero urteildo, dia du an dien tate, die
diven namen misant. Unaniam misant? Ane daz
du se er misantost. Also Johannes chit: Nos dili-
gimus Deum, quoniam ipse prior dilexit nos. Difu
uort fuit der der suoz getruncken habet ande ge-
choret suoz mer trincken anile.*

133. *Gressus meos dirige secundum eloquium tuum &
non dominetur mei omnis iniquitas.*

Kerichte mine genge nah dinemo gebote, unde
nehein unreht ne uualte min.

*Da gelitte minna, gib mir minna daz du unilost habest.
Dara zoo gewende mir belfen.*

134. *Redime me a calumniis hominum & custodiam
mandata tua.*

Lose mih fone menniscon unliumenden, unde
fo behuoto ih din gebot.

*Calumni fuit falsa criminatione, die tao daz ih an furb-
te, so wurde ih under in mitten per patientum ge-
baiten. Der furbtet der wardet lichte nah in be-
cheret, daz ne daz wir geziehen.*

135. *Faciem tuam illuminam super servum tuum.*

Din anafune irskeine uber dinen scalch.

Onge mir belfende dina prescientia.

Et doce me justificationes tuas.

Unde lere mih dine rehtunga.

*Lere mih se fo, daz ih se moe. So chit iz ouh ande-
refuor: Dobe me facere voluntatem tuam. Unan-
da der habet se angelinet, der se ne tuot. So scri-
bet veritas: Omnis qui audit a patre & didicit,
venit ad me. Fone diu ist uar, qui non facit, ideo
non venit, quia non didicit.*

136. *Exitus aquarum delinquerunt oculi mei, quia non
custodierunt legem tuam.*

Uzferte uuaazero leiton zerale miniu ougen,
uuada siu ne behuotton dinlu gebot.

*Ingenaro sebendo misfaten minia ougen, daz ruzen
se. Nider solta ivo runfa siu ad humilitatem po-
nitentia darb die seide daz siu chappeton an die il-
lebras curiositatis illicita. Also Davidi gese-
ande uuxorem lita. An anderen kanchen ist:*

Transierunt oculi mei.

*Sansio ougen mer ruzen moen dazne usfringa uuaaz-
ro. Daz gesehe beizet xperbole, daz chit uber-
xperbole.*

137. *Iustus es Domine & rectum iudicium tuum.*

Reht pist du truhten unde reht ist din ur-
teilda,

*fone diu ualeinta ih filo. Unanda diu reht ze fuorhten-
ne ist omni peccati, mit dazne da den dazne so
aner dazne uort, unde uenan ne ist der suoz
dazne uort so mit rehter geclagen moe.*

138. *Mandasti iustitiam testimonium tuum.*

Du gebute reht.

*Uelichez? Testimonia tua. Siu fin din reht ande du
bist rehter reht habiendo.*

Et veritatem tuam nimis.

Unde dina uuarheit kebute du genodo.

*Ueliche? Aber dia silben testimonia, mit dien da dib
chublen tuoz nuie, diu man so filo genozet balien
fol, so filo siu genozet gebeten fuit.*

139. *Tabescere me facit zelus meus, quia obliti sunt
verba tua inimici tui. [mei]*

Sereuuen teta mih min ando, uuada mine
fienda dinero uuorto irgazen,

*uuada ih se minota, bedin leideza ih, daz se fement
mir ne uaren feruente in amore Dei. Daz leid
maz mir so harte ana, daz iz mih in subte uaii de-
nen teta. Dazman ist andersuaz gesehen: Ze-
lus domus tue comedit me.*

140. *Ignatum eloquium tuum vehementer, & seruum
tuum dilexisti dilid.*

Din uuort chuoit unde zundit harto, unde
din scalche minnota iz.

*Fone diu uualta ih ouh daz mih fende iz minnotin, unde
iz se zusti. Dei iustitiam claphat, do er chad z
Nomen car nostrum ardere erat in nobis, cum aper-
ret nobis Scripturas in via?*

141. *Adolescunt [adolescentulus] sum ego & con-
temptus, justificationes tuas non sum oblitus.*

Ih pin iungero danne sie unde ferehoren,
doh ne irgaz ih dinero rehtunga, so se
taten.

*Daz mag ebeden populu noei testameti, der in con-
temptu nusi populo veteris testameti. Daz mag ouh
funderigo chedre. Joseph unde David, die ire bru-
deren in contemptu uaren, unde dob gebilte ius-
tificationes Dei.*

142. *Iustitia tua iustitia in eternum.*

Din reht ist euuig reht nali iudicium, uuada ira
iustitia euuata uari, dia se uulten presere ius-
tia Dei.

Et lex tua veritas.

Unde din lex ist uuarheit,

*also dar ana kinet, daz se testimonium seget iustitia Dei.
Nab diu iz chit: Iustitia Dei manifestata est, testifica-
ta per legem & prophetas.*

143. *Tribulatio & angustia inueniunt me, mandata
tua meditatio mea est.*

Uuaz ist mir dazne geziehen?

Arbeite unde angeffa begagendon mir, ico
doh uwaren dinlu gebot min gedanc.

*Sie tuoz ana, belfen ivo, alten min, etcher ih bebaite
dinin gebot, unde ih ioh se minne uobe du gebot.*

144. *Aequitas testimonium tuum in eternum.*

Dinlu testimonium umbe diu martyres isfarben,
diu sint euuig reht,

uuada se des rehter imer lebent.

Et intellectum da mibi & vivam.

Unde gib mir fernumeft unde fo lebo ih.

*Daz mih fernemen, ualeo daz niebt ne ist, daz perse-
quentes inimici mei gemens nagen, uade uuro ih
dazne uarhefte lebo, nebt ih temporalen vitam um-
be dina gultu ferlufo.*

145. *Clamavi in toto corde [meo] exaudi me Domine,
justificationes tuas requiram.*

Ih ruofa an allemo herzen.

So tuot der der anadachte ist ze sinem gebete, unde in sin eracht ne lazzet anderz seuchen. Solich hebet ist etelichen emezig nali manigen. Uke iz doh einen ien so durb note si, daz ist ankont. Der hier sprichet, der libet seliches.

Keheore mih truh,
wanda mines ruofes mir eracht ist.
Dine rehtunga suocho ih,
triuene ze teime nali ecbert zeuizzen.

146. *Clamavi ad te servum me fac* [et] *castodium mundati tua.*

Ih haretu ze dir, gehalt mih unde danne be-
huoto ih dinu gebot.

Salvum anima gibo mir, danna tuon ih, daz ih uniez ze tuome.

147. *Præveni immaturitatem [in maturitate] idem acria* [acria] grece. [et] *clamavi.*

Ih habeta in uniez unde haretu ze dir. In mitte nald er matutium tempus chome, suant ih uf ze gebete, daz tempus beizet immaturitatis, unde ist ein uort nali tati. Einer etelicher dero interpretat etad in immaturitatis, idem cu acria grece. Mit acria propostionibus, daz ist der selbo sin, wanda imaturitatis ist significatus immaturi, idem non oportuit tempore, daz uob vulgo beizet hora importuna, so media uox ist et interpretia, quando non est tempus operandi sed quiescendi. Dihu reda mag feruonen nariden ad unumquemque fidelium der daz dicben tuot, daz er uf stat so fruo. Oub mag kebrizen nariden immaturum tempus, er Clisuf chome, do prophetu bareten, unde in haren chomra, so er gebeien habeta. Funt din chit hora nah.

[Quia] in verbo tuo [verba tua] superperavi.

Ze dinemo geheize ferfah ih mih,
funt din haretu ih, nhe mih dinero chumfte ne belangeti
nob ih so genio ne bareli.

148. *Præveniant oculi mei ad te matutinum. [dilu-
culo]*

Minu ougen surefluoren dia uohtun,
wande foreuacheton su ze dir. Uuelichiu ist dia uobta?
Ane do dien bejanda tagen, die in umbra mortis sa-
zen, unde se diu pegendun sichem in carne. Ze ouis
reta ih daz?

Ut meditare eloquia tua.
Daz ih dine geheiza in muote habeti,
sament allen dien, die se chenton in lege et prophetis.

149. *Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine, secundum iudicium tuum vivifica me.*

Mina stimma truhten gehore nah dinen ge-
nadon,

daz du mir ablez hebst in tempore misericordie.
Nah dinero urteildo,
ih meies secundum iudicium diligenter nomen tuum
irchiccho mih ad vitam.

150. *Appropinquaverunt persecutores me iniquitati, a
lege autem tua longe facti sunt.*

Demo unrehte nahton sih mine persecutores.
An uia? Ane carmen meum cruciando, wanda anima,
die cruciatum troget, eliet naber ne ist. Aber
fone dinero eo ferreton sic.

Iniquitatis uiares se hi iustitia ferro.

151. *Prope esto [es tu] Domine.*

Du truhten uuis uns pl.

NOTK. PARS L

*Interior si uis din propinquatio, die anse niemer ne
ferlaze.*

Et omnes via tue veritas.

Unde alle dine uuega sint uuarheit.

In dero uuarheit dines rebet, wile du anse lassen si-
den die notz, wanda uuir se ant fælde ne liden.

152. *Initio cognovi de testimoniis tuis, quia in eter-
num fundasti ea.*

Ze crist dero uuarheit geeliscota ih, daz fone di-
nen geihten daz du siu stattoft in euua,

wade in fundamentum gabe in Christo. Daz thein an
Abel, ze dero ciuitas Dei sancta Ecclesia anseigz,
daz thein an patriarchis et prophetis, unde an an-
deren an dien do sancta Ecclesia bestant, die testi-
monia Dei habites in Christo fundate. Initio ist
adverbium, alfo ead catharchas apud grecos.
Andere chaden ab initio daz ist so uuarz fernanf-
tigora.

153. *Vide humilitatem meam* [et] *eripe me, quia legem
tuam non sum oblitus.*

Sih mina diemuoti unde lose mih, wanda
ih dinero eo ne irgaz,

din uns zuo chit: Omnis qui se exaltat humiliabitur, et
qui se humiliat exaltabitur.

154. *Iudica iudicium meum* [et] *redime me.*

Chius mina urteildo,
daz ist anders? si mina diemuoti, si daz, quomodo
me ipsum dijudicari.

Et redime me.

Daz ist anders? [et] eripe me.

Propter eloquium tuum vivifica me.

Umbe dinen geheiz chicche mih.

Uuelichen? Ane dea. Qui credit in me non merietur in
eternum, sed habebit vitam eternam.

155. *Longe a peccatoribus salus, quia justificationes
tuas non exquisierunt.*

Ferro ist heill fone fundigen.

Zin ist daz?

Uuanda sic dine rehtunga ne forderoton,

dien ne si ih kelib, wanda ih se forderota.

156. *Misericordie tue multe Domine, secundum ju-
dicium tuum vivifica me.*

Manige sint dine genaden truhten, nah dine-
ro urteildo an dero genaden ne gebroge. Irchie-
che mih.

157. *Multi qui persecuntur me et tribulant me: a tes-
timoniis tuis non declinavi.*

Manige ahtent min unde arbeitent mih,
chit sancta Ecclesia ex perfida Martyrum. Umbe daz
ne uuantha ih fone dinen geihten,

funt dia ist perparata terra sanguine martyrum, celum
floreit ceroni martyrum, Ecclesia ornata memoriis
martyrum, insignita tempora stolidius martyrum,
crebrescunt sanctitates meritis Martyrum.

158. *Vidi prævaricantes et tabefecbam, quia eloquia
tua non custodierant.*

Ih kefah andere danna uuentchente,
die sin ferlougenden in persecutione,
unde fone demo leide suant ih, daz sie ne be-
huoton dinu eloquia.

12. *Aug mir samst alfo ijo membrorum meorum. Andere
inter-*

*interpretes cedant. Vidi non seruantes patrum.
Patrum ist, qui uictrici cernamur. Der daz ne bal-
tet der ist prauociter.*

159. *Vide quoniam mandata tua dilexi.*

Sih daz aber ih minnota dinu gebot.

*Caritatem gebote da, die minnota is, du statia mit an
dinero confissione.*

Domine in misericordia tua uiuifica me.

Herro tuo mit leben an dinero genado.

*Persecutores tudent mihi, da cibicbe mihi. Din genada
gebe, daz is hefrictum ne muge. Sih mihi amantem,
habet mihi periclitantem.*

160. *Principium uerborum tuorum ueritas, in eter-
num omnia iudicia iustitia tua.*

Uuarheit ist anagenne dinero uuorto,

*sa ebement fane uuarheit, unde fuit uuaris, ne trigent
nirmanen uob iustum denu fu uitam, uob impium,
denu fu panem gebeizent. Din xauui fuit iomer
urteilida dines rehtes.*

161. *Principes perfecti sunt me gratia.*

Corpus Christi sancta Ecclesia spricht hier. Uuar chit?

Die uueltherren althon min ungesculdet.

*An uia sedetis uos Christiani terrenis regnis? Ne
chad silber Christus hefringeret, uos mas Casari zini
haben solit. Reddite Casari, qua Casari sunt, &
Deo qua Dei sunt. Ne gab er imo selbo zini uzer
fikes munde geueneren? Uuoz fu praeuise? Ze
denu milites chaunen, unde fragetum. Quid facie-
mus? Er ne chad: singulum soluite, arma prouice,
Regem uestrum deservite, ut Deo possitis militare.
Nabte uicis chad: Neuenem conseruati, nudi cal-
lemian feceritis, iusticia uestri spendium uestrum.
Unde comes Christi Paulus, uisier riet er Christi
prouiciatini, fu selbes conuulsiuonibus. Ne chad er?
Omnia anima potestatis sublimioribus subdita sit.
Unde aber: Reddite omnes debita, cui tributum,
tributum, cui uelligal, uelligal, cui timorem, ti-
morem, cui bonorem, bonorem. Ne gebet er, daz
sancta Ecclesia beteti pro Regibus? Uuoz miseratione
Christiani uaidet se, daz se iro althon solui? fane
din chit mit rehte sancta Ecclesia, danches abten
se min.*

Et a uerbis tuis formidauit cor meum.

Unde fone dinen nals fone iro auorten ircham
sih min herza.

*Sic drestus. Proscrito (iro gant framo is) occide,
angulo torques (chazanzio mit erapban) igni combu-
re, belui subrogo (uuirfo so fure tier) membra di-
lani (zeilerizzo iro lide). Daz allet ne furba is,
uanda da chade: Nolite timere eui, qui corpus oc-
cidunt, animam autem non possunt occidere. Sed
timeate eum qui habet potestatem corpus & animam
perdere in gehennam.*

162. *Labor ego super eloquia tua, sicut qui inuenit
spolia multa.*

An dinen gechofen freuuo ih mih also der
manigiu geroube findet,

*uanda min fipo habet mir gegeben manigiu geroube, an
dien die ih dinero militum patientia uaunderando ze
dir becheret habent unde geloubig sint.*

163. *Iniquitatem odio habui & abominatus sum, legem
autem tuam dilexi.*

Unreht hazeta ih, unde leidezza iz, aber di-
na ca minnota ih.

*So uicis is mir furba a uerbis tuis, die din ea fuit, ie-
do minnon is fu, uob dit minna ne iras castus ti-*

*mor. So fala chist parentes furben unde minnon,
so fol ebena iro choral furben unde minnon.*

164. *Septies in die laudem tibi dixi super iudicia iusti-
tie tue.*

Siben stunt in dage lobeta ih diu, umbe die
urteilida dines rehtes.

*Septies uicid feruonem semper, uanda septies Echus
alim tempora gezalet uuerdent. Also iz chit: Septies
(uol emizgo) cadet iustus & resurget. Idem omni ge-
nere tribulationis humilietur & proficit.*

165. *Pax multa diligentibus legem tuam & non est
illis scandalum. i. mentis offensa.*

Feste frido ist dien, die dina ca minnon unde
nehcin ferspurneda.

*Ube fu uob der ne feruinet, der fu minnet, er abten
fu iedeb, haben trugena unde beilige bezeichneda,
uanda so eret er fu, unde uiciz imo siluino dia un-
feruumeft. Aber iudeis uuar scandalum, daz man
se hez legem spiritaliter intelligere, uanda fu ne
minnon spiritalia. Uob ist iz fu ze feruonem?
Die Gotei ea minnon, dien ne tarret propeta, uob
aduersa.*

166. *Expeditum salutare tuum Domine & mandata
tua dilexi.*

Dines haltares Christi beit ih truhten unde
minnota dinu gebot delectationem Dei & pro-
ximi, uanda der fu ingenuum biitet der dia ne
minnet. Na biitet fu die fu minnon, ut cum Chris-
tus apparuerit uita eorum tunc & ipse appareat cum
illo in gloria.

167. *Custodiuit anima mea testimonia tua, & dilexit
ea uehementer.*

Dine geiithe behuota min sela, unde min-
nota fu hirlichio.

*Daz chelent martyres, uanda uir se Dei mandata ne
beuonit ane caritatem ne tobi in martyrium.*

168. *Seruauit mandata tua & testimonia tua, quia
omnes uia mee in conspectu tuo.*

Dinin gebot kehiet ih, unde dine geiithe,
uanda alle mine uuega sint in dinero ge-
sihte,

*uanda da iro uaura tuof unde mit heuoligen oogen fu
hebet, denuan behoko is mina ribti an is.*

169. *Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo
Domine iuxta eloquium tuum da mihi intelle-
ctum.*

Min gebet daz fore dir ist nahe ze dir truhten
nab dia iz chit: Prope est Domini tui qui tribula-
tio fuit corde.

Nah dinemo geheizze gib mir fernumeft.

Uuiciber ist daz? Intellectum tibi dabo & instrum te.

170. *Intret postulatio mea in conspectu tuo secundum
eloquium tuum eripe me.*

Min gebet ehome fure diu nah dinemo ge-
heizze losf mih.

*Daz ist anderef daz selba. Uuola biitet, der se biitet.
Intellectum inphabendo uairi fu rat, uanda darf ih
feruonem uairi fu uairi.*

171. *Eraclabant labia mea iocundum cum doceris me
iustificaciones tuas.*

Mine lefisa sprechent lobefang, so da mih
lereft dine rehtunga.

*Got leret die, die dir fuit decibiles Dei, daz fu nicht
ein gebogenda naby iudendo beuonit Gotei rehtunda.*

172. Pronunciabit lingua mea eloquium tuum, quia omnia mandata tua equitas.

Min zunga saget din gehosse, leret dinu gebot, uuanda siu alliu sint reht,

fiat die uult ih anreden minister verit, nuanda dar ana equitas ist. Ih uult aber uoala, daz mir freisa begagnen sin zu contradicentibus et persequentibus. Uuaz uult mir dann?

173. Fiat manus tua ut saluet me.

So chome din helfa daz sie mih halte,

unde ih in anima ferriem ne uerde.

Quoniam mandata tua elegi.

Uuanda ih dinu gebot irueletza,

so daz ih mit ired amore uberauende timorem.

174. Occupaui salutem tuam Domine, et lex tua meditatio mea est.

Christum dinen haltare uuolta ih, sin gereta ih, unde din ea ist min hogezunga,

quia lex testimonium perhibet Christo.

175. Puer animi mea et laudabit te et iudicia tua adiuuabunt me.

An imo lebet min sela, unde lobet diu, unde din urteilida helfent mir samem dien die gehoren sola: Venite benedicti patri mei.

176. Erravi sicut ovis qui perit. Ih kieng irre also ferliorn scaf.

Quere seruum tuum, quia mandata tua non sunt oblita.

Sueche miß, sueche dinen scalch, uuanda ih dinero geboto ne irgiz.

Die da sentest, die funde da uob sueche die da fundest, unde gedaltst.

De Psalmis Graduum.

Einen iudeum, in sua uis auazigen, frageta man, nuancan cantica graduum so geranzet unan. Der antuarta alius: De David nuancan habeta templum Domini edificare, do ebenent montem templi, unde ierosolim ad nab diu, so er daz templum pulchra uuolta, unde beynachin also, daz nra deuo monte ein monticulus uert, daz nra uolta er daz templum zimbren, nra daz monticolum auerecta er ter quinqz gradus, trinsunt unde unde ambe anditane, daz die auerctane unde alle late clementer uf unde uider gau mochin, unde uuanda er so penanda daz er daz uerch solte frummen selbo solti, so heb sangot er far deuo selben uerche, ih meins dien quindcetm gradibus mit also manigemo psalms. Unde sheinet far an deuo primo cantico, daz er deuotus et contradicentibus unde daz selba uerch habeta. Dannan ebad er: Domine libera animam meam a labris iniquis et a lingua dolosa et catera. Uique hoc iudeus, quantum ad corticem non credo sperandem. Ute aber uult fene dien fidelibus, die die medullam expresserunt uenit fortzereu dinget hejmeuget eigen, unde so filo des an anseu mag, in medium fringere uenit, den uenit ne uenit nrau superbiu, nuanda er ne sheinet inuidiu superbia peditigum.

Cantica quindcetm graduum.

Ne ferrent nob an selbero zalo, ut patribus uidetur. Din selba zalo, die ist uerz zumeisen unde diu, alie uerz zeuen unde feneu, alie uerz nrauen unde schen, alie uerz abrouen unde schen, alie uerz bis septem et mo, alie quatuor unde uenit, alie septem et octo. Alitit uolte mysteria compila.

NOTE. PARS I.

Unde ist si an disen septem modis des heiligen geistes zeredon sol. Uenit aber alia Ecclesia, die after deuo leuero uirtutum, daz chit altero erect, so hier midanau bauen mit habitantibus Cedar (i. iustis) die ha uerend daz sie ne sipe, dara nab chit si, daz sie ire ouen ad Apostolos effice, unde sie an ire zumeisen gradum fesseu uenit, die deuo fundamentum sint, in dia si ze uenit solo fesseu anella, unde dann dar in chomnin exultans cantare: Ecce nunc benedicti? Dara nab shepet sie an den dritten gradum. In uoce suspirantis ad supernam Ierosolim, dara nab Propheta et Apostoli trosten ze solte chomnin. Unde chit uenit exultatione, daz si geliebt eigen also si ire gebirzen i. in bit que dila sunt mihi: In domum Domini ibimus: An deuo ferdem gradum, der numerus perfectiorum ist, so bene Ecclesia ire ouen ad Deum ipsam schiliter trouente, daz sie din ouen ab imo pulmit er ne uenit, er er ire genada sendit. An deuo suspirans froszen so uenit si martyres in hant, unde shepet also solto, daz si ioh andero ordines fidelium mit deuo robore bobo unde bobo fesset, unen an den zeiden, der ire selbero funder froszen uenit. Der selbo graus der ist confessorum. Der funder deuo, die in zit riuuante. Daz ne teta iudas. Jam enim iudicatus erat. Der abedo ist sancta Maria cum uirginibus et uoluit. Der uenit ist confessorum. Der zeido ist Ecclesia ad diuinat. i. final omium antecessorum. An diseno gradum fessent si si ire flanda andentem in horum, in manibus suis, uenit tangam fano tellorum abelli. So daz die profundi peccatorum dann gesent, die siu nab tempus acceptabile ferloren habeten, so beginent si ire selbero fesset, nie si fesset ne uenit ad comburend unde shepet dann spatio. i. in uenit deuo, an den eulustes froszen. De profundis unde uenit dann superabundanti gratia iustis. Der zeuente gradus der ist infantum et innocentum, die ne darf Ecclesia fessent. Mater gratia fesset sie an ire arme. An deuo dritterden froszen so gariuante si die fesset chomnin birta unde birta mit sola prima, mit deuo sie cam spatio praten salen, also ist chit: Omnes qui in Christo baptizati estis, Christum induistis (uel uidi Ierosolim exultans tangam spem meam uro suo). An deuo fessent si bene si praderico famit quoniam et cantum letitia: Ecce quam bonum. Unde shepet in regem carorum, quoniam illic mandauit Domini benedictum. Dei suscipiens gradus cantum fessent sie nra dei prate soltes bati fesset ania: Ecce nunc benedicti qui statim in domo domini in. a. d. et in apocalypsi est. Alieja. Amen. Benedictio et claritas et sapientia. Atsi deuo troffe fesset in ziezess Ecclesia ze dien nab habitantibus Cedar (i. iustis) si in an dien iuuereu extremis sui benedictio beschien mag. Considerat in uenit omnes extollit manus uestras in secula et benedictio Domini. Daz uenit diu iustis cantici geliebt deuo Cedar der erist Alieja. Laudate nomen Domini, qui statim fesset et supra. Sed et quid in quindcetm musici monocordi distributibus. i. quatuor tetracordis, daz ipsa uis uenit, si qui enim ignarus perpererit, Spiritus Sancti, qui cantum omnia scientiam habet uenit mirabilia inuenit ornata.

Psalmus CXIX.

Hebr. CXX.

Canticum Anabathmon. i. e. Graduum.

1. *AD* te cum tribulauer clamavi et exaudiui me.

Ih haretu ze dir truhten, do ih in arbeiten uuas, unde gehortost du mih.

G g 2

2. Demi.

2. Domine erue animum meum à labiis iniustis & à lingua subdola.

Truhten jesse mih fone unrechten unde unchultigen uoorten.

Also dero wart sint, die mit ilent pefachen samo so min berzende, unde mit ilent waender, daz ih uf ne frige de vitiis ad virtutem. Unara wule du? cheden sie, du wule ze ferre, ferre donne du magst.

3. Quid dabitur tibi & quid apponetur tibi ad linguam dolosam?

Do chad ih ze mir sellene.

Unaz wuit dir gelazen, unde unaz wuit dir gagen itellet,

daz chit, unaz wuit dir ze stellene gagen so hoflicheden waerten?

4. Sagitte potentis acule cum carbonibus desolatorius, i. v. g. antitur.

Daz tuent unassiftrala des mahtigen, daz sint verba Dei. Dis fesse dera gage mit florenten zanderon,

daz chit mit dero extregis, die er choute waerten, unde sie aber jib selben zanden ire iriden ze florenten. So tawda jingst du per grades also oab sie taten.

5. Heu me, quid [mibi, quia] incolatus meus longinquus est factus?

Ah mih, chijt du darre, ziu ist min ellende so langez uoorden?

Unarda jib far begient dina langen, so du ze tagede gijgest, unde dar dero anderro urecht chavil.

Inhabitavi cum tabernaculis.

i. cum habitaculis Cedar.

Ih fazzo mit dien buuuenten in cedar,

daz ifnabelis kessze ist, der azzer Gotes richte sol ferfazzen werden. Also ia chit. Ecce ancillam & filium ejus, non enim erit heres filius ancilla cum filio libera. Sine hereditate fuit cedar, daz chit tenebra, in dien fazzen peccatoris, fament dien ih hier bin.

6. Multum peregrinata est [incola fuit] anima mea. Min sela ist hier filo ellende.

Sia bebruzet dera ifnabelis berebigen.

7. Cum his qui oderant pacem eram pacificus.

Frido hielt ih mit dien die in hazzent.

Daz sint die, fament dien ih in cedar faze, dien ih ire ubeli fertrage, daz under neu dob frido f.

Cum loquerer eis debellabam me gratis.

Undurites rungen si uvider mir,

so ih sie gwaete, unarda ih mina froma ne forderete, dob ih sie gwaete, nute ivo felle, die in Christo sint. Unde unarda sie frido hazzent, pedis ne mablen sie nechten gewaltet beboren Christi, qui est pax agna.

Psalmus CXX.

Hebr. CXXI.

Canticum Graduum.

1. **L**Evavi oculos meos ad [in] montes, unde venit auxilium mihi.

Ih sah uf an die berga, daz sint Apostoli, dannan chumet mir helfa.

Sie habent aut Evangelium predicando gerit, unumquod unum daz heisa ebomen sol.

2. Auxilium meum à Domino qui fecit caelum & terram.

Fone Gote chumet mir helfa, der dir himel unde erda teta.

Daz wart sint in gelirnet.

3. Ne des ad movendum [non des in commotionem] pedem tuum.

Ne la truhten minen fuoz sliphen fene abermaeti.

Neque dormitet qui custodit Israel [te.]

Noh der ne naphze, der din huohetet ifrahel.

4. Ecce non dormitat [dormitabit] neque dormiet, qui custodit Israel.

Nob er ze tuot.

Er ne naphzeit, noh ne slaffet, der ifrahelem behuotet.

ifrahel chit vir videns Deum. Der incarnationem Domini geinbet, der ist ifrahel, unarda der folletum ad inspectionem vultus Dei.

5. Dominus custodiet te, Dominus tegumentum tuum super manum dexterae [dexteram] tuae.

Gotpehuotet diu, Got ist din decchi unde din skerm, an demo gewualte dinero zefeuuun.

daz chit an demo gewualte dinero saligheite, unarda du gewaltig pist filius Dei fere & ad dexteram esse. Sa thirnet er diu, ne plus temperis quam poterit ferre.

6. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem.

Tages ne tarot dir diu sunna, noh der mano nahtes.

Propera nule adversa ut tarot dir.

7. Dominus custodit te ab omni malo, custodiat animum tuum Dominus.

Got huotet din fore allemo ubele, Got pehuote dina sela.

Ubi oab der lichamo irilagen uwerde, daz diu sela gebalten f.

8. Dominus custodiat introitum tuum & exitum tuum ex hoc nunc & usque in seculum.

Got pehuote dina infart, so dia ana begient gan temptatio daz er du ne lazzo barte getborot uwerden, unde dina uzart, daz du dar uz ebomest kazzazete also Job.

Ex hoc nunc & usque in seculum.

Nu huote er din unde iemer.

Psalmus CXXI.

Hebr. CXXII.

Canticum Graduum.

[Absint al. pro his:] Vox Susspirantis ad supernam Jerusalem.

1. **J**ocundatus sum in his, quae dixerunt mihi in domum Domini ibimus.

Ih pin gefrouuit an dien, diu mir Propheta unde Apostoli gehiezzen.

Uuir faren, cheden sie, in daz Gotes hus.

Daz bu ist in limite.

2. Stantes

2. *Stantes erant pedes nostri in arvis [avis] Jerusale.*

Sid dien gebeizzen stuonden unsere fuozze in
keizimberet murt uez ebeiden unde geizlichen fieren.

3. *Jerusalem que edificatur ut civitas.*

Daz ist die himfika Jerusalem, die in berge mit
keizimberet murt uez ebeiden unde geizlichen fieren.

Cepus participatio ejus in id ipsum.

Dero teilhabunga iro neims ih, iro teilhabunga
ist an demo idysum. Si habet teil an Gote, daz
ebit, iro eivet habent teil an imo. Er ist iro ave
muelst unde iro ein. Pedu beizet er idysum, unde
bedu beizet er egi.

4. *Illic enim ascendunt tribus, tribus Domini.*

Mines trahetis chawbera ih mine die an in gelin-
pion, nals die in chinzegeten die stigen dara
uf in die burg.

Testimonium Iherabel.

Iherabelis ercheneneda daz ebit an dien Iherabel
irchenet murt, die der fuit sine dolo, die stigen dara
uf.

Ad confitendum nomini tuo Domine.

Sie stigen dara, dinemo namen ze ichenne unde
ze lebene truheten.

5. *Quoniam ibi sederunt sedes in iudicium [iudicio].*

Uuanda dar fazen ze urteilido stuola.

Daz fuit iusti, die fuit Gotes stuola, an dien ranet er.
Seles super domum David.

Sie fuit stuola, daz ebit itellera uber Christi fa-
miliam,

fone dero sie ingangen unde gefuort wurden, do sie ze
iro chawen, mit dero betesliche des Evangelii.

6. *Interrogate [Rogate] que ad pacem sunt Jerusa-*

lem.
Fragent iro stuola, irbelidn bint ioh stuola ioh stuolazzen
des daz dir treffe ze demo fride, dero burg
Jerusalem.

Die iro guot kochen, unde pauperibus Christi misericor-
diam ihendun, die tresset ad pacem Jerusalem, dien
murt itretet, daz sie dara faren.

Et abundantia his qui diligunt eam.

Unde genuit ist dar dien, die sie minnoht.
In ne brisset dar niehtes.

7. *Erat pax in virtute tua.*

Frido geskehe dir Jerusalem in dinero tugede,
die du schindast daz ist minna unde milti.

Et abundantia in turribus tuis.

Unde genuit si in dinen turrin,
daz fuit, die dar itellent, dien an Gote genouge ist
alles der sie luffet.

8. *Propter fratres meos [et] propinquos meos loque-*

bar pacem de te.
Umbe mine bruodera unde umbe mina chun-
nelinga fageta ih frido fone dir.

Id forderota iro mazzeda nals mina.

9. *Propter nomen [domini] Domini Dei nostri que-*

siui bona tibi.
Umbe Gotes namen forderota ih din guot
nals minza. Ih fageta in daz n idem, fone dinen
avis frido, daz ih sie dara genougt.

Psalmus CXXII.

Hebr. CXXIII.

Canticum Graduum.

1. *AD te levavi oculos meos, qui habitas in caelis.*
Miniu ougen huob ih uf stigindo ze dir
du in himile bucht.

*Fuit er dante in himile? Uuar bura er aber, er himel
anerte? Unde sine heiligen in dien er buet? An imo
selbemo bura er, unde fament imo selbemo, also er
eab nals an imo selbemo ist.*

2. *Ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum*
suarum, [et] sicut oculi ancille in manibus Domine
sue, sic oculi nostri ad Dominum Deum nostrum
quoad usque miserentur nostri.

Also diu ougen dero scalcho, die man sillet,
uwartent ze iro herron handen, unde diu
diu ze iro frouuon handen,

nals halto sie herren anellen, so uwartent arserin ougen
ze Gote anfermo herren, nals er uns kenade.
So genadet er uns, so er uns nals genuet die sila no-
de die moztiam, die wir in Adam gefrehten do wir
corruptiorem isphingen unde mortalitatem. So aus-
liche daz erbenent, unde dar ambe betent, dien
genadet er.

3. *Miserere nostri Domine miserere nostri.*

Sas sals wir cheden, nalsda wir die sila silen,
kenade uns herro, genade uns.

Quoniam multum repleti sumus desolatione.

Uuanda uuir harto ersullet pira ferichte,
fone dien, die der huot, daz wir dero falsch gedengen,
die wir nob ne selen.

4. *In pluvium [Quia multum] repleta est anima mea.*
[nostra]

Unser sels ist des kenietot.

si ist ze immerze sel dero ferichte.

Opprobrium eis qui abundant, [et] despectio superbis.

Mit dien ist iteuuz die sollun habent, unde
mit ubermuoten ist fericht.

Din genuit machet sie ubermuote dazman chumet, daz sie
dero guoten bucht.

Psalmus CXXIII.

Hebr. CXXIV.

Vox Martyrum.

Canticum Graduum.

1. 2. 3. *Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat*
nunc Iherabel, nisi quia Dominus erat in
nobis, diem insurgere[n]t [exurg.] homi-
nes super [in] nos, forsitan viros ab-
sorberent nos.

Nu chede Iherabel, ube Got in uns ne uware,
do usih die mennischen anananton,

edemum ferichden sie avist lebende. Die daz ussien
daz idelam nicht ar ist, unde sie doh keuset nar-
den in profectiune daz sie von operoten, die uwar-
den lebende ferichden. Uuanda sie daz ydolum
lebt murt, so wurden sie tote ferichden. Aber die
martyrei ne mabin der nemon geneten, nalsda Got
nos in in. Daz daz ist Iherabel nuu daz daz
einge, unde sie bedu mazzeda in guoten apbe-
G g j

von, nie se disen lîc ne ferlarin, in dien ne was
Got nielt.

3. 4. *Dum in inferretur furor ipsorum super nos, forsit-
tan aqua demersisset nos.*

Do iro heizmuoti gagen uns inzundet uuard,
odeuano befouiti unsih daz uuazzet,
daz chit torren: persecutionis, ube Got in uns ne wart,
also iz die befouita, in dien Got ne wart.

Torrentem pertransiit anima nostra.

Unser sela durhuuuot die chlingun,
dis ene durhuuten ne makten.

5. *Forsitum. i. potas. pertransiit anima nostra aquam si-
ne substantia [intolerabilem?]*

Truuuest du daz unser sela durhuuten habe
unechtig uuazzet?

Daz sint funda die substantiam ne habent, nêre inopiam
fons demo se rube uolton warden, unde aber arm
uorden sint.

6. *Benedictus Dominus, qui non dedit nos in venatio-
nem [captiorem] dentibus eorum.*

Got kelobot der unsih iro zanen ze uueido
ne gab.

Der unseren persecutionibus ne bangta, daz se uns bi
uendo gepengin, unde in dia funda brabten.

7. *Anima nostra sicut passer erepta est de nicipula [la-
queo] venationum.*

Unser sela ist irloset uzzer dero fogelaro
chloben, also der sparo,
der dar uz indrianet.

Nicipula [laqueo] contrita est & nos erati sumus.
Der chlobo ist fermulet, unde bin uuir in-
pharen.

8. *Adjutorium nostrum in nomine Domini qui fecit Coe-
lum & terram.*

Daz ist fons die uanda unser helfa uuas in des
namen der himel unde erda tota.

Psalmus CXXIV.

Hebr. CXXV.

Canticum Graduum.

1. *Qui confidunt in Domino, sicut mons Syon, non
commouebantur in aeternum.*

Die sih ze Gote fersehent, die sint iemer un-
ueuegig, also mons Syon.

Qui inhabitant Ierusalem,

daz sint die, die in dero himeliscun Jerusalem
buent.

*Die ne fuerit furor niman. Sic facient ieo facto der in-
ne, also Syon facto fueret in dero irakun Jersa-
lem.*

2. *Montes in circuitu ejus, & Dominus in circuitu ple-
bis sue.*

*Apostoli umbe habent [habent] sia, unde
truhten ist umbe halbunga sintes lautes,
uanda er gîbet in unitatem pacis, an dero Apostolorum
botescifin.*

Ex hoc & usque in seculum.

Hinnan anauueres unde unz in ewua fohentes
er dia burg.

3. *Quoniam non derelinquet [relinquet] virgam pec-
catorum super sortem iustorum.*

Uuanda er ne lazet den geuualt dero fundi-
gon, uber den teil dero rehton.

*Do er se iro laze uualten ze einero friste, lauge ne da-
let er iz nielt.*

Ut non extendant iusti in iniquitatem manus suas.

Uuanda er ne uulle, daz die rehten durh dia not
recchen iro hende ze demo unrehte angelib
[unde gelib] uarden dien abelen.

4. *Benefac Domine bonis & rectis corde.*

Uuola tuo du truhten, guot unde reht herza
habenten,

die nab dien abelen ne sabent.

*Declinantes autem in transgressionem, [obligatio-
nes] adducet Dominus cum operantibus in in-
justitiam.*

Die sih an dia gelichi cherent dero iruuegion,
unde fons abelen nêre lincen, die fuoret Got
mit dien unrehto farenten.

Sic farent nab dien, dien se gelib sint.

Et pax super Iherusalem.

Unde ussen Iherusalem chumet frido,

daz chit rassa begagent ino.

Psalmus CXXV.

Hebr. CXXVI.

Canticum Graduum.

1. *Cum convertit Dominus captivitatem Syon, facti
sumus sicut consolati.*

Do Got peuuanta daz ellende Syon, do uuur-
den uuir samo so getroffet.

*Uuir uarden geblendet fons unseren funden, unde irloset
mit Christes ploute, unde born uuir samo se getroffet,
uanda uuir nob hier uueinende dera gelengen, ze fi-
gure, dar uuir solte troffet uarden, daz ist in re-
surrexione iustorum.*

2. *Tunc repleti est gaudio os nostrum & lingua no-
stra exultatione.*

Do uuard sol mendi unde freuui unser munt,
unde unser zunga.

Daz herza habet sinen munt unde sinu zungen, fons dien
ist iz hehproben.

*Tunc dicent inter gentes, magnificauit Dominus
facere [cum eis.]*

3. *Magnificauit Dominus facere nobiscum, facti sumus
iocundati.*

Danne cheden sie under dietin, truhten ge-
chrefftigota sin tuon mit uns, uuir bin ge-
uuunnelamot,

Uuanda er nu chit in futuro dicent, fons dia sint onk pra-
terita conuerti unde repleti sum, dia er fore sprah
in futuro ze fernemene. In prophetis ist so getan
geboese emizeg. Na ist dat zil, daz uuir cheden sint.
Magnificauit Dominus facere nobiscum. Uuanda
uuir habeton getan abelo uns selben, do eben aber
Gote Sun, unde teta uns daz chrefftigota, daz er
sib selben gab umbt uns.

4. *Conuertere Domine captivitatem nostram sicut torren-
tes in austrum.*

Do

Do die krankezeit ward in verbis prateriti temporis, noch do was iz chumfzig, pedis betet er daz iz anerde aßus.

Peuende truhten unfera geclendoti, also die chlinga beuendend uuerdent in demo sunt uuide.

Die chlinga set uunteser gefroren, so der uarnus uunt ebamet, so semet daz iz, unde leufet dann die ebilnga. Also waren auir erfroren in dem suodon, ant der uunt chum Spiritus Sancti, unde unsere semda zoliet, unde wußt teta leufen ad patriam. Uuanda daz mit lacrymis uuerden sol, dero gebetzet er uns eub troßt sui ebolendo:

5. Qui seminant in lacrymis, in gaudio metent.
Die mit tranen sähent, die arnont mit mendli.

Die hier säbet elemosinam, unde bona opera, die arnont so se vitam eternam ze lone inphabent.

6. Exentes ibant & stabant mittentes semina sua. Pe-
nientis autem venient cum exultatione portantes
manipulos suos.

Sie farent uueinonde unz sie sähent, sie cho-
ment aber, frouet mit iro garbon, so se arnont. Ube se hier auuonot se uuerdent in aber
ergetzet, so se inphabent ceruam vite.

Psalmus CXXVI.

Hebr. CXXVII.

Canticum Graduum [Salomonis.]

1. Nisi Dominus edificauerit domum, in vanum la-
borauerunt edificantes eam.

Unfer truhten ne zimberoe daz hus, ferlor-
ne arbeite sint dero, die iz ilton zimbe-
ron.

Alle predicatoris ne gebezzert den mennichen, Got ne
tuot iz. Er ist der auiso Salomon, er zimberot daz
hui, imo ficut iz.

Nisi Dominus custodierit civitatem, frustra vigilat
qui custodit eam.

Christus ne huote dia Ecclesiam.

2. In vanum est vobis ante lucem surgere.

Iu ist unnuzze fore tage uf zeitanne,
daz chit fure Christum ze fabeane. Also die tuent, die
dar wuelen sin excelsi, dar er was humili.

Surgite postquam sedistis.

Stant uf so, ir gefizzent.

Ungest hier dicuante, so mugent ir in gloria resurgere.

Qui manducatis [manducatis] panem doloris.

In ebido iz, ir mit fere brot ezent,
unde hier truent in teuoelle lacrymarum.

3. Cum dederis summum dilectis ejus, ecce hereditas Do-
mini. [vado aliter distinguatur.]

So er daz ende gibet sinen holdon, so chu-
met daz erbe.

Nab distmo libe ebamet der lon. Der sin ergetet der
uile af fion er se fice, unde er haben guodicht, er
er so hedemate.

Fili merces.

So ebamet der lon des sumos.

Prælius ventris.

So ebamet der lon des uuuochores dero heiligen
uuumbo.

Das ist er, er gibet in, fili Maria ist er, er gibet ze
lone resurrexerunt vite.

4. Tanquam fugiata in manu potentis: sic filii excusso-
rum.

Also die frala in des mahtigen hende, so sint
dero erscutton fune.

Der mahtige scuzet ferro, ferro sint eub chomen verba
Apostolorum. Also iz chit: In omnem terram eni-
ui sonat eorum, & in fines orbis terra verba eorum.
Sie sint dero prophetarum ebint, dero tougenen scrif-
te nu irscutet sint.

5. Beatus homo qui replevit desiderium suum ex ipse.

Kesah in Got, der sih kerot iro zegefatzene.
Salgo den iro lero laßet.

Non confundetur cum loquenter [confundetur, lo-
quenter] inimici suis in porta.

Sie ne uuerdent flamig, so se asen burgetore sprechent
ze iro fenden. Christus ist daz purgeter, uuanda
er chad. Ego sum ignis. An imo fiant se, unz
se die abtrauend, die iro arende tougenent.

Psalmus CXXVII.

Hebr. CXXVIII.

Canticum Graduum.

1. Beati omnes qui timeant Dominum.

Salig sint alle die Got furhtent.

Qui ambulant in viis ejus.

Salig sint die in sinen uuegen gant,
die fain gebot uuerent.

2. Labores fructuum tuorum manducabis, beatus es &
bene tibi erit.

Uuanda alle salige ein sint in Christo, pedis sprecht der
propheta nu singulariter, ze den er genito fere sprach
pluraliter.

Arbeite dinero uuuochoero izeßet du.

Arbeite habest du in euero uerite, die farent dir dar
in seti, fene dir bist du nu salig in se, unde
uuola uuirt dir dann in re.

3. Uxor tua sicut vinea [viris abundans.] fertilis.

Die Ecclesia Christus ist also der birigo uuine-
garto.

In lateribus domus tue.

An uarnus ist se birigt?

An dien siton dines hufes.

Das sint die, die dir bastent. Die bastent manne liche-
mo, die ze finero siton sint.

Fili tui sicut novella [novella] olivaram in circuitu
menſe tue.

Diniu chint umberingent din diske, also
niuſanzot olegarto.

Sie sint kelis demo elegant, uuanda se pacifici sint.
Beati pacifici, quoniam fili Dei vocabantur. Die
umbringent din diske, uuanda se bezizzent din
ricche.

4. Ecce sic benedictus homo, qui timeat Dominum.

Solchen segen inphahet der mennisco der
Got furhtet.

5. Benedicat te Dominus ex Syon.

Got kebe dir segen fone Syon,
daz chit fone specula. Dis specula ist in himile, dar
ant

*unir Got seben. Soliches segenes laßt diß, du der
Got furbest, daz du in geschen moazist.*

Et videat quæ bona sunt Ierusalem.

Unde gesehest du diu guot, diu dero ufuer-
tign burg sint.

*Ulleus sint daz? Ane in pñssio Dei? Daz ist der segen
ex Syon.*

Ommes dies vite tue.

Alle tage dines libes.

Daz ist der ewige tag.

6. *Et videas filios filiorum tuorum. i. fructus operum
tuorum.*

Unde gesehest du unnocher dinero uuercho.

Pacem super Iherusalem.

Unde frido uber iegelichen guoten man.

Psalmus CXXVIII.

Hebr. CXXX.

Canticum Graduum.

1. *Sæpe expugnauerunt me a iuventute mea.*

*Ecclesia Dei chagot sibi, unaz se fone abelen ir-
liten habe. Osto, chit si, abten si min, fone
des ib anallen begenda.*

[Dicat nunc Israel.]

2. *[Sæpe expugn. me aj. m.] Etiam non potuerunt
mibi.*

Sie ne mahton mir ico nehein argerunga se,
uanda se ne mahton mit herberren nab in.

3. *Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores.*

Ufen minemo rukke zimberoton sie.
*daz chit, arbeito geladon se mit. Uuanda ib in gelib
ne uandte se, pediu abten se min, unde uaren mir
burdi.*

*Longeperfecerunt iniquitatem suam. [Prolongauerunt iniquita-
tem suam.] suam.*

Ferro fone mir taten sie ico unrecht,
uanda ib ico gebesse ne was.

4. *Domibus iustus concidet cervicem peccatorum.*

Der rehto truhten houuet den ico hals.

5. *Convertantur [Confundantur] Et auertantur re-
trorsum omnes qui oderunt Syon.*

Ze skandon uuerden unde hintert kangen,
die Christi Ecclesiam hazzeen.

6. *Sicut formica tollit, quod primum euel-
lat, exaruit.*

Sie missieden also daz cras, daz ufen demo
tache uuir, daz er irdorret, er man iz
danne neme.

Et die sandigen ersteben, et sicut se Gete irdorret.

7. *De quo non repleuit manum suam messor, Et sicut
siccum qui manipulos collegit. [colligit]*

Des der mandare sina hant ne gesulta, noh
sin soozza der die garba famenota.

*Angeli messores ne famescent se nicht in horreum Domini,
uanda se zizania sint, unde se falcibus hebunden
uuerden ad comburendum.*

8. *Et non dixerunt transientes viam, benedictio Domi-
ni super vos.*

Unde die furefarenten Apostoli unde Prophe-
ta ne chaden in nicht zuo, so iz in iudea sito uas,
Gotes segen si uber iuh.

Benedicimus vos in nomine Domini.

Nob se ne chaden, in Gotes namen segenota
uuir iuh.

Quaten unde rehten liazzen se ico segen, nali abelen.

Psalmus CXXIX.

Hebr. CXXX.

Canticum Graduum *Et* vox
peccatoris. [abfunt.]

1. 2. *DE profundis clamavi ad te Domine, Domine
exaudi vocem meam.*

Uzzer dero tiefi dero fundon ruofta ih ze
truhten,

*f. non impius, qui cum venerit in profundum peccatorum
contemnit.*

Truhten gehore mina stimma.

*Fiant aures tue intendentes in vocem deprecationis
meæ.*

Ze minero digi loscen diniu oren.

3. *Si iniquitates obserueris Domine, Domine quis
sustinebit?*

Uuile du mannelichemo sin unreht kehal-
ten Truhten? Truhten uuer mag iz dan-
ne liden?

4. *Quoniam apud te propitiatio est.*

Ze dir ruofta ib, uuanda an dir diu suona ist.

Da suondost unß mit dineno bloute.

Propter legem tuam sustinui te Domine.

Umbe dine ea beist ih din truhten.

*Uuelliche? Ane diu dir chit: Alter alterius onera portate,
Et se adimplebitur lex Christi. Uuanda ib diu ilt
uaren, bediu beist ib kradon.*

5. *Sustinuit anima mea in Verbo ejus.*

Ze dinen gebrizzen sefah ib mid.

6. *Speravit anima mea in Domino, à vigilia ma-
tutina usque ad noctem.*

Fone dero uohtun unz ze naht kedingta ih
an minen truhtenen,

*fore tage irsuont Christus castiditas à militibus, fone
dero froni unz an min ende gedings ib an in. Uuanda
er irsuont non mortuus amplius, daz er oud
mit se beize irsan.*

7. *Quoniam apud Dominum misericordia, Et multa apud
illum redemptio.*

Fone diu gedings ib an in, uuanda mit imo irbar-
me herzedta ist, unde folleglih irlofeda.

8. *Et ipse redimet Israel ex omnibus iniquitatibus ejus
(i. ad se respicientem turbato acule ab ira, ut supra
in sexto psalmo) unde er irlofet Iherusalem,
uzer allen sinen urechtia.*

Psalmus CXXX.

Hebr. CXXXI.

Canticum Graduum [David.]

1. **D**omine non est exaltatum cor meum.
 Truhten min herza ne ist erhauen.
Daz apher bringe ih dir, wanda iz chit. Sacrificium Deo spiritus contribulatus.
 Neque in altum elati sunt oculi mei.
 Noh miniu ougen ne sint ho irhauen.
ib ne deusano mib nielt mer danne ib genuge.
 Neque ingressus sum in magnis, neque in mirabilibus super me.
 Noh ih ne gieng in michelen dingen unde uuunderlichen, diu fone mir uarm zo fagecne.
Daz chit, ib ne gereta uebermet lumentes. So Symon magus testis, der Spiritum Sanctum inphaben uolte, sibi ze tuenone in ignis & prodigiis.
2. Si non humiliter sentiebam, sed exultavi animum meum, quemadmodum qui oblectatus est à lacte super matrem suam, sic retributus in animum meum.
 Ube ih mih kuollichota, unde also diemuote ne uuas, so daz intuenita chint, daz noh an dero muoter armen ist, so si solih min lon.
3. Speret Israel in Domino ex hoc nunc & auge in saeculum.
 Der Got kesehen uuelle, der gedinge an in, hinnan unz hina ze dero euuigheite.
So er dera chomet so habet er daz er uoelta an selbemo diege, nals in gelung, daz chit in re, nals in ipe.

Psalmus CXXXI.

Hebr. CXXXII.

Canticum Graduum.

1. **M**emento Domine David & omnis manufacturam ejus.
 Erhüge truhten Davidis, unde allero sinero mammentli.
David skeinda fina mammentli an Saule finem ferebi, do er in stiben malta, unde in dob ne sloug. Christus ist David, unde an Christo populus Dei. Christus skeinda fina mammentli, do er in cruce sui peteta: Pater ignosce illis non enim sciunt quid faciunt. So ierta er sub tuon populum Dei, do er chad: Oratione pro inimicis vestris, benefacite his qui oderant vos.
2. Sicut juravit Domino, votum vovit Deo Jacob.
 Erhüge sin, unde hilf imo ze gauerrene, also er Gote geluor unde geancheizota.
Uuea hejseuer, unde uuea keancheizota populus Dei? Daz er si tempium Dei.
3. Si introiero in tabernaculum domus meae, si ascendero super lectulum firmitati meae.
 Si dederò somnum oculis meis, & palpebris meis dormitionem,
4. Et requiem temporibus meis: donec inveniam locum Domino, tabernaculum Deo Jacob.

NOTK. PARS I.

In die herebirga mines hufes ne gan ih, in min bette ne sligo ih, slaf minen ougon ne lazo ih noh rauua minen touuuungen, er ih stat irfaro, unde herebirga demo Gote Jacobis.

Daz chit, nielt des mietes ne ruelcho ib ant in. ib ne uale ne beiero minro facten menden, ib ne muore in seiden in minemo berzen.

6. Ecce audiremus eam s. Ecclesiam in Euphrate: invenimus eam in campis salinis.
Domus Dei, daz ist Ecclesia, Euphrate chit speculum. Imago skinet in speculo. Uuea ist prophetia ant imago futurorum?
 Uuir gehorton fia in speculo iu, uuir eigen fia funden in uualdfelden.
Gentes die sunt angelorum et imitantes eam, die sunt uerdes Ecclesia Dei.

7. Intravimus [introivimus] in tabernacula ejus.

f. Domus Dei Jacob.

Nu birn uuir in sin gezelt kekangen, wanda uuir in sinero Ecclesia birn.

Adoravimus [adorabimus] in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Peteton uuir, dar sine fuore stuonden.

An sinero Ecclesia ist er fete worden. Dar gcheret er uir.

8. Exurge Domine in requiem tuam, tu & arca sanctificationis tue.

Nu irstant truhten sine tode ze rauuon, unde fament dir die Ecclesia, dia du geheiligtoist.

9. [Sacerdotes tui induuntur iustitiam: & sancti tui exultant.]

10. Propter David servum tuum ne avertas faciem Christi tui.

Duo iz umbe David dinen scaltch ne uuende fone uns dines keuuechten analighe.

Dia vox hat ad patrem Christi.

11. Juravit Dominus David veritatem, & non pernebit eam, [frustrabitur eam] ex fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Uuenda Davidi fuuor er daz in ne riuuuet, sui obedendo, fone dir gebormen sezzo ih an dinen stuol.

12. Si custodierint filii tui testamentum meum & testimonium meum hec quae docebo eos & filii vrorum.

f. custodierint, sedebunt in eternum super sedem tuam.

Ube dine sune unde dero sune behaltent mina beneimeda unde mine geiibte, die ih sie lero, so fizeent sie iemer an dinemo stuole.

Dia daz ne uerent, die ne sint per fidem Davidi chit. Noh umbe die ne uirt dob ze heibo der eia.

13. Quoniam elegit Dominus Syon, praeterea eam in habitationem suam.

Uuanda truhten crueueta fina Ecclesiam, er foreuueleta fia ze analidele imo selbemo.

14. Haec requies mea in saeculum saeculi, hic habitatio, quoniam praedixi eam.

Sui heizet er: Diz ist iemer minrauua, hier buo ih, wanda ih mir fia fure chos.

H h

H. Psalm

15. *Psalmus ejus s. Ecclesie benedicens, benedicam & pauperes ejus saturabo panibus.*
Iro uulceuun segenen ih, iro durftigen geston ih protes.

Er ist selbo daz pnt, daz er uatweun unde uaren durftigen givet. Uetliche sint die? Humiles corde.

16. *Sacerdotes ejus induam salutari & sancti ejus exultabunt.*
No scribit pater

Sine sacerdotes uuato ih mit demo haltare, also iz chit. *Quotquot in Christo baptizati essis, Christum induistis.*

Unde sine heiligen die freuet sih dem uuate.

17. *Ibi suscitabo [illuc producam] cornu David.*

Dar chiccho ih dia hoi Davidis,

dar geiske is altitudinem Christi.

Paravi lucernam Christo meo.

Minemo geuueichen habo ih alegaro lichtfaz ingagene.

Daz liebfaz wigata Christus an Johanne Baptista, do er chad: Ille erat lucerna ardens & lucens.

18. *[Inimicos ejus induam confusione:] Super ipsum autem florebit fasciatio mea.*

An imo skinet min heilegunga.

Die is hebeligon, die hebeligon iz an imo.

Psalmus CXXXII.

Hebr. CXXXIII.

Canticum Graduum [Davidis.]

1. *Ece quoniam bonum & quoniam iucundum habitare fratres in unum.*

Sih dir uieco guot unde uieco uuunnesam ist, fament puen dir bruodera.

Daz ist dero ze chedenen, die dir habent unum cor & unam animam.

2. *Sicut argenteum in capite quod descendit in barbam, barbam Aaron.*

Sie sint also daz salb an demo Aaronis houbete, daz als demo houbete aider ran an facie hant. *Christus ist sacerdos, also Aaron uat, unde houbet sacro Ecclesie. Ab imo ran Spiritus Sanctus in Apostolor, die sin hant sint, uuanda sie gemeliche an imo uaren, unde nebeis leid ne furbon unde in zelidene.*

Quod descendit in oram uesimentis ejus.

Daz ouh ran an fina uuat.

Daz ist sin Ecclesia, dia ist sin uat, uuanda er in ire ist.

3. *Sicut ros Hermon, qui descendit in montem Syon. Erum chit lumen exaltatum.*

Daz ist Christus, sone imo chomet ros. i. gratia. *Alse gratia Dei, an die filios Ecclesie chomet, also ist die geminen bruodera.*

Quoniam ibi mandauit Dominus benedictionem.

Uuanda dar die sint, dar gebot er uuesen benedictionem unde euuigen lib.

Et uitam usque in seculum.

Psalmus CXXXIII.

Hebr. CXXXIV.

Canticum Graduum.

1. 2. *Ece nunc benedicite Dominum omnes serui Domini, qui statis in domo Domini, in atrius domus Dei nostri.*

Nu lobont truhtenen alle sine skalcha. Ir in sinemo hus stant in dien houen fines hufes.

Ecclesia ist daz hus, latitudo caritatis ist der hof. Nu lobont in in dirro arbeitsam uerlte, daz ir in aze arbite lobon muozint in enere uerlte.

3. *In noctibus extollite manus uestras in sinila, & benedicite Domino.*

Nahtes daz chit in aduersis heuent iuuuere hende ze heiligi, unde lobont in alse job tate.

Benedicat te Dominus ex Syon qui fecit Caelum & terram.

Gote der himel unde erda teta, der segenos dih sint ist.

Explicit de XV. Psalmis Graduum.

Psalmus CXXXIV.

Hebr. CXXXV.

Alleluja.

1. *Laudate nomen Domini.*

Lobont des herren namen.

Laudate serui Domini.

Lobont ir skalcha iuuuere herren.

Ir sint imo is scaldig.

2. *Qui statis in domo Domini, in atrius domus DEI nostri.*

Ir stanten in sinemo hus, unde in sinen fridhouen,

ir salent in lobon uuanda ir er uarent ligende, unde nu sint af ir rittit.

3. *Laudate Dominum, quoniam bonus Dominus.*

Lobont in uuanda er guot ist, unde imo gebein guet kelib ne ist.

Psallite nomini ejus, quoniam suauis est. [suauis.]

Salmo sangont imo, uuanda er suoze ist.

Er ist panis Angelorum, su ist er ouh benium, also iz chit: Panem Angelorum manducauit homo. Panis Angelorum uat: uerbum in principio, panis benium uard uerbum caro factum est. Uuen se beide sin lebent, pediu ist er uedera brot, unde beien suozze. Kelib se Get die rehta geborent, uueis suoze er ist.

4. *Quoniam Jacob elegit sibi Dominum, Israel in possessionem sibi.*

Uuanda truhten eruueleta Jacob, unde Jerusalem imo selbemo ze belizzenne.

Audete gratias pascalis er Angelis, israelum nam er in su selbes inpalbit.

5. *Quoniam ego cognoui, quia magnus est Dominus & Deus noster pre omnibus diis.*

Uuanda ih habo bechenent, daz er mahtig herro ist, unde Got fore allen Goten.

Audete Gola ne sint, ane die er so namet per gratiam, die ne magen niebt in eben imo fin.

6. *Omnia quaecumque uoluit Deus fecit in celo & in terra, in mari & in omnibus abyssis.*

Unser truhten teta alliu diu er uuolta in himle unde in erda unde in allen uuazzeren ane nat.

Flac cantica exornantur est canticum san- ctum in regno celorum post XV. gradum uanctum.

7. *Sigillatus mites ab extremis terre.*

Diu uoelchen reechende fone ende dero erdo.

So iz heiter iſt, unde man iro minneſt unnen, ſo ſigent ſu alles habet nſ.

Fulgura in pluviam fecit.

Den blig pecheret er in regen,

also eſte geſchiebet, daz plig fore gat, unde regen nab hat.

Qui educit ventos de theſauris ſuis.

Der den uuint uz fuoret fone ſinemo triſeune,
unir ne mizen aneicheben nob unnen.

8. *Qui percussit primogenita Egypti ab homine usque ad pecus.*

Der in Egypto sluog diu criſtpornen anſa-
hendo ze demo menneſchen unde ſo gando,
unz ze demo ſebe.

9. *Dimiſiſti ſigna & prodigia in medio tui Egypti, in Pharaonem & in omnes ſervos [omnes ſervos] ejus.*

Er frumeta dara in dina mitli zeichen unde
uunder Egypte, an den chuning unde an
alle ſine man.

10. 11. *Qui percussit gentes multas & occidit reges fortes. Seco Regem Amorreorum & Og Regem Byſan & omnia regna Chanaan.*

Der ough after des tana ſarenten ſinen liuten
manige dicte sluog, unde iro chuniga
sluog also er teta anderhalb Jordanis alliu
diu riche Chanaan.

12. *Et dedit terram eorum hereditatem Iſrahel ſervo ſuo.*

Unde er gab iro lant ſo er iz irumda ſinemo
ſcalche Iſrahel.

13. *Domine nomen tuum in ſeculo.*

Truhten din namo uueret iemer.

*Domine memoriale tuum in generatione & gene-
ratione.*

Din gehugeda uueret in chunne unde in
chunne,

*quando na gehugest da fideles ze gewunnen unde nob
unnen gehugest da ceronum togebe.*

14. *Quia iudicabit Dominus plebem suam.*

Uuanda truhten erteilet uber ſinen liut,
anliche er ſule illuminare alde coecare. Also er chad?

*in iudicium veri in hunc mundum, ut qui non vident
videant & qui vident ceci ſant.*

Et in ſervis ſuis advocabitur. [deprecabitur.]

Unde in ſinen ſcalchin uuir er geladot.

*Uuanda genouge compaſſi iro danchet choment, unde
ſunt dero toſſi unde betant in.*

15. 16. 17. *Idola gentium argentum & aurum opera manuum hominum. Os habent & non loquen-
tur, oculos habent & non videbunt, aures ha-
bent & non audiunt, neque enim eſt ſpiritus in
ore ipſorum.*

*Got iſt der diz aliez in teta unde nob tuot. . Uuaz ſint
aber idola gentium?*

Uuaz ſint iro Gota? Gold unde ſilber men-
niſſon hantuerch. Sie habent munt un-

NOTE. PARS I.

de ne ſprechent, habent ougen unde ne
geſehen, habent oren, unde ne gehorent,
noh atem ne iſt in iro munde.

18. *Similes illis ſunt, qui faciunt ea & omnes qui con-
ſiſtunt in eis.*

Kelih uuerden in, die ſu uuarchen, unde
alle die ſih ze in ſerſehen.

*Daz ſint die, die nicht ne habent uenles videri nob au-
res audiendi.*

19. *Domus Iſrahel benedicite Domino.*

Ir uuaren Iſrahelitz lobont in.

Domus Aaron benedicite Domino.

Ir prapofici lobont in.

20. *Domus Levi benedicite Domino;*

Ir miniſtri lobont in.

Qui tinetis Dominum benedicite Domino.

Ir dir Got futhkent, chedent alle ſament ſui:

21. *Benedictus Dominus ex Syon qui habitat in Je-
ruſalem.*

Kelobot ſi fone Syon der dir buet in Jeru-
ſalem *die ſinero chunſte bitent, unde dara in goge-
ne wartent, die lobont in ex Syon, daz chii ſont
uueret.*

Pſalmus CXXXV.

Hebr. CXXXVI.

Alleluia.

[poſt Cantico Graduum.]

1. *Conſitemini Domino quoniam bonus.*

Id eſt conſitando laudate Dominum quoniam bonus.

Jehendo lobont Got des, daz er guot iſt.

Quoniam in aeternum miſericordis ejus.

Uuanda ſin genada iſt ane ende.

2. *Conſitemini Domino [DEO] Deorum. [Quoniam
in aeternum &c. Et ſic in ſingulis &c. repeti-
tur.]*

Jehent is Gote dero Goto.

Also die ſint ſont dien geſcriben iſt: Ego dixi Dñs eſti.

3. *Conſitemini Domino Dominorum.*

Jehent is demo herren dero herron.

Der alle herren habet ketan.

4. *Qui facit mirabilia magna ſoles.*

Der micheliu uuunder eins tuot.

5. *Qui ſecit celos in intellectu i. in ſapientia.*

Der die himela teta in ſinero uuiſcheite.

6. *Qui firmavit terram ſuper aquas.*

Der dia erda geſteſtenota obe uuazzere.

Da ſi her iſt, der iſt ſi oberora demo uuazzere.

7. *Qui ſecit luminaria magna.*

Der diu michelen lichtſaz teta.

Solem in poteſtatem diei.

Die ſunnen des tages ze unaltenne.

8. 9. *Lunam & ſtellas in poteſtatem noctis.*

Den manen unde die ſternen dero naht ze-
uualtenne.

H h 2

Daz

Daz sint diu er durh sib teta. Dia (din) bara nah ebment, dia teta er per Angelos & per domine.

10. *Qui percussit egyptum cum primogenitis eorum.*

Der Egyptum sluog mit sinen erist porren.

11. *Qui eduxit israhel de medio eorum.*

Der israhelen fuorta uzer in mitten.

Also er tagelichen lofet die guten, sene dien adeln.

12. *In manu potenti & brachio excelsi.*

Mit uualtencero hende unde mit ho erhaucnemo arme.

13. *Qui devisit mare rubrum in divisiones.*

Der den roten mere unterschied.

Also er ouh die tosi skidet, einen ze lize, auerem ze tede.

14. *Et eduxit israhel per medium ejus.*

Unde israhelen dar dure leitza.

So er ouh na leitet sinen liut per lavacram regenerationis.

15. *Et percussit [excessu] pharaonem & virtutem ejus in mare rubrum.*

Unde israhel da pharaonem unde sina chraft daz chit sin bere. *Also an du tosi aba wmet die sanda.*

16. *Quis tradidit populum suum in deserto. [per desertum.]*

Der sinen liut leitza durh daz cinote.

Also er wufte an leitet in dirro antirigen uerleite, unde was bufete ze geisite.

17. *Qui percussit Reges magnos & occidit Reges fortes.*

19. *20. Seon Regem amorreorum & Og Regem basan.*

Der die geuualtigen unde die mahtigen chuninga sluog, so Seon uwas unde Og.

Alit den wufere acheste bezeichnen sint, die Got stat.

21. *22. Et dedit terram eorum hereditatem israhel seruo suo.*

Unde gab er iro lant Abrahamis slahto,

uanda die Diaboles pefaz, die gab er Christo, der ist senen Abrah.

23. *24. Quia in humilitate nostra memor fuit [nostri] Deus, & redemit nos ab inimicis nostris.*

Daz teta er, uuanda er erhugeda unfer in unferro diemuoti, unde erlosa unsih mit siner siner piante.

25. *Qui dat escam omni carni,*

id est omni hominum generi.

Der allen menschen ezzen gibit.

Wuetez ist daz? sene dono Christus esad: Caro mea vera est esca.

26. *Consistentini Domino Caeli.*

Lobont Got des himeles.

Consistentini Domino Dominorum quoniam in eternum misericordia ejus.

Lobont herren dero herron, uuanda sin genada ist ewuig.

Psalmus CXXXVI.

Hebr. CXXXVII.

Psalmus David. [S Jeremie.]

1. *Super flumina Babilonis illic sedimus & flevimus, cum recordaremur Syon.*

Obe Babilonis ahon faxen uuir unde uueinoton so uuir Syon irhugeton.

Uuir uueinoton in elende, so uuir dei heinmodis irhugeton. Syon ist daz heinote, gefab in Got den dera lantet, unde er in dirro Babilonia bedin uueinot. Uuaz sint flumina Babilonis? Are die ferrimenten wendi dirro uuerite, in die sib die ne anellen soufen, die in Syon gedingent flata wendi ze genouenent. Die uueilen obe in sinen die dera in uauitende, ze tale gefaeret ne uuerden.

2. *In salicibus in medio ejus, suspendimus organa nostra.*

Ufien die selema, die in iro mittero sint, hangton uuir uufere organa. Dar hangen se unde fugeit, uuanda iro anuigil habet se gefugeit. Kunge menschen unde freche die uufirge bouma sint, unde in adel eberent daz man in guetes fugeit, an den salu uuir uf setzen die organa dero scripturarum.

3. *Quoniam ibi interrogauerunt nos, qui captiui duxerunt nos verba canticorum. Et qui abduxerunt nos ymuna, cantare [cantate] nobis de canticis Syon.*

Uuanda dar fragedon unsih, die unsih keelendot habeton, uueico din uuort chaden dero canticon. Singent un eschedot uo iuuueriu lied heimenan singent un in iuuuere uui.

Demonis die wufte seifporen ze dien funden, unde wufte dar ana geschedoten, die sprechet um daz zwu, uwer adeln menschen iro ilien. Dien antworten uir?

4. *Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?*

Uueico mugen uuir singen in fremedo lande unferes truhenes sang?

diu sene imo chamen? Uir ist freisa ze singenne unde iab ad blasphemiam ze genouenent. Uuider dien salu uir wufte ewen daz uir in gelib ne sint mit disen uueren?

5. *Si oblitus fuero tui Jerusalem, obliuiscatur me [oblivioni datur] dextera mea.*

Ube ih din ergeze Jerusalem, so ergeze min min zestuua.

Ube ih umbe solche ergezen anelle Jerusalem, so geisite mir min dextera, daz ist eterna vita, also oab sinstra ist presens vita. Ube ih solken anelle lichen so die sint, so muoz ih haben sinstram fure dexteram. Uuanda so gehabiet in allen, die se ferrugent Jerusalem, unde die temporalis winnot fure eterna. Pe diu sint daz forefaga nali fureba.

6. *Adherent lingua mea fimbriis meis nisi tui meminero.*

Stum uuerde ih, ube ih din ne gehuge Jerusalem.

Si non propinquo Jerusalem in principio iocundatus me.

Unde ube ih ne fette Jerusalem ze forderost minero uuunno.

Der ist die funderstia wunnen der man Gote selbet hebrachen muoz, fone du sprichet er ze Gote wider allen fenden dero burg.

7. *Memento Domine filiorum Edom id est Esau in die Jerusalem.*

Irhuge Got in iudicio des ahtaris chindo.

Irrib diu an dien in die iudicii, die Christiani sient sint, also Esau sinen bruder unaz. Daz ist umb prophetia nati maledictio.

Qui dicunt exanimite, exanimite inquit s. perveniamus ad fundamentum in ea.

Die fone dero Ecclesia chodent, daz man fone dero ci-ferna chit, erskepheit sia unz an den bodem.

Iro bodem unde iro fundamentum ist Christus, der in altemu gewunnen ne mag. Daz wunnen se tuon, da se martyres irsungen.

8. *Filia babilonis misera. I. e. caro vel carnes, beatus qui requirit [retrihet] tibi retributionem tuam quam retrihisti nobis.*

Uuenega tochter Babilonis kefish in Got der dir lonot nah demo lone, so du uns lonotost.

Ube wufi caro alle carnes foudent ze achaffen, die nur amitoa chern ad vntates unde wider uns sint, wider dien sein nur weizen waachende unde fuchende, unz wir se abervunden, also se wufi abervunden amitoa.

9. *Beatus qui tenet et alidet parvulos tuos ad petram.*

Saligo der dinu chint nimet unde siu chenillet an den stein.

Babylon chint sint kistge, unz se nianne sint, die salu wir an Christo ferevengen er se alteren wunden.

Psalmus CXXXVII.

Hebr. CXXXVIII.

Ipsi David.

1. *Confitebor tibi Domine in toto corde meo.*

Ih liho dir truhten chit Ecclesia in allemo minemo herzen.

Lab tua ib dir manu forti.

Quoniam audisti verba oris mei.

Uuanda du gehortost diu uuort mines mundes.

Da gehortest mi in dems gebete Prophetarum unde iustorum, die dicere incarnationis paten.

In conspectu Angelorum psallam tibi.

Fore angelis singo ih dir, in liebet min sang.

2. *Adorabo ad templum sanctum tuum.*

Ih peton ze dinemo heiligen hus,

in dems ih diu amia, in incarnatione tua unaz ih diu.

Alide in Angelis tuis, fore dien ih singe.

[Et confitebor nomini tuo.] Super misericordia tua et veritate tua.

Fone dinero genado, an dero du wufi losst, unde dinero uwarheite,

an dero du geistest daz da gebere.

Quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

Uuanda du gemichellichot habest dinen namen, uber al daz dir geuualtliches ist in Angelis et hominibus.

3. *In quacumque die invocaveris te, velociter exaudia me.*

So uueles tages ih diu ana haree, an demo gehore miu spuotigo,

uanda ih temporalia ne bin ante aterna.

Multiplicabis in anima mea virtutem.

Manega tugend kehufost du in minero selo.

So ih noteg auirde, su sterckst du miu.

4. *Confiteantur tibi Domine omnes Reges terre, quia audierunt omnia verba oris tui.*

Alle uuerit chuninga iehen dir truhten unde dachoben dir, uanda die sie geistest habent

alliu diu uuort dines mundes,

du fore erbert iudici geisteten.

5. *Et content in visu Domini, quoniam magna est gloria Domini.*

Unde daz singen sie in mines truhtenes uuegen, daz lin guollich michel ist.

Ube se diemuste sint, so singen se an sinen anegen.

6. *Quoniam excelsus Dominus et humilia respicit et alta cognoscit a longe.*

Uuanda Got ist selbo hoh, unde ze nideren siehet er, hohiu bechenet er ferrenan.

Dero diemusti tuot er anara, die abervusti fersehet er.

7. *Si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me, id est laificabis me.*

Ube ih can in mitten arbeiten,

dez chit ube ih pechemo daz ih hier bin in convallu lacrymarum unde in peregrinatione, so gefreuwilt du miu nah dremo libe.

Et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Uber daz zorn minero fiendo rahtost du dina hant, da fereindost in dez din aufsigora zorn, unde gehiet miu din zeseuua.

Daz ist aterna vita.

8. *Domine [Dominus retribues pro] retribues propter me, Domine misericordia tua in saeculum: et opera manuum tuarum ne desipiam.*

Du truhten lonost fure miu minen fienden, aide da gibst tributum fare miu, da gibst den faterem.

Truhten din genada ist euwig, unde din uueg ne fersehest du.

Sib an din uueg nati an dez min.

Psalmus CXXXVIII.

Hebr. CXXXIX.

In finem Psalmus David.

LXX.

Tu David, ψαλμὸς Δαυὶδ ἐν τῷ συντηρεῖ.

Secundum Augustinum Christum ad Patrem de se ipso loquitur.

1. *Domine probasti me et cognovisti me.*

Herro min du besuchtoft miu in passione unde bechandoft miu.

Daz chit, tate daz mib andere bechennet.

2. Tu cognovisti sessionem meam & resurrectionem meam.

Du bechandoft min niderfizen in tede, unde min uftan nab tede.

Aut ex persona sui corporis loquitur.

Du bechandoft mina nideri in penitentiam, do is in ellende anas, unde mina uf irrihteda do is cham unde abiaz keunan.

Intellexisti cogitationes meas de longinquo.

Du bechandoft mine gedancha ferrenan, do is idolorum cultum beganda leidezin.

3. Semitam meam & limitem meum investigasti.

Mina leidun ftiga an dero is kienig fune dir, unde daz ende daz mortalitas ist, ze dero is folle cham, daz irphotoft du, iz ne anas ferborgen fore dir.

Et omnes vias meas previdisti.

Unde alle mina ueuga in diu is irrata fore uufftoft du, du bangtoft mir fe ze gawe, abt is bina ne mabti, daz is irauande ze dir.

4. Quoniam non est dolus [sermo. Gr. δόλος] in lingua mea,

Uuanda du ne ist tragebeit in mine uweren.

4. 5. Ecce Domine tu cognovisti omnia novissima & antiqua.

Du uueift miniu iungesten ding, dot is todig anard, unde diu alten ding, do is fundan gefuoni.

Tu fixasti me & posuisti super me manum tuam.

Du fcaffotoft mih, do is fundata ze arbeien, in dies is fore ne anas, unde legetoft mih ana dina hant,

uanda do drabtoft du mib.

6. Africata est scientia tua ex me.

Fone minen feulden ist mir uuunderlich unde uenigste uuorden din bechenneda.

Involut, non potero ad illam.

Sie ist mir ze starch, ih ne mag iro zuo, aber du mabst mib iro gebaue.

7. Quo ibo à Spiritu tuo.

Uuara mag ih fore dinero geiste,

des diu uerit fol ist? Also iz chit: Spiritus Domini replevit orbem terrarum.

Et quo à facie tua fugiam?

Unde uuara sieho ih fore dir?

Uuara mag ih indinuen dinero abelgi?

8. Si ascendero in caelum, tu illis es.

Heue ih mih hoho, dar druccheft du mih uuidere.

Si in infernum descendero, ades?

Pirgo ih mih, daz is minero funden leben ne anie, du geisttoft mib iro.

9. Si recipiam premas meas in dilectum [dilectulo] & habitabo [habitauero] in extrema maris,

id est facili.

Ube ih mine fettacha daz chit anorem Dei & proximi ze mir nuno in gericht, unde ih

puuuo, daz chit ramen mit hedingi, ze ende dirro uuerlte.

Si dies iudicii est. Uuanda daz ist ende difes uuerltmerci. Ze dero nuni indinuen is dinero abelgi.

10. Etiam illic manus tua deducet me & tenebit me dextera tua.

Dara ze demo ende bringet mih din hant, unde din zefeuua habet mih,

daz is in den more ne fturaz, er is in aberfinge.

11. Et dixi: fortasse tenebra conculcabunt me.

Unde chad ih fortenda, odeuano finfterina tretont mih,

unde irrent mib. Uuaz fut die finfteri ane djer ist?

Et vox illuminatio in deliciis meis.

Unde bediu ist min naht, daz chit, min li, licht uuorden, an minero lufami daz ist Christi. Er cham in disa nabt, daz er fe irlebet.

12. Quia tenebra non tenebrabantur à te.

Uuanda fone dir Chriſte ne finftrent die finſtri, nabe fone demo der fana funde birget unde iro ne siebet.

Der zaifaltet die finſtri.

Et vox tanquam dies illuminabitur.

Unde rebemo man uuirt diu naht famo lichte fo der tag,

daz chit aduerſitas ne taret imo nicht mer danne profperitas.

Sicut tenebra ejus ita & lumen ejus.

Imo gant prospera unde aduersa gelicho.

13. Quia tu possidisti renes meos Domine.

Uuanda du habest pesezen mine lancha,

da ne hengst mir uenigste geliste.

Suscipisti me ex utero matris mee.

Du habest mih kenomen uzer minero muoter uuombo.

Daz ist diu zalige Babylonia, dero chint Jerusalem ewigstem ne minant.

14. Confitebor tibi Domine, quoniam terribiliter mirificatus es.

Ih sieho dir trohten, daz du egebaro uns uuunderlih uuorden bist.

Mira opera tua Deus, & animus mea cognoscat nimis.

Daz ist fone din, uuanda dinu uuerch uuunderlih sint Got, unde ſiu nu min ſela harto uuola bechennet,

fo anie is in fore nicht zin ne mabti.

15. Non est absconditum os meum, à te quod fecisti in abscondito.

Dir ist unferborgen min starchi, die du mir tate tougeno.

Fone dero chad Paulus: Non solum autem sed & gloria in tribulationibus.

Et substantia mea in inferioribus terra.

id est in carne.

Unde ist min ſela in dero doufi des lichenen, do iro diu starchi gegeben s. Item ex persona capiti.

16. Imperfectum meum viderunt oculi tui.

Minen undurnohten Petrus gefahen dinu ougen.

Er gelych daz er gelychen ne macha, doh hejeh in Got,
also iz chit: Et respexit Dominus Petram.

Et in libro tuo omnes scribentur.

Unde an dinemo buoche uuerdent sie alle
geferiben,

perfecti unde imperfecti.

Per diem errabunt. [Dies formabuntur.]

An Christo missenement sie, ananda se in ecclesia
homines auantem ausen, unde feriant in in
passione.

Et nemo in eis.

Unde iro nehein ne solle habet sib ze ino. Nob
der chad: Tecum argue ad mortem.

17. Mihi autem valde honorificati sunt amici tui Deus.
Aber dine friunt uuordene aab minero passione
sint sie mir filo erhasse.

Valdi confortati sunt principatus eorum.

Iro Apostolatus ist harto gesehtenot.

18. Et numerabo eos & super barem multiplican-
buntur.

Unde zello ih sie, unde ist iro mer danne
meregriezes.

So manig auendet dero aab minero passione, dero fore
neben ne uuar.

Exurrexi & adhuc tecum sum.

Ih pin irstanden aab tode, unde noh bin ih
fatur fament dir.

Nob ne bin ih in chaut, aube ecclesia dir.

19. Si occideris (i. occideris).

Dens peccatores, viri sanguinum (i. qui odisti fratres)
declinate a me.

Confractio. Si occideris Deus peccatores, accipiant
in vanitate civitates suas [tuas].

20. Quia dices [dicitis] in cogitatione, viri sanguinum
declinate a me. Quia dicit in cogitatione (i. passio-
nem) accipiant (i. decipiant) in vanitate civitates
suas [tuas] (i. sequentes suas). Ubi da Got stahet,
daz chit plendit die sunnen, so besuchent se iro fol-
gera in appoghe, ananda da chist stille in dero
guten gedanke: Skidenet ioh manicken fone mir.
Got levet, daz se kunte skiden fone abelen in iro auer-
eben, unde se doh kenne sin, fone da ist dero ir-
stagenen, id meino dero wblanten leia vanitat.
Uuelia ist sin lera? Aue daz se iro gelichen lerent,
daz iro burge sint bazen die rebten. Zu twent se
daz? Uuanda in iro gueti abeli gedachteit. Uueit sint
viri sanguinum? Aue die, qui oderant fratres
suos.

21. Non [nomen] eos qui oderant te Domine odio
habui? Et super inimicos tuos tabernabam?

Zu skident se se fone mir, sams se abel si?

Ne hazeta ih die diu hazent trohten? Unde
ne fereueta ih umbe dine fienda,
ananda mir iro auerit ando uas fure diu?

22. Persequo odio oderant illos.

In durhnotemo haze hazeta ih sie.

Daz chit ih hazeta se rebte, ananda ih
iro abeli hazeta, nati se seiden.

Inimici facti sunt mihi.

Sie sint mir fiend,

ananda ih iro auerit hazeta.

23. Proba me Deus & scito cor meum.

Pefuoche du mih Got, aue ih daz besuldet
bake, daz se se seiden fone mir, unde uuizzit
du min herza,

ananda se iz uizen ne uuelien.

24. 25. Scrutare me & cognosce semitas meas, & vide
si via iniquitatis in me est.

Scrodo mih, unde bechenne mine stiga,
unde sih ube in mir uareht fad si.

Et deduc me in via aeterna.

Unde rihte mih ze demo ewigen uoeg
Christe, an demo neben uareht ne ist.

Psalmus CXXXIX.

Hebr. CXL.

- v. 1. In finem ipsi [Psalmus] David.

Ripe me Domine ab homine malo.

id est Diabolo.

Lose mih truhten chit die Ecclesia, fone uel-
mo mennissen.

Daz ist der, fone demo sanctum Evangelium chit: In-
micos bonos hoc fecit.

A viro iniusto erui me.

Fone unrechtemo man lose mih,

daz ih sint iro gergeret ne uerde.

2. Qui cogitauerunt iniquitatem in corde, tota die con-
struebant bella.

Also die uerchte sat, die unrehtes denchten in
iro herzon, unde allen den dag uuelien
fechten,

unde etelich scijna alde berefen bringen alde seditionen
machon.

3. Auertunt linguas suas sicut serpentes. [serpentis.]

Sie habent iro zunga gewerzet also uuerme. Iro auert
sint sams freijig sams so auerme.

Venenam aspidum sub labijs eorum.

Uunder iro lefsen ist serbergen daz zaligosta
eitter.

4. Custodi me Domine de manu peccatoris.

id est Diaboli.

ab hominibus iniquis eripe me.

Huote min truhten fore tiefeles handen,

lose mih fone unrchten mennissen.

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos.

Die mih uuelien beferenchen, die mih irren
uuelien rehtero ferte.

5. Absconderunt superbi laqueos mihi.

Ubermuote rihton mir striche.

Ath illos heretici gefaben mit iro unchtesen.

Et funes extenderunt in laqueum pedibus meis.

Unde deniton sie seil minen fuozen ze
striche,

daz chit, se strillon iro seil daz mine fone darana ge-
hastet. Uuer sint die seil ande gesehtene reda ze ir-
reden getane.

Juxta iter scandalum. id est offendiculum posuerunt
mihi.

Pi demo

- Pi demo uuege legeton sie daz dar ih mih
ana sieze.
- Unauda andere ne gefahent sie ene die aba reiteno falsc
aurehent.*
6. Dixi Domino: Deus meus es tu.
*In die freison chad ih ze minemo truhtene, mit
Got pist du.*
- Daz ne mogen aber sie nicht pore baldi cheden, unauada
iro uberrunnti scidet sie fone Gote.*
- Exaudi Domine vocem deprecationis mea.*
Chad is oib:
Kehore truhten mine digi.
7. Domine Domine virtus salutaris mea.
Du truhten chad is pist chraft minero heili,
du gibest mir die chrefte dero heili.
Obumbrasti super caput meum in die belli.
*In uigile daz chit in temptatione bescatetost du
min houbet,*
*daz is fore bizzo ne irage, also die irigent, dero litz-
za du ne chunget.*
8. Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori.
Fore niente ne gebest du mih truhten demo
tiefele.
- Der uist ist die bizzo die Gotes stato mezet, nie si an-
sch uberrundene peccatori ne geantawirt.*
*Cogitauerunt aduersum me ne derelinqus me, ne
forte exaltetur.*
Id est ne de me triumphet.
Ubele rieten mih ana du ne ferlazeist mih,
nie sie des ubermuote ne uuerden.
9. Caput circuitus eorum.
Id est caput eorum circuitus est.
Diabolus iro houbet der ist umbegang,
der ne beritet sich niemer ze uuege.
*Labor laborum ipsorum id est mundacion operiet
eos.*
Iro mundes arboit scirmet sie.
- Du scirnest mih, sie scirnest iro lug. Mit demo antscie-
dost sie sich iro sunden, der ist aufenstero ze sundene
dauone die uuarbeit.*
10. Cadent super eos carbones ignis. [in ignem, et re-
feretur ad comas sequens.]
Cluonte zanderen anafallont sie,
unauada sie gesiehet die zanden, die fore chuele nam.
Sie gesiehet das in ernst auit. Ze uolu taten.
Deicies eos.
Dar uuirfest du sie nider.
Daz sie den irbunen, daz sellt sie.
In miseris non subsistent.
Uuenegheit ke siehet in, fore dero ne ge-
stant sie.
- Aber rechte gestant, unauada einer dero reiben chad: Sed
et gloriamur in tribulationibus.*
11. Vir linguosus non dirigetur super terram.
Ze filo chofig man ne geuunnet niemer
grehti obe erdo,
unauada iz chit: In multiloquio non effugiet peccatum.
*Der gewunget ist, der ist dicke luther, daz ist mi-
chel ungreht.*
Virum iniquum mala capient in iterum.

- Unrechten man gefahent uueuuun ze ferlor-
nissido:
*dien gosten mogen sie oib besaben, nali aber ze ferreni.
(ferloreni.)*
12. Cognoui quia faciet Dominus iudicium inopum.
Ih pechenno daz Got dien iechtigen rihet.
Et vindicam pauperum.
Unde er gerih tuot dero armon.
13. Veritatem iusti confitebuntur nomini tuo.
Aber doh die rehten iechent dinemo namen,
*nali in seihen, alles des daz sie gemogen. Der uuirzen
sie is tang.*
Habitabant recti cum uultu tuo.
Rechte buent sament dinemo analiue,
*also iz chit: Cum apparuerit, similes ei erimus, quoniam
uidebimus cum facie eius.*

Psalms CXL.

Hebr. CXLI.

In suum ipsi David.

1. Domine clamavi ad te, exaudi me.
Truhten, chit der propheta, ze dir hare-
ta ih, kehore mih.
*Intende voci deprecationis mea, dum clamauero
ad te.*
Duo ouh noh uuara minero digi, fo ih ha-
ree ze dir.
*So du tate in praterito, fo daz in futuro. Gebere mih
ien.*
2. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu
tuo.
Min gebet recche sich uf also rouh fore dir.
Suozen sang tuot dir min gebet.
Elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
Ufheul minero hando sie dir abentopher.
*Minero groten auercho ruercheist (rueche ist dir) da ze
minemo ende.*
3. Pone Domine custodiam ori meo, et osiam circum-
stantie labii mei.
Sezze huota minemo munde truhten, unde
umbe mine lesa stelle ture.
Lere mih heuuar narsen minero uorte.
4. Non declinet cor meum in uerba malitie ad ex-
cusandas excusationes in peccatis.
Ne chere min herza in arguilligiu uuert zo-
antseido dero sundon.
Lere mi puram confessionem qua liberat a morte.
*Om hominibus operantibus iniquitatem et cum ele-
ctis eorum non communicabo.*
Sament unrechten unde sament iro iruuele-
ten ne habo ih kemeinsami.
Daz sint die sich seihen sunden versagen.
5. Corripuit me iustus in misericordia et increpabit me,
oleum autem peccatoris non impinguet caput
meum.
Der rehto incham mih, unde irrefest mih
kenadeglich, des sundigen ole ne salboe
min houbet.

Sin ale daz ist fin lob unde fin süßten. Daz ico guetemo man ze fuchene ist.

Quoniam adhuc oratio mea in beneplacitis coram f. peccatorum.

Uuanda bit noh in iro gelicheten ist min gebet.

Nob uirt daz ingelichet ze chedene. Dimitte nobis debita nostra, ficut et nos dimittimus debitoribus nostris.

6. *Absteriti sunt iusti petre iudices coram.*

Iro rihtara sint fertiligot ze Christo gebotene.

Platonis unde Aristotelis lera ne tugen, fo man Euangelium Christi dara zao bietet.

Audient uerba mea, quoniam poterunt.

Sie gehorent miniu uuort, uuanda diu gemahnton,

eniu uuaren chrofelas.

7. *Sicut crassitudo terre eructa [erupta] est.*

Fene diu cham also feizri dero erdo daz plost dero martyrum. Dazwan irauubi der heilige erzog, daz aberal Christiani uuorden.

Diffusa sunt ossa nostra. Id est martyres secus infernum.

Unferiu bein uuurden zebolot pidero hello.

Die anst sietchten, die uorff man same so in bella, se fust aber gusub in hille.

8. *Quia dñi te Domine, Domine oculi mei.*

Uuanda ze dir cruhten sehent miniu ougen ze dinen gebieren, nali ze iro drouen.

In te speravi non auferat. f. a bonis tuis animam meam.

An diu gedingo ih fone demo dinemo guete ne sceid mina iela.

9. *Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi et a scandalis operantium iniquitatem.*

Pehuote mih fore demo stricke den sie mir gerihet habent, unde fore demo irriden dero unrehton.

10. *Cadent in reticulo ejus peccatores.*

Sundige gehaftent in finemo nezze,

Diaboli sunt daz nezze, fin ist der strig.

Singulariter sum ego donec transiam. f. ad patrem.

Ih pin einu chit Christus, unz ih irstirbo, dara nab manigfaltun ih mine.

Psalmus CXLI.

Hebr. CXLI.

Ipsi David. [Intellectus David, cum esset in spelunca, oratio.]

1. *Vox mea ad Dominum clamavi, voce mea ad Dominum deprecatus sum.*

Mit minero stinmo haretu ih ze truhdene mit minero stinmo digeta ih ze truhdene.

Atin stinma ist, diu fone berzen chonet, manige ruestet mit leszen nali mit berzen. Daz berza gebort Got, die lesza gehort menschen.

2. *Effundam [Effundo] in conspectu ejus orationem meam.*

Fore imo lazo ih uz min gebet,

dar euebert er iz keshet. Andere ne mugen daz berza gesiben ane fin.

Tribulationem meam ante ipsum pronuncio.

Mina arbeit fago ih fore imo.

Uuane tuon ih daz?

3. *In deficiendo ex me spiritum meum.*

So min geist chumig uuirdet.

Zin sei ih daz tuon? Daz miß fu griff sterbe.

Et tu cognovisti semitas meas.

Unde du bechandoß mine stiga.

Du gesahe miß rehto pheaden.

In via hac qua ambulabam absconderunt laqueos mihi.

Sie rihton mir tougeno strig, etis Christus,

an demo uuege an demo ih kieng in innocentia, se rihten mir dob patribulum crachi.

4. *Considerabam ad dexteram et videbam, et non erat qui cognosceret me.*

Darumbe fah ih mih uwer min halb uuare,

unde ne heiner ne uuas,

der mina Deitatem bechadli.

Perit faga a me.

Dar ne stoh ih,

dob andere staebin.

Et non est qui requirat animam meam.

Unde umbe helfa ne suohta mih nieman.

5. *Clamavi ad te Domine.*

Do haretu ze dir truhnten alius:

Pater in manus tuas commendo spiritum meum.

Dixi: tu es spes mea.

Chad ih ouh du bist min gedingi.

Portio mea in terra viventium.

Min teil der erbt in paradyso.

6. *Intende orationem meam, quia humiliatus sum nimis.*

Fernim min gebet, uuanda ih harto gedie-

muotet pin mit demo tode.

Libera me a persequentibus.

Loße mih fone minen ahtaren,

die min nicht ne borgen, uuanda fu miß Got ne bechen-

uent. Also iz chit: Si enim cognovissent nunquam Dominum Majestatis crucifixerunt.

Quia confortati sunt super me.

Uuanda sie mir oberoren uuorden sint,

unde miß in den tod hefzen habent.

Educ de custodia animam meam.

Pring mih fone hello.

Ad confitendum nomini tuo.

Daz diu loboen mine fideles.

Me expellant iusti, donec retribuas mihi.

Mine Apostoli bitent, unz du mir mina gloriam

in refferrellent irgebeist.

Psalmus CXLII.

Hebr. CXLIII.

Oratio [Psalmus] David quando persecutus est eum [Absalom] filius ejus.

1. *Domine exaudi orationem meam, auribus percipe objectionem meam.*

Truhten gehore min gebet, fernim mine digi.

In veritate tua exaudi me, in tua justitia.

Gehore mih in dinero uuarheite, in dinemo rechte,

nals in minemo gebore mih, uuanda da mir gabe so un- lib rebt ih habo.

2. *Et non intres in iudicium cum servo tuo, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.*

Unde dinclichu ne farest du mit dinemo scalche, nabe genadeglichu, uuanda fore dir nehein lebender unfuldig ne ist.

Alfo Joh chit: Nemo mundus ante te nec infans cojus unius diei vita est super terram (neman ist reime fore dir nob sab daz bistiga chindeli ab erde.)

3. *Quia persecutus est inimicus animam meam, humiliavit in terra vitam meam.*

Uuanda Diabolus ahta min, unde ze fundon brahta er in erdo minen lib.

Daz fuit verba penitentis. Salen iz aber Davidi auert fu fuit Absalom, alde Christi fone Joda, so chit iz fas.

Min fient ahta min, unde geniderta mih.

Uuanda er einu uuard regno depositus, der ander uuard in cruce damnatus, fone dia sprichet fur eub Christi.

Collocavit me in obscuris, sicut mortuos seculi.

Er stiez mih in die finstir des crabes also die toten dero uuerhte,

die mit rebte isherhent, uuanda se fone scalden isherhent.

4. *Et anxius est in [super] me spiritus meus, & in me turbatum est cor meum.*

Unde angefta min sela in mir, unde geleidigot uuard min herza in mir.

Nab dien uuerden: Tristis est anima mea usque ad mortem.

5. *Memor fui dierum antiquorum.*

Nu sprichet ino xao corpus ejus.

Dero alton tago erhuo ih,

da dista uerit uuard.

[*Meditatus sum in omnibus operibus tuis: Et in suis manuum tuarum meditabor.*]

Unde in din hancuerch tahta ih,

daz in himile unde in erdo skinet. Dar bi chit ih daz.

6. *Expandi manus meas ad te: [anima mea] sicut terra sine aqua tibi.*

Mine hende rahta ih ze dir.

7. *Velociter exaudi me Domine, defecit spiritus meus. Kehore mih spuofigo, uuanda ih chumo genatemon.*

Alfo dien gefchiebet die filo munde uuerdent, unde se la- bo bedarfen. In minemo alteme dia ih biegen, in dinemo labo mih.

Ne avertas faciem tuam a me: Et similis ero defec- dentibus in lacum.

Ne uuende fone mir din anafune, uuanda ih danne gelih uuirdo dien farenten nider in dia hellagruoba.

8. *Audiam fac mihi mane misericordiam tuam.*

Laz mih in morgen gehorren dina genada.

Se dies iudicii ebene, so tuo mih haberen: Venite her- medilli patris mei percipite regnum.

Quia in te speravi.

Uuanda ih an diu kedtingo.

Notan fac mihi viam in qua ambulem, quia ad te levavi animam meam.

Chundo mir den uuog, der menaisto uuecht ist, an demo ih fule gan.

Deu chunde mir, uuanda ih uf huob ze dir mi- na sela,

nals nider ze dirro uuerhte.

9. *Eripe me de inimicis meis Domine ad te confugi.*

Lofe mih fone minen fienden: ih kschih ze dir.

10. *Docet me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.*

Lere mih tuon dinen uuillen uuanda du min Got pist,

unde ih dir einmo uuillen sel.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam.

Din guote geist leite mih in rehta erda.

Rebt erda ist der libano, wez er uuerdet ist Spiritui Sancto. So ist eub regnum fuisi seculi, fone dia uurt hier beidero gebein.

11. *Propter nomen tuum Domine vivificabis me in equitate tua.*

Umbe dinen namen uuanda ih iz ne habo gefrehtet, chicche mih in dinemo rechte.

Educes de tribulatione animam meam.

Leite mina sela uzer arbeiten.

Laz mih enden mit ablaze.

12. *Et in misericordia tua disperdes inimicos meos.*

In dinen genadon zegengeft du mina fienda.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam, quoniam ego servus tuus sum.

Unde ferliest du Diabolus, unde alle die mih pinont, uuanda ih din scalch pin.

Psalmus CXLIII.

Hebr. CXLIV.

v. 1. [Psalmus] David ad [adversus] Goliath.] Goliath.

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad praelium & digitos meos ad bellum.

Gelobot si truhten Got miner, der mine hende unde mine finger lehret ze uunige wider Golia, der Diabolus bezeichnenet, unde nader demo bekomen, sone demo dir gescriben ist: Caro concupiscit adversus animam.

2. Misericordia mea.

Min erbarmherzeri bist du,

wanda du gibst mir fa.

Et refugium meum.

Unde min zuofluht,

ze imo sieho ih, er ist mir seht.

Susceptor meus & liberator meus, protector meus.

Min inphangare, unde losare, unde skermare.

Et in ipso sperabo, subiciens [qui subdit] populos sub me.

Unde an in gedingo ih, liure mir under-tuonte,

so ih nals mit Saale mines richer walten legimo.

3. Dominus quid est homo, quia innotuit ei? f. divinitatis archanum.

Uuaz ist mennisco, daz du imo dina tangenti ebuntost?

Aut filius hominis, quis reputas eum.

id est quia tanti estimas eum.

Alde menniscen sun daz du sin uuara tuost?

4. Homo vanitati similis factus est, dies ejus sicut umbra pretereunt.

Mennisco ist kelih uppigheite, wanda sine taga also scato fergant.

Er ward kefasten gelicher veritati, dara nals ward er fore funden gelib vanitati.

5. Domine inclina caelos tuos & descende.

Helde truhten dina himela unde fare hara nider,

enst dñs uni incarnatum.

Tange montes & famigabunt.

Ruore die berga so riechent sie.

Ubermuntet herzen gib compassionem, so tuont fu passionem.

6. Coramca [Fulgura coruscationem,] coruscationes tuas & dissipabis eos.

Pleccheze sie ana, so zeuuirfist du sie.

Prate sie mit dinen zeichenen, so gelobest sie sñ ih eisargo.

Emitte sagittas tuas & conturbabis eos.

Sciuz sie ana dine strala, so leidegost du sie.

Sende sie ana dine Apostoles, so seregost du sie iro funden.

7. Emitte munus tuum de alto.

Sende sater dinen sin sone himile.

Er ist din her, mit dero aliu scroft.

NOTE. PARS I.

Eripe me & libera me de aquis multis.

Lose mich sone uuazzeren manigen, sone zoo diezzenten gemagen.

De manu filiorum alienorum.

Lose mich sone fremedero chindo handen, die dero Ecclesie chint ne fut.

8. Quorum os locutum est vanitatem.

Ih meino die dero munt ieo uppegcheit sprichet, sone dien uuazzeren lose mich.

Et dextera eorum dextera iniquitatis.

Unde iro zefcuua ist des unrehtes zefcuua.

Daz ist sone dia, wanda sie habent ze zefcuua, daz sie ze wunnen haben solten, ih meino terrena bona. Sie solten aterna bona ze zefcuua haben.

9. Deus canticum novum cantabo tibi.

Danne so Christus chomet, singo ih dir niuuen cantiken daz ist der daz ih ezzen muoz suen li-chamen, wode trincken su blut.

In psalterio decem chordarum psallam tibi.

An demo zentseitigen psalterio singo ih dir, wanda decem precepta legis sint dia, also end daz zentseitige Evangelium. Fone dir sint fu heiden chomen.

10. Qui das salutem Regibus.

Du dien rechten gibest heili.

Qui liberaſti David servum tuum de gladio maligno [eripe me. & referatur ad v. seq.] libera me.

Du David dinen scelch loslost sone Goliathis suerte, demo arguilligen, lose mich.

Mines truhtener suert ist kartenilich, wanda iz sei-det sone ubelen, arguillig ist aber des tiefelen suert, wanda iz sei-det sone goeten.

11. Et erue de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem, & dextera eorum dextera iniquitatis.

Der fers chit also er fore chad.

12. Quorum filii sicut novelle plantationes constabunt a juventute sua.

Dero sone sint niuue also flanzunga gestate sone iugende.

Sie sint eben sone ninsten reben, wanda sie gefessnet habent nime irreden, fare dia alius iera prophetarum unde Apostolorum.

Filie eorum composita, circumornata ut similitudo templi.

Iro tochter gant kefrenchet, in chilechan uuis kant sie gezierte.

Sie habent kelichi dero zierda, nals die anarbeit.

13. Promptuaria eorum plena eruditionis ex hoc in illud.

Iro chellera sint volle wazende daz lid sone einmo ze anderno.

Oves eorum fetose abundanter in egressibus suis.

Iro scaf sint feselig, manegiu in iro uzken-gen.

Manegiu gant uzer iro figen.

14. Boves eorum crassa.

Iro chuoe sint seizte.

Non est ruina macerie.

Noh iro steinzun ne fallet.

Neque transiit.

Noh ir has ne ist turhfertig.

Sie habent refectus.

Neque clamor in plateis eorum.

No fcreiot ne ist in iro strazon.

Sie ne succedet nimen.

15. *Beatum dixerunt populum cui hac sunt.*

Sie hiezen saligen den liut, der solih habet.

Daz taten se, wanda se iz ze zessenen habeten. *Id*
wille iz rebtor sagen:

Beatus populus cuius Dominus Deus ejus.

Der liut ist salig, der Got ze herren habet.

Ute Got sin herro ist, so ist er salig.

Psalmus CXLIV.

Hebr. CXLV.

[*Laudatio*] *Ipsi David.*

1. *Exultabo te Deus meus Rex: Et benedicam nomini tuo in seculum Et in seculum seculi.*

Selbemo David, selbemo Chrisfo chit Ecclesia:

Ih irhohe dih Got min chuning, unde lobon dinen namen in uuerle unde iemer dara nah.

2. *Per singulos dies benedicam tibi.*

Tageliches lobo ih dih:

nicht ein in prospero (uolen) nabe ou in aduerso (uuenen.)

Et laudabo nomen tuum in seculum seculi.

Unde bediu lobo ih dih hier unde in euoen. Der dih hier nardige lobet demo uirt kelezen, daz er dih lobet ewige.

3. *Magnus Dominus Et laudabilis nimis: Et magnitudinis ejus non est finis.*

Michel ist min truhten unde lobesam harto, unde ist uende fuere michel, unde ist nabe mines lobes, wanda id nabe difens libe dih iemer loben.

4. *Generatio Et generatio laudabunt opera tua.*

Chunne unde chunne lobont dinu uuerch. Hier in uerle filii Dei, unde in euero uerle filii resurrexerunt, lobont dinen namen.

Et potentiam tuam pronuntiabunt.

Unde dina mahtigi sagen sie.

Sie auient dir, daz se selben genugen.

5. *Magnificetiam gloria sanctitatis tue loquentur Et mirabilia tua narrant.*

Daz magenuuerch dinero guollichun heiligi sprechent sie, dinia uuunder zellent sie.

6. *Et virtutem metuendorum [terribilium] tuorum dicent.*

Unde dia chraft dinero antfzigen dingo sagen sie.

Nicht ein regnum caleram, nabe ou ignem aeternum.

Et magnitudinem tuam narrant.

Unde dina michel zellent sie,

daz iro nomen ist.

7. *Memoriam abundantie inuictatis tue exultabunt.*

Kehgeda dero genuhte dinero suozu rophezent sie.

Sociu genuit ist, daz du unser gebuogst. Die exult se, so se iro frehant, die rophezent se, so se sin sagent unde lerent. Also Johannes comola uirtutis habendo super peccata Domini, unde Joh. 1, 1.

ropheta: In principio erat uerbum.

Et in iustitia tua exultabunt.

Unde freuuent sie sih in dinemo rechte, nalt in iro rehte. Also se dir gebent, daz se sint, so gebent se ou dir, daz se rehte sint. Andere sunio gaben se dir daz minnera, unde in selben daz mera.

8. *Misericors Et miserator Dominus.*

Kenadig truhten, danches kuot kebendo,

unde genadare sinde fergebende.

Patiens Et multum misericors.

Kedultig festragede unde filo genadig ze riuuon ladende.

9. *Sauus Dominus uersus.*

Suoze herro allen,

die gelische sine geba getrinchent.

Et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Unde sine genada sint uber alliu sinu uuergh, dia er an uns tougen tuot, unde ist aber sin gerb uber des tiefdes uuergh.

10. *Confiteantur tibi Domine omnia opera tua.*

Iehen dir daz chit lobien dih alliu dinu uuergh truhten.

Sie lobont dih, wanda du an in gelobet pist. An in skinet aner du bist.

Et sancti tui benedicant tibi.

Unde dine heiligen loboien dih.

Angeli sancti, troni, dominationes, potestates, principatus, Et iusti homines.

11. *Gloriam regni tui dicent Et potentiam tuam loquentur.*

Kuolliche dines riches sagen sie, unde dina mahtigi sprechent sie,

wanda du alre lebenden den lib, unde ueliebenden den sauen iro uuerrens habest gegeben.

12. *Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam.*

Daz sie chunt tuoen menniscon chinden dina mahtigi,

also Petrus unde Johannes do taten, do se claudum ex utero matris hangende macheten.

Et gloriam magnificentie regni tui.

Unde die guolliche des magenuuerches dines riches daz wir nob ne siben, wanda in dirro uerle steni mit uns puent tier unde uuerne unde mag leissam, unde aber in euero uerle mit uns ne tuent ans Angeli filii.

13. *Regnum tuum regnum omnium seculorum.*

Uuient ist daz riche? Uuer iruindet iz?

Din riche ist ewig riche, iz ist durhkang allero uerlito.

Et dominatio tua in omni generatione Et generatione.

Unde din hercraft uueret in allero chunnezalo diu nu ist, unde noh chumer.

Fidelis

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis.

Ketriuue herro ist er in allen sinen uuor-
ten,

*uanda er se getriſa ſe er gebiet. Proprio filio suo non
poperit. Daz hebiſt er. Vltim eternum ſol er nob
haben. Darumbe eigen nait inphangen pignus Spiritus
Sancti.*

Et Sanctus in omnibus operibus suis.

Unde heilig ist er in allen sinen uuerchen.

14. *Allevat Dominus omnes qui corruunt, & erigit
omnes elijos.*

*Also dar ans skeint, er heuet uf alle die dir
fallent, unde alle ferchniſte rihret er uf.*

15. *Oculi omnium in te ſperant & tu das eſcam illo-
rum in tempore opportuno.*

Sie uuertent truhten alle an diu, unde du
gibſt in fuora ze geuueiligemo male.

16. *Aperis tu manum tuam & implet omne animal be-
nedictione.*

Du induoſt dina hant unde iſſulleſt alliu lib-
haſtiu ſegenes.

Fove diuerso hant chumet al daz ſin habent.

17. *Justus Dominus in omnibus viis suis & sanctus in
omnibus operibus suis.*

Unſer truhten iſt rechter in allen sinen uue-
gen, daz chit in allen sinen ſeaſungen, unde iſt
heilig in allen sinen uuerchen.

18. *Prope eſt Dominus omnibus invocantibus eum
[vulgo repetatur] in veritate.*

Er iſt pi allen die in anaharent in uuarheite.
Daz ne tuot die nicht, die in unrebtes pitent, zelus
iſt er dien ſerre.

19. *Voluntatem timentium ſe faciet, & deprecation-
um eorum exaudiet, & ſalvos faciet eos.*

*Die in ſarbtent, dero anillen tuot er, die geboret er
unde gehaltet ſe.*

20. *Custodit Dominus omnes diligentes ſe & omnes
peccatores disperdet.*

Er behuotet alle die in minnont, alle ſun-
dige ſerluſet er.

21. *Laudem Domini loquatur os meum & benedicat
omnis caro nomen ſanctum ejus, in eternum & in
ſecula ſeculi.*

Mines truhtenes lob ſpricht min munt,
unde mannoilih lobot ſinen heiligen na-
men iemer unde iemer,

Psalmus CXLV.

Hebr. CXLVI.

v. 1. *Alleluja.*

[*Aggei & Zacharie.*]

Lauda animus mea Dominum.

Mina ſela lobo Got.

*Mannoliches ſela lobet Got, ſid der Propeta daz rate
ſinere ſelo.*

2. *Laudabo Dominum in vita mea.*

Ih lobo in hina ſure, dar min leben iſt.

In euigemo libe dar lobo id in.

Psalmus Deo meo quamdiu ero.

Ih lobo in ouh hier, unz ih hier bin.

3. *Nolite conſidere in principibus, in filiis hominum,
quibus non eſt ſalus.*

Nicht ne ferſehenet iuh ze geuualtigen, ne-
heina baldi ne eigint in menniſcon chin-
den,

*an diu ionuera ſolda nicht ne ſtaet. Sic ſtant eccleſi
in eiuerno filio hominis, der nob ſilus Dei iſt.*

4. *Exibit Spiritus ejus & reuertetur in terram ſuam,
in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.*

Des menniſken ſela feret hina, unde danne
irruindet der lichamo uuidere ze dero
erdo, dannan er eham. So ſint hina alle
iro gedancha.

Der tod komet in ſe goretu.

5. *6. Bratus cajuſ Deus Jacob adiutor ejus.*

Saligo des helfare truhten Got Jacobis iſt,
der ſelben Jacob ze iſrahels macheta.

*Spei ejus in Domino Deo ipſius qui fecit carlem &
terram, mare & omnia que in eis ſunt.*

Saligo des kedingi an truhtene Gote ſinemo
iſt, nals an Saturno alde Neptamo, nals an demo
der himel unde erda unde mere teta, un-
de al daz dar inne iſt.

Qui cuſtodit veritatem in ſeculam,

[7. *Facit*] *iudicium injuriis patientibus.*

Der iemer der uuarheite huotet rihrende
dien unreht tolerant,

nals ſib rehtentes.

Dat eſcam eſurientibus.

Kibet hungergen fuora.

Die rebtes hungerge ſint, die geſatet er.

Dominus erigit elijos. [al. ad 7. ſq.]

Er rihret uf die geuuirſoten.
*die ſu herto ſalbet, daz ſe of iſſam ne uugen, die beup
er of.*

Dominus ſoluit compeditos.

Er loſet die beſchaften mit truohen.

*Suare trudo ſint die ſinda, unde diſu mortalitas, uzor
dien beiden Got loſet.*

8. *Dominus illuminat cecos.*

Er getuot unuizzige uuiſe.

Dominus diligit juſtos.

Er minnot rechte.

9. *Dominus cuſtodit aduenam [nau.]*

Er behuotet den zuochomeling.

Daz iſt ſancta Eccleſia de gentibus.

Pupillum & viduam ſuſcipiet.

Uueiſen unde uueituuun inphahet er.

Et viam peccatorum exterminabit.

Unde den breiten uueg dero ſundigon uzot er.

Er cheret in ſene imo, bedu leit er ze bello.

10. *Regnabit Dominus in ſecula. Deus tuus Syon in
generatione & generatione.*

Din Got Syon richetot iemer.

Psalmus CXLVI.

Hebr. CXLVII.

Alleluja.

1. *Laudate Dominum quoniam bonus psalmus. Id est. Laudate Dominum, quoniam bonus est laudare Dominum.*

Lobont truhtenen, uuanda sin lob kuot ist.

Kuot ist daz man in lobet. Psalmus sang ist kuot. Unaz ist daz? ane daz man en psalterio singet? Psalterium scilicet alio cin lira, alio cin harpa, alio cin organum, unde ananda daz lato scilicet, daz man darana singet, sein chit psalmus bohsang. Der bohsang, der den bohsen lobet. In lobet der lobesang lobet.

Deo nostro sit jocunda decoraque laudatio.

Uuunncsam unde ziere lob si unfermo Gote.

Ziere lob tuot imo, der sit ziere sit. Unzere singet, der unziere merket. Also ist chit: Non est speciosa laus in ore peccatoris.

2. *Edificans Jerusalem Dominus dispersus Israel congregabit.*

Die himeliscus Jerusalem zimberondo gesamnot er die zeuoroffenen liute, die videntes Dominum heizent.

Angeli gefehet in. Angeli auerdent die gelib die in gesehen sile. Die gesamnot er in himel. So ist die burg kezimberot so er die burgara gesamnot.

3. *Qui sunt contritus corde. Der die herze chniffigen heilet.*

Also ist chit: Prope est Dominus his, qui contriverunt cor. (nabe ist Got dem die iro herza chniffen) Uuole sint daz? ane humilis corde? Ube do genesen uuelf chniffe daz herza.

Et alligat contritiones eorum.

Unde der iro ferchniffeda bindet.

Demo no naiget, daz in manige gelaste grauoent, unde er chit: Qui ne liberabit de corpore mortis tuus? Gratia Domini nostri Iesu Christi. Demo ferbindet er hier die unganzi mit Sacramentis Ecclesie. Aber in anderro ouerite uniet er imo aba den bouet, onanda in der nebane gelaste ne stungent, nade er an namus dar ist.

4. *Qui numerat multitudinem stellarum & omnes nomine suo vocat.*

Der dero heiligen zala uueiz unde sic alle be namen nemmet.

Also er chit septuaginta discipulis: Gaudete quod nomina vestra scripta sunt in celo.

5. *Magnus Dominus noster & magna virtus ejus, & sapientie ejus non est numerus.*

Michel ist er, michel ist sin chraft, daz er die ferchneisse so gebreien mag, unde unzalhafte ist sin uuistum, daz er die zala dero rehten so begreift.

6. *Discipulus mansuetos Dominus, humilium autem peccatores usque ad terram.*

Mammende inphahet er, die dir sint contriti corde, uuanda in offenot er Ecclesia, aber fundige nideret er ze dero erdo,

uuanda er sit unde in superbiu exebert terrena laet nuzzen.

7. *Incipite [Pracinite] Domino in confessione.*

Fahent ana ichendo truhtene ze erist ichent dero fundos, unde unaz daz?

Psallite Deo nostro in cithara.

Dara nab singent imo an dero cythara, daz chit, vertent (kerent) inab nab dero geiste ze guoten anereben.

8. *Qui operit caelum nubibus & parat terra plauium.*

Singent demo der den himel decchet mit uuolchenen, unde dannan regenot dero erdo.

Daz chit der die scrifte decchet mit figur unde die leret die dazsagen, die sie loestet ze lerneime.

Qui producit in montibus fenum & erbam servituti hominum.

Der ze menniscen nuzzedo houue unde gras recchet an dien bergen.

Perza sint Apostoli, die gebent uuolchib praepara (i. berbam) unde beru (i. fenum) den menniscen. Uuolchib so daz ist? Qui se non continet nubet. (der sib ferberen ne mag der ebome zer e) Heru so daz ist. Vole omnes homines esse sicut meipsum. (ib uile alle man nuesset also wib seihen)

9. *Qui dat iumentis escam isporum.*

Der starchemo sehe gibet sine fuora.

Et ouis die starcher dat daz benno magen.

Et pallis corvorum invocantibus eum.

Unde die iunginen dero rammo ze imo harenten.

Pagani ouare suarz fore fundon, dero chint sint in genenbig nade harent in ana. Physiologi sagent daz polli corvorum des tonnes lebent, die nulla se nutz sint, unde fone iro parentibus ne beina suara ne bring, er se suarz uuertent. Also ist in in gesaren flus incredulorum, die calissi resistunt geogen auerdent, unde angeliche lebent dien ferdere.

10. *Non in tribus equi voluntatem habebit,*

imo ne ist liebo ze dero starchi des roffes.

Dien der hals starch ist, unde obermote sint, dien ist er unbold.

Neque in tabernaculis [tribus] vtri beneplacitum est ei.

Noh imo ne licher uuola in dien seldon des comens.

der sib ze imo seihemo fersehet, unde in nicht ana ne haret also palis coru.

11. *Beneplacitum est Domino super timentes eum & in eis qui sperant super misericordiam ejus.*

Imo ist uuola gelichet an dien, die in furbtent, unde sih ze sinen genadon fersehent.

Psalmus CXLVII.

Hic praecedenti spod Hebraeos iungitur.

[Psalmus Aggei & Zacharia] Alleluja.

Vulgo coharet priori.

1. *Lauda Jerusalem Dominum.*

Dise zeuere propheta ouizegeton in Babilonia, do Jerusalem zeshort unaz, daz f aber salti genuuot uuertent. Also ouh Jeremia iro nuizegeta unde iro tagedinge sint post septuaginta annos. An demo tage dingt er keatichnet daz zit dero unuertrigan burg, die dazne chwangt ist, so dise gefehen.

geführahten aite bins uuerdent. Daz purg sal
narr ansechen, unanda se se ansechen in spiritu,
da se fere dirro chofoten. Cheden mit mendi. Daz
hinefste Jerusalem, da gewiliche burg, ze dero alle
gute dinget, Ioho Got.

Lauda Deum tuum Syon.

Lobo dinen Got Syon.

Da bist du selbe. Daz Jerusalem ist, daz pist du Syon.
Ein burg in zwein namen.

2. Quoniam confortavit vestes (seras) portarum tuarum.

Uuanda er salto fergrindelot habet dine porta.

Da alde in ne mag daz nieman, so si zeungeff belozen
uuerdent. Nieman ne betet dar az, unanda manne-
lich merdet daz er dar inne nusen moez. Uuile ie-
man dar in, der chloebet daz nieman, unanda
die porta belozen stat.

Benedixit filius tuus in te.

Segen gibet er dar dinen chinden.

der se farder uueret, unde du daz in nichte ne dri-
fist.

3. Qui posuit fines tuos pacem.

Daz tuet der den frido dir ze marchio sezzet.
Sib Jerusalem ist wiso pacis, so ist irdi marchia mit rehto
pax. Dar uerben fergun ne stat, dar ist uuerer
frido.

Et adipe framenti satiat te.

Uuode er gestatet diu dero feizti chorin uuuo-
cheris,

daz chit dero bezegun uueffe. Daz ist er selbe. Er ist
pauis qui de celo descendit. Er ist pauis Ang'orum.
Sic fuerit, daz se in ansechen moezen, daz fueret
alle die chori. Daz ansege ist adipe framenti, se ist
tagetheit dero wuiffe unanda si statet daz, die se me-
zent.

4. Qui emittit eloquium suum terre.

Der sin uuort er uz sendet dero uuerkte.

Alfo nu skinet, unanda patris verbum in nob' desen ge-
beizzen chomen ist.

Velociter currit sermo ejus.

Sin Evangelium louset spoutigo,

fere diu ist iz chent in allere uuerlte. Daz leitet anse
ad alzen framenti.

5. Qui dat nivem sicut lanam.

Der den sine tuot also uuolla.

Uuanda fereue ist helib, der an dien fundon isfereue
ist, er uuert also uuailla aber, so er manige begin-
net mit fereue gute brachten unde skirnen, also an-
se die uuailla braket und uuaider froge skirnet.

Nebulam sicut cinerem spargit.

Unde den nebul stouhet er also asen.

So die funda, die se purgen fere so in nebule irket
uuerdent in confusione so sehtent se.

6. Mitit cristallum suum sicut fragra panis.

Er sendet sinen Cristallum also stuechiu bro-
tes.

Solidi Cristallum uuat Saules. Er uuat also man Cri-
stallum aiebt, uuer ist ze steine irket, so er in
aber becherta, so fereue er in az fereue stuechiu bro-
tet, unanda er gete in engen manige geba Spiritus
Sancti.

Ante faciem frigorij ejus quis sustinebit?

Uuer gestat fore sinemo froste? Den er lazet
isfereue, also er Pharaonem ite, anaz uuert der?

7. Mitit verbum suum & liquefaciet ea.

Pater sendet uz verbum suum. Unde zela-
zet sie.

Alfo iz chit: Nec est qui se abscondat a calore ejus.
Verbum patris impletur se.

Et stabit spiritus ejus & fuerit aqua.

Unde uuahet sie ana sin geist, unde dara nah
rinnent sie ze Gote, unanda se zelzen sint fere
fere uuaru.

8. Qui adiuuat verbum suum Jacob, iustitiam &
iudicium suum Israel.

Der sin uuort daz chit se gebet chundet Jacob,
unde sinu reht unde sine urteilda Israel.

Die sine fides sint, die sint Jacob unde Israel, dem
ofenot er, uuoer reht er ist in sinen iudiciis, uuoer
nieman ne geniet ant fere gratia, unanda se alle
den tod heferebieten.

9. Non fecit taliter omni nationi & iudicia sua non
manifestauit eis.

So ne gefuasta er sih nicht ze aller dieteli-
chemo, noh so ne geoffenota er in sinu
gerichte, so er Israelit teta.

Psalmus CXLVIII.

v.1. Psalmus Aggei & Zacharie. [ita & Exem-
plar Alexandrinum.] Alleluja.

Laudate Dominum de caelis.

Dise zune Propheeta merdent daz Gote lob che-
met fere himle unde fere erde. Peda cheden
fament in.

Laudate eum in excelsis.

Lobont in in hohi.

2. Laudate eum omnes Angeli ejus, laudate eum omnes
virtutes ejus.

Lobont in fament alle ioh Angeli ioh vir-
tutes.

3. Laudate eum sol & luna, laudate eum (omnes) stel-
lae & lumen.

Lobont in suana unde mano, sternon unde
tageslicht.

4. 5. Laudate eum celi celorum & aquae quae super
celo sunt laudent nomen Domini.

Lobont in himela dero himelo,

daz chit himela obe himelen,

unde uuazer diu obe himile sint,

die daz firmamentum intrahent,

loboen sinen namen.

Quia ipse dixit & facta sunt, ipse mandauit & crea-
ta sunt.

Uuanda er hiez siu uuerden, dannan uuur-
den siu, er gebot iro gestalt, dannan
uuurden siu gescaltten.

6. Statuit ea in aeternum & in saeculum saeculi.

Er habet siu gestaltet iemer unde in euua,

uuerde eub himel unde erda gesehtet also iz chit da
futuro saeculo: Erit coelum novum & terra nova.
Sin gestaltet ico unde uuerent ico.

Prece-

- Præceptum posuit & non prateribit.*
Er satza in ea diu ne zegar,
uanda s̄ fone in inteneret ne uairdet.
7. *Laudate Dominum de terra, Dracones & omnes abyssi.*
Lob fone erdo tuont imo, rinnentiu. unde
alliu unmez tieflu uuazzer.
Uuemo fnt diu rinnentien gelib ave draconibus? Unde
uocla fnt fo tief, fo der mere, der die erda umbefahet?
8. *Ignis, grando, nix, glacies & spiritus procellarum, qui faciunt verbum ejus.*
Für unde hagel, unde fne, unde is, unde
duneltige uuinda, die sin gebot tuont.
9. *Montes & omnes colles, ligna fructifera & omnes cedri.*
Perga unde buola, berhafte bouma unde alle
cedri.
10. 11. 12. 13. *Bessie & uniuersa peccora, serpentes & volucres pennate.*
Uualdier unde alliu feho, uuurme unde
fogela.
Reges terra & omnes populi, Principes & omnes
judices terra, iuuenes & virgines, senes cum
junioribus, Laudate nomen Domini, quia exalta-
tum est nomen ejus solius.
Die lantchuninga unde alle uuerk liute, unde
alle rihtara, chindesteman unde magede,
alte unde iunge lobont finen namen, uan-
da sin eines namo irburet ist.
13. 14. *Confessio ejus super coram & terram & ex-*
altavit cornu populi sui.
Sin lob ist uber himel unde erda, uanda imo
ne gehuont s̄b, die in bimle alde in erdo fnt, unde
er irbohert daz horn fines liutes,
fo er in ze zefuuen setzet, unde imo fua anfight ka-
laret.
Tonus omnibus sanctis ejus.
Allen finen heiligon uuirdet Ymnus kelazen
ze fingen. Den Ymnus fageat s̄ in carlshi Jera-
salem, also iz chit: Deceat te ymnus Deus in Syon.
Der ymnus ist in gemein, der ist in ewig.
Populo appropinquanti sibi.
Er uairt demo liute gelazen, der s̄h imo nahet.

Psalmus CXLIX.

v. 1. Alleluja.

- C**antate Domino canticum novum.
Singent truhene niuuen cantiken.
Der faget in, der veterem hominem illet abasemen, unde
uocum analcep. Der canticus miment nals terrena
der in caritate lebet nals in discordia, unde s̄b fre-
uact redententiis, que est in Christo Jese Domino
noſtro.
Laus ejus in Ecclesia sanctorum.
Sin lob ist in dero gefamenungo dero heili-
gon.
In humile gefamenent s̄e s̄b, der lobont s̄e in. Die s̄b
oub hier famment in Ecclesia, die lobont in.
2. *Letetur Iſrahel in eo qui fecit eum.*

- An demo freuue s̄h Iſrahel der in teta,*
nals an fettez nob an eron, nob an uerit falden.
Et filii Syon exultent in Rege suo.
Unde Syonis ſune freuuen s̄h in iro chuninge,
filii Syon daz ist Iſrahel.
3. *Laudent nomen ejus in choro.*
Loboen finen namen ſament fingendo.
Chorus ist Confessio cantantium, daz chit, ſament fagen-
tium manegi.
In tympano, chorde stracent an psalterio.
An dien beiden lobont in.
Die beide ſunt nemunig, ſament demo munde. Daz
chit: Kib elemofnam unde tuo aliu uuerk hantli.
Daz ist tympanum unde psalterium.
4. *Quia beneplacitum est Domino in populo suo.*
Uuanda imo ist uuola gelichet an ſinemo
liute.
Daz ist imo dazne, ſo er in heilich katont Angeli ſuis.
Et exultabit [exultabit] mansuetos in salutem.
Unde namuende erbohert er ze heili. Komoge ſunt nbermuote
die irbohert s̄b ſalte in meritem, aber Got erbohert
ſunt mansuetos in salutem.
5. *Exultabunt sancti in gloria, letabuntur in cabili-*
bus suis.
Die heiligen freuuent s̄h in guollichli.
Unar ist dia guollichli?
In iro chameron s̄b meino in berzon, der freuuent
s̄e s̄b. Also Paulus chit: Nam gloria nostra hac est
testimonium conscientia nostra.
6. *Exultationes [exalt.] Dei in faucibus [guttur]*
eorum.
Gotes freuueda ſint in iro giumon.
Sie lebent Gote iro guollichli, dero ſe s̄b freuuent nals
in ſeiben.
Et gladii accipites in manibus eorum.
Unde zuiekkii ſuert ſint in iro handen.
Daz chit verba Dei. Also iz chit: Verbum Dei pen-
trabilius est omni gladio accipit. Unara zwo br-
uchent ſe dia ſuert.
7. *Ad faciendum vindictam in nationibus, increpationes*
in populo.
Kerih ze tuonne an dien dietin, unde irraf-
funga an dien liuten.
Pagani ſunt ſone in irlagen unde finalacra ferbrochen.
Unara ſunt pagani irlagen? Ane daz ſe fertilgot
ſint, unde Chriſtiani uuerdene ſint. Der ſkient dia
zwo ebba tro ſuert. Ze dero wir habent ſe perfe-
ctiones paganorum an in irrochen.
8. *Ad aligandos Reges eorum in compedibus & no-*
biles eorum in vinculis ferreis.
Iro chuninga in dies draben ze beſteſene, unde iro
edeltunga in iſenien gebenden. Timor Dei daz ſint
die drube ioh dia gebende. Die uuerdent ana gelegot
Chriſtiani Principibus, ſune dien die gladii accipit-
es habent, ſo ſe ſagen, iudicium darum his qui pra-
ſunt.
9. *Ut faciant in eis iudicium conſcriptum.*
Oub ſunt darumbe iro gladii accipites, daz ſic an in
dia iungeſten urteilla tuoen, dia an dien
buchten geſcriben iſt.
Der uairt uarheſte geten vindilla unde increpa-
tio.

Gloria

Gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

Dix ist allero sinero heiligen guollich daz se
judices mit imo sin. [Alleluja]

Psalmus CL.

Alleluja.

1. Laudate Dominum in sanctis ejus.

Lobont Got chû der Propheta an sinen heiligen,

ze lezst in sinero burg besameneten.

Laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Lobont in an dero festi sinero chrefte.

An dien heiligen stont darne wiso feste sin chrefte ist.

2. Laudate eum in potentibus ejus, laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Lobont in an sinero mahte, unde an dero manigi sinero micheli.

3. Laudate eum in sono tube, laudate eum in psalterio & cythara.

Laudate eum in tympano & choro, laudate eum in chordis & organo.

Lobont in in alla wuis, singendo, plaßendo, chloechendo, seiten sprengendo.

5. Laudate eum in cymbalis bene sonantibus, laudate eum in cymbalis bene timpanibus. [jubilationis]

Lobont in mit zymbon uuola skellenten, unde guoten chlanen habenten.

Daz siut usere lesa, se se Got mit indabrigi lobont.

Omnia spiritus laudet Dominum.

Alliu geistlichu natura loboe unferen truhenten.

Dia forderoga creatura lobe in. [Alleluja.]

Canticum Esaie Prophetæ. 12. cap. 17.

1. Confitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi, conversus est furor tuus & consolatus es me.

Ih lobon diu truhten, uuanda du mir irbolgen uuare in persequatione. Unde mir aber dara nah din heizemuoti beuender uuard ze genadon, unde du mi an dien trostost.

In adversis & prosperis lobon ib diu chit Ecclesia sancta.

2. Ecce Deus Saluator meus, fiducialiter agam & non timebo.

Siñ nu, Got ist min haltare, bediu uuerchon ih paldo, unde ne ruocho quid faciat mihi bene.

Quia fortitudo mea & laus mea Dominus & salus est mihi in salutem.

Uuanda Got ist min starchi, unde min lob, unde ist mir uuorden ze heli, pediu sin ib paldo in acie contra inimicos.

3. Haurietis aquas in ganso de fontibus Saluatoris.

So is zic uuir, so skephent ir uuazer mit mendi uzer din brunnon des haltares,

so geluont ir foue imo Evangelican doctricam. Sine brunnon siut septiformis gratia Spiritus Sancti, dazwan er missliche spenda tuot den siuen.

NOTE. PARS I.

4. Et dictis in illa die: confitemini Domino & invocato nomen ejus.

Unde dazne in sine faculorum chredent ir, ies ei ne ze anderen ichtent Gote, unde anaharent sinen namen,

uuanda sin genade ist emat quod possumus, quod volamus, quod sumus.

Notas facite in populis aduentiones ejus.

Tuont chunt under liuten sine leges, diu er uns funden habet.

Memento quoniam excelsum est nomen ejus: [memorabili]

Irhugent daz sin namo hoh unde geuazhtlih ist an allen sinen uuerchen.

5. Cantate Domino quoniam magnificavit se.

Singent truhene, uuanda er michellico teta,

do er in carne lesen, ze troste aliero uerle.

Advocate hoc in universo mundo.

Chundent daz so uuit uerle si.

6. Exalta & laus habitatio Syon, quia magnus in medio tui sanctus Israel.

Du sin gelaze specula, da sancta Ecclesia freuue diu unde lobo daz siñent dir ist mahtiger der Israelis heilig unde da in gescheft hominem inter homines.

Canticum Ezechie Regis. 12. cap. 17.

10. Ego dixi: in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi.

Ezechias faget uies er dalla, uies er sergeta, do er sib todes pnuanda.

Ih chad in unfolletani minero tago, nu faro ih ze hello,

uuanda iniqui dara forent, die in dimidio dierum uesterent, quia non impient opera virtutum. Bedia forbit ib mor: Aber post uesterent in pcutitudine dierum, aiso Abraham uester plenus dierum.

Quasi resilium amorum meorum.

Ih suochta daz noh ze leibo uas, suochta solunga minero tago ze din, daz ib Abrahā geliche uesterent uasfi.

11. Dixi non video Dominum Deum in terra viventium.

Ja leider chad ih, ih ne sol Got kesehen, ih ne gescho in in lebendero lande.

Non aspiciam hominem ultra & habitatorem quietis.

Furder ne gescho ih uiridigen menniscen, unde der geselidot si in rauuon.

Ib ne chamo dara, dar Gat unde geste fent.

12. Generatio mea oblata est a me & convoluta est quasi tabernaculum pastorem.

Mir ist kenomen min geburt darnas Christus ebomen sola, unde dana ferzorn fumo so hirtto gezelt, din in cinero fute largo ne frant, uuanda sin ambe uirida ies farder unde farder geracchet uerdent. Uuile da lesu quieuit generatio mea, so chit in: cessavit generatio mea.

Præcipio est velut a texente vita mea.

Kk

Min

Min lib ist aba gecfroten samo so uueppe fo-
ne ueebenten.

Dum adhuc ordirer succidit me.

Uz ih noh lebennes, pedige hui mih Got
nider.

De mane usque ad vesperam finies me.

*Chad ih darn zuu, fone morgene unz ze naht
pito ih kenist, aber du endost mih.*

13. *Sperabam usque mane, quasi leo sic contrivit omnia
ossa mea.*

*Dannan aber unz ze morgene beist ih iro bels ih
keniste. Unico do?*

Also leo, fermulita suht alliu meinia bein.

14. *De mane usque ad vesperam finies me sicut pallus
birundinis sic clamabo, meditabor (i. ingemisco.)
ut columba.*

*So iust du chad ih, fone morgene unz ze aben-
de endost du mih, triest mih ze tode, aber ih
serio umbe genist also sualeuuun iungi,
unde suston dar umbé also tuba.*

Attenuati sunt oculi mei suspicientes in excelsu.

Minia ougen sint serfucinet uf ze Gote cha-
pendo umbé also helfa.

Domine viui patiar.

Ih chad eob.

Not lido ih truhten ioh aber minz stulde.

Responde pro me.

*Ube ih eob stulde fero stulde, antuuurte fure mih,
uanda iz an dir stul nals an mir. Non est enim cur-
rentis aut volentis, sed miserationis Dei. Unala so
syrab ih do facher, ih sol mih iz paz pedenben nu
geuefener.*

15. *Quid dicam?*

Uuaz mag ih cheden *audier minores sapienter?*

*Aus quid responderet mihi cum ipse fecerit? [feci-
rim] (i. quod voluerit.)*

Alde uuaz antuuurter er des, *abe ih mih chla-
gon, so er habet ketan so quico er uuaita? No
sol mon daz kadrigo tragen, daz er beneimet ze
tuonne?*

*Reogitabo tibi quoniam annos meos in amaritudine
anime mee.*

*In annis illis in diebus aliis minis ior. Annos regni me-
rentes, so ih do uuanda, abten ih nu fore dir uuon-
zin, ze dob cinemo troffe minis ameres, so ualen
Episcopus chade: Recordationem preteritorum bono-
rum presentia mala mitigare.*

16. *Domine si sic vivitur & in salubris vita Spiritus mei,
corripies me & vivificabis me.*

17. *Eccē in pace amirato mea amirissima.*

Truhten ube daz menniscon leben solih ist,
ih meino an demo zeauufete lites unde todes,

unde ube min lib so getan ist under dien zeau-
feten, uuaz mag ih domo ebelen?

*Aus du irrefest mih mit suhte, unde chie-
cheft mih mit keniste, nade rebriji iro daz.
Aber sih du Got daz in frido min bitteri diu
meilsta uuas,*

*uanda do begunda ih umben ze tode, do se alle begen-
den fieren in frido. Unuone mas daz? De Ange-
lus Domini illog de exercitu Sennacherib centum alle-*

*ginta quinque milia. De begenda andren uola fo,
mir auc fo.*

*Tu autem crucisti animam meam ut non periret, pro-
jecisti post tergum tuum omnia peccata mea.*

Aber du lostoff mina sela, daz si ferlorn ne
uuurde, uuurfe hinder dih alle mina
funda,

*auallst mir fore eugen uurfen dina genada nals min
funda.*

18. *Quia non infernus consuebitur tibi neque mors lau-
dabit te, non expellabunt, qui descendunt in la-
cum, veritatem tuam.*

Uuanda hella unde tod ne lobont dih, unde
die in helle gruoba farent, die ne bitent
ze schenne die uuarheit *dines iudicii nabe dina
genada. Also din genada Christi nu gecfeben ist, daz
er darn fuor unde stuldege iofa.*

19. *Vivens vivens ipse consuebitur tibi, sicut & ego
hodie.*

Nabe sui feret iz.

Lebender lobot dih also ih hiuto lebo unde
dih lobo.

Pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Fater chundet sinen sunen dina uuarheit,
uanda so ist *hescriben: Interroga patres tuos & annun-
ciabunt tibi, seniores tuos & dicent tibi.*

20. *Domine factum me fac & psalmos nostros canta-
bimus cunctis diebus vite nostre in domo Do-
mini.*

Kehalt mih truhten unde unsih alle an dih
keloubente, unde so singen uuir dir in di-
nemo templo alle taga unseres libes.

Canticum Annæ.

1. Sam. 2.

1. *Exaltavit cor meum in Domino & exaltatum est
cornu meum in Deo meo.*

Min herza freuta sih an truhtene *chit sancta
Ecclesia, uanda er mir longo subtrigro die uuanda
inden habet,*

unde min geuualt ist hoh irburet an imo.

Dilatam os meum super inimicos meos.

Min munt ist uuaito indan uber mine fienda,

*uanda sermo Dei ungehoben ist ioh in angustis pressu-
rarum, ioh silben dien praconibus alligati, sicut
Paulus alligatus non teneat.*

Quia letitia sum in salutari tuo.

Uuanda ih an Christo dinemo haltare gefro-
uuet pin.

Ziu ne sol?

2. *Non est sanctus ut est Dominus & non est fortis sicut
Deus noster, neque enim [non] est alius ex-
tra te.*

Samo heiliger unde samo starker ne ist, so
truhten Got unser noh anderer ne ist ane
dih heiliger unde starker, uanda eob du anders
gebeilegon unde starker getuon mude.

3. *Nolite multiplicare loqui sublimis gloriantes.*

*Ir ioh knoslichontes jodei lazent iuuucriu manigen
hochchofe sin,*

samo so ioh nuge lex iustificare sine gratia.

Recedant

Recedant vetera de ore vestro, quis Deus scientiarum Dominum.

Aldiu gechose firren sih sone iuuuermo munde,

feruident inathologia, daz ebiz, nolite gloriari in lege, uuanda Got ist herro dero uuizzentheico, er ist arbiter iuuuere gedoncho.

Et ipsi preparabantur cogitationes.

Unde imo uuerdent sic irbarot.

Er uueiz si daz danne ir selben. Uascent sicutusq, quoniam qui se putat aliquid esse dum nihil sit, ipse se seducit.

4. *Arctus fortissim superatus est & infirmi accincli sunt robore.*

Dero starchon bogo ist keuueichet,

dero die sih puzanden virtutis sone in salen, unde uueiche, sint uuorden starche, die sone herzen ebident uisitare mei Dominie, quoniam infirmi sum.

5. *Repleti prius panibus minorati sunt.*

Israhelita in er irsulte diuini eloqui, uuurden geminnerot ap ira seruamisse, uuanda se an dero lege, terrena seruamen.

Et esuriientes, transierunt terram. [Et famelici saturati sunt.]

Unde hungerge gente uberfuoren die erda, uuanda se ad fidem ebentore in eloqui Dei calefita suabon nali terrena. Ubi uult isen,

Repleti prius pro panibus se locauerunt & famelici saturati sunt, se ebiz iz:

Er fate judei uuurden so brotelos daz sie sih ferlaxton dar umbe, uuanda se sih eberton in abracam intellicum carnalem nali spiritalem, aber hungergo gentes uuurden gesatot reitore seruamisse.

Quia [douce] sterili peperit septem [plurimos] & misit in filius infirmus est.

Uuanda gentilitas habet sone an diem uuit seruamen perfectio Ecclēia, aber filo chindo babentiu Synagoga uuard sih, uuanda mit iro ist infirmitas libera nali virtus Spiritus.

6. *Dominus mortificat & vivificat.*

Truhten todet die ebiz babentiu, unde chicchet dia ebudelsan.

Deducit ad inferos & reducit.

Er leitert ze hellu unde sone hello.

Christum leitert er dero unde dana.

7. *Dominus pauperem facit (f. cum qui pro nobis pauper factus est) & ditat (f. nos) humiliat (f. illam) & sublimat (f. nos.)*

Der fater herro tuot suen suen armen, unde richet uns, unde nideret ia, irhoet uns.

8. *Suscitans de pulvere egenum & de stercore erigens pauperem.*

La durstigen sone erdo chicchender, so spawige daz er ne gesebe corruptionem.

Unde in armen uf rihender sone misse,

sone judeis die in shogen, die mit rechte uisi beizent. Uuanda se in terrenis cogitationibus & carnis voluptatibus lebent. Also eod Paulus iro uurech beizet sterco, dar er ebiz: Quia mihi fuerunt lucra, hac pro-

pter Christum donna esse dixi, nec solum detrimenta, verum etiam stercore existimari esse.

Ut sedeat cum Principibus & solium glorie teneat.

Daz er sizze mit dien heristen, dien er 200 ebiz: Sedebitis super sedes dauidicam, unde er den himeliscen stuol behabe.

Dominus enim sunt cardines terra, & posuit super eos orbem.

Truhtenes sint die skederstefra dero erdo, an dien itala er disa uuerit.

Sis sicut quatuor climata mundi, an dien er fante orbem sancta Ecclēia, daz sih lob aberal si.

9. *Pedes sanctorum suorum obseruabit.*

Sinero heiligen suozze behaltet er,

daz si urechten uoz ne gant.

Et impleti in tenebris conticecent.

Unde Judei uuerdent kefsuiget in iro igno-

rantia, so Euangelium begienet skellen.

Quia non in fortitudine sua roborabitur Vir.

Uuanda fidelis populus ne uuit kesterchet sone sinero chrefte,

nabe sone Gotes ebrefte.

10. *Dominum formidabant aduersarii eius & super ipsos in coelis tonabit.*

Truhtenen furchtent in iudicio sine uiderfchen unde er donerot danne uber sie.

Ite maledicti in ignem eternum.

Dominus iudicabit fines terre.

Terra sit mensuris, so iro ende ebement, so italeit in drubten fater.

Et dabit imperium Regi suo & sublimabit cornu Christi sui.

Unde gibet er cheifertuom sinemo chuninge Christo, unde irhoet sinen geuualt.

Canticum Moyfi.

Exod. 15.

1. *Cantemus Domino, gloriose enim magnificatus est, equum & asinurem projecit in mare.*

Singen truhtene ebiz Moyfi uuanda er guolicho getuomet ist, ros unde reitman uuarf er in daz mare.

Diabolum cum suis pompis vicit in baptismo.

2. *Fortitudo mea & laus mea Dominus & factus est mihi in salutem.*

Truhten ist min starchi unde min lob, unde er ist mir uuorden in heili.

Sin starchi ne lazet in fallen, pedis ne fallent, die sih ze imo babent.

Iste Deus meus, & glorificabo eum, Deus patris mei & exaltabo eum.

Diser ist min Got,

io der eins in vetri & novo Testamento. Nali se heretici uualten, die andern segten eussen autorem veteris, andrea noui.

3. 4. *Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen eius, curru Pharaonis & exercitum eius projecit in mare.*

Truhten ist also uigman, almachtig ist sin namo, also dar ana kinet, daz er Pharaonis reita unde sin here uuarf in den mere.

Se fouset er ab Diabolum in abyssum gehenna.

Electi Principes ejus submersi sunt in mari rubro.

Sine iraueliten fursten uurden besouset in demo roten mere.

Principalia uitia in minimis fabulantur a Domino.

5. *Abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.*

Ticflu uuazzet pedachton sie, sie fuoren ze grunde also stein.

Duritia peccati fousta se in gehennam, uanda se lapides uiui ne auaren.

6. 7. *Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine, dextera tua Domine percussit inimicum, et in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos.*

Din zefeua herro ist ketuomet in iro starchl, din zefeua sluog den sient, unde in dero manigi dinero glorie intzastoft du inimicum libertatis nostrae.

Misisti iram tuam, quae deuorauit eos sicut stipula.

Du lieze uz dina abolgi, diu ferslant sie lo samfco, so den halm siur ferslinder.

8. *Et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae.*

Unde in demo atume dines zornes liuffen diu uuazzet zefamine,

die before indan auaren.

Stetit unda fluens, congregatae sunt abyssi in medio mari.

Gagen dien guoten stuonden siu indaniu, so die abelen ander zewuisksen chamen, do betaten siu sih.

9. *Dixit inimicus persequar et comprehendam, diuidam spolia implebitur anima mea, euaginato gladio meo, interficiet eos manus mea.*

Sus chad Pharae, ih faro in nah, unde gesaho sie, mit irzogenemo fuerste slaho ih sie, so teilo ih den roub, unde gestaton mih sin.

10. *Flauit Spiritus tuus et operuit eos mare, submersi sunt quasi plantam in aquis uehementibus.*

Aber dien atum bliet unde dannan bedahta sie daz mare, sie fuchenen also bli in michen uuazzeren.

11. *Quis similis tui in fortibus Domine? Quis similis tui? Uuer ist dir gelih under starchen druhten? Uuer ist dir gelih?*

Magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis et faciens mirabilia.

Micheltatiger in heiligi, prutelicher iudicando, lobelicher diuitendo, uuunder tuonder.

12. *Extendisti manum tuam et deuorauit eos terra.*

Du rahtoft dina hant, theindoft dina chraft, unde dannan beuuarf sie daz sant.

13. *Dux fuisti in misericordia populo tuo quem redemisti.*

An dinen genaden leitost du do dinen sint ad terram promissionis. Aber nu leitost du redemptus ad caelestem Iherusalem.

Ex portasti enim in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum.

Unde ant fina arbeits fuortoft du in dara da er ze ereft kefshe tabernaculum,

dara nab templum, also da nu leitost sanctus in paradysum et in caelum.

14. *Ascenderunt populi et irati sunt.*

Do fuoren gagen in liute ander ouegen gefezzen, unde bulgen sih iro ferte.

Dolores obtinuerunt habitatores Philistim.

Philistim leidezton iz.

15. *Tunc conturbati sunt Principes Edom.*

Do uurden leidege die heresten Idumei.

Robustus Moab obtinuit tremor.

Die starchesten Moabitas cham ana rido.

Obriperunt omnes habitatores Chanaan.

Fore forhton irstabeton alle anafidelinga Chanaan.

16. *Irruas super eos formido et pavor in magnitudine brachii tui.*

So fahre iz forhta unde herzeslagod anafalloe die, die rebten dero timelferte ne uniu. Daz uuerde an dero michell dinero ehreite.

Sunt immobiles quasi lapis, donec transiat populus tuus Domine, donec pertransiet populus tuus iste quem possidisti.

Unuuegig uuerden sie also der stein unz diser din liut sare, unde fursare den du besaze, unz fides solle chomen ad requiem, die Diabolus unde sine lide slent irren.

17. *Introduces eos et plantabis eos in monte hereditatis tuae firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es Domine.*

Du leitost sie dara in iro fiendo andanbes unde Ranzoft sie dar ufien Syon monte, der din erbe ist, daz ist die ufuortiga Iherusalem. Dar slanzost du se an dinero filo sestun feldo.

Illeclibis ist diu?

Sanctuarium Domine quod firmauerunt manus tuae.

Daz uuiehus truhten ofsumpta carnis, daz men niften heude ne wichten uude Gotes.

An demo slanzost du se.

18. *Dominus regnabit in aeternum et ultra.*

Got richesot in euua, ioh hina baz.

Daz ist per excessum gesprochen. i. hyperbolice. Kenazget uurt ferrer gesprochen, dannu se fernumest si. Also daz, Got der aluetez unde ein uueiz abere.

19. *Ingressus est enim Pharaos cum carribus et equis suis in mare et reduxit super eos Dominus aquas maris.*

Pharaos mit allen dien sinen fuor in daz mare, unde dar leita uuidere truhten diu mercuuazzet uber sie.

Fili autem Israel ambulauerunt per siccam in medio ejus.

Aber Irahelis fune durhkiengen uz in drucheni,

uanda der Egyptus ist unde er Pharaos folget daz chit Diabolo, der uurt pefusert factibus uitiorum. Der aber Christo folget, dero sint aqua mari dextera leuazze, der got per siccam in media uia, unz er uz chomet, unde er ynuum uictoria fuget.

6. 1. Canticum [Oratio] Abacug
[Prophetæ] pro ignorationibus.
[ignorantiis.]

2. Domine audito auditionem tuam & timui.
Ze Christo spricht der Prophetæ:

Ih kehorta in spiritu uuerch irfulle so is zic fi.
pro humano genere. Zelidene unde des ircham
ih mih.

Domine opus tuum in medio amorum vivificas illud.
Daz selba din tiura uuerch irfulle so is zic fi.

In medio amorum notam facies.

Dina uuerbeit kefeineft du, so plenitudo temporum
chumet.

Cum iratus fueris misericordiae recordaberis.

So du dih fundonten irbilgest, so genadest
du aber riuuonten.

3. Deus ab austro venit, & sanctus de monte Pha-
ram.

Got chumet fone funde, chumet fone dero hol-
bus montis Syon, der bi demo einote ist, daz
Pharan heizet.

Parvates Christi bringent in ze Ierusalem fone Bethleem,
da ze funde ist, also oab Pharan.

Operuit celos gloria ejus, & laudis ejus plena est
terra.

Himede bedahta sin guollich, unde erda ist
sol fines lobes.

Allo is cbit: Gloria in excelsis Deo & in terra pax be-
nignis.

4. Splendor ejus ut lux erit, cornus in manu ejus.

Sin stimmo ist also licht,

daz cbit, fama ejus credentes illuminabit.

Horn in sinero hende,

daz sint signa & trophea crucis.

Ibi abscondita est fortitudo ejus.

Dar in cruce barg er fina starchy,

uanda er sit ne engia dien dit der chaden: Descendat
nunc de cruce & credimus ei.

5. Ante faciem ejus ibit mors, & egrediatur Diabo-
lus ante pedes ejus.

In deserto begogent inu temptator baptizato dara chu-
met er sure sioc fuozze.

6. Strit & mensus est terram apexit & dissipavit gen-
tes & contriti sunt montes secali.

Aber Christus stuont unde irchos universtatem terra.

Er anafah die gentes unde zelegeta sic, uanda
er indrauda iro engelouba unde ubermuote uuu-
den gedienmuotet ad penitentiam.

Incurvati sunt colles mundi ab itineribus eternitatis
ejus.

Fone dien ferten sinero ewigheite neigten
sih purliche die fore sinero adventu inflexi-
biles uuaen.

7. Pro iniquitate vidi tentoria ethyopie, turbaba-
tur pelles. i. tabernacula terre & Median.

Unde unreht sah ih uuerdent in iudicio getruobet
tabernacula Median, daz sint peccatores.

8. Numquid in fluminibus iratus es Domine? aut in
fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio
tua.

Sol in ahon die ze tale firzezen unde in mari
dara se in firzezen, din zorn sin? noli in primo
nate in secundo adventu uuit daz. Danne uuer-
dent aberteilet saclares, dero fin ad inferiora ramet.

Qui [quia] ascendes super equos tuos, & quadrigæ
tue saluatio.

Du diniu ros risteft, uanda dinc Evangelista die
da risteft dih fuorent after uerite, unde dinc
reita sint dien heilli die an dih kolobunt.

9. Suscitans suscitabis arcum tuum.

Din iudicium inzundest du,

mit demo du abelen skirneft din zorn.

Juramenta tributus que locutus es.

Uuorft daz du zeuuelif chumberon gebierze
daz cbit allen fidelibus uanda in die gibest vitam
eternam.

Flavio scindes terra.

Predicatores teileft du dero erdo, da sendest se
after laude.

10. Viderunt te aque [abest v.] & doluerunt mon-
tes.

Foe die geeickoton dih populi, die dih er ne
uulffu, unde chlageton sih potentes, daz se la-
gado (i. chovendo) uardin beati.

Gurges aquarum transiit.

Gentium persecutio zegieng unde uuard pax.

Desit abyssus vocem suam: altitudo manus suas le-
uavit.

Diu tieft dero berzon late confessorem, din silba tieft
huob iro hende ze lobe.

11. Sol & luna steterunt in habitaculo suo, in luce
sogitarum tuarum.

Christus unde fin Ecclesia stuonden do in iro stete,
da Christus kefaz ad dexteram patris, unde er iro sancta
Spiritus Sanctum, an dero offest diuere uorte dia
da erft feruorem uarden.

Ibunt in splendore fulgurantes haste tue.

So farent skinbaro blecchezzende diniu
sper.

Daz sint aber iacula verborum Dei in tenebris audita
unde in lumine prelatæ.

12. In fremum concubabis terram, in furore obstupe-
facies gentes.

Irdiske liute trettoft du in griscramode, alle
diere bruteft du in heizmuote.

Uuame? So da risteft injuriam populi tui.

13. Egredietur es in salutem populi tui, in salutem cum
Christo tuo.

Du fater fuore uz an Christo ze heilli dines
liutes,

fament diuere genietten chame da in ze heilli. Allo is
cbit: Deus enim erat in Christo mundum reconcilians
sibi. Uuaz tate da, do du chame?

Percussisti caput de domo impi. Sluoge
Antichristum, name daz houbet dana foe
des ubelen hus fone dero uerite, dia abel ist.

Allo is cbit: Totus mundus in maligno posuit est.

Demolasti fundamentum usque ad collum.

In slahendo Irbarotost du lina gruntesti unz an den hals.

Alle uole die sin festi uarin grofentost du unz an die uirgeln an dien daz bebet stant.

14. *Maledixisti sceptris ejus.*

Regis ejus fluochotost du.

Capiti bellatorum ejus, uenientibus ut turbo ad dispergendum me.

Fluochotost demo aka Irslagenen houbete sinero uuigmanno, fluochotost dien in turbilis uuis chomenten bellatoribus, mih dinen liut ze florenne.

Exultatio eorum sicut ejus qui deuorat pauperem in abscondito.

Iro freuuu ist also des der sih freuuet, daz er tougenso ferslinden muoz den armen.

Dante ferslindet in der uole, dante er in imo gelichen tuot.

15. *Vinum fecisti in mari equis tuis in luto aquarum mularum.*

Dinen predicatoribus ketate du uuog in nationibus in horeuue manegero uuazero, daz chit in turbatis cordibus gentium.

16. *Audisti et conturbatus est uenter meus, i. animus meus.*

Cominationes tuas kehorta ih, dero uuart ketruobet min muot.

Ad uocem [ad uocem] contremuerunt labia mea.

Fone iro stimmo Irribenoton mine lesfa,

so aufsatz sint se.

Ingreddiatr patredo in ossibus meis et subter me stetit.

Nicht ein tremor uube ioh fuli chome in miniu bein unde sie uuerde ze uuurmen in mir, so Jobe gestab.

Ut requiescam in die tribulationis, et ut ostendam ad populum accitum nostrum.

In dien auerten daz ih rauuee in die tribulationis, unde ih fure ze unfermo liute, ze guotero ferte gegurtemo.

17. *Ficus enim non florebit et non erit germen in uitis.*

Uuanda der figgoum ne bluot, noh uuin ne uuirt in uuinegarton.

So chomet Christus, so ne birt forzen uuuecher Synagoga, die ficas unde uirta Domini uas.

Mentietur opus olivae et arua non offerent cibum.

Imo liugert dante daz uuerech des oleboumes, unde diu gelende ne berent erdeuuuecher.

Daz se do gebietzen do se chaden: Omnia quae praecepit Dominus faciemus. Daz Iringent se. Dulcedinem fidei alit buni operis ne eugent se.

Abscidetur de oculi pecus et non erit armentum in praeseptibus.

Smalez seho uuirt kenomen sone stigo, rint ne stat ze ehriphe.

Praecepta calcestrum scripturarum sint mit in, aber caritatem intellectum ne habent se an in.

18. *Ego autem in Domino gaudebo et exultabo in Domino Jesu meo.*

Aber ih mendo in Domini protectione noli in mea iustitia, unde freuuu mih in Salvatore meo, non in me ipso.

19. *Dominus Deus fortitudo mea, et ponet pedes meos quasi ceruorum.*

Got ist min starchi, er givet mir schelli dero herzo,

et aduersicenne pericula delidorum.

Et super excessa mea deducet me.

Unde uber mina hohi leiret er mih.

Atque in sublimitate tuot er mih aduersaren contumplatione calcestrum.

Victori [victor,] in psalmis cantentem.

Imo victori singenten imo danchonten.

Canticum Deuteronomii. Deut. c. 32.

1. *Audite Caeli quae loquor.*

kehorent himela diu ih spricho ze juleis.

Audiat terra uerba oris mei.

Uuort mines mundes kehore diu erda,

uanda ioh in maxima elementa (i. deu himel unde die erda) bechonen mag, daz ih in sagen sol.

2. *Concreuit in pluviam doctrina mea, sicut et ros eloquium meum.*

Ze regene uuerde min lera, also tou siezze min gehose.

Regen unde tou derohstet die erda, minin uort pezzereien die judeis.

Quasi ymber super herbam et quasi stille super gramina.

Also tuja se in iro juue, so regen trophen an grale.

3. *Quia nomen Domini invocabo.*

Uuanda ih Gotes uuort sago.

Date magnificentiam Deo nostro.

Tuoment Got.

4. *Dei perfecta sunt opera.*

So ir baldt mugent, uanda sinu uuerch durnoh-te sint.

Et omnes viae ejus iudicia.

Unde alle sine uuega sint urteilda,

ratio discretioni shinet an in.

Deus fidelis et absque ulla iniquitate iustus et rectus.

Got ist ketriuue, unde ane unebeni, rechter unde gerehter.

5. *Peccaverunt ei non filii ejus in sordibus.*

Sine uuihselinga unuberton sih in idolatria.

Generatio prava atque perversa.

Auulikiu slahta unde lezziu.

6. *Hecine reddis Domino popule fuit et insipient?*

Lonost du Gote so tumber liut unde uuize-loser?

Numquid non ipse est pater tuus qui possedit te et fecit et creauit te?

Ne ist der din fater der diu uuoerhta unde
scuof unde bezaf sure erbe?

7. *Memento dierum antiquorum, cogita generationes singulas.*

Irhuge dero alton tago, denche an ico geli-
che geburte *Abram, Isaac, Jacob, uider er diu*
de be us ziten an in iruueleta.

Interroga Patrem tuum, Et aduocabit tibi, ma-
jores tuos Et dicent tibi.

8. *Quando dividebat altissimus gentes, quando separa-*
bat filios Adam.

Frage dinen fater unde dine forderen, sie sa-
gent dir, uuanne Got gentes skied do er
in ante diluvium funderata filios Adam, unde er ne
uuelte filios Dei fone Sed chomen sib miselou zo
filii domini die fone Cain chomen. *Dannan maht*
da unizzen unelich freisa dir ist, daz da fone Abra-
ham chomen zo gentibus diu miselou.

Constituit terminos populorum juxta numerum filio-
rum Israel.

Er gefazra die marcha dero saligen liute nah
dero manigi dero Angelorum, daz elektorum so
manige fone erdo ze himel chomen, so dar ze leho
uuard Angelorum de Demones felen, zu ne ilst
da dera si diu dera gelosch pif? *Gentes die idola-*
tra fnt, ne chomen dera.

9. *Pars autem Domini populus ejus, Jacob fenuales*
hereditatis ejus.

Aber sin liut ist sin teil, Jacob ist feil fines
erbes.

Secundum electionem ist er sin teil.

10. *Invenit eum in terra deserta in loco horribili Et va-*
stae solitudinis.

Er fant in in uuostemo lande, in griusige-
mo einote unde immezuuitemo,
daz in Arabia ist unde monten Sina.

Circumdixit eum Et docuit.

Er uulsta in unde den laugen waz deserti, unde
zoh in dar.

Et custodiuit quasi pupillum oculi sui.

Unde huorta sin also fines ougen.

11. *Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos Et*
super eos volitans.

Also der aro luechet azer nefe sine iungen, so
er sie fluechen uuile, unde obe in fliegzeet,

so lerta er in chomen a vitu ad virtutem.

Expandit alas suas Et assumpsit eum atque portavit in
humeris suis.

Er spreita sine fettacha, unde nam in uffen
sich, unde fuorta in uffen sinen skerten,
also der aro tuot irlegen in iungen. *So uuar imo gefraht*
dar alf er imo.

12. *Dominus solus dux ejus fuit, Et non erat cum eo*
Deus alienus.

Er einu uuas sin herezogo, noh fremede Got
ne uuas mit imo,

er teta in gelouben, daz ander ander Got ne ist.

13. *Constituit eum super excelsam terram ut comederet*
fructus agrorum.

Er gefazra in an hohez lant, daz er den erde-
uuoher nuzze.

Habebat fene dia, uuanda man fene Egypto dero ze berge
seret.

Utingeret mel de petra oleumque de saxo durissimo.

Daz er honang fuge uuzzer steine, ole uuzzer
steine herstellen.

Daz ebiu afflictionem ze habens emmum beuerem. Aber
mystice, daz er fone Christo der petra ist luereti
Evangelium ante passionem, unde er post passionem
inphingit Spiritum Sanctum.

14. *Butyrum de armento.*

Lera fone Apofeli Et Prophetis.

Et lic de ovibus.

Mauunga fone simplicibus.

Com adipem agnorum Et arictum, fillorum Basim.

Sancit dien exemplis magistorum Et subditeram.

Et hircos cum medulla tritici Et sanguinem uua bi-
berent meracissimum. i. purissimum.

Unde er bildeti presentet, so er azzu unde tranche cor-
pus Et sanguinem Domini.

15. *Incrassatus est dilectus Et recalcitravit.*

Mit demo guote allemo uuard er gemestet
unde do spornota er.

Incrassatus, impingatus, dilatat.

Daz teta er gemalter, gefnuireter, gebreiteter.

Dereliquit Deum factorem suum Et recessit a Deo
salutari suo.

Sinen skephen der in halten solta den ferliez
er des keloubta er sich.

16. *Provocaverant eum in Diis alienis, Et in abhomi-*
nationibus ad iracundiam concitaverunt.

An fremden Goten balgen sie in, unde in heilfemmen
gronden sie in.

17. *Immolaverant demonibus Et non Deo, Diis quos*
ignorabant.

Diefelen opherocon sie nals Gote, dien die
in chunt ne uuaren,

uuannda sie uuaris in leide, ube sie in chunt uuaris.

Novi recentiores venerant, quos non coluerunt pa-
tres eorum.

Andere unde andere chamen, die iro forde-
ren ne uobton.

18. *Deum qui te genuit. i. formavit, dereliquisti, Et*
oblitis es Domini creatoris tui.

Der diu scuof unde bildota den ferlieze du,
des igrize du.

19. *Vidit Dominiens Et ad iracundiam concitatus est,*
quia provocaverant eum filii sui Et filie.

Daz sah Got, des palg er sich, uuannda in die
balgton die er ze sinen unde ze tochteron
iruueleta.

20. *Et ait. Unde do ehad er:*
Abfcondam faciem meam ab eis, Et considerabo no-
ssissimos eorum.

Ich pigro min anafune fore in, daz ebiu lere
se befseler unde gefeicho mir iro ende.

Generatio enim perversa est Et infideles filii.

Sie sint ubel geburt, chustolose fone.

21. *Ipsi me provocaverunt in eo, qui non erat Deus Et*
irritaverunt in vanitatem suis.

Sie gramdon mih in uppechteite unde in un-rehtemo Gote.

Et ego provocabo eos in eo qui non est populus, & in gente stulta irritabo illos.

Ih zemo ouh sie mit demo der noh liut ne ist, mit tumberno dicte gremo ih sie.

Fure se nimo ib gentes ne mir, die nob knocha [Runtha] fuit, unde alio nobis fore mir. Daz tuon ib aber in ze brefti.

22. † *Ignis succensus est in furore meo & ardebit usque ad inferni novissimam.*

Fiur ist inzundet in mincro heizmuodi, iz pennet unz an hello bodem.

Alia vicihila regionem impis hier ana uresen, unde so solle got se in eua. Des ist exemplum in Antiocho & Herode.

Devorabitque terram cum germine suo & fundamenta montium comburent.

Iz slindet die erda mit iro chimen, unde brennet die gruntseli dero bergo.

Peccatores tiligot iz mit iro auerchen, unde abernuete intzazet iz iro gedancho.

23. *Congregabo super eos mala & sagittas meas complobo in eis.*

Pana: kehuson ih uber sie, unde vicihila genieton ih mih an in.

24. *Conspumentur fame & devorabunt eos aves morsu amarissimo.*

Hungres irsterben sie, dara nah zanont sie fogela mit eluermo bizze.

Na irsterben ab lute fore demo hungera verbi Dei, unde zanont sie Dammot.

Dentes bestiarum immittam in eos cum furore trahentium super terram atque serpentium.

Ih frumo sie ana zene dero tiero loh dero uuermo, uuuoitigo sie obe erdo zanoantcro.

Des tiefoles sevitiom laro ib sie ana, die sie muobet in iridiken kiredon.

25. *Foris vastabit eos gladius & intus pavor.*

Suert herrota sie uze, forhta dar inne.

Semini mazertigen feuden, muobta sie iro inuvertiga confusio.

Iuvenem simul ac virginem: lazzantem cum homine fene.

Jungen man unde iung uuib, fugenten fament demo alten herrota daz suert.

26. *Et dixi: ubinam sunt?*

Unde dara nah chad ih.

Daz chit, andere teta ib ebden.

Uuar sint judei, sd sie beime ne sint?

Cessare faciam ex dominibus memoriam eorum.

Ih tiligon iro geuacht fone menniscen.

ib uzen se dero communialis familiarum.

27. *Sed propter iram inimicorum distuli, ne forte superbirent hostes eorum.*

Ih frista iz aber, umbe iro fiendo gremezi, daz sie ne ubermuotetotin.

Et dicerent manus nostra excessa, & non Dominus fecit hac omnia.

Unde sie ne chadin, unfer hoho geuuale teta iz al, ni Got.

So fristet er nob vindictam peccatorum, unde hitet paenitentia, xico sib damonen an in videria ne roomen.

28. 29. *Genis absque consilio est & sine prudentia, utinam scirent, & intelligerent ac novissimis providerent.*

Sie sint ratelos unde unfruot tiet, uuoiti Got habetin sie uoizze unde fernumest unde beuuarotin sie diu iungellen,

dar bina fure chunfig sint.

30. *Quomodo persequeretur unus mille & duo fugerent decem milia.*

Unde sie ab daz pedabrin, uuico iro fiendo ciner dufent, unde zuene zen dufent iagon mahtin.

Uuonau muobta se daz? alde zin uuas, daz se daz kemabten?

Nonne ideo quia Deus suus vendidit eos, & Dominus conclusit illos?

Nes uuas daz fone din daz sie iro [Got] ferchoufet, unde betan habeta in iro fiendo handen?

31. *Non enim est Deus noster ut Deus [dii] eorum.*

Unfer Got ne ist so iro Got,

unfer ist verax & iestus, Diaboli den se atont Got, ist falsus unde inuultis.

Et inimici nostri sunt iudices.

i. approbatores.

Ioh selben unsere fienda, die pagani sint, ichent einen rihtare uuesen allero uuerte.

32. *De vineis Sodomorum vinum eorum & de subarbanis Gomorrae.*

Iro uuin ist chomen fone demo uuinegarten Sodomorum, unde fone dien burghorinon Gomorrae.

Uuaz sint purghorina ant die stete, die ze burg tinent?

Sodomita unde Gomorre: eborton bona Dei in absum, daz chit in malum usum, so laten ab judici.

Ze ubile nals ze gaste suenten se beuicia Dei.

Uua eorum uua sellis & botru [botri] amarissimu.

† *Dilectum dici scholaris cuiusdam debitum.*

Ignis succensus, Dominique furore repensus.

Incipit hic multis jam tunc in morte sepultis.

Debitus: a dignis tamen hic extinguitur ignis.

Si spes atque fides foreant, quae maior & his est.

Succensum uultu tollit seu flumine molle.

Flebitur & fero tandem sub vindice vero.

Missus in exterum nunquam remeabit avernum.

Qui flammis lacrymis pius has uon tinxerit imis,

Quem veniat vindex scelerum severus & index,

In vnum planget tuba quando novissima clanget.

Fletibus infleximus dominoque domus vigilamus.

Tempus uescimus vigiles super omnia finis.

Iro bere ist also galla, iro drubo filo biter.

Vinea Domini domus Israelis unum peccatum in amaritudinem, fons dei unum in amaritudine et fons teile, unde biter in cruce pendenti acetum felle mixtum.

33. Fel draconum vinum eorum & venenum aspidum insauabile.

Iro uuin ist calla draconum, unde ungenisslig ceter aspidum.

Aspidi est iro conscientia malitia, fo dracones unde aspidi sunt veneni.

34. Nomen hoc condita sunt apud me? & signata in thesauris meis?

Ne sint disiu alliu gehalten sament mir, ne gehugo ih iro uuala?

35. Mes est ultio & ego retribuam eis in tempore ut laborat per eorum.

Mih kat der gerih ana, ih lonon in so is zit uuirder, ne se fo unanzen stan, is ketum daz in sliphe der fuoz.

Iuxta est dies perditionis & adesse festinant tempora.

Der tag unde die zite iro ferloria sint pi, unde ilent chomen.

36. Iudicabit Dominus populum suum & in servis suis miseretur.

Got skeidet aber sinen liut sone ubelen, unde skeinet aber kenada an sinen scalchen.

Viderit, i. videri faciet, quod infirmata sit manus.

Er geouget daz matorum opera iro uuaren infirma.

Et clausi quoque defecerunt.

Unde uuico chraftelos sie uuaren, do sie in iro fendo geuualt chamen.

Residuique consumpti sunt.

Unde ze reliquis chomene ioh feruendet uuurden.

37. Et dicent: [dices] ubi sunt Dii in quibus habebant fiduciam.

Unde alle nationes thedent, fo se iro consumptionem gesehent, uuar sint iro Goca nu dien sie getrueton.

38. De quorum villis comedebant adipem, & bibebant vinum libaninum.

Dero opherfriskinga sie azen, unde opher uuin trunchen.

Surgant & opulenter vobis, & in necessitate vos protegant.

Ne ist zu, nu standen uf, unde helfen iu, unde skirmen iuh in note.

39. Videte quod ego sum solus & non sit alius Deus preter me.

Chunnet dar ana, daz ih eino Got pin, unde anderer ne ist ana mih.

Ego occidam & ego vivere faciam, percutiam & ego sanabo, & non est qui de manu mea possit erueri.

Ih kibo tod unde lib, ih slaho unde heilo, nicoman ne ist der icht muge zucchen sone mincro hende.

NOTK. PARS I.

40. Levabo ad coram manum meam & dicam: vivo ego in eternum.

Ih heuo hoh mina hant,

daz ebst ih skino uina potentiam unde tuon in ebnt, daz ih tener lebo.

41. Si acervo ut fulgur gladium meum & arripuerit iudicium manus meae, reddam ultionem hostibus meis, & tui qui oderunt me retribuam.

Peginno ih uuezzen min suert daz plicche gelih ist, unde beginno ih keuuakigo dingon, fo lonon ih peccatoribus, die mine henda sint, unde richo mih an in.

42. Incubiabo fugitum meum in sanguine & gladium meum deuorabit carnes.

Dar genieton ih pluotes mine strala, dar slinder fleisg min suert, uanda iz carneses furedet.

De cruce occisorum & de captivitate nudati inimicorum capitis.

Dar gilo ih in seti dero irslagenon bluotes, unde ellendungo unde beicornes houhetis minero fiendo.

So rachen se villeres an iro hostibus slachende, unde in ebnto suuendo unde beicornes ferchoufende, daz hiez sub corna uolent. Aber spiritaliter, sin vinda gat aber Antichristum der caput matorum.

43. Laudate gentes populum ejus, quia sanguinem servorum, i. martyrum suorum accipietur.

Lobont diete sine heiligen die unde in irslagen sint, uanda er richet sic.

Et vindictam retribuet in hostes eorum & propitius erit terra populi sui.

Er giltet iro fienden persecutoribus unde hereticis, aber sinero Ecclesie uuisset er hold.

Oratio Dominica.

Pater noster qui es in caelis.

Fater unser du in himle bist.

O. homo, skine an guten werchen, daz du sin sin fih, fo beizest du in mit rehter fater, habe fraternam caritatem, du tuot dir nusen sinu sinu.

1. Sanctificetur nomen tuum.

Din namo uuerde geheiligot.

Uuer sel in geheiligen? Ne ist er heilig? Unser biten aber daz er in unsezen herzen geheiliget uuerde, fo daz wir in ebnto geheiligoen.

2. Adveniat regnum tuum.

Din riche chome,

daz ewige, daz alle gute zuo dinget, der wir dir heischen sinen, unde Angeli heiliche uuerdene, lib ana tod haben sinen.

3. Fiat voluntas tua sicut in caelo & in terra.

Din uuillo gekhe in erdo sone menigkon, also in himle sone Angeli.

4. Panem nostrum cotidianum da nobis hodie.

Unser tagelicha brot kib uns huto.

Kib uns dina lera, dero unser sela gelabet uuerde, uanda dero bedarf si tageliche, also der lichano bedarf protei.

L I

S. EI

5. *Et dimittite nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris.*

Unde unsere sculde belaz unz, also ouh uuir belazen unseren sculdigen.

Diz gediogen feruere manueß, unde si garo ze fergehene daz luzzela also er welle daz imo fergeben werde daz michela.

6. *Et ne nos inducas in temptationem.*

Unde in chorunga ne leitest du unfih.

Daz eit, ne lazzet unser gebarot werden nah anseren sunden. Den du ne furrest, den wirset temptatio uier, der wirset ze boebe jenen fenden.

7. *Stet libera nos a malo.*

Nube lose unfih sone ubele,

lese anß sone des tiefeles eborange, unde sone ferno gemalte. Siben beta ebarze jent dise, an in uort doß fenden al daz, der uns tarft ist.

Symbolum Apostolorum.

Daz graet chedent Symbolum unde latini callationem, daz cheden mir gawert, uanda iz Apostoli gesinnont, unde ze sinene gewuosen, daz iz zeichen si Chrystiana fidel, also nah in pralle symbolum beizet daz zeichen, daz an fihlen alde an geinten uorten ist, daz an iegliche wo facies irbeucent.

Credo in Deum patrem omnipotentem creatorem celi et terre.

Ih keloubu an Got almahtigen fater skephen himes unde erdo.

Et in Jesum Christum filium ejus unicum Dominum nostrum.

Unde an sinen sun den gewuichten haltare einigen unseren herren.

Qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria virgine.

Der sone demo heiligen geiste inphangen uard, sone Maria dero magede geborn uard.

Passus sub Pontio Pilato.

Kenothastot uard pi Pontio Pilato.

Zia chit iz Pontio unde Pilato? Ave daz er zeuene namen habeta nah Romikern fite, alde iz ist uenen patria, daz er sone Ponto beizet Pontius.

Crucifixus, mortuus est sepultus.

Unde bi imo an cruce gestafter irstarb unde begraben uard.

Descendit ad inferna, tertia die resurrexit a mortuis.

Ze hello fuor, an demo dritten tage sone tode irtuont.

Ascendit ad celos, sedet ad dexteram Dei patris omnipotentis.

Ze himile fuor, dar sizzet ze Gotes zestuun des Almahtigen fater.

Utaz ist din zestuon? Ave eterna vita. Namaz sone dero er fuor, uaz imo din uiastra.

Inde venturus iudicare vivos et mortuos.

Dannan chumftiger ze irteillenne, die er danne findet lebende alde tode.

Credo in Spiritum Sanctum.

Geloubu an den heiligen geist der sone paire et filo chamet, unde sament in ein Got ist.

Sanctam Ecclesiam Catholicam.

i. universalem congregationem Christianorum.

Keloubu heilige dia allichun samenunga, dia Chrystianita beizet. Dia sone din allich beizet, uanda si allis sament ein geloubet, unde eines liebet, unde dar ana angescheiden ist.

Sanctorum communionem.

Geloubu ze habenne dero heiligen gemein-sami.

Remissionem peccatorum.

Ablaz fundon.

Carnis resurrectionem.

Geloubu des fleiskes urstendinda.

Vitam eternam.

Euuigen lib.

Amen.

Daz tuon ih keuuario.

Ymnus Zachariae. Luc. 1, 69.

Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit et fecit redemptionem plebi suae.

Kelobot si truhnten Got Israhelis uanda er sines folches uuisota unde in losta.

Daz nob do futurum uaz, daz saget propheticus Spiritus in praxito.

69. *Et exerxit cornu salutis nobis in domo David patri sui.*

Unde gelobot si er, daz er uns ufrihta daz horn dero heili in Davidis hus sines chindes.

Horn buret si in bati, so teta regnum Christi.

70. *Sicut locutus est per os sanctorum qui a seculo sunt Prophetarum ejus.*

Also er gehiez mit demo munde sincro heiligen uuizegon, die sone anagenne uaren.

71. *Salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium qui oderunt nos.*

Heili rihta er uf, die gehiez er daz si unfih lose sone fenden unde sone allen die unfih hazzent.

72. *Ad faciendum misericordiam cum patribus nostris.*

Genada ze skeinenne unseren forderon, daz auerendo, daz er in gehiez.

73. *Et memoriam testamenti sui sancti, juramentum quod iuravit ad Abraham patrem nostrum dicens se nobis.*

Unde ze irhugenne sinero heilgun benelmedo, unde uns zegeleitenne den eid der er Abraham fuor unsermo fater ambe incarnationem Christi.

74. 75. *Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati servimus illi in sanctitate et iustitia coram ipso omnibus diebus nostris.*

Daz

Daz uuit irloste sone fiendo handen ane forthun imo dienoen alle taga forte imo in teh-te unde in heiligi.

76. *Et tu puer Prophetæ altissimi vocaberis, præbis enim ante faciem Domini parare vias ejus.*

Unde du chint *Johannes* du uuirdest keheizen des hohesten uuizego, du tuost die sure-uuart imo ze rechenonne sine uuega.

77. *Ad dandum scientiam salutis plebi ejus, in remissionem peccatorum eorum.*

Sinemo liute ze gebenne heilefama uuizentheit, *die in bringe* ze antlaze deto fundon.

78. *Per viscera misericordie Dei nostri in quibus visitavit nos oriens ex alto.*

Fone innahtigen genadon unseres Gotes, an dien unser sone himle uuilota der often des tages urruns.

Unara tuo anisota?

79. *Illuminare his qui in tenebris & in umbra mortis sedent.*

Dien ze tagenne die in finstri sizzent unde in todes scature, daz ebil in infulotete.

Ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Ze rihtenne unsere fuoze an den uueg frides, *unara opera filii leitete ze fride.*

Canticum Sanctæ Mariæ. Luc. 1. 47.

Magnificat Anima [mea] Dominum & exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Min sela lobot Got, unde min muot fruota sih an minemo haltare.

Id ne magis uauuert heragen daz ib inuerti babo. Anima mundi deprecant eunus alle chrefte minero selo. Officia lingae ne genougent ze sagenne, unaz ib freuui babo inne.

48. *Quia respexit humilitatem ancillæ suæ.*

Uuanda er irsah, daz ebil kenuerdlicbete die nideri sineto diuuee.

Er ne ferfab mina finchi, nabe er auerlta auerlertuen an minero diemosti, die alten late der auermuotus Eua.

Ece enim ex hoc beatum me dicent omnes generationes.

Sino anauuert chedent mih saliga.

daz ebil beizent mih die saligan alle geborte. Den namen gebent mir al die noh chumftig sint.

49. *Quia fecit mihi magna qui potens est & sanctum nomen ejus.*

Uuanda mir geliez michel ding der mahtig ist, unde des namo heilig ist.

Ane miut uuirde sheinda er mir fanderlicbe genada.

50. *Et misericordia ejus a progenie in progenies timen-tibus eam.*

Unde sin genada ne ist mir einan gelazen nabe allen, die in furbtent juene eunus ze chumft.

51. *Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.*

Mahtigo teta er mit sinemo arme, *unara* er ze treib hohfertige in ito herzon.

52. *Deposuit potentes de sede & exaltavit humiles.*

Mahtige irualta er, niderre irrhohta er.

53. *Esfarientes replevit bonis & diuites dimisit inani.*

Cuotes kofatota er hungerge, die richen liez et lare.

54. *Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordie suæ.*

Sin chint Irahelen inphieng et sinero genada irhugende.

So chad Ofse Prophetæ: Quia puer Israel & dilexi eum. Humilitas ketunt in nassen Gote liebez chint.

55. *Sicut locutus est ad patres nostros Abraham & semini ejus in secula.*

Also er sprach ze unseren forderon, also er gehiez Abraham unde sinemo samen, *font demo er chad: In finime tuo benedicatur omnes gentes. Unara kango sui daz nassen? In secula.*

In alle uuelte, *bier unde in eunon.*

Fides Sancti Athanasii Episcopi.

V. ap. Origen.
f. 10000.

Quicumque vult salvus esse ante omnia opus est ut teneat catholicam fidem.

So uuer gehalten wuile sin, demo ist durft fore allen dingen, daz er habe die gemeinun gelouba.

Quam nisi quisque integram inviolatamque servaverit, absque dubio in eternum peribit.

So uuer sia ne habet o langa unde untruuarta, der wuirt ze euuon ferslora.

Fides autem catholica haec est ut unum Deum in trinitate & trinitatem in unitate veneremus. Neque confundentes personas neque substantiam separantes.

Daz ist diu allicha gelouba, daz wuirt einen Got erreen an trinitate unde trinitatem an unitate, nob personas miskente noh substantiam fceidente.

Ungeschieden substantia inget uns elcen Got. Tri geschiedene persona angert uns tri gengenemmeda dero trinitatis. Unoz sus gengenemmeda ave daz latine der relationes? Ein relatio ist patris ad filium, alterius ist filii ad patrem, diu dritta Spiritus Sancti. Persona ne wuerdent nicht so fersamen an Gote, so an creaturis. In creaturis hat tres persona, tres substantia, aber in Deo hat tres persona ein substantia. Michael, Gabriel, Raphael, alse unde Abraham, Isaac, Jacob hat tres persona, unde tres substantia, unde dei gengescheda dero relationum, die an Gote fersamen wuerdent. Aber wuense ist ze dritten persona, unaleu den namo fersamen gemanen ist. Do veteres in in ihena ze spile sazen, do was wuile uto delictatio referentiae in iusta carnis die tragedia beizent. An dien wuerden gentrot stas miserorum, nab demo wuerdichte Jesus & atatis, daz man filii vocibus katate representatione Priami alse Hectoris, alse ecuba, alse andromacha, alse etelichei fone dei mischori diu fabula sageta. Unanda die antranga hystoriones taten ora coterquenda, daz eit flavocada, unde daz uto spectatorem unazim tuobis damon beyonden sie uto anaphis fersigen cavatu lignis, diu latini an larvas beizent. Uwer diu sciden far darb die boili, luterstere sinuen, unde fove diu biezm man su a personando personis. Dar hang ana der namo personarum die grati profopar beizent, fone bedectiwe daz analute. Dura nab wuerden gebizen persona fopali bonicis, unde iegeliche rationalis creatura, die si an uto proprietate fone andern ibidit, also in ihena mit misfclchi dero sinuen fove unde atar hestiden ward. Fove diu beizent sub in Grammatica tres persona, ego, tu, ille, unanda mit in alle representationes unde discretiones rationalium wuerdent. Dera ramet nab daz wuirt lesse in Evangelio. Non enim recipiunt personam hominem, daz wuirt driten muen du ne unigst unara dero mankeite. Also ist chomen unde fersamlet propter similitudinem der namo personarum, demo wuerdichte facite trinitatis. Aber uns ist zedechenun unaz er beizichenne, nali unanun er fersprochen si, unde ze coterque nbe iz muozu ist, tres personas, tres representationes, tri gengescheda. Unoz? dero relationum, also iz fore gesaget ist.

Sed patris & filii & Spiritus S. una est divinitas, aequalis gloria, coeterna maiestas.

Aber ein Goteheit ist des fater, unde des sunes unde des heiligen geistes. Kelih kuollich, eben euwig magen chraft.

Qualis pater talis filius, talis Spiritus S.

Solih der fater ist sueru makte, sueru chrefte, sueru Goteheit, solih ist der sun, solih ist der heilige geist.

Increatus Pater, increatus Filius, increatus Spiritus Sanctus.

Ungeschaffen ist der fater, ungeschaffen ist der sun, ungeschaffen ist der heilige Geist.

Immensus Pater, immensus Filius, immensus & Spiritus Sanctus.

Unmazig ist der fater, unmazig der sun, unmazig der heilige Geist.

Irrezit unde begripen ne mag in nebein su, unanda er prafens unde totus ist in allen steten.

Aeternus Pater, aeternus Filius, aeternus & Spiritus Sanctus.

Euwig der fater, euwig der sun, euwig der heilige Geist,

daz eit hat initio & fine fuit.

Et tamen non tres aeterni, sed unus aeternus.

Unde doh nicht tri euwige nube einer euwiger.

Sicut non tres increati nec tres immensi sed unus increatus & unus immensus.

Also ouh ne sint tri ungeschaffene, noh tri unmazige, nube einer ungeschaffener unde einer unmaziger.

Similiter Omnipotens Pater, Omnipotens Filius, Omnipotens Spiritus Sanctus.

So samo ist almahitig der fater, almahitig der sun, almahitig der heilige Geist.

Makti er abels tuon alde isferben, alde geendet wuerden, alde betrogen wuerden, daz zuge ze unmahiten.

Et tamen non tres omnipotentes, sed unus omnipotens.

Unde doh nicht tri almahitige nube einer almahitiger.

Ita Deus Pater, Deus Filius, Deus & Spiritus Sanctus.

Also ist der fater Got, ist der sun Got, ist der heilige Geist Got.

Et tamen non tres Dei, sed unus est Deus.

Unde doh ne sint sie tri Gota nube ein Got.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius, Dominus & Spiritus Sanctus.

Also ist der fater herro, ist der sun herro, ist der heilige Geist herro.

Et tamen non tres Domini, sed unus est Dominus.

Unde doh ne sint sie dri herren nube ein herro.

*Quis sicut singillatim unamquamque personam Deum
Et Dominum confiteri christiana veritate com-
pellimur, ita tres Deos aut Dominos dicere ca-
tholica religione prohibemur.*

Uuanda also uuir ichen suln ieo gelicha per-
sonam sunderiga Got uuesen unde herren
so ne muozen uuir cheden dri Gota alde
dri herren nah uuarheite unde nah reho-
ro geloubu.

*Pater a nullo est factus nec creatus nec geni-
tus.*

Hic quaedam desunt.

Der sun ist fore einemo demo fater nals
ketaner, noh keiscaffener, nube gebor-
ner.

*Spiritus Sanctus a Patre Et Filio non factus, nec
creatus, nec genitus, sed procedens.*

Der heilige Geist ist sone demo fater, unde
sone demo sun nals ketaner noh ke-
scaffener, noh keborner, nube chome-
ner.

*Unus ergo Pater non tres Patres, unus Filius non
tres Filii, unus Spiritus Sanctus non tres Spiritus
Sancti.*

Unde ist ein fater nals dri fatera, ein sun
nals dri sune, ein heilig Keist nals dri
heilige geila.

*Et in hac trinitate nihil prius aut posterius, nihil
maius aut minus.*

Unde an dirro trinitate ne ist nehein daz
forderora, nehein daz hinderora, nehein
daz mera, nehein daz minnera.

*Sed tota tres persona coeterna sibi sunt Et coequal-
es.*

Nube alle dri personæ sint eben euuig unde
ebenmaze.

*Ita ut per omnia sicut iam supra dictum est Et tri-
nitatis in unitate Et unitas in trinitate veneranda
sit.*

So daz in alle uuis, so ouh fore gefaget ist,
ze crenne si drisgheit in einigheite unde
einigheit in drisgheite.

Qui vult ergo saluus esse ita de trinitate sentiat.

Der gehalten uelle sin, der ferneme iz so
sone trinitate.

*Sed necessarium est ad eternam salutem, ut incar-
nationem quoque Domini nostri Jesu Christi fide-
liter credat.*

So ist aber durst ze dero euuigun saldo,
daz er ouh keloubu mit triuuuon die
menniskeheit unsres herren des keuueh-
ten haltaris.

*Est ergo fides recta, ut credamus Et confiteamur,
quia Dominus noster Jesus Christus Dei filius Deus
Et homo est.*

Daz ist rehtiu triuuua daz uuir gelouben
unde iehen daz unser herro der geuueh-
to haltare Gotes sin Got unde men-
nisco ist.

*Deus est ex substantia Patris ante secula genitus
Et homo est ex substantia matris in secula na-
tus.*

Er ist Got er uuerlte geborner, sone des
fater uuiste, unde ist mennisco hier in
uuerlte geborner sone dero muoter
uuiste.

*Perfectus Deus, perfectus homo ex anima rationali Et
humana carne subsistens.*

Durnohæ Got, durnohæ mennisco sone
redchaftero mannes selo unde mannes
heiske bestander.

*Diu zui machent mennicken. Unus est alterius men-
nisco aut rationalis anima in carne? Diu fuit an
Christo, verus est et uerus mennisco.*

*Aequalis patri secundum diuinitatem, minor patre
secundum humanitatem.*

Des fater genoz after Goteheite, sin unge-
noz after manheite.

*Qui licet Deus sit Et homo, non duo tamen sed unus
est Christus.*

Unde doh er Got si unde mennisco umbe
daz ne sint zeuueue Christi nube ei-
ner.

*Unus autem non conuersione diuinitatis in carnem
sed assumptione humanitatis in Deum.*

Einer ist er nals daz diu Goteheit sih uueh-
seloti in manheit, nube daz diu Goteheit
an sih nam dia manheit.

*Ungewandelt sunt peile natura, Gotes ioh mannes iro-
na uuerderia ne uuerd ze anderro.*

*Unus omnino non confusione substantie sed unitate
personæ.*

Einer ist er, nals sone miskelungo dero
uuiste, nube sone uuordeni einero per-
sonæ.

*An zuein naturis ungemischeten unde ungemischeten,
ist ein persona.*

*Non sicut anima rationalis, Et caro unus est homo,
ita Deus Et homo unus est Christus.*

Uuanda also redchastiu sela unde heisg ein
mennisco ist, so ist Got unde mennisco
ein Christus.

*Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos,
resurrexit à mortuis.*

Der umbe unsæra heili not leit, unde
ze hellu fuor, unde sone toden ir-
stuont.

*Ascendit ad celos, sedet ad dexteram Dei Patris
omnipotentis.*

Ze himel fuor, dar lizzet ze zeleuun
sines fater des almahigen Gotes.

Inde venturus iudicare vivos & mortuos.

Dannan chumfriger ze irteillenne lebende
unde tote.

*Ad cuius adventum omnes homines resurgere ha-
bent cum corporibus suis.*

Ze des chumfte suln alle menniscen irstan
mit iro lichamon.

*Altero memiscen sela suln domine irscheiden ad corpora,
unde mit in chomen ad iudicium.*

Et reddituri sunt de factis propriis rationem.

Unde suln da reda irgeben iro tato.

*Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam qui ve-
ro mala in ignem eternum.*

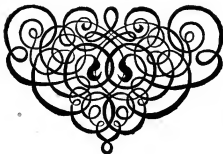
Unde die uuola taten farent ze euuige-
mo libe, die ubelo taten ze euuigemo
fiure.

*Hac est fides Catholica quam nisi quisque fide-
liter ac firmiter crediderit, saluus esse non po-
terit.*

Diz ist dio gemeina gelouba so uuer die fa-
sto unde getriuuelicho ne habet der ne-
mag gehalten uuerden.

*Notker Teutonicus Domino finitur amicus.
Gaudeat ille locis in paradyfiacis.*

Sciendum est quod antiquum Psalterium in-
strumentum dechachordum utique erat,
in hac videlicet deitæ literæ figura multi-
plicetur mystica. Sed postquam illud Sym-
phoniaci quidem & ludicratores ut qui-
dam ait ad suum opus traxerant formam
utique ejus & figuram commodati suæ ha-
bilem fecerant & plures chords anne-
ctentes & nomine barbarico *Rottam* appel-
lantes mysticam illam trinitatis formam
transmutando.

L. B.

Cum B. Schilterus scheda separata collegerit rubricas Psalmorum ex alia versione veteri Germana: non erit abs re, hic illas, adjici, una cum viri doctissimi praeatiuncula. En igitur habe Schilteriana.

Psalterium in linguam Alemannicam translatum in MS. extat in Monasterio S. Marci, Argentorati, Rubrica est: *Hic ist der Psalter von Latine zu Dutsche gemacht, uff daz yn die angelarten desse das versten. Diese Psalmen machte David von dem heiligen Geiste. Hæc translatio est recentior Notkeri: nec mystica, ut veteres, sed historica magis: sed & ipsa non est adeo accurata, codex autem quem legi, valde vitiose descriptus est. Excerpti tamen rubricas Psalmorum: atque quædam vocabula vetera Glossario inserui. Te DEUM laudamus Germanice quoque ex eod. MS. hic exhibeo.*

- I. Selig ist der man, der nyt ist abegegangen in deme rade der bosen und in den weg der sundere nyt insult, und in den dengstul der schanden nyt insaz.
- II. Diefen Psalm machte David do er vacht wieder daz lant Abymalech, und ist auch von Gotz geburt.
- III. Do Absolon hieng an dem aste mit deme hare, do machte David diesen Psalmen.
- IV. Mit diesem Psalmen floch David in daz loch vor Saul und machte yn in dem ingange, und sprach yn zu vigilien den toden.
- V. Do David zu erste an daz gericht saz do machte er diesen Psalmen.
- VI. Do Saul gebot allen synen luden daz sie die irsluden do wart en Iohachas (leg. do wart in Chusi. i. tunc adventit ipsum Chusi,) do machte David diesen Psal.
- VII. Do die Wissagen David wachten, do machte er diesen Psalmen von der heiligen Driueldekeit.
- IX. Do David Konig wart gemacht von den Wissagen, do lobete er Got mit diesem Psalme und sprach.
- XIII. *Dixit insipiens.* Mit diesem Psalmen virmeynte er die Ewarren unde die lugener und machte in do.

NOTE. PARS I.

- XIV. Domine quis hab. Mit diesem Psalmen lobete Asaph und eman Gott, und ist iz wie man zu hiemel komen mag.
- XV. Hie weissagete David das Got mensche: wulde werden.
- XVI. Exaudi &c. Dis gebet sprach David des morgens so er ufflunt, und wers noch dut der gewynnet eynen guden dag.
- XVII. Do David gefochten hatte und er alle syne viende uberwant, do machte er diesen Psal.
- XIIX. Do David koris fan zeich das er unrechten glauben hette, do machte er diesen Psalmen das Got geborn solde werden von einer megde.
- XIX. Dieser horet zu deme fordern und mach in do.
- XX. XXI. Dieser Psalme zu dem andern zwon do vorne. *Domine in virtute tua.*
- XXI. Do David gefangen wart uf das lebin do sprach er diesen Psalmen daz in Gor. ledigete.
- XXII. Do David syne sader yesse des sichte: hute do machte er diesen Psalmen zu ere: und zu lobe.
- XXIII. Do David die gruntfesten leyde zu Jerusalem an deme tempel do machte er diesen Psalmen mit Nathen und mit Sadoch.
- XXIV. Der Psalme waz David es letzanie, so er sacht wieder die heuren philistin und ir folk.
- XXV. Als dicke David gieng in daz huz so dicke sprach er diesen Psalmen in Godes ere. *Yehos me d.*
- XXVI. *Aluminatio mea.* Do die Wissagen David wolden oleyen zu Konige und ir hende uff in lachten do sprach er diesen Psalmen.
- XXVII. David sprach Gode diesen Psalmen in sin lop und ere die er an in gelacht hatte.

Mm

XXIIX. Dieser

- XXIIX. Dieser horet zu dem fordern Psal.
- XXIX. *Exultabo.* Diesen Lobesang sang David und syne kint und sine undertan, wann sie dantzten umbe die arcken und lobeten Got mit andacht.
- XXX. Do David fachte mit Goliath, do machte er diesen Psalmen das in Got behute.
- XXXI. Der ande under den sieben Psalmen machte David.
- XXXII. Daz Judeische folk sang diesen Psalmen an deme Osterdage Got zu lobe und zu eren.
- XXXIII. Do man Daviden gefangen brachte deme Konige Abimelech, do det er als er unfynig were do liez er in; und darnach machte er diesen Psalmen Gode zu lobe und zu eren.
- XXXIV. *Judica Domine nocentes.* Diesen Psalmen sprach David wan er synen vienden fluchte.
- XXXV. Diesen Psalmen sprechen die Wissagen vor Gode.
- XXXVI. *Noli emulari.* Wie unrecht glucke und die recht (un) glucke hant, wie daz komet so redet doch de prophete David daz man rechte sal dun in der zyt.
- XXXVII. Mit diesem Psalmen bat David Got das er yme gnedig were an libe und an sele.
- XXXIIX. Diesen Psalmen sprach Ydithum daz er fines herren Davides hulde icht vilore.
- XXXIX. Diesen Psalmen sprach David do in Got losse von dem gefengnisse.
- XL. Mit diesem Psalmen larte David die lude wie man almuken geben sal.
- XLI. Diesen Psalmen sprach David an syner besten andacht.
- XLII. Diesen Psalmen sprachen die Priester & sie ubir elter giengen als sie noch dunt.
- Judica me d. & discerne.*
- XLIII. Mit diesem Psalmen brachte Esaph und Eman Daviden umbe daz sie die rechte E wolten halden.
- XLIV. *Erudavit.* Mit diesem Psalmen bezeichnen te David unser frauen von hiemele.
- XLV. *DEUS noster.* Diesen Psalmen sprachen alle Davides underthane damiete wurden sie Gode gehorsam.
- XLVI. *Omnes Gentes.* Dieser Psalm ist von unsers Herrn Ufferte.
- XLVII. *Magnus Dominus.* An eyne Sontage irsulte David diesen Psal.
- XLVIII. *Audite &c.* Dieser Psal. horet zu dem nechsten vor deme.
- XLIX. *DEUS Deorum.* Diesen Psalmen hiez David sprechen die Bischoffe.
- L. *Miserere &c.* Do Nathen Daviden uffhub daz er Uriam hiez irslaben und yme sin wip nam, do machte David diesen Psal.
- LI. *Quid gloriaris?* Do Absolon sach daz David gefangen ward, do was Saul fro do er do ledig wart, do machte er diesen Psalmen.
- LII. *Dixit.* Mit diesem Psal. bereit sich Chori daz er wieder die ee icht strebete. und darnach sprach yn David.
- LIII. *DEUS.* Diz was Davides gebet zu Gode unferm Hern.
- LIV. *Exaudi.* Do David gewar wart daz in syne man nit mit truwen meynnten, do rief er zu Gode mit diesem Psalmen.
- LV. *Miserere.* Achis vieng Davidem in der Stat Geth und wulde in Saul bracht han, do machte David d. Psal.
- LVI. *Miserere.* Dieser Psal. horet zu dem fordern.
- LVII. *Si vere.* Do David sach die grosse untruwe an den luden do befohl er sich Gode mit diesem Psal.
- LVIII. *Eripe.* Do Saul daz hus hatte umberinget, da David ynne was und wulde in gefangen han do machte er d. Psal.
- LIX. *DEUS repulisti nos.* Do David die zwey lant Mesopotamiam und Syriam ubirwant, und Joab bekarte ymoneische lude, und zwelff dusent irslug, do machte er diesen Psalmen.
- LX. *Exaudi.* Dieser horet zu dem vordersten Psalmen.
- LXI. *Nomme.* David antwurte Yduthun war-umbe er Got vor augen hette.
- LXII. *Deus Deus meus.* Mit diesem Psal. lobete David Got do er Goliath obirwant den riesen.
- LXIII. *Exaudi.* Do David yung wart daz yme syne man wulden abestan do machte er den Psalmen.
- LXIV. *Te decet.* Dieser Psalm horet zu dem vordersten.
- LXV. *Jubilate.* David rief den luden zu mit d. Psal. daz sie Got lobeten.
- LXVI. *Deus miseratur nostri.* Also dicke als sich der tufel eugete uz deme Konige Saul so sente in David mit d. Psal.
- LXVII. *Exultat.* Von den sieben gaben des Heiligen Geistes.
- LXVIII. *Salvum.* Diesen Psalmen spricht man zu metten von unsers herren martele an dem donstage und machte mdd.
- LXIX. *Deus in adiutorium meum festinus.* Zu dem vordersten.
- LXXI. *Deus judicii.* Dieser Psal. ist von Godes geburten.
- LXXII. *Quoniam bonus.* Dieser Psal. saget von der heiligen martele unsers herren, unde machte yn David.
- LXXIII. *Ut quid &c.* Dieser Psal. horet zu dem andern.

- LXXIV. *Confitebor*. Diefes Pf. wiſſagete David von den zwölf boden.
- LXXV. *Notus*. Diefes Pf. iſt von der pyne unſers Herren.
- LXXVI. *Vocet*. Diefes Pf. horet zu dem andern Pfalmen.
- LXXVII. *Attendite*. Diefes Pf. iſt von der alten E und machte in David.
- LXXVIII. *Deus vener*. Diefes Pf. horet zu dem Attend. pop.
- LXXIX. *Qui Regis*. Zu wynachten quatuor temporum. Machte ſyne warzeichen: plantasti radices ejus.
- LXXX. *Exultate*. In dieſem Pf. lobet man Got hiſſelichen und machte in David ſyme nachkommen.
- LXXXI. *Deus ſtetit*. Diefes Pfalm horet zu Exultate Deo.
- LXXXII. *Deus quis ſimilis*. Mit dieſem Pfalmen wiſſagete David Daz nimme dan eyn Got were den man anebeden ſolde.
- LXXXIII. *Quam dilecta*. Von der Kirchwiſhung und wie man die lege.
- LXXXIV. *Benedixisti*. Diefes horet zu dem andern daz vorne.
- LXXXV. *Inclina*. Diefes Pf. waz David es gebet.
- LXXXVI. *Fundamenta*. Hie ſprach David d. Pf. von den megden.
- LXXXVII. *DEUS*. In der Faſten zu der quatuor temporum lieſet man d. Pf.
- LXXXVIII. *Miſericordia*. D. Pf. iſt von Godes barmhertzekeit und machte in David.
- LXXXIX. *Domine refugium*. Do David ſyne viende ubirwant, do machte er d. Pf.
- XC. *Qui habitat*. D. Pf. lieſet man zu der Complete.
- XC. *Bonum eſt*. Daz waz David es lop ſunderlich zu Gode.
- XCII. *Dominus regnavit*. D. Pf. lieſet man zu laudes metten.
- XCIII. *DEUS ultionum*. D. Pf. ſprach David von der martel unſers Herren.
- XCIV. *Venite*. D. Pf. waz Jubilus David es, &c. &c.
- XCIV. *Cantate*. Diefes horet auch darzu.
- XCVI. *Dominus regn.* D. Pf. machte David in ere unſir frauwen.
- XCVII. *Cantate*. D. Pf. horet zu dem forderſten.
- XCVIII. *Domine*. D. Pf. iſt von unſer frauwen.
- XCIX. *Jubilat*. Diefes horet zu den fordern.
- C. *Miſericord*. D. Pf. horet zu den andern.
- CI. *Domine Exaudi*. D. Pf. iſt einer von den ſieben Pfalmen und ein gut gebet gein unſerme herren vor die funde.
- CII. *Benedic anima*. Die mynnende ſele lobit hie nuede Got.
- CIII. *Benedicat*. D. Pf. ſpricht man vor unglücke.

- CIV. *Confitemini*. David ſprach mit D. Pf. ſyne bichte.
- CV. It. Diefes horet zu deme fordern.
- CVI. It. Item.
- CVII. *Paratum cor meum*. David ſprach d. Pf. in ſynen beſten andacht.
- CVIII. *DEVS laudem*. D. Pf. ſprach David ubir ſyne viende und ſprach in unſer here Jeſus Chriſtus an deme crütze.
- CIX. *Dixit Dominus*. D. Pf. lieſet man des ſundages zu veſper und David machte in.
- CX. *Confitebor*. Pfalmus David.
- CXI. *Beatus*. Pf. David.
- CXII. *Laudate pueri*. D. Pf. machte David und man lieſet in zu heren gezyden.
- CXIII. *In exitu*. D. Pf. machte David von dem durchgange des folkes von Yſrahel do ſie quamen durch das rode mer.
- CXIV. *Dilexi*. Des mündiges zu veſper.
- CXV. *Credidi*. D. Pf. machte David.
- CXVI. *Laudate*. D. Pf. waz David es lobefang und horet zu deme andern davorne.
- CXVII. *Confitem*. Pfalmus David.
- CXVIII. *Beati*. D. Pf. machte David.
- CXIX. *Ad dominum com*. Hie gent ane die funfzehen grede von unſer frauwin.
- CXX. *Levavi*. De ander gradus. &c. &c.
- CXXXV. *Confitemini domino*. An dem donſtage David.
- CXLII. *Domine Exaudi*. Dis iſt der leſte von den ſieben Pfalmen, &c. &c.
- CXLIII. *Benedictus De*. Diefen Pfalmen lieſet man des Samltages zu veſper.
- Duo ſeqq. CXLIV. & CXLV. d. Pf. machte David.
- CXLVI. *Laudate Dominum quoniam bonus*. Diz iſt Godes lop und gezierde, Pf. Dav.
- CXLVII. *Lauda Jheruſal*. Von unſer Frauwen.
- CXLVIII. *Laud. Dom. Godes lobefang und zierde*.
- Hie Pfalmus reliquos duos complectitur. Sed Pfalmus ultimus: *Puſillus eram*. (nempe *ali.*) non extat hic.
- Sequuntur inde poſt Pfalmos in eodem Codice Cantica varia.

Incipiunt.

- Canticum Yſaye Prophete.
- Canticum Ezechelis Proph.
- Canticum Annæ Prophetiſſe.
- Diefen lobefang machte Abecuk zu Gode in der alden e.
- Diefen lobefang machte Moyſes in der alden E. und rieff damede zu Gode.
- Der dryer kinder gefang in deme ofen.
- Zacharias ſante Johannes Fader prophetizierete diz.
- Unſer Frauwen lobefang.
- Ymnus Simeonis in templo.

S. Athanasius fecit hunc symbolum pro fide catholica.

Laudes Sanctorum Augustini & Ambrosii
ad invicem, sive hymnus

Te Deum Laudamus.

Sequentem in modum.

Herre wir loben dich

Herre wir virjehen dir.

Alles ertriche lobet dich eynen ewigen Got.

Alle engele und die hiemele und alle ire
craft lobit dich.

Cherubin und Seraphim ruffen dich ane mit
eyner stedigen stymme:

Heilig Heilig Heilig Got

unsir Herre Sabaoth

Die hiemele und die erde und der gewalt dy-
ner eren.

Dich lobit der herliche kor der propheten.

Dich lobit die rosenfar schar und samennunge
der merteler.

Die heilige cristenheit lobit dich und beje-
hent dir.

Der fader unmessigen gewalt.

Dynen ersamen eingen son.

Der Drostler den Heiligen Geist.

Den konig der eren und du bist
ein ewiger son des faders.

Du irschreke nit den lip zu inphahen in der
kuiche der megde die menscheit zu irlöfen.

Du tede uff den gleubigen die riche der hie-
mele nach dem süge des todes.

Du sitzes zu der rechten hant in eren
dynes faders.

Wir gleubin daz du silt ein zukünftiger richter
darumbe bejehen wir dir.

Darumbe bieden wir dich daz du komest zu
helfe dynen knechten die du irloft halt
mit dyme duren blude.

Gip uns mit dynen heiligen in deme hiemele
den ewigen lon.

Herre behalt din folk und gip in dynen segen.
Und richte sie und irhebe sie eweclichen.

Alle dage loben wir dich.

Wir loben dich eweclichen an ende.

Herre behude uns hude.

Herre erbarme dich.

Herre diu barmherzikeit kome ubir uns wan
wis sere hofen zu dir.

In dich han ich Herre gehoffet darumbe ni
verherge nyt, das ich gesinnet werde
nu odir hernach eweclichen, Amen.

*In alio Cod. MS. Psalterii in Archiv. Arg.
reperitur idem hymnus b. m.*

Disen Psalmen mahte beatus Ambrosius.
Te Deum laud.

Wir loben dich Got, wir jehen dich einen
herren.

Dich ewigen Vatter eret alle ertrich
Dir vorfingent alle engele, himele und aller
gewalt.

Dir vor rufent cherubin und seraphin mit
ewiger stimme:

Helig

Helig

Helig ist unser herre Got Sabaoth.

Himel und erde sint vol der hercheffe der
diner eren.

Dich lobet der heilige kor der zwelf boten.
Der propheten zal lobet dich.

Dich lobet das luter her der marterer.

Dir begiht die heilige cristenheit durch alle
die welt:

Den vatter unmessiger magenkraft.

Dinen erberen waren sun und einigen.

Und dazu dinen heiligen Geist.

Du bist cristus ein kunig der eren.

Du bist dines vatter ewiger sun.

Du en vortheft nit der megede lip durch das
du den menschen erlöest.

Do du den tot überwunde. Do tete uff den
glöbigen das himelrich.

Du sitzeft zu der zefewen Gottes in dines vat-
ter ere.

Men globet dich einen kunftigen rihter.

Darumb bitten wir dich kum dinen knechten
zu helf. die da mit dyme turen blute er-
löfest.

Gib dinen Heiligen die ewige ere.

Herre behalt din volk und gefzene din erbe.
Und rihte sü und hebe sü uf iemer

Wir loben dich alle tage

Und loben dinen namen iemer und iemer.

Herre bewurdige uns in diseme tage, behute
uns ane funde.

Begnade uns herre und erbarme dich uber
uns.

Dine erbarmde Herre kum uber uns, als wir
an dich getruwen.

Herre ich getruwete an dich en werde nie-
mer geichant.

WILLERAMI,
Abbatis Eberspergensis, in Bavariâ,
IN CANTICUM
CANTICORUM
PARAPHRASIS GEMINA,
Prior Rhythmis Latinis, altera
Veteri Linguâ Francicâ,

Ex

Optimæ Notæ MSC. Bibliothecæ Rhedigerianæ
Uratislauienfis exhibita.

Accedunt

*Varie Lectiones Petri Scriverii & Gotthardi Vægolini ; Ut
& Notæ Pancratii Castricomii, & Francisci Junii, selectæ:
item integræ Johannis Schilteri*

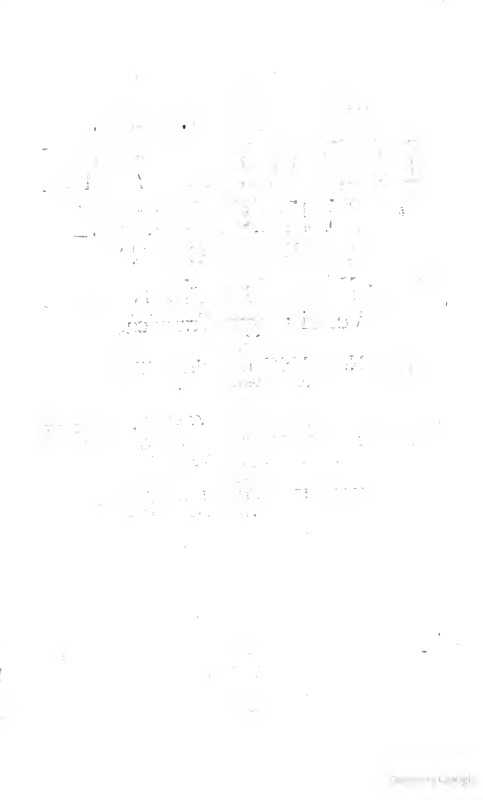
Nec non

JOHANNIS GEORGII SCHERZII,
D. & Juris in Univ. Argent. Prof. P. Ord.

U L M Æ,

Sumptibus DANIELIS BARTHOLOMÆI,
M DCC XXVI.

JOH. GEORGII SCHERZII

D. & Juris in Universitate Argentoratensi Professoris
Publ. Ord.

PRÆFATIO in WILLERAMI Paraphrasin Cantici Canticorum.

Cum Willeramianam hancce Paraphrasin denuo in Lucem proferamus, muneri nostri est, ut primum de Auctore Operis, inde de fatis Ejus, in specie de Conditione & Statu hujus novæ Editionis agamus. Verum cum de Auctore & fatis Operis hujus egregia quædam annotaverit B. SCHILTERUS Noster, ejus observationem ut hic inferamus, esse necessarium, ac consultum, & Benevolo Lectori gratum fore censemus.

JOH. SCHILTERI

Annotatio

DE

WILLERAMO,

Paraphrascos Cantici Canticorum

Auctore.

Marquardus Freherus in Notis & Var. Lect. in Expositionem Willerami hæc habet : De Willeramo nostro Trithemius rectè propemodum opinor omnia, nisi quod pro Monasterio S. Sebastiani Eberspergensis, S. Petri Merisburgensis scripsit, errore nominum confusum, ut videtur, inductus. Idque primum mihi confirmavit MS. Codex Palatinus optimæ notæ membranaeus, quem olim Elector Otto Henricus, inclytæ memoriæ Princeps, à Georgio Cassandro viro doctissimo nactus fuerat, ut ipse manu sua inscripsit. In eo cum clarè viderem scriptum EBERSPERGENSIS, atque insuper animadverterem, genus quoque sermonis Teutonicum auctoris, Alamanniam potius, aut Bavariam, quam Thuringiam vel Misniam sapere, coepi rationem inire, quâ & situm ejus Coenobii indagarem, & si in eo Codex antiquus & authenticus superesset, ejus usuram iteratæ collationis instituendæ ergo precarè obtinerem. Quod ipsum ope & auctoritate Nobilissimi Viti Marci Welferi Duum-Viti Aug. Vind. non ægrè impetravi. Codicem

WILLER. PARS I.

(*)

cem

PRÆFATIO.

„cern inquam, in membranis elegantissimè descriptum ex Cœnobii illius Bibliotheca, non
 „dubie venustatis : qui ut in fronte hunc titulum præfert : *Expositio Wilrami, Abbatis Ebersper-*
 „*gensis super Canticum Canticorum : item Expositioes S. Jeronymi, Hieronimi, Origenis, super*
 „*eamdem : ita ab ipsius auctoris ævo se esse, ipsumque recensitorem habuisse testatur, versicu-*
 „*lis ad calcem libri adscriptis :*

Wilrammo requiem dona DEUS alme perennem,
 Errantis dextræ mendacia qui tulit ex me.

„Est autem Ebersperg monasterium in media Bavaria situm, in veteri Comitatu Strainharing:
 „& quidem sub ipso Henrico III. Imp. Nigro (sub quo & Willeramum hunc ponit Trithe-
 „mius, & quem ille in Prologo laudat, Lantfrancum) ab Adalberone Comite potentissimo
 „fundatum, ut Andreas noster Presbyter Ratisbonensis in Catalogo Monasteriorum Bavariz,
 „& Wigulejus Hund in Metropoli Salisburgensi, * annotarunt : & Urspergensis etiam memi-
 „nit. Ex primis igitur hujus moderatoribus fuisse Willeramum nostrum necesse est : & an-
 „notatum reperisse testatur idem M. Welferus, obiisse anno Christi M LXXXV. Nonis Maji,
 „cum Monasterio summa cum laude præfuisse annos XXXVII. Ex Epitaphio quod ipse sibi
 „condidit (neque enim ab alio ullo circa mortem & injuriam defuncti poterat condi tale) ap-
 „paret, illum Nonis Januariis natum, incertum cujus anni.

Siquidem illud :

„In Nonis Jani mortis decreta subivi, ad diem natalem, non ad emortualem, quod
 „aliquis existimet, referendum. Henrico nigro imperante, atque ita volente, monasterio
 „Eberspergensis ex Monacho Fuldensi præfectus fuit: quod tunc adhuc tenui reddito, quippe
 „noviter fundatum, pauciorumque proventuum fructibus victitabat, & extraordinaria liberalitate
 „Cæsaris aliquantulum sublecebatur. Cujus filio & successori Henrico IV. commentarium
 „suum postea, cum non obscura flagitatione, obreulit. Quæ omnia ex versibus ad Regem
 „planè constant, in Codice illo Eberspergensis extantibus : in quo & istud, quod modo lauda-
 „vimus Epitaphium. Neque quiequam præterea de ipso dicere habemus.

Epitaphium Willerami Abb.

„Fuldensi Monachus Wilram de Fonte vocatus,
 „Hic licet indignus pastor eram positus.
 „Nominis officium corruptis scilicet morum.
 „Qui sibi nempe malus, cui valet esse bonus?
 „Verus peccator, falsusque boni simulator,
 „Nil ego præteriti quidquid erat vitii.
 „Correxi libros, neglexi meritis illos:
 „Justi supplicii conficius ipse mihi.

„Sed quia deliqui, tua Christe flagella cupivi.
 „Te tamen hoc solum det mihi propitium.
 „In Nonis Jani mortis decreta subivi,
 „Quæ vivens nemo præteriti ullo modo.
 „Compatiendo mihi vos illum poscite Vtri,
 „Mitiget ut penam, detque res veniam.

Versus Wilrami Eberspergensis Abbatis ad Regem.

„Henrico Regi venias de culmine caeli
 „Gloria, vita, salus, pacis & corda ra-
 „tus.
 „Cum tua diversum mens abripiatur in astrum,
 „Rex bone, pauca tibi corde loquor humili.
 „Jussa tui patris subis juvenilibus annis,
 „Præditus exiguo pauper ego ipse loco.
 „Hic steriles agri, sed in his pauci quoque mansi,
 „Qui his centenum non superant nume-
 „ram.
 „Hæc toleranda mihi genitoris gratia vivi
 „Fecerat esse tui, munere multiplici.

„Nam vacuis manibus nunquam rediit mihi missus.
 „Sed plus grata mihi gratia colloqui.
 „Flebilis hic Regno, multum mihi stendus egemo.
 „Mortem quando luit, spes mea tota ruit.
 „Ex hinc te parvo, eum res mea flaret in arto,
 „Hæc tamen, hæc mea spes, si juvenis fieres.
 „Assuit interea, solatrix parva Camæna,
 „Rex irruille, librum quem tibi dæ modicum.
 „Sit meus hic monitor, qui spe languente fatigor.
 „Quem tardas senium, quem gravat exilium.
 „Si subducis opem, saltem præcide laborem:
 „Neque monasterium da repedere meum.

* Hic idem Hundus in Metropoli Salisburgensi Tom. II. p. m. 195. ubi Catalogum exhibet eorum, qui à primâ
 fundatione usque ad ipsius tempora Monasterio Ebersperg (quod olim Ordinis S. Benedicti fuit, postea
 autem per donationem Guilelmi Bavariz Ducis cum consensu Clementis VIII. P. R. Anno 1595. Collegio Je-
 suitarum Monachensi fuit unitum) ut Prælati præfuerint hæc habet: „WILLERAMI Presbyter & Pro-
 „fessus Monasterii M XLVIII. unanimi fratrum consensu, Abbas prefector, Vir religiosissimus & Paterna-
 „liter optatus Obiit Nonis Maji Ad LXXXV. postquam Annos XXXVII. & quid amplius summi cum
 „laude præfuisse. Schætz.

PRÆFATIO.

Hæc Freherus. Cæterum scripsit Willeramus Paraphrasin in Canticum Canticorum, quam edidit P. Merula typis Raphaelengii A. 1598. & commentatus in eam Fr. Junius. Extat MS. * in Bibl. Cæsarea referente P. Lambecio Lib. 2. p. 764. ut ex forma literarum aliisque variis circumstantiis appareret, ipso Willerami ævo, imò forsan propriâ ipsius manu, & sine ulla controversia longè præferendum esse Merulæ editioni, quod & ex collatione aliquius speciminis ostendit Lambecius. Post Merulam edidit ex Bibliotheca Freheriana textum sacrum Vogelinius, qui Wormatiæ 1631. itidem cum MS. Cæsareo magis convenit, deest autem paraphrasis. Cæterum Tritheimius etiam Lambecium seduxit quoad locum, ubi Willeramus fuit Abbas; quem Freherus aperuit, Freherum autem Lambecius non legerat.

Hæc Schilterus; in cujus sententiam hic pedibus imus sine ulteriori additamento. Nunc de Conditione & Statu Novellæ hujus Editionis differemus. Scias autem B. Lector, quod, cum ex Historiâ Literariâ nobis constisset duo extare magni pretii MSS. Paraphræcos hujus ob Antiquitatem & Præstantiam suam maximi æstimanda, alterum Vindobonæ in Augustissimâ Bibliothecâ CÆSAREA; alterum in Bibliothecâ Rhedigerianâ, quæ Vratislaviæ asservatur, omni studio id egerimus, ut utriusque ἀντίγραφον accuratum obtineremus. De utroque obtinendo spes egregia quoque affulsit, sed illa, intuitu Codicis Vindobonensis, hætenus nos fessit. Eò gratior itaque fuit singularis plane & nunquam satis laudanda Humanitas Viri de Re Literaria summo opere meriti DN. GOTTLÖB KRANZII, Scholarum Vratislaviensium Augustinæ Confess. additæ Inspectoris, Gymnasi Elisabethani Rectoris, Physices & Historiarum Professoris & Bibliothecarii meritissimi. Ille enim pro eo, quo in bonas Literas fertur, amore, promissimè precibus nostris annuit, statimque speciminis loco prima duo folia propriâ manu descripta transmisit; deinde reliquum operis, Textum loquor, Cantici Biblicum & Paraphrasin Germanicam, curatissime depingi magis, quam describi curavit; Paraphræcos autem Latinæ Varias Lectiones magnâ curâ à se notatas benignissimè communicavit; quod ipsum tanto magis Orbem Literatum & Nos ei divinxit, quo præstantior est hic textus ratio præ illâ, quam habet Pauli Merulæ Editio, utpote quæ textum in dialectum Belgicam antiquam ab alio quodam detortum exhibet; id quod inspectio ocularis satis superque firmabit. Huius itaque MSC. Vratislaviensis textum profundamento Textus Latini & Germanici Biblici, & Paraphræcos Teutonicæ posuimus, subjunctis tamen hinc inde Variis Lectionibus ex Pauli Merulæ editione, ut ita diversitas textus duarum harum Editionum eò clarius pateret. Cumque Celeberr. Dn. Eccardus in gratiam eorum, qui Willeramum recudi curaturi sunt, Historiæ Studiæ Etymologici Linguae Germanicæ Capiti XIV. inferuerit Varias Lectiones, quas margini Editionis Willerami, quæ in Bibliothecâ Guelpherbytana extat, manus Petri Scriverii, ut ipse suspicatur, ex MSC. bonæ notæ addiderat, easdem quoque debitis locis exhibemus. Varias Præterea Textus Biblici Germanici Lectiones ex Vogelini, quod supra Schilterus nominavit, opere adjunximus; hujus tamen Rubricas hinc inde Textui ab ipso insertas e. gr. *Christi Rede zur Kirchen. Antwort der Kirchen*, &c. cum abint à Codice Vratislaviensi, & Authenticæ esse non videantur, studio omisimus. Præterea ad Paraphræcos Teutonicæ promptiorem intellectum adjecimus ex Notis Pancratii Castricomici, Syndici quondam Gröningensis (huic enim, non vero Johanni Houteno, illæ debentur, ceu solide ostendit Celeberr. Dietericus Stadenius in Præfat. in Explicationem Vocab. Bibl. Germ. p. 46. & seq.) ut & ex Francisci Junii Observationibus, quæ Amstelodami A. 1655. sine textu prodierunt, illas, quas majoris momenti esse judicavimus. Has comitantur B. SCHILTERI nostri, paucae illæ quidem, sed non contemnendæ Notæ. Adjunximus & Nostras, quas æquo Benevoli Lectoris Judicio, imbecillitatis nostræ conscii, commendamus. Id adhuc monendum venit, quod, licet in eximio illo MSC. Vratislaviensi nulla distinctio per Capita, minus adhuc per Versus occurrat, attamen Lectoris commodo nos litare crediderimus, si sectionem Capitum, & Versuum adderemus. Addidimus etiam in margine Paginarum, quas Merula habet, numerum, cum in finem, ut quis Notis Junii, quæ ad dicti Merulæ paginas provocant, sæpius, eo melius uti frui possit. Rubricas Paraphræcos Latinæ (de quibus excellens MSC. Vratislaviensis non nisi primam habet) in textu latino, quem ex Paulo Merula representamus, eodem, quo Merula, modo sistimus. Vale Benevole Lector,

(*) 2

&

* In G. J. Vossii Bibliothecâ olim extabat quoque Codex in vetustissimis membranis exaratus ceu ipse refert de Vitâ Sermonis Lib. II. c. 39. In Bibliothecâ Guelpherbytana extat quoque Translatio Paraphræcos Latinæ Vetus exemplar in membranis exaratum, quod olim Bibliothecæ Gudiazæ pars fuit, ceu refert Celeb. Dr. Eccardus in Hist. Stud. Etymol. Germ. c. 14. Schætz.

PRÆFATIO.

& fave conatibus nostris. Certus firmus esto, quod, si ἀντιγραφὴ summe æstimandi MSC. Vindobonensis, uti fore nulli dubitamus, in manus nostras veniet, id ipsum non blattis tineisue, sed Publico fruendum concessuri sumus.

JUDICIA DE WILLERAMO. Trithemius in Catal. Viror. Illustr. Germ.

Willeramus Abbas Cœnobii Mersburgensis, Ordinis Divi Patris Benedicti. Vir in divinis Scripturis eruditus & singularis literaturæ non ignarus, carmine doctus & prosa, non minus vitâ, quam scientiâ clarus effulsit. Qui cum literis & Philosophiæ in Gymnasio Parisiensi aliquamdiu operam navasset, rediit ad Patriam suam, Franciam scilicet Orientalem, quæ & Franconia dicitur; & propter eminentiam doctrinæ Bambergensis Ecclesiæ Scholasticus factus, dulce literarum contubernium non deseruit. Tandem considerans vanam mundi gloriam transire cum tempore, spreto sæculo, contentisque rebus mundanis pro amore Dei, monachicum sœma in Monasterio Fuldensi induit, & crescentibus meritis, postremò Abbas apud Mersburgum electus fuit. Scripsit autem opus metro & prosa mixtum super Cantica Canticorum, quod prænotavit de Nuptiis Christi & Ecclesiæ, Libris tribus: Sermones quoque varios ad fratres, & plures, ut ferunt, Epistolas ad diversos. Alia quoque multa composuit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Henrico IV.to, anno Domini M LXXX.

Idem in Lib. de Scriptor. Ecclesiasticis.

Willeramus Abbas Mersburgensis Ordinis S. Benedicti natione Teutonicus, Vir in divinis Scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, carmine exercitatus & prosa, cum in Universitate Parisiensi aliquamdiu literis impendisset studium, ad Patriam reversus, Bambergensis Ecclesiæ Scholasticus factus est. Tandem considerans, mundi gloriam transire cum tempore, contempto sæculo, in Fuldensi Cœnobio pro Christi amore monachum induit, & postremo crescentibus meritis, in monasterio S. Petri prope Mersburg Abbas consecratus, nomen suum scribendo posteris notificavit. De cujus opusculis ego tantùm legi Volumen metro & carmine, mixta prosa, pulchra varietate compositum De nuptiis Christi & Ecclesiæ in Cantica Canticorum libris tribus, cujus voluminis Principium: Cum majorum studia intra. De cæteris nihil vidi. Claruit sub Henrico quarto, anno Domini 1070;

Morhof. im Unterricht von der Teutschen Sprach und Poësie. c. VII. p. 291.

ZU Heinrichs des III. und IV. Zeiten lebte Willeramus ein gelehrter Abt zu Merseburg, welcher über das Hohe Lied Salomonis eine Lateinische Paraphrasin Metro-Rhythmicam geschrieben, und auch eine Teutsche in ungebundener Rede, derselbe gehört wohl nicht unter die Teutschen Poëten, aber er ist werth, daß wir ihn hier berühren. Es ist ein schönes Denckmahl der alten Sprache, und kan man einen sonderlichen Verstand darinnen mercken: Die Lateinische Vers sind auch nicht so gar zu verachten, nur daß sie mit der damahls üblichen Reimerey aufgefüllt sind. Paulus Merula hat diesen Autorem zu erst herausgegeben mit seinen Anmerkungen. Aber Lambecius urtheilet davon also: Tanta & tam multiplex Baletum illam Editionem impressam inter & vetustissimum Codicem MS. (welchen er in der Kälberischen Bibliothec gefunden) est differentia, ut ad eam demonstrandam integrâ novâ Editione sit opus. Es hat Franc. Junius hernach seine Anmerkungen absonderlich darüber aufgegeben, worinnen viel sonderliche

Dinge enthalten.

PRÆFATIO

WILLERAMI BABINBERGENSIS SCHOLASTICI, FULDENSIS MONACHI IN CANTICA CANTICORUM.

Um majorum studia intueor, quibus in divinâ paginâ nobiliter florere, cogor hujus temporis sæces deflere, cum jam ferè omne litterale defecit studium, solumque avaritiæ, invidiæ, & contentionis remansit exercitium. Nam & si qui sunt, qui sub scholari ferulâ Grammaticæ & Dialecticæ studiis imbuuntur, hæc sibi sufficere arbitrantur, divinæ paginæ omnino obviscuntur: cum ob hoc solum Christianis liceat gentiles libros legere, ut ex his, quanta distantia sit lucis ac tenebrarum, veritatis & erroris, possint discernere. Alii verò cum in divinis dogmatibus sint valentes, tamen creditum sibi talentum in terrâ abscondentes, cæteros, qui in lectionibus & canticis peccant, derident: nec imbecillitati eorum vel instructione, vel librorum emendatione quicquam consulti exhibent. Unum in Franciâ comperi, Lantfrancum nomine, antea maximè valentem in Dialecticâ, nunc ad Ecclesiastica se contulisse studia, atque in epistolis Pauli & Psalterio multorum suâ subtilitate exacuisse ingenia. Ad quem audiendum cum multi nostratium confluant, spero quod ejus exemplo etiam in nostris provinciis ad multorum utilitatem industriæ suæ fructum producant. Et quia sæpè contingit, ut impetu fortium equorum etiam caballi ad cursum concitentur: quamvis segnitiam ingeniosi mei non ignorem, Deum tamen bonæ voluntatis sperans adiutorem, decrevi etiam ex meâ particulâ studioso lectori aliqua emolumenti præbere adminicula. Itaque Cantica canticorum, quæ sui magnitudinem ipso nomine testantur, statui, si Deus annuerit, & versibus & Teutonicâ planiora reddere: ut corpus in medio positum his utrimque cingatur, & ita faciliùs intellectui occurrat quod investigatur. De meo nihil addidi, sed omnia de sanctorum Patrum

diversis expositionibus eruta in unum compegi, & magis sensui quàm verbis, tam in versibus, quàm in Teutonicâ, operam dedi. Eisdem interdum utor versibus: quia quæ Spiritus Sanctus eisdem verbis sæpius repetivit, hæc etiam me eisdem versibus sæpius repetere non indecens visum fuit. Expositionis tenorem Sponso & Sponsæ, sicut in corpore, sic & in versibus & Teutonicâ, placuit adscribi: ut majoris autoritatis videatur, & quivis legens personarum alternâ locutione delectabilius afficiatur. Nescio an me ludit amabilis error: aut certè, qui Salomoni pluit, mihi etiam vel aliquantulum stillare dignatur. Interdum mea legens sic delectabiliter afficior, quasi hoc probatus aliquis composuerit author, Opusculum hoc, quamdiu vixero, doctioribus emendandum offero. Si quid peccavi, illorum monitu non erubescō eradere: si quid illis placuerit, non pigritor addere.

* Codex Freheri addit. Explicit Prologus. Deinde versus hos duos, incertum a quonam autore compositos.

*Prænotat à longe Salomon dotalia Sponse;
Quam thalami summi dignam scit sedere jungi.*

Observatio.

Nota, Lector, quam hic præmissam vides, Præfationem Willeramī, non desumptam esse quidem è Codice MSS. Vratislaviensi, neque ex editione Pauli Merulæ, quippe in quibus illam frustra quæras utrobique non extantem. At religio fuit illam omittere, jam olim à Marqu. Frehero e Codice MSS. erutam & Notis ad Willeramum, à Voegelino 1631. editis, insertam: uti B. Scilterus manu sua testatur. Tum & ex alio MSS. Martinus Opitius Vir Cl. eandem suis in Rythmum de S. Annone annotationibus pridem inseruit: unde haustam deinde Franciscus Junius, Vir doctissimus, dignam & ipse judicavit, quam eruditis in Willeramum notis suis præmitteret. Enimvero dignissima profecto est autore Willerammo (sic enim in MSS. illis vocatur) Præfatio; quæ ætatem viri oppido manifestam facit, Lanfrancum laudans tum in Francia i. e. Normannia docentem & scribentem adhuc in Beccensi cænobio: sed qui postea in Angliam à Guiljelmo Conquestore R. A. 1070. ad sedem Archiepiscopalem Cantuariensem translatus est. Porro seculi infelicitas mores & statum non modeste minus quam graviter accusat noster, sui vero instituti rationem sane laudatissimam omnibus haud dubie, jam tum quotquot erant, cordatioribus facile probavit, & probabit etiamnum cordato cuique vir minime vulgaris inter ævi sui Theologos, & magnus Gratiae Divinæ cultor.

Cæterum verbulo adhuc uno monemus, cum columnæ sint singularum paginarum, ut vides, tergeminae; notas quæ literis a, b, c. signantur, primam columellam respicere, Latinam metricam: quæ vero numeris 1, 2, 3. ad tertiam colum. Teutonicam, pertinere. Paginæ quas ad marginem uncinulis [] inclusas cernis, scias Lector, esse editionis Merulæ, quas cum frequenter nimis Junius

allegat in notis, omittere
noluimus.

CANTICI CANTICORUM.

CAP. I.

Vox Synagoga.

Vers. 2.

[Pag. 1.]

Quem sitio votis nunc oscula porrigat oris.
Quem mihi venturum promiserunt orga-
na votum.

Nunc etiam per se praesens dignetur adesse.
Oscula praebendo, sua dulcia verba loquendo.
Libera neque tui precellent pocula vini.
Suscipit unguentis fragrantia sat preciosis.

Multisq. veterem tua lenis gratia legem.
Gratis iustificat quos lex punire iubebat.
Hosque tuis donis dam spiritualiter ungit.
Reddunt preclaram post turpia crimina fa-
mam.

Sponse tuum nomen olei praedixit liquorem.
Quod se dilatat, dam largo uterare manat.
Gratia non sillas. Sed ipsa voce reddunt.
Christicole dilecti nam sunt de nomine Christi.
(*) Inde places teneris tu dulcis sponse puellis.
Scilicet una salus in te famulis animabus.
Qua renovat luacrum vestis sola iusti-
ficationem.

[pag. 6.]

Attrabe (*) me post te, me solum nil scio
posse.

Sic unguentorum currens in odore tuorum
Admo-

Osculetur
me oscu-
lo oris sui.
Quia meliora
sunt ubera tua
vino.

Vers. 3.

Fragrantia
unguentis
optimis.
Oleum effu-
sum nomen
tuum. Ideo
adolescentu-
lae dilexerunt
te.

[Pag. 2.]

Cusser mihi mit cüsse lines mundes.
Dieco * giehiez er mir sine! cuonfe
per prophetas, nu cume er selbo. un-
te cüsse mihi mit dero suoz lines cuan-
gellii. Uuante bezzer sint dine * spunne
demo uuine. Sie * stincheute mit
deno bezzeften salbon.

Diu suozze dinero gratie ist bezzera
danne diu scarfe dero legis, also iz
quit lex per moysen data est. gratia
& veritas per Iesum Christum facta
est. Diu selba gnada ist gemisket mit
uariis donis Spiritus Sancti den du ma-
choist ex peccatoribus iustos. ex dam-
nandis remunerandos. Din namo ist uz-
gegozen az ole. Din namo ist uuitre-
no gebreitet, uuante uone dir Christo
heizzen uuir Christiani. Vone diu min-
not dii die iunkfrouwen. daz sint die
sela * die der geuuegt sint in dero toise
unte geuuetet mit ueste innocentia.

Vox Ecclesia.

Vers. 4.

Trahe me
post te cur-
remus

Zueh mihi * nah dir so losen uuir
in demo stanke dinero salbon.
Ih bekennen min unkraft, uone dan-
nan

(*) Merula habet: Unde.

(*) Merula: adtrabe.

Ad Teuton. Paraphr.

AD CAP. I.

1) Ecclesia. Haimo: Vox Synagoga, qui ipse ad y. e.
ait: Est in hoc abjurgatus iste libellus, quia nulla
ibi commemorantur personae; quasi enim Comico sty-
lo compositus est; Ad interpretibus itaque perso-
nas adiecit, in primis ab Origene, cujus homilias
in h. l. vultit S. Hieronymus Tom. III. p. 117. &
T. VII. p. 82. Ipse LXX. secutus in multis abie-
tate Hebraeo & Vulgata; etiam differentia est
in dispositione Dramatica. Mart. Opitius carmine
Teutonico elegantissimo reddidit, ut Latino Cas-
par Barlaam; sed ille duas tantum personas co-
loquentes agnoscit, Sponsum & Ecclesiam Chri-
stianam sub nomine Salaminith. Barlaam etiam
Adolescentulas colloquentes admiscet. Schilter.
Hic notandum, quod tituli in editione Merulae
additi: Vox Christi, vox Ecclesia, Synagoga de
Ecclesia etc. in MSC. Vratulav. plane desideren-
tur, initio hoc excepto. Scherz.

a) Dieco. In edit. Merulae thica h. e. crebro, saepe. Est
istud dicta, vel thice a thal, spissus, densus: prout
ut Latini Scriptores spisse ac dense ponuntur
pro saepe. Junius.

*) Giehiez er mir, promiit miri her leistet ie thoeh also
her gehiez. Praestat tamen sicut promissum; pag. 108.
nah sinemo geheyze, Secundum ejus promissum;
pag. 82. ih sentu giehiez minen sater in juuuh,

WILLER. PARS. I.

Ego mitte promissum patris mei in vos; Tati-
nus CXXXII, 3. ubi plura annotavimus. Junius.

3) Pro: enest Merula habet enest, sed mendose,
ut Schilterus manu sua notat ad marginem. Scherz.

4) Spone legit Merula. Unde Junius in Notis: Occur-
rit & pag. 6. & 70. (sc. editionis Merulae) pro
quo tamen spone legas pag. 133. 141. 146. 179. &
180. atque inde pag. 70. spunhalt est Mammoser,
pulebra sbera balen. Junius.

5) Sie stincheute, Merula habet & plurimi alii: Sie stin-
chen. Vocem stinchen esse vocem mediam (quod
hic locus firmat) docuit Offici. V, 23, 157.
Inprimis etiam Willeram esse familiarem vocem
sask pro fragrantia boni odoris Junius ad h. l.
in notis docet. Scherz.

6) Merula habet: thu theer jagehet sint. Petrus Scri-
verius, (cen Celeb. Eccardus consilii in Histor.
Stud. Etymolog. Linguae Germ. pag. 125.) Exem-
plari Willeram, quod est in Bibliotheca Guel-
pherbytana, adscripsit: MS. geijaget. Sed omni-
no praeferenda est MSC. Vratulavensis textus 2
die der geuuegt sint in dero toise idem est ac: qui
consecrati ibi sunt in baptismo: hodie pro: gnu-
get politiores Germani dicunt: geuueget. Non o-
pas itaque est nota Junii, qui jagehet reuocant
idque ita reddit: reuocati atque ad iuvenile robur
veluti reuocati sunt: Freherus legit: geijaget.
MSC. Ambrosianum seu Casar. geijaget. Scherz.

7) Der Heidalischen Kirch Rede zu Christo. Haymo
Vox Ecclesiae ad Christum. Schilter.

A 2

g) Scam-

Advoco quos possum comitatum pergere nostrum.

In sua quæ struxit me rex cellaria duxit, Significans per spem. (3) quæ tradet post mihi per rem.

In nobis minime, tantum letabimur in te. Non uelut immemores sed amore tuo recolentes

Sensum legis quia mollit gratia lenis. Non nostris meritis sed solo numere dantis. Hec quia das gratis a rebus rebus amaris. Non nisi te iustus perfecte diligit ullus. Nec tamen est iustus nisi qui te diligit ullus.

[pag. 8.]

Fufca licet videat ut castra nigrantia cedat.

Sum speciosa nimis. veluti pelles salomonis. Fufca quidem plaga, sed honore nitens bonitatis.

Perfere grande milium natos inter tenebrarum.

At-

remus in odore ungentorum tuorum. Introduxit rex in cellaria sua. Exultabimus & lætabimur in te. Memores uberum tuorum super uinum. Re-cti diligunt te.

Perf. 5.

Nigra sum. sed formosa filia ierusalem. sicut tabernacula cedat. sicut pel-

nan hilf mir mit dinen gnaden (o) scunt ih andera ze dinemo vuela. Der kuning leitota mi in sine * gegademe. Ih ueluz nu in fide & lpe die gnada die er noh gibet in re. 10 uoir sprungezen, unte freuuen unsh an dir. nals an uns selbon, uuir * gehuhtige dinero spunne, uber uuin. Uuir ne uuollen nieth uergezzen daz diu gnada dines euangelii fuozet ist, danne diu aufte- [pag. 7.] ritas dero euuo. Lex diu quir. Si quis hoc vel illud fecerit, morte moriatur. Du quides abo in dinemo euangelio. Non ueni uocare iustos, sed peccatores. Die rehton minnot dih. Dih ne minnot nieman, er ne si reht, unte nieman ist reht, er ne minne dih.

11 IH bin falo, fimo die 12 hereberga cedat; unte bin abo 14 uualthich, fimo die gezelt Salomonis. Cedar qui interpretatur tenebra. er uuas ihmahelis fun, uone demo ihmahelitz cuman sint. [pag. 9.] die der huser ne habent. funter 17 okkeret 16 uulzhus. unte

(c) Met. quæ tradet postmodo per rem.

Ad Teuton. Paraphr.

- 8) Scund ich andare ze thimemo uuega, *Advoco quos possum, comitatum pergere nostrum*; ut est in Autho-ri nostri rhythmica paraphrasi. Geminus huc locum habet pag. 103. 'alla sine uerch scan- dunt unsh an ipem & desiderium carissim. Junius. Vox scandens variis occurrit; occurrit ta- men. Sic in Notkeri Paraphrasi ad Ps. 136, 8. legitur: *Ube aus caro alle carales scundent ze achasten*, i. e. quod aus caro vel carales vocat, inuitant ad peccata. conf. infra cap. 6. Scherz.
- 9) Merula habet: *genathema*, sed male. Schiler. Junius ad h. l. *Genathema*, Cellaria. Vide numquid hoc vo- cabulum affine sit illi *gegethema*, quod p. 42. expl. Conclave, Cubiculum. MS. Ambrosianum & Freberi ut & P. Scriuerii, habent quoque *gegethema*. conf. Otfrid. IV, 9, 24. & I, 27, 124. Scherz.
- 10) Merula: *Exultabimus ante uir freuuen aus &c.* Schiler.
- 11) Memores aberam tuorum super uinum. Merula inserit: *als an siluon*; & addit: *uuir gebirge thimere spure oerthen ausa*. Schiler. Ad vocem *als*, (quam Merula exhibet) hac notat Junius: *Als, Nam*. Particulum hac negatiuum esse ac pro *Minime* & *Nequaquam* poni, manifeste cognoscimus ex hoc rhythmica paraphraseo uericulo, *In nobis mi- nime, tantum letabimur in te*. Mihi tamen antiquam adhuc negatiui istiusmodi particula apud alios scrip- tores Alamannicos obseruata: sed juxta com- mune veteris Theotiscæ lingue idiomata scribere- tur nalles. Hæc Junius. Rem extra dubium ponit lectio mali i. e. *nequaquam*, quam b. Codicis Vratislavensi, ut veram & genuinam expressimus.
- 12) Vulgata: *Nigra sum, sed formosa, Filia ierusalem, sicut tabernacula Cedar, sicut pelles salomonis.* Omis- sa hic apud Willer. compellatio Filiarum Je- rusalem, & transposita: *Tabernacula Cedar &*

vox: *Waltich*. Schiler. *Sole, Fuscus, niger*] *Kyriaca*, decoloravit. Gloss. A. 17. hinc procul du- bio traxerant ortum Gallica, *fale & fowder*; uoc non Anglica: *seyled & jogle*, notitiam signifi- cationis vocabula. Junius.

- 13) *Hereberga*, Tentoria, caltra. 13) Thie uole gethran- gadon hereberga forgent this uende, *Conferat castra metant iuuiis*; pag. 113. *Hereberga, Ca- tra*; Gloss. Lips. Atque hæc maxime quidem propria est uocis huius acceptio, quamvis & ad alia transferatur. Et then herebergan thero her- dou, *juxta tabernacula passerum*; pag. 14. The so lisch sin, thaz thu in hiran herzan thi here- berga macholt, *Qui asque adeo beati sunt, ut in eorum cordibus tibi mangram facias*; pag. 12. *He- ribergo, Sarcinæ*; Gloss. B. 7. Junius.
- 14) *Uualthich, Formosa, speciosa*. 14) Unuualtheliche herebergen, *Turpis tabernacula*; pag. 9. unuual- theche, *Deformis*; Gloss. B. 12. unuualtheliche, *Egre- gie, ornate*; pag. 9. unuualthelichey, *Palchitudo*; pag. 14. Junius.
- 15) *Okkeret*, tantum, solum. 15) *Alid okkeret fuer minnen gehset*; Mihi tantum amor ejus cordi est; pag. 16. Junius. MSC. Ambrosianum habet: *okkerent*. Schiler. Legitur & *Ekbert* apud Noek. Plat. VII, 6. *Eckardo* in Verf. Tot. c. 179. §. 1. *Eckard*, ap. Ot- frid. II, 3, 3. apud quem ipsum etiam invenies *Eckard*. II, 3, 3. & III, 16, 37. ut & *Eckard*, III, 23, 32. *Eckard*, III, 23, 33. *Eckardo*, III, 14. Scherz.
- 16) Merula legit: *auilid; buda*; ad quem locum notat Caltricomius: *Widerbuda* i. e. *budte inde ualder- nisse*; solum enim Veteres *auilid* & *uauilid* appe- lare, quod nos *uallernisse* & *uauilid* dicimus, sicut *buda* vel *bude* ut *bude*, quod nos *budte* u- tegendo, sive protegendo, eadem ratione, que *lugarium* Latinis. Hæc Caltricomius, verus harum notarum author. Cæterum MSC. quod Petrus Scriuer. habent, etiam exhibet: *Filiber*, sicut Vratislavensis. *Filzhus* vel est uoce *sed*, pel- lis; (quo scit, quod postea dicitur: *Taberna-*

cula

*Attamen interna virtutis comita decore
Pacifici veri templum conabor haberi.*

pelles salomonis,

unte andera unuualtiche hereberga. Mit cedar sint filii tenebrarum bezeitenet, uon den ih mih chlagon. Abe doh. suie se ih mit persecutionibus & hermesilim cruciatu^s si, ih habo doh uualtiche in uirtutibus, unte hidiu uuiridig bin uisitatione & inhabitatione ueri pacifici, id est Christi. Tabernacula die uuerdent ex pellibus mortuorum animalium, also machon ih tabernaculum Deo, an den qui carnem suam mortificauit cum uitiiis & concupiscentiis.

Verf. 6.

*O vos uicina. cur sem tam fusca uidete
Ob nimium solem pulchrum deperdo
colorem;*

*Gloria uirtutum pallet seruire malorum;
Dum premor a prauis nec sunt mihi tempora
pocis*

*At decus interius pressuris sit quoque maius.
Progenies matris dedit hac primordia claudis
Christicolis primam se pretendens inimicam,
Cedibus atque minis (*) populet quos finibus
illis.*

*Cernite ponendis uinetis quodque colendis
Tradita sum caecos. boiros ferrent ut
onustos.*

*Deperitque mihi quam primum uinea feni.
Namque (1) ego cantilarem mater uocor eccle-
siam.*

*Sed translata loco migravit prima pro-
pago.*

*Funditus erueri iudei quam uolueri.
Jamque duces uerbi gyrant per clymata
mundi*

Palmitibus nostris iam totus palliat orbis.

Nolite me considera-
re quod fusca
sim. quia de-
colorauit me
sol. Filii ma-
tris meae pu-
gnauerunt
contra me.
Posuerunt me
custodem in
uineis; uineam
meam non cu-
stodiui.

Ne tuont des nieth uazra daz ih so
salo si. iz tuot mir michol not.
uuantia diu heizza sunna hat mir mine
scone benoman. Ne sehent daz nieth
ana. uueleches leides ih lebe, sehent
daz ana daz ih darumbe mih mene
" geloubon minero uirtuofse constan-
tiz, mit dero ih behalton mine in-
tertiorem pulchritudinem. Nu ven-
nemet uanne (ih daz leit " burere.
Miner muoter kint uuhton uider
mih. Ih bin primitiva ecclesia. min
muoter ist synagoga. iro kint iudxi
uuhton so ernsthafto uider den
cristanen. daz sie se tribon uzze iro
lante, sic scriptum est. Excitauerunt
iudxi persecutionem in Paulum & Bar-
naban & eiecerunt eos de finibus suis.
Sie saxton mih ze huotere in den
uuingarton, minen eigenen uuin-
garton ne moht ih behuotan. Apostoli
unte doctores. [Pag. 10.] saxton mih ze
meistrinno andero ecclesiarum, uuant
ih primitiua ecclesia bin. Nu sint an-
dere ecclesie uone mir disseminatz
per totum mundum. abe die ereften
ecclesiam diu ze ierusalem gepflanzot
uuart die ne moht ih da behaban,
propter persecutionem iudaeorum.

Vox Ecclesie ad Christum.

Verf. 7.

[Pag. 11.]

*Hoc mihi fac notum, quem mens mea
diligit unum,
Quare gregem pascas, quare in seruire
quiescas;*

Ne

Indica mihi
quem diligit
anima mea,
ubi pascas.

ubi

Sage mir uine min. uua du dine
scas uucidenes. uua du ruouues
umbe mittin dag. Umbe uaz biten
ih des? Daz ih niet irre ne beginne
gen. uncer den " corteron dinero
gesel-

(4) Merule: Jampe ego.

(*) Merula: populi.

Ad Teuton. Paraphr.

*eula die uuerden ex pellibus mortuorum animalium)
vel e vocabulo suis vel sit, quod laudem compa-
ham denotat adhuc hodie. Gloss. Flor. P'iz, Vie-
trum. Filz, Sagum, ut adeo P'izbas sit tentorium
ex pellibus aut ex lana craftu compasta compo-
sum. Miror Junium hic silentium seruasse. Scherz.*

(*) Merula habet: gelouen. P. Scriver. exhibet: gelei-
ben, id est, volante, forte scribere uoluit: volare,
quod non male quadrat. In Gloss. Florentinis est:

*Leaba, umbraculum. in Gl. Anonym. Leaba Hutha.
Hodie simili sensu vox Leab in usu est. Scherz.
18) Hoc & praecedentia ita reddo: Nunc audite, et
hic dalar proveniret. haren, parca est uiri, pro-
venire, elevare. vid. Notk. PL LXXXVIII, co.
add. eund. PL XXXVI, 37. Scherz.*

19) Merula: Herdost, herden. Schlier. Retinere dum
est corteron, cum & MSC. Vratislavense id ha-
beat, & Gloss. Keroniis ostendunt, chort, ar, gre-
gem denotare, & ipse etiam Auctor Nostr in
Editione Merula ipsius pro grege id usurpet cap.
IV. Petri Scriveri MSC. etiam hoc loco habet:
corteron. Scherz.

*Ne vaga patientes tecum lastrabo sodales,
Da mihi iungere, qua sit tua manfio, scire.
Queris enim mentes vitii fervore carentes,
Et fidei vere doctores tu mihi praebe:
Ne mihi quid partis contingat in be-
regredibus!*

*Quos cum multis fidei scindat diviso seclis,
Se tamen ultiores tibi spondens atque so-
dales.*

ubi cubes in
meridie, ne
uagari inci-
piam per gre-
ges sodalium
tuorum.

geffellon. Kunde mir o sponse. den ih
mit allen chresten minno. uer die
uere fidei doctores sin. die dine scaf
uuffen ad pasqua uitz. unte die solich
sin. daz du in iro herzen dir here-
berga macheft. unte sie beskirmes
ab omni feruore temptationis. Des
biken ih ze diu. daz ih nieuvanne ne
cume in conuenticula hereticorum.
die 10 sih anazucchent. daz si dina
geffellen sin. unte sint abo dina uien-
de. Heretici sint mir des deleider.
daz sie iehent ze dir gefelliste. unte
daz sie defensores dine sin. In dero
conuenticula ne uuil ih nieth cuman.
daz ih da nieth besuulchan uerde
mit peruerfa doctrina, uuanta sie dine
scaf ne uuidentent. funter iro ieglich
habet sinen cortare. quia in multas
seclas diuiduntur.

Vox Christi ad Ecclesiam.

[Pag. 13.]

*Si tu temet negis, ut quam decora nite-
ris,
Pulchrior o cunctis muliebri nomine cunctis,
Errantes late progressi greges comitare:
Pascis tuos bardos, veluti pastoribus est mos.
Tu velut ignores virtutes interiores,
Ex quibus ornatis, afflicta malis lacrymaris:
Que bona si spernis, mea conuers non re-
putaris.
Egrediem à me, mox heretici sociare.
Linque fidem veram, cum discis dogmata
nequam.
Que tibi parabit, plebs errans nomen ha-
bebit.
Hac quoque non agnis, sed consimilabimur
ba.lla.*

Verf. 8.

*Si ignoras te
o pulchra
inter mulieres,
egredere &
abi post ue-
stigia gregum;
& pascis hedos
tuos iuxta ta-
bernacula pa-
storum.*

[Pag. 14.]

O Be du din selbes nie ne bechen-
nes uuibo sconefta. ganc uz.
unte uar nah demo spore dero 11 cor-
tare. unte uuicide dine zikkim 12
bi den 14 heribergon dero 15 hirtu. O-
be du dine gloriam unte dine uualiche
nie ne uuollst haben intra conscientia.
als iz quit. omnis gloria eius filiz regum
ab intus. so ne maht ouh min trutin sin.
so skeide offeno uone mir. unte ge-
habe dih ad hereticos, die der nieth
ne huocet minerò scaffo. funter ie al-
ler ieglich habet sinen cortar. quia in
multas seclas diuiduntur. So du uon
in gelerneft, so 16 ne uuerdent dine au-
ditores. oues. die iustos bezeichener.
funter hedi. die peccatores bezeichene-
rent.

Verf. 9.

*Per mare saluatus veluti meus est equitatus,
Et merxus Pharaos; sic te quoque glo-
rificaro.*

Bapt.

*E*quitatus
meo in
cur-

*I*h habo dih 17 frustia min 18 ge-
chenmazzot minemo 19 reithge-
finde an den reithuuaegenon phara-
onis.

(*) MSC. Vratislaviense ante versum qui incipit: Si
temet etc. alium adhuc habet ita sonantem:

Pulchrior o cunctis muliebri nomine cunctis.

Versum autem qui sequitur, ita fuisse:

Si temet negis, vel quam formosa nitearis.

Ad Teuton. Paraphr.

20) Merula habet: *die sich anazucchon*; quod Junius
reddidit: *qui sibi affumant vel arrogant, qui hanc lan-
dem in se trahunt*. Addit Junius: *Mihi sine an-
zucchon videtur assue ista ziohan Trahere, quod at-
tigerant hanc nostram Notulam supra, ubi zioch nich
exponitur: Trobe me. Manifestius tamen vesti-
gium antiqui ziochen & Anglici tagge reliquit oo-
bis Ostfridus III, 10, 66.*

*Nist, quod er tho, frama tho
thaz mon zukke tho (lege thaz) maz.
Thoe kinden ie then basten,
inti muerf es az then basten.*

Hac Junius.

21) Merula: *jef. Schilter.*

22) Merul. *Herdrifsen. Schilter.*

23) Merul. *zigan. Schilter.*

24) Vid. supra h. c. not. 13.

25) Merul. *herdon. Schilt.*

26) Petr. Scriverius habet: *ne uuerben.*

27) Merul. exhibet: *frustia na sin.* Ait P. Scriverius: *frustia na sin.*

28) Geckenmazzo, P. Scriver. sed male. *Scherz.*

29) P. Scriver. habet: *reithgefinde an den reide uuaegenon.*
Ad vocem *reithuuaegenon* hanc habet Junius: *reide-
uuaegenon, Carrikes* thurg thus gereide, *Pro-
pter quadrigas*; pag. 119. *radiuuaegen, reiduuaegen,*
Carri; Gloss. Lips. *reideuuaegen, Carri, corra-
ca, reda*; Gloss. D, 13. *Videtur esse a rican,*
Equitare. unde & *reitueko, Ariga*; Gloss. A, 12.
herikrit, Equites; Gloss. B, 16. *ritante, Equi-
tes*; ibidem. *ritlithu, Equivrium*; Gloss. B, 18.
caritte minemu, Equitatus meo; Gloss. A, 17.
*Quemvis enim ritan proprie fit Equitare, nihil ta-
men obstat quo minus & de aliis aliq. ratione
vehedoi*

Baptismi lausro te cuncta forde piabo.
Et patriam certam viventium do tibi ter-
ram.

curribus pha-
raonis affimi-
lavi te amica
mea.

nis. Als ih plebem israheliticam cu-
lus auriga & defensor eram. Iosta
uont egyptiaca feruitute. unte sie
per mare rubrum da Pharaon unte al
fin here inne irtrank uufita in terram
repromissionis. famo losfen ih dich per
baptismum a diabolica feruitute. unte
uolle bringon diu in terram uiuent-
tium.

Sic pulchenda genis ut tertur sponsa vi-
deris.

Præsentem nondum suspiras sedula spon-
sam.

Quare non reueror, ne te malus auferat
error.

Vers. 10.

Pulchræ sunt
genæ
tuæ sicut tur-
turis. Col-
lum

Dine 10 huffelon sint 11 famo tur-
tultubon. Du scames diu. daz
du ieth scandliches tuost. unte daz
mir 11 misseliche. bi diu uerschen ih. daz
du nie ne uult uagari per greges fo-
dalium. Din hals ist famo 11 imide zie-
reda.

Forma

vehendi olim uisuperuenerit: nam & nobis met de
anage rüden, est Curu uelb. ritan occurrit in
Rythmo de S. Annone, §. 9. Locum in Annota-
tione hñce ad duodecimam euthoris nostrum
paginam adduximus. Reperitur etiam apud Oe-
fridum IV, 4, 10; ubi agitur de Jesu animam cum
pullo ad se adductu precipiente:

auat er tho higenan
zi Hierusalem finam,
thaz er thaz huanthi
bi wagh thaz isyarthi.
thaz was fief dagan er,
er er thali thaz fer.
er iz ziti nirsingel,
thaz was nau gisang.
gisang er the giban,
auat er thaz wolta ritan;
thaz se the gisaltin,
mo einan efi holatin. Junius.

- 30) Thine huffelon, Genæ tua. Idem occurrit p. 66.
& 101. hufflon, Genæ; Gloss. D, 1, et Hirabue
scribit hufflon. Utcunque tamen liquet Genas
nomen hoc fortasse, quoniam eas maxime sem-
per commendat non indecoris amor; in similitudi-
nem cælium leniter exurgens; ut loquitur Lactan-
tius de Opificio Dei, cap. 10. Junius.

31) P. Scriver. Sano dero tartaldanen.

- 32) Merala legit: *Milicho*, sed *miliche* legendum ef-
fe uult Junius, qui ita loquitur: thaz mir mil-
icho, quod mihi displicet. Malim *miliche*,
quod analogia sermonis Theotifci magis consen-
taneum, & potius occurrit p. 64. thaz niet scand-
liches ne duost, thaz minan ougan milliche, Te
nihil pudendum facit, quod oculis uetis displicet.
Opponitur autem huic *milichan* illud quodli-
chan, *Placere*, quod occurrit apud hunc nostrum,
pag. 67. *milichan* interim est ex *was*, quod in
compositione *Defectum* vel *Errorum* significat;
& *lichan*, *Placere*. Glossæ Lipsi; licent, *Placent*,
licon sal, *Placebit*, gelicoda, *Complacui*. Ipsum
vero *lichan* occurrit in aureis uerbis Otfriedi III,
4, 20.

auir lazemes aus lichan,
man then file richan.
froniamen zi neti
anderero aromati.
in in aus ist gimati
gold jeb diure mati,
ni nomen in thia abta,
manno falk slehte.
ni hidrabot ufer fumlit,
thaz uir biran al gub
einera gidurti,
thoz iz fd fult murti.

Ac talis quidem posterior compositi uerbi pars;
peior uero sic habet: *missin* patribus nostris erat
cavere aliqua per *negligentiam* *errare*, sive
à sepe suo quacunque ratione *aberrare*. *missin*
thaz kindes, *Deprehendebat* *obscure* *parum*; Otfri-
d, 1, 21, 40. & 97. thaz quates thoh ni *missin*, *Bone*
tamen *minime* *cavere*; Idem II, 5, 36. thaz er es
milla, *Ubi* *hoc* *non* *deprehendebat*; Idem V, 7, 19.
farnilla, *Carebat*; Gloss. A, 10. Hinc mi vel
miff plurimum in compositione significatrem al-
quam perperam gestam, aut aliquid saltem de-
fuisse quo minus destitatis responderet *eventus*.
Istiusmodi compositionis, hactenus mihi in Ala-
manticis monumentis observate, exempla sunt:
auisidat, *Peccatum*, & *missidat*, *Peccate*, occur-
runt passim epud Otfriedum. *missire*, *Delitum*,
missiret, *Deliquit*. *missuntero*, *Delinquentiam*;
Kero. *missungien*, *Errare in eligendo aut judi-
cande*; Otfri. II, 3, 74. & II, 11, 21. pi *missidanc* hñ,
Propter excessum; Appendix glossarij C.
missungien, *A trita via abire*, Otfri. II, 6, 62. &
II, 11, 21.
missihallen, *Dyscrappare*, *dissonare*; Otfri. III,
12, 40.
missiutit, *Dyscrepat*; Gloss. C, 8.
missiguedan, *Perperam dicere*; Otfri. III, 14, 25.
missunruin, *Disidere*; Rythmus de S. Annone,
§. 46.
missunro, *uicario Deceleratur*; Gloss. C, 6.
missare duch, *Discolor panis*; Gloss. C, 16.
missare duch, *Vermiculatus panis*; Ibidem.
missuweis, *Defectus*; Gloss. B, 15.
missuwentit, *Udisquis*; Gloss. C, 6.
missunorbidu, *Everse*; Gloss. B, 19.
missunorabta *uorale*, *Peccaverat mandata*; Otfri.
I, 3, 98. hanc Janius.

- 33) Merala: *Smide firethe*. Vangelia: *Smide geziere-
da*. Schilter. *Smitheliceitue*, *Amalia*. Malim
hic interim illud famo *smitheliceitue* interpretari,
gryk fuydige citates, quam cum Houteno ge-
ryk *era goad* - *fuiti* *ciuitas*. Quam enim moni-
lia hoc tibi cum pluribus vilioris estimationis re-
bus commune habeant, quod fabrilis man facta
sint; non videtur mihi verisimile, sed inde mo-
nibus hoc nomen tributum: sed nominis hujus
rationem petitam potius arbitror ex illa ductum
flexibilique mollitie, quæ id genus ornamenta
maxime commendat. *Smithan* certe vel *smozan*
non modo est *Percutere*, *ferire*, *tandere*; unde
smith vel *smeth* dicitur *Faber*, *maletor*, *endo*;
Gloss. D, 14. unde quoque *gelimthot* est *Fabrica-
tur*, apud hunc nostrum, pag. 127. sed *smithan*
quoque ponitur pro *Medius* vel *mitigare* *tanden-
do*; quod Latini est *Moderare*. Nam *Modestior* di-

Est

Forma tui colli nitet affinitate monili.
Nil facis incestum, nil voce sonas indone-
sum:
Et quod voce sonas, vivendo decentius ornas.

lum tuum
sicut moni-
lia.

reda. Der hals der treget daz ezzen in den buch. unte treget abo die stimma uz. Samo ruont doctores tui o sponsa. Sie 14 ambechtent demo luite cibum uitz. unte offentent imo die 17 toigene dero gefrische. Dieselben doctores sint simdeziera dero christenheite. uuante sic gezierot sint mit auro sapientiz, unte mit gemmis uirtutum.

*Attri murens argento uermiculas
Nos tibi nelemus, geminis pulchris
speciebus, (?)*

ut

Verf. 11.
M Urenulas
aureas
facie-

Nu uernim o sponsa. uuelihe halsziera ih unte mine doctores dir uuollen machen. 16 Uuache goldkete-

- (5) Post versum: Nos tibi nelemus &c. hi seqq. in MSC. Vratislaviensi extant:

*Virtutum specie ego doctoresque fideles
Sic tibi trademus, sic claras efficiamus,
Ut quae rite sapit pulchre feruere loquatur.*

Ast seqq. septem versus planu absunt. Scherz.

Ad Teuton. Paraphr.

Sin est Vulcanus, inquit Festus, a moliendo scilicet ferro. Molere enim, molire sive leuare est. Ab hac igitur verbi similitudine acceptione, synethetice huic nostro pag. 81. est *Metallum*: quemadmodum quoque eidem gemine est *Metallum*; pag. 51. 74. & 100. hoc quoque in loco similitudine sunt *Metallum* delicate molis ac sine ullo sui rigore *quaqueuersus flexibilia*. Quae proxime sequenti pagina uashe goltschetenon rumpuntur. Vide locum & nostras Notas. Iunius. Petrus Scriuerius etiam legit: *Smidziera* ceu Vretilauiense MSC. quod ipsum facit, ut non audendum videatur Celeb. Stadenius, qui in Expl. Voc. Germ. Bibl. p. 757. Ita loquitur: *Willeram p. 14. Thn hals ther ihf jmo smiter cirethe*: dein hals ist eines (Gold) Schmides zierat. Iunius erklaert dieses anders, uod uill das es lieber heissen solle, *geschmeidige zieratben*. Aber ich bleibe bey dem ersten, zuuar heisset *smache*, mollis, planus, Berion, sher so molle et heissen. *Smethicerethe*, hic aber stehet der Genitiuus: *Smithes cirethe*. Ast *smidziera* legendum esse MSC. nostrum & Scriuerianum clare docent: Iunius itaque versio ux ipsi Stadenii hypothese erit praferenda. Hodie monili *geschmeid* nominamus. Scherz.

- 34) *Merula*: sic ambechtent. Scherz. Sic ambechtent, ministrant. Idem occurrit pag. 67. & 130. *office auhant*, frequent ministerium. Tat. LXIV, 3. ubi vide annotata. Iunius.

- 35) *Merula* legit: *the doychne*. Scherz. the doychne therro gelschriphe, *Arana scripturarum*.] Non igitur cum Glossatore vertenda putamus hac verba *die deachd der schrifturen*, sed potius *de verbergebenden vel gebewenissen der schriften*. Quam enim verba hac, sic ambechtent themo lude cibum uitz, unde offentent himo the doychne therro gelschriphe, paginis 67. & 130. eodem fere modo repetantur, utrobique sic ea reddit paraphrasis rhythmica;

*Sic uulbi doctores subtilitas iungere plures
Arduo cottidie, praebendo ciliaria uita,
Vaeque scripturas clara referendo profan-
das.*

Est & alter locus pag. 40. *skreye mit giethes uulcharo doychne thearo crafo, thea. Offen-*

de aliquibus indiciis tuae uirtutis quod. Quae uerba longe commodius reddidit Glossator, tenet a fonsis met eunge teekene dyner macht, dat. Nequa enim doychne hic ut sunt Virtutes, sed Iudicia vel Signa quaedam occulta: (hodie zeichen) rhythmic forte paraphrasi fecim ei ad renouem interpretationem praecedente, quom ait;

*Detque fidem illius tua uirtus prodita figit,
tovenno, sillo, Clam; Gloss. C. 6. tranguis mustes, Oculis mentis; Hymn. VI, 1. vide annotata ad Tat. II, 11. Iunius.*

- 36) *Uashe goltschetene, Molles catena aueat.*] Intelligit catenulas minime rigidas ac flexuras facili ad ornatum variorum corporis nostri partium accommodas; nam hac potissima monilium torquique dos est, quam inter alia quoque attigit Author rhythmi de S. Annoe, §. 38. ubi egregio subtilium id genus operum descriptionem hunc nostri Authoris locum praclare illustrat:

*So dede imi Got also dir golt fund dat,
for uerkin unillt eine uasche gar,
das golt fundt her in eim uier,
mit uuchim uerki dit ber §. tiere,
mit uuchim also clemis
uuele risti ber die goltschmin.
mit manig staben ggerun
ginnest er in die uerion.
also sleit Got sein Amis
mit arabidus manig.*

Neque multum dissimilis est locus Otfriedi Bl. I. cap. 15. vers. 21. *uuschere dachto uerki uirkin-
do, Traxim vel subtilium linteaminum operi in-
creta. Quemadmodum & ille Tatian. LXIV, 1; nam
mit uirkinen iustitiam geuustit, Hominem mul-
tibus vestimentis indutum. Praeterea quum ibidem
stima exponit quod sit uasche giuosti, sit
enim, hic in discreto giuoste sit, Qui in ve-
ste pretiosa sunt. Cae igitur Glossatorem hic au-
dies reddentem *uashe gende ketene*, cum uashe
goltscheteno propriis *die uerke* vel *geuog-
faene gende ketene*. Quod praecipis sit mo-
nilium virtus hac illas posse fieri ac luri negotio-
riorum uisum torqueri. Iunius. Celeberr. Stadenius in Praef. ad Expl. Voc. Bibl. Germ. hac
habet: dahingegen so uisiten, das die oben *uache*
genant habeu, was uett, fein und subtil ist;
und insonderheit uuch von Tüchern gebraucht.
Uuer das alte zu Straßburg gedruckte Helden-
buch hat, kan drey Oerter, uunnen ihm beliebt
nachschlagen pag. 162. 191. 196. manig Tüsching
uuche. Rhyth. de S. Annoe. §. 38. Iset: mit
uuchim uerki dit ber §. tiere, mit seiner arbeite
macht er sie vortrefflich und daher kostbar, scil.
die*

Ut nitor argenti radios discriminet auri.
Hoc tibi doctorem me dispensante tuorum
Conferet ordo decus geminis pulchram spe-

ciebus:
Scilicet ut claro sapientia clarior auro
Cor tibi circumdet, facienda cunctaque

monstret:
Inflar \mathfrak{E} argenti maneas tibi copia verbi,
Ut perplexa scias, \mathfrak{E} pulchro famine dicas.

Vox Ecclesie de Christo.

[Pag. 16.]

Cum rex accubuit, sequi ad subsellia
flexit,

Mox \mathfrak{Q} mea maiorem nardus spiravit ado-

rem:
Se dedit ad terras quia pro me summus
potestas.

Hic vice condigna desolatus quaque ma-

ligna,
Offero devote species virtutis odore. \mathfrak{Q}
Fasciculum myrrae videor mihi pectore

ferre,
Dum recolo sponsam pro memet mortifica-

tam:
Qua locus est cordis recolorum mysteria mortis.
Quam patiens pro me, vite me donat bonore.

Hic botro similia quem profert Cypria
vitis,

Prominet Engadi vinetis vbera sumi.

Qui me morte sua modica turbaverat hora.

Suave mihi redolens sit vinum morte re-

jugens.

Cuius

in

ge-

faciemus tibi
uermiculatas
argento.

ketenon" in lanfride uuls gebroih-
ta machen uuir dir, in uvrme uuls
" geblahmalot mit silbere. Ih gibo
dir sulihre doctores, die der habent
sensum sapientiz, qui auro compa-
ratur. unte die denselben uulstuum
mit skonemo gesprache kunnon uure-
bringon. quod per argentum figura-
tur.

Vers. 12.

Cum esset
rex in ac-
cubitu suo.
nardus mea
dedit odo-
rem suum.

DO der kuning gefaz ufte sinemo
stuole. do begonde min" sal-
buvurz mer unte mer zeltinkene.
Uuanta sich got uon himele hera
ze erdon gebrohta durh minen uuil-
lon. des de fizlicher uuillo ih imo
dankan mit odore spiritualium uirtu-
tum. Nardus ist aromatiea arbor.
dero slahito uuas diu salba. damit
maria magdalena salbota pedes ihesu
reumebentis in domo symonis le-
prosi.

Vers. 13.

Fasciculus
myrrae di-
lectus meus
mihi. inter
ubera mea
commorabi-
tur.

MIn uuine ist mir also ein gebun-
teln myrron. in zulschon minen
brusten uuonet er. Ih bin imo ier-
mer des de holder. daz er die big-
tere des todes durh mi uuoelta li-
dan. In minemo herzen daz ih
zulschon den brusten liget. uuil ih
iemer gehuchcan. der sinero miche-
len gnadon.

Vers. 14.

Botrus cy-
pri dilectus
meus mihi.

MIn uuine ist mir uuordan edele
uuintrubo uone cypro. in den
uingarton engaddi. In cypro. da
sint edele rebon. da der ana uuas-
sent die reiston trubon. Engaddi ist
aber ein stat. da der uuassent arbusculae
balsamum desudantes. unte uuir

- (a) Versus: Mox mea \mathfrak{E} c. in Cod. Vratislaviensi ita
legitur;

Mox quoque maiorem Nardus mea fudit
odorem.

- (b) Post versum: Offero. Cod. Vratislav. pergit:
Fasciculum myrrae puro dilectum
rediere.

Moror inquit anima quae myrrae succus amara.
Dum recolo \mathfrak{E} c.

Ad Teuton. Paraphr.

die Nuckhin, sibilum, die der Goldschmid
machet. Willer. spricht pag. 15. uuahegebt chetenon
machen aub thir, uuit machen dir seine Gold-
ketten. Uelches Junius in seinen Obs. pag. 41.
nicht recht erklaert, uuaen er dasu setzet, mi-
nime rigidus als uuaen es hiesse: Uaetche. Haez Sta-
denius. Ad hoc firmandum scilicet, quod uua, uua-
has pro uuaia variis in locis occurrat apud Oe-
fridum, ceu notari ad illum; 1, 5, 84. Scherz.,

- 37) Merula in lampreythe uaise gekreyde. P. Scriver.
in lanfride uaise gebrochia. Vangelin habet: \mathfrak{W}
WILLER. PARS. I.

Lampreythe uais, pro voce: lanfride fuit Glossa
Florentina, ubi: Lanfrida, Murene piscia, pro
voce Lampreythe est hodiernum vocabulum: Lam-
prete. Scherz. Haymo: Murenuix ornamentum
fuit colli virginalis & puellaris, virgula sc. auro
perplexa, intermixtis nomenaqua pulcra va-
rietate subtilissimis argenti filia. vid. du Fresne in
Glossar. v. Murens. I. Lamprete. Jo. Smet. in An-
tiquitat. Nouiomag. pag. 74. Schider.

- 38) Merula habet: geblahmalot; ad quem locum Ca-
sfricomius notat: in formam brailae redactum, e
nomine blach, id est brachis, blach aobis, & ma-
ler, id est, fingere, formare & figuram induce-
re. Scherz.

- 39) Merula: saluauer, sed saluauer etiam habet Vu-
gelin. Scherz. Nardus, Nardus Assyria, spica
Nardi. Hadr. Junius. Uuarze, aroma, odoramen-
tum; hoc ab liguine, ariditate soliditateque dif-
fert. Idem c. 4. Nomenclat. p. 18. Schider.

- 40) Geantfrisset] sic infra cap. 4. y. collum suum.
Davides nam uuit geantfrisset, man tortis; cui
inoffe videtur Friscorum nomen, quasi dicitur:
B versifrig,

Quis odor dulcis, & plus quam balsama in uineis
suavis,
 Letificatque pios, sed & ipsos mundat engaddi.
ingratos.

geantfristet. fons hedi. Nu quit ecclisia. Min sponfus, der die bittere des todes durh mih leid. der habet mih gefreuet mit vino. resurrexionis. fuz. unte siu stinket also suozzo per totum mundum quasi odor balsami. unte ist ouh peccatoribus qui per hedos significantur heilbrunns uordan. uanta sie in dero toise iro funton gereinet uuerdent.

Vox Christi ad Ecclesiam.

[Pag. 18.]

Pro facie nitida mihi pulchra videris
amica:
 Teque columbini mitem testantur ocelli,
 Abundantia mentis sacris testando verendis,
 Nil solum simulat, nec fraudem peccatore
celat.

Vers. 15.
 Ecce tu pulchra
 es amica mea,
 ecce tu pulchra.
 oculi tui columbarum.

Sino. seone bist tu fruintin min. sino. seone bist du. din ougon. sint tubon ougon. Seone bist tu an guoten uuerchon. seone bist tu an reinen gedankon. Din einuaktige skinet in allen dinen uuerchon. uanta du 44 feichenes unte 44 glühnisses niet ne ruocheft.

Vox Ecclesie.

Vers. 16.

[Pag. 19.]
 Immo te solum dicam mi sponse deco-
rum;
 Quem (i) mihi natura commendat gratia
duple.

Ecce tu pulcher es dile-

Sino seone bist tu uuine min. unt erlich. Du quist. daz ih seone si. abo al min seone. diu ist mir uone dir cuman. Du bist funterlichho seone

Th

(i) Cod. Vratisl. habet:

Quem mihi naturæ commendat gloriæ duple.

Ad Tenton. Paraphr.

versifisch, h. e. in Frisicam linguam translatum; quemadmodum vulgo dicimus: *verdaitschen*, pro, in linguam Teutonicam transferre. *Castrocomius* in edit. Merula. Geantfristet suirt, exponitur in aliam noticiam linguam transferendo. Dautches nomen uuirchet geantfristet amirangigh. Dautschu nomen exponitur mana foris; pag. 67. Vir doctus in Annotationibus ad hanc locum petat se Frisiorum nomen in prisico vocabulo deprehendere, quasi geantfristet nihil sit aliud quam *versifisch*, la *Frisicam linguam* translatus. Profus ut receptissima loquendi consuetudine verduitschen nobis etiam hodie significat la linguam Teutonicam transferre. Cui sententia me quoque non invita adscribi pateret, si mihi foret exploratum hanc esse primam significationem. Non nihil interim inibet alienum, quod antifriscan usurpatum quoque inueniam non modo pro *Edere, vulgare, pulchri iuris facere*, verum etiam pro *Enarrare, explicare, interpretari*; ex nimis notione, qæ interpretari dicimus ea que non in aliam linguam notione interpretis inlar transferimus, sed que doctoris vel commentatoris inlar executimus atque elucidamus. Quamobrem, quem neutra acceptio non inlegetis viri docti originis convenit, atque omnino erueret sit nobis primaria verbi significatio, priuquam de eius origine certi quid statuere valeamus, totam rem in medio adhuc relinquamus, hoc in loco solum addemus geminæ illius acceptiois auctores. Ac primum quidem antifriscan olim *Edere* significasse, docent nos Glossæ vett. in quibus occurrit, antifriscungo, *Editiones*; Gloss. A. 6. antifriscungo, *Editis*; Gloss. A. 26. manigu antifriscungo, *Valgate editio*; Gloss. A. 22.

Altera vero significatio, qua antifriscan exponitur *Interpretari*, h. e. obicere vel debis auctorum loca explanare, occurrit apud Otfriedum V, 9, 101.

this haab bigena er aseren,
 for Alceise oab the redison,
 ioh bigan in zelien
 for foralagon allen.
 antifriscata ead fla fram
 that givich in so so zam.
 auto iz iaguch er zelta,
 for imo suich sogeta. Janias.

Hic omnino significatio: *interpretari*, interpretando reditur. Hinc apud Notk. *Vid. CV, 39. interpretis* exponitur per: *Antifriscan*. Ad eodem verba: *illis interpretationibus explicantur per: mit lukken antifriscungen*; pro: *uert geantfristet* apud eundem Notk. *Pl. XXXIII, 1. legitur: suirt fristat*. Scherz.

41) *Uuerchen* habet Merula; apud quem hæc est *Castrocomii* Nota: *Uuerchen ande gelichnisse* id est, *similitudinem & similitudinem*, nobis *geantfriscan* eade gelat. Hæc *Castrocomii. uerchenes, Similitudo, hypocrisis*.] Vocabulum est usquam aliibi (quantum memini) mihi lectum. Reliqui posse videtur ad tehin, quod in Gloss. C. 21. exp. *Polabitat*. at sic levitatem potius quam *similitudinem* denotaret. Proinde quoque pertinere magis iudico ad illud *feh*, quod in Gloss. B. 36. exp. *Palmita, multicoloris*. profus ut Græcis a *variis*. *Variis, varicolor*; modum non modo est *variare*, *diversi coloribus distinguere*, verum etiam *calide variare, velle aliquid committere ac fingere*. Posset quoque *uuerchenes* illud deduci ab *uuerchen*. *Uuerchen*, ad *imaginem* five ad *exemplar* exprimere. Nos usam vocabuli penitus amissimus, atque ejus loco *versifische* dicimus, a *versigen*, *Simulare*; quod manifeste suis ortum traxit ex *uuerchen*. *Impostor, plator*. Junius.

42) *Gelichnisse* habet Merula. Scherz. *Gelichnisse*, *Similitudo*.

*Tu pulcher proprie, decus omne sed est
mibi de te.*

*Stramen habet nostram redimicula plurima
florum.*

*Si requiem praebes, vernant virtute fideles.
Flaret honestatis plus copia tempore pacis.*

dilecte mi. &
decorus.

* Lectus no-
ster floridus.

ne praz filiis hominum bediu & per
diuinitatem. & per uirgineam nati-
uitatem. Vnser bette ist uuala *
gebluomet. So ih cheina uuala ge-
ruouuet bin a persecutione. so uull
ih des de mer biderbe seinan durh
dinen uullon. in contemplatione. uig-
ilus. ieiuniis. elemosinis. & ceteris
bonis operibus.

Verf. 17.

Tigna do-
morum
nostrarum. cē-
drina. laque-
raria nostra
cypressina.

Diu gesperre unser huifero. sint ce-
drin. diu getauele. sint ** cy-
pressin. So ih pacem habon. so skien-
t in unsern conuenticulis bediu
doctores. die der andere geueste-
nont mit iro doctrina. unte uuiteno
stinkent mit demo stanke bonx opi-
nionis. unte auditores. die der mit
simplicitate. unte mit manigslahigen
uirtutibus din hus zierent.

Cedros nostrarum ponemus tigna domo-
rum.

Compositaque domo, fiet laqueare cypressi.
Robore (9) ditorum firmatur uita minorum.
Sed nitet in populo uarie virtutis imago.
Santque tue domui partes utraque decori.

CAP. II.

Vox Christi.

Verf. 1.

Ego flos
campi. &
lilium con-
uallium.

Ih bin uelt bluoma. unte lilia dero
telero. Also daz uelt unge aran
biriz die bluemon! sumo bin ih sine
uirili semine geboran uon dero ma-
gede. unte bin ouh habitator humi-
lium mentium. quz per conualles
figurantur.

[Pag. 20.]

Flos (9) ego sum campi, sed lilium ama-
bile ualli.

Flos ego virginis, paruique parentibus
ortus.

Gloria sum mundi, ueluti flos gloria campi,
Semper amans mentes nullo turgore tumentes.

Verf. 2.

Sicut lilium
inter spi-
nas. sic amica
mea inter
filias.

Also diu lilia ist unter den dornon.
samo bist du 1 friuntin min un-
ter anderen tohteron. Die dorna ne
mugen die lilion 1 beduhan. su ne
uualfe unte bluioie unter in! 1 1ete
mer mugin dih gelarren de vueder
pagani. oder mali christiani. du ne
bluoieft. alliz ana in uirtutibus.

Lilium ut ex densis emergit nobile spinis.
Sic tua femineum præcellit gloria cætum.
Sic tibi uiuendum, sic censes esse cauendum,
Neu tibi candorem, seu 2 virtutis odo-
rem,
Nequam vicini deperdant aut inimici.

Vox Ecclesie.

Verf. 3.

Sicut ma-
lum inter
ligna

MIn uuint, ist unter anderen lui-
ten. samo 1 affaltera unter andre-
mo uualtholza. Also diu affaltera
sconer

[Pag. 21.]

Germina florum præcellit nobile malum:
Sic mihi dilectum præ cunctis dico deco-
ram.

ipse

* Merula habet: *Lesular.*

(k) Cod. Vratisl. legit:

Robore doctorem firmatur uita minorum. 1

(a) MSC. Vratisl. exhibet:

Flos ego sum campi & lilium amabile ualli.

Ad Teuton. Paraphr.

Simulatiores. 1 Kilibnissa, Scema; Gloss. C, 17.

keithison, Simulatio; Kero.

lichizeta sibi tunc facit, Finxit se longius ire;

WILLER. PARS. I.

Tst. CXXV III, 1. ubi vide a nobis annotata, Je-
min.

43) Vögelin: *gebluomet*, sed male. Scherz.

44) Vögelin: *exhibet: also cypressina.*

AD CAP. II.

1) Merula: *frumidina min.*

2. De hac voce, vid. infra cap. 3. not. 17.

3) Malus arbor, infra cap. 3. *affaltera*. Scherz.

*Iste tamen proprie nativo clarus honore,
Fecit adoptiuus sibi fratres, fecit amicos.
(4) Qui mihi iuvandum nunc praebeat ab affi-
bus inimicis;
Is quoque maturum concedit carpere fructum.
Huius in adversis me saluat dextera fortis.
Iste sua facie satiabit me sine fine.*

*ligna filua-
rum, sic dile-
ctus meus
inter filios.
Sub umbra
illius quam
desideraue-
ram sedi. &
fructus eius
dulcis gutturi
meo.*

fconer ist danne ander uualtholz.
uuantie siu die fconon unte die fuoz-
zen epfele biret ! sumo habet min
sponsus sunterliche fcone praz ceteris
electis. uuanta er ist gotes sun per
naturam. speciosus forma praz filiis ho-
minum ! andere electi. sint filii Domini
unte sine buodera per adoptionis
gratiam. Ih faz unter sinemo fcone.
des ih ie gerota. unte fines obezes
nietet mih. Wanta ih sinen skirm
ie habeta in persecutionibus. unte in
feruore temptationis ! uone dapnan
4 dengen ih. daz er 7 mih ouh uoelle-
bringe ad contemplationem suae di-
uinitatis.

*In vini plenam me rex ducens apothecam,
Ordinem duplicis clementi instruxit amoris.
Dilecti noua legis promulgans gratia regis,
Quo sit amore Deum docuit vel frater amandus.
(5) Ordo sed his rebus subtiliter est adhibendus.
Ordinis haec virtus erit & lex, ut sit amandus
Tota mente Deum, totis voti speciesus,
Viribus & totis, fraterni varis amoris
Ordo tenendus erit, venerari quippe decebit
Maiores natu, vel canos sensibus, actu;
Vt non solus amor, sed bonor, reuerentia
maior,
Impendatur eis: dilectio libera cunctis,
Non dubitans ipsos gratanter amare inimicos,*

*Floribus omnigenis fultam circumdate,
malis.
Me vos vicine: quia cor mihi languet
amore.
Vos anime sacra virtutum robora noxia,*

*Vers. 4.
Introduxit
me rex in
cellam uina-
riam. ordina-
uit in me cari-
tatem.*

*Vers. 5.
Fulcite me
floribus.
stipate me
malis. quia
amo-*

*Der cuning leitota mih in sinen 4
vunkellare. unte vvisita mih.
uue ih minnan sule. In sinemo
euangelio daz der uile uuoila gelut-
teret ist uone legalibus fecibus. hat er
mih geuuiset. daz ih in seiben min-
ne. ex toto corde. ex tota anima ex
omni mente. ex omnibus viribus.
unte minen proximum minne. sumo
mih seiben.*

*VNtir leget mih mit bluomon. um-
beleget mih mit eipfelon. uuanra
ih mines uuines minnon fsechon.
Flores bezeichnen initia uirtutum !
Mala perfectionem bonorum operum.
Er est sensus. Ir heiligen sela ir dir
7 durhtan birt in gotes minna. 8 stit-
ret mih mit iuuieren guoten 9 bili-
den.*

Pirame-

(4) MSC. Vratissla. habet:

*Qui mihi fecundam ounce praebeat ab afflictibus
umbram.
Is quoque maturam concedit carpere fru-
ctum.*

Cajus in aduersis.

(5) In MSC. Vratissla. versus, qui incipit: *Ordo sed his
rebus*, usque ad 7. qui finit: *amare inimicos*, de-
faut.

Ad Teuton. Paraphr.

4) Merula habet: *vana tibi thesauri ib.* Pet. Scriver.
venne dinnen dingo ib., quod redde: *dine spere*,
Schertz.

5) Merula: mer. P. Scriver. mit.

6) Merula: *minckelare*.

7) *Toungdan*, perfectus] *durabianus*, perficere &c.
Kero, *thavabeta*, perpetratum. Gloss. C. 11. *un-*
durabianus, imperfectum. Kero. Janius. Itaque
durabianus birt idem est ac: *perfectus effus*, *uir birt*,
birta, pro: *sumus* est apud Notk. Pis. CXXXI, 7.
Ottfridus 1, 5, 18. & III, 34. habet: *Unir birtus*,
pro quo: *piram* sibi Hymnus Nocturnus 5. 6.
apud Hicke. in Thef. LL. Sept. in Gramm. Franco-
Theot. un *unir puris* habet pro eodem Notk. Pis.

LXVIII 10. pro eodem Ottfrid. II, 6, 113. habet *Pirame*,
loco cujus Glossa Keronis sibi sunt: *Pirame*, (sumus)
ir *birtus*, (pro quo Notker contrahit: *birt*) *effus*
ap. Notk. Pis. LXXXI, 1. (Tatiani versio c. 22.
5. 16. usurpat: ir *birt* pro: *effus*. Adde Ottfrid.
V, 17, 24.) *for birtus* pro *sumus* occurrit ap. Notk.
Pis. XIII, 3. Schertz.

8) *Stuere* mich, *Dirigite* vel *gubernate* me] *Stuere*
intl rihie, *Gubernat* ac *regat*; Hymn. 111, 5. *Sturi*
dina *fealcha*, *Guberna* *tuos* *familias*; Hymn. xvi,
5. Olim prima sua significatione ad rem navalem
pertinuit. *Sturiantu*, *ferid*, *Remigio*; Gloss. C, 16.
icheffus *Stura*, *Pappis*; Gloss. C, 17.
Sturo, *Gubernator*, *navclerus*; Gloss. D, 9.
unde quoque fieri potest *Sturan* esse e *stura* vel
stura. *Carina* *navis*. Janius.

9) Merula, loco verborum: *mit iuuieren guoten bili-*
den, habet: *mid iuuuen gooden bierten*, ad quem
verbo Janius ita commentatur: her seluo uelich
humilitatem *lerda* *mit sinemo bilette*, *ipse* *uui* *ba-*
humilitatem *deuot* *suo* *exemplo*; pag. 29.

bildi, *Exemplum*; Ottfr. V, 11, 88.

piladi, *Exempla*; pilad *quedam*, *Vetri* *gratid*;

Kero.

pilad *puah*, *Exemplar*; Gloss. B, 17.

pilidi

Vivendi normam vestram mihi tradite formam;

(6) *Et bona cooperitis, quae iam perfecta tenetis.*

Ena caput fulcit sponsi, me dextera cingit.

Præstita dona mihi praesentis tempore fecisti, Spes adipiscendi caelestis sunt quoque regni.

amore languo.

Vers. 6.

L Eua eius sub capite meo. & dextera illius amplexabitur me.

Vox Christi.

Vers. 7.

A Diuro vos filiae ierusalem. per capreas ceruosque camporum! ut non suscitatis neque evigilare faciatis dilectam quoad usque ipsa uelit.

den. uue ir die biderbecheit ana uinget. unte uue ir dar anaghartotet. uanta mi der vuerke ¹⁰ bedruzet: unte mi okkeret mines sponi minnon geluht.

SO ih in sulchemo bette geligon mit mine uvine. so ist sin uvintra unte minemo hoibete. unte sin zefeuua umbegriphet mi. So et des innena uuidit. daz mi der vuerke bedruzet. unte mi okkeret siner minnon lustet. so giebet er mir in praesenti pignus spiritus sancti. unte intellectum sacrarum scripturarum, unte andera sine dona quae per leuam figurantur. mit den ih rationem mentis meae kunne gerihten ad suspiranda aeterna. also daz hoibet rihtet cetera membra! unte giebet mir abo in futuro praemia aeternae beatitudinis. quae per dextram significantur.

[Pag. 26.]

Verba loquor vobis, qui mater visio pacis. Obtestam clare vos per ceruos capreasque,

Ne mihi dilectam, dulcique sopore solutam, Aut sonus aut strepitus de sonno suscitet vultus: Donec ut ipsa velit sponsum consurgere sui sit. Obsecro vos anime quae munda gloria vult A virili mire permittit ad alta salire, Videritis mentem nubimet quaecumque vacantem,

Ne mundi studiis hanc infestare velitis, Donec ab hac opera placida sibi cesset in hora.

Hac

Vox

Diz

(4) Inter versus, qui incipit: *Uti bona, & illum qui incipit: Leua Caput*, MSC. Vratisl. habet: *Laeguida sum maulo spasi faciem fitiando.*

Ad Teuton, Paraphr.

pili, *Formam*, eines pilades, *Uniformem*; Kero. biethon quoque Authori nostro est *Conformare*, ad exemplum exprimere. sic hiro uuerch biethot nah Godes uillan, *Opus suum exprimit secundum Dei voluntatem*; pag. 116. pro quo sic paraphrasis rhythmica;

Luminis ad patrem defigit mentis acumen; Hanc sibi scilandum proponit, & hunc imitantem.

bilidet Got in thesen datia, *Exprimite Deum in bisce saluta*; Ostr. II, 39. 36.

bilidont thas alle, *Exprimunt hoc omnes*; Ostr. III, 39. 61.

keplide, *Conformet*; Kero.

biethen, *Imitari*; Author noster, pag. 29. 12, 115.

pilidont, *Imitantes*; Gloss. B, 24. Jania.

(10) Merula: *verdruzet*. P. Scriverius: *bedruzet*.

(11) P. Scriver. legit: *Si ibi rebegetizen ante deu kir-*

gos. Alit cum MSC. consentit Vögelinus.

(12) Merula habet: *noch anachan so doth*. Alit P. Scriverius & Vögelinus verba habent ut MSC. Vratislau. Apparet hunc, quid sentiendum sit de opinione Celeb. Stadlenii, quem corruptus Merulae textus seduxit. Ille in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 479. ita dixerit: Hieby muß ich einen ort aus dem Willeram anführen, der uueder recht gedruckt, noch recht in der Überlegung gegeben ist p. 26. ich beskreue etc. thaz ir man uinanne mecht, noch anachan nodot anzen in selu ewile; Ich beskreuere noch etc. daz si mine freudin nicht aufwecket, noch an anachan nothiget, sijs se selst anote. Dann so muß hie geschrieben und so verdentfchet werden. Qux bene se habent, nisi geminus textus pro: *noch anachan nodot*, haberet: *noch et munteret*. Scherz.

(13) Ir thes drephet, *Qui tenditis vel im.* pro quo pag. 93. & 149. est ir thes drephet. at pag. 104. ir thes drephet. *Se seluon drephet, ipsa tendunt*; pag. 113. *thas draph, Hoc tendit*; pag. 103. *ouerdrephen, Superare, praecedere*; pag. 67. 74. 100. 160. unde manifeste satis nostrates accepturum suum *over-tressen*. Jania.

(14) P. Scriver. in *slaffen*.

B 3

(11) Merula

Vox Ecclesie.

[Pag. 27.]

*Hæc vox dilecti, qui pro me sollicitari
Pro requieque meæ dignatur promere
verba:*

*Transiit hic montes & colles strenuus omnes:
Hæc homines puri non possunt equiparari:
Qui gestans hominem, Deus est altissimus
idem.*

Ipsæ dedit saltem de celo in virginis aluum.

[Pag. 28.]

*In mundi campum venit post virginis aluum.
Inde crucem subiit: hinc ad Phlegætonta
salvavit:*

Victor ab inferno celum petiit saliendo.

[Vers. 8.]

*VOx dile-
cti mei.*

*Ecce iste ve-
nit saliens
in montibus.
transiliens
colles.*

[Vers. 9.]

*Similis est
dilectus.
meus ca-
preæ. hin-
loque ceruo-
rum. En
ipse stat post
parietem no-
strum. respi-
ciens per fe-
nestras.*

*(c) Jldicat hinc capreæ similem mea meus
hinuloque.*

*Plancie sprete que tendunt semper ad alta.
Non Deitas Christi non est penetrabilis ulli
Humane menti sub carnis fæce gemati.
Et similis reitæ (c) parvis animalibus esse
Christus homo fecit, humilem qui se pro-
fetur.*

*(d) Oppositus paries nos impedit aspicientes:
Hic de cancellis nos respicit atque fenestris.
Oppositus nobis mortalis conditionis
Est paries crassus, ne sponsum conspicimus:
Sed sponsi pietas nobis aperire fenestras
Carne laevis voluit, dum per miracula salit.*

Et

*D*iz ist diu stinna mines vuines.
Er ist mir so hold, daz er nieth
dolan ne uuil. daz mih ieman siner
minnon irre. mit decheinemo uuer-
lichen strepitu. Sino, der min uuine
uerit al in sprungen an den bergon.
unte er uberpringet die 11 buhela.
Andere heiligen ne mugon imo ge-
lich sin. ne vueder in diuinitate. noh
in humanitate. als iz quit. Erit mons
domus domini in uertice montium.
& eleuabitur super colles. Sine sprun-
ge tet er durh minen uuillon. uuant
durh mih quam er uone himile in
uirginis uterum. 16 uone dero mage-
de uuambon in die crippon. uone der
crippon ze dero toiffe. uone dero
toiffe ze demo cruce. uone demo
cruce ze demo grabe. uon demo gra-
be ze himele.

*M*in uuine ist gelich dero reion.
unte demo 17 hintelbe. Suo 18
hebig er si. beide per diuinitatem. ioh
per uirginem natiuitatem! er quam
uns ie doh cum humilitate. uuan-
ta er geboran uuerdan uuolta uoa
armen uorderon. unt er selbo ouh
unih humilitatem lerta mit sinemo
bilide. als er quit. Discite a me. quia
mitis sum. & humilis corde. Uone
dannan ist er gilich den uueggon
dieron. nieth den michelon. Daz diu
dierer gerno in dero hohe sint. daz
bezeichnen die hohon unte die in-
comprehensibilem maiestatem Christi.
Sino, uua er selbo stet hinter unser
uente. unte sihet uz den uenstren.
unte 19 uuarter uz uon den 20 line-
bergon. Doh er si circumdatus fra-
gilitate nostræ carnis. er scheinet ie
doh sine diuinitatem per miracula.

Vnte

(e) Cod. Vratislav. habet:

— — — hinc ad flegætonta salivit.

(f) Cod. idem:

Comparat hunc capreæ sensus meum hinuloque.

(g) Cod. idem:

— — — parvis animalibus esse.

(h) Cod. Vratislav.

Oppositus paries,

Ad Teuton. Paraphr.

17) Merula: *hæcla*. Ait cum Vratislav. facit P. Scri-
verius.

18) *Van thro magathe uuambon habet Merula: ad quem
locum iunius ita: de virginis utero] min uam-
bo erbeueda, Venter meus intremuit; p. 90.
thin uuamba is fango uueizes bouph, Venter tuus
fecit acervus tritici; pag. 128. uuahemo thinoero
uuamba, Fruitus ventris tui; Tat. IV, 3. ubi vide
analogia.*

kitagi noh uuamba kanzasse, *Gulae nec venter
incit;* Hymn. IV, 5.

huuamba, Venter; Hrabanus. uuambon, Utera;

Gloss. Lips.

chint in uuambo kissefinot; *Puerperium;* Gloss.

C, 13. Anglo-Saxones pamb vel pomb dicebant.

Angli *uuzme*, sed acceptionem vocis ad uterum

tantum restringunt.

Vocem igitur pomb non male forte, præfixo

tantummodo digamma *Æolico*, petimus ex 4a

et 11a. *Umbilicus;* quod circa umbilicum desite-

scant pleraque vasa generationi interuentia. *Ju-*

nius.

17) Glossa Florentina habet: *Hinckhult, Dams, vel*

Damula. Scherz.

18) Merula habet: *hang*. Ait P. Scriverius: *hebig,*

quod *vehemens, potens, ingens* denotat. Hic *he-*

big idem est ac: *ingens, altus, fulgens*, quo sen-

su infra aliquoties occurrit. *Scherz.*

19) P. Scriver. *uuardet.*

20) *Linebergon]* id est: *cancelli*, aut a *line* i. e. *linter*

8c

Et velut acclinis nosci dignatur ab imis,
Dum per cancellos miserendi flectitur ad
nos.

nestras. pro-
spiciens per
cancellos.

Vnte suie hoh er si in diuinitate. er
neiget sih nah uns per humanitatis
compassionem. daz sint die cancelli
miserationis. Sihes duo. uueit der da
obe stet ze den linebergen. so er
abrehhan vull ze den die da nidana
sint. sih nah in neiget. Also teta
unser trohtin. Per viscera misericor-
diae suae uisitauit nos oriens ex alto.

Dilectusque meus hec est mihi uerba locu-
tus:
[Pag. 31.]

Otiis euigila surgens propter amica,
Mente columbina simplex, mollique nociva.
Insper & varie uirtutis pulchra decore;
Que requiescebas, tibi dum prodesse volebas,
Euigilans etiam pro fratribus exere linguam:
Interdum propriis ⁽¹⁾ nunc fratrem perspicere
lucis.

Verf. 10.
ET dilectus
meus lo-
quitur mihi.
Surge prope-
ra amica mea
columba mea.
formosa mea
& ueni.

UNte min uuine ²¹ sctihhet sus ze
mir. Stant uf fruintin min iligo.
min tuba. min scona. unte kum.
Fruintin min per fidem & dilectio-
nem. min tuba per innocentiam. min
scona per uirtutum decorem! stant
uf uone demo suozen slasse contem-
plationis. orationis. lectionis. ile din.
unte kum vure ad utilitatem proximo-
rum per predicationis officium. unte
per exempla bonorum operum. Uordes
²² beuor er filias ierusalem. daz sie sine
uinion iro slasset nie ne irten mit
²³ deheinemo ungestuome! nu heiz-
zet er sie selbo uilten. Diu zuei no
sint niet contraria. quia tempus omni
rei sub celo. Sumunt ist tempus
actionis. sumunt tempus contempla-
tionis! also der sponus selbo skeinta
in sinen taren. die predicans & do-
cens in templo. nocte fugiens in mon-
tem solus orare.

Omne quippe rei tempus sub clymate celli.
Asperitas hiemis iam transiit, ⁽²⁾ & fra-
gor imbris.
Pulsat & florum jam copia multicolorum:
Tempus adeit uiti super effus queque recidi.
Sol quis iustitie iam mundum inlrat ubique.
Nubila persidia fidei cessere serena,
Vernaque temperies tranquillat pace fideles:
Qui quamvis per se studeant bona germina
ferre,
Purgantur monitis ob spem fructus melioris.

Verf. 11.
IAM enim
hiemis tran-
siit. imber abiit
& recessit.

DER uuinter ist hina. der regan ist
uure. die bluomon schinen in
alle demo lanre. des rebe snites zit ist
hier. Iz ne ueret nu so niet. so iz ²⁴ eceta.
E. uuas okkeret notus in iudza Deus.
unte uuas cultura demonum. per to-
tum mundum.

Insonnit nostra vox turtoris inclita terre.
Sussio discorum crebreuit Apostolicorum,
⁽¹⁾ Christicolis vitam que suadet habere pu-
dicam,

Verf. 12.
FLORES ap-
paruerunt
in terra no-
stra. tempus
putationis
aduenit.

NU ist diu scarfe unte daz unge-
uutere dero infidelitatis uure.
uante sol iusticie nu skinet. so ist
kuman diu heitere des heiligen ge-
louben ubet alle die uuerit. In de-
mo sconen uuetere. so sint nu geuual-
sen flores uirtutum. callitas. conti-
nencia. largitas elemosinarum. Nu
ist

Men-

Vox

(1) Cod. Vratislav. habet:

-- nunc fratrum prospicere lucis

Omi quippe rei.

(2) -- & fragor ymbis. habet Cod. idem.

(1) MSC. Vratisl. legit:

Christi colar vitam. — — —

Ad Teuton. Paraphr.

& *kypon* quod defendere & conseruare significat,
quod scilicet ex laicis olim serent aut a sine, quod

est resti, quod iude retis in formam serent, un-
de & *kypon* Graecis Interpretibus, ueluti reticulum
dictum fuit. *Castricum*.

21) P. Scriuerius: *sprechet*.

22) Merula: *sunt ber. P. Scriuer. beuor ber.*

23) Merula: *eyngeno ungestuore. Pet. Scriuer. dehein-
emo ungestuore.*

24) Legendum: *et teta, olim faciebat. Scherz.*

*Mentibus innocuis, desiderijs gemitibus,
Ut praestes gemitus det veri praemia risu.*

**Vox turturis
audita est in
terra nostra.**

ist ouh diu zit. daz die praedicatores
mit falcastro exhortationis sculon
amputare superflua uitiorum de cor-
dibus auditorum. ut fructum plus
afferant. Turletuben stimma ist
uernoman in unfermo lante. In
omnem terram ist kuman praedica-
tio apostolorum. die iro auditores lerent
castitatem & innocentiam. unte nidi-
ficare in excelsis. idem conuersatio-
nem habere in caelestibus als iz quit.
Miseri estote. & lugere. & luctus
uester uertatur in gaudium.

*Prostat et ficus grossa (u) quos respuit
usus,
Dum crescente fide quidam proceres Syna-
gogae*

(u) Discipulis iuncti, uellent tamen omnibus
uti

*Que lex instituit. Melior sententia uicit.
Pinea iam florens gratos emittit odores:
Multiplicat numerum cum (u) catus discipu-
lorum*

[Pag. 32.]

*Virtutis varie flores cernuntur ubique.
Aethus ex sacris emanat opinio suavis.
Otijs euigila surgens properanter amica.
Te nitidam sponsum, te mihi laudo colum-
bam,*

*Que sibi tutamen lapidis putat esse foramen,
Cui seruat certam (u) materia iuncta cauer-
nam,*

*Que requiescebas tibi dum prodesse volebas,
Euigilas etiam pro fratribus exere linguam.
At semper recolens, tibi spem mea vulnera
ponens,*

*Qui te sponsi per dotem sanguinis alui,
Qui petra firma tibi contra vires inimici,
Angelicis armis te protego amica fidelis.*

*Quaeso tuam monstra faciem mihi candida
sponsa,
Perque sonos suaves tua vox mihi mulceat
aures.*

*Vox tua dulcissima, facies me indice pulchra.
Praebuerat gratiam tibi contemplatio stratum:
De quo cum surgis, populi te suscepo turbis
Exhibeas talem, feci baptisate qualem.*

*Verf. 13.
Ficus pro-
tulit gros-
sos suos.*

*Vineae flo-
rentes dede-
runt odorem
suum. Surge
amica mea.
sponsa mea,
& veni.*

*Verf. 14.
Columba
mea in
foraminibus
petrae. in ca-
uerna ma-
ceriae.
Ostende mihi
faciem tuam.
sonet uox
tua*

DEr vigoum hat uurebrahe sine ²⁷
bitteruigon. Do die apostoli
begonden gratiam euangelii praedi-
care. do uaron sumeliche proceres
synagoge. die der beide uoolton. ioh
in Christum credere. ioh legem carnali-
tatis obferuare. circumcissionem. sabbat-
um & cetera legalia instituta. Daz ne
mohta niet uolle kuman! uuante also
die bitteruigon uore kundent. daz
die rieson unte die suozon nah fulen
kumen! also sint diu legalia praecpta
umbra ueritatis & gratia. Die uuin-
garten bluoint. unte diu blud mah-
chet suozon stank. Do dero apostolo-
tur praedicaio gestarkota. unte dero
sententia uuart reprobata. die carna-
litis legem uoolton obferuare! sider
skinon in ecclesia maniger slahta tu-
gede. famo uuinblud. unte uon den
tugeden quam guot luimunt. als iz
quit. Magnificabat eos populus. Stant
uf min fruintin. min gemahela. unte
kum. min tuba. du der nistest in
steinlocheron. unte in den heggeho-
leron.

MIn fruintin per fidem & dilectio-
nem! min gemahela quam de-
sponsau mihi dote sanguinis mei!
min tuba per innocentiam & casti-
tatem! stant uf uone demo suozon
slasse dero contemplationis. unte kum
uure ad utilitatem proximorum per
officium praedicationis. unte in dinero
praedicatione gehuge aller dikkoft
min. ih din stein ²⁸ unte ueste bin!
gehuge ouh minero uuuntion. die ih
an demo cruce durh diu leit. que
per foramina petrae intelliguntur!
unte gehuge. daz ih die anglica
praedia

Respi-

(u) Idem MSC.

(u) Idem MSC. — quas respuit usus.

(u) Idem MSC.

(u) Cod. Vratisl. — Christiculis iuncti. —

(u) Cod. Vratisl.

(u) Cod. Vratisl. — cum catus Christicolarum.

(u) Cod. Vratisl.

(u) Cod. Vratisl. — materia iuncta cavernam.

Ad Teuton. Paraphr.

27) Grossos suos, Grossi dicuntur primitiae & imma-
turae fici, inhabiles ad edendum, quae ad pul-
sum uenti facile cadunt. Haimo. Optius reddidi:
Knoten. Schiiter.

28) *Ande din vesse bin*, habet P. Scriuerius.

29) *Ne*

*Respicant ut me tua dicta vel acta pudice.
Quicquid agis solum propter me diligo totum.*

tua in auri-
bus meis.
Uox enim
tua dulcis.
& facies
tua decora.

praedia habon gescasset ad tutelam
tui. Diu tuba diu da nister in den
steinlocheron. unte in den heggeho-
leron. diu mag genesan uore demo
habeche. unte iro iunge de irziehen.
samo maht du. obe du din gedinge
anno mih sezzeft. genesan mit den
angelicis praediis a raptu maligno-
rum spiritu. unte maht ouh fa-
tus procreare bonorum operum. Oige
mir din antuzze. din stimma schelle
in minen oron. uuanta din stimma ist
suoze. unte din antuzze scooe. Du
vuoltost gerno alliz ana in lecto con-
templationis ruouvan. daz oe mag
niet uuerdan. Post cootemplationem
scalt du ouh uure gen ad fratrum uti-
litatem. & ad publicam actionem. unte
scalt altero dinero uuorto unte altero
dinero uuercho iotentionem anne
mih cheren. daz du niet anders der
mite ne meines ²⁷ ne uure mina
minna. so lichen mir elliv dine uuort
unte elliv dine uuerch.

Vox adversus Haereses.

[Pag. 37.]

*Vinea iam floret, precibus nunc vinitor
orci,*

Omnis in obstantes ruat ut vulpecula caeses.

Calida maturis nocet isthac bestia botris.

*(1) Haereticæ vulpes dum curvos repere calles
Primitus incipiunt, mox dogmata prava re-
lidant*

*Ecclesia procures, ne simant tempore vires,
Et sic difficile (2) desistant haereticarum.*

Vers. 15.
Capite no-
bis vulpes
paruulas.
quæ demo-
liuntur vineas
nam uinea
nostra floruit.

UAhent uns die luzzelon ¹⁸ uohon.
die de uuingartoo harto gearge-
rent. ¹⁹ obe sie mer uuerdent. unfer
uuingarto ist in bluode. Ir doctro-
res ecclesiar. tuot uvara uva sih die
hereses alleres buren. unte ane demo
angenge ze uuerfet sie. uuante
gellarchent die heretici in iro per-
uerfis dogmatibus. so sint sie unsemf-
te ze uber uuintene.

Vox Ecclesie.

Vers. 16.

Dilectus
meus
mihi. & ego
illi. qui pa-
scitur

Mio vyine ist mir hold. unt ih imo.
unte er uueidenot unter lilion.
unze der tag cume. unte die naht
scata hine uiichen. Uuant ih mines
sponsi gnada uerfen in sinero uoca-
tione. admonitione & promissione l
nu uuil ih imo der gnadon ²⁰ enque-
dan mit uuilligro gehorfame. uuant
ih

[Pag. 38.]

*Emet sponsus amat: ad eum quoque mens
mea flagrat:*

Qui somnet gratum parat inter lilia passum,

Dum veniente die simul inclinentur & umbræ.

Præpediant sponsi faciem mihi mobila mundi.

Huic tamen absenti bene parco mente libenti.

Candida virginitas cui nunc vitæque venustas.

Complacet in sanctis sibi plusquam lilia iuvis.

Et

(1) Cod. Vratisl. Haereticæ vulpes.

(2) Cod. Vratislav.

desistant haereticarum.

Ad Teuton. Paraphr.

²⁷ Ne mare idem est ac: nisi, eodem sensu occurrit:
Neuere in Rhythm. de S. Annæ n. III. conf.
Hicks. in Theol. LL. Sept. Gramm. Franco-Theol.
p. 80. Scherz.

²⁸ Unbos, Vulpes. in versione Tat. c. 11. f. 2. legi-
tur: *Fobus habent lob*, vulpes foreas habent,
quod in Gothica Ulphilæ versione Novi Test. red-
ditur: *Faubas grebas aigan*. conf. Stierahelm in
Glossar. Ulphilæ-Goth. v. Fauhons. Scherz.

²⁹ Merula: *Er sie merre uuerdent*. Schilter.

³⁰ Caltricomin: habet: *enqueten*, id est: vergei-

WILLER. PARS. I

den, betalen, onde nobis manifestum quoniam hoc est,
solvere, liberare, redimere, satisfacere, & per
metaphoram gerere, aut representare, ut lo-
quuntur. Junius hac de voce dicit: *non satis ca-
pio quid sit verbi*. Mihi videtur esse ab *en*, *ent*,
ant, *int*, quæ particula vicissitudinem, fidem a
contrario exercitum, relationem ad aliud goid,
indignat, & *quædam*, quod idem est ac: dicere;
ut scilicet *enqueten* idem sit ac: *respondere*: in
formula Latinorum: *Gratitudo tua ego respondit
beneficentie* i. e. tanta fuit, quanta fuerat benefi-
centia ejus; mens scilicet Ecclesie hic est, quod ve-
lit in posterum Gratia Dei respondere lubenti
obsequio i. e. vicissim sua ex parte obsequium
promittit Deo præstare ob gratiam sibi exhibi-
tam. Scherz.

C

31) Merula

*Et cum nox aberit, cum verum mane nitebit,
Ad faciem facie mihi se velit infirmare.*

scit ut inter
lilia.

ih uola uelz. uaz imo lieb
ist.

*Item dilecte redi, similis capree fugienti,
Hinnuloque super montana virentis
Bethel;
Dulcia fraternis postponens oia lucris.
Ut tu sponse iubes pro te subitura labores
Deprecor, ut quamvis vilior dominis in
altris,
Me tamen hic repetens, tua des solamina
presens.
Atque iustar capree fugientis hinnuleique,
Que nunc cernitur, sed mox in opaca se-
runtur,
Sapientia ostendat: quia non me sponse relin-
quas:
Detque fidem dictis tua virtus prodita signis.*

Vers. 17.
Donec aspi-
ret dies,
& inclinen-
tur umbræ.
Reuertere di-
leste mi. simi-
lis esto ca-
preæ aut
hinnulo cer-
uorum. su-
per montes
bethel.

IH habo des uola uerstant. al die
uulla " so distu uerliche uinstre
uueret. daz in aller nicetsta ist an
sinen heiligen dero candidæ uirgini-
tatis. unte odoriferæ uirtutis. An den
er die uinder. unte den ist innuefan.
den scheinet er ouh sich selbon facie
ad faciem. suanne uerum mane comet.
nah dirro uuert uinstre. " Cere
uuidere ze mir uulne min. uuis gelih
dero reion. unte demo hintcalbe. " in
den gebirgon bethel. O sponse. du
mih heizest uisten de lecto contem-
plationis. unte durh dinen uoullon
procedere ad publicum actionis! die
gnada die du mir habes geheizzen
in futura uita. die scheine mir ouh in
presenti. unte suie du ze himile sis
gestigan per humanitatem. habe ie
doh gegen mih den sito dero reion.
unte des hintcalbes. die der gerno
scato in der hizzo fuochent. unte
ze berge gerno fligent. unte die man
ie doh etesuanne unte etesuanne
sibet: Per interualla temporum so
scheinemit etislichemo " boichene di-
nero chreste. daz du min nie ne uer-
gezzan nehabet. unte du min ruo-
chest: vnte scheine daz in monti-
bus bethel. ih meino an den. die der
iro herza dare zuo gerno gereinent.
daz sie mugen uerdan domus Dei.

CAP. III.

Vox Ecclesie electa de gentibus.

[Pag. 41.]

*IN requie lecti dilectum querere capti:
Sedula questui: verum reperire nequid.
Otius exiliis, & circumquaque requirens.
Suasit ut anxietas, per vias atque plateas.
Offendi vigilis urbem de more tuentes:
Fisus an est vobis, quem viribus ambio totis?
Hos ut transivi, sponsum mox affore vidi.
Ergo virum tenui, nec ab illo quædo reuelli.
In conclauis mee genitricis mi referat se.
Cum depreffa malis tenebris incredulitatis*

Vers. 1.
IN lectulo
meo per
noctes quæ-
siui quem
diligit anima
mea quæsiui
illum

Des nahtes an minemo bette uor-
derota ih minen uulne. ih uorde-
rota in. unte ne uant sin niet. Nu
uull ih uisten. unte uull in fuochan
after dero burg. in gazzon. unte in
strazzon. Ie noh ne habon ih sin niet
uundan. An demo uedege da ih in
fuochta. uundon mih die burguuahte-
la! den sbrah ih sus zuo. Sahet ie
iergen minen uulne? Ein luzel dar-
nah. do ih sie alle durch streich.
uaz

Stilis

- 32) Merula habet: *So thife uerridliche thiensternisse ge-
uuard.* MSC. Vratiblan. & Petr. Scriver. habent:
So distu uerliche uinstre uueret. Apparet hinc
quantum Paraphrasis Belgica, quam Merula ex-
hibet, diffuset ab Alemannica, quæ est Willera-
mi, quam Codex Vratiblanuensis sistit. Schæra.
33) Voegelinus, ut & Merula habent: *Kere.* Schæra.
34) Hissimo legit: *super montes Bethel.* Nam Bethel,
inquit, interpretatur: domus conflagrans vel do-
mus vigiliarum, vigilis mentes Sanctorum signi-

- ficans; Tamen addit; quidam Codices habent;
saper mentes Bethel. apte mentes Sanctorum desi-
gnans. Sicut & legit, & interpretatur latius Ori-
genez & Hieron. hic T. VII. p. m. Sed Mart.
Opitius: *auf Bethers Alpen.* Schæra.
34) Merula habet: *deychent,* sed *baichent* legendum
est ferat P. Scriverius; qui dicit: *baichent* i. e.
nire, deudere Aniquis est: innuere, nota indi-
care. vid. Oudrid. 1, 9, 47. Vers. Tal. c. 4. §. 128
& c. 19. §. 7. Schæra.

Stultis voluptatem male suade carnis amorem,
Scire tamen sponsum quævis credula nondum

*Sub falsa specie per dogmata philosophia:
Sed secreta Dei nescit sapientia mundi.
Nunc imbuta fide, carnis iam docta nociva
Illecebras spernens, Et ad illum concita tendens,
Non bene viventes iter artem progredientes
Aspicit tantum: sed alibis per latus vagantem*

(1) Devia luxurie scrutator vestigia caute,
Si qua mei sponsi sit in illis semita pandi
Sic festinasti mihi sapiens Et rogantem
Occurrant propere doctores atque Prophetæ:
Hos ego consulas regis mysteria summi.

*Aquibus ut didici quod eorum pendere libri
De sponso poterant, ad plenum scire volebam*

*Quantum terrigenis præstet meus ille fidelis.
Deprendique Deum mortali corpore teitum:
Qui quoniam sponte descendens patris ab arce
(2) Me sibi respondit, arva fidei copulavit,
Serpentine dotavit, baptismate purificavit,
(3) Semper adhibebo dignamque vicem redhibebo*

*G*ratuito sponsi tam præcellentis amoris.
Omnia vincit amor. ego nulla adversa
verbor

Ejus amore pati, quin hanc spem præmeditari

Pectore iam cepi, sponsum quandoque reverti

In conclave mee genitricis, id est, Synagoga.

illum. & non inveni.

Vers. 2.

*S*urgam & circuibo civitatem,
per vicos & plateas quæram. quem diligit anima mea. Quæsi illum. & non inveni.

Vers. 3.

*I*nvenierunt me vigiles.
qui custodiunt civitatem. Num quem diligit anima mea vidistis?

Vers. 4.

*P*aululum cum pertransissem eos, inveni quem diligit anima mea. Tenui eum. nec dimittam! donec in-

uaz? iro aller iegelich mir uone imo konde gefagan! do uand ih minen uine.

*I*H nam in ze mir. unte ne lazzen in ouh uone mir. e ih in uuidere bringon in miner muoter hus. unte in iro gegademe. Noh tanne. do ih ih uuas in tenebris incredulitatis. unte ih consenticbam carnalibus desideris! do uoolta ih ic doh minen sponsum bekennan. per doctrinam philosophorum. platonis. aristotelis. socratis. pythagoræ. unte andero uuertuison. die 1 der creatore per creaturam uooltan bekennan. Mit iro 1 geuulst ne moht ih in uindan. quia stultam fecit Deus sapientiam mundi huius.

*N*u ih abo ze sinemo geloubon bin kuman. nu ne uuil ih niet mer consentire carnalibus desideris. unte uuil in suocho in dirro uuertburge. obe ih dechein sin spor muge uindan. 4 niet ze einero note an den. die da gent angustam uiam que ducit ad uitam. 5 nobe ioh an den. die da noh gent latas uias huius seculi. Ie noh ne mohta ih in so uindan. Nu uuil ih abo fragan prophetas & apostolos qui custodiunt civitatem Dei, uaz sic mir uone imo kunnen gefagan.

*S*A dar nah. do ih iro gescrieft durchsuohta. do uand ih minen uine. Ih uand in iro buochon. daz er ist uerus Deus ante secula. unt er abo durch mine minna uuart uerus homo in fine seculorum. Nu ih in uuadan habon. uile uerro er gescheiden ist uon anderen heiligen. uuanta sic sine puri homines. er ist abo uerus Deus. unte uerus homo! nu uuil ih in ze mir neman. uuil in amplecti omni deuotione. unte uuant er arbeit durch minen uuillon leic. uincula. spata colaphos.

(4) Lit

(a) Cod. Vrsatius. habet:
Devia luxurie capio vestigia nesci.

(b) Cod. Vrsatius. legit:
Me sibi sponsus arva ---

(c) Cod. Vrsatius.
Semper adherere dignamque ---

Ad Teuton. Paraphr.

AD CAP. III.

1) Hæc verba usque ad: *gesagen*, non sunt in textu Ebr. nec Latino. Schuler.

2) Legeodum omnino est: *dew*: Scherz.

3) i. e. informatione, mit ihrer anweisung hodie dicimus. Scherz. Merula habet *anubryda*.

WILLER. PAR. I.

4) Niet ze einero oode. *Non tantum.*] thu ne bist oicht ze tiner genodo fcon, *Non solum palstra* et; pag. 69. Huc facit illud ood, *Necessario*, apud Otfriedum IV, 8, 31. ni uaz imo es uidein oot, *Nulla eam necessitas ad hoc adiebat*; Otf. II, 4, 66. *Janus*.

5) Nouen ioh. *Verum etiam, sed &.*] thu ol uarth alliz oiet fines oothakes, ooueo nah siemo uuilim. *Hoc omnino factum non est eo herito, sed secundum ejus voluntatem*; pag. 11. & rursus pag. 116. niet the mer than ther maso ieht lightes huet uon himo seluemo, noueo ex iustificatione solis. noon, nazo, *Sed*, oouan thog, *Veritatem*; Gloss. Lips. *Janus*. Nabe hoc sensu apud antiquos, Nocker. inprimis, crebro occurrit. Scherz.

C 3

6) Gedla-

63) *Ut persuasa meis ipso miserante loquela,
Cum sua credentes complebunt milia gentes,
Ipsa fide reduci solimur proprieque salutis
Consulas, & mecum festinet credere lesam,
Non modica summa, sed toto semine sulca.*

introducā
illum in do-
mum matris
meae. & in
cubiculum
genitricis
meae.

laphos. flagella. irrisiones. spineam
coronam. mortem crucis! so ne uuil
ouh ih necheine arbeit durch sinen
uuiillon scuhan. Ih uuil ioh den
gedingon an in haban. daz ih mine
muoter synagogam 'diu mih ereft ze
gelouben brahta. mit sinero helfo
abo noh uuidere ze sinemo gelou-
ben bringe. cum plenitudo gentium
intrauerit.

Vox Christi de Ecclesia.

Vers. 5.

[Pag. 45.]
64) *Verba loquor vobis quis mater visio
pacis,
Obtestans clare vos per cervos capreaque,
Ne mihi dilectam, dulcique sopore solutam,
Aut sonus aut strepitus de sonno suscitet al-
lus:
Donec ut ipsa velit sponsam consurgere fas
sit.
Obsecro vos anime quas mundi gloria vitæ,
A vitis mire permittit ad alta salire,
Videritis mentem mihi meos quamcumque va-
cantem,
Ne mundi studis hanc infestare velitis,
Donec ab hac opera placata sibi cesset in
bora.*

A Diuro uos
filiae ieru-
salem. per
capreas cer-
uosque cam-
porum ut non
suscitetis
neque euigi-
lare faciatis
dilectam
quoad usque
ipsa uelit.

Daz selba uers stet ouh da uora
ad tale signum X. Daz eina ist
abo hie ze mercheone. daz taz erera
uers horret ad primitiuam ecclesiam.
de iudeis collectam! unte abo diz
uers horret ad ecclesiam de gentibus
congregatam. unte e des maneta sie
iro sponsus ad fratrū utilitatem &
ad publicam actionem. nu besueret
er abo filias ierusalem umbe sine
sponsam. suanne siv inslaffe. daz sie se
ne uuecchen: e siu selba uoolla!
uauante doctores ecclesie sculon be-
diu alliz ana tuon! per contempla-
tionem. uure gen ad predicationem.
post predicationem redire ad contem-
plationem.

Synagoga de Ecclesia dicit.

Vers. 6.

[Pag. 46.]
*Est veneranda nimis heremi que scandit ab
imis,
Nascitur ut gracilis mirra vel thure crema-
tis,
Aut pigmentato confurgens virgula fumo.
Non quæ mirari satis, & digne speculari,
Quanta sit & quæ qualis gentilis compito proli,
Cordibus abjectis que purificata paternis,
Egyptum tandem linquens hanc spirituales,
Ima parat ad montem virtutum tollere men-
tem;
Munditiamque precum, veluti non inficia le-
gum,*

Quæ est
ista quæ
ascendit per
desertum.
sicut uirgula
fumi ex aro-
matibus mir-
ræ & thuris.
& uniuersi

Vuer ist disiu. diu da ufferit durch
die uuoote. als ein chleinu ?
roihgerta. uone mirron unte uone
uuiroche. unte none demo ? fluppe
allerslahto pimenton ? Uuie erhaft
ist diu ecclesia de gentibus. diu der
uone spiritali ægypto fumo drato iler
ad terram uiuentium. famo diu plebs
israhelica ilera uone ægypto. ad ter-
ram repromissionis. Plebs israhelici-
ca uuart mit manigen zeichenon ge-
ladot ad terram repromissionis. abo
diu ecclesia de gentibus. solo auditu
uerbi Dei iler siu ze imo mit den tu-
geden. die der geboton uuvrdon in
lege. mit mortificatione carnis quæ
per mirram exprimitur. mit mundici-
a precum quæ per thus figuratur.
mit maniger. slahte uuoletate. die
siu

Mittit

(4) Ut persuasa meis.

ita MSC. Vratilav.

(5) Tota hac sectio, quæ in Editione Merula pag. 45. legitur, in Codice MSC. Vratilaviensi omi-
ta est, & spatium vacuum relictum, quamvis tex-
tus & Paraphrasis Teutonice adiuncti; cetera obferat
Celeb. Krauzius, cui Willeramus plurimum debet.
Schertz.

Ad Teuton. Paraphr.

6) Gedingen, denotat spem, quo sensu creberrime oc-
currit Schertz.

7) Virgula fumi opponitur sparsa fumo propter eui-
tatem Ecclesie. Haimo hic. Schiltner. Merula
habet: rinchgerda, P. Schriver. roihgerta. Schertz.

8) Cod. P. Schriver. habet: uuiroche.

9) Merula: uone thure fluppe. ad quem locum Ju-
nius: Stalbe thes ertheskon gethankon, pulvis
terrenarum cogitationum, p. 90. fluppe, pulvis.
Gloss. D. 22. Hanc Junius.

10) Pimenton, Aromata] occurrit & pag. 20. mit blo-
nuz lison, cum aromatis. Tat. 223. ubi vide
quem annotariis. Junius.

*Mittit in excelsum; corpusque domando superbum
Congerie furvi studeat omni genere pietati!*

pulueris pigmentarii?

fin sich ane nimet ioh sine preceptis. also der ist uirginitas. unte uoluntaria amissio diuitiarum. quæ omnia intelleguntur per aromata uniuersi pulueris pigmentarii.

Vox Ecclesie de Christo.

[Pag. 47.]

*Qui spacio noctis uallant lectum Salomonis,
Sunt decies feni, uirtute & robore pleni:
In manibus gladii, proceres ad bella periti:
Denique fulgentem circa femur applicat enseni
Quisque sibi fortis, talis formidine noctis.
Sponsus in Ecclesia requiescit uerus Iuda,
V'erus pacificus: hac est quoque lectulus ejus.*

[Pag. 48.]

*In tenebris mundi quem uallant undique
Secum
Ecclesia proceres, fortes, ad bella valentes!*

Vers. 7.

EN lectum salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis israhel.

Sloo. daz Bette des cuniges salomonis. daz ummeget des nahtes seszoch biderba gnehta. der allero biderbesten in israhel. Ir aller iegelih habet sin suert in hanton. cunnon alla mahtigen uehtan. uote ir ne chein ne lazzet sin suert uone sinemo " diehe durch die nahtuorhta. " Daz bette ueri salomonis. daz ist ecclesia. In iro ruouuet er. also der man in sinemo bette.

Vers. 8.

OMNES tenebres gladios, & ad bella doctissimi, unius cuius super femur suum. propter timores nocturnos.

Daz gotes bette beuuant in dirro uuert uinstre die sancti doctores. unte die sculon iruuet sin ex fortissimis israhel. uuant die sculon uueflan rectores animarum. die die christenheit cunnen beschirmen mit spiritualibus armis uuider demo diuuele. unte contra hereticos. Die sculon sin in sexagenario numero. uuant den uuirder gegeben denarius remunerationis. die der " nu nie oe bedruzzit ze arbeitene in senario operationis. Der aller iegelih habet sin suert io hanton. so er mit gladio uerbi Dei beuuant ecclesiam. diu der gemahela ist ueri salomonis. daz sie der " ubelo huorare. i. diabolus. oie ne muge corrumpere. Der aller iegelih ne skal ouh sin suert uooc sinemo diehe niet lazzan. uuant er skal anc imo selbemo " beduban des lichenen geluste. quæ per femur intelliguntur? ne forte cum aliis prædicauerit. ipse reprobos efficiatur. Unte daz sculon sie tuon propter timores nocturnos. uuant princeps harum tenebrarum aller gernoht besuichet prælatos ecclesie quia esca eius electa.

Vers. 9.

*Bella, potestates quis vincant spirituales:
Hi decies feni numero referuntur haberi.
His etenim breuiter dabitur denarius alui,
Hic quibus est votum senarius iste laborum.
Hi pugiles nostri constantes pectore forti,
Tunc gladiis nitantur, tunc tela micantis uiuant,
Cum gladio uerbi vires repriment inimici,
Ne uiuier maculis sponsum ueri Salomonis;
Ne male corruptus, quam rex summus sibi sponsus.
At sibi fulgentem circa femur applicat enseni,
Cum reprimit motum carnalem quilibet horum,
Elidat vires ne fluxa libido uiriles,
Ne reprobus fiat: cum pluribus optima dicat.*

(11) Diehe, femare. Occurrit etiam apud Nother. PE XLIV, 4. ubi uerba: Accingere gladio tuo circa femur tuum, sic expressa leguntur: Curte dñi fuerit umbra dñi dieb. Scherz.

(12) Hæc uerba usque ad: *sæuo bette Merula* non habet. Añ MSC. Scriverii exhibuit. Scherz.

(13) P. Scriver. habet: *sumus bedruzzet*, sed uitiolæ. Scherz.

(14) P. Scriver. *ubelo huorare*, id est *diabolus motuat*. Añ Merula habet: *uuelo auare*, quod Schilterus in nota marginali explicat per: *deliciarum dñi*. *Lafffaber*. Letho Vratslav. & Scriveriana omnino sunt retinenda. Ostendit id eundem textus,

agitur hic de sponsa, agitur etiam de corruptione ejus; Michorum autem mos est eo allaborare, ut sponsas corrumpant; ego ipsarum causa redderem: *malas ille suprad.* Etiam hic alium est apud Junium silentium. Scherz.

(15) Pro hoc *beduban* Merula habet: *betubann*. Petr. Scriverius *beduban*. Hæc lectio Scriverii videtur retinenda; est autem *beduban* idem ac nostrum: *betäuben*, quæ vox occurrit in versione Lutheri 1. Cor. IX, 27. vid. Stad. Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 122. ubi ubi hunc locum reddit: *dass er soll an sich selbst des fleisches Lust betäuben*. Scherz.

DE lignis Libani (1) *fulcrum fuerat Salomoni,*

*Argenti nitide quod sustinere columnae:
Splendorem autem reclinantis poro:
Purpureis gradibus ascensus erat redimitus:
At medium mensae Salomonis constravit amore;
(2) Efficit ut ascensus plantis mulieribus aptus,
Pacificus verus bonus praestans omnia letus,
Materia mensam non putrescente verendam,
Praeparat in caelo, requiem vitae locupletis;*

Nescia defecit quae daret ut ardua Cedrus;
*Praemia digna bonis danti post certamen
agonis.*

*Argento fusa bene sustentare columnae
Mensam dicuntur, quia nil nisi pura loquuntur
De Domini lege doctores atque Prophetae.
Scilicet eloquium Domini velut igne probatum*

*Argentum reuoluit; quod siquis pectore seruet,
Dignus ad hanc mensam veniet convivia ver-*

radum.
*Hec habet ex auro reclinatoria poro.
Cernitur ut reliquis auro praefare metallis;
Sic nihil est clauum, nihil omni parte beatum,
Ni facies nostras illuminet alma potestas.
Esseque bonum summum Deitatis cernere vultum;*

*Hec fessis requies, haec est plenissima merces.
Purpureus tamen est ascensus qui dabit ipsi
Gaudia, martyribus quoniam locus est ibi
primus,*

(3) *Assuit in exemplum Christi quos passio
magnam.*

*Ne dubitent celsi discedere errore mereri.
Sed quid nos iuvet faciemus, quos neque pleni
Prote-*

Vers. 9.

Ferculum
fecit sibi
rex salomon
de lignis
libani.

Vers. 10.

Columnas
cuius fecit
argenteas. re-
clinatorium
aureum.
ascensum
purpureum.
media carita-

te

DEr cuning Salomon mahhota imo
selbemo einan disk. des holzes
uone libano. Die fule da der 14 disk
uffe lag. die uwaron silberin. Abo
diu lineberga. diu uwas guldin 17
unte diu stega uwas roth. Abo daz
mittelode des disks. daz uwas samfto.
unte minliche 18 gegradet. durch die
iunkfrouuon. daz sie licho ze demo
diske uf getretan mohten.

DEr uerus pacificus der der mit sine-
mo tode dissoluit inimicicias inter
Deum & hominem. der hat uorge-
gareuuet. sinen holden einan disk da ze
himele. daz ist diu uuunna des euuegen
libes. quam nec oculus uidit nec au-
ris audiuit. nec in cor hominis ascen-
dit. diu der ictermer zeget. danne div
cedrus quae in libano est iruulet. Der
disk der liget uff silberinen sulen 1
uuanta diecliben uuunna geheizent
diu diuina cloquia. diu der also luter
sint: samo daz gebranta silber. uuanta
an in nieman ne uindet icuuet uer-
rehtes. icuuet seantliches. icuuet bos-
liches. Diu lineberga ze demo diske.
diu ist guldin. uuanta also daz gold
turer ist danne dechein ander ge-
smide. also ist daz summum bonum.
daz man in gotes 10 antuuart cumet.
als iz quit. Ego diligam cum. &
manifestabo ei me ipsum. Der de
muode ist. der leinet sin gerno an die
lineberga. Suer ouh durh gotes uuil-
lon dirro uuerle arbeite muode ist.
uuile

(f) Lege: ferculum. Schiltner.

(2) Cod. Vratul.

Efficit ut accessus plantis.

(3) Cod. Vratul. habet:

Mittit in exemplum quos Christi passio

Ad Teuton. Paraphr.

16) Latinus habet: Ferculum, id, quod Laetianum si-
gnificat, ut videre est apud de Presue in Glossar.
Lat. Barb. sed interpres Teutonice linguæ Pro-
uincialis non satis peritus uideatur accepisse pro
eo, in quo fercula solent offerri i. e. mensa; Unde
disk vertit; sed incommode, ut patet ex de-
scriptione adfocens, die stega, id quod certe
mensis & lectis accubitoris mune quadrat. Unde
Haimo utramque significationem coniungit
Per ferculum designatur S. Ecclesia in qua, velut
in lecto, requiescant Sancti Dei & velut in lecto
discumbunt ad epulas eterne satietatis. Lutherus:
Sessie reddidit. Vetus versio Germ. de 1431. ein
bettlein. Mart. Opitius: Bettelbrow. Seh. Schmi-
dius Thalwurm; Ebr. Aphirion a forquandate;
Parab. latavit, Schiltner.

17) Verba: Uate diu stega uuar roth, non habet Me-
rula: Alt P. Scriverius. Scherz.

18) Pro 1: gegradet, quod etiam Merula habet, Petr.
Scriverius exhibet: gefilbet; qui etiam notat sub
sinem paraphrasis huius versiculi: gefilbet pon-
ni pro: gegradet. Itaque mens horum verborum
esse videtur, quod medium huius ferculi planum
fuerit redditum. Scherz.

19) Her haue wore gegareuuet, Praeparauit. J. Gar-
ua non huius uerphan, Parate a se reuerere; pag.
127. ich garoda mich, Paratem me; pag. 91.
thim selus gewaht is thir gara, Hac ipsa gratia
tibi parata est; pag. 120.
garuuen trahine thurth thigan sole, Parate Do-
mino perfectam plebem; Tat. 11, 7. ubi vide 1 no-
bis annotata. garuuida. foratnuuina, Praepa-
tione; Kero. guro & guru, Parate; Gloss. Lips.
caruue, Parati. kecaruue, Exhibeat. kekarate
ist, Praeparata est; Kero. karata, Praeparauit;
Kero.
denne sin karati za peranne, Cum paraturus; q.
d. cum se pararet ad parandum; Gloss. B. 8. Ju-
niur.

20) An Godes anduuarde, In Dei presentia. J. ni Gó-
dis antuuarde, Ad Dei presentiam, Rhythmus de
S. Annos, 5. 45.
Hine giantuuarren est Sistere, presentem coram
exhibere: thaz sic giantuuariten inaz Gote, Ut
sisterent

*Provexere dies, ut detur debita merces,
Quos neque martyrium, non ⁽¹⁾ gloria iustifi-*
ciarum

Mittit ad eterne reclinatoria mensa?

*Com desit meritum, maneat dilectio tantum:
Ipsaque donabit, fragilis quod vita negavit.
Nam medium mensa rex noster stravit amore,
Ne fragiles animae timeant hoc sede carere.
Legi adimpletrix ⁽²⁾ valeat dilectio legis,
Quae fragiles mentes, nec spem virtutis ha-*
bentes,

*Commendat Domino: nam iure beantur ab
illo*

te constri-
vit: propter
filias

uile mag ze meron ruouuon cumān-
danne daz er uolle cume ad fontem
totius boni? Diu stega da man
ze demo diske uf scal gen. diu ist
roth. uuante apostoli unte martyres.
die der mit iro selbes bluote himil-
riche ³ arnoton. die habont dar die
meisto era. unte ⁴ daz herefta ge-
fidele. als iz quit. Nimis confortatus
est principatus eorum. Waz uuir-
dit aber unfer ⁵ armon. ⁶ uuir da so
gedigan nie ne bin. daz unsih plen-
tudo dierum. i. consummatio bono-
rum operum. oder martyrium. oder
dechein perfectia iusticia so muga
commendare. daz uuir uuert sin
des diske fideles? Ouh nist uns
gnada uerfaget. uuanta da nah fa-
gescriban ist. daz daz mittelode des
diskes mit minnon geslihtet si. zediu.
daz diu uuib samsto ze demo diske
uf getretan mugen. Diu uuib sint
fragilioris sexus. danne die man.
Uone dannan sint mit den uuibon
bezeichnenet die guoton sela die
der in selbon confizir sint iro ⁷ bro-
de. unte sie nechein gedinge ne hand
an in selbon. durch decheina iro uuol-
etat. neuuare okkeret in gotes gnadon.
Den ne uuir daz gefidele ze demo
uuunne

Qui

(1) Idem Codex:

— — — nec gloria iusticiarum.

(2) Idem Cod. exhibet:

— — — ualeat dilectio legis.

Ad Teuton. Paraphr.

*ifferent em Deo; Tat. VII, 2. & mox, vers. 6.
gilahun mince ongan thian heilant, then thu
giantmuurites fora amuize allero folco, Vide-
rant oculi mei salutem tuam, quod parasti ante fa-*
ciem omnium populum. Junius.

31) Arnodon himilriche, Meriti sunt regum colorum.]
keuroem, Mercator. keuroet, Mercatur. ut
nunc, Meritum. pi libes aruungu, Pro uita me-
ri- te; Kero. Pro hoc arnon, Mereri, Angli etiam
nunc hodie serue dicunt, ut Anglo-Saxones olim
ze earnian. quæ omnia manifeste sita originem
ducunt ab ærno. Capio, recipio, consequor: præ-
ferunt quum scriptoribus Græcis *meritum* ærno
& *meritum* passim significet Mercedem cape-
re. Sed quoniam apud omnes nullis libentius
liberalitatem merces tribuitur, quam iis qui se-
getes demetunt atque in horrea recondunt; hinc
Frisii & Sicambri ærno, quod prima sua ac-
ceptione Mereri significabat, accipi cepit pro
Merite segetis. unde etiam nunc ærno vel erne iis
est Meriti. arnarend iisdem dicitur meriti Angli-
sæ, Meriti; Gloss. 23. arnot, Merent, Tacian.
XXXVIII, 2. ubi vide annotata. Junius.

32) Daz herefta gefidele, primam sedem, primum ses-
sionis locum. Scherz.

33) Pro armon, quod & Vratilav. Cod. & Merula ha-
bet; Scriverius etiam non corrigit, ego legen-
dum arbitror anser armon, aut: nos armon; prins
si admittis, verto: Quid dignitatem offert nostro
merito? Si posterius probas, transfero: Quid
dignos facit nos mereri. Sed prins præferen-

dum censo motus vocæ: *arnon*, quæ paulo
antes occurrit. Videtur autem hic collisionem
insinuare uelle bonorum operum, quæ Apostoli
& Martyres fecere, & eorum, quæ a nobis pro-
ueniunt. aspidit pro: veneratur, venerationem,
honorem dat, est in Hymno Ambrosii. §. 2. conf.
quæ de voce: *arnon* nostri ad Ostrid. IV, 6,
88. Scherz.

34) Merula legit: *uuir this se gettigan niet ne sin; ad
hunc locum Junius hæc notat: Nos qui non eoq-
que procelli Junius, vel qui non tanta capimus in-
crementa.] thibet, Crescit, proficiunt, incre-
mentum capiant; pag. 73. thibet, Progreditur, pro-
ficat; pag. 116. & 151. Inti ther heilant theg in i-
phida, Et Jesus proficiebat in sapientia; Tat. XII,
9. ubi vide annotata. quibus addo illud thurabi-
gan, Perficitur, apud eundem Tat. II, 7. Quod
verbum thibet stinet, vide an non referri
posse ad illud *arnon*, quod Hefychio exp. *meritum*.
Implet. Ab hoc interim thibet, unde ueniant
nostra dyen vel digen, videntur quoque descen-
dere nostrum deogh & Anglicum deogh, *Messe*
ferius saballa. Hæc Junius. Textus Merulae &
hodierna loquendi ratio persuadere possent legen-
dum esse: *Uuir æc. sin*. Sed non insinuat est an-
tiquis: *uuir bin*, ponere pro: sumus. In Nocher.
Psal. LXXII, 2. est: *uuir bin* das erbe daz du lo-
stest mit der gerto in mann Moyss; apud eundem.
Psal. LXXXIX, 7. verba: *quis defecimus in ira tua*,
redduntur: *maxima uuir irigen bin in dinerna cer-
ne*. Adde Eund. Psal. LXXVII, 4. Unde etiam in
secunda persona Plurals Numeri spud modo
dictum Nocherum est *hind, hinc*, pro: estis. vid.
Psal. LXXXI, 6. & Psal. CXXI, 6. & Psal. CXXIV,
1. & 2. Scherz.*

35) Pro: *brode*, quod etiam Petr. Scriverius exhibet,
Merula habet *brode*, ad quem locum Junius p. 107.
ita

Qui trepidant per se, sed in illo spem po-
suere.

filias ierusa-
lem.

uuanne diske uerfaget: uuanne lie
got des de ¹⁰ uerror minnent: so
lie sich ze in selboa nie ne uerfe-
hent.

Vox Ecclesie de Christo.

[Pag. 54.]

Vers. 11.

(1) *Quæso Sion nate, spectatum vos pro-
perate*

*Impositum regi diadema novum Salomoni,
Quo produxit eum populo mater redimitum,
Cum sua iam certam desponsio posceret horam,
Et spem gaudendi daret hac occasio menti.
Vos omnes fuisse per spem merumque lo-
cate*

*In specula fidei que mittit ad atria cali,
Ante fores arbis stipatis tendite turbi,*

III

E Gredimini
& uidete
filie syon
regem salo-
monem, in
diadematē
quo corona-
uit eum ma-
ter

G Et uz ir iuncfrouvon. irda buiuuet
in syon l tuot uuara des kuniges
salomonis, unte der coronon da in sin
muoter mit hat gezieret. in sinemo
maheltage, unte in demo tage siner
freiuve. Ir guoten fela ir der hie
17 birt posite in specula fidei, unte
ir gedinge hat, daz it cumet in
atria crelitis ierusalem l tuot iu sel-
bon einan 18 rum daz iuvich nechein
19 uuct-

(1) Cod. Vratibius.

Quæso Syon nate. —

Ad Teuton. Paraphr.

ita loquitur: *brothe Fragilitas*] prodiū, *Fragili-
tate*; Kero.

Sed cum illud Authoris nostri *brothe*, & hoc Ke-
ronis *brode*, nulla ratione videantur posse referri
ad *brethian*, *Frangere*, omnino statuendum est Pa-
tres nostros pro *brethas* olim quoque dixisse *bret-
tan*, *brittan* vel *bruttan*. Unde quidam etiamnum
hodie remanserunt. nam *brittle* Anglis est *Fragi-
lis*. *brette*, *brette*, vel *brutte* nostratibus denotat
Frustum cespitis, prolius ut *acrida* Helychio sunt
ad iuliam. *Reliqua*. Hue etiam facit illud ni *bruti-
tis* thia *mustes*, *Noli animo frangi*, apud Otr. I,
5, 33. thes *lichames bruzzi*, *Corporis fragilitas*,
apud eundem IV, 5, 87. & V, 12, 48. *bruzig man*,
Homo fragilis, apud eundem II, 12, 66. Quamvis
igitur *brothe* vel *brode* non possint *deustyn* de-
ducti a *brethan*; ad bruttan vero vel *bruzzan* ali-
qua ratione referri queant: mihi tamen suspicari
quodammodo libet piam antiquitatem vocabulum
hoc desumisse ex *germ.* *Mortalis*, *bemo*. nam ut
germ Græcis passim dicuntur *Homines* *merti* ob-
noxii, ita quoque scriptoribus Latinis *Mortales*
ubique sere dicuntur *Homines*. Notum est illud
poetæ Mantuani lib. III. *Georg.* vers. 66.

*Optima quaque dies miseris mortalibus ævi
Prima fugit; subeunt morbi, tristisque senectus;
Et labor, & dura rapit inclementia mortis.*

Hæc *Junius*. Adde *Stadenium* in *Explic. Vocab.*
Bibl. Germ. p. 147. *Scherz*.

26) *Verror* hic idem est ac *pius*, *magis*. Eodem mo-
do id usurpat *Notk. Pfal. LXXXVIII*, n. ubi dicitur:
ih salbete in ole exaltationis pre participibus suis,
(*mit ole fressenlange verror daan andre fressen-
geleiden*.) *Scherz*.

27) De v. *birt* vid. Notam supra.

28) Ad verbum: *Ræm* *Junius* hæc habet: Non vide-
tur hanc loquendi formulam satis intellexisse *Glos-
sator*: sed neque ipsius aulam hic *Leffori* inter-
pretationem aliquam, ut genuinum loci sensum
complectentem, obtrudere. Illud ipsius *Canti-
ci*, *Egreminis*. & illud *metrix* *paraphræos*,
Ante fores arbis stipatis tendite turbi, faciunt ut
hæsem. Licet itaque non multum hic videam,
video tamen hæc *Authoris* nostri verba nonnihil
posse illustrari verbis *Otridi* II, 14, 87. ubi describit
Samaritanæ cum *Scipiatore* nostro sermonem
Joh. IV, 15.

*tho mobilis, quod fu, einan raam
iob eis gissari mir gidaen,
mit them braunen, tho an quist,
mit aweneyn gidrankig.
the ib al thes parzes diest,
fuz emmizigen ni laf.
the ib tharab thone quati
bimil thio arabiti.*

Est & alter locus ejusdem *Otridi* III, 11, 33. ubi
exprimit *Job. VII*, 1.

*tho batun fuz fithen,
fo ofio maga fuz gizaen,
then of jo ginnati
thero nabifone gatti,
lertan fe nan einan daan,
thaz er gidati imo einan raam,
imo ein gizaen,
thaz er zera firu quami,
thaz er thar giffenti
thia fina gomabiti,
mit zeichnan gidati
thaz inan thier list inknati.*

Est & tertius locus *Otridi* V, 11, 39. exprimens
verba *Job. XX*, 33. ubi agitur de potestate remit-
tendi peccata, quam *Apostolis* concessit *Christus*.

*firgab in thou al raame,
the iz uari in ero daame,
thaz fe es altes anialen,
fo uavo fo fe es giriaten.
thaz fe es anialen filu fram,
fo Gotes thergaen gizaen.
Job far jo le thers frifi,
iz uari filu frifi.*

Quibus denique omnibus adjuncti potest & quartus
locus ejusdem *Otridi* V, 10, 64. exprimens
verba *Luc. XXIV*, 33. ubi loquitur *Evangelista* de
duobus discipulis *Emmalente*, simul ac disparatis-
set *Jesus*, repentinis *Hierosolymam*, ut *desideratissimo* *Dominicæ* *resurrectiois* nuntio com-
discipulos suos bearent atque omnem ex animis
solicitudinem detegerent.

*fo far jo then fraxton
andererter awanten,
thaz fe fih the gidaamien
thou jagoren er giramien.*

Dispicant igitur *Philo-Teutoes* nupquid ex *Otrido*
evuere aliquid valeant, quo hunc *Abbatem*
locum illustrent. *Parum* certe abest quin mihi
noce, post intentam *præmissorum* *consideratio-
nem*, libeat hæc *Willeram* verba interpretari,
Dat

Ut spinis plexum possitis cernere sertum,
Pascico vero quod de se progenerato
Imposuit mater (m), gratias Synagoga po-
tenter:

Non tamen ingrato, sed iam succedere guaro
Horam sponfandi, sibi que Ecclesiam sociandi.
Bereque letanti, mundum per se reparari.
Hic Salomon vobis pompam celestis honoris
Contrahit illusio: patitur, cum sit Deus altus:
Quique pati venit, iudex in fine sedebit;
Adorteque pacifica, modo ingens summa vel
ima,
Adveniet tandem sanctam discernere gentem.

ter sua, in
die sponsio-
nis illius. &
in die laci-
tiae cor-
dis eius.

uuerlich strepitus geirre. Ir ne ge-
huget alliz ana der miferlorum iu-
veres redemptoris. unte der durni-
non coronon. die imo diu iudaica gens
ufflaxta. diu fin muoter uuas secundum
carnem. Die durnion coronon die
truog er gerno durh iuueren uuillon.
daz iuuith celestis gloria amplecteretur.
Daz ne uuart alliz nieh fines undan-
ches. nobe nah finemo uuillen. uuant
iz gefah in finemo " maheltage. do
er imo selbemo mahelta mit demo
uuidemen fines heiligen bluotes
die ecclesiam. non habentem macu-
lam aut rugam. Iz gefah ouh in
demo tage finero freuve. do er sich
freuuet. daz mit finemo tode diu
uerlt irloset uuart uone des dieue-
les geualte. unte uone demo euue-
gen tode.

CAP. IV.

Vox Christi.

Vers. 1.

[Pag. 16.]

O Mihi quam mirida, quam pulchra vide-
ris amica!

Teque columbini mitem testantur ocelli,
Hoc tamen excepto latius quod pulchritus
intus.

Bis repeto pulchram: fatis, distique venu-
stam.

Scilicet incipiam nihil aut faciem inbonitum,
Ipsa tuas suades ad me properare sodales.
Cumque columbina conserues nomia vite,
Quae te palma manet, non hoc in tempore
claret.

(*) Astino amica tuos equales esse capillos
Caprinis gregibus, quos mittit tellis oceruus:
Suntque tui dentes, ut aequi subiere bidentes
De lavacro tonsae, purgatis sordibus amae:

Nulla

Quam
pulchra
es amica
mea quam
pulchra es!
oculi tui co-
lubarum.
absque eo
quod intrin-
secus lateat.

Ca-

Vllie seone du bist fruntin min.
uuie seone du bist: Din oigon.
sint tubon oigon. anc daz daz an dir
inlachenes uerholan ist. Du bist
seone an dinen uuerchon. uuante du
nieht kantliches ne tuost. daz minen
ougen misseliche. du bist ouh seone
an dinen uuorton. uuante du in di-
ner predicatione nie ne meinst anc
min era. unte fraternam utilitatem. Din
ougon. sint tubon ougon! uuante diu
einualtege an dir skinet: die dich
der spiritus sanctus leret, qui per co-
lumbam figuratur. Diu seone ist an
dir. anc daz. daz noh inlachenes an dir
uerholan ist. daz ist diu spes celestium
premiurum. die ih dir noh gibon in
fine

(u) Cod. Vratil.

— gratias Synagoga patenter.
Noo tuncuo amito, sed iam venisse gauso.

(a) Idem Codex.

Estimo sponsa tuos aequales esse capillos
Caprignis gregibus. —

Ad Teuton. Paraphr.

Dote uolunt ipsi uiam hanc indulgentiam, vel
Concedite uobis ipsi hanc gratiam. Verba certe
Samaritanarum tua mochtis eian ruam joh ein gi-
tuari mir giduan, oibii aliud significare videntur,
Posse singularem aliquam gratiam & singulare be-
neficium mihi praestare. Quod uostrates blandius,
gy meugt my een sonderlinge eer en uueidard
gedoen. nec repugnat vex ruam, quae ooo sem-
per iactantiam arrogantiamque significat, sed
quandoque etiam io meliorem partem accipitur.
ruam. turrida, Gloriam; Kero. Hae sumus; ei-
nen ruam tuon est: gloriosum saltem edere. coof.
Notam meam ad Othrid. III, 15, 33. Scherz.

29) P. Scriver. auebrlich. Merula: uuerstellig. Scherz.

WILLER. PARS. I.

30) i. e. hoc omne non fiebat, seu: Nihil huius fiebat
ipso invito, sed juxta ipsius voluntatem. Scherz.

31) Alabellaga] id est, bisulcage, Latine: dies na-
ptiarum; compositum ex nomine daga, dies, &
mabel, aut, ut nos mael, & composita, gramel,
confort, socius, unde sit regemael, coniuux & mael-
ficat, sive, ut alii maelcat, dos & artha sponsalicia;
hinc etiam factum videtur middaghamael, avendmael,
i. e. prandium & cena, quod homines inibi coe-
ueant & convivant. Capricornium.

32) Pro: uuidemen Merula habet: suidemo. Petr. Scri-
uerius: uaidemer i. e. dote; in qua explicatio-
ne etiam consentientem habet Junius & Galtri-
cornium, ut & Stadenium. Ipse Willersius in-
fira c. 4. verba Germ. quae hic usurpat, Latine
reddidit: quam despondi mihi dote saugnis mei.
Pertinet hoc illud Taciti in lib. de Mor. Germ.
c. 19. Dotem non uxor marito, sed uxori maritus
affert. Scherz.

AD CAP. IV.

1) Merula: iniebre. Schiller. Præter MSC. nostrum
etiam P. Scriver. legit: inlachen. Scherz.

D

1) Ad

*Nulla quidem sterilis sed fetibus aucta gemellis:
Cum ratione dapla (b) tua confet vita ve-*

*myla,
Inter dicentes procedens atque docentes.
Sunt equidem plebes doctoribus inferiores,
Coniugii, opibus, (c) carnis quas implicat usus;
Inque malo positi trahendo negotia mundi,
Pulvere peccati non possunt emaculati.
Ne quia peccantes, nec se peccare negantes,
Cor mihi contritum gratam libant holocaustum:
Suffragant inopes, miseris sunt compatientes:*

Vultus inclinant, sed cor ad me resupin-
*nant,
De Galaad fetis huius comparo iure capellu,
Qua focer atque gener fardus pepigere de-*

*centes:
Quod lapidum positus firmavit testis acervus:
Denique caprinis purgantur crimina libis,
Ut lapis adiectum (d) primus subportat acer-*

*vum:
Sic ego fundamen plebis super aedificanda,
Semper ero testis in cali sede fideli,
Spem venie genti tribuens peccata salenti:
Insper (e) vite dans pascha semper opine.
Sunt quoque doctores subiectis editiores
Ailibus atque locis: quibus in baptisante*

*lotis
Nulla caduca placent, solis celestibus ardent:
Quicquid habent tribuunt, sibi nulla tenenda*

*relinquunt.
(f) His ovibus tonsis, (g) puro flumine lotis
Comparo, quas factus comitatur quasque ge-*

*melius,
Se quia iucundos praebent (h) non gemitibus
dus:*

Relus ut exanti mandatis, meque sequenti,

Sint

*Capilli tui,
sicut grex
caprarum.
quae ascen-*

*derunt de
monte ga-*
laad.

Verf. 2.

*Dentes tui
sicut
grex ton-*
*sarum ovium.
quae ascende-*
runt de la-
*uacro, omnes
gemellis
interibus. &*

steri.

*sine seculorum. * Dih vans ist famo
geizzo 'cortet. daz der getauft demo
berge galaad! unte sint abo dine
zene. famo daz cortet dero * gefcor-*

nen scaffo. die der ufgeft uone uuas-
ke. az mit zuineleru zuhte. unte
iro nechein ist 'umbarig. In dinen
conventiculis skinent beide docto-
res. ioh auditores. Dju menige fide-
lium. auditorum ist gelih demo geiz
cortare. uuante sie sih peccatores be-
chennent!

*C*Apra enim sacrificium est pro pec-
cato. unte doh sie sin constituti
in seculari actione. diu ane sunta
uefian ne mag! sie * ftegerent ie doh
germo mit iro gelouben. mit gebeten.
mit elemosina. unte mit anderen uo-
letaten * ze demo gith huffen. i. ad
me. Also galaad uuas acervus tes-
timonii inter iacob & laban! also
bin ih in apud patrem testis in calio
fidelis. Also der huffo * sich buret an ei-
nemo steine. unte also uf uechset! also
bin ih in lapis angularis. super quem
aedificandi sunt! ane mir uindent ouh
sie die uucida des euueigen libes. Abo
dine doctores die per dentes figuran-
tur. uuante sie cibos sacre scripturaz
exponendo comminuant. ut possint
degluttiri a populis! die sint glich
den gefcorenon stafon. die der uone
uuaske gent. uuante sie beide sint.
abluci baptismo. unte allen uuerli-
chen richduom hina hand gewor-
fan. nah minemo rate. ut me expeditus
sequi possint: Unte sie sint ouh ge-
melis fetibus. uuante sie habent dile-
ctionem

(b) Codex: Vratil.

— — — — — tas confet vita padica.

(c) Cod. Vratilum.

— — — — — carnis quas implicat usus.

(d) Cod. Vratil.

— — — — — primus supportat —

(e) Cod. Vratilum.

His ovibus tonsis & puro flumine lotis
Comparo, quas factus comitatur quasque ge-
melius

Se quia iucundos.

Ad Teuton. Paraphr.

b) Ad v. din. eads. Janius habet: Thin uahs, Tai ca-
pilli. J Occurrit & pag. 70. & 131. fahs, Cafarier
coma; Tst. XXX, 6. Oetfrid. III, 23, 22. & IV, 2, 34-
uash, Cerna; Gloss. D, 31. vassire, Forpex; Gl.
D, 14. Ab hoc uahs, capillus, ooftratus alihuc
vasse, vassen, vel vesse, veecken dicitur Fe-
stuca, capillamentum, rei nibu. Anglo-Saxones
pro nahu dicebant fest. quaznobrem quoque ru-
cis huius affinitas cum vadas. Galliculus, pro-
pmodum fuisse ut ab hoc vocabulo Græco

(«lifo») Anglo-Saxonicum seax putem deriva-
tum, et proprie olim acceptum de Capillitis fa-
tilli vel Coma adoptiva atque adjectitia. Hinc Ju-
nius.

3) Corter thero scorenon stafon, Grex tonfarum ovium]
ebortat, Gregem. ebortet. Gregis. za ebortare
ad gregem. Kero. Junius. conf. supra cap. I.

4) P. Scriverius. gefcorenon. Scherz.

5) P. Scriv. habet: anbirg. Merula: anbirig. Scherz.

6) Stegerent, ascendunt: hodie steigen dicimus. Scherz.

7) Merula habet: ze themen quinnichon line. P. Scri-
verius: ze demo uibuffen, id est, ad me. Sine
dubio legendum: uibuffen, quod idem est ac
gibbiffen, vel rebus gibbiffen. Utrumque est a
giben, siben, quod idem est ac confiteri, affirma-
re, testari, voryehen; Unde gibibte, pigibte, ge-
jibte, hejibte antiquis confesse: hodie beicht dici-
mus, est autem gibbiffen nihil aliud, quam acer-
vus testimonii & memoria causæ elevatur, qualis
fuit acervus lapidum foderis inter Jacobum &
Labrum initii causæ contestus. Gen. XXXI, 41. Fir-
mat hanc explicationem h. l. Paraphrasis Lat. ubi
his occurrit, testis acervus. Scherz.

8) Sih buret, i. e. se elevat, elevatur. Scherz.

9) Merula

*Sint & amore mei pariter fratrumque repleti,
Et steriles operum non possint esse bonorum.*

sterilis non
est in eis.

Coccinea vitæ (1) tua comparo labra faceta:

*Eloquiumque tui redolet dulcedine suavi.
Promere dolorum non cessant ora tuorum,
Sanguinis unda mei quia sit salvatio seculi.
Hoc quoque dum faciunt, dicentium lucra requirunt.*

Ω Nam quia praevalide fratrem aruntur amore,

*Ardet ut ex rubra splensens coccus genitura;
Idque volent solum quatenus conjingat in*

*Una fides populos, ut sparsos vitæ capillos.
Dulcibus hi discitis demulcent pectora plebis,
Hæret ut cordi sacri infusio verbi.*

(2) Credo colore genas tibi tali, sponsa, refertus,

*Ut si frangantur quæ punicæ mala vocantur:
Hoc tamen excepto latitat quod pulchrius intus.*

*Omnes sint sponsa tui doctores more venusti,
Esse verecundi cupiunt ad turpia mundi.*

*Sed rubor hos nullus vetat aut suffusio vultus
Pandere lucra crucis, fuerat quæ posset turpis.*

Gloria nunc mundi per climata quadra rotundi,

Et rubor ille mei (1) quid sanguinis attulit orbi:

*Quantum candorem lucis, vitæque nitorem
Edidit ad gentes in mortis valle sedentes!*

*Hæc equidem vitæ (2) gaudet mysteria scire:
Hæc quoque fraternis ardent referare catervis.*

*Officio tali merito sunt hi modo clari.
Gloria mercedis quæ nunc abscondita celis,*

Hos in fine manet, non hoc in tempore patet.

Verf. 3.
Sicut uita
coccinea
labia tua
& eloquium
tuum dulce.
Sicut fragmen
mali punici,
ita genæ tuæ
absque co
quod intrin
secus latet.

*ationem meam & proximi, uone dan
nan neist iro nechcin unbarig, quia
omnia quæcumque faciet prospera
buntur.*

Dine 9 lessa sint famo ein rotiv binta.
unte din 10 gekoße ist suozze.
Dine doctores qui per labia figuran
tur, die kundent demo luite, die
rote mines bluotes, damit ih sie er
losa. unte sie sint ouh ardentes in fra
terna dilectione, alse coccus brinner
in suo colore, unte sie heftent multi
tudinem auditorum in unitatem fidei,
alse diu bin ta zefamene duinget die
menige dero lokko. Iro gekoße ist
ouh suozze, uante sie die suozza des
euuegen libes demo luite kundent.
Dine husselen sint famo der bruch
des roten apfels, ane daz, daz noh in
lachen an dir uerholan ist. Dine
doctores qui per genas figurantur,
die sint 11 scamle ad malum. unte ne
scament sih abo nieth mines cruces,
unte mineto martiro. funder sie 12
guollichent sih dar ana. unte sie kunden
iro auditoribus, uelich candor
lucis æternæ in cuman ist uone dero
rote mines bluotes, unte tuont daz
allaz propter utilitatem fraternæ mul
titudinis, quæ per multitudinem gra
norum intelligitur.

Verf. 4.

- (f) Cod. Vrsisl. — tua comparo labra faceta.
(g) Cod. idem: Jan quia praevalide fraternæ aruntur amore.
(h) Cod. Vrsisl. Credo colore genas. —
(i) Cod. idem. — quid sanguinis attulit orbi.
(k) Cod. idem. — gaudeat mysteria scire.

Ad Teuton. Paraphr.

- 9) Merula habet: *lepphus*. Sed cum nostro textu consentit P. Scriver. MSC. hodie *lippen*, *leffen* dicimus. Scherz.
10) Kofe, Gekofe, *Eloquium forme*. J bigonda kofco, *Capit loqui*; Ostr. II, 3, 51. kofonti, *Loquens*; Ostr. V, 9, 20. V, 10, 54. kofoten; *Loquens*; Ostr. V, 10, 72. Quod ad originem verbi attinet, usque adeo frequens est quod rividam copiosamque dicendi vin scriptores amni effusissime profusent conserant, ut passim, quotiescumque de deserto homine sermo incidit, statim audias, *Ex ejus lingua melle dulcius fluit oratio*. Nomen orationis ætærum fundit. Non sine quadam vi majore profundit ver
WILLER. PARS. I.

ha sua. Sc. Uode quoque majores nostri videri possunt kofon istud desumisse ex gieszen vel geozzen, *Fundere*. quod verbum supra quidem breviter attingunt annotata nostra ad pag. 2. ubi io Willeram legimus thin omo is agegozzen oley, *Nomen tam est elem effusum*; plures tamen hic ejusdem verbi inflexiones adducimus: quo magis ex frequentiore literarum g in c vel k, nec non z io (commutationes liquet originationem hanc minime coactam, sed utilissimis affonem literarum transmutationibus esse sublextan, kageozzen, *Refundens*; Hymn. XX, 3. iogiaz, *Infundens*; Hymn. III, 2. gegozen, *Fasile*; Gloss. D, 39. kigozheniltem, *Fasoria*; Gloss. B, 30. kicozzenos za samoe, *Constatum*; Gloss. B, 12. cussi, *Inductio*; Gloss. F, 37. cussi, *Advocatum*; Gloss. A, 22. kiofioz fennes, *Ficta maris*; Hymn. XXV, 4. *Junior*.

11) Videtur legendum esse: *scamegi*, i. e. pudore suffusi. *Scamegi* avaros pro i *crabstent* occurrit in Notker. Paraphr. Psalm. Pf. XXXIV, 16. in Pars. phasi nostri Latios hoc ita exprimitur.

12) P. Scriver. *gaellicent*, gloriantur. Confer Notam meam ad Ostr. IV, 4, 52. Scherz.

D 2

1) Uuig.

Vers. 4.

(1) *Devotice turri tua colla decet simili.**Celsus hac exilis, & propugnacula gestum,**Asilens clipeus, multis defenditur armis.**Ut corpus capiti conjungit fissula colli,**Per quam vox extra, sed in alvum mittitur esca:**Sic mihi doctores sublebas iungere plebes**Ardent cotidie, prebendo cibaria vite,**Vocemque scripturas clara refrando profen-**das.**Hi mea sunt turris, spes ardua civibus urbis.**Quippe manu fortis dominor qui viribus ho-**stis,**Vasque diripi, que cepit robore forti**(u) Cum Domini, David quem nomine si-**gnificavit,**Gessit & hac fortis sua propugnacula turris.**Que sunt verborum munimina tata meorum**(v) Sic fidei vere dicit plebs futa levare,**Ut mille artificis millenis praelia fatis**Nostra cohoris frangat, vitius virtute resistat,*

Sicut turris
david col-
lum tuum.
quæ edifica-
ta est cum
propugna-
culis. Mille
clipei pen-
dent ex ea.
omnis arma-

tura

Diñ hals, ist fime dauidis ¹¹ uig-
hus. da diu uere obena ¹²
ane geuorht ist. Dufent skilte han-
gent an dero uere. unte aller-
slahto uiggeuafene. Dine docto-
res qui per collum figurantur. uante
sie mediatores sint inter me & popu-
lum. alfe der hals zefamene uoiget
daz hoibet unte den lichamen ! unte
sie ouh demo luite ambehtent cibos
aterna uite. unte in offendent die ¹³
toigene dero fize scriptura. alfe der
hals daz ezzan intregit ! unte abo
die flimma uz tregit ! die sint gh
demo dauidis uighuise. Davidis
namo uuitr gantfristet manu fortis.
daz quit : ¹⁴ armstrenger. Daz bin ih.
qui vici fortem. id est diabolum. &
spolia eius distribui. Daz min uighus.
daz sint die. die da wir ander daz luit
also uerro tressen mit iro kunste. unte
mit iro uoelate. fimo daz uighus
uber triffet andere gezimbere. An
demo uighuise ist diu uere gemach-
ot. uante die doctores ¹⁵ kunnon diu
sacramenta scripturarum. da man ane
uindet diu ¹⁶ uahsen gefcoz minero
præceptorum. mit den man die ad-
uerfarias potestates muge uidertri-
ban uone minero burg. quz tu es.
An dero uere hangent dufent skilte.
daz sint diu innunera prafidia. die
ih dir ze skirme unte ze ¹⁷ uarnungo
habe

Vexil-

(1) Cod. Vratistav.

Davide turri. — — —

(u) Idem MSC.

Cum Domini David. — — —

(v) MSC. idem.

Hic fidei vere — — —

Ad Teuton. Paraphr.

11) Uighus, Turri, propugnacula. J Occurrit & pag.
131. elephandin uighus, Ebraica turris ; p. 130. &
130. uighuaphant, Arma bellica ; pag. 67. &
64. this is berzen ni eigan nib einaz uig, Qui
in corde non habent ullam contentionem, Ostr. II,
26, 30.

In uocates uigge, In verborum contentione ; Ostr.
III, 19, 17. dohouent in uigge, Adorantur in pugna ;
Ostr. III, 26, 79. uigge hebigez, Certamen grave ;
Ostr. IV, 17, 62. uiggeuont zi uigge, Nullum bel-
lica rei habetis assem ; Rhythmus de S. Annone,
§. 1. & rursus §. 30. Peiere uaria zi uigge geroz,
Bacari libenter proficiscibantur ad bellum.
uigges fignauimlicher leuida, Belli triumphales
dacti ; Hyman. XXII, 2.

uoos uerrig unti uichelt, Prompti & bellicosi ;
Rhythmus de S. Annone, §. 19.
uigge, Praelium, bellum ; Gloss. Lipf.
chuoni in uigge, Bellicosus ; Gloss. C, 3.
uiggeut, Pugnator ; Gloss. B, 39.
uichhan, Bellicosus ; Gloss. B, 7.
uudarungon, Rebellis ; Gloss. E, 45.

De vocis origine hoc tantum dicere habeo, quod
uig vel uigge nostratibus olim atque adeo nunc
quoque denotet Cuneum, sive Lignum illud fer-
reum instrumentum quod in arbores discin-
dendas totis viribus adigunt lignatores, quo fi-
sura magis magisque aperiat et arbor hinc
inde diffilit in partes. Unde & Cuneum talem,
præmissio digamma Aëlico, nomen hoc sumisse
putamus ab *uig*. *Aperire*, profus ut ex *uig* fa-
ctum est *uuy*, *Pinnam*. & ex *uig* *uuy*, *Alas-*
so vel *statio* in qua commoratur. Ceterum ut Cu-
nei vocabulum postea transfuderunt Latini ad
Conferentiam hominum multitudinem in cunei for-
mam redactam, qua hostile agmen promtus per-
rumpi posse putabant ; ita & nos videmus uig
nostrum ad Cuneatus scies ac totam denique po-
guandi bellicandique rationem transfuisse. *Janus.*

14) Petr. Scriver. *cuneus angustrecht*. Mer. *cuneus*
gewrecht, sed textus nostri MSC. bene se habet.
Scherz.

15) P. Scriver. *toigene*. Mer. *doychene*. Scherz.

16) Petr. Scriver. *Armstrenger*. Merula : *armstrenglich*.
Scherz.

17) Pro : *kawon* mallem legere : *kandon*, annunciant,
verklunden. Scherz.

18) I. e. *jacula acuta* ; eodem modo Ostrid. I, 1, 167.
mit speren sin mass & 1, 5, 90. habet : *uigge sin*
masses, *uigge sin* legere est apud Notker.
Ffol. LVI, 1. Scherz.

19) P. Scriver. *uarnung*, sed vitiose. ze *uarnung* habet
Merula ; ad quem locum Junius : *ad tutelam*, in
mari.

*Vexillumque crucis præfigat in ardua frontis,
(*) Ut per tela precum procal effugiet omne
malignum.*

tura for-
tium.

habe gescaffet. Bi den dusent skiltten.
hangent ouh allerslahte uuij geuaf-
fene biderbero goehto daz ist al daz
geruete guoter lero. unte guoter
uuercho.

*Ubera bina tui turgentia lacte ligent
Binis binis caprea compono gemellis,
Nocte quibus gratus placet inter lilia passus,
Dum veniente die simul inclinentur & umbra.
Lacte mei verbi qui nutrimenta magistri
Dant plebi teneræ gentili iudaicæque,
Fatus esse mei noscuntur more fideli.
Namque meo zelo versent, & amore gemello.
Munditiam vitæ quam me didicere docente
Semper amant, oculis rectam rimantur acutis:
Hoc quoque monstrantes aliis, confendere
montes*

*Virtutum gaudent, bis omnia terrea sordent.
Lilia scripturæ que spirant pascua vitæ
Fasciant animo, donec sub sine statuto
Mundi nox abeat, & veram mane nitescat,
Ad faciem facie cum cernent me sine fine.*

*Ad mirrhe montem thuris quoque transco
cullem.*

*Corporis illecebras qui mortificant male sua-
das,*

*Virtutum mirra spargentes carnea membra,
Infans sternentes, solis iuvenis inbiantes,
Munditiæque ut precum tentantes tangere
celum,*

*Protinus his assium; nec cor ego deserto ca-
sum.*

Vers. 5.
Duo ubera
tua sicut
duo hinnuli
capreae ge-
melli. qui
pascuntur in
liliis.

Zuene dine spuone. sint sumo zucl
zullene zikken der 10 reioo. die
der ueidenent unter den lilien. unte
der tag ufge. unte der nahtscato hina
uuiche. Dine doctores die der mie
lacte diuini uerbi zichenet beide iudai-
cum populum ioh gentilem l die sint
gleich den zuuiclon roch kizzon. uuan-
te sie sint miniv kint. qui per capream
significor. Caprea diu ist mundum
animal. & acutissime uidet: une uuei-
denet gerno an dero hohe. Uone
dannan bezeichnenet-siu mih. ich der
naturaliter mundus sum! unte ih siho
ouh uilo uuaßo. quia nullum me la-
tet secretum. min uueida ist ouh an
den bergon. i. in his qui terrena
despiciunt.

Vers. 6.
Donec aspi-
ret dies.
& inclinen-
tur umbræ.
Uadam ad
montem mir-
ræ. & ad col-
lem thuris.

Mih bilident ouh sie die dine do-
ctores mit dero munditia men-
tis & corporis. unte mit acuta pro-
uisione fraterne utilitatis. unte mit
despectu terrenorum. Sie sint ouh
zuinele. uuante sie habent dilectionem
meam & proximi. Sie uueidenent
ou hin ditro 11 uuerituintro unter
den lilien. daz sint die luteron unte
die scone sinne. dero heiligen ge-
scriste. Daz tuont sie also longo. un-
z in der tag ufget. daz ist danne. so ih
in uuirro reuelatas facie ad faciem.
So uuichet ouh der nahtscato hina.
quia mors & dolor & luctus amplius
non eruoet. Ich uuil uaran ze demo
mirreberge. unte ze demo uisrouch
buhele. Ich uuil mih den nahan. qui
terrena despiciunt: unte die der car-
nem suam cum uitis & concupiscen-
tiis mortificant: unte die der ouh mir
opfer bringent des 11 diemuotigen
unte des reinen gebetes.

Vers. 7.

(*) Idem Cod.

Et per tela precum — —

(p) Cod. Vratisk.

— precum temptantes tangere celum

Proximos his assium — —

Ad Tenton. Paraphr.

*amimentum. J uarnon. Aluire; Otr. II, 3, 17a.
thax sic fili uarnotin, ist caveret fili; Otrid.
IV, 14, 14.*

*kuuermote. kiruße, Infradit; Gloss. B, 25.
unkiuarnotin, unfeßin, Iuanita; Gloss. B, 25.
Hæc Iunian.*

10) Pro reiss, P. Scriver. legit: redogesse, Merula:
rebelizzen. Scherz.

11) P. Scriver. uueiteld fustre. Scherz. Mer. blude sed
cum Vratisk. MSC. facit P. Scriverii MS.
Scherz.

12) Pro: diemutigen Merula habet: gedon uailen; Sed
consecuit nolite MS. Scriverian. Codex. Scherz.

*Censet te pulchram, maculam quia non
geris ullam.*

*Non in precipuis es solum candida membris,
Quae praesertim alte doctrinaeque virginitatisque:*

*Augei namque tuas abstinentia turba coronas,
Conjugis castis etiam in glorificari.*

Nec tibi dedecori quisquam poterit reputari.

*Quam nota maiorum non insignis vir-
tutum,*

Rugaeque fallacis non turpat dupliciter.

*DE Libano propterea semel et bis sponsa vo-
cata.*

*Accipe gemmatam me promittente coronam,
Quae iuga sunt Amara, Sanit, Hermon pari-
tute*

Montes pardorum servumque cubile leonum,

Advoco te (1) sponsam baptismi candidatam.

Ter repetendo veni trina virtute repleti,

Pleniter ut noxia, fideique, speique, et amoris,

Hic ornata modis, praesentibus aucta coronis

Hic etiam fiet: quoniam venient tibi mites

Iam bene credentes, iam se tibi subdicientes,

Qui vice pardorum servoque furor leonum

Contra te tamidi resident in cubine mundi.

Verf. 7.
Tota pul-
chra es
amica mea. &
macula non
est in te.

Verf. 8.
Veni de li-
bano
sponsa mea.
veni de liba-
no. veni.
Coronaberis
de capite
amar. de
vertice sanit
& hermon.
de cubilibus
leonum. de
montibus
pardorum.

Mit dallo bist du scone: frünstün
min. unte nechein ¹⁴ meila ist
an dir. Du ne bist nieth ¹⁵ zeiner
gnote scone an den praecipuis mem-
bris. i. doctoribus & virginibus! fun-
ter ioh an den continentibus & con-
iugatis. unte in allen den. die der
niene habent decheine maculam gra-
uioris peccati. noch necheine rugam
mendolze dupliciter.

Kum mir uon libano min gemahela
! kum mir uon libano. kum
mir. Du uuirdest gezieret ¹⁶ uon
dero spitzen dero hobon bergo. anama.
unte sanit. unte hermon. an den der
sint leuon luoger. ¹⁷ unde pardon ho-
ler. Ille ze mir min gemahela mit
dealbatione baptisnatis. daz du dich
also scone behaltes. also scone du bist
uworden in dero toife. da du inphien-
ge remissionem omnium peccatorum.
Drie stunt habon ih dih geladet. daz
du quizzist. daz du ¹⁸ durchnahtig seist
sin in den dringeden. fide. spe. &
karitate. oder ioh in cogitatione.
locutione. & opere. leist des du mir
die truiuva ! sih ueelehe gnada ih dir
skeinon ioh in dirro uerlte. Ich
geseiaffo. daz die keisere. unte diq
euninga. unte andere uerlteuorlon.
die nu sizzen in demo herstuole unte
sie uouder dir superbiunt mit liiste.
unte mit grimme. also dio pardi. unte
die leuon ! daz sie adorabunt uel-
igia pedum tuorum. unte sie mit dinc-
ro lero hinc uerferent die maculosam
uarietatem. unte die secularum fero-
citatem. unte sie sich becherent ad
christianam religionem.

Verf. 9.

(g) Cod. idem.

Cuius nota maiorum — —

(r) Cod. idem:

— sponsam levato baptismati albam.

Ad Teuton. Paraphr.

23) Merula mit alla. Schilter.

24) Meila, Macula.] Anglo-Saxonice mal est Ma-
cula, sed Franci plerumque commutant Anglo-
Saxonum a in ei. ac pro Anglo-Saxonico an,
illem; dicunt ein. pro hen, Or, effi; bein. pro
dal, Pers; deil. pro gisf, Spiritus; geist. pro
hud, Persona; heit. pro hal, Salus; heil. pro
ham, Domes; heim. pro lad, Odiosus, detesta-
bilis; leid. pro man, Malus, praeus; mein. pro
flam, Lapis; stein. &c. Fieri interrim potest Anglo-Saxones, postquam Anglia potius essent, quod
cum de uiciis commercio, etiam hanc vocem
mal inter plures alias accepisse a Britannia, qui-
bus Macula dicebatur magis, quod ipsum tamen

Joh. Drives, strenuus antiquissimae linguae inda-
gator, deducit ab Hebraeo fonte. quem vide.
Janus.

25) Zeiner gnet est: testummodo. Sed P. Scriverius,
legit in suo MSC. znergnete. Scherz.

26) De capite Amara et de vertice Sanit &c. Schilter.

27) De montibus pardorum. Schilter.

28) Hic P. Scriverius habet: daruonabrig i. e. perfectus
& recte quidem, apud Nothker. Psal. LXXXIII, 17.
verba: Tu perfecisti omnes terminos terre, red-
dunt: Du habyst kedurnohtet alle marcha dero
erde, ap. eund. Ps. LIV, 1. dicitur: Christus ist
finit (ende) Christus ist unser perfelso (darnob-
st) In eod. Psal. VIII, 3. dicitur: ze dazemo dar-
nohtem lere, ad tam perfectum, plenam locum.
In Gioslin supra Scripturam Vet. & Nov.
Test. quas in Theol. Anecd. noviss. primus edi-
dit Vir de re literaria summe meritis Adm. Rev.
P. Periz est: daruonabrig, consummatione. darnobst,
consummatus. Scherz.

29) Loco:

O Tu sponsa foror mihi vulnus traicis in cor,

Uno crine tui colli vel lumine ocelli.

In cruce suspensus pariebat vulnera promptus
Sponsa foror pro te, O nimio devotus amore,
Quemlibet electum salvans hac merce redemptum.

Sive fit ille docens oculo suo lumine pollens,
Qui bene providens subiectioni, non sua querat;
Afflicta seu veris doctoribus ille fidelis
Hareat, ut crines ad colla decora reclines:
Separes hos porro cum vite duplicis ordo
Inter discantes procedens atque docentes,
(*) Ut sint multorum facies individuorum;
Una fides omnes confirmat particulares.

Sponsa tue mammae quam pulchrae sunt et amantissime!

Quam bene doctores doctrinis uberiores

(*) Te mea cara decet, qui lactea pocula praebeant

Plebitus infirmis, et adduc ad magna tenellus,
Donec perfectus verbi solidentur ad escas!
Pulchra magis vino tua mi foror ubera dico.
Unguentumque tuum praecellit aromata fuisse.

Crimina per veteris damnantur grammata legis,

Et malefactori restabat gratia nulli:

Lac evangelii quod tu per me dedicisti

Dat veniam gratis redeuntibus a male factis.

Nunc quoque majoris dat sanam religionis

Hoc tempus venie, quam legis tempora praeferat.

Dant tua labra favum per cerea mella liquatum.

(*) Sub linguaue tuae lac et praelucia mella, Vestis-

Verf. 9.

Vulnerasti cor meum
foror mea
sponsa, vulne-
rasti cor
meum in
uno oculo-
rum tuorum.
aut in uno
crine colli tui.

Verf. 10.

Quam pulchrae
sunt mam-
mae tuae, foror
mea sponsa.
Pulchriora
sunt ubera
tua vino. et
odor ungen-
torum tuo-
rum super
omnia aro-
mata.

Verf. 11.

Favus distil-
lans labia
tua

Geseret habest du mir min herza.
suester min gemahela. geseret ha-
best tu mir min herza. in cinemo di-
ner oigen. oder in cinemo 19 uahs-
strenen dines halves. Min suester propter
quam incarnatus sum! min gemahela.
quam despondi mihi doce san-
guinis mei! durch dinen uillon do-
leta ih die uuvnton clauorum & lan-
ceae an demo cruce. unte daz leid ih
durch einen ieglichen dinero docto-
rum. qui per oculos figurantur. quia
subiectis utilia provident! unte dureh
einen ieglichen fidelium auditorum.
qui adherent doctoribus. alse daz
uahs demo halfse! unte suie uillo iro
si. sic sint ie doh unum in confessione
nominis mei.

Ullie scone sint dine spunne. suester
min gemahela. Vuie nietiam
mir sint dine doctores. die der 10
spunnehast sint mit copia celestis do-
ctrinae. unte sic die parulos sensu
nutrunt mit dero milche simplicioris
predicationis. unte sic fie paulatim
uollebringen ad solidum cibum euan-
gelice perfectionis. Bezzer sint dine
spunne. danne der uuin! unte der
stank dinero salbon. der ist uber alle
stankuuvrtze. Bezzer ist diu muoter-
liche suoze mines euangelii die du
predicas. & quae per lac figurantur!
danne der alton euon asperitas. quae
per unum figuratur. " Abo diu
mare miner gratiae quae per unguentum
exprimitur. diu cumit ueror unte ge-
lochet maneger menniskon ze sich.
danne alle legales obseruationes!
uuantu nu sub gratiam manegera exer-
cicia uirtutum uure cument. in uirgini-
tate. in continentia. in elemosinis &
ceteris bonis operibus. danne 11 ie e
tate sub lege.

Dina lesa gemahela. sint trieffenter
uambo. Honig unte miloh. Ist
unter diner zungon. Unte der stank
diner

(*) Cod. Vratil.

— nimio deuotus amore.

(†) Cod. idem.

Et sint multorum facies individuorum.
Una fides omnes confirmat particulares.

(*) Cod. Vratil.

Te, mea cara, decet, qui lactea pocula prae-
beant.

(*) MSC. Vratil.

Sapere tua lingua. — — —

Ad Teuton. Paraphr.

29) Loco : uahstrenen Merula habet : daz. Schilter.
P. Scriver. etiam habet : uahstrenen. Vahstrenen
videtur idem esse ac Belgicum singhe hoyri, quod

citrum, cincinsum, capillum centortum denotat,
eum oberrat Kilian in Etymolog. Scherz.

30) Die der spannehaft sint verte : Qui uberi fertiles
sunt &c. Apud Notk. PL LXVII, 16. post verba
Montem uberem dico, legitur : ih meino den an-
sichtigen Christum, den hohesten Goteberg, ko-
nuckeigen, berhaften, spannehaftem ad nutrien-
dos lacte parulos. (chindeln mit milche ze ge-
zienem.) Scherz.

31) Abo diu mare miner gratia; verte : Als fama, cele-
britas mea gratia. Scherz.

32) Merula: jeer, P. Scriverius in er. Præterto Lectionem
Vratil. ac verto : ac nunquam lex fecit, ope-
rata est. Scherz.

33) Voge-

Vestibus eque tuis redolet fragrantia thuris.
Ut fons in cava latitat, sic litera plena,
Subtilis sensus mysteris continet intus:
Quæ dum doctores veluti capse locupletes
Libere doctrina fundunt in vascula vasa,
Fortibus hinc verbi redolet dulcedo superni.
Sub tamen hac lingua que stillat dulcis mella
Sensibus infirmis non desit copia latis.
Istos historiis, hos pascit ut allegoriis.
Dumque coherentes subiecti sive docentes
Te valent sponsa quasi vestimenta decora,
Prograt odor suavis mihi de vestris bene-
factis.

tua sponsa:
 mel & lac
 sub lingua
 tua! & odor
 uestimento-
 rum tuorum
 sicut odor
 thuris,

diner uate: ist also "uuiroches stank.
 Dine doctores qui per suum figuran-
 tur. die vurebringent iro auditoribus
 den uabon spiritalis dulcedinis ex su-
 perficie litteræ. uuante also der uabon
 fuebet in demo uuahse, also ist uerho-
 lan diu spiritalis intelligentia in hy-
 storica narratione. Unter deroselbon
 docthorum zungon. ist honig unte
 miloh? unante sie die perfectos in-
 struunt mit spiritalis sensus dulcedi-
 ne! unte abo die infirmos audito-
 res nutriunt mit dero miliche hysto-
 rialis uerbi. Abo din uuantank ist
 famo uuiroches, uuante also diu uat
 den lichamen zieret in mennicken ge-
 sibre, famo zieret diu quativ uuerch
 in minero anafine. 14 sueder sie ge-
 fremer uuerden per prelatos. oder
 per subditos! unte sie alliu inpfahon
 ih uice orationum: quæ per thus figu-
 rantur.

(1) *Hortus conclusus soror es formidinis*
tutus.
Fons quoque signatus non ad loca fordida
lapsus.
Virtutis uarie quia germen pullulat in te,
Ut genus herbarum parit hortus multimo-
darum;
Cerebra ministrorum vallat tutela meorum
Te per circuitum, ne tu timeas inimicam,
Per volucres celi qui tuit plantaria uerbi
Ne parlant fructum tolli de corde bonorum.
Fons bene signatus rigat herbas quas habet
hortus:
Quippe fidem veram nec spiritus aut homo
æquum
Doctrina prave poterit maculis vitare.
Quin etiam firmo sunt occultanda sigillo
Mystica scripturae, que clara pandere luce
Sic licet dignis, claudantur ut ipsa motuque.
Non etenim gemme sunt porcis proiciende.

Perf. 12.
Ortus con-
 clusus
 soror mea
 sponsa ortus
 conclusus.
 fons signa-
 tus.

DU bist uuoie slozhafter. garto
 suetter min gemahela. garto sloz-
 hafter. brunno besigeleter. Uuante
 allerslahto tugead an dir "quekkent,
 also in demo garten allerslahto krut
 gruonent. uon dannon habo ih diu
 allenhalbon beuuaet mit angelicis
 præditiis uuide demo tuuele. daz
 die uolucres celi nie ne mugen tolle-
 re semen uerbi de cordibus electo-
 rum. Der garto ist alliz ana gefuihtet
 mit demo besigeleren brunnen: uuan-
 ta diu corda erudentium nehineia
 fructum boni operis bringen ne mu-
 gon. sine gratia spiritus sancti. Der
 brunno ist besigelet. quia scientia uerbi
 mei referenda est mundis & studiosis.
 unte ist abo occultanda impuris & de-
 sidiosis. nec enim fas est proicere
 margaritas ante porcos. neque san-
 ctum dare canibus.

Perf. 13.

(9) MSC. idem:

_____ fundant in vascula vasa.

(2) MSC. idem:

Flagrat, odor: _____

NB. legitur ubique flagrat pro: flagrat, ceu Ce-
 leberr. Dn. Kranzius observavit. Scherz.

(4) Cod. Vindob.

Ortus conclusus. _____

ubique legitur: Ortus pro: Hortus: cen modo lau-
 datus Dn. Kranzius uocat.

Ad Teuton. Paraphr.

3) Vangelin habet: nairdiches. Scherz.

34) Petr. Scriverius legit: fuerit hoc. reddo: Ab atro
 perficiantur sive per prelatos, sive per subditos.
 Scherz.

35) Quekkent an ihr dugetha, habet Merula. Ad quem
 loc. Junius: Pullant in te uirtutes. J her dodon
 erquekkeda, Merula: excelsat; pag. 109. er-

quinto ich thich, *Vitificati te*; p. 151. quekken
 uuuzaro puzza, *Vitificationem aquarum potius*; p.
 77. mine uingera uuertun uol thevo quekkeltan
 miron, *Digni mei pieni myrrha probatissima*; p.
 92. & 103.
 quek, *Vitis*; Otf. III, 24, 201. queke, *Vitis*;
 Otf. IV, 26, 36. uuz erquichit, *Redivivum*;
 Gloss. C, 17. irquiche, *Excita*. irquicken fallu,
Vitificabilis; Gloss. Lips. qhuc mardaro. fesse
 quechuz, *Cero vira*; Gloss. B, 11. quechuer,
Flumini, quod vulgo vocant Viron argentum;
 Gloss. D, 14.
 quechoider, *Janipera*; Gloss. D, 39.
 quicca se, *Animalia*; Gloss. Lips. gequico, *Vi-*
uifica; Gloss. Lips. Vocabulum quek vel que Me-
 ricus Casubonum desumptum putat ex *uico* vel
uio, quod Atticus est *uap*. *Celestiter*. Dispicie in-
 terum an non redius deduci possit a *uico*. *Vitis*,
 rotar, nam *uico* apud Hesychium in *uico* exp-
 i *uio* *uio* *uio* *uio*. *Vitis commorendi se*. Junius.

36) Unesger,

(b) *Edibus ex priscis tuis cum plantaria
mittis,*

*Punica mala ferens paradisus adest mihi
praesens,*

(c) *Cum variis pomis specie gestuque decoris.
Ante quidem parvus Iudae in partibus ortus
Arboribus celsis & multa fruge repletis
Nobilis extiterat: sed iam se mundus amarat
Per te plantatis de primo germine ramis.
Scilicet emissis a te primoribus illis
Pocis Apostolica, sonus est auditus in orbe,
Post quos martyribus locus est in honore se-
cundus,*

*Qui rabutere suo pro memet sanguine fuso,
Punica mala solent (d) qualem proferre co-
lorem.*

*Hinc quoque fraternas soror es sortita ca-
terana,*

*Quas caro nec sanguis sed gluten langit
amoris:*

*Quae similes granis tuis sub cortice clausi,
Cuncta teneant tua, cunctis communia cunctis.
Nullaque virtutis perfectio desit in illis,
Ut bona multimodis gaudent plantaria pomis.*

(e) *Cyperus cum nardo, crocus ardens non
sine nardo,*

*Floret in hoc orto rubra fistula cum cina-
momum,*

(f) *Ligna nec tuis desunt Libani quae vertice
crescunt.*

*Germine virtutis fert hortus spiritualis,
Quem tu sponsa collis, (g) quae commemora-
tio iugis*

*Celestis domi parit incrementa labori:
Dum nihil ex meritis praestant quique fidelis,
Sperem reuocari in me, meditantem taliter in se,
Assumere celesti donabo candidari:
Ut semen cyprici, quod de celo venienti
Consimile est mannae, quo plebs mea vixerat
ante.*

*Mox quoque famosi similes redduntur odori
Nardi praeclearae, per aristas multiplicatae.
Nam facit insignes virtutum copia dives,
Fulgida tot variis quot ariste sunt benefactis,
Dulcem ramentorem spargens ut nardus odorem.
Sed reputant vera se nil virtutis habere,
Ni vident aequae stratumque meique in amore,
Ut crocus auricolor: quia non est altera maior
Virtutum ex numero, quae culmine possent aequari*

(h) *In consorte fibula, quantum dilectio sola.
Credidit ardentes crocus ut reslingere febris,
Sic*

Verf. 13.

Emissiones
tuæ para-
dyfus malo-
rum punico-
rum cum
pomorum
fructibus.
Cyperus cum
nardo.

Verf. 14.

Nardus &
crocus
fistula & cina-
momum.
cum uni-

uer-

Dine uzlanza daz ist bomgarto ro-
ter epfelo. mit aller slahto obeze.
Der din ¹⁶ uoeneger garto. der in iude
a uas. der hat manige garton ge-
machot! uauante do du die apostolos
secundum meam praedestinationem
disseminasti. do uvurten manige in-
crementa virtutum per totum mun-
dum. Zerist nah in an den. die die
rote mines bluotes mit effusione sui
sanguinis ¹⁷ bildoten. darenah an den
conuenticulis fidelium. quibus est cor
unum & anima una. die der ze ein
anderen mutua caritate coherent. alsh
multa grana sub uno cortice mali
punici continentur! unte an den al-
terslahto tuge de uunden uerdent:
samo in demo bomgarten allerslahto
obaz. In dinemo garten sint geuua-
han aromaticae arbores! unte aller-
slahto bouma die ussen libano ge-
uua han sint.

IN congregatione iustorum da ski-
nent allerslahto rugede, quae per
aromaticas arbores designantur. Dero
tuge de allero anagenge. scilicet sin assidua
commemoratio gratiae celestis! uuan-
te nieman fidelis de scilicet praesumere
de suis meritis. sed tantum de spe
gratiae mex! quia sine me nihil pote-
stis facere. Die iro herza in demo ge-
dinge geuestenont: die uerdent mit
rore celestis gratiae dealbati. samo
semen cyprici. daz der glich ist man-
nae de celo uenienti. Daranach uer-
dent sic ¹⁸ luimhaftig guoter uuercho.
unte ist der luimunt also suoze. samo
odor nardi! unte dihent ouh de uirtute
in uirtutem also diu cacumina foliorum
nardi sin zebreicent in aher. so cinemo
uuirdeet gegeben per spiritum sermo sa-
pientiae. alii sermo scientiae. alteri fides.
alii gratia sanitatum. alii operatio
uirtutum. alii prophetia. alii discre-
tio spirituum. alii geneta linguarum.
alii interpretatio sermonum. Nardus
ne sal abo nieth sin sine croco. uuan-
te nehein uirtus ne touk sine caritate.
Crocus ist golkuzaro. uone dannen be-
zeiche-

(b) Cod. Vratid.

Edibus ex priscis — —

(c) Idem Cod.

Cum variis pomis specie ualique decoris.

(d) Cod. Vratid.

— — — qualem proferre colorem.

(e) Cod. Vratid.

Cyperus cum nardo. — —

(f) Idem Cod.

Ligna nec tuis desunt. — —

(g) Idem MS.

— — — quae commemoratio iugis.

WILLER. PARS. I

(b) Cod. Vratid.

In consorte fistula — —

Ad Teuton. Paraphr.

36) *Uoeneger, aenege alius miserum, uisibilem denotat.*
vid. Ot. I, 17, 101. & I, 18, 72. Unde & aenegeit,
calamitatem, ap. eundem IV, 26, 78. Sed hic
paruum significat. Scherz.

37) *Bildoten reddet: imitabatur.* Scherz.

38) *Supra recte beneque iunius luimhaftig reddit: Fa-
mosas, bona meritaque fama praecario inclinat.*
Scherz.

E

29) Belom-

Sic etiam multas operis dilectio carpat.

(1) Sic quoque sunt humiles, patienter dura ferentes,

*Sic animis mites, sic vultu & corde reclines;
Præprospicit humum rubra fistula vel cinamomum.*

*Hicque verecundus color est, veluti rubicundus
Cortex in cassia, quia detegitur iniqua.
Eminet his porro doctorem præclius ordo,
Astio proceras quos & sapientia celsos*

*Efficit, ut Libani lignis possint simulari.
Quæ superant alias specialis germinis silva.*

*Hic aloë mirthæ liquet incrementa vivere,
Omnibus unguentis primis simul annumeratis.*

*Non tibiis defant qui sic conspescere que-
runt*

*Meceras carnis, ne qua putredine labis
Vel caro sordetur, vel cor capidum vitietur.*

*Aut insus thalamis per funera difficiatis
Conjunctum speramus, & sic iuvania reddent*

*Membra a luxuria, quantum in corpore viva.
Ut sparsa mirra servanter mortua membra,*

*Aut Aloë succo, ne fiant putrida tabo.
Sunt etiam quidam satagunt qui ducere vi-
tam*

*Astibus in sanctis, ut odore sue bonitatis,
Qualis ab unguentis fragrare solet preciosis.*

*Oblectent alios; ipsi solvantur egenos
Preferantque mali per viscera sic pietatis*

Resistant sensus, unguenta ut debile corpus.

uerfis lignis
libani. Myr-
ra & aloë.
cum omni-
bus primis
unguentis.

zeichnen er dilectionem meam & proximis. uante also daz gold turer ist. danne dehein andet gesinde! also ist ouh caritas præcipua omnium uirtutum. Crocus lesket ouh daz btinnente sieber. famo tuot karitas. siv leskit unte 39 bedempset multitudinem peccatorum. In dinen conciliis sint ouh pauperes spiritu. quorum est regnum celorum. unte die der verecundi sint ad faciendia mala. Die bezeichnen 40 fistula. diu der ist brevis arbuscula. unte rote rinton hat. Dir negebrestent ouh niet humiles & contriti corde. die der fructum afferunt in patientia. Die bezeichnen cynamomum uuenegaz boumelin unte abo michelel chreite. unte suozes flantes. Den allen sint abo eminentiores dine doctores. die iro subiectos also uerro ubertreffent mit cellitudine uirtutum. unte mit proceritate morum. also diu signa libani uberfient andere uualtholz mit iro scone. unte mit iro hohe. In dinemo garten ist mirra unte aloë. mit allen den heresten salbon. In numero fidelium da sint micheleto dignitatis casti & continentes. die iro lebentegaz corpus also immune behaltont a fatore luxurie famo myrra unte aloë behaltont die totom lichamon a putredine & a uermibus. Da sint ouh mite uirtuosi & misericordes. die mit operibus uirtutum reddunt de se fragrantiam bonæ opinionis. also die tiuron salbon die quekke des guotes flantes! unte mit elemosinis releuant miseros & egenos. famo mit den guoten salbon geheilet uuerdent die 41 gekniffen unte die siechon lichamon.

TU fons hortorum, puteusque profundus
aquarum,

De Libani summo quæ currant impete vassa.

Eloqui sacri saliens fons amne salubri,

Irrigat Ecclesiam illo de germine natus.

OO A 16

Perf. 15.
FONS or-
torum.
puteus aqua-
rum

DU bist gartbrunno! du bist putza der quekkon uuazzer. die mit 42 tuhte fliezzent unte libano. An dir ist scientia uicetatis. diu der in sacra scriptura etiam famo

(1) Cod. idem.

Hic quoque sunt humiles. —

Ad Teuton. Paraphr.

39) Bedempset Junius vertit per: operis; Sed rectius redditur per: suffocat. vid. omnino Palthea. in not. ad Tatian. p. 372. Scherz.

40) Haimo: Fistula est brevis arbuscula, quæ & Cassia vocatur, cortice purpureo. Schlier.

41) Gekniffen lichamon, Filia vel contrita corpora; pag. 77. kichnufft uuarum, Censidebantur; Gloss. B. 7. thurachknufft, Percussus; Gloss. C. 11. chnuffian, Adidere, zua kichnufft, Adidit; Kero. Omnia a Grecis desumptum est hoc verbum,

nam uicetas Hesychio exp. 1030. uicetas, uicetitas. Corruptum, perdere, dolore afficere. uicet quoque eidem Grammatico exp. 1031. uicet, uicet, uicet.

42) Merula habet: tuhte; ad quem locum Caltricomius notat: Tuhte] seu ut mallem legere: trahere, significat impetum, violentiam: nobis dicitur geranis, aut gedraisch, pro impetu, violentia. Item, frepitu, fremitu & fridore. Hæc Caltricomius. mit tuhte, cum impetu.] Mendosum forte: porro considera. Junius. P. Scriber. habet: tuhte i. diße. Tuhte retinendum esse arbitror; est autem Belgis: tuyen, tinnire, strepere, tynstinge, susurrus, sibilus, sinitus aurium. vid. Kilian. in Etymol. Scherz.

43) Diß.

(k) *A te plantatar, quod complet fecula ramis.*

Nunc tamen ille patens & aperto summit la-

*Humilitur facile, (1) puto nam clauditar ille.
Historie verbis potatur concio plebis.*

*Ipſa ſuperficies hanc allicit : at ſapientes
Africa de magnis norunt haurire profundis.*

(m) Nam quoque vivarum fontem derivat
aquarum

*Impetus ille vel spiraminis, at prohiberi
Obice praeceptorum nunquam queat haeretico-*

Quin liber albatu (a) populi baptizate lo-

rum uiuentium, quæ
fluunt impetu de li-
bano.

famo der fliezente brunno, uuant
 fu lirt ist ze uerneme; eiuuua ist
 fu alfo diu putza; da uz man da
 uuzzer mit arbeien skefft; uuant
 fu unsemte ist ze uerneme. Diu
 gefrirt habet famo drate uart, alfo
 da berg uuzzer! uuant die der
 dealbit sunt baptifmarte & bonis
 operibus, die oe doleten ein dinemo
 primiciuo orto, nob binnan uurt ne
 dolent in allen den ortis die der uone
 dino primitis gepflanzet sint, ne
 cheinen obicem fallitatis! quia flami
 nis impetus, uirtus scilicet sacri elo
 quil, letificat ciuitatem meam.

Christus de Ecclesia dicit.

[Pg. 80.]

*Surge ferox aquilo, sed est auster blande
venio.*

Pollet aromatibus meis hic cum stabitis bor-
tas.

O vos infestae partes mihimetque vrisque,
Me permittente non autem trœcipiente,

(*) *Nunc quasi torrentes aquilonis famite morci,*

*Sevitia dara minitendo pericula plura,
Ecclesieque mee totas vires adhibere.*

Nunc quasi suadentes aures prae tendite mores.
Tendite blandarum molimina decipularum.

Sibilet ex filiis levis sandela loquelis.
Neutro proficitis, sed cum certamen iuvitis,

Ex odus vestris decus illi crescat honoris.

Verf. 16.

Surge aqui-
lo. & ueni
auster. perfla
ortum meum.
& fluent
aromata illius.

Bure 41 dich nortvuint, unte kum
du fundeoe uuint: durch uuaie
minen garton. 42 des de drahor stinken
sioe pimenton. 43 persecutores minere
ecclesiae 44 ieuere ubelen uuillon
heogoo ih iu ze skeineoe uuider iro,
45 daz ir sie besuoebet mit famo dra-
ten terroribus. also der nortvuint
uuaet! unte mit famo 47 sinehched
blandimentis. also liodo fundene-uuint
uuaet mit oeuederemo mugit ir
iro 48 getaran. sunter daz mit machor
ir sie liumhaftig slatagero tuge.

CAP.

(k) MSC. Virtual.

A te plantatis quod complet ---

(1) MSC, *idem*.

puteo nunc conditar ille.

(■) Cod. Vratislav.

Hanc quoque vivarum. —

(e) Idem MSC.

— — — populus baptizata lazar.

(*) MSC. Vratish.

Nunc quasi terrenus Aquilonis—

Ad Teuton. Paraphr.

423 Diß. Vorgehen.

44) Videtur interpres legisse in Latino: *ut faciat*, & adiecit, *eo magis: deſto drader*. Merula habet: *theſte thrader*. Schilter.

45) Verte: *voglam malem voluntatem permissum volui
et offensus contra illam.* Scherz.

46) *Daz ir fis befnocbet, ut illam probetis, tentetis; apud*
Notker. Pl. XXV, 2. verba: proba me Domine &
tempta me, sic redduntur Theotiste: Befnocha
miß, wille ebere miß. Paulo post dicitur: Also si
teta Abrahamen, do ez temptatus (befnocht)
wart. Scholz.

47) Merula: *Smetlicidow*. ad quem locus Castricomius ait: *Smetlicidow*, i. e. mollibus, nobis *fjandige* et *grjfydyje* significat mollem, laetum et blandum. Petrus Scriber. habet: *schmetlicidow*. Textus MSc. nostri retineri potest; *smetlicid* enim denotat, *delicatum*, *blandum*. in Gloss. Ker. efficit *smetcherow*, *delicatis*. Belgis *smetcheu*, *smetcheles*, *blandi*, *palpare*, *smetkeek*, *blandus*, *blandulus*. Vind. Kilian. in Etymol. Scherz.

42) *Getaran*, nocere. Vid. notum meum ad Otfrid.
Eu. II, c. 106.

CAP. V.

Ecclesia de Christo dicit.

[Pag. 81.]

(*) AD sua iam sponfus veniat plantaria
promptus,
Festatur pomis qua nostris sevit in hortis.
Iam dudum sensi, quia de me spes bona cari
Provocat, ut partes infeste mille per artes
Me circumveniant, nunc aspera spicula figant,
Vere terrentes, (*) nunc false blanda loquen-
tes;

Me sibi cessuram reputent secum ruituram.
(*) Sed neutris cedens, precor, ut sponsum mi-
hi praesens
Testis in hoc assit, quia neutro villa labascit
Spes mea, siue fides, someni certamine vires,
Ut pariant parva matura premia palme.

[Pag. 83.]

O Soror ad nostrum descendit sedulus dor-
tum,
Mensis aromatica letabor & ubere mirrhe,
Degustaque favum per cerea mella liquorem,
Dulcis vina tibi cum mellare laetis optini.
Ut tu sponsa cupis mihi delectatio iugis
Permanet electum sanctorum visere certum.
Corrigere errantes, infirmos reddere fortes,
Praemia perficulis dare post certamen agonis.
Sunt tamen ex istis quos mortificatio carnis,
Famaque virtutum rebus iam prodita dudum,

Redi-

Vers. 1.

VENIAT di-
lectus
meus in or-
tum suum.
ut comedat
fructus po-
morum suo-
rum.

Christus dicit ad Ecclesiam.

VENI in
ortum
meum so-
ror mea spon-
sa. messui
myrram
meam cum
aromatibus
meis. comedi
fa-

IH geron. daz min uulne kume in
sinen garton. daz er da ezze
daz = uuocher fines = eigenen obe-
zes. Ih habo uernomen. daz min
sponfus erloibet habet sinen unte mi-
nen uienton. daz sie mih besuoehen.
sumstunt mit = ege. sumstunt mit
sineiche! nu uuerdet des innena. daz
ih durh iro neuuedet ne = slaffon
a uirtutum constantia! uuante nah
sinemo geheize qui perseuerauerit
usque in finem. hic saluus erit! unte
ouh acerbitas persecutionum beran
seal maturitatem premiorum.

IH bin dieco kuman in minen garton
suester mingemahela! ih sineit da mi-
ne miron mit minen pimenton! ih az
da uaabon mit minetno honige! ih
trank ouh da minen uuin mit minero
miliehe. Also du gerost o foror &
sponfa. diccho habo ih? geuulst. unte
aliz ana uuisen ih minero holdon
in quibus uiridaria uirtutum inuenio.
ut corrigam errantes. infirmos robo-
rem. perfectos remunerem. Iro su-
meli-

(a) Cod. Vratia.

Ad sua iam sponfus ueniet plantaria —

(b) Idem. Cod.

— nunc false blanda —

(c) Idem MSC.

Sed neutri cedens —

AD CAP. V.

- 1) Vögelin habet: auocher. Junius huc notat: Thae
uocher fines ouezes, Fructum pomorum suorum. J
do uoluit thes uuars of oah thesa bluothe tha
uocher sich gekapha, Obseruamus an post florem
fructus se format; pag. 141.
mit uocher thera reuunon, Cam fructu penitenti-
a; Hymn. XXIII, 3. unachar, Fructum. unachar-
um, Fructus; Kero. uachet, Geymen; Gloss.
B, 22.
uachethest, Fertili; Gloss. B, 21.
unachar, Quasam; Gloss. C, 14.
sran unacharum, Ujars; Gloss. B, 35. q. d. Im-
probis fructibus. Liqueat igitur ex allatis Aros
nostros unum idemque omen tribuisse Forori &
Fructibus a terra enatis. Huc facit illud Cicero-
nis de Senectute; Terra nunguam recusat inpe-
rium, nec unquam sua usura reddit quod accepit;
sed alius minore, pieroque maiore cum fauore. &
illud Manili libro Quinto;

Seminque in faenas falcatu reddere terris,
Usuramque sequi maiorem sorte, receptis.
Frugibus inueneris, atque herrea querere mess.
Quod solum decuit mortales nosse metillum.

Maxime tamen huc facit Festus; Fenus appellatur
naturalis terra fetui, ab quam casum & nummo-
rum fetui Fetui est uocatum, & de ea re leges fe-
nuebre, Fenus, & Fenerator, & lex de credito
pecunia Fenoreis a fetu dicta, quod crediti nummi

alios periant; ut apud Græcos quoque eadem res
dicitur. Fenus quoque pratorum ab hac cau-
sa est appellatum; quando id ipsum manens quætan-
tis uocum parit. unde etiam Festus uocata est.
Quod originem uocis attinet; esta, oken, &
poken Anglo-Saxonibus olim dicebatur Fenus;
ab ican vel escan, Addere, adiacere, augere. pro
quo Franci dicebant suchon, quod habet Kero.
Ipsi vero escan vel suchon manifeste ista origi-
nem traxerunt ex iston vel iston. Augere, accu-
mulare. Cynarici quoque ocer & occrath est
Fenus, usura. Hæc Junius.

2) Vögelin. non habet: eigene. Scherz.

3) Merula habet: fane fland mit duris tormentis, interdum
mollibus blandimentis. Petr. autem Scriver. habet a
Santant mit ege ferbia, simstant mit sinetich. ubi
forbes uidetur ex post falso explicationis culpa
irreprehensibile. Ege idem est ac: terror. Gl. Lippi.
Egijbe, horrore, Egilechi, terribilis. Egileke,
terribiliter. Egijlo, pavor. Anglo-Sax. Oge,
terror. Goth. egan, mettere. Island. Oge,
terror, vehementissimus, vid. Jun. in Gloss. Goth.
Hinc apud Notk. Pl. LVII, & er egot in, terret il-
lum. Scherz.

4) Merula legit: slaffo. At P. Scriverius habet: slaf-
fos l. pogriffo. Stadenius uerbo Willeram: ibi ne
slaffo reddit: ich uuerde nicht ommunter oder
nachlässig. Scherz.

Ich ne slaffo, Non remitto vel laxo, oon flac-
esce. J mit slastheyde, Remissi, languide; p. 85.
slaffi, Desidium. slaffer, Accidit; Kero.
slaffe, trage, ignoti; Gloss. B, 27.
slaffer, laeri; Gloss. B, 28.
slaffer, Desidit; Gloss. B, 14. Junius.

5) Hauon genuit ante uision, Visitasti & uisito?
uifoda her miner herzan, Visitasti cor meum;
pag. 90.
her uisitet sinen holden, Visitasti amicos; p.

*Reddidit insignes, bonitatis odore vigentes,
Hos velut emeritos, hinc mortis falce recipis
Condidisti in eternis bene viciarios apotheci.
Sunt & adhuc vivi, qui dum celestis opam
Nescire sunt verbi, faveo est ut melle li-
quenti.*

*Hoc aliis ratiunt, ipsi quoque mente redun-
dant.*

(4) *Hi proceres, infra manet auditoria turba,
Qua dum prompta capis queque a doctoribus
audis,*

Obiectatur eis veluti dulcedine mellis.

Sunt & in his fortes ad sensus interiores

(5) *Notandos habiles, sunt quidam ad sola
capaces.*

*Verba, superficiem que pandunt historiam,
Quorum diversim quando contempler opel-
lam,*

*Nec votum dispar, licet actio prodest impar,
He mihi sunt epula, cibus hic mihi delicia-
que.*

[Pag. 85.]

Vox Christus ad Apostoli.

(1) *Fronte dapes bilari precor ut famatis
amici,*

Quas mihi sacrarum parient altus animarum.

Delicias Domini quis cognovistis amici,

Congaudete bonis, imitandos hos quoque vobis

Pomte, iustitie constante fameque sitique,

Pane mei verbi quo fitis pectore formi,

(2) *Incensioque calix vox reddat spiritualis,*

Nec quasi sensibiles ad mundi quoque labores.

*fauum cum
melle meo
bibi vinum
meum cum
lacte meo.*

meliche. die mit mortificatione carnis
quæ per myrram figuratur. unte mit
odore bonorum operum qui per aro-
mata significatur insignes uuaron! die
habon ih falce mortis ab hac uita
precifos. unte habon sic in apothecis
eternæ patris reconditos. Abo
unter den qui adhuc in mundo con-
uerfantur. habon ih uundan fume-
liche. die der also uberes sint doctri-
na celesti. fumo der uuabo des fei-
mes! unte infra illos. fideles audito-
res! qui delectantur dulcedine uerbi
mei super mel. Later auditores hab
ih ouh die uundan. qui idonei sunt
ad capienda fortia sacramenta que
per uinum figurantur! unte fume-
liche. qui contenti sunt lacte hystorialis
uerbi. Dero allero fize doh er di-
uerfis modis fih skeine! er ist die doh
min cibus. unte min delectatio.

Vox Christus ad Apostoli.

*Comedite
amici mei.
bibite & in-
ebriamini
karissimi.*

*Ezzet mine fruinta. trinket unte
uuerdent trunkan mine liebeston.
Mine fruinta faciendo que præcipio!
mine liebeston me super omnia dili-
gendo! ir habet uuola uernoman.
uuaz min cibus. min potus. mine de-
licie sint! scilicet profectus fidelium.
maiorum & minorum. Den sculet
ir congaudere. unte sculet sic bilidan.
nieth mit slafheite. funter mit auditi-
tate & iocunditate! sculet alliz ana
esurire & sitire iustitiam. ut fatiemini
cum apparuerit gloria mea. Pa-
nis cor hominis confirmat & uinum
laxificat cor hominis. Also scal iuuhi
panis uerbi mei confirmare ad bona
facienda! unte præclarus calix spi-
ritualis ebrietatis der scal iuuhi lo-
cundos facere. unte quodammodo in-
sensibiles reddere ad mundi mala to-
leranda.*

Vox Ecclesie de sua requie.

[Pag. 86.]

*Somnus, abest cordi, diem laxo mensura
quies.*

*Fax aliquanta mihi quis cessit munere amici,
Nec pariter tales quales ratis ante labores.*

*Vers. 2.
E Go dor-
mio. &
COR*

*Ich slafon. min herza uuachot. Vone
mines uines gnadon. habon ih
etenuilo ruouon. uuante ih fulehe
arbeit. unte fulehe persecutiones
nu ne lidon. so ih edes in initio fidei
doleta. des de fizegor uuil ih ad il-
lum*

Oria

(4) MSC. Vratil.
Hos proceres infra ———

(5) Idem MSC.
Potandos habiles ———

(f) MSC. Vratil. habet:
*Fronte dapes bilari precor ut famatis amici,
Ebrias & fiat quisquis mea pocula bibet,
Delicias Domini quis cognovistis amici,
Quas mihi sacrarum parient altus animarum;
Congaudete bonis,*

(1) Idem MSC.
Jocundusque Calix ———

Ad Teuton. Paraphr.

101. Got uulfofa, *Dras vifitavit*; Tat. IV, 14. ubi
vide annotata. *Junius.*

(6) P. Scriver. *etenuilo, etenuilo, idem est ac: ali-
quando. bisuacien. Sebera.*

Ora contemno, bona liberis faciendo,
Ora et latuit de ego libenter in illum.

cor meum
uigilat.

lum de luce uigilare. ante die oiga
mines herzen ad illius amorem in-
tendere.

Ecclesia de Christo.

*Vox audita mihi dudum pulsantis amici,
Officium refera mihi tu germana et
amica,*

*Immaculata mea, nullique nociva columba:
Namque caput mihi ros infecit, gutta ca-
pillis,*

*Que gelide noctis uebementer decidit horis.
O mihi que soror es, quia regni certa co-
haeres,*

*De requie grata precor a tua sponsa rogata
Surgere festinus, postponens ora pulchra,
Ad que tu tantum tibi gaudes esse vacandum,*

*Laudibus et psalmis, ut lenta pace fruaris.
Publica fraternis te committere cateruis,
Utile comuni proponito dogma saluti.*

*Nam torpente fide uanti retro rediere,
Atque ab amore meo frigeant ore profano,
Blasphemando patrem, plebemque nocendo*

*fidelem,
Perfidie tenebris pressuris continuatis.*

*Vox dilecti
mei pul-
santis. Aperi
mihi soror
mea. amica
mea. columba
mea. immacu-
lata mea.
quia caput
meum ple-
num est rore.
& cincinnati
mei guttis
noctium.*

Mir * becnuodelet mines uines
stimma. * Intuo mir min fuester,
min fruintin. min tuba. min scooa.
uante min hoibet ist fol toiuues,
unte mine locca fol dero nahttrof-
foo. Min fuester. quia coheres regni
mei! min fruintin. quia conficia le-
cretorum meorum. min tuba. quia
dotata a me donis spiritus sancti. qui
per columbam figuratur! min scoina
quia in baptismo purgata ab omni
macula peccati! stant uf de lecto
cootemplationis. unte kum uure pro-
pter fraternam utilitatem ad opus
predicationis. * uante dero uilo ist,
die der propter frigus iniquitatis
quod rore significatur redundant in
blasphemiam patris mei. id est patris
mei! unte die der fideles meos qui
adherent mihi also die loccha demo
hoibete. besuarent mit operibus te-
nebrarum.

Perf. 3.

*Extota tunica rursus ne reuertar illa?
Non ne pedes lotos rursus faciam luti-
mentos?*

*Vita quidem lectum contemplatiua quietum
Iam mihi prebebat, solumque vacare libebat
Laudibus et psalmis, curis de corde fugatis,
Officio uerbi nunc uox insillere amica*

*Me iubet, ut traitem fraternam commodi-
tatem: Ergo*

*Expoliaui
me tunica
mea! quomo-
do induar
illa? laui
pedes meos!*

quo-

Ih bin uze minemo rocche geslof-
fan. uueie skal ih in uuidere ane ge-
tuon? Ich habon mine fuoze so ge-
duagan. skal ih sie abo "beuuelian"?
Ih habo mich "gemuozezet uuer-
lichero forgon! uueie skal ih iro mi
abo unteruuoitan? Scal ih officium
predicationis repetere! so skal ih ouh
sub-

- 7) mir becnuodelet mines uines stimma, *Me appellat*
vel nominat dilecti mei voc. Nihil adhuc in Ala-
mannicis monumentis lauari quod huic verbo lu-
cis aliquid afferat, praeter illud einchensalem,
umaren, quod in Gloss. B, 26. exponitur *lapi-*
gem. atque ita einchensalem Patres nostri pro-
prie dixerint cum, *Qui uas praeter ceteros nomi-*
natur, celebritate nominis omnes alios antecellit.
laxatio. Malui uero Nominandi verbo hic uti,
quam *Passendi* vocem cum Glossatore seruare
quoniam prius illud tam huic Authoris nostri lo-
co, quam isti einchensalem conuenit; posse-
rius autem neutro locum habet. Quamvis igitur
in Francis antiquitatibus, praeter nomen ein-
chensalem, nihil haecenus inueniri quod hanc
nostram interpretationem firmare uideatur; ni-
hilominus tamen in cognata Anglo-Saxonum lin-
gua deprehendo caesodan iis pro Nominare accu-
pum. legimus enim apud ven. Bedam hist. eccles.
gentis Anglorum lib. II, cap. 20. thone tun gyt
to dag mea his noma caesodeth, *Ejus nomen*
uicis usque hodie cognominatur. Junius.

- 8) Intudo mir min fuester, *Aperi mihi soror mea.*
ich fluont uph, that ich minemo uino untada,
Surrexi ut aperirem dilecto meo; pag. 92.
latteteta then buoch, *Reuelasti librum;* Tat. XVII, 2.
ubi uide a nobis annotata. Junius.

- 9) Mea est: *Sigillum illorum multi sunt.* Scherz.

- 10) Ich hmo mine fuoze gethungen, *Laui pedes meos;*
ther githungen ist, *Qui lotus es;* Ostr. IV, 11, 74.

thunahan, *Laure;* Tat. CLV, 2. ubi uide anno-
tata.
doushila, *Mappa;* Kero.
doele, *Lintum, lintolum, mappa, mappula;* Gl.
D, 18. hant uuelo, *Manutergium;* Gloss. D, 18. Ju-
nius.

- 11) *Merals: hanc skal ich se beuuelian.* Ubi Junius haec
notat: *Quomodo iniquabo ei?* [the this unbe-
auollene behaldot, *Tu sum immaculatam confer-*
uar; pag. 123.

ther beuuel sich thin muoder, *Ibi uiolata est ma-*
ter tua; pag. 121. unbauollmin kedingan, *Indi-*
ta castitas; Hyme. VIII, 2. unbauollan, *Immacu-*
latus; Gloss. Lipt. pinuollan, *Profanum, polluta-*
tum; Gloss. B, 38.
binuollan, *Infesta;* Gloss. Lipt.
pinuollana, *Violata;* Gloss. B, 14.
pinuollina, *Temeratis;* Gloss. C, 19.
farnuollant, *Profanauerant;* Gloss. Lipt. Ju-
nius.

- 12) Ich hmo mich gemuozezet uuerdlichero forgon,
Expedit me a terrenis sollicitudinibus uel Caps va-
care &c.] ther auo se magh ich mid gemuoz-
gan, *Non possum huic rei uacare;* pag. 166.
muozzen, *Vacant;* App. glossarii C.
muozzen, *Occupatio;* Gloss. B, 31.
muozzet, *Vacat, muozzen, Vacant;* Kero.
muozzetot, *Vacat;* Gloss. B, 16.
muozzet, *Occupatio;* Gloss. A, 21.
unmuozhaft, *Profanum;* Gloss. A, 4. Junius.

13) Pro

Ergo quid faciam? (b) num semiverbis fiam?
 Absente coquo dudum, confecta relinquere
 durum,
 Durius at multo, me contradicere iussu.
 Si subeam verbum, restabit & hoc mihi cer-
 tum,
 Ingenti cura dare fratribus exteriora.
 Hec referent tunicam mihi sollicitudinis illam,
 Quam prius exneram (c) facie quoque pul-
 verulentam,
 Alio me feci, quam latus fiamine terpi.

Missa per insertam dilecti dextra fenestram
 Me subito tetigit, ventremque meum
 tremefecit.
 Dum requie ugi cupiens intrinsecus atq;
 Differo preceptis prompte parere iubentis,
 Verbu & factu querendo quod utile multis,
 Adveniens cordi clemens miseratio Christi,
 Me veluti tetigit, (1) sensusque meos stupe-
 fecit;
 Ut recolens digne quid pro me pertulit ipse,
 Non mala formidem, non aspera ferre re-
 cusem,
 Dum modo factorem se prebeat ut monito-
 rem.

Stirrexi propterea sponso cupiens aperire,
 De manibus myrrham distillare liques-
 ciam,
 Et digiti myrrha se complevere probata.
 Post monitionem sponsi mentem pigrescit ab-
 omni
 Proinus exegi, gressus sunt at mihi recti,
 (2) Ut pedibus pulchris proferrem nuncia pacis.
 Membraque candidi sic mirra spiritali,
 Ut bona que loquerer, male vivens non re-
 probarer.

Hoc

quomodo
 inquinabo
 illos?

Verf. 4.
Dilectus
 meus
 misit manum
 suam per fo-
 ram. &
 uenter meus
 in tremuit
 ad tactum
 eius,

Verf. 5.
Stirrexi. ut
 aperirem
 dilecto meo.
 Manus meae
 distillauerunt
 myrram &
 digiti mei
 pleni

sublevis necessaria providere. Daz
 nemag niomer uuerdan. sine tunica
 sollicitudinis. unte sine pulvere ter-
 renæ actionis. Ih habo daz stuppe
 dero irdiskon gedanko abo mir mit
 uirdegero ruiuuon zaheren gefoz-
 zet! uuie scal ih nu miß "geoliban
 dinero contemplationis. unte aber
 uiderkeran ad puluerem terrenæ
 actionis?

MIn uuine racha sine hant in ze mir
 ze cinemo fenstre. unte min uuam-
 ba erbibeneta ze sinemo anagrisse.
 Do ih zuuelera. obe ih ad exhorta-
 tionem sponsi scolte de secreto con-
 templationis uure kuman ad publi-
 cum predicationis! do geuuisota er
 mines herzen mit tactu miserationis.
 daz ih miß "erquam in minen ge-
 dankon. unte in minemo sinne. qui
 per ventrem significatur! so lang er
 so starkiu ding durch miß leit. irrison-
 nes. flagella. crucem. mortem! uuie
 ih danne seule zuuelan. de heiner
 slaheto arbeit durh sinca uuillon li-
 dan.

Ich stuont uf. daz ih minemo uuine
 intate. mine hente "trofzetoton
 mirron. unte mine uingera uuwrden
 uol dero quekkeltton mirron. "Do ih
 miß geeinota durch mines uuines uuill-
 on subire opus predicationis! do
 rihtih miß uf ze guoten uuerchon. ut
 facerem gressus rectos pedibus meis!
 unte garota miß ad continentiam &
 mortificationem carnis quæ per mir-
 ram figuratur. ne forte cum aliis prædi-
 cauerim. ipsi reproba efficiar. unte teta
 abo

(b) Cod. Vrsial.

— num semiverbis fiam.

(i) Idem MSC.

— faciet quoque pulverulentam.

Alio me feci.

(k) Aute verum, qui incipit: Adveniens cordi, Cod.

Vrsialis. hanc verum inserit:

Uspete qui nollem verbi portare laborem.

(l) Cod. Vrsial. habet:

— sensusque meos tremefecit

(m) MSC. Vrsial.

Et pedibus pulchris proferrem nuncia pacis.

Ad Teuton. Paraphr.

13) Pro: geoliban Merula exhibet: holianus, id quam
 vocem Iunius scribit: Videtur mihi verbum ulte-
 riorem aliquem sensum complexi, quam expref-
 sit Glossator; nec tamen satis assequor, quidnam
 sit illud, quod significare voluit Abbas. Hæc Ju-
 nius. Sub geoliban est nihil aliud quam: Se sepa-
 rare, sicut von einem beurlauben. Apud Noth.

Pl. XXXIV, 12. verba: Ne distedas a me, reddun-
 tur: Ne gelonbe diß min. Apud eundem Plal.
 XXXIII, 9. Ube se daz ne taont, so uueßfiet er
 fore in sin anstehen unde gelonbet sich ire; quod
 vertendum est: si hoc non faciunt, tunc erga ipso
 faciem metet, & se separat ab illis. Adde ep. eun-
 dem Pl. XLIII, 12. Sebrez.

14) Iunius habet: Ich mich erquam in minen gethan-
 kon, Obßupui in cogitationibus meis. Quam in-
 terpretationem liquido adstruat hæc metricæ
 paraphræsis verba,

— sensusque meos stupefecit.

erquam er, Obßupessatus est; Ostr. V, 15, 17.

irquam er, Obßupuit; Ostr. IV, 13, 77.

erquamun alle, Stupescant omnes; Tat. XII, 5. ubi
 pñitibus hunc loquendi modum adstruimus. Hæc
 Janius.

b

15) Vargelin: trofzetoton.

16) Iunius habet: Ich mich geeinota: Cum statui-
 sem] ich hawo mich geeinota uphen theu palm-
 boum ze fligene. Palmam scandendi lxx est sen-
 tentia menti. Hæc Janius. Ita apud Noth. Plal.
 CXVIII.

Hoc quoque differtens, ut fame ludica
 sperans,
 (b) Nil foris ostentem, sed sponsi prae-
 mium sperem.

Ostendi vestem dum concita iam remove-
 rem,
 Afficiens a me dilectus cesserat inde,
 Concita resistendi removens molimina menti.
 Parueram sponso, verbi officium subeundo,
 Ut bona subiculis daret exemplaria falsis
 Et mea mens huiusmodi castigatio carnis.
 Hic modis inquam dum merore esse propin-
 quam

(c) Eius ad exemplum, daret ut mihi se ma-
 aliosum,

Elongata magis mihi cognitio Deitatis:
 Quam nequis intuitus digne speculariter ullus
 Humane mentis sub carnis fasce gementis.
 Dum mihi verba dedit, mentem misere li-
 quefecit.

Corporeae molis quavis vallata tenebris
 Ad sponsi faciem nequam sustollere mentem,
 Ut pote quam vivi nequeant homines specu-
 lari:

Sic tamen lucula monitoris voce salabri,

(d) Ut mihi nil libeat nisi commanisse, sed
 ariat

Corporis hoc vinculum, me non pertingere ad
 illum.

Sedula quaesivi, sed cum reperire nequivi.

Nam neque clamanti respondit, seque vo-
 canti.

(e) Res geminas petii, sed quid det utramque
 petenti?

Aut hic praesentem seclorum cernere regem,

Aut etiam solui, quo sic coniungerer illi.

Ad neutrum facilem sponsus mihi prae-
 buit aures.

pleni mirra
 probatissima.

Verf. 6.

PESSULUM
 ostii mei
 aperui dilecto
 meo. at ille
 declinauerat.
 atque transie-
 rat. Anima
 mea lique-
 facta est.
 ut locutus
 est. Quaesivi
 illum & non
 inveni. vo-
 caui illum,
 & non re-
 spondit mihi.

abo daz mit discretionem quae per di-
 giros significatur: uauata ih in allen
 minen uuerchon nehein humanum
 fauorem ne uuil expetere. sed tantum
 ei qui uidet in absconso placere.

Den grintel miner ture nam ih aba.
 daz ih minemo uuine iotate. er
 uuas abo hina gewuichan. uuas dana
 geuaran. Alle contradictionem quae
 per pessulum significatur habon ih re-
 moram uone minemo herzen. daz ih
 mines sponi uuillen leiste. Do abo
 ih uauata. daz ih mir obedientia praedicationis.
 unte mir castigatione corporis
 mihi imo hate genahet. daz ih
 hinc misteria mohre comprehendere.
 do aller crest uernam ih incompre-
 hensibilarem diuinitatis eius. daz sic
 nehein acies humanae mentis quam
 lippirado mortalitatis fragilitatis reuer-
 berat ne mag perfecte intueri. als iz
 quit. Accedet homo ad cor altum.
 & exaltabitur Deus. Also min uuine
 ze mir sbrach. do uuart min scla
 zerenet. Suo se ih ne muge altitu-
 dinem diuinitatis eius adhuc in
 fragili corpore perfecte intueri. ih bin
 ie doh uon siner manung in minemo
 herzen iruarmet. daz mihi nie uuetes
 ne lustet. ne uuare sinero ana sine. unre
 bin quodammodo insensibilis reddita
 huie mundo. Ih fuohra in. ine uant
 sin nieth! ih rief imo. er ne antuuert
 teta mir nieth. Ih uorderota in ana
 daz er sih mir in dirro uuerlre
 oigte sicuti est. des ne mohta ih
 niether eruerban! ih bar in. daz ih
 nuoset diffusio & esse cum illo. des
 ne uuolet er niet uerneman.

Verf. 7.

(a) Cod. Vratil.

Nil foris ostendam, sed sponsi prae-
 mium sperem.

(b) Cod. idem.

Eius ad amplexum daret.

(c) Codex: Vratil.

Ut mihi nil libeat, nisi tantum sperare quod uirtutis

(d) Idem MSC.

Res geminas petii desiderio ista fidei.

Ad Teuton. Paraphr.

CXVIII, 106. verba: Iuravi & statui custodire iu-
 dicta iustitiae tuae, redduntur: id sumus und ge-
 notata mihi ze bebouene die orteilla dines rebbet.
 Scherz.

17) P. Scriver. habet: zylarzet. Scherz. liquefacta est.
 Schuter.

18) Saie se id e. licet ego &c. Scherz.

19) Iunius habet: thaz her sich mir erougade, Ut se
 mihi ostenderet. J erougi was then fater, Offende no-

his Patrem; Tat. CLXIII, 1. ubi vide a nobis an-
 notata. Frequenter quoque simplex ougan po-
 nitur pro Offendere. Ita legimus apud hunc oo-
 strum pag. 190. thie hin ier saluts ougan, Qui
 ier saluts ostendunt. Otridus II, 3, 40. wmo
 mag thas sin hrlougnit, thaz himil theru uooroldi
 ougit, Quomodo hoc petisti negari, quod salum
 terra ostendit. & rursus IV, 18, 74.

ni tharst er, quidam, laugern,
 thaz spracha siel thib ougan.
 thiu uort sinia,
 thiu maldet tibi in drina.

ougan sal, Offendam, ougoda, Offendit, oigi, Offen-
 de; Gloss. Lipt. augenda, Offendentem. kesucke,
 Offendat. kasugont, Offendant, kasuge, Apparet.
 kesugit uuard, Apparet. keuogit, Demonstrat.
 kesuckeo, Demonstrare; Kero. schaught ist,
 Praemulgatur, praefertur, ostenditur; Gloss. A, 1.
 Hec Janini.

20) P. Scriver. id est eruerban.

[Pag. 89.]

*Offendi vigilis urbem de more tacentes,
Qui me cadentes & plagis afficientes,
Palliolam misera fueram quo cinctis tulere.
Anxia diversum cum memi raperetur in astitum,
Et desiderius successus defores illi,
Que peperit cordi longinquas absentia cari,
Consilio statui procerum quantoties uti,
Qui sibi quam reliquis vigilis obstant inimicis,
In tenebris mundi defensant membra Christi.
Hi peracuta mihi responsa dedere roganti,
Que possint gladiis conferri sine sagittis,
(¹) Vulnera marmoris renovanda per illa
priora.*

*Insperet & carus mihi summovere caducas,
Libera quo tantum (²) suspirem cernere ca-
ram.*

Vers. 7.

Inuerunt
me custo-
des qui cir-
cumeunt
ciuitatem.
percusserunt
me & vulne-
rauerunt me!
tulerunt mihi
pallium meum
custodes mu-
rorum.

IN den forgon. uundon mih die uuah-
tare, die de burg umbegent! sie sluog-
gon mih. sie ¹ feroton mih. die ² mur-
huotela namon mir min ³ lachan. In
den chlagon do ih mines desiderii com-
pos esse non potui do ratfragota ih mi-
nes dinges prophetas & apostolos. die
die gotes burg behuotent uaiden demo-
tuiele. die gabon mir diu antuvertte.
die der uuaron also uuahs sicut gladii
& sagitte. quasi stimuli & sicut clau-
i in altum defixi. uauante mit den ex-
hortationibus die ih uant in iro uuor-
ton. unte in iro geschriften. uuart ih
⁴ so harto compuncta. unte so harto
geserot! daz al min lamer de absten-
tia sponsi uuart gemanigualtot. Sie
rieton mir ouh. daz ih mundiales
curas quæ per pallium significantur
hine uuurfe. nisi pro fraterna utilita-
te! ze diu. daz ih liberius & expeditius
mohte suspirare ad præsentiam sponsi.

Vers. 8.

(¹) *H*ierusalem nata confessor vos ego
clare,
ut si fortassis dilectum repperiatis,
Audiat a vobis quoniam vi languore amoris.
O anime sancte quis pacis visio summe,
Est merces fidei, per vos precor infirmari
Sponso languorem, quo lisor ob ejus amo-
rem,
Nil mihi iocundum, nil competit hic potius-
dam.
Languida sum mundo, faciem illius sitiundo.

Adiuro uos
filia ieru-
salem. si in-
ueneritis di-
lectum meum!
ut annuncie-
tis ei: quia
amore lan-
gueo.

IH besueron iuuih ivnkfrouuon ze
ierusalem. ¹ ob er minen uuine
uinder: daz ir imo kundet daz ih
sinero ² minnon siechon. Ih biron
iuuili heiligen sela. ir da tresset ad
supernam ierusalem. da der ist uiso
eternæ pacis. daz ir minemo sponso
kundet minen siechetagon. der mir
ane liget uone siner minno. unte uon
³ urdriceze ditro uuerlte. Mih ne
lustet nieuuetes. nisi tantum dissolui.
& esse cum illo.

Vox Synagoge ad Ecclesiam de Christo.

[Pag. 94.]

*Pulchrior o cunctis mulierum nomine cinctis,
Cum nos adiuues, decet ut qualis ma-
nifestes
Hic de dilecto dilectus sit tuis: esto,
Sic tibi notus, multa virtute decorus,
Quid nos adiuues, si non hunc pandere carus?
Dixentes a te cognouimus in Deitate*

Vers. 9.

Qualis est
dilectus
tuus ex di-
lecto. &
pulcherima
mulierum?

Uuelich ist der ¹ din trut uone
trute. aller uuibo sconefta? We-
lich ist der din trut uone trute.
uauante du unih umbe in so be-
suoran hast? Uone diner lera uuiz-
zon uuir dinen sponsum in natura
diuinitatis filium de patre. Deum de
Deo.

Esse

Qua-

(r) Cod. Vaticanus.

Vulnera marmoris emulando per illa —

(s) Idem Cod.

— suspirem cernere sponsum.

(t) Idem Cod.

Hierusalem nata. —

Ad Teuton. Paraphr.

32) Iulius dicit: si seras mich, *Vulnerauerunt me.*
Ita mox hac ipsa pagina, uauith ich so harto ge-
seret, *Tantopere vulnerabar.* sic quoque fuit lu-
pra pag. 70. geseferd hæcstu mir min herzo,
Vulnerasti cor meum. Quibus adde verba Tatia-
ni XII. 6. ferente soothuantes tibi, *Desentes qua-
rebanus te.* ad quem locum annotauimus plura.
Quibus tamen adde ser, *Dolor;* Gloss. B, 14.
ser, *Dolorem.* serazzantan, *Dolentem;* Kero.

WILLER. PARS. I.

ser. ouizi, *Supplicium;* Gloss. C, 12.
serin, *Tribulatio;* Gloss. Lips. *Iunior.*33) P. Scriuer. exhibet: *murbuotera.*34) Lachan, *Pallium.* Pro eo habban est apud Tati-
num XXXI, 4. habban, *Pallium.* lachane, *Palla;*
Kero.Significat & *Pallium* apud Tatianum CCIX, 1. ubi
vide annotata. Ponitur & pro *Pallio*. biauunt si
inan mit lachonon, *luculet cum pennis;* Otr. I,
12, 69.habban, *Linteus;* Kero.lachan, *Sagum;* Gloss. B, 49.streuul lachon, *Stratonia;* Gloss. B, 51.panch habban, *Sagum;* Gloss. B, 49. *Iunior.*35) Petr. Scriv. habet: *baroto compuncta ante gferet.*36) Vögelin. habet: *ob h.*37) Vögelin. legit: *minno serdon.*38) P. Scriv. habet: *ardrizeze.*39) *Dilectus ex dilecto.* Schiltet.

F

39) Das

*Est tuum sponsum genitor Deo generatum,
Aequum muner, verum de lumine lumen,
Nunc etiam qualis sub nostra tegmine carnis
A te credatur, nobis quoque pande pre-
camur;*

*Quo magis accense vultum filium abele,
Quem fuit Angelicus certamen cernere catus.*

Qualis est
dilectus tuus
ex dilecto,
quia sic ad-
iurasti nos?

Deo. lumen de lumine! nu sage
uns ouh uuelich er si in natura hu-
manitatis. ¹⁰ daz unih des denieter
si ante faciem eius apparere. in quem
desiderant etiam angeli proficere.

Vox Ecclesie de Christo.

Verf. 10.

*Dilectus meus hic cum candidus & rubens sit,
Est quoque precipuus de cunctis milibus
vuis.*

De specie sponi () consulta quid sit ab omni
Humani generis massa, profitebor amicis.
Candidus est certe natus de virgine matre,
Expers peccati, per Adam quod posteritati
Primitus infusum, tantum hunc non attingit
vnum.*

*Est etiam rubens, quia sanguis nos lavat eius,
Vulnera vipereo vacans infusilla veneno,
Sanguine sacrorum que non sunt terja prio-
rum.*

*Est quoque precipuus de multis milibus vuis,
Fuit ab arce poli cui vox sibi congrua foli:
In quo complacui dilectus ades mihi fili.*

Dilectus
meus
candidus &
rubicundus,
electus ex
milibus.

Min uine ist uuiuz unte rot. ist er-
uuellet uone manigen dufonten.
O sancte anime. ir fragetot. uuelich
min sponus si in humanitate. nu uer-
nemet diu ¹⁰ mare. die ih iv uone
imo sagon. fo becheniet ir in specio-
sum prae filiis hominum. Er ist can-
didus & rubicundus. Candidus ist
er uon dero magede geborener. unte
aller funton anig. Peccatum enim
non fecit: nec inuentus est dolus
in ore eius. Abo rubicundus ist er
per passionem uuante mit sinemo
bluote facta est purgatio peccatorum.
diu der nuo edes ne mohta uerdan.
mit neheinemo sanguine sacrificio-
rum. Er ist ouh electus ex milibus.
uuante imo einemo paterna uoce
zuo gesprochen uuart. Hic est filius
meus dilectus. in quo mihi com-
placui.

Verf. 11.

*Huic caput est aurum splendens & in igne
probatum,
Et comae sublimis palmaeque simillima thibis,
Concolor aligeris plena nigredine coruis.
In Deitate patri par est substantia nati,
Per serui speciem minor est patre filius idem.
Hinc caput est illi genitor, cuius bonitati
Nulla creaturum confertur forma bonorum;*

Caput eius
aurum
optimum.
comae eius
sicut elatae

pal-

Sin hoibet ist aller goldo bezzefta.
sin har ist also " palmae uuißela.
suarz famo ein raban. Min sponus. er
ist Deus & homo. In humanitate ist
er ouh minor patre. uone dannan ist
pater. sin hoibet. Also daz gold prae-
cellit allersubte gefimide! famo uer-
triffet bonitas patri omnem bonitatem
creatu.

(*) Cod. Vratissiu.

— consulta quid alibi ab omni.

Ad Teuton. Paraphr.

39) Daz nupf des denieter si i. e. ut nobis eo suauis
sit &c. Scherz.

30) Merula habet: *maera* ubi Iouius: *Maera*, *Fama*,
ramer. Occurrit & pag. 71. & 102.
marthe, *Bona diffamatio*; pag. 137.
marco, *Diffamare*, vulgare; Tet. XLVI, 5.
gimarco in, *Diffamauerunt eum*; Tet. LXXI, 5.
gimarit uas this uoort, *Divulgatum erat verbum
istud*; Tet. CCXXII, 4. tho giborit er mari, *Tunc
aditum ramorem*; Otf. I, 21, 21.
lundten mari, *Edabant in vulgus*; Otf. I, 17, 23.
datur mari, *Spargebant ramorem*; Otf. I, 27, 1.
mari duan, *Significare, docere*; Otf. III, 20, 109.
III, 22, 11. maro bredigari, *Celebris Ecclesiaster*;
Otf. V, 12, 166.
maro Kuening, *Inclytus rex*; Otf. V, 20, 182.
maru muater, *Inclyta mater*; Otf. I, 15, 105.
maru geba, *Excelsa muera*; Otf. I, 17, 31.

filu mari uas thes dages diel, *Celeberrima erat
dici solennitas*; Otf. V, 4, 16.
lutmarvero flimmi, *Publica uoce*; Hymn. XIX, 20.
marida, *Fama*; Gloss. B, 24.
marre, *Fame*; Gloss. B, 29.
urmarer, *Egreus*; Gloss. B, 17.
urmarer, *eschoudilcon, Infirmitas*; Gloss. B, 26.
gamarde, *Fame, fama nouitatis*; Gloss. A, 1.
argogimaru, *Diffamatio*; Gloss. B, 17. Haec Ju-
nius.

31) *Elae Palmarum* sunt rami productiores & exten-
siores, interdum auro coloris, crispantes &
semper ad excelsa tendentes, & nunquam viro-
rem suum amittentes. Nonnulli dicunt *Elaeas*
Palmarum speciem esse arboris aromatica, quam
Latini *Abietem* sive *Spatas* vocant; nam *Græce*
Abies Elaes dicitur. Est autem hæc species apta
conficiendis unguentis. Abietem vero hic non
magnam illam arborem, quæ est navigis & do-
mibus apta, sed ut diximus, speciem aromaticam
arboris debemus accipere. Haymo. Mart. Opitius:
*Sein hapt ist gold, sein baar eroben und aufge-
krefft. Schiltner.*

*Un species auri vincit genus omne metalli.
Unicus hic autem genitori per Deitatem,
Factus homo fratres sibi fecit, sive sorores,
Qui veluti crines ad colla decora reclinat
(*) Ut numerum desinent, sponsoque tenaciter
herent,
Speque fideque virent, virtutum germine flo-
rent,
Et quasi palmarum spatula conantur in al-
tissimam
Viribus huius propriis fidant, sed origine
carnis,
Se reputant nigros, nisi gratia candidet illos.*

palmarum.
nigrae quasi
coruus.

creaturarum! siue angelorum siue hominum. In diuinitate so ist min sponfus unicus patris! per humanitatem " geuuerdeta er bruoder unte fuefter haban. also er selbo quit. Quicunque fecerit uoluntatem patris mei qui in calis est. ipse meus frater soror & mater est. Die imo adherent per fidem & dilectionem also daz har demo hoibete! die sint iomer ad alta tendentes. quasi spatula palmarum! sie gruenent ouh alliz ana quasi palma per spem caelestium premiorum. sie beehennent ouh an in selbon peccatorum nigredinem. daz sie nie ne mugen dealbari, nisi per participacionem gratia.

*H*Uic oculi pulchris similes super anne columbis,
Lille prius lotæ quæ distant flumen amore.
Cum videatur homo, specialis gratia Christo
Ex Deitate manet, quæ spiritualis donet,
Dona suis caris, ut eos concordia pacis
Atque columbine delectent munia vite,
Primitus & vitis studeant assidere vitis
(*) Scriptura Sacra, sed hoc post historiale
Flumina verborum conuertit anare sacramentorum,
Sensibus occultis scrutantes atque prostratos,
In quibus insidias Satanae videant inimicas,
Adore columbarum residunt quæ litore aqua-
rum,
Ut sic accipitrem prænotant aduentum.

Verf. 12.
O Culi eius
sicut co-
lumbæ super
riuulos aqua-
rum. quæ
lacæ sunt
lotæ. & re-
sident iuxta
fluuenta ple-
nissima.

Sine oigen. sint famo tubon. bi den rinnenent bachem! die der mit miliche sint gebadet. unte sitzent alliz ana bi den riehon uuazzeron. Vuan- te min sponfus ist Deus & homo! so ist er geuualtig per diuinitatem. sinen holdon zegebene dona spiritus sancti. quæ per oculos eius significantur. zedi. daz sie columbinam innocentiam behalten. unte sie ze crest lern- nen trinkao de riuulis scripturarum. i. apertioribus sacramentis! unte so sie mit lacæ simplicioris doctrine insidias diaboli. famo die tubon in den luterem uuazzeron. kunnon præ- uidere aduentum accipitris! unte sih uore imo beuuaran.

*I*llius areolis ego testor aromate satis,
Esse genus similes (*) quas conficere oli-
tores,
Qualis in areolis aspectus aromate satis,
Qualis ab his herbis fragrantia manat odoris
Digerit in numerum quas (**) dextra sciens
olitorum,
Sic spongi gestus cum mansuetudine plenus
Vel stentem Marian (**) suscepit vel Chan-
nam,
Aut pressis salus timidorum fronte severus,
Sive patri grates transiit ad æthera gau-
dens;

Verf. 13.
G Enæ illius
sicut
areolæ aro-
matum. quæ
conficæ sunt
a pigment-
tariis.

La-

Sine hussilon. sint famo uuwrzette. die der geketzt sint von den " kunstigen pimentaren. Alliu " ge- bare mines sponsi in humanitate. quæ per genas intelligitur. beide sin mansuetudo quæ suscepit publicanos & peccatores. unte sin fuesteras quæ corripuit phariseos & penitentiam agere nolentes! unte sin laticia quæ exultauit in spiritu sancto. unte sin trificia quæ fleuit super ciuitatem ierusalem. & super lazaron mor-

(*) Cod. Vratisl.

Et numerum desinent.

(*) Cod. idem.

Scriptura plana, sed hoc —

(*) Cod. idem.

— quas conficere delitiores.

(*) Cod. idem.

— dextra sciens olitorum.

(*) Cod. idem.

— suscepit seu Chanannam.

WILLER. PARS. I.

Ad Teuton. Paraphr.

32) Merula habet: Geuuerdeta der bruodera anda sueftera huan, ubi Junius: Dignatus est fratres & sorores habere.] geuuerdo ouh Drutla heilen, Dignare ouh Donare sanare; Otr. III, 5, 37. keuwerdunter ist, Dignatus est; Kero. Hæc Janus.

33) Kunstigen non est in Textu Hebræo, nec in Latino. Scheller.

34) Gebare, Gesser. Anglo-Saxones quoque gebær dicebant, a bæræ, Gerere. pui prout notione

Vel Lazaro lacrimis (=) morrem impendit amicum.

*Et coram positos vivit longaque remotos,
Hos te conspicua malens, hos prepete fama.*
(41) *Sed tamen hic gestus, habitus, reveren-*

*tia vultus,
Est cognoscibilis doctis atque Prophetis.
Hi ventura carent, hi visu cognita pendunt.*

*Ejus sunt labia stillantia liliis mirram,
Verba mei sponsi populo quæ præbuit omni,
Discipulisque suis florent candore salatis,
Præmia nam celi promittunt cinque fidelis.
Sed succus prime fuit ex his demo mirræ,
Cum mox injunxerat his qui illuc tendere cu-*

rant,
(42) *Quod palmam sanctis dat mortificatione*

carum.
*Lilia floreant, cum talia verba faveant,
O vos felices, spe regni rebus egentis.
O vos felices, tranquillo pectore mites.
O vos felices, assiduis compatiētes.
O vos felices, suorum cor retinentes.
Candula sed primam distillant liliis mirram,
Cum de martyrii referantur sorte beati,
O vos felices, mala pro me perpetantes.*

**Labia illius
lilia distil-**
lantia myr-
ram pri-
mam.

mortuum! diu uas lustlich den die iz sâhon. unte loecheta ze imo mit suozemo mare die iz gecisketon! also diu uoala geordineton uuvrbette. beide nietlam sint ane ze sehene! unte ouh suozen stank uerro won in drahten: Die pimentare. die de uuvrbette fazton. daz sint propheta & apostoli! die cinon sagoton iz cumstik. uuelich sin gebare scolte sin in humanitate! die andere annunciauerunt opera eius. & facta eius intellexerunt. Sine leffa. sint lilion. die de quekkeston myrron trofsezent. Diu uoort mines sponsi. sint scone famo lilion! uuante sic candorem æternorum præmiorum gehceizt: Uzen denselben uoorton truiffet diu myrra! uuante per mortificationem carnis quæ in myrra significatur. kundet er uns perueniendum esse ad candorem æternitatis. Candor liliorum uas in sinen uoorton. do er quadh. beati pauperes spiritu. quoniam ipsorum est regnum celorum. beati mites. quoniam ipsi possidebunt terram! beati misericordes. quoniam ipsi misericordiam consequentur? beati mundo corde. quoniam ipsi Deum uidebunt! darenah troif diu myrra der uz. do er quadh! Beati qui persecutionem patiuntur propter iusticiam. quoniam ipsorum est regnum celorum.

*T*estudo manum tornatile tali ut aurum,
Utraque mirificis (=) est palma repleta hyacinthis.
*Ut magis est facile torno quam qualibet arte,
Artifici studiū, sic quicquid erat facien-*
dum,
*Effectu facili perfecit dextera Christi,
In specie carnis, virtute potens Deitatis,*
(43) *Nec forti verbo nature repleuit ordo.*

Verf. 14.
Manus eius
tornati-
les aureæ.
plena: iacin-
this. Ven-
ter

Sine hente sint guldin. famo " sine- uel. alsie sie gedrat sin! bede " uolle iechando. Also der " drahsel samstot uuerchet: danne ando dehen uuerrehman. uuante imo nieth durft ist extrinsecus regula uel rubrica! famo uas minemo sponso al sin operatio facilis! quia ipse dixit. & facta sunt: Alliu sinu uuerch uua-
ron

(44) MSC. Vratian.

— morrem impendit amicum,
Et coram positos iuu longaque remotos.

(45) Idem MSC.

Sed tamen hic habitus, gestus reverentia —

(46) Cod. Vratian.

Quod palmam sanctis dat mortificatione.

(47) Cod. Idem.

— est palma repleta iacinthis.

(48) Idem Cod.

Nec Demis verbo ostura. —

Ad Teuton. Paraphr.

atque origine, qua peculiaris unusquisque ho-
minis agendi modus Latine Gesar. Gallice com-
portement. Anglice carriage nuncupatur. Junius.

31) Merula habet *sinuoides*. Junius habet: *sinuoides*, teretes. Occurrit & mox hac ipsa pagina. Nescio quid sibi velit illud *sinuoides* in glossis Houten, propterea potius vocis *latus* interpretationem ex Anglo-Saxonum idiomate. Siquidem sinepele in *Ælfrici* grammatica exponitur Teres, Hæc Junius. Manus illius tornatiles aureæ, *Schiller*. Tuvinger in Voc. meo Germ. Lat. MSC. *sinuoid*, teres. in alio Voc. MSC. Lat. Cicla, *sinuoides*. Voc. MSC. Asooyin. Speticus (i. e. ipharicus) schibelecht vel root, vel *sinuoid*. Scherer.

36) Plena hyacinthis. Hyacinthus est serii coloris la-
pis. Est etiam flos aromaticus, coloris purpurei
bonique odoris. In alia translatione habet: *Ma-*
nus ejus tornatiles, plena thoriis. Thorus lapis est,
quem oos Chalcedonium vocamus. Hæc Haymo.
Schiller.

37) Merula *teretibus*: P. Sciv. *drahsel*. verba hæc ita
traus-

*Sed tamen omnibus his nos suspirare supernis
Cum mouit ditius, ^(bb) firmavit dogmate,*

signis.

*Alvus eburna sibi saphiro pilla nitenti.
Est quia natura sponso perfectio duple,
Ex genitore Deus, homo sed de virgine ve-*

rus,

*Munia natura sua dispersit utrique.
Quippe quod eliorit, strit, lassius quieuit,
Signa patent carnis: vitam dare funera passu,
Imperare mari, vim demonibus ministari,
Ferre medelam egru; insignia sunt Deitatis.*

ter eius ebur-
neus, distin-
ctus saphy-
ris.

ron also mahtig! alle siu procedebant
ex potentia diuinitatis. Facilitas ope-
randi, diu ist significata per manus
tornatiles! potentia diuinitatis per
aurum. Sine hente, guldin unte ¹⁸
sineuuelle, uaron uol iechando,
qui est lapis aerii coloris! uante
elliu sine uuerch. ¹⁹ seuntent unsih ad
spem & desiderium celestium. Sin
buch ist helphentbeinin, al unter-
skeidan mit saphyris. Vuante min
sponsus ist Deus & homo, unte er
uuar incarnatus ex uirginali castita-
te, diu der mit demo helphentbeine
bezeichnen ist! so schein geuuisso an
imo humana fragilitas, quæ per uen-
trem figuratur! unte siu uuas abo de-
corata celestibus signis designantur.
Saphyrus enim cæli serenæ colorem
habet. Siu uaron distincta an imo
opera diuinæ maiestatis, unte infir-
ma humanæ necessitatis, daz in hun-
gerota unte dursta, daz er muo-
deta, daz er gecrucigot uuar, unte
erstarb, daz ⁴⁰ traf ad humanitatem!
daz er toton erquikta, allerslahto sie-
chetuom heileta uber mere mit trok-
kenon suozen gienk, tuucla uertreib!
daz traf ad diuinitatem.

Ps. 15.

*Denique marmoreæ sunt ejus crura columnæ,
Quas non fundari habibus nisi congruit
auri.*

*Gressus atque viæ quibus ad nos usque venire
Virgine natus homo Deus est dignatus ab
alto,*

*Fortes Et recte velati de marmore facile
Atque auro solite mundo fulgere columnæ.
A summo celi fuit hæc egressio Christi,
Mox iter occassus ad summum pertulit eius,
Metis currendis exultans more gigantis,
Dum redit ad patrem, celi super attigit
arcem.*

*His tamen explendis fundamen erat Deitatis,
Consilium antiquum firmo nutu stabilitum.
Ut Libanus celitus species sic prænitet eius,
Ipse quoque electus Libani velat ardua cedrus.
Contiguos montes Libanus præcellit ut omnes,*

Gloria

*Crura eius
columnæ
marmoreæ
quæ funda-
tæ sunt su-
per bases au-
reæ. Spe-
cies eius ut
liba-*

Siniu bein, sint marmoree sule die
der gefetzet sint, uffo guldine
suoze. Mines sponsi itinera quæ per
crura signantur, mit den er hera in
uuerlt quam, unte abo uiaor mortis
redit ad patrem! diu uaron beide
fortia & recta. Daz uas fortitudo,
quia exultauit ut gigas ad curren-
dam uiam, diu ist bezeichnen per
marmor. Daz uas rectitudo, quia
iustus dominus, & iusticias dilexit: diu
ist bezeichnen per columnas, abo alliz
daz ⁴¹ geuerre sinero incarnationis, pas-
sionis, resurrectionis & ascensionis! daz
uas antiquo consilio trinitatis ante se-
cula præordinatum, quod per aureas
bases est præfiguratum. Sin bilide ist
alle des berges libani! er ist ouh selbo
iruelet,

(bb) Cod. Vratilau.

— — — firmavit dogmata signis.

Ad Teuton. Paraphr.

transfere: *Quemadmodum Tornio majori cum fa-
cilitate laborat, quem uisus alius epifex.* Schetz.

38) P. Scriuerius: Sinesuel.

39) Scantent, vocant, inuitant. vid. supra Not. 7. ad
cap. i. Schetz.

40) Thus droß, hoc tendebat, Janies.

41) Merula habet: *gerenda*, ad quem locum Janies &
gerenda, moles, apparatus, gerenda rei instru-
menta.) a faran vel uaran, ire, proficisci. Unde fuit
vel fuit est her, atque inde gelertu, sunt Socii iti-

neris; Otr. V, 9, 80. ubi refert sermones habi-
tos inter diuinum Hospitorem & duos di-
scipulos itinere Emmausiaci comites;

*higan the Drehtin redion,
then selben sinen theganen,
sines selbes uarion,
then lieben geserten.
uola dampnate, &c.*

Quemadmodum igitur Socii itineris hoc in loco
atque alibi gessere dicuntur; ita quoque Abbati
nostro geerde annexatur; quicquid ad consi-
ciendum grauius aliquod negotium apparatus
atque in operis veluti societatem adificimus.
Hæc Janies. *Gerenda* id est negotium: Unde
nostrum

F 3

*Gloria sic sponsi penitus super omnes omni
Sanctorum merito, celsaque similis cedro,
Præ notis hominum decet hunc formos specio-
sum.*

*libani. ele-
ctus ut ce-
dri.*

*iruuelet. famo cederboom. Min spon-
sus. ist alfo * heuig unter anderen
heiligon famo hoch libanus ist uor
anderen bergon, uuante er ist sanctus
sanctorum. Er ist ouh alfo eruuelet
unter anderen menniskon. famo æ-
drus unter anderemo uualtholze.
uuante er ist speciosus forma præ filiis
hominum.*

*G*uttur habet lapidum, cuncta dulcedine
plenum,
Præcis omnino summo, perspicuus est imo.
Evoit humores que meas purgata nocentes.
Espirat atque fitit, quod sponsi guttate prodit,
Dogma salutiferum sibi plus quam mella sa-
porum.

*Hæc videt est gustat quam dulcis conditor
extat.*

*Hunc etiam totum liquet omnibus esse deco-
ram,*

*In quo nature constat perfectio duple,
Quem sibi Angelicus certatim cernere cernit,
Eli ipitur talis meus hic quem dico sodalis,
Qui se gratiam non digne prestat amicam.
Dilecti speciem cepi iam pandere pridem,
Consultasti enim quem sic vehementer ama-
rim,*

*Quis sit, vel qualis: nunc omnibus ante re-
latis*

*Hoc super adiucio rationis ut exigit ordo,
Præcedens meritum non hunc mihi fecit ami-
cam,*

Sed prius ancillam gratis sibi fecit amicam.

Vers. 16.

*G*uttur ilius
suavis-
simum. &
totus deside-
rabilis. Talis
est dilectus
meus. &
ipse est ami-
cus meus
filie iheru-
salem.

*S*in chela ist uilo suoze. unte aller ist
er nietfam. Diu uernumst sinero
uuoorto. ist super mel & fauum. den sa-
ligon. qui gustant & uident quam
suavis est dominus. Den * sinekkent
sinu uoort. die der uuillon habent
sie mit uuerehon zeeruulene. Er
ist ouh aller nietfam. beidu in diuini-
tate. ioh in humanitate. quia etiam
angeli desiderant in illum prospicere!
doh sie oumquam abint ab eius præ-
sentia. Sulich ist min trut: unte er
ist ouh min fruio! daz uuizent ir
iunkfrouuon. Ir heilegon scla. ir da
trefset ad uisionem pacis æternæ. ie
fragetot mih uuelicher uuare dilectus
meus ex dilecto. id est filius de patre!
do sageta ih iu sine qualitate bediu
in diuinitate. ioh in humanitate! dar
zuo sion ih iu. daz ih ze siner fruio-
scheffe nie ne quam ullis præceden-
tibus meritis! sunker okkeret gratuita
gratia illius.

CAP. VI.

Vox Synagoga ad Ecclesiam.

[Pag. 107.]

*Q*uot tibi dilectus peregre nunc esse profectus
A te credatur, speciosa virago precor,
Edic ad liquidum, tecum queramus ut illum.
Sponsa quidem de te cognovimus omnia vere,
Carnea lara tui sponsi, cuncta Deitati
Nil assumpta caro minuit, nunc ille peracto
Tempore pugnandi simulandus iure giganti
Qua victor regnet, vel si mortalia ciret,
Dicere te nobis, ac nos tibi reddere par est.

Vers. 17.

*Q*uo abiit
dilectus
tuus & pulcher-
rima mulie-
rum? quo de-
clinauit dile-
ctus tuus? &
querimus
eum tecum.

*U*uara ist din uuine geuaran. aller
uuibo sconefta? Sage uns. uuara
ist din uuine! intruuihtan? unte uuir
suoehen in mit dir. Vuir habon uon
dir uernoman o sponsa die qualita-
tem sponsi tui. uuie er assumptit hu-
manitatem. non amittens diuinita-
tem! nu sage uns. uuar er geuaran
si. post peracta officia humanitatis!
daz ouh unser spes pendeat ad illius
reditum.

Vox

nostrum ghesard & gheveerd, id est res, nego-
tium, actio. Callicornius.

- 41) *Hæc alia sæpe idem est ac: molestus it. uehement.*
hie loci magnum denotat: quo sensu etiam occur-
rit apud Notherum PLXCVII, 7. ubi: *conficitur*
ingenium delictorum, redditur: diu granisceda

heugero sanden. conf. idem Plal. XL, 10. & Pl.
CIX, 5. Scherz.

- 42) *Legit: sinekkent. Scherz.*

AD CAP. VI.

- 1) *Vargelia: iotauichen.*

Vox Ecclesie de Christo.

Vers. 1.

Celitus irriguum descendens sponsus in hortum,
 Visitat areolam pigmenti germine setam,
 Deliciosa nimis ut pascua carpat in hortis,
 Colligat & plene candentia lilia queque.
 Olim virginem qui descendebat in aulam,
 Imber ut in vellus, patria nunc sede receptus
 Sponsus adeit nostro quem dudum severat
 Horto,

Dognata plantando, celesti fonte rigando,
 Areolamque suam virtutum germinare setam
 Efficit, ut florem bonitatis dent & odorem
 Catholici populi divino vomere culti,
 Oblectentque Deum veluti cibus alia piorum,
 Et sic credentes sibi sponsum colligat omnes.

Dilectus meus
 descendit in
 ortum suum.
 ad areolam
 aromatis: ut
 pascatur in
 ortis. & lilia
 colligat.

Vers. 2.

Spōso servo fidem, me sponsus amat red-
 mantem,
 Cui semper gratus placet inter lilia pascus.
 O anime sancte consultam queritis a me
 Qua mihi dilectam speretis repperiendam,
 Et qua vestitus descripsi, quidve operetur,
 Insuper exemplum de me propono sequendum,
 Atque quibus causis vos illi conciliatis:
 Nempe vicem fidei sponso confesso fideli,
 Quem mera virginitas morumque oblectat bo-
 nestas,
 Snadeo sic vobis casti commercia amoris,
 Nil pretere sibi, si vultis vos redamari.

Ego dilectio
 meo. &
 dilectus meus
 mihi. qui
 pascitur inter
 lilia.

Vox Christi ad Ecclesiam.

Vers. 3.

[Pag. 109.]
Pro facie nitida mihi pulchra videris amica,
 Hierusalem qualis constas, species tua talis,
 Et quoque terribilis, metuendus ut est inimicus
 Ordo

Pulchra es
 amica mea
 sua-

Min trut ist nider gegangen ze sine-
 mo garten, ze demo vuurzette.
 daz er uueidene in den garten. unter
 die lilion zefamene lese. Min spon-
 sus. doh er post consummatam passio-
 nem fuisse uictor ad dexteram patris!
 er leister ie doh als er gehiz! Ecce
 ego uobiscum sum omnibus diebus.
 usque ad consummationem seculi.
 Er uisitet aliz ana siner holden. in
 quibus uiridaria uirtutum uinder.
 unte odorem bonorum operum! unte
 alliu iro uuoletat. ist sin cibus. unte
 sin oblectatio! unte die er uinder
 dealbato perfecto candore uirtutum!
 die listet er zefich. als er quad. Ubi
 fuerit corpus. illuc congregabuntur
 & aquilæ.

Minemo trute leist ih truiuuu unte
 min uuine leister mir gnada. der
 da ie uueidenet unter den lilion. Ir
 fragestet mihi. uua min trut uuare!
 nu habon ih iu gefaget: uua ir in
 uinden muget! dar zuo raten ih iu
 meo exemplo. uuie ir iuuichimo sca-
 let geliubon. leister imo truiuuu. ut
 nihil illi praeferatis! so leister er iu
 die gnada sinero! miteuulste. uuante
 in nieuuetes baz ne luster. danne dero
 eandide uirginitatis. quæ per lilia
 figuratur.

Scone bist du min fruintin! mit
 euuare. unte ziere also iherusa-
 lem! egilich. also uuolet gedrange-
 tiu

(a) Cod. Vratil.

Et sic credentes sponsum sibi colligat omnes.

Ad Teuton. Paraphr.

2) *Leist ih truiuuu.* Non extat in Hebr. nec in Lat. atque ita *uueide* noster interpret. Haimo: *Ego dilectio mea*, subauditur, gratiam mansionem prapuro, & dilectus meus mihi, subauditur, gratiam perfectionis vel pramium eternæ remunerationis praebeat, siue: *Ego dilectio mea* in me ipsa mansionem paro, & dilectus meus mihi, quia ipse in me habitat & me in se habitare facit, licet ipse in Evangelio dicat: *Ego in uobis & uos in me.* Schiler.

3) Ad vocem: *miteweisse*, hæc habet Junius: *tibi genetha sacro miteweisse*, Gratiam suæ conscientiae. Quamvis interpretationem hæc non putem temere rejiciendam, non incommode tamen uideamus etiam reddere posse *Gratiam communium epularum*. uult enim pro Cibe vel epulis ponitur apud Ostr. II, 23, 39. IV, 16, 14. Unde hebraicis sunt

Donescice vel familiares epulae eidem Ostrido II, 7, 43. IV, 1, 70. Imo forte non male hic interpretatur *Gratiam suæ conscientiae*. Nihil enim obstat, cur non *miteweisse* æque *Præsentiam* significet, ac *saluauit*, *Viciniam*, Ostr. IV, 11, 68. IV, 11, 26. Hæc Junius. *Miteweisse* omnino idem est ac: *confortium, præsentia*. Apud Nork. Psal. C, 6. dicitur: *iro confortiu (miteweisse)* luster mihi. Adde sp. eand. Ps. CVI, 42. & CXVIII, 52. conf. notam meam ad Ostr. Eu. II, 7, 42. Scherer.

4) *Miteweisse, Sacro.* J. *miteweisse* tametsi proprie uidentur esse *Aliter, mansueti*. a *mitan* vel *midan, Vitare*. & *uure*, *Cautus, prudens*: atque ita *miteweisse* proprie erit *Vitandi prudens*: nihil enim æque detegit animum iocem ac mansuetum, quam studium daciandæ uitaedque offensæ. *miteweisse, Mansuetus*; Gl. D. g. *miteweisse, Aliter, mitiuuari, Mansuetudine*; Kero. Junius.

5) Merula habet *egilich*, ad quem locum Junius ita commentatur: *egilich, Terribilis*. Occurrit & pag. 113. 116. *egilo, Horror, terror*; Ostr. V, 4, 43. Hymn. XV, 4.

Ordo castrorum contra bene dispositurum.
Pulchra per acceptum baptismi tempore am-
tam,

Suavis est omne decus conservans semper ab-
intus,

Ad vatum pacis dicitur contendit est oclis.
Hostibus inuisis hinc iure timenda videris,
Inque tuis castris fraterna pace globatis
Non aditum sperant qui inferre pericula ten-
tant,

Nempe locum cladis facit interruptio pacis,
Quam violare cupit qui senet precipitavit,
Invidus est discors, est veri lumen exors.
Hic timet unitum fraterno glutine cecum,
Et sibi parentes discordes possidet omnes.

A Me sponso tui procal avertantur ocelli,
Ipsi me plane fecerunt avolare.

Si tendas aciem penetrare meam Delitatem,
Nunc minime poteris, est ob hoc praesentia
carnis

Est ablata tibi quo mentem spe potiori
Semper eo tendas solum, quos cimine cernas
Omni patre regnantem, quem velles carne mo-
rantem.

Reginis iuste per senas, pellicibusque
Per decadas octo merito distinguatur ordo,
Turba puellarum numeris non clauduntur nullis.
Convenit ut iuste reginis pellicibusque
Ordo discretus, sic diversis speciebus
Quas nunc vera probat animas in sine coronat
Nobilitas meriti, sed mittit perditionem
Fideli virtutis, quae mundi dedito lacris
Sub titulo verbi satogen terreno adipisci,
Separat a regni caelestis sorte perenni.
Denique nobilibus doctorem fors animabus
Utpote reginis iure est speranda perennis,
Quae precepto decem per sacram cognita le-
gem

Sic implent opere pro summi regis amore,
Ist sit eis votum senarius iste laborum,
Et cum sint ipse regali semine fete,
Progenerant sobolem doctis spirituales,
Regis ut a dextris assistant, ut reprobandis
Pellici-

suavis & de-
cora sicut
iherusalem.
terribilis ut
castrorum
acies ordi-
nata.

Vers. 4.

A Uerte oculos
tuos
a me. quia
ipsi me avola-
re fecerunt.

Vers. 5.

S Exaginta
sunt regi-
nae. & octo-
ginta concu-
binæ. & ado-
lescen-

riu 6 zeltfara. Scone bist du fruin-
tin min. uauante du die candidam uo-
stem quam in baptismi accepti umbe
uoollene behaltst. mite uauere bist du.
quia fraternam pacem diligis? ziere
bist du famo iherusalem, uauante al
din desiderium. unte alliu dine uuerch
tendunt ad uisionem pacis! egilich
bist du famo uuoledgebrangeta zeltfara.
uauante du neheina lukkon ne lazes
den malignis spiritibus. da sie aditum
deceptionis mugin uindan. Die uuo-
lege drangeton heriberga forhten die
uienta die caltra fidelium. die der mit
karitatis unitate sint compacta! forhten
die maligni spiritus.

V Uenre dine oigon uone mir. uauante
sie habunt mih hineflukke ge-
machot. Dunc scalt niet geran. daz
du mine diuinitatem in dirro uuerite
iet perfecte mugist intueri. uauante
durch daz habon ih dir mine corpora-
lem praesentiam ablatam. daz al ding-
ge dinge? ze enero uuerite. ubi re-
gem in decore suo uidebunt. oculi
beatorum.

S Ezzech sint der kuniginno. azhoch
sint der 2 kebesse. der 3 dierenon.
nist nieth zala. Innedes. e diu gene-
ralis diuisio bonorum & malorum
geschche. so sint permixti die ueri
predicatores. unte die non sincere
predicatores, alsamo die reginae. unte
die concubinae. Reginae. daz sint die
edelen sela. die der sint sponse regis
aeterni per coniunctionem fidei. unte
die der imo geuulnnet geistlihu
kint ex femine uerbi illius. unte beide
sie selbon. ioh iro kint treffent ad
supernam hereditatem. Die sint mit
rchoe begriffen sub sexagenario nu-
mero. der da constat ex denario sexies
multiplicato. uauante sie die decem
precepta legis mit perfectione operis
quae per senarium figuratur behal-
tent.

- unter zit dera egilibera naht, later tempus horri-
de notis; Hymn. XV, 2. iz uuas harto egelich,
Valde horribile erat; Ostr. IV, 13, 33.
egilich iz uuelon scan, Terribile hoc erit; Ostr.
V, 30, 2.
egisso, Fever, egiliko, Terribiliter; Gloss. Lipf.
ekiso, Terror, ekilidum, Terribiliter; Kero.
egisa, Squalor; Gloss. C, 17.
egisonten, forabungen, Adversitas; App. glossarii C.
eregisat uuarth, Obsequit, emacuit; Gloss. C, 9.
eregizot uuarth, Obsequit; Gloss. C, 9.
tharabegilot, Periculis; Gloss. C, 11. Hae Janus.
Supra habuimus: egiso pro terrore. Scherz.
6) Conf. Studen. in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. m. 518.
Scherz.

- 7) Zi enero uuerite, ad illum mundum i. e. ad alic-
quam vitam, eno, pro illo saepe occurrit. vid. Notk.
PL. LXXXV, 16. & PL. XXX, 30. Scherz.
8) Ad vocem: kebesse vid. omnino Celeb. Stud. Explic.
Voc. Bibl. Germ. pag. 331. & p. 900. Scherz.
9) Thero thiernan ne is neheina zala, Addeferentia-
rum natus est ueneris. Ita mox p. 17. die thier-
nan habon sic, Filia uiderunt eam.
Thorno, Virgo; Tat. V, 9. ubi uide annotata.
thierno, Juvencularum; Gloss. Lipf.
thierna, Partera; Gloss. C, 17.
diorno, trago, Geras; Gloss. B, 23. Janus.

*Pellicibus contra non est fors sine corona,
Namque receperant mercedem quam cupie-
rant,*

*Et cum conflet eam regali semine fetus
Nunc fieri sobolis genitricis spiritalis,
Non tamen in regni reputari sorte perenni
Ha misera poterant, quae laudis munera que-
rant,*

*Et praecepta decem per sacram cognita legem
Dilectis promulgant, ut mundi praemia sumant,
Climate quasi fido qui funditur, & revoluta
Tempore quadruplici solvet sua debita feni.*

*(1) Ex utrisque tamen reginis pellicibusque
Quamvis diverse videantur dogmata ferre,
Maxima sanctarum prodit soboles animarum,
Quas adolescentes & adhuc doctores egentes
Nobiles haud fetus doctrinis efficit aetas.*

lescentula-
rum non est
numerus.

tent. Senarius er ist perfectus nume-
rus, quia sex diebus perfectit Deus
opera sua. unde ouh der selbo nume-
rus constat suis partibus. uon dannen
bezeichnen er perfectas animas. die
der durch daz euenge erbe guot uuir-
chent. de quibus scriptum est. De-
disti hereditatem timentibus. Con-
cubinae daz sint peccatrices animae.
quae ingrediuntur terram duabus uis.
uante sic sint adulterantes uerbum
Dei. unde sic gent in thalamum regis.
i. occultam scientiam scripturarum!
unde ouh accedunt ad thorum eius.
i. praedicationem uerbi. damit sic ge-
uinnent spirituales filios samo die
reginae! sine uolle cument aba nieth
ad coronam hereditatis aeternae. unde
ad mensam contemplationis diuinæ.
uante sic alliu iro ¹⁰ uucere tuont.
durch uertlichen ruom. unde durch
irdisk ¹¹ gefuore. Die sint mit rehte
begrißan sub octogenario numero.
der da constat ex quaternario dupli-
cato! uante sic pompam mundi qui
per quatuor tempora uoluitur. & in
quatuor climata diuiditur. mit allero
auditate mentis & corporis ample-
ctuntur. Adolescentularum non est
numerus! uante beide uon reginis.
i. ueris praedicatoribus. unde uon
concubinis. i. non sinceris praedica-
toribus uuidit alliz ana innumera-
bilis suboles sanctarum animarum in
baptismate renascentium. die der sint
habiles ad ecclesiasticam disciplinam.
unde abo necdum nobiles ad dandam
aliis salutis scientiam.

*Una columba mihi perfella decore nitenti,
(1) Una suae matris, dilecta suae genitrici.
Quamvis multarum de personis faciam
Ecclesiae populus se colligit, atque duobus
Ordinibus numerum discipulorum sive docentium
Compleat in finem, tamen haec mea concio
eidem
Spiritus pareat, (2) cuius charismate gaudet,
Pulchra*

*Verf. 8.
Una est co-
lumba
mea: perfe-
cta mea. Vna
est matris
suae! electa
geni-*

*Einigist diu min tuba. min ¹¹ durch-
nahtiga! einig ist su iro muoter.
iruueleta ¹² iro muoter. Diu min
ecclesia catholica. diu da constat ex
reginis & adolescentulis! doh su
gelamelot si ex multarum facierum
personis! su ist iedoh unis fidei &
unius spiritus! unde ist ouh mir be-
zeichne-*

(b) Cod. Vratil.

Ex tamen utrisque reginis — —

(c) MSC. Vratil.

Una suae matri dilecta — —

(d) Idem MSC.

— — — cuius charismate gaudet.

Ad Teuton. Paraphr.

¹⁰) Merula habet: uerch; quae Leslio uidetur esse
approbando. Alemanni uerch, uerec usurpat
pro operibus. Scherz.

¹¹) Thurg. ethesico gefuore, Propter terrena commo-
da. Offridus II, 14, 31.

uaird mir zi gifuore,
thaz ib mid zu giknate.

Idem ibidem, vers. 86.

WILLER. PARS. I

the mohtis, quod su, einan ruom
job eis gifuari mir giknate,
mit thems brannen the zu quist,
mit uerreyen giknate,
the ib zi thei puzzen dispel,
fui emmigen zi hest,
the ib thewab thimo quati
kimit thio arabrit.

mo unghifuari, Sive impedimento. Gloss. A, 11.
unkifuari, Obex; Gloss. A, B.
unkifuari, Improbate; App. glossarii C. Haez
Janus.

¹²) Vid. supra cap. 4. n. 28.

¹³) Petr. Scriber. legit: iro muoter, unde erauetele iro
muoter. Ast cum MSC. nostro consentit Voge-
lini Edit. nisi quod pro: iruueleta habeat: erau-
lete. Scherz.

G

14) Pro-

*Pulchra columbina conseruas mania vite,
Atque sue matris cui nomen visio pacis
Amula nunc peregre partem sibi sortis amena
Sperat apud superos ciues mibi iam sociatas.
Hanc quoque filiola dignam dixere decore,
Hec placuit iuste reginis pellicibusque.
Peri doctores auditoresque fideles
Ecclesiam matrem venerantes, eius honorem
Amplificant, augent, hanc semper crescere
gaudent,*

*Quin ipso etiam qui non virtutis amicum
Sed simulacrum conantur ducere vitam
Eius terret honor, sitque omni tempore maior,*

genitricis
sue. Viderunt
illam filiae &
beatissimam
praedicauerunt.
reginae &
concubinae
laudauerunt
eam.

zeichnen mit doce spiritus sancti.
qui per columbam figuratur. Siu ist
ouh einiga iro muoter. dero caelestis
iherusalem. unte iro eruueleta ! uuante
siu bilidot angelicam castitatem ! unte
ouh alliz ana suspirat. ad uisionem
pacis. da die angeli eorum semper ui-
dent faciem patris. Die dieronon
sahon sie. unte zalton sie ze allero
uuibo saligiston ! kunnigiano unto
kebele lobeton sie. Vniuersitas fide-
lium. diu da constat ex bonis docto-
ribus. & fidelibus auditoribus ! diu
uunterot unte mendet sich der-eron
minero catholice ecclesie. ioh selbo
die non fencer praedicatores. qui me
nominetenus colunt. sie eront sie pro-
pter temporalia luca. die sie von iro
habon.

Synagoga de Ecclesia dicit.

[Pag. III.]

Vers. 9.

*Quenam dicitur, quae sic progressa videtur,
Hortus ut aurora, vel pleno luna decore,
Atque electa adeo quasi sol splendore sereno,
Sic quoque terribilis, metuendus ut est ini-
micis*

*Ordo castrorum contra bene dispositum?
Ecclesiam Domini quam nescia primitus adi
Nunc stupeo talem nec in una sede vacantem,
Sed magis in caucili (*) progressum climate
mundi,*

*Hortus ut aurora se totam spargit in orbe,
Sic hac post veteris tenebras incredulitatis
Mare novum verae fidei se gaudet habere,
Et quasi luna nitens est plena luce resurgens,
Emicat quomvis radians virtutibus amplis,
Quicquid virtutis vel quicquid inest sibi lucis,
Non parat hoc ex se, sed donum desuper esse,
Ut per se vacuum nativo lumine lunam
Participem lucis facit illustratio solis.*

*Hac electa adeo quasi sol splendore sereno
Luminis ad patrem mentis desigat acumen,
Hanc sibi scilandum proponit, est hunc imi-
tandum,*

*Nil foris ostendens, sed cor ad premia ten-
dens,*

*Qua sol iustitiae radiat iustis sine fine.
Hac quoque terribilis, metuendus ut est ini-
micis*

*Ordo castrorum contra bene dispositum,
Fortiter acrius pugnam mimando cateruis,
(*) Non loca tentandi sunt illis pervia pandi,
Namque aditum claudis prohibet concordia
pacis.*

Quae est
ista, quae
progredditur
sicut aurora
confurgens.
pulchra ut
luna. ele-
cta ut sol
terribilis, ut
castrorum
acies ordi-
nata.

Vller ist disu. diu da ¹⁴ uure get
famo der usgente morgenrot!
famo scone so der mano ! eruuelet ¹⁵
famo diu funna ! egilich. famo diu
uolegedrangeti zeltfara. Eccle-
siam Christi. die ih e detestabar per
ignorantiam ! dero ne mag ih mih
nu niet uolle vuunteran. uuie heuig
siu ist ! unte uuie siu dihet alliz ana
de uirtute in uirtutem. Siu dunchet
mir glich der aurora ! uuante siu
post tenebras infidelitatis. hat sich
becheret ad uerum lumen ! unte dun-
chet mir also schone so der mano !
uuante siu uuola uueiz. daz siu die
pulchritudinem uirtutum uon iro fel-
bero nie ne hat. sunt uone gotes
gnadon ! Ietemer der mano icht lich-
tes hat uon imo selbemo secundum
philicos ! nobe ex illustratione solis.
Siu dunchet ouh mih eruuelet also
diu funna ! uuante siu alliz iro uuerch
bilidot nah gotes uuillen. qui est
sol iusticie ! ad cuius contemplatio-
nem festinat. Siu dunchet mih ouh
egilich. also diu uole gescaffeta zelt-
fara. uuante siu nehene luechon
ne lazet den malignis spiritibus. da sie
aditum temptandi mugin inuenire.

Vox

(*) Cod. Vrsatav.

— progressum climate mundi.

(f) Cod. Vrsatav.

Non loca temptandi. — —

Ad Teuton. Paraphr.

¹⁴) Progredditur. Schilter.

¹⁵) P. Scriver. MSC. habet: Somo this serman, egilich
famo this uuole gethrangeta zeltfara. Schetz.

Vox Ecclesie ad Synagoga.

[Pag. 117.]

AD loca fœta nucum descendit visere visum
Depressas vultes si sint ad poma feraces,
Id simul inspicerem si mittit vinea florem,
Si specie solita dant germen pumica mala.
Que Synagoga quidem virtutum culmina prædem.

*In me miraris, hæc munera sint Deitatis,
Quicquid id est quod sum, mihi non ascribere possum.*

*Sed sponsi domi. U) at gratia tanta decoris
Non debes est in me, sed sollicitudinis igne
Decoquor ad dignas illi grates reddendas.
Ergo dum nuda testis sunt cortice clausi,
Carneque sub fragili latitat substantia celi,
Cum nequit alterutrum sibi mens lucere pio-*

*rum,
Sponsi circumici hortum, passimque requirens
Germina virtutum verbis plantata docentum,
Exploso mentes velat in convallie iacentes.
Que cum sint humiles, & verbi fonte ma-*

*dantes,
Nilita faictorum produciunt pora honorum.
Hoc quoque contempler, quam seuerat ipse
redemptor*

*Vinea si floret, (u) nomen si fructibus ornet.
Palmitibus sponsi ne desit cura putandi,
Præcipue scrutans si quos constantis durans
Reclat eo fortes, metuant ne ferre labores
Nominis pro sponsi, sed & anda sanguinis
adi,*

*Mente satis prompta rubeant quasi pumica
mala.*

[Pag. 119.]

Nescia sum subitis adeo perterrita miris,
Animadobis rapida me turbare quadrigæ.
Nescia donorum sponso donante datorum,
Sponsa decora tibi nova cum spectacula vidi,
Obscuras plane, nam cum lex atque prophete
Celitus existant, quis rem non horreat istam,
Nunc evangelicas adeo fervere quadrigas,
Animadobis verus quibus emicat andique ve-

*rus,
Qui senet populi donauit sponte saluti?*

(a) Codex: Vrsil.

— at gratia tanta datorum.

(b) Cod. idem.

— si nomen fructibus ornet,

Ad Teuton. Paraphr.

16) Merula habet: id quod sum, anda se ne mugen con-
scientias suas alterutrum peruidere, nictetur ibam
ther nucleis sub testa magis apparere. P. Scriver.
exhibet: id quod sum; unde abo ne gratia ejus in
me varia sit, al decusio so die fideles ejus hic sunt

WILLER. PARS. I.

Vers. 10.

Descendi in
ortum
nucum ut ui-
derem poma
conuallium
& inspice-
rem si flo-
ruisset uinea.
& germinaf-
sent mala
pumica.

Ih gienk in den ouzgarten! daz ih be-
sahe. vrie daz obaz in der talaslah-
te uvordan uvare! unte ih uvara tate.
obe der uvingarto in bluode uvare!
unte die roton epele uvaren in ge-
saßede. O synagoga. du uvunte-
roßt dich dero uirtutum unte dero
profectuum. die du anne mir skouest!
die ne sint nieth uooc mir seibemo.
sed ex dono sponsi. quia gratia eius
fum ¹⁰ id quod sum! unte abo ne gra-
tia eius io me uacua sit! al die uvila
so die fideles eius hic sint circumdati
testa corporis. unte sic oe mugen
conscientias suas alterutrum peruide-
re. Ietemer der nucleis sub testa mak
apparere! so ne uvil ih nieth sin fol-
licitudine pigra. sed per doctores uvil
ih alliz ana considerare uva die humi-
les mentes sin. die den perfectum
fructum uirtutis proferunt. ut earum
exemplo alios commonefaciam! unte
ih ouh des uvaretuo. obe diu plebs
catholica quæ est uinea domini sa-
baoth. bluoe in studio uirtu-
tum. & spe celestium præmiorum!
unte ouh decheine unte in so uerro
emineant excellentia uirtutum! daz
se ruborem dominicæ passionis uelint
& audeant imitari.

Vox Synagoge.

Vers. 11.

Nesciui.
anima
mea contur-
bavit me.
propter qua-
drigas ami-
nadab.

I Ne uisites nieth! min gedanc hæc
mih ¹¹ ersoiget. durch daz gereite
aminadab. O ecclesia. ih ne uvar
nieth innena der donorum! die der
din spousus habet collata. ih uivila
uvola. daz lex unte prophetie diuini-
tus sint datz! uon dannan uuventeron
ih mih. propter subitam euangelii
predicationem. diu der mit quatuor
libris euangelistarum. ueluti uelocissi-
mis quadrigis. alle die uerit durch-
ueret! unte spontaneam oblationem
sponsi tui mit dero er sinen liut er-
losta ubar al kundet.

Ad

circumdati testa corporis; Unte etc. ubi pro: va-
ria legendum est uacua, vel uana. Scherz.

17) Junius hæc habet: ersoiget haet mich min gethan-
ke, Conturbavit me anima mea. Nescio quid
sit uerbi ersoiget isthoc. Hæc Janus. Resse au-
tem Celeberr. Staden. in Præfat. ad Explic. Voc.
Bibl. Germ. pag. 31. notat ersoigen, ersangen
idem esse ac: pauere incurere; quo pertinet
vox: Ersaulter; quæ in Gloss. Keronis redditur
per: pauere, cum tamen reddi debeat per: in
pauere constitutus uel versatus. Adde eundem pag.
202. Scherz.

G a

18) Suda-

Ad Synagoram vox consolatoria Ecclesie.

[Pag. 120.]

*Silafa meū moniis captiva redi Sumamitis,
Ut quæ speramus in te bona respiciamus.
Cuncta per aurigam sponſam, verbiq; qua-
drigam*

*Præſtita dona mihi, ſtupido ſenſu retuliſti.
Quæ mihi provenit, temet Synagoga mane-
bit*

*Gratia, ſi redeas: per legem ſive Prophetas
Si tibi promiſſum tandem viſi noſcere, Chri-
ſtum.*

*Credula ſi fueris, multa virtute nitebit.
Fiat ut hoc citius, devota mente ſitimus.*

Verſ. 12.

Revertere
revertere
ſumamitis:
revertere.
revertere. ut
intueamur
te.

Kere uvidere. kere uvidere uerhun-
deta. kere uvidere. kere uvidere!
daz uvir dich anaſehen muozzen. O ſyn-
agoga. du uvvnteroſt iſt dero gnadon.
diu mir geſekhan iſt in coruſcatione
& celeritate euangelii! diu ſelbe
gnada iſt dir garo. ſi conuerſa fueris
ad redemptorem tuum. den dir lex
& prophetæ gehiezzon! quia lex &
prophetæ per euangelium adimplen-
tur. Ih uvez daz uvola. ſuanna du
conuerſa fueris. daz manige uirtutes
an dir ſkineſt! des iſt unlich niet. ſo
iz ic e uverden mag.

[Pag. 121.]

Vox Chriſti ad Eccleſiam.

*Proſpiciens auide quid carnes in Summite,
Quid niſi forte choros caſtrorum ſuorum
ſeuoros?*

*Perſida dorum tu ſponſa doles Synagoram
Tardius ad fidei compendia velle reuerſi:
Tempus mox aderit, quo ſe tardorſe dolebit,
Ac dolitura moras, vires eſſundere totas
Incipiet pro me, concordia ſubit amore
Tecum pro fidei verbo, mors ipſa timeri
Non valet in caſtris, pro me pugnare para-
tu.*

Quid vide-
bis in ſu-
namite niſi
choros caſtro-
rum?

Ulaz geſieſt du in der 18 perhun-
deton! ane daz 19 ſangleich dero
gezelt? O ſponſa. du claſt. daz
ſynagoga ſo umbequamo ſich beke-
ret ad fidem meam! des iſt noch
niet zith! quia cum plenitudo gen-
tium introierit. tunc ornais iſrael
ſaluus fiet. So abo tempus mi-
ſerendi eius kumet! in eius conuer-
ſione ne geſieſt du niet anderes. ne
uvare daz du na ſieſt in dinen con-
uenticulis! choros concordie & ca-
ritatis. unte caſtra militantium pro
ſide mea.

CAP.

18) Sumamitis. Halmo: Sumamitis interpretatur captiva
vel deſpecta. S. Hieronym. de Nomin. Hebr.
Tom. III. p. 205. Sumamitis, quicquid morietur,
ſec mortificata. Sed Epiph. 2. Coccineam inter-
pretatur. Sed videtur nomen Patris eſſe, e Sa-
nem, oppido tribus Maſcher, talis erat Abiſag.
Heydamm in Palæſtin. p. 163. Sed rectius Sele-
mitis, quoniam & Sanem ſalem diſtam idem
Heydamm annotat. Schützer. Verbundeta, Ca-
pitula Sumamitis] deribenda, ſcib, præda. Gloſſ.
B. 38. criſta heribundeta, initia prædarum. Gloſſ.
B. 37. Iamini. Huc pertinet Nota Stiernbietenſis
in Gloſſ. Ulphila-Goth. ubi dicit: Frabundeta

meri in fralet, Captivis predicare remiſſionem.
Ulphil. Ev. Luc. IV. 19. apud Willerum: ver-
bundeta, captiva. Angl. Indent, venari & captare
ſeras, conf. Hicken. in Theſ. LL. Sept. in German.
Franc. Theotic. p. 12. Scherz.

19) Vox ſangleich, quam nec Caſtricomius, nec Junius
tangunt, ſignificat canticum, chorum. Sic apud
Noth. Plal. LXXXVI. 12. verba: in ymnis & canticis
& orationibus, redduntur; in loſie, unde in San-
cleichen. Ude in heberis. Steden. in Expt. Voc.
Bibl. p. 371. reddit hunc textum: Unſe ſieſeſe an
der herabenden den Singtanz des Heerleiers! Ad-
de ibid. p. 389. Scherz.

CAP. VII.

Vers. 1.

Gressus compositi, noscantur testificari
Atque pericelides quod filia principis
exiles.

Cum pedibus pulchris circumfers nuncia pacis,
(*) Et motu verbi per te quod in ultima ferri
Climata festinas, ad id exemplaria vitas,
Dilecta vel alia patrum tibi famens sponsa
priorum.

Hec ut gestorum sint munimenta tuorum,
Tutamenta pedem sunt ut pelles animantium,
Indicium prebes quod filio principis exiles
Illius, ad pa vel a qui dicitur nomine vero,
Qui memet populi donabam sponte saluti.
Iuncturas femorum tales liquet esse tuorum,
Artificis docta quasi sacra monilia dextra.
Quomodo iunctura femorum loca sunt gen-
tura,

Sic mihi tu prolem modo gignis spiritualem
Per verbum fidei, sanctique lavacra fluenti,
(*) Jungit & unanimes gemina de plebe fi-
deles,

Ut duo iuncturam femora astringantur in
unam.

Qui quoniam fidelis nascuntur studium faciendi
Quod mea verba iubent, ut pulchra monilia
fulgeant.

Non tamen hoc hominis meritum, faber ille
decoris

(*) Unicus est nobis, sine me nil quippe po-
testis.

Quam pulchri
sunt gressus
tui in calcia-
mentis. filia
principis.
vel aminadab.
Iunctura fe-
morum tuo-
rum sicut
monilia quæ
fabricata
sunt manu
artificis,

Ulle lussam dine genge sint hertuo-
mes dohter! in dinemo gesuohe.
Lussam ist mir diu mobilitas prædi-
cationis. mit dero du alle die uvert
germo uult peragrar! quia speciosi
pedes euangelizantium pacem. Unte
uante du alle dine uvert uult mu-
nire mit exemplis præcedentium. pa-
trum. also die pedes muniuntur pellibus
mortuorum animalium! uon dannan
heizest dufilia principis. id est mei.
qui sum alpha & ω principium & finis.
qui & aminadab. id est spontaneus
populi mei! uante ih sponte posui
animam meam pro salute populi mei.
Daz gecnupte dinero dieho. daz sint
halszieder! die der gemidort sint
mit geleretes listmesteres hant. Also
ex femoribus cumet propagatio car-
nalis generationis! sumo guineff du
mir o sponsa spiritalem prolem per
verbum prædicationis! & lauacrum rege-
nerationis. Also duo femora conue-
niunt in unam iuncturam! sumo iust
chuman ex tua prædicatione concor-
dia duorum populorum in unam
fidem! iudaici & gentilis. Also diu
concordia utriusque populi in una
fide. diu der gezieret ist mit auro
sapientiz. unte mit gemis bonorum
operum. diu cumet uon der gebo
minero hente! ih der bin summus
artifex. quia sine me nihil potestis
facere.

Vers. 2.

Umbilicus
tuus. cra-
ter torna-
tilis nun-
quam

Din nabelo ist gedratet naph
niewuanne drinchenes anig. Di-
neprædicatores sint uol scientia uerbi
mei! unte slixten sich die ze skenche-
ne iro auditoribus! unte tuont daz.
non se illis præferendo. sed per me-
moriam

Pocula dans plene crater tornatilis ex se
Qui non siccetis, tunc umbilicus habetur.
Doctores veri uerbi dulcedine pleni
Fundant exterius quod eis exuberans intus,
Et nihil elati uerum discensibus æqui
In medio mentis uelut in testudine ventris

Se

(a) Cod. Vratial

Ex motu uerbi. — — —

(b) Cod. Idem.

Jungit & una fides gemina — — —

(c) Cod. idem.

Unicus est uobis sine me.

AD CAP. VII.

- 1) Ad h. l. Junius: *herdaones doghter*, Principis filia] *Hertuom habentem Herode*, Dominum habente Herode, Tatian. c. 13. §. 1. hanc Junius. Apud eundem Tatian. c. 2. §. 2. dicitur: *isti gisama- nenti then herduom thero hyste*, & congregans Principes Sacerdotes. Ad quem Tatiani textum Paltheus notat, & ibi & hic in Walleramo me- tooymica hanc vocem usurpari pro *persona Prin- cipis* cum proprie *statum* denotet. vid. Paltheus. Not. ad Tat. p. 316. Scherz. *Filia Principis* &

Filia Aminadab. quod Haimon, Populi mei spon-
taneus i. e. Christus, cujus & filia & sponsa Eo-
clesia. Schiller.

- 2) Vagelin: *gechnupfe*. Alt P. Scriverius legit: *die gechnupfe*. Merula habet: *thaz geknupfe*. Scherz.
3) Gloss. Florent. *Napp*, cratera, Gloss. Ancoymis *Napp*, patera. vid. Staden. in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 472. Scherz.
4) Caltricius putat hoc *simanem* idem esse ac: *nos egen*; & derivari e particula *ni* sut ac & *uuanne*, id est, vacuus, egenus, deficiens, caruus, e sub-
stantivo *anas*, sed recte Schillerus in marginis sui Wallerami id corrigat, & dicit derivari a *and-
ae*, quod aliquando denotat; *simanem*, quoquam
quod etiam vidit Junius. Scherz.
5) Junius: Ni *uuanne drincheoes anich*, *Nanquam in-
digem poculi*.] Hæc ipsam quoque occurrit max
hac ipsa pagina, ubi *drincheoes anich*, sed utro-
que in loco scribendum *uuanich* vel *uuanich*, te-
digen.

Se fragiles recolunt, ideoque tunc scire no-
lunt.

Hi velati torno teretes non pectore torto
Laudibus aut vacuis inhiant lucrisque caducis,
Sed spe directa tendunt ad dona superna.
Hos quoque quam fundant non copis deserit
unquam

Dignatus amissai, credentem danda saluti,
Nec tantum linguae virtus sperantibus in me
Quin & in adversis dabitur constantia cordis.
Vinter tritico tuus est simulatus acervo,
Lilla quem niveis vallant stipata frateris.
Pocula doctrinae cum propinquant ubique,
Pestora discentium verbis madescentia doctum
Perfide lolium cupiunt evellere primum,
Ut post triticeo fidei cernuntur acervo.
Idque nequis fieri, nisi contendant remissis
Se fragiles per se, fortes existeret per me,
Ut venter fragilis nunquam non habet ossis,
Verum castellam perquiris egem alienam.
Ut sibi triticeis spacio discordat acervus,
Nam latus fundo, tenuatur acumine sommo,
Sic sibi dissimilis constat plebi una fidelis.
Sunt & enim plures, sua qui cum sint locu-
plete

Pauperibus tribuant, quam qui possessa relin-
quant.

(4) Clara quidem vite mercantur premia
atrumque,
Et sua qui tribuant, & qui possessa relin-
quant,

Stella sed a stella distabit luce serena.

quam indi-
gens poculis.
Venter tuus
sicut acervus
tritici vallatus
liliis.

moriam propriae fragilitatis quae per
umbilicum figurat illis compati-
do. Sie sint ouh crater tornatilis!
uvante also der drahlf nie ne uor-
deret externa adiutoris. id est regu-
lam vel rubricam! ietemer vorde-
rent sie in iro praedicatione decheine
externam remunerationem lucri vel
laudis! suntet okkeret daz gedinge
des euuegen lones. Der selbo ge-
drater naph. ne uvidit niemer drin-
chenes anig! uvante den veris prae-
dicatoribus niemer ne gebristet dero
affluentiae verbi mei. noh uirtuose
constantiae! als iz quit. Dominus
dabit verbum euangelizantibus vir-
tutem multam. Din uvamba ist famo
uveizzes huffo! der der umbestechet
ist mit lilion. So die auditores von
den doctōribus getrenket uverdent
mit poculo diuini verbi! so begin-
nent sie letan uone iro herzen inhide-
litate lolium! daz sie mugin ger-
minare perfectae fidei tricum. Vuol-
lent sie radicem mittere deorsum! so
mugen sie facere fructum sursum.
Vuollent sie irhugen propriae fragili-
tatis. unte also der buch necheine
offium fortitudinem ne habet. daz sie
ietemer necheine uirtutem ne mugen
haben nisi tantum per me! so mugen
sie triticum boni operis in patientia
asserre. Als aber der acervus tritici,
nidana breis ist unte obana final! als
ist dero mer. qui sua possidentes. ele-
mosinam den armen geben! dannoe
dero. die der aldaz sie habent. durch
minen uvillon uollent verlatzen.
Abo beide. elemosinam dantes. unte
sua omnia propter nomen meum re-
linquentes. die sint uallati liliis! uvan-
te in beiden candor aeternorum prae-
miorum gehalten ist in calis! ue-
runtamen stella a stella differt in clari-
tate.

*U*Bera bins tui turgentis lacte liquenti,
Binis binuleis capreae compono gemellis,
Lacte mei verbi qui nutrimenta magistri
Dant plebi tenerae gentili iudaeique,
Fortis esse mei noscantur more fidei.
Namque meo zelo fervent & amore gemello,
Atunditiam vite quum me didicere docente
Semper amant, oculis rectam rimantur acutis,

Perf. 3.
*D*uo ubera
tua sicut
hinnuli ge-
mel-

*Z*uene dine spunne. sint famo zuel
zuinele zilkin der reion. Dine
doctores. die der mit lacte diuini
verbi ziehent beide iudicum popu-
lum ioh gentilem! die sint glich den
zuinelen rechzikkinon! uvante sie sint
miniu kint. qui per capream signifi-
cor. Caprea ist mundum animal &
acutissime uidet! unte uvidener ger-
no an dero hohe! uone dannan be-
zeichne-

Hoc

(4) Cod. Vratslav.

Clara quidem vite mercantur praemia atrique.

Ad Teuton. Paraphr.

diger. ab illo uian vel uiana, quod fuit in no-
tatis ad pag. 39. ubi de voce uueyneg agimus.

Addipalatur hunc Celeb. Staden. in Expl. Voc.
Bibl. Germ. p. 207. Mihi videtur nihil esse mu-
tandum in textu. Aug enim est ab: An, aue,
ave, aue, quod idem est ac: aueque, sint, pro quo
hodie: ois dicimus. Scherz.

6) Lego: triticum. Scherz.

7) Hic

Hoc quoque monstrantes aliis, conscendere
montes
Fortitum gaudent, his omnia terras fordescent.

melli ca-
preae.

zeichnenet ſiu mich. ih der naturaliter
mundus ſum! unte ſiho ouh uilo
uvaſſo, quod nullum me latet ſecretum!
min uveida iſt ouh an den bergon.
id eſt in his. qui terrena deſpiciunt.
Mih bilident ouh ſie die dine doctores.
mit dero mundicia mentis & corporis.
unte mir acuta proviſione fraternæ
utilitatis! unte mit deſpectu
terrenorum. Sie ſint ouh zuinele!
uvante ſie habent dilectionem meam
& proximi.

Verſ. 4.

Coollum
tuum ſicut
turtis eburnea.
Oculi
tui ſicut
piscinæ in
eſebon. quæ
ſunt in porta
filie multitudinis.
Nafus
tuus ſicut
turtis

Formula cervicis tibi ſicut eburnea turtis.
Ut corpus capiti coniungit ſiſtula colli,
Per quam vox extra, ſed in abſum mittitur
eſca,

Sic mihi doctores ſubiectionis imgere plebes
ardent, cotidie præbendo cibaria vite,
Vocæque verborum referando profunda meo-
rum.

Moribus hi pulchris præſtant ut eburnea tur-
tis,

Subiectionis vite dantes exempla pudice,
Et robur verbi (*) contra vires inimici.

(*) Lamina piſcinis Heſebon tuas comparo
paris,

In foribus porte habitat qua ſiliis turbe.
Doctores veri piſcinis aſſimilandi

In foribus porte que ſunt urbis populose,
Sic bonus proſpiciant his quos baptiſmate tin-
guat

Ut membris oculi, dantes quoque pocula
verbi

Zona morroris promittant gaudia cinctis,
Ut præſens gemitus det veri gaudia riſus.

Ante fores urbis piſcinis eſt locus iſti,
Nec patet ad vitam veniendi copia cuiquam,

Ni per doctores lavet in baptiſmate ſordes,
Atque ſalutarem verbi bibat inde liquorem.

Urbi Catholice ſit nomen ſilia turbe,
Utpote cui cives numeroſi frequentia plures

Addere non ceſſat, dum mundi claſſula re-
ſtat.

Sponſa tuus naſus quid olet prænoſcitur gna-
tus,

Ut turtis Libani que reſpicit ora Damasci.
Officium naſi velut eſt diſcernere ſuavi

Id male quod ſatet, quod mulcet, ſive quod
horret,

Sic eſt odora tuas doctores eſt animi vis

(*) Spi-

Dine 7 doctores o ſponſa die ſint
helfentbeinaz uvighus. Der
hals der treget daz ezzan in den buch!
unte treget abo die ſtimma uz. Samo
tuont dine doctores. Sie ambehtent
demo luite cibum uitæ! unte offen-
tunt imo die toigene dero geſchriſte.
Uone dannan ſint ſie glich demo hel-
fentbeinimo uvighuſe! uvante ſie iro
subiectis beidiu præſtant pulchritudinem
per candorem catæ conſervationis!
unte abo robur uvider demo
tuitelæ. unte contra hereticos. per mun-
imentum prædicationis. Dine oigun
ſint ſamo uviare ze eſebon. die der ſue-
bent uor dero porto tohter dero me-
nige. Dine doctores. die iro ſubie-
ctis utilia provident. unte in ouh iter
ſalutis oigent! die ſint glich den
uviazen ze eſebon. quæ interpreta-
tur cingulum meroris! uvante ſie
credentem populum gereinent mit
lauacro baptiſmi. unte in allizana re-
ſciunt mit heilſamo tranke diuini
verbi! uote in ouh lerent. in præſen-
ti haban lucrum & merorem. Propter
æternam conſolationem die
uviare. ſuebent uor dero porto! uvante
nieman mag intrare portam regni
cæleſtis. er ne uverde per doctores
baptizatus! unte ouh mit fonte ſaluta-
ris doctriæ imbutus. Filia multitu-
dinis heizet diu burg. in dero conſuen-
tia credentium populorum in præſenti
ſich ſo uerro meret. ut etiam ſuper
numerus, multiplicentur! uvante
gnuoge nu nominetenus heizent
fideles! die der doch nie ne uverdent
ciues ſuperne ieruſalem. Din 10 naſa
iſt

(*) Cod. Vratſil.

— — — contra fraudes inimici

(f) Cod. Idem.

Lamina piſcinis Eſebon — — —

Ad Teuton. Paraphr.

7) Hic ex Vögelino textus Cantici eſt ſupplendus hanc
in modum: Din hals iſt ſamo Helfentbeinaz
uighus. Polles ſequitur: dine Doctores &c. Vö-

gelini ſupplementum ſignat & Scriptura 5. & Me-
ruke editio. Scherz.

8) Merula habet: Audieritis. Sed conſentit cum no-
ſtro MSC. Scriverius. Scherz.

9) Quæ ſunt in porta filie multitudinis. Haimo: Fi-
lia multitudinis vocatur Heſebon juxta litteram ob
multitudinem conſentientium ibi populorum. Al-
ter Willeramus Eſebon interpretatur Cingulum
meroris. Schiller.

10) Vögelin. habet: naſe. Scherz.

(*) Sicat

(a) *Spiritum sagax discretrix, provida, ve-*
rax,

Quæ fidei puræ satis oblectetur odore,
Hæretica scilicet factores borreat æque.
Eminet hic porro doctorum præclaris ordo
Ut turris Libani, quæ respicit ora Damasci.
Nam decas exemplis, (1) robur præstat do-
cumentis,

Et sibi subiectos contra munire inimicos
Non cessant homines, qui nunc (1) quasi be-
luis pinguis

Sanguinis & carnis sunt passibus illecebrosis:
Sive potestatum contra tela aëriarum
Sanguis lesarum quæ se pascunt animarum.

turris libani.
quæ respicit
contra da-
mascum.

ist famo uvighus ussen libano. daz der gekeret ist in gegen damasco. Dine doctores die der kunnon discernere inter bonum & malum. inter catholicæ fidei puritatem & hæreticam prauitatem. famo diu nafi kan discretionem odoris & factoris ! die sint glich demo uvighus ussen libano ! uwant sie per dealbationem & mundiciam uitæ in summo loco consistunt ! unte sie iro subiectis beide decus & robur præstant. decus mit exemplis. robur mit doctrinis. Daz uvighus ussen libano. qui interpretatur dealbatio ! daz ist gekeret ingegen damasco. quæ interpretatur sanguinis potus ! uwant die doctores iro subiectos allizana beuarent uor den uvrstion dirro uwerle. die der sint sanguinolenti beide mit crudelitate. ioh mit illecebrofa carnis & sanguinis uoluptate ! unte beskirmen sie ouh contra aerias potestates. die der mer situnt cruorem animarum quam corporum.

IN como capitis Carmelo consimilari,
Suntque tui capitis crines ut purpuræ regis,
(1) Cepta colorari sinitur quæ iuncta canali.
Sana tuæ mentis ratio quæ præsidet illis
Motibus internis, quasi membris arx capi-
talis,

Suggerit ipsa tibi subtiliter hoc speculari,
Temporibus præcisa data circumcisio carnis
Utius & membri, quid distet spiritali,
Quæ sensus anime (1) cum circumcidet bo-
neffe,

Præparat ascensum velut in Chermel mihi
gratum.

At de mente tua meditatio quæ fuit orta
Mobilis & gracilis, quasi pulchris compes
capillus,

In se purpureum trahit illa mei monumentum
Sanguinis, exemplum sibi semens inde sequen-
dum.

Atque colorandam regali murice lanam
Strangi funiculis, mitrique canalibus imis
Concedet: haud secus hi qui me capiunt imi-
tari,
Membra timore meo configant, nique tu-
mendo

Se reprimunt animis, velut in conualle ca-
nalis

Ut

Perf. s.

CApit tuum
ut carme-
lus & comæ
capitis tui.
ut purpura
regis.

DIn hoibet. ist famo getan. also der berg carmelus ! unt ist abo. din uahs getan. also kuniges purpura ! diu der zesamene gebuntien. noh tanne suebet in den " sauuetrugelinen. Diu ratio mentis tuæ. mit dero du dine gedanka rihtest. also mit capite membra reguntur ! diu ist glich demo berge carmelo. qui interpretatur cognitio circumcissionis ! uwant alle mine fideles seulon daz bekennan. daz diu spiritalis circumcisio bezzer ist. danne diu carnalis ! unte so sie circumcidunt corda sua & non carnem suam ! so machent sie mir dignam ascensionem in mentem suam quasi in montem carmeli. Aber dine cogitationes. die der procedunt de monte. also daz uahs de capite ! die sint glich der kuninglichen purpur. uwant alle dine filii quorum rex ego sum. die sint sîzech zebildene exemplum meæ humilitatis & passionis. Also diu lana quæ uertenda est in purpureum colorem. zallereist zesamene gebuntan uiridit. unte dara nach geleget in die canales. da siu mit sanguine conchi-

(g) Cod. MSC. Vratisl.
Spirituumque sagax. — —

(b) Cod. idem. — — robur præstant documentis.
Et sibi subiectos contra munire cruentos.

(i) Cod. idem. — — quasi beluis pinguis

(k) Idem Cod.
Capta colorari — —

(l) Idem MSC. — — cum circumcidit honeste.

Ad Teuton. Paraphr.

11) Sicut purpura Regis uincta canalibus. Haimo: Significat lanam jam purpureo colore infusam, & uertendam in fila deducendam, sed adhuc in canalibus consistunt, quæ Græci Baptilas vocant, in quibus sanguis conchyliarum solet desuere, & lanam in purpureum

Ut mea dilla bibant, & regia purpura fiant.
(*) Lana madens sacco testarum sanguine fuso
Regia vestis erit, sic bos in fine manebit
Letitiae vestis, meritorum congrua testis.

regis. uincta
canalibus.

O Quam pulchra meis oculis & honesta vi-
deris

(*) Utere multarum carissime deliciarum!
Per meritum fidei contendens pulchra videri,
Negligis hanc operam decus illi ungere ple-
nam.

Et licet hic crebris certaminibus tribuleris,
Insuper atris pagani militum inimicis,
Et diversorum confuctibus hereticorum,
Delicias tamen es amplectens spiritalis,
Iam sapit illa tibi qua te quomodoque potiri
Speras duxedo toto durabilis aeo.

Sponsa tuum celsae staturam comparo palmae,
Libera maturus sed dico similis botris.
Atque creta tui spe tendit ad alta salubri,
Nec se curvari patitur culpa capitali.

Hanc similem palmae proceræ testor & altae,
Quæ licet angusto sit robore & aspera musco.

(*) Corticis horridi sit parte sub inferiori,
Cum tamen ad liquidam se subrigit aëra pri-
mam.

Robur multiplicans, foliis fructuque tedan-
dum.

Arboribus reliquis quæ dilatantur in laeis
Et facie prestat, signa & vitricis gestat:
Sic soror hanc fortem te ad mundi reddis
amorem.

Premia vel laudes a nullo sinere gaudes,
Nec te magnorum terret formido laborum
Asperitate ius, quia spes dona futura,
Qua foliis verbi splendent fructuque perenni

Gestes in dextra palmae vitricis signa.
Hæc tibi virtutis daret constantia iuris,
Sed quos doctores statuis super inferiores
Ubera iunt lacu per verbum simplicitatis.
Sed cum perfectis propinquant vicia salutis,
Asumia maturis servant equalis botris.

Vers. 6.
Quam pulchra
es & decora.
karissima
in deliciis.

Vers. 7.
Statura tua
assimilata
est palmae.
& ubera tua
botris.

conchiliorum genezetet uverde i samo
tuont dine filii. confingunt timore meo
carnes suas, unte aiderent sich in ca-
nalibus humilitatis! ze diu. daz sie
mugen confortes uverdand mineto
passionis. Vone dannan uverdend sie
bekeret in tegalis purpure dignita-
tem! uvante sie indumentis latitaz
sint cotonandi.

Ulle scone unte uvie ziere du bist.
unte uvie lussam in dinen " zart-
lusten. Scone bist du in fide, ziere in
operatione! lussam in deliciis. Du
lidist allziana michel arbeit. uechtente
contra demones & hereticos! unte
ne muodelt abo niet in demo certa-
mine! uvante du die delicias eternæ
dulcedinis. spe & desiderio nu iu
sineckest.

Ein geuast ist glich dero palmon!
unte dine spunne sint glich den
uvintrubon. Diu relictudo operum
tuorum. mit dero du incurrationem
capitalium criminum uermides, unte
dich ad solam spem superni premii
ufrihtes! diu ist glich dero palmon.
diu der nidana final unte ruch ist unte
ab obana groz unte scone ist. beide
mit decore foliorum. ioh mit pulchri-
tudine fructuum. Also tuost tu! du ne
uult nicht sortis uvefan ad terrena.
noh ne uult ne heine ipem haban in
caducis premis & laudibus! noh ne
seuhelt bie nicht dechina asperitatem
laboris pro amore meo! vone dannan.
diu din dextera quam hic executis ab
omni munere. uvirdit vone mir ge-
zieret mit palma uictoria. Abo die
doctores. die dine paruvlos diz allaz
sculon leran! so sie se mit simplici
doctrina nutriunt. so sint sie quasi
ubera lacis plena! so sie abo die sel-
bon auditores iam roboratos tren-
chent mit perfectiori doctrina! so
sint sie quasi botri.

For

- (*) MSC. Vestial.
Lana madens sacco —
(*) MSC. Idem.
Utere multarum carissime deliciarum.
(*) Cod. Vratlan.
Corticis horridi sit parte —

Ad Teuton. Paraphr.

parum vertere colore. Vagellum: Uoie die Par-
per, welche in den Perparissen, darinn man sie

WILLER. PARS. I.

färbet, wanns noch weisse ist, und ob sie so fe-
den gesponnen wird, zierlich färbet, ob sie noch
ist zusammen geknetet. Raphelagus habet: in
zavis fragilis, in duobus candidis. M. Freherus:
In MS. clare habetur: zavis fragilis. Zavis &
Gezavis terminus in re Hebraica, piscatoribus,
quam mihi notior. Scholter. P. Scriber. etiam le-
git: zavis fragilis. Scherz.

12) Merula: anuleiggen. Schilter.

M

ty) la

Vox Christi de Sancta cruce.

[Pag. 135.]

*Palmam scandendi fixa est sententia menti,
Hinc quia maturum spero decerpere fru-*

*ctum,
Tunc tua maturis fient paria uera botris.
Que speras a me sponsalia tunc tibi plene
O soror exsolvam, cum promptus brachia
pandam,
Affigenda cruci, mundi expendenda saluti,
Ad me cuncta traham, cruce dum mutauero
terram:*

(1) *Principe iam mundi superato certa trium-*
*pbi,
Palma resurgens dextraque patris residen-*

*tem
Ade manet ex hoc iam manifestus undique
proclum*

Myfica poma crucis, que sunt medicus sa-

*latus,
Vulnere serpentis talibus mortalibus aperi.*

(2) *Nunc quoque doctores qui verbi luce mi-*
*nores
Primo nutrierant, dum latius illa revelant
Condita sub Psalmis mysteria sive Prophetis,
Post hac historie vium finet allegorie.*

[Pag. 136.]

Item vox Christi ad Ecclesiam.

*Oris odor talis tibi tenet, fragrantia qualis
Dulcibus ex malis emanat conglomeratis,
Guttur habes lepidum redolens ut praeclue vi-*

*num.
Malorum novitas suaves exhalat ut auras,
Sic & odoriferi bonis diffusio verbi
Allicet absentes gratant aspergine mentes,*

*Vocis at ipse somus doctorem gutture
promptus
Pragrat, ut antiqui sapor & fragrantia vini.*

[Pag. 137.]

*Dignum dilecto quod iure bibatur ab illo
(1) Dentibus & labris ut ruminet hoc ve-*

nerandum.

Spon-

Vers. 8.

Dixi. ascen-
dam in
palmam.
apprehendam
fructus eius.

" **I**H habo mich geeinot uffen den
palmboom zeittigene! daz ih ¹⁴
zitegez obaz da neme. Alle diu gna-
da, die ih dir haban geheizzan! diu
ne uivirdet e nicht uolliclich ge-
leistert. e ich geistigon uffen den palm-
boom. ich meino an daz cruce! qui
cum exaltatus fuero a terra. omnia
traham ad me ipsum. So ich post de-
bellatum mundi principem mit gloria
resurrectionis unte mit palma victo-
rie uivirdon a patre coronatus! So
uivirdit fructus palmæ. id est myste-
rium crucis meæ aller der uerite ge-
osifnot. So uerident dine doctores
quasi botri uinez! uavante sie iro au-
ditores die sie zerist zihent mit lacte
hystorie! so sie icht robustiores sen-
sibus uerident. so trenchent sie se mit
uino mysteriorum! die der e abcon-
dita uvaron in lege moysi. & prophet-
is & palmis.

Odor oris
tui sicut
malorum!

Der stank dines mundes! ist samo
der suozon ephelo! din chela
smekchet samo der tiuristo uvin. Diu
mareda dinero predicationis. quæ per
os figuratur, diu ist also suoze famo
ephelo stank! uavante sie die absentes
mit iro suauitate ze sich lokchet.

Vers. 9.

Guttur
tuum
sicut uinum
optimum.

Abo ipsa uox predicantium quæ per
guttur intelligitur, diu ist glich
demo bezzeßen uvine! uavante sie die
chraft unde den smak supernæ dulce-
dinis. an iro selbero habet. Der suoze
stank an demo niuen obeze. unte
an demo alten uvine! der bezeich-
net. daz beide initium & finis euan-
gelicæ predicationis. uolleuviset ad
suauitatem eternæ beatitudinis.

Vox Ecclesia.

Dignum
dilecto
meo

Der uvin. den du meinest der zimet
minemo trute zetrinkene! unte
sinen lesion. unte sinen zenen " ze
itdruk-

- (p) MSC. Vratisl.
Principe iam mundi — — —
(q) MSC. Vratisl.
Tunc quoque Doctores — — —
(r) MSC. Vratisl.
Dentibus & labris, — — —

Ad Teuton, Paraphr.

- 13) In textu pramittitur: *Dixi*; quod interpret no-
stet "erzähl". propositi mihi ascendere. Omnia

autem sunt: *Es erant uera tua, sicut botri uinez.*
Schiller.

- 14) Scriber, habet: *zideches*. Merula: *Zidech*.
15) *Ad ruminandum*. Haimo: Nec absurdum est, quod,
cum uinum potetur & non ruminetur, hic tamen
dicitur labiis & dentibus ruminandum, quod magis
ad cibum, quam ad potum pertinet. Nam
Sancti Doctores uinum spirituale ruminant; quan-
do precepta Evangelica diligenter exquirunt,
& crebra meditatione investigant atque ad inui-
cam

Sponsus ut eximio simulat mea guttura vino,
Dogmata parcapti conor quibus edere verbi,
Indico sic dignum mysteria tanta per ipsum
Primitus educi, qui fons ES origo salutis
Existit humaye, que plebibus infundere
Concio doctorum (1) quasi mandus grex ani-

marum
Premeditans in se, tandem quoque ruminat
ex se.

[Pag. 138.]

Sponsus servus fidem, ut sponsus amat re-

dammentem.
De thalamo matris velatus tegmine carnis
Cum sponsus nondum processerit, esse futurum
Hanc hominem nota, nobisque, simulam

carni
Munia gestorum, promiserat ut mihi dandum.
Eius in adventum quapropter dirigo sensum,
Firmius hoc credens, quo pareat hic mihi
praesens.

[Pag. 139.]

Sponsus veni latus ut progrediamur in agros,
Stemus ES in villis, ES conversemur in

illis,
ES opere pretium; nos surgere nunc viden-

dam
Vinea si flores, si flores fructibus ornet,
Si specie solius (2) dant germen panica mala,

Sponsus vent fragilis velatus tegmine

carnis,
Dogmaque divinum tua det praesentia pri-

mum,
Hoc quoque per latus mundi doctoribus agros
Spargendum mander, qui non quasi prae-

rentes,
Sed stabiles potius, consuetos linguere ritus
Cognat paganos verbi gladio superatos,

Et sic follicite falcitra sciant adhibere,
Ecclesie teneris ES quae tua vinea ramis,
Ut fidei floren virtutum fructibus ornet,

Incalcatque pius mox auditoribus bac vlt,
Ut cupiant pro te suscipere cruce.

Panica mala solent qualem preferre colorem.
Hic praebebo meas tibi plenas lacte mamillas.

Sponsus

meo ad po-
tandum. la-
bisque &
dentibus eius
ad ruminan-
dum.

Vox Ecclesiae de Christo.

Vers. 10.

EGO dilecto
meo, &
ad me con-
versio eius.

Minimo uvine bin ih holt. unte er
keret sich ze mir. Suie min
sponsus noh niet erskinan si per hu-
manam carnem! ih uveiz doh-uvohz.
daz er mennisco uvil uverdan pro
salute hominum! unte er in similitu-
dine carnis meae uvil habitare no-
biscum. Dero linera samste geroa
ih ex toto corde! unte dare ingegine
gareuven ih mihi fide. spe. & omni
deuotione.

Vox Ecclesiae ad Christum.

Vers. 11.

UENI dile-
cte mi.
egrediamur
in agrum.
commore-
mur in uillis.

Kum uvine min. ge uvir anne den
akker! uvesen allevuila in den
dorson! sten fruo uf ze den uvingar-
ton. tuon des uvara. obe der uvin-
garto bluouve. obe nah der bluote
daz uvocher sih scaffe! obe die roten
epfele bluouven.

Vers. 12.

MANE fur-
gamus
ad vineas.
videamus si
floruit vi-
nea. si flores
fructus par-
turiunt. si
floruerunt
mala panica.

O sponse. also du geheizzan habest
per prophetas. kum uns in hu-
mana carne! unte kunde zereft per
temet ipsum. dara nah per doctores
din euangelium per agrum mundi!
unte mache sie so constantes in prae-
dicatione. daz sie selbe die paganos
qui a uillis dicti sunt. mit assiduitate
verbi bekeren ad fidem! unte sie so
per uigiles doctores sin dinero eccle-
siae quae est vinea tua! daz sie iro
auditores machen zallererst in fide
florere. unte fa daranach fructum boni
operis proferre! unte sie mit pro-
missione caelestium pramiorum corda
auditorum so uerro gesserchen! daz
sie

Ibi

(1) MSC. Vratil.

— quasi Mundus grex animantium.

(2) MSC. Idem.

— dant feren Panica mala.

Ad Teuton. Paraphr.

cem conferent. Vogelinius: zu zetrucken, uoel
zu schmecken, wie die weinkolter thun, die

WILLER. PARS. L

den wein zuzischen die zahn und uf die Lefzen
nehmen, recht zu versuchen. Raphaelengius sim-
plicher legit: ze trucken. Fr. Junius ad Wäler.
p. 137. marolt: struchum scribere ex Gloss. Vett.
strucht, ruminat. struchlet, ruminant, vide-
rique verbum struchas esse ex its vel it, quae in
compositione idem valeant cum re Latino, &
ruche, curare &c. Schöler.

Sponse per humanos habitus cum veneris ad nos,

Voxque tui verbi lato reboaverit orbi,
Incipiens a te, sed in omni posteritate
Diffundenda magis, doctores quando putan-

dis
P'ietis palmatibus, quo sunt fructiferi plures,
Fugis sacrorum falcistra adhibent montiorum,
Tunc multam sobolem pariam tibi spiritalem,
Lasse sub historico pascendam tempore primo,
Donec perfectus es verbi solidetur ad efica-

Ibi dabo
tibi o sponse
uberis mea.

ad dabo

Perf. 13.
Mandr-
agae dede-
runt odo-
rem

Limine portarum redolet vis mandragora-

rum.
Dant operam quando papalis tua verba su-

nando
Spargere doctores mire virtutis odores,
Erigit intantum plebs auditoria sensum.

Nam per eos portas vite sibi credit apertas.
Mandragerae radix ut cernitur esse imitatrix

Corporis humani, (1) sic subiectis similari
Paulus ut enumerat, cum se infirmantibus

equat.
Mandragerae pomum velut ob medicamina

potum
Dant seminus acribus, post longa infirmitia fessis:

(2) Hic quoque doctores quos mundi ferre
labores

Et strepitum cernunt, verbi medicamine ver-

tunt
In requiem mentis, non iam gaudere retentis,
Sed magis amissis opibus, ludique reliquiis.

Eiusdem pomi b' h'io velut exteriori
Cortice non sentis quem pro medicamine

taegit
Ullio vel ferrum, sic cum medicabile verbum
Plebi foribendum praebet ab ore doctum.

Ipsa superficies eius solet addere vires
Atentibus aegrotis, sensumque fugare timoris,
Ne pro spe vitae metuant adversa subire.

Omne

sic ioh idonei uerden. mit rubore
fanguinis sui passionem tuam imitari.
Da gibon ih dir mine sponne. O
sponse, so du menschico geuwest in
humana carne. unte dio euangelium
zallereist per temetipsum daranah
per doctores gekundet uvidit per
totam latitudinem mundi. ioh selb
den paganis ! unte dine fideles per
culturam doctorum quasi boni pal-
mites beginnent in fide florere. unte
congrua fidei opera proferre ! so ge-
uvinson ih dir multitudinem spirita-
lium filiorum ! die der zerist nutrien-
di sunt mit lacte simplicis doctrinae.
unze sie paulum uolle ehumen ad so-
lidum cibum diuini uerbi.

Die 16 arzat uwurze. stincent uilo
draho in unferen porton. Odor
uirtutum an den apollolis. unte an
iro successibibus ! der locket iro au-
ditores. daz sie per eos ueluti per por-
tas ilen intrare ad uitam. Iro predi-
catio diu ist oih quasi odor mandra-
gorae. quae in radicibus suis similitu-
dinem habet humani corporis ! uvan-
te sie sint omnibus omnia facti. uote
kunnon compati & consimilari audito-
rum infirmitati ! also paulus quit.
Quis infirmatur. & ego oio infir-
mor ? Quis scandalizatur. & ego
non uror ? Et alibi. Omnibus omnia
factus sum ut omnes lucrificerem.
Also daz pomum mandragorae quod
simile est malo terrae haustum in uino.
machet die stasellonem dormire & re-
quiescere ! s'imo tuont doctores. eos
qui laborant strepitu mundaunarum
rerum. die machet sie dormire inter
medios clericos. I. inter duo testamen-
ta. uetus & nouum. daz sie mer lustet
diuina mysteria scrutari quam ludis
& fabulis aut turpibus cantilenis oc-
cupari. 17 Als aba diu uzzera rinta eius-
dem pomi. in uvine getrunkeniu. 18.
dualm

(*) MSC. Vratul.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

(*) MSC. idem.

Ad Teuton. Paraphr.

16) Arzat uwurze, Mandragora. J. Tam isignem usum
praestat haec herba medica. ac medicinae, et pro-
pter multiplicem in re medicae utilitatem arzat
uurze nuncupata sit, q. d. medicorum herba.
arzat certe est. Medicus apud Ostr. ill. 14, 22. Un-
de mox pagina sequente genestran usurpatur huius
nostru Abbai pro Carani, sedentat, Junius, Atan-

dragera in Portis nostris. Haimo: Mandragora est
Herba Aromatica, cujus radix similitudinem ha-
bet humani corporis, poma ejus optimi sunt
odori, in similitudinem Pomi Mariani, quod
nostrum malum terrae vocat. Haec herba rebus
Medicinalibus aptissima est; Nam ferunt, eos,
qui incommodo vigiliarum laborant, haustu hujus
pomi relevari, & posse dormire. Item ferunt,
eos, qui ob curam secandi sunt, si exteriorem
eius corticem biberint, non sentire febriem vel
admissionem. Vogelinius: Alkannicus vid. Levin.
Lemnius in Explic. Herbar. Bibl. c. 2. Schiler.
17) Merula legit: Ayo abur. Stylo nostris nostri con-
uenienter legendum videtur. Al. aba. Schera.
18) Doulm, Calips uocatur quodam ueluti sapore cor-
rupta. J. Forte haec pertinet illud arzuahin, Torpa-
kau; Gloss. B. 11. Janus. Stadenus in Explic.
Voc. Bibl. Germ. p. 641. postquam nondum lin-

Once gemis pomi veterisque novique ego
vosi

Conferre tibi, quem diligo mente fideli.
In veteris legis scriptura sive Prophetis,
Aut Evangelicis tenet dilectum libellus
Quicquid promissionis dulcedinis est mihi, si-
cum

Hoc tenes certe, ut donetur quid mihi pro te.
Principium de te quoniam promissa habuere,
Non est ambiguum tenet promissa daturum.

rem in por-
tis nostris.
Omnia poma
notia & ue-
tera. servaul
tibi dilecte
mi.

dualm machet den. die man scal
snidan oder brennan. samo tuot do-
ctores ! mit sola superficie diuina
uerbi gearzenont sie die infirmos au-
ditores ! unte machent sie quodam-
modo insensibiles ad mundi mala to-
leranda. Allerslahta obaz. niuuz
unte altaz ! habon ih dir gehaltan
uvinemin. Alle diu suoz celestium
pamiorum. diu mir geheizzan ist.
bediu in ueteri ioh io nouo testamen-
to ! daz uwez ih uola. daz su beide
initium ioh consummationem anne
dir habet ! uone dannan gedington
ih anne diu. daz su mir also gelei-
stet uverde ! samo su uone dir ge-
heizzan ist.

CAP. VIII.

Vox Ecclesie.

Vers. 1.

[Pag. 144.]

Quis dabit hoc frater, ut lailet te mea ma-
ter,
inuentoque foris labijs te exosculer istis,
Nemoque me spernat, quam dilectam tibi
cernat ?

Quis dabit optanti faciemque tuam silenti,
() Et quem nunc noui mi sponse parem ge-*
nituri,

Aequum nomen, verum de lumine lumen,
Te quandoque mea nature corpus habere
Aspicimus clare, fratrem te iure vocare
Credula prestamus ; personam scilicet animi
Carne sub assumpta, sed non Deitate minuta,
Inuentoque foris tenet verbo genitoris
Ad faciem facile potior, cui nunc et amica
Ore Prophetarum mittis sponsalia tantum : ?
Me quoque non ultra despectio terreat ulla,
Sed quod spero magis iudea finibus arsi
Que conclusa fui, sum venerabilis orbi,
Et tua mox per me sonet omni gloria terre.

Quis te det
fratrem
meum fugen-
tem ubera
matris meae
ut inueniam
te foris, &
deosculer.
& iam me
nemo despi-
ciat ?

Vuer ! uweret mih des ! daz ih diu
bruoeder min sehe. fugan die spun-
ne miner muoter ! unte ih diu da
uzze uodonan kuffan muoze. uwez
mih hinneuvre nieman ne ! uermane ?
O sponse. du der nu bist in sinu pa-
tris ! uwer uweret mih des. daz du
mennisco uwerdes. unte alii diu officia
humane nature que est mater mea
anne dir habes ! unte danne mit re-
bet min bruoeder heizes ? Vuer uweret
ouh mich des. daz ich dich den ich
nu intus uwez uerbum in principio
apud Deum. noh foris gesche uerbum
caro factum. unte ich ore ad os ze
dir spreche ! unte ich diu ecclesia. ich
der nu bin quasi despecta. & angustis
terminis inclusa. quia tantum notus.
in iudea Deus ! daz ich danne post
ascensionem tuam uverde honorabi-
lis & dilata in omnibus genti-
bus.

Vers. 2.

Amplexu fringam, nec te mi sponse re-
linquam,
In conclave matris donec referas te,
Notitia legis qua me dilecte replebit.

Apprehen-
dam te.
& ducam
te

Ich gegriffon dich. unte ! uolleuol-
gon dir unzen inne miner muoter
hus ! da lereist du mih trohtines ge-
bot. O sponse. suanne du per iocar.
natio.

(2) MSC. Vratisl.

— — — donetur quod mihi per te.

Ad Teuton. Paraphr.

gus Sax. infer. danielen idem esse ac : ineptias
agere, in liique commorari. Nec non Anglo-Sax.
dua edien bi danielian, significare id, quod errare,
icem seducere Latini vocant. Suecia autem dualm,
denotare vaporem, einen Dampf der Luft oder
des Gemüths; hunc locum ita vertit : die auffersta
Rinde des Apfels Almdrager in Wein getruncken,
machet ein Verwirrung im Gemüth des. Scherze.

(4) MSC. Vratisl.

Id quoniam nunc noui

Ad CAP. VIII.

1) *Quis mihi det te ? inueniet, prouidet, tradit. Schiller.*
Mallem reddere : *Quis mihi hoc praestat, procurat ?*
uwer gebühret mich dessen. Scherz.

2) *Merula : verkazt, Belgica Versio : vergift. Schiller.*
Vermanere idem est cum Kerouis : farthanas &
Othridi firmatus, quod reficere, despicere, signifi-
cat. vide Kerouem passim ac Othrid. Eu. I, 4,
130. & illi, 17, 105. & 109. ac : illi, 3, 27. Scherz.

3) *Et ducam te. Haimo : deducam & persequar. Schiller.*

H !

4) Er

O si sponse foris mihimata praesens videaris,
Mox ego mox inquam fidei per brachia strin-

Te mihi dilectam, quia delectabile tecum
Huc mihi tempus erit, quo te remanere de-

tu studio mundi. Cum tempus erit redendum,
Lumbibus letis te prosequar usque sub arcu
Membra fideles, qua te cum patre sedere
Vera fides credit i post te quoque mens mea

tendit,
(*) Scilicet hanc ob spem, quo me perducas
eodem,

Teque boni fontem speculans indagar in omnem
Veri notitiam, quoniam nunc penetrare nequi-

bus.
(*) Dulcia conditi ponam tibi pocula vini,
Et de granatis dabo musti pocula malis.

Materiam carnis cum tu super astra levabis,
Et tibi concessus dabitur mi sponse poteris,

habet quia certa mihi spes ad te perveniendi,
Non tepide vivam, sed totam cordis opem
Sic tuus aet amor, ut sit virtutum operator,
Et quasi conditum noris servescere vinum,

Ex operum studiis manifestum intima mentis.
Quin ita ferventes quorundam cum tibi men-

tes
(*) Fecerit ut cupiant ipsam quoque perdere
vitam,

Atque rubere scio pro temet sanguine fuso
Et quasi granatis dabo musti pocula malis.

Una fides, unus hic spiritus, atque amor unus,
Pluribus at granis uno sub cortice clausis

Est locus, exemplum placet hic tuus passio ma-

gnum
Sanguine martyris peccatis purificari,
Excoquit ut sordes mustum cum bulliet omnes.

L'Eua caput fuit, (*) me sponsi dex-

tera cingit.
Nam desideris sponsus pompisque caducis
Ate dormitantem quia cernit ob eius amorem

Tempore praesenti, septeno munere Sancti
Pneumatis, et verbi me fuit luce superni,
Et reliquis donis, aditricia quae rationis

(*) Pignora tunc mihi sunt, veluti caput ar-

ce reflexum
Subdi-

(*) MSC. Vratil.
Scilicet hanc ob spem, quo per te ducar
eodem

(*) MSC. Idem.
Dulcia conditi ponam tibi pocula vini.

(*) MSC. Idem.
Fecero quo cupiant ipsam quoque perdere
vitam

Atque rubere scio pro temet sanguine fuso
De quasi granatis

(*) MSC. Idem.
sponsi me dextera cingit

(*) MSC. Id.
Nam desideris

Pignora nunc mihi sunt.
Ad Teuton. Paraphr.

(*) Er ich dir wolle warden legte Merula: ad quem
locum Junius: Primum te perduxero. J. intellige

te in domum
matris meae

ibi me docebis pra-

cepta domini.
Et dabo tibi

poculum ex
vino condito.

& mustum
malorum

granatorum
meorum.

nationem utilis uvidit. so uvil ich
dir adherere per fidem & dilectionem.

unte ne uvil dich e niebt ergo-

ban. e ich dir uolle uverten in mi-

ner muoter aus. quz est celestis hie-

rufalem. Dara gedintion ich daz du

mich nach dir bringest. unte mihi da

geleitest in omnem ueritatem. so ih

dich fontem summi boni muoz ana-

lichan. Ich schenken dir gepimenter-

ten uvin! unte most uizen roten

epfelen geduhten. die uilo corne-

lino habent. So mir din corporalis

praesentia per ascensionem uvidit ab-

lata! so uvil ich dir schenken fortissi-

um seruorem amoris. mit demo

ich dich minnon ex toto corde meo.

& ex omnibus uiribus meis! unte

uvin des flizzen. daz der amor niene

si otiosus? sunt mit guoten uver-

chen conditus. alse der geuuerzeto

uvin. Ich uvil dir ioh schenken so

seruidam karjatem in dinen marty-

ribus! daz sie nach dihem gebote.

mutua karitate sibi inuicem coho-

reant. alse multa grana begriffen sint

mit uno cortice mali punici! unte

sie dine passionem uolete geturren.

bilidan mit effusione sui sanguinis! ze

diu. daz sie da mit sordes peccatorum

famo gariuuo won in uerfen! famo

der uole? sefente most. niet un-

reines ne dolet hinter imo belib-

ban.

Mines uines uvinstra liget unter

minemo hoiberte! unte sin ze-

seuua umbegriffet mich. Wanter

des innene ist uworden, daz ich huic

mundo & concupiscentiis eius bin in-

slafan ob eius amorem! so gibet er

mir in praesenti pignus spiritus sancti.

unte intellectum lacrarum scriptura-

rum. unte andere sine dona. quae per

leuam

tamen hic securiorem perducendi modum & qui

hat cum sollicita custodia. Nam merula est iu-

ni; Gloss. A. 6. & merula est cygnus. Gloss. B. 8.

Hae Jania.

5) Merula habet: getribtan. Ast nostram lectionem

etiam firmat P. Scriuerii MSC. Caterum confer

ad h. l. notam Stadenii in Expl. Voc. Bibl. Germ.

p. 619. Scherz. Vangelius reddit: gezezen, ge-

preft, Schiltner.

6) Merula: garenna. Ast Petrus Scriuer. garenna.

Scherz.

7) Merula legit: gefinde. Junius hae habet: Non af-

sequor quid tibi uelit hoc gefinde. Videtur ta-

men Feruor vel Balles exprimere uoluisse. nam

in paraphrasi metrica legitur.

Excoquit ut sordes mustum, cum bulliet, omnes,

unde quoque ehoritur suspicio, quosdam gesin-

thende scriptum fuisse, sed per abbreviations

corruptum.

corruptum.

corruptum.

corruptum.

corruptum.

corruptum.

corruptum.

corruptum.

*Subdita membra regis, post hac me certa
manebit
Indefectiva praeclares gloria vite
Eius in amplexu, nullo vellenda recessu.*

amplexabi-
tur me.

leuam figurantur! mit den ich rationem mentis meae kunne gerichten ad suspiranda aeterna. also daz hoi- bet rihet cetera membra! unte gi- bet mir abo in futuro praemia aeternae beatitudinis, quae per dexteram signi- ficantur.

[Pag. 148.]

*Hierusalem nate confessor vos ego clare
Ne mihi dilectam dulcique sapore solu-
tam*

*Aut sonus aut strepitus de somno suscitet alius,
Donec ut ipsa velit sponsam consurgere fas
sit.*

*Obsecro vos anime baptismi fonte renate,
Hierusalem superae cives quandoque future,
Videritis mentem mihimet quancumque va-
cantem,
Ne mundi studiis hanc infestare velitis,
Donec ab hac opera placida sibi cesset in hora.*

Vox Christi.

Vers. 4.

A Diuro uos
filiae hie-
rusalem. ne
suscitetis ne-
que euigilare
faciatis di-
lectam. donec
ipsa uelit.

Ich besuieren iuuich iunkfrouwen ze hierusalem! daz ir mine uinion ne uuevchet noh ne munteret. * unze siu selba uoelle; ich besuieren iuuich guote sela. ir da tresset ad supernam hierusalem. suasir decheina luuvera glichen uindert. diu der uerlte durch minen uillion inslasi si. unte okkeret uolle uacare contemplationi. orationi. lectioni. nigiliis. ieiuniis! daz ir die des ne irret mit decheine- mo uuerltlichen strepitu! unzen siu selba post contemplationem uolle procedere ad agenda temporalia.

Vox Synagoge de Ecclesia.

Vers. 5.

Quae est
ista, quae
ascendit de
deserto de-
liciosis affluens.
& innixa super
dilectum
meum?

Uuer ist disu. diu da ufferet non dero uooste. * zartlich gefuo- retiu! unte sich leinente uber minen trut? Welich siu ist. unte uue hevig. ecclesia de gentibus! diu der e uuas deserta & derelicta a Deo per ido- latrism! unte nu ilet uirtutum gressibus de deserto infidelitatis. also plebs israhelitica ileta per desertum ad terram reuersionis! unte ** ha- bet an iro die nuuue allerslachte tu- gede! unte *** nendet aller iro fru- micheite. unte iro gedinges anne minen sponsum. des loch ich einu scolta gebruchan! quia usque modo notus tantum in iudaea Deus.

Vox

[Pag. 149.]

*Quae sit aut qualis, heremi quae scandit
ab imis,*

*Intra me supereo, quae cultu delicioso
Huic solet inari, quo me decuit magis atli.
O qualis meriti, quante uirtutis haberi
Conuenit Ecclesiam, gentili stirpe creatam,
Quae licet ante (a) Dei totius & inficia uerbi
Ritibus errorum culture demoniorum
Dedita uixisset, quae quae legem didicisset,
Nunc heremum veteris loquens incredulitatis,
Affluit omnigena (b) uirtutis fecunditate plena,
Viribus haud propriis fidit, sed nititur omnis
Illi in nostro spes & fiducia sponso,
Insuper iunxit me conuenerat unum,
Nam uirtus Domini iudaea cognita fuit.*

(a) MSC. Vrtutis.

— DEI totius & inficia uerbi

(b) MSC. id.

— uirtutis fecunditate plena

Ad Teuton. Paraphr.

corruptum. Hæc Janus. *Jeſade*, legendum esse P. Scriver. MSC. etiam confirmat; est autem *jeſeu* id quod hodie *jöhren* appellamus in phraſi, qua dicimus der Wein jährt, quod Latini exprimiunt per vinum balſu, vel balat: Suecis jååsa ſignificat fermentatio. Anglis: *Jeſt*, (Suevis: *Jeſt*) cereuiſia fermentum. Nos hodie plerumque jag etaphoricè uſurpamus pro fervore animi. Gothis. *Greſa* idem eſt ac: concitari. vid. Verel. Ind. Lingu. Goth. Scherz.

8) P. Scriver. Uezen. Scherz.

9) Pro uerbis: zartlich gefuoretin, ante ſich leinente. Merula habet: auocliſſen oerſlaciende unde ſich neigende. At P. Scriverius cum noſtro MSC.

conſentit, niſi quod *geſuoretin* legat. ſuores ſigni- ficat cibare, nutrire. Noth. in PC. XXXVI, 3. uerba: *habita terram & paſceris in diuitiis ejus*, vertit: *Pae an dero erde, unde ſo uairgeſu gebuo- rot in ſuon etuuelon*. Adde Eund. PC. LXXX, 17. Scherz.

10) P. Scriver. legit: *labet an iro die nuuue allir ſlachte*. Scherz.

11) Notari hic merentur, quæ habet Celeb. Studienius in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 218. ubi dicit: *Uuer ist iſthia thiu tda nendet alle fremigheide unde biro gethinges anue miren Sponſum*: Welche iſt dieſe die da alle ire Nuubarkeit und alle Hoffung darf getroſt an meloen Bräutigam ſetzen. Dabey Janus erwehnet, daß er nicht verſtehe, uua nendet ſeyn ſolle. Caſtricomius aber will es ver- beſſern und liſet: *lendet*. da doch nendet ein altes Fränkisches Uuort iſt, ſo auch Oſſrid ge- braucht, und iſt: Nenna, animum inducere, a ſe impetrare. Suec. jag nana, audeo, conſido. Verel. Ind. Scherz.

12) Verte:

[Pag. 150.]

Vox Christi ad Ecclesiam de gentibus.

*Arbore sub mali cum temet vivificavi,
Scito tuum matrem corruptam tunc sub
eodem.*

*Unde sit Ecclesie gentili germine nata
Religio filii, mirari corde stupenti,
Quæ numero crescit, virtutibus aucta nitescit.
Hoc cur acciderit, ratio te iusta movebit.
In cruce morte mea peccata luens aliena
Cum te restitui vite, veræque salutis,
Turba sacerdotum, scribarum, vel seniorum,
Quæ relique genti quasi mater consilii
Dilexit officium, semet corrupta, iniquum
Barabam eripiens, insontem me crucifigens:
Nec solum solum vocat, sed colla nepotam
Non fecit ac ferro constrinxit sub maledicto.*

(1) Ergo per inuinciam doctorem turba re-
pulsam.

*Lingens iudæam, terramque petens alienam,
Congregat Ecclesiam de cum suis gentibus unam.
Quæ fides sacrum mihi desponsata per aram,
Nû sedens in se, spe tota nititur in me.
Hinc modo delictis virtutem gaudet opimis,
Post etiam natis regi iuste reprobatis,
Ut sua nunc est spes, fiet mihi certa coheres.*

Sub arbore
malo fusc-
taui te. ibi cor-
rupta est ma-
ter tua. ibi
violata est
genitrix
tua.

Vnter demo affalterboume ir-
quichta ich dieh! da uuart din
muoter ueruuart. da beuval sich din
muoter. O synagoga. du uuunterest
dich. daz diu ecclesia de gentibus
post idolatriam ist ehuman ad noti-
ciam nominis mei. unte siu so uvre-
dihet merito uirtutum & numero-
sitate populorum! nu denke. uannan
daz gechehan si. Do ich dieh sub ar-
bore crucis quæ per arborem mali
intelligitur irlosa de morte peccati
& potestate diaboli! da an derselben
stete. uuart din muoter corrupta. &
violata! id est maior & principalior
pars iudaice plebis. diu uvas in sa-
cerdotibus. scribis & phariseis. die
der reliquam gentem scolon quali
mater erudire & consilio regere. diu
uuart reprobata! unte uvas diu cor-
ruptio unte diu violatio so stark.
daz siu ¹³ nicht den einen netareta qui
clamauerunt. crucifige. crucifige eum!
sunter ich iro posteritatem mit bit-
teremo fluoche begreif. do die pa-
rentes sus quodon; sanguis eius su-
per nos & super filios nostros. Do
abe mine pradiatores repulli a iu-
dæa. conuersi sunt ad gentes! do be-
gonda ecclesia de gentibus mihi ad-
herere. & spem suam in me ponere.
uone dannan ist siu in presenti
affluens spiritalibus delictis! unte
geuvinnet ouh in futuro apud me
locum hereditatis. electis regni filijs.

Christus ad Synagoram dicit.

[Pag. 153.]

Vers. 6.

*ME velat egregiam supra cor pone sigil-
lum,
Brachiolamque tuam fac ferre mei monimen-
tum.*

*Impetus ut mortis, mea sic dilectio fortis,
Inferus ut sibi, tua su mem emula seruet,
Parua licet numero tu si, tamen illi memento
Muerere quæ sponsi sponsalia sunt tibi soli,
Mater cularum quibus extas Ecclesiarum,
Sanguinis atque mei quo te de morte redemi
Redde vicem precio, me gelsam pro moni-
mento,*

*In corde factu, cuius dilectio fortis
Sic suis erga te, mortem ut duraret adof-
que.*

*His meritis contra male respondens Synagoga,
Irevida*

Pone me
ut signa-
culum super
cor tuum. ut
signaculum su-
per brachium
tuum! quia
fortis est
ut mors

dile-

MAche mich dir ze cinemo ¹¹ insigil-
le uber din herza. unte uber
dinen arm! uanta min minna ist ¹⁴
sime stark so der tod ingegen dich.
ist abo din nich famo strenges so diu
bella ingegen mich. Doeh du sist
paruvla numero. du bist ie doch
primitiua ecclesia. unte scalt heizzan
mater ecclesiarum! uone dannan ge-
hughe beide in dinen gedankon quæ
per cor intelliguntur. unte in dinen
uuerhon quæ per brachium signifi-
cantur miner minnon! diu in gegen
dich so stark ist. daz ich selb den
tod durch dinen uwillen leit! unte
laz ouh dinen nich uaran. der der e
inge-

(1) MSC. Vratil.

Ergo per inuinciam Doctorem —

Ad Teuton. Paraphr.

(2) Verbo: non tantum solum illi noceret, qui ecc. taren,
laron, daron, deren, terren est lachere, nocere.Conf. Notam meam ad Ostrid. Eu. II, 9, 106.
Schertz.

13) Vorgelin: losgele.

14) Vorgelin legit: same.

Invida quæ mihi tunc, de gentibus Ecclesie
nunc

Æmula perdoxat, nec adhuc respicere curat.
Parce sed his odiis, Es eris mihi sponsa fidelis,
Nam te communi (4) decet adgnoscere saluti,
Uivis Ecclesie decet ambas nomen habere.
Lampas habet quales flammæ, dilectio tales.
Vasa velut sparsam non celant vitrea flammam,

Sic quoque quam mentem dilectio vera calen-
tem

Intus reddideris, operam mox luce nitebit.

dilectio: dura
ut inferus
emulatio.
Lampades
cuius. lampades
ignis atque
flammarum.

ingenen mich selbon, unte ie ooch
contra ecclesiam de gentibus coo-
gregatam also herte unte also unge-
nadeglich ist. fimo der inferus. det
niemanne ne kan parcere! du sealt iro
saluti congaudere! quia tecum una
erit ecclesia. Der minnon liehtuaz!
brinnent unte 10 lohezent. Suase
min dilectio ist. da neist siu nicht
otiosa! siu ne mag sich 10 ietemet
uerbergen. danne daz licht in demo
glaseuazze! uvante suer die sint. die
sic uvaricho habent. die brinnent
in iro herzen per amorem! unte
luhtent abo extetius per operatio-
nem.

Hæc quoque multarum vis non extinguet
aquarum,
Obvnet hanc nullus violenti flammis istas,
(4) Lava meos contra quovis hostibus
unda

Bulliat orta mihi, extingui non valet ignis
Quem mea succendit dilectio, nulla movebit
(5) Mundatos in me violentis, sed ruet in se.
Pre rebus vasis precii est dilectio talis,
Ita nihili pendat qui propter eam sua perdat,
Maxima sunt quovis mundi bona prete-
rentis.

Perf. 7.
A Quæ mul-
tae non
potuerunt ex-
tinguere car-
itatem. nec
flumina ob-
rument illam.
Si dederit ho-
mo omnem
substantiam
domus
sue pro dile-
ctione: quasi
nichil despi-
ciet eam.

HEvigiu uvazzer ne mohton ir-
leskan die minna! noh die 10
aha 10 beruneet sic. Sufe drate der
persecutorum mine uvaren! uote
sufe listeklich iro blandimenta uvaren!
sic oe mohton iedoh in minen
holden daz siut unte daz ernost min-
ner minnon irleskan! noh ne mugen
sie uon det stackheite des geloben
concutere! uvante sic supra petram,
id est super me sint fundati. Obe
der mennisco al sin guot hina gegit!
iz ist imo in gegin miner minnon
dez minnist. Suen min dilectio perfe-
cte inflammat! siu machet in coo-
temporem allis irdisken guotes;
unte machet in gitegan des cuuegen
richetuomes.

Chri-

(4) MSC. Vratil.

— decet agnoscere salutem

(1) MSC. Idem.

Lava meos contra —

(6) MSC. Id.

Fundator in me —

Ad Teuton. Paraphr.

13) Merula: *legent*, ad quem locum Junius hæc no-
tat: *legent*, flammæ. J. *Lava*, batma. Kero.
laupnem radum, flammis rotis. Hymn. II. 3. *Lava*
medii, fulmen. *Lava medii*, fulgura. Gloss. B.
20. Hæc Junius. Conf. Staden. in *Explic. Voc.*
Etbl. Germ. p. 421. Schert.

14) Junius habet: *lege*: *sustener*, sed non
opus est hac correctione. Scher.

15) Aha, flammis. J. *Dilectio* Kero in Glossis; flammis,
aha. Natabile interim est, quod Aha Helychio exp.
eterna *flamma*. *Conspicitur aquarum*. Videtur etiam
hoc facere, quod Cambro-Britannia ahes vel
afon est *River*, flumen, quemadmodum & quod
nobilit. Henr. Speimannus testatur Anglo-Saxo-
nibus eage aliquando *Aquas* significasse. vide cum
in *Eia*, cum quo etiam consentit illud Rushmore-
thiani codicis Matth. VII. 21. *cuomam eae*, *Pene-*
rent flammis. Regi certe Alverdo 12a (ex
quo Galli suum eam traxerunt) passim apud Be-
dam exp. *Aqua*, flumen, amir. was this, gedon on
tham *ayngest* the bi Doctore there es getimbred
it, and from there es noman onfeng, *Fallum hoc est*
WILLER. PARS. I.

in monasterio, quod juxta amnem Dacore construa-
tum, & ab eo cognomen accepit; Bedæ IV, 32.
& rursus V, 11. In usuppon heora lichoman ut on
Rine this ea. *Proferantur corpora eorum in Rho-*
nos amnem. denique IV, 13. heora es fildum ge-
nithfamede; *Ecce flammis piscibus abundabant*.
Vulgo præterea Danis amnis in Scania, ponte
insignis, dicitur *Dij se aa*, h. e. *Dij se amir*, te-
ste Olao Wormio monumentorum Danicorum
lib. II, monum. 3. Amnis quoque Kornerup dæ-
strens, dicitur eidem Danis *Kornerup aae*, ta-
ste eodem Wormio lib. I, monum. cap. 5.
In epinio denique Egilli skallagrim legimus
thæt makir d, h. e. *Fossus macheræ amir*, lo-
quitur de sanguinis rivis ex immensa hominum
sæge solum inundantibus. Quævis ætem pri-
scum vocabulum s vel abs præfixi vni videtur
obsoletum, frequenter tamen minime obscutum
ejus vestigium Flandia, Brabantia, Frisia citra
& ultra Anasiam exhibent in propriis compari-
um pagorum apudoroneque nominibus. De
vocabulis hujus ætymologia nihil adhuc certi sta-
tuere possunt: libet interim suspicari, reus s vel
abs ab *eterna* obsecutus fuisse; quæm *Archeia*
generatiter, ut inquit Servius, *propter antiquita-*
tem fluminis, *etiam aquam veterem appellaverunt*.
Vide Helychium, Etymologum, nec non Ser-
vium ad illud Virgilii I. Georg.

Poculæque innotuit Archeia ossuæ vni,

Hæc Junius.

16) Merula: *perment*. Schiler.

19) Vargel.

Christus ad Synagoga de Ecclesia dicit.

[Pag. 156.]

*Patruis nec tuius foror extat nostra pa-
pilis,
Alloqui tempus prelo est: quid ei faciamus?
Si murus fuerit, nos edificare docebit
Nunc super argento de propugnacula puro.
Iam si fuerit, ratio nos ipso docebit
Hanc tabulis cedri (*) compingere glutine
leni.*

*Ecclesia tenera de gentibus atque novella
Desunt doctores, qui verbi laque minores
Instar olant matrum. Sed ne lacris animarum
Cesset prospicere foror, est opus indiga nostra,*

*Patruis nam numero constat, nec idonea
verbo:*

*Ergo consilium speranti demus amicum
Taliter, ut si qui possint in ea reperiri
Ingenio clari, vel quos sapientia mundi
Recedit insignes, fidei nam robur habentes
(*) Inculto divinis dicant mysteria libri,
Qua paria argento sunt terque quaterque
probaio:*

*Et velut ex muro pulchre super edificato
Propugnetque bonis, obviaturque dolosis.
Si qui non adeo possent sermone sacro,
Nec mundi tumidum proficitur Philoso-
phum,*

*Et tamen docti doctrina simpliciari,
In fidei portam possunt adducere quosdam,
Huius exempla patrum sunt proposita prio-
rum,*

*Instar cedrorum, dulcissimum mentio quorum
(*) Inmarcescibilis durabit, Et infusa finis,
Ut dociles mentes istec exempla sequentes
Vero fides planas faciat dilectio laetas.
De tabulis cedri sit ianus (*) glutine leni
Que certis vicibus vel clauditur aut aperitur.
Sic qui sacra patrum recolunt exempla prio-
rum,*

Tem.

Vers. 8.

SOROR nostra
parua est
& ubera non
habet: quid
faciemus ei
in die quan-
do alloquen-
da est?

Vers. 9.

SI murus est!
aedicemus
super eum
propugnacula
argentea. Si
ostium est:
pingamus

illud

UNfer suester ist noh uvenag! unte
ne hat noh det spunne niet.
Waz ¹⁰ tuo uivrs nu! lo su ¹⁰ hi-
rates scal gegruozet uverdand? Si su
mura! vuirche uivir uff die mura.
silberine uvere. Si su ture! uiogo
uivir die ture zefamene mit cedrina
taudon. O synagoga! unfer suester
ecclesia de gentibus. ist noh parua
numero! unte ne kan noh niet iro
auditores quasi mater enutrite mit
dero miliche simplicis doctrina.

NU helfe uivir iro sus. Sin de-
cheine in deto vocatione gen-
tium die der e des uvaen clari in-
genio. vnte instructi mundana sa-
pientia! unte se nu uoellent in
fide also stark sin quasi murus super
petram edificatus! den ostene uivir
scientiam sacrarum scripturarum. ze
diu. daz sie belde mit fortitudine
fidei quz per murum significatur!
unte mit ueritate sacrarum eloquio-
rum quz per argentea propugnacu-
la intelligitur! kunnen vnte mugen
iro auditors beskirmen contra he-
reticos. Sin abo decheine andere.
die der nie ne sin profundz sapien-
tiz. vnde sie iedoh iro auditors mit
simplici doctrina kunnon imbueri.
vnte uiizzon tempus tacendi & tem-
pus loquendi. also daz ostium sum-
tunt clauditur. sumtunt aperitur!
die mane uivir des. daz sie beide in
selbon. ioch iro auditoribus sezzen
unte ze bilidenne uirtutes & exam-
pla patrum priorum. det memotia
also indefectua ist. sano cedrus im-
putri-

- (a) MSC. Vratil.
(b) MSC. Id.
(c) MSC. Id.
(d) MSC. Id.
(e) MSC. Id.

Ad Teuton. Paraphr.

- 19) Vorgeh. tauw.
20) Merula legit: So sin hiro rades scal gegruozet
uweridan, *Quando alloquenda est.* Senius est,
Quam compellatur de matrimonio, vel (ut pro-
pius ad Franciscan paraphrasos verba accedat)
Quam alloquatur eam de consilii sui ratione, h. e.
quam pertentabant ut sese habere animus ejus ad

nuptias. graezen interim vel graezen scriptori-
bus Alamannicis passim demotus. *Alloqui, compel-
lere, vocare.* et thome thil Philippus grauzi,
Prisquam te Philippus vocaret; Tat. XVII, s. ubi
vide annotata. quibus tamen ex Hymnis & Glos-
sariis non incommode forte addantur, cruazit
unth, *Provoct nos;* Hymn. XII, s.
cruazente unso, *Provoct spes;* Hymn. V, s.
ui kazuente sunt, *Ne incitet begiu;* Hymn. XV, s.
cruazenti, *Provoct;* Gloss. B, 37.
cruazente, *Coartant;* Gloss. A, 11.
kruazent, *Intrant;* Gloss. B, 37.
kruazent, *provoct.* App. glossarii C. Janus.
Annotator in edit. Merulae citis interpretatur;
Sed male, Schuler-Petr. Scriber. legit: *hro rates.*
Coef. Staden. in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 666.
Schera.

Tempora dicendi seruebant atque tacendi,
(*) In fidei fores adducunt quoque minores.

illud tabulis
cedrinis.

putribilis est! vnte sic ouh latitudinem karitatis quæ per tabulas cedrinis intelligitur, behalten erga Deum & proximum.

[Pag. 159.]

*M*urus ego fortis, mea sed sunt ubera tur-
ris,
Ex quo pacificum sibi mens mea fenerat il-
lum.

In fidei petra quia sum super edificata,
Et lapides vivos fraterno glutine iunctos
In me contineo, muri vice firma manebo.
Cum mihi sint plures hac infro menia ciues,
Sunt tamen insignes (*) qui fratrum munia
agentes

Libera locis habent, dum blando dogmate
fuerint

Mentibus infirmis: nec non velut ardua turris
Defensare bonos norunt, arcere dolosos,
Hos merito turri que castris preminet arbi
Hinc liquet esse pares, quoniam mores po-
pulares

Præcellunt viro, morumque habitudine mira.
Hoc decus unde mihi? Nimirum munere
sponsi.

Qui prius ancille dans gratis nomen amice,
Fecit apud patrem proprio mihi sanguine pa-
cem.

Vox Ecclesiæ.

Vers. 10.

*E*go murus.
& ubera
mea sicut tur-
ris: ex quo
facta sum co-
ram eo quasi
pacem re-
periens.

Ich bin selbo als ein mura! vnte
sint abo mine spunne als ein uueghus!
uon den stunton. daz ich frido
unte sine hulde guan. Vesti mura
bin ich ecclesia de gentibus. uuant
ich super firmam petram. i. super
fidem sponsi bin edificata! vnte ouh
de uiuis & electis lapidibus bin com-
pacta. Mine spunne sint als ein
uueghus! uuante sumeliche fo emi-
nentes sint in minen membris! die
der iro audiores kunnon enutrire
mit vberibus spiritalis doctrinæ! vnte
sic se mugon quasi turris beskirman
contra spiritalis nequicias, unte con-
tra hereticos. Vone dannan sint die
doctores demo uueghus glich! uuante
sic anderen den populum also uerro
vber tressent mit uitæ sanctitate!
also daz uueghus andere die menia
ciuitatis vber tristet mit cellitudine
& decore. Die era ne habon abo
ich niet. uon decheinen minen me-
ritis! sunter vone mines sponsi gna-
don, der mir pacem hat guunnaa ga-
gan sinen vater. mit effusione sui sin-
guinis.

Synagoga de Ecclesiæ.

Vers. 11.

*V*inea fuit
pacifico:
uinea quæ
habet popu-
los.

Der suonsre hat einen uvingar-
ton, der die menige des liutes
hat. Der min dilectus, der uerus
salomon, der mit sinemo tode suons
hat gemachet inter Deum & homi-
nem! der hat eine ecclesiam, quæ est
uinea sua. In me non niet die
ecclesiam in iudæa. paucis palmitibus
plantatam, vnte unus gentis finibus
coartatam! ich meino ecclesiam de
gentibus, diu der iam extendit pal-
mites suos usque in fines orbis ter-
re! unde diu der infra macceriam
snam

[Pag. 161.]

*V*inea pacifico fuit, ille, cuius origo
Parua, mox secum trahit omne genus
popularum.

Vinea pacifici debet plebs credula dici,
Non eo iudæico primis sata palmite paucis,
Unius & gentis circumdata finibus arbor:
Sed quæ gentili de germine caput oriri,
Iamque suos omnem ramos extendit in orbem,
Omnibus in populis dignis habitanda colonia.
(*) Hanc qui plantauit castidibus ipse locauit
Ecclesiæ sponsum culturam impendere promptus
Spiritus superius Doctoribus atque Prophetis
Hanc defendendam contradiit atque colen-
dam.

Mille

(r) MSC. Vratil.

In fidei fores

(r) MSC. idem.

qui matrem munis agens

(r) Hi quatuor versos in editione Merula plene omissi
e MSC. Vratil. restituit font.

Ad Teuton. Paraphr.

2) Merula: suonsre. Ad quem locum iunius: suonsre,
Pacificus. Ita mox hac ipsa pagina; ther mit 6-

nemo dootha soons hussat gemachot, Qui morte
sua expiationem fecit. gystonen, Reconciliat;
Tet. XXVII, 2. kassunnen, Reconciliari; Gl. B, 46.
kissunnen, Pacifico; Gloss. B, 42.
suonsa, Pacificatus; Otr. IV, 39, 30.
du das ni truitre bifunin, Cum nullam reconciliandi
soluciam haberet; Rhythmus de S. Anthon, 5.
40. Hæc iunius,

2) P. Scriver. restit: id se meino: Soberz.

Mille nominatibus vir fructum comparat
ejus.

A virtute viri cum constet nomen oriri,
Strenuus ille vir est, qui mercenarius hunc
est.

Sed totis studiis est cultor vineæ herilis.
Hinc quoniam sperat sibi quo vindemia cedat
Sordejacent munera, sed est omnis gloria
mundi.

Nunc ut in Ecclesia lucratus herilis lucra,
Iste boni servi tunc gaudeat unge perenni.

los. Tradidit eam custodibus.

Vir assert pro fructu eius mille argenteos.

suam hat begriffen aller slahra liute. Der herro, der den uuingarton pflan- zeta! der hat imo uuinurnela ge- ferzet. Min sponfus hat sine eccle- siam biderben agricolis beuolehan! prophetis, apostolis, doctoribus. Er hat iro ouh geskaffet diu angelica prezidia! mit den siv beuauaret uuir- dit contra temptationes, & dormo- num infestationes. Der man der gi- bit dusvnt silberinero phenningo! ²⁴ daz er des uuintemodes muoze ge- bruchan. Vir dictus est a uirtute. Uone dannan, der manlicher tugede ist, der huotet des gerno, daz er in vinea domini niet mercenarius si, der in dero vindemia niet teil ne hat! funter agricola, der beide sinempe her- ren uuirke! unter selbo an demo uuintemode teil habe. Demo so ze muote ist! der gibet allen uerlit- lichen richtuom qui per millenariam summam intelligitur gerno hina! daz er der ewuegon remunerationis niet atellig ne uuerde.

Vox Christi.

Vers. 12.

Ulna mea coram me est. Mille argentei tui pacifici & du- centi his qui custodiunt fructus eius.

D Oh ich minen uuingarton beu- olehan habe den uuinurnelon also du ²⁴ zelift, die sin huoten! ich tuon sin iedoch selbo alliz ana uuara. Doh ich mine ecclesiam beuolehan habe prophetis, apostolis, doctoribus. vnte ich iro ouh geskaffet habe diu angelica prezidia ad tutelam! ich bin iro iedoch selbo peruigil custos, qui noo dormito neque dormio. Die dine dusant phenninga sint dir gehal- tan! unte zuirenzehenzog phenninga sint den gehalten! die des uuin- garten huotent. Vuante du diui- tias mundi quæ per millenarium figu- rantur uerkuifelt, vnte ²⁵ uermanest pro spe vindemix diu der bezeich- net dulcedinem eternæ retributio- nis! so ist dir gehalten copia cele- stium præmiorum, quam oculus non uidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit! unte guinnoot aber die duplicem remunerationem præ aliis! die der vineam domini. I. ecclesiam eius custodiunt! unte ad iustitiam erudiunt multos.

Vox

(a) MSC. Vratil.

Tradideram lesia custodibus atque

(*) MSC. id.

custodibus attribuendi;

(j) id. MSC.

capient hi præmia iure

Ad Teuton. Paraphr.

23) Hæc ultima non sunt in textu Hebr. & Lat. Fr.

Junius reddit: at sibi licet vindemia frui. Belgæ: dat hy des eests mag gebruiken. Vid. Gloss. meum in modo. Schiller. Ultima hæc respice tamen textui infunt. Scherz.

24) Also the zeltz, [scut nominis] zalden, se aber ui- uo saligheia; prædicabant vel vocabant eam o- mniem seminum beatissimam. p. 11. Jansen.

25) Vid. supra Notam ad hujus capitis eum. 2.

[Pag. 164.]

Pervigil hortorum caltrix foror irrigo-
rum,

Per modulos suaves tua vox mihi mulcet
aures,

Hac etiam fidi satis oblectantur amici.

Quæ non pretrems sed fixa habitacula ponens
Germina virtutum fructum facientis sorsim
Cordibus in sanctis velat hortis fructificandis
Transplantare cupis, (1) tibi sit constantia
magis

Vox sonare meum quod gestas pectore ver-
bum:

Hæc incanda mihi vox est, gaudent & amici
Hinc superi cives, tibi nec quos ipse fideles
Tutores statui, quin congaudere soliti
Fraternæ norant anime quæ corpora lin-
quent.

Vox Christi.

Vers. 13.

QUæ habi-
tas in or-
tis: amici
auscultant.
fac me audi-
re vocem
tuam.

DU da buiueſt in den garten!
dine friunt horechent des. la miß
dine ſtimma ^{ad} uerneman. O ſpon-
ſa. du der ſiz haßeſt allizana uir-
tutum germina zepflanzen in dinen
auditoribus. unte ouh daz niet tran-
ſeunter ne tuoſt. uelut in tugurio
manens & cito receſſura. ſunter ſtat-
ſicho buentiv! kunde min euange-
lium allen den mugiß! uuanda mir
lieb unte luſtlich iſt. dine ſtimma
zeuernemene! uuanda du mine glo-
riam quæris. non tuam. Dine friun-
ta horechent gerno diner ſtimmo!
uuante die angelici ſpiritus. die ich
dir amicos unte deſenſores habo ge-
machot, unte die animæ iuſtorum
quas de tuo cœtu ad me aſſumi! die
mendent ſich dinero prædicationis.
unte fraternæ ſalutis.

Vox Ecclesie ad Christum.

[Pag. 166.]

Aſſurgens a me procal hinc dilecte recede,
Exemplo capree mihi te tamen binu-
leique

Montibus ex altis monſtrans & aromate ſer-
tis.

Præcipi ut verbum diuulgem ſponſe rece-
ptum,

Perque ſonos ſuaues mea vox tibi mulcet
aures,

Parbo montis, ſed cum tu victor abibis,
Liberius ſacri complebo manis verbis,

*Exemplum capree ſi tu tamen binu-
leique,*

Quæ nunc cernuntur ſed mox in opaca ſe-
rentur,

Geffis erga me, præſens ut tu Deitate
Sæpius offendas quia non me ſponſe relinques,

Perque tuos Sanctos quos viſa probabili altis
(^{aa}) Sic facit, ut meriti ſint culmine mon-
tibus æqui,

Quos & aromaticis virtus contemperat ber-
bis,

In quibus ipſe habitas, ſponſam dilecte re-
uiſas.

Vers. 14.

FUGE dilecte
mi. & affi-
milare capree
hinnuloque
ceruorum.
super montes
aromatum.

FLIEH uone mir uaine min! uuis
glich der reion. vnte demo hint-
kalbe. in den bergon dero ſtank-
uuvurzo. Du gebutteſt mir o ſpon-
ſe, daz ich tin euangelium kunde
allen den muge! dar zuo ne mag
ich mich genuozegan. quamdiu tu
ſponſus nobiſcum es. So du per
aſcenſionem uuidiſt receptus ad pa-
ternum conſeſſum! ſo mag ich danne
liberius umberal kundan din euange-
lium. Vone dannan ſkeide uon mir
per aſſumtam humanitatem! vnte
ſkeine mir iemicon dine helfa per
diuinitatem! tuo daz inſtar capree
& hinnuli. die man ſumſunt ſihet. ſum-
ſunt nie ne ſihet! unte laz daz uuer-
dan in montibus aromatum. ſcilicet
an dinen heiligen quorum conuer-
ſatio in cælis eſt. alſe an den ho-
hen bergon vnte die den odorem &
ſanam uirtutum de ſe ſpargunt. alſe
die tiuren ſtankuuvrze.

(a) MSC. Vratil.

(aa) MSC. Idem. — tibi ſit conſtantis iugis

Hic verſus in Codice laudato proriſ omiſſus eſt.

Ad Teuton. Paraphr.

ab) Vargelin. habet: vernemae.

Desique notandum, quod tituli in editione Me-
rulae additi. *VOX CHRISTI. VOX ECCLE-*
SIÆ. SYNAGOGA DE ECCLESIA &c. in
Codice MSC. Vratil. plane deſiderentur, initio
excepto.

JOANNIS SCHILTERI

JCti olim Argentoratensis

THESAURUS
ANTIQUITATUM
TEUTONICARUM,
SACRARUM, CIVILIU, LITE-
RARIARUM,

TOMI PRIMI

PARS ALTERA.

Series Monumentorum

Partis secundæ Tomi Primi.

- IV. B. ISIDORI HISPALENSIS *de Nativitate Domini*, Fragmentum è libro illius L. ad Florentinam Sororem contra Nequitiam Judæorum: in Francicam Linguam vetustissimam translatus: una cum textu Latino Isidori.
- V. *Regula* S. BENEDICTI, à KERONE *Monacho S. Galli* mille abhinc annis in Alemannicam interlineatam versione translata. Nunc primum è MSS. vetustissimo Constantiensi Sangallensis eruit R. P. Bernardus Franchius. Recensuit & notis illustravit Jo. Georg. Scheratus. Additæ sunt Variæ Lectiones textus Latini.
- VI. INDEX EVANGELIORUM Dominicalium & Festivalium Veteris Ecclesiæ Anglo-Saxonum: descriptus à Schiltero.
- VII. KALENDARIJUM *Petus Germanicum*, è Codice MSS. Argentinensi, Seculi XIII. desumptum.
- VIII. MONUMENTA CATECHETICA Teutonum, Alemannica, Francica, Saxonica, Gothica, Yslandica, &c. variis è libris studiose congesta, per eundem.
- IX. RHYTHMUS DE S. ANNONE Colonien- si: Ex editione & cum Notis Mart. Optii; Accedunt versio Latina & Notæ Joannis Schilteri: novæ item Jo. Gr. Scheratii.

BEATI

BEATI ISIDORI JUNIORIS HISPALENSIS ARCHI-EPISCOPI AD FLORENTINAM SOROREM SUAM DE NATI- TATE DOMINI, PASSIONE ET RESUR- RECTIONE REGNO ATQUE JUDICIO.

CAPUT II.

*Quod Christus ante Secula ineffa-
biliter à patre genitus est.*

§. I

Quod si quaeritur quando vel quo-
modo pater filium genuerit, re-
spondeo, cur quaeritur tempus,
quando sit Dei Filius genitus, dum
sit sua natiuitate æternus? Sicut
scriptum est de eo, egressus ejus à
principio à diebus æternitatis. Et iterum ante
solem permanet nomen ejus, & ante lunam fe-
des ejus. Sed & pater eundem ante Luciferum,
id est ante omnia tempora genuisse testatur,
quod & ipse Filius DEI verbum, virtus & sa-
pientia, de sua natiuitate confirmat, dicens:
Nec dum erant abyssi, & ego jam concepta
eram, nec dum fontes aquarum eruperant, nec
dum montes gravi mole confliterant, ante col-
les ego parturiebar, adhuc terram [Ibid.
p. 239. lit. Gg. Paliba. Not. Ddd. p. 389. seqq.]
non fecerat, & flumina & cardines orbis ter-
raz. Quando præparabat celos aderam: quan-
do certa lege gyro vallabat abyssos: quando
appendebat fundamenta terre, cum eo eram
cuncta componens. Tali igitur auctoritate
ante omnia secula filius à patre genitus esse
declaratur: quando à patre per illum cuncta
creata esse noscuntur.

NB. Caput I. & Secundo Pars in MCtis deest,
quare contextus gratia, verba antecede-
ntia latina ex Jacobo du Breul,
omnium Isidori operum collectore huc
apponere, consultum duxi.

NB. Hucusque verba ex codice impresso, se-
quuntur nunc ex MCto.

*nob ambibringa mittingardes eraba. Dbo tr dimilo
garnida dbar uar ib: dbarue tr mit erena omia ab-
grandiu uarssir ambibringida, dbar tr eraba Fardila
uardh mit lnu uar ib dbarue aldbis frumend.
chit mibbiles herdaones archandiu ist in so offendlubbo
armarib, dbarz Chriß Gotes Suam ex allem uerualdim
fons Pater uarad chiboran dbarue ist in chibundis:
dbarz fons demu almbigirn Pater dbarab lnu ist al
uoradan dbarz chibigassant ist.*

§. 2. Illud denuo queritur, quomodo idem sit genitus, dum sacre nativitatē ejus archana nec Apostolus dicit, nec propheta comperit, nec Angelus scivit, nec creatura cognovit. Esaiā testante qui dicit: [Esa. cap. 53.] Generationem ejus quis enarravit? Idcirco si ejus nativitas à propheta non potuit enarrari, quis consitebitur nosse, quomodo potuit à Patre Filius generari. Hinc est & illud in libro Job: [Job. 28.] Sapientiam Dei Patris unde invenies? latet enim ab oculis hominum, & à volucris celi absconsa est, id est etiam ipsi angelis incognita. Item ibi: Radix sapientiae cui revelata est? origo scilicet Filii DEI. Ideoque quod etiam super Angelorum intelligentiam atque scientiam est, quis hominum potest narrare?

§. 3. Scire autem manifestum est solum patrem, quomodo genuerit filium, & filius quomodo genitus sit à patre. Si quidem & gignendi filii queritur ratio, eo quod filius non nisi ex duobus nascatur. Habet inquam sibi hujusmodi generis ortum condicio caduca mortalium: Christus enim ex patre ita emicuit, ut splendor è lumine, ut verbum ab ore, ut sapientia ex corde.

CAP. III.

Quia Christus DEus & Dominus est.

§. 1.

POst declaratum Christi divinae nativitatē mysterium deinde, quia idem DEus & Dominus est, exemplis Sacrarum Scripturarum adhibitis demonstramus.

§. 2. Si Christus DEus non est, cui dicitur in psalmis: [Psalm. 45, 7.] Sedes tua DEus in seculum seculi, virga regni tui: Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem, propterea unxit te DEus DEus tuus oleo iustitiae prae consortibus tuis? Quis est igitur iste Deus, unctus à Deo? Respondeant nobis. Ecce Deus unctus à Deo dicitur, & utique Christus ipsa unctioe monstratur, cum Deus unctus insinuat. Dum enim audis Deum unctum, intellige Christum. Christus enim à chrismate, id est ab unctioe vocatur.

§. 3. Hunc Christum sub persona Cyri per Isaiam Patrem Deum & Dominum ita esse testatur, dicens: [Esa. 45.] Haec dicit Dominus Christo meo Cyro, cuius adprehendi dextram ut subiciam ante faciem ejus gentes & dorsa Regum veritatem, & aperiam ante eum januas, & portae non clauduntur. Ego autem te ibo, & gloriosos terrae humiliabo, portas aereas conteram, & vectes ferreos confringam & dabo tibi

§. 2. Datas suabunt aures tuas in vias, hanc dicitur sibi ciborum, tu so ista in dextris fueris beilegus cibandi so laus ad Patrem chirni, dhas ni sajat Apostolus, endi forasago ni biserit, nob Angel Gotes ni uisla, nob cine chiscti ni archemida. Hais so festinoda dhar ir quhad: Christus cibant hauer fia chirabboda? Bidhu nu ibi dher Gotes forasago Christus cibant ni maba arabbon, hauer sib der bibeisist fia zi archemanne, hauer dher Sana mabti fona Fater ciboran uwerdhan. Vmbi dhas selba quhad aub in Jobes doobham: Spabida dher Gotlibbin Fater huanam jandis? dhu cibolan ist fona manno angum, iob fona altem bimil seugendem ist fin ciborgana, fia ist chimisio selben angum umbodua. Sodhar aub ist chiscriban: Dhu uerza dhera spaida huanum fin uwerd antabebidua? dhu chimisio ist bighin Gotes Sines. Bidhu huanoda dhas sinuare ist uar bespendi Angilo forstadan iob iro chianias, hauer manno meo ias dhamne cibabbon?

§. 3. Zimissane ist nu nu chimisio dhas Fater einemu ist dherabchent, hauer ir fana cibor, endi fona hauer ir ciboran uwerd fona Fater. Sossana aub nu dbeisjes ciboran Sines suabban redha, bidhu huanoda Sina uist nito fona sinem ciboran uwerd. Endi betit zi dhemu selbin finu cibandi bighin dhu isfande chiscti dhero dooblichbono: Christus aub sus quham fona Fater sinuare, so seljsio dhu berabtnisi fona sinun, so uwerd fona munde, so uwerdcom fona berzin.

CAP. III.

Hear quhidit umbi dhazi Christus Got endi druhtin ist.

§. 1.

Æfter dhu dhas, almbatige Gotes chirni dhera gotlichbon Christus cibandi cibant uwerd, hear, far after nu mitgareum bilidum dher beiligi chiscribes en ias archendemes, dhas is selbo Christus ist chimisio Got iob Druhtin.

§. 2. Ihu Christus aub Got ni uweri, dhemu in psalmon chiqabeda uwerd: dhu selhal Got ist fona eum in eum, rehtnisi gada, ist garde dlines riubbes: dhu mimodos rebt, endi basfados uweret, bidhu aub chisaboda dhu Got dhu Got mit freuindhu oler fora abinem chilothuffom? Hauer ist dhamne dher chisaboda Got fona Gote? Anturdeen nu nu dha unchilubendun. See hear nu ist fona Gode chiqabedan Got chisabot, endi chimisio ist Christus in dheru selbu solbidu chimenit, dhu chiqabedan uwerd Got chisabot. Dhar dhu ciboris umbi dhem chisabodon Got meins, sinuare finem dhem dhas dher ist Christi chizeibit, so aub fona dher chirnen selbe ist chimisio christ cibennit.

§. 3. Vmbilberan selben Christi chundida almbatic Fater dharab Isaiam dhas ir in Cyre nemin quhad dhas ir ist Got iob druhtin. Dhu quhad druhtin minem Christe Cyre, der zefum ib chifene, dhas ib fona sinem anthetie bneige mu dbeodan, endi ib uwerda una chwingo brecca, endi ib antlabn dari fora mu, endi dor ni uwerdant bilobolun. Ibi faru dhu fora, endi chidhuingu dhu aerdriches bruomege, erio portan ib ferehuissu, isfane gradula ferebibu, endi dhu cibor-

gonat

tibi thesauros absconditos, & archana secretorum: [Translator punctuationem ita legit: *archana secretorum ut scias*,] ut scias quod ego Dominus, qui voco nomen tuum Deus Israel. In persona enim Cyri Christus est prophetatus, ubi ei subjugatae sunt gentes in fide & regna. Præterea quia nullus in regno Israel Cyrus est dictus. Quod si de Cyro Persarum Rege quis hæc crediderit prophetatum, absurdum & profanum esse cognoscat, ut homo impius & idololatriæ deditus Christus & Deus & Dominus nuncupetur. Unde & in translatione LXX. non habetur: *Christo meo Cyro*. Sed habetur: *Hec dicit Dominus Christo meo Domino*. Quod in persona specialiter Christi Domini nostri accipitur.

§. 4. Si Christus Deus non est, dicant nobis, quem sit affatus Deus in genesi, cum diceret: [Gen. 1.] *Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram*. Sic enim subiungitur: *Et creavit Deus hominem ad imaginem & similitudinem Dei creavit illum*. Querant ergo quis Deus creavit, aut ad cuius Dei imaginem condidit hominem, quem creavit. Quod si respondeant ad Angelorum. Num Angelus æqualem cum Deo habet imaginem, dum multum distet imago creaturæ ab eo qui creavit? aut num quid Angelus cum Deo potuit facere hominem? quod ita existimare magnæ dementiæ est. Cui ergo dicitur, aut ad cuius imaginem conditus homo creditur, nisi ad ejus cujus una imago cum Deo est, & unicum nomen divinitatis est.

§. 5. Item si Christus Dominus non est, quis Dominus pluit ignem in Sodomis à Domino? Sic enim ait in genesi: [Gen. 19.] *Et pluit Dominus super Sodomam & Gomorram sulphur & ignem à Domino*. In qua sententia nemo dubitat secundum esse personam. Nam quis est ille Dominus, nisi procul dubio filius à patre, qui semper ab eodem patre missus descendere solitus est & ascendere? quo testimonio & deitas & distinctio personarum patris filiique luce clarius demonstratur.

§. 6. Item, si Christus Dominus non est de quo dicit David in psalmo: [Psalm. 109.] *Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis*: Qui dum idem Christus secundum carnem sit filius David, in spiritu tamen Dominus ejus & Deus est. Si Christus Dominus non est, de quo ait David in libro Regum: [2. Reg. 23, 1.] *Dixit vir, cui constitutum est de Christo Dei Jacob egregius psalmista Israel, Spiritus Domini locutus est per me, & sermo ejus per linguam meam*. Item si Christus Dominus non est, quis est ille Dominus exercituum, qui à Domino exercituum mittitur? Ipso dicente in Zacharia: [Zach. 2, 8.] *Hec dicit Dominus Deus exercituum, post gloriam misit me ad gentes, quæ expolaverunt vos: qui enim tetigerit vos, tangit pupillam oculi ejus. Quia ecce levabo manum meam super eos, & erunt præda his qui serviebant sibi, & cognoscetis, quia Dominus exercituum misit me*.

Age

*gomen hort dñr ghibu, endi ib mullu dñas dñs fr-
mandes bellac churui. bauanda ib bin drubtin, dñr
dñb nemm fructo Got. In dñem nemm Cyres iſt
Chriſt chiamiſſo chiforabodot, ſora dñem ſindus dñe-
dus iob rñbi chibneigidus in gñilawin. In andra miſt
ni auarid eo emic in Iſrahelo rñbbe Cyru chinemmit.
Iſu dñanne emic chilawit dñas dñas ſona Cyre Perſiro
cheninge ſi chiforabodot, bichuawit dñr dñas iſs
uaidar zuoni endi briddibit iſt, romame nichilau-
bante dñas dñr aerioſo man endi dñr beidbano abgu-
din, gheldendo Chriſt Got endi drubtin uardi chinemnit.
Pñdi dñis niſt anſ ſo chifriban in dñera ſibanzo tra-
dungum. Minemu Chriſte Cyre, obr eſcriban?
Dñiz quhad druhtin minemu Chriſte druhtine.
Endi iob dñas iſt nu unanſio ſo leobiramo zi ſiſtan-
danne dñas dñis iſt chiquedan in uſeres Drubtines
nemn.*

§. 4. *Iſu Chriſt Got niſt, ſagbeten nu dñe an-
chilawin uns, zi hauemo Got uari ſprebendi in
Genſi, dñr ir quhad: Duomes mannen uns
ana chiliihhan, endi in unſeru chiliihniſu.
Sodhar anſ aſter iſt chiquedan: Endi Got chifcuof
mannan ana chiliihhan endi chiliihhan Gote
chifrumida dñen. Saobben dñe nu auar hauitib
Got chifcuof, odho in bñelabbes Goniſſu ana chiliih-
han mannen chifrumidi dñen ir chifcuof. Iſu ſie an-
uandant endi qubedant in Angilo. Iſu in Angil niſt
ana ehan chiliih Gote: dñanne ſo abrato miſſibi and-
arſeib iſt uaidar dñera chifcuof chiliihniſi endi dñr ies
al chifcuof? Odho maſſi Angil ſo ſama ſo Got man-
nan chifrumman? Dñas ſo zi chilawone miſſibi
uuoottiſſa iſt. Hauemo iſt dñis nu zi qubedanne, odho
zi hauer chiliihniſſu uauar man chifcuofan, niſu zi dñr
dñer ana ehanliib iſt Gote, endi chinamo iſt mit Gode?*

§. 5. *Endi anſ iſu Chriſtus druhtin niſt, hauelib
druhtin regonoda ſyar in Sodoma ſona druhtine? So
chiumiſſo chifriban iſt in genſi: Endi regonoda
druhtin ſona druhtine ubar Sodoman endi Go-
morram ſueuelib endi ſyur. In dñeremu quhide
ni bluchioſe comen ni dñis ſi chiumiſſo dñr anderſeib
Got dñr ſelbo druhtin chriſt. Endi hauer iſt dñe
dñr druhtin, niſu iſt zi eruſi ſum ſona fater. Dñr
ſimder ſona dñem fater chijendit chiuuon iſt ſona bi-
mela niſherquheman endi upſſigiz? Mit dñerem er-
chandin dñe emm goniſſa endi andarſeib dñero
zuſcio beido fater endi ſines blattros leobte iſt anſigiz.*

§. 6. *Iſu iſu Chriſtus druhtin niſt umbi dñen Da-
uid in psalmon quhad: Quhad druhtin druhtine
minemu, ſitzi aſs zeſuun halp miin, dñob Chri-
ſtus in dñes ſeſſeſſes liibhamin ſiſt Dauides ſum. Ob ir
iſt chiamiſſo in dñeme beilegiz gñeſſe Got iob druhtin.
Niſu Chriſt druhtin niſt, umbi hauenan quhad David
in cheningo boobham: Sus quhad dñer gomo dñe-
mu izs hirgheban uauar adhal gaogheri Iſrahelo
umbi Chriſto Jacobes Got, druhtines gñeſſe,
iſt ſprehendi dhurah miſ, endi ſiin uuoort dhu-
rah mina zungun. Iſu nu Chriſt druhtin niſt, hauer
iſt dñr uuerodheoda druhtin, dñr ſona uuerodheoda
druhtine uauar chijendit? So ir ſiſbo quhad dhurah
Zachariam: Sus quhad druhtin uuerodheoda
Got, fendida miſ aſter guolliihhin zi dñeodem,
dñea euuiuh biraubodan: dñer euuiuh hririt,
hririt ſiner augin ſchun. See bidhiu ih hepsu
mina hanr ubar ſie, endi ſi uueridant zifcaliche*

A 2

dñem

Age nunc cujus sit hæc vox, nisi Salvatoris, qui omnipotens Deus à patre omnipotente missus se esse testatur? Missus est autem ad gentes post gloriam deitatis, quam habuit apud patrem: quando exinanivit se ipsum, & formam servi accipiens, effectus est obediens usque ad mortem. Quique etiam in sequentibus loquitur, dicens: [Zach. 2, 11.] *Lauda & letare filia Sion, quia ecce ego venio, & habitabo in medio tui, dicit Dominus. Et applicabuntur gentes multe ad Dominum in die illa, & erunt mihi in populum, & habitabo in medio tui, & scient, quia Dominus exercituum misit me ad te: Quis est igitur iste Dominus à Domino exercituum missus, nisi idem Dominus Jesus Christus?*

§. 7. Superest de Spiritu Sancto, de ejus deitate sic ait Job: [Job. 33.] *Et quia spiritus Dei est, spiritus Domini fecit me, & spiraculum omnipotentis vivificavit me. Ecce & me sicut & te fecit Deus. De quo enim dixerat spiritus Domini fecit me, dum rursus adjecit ecce & me sicut & te fecit Deus: Ut eundem spiritum ostenderet esse Deum.*

CAP. IV.

De Trinitatis Significantiâ.

§. 1.

Pateat veteris testamenti apicibus, patrem & filium & spiritum sanctum esse Deum. Sed hinc isti filium & spiritum sanctum non putant esse Deum, eo quod in monte Sina vocem Domini innotantis audierint: [Deut. 6, 4.] *Audi Israel Dominus Deus tuus, Deus unus est. Ignorantes in Trinitate unum esse Deum patrem & filium & spiritum sanctum, nec tres Deos sed in tribus personis unum nomen individuum Majestatis.*

§. 2. Queramus ergo in scribituris veteris testamenti eandem Trinitatem. In libro quippe primo Regum ita scribitur est: [1. Reg. 23, 1.] *Dixit David filius Isai, dixit vir cui constitutum est de Christo Dei Jacob, egregius Pater Israel. Spiritus Domini locutus est per me, & sermo eius per linguam meam. Quis autem esset adjecit: Deus Israel mihi locutus est, fortis Israel, dominator hominum justus. Dicendo enim Christum Dei Jacob & filium & patrem ostendit. Item dicendo, Spiritus Domini locutus est per me, sanctum spiritum evidenter aperuit.*

dhem in aer dheonodom, endi ercalis bichen-nen, dhazs uuerodheoda druhtin mih fendida. *Uuala nu aub buer mac dheis sima uesjan, nuu dber nerrendin druhtines, ir almaric Got sib chundida uesum chifendidan fona dberu almaricis fater? So chifendit auar chunigjo ai dberodon after dberu sinera gootnigjo gnobubbin, dheu ir famant [farnant, fomal, unâ.] harra mit fater: dber ir sib selban aridolida, endi fialches farauus infene, uuerdon auarib chiboric untas zi dode. Dber selbo aub hear after folghendo quhad: Lobo endi freuui dhil Siones dohter, bidhiu uuanda see ih quhimu, endi in dhin miteru ardon, quhad druhtin. Endi in dhenu daghe uuerdhant manego dheodon chifamnedi zi druhtine, endi uuerdhanne minc liudi, endi ih ardon in dhin miteru, endi dhu uueit, dhazs uuerodheoda druhtin fendida mih zi dhir. Huelib ist auar nu dbero druhtiu fona uuerodheoda druhtine chifendit nuu auar dber selba druhtin nerrendo Christ?*

§. 7. *Libar abas ist aub hear bifora fona dhemu heilegin gheist, fona dber gotnigjo, iob abas ir Gotes gheist ist, sus quhad Job: Druhtines gheist chideda mih endi adum dhes almahtighin chiquihida mih. See endi mih deda Got so selso dhib. Vmbi dber selban dber ir aer chunigjo quhad druhtines gheist chiuuorabta mih, abas beftida auar ai Gote, dhar ir after dhu quhad endi mih ehideda Got so selso dhib. Dhas ir chibundida dhas dber selbo gheist ist Got.*

CAP. IV.

Hear quhidit umbi dheu Bauhunga dero dhrioheide Gotes.

§. 1.

A Rawgit ist in dhes aldin antiofodes boobham, abas fater endi sunu endi heilac gheist Got si. *Obdies finden unchikubben judeo-liudi abas sunu endi heilac gheist Got si, bidhiu uuanda se chibordon Gotes sinna blada in Sins berge qubedendica: Chihori dhu Irahel druhtin Got dhin ist einu Got. Unbimantfende finden buero in dberu dbrinigjo si ein Got fater endi sunu endi heilac gheist, ualles se dhrte goda ob ist in dhesem dbrinibeldem ein noma, dber unchideitiden meginen.*

§. 2. *Suobhemu nu auar in dhemu aldin heileghin chifcribe dheis selban dbrinigjo. In demu erisen dber chuningo boobho sus ist chunigjo chifcriban: Quhad David Isais sunu, quhad gomman dhenu izes chibodon uuard umbi Chritlan Jacobes Gotes dher erchno sangheri Irahelo. Gotes gheist ist sprehendi dhurah mih, endi sin uuort ferit dhurah mina zungun. Endi saar dhar after offona aranghida buer dher gheist si, dhuo ir quhad: Irahelo Got uas mir zuosprehendi, dher rehtuwiggo manno uualdendeo, strango Irahelo. Dhar ir quhad, Christ Jacobes Gotes, chunigjo meinda ir dhas sunu endi fater. Dhar ir aub quhad, Gotes gheist ist sprehendi dhurah mih, dhar meinda leobifano siar-bemmenne dber heilegin gheist.*

§. 3. Idem quoque in psalmis: [Psäl. 32.] verbo inquit Domini caeli firmati sunt, & spiritus oris ejus omnis virtus eorum. In persona enim Domini patrem accipimus, in verbo filium credimus, in spiritu oris ejus Spiritum sanctum intelligimus. Quo testimonio & Trinitatis numerus & communio cooperationis ostenditur. Sic in consequentibus idem propheta ait: [Psäl. 147.] mittit verbum suum & liquefaciet ea, fluit spiritus ejus & fluent aque. Ecce tria, pater qui mittit, & verbum quod mittitur, & spiritus ejus qui fluit.

§. 4. Nam & cum dicitur in genesi: In principio fecit Deus caelum & terram, & spiritus Domini ferebatur super aquas. Ibi in Dei vocabulo pater intelligitur. In principio filius agnoscitur, qui dicit: [Psäl. 40, 8.] In capite libri scriptum est de me, ut faciam voluntatem tuam. Ubi dicit Deus & qui fecit Deus. In eo verò qui super ferebatur aquas Spiritus sanctus significatur. Nam & cum ibi dicit Deus: Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram, per pluralitatem personarum patens significatio Trinitatis est. Ubi tamen ut unitatem Deitatis ostenderet, confestim admonet dicens: Fecit Deus hominem ad imaginem suam. Et cum dicit idem Deus: Ecce Adam factus est quasi unus ex nobis, ipsa pluralitas personarum Trinitatis demonstrat mysterium.

§. 5. Cujus Trinitatis sacramentum & Aggeus [Agg. 2.] Propheta ita aperuit, ex persona Domini dicens: Spiritus meus erit in medio vestri. Ecce Deus qui loquitur, ecce Spiritus ejus, post hæc de tertia persona id est de filio ita subjecit: Quia ecce ego commovebo caelum & terram & veniet desideratus cunctis gentibus. In ista quoque sub propria cuique persona distinctio Trinitatis, dicente eodem filio, ita ostenditur: [Esa. 48, 12.] Ego primus & ego novissimus, manus quoque mea fundavit terram & dextera mea mensa est caeli. Nam principio in abscondito locutus sum ex tempore, antequam fieret, ibi eram. Et consequenter adiecit: & nunc Dominus Deus misit me & spiritus ejus. Ecce duæ personæ Dominus & Spiritus ejus qui mittunt, & tertia persona ejusdem Domini, qui mittitur.

§. 6. Item alibi per eundem Prophetam Trinitatis sic demonstratur significantia: [Esa. 42, 1.] Ecce inquit puer meus, suscipiam eum, dilectus meus, complacuit sibi in illo animus meus, dedi spiritum meum super eum. Pater filium dilectum puerum vocat, super quem dedit spiritum suum. De quo Dominus Jesus Christus propria voce testatur: [Esa. 40, 12.] Spiritus Domini super me. Alio quoque in loco idem istas totam Trinitatem in digitorum numero comprehendens, sic prædixit, dicens: Quis mensus est pupillo aquas & caros palmo quis ponderavit. Quis appendit irides

§. 3. Aut amb umbi dhas selha qubad David in psalmom: Druhtines uuordu findun himila chiltellinoda, ende fines mundes gheiftu standit al iro meghin. In dhemu druhtines nemin archenne-
mes chinniffa fater, in dhemu uuorde chiltambes sin-
nw, in fines mundes gheifte instandenes chinniffa
beilegan gheift. In dhemu archbanda ist zi mare ar-
anghit dbejn dbrinniffa zala endi chimeidib iro rin-
merches. So bear after dber selbo forafago qubad:
Ir fendit sin uuort endi chiuuclhiit dhea, adhu-
muot sin gheift, endi rinnant uuazfilar. See bear
meint nu dber, fater ist dber fendida, endi uuort ist
dhas chifendida, endi sin gheift ist dber adhmot.

§. 4. Endi amb in genefi qubidit: In dhemu
erifin chireda Got himil endi aerda, endi
Gotes gheift sinucliboda oba uuazflierun. Dber
ist amb in dhemu Gotes nemine fater zi fristandeme. In
dhemu erifin ist sinu zi archenne, huanda in selbo
qubad: In haubide dhes libelles azis erif ist
chilicriban umbi mih, dhas ih dhinan uuillun
duoe. Got ist dber qubad, endi Got dber duit. In
dhu amb dham dhas in oba dhen uuazflierun sinu-
cliboda dhen beilegan gheift dhar huanda. Inu fo amb
chinniffa dhas qubad Got: Duomes mannan ana chil-
lihan endi uns chillihan, dharab dharo beides
maneghin ist dharb offunot dbera dbrinniffa huanda.
Endi dhar dbrinniffa [i. himider, vicissim.] nu,
dhas in dhea emiffa Gotes aranghida, bear fater
qubad. Got chiuuorabta mannan imu ana chil-
lihan; endi amb fo dhar after Got qubad: See Adam ist
dhu chillihho uuordan fo einhuclih unfer, dhu
selha maneghin chinomidan aranghit dhas meghinza
chinni dbera dbrinniffa.

§. 5. Dhera selban dbrinniffa beilek chinni Aggeus
dber forafago sin aranghida, in druhtines nemin qub-
dendi: Miin gheift scal uuelfan undar eu mit-
tem. Stegi Got dhar sprab, fergi sin gheift ist amb
after dhu fater chimeint. Vmbi dhen drutunbeit dber
fona foni ist, sin qubad dber selbo forafago: huanda
see ih chihruoru himil endi erdha, endi quhi-
mit dher uuilligo allem dheodom. So fana fo
amb aranghit ist in faser buubham, eochihuelibber
dbero beides fundric undarscheit, selbanu dhemu Go-
tes sine qubadendemu: Ih cristo endi ih afiristo,
mino hendi chifrumidon auh erdha, endi miin
zeffusa uas mezzidit himila. Joh fona
erifin uuas ih chilbolono sprechendi fona ziidi,
endi aer huul uuirdi, ih uas dhar. Dber
after fater amb qubad, endi nu fendida mih druhtin
Got, endi sin gheift. See bear amene dbero be-
do Got endi sin gheift dhea fendidon, endi dber dbrin-
tober ist, selbes druhtines Christes, dber chifendidin.

§. 6. So amb in andreru stedi dharab dhen selban
beilegan forafagen uuord dberu dbrinniffa huabum sin
aranghit: Qubad Got see miin chnecht, ih inan in-
fahu, chiminni mir, chilliheda iru in imumi-
neru seulu. Iih gab ubar inan minan gheift.
Fater meinda dhar sinan sin, dhuo in chiminnun chnecht
neminda adhar dber in sinu gheift gab. Umbi dhen
druhtin nerrendo Christ fatera selbes sinu archbanda
dhuo in qubad: Druhtines gheift ist ubar mir.
Endi amb in selbo istas in andreru stedi alle dhea dbrin-
niffa in singro zala bifene, dhuo in sinu predicando,
qubad: Huuer uues fendendi in cinemu hant-

digitis molem terre? in tribus quippe digitis propheta trinam divinæ omnipotentiae aequalitatem sub quadam mysterii lance libravit, & paritatem virtutis cooperationem potentiae & unitatem substantiae (quæ una eademque in Trinitate est) in tribus digitis declaravit.

§. 7. Cujus Trinitatis mysterium aliis se cognovisse testatur, idem propheta, dicendo: [Ez. 6.] *vidi Dominum sedentem super solium excelsum, Seraphim stabant super illud, sex ale uni & sex ale alteri, duobus volabant faciem ejus, & duobus volabant pedes ejus, & duobus volabant.* Quem ut trinum in personis ostenderet, & unum in divinitate monstraret, sequenter ait: *Et clamabant alter ad alterum & dicebant: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus exercituum, plenus est omnis terra gloria ejus.* Ecce trinam sanctificationem sub una confessione coelestis perfultat exercitus: unam gloriam Trinitatis, Seraphina trina repetitione proclamant. Nam quid ter sanctus indicat nisi ejusdem trinae omnipotentiae gloria demonstrata est, in deitate trium personarum significatio, non autem sicut tres personæ, ita & tres Dei credendi sunt, sed in eis personis una divinitas prædicanda est, secundum Moyses sententiam, dicentis: *Audi Israel Dominus Deus tuus Deus unus est.* Ex iterum: *Ego sum Dominus & præter me non est alius.*

CAP. V.

Quia Christus Filius Dei, Deus homo factus est.

§. 1.

Hucusque mysterium coelestis nativitatis in Christo, & significantiam divinæ Trinitatis ostendimus; Dehinc scribitur auctoritate, eundem filium Dei natum in carne, monstremus. Manifestantes primum, quia idem filius Dei propter nostram salutem incarnatus & homo factus est.

§. 2. Sic enim de eo prædicat Esaias [Ez. 9.] *Parvulus, inquit, natus est nobis, filius datus est nobis, & factus est principatus ejus super humerum ejus, & vocabitur nomen ejus admirabilis, confilarius, Deus fortis, pater futuri seculi, princeps pacis: multiplicabitur imperium ejus & pacis non erit finis.* Parvulus enim Christus, quia homo, & natus nobis non sibi. Quod enim homo factus est, nobis profecit, & ideo nobis natus est. Filius autem datus est nobis quia? nisi Dei filius. Principatus ejus super humerum ejus, sive, quia

griffa uuazfar, endi huuer uuac himila sineru folmo. Huuer uuac dhrini fingrum allan aerduuafun? *In dhrini fingrum chinuiffi dher beilego forafago dhea dhrifaldum dhanchiluhuffi dheru almabittum gottlibbin mit fames chirones uuagu uuac, endi aub mit dheri mehluniffi chrafi dhes dhanmerches, endi chinuiffi dheru almabittum spuodi (dhuu ein iob fannalib in dheru dhrinuiffi ist) in dhrini fingrum dhuwab chundida.*

§. 7. Dher selbo forafago aub in andveru fedi chundida, dhuas ir dhera dhrinuiffi chironi bicuadi, dhuo ir fuis quadi: Ih chifad druhtin sitzen, dan oba drahto hohemu hohfede, endi Seraphin dhea angila fluondun dhemu oba, feds fethdhabha uuazun eines, fethf andres, mit zuuem dheechidon fun anlutti, endi mit zuuem dheechidon sine fuozfii, endi mit zuuem flugun. Dhuas dher forafago aub dhen selbus druhtin dhrifaldum in finem beidim aranghida, endi einich in sineru Gotniffi chichundida, dhuo after quadi fons dhem angilum: endi hreofun ein, zi andremu quhedhnde: heilac, heilac, heilac druhtin uuerotheoda Got, folliu ist al erdha dhniera guolluiffin. *See haw nu dher dhrifaldum heilacniffi uuad einer uelibi, dhuas himitiffa fole fo mendit: endi dhub ein guolluiffin dheru dhrinuiffi, Serafin mit dhemu dhrifaldum quhidmeindon. Inu uuaz andres selhuit, dhuo dhea dhri finctus chighebun, nibu dhera selbus almabittum dhrinuiffi guolluhin ist aranghit.* Endi dhub dhuu bumedheru in dhemu dhanmunge dheru dhrio beido Gotes ni fundum zichiluhame dhuas fii dhrui gods fin, fo fanna fo dhea dhrui beidor fundun, ob in dhem dhrim beidim fcal man zinunne eina gotniffi beodan, after Moyses quhidim dhuo ir quadi: Chihori dhu Ifrahel druhtin Got dhiin ist eino Got. Endi auar ist aub chifriban: Ih him eino Got endi ano mih nist ander.

CAP. V.

Hear quhidit huueo Got uuad man chiuuordan Christ Gotes sunu.

§. 1.

Uttazubear nu augbidom untr dhuas gheiffilbbe chironi dheru himitum chibardi in Chryffe, endi dhera gottlibbin dhrinuiffi huchmunga: *Hinan framwert nu chichundemes mit berdome dher beilegin chifribes, dhuas ir selbo Gotes sunu uuad inlibbe chiboran.* Aranghemes faw aas eriff, huaro ir selbo Gotes sunu dhuwab unferu beidiba in fiefches lichbeman uuazub uuordan.

§. 2. So fciins umbi man [umfiman] predigon do quadi: chindh uuirdit uns chiboran, sunu uuirdit uns chigheban, endi uuirdit fin herduom oba finem fculdrom, endi uuirdit fin namo chinemnit uuondarliih, chirado, Got strengi, fater dhera zuohiddun [zuu haldun, §. 1.] uueraldi, frido herofsto: chimanacalfidit uuirdhit fin chibot, endi fineru lipbea ni uuirdro endi. *Memida dher forafago chinuiffi in dheru Chyffes liunilum, Huuanda ir uns uuad chiboran, nalles innu feldema. Huuanda chinuiffi dhuas ir man uuad*

quia crucem propriis humeris ipse portavit, siue, quia titulum regni super humeros & caput ejus Pilatus scribit. Erubescant itaque impii & agnoscant vocari Christum filium Dei siue natum, & per assumptionem corporis parvulorum factum.

§. 3. De quo David ait: [Psal. 8.] *Assumpti es cum paulo minus à Deo.* Quia dum in forma Dei esset, non rapinam arbitratum est, esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens. Ad quem, dum pater in psalmis [Psal. 109.] de illa æterna nativitate diceret, *ex utero ante Luciferum genui te*, rursus futuram ejus in carne nativitatem ostendens, subiicit, dicens: *Et quasi de vultu orietur tibi ros adulescentie tue.*

§. 4. Hanc Incorporationem filii Dei & Spiritus Sanctus in psalmis ita prænuñciavit, dicens: [Psal. 86.] *Ad Sion autem dicit vir & vir natus est in ea & ipse fundavit eam excelsus.* Ecce qui nascitur in Sion, & qui in ipsa civitate factus est humillimus, ipse est qui fundavit eam excelsus. Et quia idem est Dominus, sequitur, *Dominus numeravit scribens populos, iste natus est ibi.* Quis iste vir scilicet excelsus & Dominus? vir, quia homo factus est, excelsus, quia eum supra se cœli & Angeli suscipiunt, Dominus, quia cunctæ cœli terræque creaturæ illi deferunt.

§. 5. [Object.] Verum quotiens inimici Christi omnem hanc prophetiam nativitatæ ejus audiunt, conclusi dum non habent quod proponant, argumentantur, dicentes: necdum venisse Christum, de quo hæc omnia ore prophetarum præfagia cecinerunt. [N.] Quæramus ergo tempus nativitatæ Christi, utrum jam advenerit, an venturus adhuc expectetur. In Daniheło igitur tempus adventus ejus certissime ostenditur, & anni numerantur, & manifestæ signa ejus pronuntiantur, & post adventum ejus & post mortem futura Judæorum excidia ibi certissime manifestantur, sic enim ait ad eum Angelus: [Dan. 9.] *Daniel adverte sermonem, & intellige visionem. Septuaginta hebdomade abbreviate sunt super populum tuum & super urbem sanctam tuam, ut consumetur prævaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adlocatur justitia sempiterna, & impleatur visio & prophetie & ungatur sanctus sanctorum.*

suordan, amþi hripit, endi bidhin nuord ir am chiboran. Samu amu nuord am chigbeban, hures? nita Gotes sum. Siu herduom oba finem sculdrom, ioh bidhin nuanda ir in fini selbes sculdrom sin craci druc, ioh bidhin nuanda aben titulo finem ricches oba finem sculdrom endi finem haubide Pilatus scripþ. Ob sibamein si nu abea aerlosus endi bichnam sib zinemame Christ Gotes sum, ioh chiboran chibanden endi dbarab dber lubbamin infancijja luelian nuordan.

§. 3. *Umbi man [amþi iam] quhad David: Dhu chiminnerodes man liuzelu minnerun dhanne Got. Nuanda iman dhu ir was in Gotes faruwi, ni nuar imu dhu ewigban sal ardeicidit dhar ir Gote nuar eban chidib, ob ir sib selban arididila, dhuo ir scilches chidibhijja infanc.* Zi dheru dhuo fater in psalmom umbi abea sine ewigban ebibut quhad, Fona hreue aer Luciferi ih dhih chibar, dhuo far dhar after aranghida abea enobaldum sine ebibut in scilche dhuo ir quhad: Endi so fama so fona dheru berandinhreue so arþringit dher dau dhineru jugundhi.

§. 4. *Dheja in scifinijja aub dber Gotes Sumes, beilac Gheist in psalmom sin chundila, dhar ir quhad: Zi Sion quhad man, endi man nuirdit in iru chiboran, endi dher selbo chiuuorichta sia ir hohifto. See dber in Sion nuard chiboran, endi dber in dheru selban bare nuard nuordan alero oðhmudigsto; dber selbo ist dber bobijla dber sia chimuorabta. Endi aub hureo dber selbo drubrin ist, dhar ist after ebucirban; druhtin sghida dhazs chiscip dhero folcho, dhere ist dhar chiboran. Hure ist danne dhere man dber dhar foldii chiboran nuordan, ebimijjo ist tes dber bobijfo endi drubrin. Man, bidhin nuanda Got nuard man chimuordan, bobijfo, bidhin nuanda imo bimilo endi angbila dber jib infabant, drubrin ist aub bidhin, nuanda imu elsin bimilo endi aeraba chucastli findus dbeonidila.*

§. 5. *Uur ist dharu so ofto so abea Christes sunt abegin heilegun foraspel chiboran umbi Christes chibant, so bifangolode findus simbles dhazs fe ni eigun couind hurezi se dhar nuubur setzu, ob se dhanne sellando, quhadant: Dhazs nob Christ ni quhami, fona dheru dhaz al in forasagono mandum abea, aldun aer laughe biforafangun. Suohbemes nuar nuar nu sind dbera Christes chibardi, hure dhar ir in quhami, edho nuar nob sculun sin quhamandes bidun. In dheru heilegin Danibeles chibcribe ist umbi abea Christes ebamst erastubbo awughit, endi iaz arzelidun, ioh offono findus finu zebban dber biforacbi-handidun, ioh dhar ist aub offantubboð chifaghet, hureo dhero indeo quhabu after Christes chibardi, ioh after sinera martin quhemam foldi, dhar ist tes ebimijjo so zi erastu awughit, so dher angil Gotes zi dheru heilegin forasagin quhad: Danihel nim gaumun dheries uorres, endi firlant dhiz chifiuni. Sibunzo uuebhono findun chibreuido oba dhinem liudim, endi oba dheru dhineru heilegun bure, dhazs chiendot uuerdhe dhu aboha ubar hlaupnissi, endi dhazs fundono uuerdhe endi unrehd uuerdhe ardiler, endi euuic rehð bi-quhime, endi chifiuni ioh forasagono spel uuerdhen arfullit, endi dhero heilegono heilego uuerdhe chifalbot.*

§. 6. Quæ scilicet septuaginta ebdomadæ, si à tempore Danielis enumerantur, procul dubio Sanctus Sanctorum Dominus Iesus Christus olim venisse cognoscitur. Hebdomadæ namque in sacris eloquiis septem annis terminantur, dicente Domino ad Moysen: [Levit. 25.] *Numerabis tibi septem ebdomadas annorum id est septies septem, quæ simul faciunt annos XL. et VIII.* A tempore itaque Danielis prophetæ usque ad præsens tempus plus quam CXL. ebdomadæ adnumerantur. Ideoque iam advenit Christus, quem adnuntiabat sermo propheticus. Post LXX. enim ebdomadas & natus & passus ostenditur Christus, & civitatem Hierusalem in exterminatione fuisse, & sacrificium unctionemque cessasse. Sic enim subiecit idem Prophetæ: *Et occidetur Christus, et civitatem et sacrificium dissipabit populus cum dace venturo et finis ejus vastitas, et post finem belli statuta desolatio.* Post passionem igitur Christi venit Titus & debellavit Judæos, & destruxit urbem & templum, & cessaverunt libamina & sacrificia, quæ ultra illuc celebrare non potuerunt, ut impleteretur quod fuerat ante à propheta prædictum. Sed duritia cordis Judaici, qui ipsi Christum incederunt, inde eum adhuc venisse non credunt.

§. 7. Probavimus Dominum nostrum Ihesum Christum secundum carnem jam natum fuisse. Sed adjicit incredulus, cur in carne venit? audi ergo causam, Deus cum hominem fecisset summa beatitudine præditum & divinæ imaginis decore honoratum, posuit eum in paradiso, ut esset Deo subiectus, & cæteris creaturis prælatus. Ille autem rebellis effectus, contempta divinitate, interdicitum violavit præceptum. Quem projectum ob superbiam Deus non occidit, sed exulem paradiso fecit, expectans, ut per penitentiam reparari possit ad veniam. Et cum ille non revocaretur ad viam virtutis, dedit legem per Moysen, ut vel per ipsam reverteretur ad amorem Dei & operationem justitiæ. Sed cum nec hanc quidem contumax & incredulus custodiret, venit tandem filius Dei, & corpus humanum adsumpsit, ut dum videretur, crederetur, omnisque mundanis Demonum simulacris reconciliaretur gratiæ conditoris. Hæc est causa natiuitatis Christi, quem judæi, etiam patiantur natum, scandalizantur tamen crucifixum & mortuum, non intelligentes quia propter redemptionem mundi illum debuit nasci, ita & pati oportuit. Cujus passionem & mortem in suo loco scripturarum testimoniis adprobavimus. Nunc vero sequamur debitum ordinem & ejus demonstrationem est post gloriam deitatis humana natiuitas, demonstratur & genus & patris.

CAP.

§. 6. Chinnisso an ibi dhea sibunzo ueebbono fona Danibelei zide uuerdhan chizelido, buazian cinigan sinuino ipi dhanne arbennit dhas aber allero beilego no beilego drubiu nerrendo Christi in isti lunghe quomon. Dhea ueebbon auz in beilegin quibidim arfilant sibun isar, fo ibi selbo drubiu quid si Moysi: Zeli dhir liben iaaro uuchhon, dhas meinit sibun stundom sibuniu, in dhen findun zifaman-de chizelide einer min dhanne finifzue iaaro. Fona Danibelei zide auz aber forafagin untas dhuu selben Christes [Recessu translator à textu latino, non ad Christi natiuitatem, sed ad præsens tempus quo scripsit hæc autor. Schilter,] chinnissi zidub mera findam dhanne sehanzo endifcoraz ueebbono chizelido. Endi bidhiu chinnisso quibim Christi, dhen aber forafagin uuert biforachundida. After dhem jibunzo ueebbon ipi bear offono aranghit zinure Christi in chiboran iob chinar-torodan, endi dhas dhuu hure Hierusalem aruoghit uardab, endi ghebtar iob salbunga bilanun aridun. So dhar after auz chinnisso quidit aber selbo forafagin: Endi arslagan uuiridit Christ, endi dhea burc ioh ghebtar firodhaner liudi mit dhemu zuohaldin herizohin, endi dher endiuuiridit odhin, endi after dhes chifentes ende uuiridit dhar chifet-zie idalnissa. Dhis uard alfo chidam zinure dhuo Titus after deru Christi passione quibim, endi auz figu in dhem iudeo iudum, endi zidrudida dhea hure iob dhas Gotes tempil, endi dhuo bilanun dhuu bloftar iro ghebtro, dhuu sie comar furi dhas in iro samunghe dhas baldan ni mahton, dhas arfilant uardi, fo er bifora uardab chibundit dharab dhen forafagin. Ob buuanda sie mit aber iudeiſchin muotes barniſſi Christi arluogun, bidhiu ni uuelſent ſie inan nob quomonen chilauben.

§. 7. Chinnisso chioffonodom auir na bear dhas uwer drubiu nerrendo Christi after aberu ſieſclubban chibardi in uardab chiboran. Ob aber uechilaubo fraghet nob, endi quibidit, hiniun uard Christi in liubbi chiboran? chibori na ſabba bidhiu; Got fo ir erist mannan chiframida mit dhem bobitum ſalidhoun odogun, endi mit ſcaunen dhera gotlubban chilibiſſi chieredan, dhuo ſetaida man in jun paradisi, dhas ir chiboric uari Gote, endi ſiuro uari andrem Gotes chif-caſim. Ob ir uardab dhanne uiaidartubt: mit uuerdriſſi Gotes, chianbreitida dhas undar quubeden chibot, inan dhuo dhan dharab geſlin aruorpanan ni ar-luoc Got, ob uuerdhan chiframida uir fona paradisi bi-idriſſi, beir nob dhuo aber alenaldende dhas ir ſib auz dharab breunmaſtri chigaranan ſi chinnissi. Endi fo ir auz dhuo ni uuar buerſandi ſi aber errie meghines ueg-be, gab dhuo Got Moysi enus, dhas ir dhuo in aberu chinnissi ſi Gotes minnu endi ſi rebriſſi uuerchum. Ob fo ir dhuo uwaruodde endi uechilambendi nob dhea ſelben enus ni uuereda, dhuo auz inogit bidhiu quibim Gotes ſinu, endi auſene mannes libhaman, dhas dhanne ſie inan ſelban chigabin dhuo fo chilauben. Endi dhas mittingari ſrieſſi dhuo drugida endi auz aruogodi ſi ſines ſieſſides baldin. Dhis ipi dhuu ſabba Christi chibardi, dhen iudeo liudi dhuo ſie man chiboranen chilauben, liſtont inan dhuo dhuu buer dhera in craci chilagaman endi dodan, ni findun ſir-ſtandende dhas fo ſelſho dharab uueraldi aloomin uardab chiboran chigaghet, fo ſama auz uard chigubedan dhas [ut propter mundi liberationem oporteret pati.] ir bi mittingardes nara chiriſto chi-mari-

CAP. VI.

*Incipientes primum de Nomine
ejus loqui.*

Prima enim appellatio nominis Ihesu invenitur in figura Domini nostri Ihesu Christi antea prædicata. Nam Aufes quidam qui Naue filius nominabatur, à Moysè Ihesus cognominabatur. Hic enim post obitum Moysi dux effectus, principatum obtinuit, & terram promissæ hereditariis distribuit. Mutatio nominis quid significabat, nisi quia defuncto Moysè id est defuncta lege & legali præcepto cessante, dux nobis Dominus Ihesus Christus erat futurus, qui nos per Jordanis fluentia id est per baptismi gratiam sanctificationem & omnibus vitiolorum generibus expulsus, vel Angelorum malorum hostibus (i. exercitiis) effugatis, perduceret ad terram repromissionis melle & lacte manantem, id est vitæ æternæ possessionem, qua nihil dulcius. Ideo enim ille hujus Sacramenti imaginem suscepit, ut Ihesus nominaretur, ad significandum illum verum Ihesum, de quo in psalmis scribitur: [Psalm. 94.] *venite laudemus Dominum, jubilemus petre Ihesu nostro.* Ubi ostenditur Dominum esse Ihesum, de quo & alibi in psalmis: [Psalm. 149.] *placet sibi Dominus in populo suo, & exaltavit sanctos in Ihesu.* Hæc enim in herbæ sic habentur.

CAP. VII.

*Quod autem ex Semine Abraham
futurus erat Dominus Ihesus
Christus.*

Genesis ostendit, dicente Abraham ad puerum suum, [Gen. 24.] *pone manum sub femore meo, & iura per Deum cæli.* Quo verbo Christum Dominum cæli de genere suo testabatur in carne esse venturum. Per femur enim genus intelligitur. Significabatur autem de semine Abraham futurum in carne Dominum cæli. De quo semine per Eliam facta fuerat ei à Domino repromissio: [Genes. 22, 18. Ec. 51, 2.] *In semine inquit tuo benedicentur omnes gentes, id est in Christo.* De quo Psalmista ait: *Et benedicentur in eo omnes tribus terræ, omnes gentes magnificabunt eum.* De hoc semine & per eundem

B. Isidor. Hisp. Tom. I. Pars 2.

Eliam

CAP. VI.

*Bigunston auh erist umbi
fina namun sprehan.*

Az erist nuarab Ihesus nanno fundam in haubnungum uoseres drubines Ihesu Christes bifora chimeit. Huncndha bidin nuarab chiunisso Aufes dber Naues sum fona Moysie in binamin Ihesu chimeit. Dber selbo nfoac haerdum dber Ithabehichin folches dber in dber leididh nuarab Moysies atide, endi dber lantcaft dber in chibeitlenin arbes chideitida. Unexfal dber namin buares haubnida, nibu dber after Moysie dodem endi dber enu zifareneq ob dber aldem Gotes chibodem bühnem, uns zu ommert leididh nuarab unfer drubtin Ihesu Christus, dberun sib dberab Jordanes nana dber ist dberab dber gheba dbera beilegem dauin chibeilegode, allem sandow chunnam arubnem iob allem herra ubilero angilo astangidem, unsi dberableitid in dbera chibeitlenin lantcaft dber haec endi mahn springant, dber ist in dbera nalla aeliti dber emigiu lbers, buanda dberu neuwid nst suozsiera. Bidin aufene chimeit dber Naues sum dber beileghin chimeit chilibnissa dber in Ihesu nuarab chimeit, in haubnungum dber chunarin Ihesus, unsi dber in psalmum churibam ist: *Quhemet endi lobemes druhtin, in hruofte singhemes Gote unferem Ihesu.* Hæc ist arangit dber Ihesu ist drubtin, unsi dber un in andera sedi in psalmum quidiit: *Lühhet imu drubtine in sinem liudim, endi arheuit dbera mituaron in Ihesu.* Dber ist chiunisso in dberu beileghin churibe fas chibedem.

CAPUT VII.

*Huoco auh fona Abrahames
famin uuarth quhoman dru-
thin Ihesus Christus.*

Genesis saghet, huoco Abrahames chibot unis ei finem chiehte, duo dhina hant unfer miin dheoh, endi sueri bi himilisehin Gote. In dberu uorde chundida in bifora umbi Christian himilisehin drubtin dber in in siner ediles seiche quhoman scolia uerdan. In dheoh ist chiunisso zi fustindanne franchenst. Baubida dberu fona Abrahames famin zuo uerdan in seiche himilicim got. In finem famin uuarth im fona drubtine chibeitlenin dbera Eliam quediindan. In chinema famin uuerdhan chiuuithido allo dheodun, dber ist in Chreste. Fona imu quadi dber psalmos: *Endi in imu uuerdhan chiuuithir allu aerchunni, allo dheodun*

C

dan

Etsiam vox Domini loquitur: *Educam inquit de Jacob semen Et de Juda possidentem montes meos. De quo alibi idem propheta: [Eg. 1, 9.] Nisi Dominus reliquisset nobis semen Ege.*

CAP. VIII.

Et quia de tribu Juda secundum carnem Christus expectandus esset.

Jacob patriarcha significat dicens: [Gen. 49, 10.] Non deficiet princeps ex Juda, nec dux de femoribus eius, donec veniat qui mittendus est, Et ipse erit expellatio gentium. Certum est enim, usque ad ortum Christi non defuisse principes iudaeorum populi ex genere Juda, nec duces de femoribus eius ad Herodem alienigenam Regem. Qui per ambitionem regni interperat potestatem. Statim enim ut hoc factum est, & defecit dux ex femine iudae, advenit ille qui mittendus erat, quem gentes & populi expectabant. Iudaei autem pervercia impudice frontis dicunt, nondum esse hoc tempus expletum, mentientes, nescio quem Regem ex genere iudae in extremis orientis partibus regnum tenere. Nec adtendunt mente cecati simulationis suae mendacium detegi, quia iam sicut nullum templum, nullum altare, nullum sacrificium, ita nullus Rex nullus sacerdos remansit iudaeis. Neque enim mendax esse potest Osee propheta qui dicit: [Oe. 3.] Stabant filii israhel sine Rege, sine Principe, sine sacrificio, sine altari, sine sacerdotio, sine manifestationibus. Quae omnia quis non videat nunc in ipsis esse completa.

CAP. IX.

Quia Christus de stirpe David natus est.

f. 1.

Ecce ex qua tribu nasciturus esset Christus, docemur. Ex David autem stirpe secundum carnem futurus esse, per Spiritum sanctum ita pronuntiatum est in psalmis: [Ps. 131.] *Iuravit Dominus David in veritate, Et non frustrabitur eum, de fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Semel iuravi in Sancto meo: si David mentiar, semen eius in aeternum manebit, Et thronus eius sicut sol in conspectu meo, Et sicut luna perfecta in aeternum, Et testis in caelo fidelis: Item in libro Paralipomenon: [1. Paralip. 17.] Et factum est verbum Domini ad Nathan, dicens: vade Et dic servo meo Da-*

vid

dun lobont inan. *Endi antè dbea fawna dharab dhen seibun Etsiam quidam druthines stimus: Ih bringu fona Jacobes famin endi fona Juda dhen mina berga chistritz. Umbi dhen ant in anderra sedi der selbo forafago quhad: Nibu druhtin uns fiteazilli samun &c.*

CAP. VIII.

Endi bihuuiu man in Judafes chunnes fleische Christes bi-dendi uuas.

Jacob dber bobofater baubendo quhad: Ni zirinne herrin fona Juda, noh herizohin fona sinem dtheodun, inandhim dber quhimit dher chisendæ uuiridhit, endi dher selbo ist dher dtheodun bident. *Uuas ist chiuuiffo, uotas dbea chumft Christes chibordi, dhas ni bilibin ano herun indeo ludi fona Judafes chunne, nob ano leiddib fona sinem dtheodun uotas Herodan dbeu clidheodign chuninc. Dber ingibin dber ribbes dharab suob dhes chiuuaidi. Saz so dhuo so nuard chidaz, endi bileiph dhuo leiddibdaum fona Judafes famin endi quham dber chigendis folda ueridhan, dber dtheodun eudi ludi bidande uuan. Dbea Judas auar dharab iro grimmun mit dbeu uicoma hobendin andinc qubedunt letigando, dhas nob ni fit dhas ziib anfallit, ni uueis ih einighan chunne fona Judafes cabile nob in arzo-nonden endam oolter ribbes uulldend. Ni nemant gamun muotes blinde dbero iro chilibuunmo lugino andbecchidtero, huanda so selph im nob ein tempel ni bileiph, nob einich altari, nob einich offerenc gheftar, so fama ni bileiph im einich chuninc nob einich sacerdos Judi ludum. Nob einich laghin ni mac uueran Osee Propete dber quhad heilegn gheift: Sitzent Ibraheles funi ano chunne, ano herrun, ano offerenc gheftar, ano altari, ano bifeoheit, ano araucniffa. Uuer ist dber dhis al ni chebe in im seibem an uuefn anfallit.*

CAP. IX.

Hear saghet huueo Christus fona David Framchumfth chiboran uuardh.

f. 1.

SEs chunnes in fona huellidheu aedhile Christ chiboran uuerdhan faldi, fona Davidis framchumfth after fleisches messie quhoman uuerdhan, dharab heilegn gheift, so ir chiforabodot nuard in psalm: Druthin fuor Dauice in uuaruiffa, endi ni huolida imu [desint uerba experimentis] frustrabitur Et de.] dhinera uuomba uuaxfin tetzu ih ubar min hohfeti. Eines fuor ih in minemu heilegghin, ni liugii ih David, sin famo ardot in euuin, endi sin hohfeti ist solih so funna azs minera antuuerdin, endi in euuin so fama so fol uualfan mano, endi dher

ist

vid, hæc dicit Dominus: adventio tibi quod edificaturus sit domum tibi Dominus, cunque impleveris dies tuos, ut vadās ad patres tuos, suscitabo semen tuum post te, quod erit de filiis tuis, Et stabilius regnum ejus, ipse edificabit mihi domum, Et firmabo solum ejus usque in eternum. Ego ero ei in patrem, Et ipse erit mihi in filium, Et misericordiam meam non auferam ab eo, sicut abstuli ab eo, qui ante te fuit, Et statum eam in domo mea, Et in regno meo usque in sempiternum, Et thronus ejus erit firmissimus in perpetuum.

§. 2. Hæc omnia quisquis in Salomone putat fuisse impleta, multum errare videtur. Nam qualiter in Salomone intelligendum est, quod dictum est: Postquam dormieris cum patribus tuis, suscitabo semen tuum post te, quod erit de filiis tuis, Et stabilius regnum ejus? Numquid de illo Salomone creditur prophetatum? minime. Ille enim patre suo vivente cæpit regnare. Nam hic dicitur quia cum repleti fuerint dies tui, Et dormieris cum patribus tuis, suscitabo semen tuum. Ex quo intelligitur alius esse promissus, quia non ante mortem David sed post mortem ejus pronuntiatus fuerit suscitandus, de quo per Hieremiam ipse Dominus dicit: [Jerem. 23.] Ecce dies venient dicit Dominus Et suscitabo David germen justum Et regnabit Rex, Et sapiens erit, Et faciet iudicium Et iustitiam super terram. In diebus eius salvabitur Juda Et Iisrahel habitabit confidenter, Et hoc est nomen quod vocabit eam Dominus Iosua noster.

§. 3. Iste est, qui per Nathan ex semine David promittitur, qui etiam & per Isaiam prophetam ita pronuntiatur: [Is. 11.] Egredietur inquit virga de radice Jesse: Et flos de radice ejus ascendet. Fuit enim de patria Bethleem de domo David. Hæc virga de radice Jesse virgo est Maria de David radice exorta, quæ genuit florem Dominum Salvatorem, de quo etiam sequitur: Et requiescit super eum Spiritus Domini, Spiritus sapientie Et intellectus, Spiritus consilii Et fortitudinis, Spiritus scientie Et pietatis, Et replevit eum Spiritus timoris Domini. Ideo autem tanta dona Spiritus super eum predicantur, quia in eum non ad mensuram Spiritus inhabitat sanctus, sicut in nobis, sed tota inest plenitudo divinitatis & gratiarum.

§. 4. Iste est qui non secundum visionem oculorum & auditum aurium iudicat, sed est iusculum cingulum lumborum ejus & fides cinctorium renem ejus. In cujus ecclesia habitant

ist chitriuui urchundo in himile. So aub in andrea sedi ist chitribus in Paralipomenon: Endi uuardh uoordan druhtines uuoort zi Nathane, quhedendi: Ganc endi faghe minemu skalche Dauide, fus quhad druhrin. Ih faghem dhrir daz druhtin dhrir ist huus zimbrendi, so huuanne fo dhu dhina daga arfullis, dhazs dhu faris zi dhinem fardhrom, ih aruuehliu dhinen famun after dhrir, dher uuefan skal fona dhinem sunim, endi chististu imu sin riithi, dher selbo zimbrir mir huus, endi ih chifellinon dhes untazs in euon. Ih skal imu uuefan in fater stedi, endi skal mir uuefan in funes, endi mina miltnissa ni nimu ih ab imu, so ih fona dhemu nam, dher aer fora dhrir uuar, endi ih inan chististu in minemu dome, endi in minemu riithhe untazs in euuefanden euon, endi sin hohtetli skal uuefan festista untazs in euon.

§. 2. Dhris sin luhhe soh uuefjo namit, dhazs ies in Salomone namri al arfullis, sin abobo sistandit. Imu hunc is in Salomone zi sistandane, dhazs sin chiquedus auarib: After dhrir fo dhu slafis mit dhinem faterum, ih atuuuehhu dhinan famun after dhrir, dher uuefan skal fona dhinem sunim, endi ih chististu dhemu sin riithi? Neoni zichiluhanne, dhazs fona dhemu Salomone si dhris chiforabodot. Dher chiuuiffo bi sinem fateri lebendum begunfa riithifon. Imu bear quhidit: Huuanne fo dhine daga arfullide uuerdhan, endi dhu slafis mit dhinem faterum, ih aruuehhu dhinan famun. Fona dhris ist si sistandane dhazs dhrir auar uardh chibeifon, huanda ni uuarib ir ar Dauide dode, nihu after sinem dode chiforabodot ziaruuebbanne. Umbi dhrir dharab Hieremiam druhtin selbo quhad: See daga quhaman quhad druhtin endi ih atuuuehu Dauide rehtuuefigan chimun, endi ir chuninc skal dhanne riithifon, endi uuis uuiridit, endi stummit urdeili, endi rehtunga oba aerduhu. In dhes dagum skal Juda uuerdhan chichaldan, endi Iisrahel aub ardot baltliitho, endi ist sin namo fo sic inan nennant. Dheret ist unfer druhtin dher reht uulfigo.

§. 3. Dher dharab Nathanan uuardh chibeifon fona Dauide famin, ioh aub dher selbo auardh dharab Eliciu dhen forafagun chiforabodot ir quhad: Arliudit ugh gardea fona Jesses uurzom, endi blomo arstigit fona dheru lineru uurzom, dhris quhad ir bilbiu huanda ir uun chiuuiffo fona Betleem lufscifi fona Dauides channe. Dhris gardea fona dheru Jesses uurzom dhazs ist dhris uunneim magad Maria fona Dauides uuzan fram quabom dhris chibar blomon dhen baldendun druhrin. Fona dhemu selbia folget bear aub after. Endi chireltit oba imu gheilt druhtines: Endi hirstand endi chidanc, gheilt chira-des endi meghines gheilt chiuuizfles endi armherzin, endi arfullit inan gheilt Gotes forah-tun. Bilbiu aur sindus oba dheru fo manafano gheba der gheiftes chiforabodot, huanda in imu ni ardot dher beilego gheift zi meffe fo in uun. Ob in imu ist alliu foluiffa Gotes ghebon ioh gheiftes.

§. 4. Dheret ist dhrir ni ardotit after argono chifane, endi orono chibafte, o rehtunga ist brochofne-ro lambto, endi triuma sindus sinuo lacundio gerdil. In dher chiuuubun ardot uulst mit lambu, ioh dher

tant lupus cum agno, ille utique qui solebat ab ea rapere prædam, dum ad eam convertitur, cum innocentibus commoratur. In cuius ovile pardus cum hedo accubat permixtim, scilicet subdoli cum peccatoribus; ibi etiam vitulus de circumcisione, leo de seculi potestate, oves de populari ordine simul morantur, quia in fide communis est conditio omnium. Puer autem parvulus minans eos, ille est utique qui se humiliavit pro nobis ut parvulus. Bos autem & leo ibi comedent pascas, quia princeps cum subiectis plebibus communem habent doctrinam. Delectatur quoque infans ab ubere super foramine aspidis, dum gentes quæ solent venena prædicare aliquando conversi etiam parvuli Christi fidem delectantur audire. Caverna enim Reguli [hyspili] corda sunt infidelium, in quibus ille serpens tortuosus requiescebat, quem ablatus comprehensum exinde captivum traxit, ut in monte sancto ejus quod est ecclesia non noceret.

§. 5. Adhuc idem Esaias de Christo, quia ex femine David natus est secundum carnem, sic in sequentibus dicit: [Esa. 11.] *In die illa radix Jesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur, & erit sepulchrum ejus gloriosum. In signum populorum stat radix Jesse, quando Christus signaculum crucis exprimit in frontibus eorum. Ipsum gentes deprecabuntur. Quod jam obitum cernitur fuisse completum. Sepulchrum autem ejus in tantum est gloriosum, ut accepto quod redempti pro morte ejus gloriam ei exhibemus, & jam locus ipse coruicans miraculis glorie suæ causa, ad se omnem contrahat mundum. Hic locus in hebreo sic habet. Et erit requies ejus gloriosa. Utique quia moriens caro ejus non vidit corruptionem secundum psalmi sententiam: [Psal. 16.] Nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.*

NB. Reliqua lingue theudiscæ MS. non habet.

chisum unus fons dheru chriubban noma ardin, san imin dhu chisumoran [lex. chisumoran] ist, mit dem umbalawigom ist sin samuig. In dher acmiste fstat pardus mit gbeisigum, hawit dhea midhigum chimeghide mit sundigem; Dhar an cholo fons dheru indeischun eulo fons ueralt chisualidu, fcap fons fualero mano merse samant unonem mit dhersturi rom in dheru Christes chriubban, hawida dhar ist in rehtera chilaubin alero mufan chimeini. Liazil chind dritit avar dhu aliu dher ist dhas chisuiso dher jib dharab anst chidmodida fo seljo chind. Oxiso aub endi leo dhar effine samant syru, hawida dhea berofum mit dheru sweleru dbeodu eigundhar chimeine lerunga. Dhas chind avar gerondi fons muoter brastum dhar dheru aspidis bol, hawit imin dhu dbeodon chisumoran in hawide eitar predigon, dhea avar chisumoran in miltuig chindo, fustida sic Christinbeidi chisupfissa chiboran. Dhera nadran hol hawida chisuiso dheru uschilawono muotawilun, in dhem dhu chramda nadra inereftida, dhea chisungida Gotes anordes chifangana ardbangia Christi dhamon unes alilenda, dhas in in dheru Christes berghe dhas ist dhera Christinbeidi chriubba ni deridi.

§. 5. Hec aub nob framwert faget dherfelbo forafogo Esolas fone Christe, haweo in fona Davidis samin unan chiboran after fteigbes metse, fo foma fo bear after quidit: In dhemu daghe standit dhes Jesse uuzun in zeihne dheru liudeo, dheselbun findun theodon bitdande, endi sin grab scal sin guolliihho. In liudeo zeibne standit dhu Jesse avar, dhamon Christi dhes crucis zeibban chidubir in tro audium. Dheselbun findun dbeodon bitdande, dhas in aas antuerdin chiehet arfallit anordau. Sin grab ist avar fo drado erualdib, dhas avar dher Christi chiboloda dhera alofin unidhar finema dode biucaldin dheru fedi aertliibbo era beremes, ioh aub dhu felba stat chuebeinit unanwiliibhem zeihnum dhes sine aernardhigum chisualdes fahba, ioh ei inn chidhigst alian mittigart. Dheafa stat au meir in dhemu ebraisibin chiscribe: endi sin restin scal uuelan aertliihhu. So chisuiso ist dhas inn asferbendem sin fesse ni chisib chigban unuillun, so after dhes psalmcoffes quidit chigbedan. Ni ghabis dhinemu hcileghin ziehiehne unuillun.

REGULA S. BENEDICTI.

INCIPIUNT CAPITULA

- I. De generibus : Monachorum.
- II. Qualis debeat esse Abbas.
- III. De adhibendis ad consilium fratribus.
- IV. Quae sunt Instrumenta bonorum operum.
- V. De obedientia.
- VI. De Taciturnitate.
- VII. De Humilitate.
- VIII. De officiis divinis in noctibus.
- IX. Quanti psalmi dicendi sunt nocturnis horis.
- X. Qualiter astitis tempore agatur nocturna laus.
- XI. Qualiter Dominicis diebus Vigiliae agantur.
- XII. Qualiter matutinarum solemnitas agatur.
- XIII. Privatis diebus qualiter matutini agantur.
- XIV. In Natalitiis Sanctorum qualiter Vigiliae agantur.
- XV. Alleluia quibus temporibus dicatur.
- XVI. Qualiter divina opera per diem agantur.
- XVII. Quanti Psalmi per easdem horas & dicendi sunt.
- XVIII. Quo ordine ipsi Psalmi dicendi sunt.
- XIX. De Disciplina psallendi.
- XX. De reverentia orationis.
- XXI. De Decanis Monasterii quales debeant esse.
- XXII. Quomodo dormiant Monachi.
- XXIII. De excommunicatione culparum.
- XXIV. Qualis debeat esse modus excommunicationis.
- XXV. De gravioribus culpis.
- XXVI. De his qui sine iussione junguntur excommunicationis.
- XXVII. Qualiter debeat Abbas sollicitus esse circa excommunicatos.
- XXVIII. De his qui saepius correpti, emendare noluerint.
- XXIX. Si debeant iterum recipi fratres exeuntes de Monasterio.
- XXX. Pueri minore aetate qualiter corripiantur.
- XXXI. De Cellario Monasterio.
- XXXII. De sumentis vel rebus Monasterii.
- XXXIII. Si quid debeant monachi proprium habere.
- XXXIV. Si omnes aequaliter debeant necessaria accipere.
- XXXV. De Septimanariis coquinae.

XXVI.

1) Holfsteniens editio addit vel vita. 2) Holfst. Quo-
modo. 3) Holfst. Quot. 4) Holfst. canendi 5) Sint.
6) Quales usque esse omittitur in Holfst. ed. 7) lia.
Holfst. 8) add. Abbatis. Holfst. 9) Excommunicatis.

10) Non emendaverint. Holfst. 11) De pueris. Holfst.
12) Cellarario Monasterii qualis debeat esse. Holfst. 13)
& 14) ciborum. Holfst.

- XXXVI. De infirmis fratribus.
 XXXVII. De senibus, vel infantibus.
 XXXVIII. De hebdomadario lectore.
 XXXIX. De mensura ¹⁴ cibi.
 XL. De mensura potus.
 XLI. Quibus horis ¹⁵ oportet reficere fratres.
 XLII. Ut post completorium nemo loquatur.
 XLIII. De ¹⁶ his qui ad opus Dei vel ad mensam tarde occurrunt.
 XLIV. De his qui excommunicantur, quomodo satisficiant.
 XLV. De his qui falluntur in Oratorio.
 XLVI. De his qui in ¹⁷ aliquibus levibus rebus delinquant.
 XLVII. De significanda hora operis Dei.
 XLVIII. De opere manuum quotidiano.
 XLVIII. De quadragesime Observatione.
 L. De fratribus qui longe ab oratorio ¹⁸ operantur.
 LI. De fratribus qui non longe satis proficiuntur.
 LII. De oratorio Monasterii.
 LIII. De hospitibus suscipiendis.
 LIV. ¹⁹ Ut non debeant Monachi eulogias suscipere.
 LV. De vestiariis, ²⁰ vel calceariis fratrum.
 LVI. De Mensa Abbatis.
 LVII. De artificibus Monasterii.
 LVIII. ²¹ De ordine suscipiendorum fratrum.
 LIX. De filiis Nobilium, vel pauperum. ²²
 LX. De Sacerdotibus, qui in Monasterio habitare voluerint.
 LXI. De Monachis peregrinis. ²³
 LXII. De Sacerdotibus Monasterii. ²⁴
 LXIII. De ordine Congregationis.
 LXIV. De ordinando Abbate.
 LXV. De Preposito. ²⁵
 LXVI. De ²⁶ ostiariis monasterii.
 LXVII. De fratribus in via directis.
 LXVIII. Si fratri impossibilia injunguntur.
 LXIX. Ut in Monasterio non presumat alter alium defendere.
 LXX. Ut non presumat quisquam aliam cadere aut excommunicare.
 LXXI. Ut obedientes sibi sint invicem fratres.
 LXXII. De Zelo bono quem debent monachi habere.
 LXXIII. De ²⁷ hoc quod non omnis Justitie observatio in hac sit regula constituta.

14) Oportet. Holst. 15) Ita legit Holst. ut & c. 44.
 45. 46. 17) Alii quibuslibet rebus. Holst. 18) Laborant aut in via sunt. Holst. 19) Si debeat Monachus literas vel aliquid suscipere. Holst. 20) Et. Holst. 21)

De disciplina suscipiendorum. Holst. 22) Qui offeruntur. addit Holst. 23) Qualiter suscipiantur. add. Holst. 24) Additur ap. Holst. qualiter suscipiantur. 25) Monasterii. add. Holst. 26) Ostiario. Holst. 27) Eo. Holst.
 (4) DE

K E R O N I S,
Monachi S. Galli,
I N T E R P R E T A T I O
Regulæ S. Benedicti
Theotisca,

Ex
M S C. antiquissimo Biblio-
thecæ inclyti Monasterii
S. Galli

Nunc primum cruta per
R. P. BERNARDUM FRANCKIUM,
Capitularem Monasterii S. Galli ibidemque SS. Theol. Prof.
& Bibliothecarium.

Recensuit, Notisque illustravit
JOHANNES GEORGIUS SCHERZIUS
D. & Juris in Univ. Argent. Prof. P. Ord.

U L M Æ,
Sumptibus DANIELIS BARTHOLOMÆI,
M D C C X X V L

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN

LENOX

AND THE TILDEN FOUNDATION

155 WEST 42ND STREET

NEW YORK 36, N. Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN

LENOX

AND THE TILDEN FOUNDATION

155 WEST 42ND STREET

NEW YORK 36, N. Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN

LENOX

AND THE TILDEN FOUNDATION

155 WEST 42ND STREET

NEW YORK 36, N. Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN

LENOX

AND THE TILDEN FOUNDATION

155 WEST 42ND STREET

NEW YORK 36, N. Y.

155 WEST 42ND STREET NEW YORK 36, N. Y.

JOH. GEORGII SCHERZII

D. ac Juris in Universitate Argentoratensi Professoris
Publ. Ord.

PRÆFATIO in KERONIS Translationem Theotiscam Regulæ S. Benedicti.

Postquam Melchior Goldastus ab Haiminsfeld, Rerum Alemannicarum Tomo II. Parte I. pag. 69. & seqq. produxerat in dias luminis auras Keronis Monachi Sancti Galli Interpretationem Vocabulorum Barbaricorum in Regulari S. Benedicti Abbatis, seu Glossas Theotiscas juxta ordinem Alphabeticum Vocum Latinarum digestas, non unus Philo-Teutonum optavit, ut textum Keronis Theotiscum connexum, &, prout Auctor ipsum Latinis Vocabulis inscripseret, videre liceret. Sed intra vota res omnis stetit ad hunc usque diem. Nunc demum in hoc opere talis ille sistitur. Debet autem hoc beneficium, magni sane æstimandum, Eruditus Orbis Benevolentie ac curis Plurimum Reverendi Patris BERNARDI FRANCKII, *Capitularis Monasterii S. Galli ibidemque SS. Theol. Professoris ac Bibliothecarii*. Ille enim, cum audivisset Thesaurum Antiquitatum Teutonicarum Schilterianum sub prælo fervere, eique insertum iri, in defectu antiquioris, Translationem quandam Regulæ S. Benedicti recentiorē, ex dicti Coenobii Celeberrimi Bibliothecæ verum Keronis Textum Theotiscum, qualis Latino inscriptus reperitur in MSC. quod, Mabilonio judicē, ad nonagesimos annos accedit, humanissime communicavit; eruditā etiam, quæ mox sequetur, ornavit Præfatione. Quo ipso uti omnes Antiquitatum Teutonicarum amatores insigni quadam ratione sibi obtinuit Vir ille Eruditissimus, ita summas eidem ob hoc beneficium Literatis Orbis necum debet gratias. Cæterum Venerabile hoc Antiquitatis monumentum ætatem Otfridi longe antecedere & Seculi VIII. partem esse nullus dubito; vel sola styli Keroniani cum stylo Otfridi comparatio id rerum harum peritis persuadere potest, ceu Mabilonius, at quanti Critici! exemplo apparet; confer. Stadenius in Explic. Vocab. Biblic. Germ. in Præf. p. 33. Unde quoque liquet, quid judicandum sit de sententiā, quæ Keronem hunc, & Notkerum (vel Labeonem vel Balbulum) fuisse eundem hominem tradit. Nunc quid circa hoc Opus præstitum fuerit, dicendum. Exhibemus autem primo textum, qualis in MSC. supra laudato extat. Cum autem Textus alter sit Latinus, alter Theotiscus, de Latino notandum, illum plurimis nævis scaturere, quorum aliquos in Notulis subiectis emendavimus, sed ita ut textui etiam corrupto, sua relinqueretur integritas. Quod textum attinet Theotiscum, illum

PRÆFATIO.

Idem sistimus, qualis nobis ex MSC. fuit exhibitus. At cum & hic suos patiarur manes, in Notulis quardam vel Goldastinarum Glossarum vel ingenli ope emendavimus. Cumque hic Theotiscus textus saepe per siglas, seu unicam litteram vel syllabam exhibeatur, sublati siglis integra vocabula Teutonice reposuimus. Siglae modo dictae tales esse solent e.g. pro: *der*, scribitur *dr.* pro: *son*, *sona* invenies *f.* Pro: *ibrubinichemo* extat: *licbemo*. Pro: *tagun* tantum ultima syllaba: *gun*. plura in medium afferre omitto Habet hoc MSC. quibusdam quidem in locis numerum Capitum adscriptum, sed rarius; hinc juxta recentius illud, quod supra nominavi, MSC. Regulæ S. Benedicti exemplar, singulis Capitibus numeros præfixi commoditatis causa in allegando. Vale, Benevole Lector, & eximio hoc Antiquitatis Teutonice monumento letus frui.

R. P. BERNARDI FRANCKII,
Capitularis Monast. S. Galli ibidemque SS. Theol. Prof. ac Bibliothecarii

PRÆFATIO

Ad

Regulam S. Benedicti

Continentem interlinearem Versionem Theotiscam Keronis
Monachi S. Galli.

Regula hæc non sine magno labore, & fidelitate descripta est ex Authographo Codice, qui hodie in Bibliotheca Monasterii S. Galli asservatur, Seculo VIII., uti character, & alie notæ satis innuunt, exaratus. Meminit illius, Antiquitatis felicissimus Investigator, Joannes Mabillonius Veterum Analistorum Tomo IVto. ubi ad calcem operis in variis observationibus ex MSC. Codicibus Germanicis num. VIIIvo. ita scribit: *In alio Codice S. Galli, qui ad annos nonagenos accedit, post Regulam S. Benedicti, nempe post hæc verba: Deo protegente pervenies. Amen. hæc leguntur: Equidem S. P. Benedictus qualitate &c. & in fine: Initio (inquit) Regule præmittitur versus vulgari: qui leno iugo &c. Adscripta est ubique Versio Theotisca.* Hæc Mabillonius Codicem isthunc describens, quem ante 40. annos ipse in S. Gallo perultraverat, plucis illum profecto facturus, nisi Gallus, & Teutonici idiomatis, cujus antiquissimum est monumentum, expertus fuisset. Majori in pretio habuit hanc vetustissimam, uti vocat, membranam, ex directione Monasterii cum plurimis aliis in Civitatem S. Galli tunc delatam, Melchior Heiminsfeldius Goldastus, qui operosa diligentia inde vocabularium ordine Alphabeticum collegit. Extat illud Alamannicarum Rerum Tomi II di Parte ptimâ. Authorem hujus Interpretationis quod attinet, fuit ille Monachus quidam Kero nomine, qui tempore S. Othmari Abb. hoc est: circa annum Septingentesimum vigesimum in Monasterio S. Galli floruit, & cum inter doctiores esset id operis in se suscepit, ut rudioribus, & Latini Sermonis non adeo peritis Vitam Monasticam professus fuereur, quò facilius legem nossent, secundum quam Deo militarent, nempe Regulam S. Benedicti, quam in Monasterio S. Galli variis incurisionibus à morte B. Galli jactato vel noviter præter B. Columbani Constitutiones introducendam, vel, quod alii censent, potius restabiliendam à Rege Pipino Juniore Othmarus acceperat. Ita referunt Antiqua Monumenta nostra, & Monasterii Annales, quibus hæc in parte optime consonat, dubiæ aliàs nonnunquam fidel, Goldastus in præviis Annotat. ad cit. Tom. II. An verb idipsum, quod superest, & hic ad apicem reddimus, Authographum Keronis manu scriptum sit? haud facile definierim, cum nullum ejus sufficiens reperiam vestigium, licet character totus censeri possit. Imò dubium mihi movet altera consimilis apud nos existens membrana ejusdem ævi, sed non calami, quæ eandem Regulam exhibet cum eadem interlineari versione Theotisca, paucis tamen in locis, & serè tantum ab initio. In fine verb aliud fragmentum de Confessione Fidei & Oratione Domioica (ut notavit citatus Goldastus) Barbaro, siue Alamannico sermone legitur, si tamen legi potest. Ubi in ultimo folio quasi pennam experturus quidam hæc nomina inscripsit: Kero. Kerolt. Quæ non Scriptorem, sed Theotiscæ versionis Authorem designare videntur, maxime eum utrumque hoc MS. plurimis scateat erroribus, Keronis Doctrinæ haud assensendis. Caterum descripta est hæc Regula ad litteram, etiam cum erroribus, & abbreviaturis, ut superimposita Versio Teutonica exactius dignosci posset, & ipse textus Latinus præter ruditatè illius ævi exemplum, egregrum quoque varis Lectionis Regulæ Benedictinæ præberet monumentum, quod multorum gustui palium cupediorum avido non ingratum fore speramus.

REGULÆ

(a) DE MORIBUS PERFECTIONIS.

Fides cum (b) opera; Desiderium cum perseverantia; Modestia cum diligentia; Castitas cum humilitate; Jejunium cum temperantia; Paupertas cum largitate; Silentium cum locutione; Dispensatio cum æqualitate; Sufficientia sine odio; Abstinencia cum temperantia; Zelus sine asperitate; Mansuetudo cum iustitia; Confidentia sine trepiditate; Confessio sine excusatione; Doctrina cum adimplitione; Ascensio, sine descensione; Humilis, contra altum; Actio, sine murmuratione. Simplicitas, cum prudentia. Humilitas, sine adulatione. Christianitas, sine hypocrisi (c) intimoris. (d) Cuncti continentur in perfecti (e) imperfectione: tunc perfectus est homo quando plenus est caritate.

Keuuiſſo zekarauenne ſint herzun unferiu
Ergo preparanda, ſunt corda (f) noſtra
indi lihhamun dero uuihono piboto dera hor-
& corpora, ſancta præceptorum obe-
ſantii zechamſanne, indi daz min hebit in uns
diencia militanda, & quod minus habet in nos
chunat ſanctes pittames truhtinan daz dera

matura poſſibile, rogemus Dominum, ut gra-
uenti ſinera zuatue uns helfa cocouelihera
tia ſue (g) adibeat nobis adiutorium (h) omni
(i) erda. Indi ſo ſiohente dera hella uuiſſi ze
tempore. Et ſi fugientes gebenna penas, ad
libe uuellemes duruhquueman euuikemu
uitam uolumus peruenire perpetuam;
denne nunoh muazzot, indi in deſemu lihhamin
dum adhuc uacat, & in hoc corpore
pirumes, indi deſiu alliu duruh deſan lecht lib
ſumus, & hac omnia per hanc lucis uitam
muazzo eruullan zehlauffanne indi zetuenne iſt
uacat implere, currendum & egendum eſt
nu daz in euuin uns piderbit
modo, quod in perpetuum nobis expediat.

Zekeſezzenne iſt keuuiſſo ſona uns dera truht-
Conſtituenda eſt ergo à nobis domi-
tinlihun ſcuala dera deonoſti in deru keſezzu
nici ſebola ſeruitii, in qua inſtitutione
neouueht ſarfer neouueht ſuuarre uns keſez-
nihil aſperum, nihil grave nos conſtitu-
zente uuanannemes uzzan ioh auh ibu huuz
tuos ſperamus: Sed & ſi quid
luzziles keduunganor diſteteru des rehtes re-
paululum reſtrictius, diſtante aquitatis ra-
diun

(a) Hunc titulum exhibet Codex Mſc. San. Gallenſis, & quo huc Regula Benediſti deſcripta eſt, quemque in hac editione ſequimur, quom in aliis editionibus omnibus PROLOGUS inſcribitur. Ceterum uidetur librarius vel ſcriba, qui Codicem exarauit, hunc titulum unicum omnia iſta, quæ latine hic tantum extant, aliunde per errorem hauſiſſe, atque huc perperam tranſuſiſſe: quod tamen omne ſpuriu eſſe inde patet, quia in nulla editione alia reperitur: à Kerone in linguam Germanicam tranſlatum non eſt, neque latito Prologi conuenit. Interim ut aliqualem cum ſequentibus æcum eidem conciliaret Librarius, uſima Prologi Regule Beoed. à uerbis, Ergo prepa-

randa ſunt corda, &c. uſque ad manet in æternum Amen huc apoſuiſt, atque inſpex, huic latinæ ſubjunxit quan-
quam nemo non uideat, quam parum congrue hoc ſit latine.

(b) Lege: opere.

(c) Vox uitioſa.

(d) Leg. Canſa.

(e) Leg. perfectione.

(f) Noſtra deſt ap. Holſt.

(g) Iubeſt. Holſt.

(h) Pro omni tempore, habet Holſt. miniſtrare.

(i) Hic ſine dubio laet uſum, & legendum eſt: citi, quod & infra præ: tempora occurrut.

diun duruh puazza achustio edeo
sione propter emendationem vitiorum, vel (1)
 der libes minna frankanc nalles far
conversacionem Caritatis processerit. Non illico
 erlaufet foratun fleohes uuee dera heily
pavore perterritus (k) *fugias viam Salutis*
 daz nist uzzan enkemu sinde zepekini-
que non est, nisi angusto (l) *itinere incipi-*
 nanne frankanc keuuiſſo des libes indi
 enda, *processu vero conversacionis* &
 dera kilauba kepreitemumu hertzin unetrah-

fidei dilatato corde inenar-
 hotlihhera minna dera suazzi si kehlaufan
rabili dilectionis dulcissime currunt
 kepoto cotes daz fona sin selbes

(m) *mandatorum Dei, ut ab ipsis*
 meislertuam lincnte in sineru lera unzin

(n) *Magisterio discentes, in ejus doctrina usque*
 ze tode in munistre duruhuonente dolun-
 ad mortem in *Monasterio perseverantes passio-*
 gono Christes duruh kedult teilnemen daz
 nibus *Christi per patientiam participemus, ut*
 rihhes sine keameem uuefan ebanlozzon.

regni ejus mereamur esse conjuncti; Amen.

Du demu ſlechtin iohhe Cristes halſa unter-

(c) *Qui leni ingo Christi colla submit-*
 leecan keros rehtungu ſelpuuiſſin kib muat
tere cupis regule sponte, da mentem
 suazzan daz nemes honce hiar der altun euua
dulcis, ut capias mella: hoc Testamenti Veteris,
 ioh dera niuun alliu lera hiar antreity cot-
novique cuncta doctrina; hic ordo di-
 chundiu hiar hreinſho lib indi den keuuihter
vinus, hic castissima vita, bocque benedictus
 fater kelazta uuiho puah indi desu kepot
pater constituit Sacrum volumen, hacque manda-
 ſinem haltan chindum indi Christes
vis suis servare alumnos, simplicius Christique
 ambahd des meislertuames midanti uuerach

minister magistri latens opus

framertlot in alle einaz duuidaro loon ioh
propagavit in omnes; una tamen mercis u-
 pederu uuoent in enuin.
troque manet in aeternum, Amen.

Hilofe (1) uuela gohind pibot des meistres

(2) *Ausculat a fili precepta magistri,*
 indi kehneigi oora des hertzin dines indi ze-
 & *inclina aurem cordis tui, & ad-*
 manungu des eerhaſtin fateres eernliho int-
 monitionem pii patris, libenter ex-
 ſah, indi huuaſliho erfulli daz ze inan duruh
 cipe, & *efficaciter comple: ut ad eum per-*
 horſamy arabert huuarabes fona demu duruh

obedientia laborem redeas, a quo per
 unhorſamy ſlaſſy keliti Ze dii keuuiſſo
inobedientia desiderium recesseras. Ad te ergo
 nu mir uuoert iſt kehriht ſo huuer ſo far-

nunc (4) *nubi sermo dirigitur, quisquis abre-*
 ſahhanti cikancem uuiſſom (5) trahine cri-
 nuntians propriis voluntatibus Domino Chri-

ste uuaumu chuninge ehamfanter dera horſa-
 ſſo vero Regi militaturus obedi-
 my ſtarchuſtin inde ioh (6) fora perahtida
 entia ſortiſſima atque (7) pradura

uuaſſan zuanimis. az erizſt daz ſo huuaſ ſo ze
arma (8) *adsumis. In primis ut quicquid a-*
 tuanne pikinnes cuates fona imu duruhtan
gendum incubas bonum ab eo perſi-
 anaſtantantlihoſtin kepete pittes daz der

inflantissima oratione deposcas; ut qui
 unſih giu in chindo keuuerdonter iſt ruua
nos jam in filiorum dignatus est numero
 kezellan ni ſcal edderuuenne fona ubilem

computare, non (9) *debet aliquando de malis*
 tatim unferem keunfreuuit uueran. ſo keuuiſſo
actibus nostris contristari. Ita enim

imu cocoueliheru citi fona cuatum ſinen in
ei omni tempore de bonis suis in
 uns ze karauenne iſt daz nalles einin erpol-
nobis (10) *parandum est, ut non solum* (11) *ira-*
 gancet

(1) Conſervationem. Holſt.

(k) Refugium. Holſt.

(l) Initio. Holſt.

(m) Via mandatorum. Holſt.

(n) Nunquam magisterio diſcedentes. Holſt.

(c) Hec a verbis *Qui leni*, uſque ad *Ausculat a fili*.
 Simpliciter ſunt Calineuſis Abbatis in Regulam Benedicti
 concinnati verſus qui admodum corrupte hic exhiben-
 tur, ſp. Holſteium autem ita leguntur:

Qui leni ingo Christi colla submittere cupi
Regule sponte da mentem, dulcia ut capias mella.
Hic Testamenti Veteris Norique mandata,
Hic ordo divinus, hicque castissima vita.
Hoc BENEDICTUS Pater constituit Sacrum vo-
lumen,

Siquis mandavit hac servanda alumnos,
Simplicius famulus Christique minister
Magistri latens opus propagavit in omnes
Una tamen merces utrique manet in eum.

(p) His verba incipit Prologus Regulæ. Ceterum
 ap. Holſten. pro *Ausculat*, legitur *Obſculta*.

(q) Meus. Holſt.

(r) Præclara. Holſt.

(s) Sumis. Holſt.

(t) Debeat. Holſt.

(u) Addit Holſt. ut:

(3) *Hac ita legi: uelago Chind, cen legi Goldſtus*
in Gloſſa ex hoc Keroni textu Theotiſce deſcriptu. conf. no-
tam meam ad Offid. Ex. 1, 57, 133.

(3) Truhitine, crebrim & infra & alibi occurrit; ſupra
 habetur truhitilium, dominici.

(4) Fora perahtida conſi in eum vocabulum: fora-
 perahtida; quod idem eſt ac: præclara; non autem præ-
 dura.

(5) *Legi: parandum eſt; quod vox karauenne indi-*
 cat, & contextus.

ganer fater sinin nalles conaldre ehind er ut-
tus pater suos non aliquando filios exbere-
 erbe uzzan daz forahnter truhthin ke-
des, sed nec ut metuendus Dominus irri-
 eremiter fona nblum unscereem so uuiristhon
tatus (x) à malis nostris, ut nequissimos
 scalcha euuic selle ze uuiuze die inan fol-
seruos perpetuam tradat ad penam, qui cum se-
 gen ni nuolton ze tiurida. Erstanterner ke-
qui noluerint ad gloriam. Exurgamus er-
 uuniffo edderuuenne eruechenteru unsh ke-
go tandem aliquando excitante nos scri-
 scrifisti ioh qhuedentem eit ist giu uns fona
ptura, ac dicente: hora est jam nos de
 slaffe ze stanne indi intlobhaneem angom un-
sonno surgere, Et apertis oculis no-
 feren ze cotchundemu leohete zuallunfren-
stris ad Desiccum lumen admoni-
 teem oorum hórarnes cotchundida tagalihhin
tis auribus audiamus divina cotidie
 qhuedent hauaz unsh zuamanoot stimma
clamans quid nos (y) ammonet vox
 qhuedent hiutu ibu stimma fina hoorret ir ni
dicens: hodie si vocem ejus audieritis, no-
 churit surihetan herza luueriu indi auur der
lue obdurare corda vestra; Et iterum; Qui
 eigi oorum borendo hootre hauaz keifst
habes aures audiendi audias; quid spiritus
 qhuede samanungu indi huaz qhuuidit qhe-
dicat Ecclesias, Et quid dicit: ve-
 mat suni hoorrat mih forahrun Truhtines lera
nite filii audite me, timorem Domini docebo
 iunih blauffat denne leocht des libes (z) eigit-
vos. Currite dum lumen vite habe-
 tir min finstria des todes euuic pifafe
tis, ne tenebra mortis vos comprehendant.
 indi fuahhanti truhtin in managii liuteo
Et querens Dominus in multitudine populi,
 huemmu deifu haret uuerachman sinan auur
cui hac (a) clames, opervarium suum, iterum
 qhuuidit huuer ist man der uuili lib, indi
dicis; Quis est homo, qui vult vitam, Et
 keroot schan taga cuate daz ibu du hoorres
capit videre dei bonos. Quod si tu audiens
 antuurti ih qhuuidit dir cot ibu uuili haben
respondeas: Ego, dicit tibi Deus; si vis habere

uneran indi euuigan liib pinneri zungun di-
veram Et perpetuam vitam, Prohibe linguam tu-
 neru fona nblie indi lefsa dina min sprehhen
am à malo, Et labia tua ne loquantur
 seet kihunerebi fona ubile indi tua cuat
dolum. Diverste à malo Et fac bonum,
 suahhi fridu indi kefolge den indi denne
inquire pacem Et (ao) persequere eam. Et cum
 deifu tuettir augun minin simblum iuberiuunih
hec feceritis, oculi mei (bb) semper super vos,
 indi ooron miniu ze kepetum iuuerem indi
Et aures meæ ad preces vestras, Et
 er denne mih kenemmeet qhuidu iu
antequam me invocetis, Dicam (cc) vobis
 fe az pira huaz fuazzira uns fona deferu
Ecce adsum. Quid dulcius nobis (dd) ab hac
 stimmu truhtines keladenter unsh peiadra tia-
voce Domini invocantis nos, fratres ca-
 ristun see dera gnada sua keangit uns truh-
rissani! Ecce! pietate sua demonstrat nobis Do-
 tin uuec des libes picarte keuuniffo dera klauba
minis viam vitam. Succinctis ergo fide,
 edo kihaltidu cuatero tatio lanchom unse-
vel observantia bonorum actuum lumbis nostris,
 reem indi kefsuachte in garauuidu des Euat-
(ee) Et calcatis in preparatione Evan-
 ehundin fridoos fuazzum (f) scangames lunda
gelii pacis pedibus pergamus itinera
 sine daz karneem inan der unsh ladoot in
ejus, ut mereamur eum qui nos vocavit (ff) in
 rihhe sinemu schan in des rihhes hufe ibu
regno suo videre, in cujus Regni tabernaculo
 uuellemes puun uzzan dara cuareem tatim
volamus habitare, nisi illuc bonis actibus
 si kelauffan min duruhqueman uzzan
(gg) curratur, minime (hh) perveniamus. Sed
 frahermees mit forafakan (i) trihtinan quhe-
interrogemus cum Propheta Dominum (ii) di-
 dentes imu truhtin huuer puit in selidun
centes ei: Domine quis habitabis in tabernaculo
 dineru ede huuer kereffit in perege unihemu
tuo, aut quis requiescet in monte sancto
 dinemu? after derero antfrahidu pruadra
tuo? Post hac interrogationem fratres
 hoorremees truhtinan antfengantan indi
audiamus Dominum respondentem, Et
 augan-

(x) d deest ap. Holst.

(y) Admonet.

(z) Clamat. Holst.

(ao) Sequere. Holst.

(bb) Semper deest ap. Holst.

(cc) Vobis deest ap. Holst.

(dd) Ab deest ap. Holst.

(ee) Pro Et calcatis — nique pedibus. ap. Holst. legi-

tur per Ducatum Evangelii.

(ff) In regnum suum. Holst.

(gg) Curratur. Holst.

(hh) Perveniamus. Holst.

(i) Dicentem. Holst.

(j) Lege: eigi ir.

(k) Non dicitur legendum esse: kangame. In hac ipsa
Regula hujus translatione occurrit: kangant, kangante;
kangoni, kanget.(l) Truhtinan legendum esse non est dubitandum, cum
vox truhtin ordinari à Nostra adhibetur, quod vel sequens
linea firmaverit.

augantan uns uuec deßelbin hufes
ostendentes nobis viam ipsius tabernaculi
 qhuedanti der inkaat ano pismiz indi vur-
 dicens: *Qui ingreditur sine macula, & ope-*
 chit recht der sprihhit uwarhafti in
ratur iustitiam, qui loquitur veritatem in
herzin sinemu der ni teta seer in zungun
corde suo. qui non egit dolum in lingua
fineru der ni teta nahiltin sinemu ubil der
sua, qui non fecit proximo suo malum, qui
truuiz ni enfiene uuidar nahiltin sinemu
opprobrium non accepit adversus proximum suum,
 der farstuhhanan diubil mit eddesuuelihha
qui malignum diabolum aliqua
 keßpanst imu mit diafelbun keßpanst fina fona
suadentem sibi cum ipsa suafone sua a
 keßiltim herzin finet farßpienti keßiitta ze
conspicibus cordis sui respiciens, deduxit ad
neouuehti indi luzzileer kidanc fin kihebita
nihilum, & parvulus cogitatus ejus tenuit,
 indi zuakehnulita ze Chrifte Dia furahtante
 & adifit ad Christum. qui timentes
 truhtinan fona cuareem kihaltidom iru nalles
Dominum de bona observantia sua non
 sih kebant keile uzzan diufelbun in sih cua-
se reddant elatos, sed ipsa in se bo-
 tiu nalles fona sih magan uzzan fona truhtine
na, non a se posse, sed a Domino
 uuefan uuanant uuerchontan in sih Truhtinast
feri (kk) existimant. Operantem in se Dominum
 mihhilonot daz mit forafegin qhuedente
magnificant illud cum Propbeta dicentes:
 nalles uns truhtin uzzan nemin
Non nobis Domine non nobis, sed nomini
 dinemu kib tiurida sofo noh potu
tuo da gloriam. Sicut nec Paulus Apostolus
 fona prædigi fineru imu eddesuuz kizelita
de predicatione sua sibi aliquid imputavit,
 qhuedenti anst cotes pim daz daz pim inde
dicens: Gratia Dei sum id quod sum: Et
 auur er felbo qhuidit: der cuatliheer in (p)
istum ipse dicit: Qui gloriatur in

trihine cuatliheer: danan ioh truhtin
Dominum gloriatur: unde & Dominus in Evan-
 ghual der hoorit uuort miniu deßu indi
 gelbo ait: *Qui audit verba mea hac, &*
 ruat dei kelihhifon inan commane spahemu
facit ea, similabo eum viro sapienti,
 der kezimbrotu hus sinaz oba steine
qui (U) adificat domum suam (uu) super petram,
 qhuamun aha platoon uuinti indi etlo-
venerunt flumina, flaverunt venti, & impe-
 totarun in hus daz indi fial danta
gerunt in domum illam, & non cecidit, quia
 keßludit uuas oba steine deßu erfüllenti
fundata erat supra petram. Hac complens
 trihtin peitoot unsih tagalih hin deßem
Dominus, expectat (uu) nos cotidie bis suis
 uuiheem lineem manungum tatim unsih ant-
sanctis monitis factis nos re-
 lengan seolan pidiu unsih duruh puazza
spendere debere. Ideo nobis propter commendatio-
 ubilero deßes libes taga ze antlazza
nem malorum hujus vita dies ad inducias
 sint kelingit qhuedentemu potin edo nuueißt
relaxantur, dicente Apostolo: An nescis
 danta kidult cotes ze hriuwun dih zualeitt
quia patientia Dei ad penitentiam te adducit,
 keuuißo erhafter qhuidit niuailutod
 Nam pius Dominus dicit: *Nolo mortem*
 des suntigin uzzan daz (oo) kehuueraue indi
peccatoris, sed ut convertatur &
 lebec denne keuuißo intrahetomes truhti-
vorat. Cum ergo interrogassemus Domi-
 nam priadra fona puarre des hufes fines
num fratres de habitatore tabernaculi ejus,
 kehottomees des puentin kipot uzzan ibus
audivimus habitandi præceptum; sed si
 erfüllemees des puentin ambahti pirumes
compleamus (oo) habitatoris officium erimus
 eribun humilrihhes
heredes regni celorum. (pp) Amen.

(kk) Existimantes. Holf.

(U) Edificavit. Holf.

(uu) Supra. Holf.

(nn) Nos, deßu ap. Holf.

(oo) Habitatoris. Holf.

(pp) Sequatur ap. Holf. & in aliis editionibus.

Erge præparanda sunt &c. quæ supra jam habuimus. vid. supra not. (4).

(9) Iterum lege: trihtine. vid. Notan 8. supra.

(10) Kehueraue: convertatur. In eodem hoc textu Theodisco occurrit: kehueraaban, keuuerbit uuefan, con-vertitur. kehueraane, convertatur. fin kehuerbit, con-vertitur.

REGULÆ S. BENEDICTI.

CAP. I.

Fona chunnun municho De generibus ^(a) Monachorum.

Municho foreo uueſin chunni chund
Monachorum quatuor eſſe genera, manifeſtum
iſt criſta ſamanungono daz iſt muſiſtrilih
eſt; ^(a) *Primum Cenobitarum*, hoc eſt monaſteriale
chamffanti untar regulu edo demu ſatere danaan
mitau ſub regula, vel Abbat; Deinde
andraz chunni iſt einchoranero daz iſt uuald-
ſecundum genus eſt *Anachoritarum*, id eſt Herem-
lihhero deſur die nalles des libes uualme-
tarum; *horum qui non* ^(b) *converſationis fervore*
dera niuuij uzzan des muſiſtres chorungu
^(c) *novitie*, ſed *Monasterii probatione*
lanſameru die linneton uiidar diubil ma-
dantona, ^(d) *qui diſcedunt contra diabolum mul-*
nagero helfu giu kileerte fehtan, indi uuela
tarum ſolatio jam doſti pagnare, Et bene
kileerte pruaederlihhera urſuahhidu ze einluz-
inſtrüti ^(e) *fraterno examine ad ſingulihheru*
fehtim des uualdes ſihhuregiu ano
lärem pagnam eremi ſecuri jam ſine
helfa andres einera henti edo arame uui-
conſolatione alterius ſola manu, vel brachio con-
dar achuſti des fleiſkes, edo kidancha cote
tra vitia carnis, vel cogitationum Deo

helfantemu kenuehtſamont fehtan, dritta
auxiliante ſufficiente pagnare. Tertium
keuuiſſo municho uuirſiſta chunni iſt lihh-
vero *Monachorum* ^(f) *deterrimum genus eſt* ^(g) *Sera-*
ſarro die noh dera rehtuogu cechorote pi-
baitarum, qui nulla regula adprohata ^(g) *ex-*
ſindungu des meiſtres ſofo cold des ouanes
perientia Moſgibri, ſicut arum fornacis,
uzzan in pliuues chnuaſi keueueihhete nu noh
ſed in plumbi natara molliu adhuc
yuerhum deononte ueralati kelaubu liugant
operibus ^(h) *ſervientes ſeculo*, ſidem mentiri
cote duruh ſcirt ſint keuuizzan die zuuiſke edo
Deo per teſuram noſcuntur, qui biui, aut
driske edo keuuiſſo einhuzze ano hirti: nalles
terni, aut certe ſinguli ſine paſtare, non
truhtlinlihem uzzan iro pilobhanem euuſtun
dominicis, ſed ſuis inchiſt ouilibus.
fora euu im iſt kiridono uuniluft denne
Pro lege ei eſt deſideriorum voluptas: Cum
ſo huuzazzo uuanant edo kiueuellant daz qhue-
quicquid petaverint, vel elegerint, hoc di-
dant uuihaz indi daz niueuellant daz uuanant
cum ſanctum, Et quod noluerint, hoc petant
nallea

^(a) Vel vita. addit Holſt.

^(b) Converſionis.

^(c) Novitio.

^(d) Deſert ap. Holſt.

^(e) Fratros eremie. Holſt.

^(f) Teterimum. Holſt.

^(g) Vel experientia moſgibria.

^(h) Servantes ſeculo ſidem. Holſt.

⁽ⁱ⁾ De Serabaitis vide que leguntur in da Freſer Gloſſ.
Lat. Barbar. Et in J. H. a Serien Alenoriſt Stadenand

cap. VI. eſt. 19. ubi Stadenius dicit: Serabaitarum, lihh-
ſarro, die thau nei imen gleichet, das iſt, get däncker.
Lihhſarro idem eſt ac Lihhizari, Lihhizaru. que voces in
Vreſene Tatiani cap. 19. v. 7. Et 32, 2. occurrunt, Et hy-
pocritas denotant, apud Nether. FF. 48, 14. ypocritæ red-
ditur per: keiſchfeuz. Quodrat autem amem hypocritam
ad id Alenacherum genus, de quo hic ſermo eſt, quia uti
infra dicitur, ſidem mentiantur. Deo per teſuram.
Scherz.

nalles erlaubpan, fiorda keuuiſſo chunni iſt nos licere. *Quartum* vero genus eſt municho daz iſt kenemmin fuiuhharro die monachorum quod nominatur, gyrovagum, qui allan lib iro duruh miſſilihho lantcaffi (i) totam vitam ſuam per diverſas provincias diſktem edo ſeoriſkeem tagum duruh miſſiterius aut quaternis diebus per diverſihho cello ſint kecaſſluamit ſimblum fuiuhonte ſorum cellu hoſpitanur, ſemper vagi indi neonaldre ſtarige indi eiganem uuilloom & magnum ſtabiles, & proprii voluntatibus, indi cheluun unerlaubantliheem deonente indi & gule inoleatris ſervientes, & duruh alli uuuirſum lihhifarum ſona dero per omnia deteriores ſarabaitis. De quorum alitru dero uuirſum libe pezzira iſt omnium (k) horum miſerrima converſatione melius eſt fuiugten denne kiſprohhan. derem keuuiſſo ſilere, quam loqui. Hiſi ergo ſarlazzanen ze ſamanungu ſtarathiſtin chunne omiſſi ad Croulitarum ſorſiſſum genus kefezzamees zuahelantemu Truhtine qhue-diſponendum, adiuante Domino veniamemets.

mas, (l) Amen.

CAP. II.

Qualis debeat eſſe Abbas.

Ader forauueſan uuiridger iſt muſiſtres Abba, (m) qui preſſe dignus eſt Monasterio, ſimblum (n) kehunkan ſcal daz iſt keghuetan ſemper meminere debet, quod dicitur: indi nemin meririn tacim erullan Criſtes Et nomen maioris ſaltis implere: Chriſti ſo keuuiſſo tuan uehſal in muſiſtre iſt kelau-eim agere vices in monasterio creditur, bit denne er itlo iſt kenemmit pinemin qhue- quando ipſius vocatur pronome: Di-dentemtu potin entſiangut atum zeuunske ente Apoſtolo: Accepſiſti ſpiritum adoptionis chindo in demu haremees ſaterlih ſater. enti ſſiorum in quo clamamus Abba pater. Ideo-pidui neouueht uzzana pibote truhtines que Abbas nihil extra preceptum Domini, daz ſer ſi ſculi edo lerran edo kefezzan edo quod abſt, debet (o) aut docere aut conſtituere, vel kepeotan uzzan kipot ſinaz edo lera deiſinin iubere: Sed iuſſio eius vel doſtrina ſermen-der cotchundin rehtes in diſcono muatun diuine iuſtitie in diſcipulorum men-

tum ſi keſprengit kehuſtic ſi ſimblum daz tibus conſpergatur: Memor ſit ſemper Abba qua dera ſinera lera edo diſcono horſamii indi Doſtrina ſua, vel diſcipulorum obedientie utra-peidero rachono in dera ſorathlihhun ſuanu ramque rerum in tremendo iudicio cotes ze tuenne iſt keſuuhidda indi uuiſſi Dei facienda erit diſſeſſio: ſicutque ſunta hirtes anahlinenti ſo huuaz ſo in Abba, culpa paſtoris incumbere, quicquid in ſcaſſum ſater huiuiſkes piderbii ſinera min ovibus paterfamilias utilitatis (p) eius minus megi fundat ſo auur iſt daz ibu (r) poterit inveniri. (q) Tantum iterum erit, ut ſi unſillemo edo unhorſamot chortan hirtes iſt inquieto, vel inobedienti gregi paſtoris fuerit eocouuelih kernii zuakitanu indi fuhtigeen omnis diligencia adhibita, & morbidu iro tatim alliu iſt ruabcha zuakitan hirti earum actibus univerſa fuerit cura exhibit, paſtor iro in ſuanu truhtines impuntaneer qhue-de earum in iudicio Domini abſolutus: dicat mit uuiſſagzin truhtine: rhtit dinaz ni ki-cam Propheſia Domino: Iuſtitiam tuam non ab-parac in herzin minemo uuarhaſſti dina indi ſecondi in corde meo, veritatem tuam & heilantij diin qhuad ſie keuuiſſo ſarmanenti ſalutare tuum dixi: Ipſi autem contententes ſarhoſon mihi indi denne az iungit unhorſa-ſpreverant me: Et tunc demum inobedi-men dera ruabcha ſinera ſcaſſum uuiſſi ſi im-tibus care ſua ovibus pena ſit eis ſurimakanti ſelbo tod; keuuiſſo denne eddes-prevalens ipſa mors: Ergo cum aliquis uuelihet intſahit namum zuuifalda ſcal lera (r) ſuſcepit nomen Abbatu, duplici debet do-finem forauueſan diſcom daz iſt alliu ſtrina ſuis preſſe diſcipulis: Id eſt omnia cuatui indi uuihiiu tatim meer denne uoortum bona & ſancta ſaltis amplius quam verbis keaucke indi ſarſtantantem diſtoom pibot oſtendat; (i) Et capacibus diſcipulis mandata truhtines uoortum furikiezzan herteem herzin Domini verbis (i) proponat, davis (s) corde keuuiſſo indi einfaldihhero tatim ſinem cot-vero & ſimplicioribus ſaltis ſuis di-chundiu pibot keaukan alliu keuuiſſo dei vina precepta (x) demonſtrare. Omnia vero que diſcoom lerit ueſan uuirdaruuartu in ſineem diſcipulis docerit eſſe contraria, in ſiſi tatim chundit nalles zeuunne: ni andream ſo-ſaltis indices non agenda: Ne alii pre-raſagent er ſarchorameer ſi fundan min huenne dicam, ipſe reprobus inveniat; Ne quando imu

- (i) Tota vita ſua. Holſt.
- (k) Horum deſſt ap. Holſt.
- (l) Amen deſſt ap. Holſt.
- (m) Abbas. Holſt.
- (n) Aut deſſt ap. Holſt.
- (o) Eju deſſt ap. Holſt.
- (p) Potuerit invenire. Holſt.
- (q) Tandem iterum erit liber.
- (r) Suſcepit. Holſt.

- (r) Iſt. Holſt.
- (s) Proponat.
- (t) Vero corde.
- (x) Demonſtret.

(i) Lege: Kehuckan ſcal, i. e. meminſſe, cogitare debet, in eadem hac translatione occurrit kehuſti, com-memoratio. Kehuſti, memor eſt, deſcendit ab Hugo, quod mentem deſtat innumeris ſere in locis.

(s) Amen

imu qhuede eot funtontemu huuanta du errah-
illi dicat Deus peccanti: Quare tu erra-
hos reht miniu indi zuanimis euua mina
ras iustitias meas, & adiuvabis testamentum meum
durih mund dinan du keuuiſſo fietos egij
per os tuum: Tu vero odiſti disciplinam
mina indi faruuri vuort miniu after dih.
(7) *meam*, & proſciſſiſti ſermones meos poſt te.
indi du in pruader dines augin halm keſiſhi
Et qui in fratris tui oculo ſeculam videbas,
in dinemu kepreſt ni kiſiſhi nalles ſona imu
in tuo trahem non viſiſti; (8) Ne ab eo
heht in munſtre ſi kiſkeidan nalles einer
perſona in Monafterio diſcernatur: Non unus
meor ſi keminnoot denne ander uzzan dea
plus amictor quam alius, niſi quem
in euateem tatim edo horſamij ſinde pezzirun
in bonis actibus; aut obediencia inuenerit meliorem;
nalles furi ſikſezzeſt friger er deonoſti ke-
Non (*) proponatur ingenuus ex ſervitio con-
huarbantemu uzzan andiriu rediſtaſtiu rahha
vertenti, niſi alia rationabilis cauſa
ſi daz ibu ſo reht diſcontemu ke-
exiſtat: Quod ſi ita inſtituta diſtante Abbati vi-
duht iſt indi ſona fouuelihher keſezzeidu daz
ſum fuerit, & de cauſibet ordine, (aa) id
tuan (*) man andre keuuiſſo eigoſo eigin ſteri
facere poteſt. Alii vero propria tenent loca:
danta edo ſcalch edo frier alle in uuihemu ein
Quia ſive ſeruus, ſive liber, omnes in Chriſto unum
pirumes indi untar cinemo truhſtine ebanlihho
ſonius, & ſub uno Domino equalem
des deonoſtes ehamſheit (*) tragamer danta
ſeruitutis militiam habuimus, Quia
niſt mic eotan heitco antfangida cinumezza
non eſt apud Deum perſonarum acceptio: Solummodo
in deſemu teiſe mit imu pirumes kiſkeidan ibu
in hac parte apud ipſum diſcernatur, ſi
pezzirun ſona andream in uuerchum euateem
meliores ab aliis in operibus bonis
indi diomuſte' pirum funtan keuuiſſo eban ſi
& humiles inueniantur. Ergo equalis ſit
ſona imu alleem miona einu ſi kehehan in
ab eo omniſus Caritas, una præbatur (bb) in
alleem after keuuarhi dera ekii in ſeru
omniſus ſecundum merita (cc) diſcipline. In doſtrina
ſineru keuuiſſo potoliha ſcal ſimblum daz
ſua namque Abbas Apoſtolicam debet ſemper illam
pilidi halten in demu qhuidit dreuui piſuucri
formam ſeruare, in qua dicit: Argue, obſcra,
reſci daz iſt miſkenti citum citi ekifora
incepta, Id eſt, miſcens temporibus tempora terroribus

ſchtiu criminiſ des meiſtres erhaſſiſi ſateres
blandimenta: Dura Aligiſtri pium patris
keaucke minna daz iſt unekihſteem indi un-
oſtendat officiū: Id eſt indiſciplinatos & in-
ſtilleem ſcal hartor drauen horſtmen keuuiſſo
quietos debet durius arguere: Obediētes autem
indi mittiuareem dulgetem, daz in pezzira
& mitres & patientes, (dd) ut melius
piſuueran ruahchalofe indi farmanente
proſiciant, obſcra: Negligentes & contemnentes
ſo reiſe indi keduuinge zuamanomees indi ni
ut increpet, & corripiat admonemus. Neque
altinos funta miſtiuantero uzzan ſiar ſo (*) pi-
diſſimulet peccata delinquentium, ſed max ut ce-
kirneen uſqhūman vuzhaſtor daz ſo furſtme-
periat orbi radicibus ea ut præuſet,
gi abafide kehuſcke dera zaala des euuar-
amputet, Memor periculi Heli Sacerdotis
tin ſona ſilo: indi eeruuiſſogoron keuuiſſo indi
de ſilo: Et honeſtiores quidem atque
faſtantaſtlihe muatu (*) perſiſtun edo andera
intelligibiles animos, primo vel ſecunda
zuamanungu (*) vuertum (*) kehuuinge unkiuua-
admonitione verbis corripit. Improbos
reem keuuiſſo indi herſteem indi ubermuſte edo
autem & duras ac ſuperbos vel
unhorſambe ſilloem edo der lihhamin raſum-
inobediētes verberans vel corporis caſtigatio-
gu in demuſelbin anakin dera funta keduuin-
ge in ipſo initio peccati coſtreant;
& uuizzanti keſcriban: unfruſtatur vuortum
Sciens ſcriptum: Status verbi
niſt kerihit indi auur ſlah ehind dinaz kertu
non corrigatur; Et iterum: percutat filium tuum virga,
indi erlonſis ſela ſina ſona tode kehuſkan
& liberabis animum eius a morte. Meminere
ſcal ſimblum daz iſt daz (*) iſt ke-
debet ſemper Abbas, quod eſt, (ee) quod di-
quhueta indi uuizzan daz demu meer iſt piſola-
citur; Et ſcire quia cui plus committi-
han meer ſona imu uuidit erſuſahhit: indi uuizzi
ter plus ab eo exigitur. Sciensque
huueo unſemſta iſdi uuidar pirkiga racha int-
quam difficilem & arduam rem ſuſce-
ſtanc. Zekerihanne ſela, indi manakero deop-
pit, regere animas, & multorum ſer-
noon ſitum indi einlihhan keuuiſſo ſlichtidoom
vire moribus; Et alium quidem blandimentis,
einlihhan keuuiſſo raſſungoom einlihhan ke-
alium vero increpationibus, alium ſu-
ſpenſum indi after eocouctihher huualihhiſj
ſonibus, Et ſecundum annuſuſque qualitatem
edo

(7) Meam deest ap. Holst.

(8) Non. Holst.

(aa) Id facit: Sin alius, propria, &c. Holst.

(bb) Id deest ap. Holst.

(cc) Disciplin. Holst.

(dd) Ut in melius. Holst.

(ee) Meminere quod dicunt. Holst.

(2) Lege: præponatur. (aa a. ap. Holstenium. Non,

conuertiunt ex ſervitio, præponatur ingenuus.)

(3) Corrige: mac. Nam man pro: poteſt apud Au-
ſtinas reperiri non recorder; quomodo hodie Valui Argen-
ſinſe man pro: mag. uſurpet dicunt & in man ſit, uide-
bero Tom. I. Pars 2.

et man arbeiten, laboret, &c.

(4) Lege: tragames; prima enim perſona numeri plu-
ralis non in ee, ſed in ei deſuit. De quo vid. Hickenſium
in Gramm. Franc. Theot. p. 64.(5) Lege: pikinneen in Tocotiſſo, & : coſperint in
Latino textu. In hac ipſa Regula eſt: pikiniſſo, inchoat.
Pikiniſt, incipit. Pukinuſtenta, incipienti.

(6) Legendum eſt: erſtium.

(7) Lege: vuortum. Sic infra: vuortum, vuortuono,
verbi, verba.

(8) Penatur: keduuinge.

(9) Lege: iſt kehuſtana.

eikaner si kefolgeet herzin uullin indinoh proprii sequitur cordis voluntatem. Neque erpaldec einie mit abbate sinemu frastallinoh *presumpt* quinquam cum Abbate suo proterve (f) innana edo uzzaan munistres hizzan daz ibu infra aut foris monasterii contendere. Quod si erpaldeet deru rehtliihun ekij untarlicke *presumpserit*, regulari discipline subiaceat. Er duuidaro mit forahzun Cotes pi- Ipse tamen Abbas cum timore Dei & ob- haltidu rehtungu alliu tue uulzzanti sih *servatione regule omnia faciat*; sciens se ano zuifal fona alleem suanoom sineem demu *procat dubio de omnibus iudiciis suis* ebanostin suuanarre eote rediun kebantan ibu *equissimo iudici Deo rationem redditurum*. Si huuelihhu keuuiiffo minnirun zetuanne sint in *qua vero maiora agenda sunt in* munistre piderbidoom herostono so pruhhe *Monasterii utilitatibus, seniorum tantum uentur* kerattes so kescriban ist alliu tua mit Ki- *consilio*: Sicut scriptum est: Omnia fac cum con- ratida indi after taciun ni (!) hrivoer *filio*, & *post factum non* (!) peniteberis.

CAP. IV.

Quae sunt Instrumenta bonorum operum.

AZ crist ze minnonne *Inprimis Dominum Deum diligere* danan *ex toto corde, tota anima, tota virtute*: Drinde nahistun so fo sih selban danan ni *proximum tanquam se ipsum*. Drinde non slah ni huaro ni tua diusa *occidere*. Non (!) adulterare. Non facere factum. ni keroes nalles lucki urchundii qhuue- *Non concupiscere*. Non falsum testimonium dicere. dan ceren alle daz imu huuelih *Honore omnes homines*, & *quod sibi quis* uuefan ni uuelle ni tue sarlahhan *fieri non tuit*, (!) alio non faciat. *Augete* sih selban imu daz si kefolgeet lihhamun *fructipium sibi*, ut *separat* Christum. Corpus hreinnan uuelun nalles kihaltit uuefan fastun *castigare*. Delicias non amplecti. *Ieiunium* minnoon arame erquuichan nahhutan uuattan. *amare*. Pauperes recreare. *Nudum* vestire. unmahctigan ganuuiion totan picraban *Infirmum* (!) *invisere* visitare. *Mortuum* sepelire. in arabeiti helian serazzantan ketrostan *In tribulatione subvenire*. *Dolentem* consolari.

dera uuerolt tati sih tuan andran neouueht (!) *Seculi alius se facere alienum*. Nihil minnu furisfezzan. aabulkij nalles duruh- *awari Christi praeparare*. *Irani non perficere*. tuan der abulkij eiit nalles haltan. (!) *Seer*

Iracundia tempus non (!) *seruare*. Dolam in herzin ni habeen. fridu luckan ni keban in corde non tenere. *Pacem salum non dare*, minna ni sarlazzan ni suuerran mia *Caritatem non derelinquere*. Non irare, ne odhuuila faruuerde. uuarhasti er herzin indi *forte* (!) *perierit*. *Veritatem ex corde* & munde franpringan. ubil fora ubile ni kel- *ore* *proferre*. *Malum pro malo non red-* *tan* uuidarmuati ni tuan uzzan kitanaz ke- *dere*. *Inimicum non facere*, (!) *sed* *falsa* *pa-* *dultilho* ketragan fiant minnoon huah- *tiaster* *sufferre*. *Inimicos diligere*. Male- *honte* sih ualles uuidariluhhan, uzzan meer *ducentes se non renouadere*, *sed* *magis* *uiuihan* *astrunga* (!) *piſſehte* *dolent*. *beudicere*. *Persecutionem pro iustitia sustinere*, nalles uuefan uhermuatan nalles uunintrunchal. *Non esse superbum*; *Non uiolentum*. nalles silu ezzalan nalles slaffagan nalles *Non multum edacem*. *Non fomolentum*. *Non* *tragan* *murmulationem* *piſſerehpon* *pigum*. *Non uicinosum*. *Non detradorem*. uuan finam eote piſelahan, cuat edderuaz in *Spem suam Deo committere*. *Bonum aliquod*, in sih denne kische eote zua piſalde, nalles imu *se cum uiderit*, *Deo adſcribet*, non *sibi*. ubil keuuiiffo ſimblum fona sih kitanaz uuiizi *Malum vero semper a se factum sciat*, indi imu kezelle tae dera suana furihtan hella *& sibi reſcribet*. *Dicim* *iudici* *tenere*. *Geben-* *erforachtan*. lib euuigan cocouuelihhera *non expaſſere*. *Vitam eternam* omni kirida dera atumlihhuun keroon. tod taka- *concupiſcentia ſpirituali deſiderare*. *Mortem* *col-* *lihhu* *fora* *augoom* *forachtaſtan* *habeen*. *kitaat* *ſitide* *aute* *oculos* *ſuſpectum* *habere*. *ſilus* *libes* *ſines* *cocouuelihhera* *citi* *haltan* *in* *uite* *ſue* *omni* *hora* *cuſtodire*. *In* *cocouuelihbero* *ſteti* *Cotan* *ſih* *ſehian* *ano* *omni* *loco* *Deum* *ſe* *reſpicere* *pro* *zuuifal* *uuizzan*. *kedancha* *ubile* *herzin* *ſinemu* *certo* *ſire*. *Cogitationes* *malis* *cordi* *ſuo* *zuaghueuemente* *ſiar* *ze* *Chriſte* *ebnuſſan* *indi* *aduenientes* *mox* *ad* *Chriſtum* *aliidere*, & *heririn* *atumlihhemu* *oſſantuan* *mundin* *fona* *ſeniori* *ſpirituali* *puſſacere*. *Os* *ſuum* *a* *ubileru*, *edo* *abaheru* *iprahhu* *haltan*. *ſilu* *malo*, *vel* *primo* *elogio* *cuſtodire*. *Adſtrem* *ſpreh-*

- (f) Intus aut foris Monasterium. Holst.
(g) Fornitebis. Holst.
(h) Gold. habet: briues. & recte quidem.

Ad CAP. IV.

- (a) Adulterari. Holst.
(b) Alii ne. Holst.
(c) Invisere deest ap. Holst.

- (d) A seculi. Holst.
(e) Reservare. Holst.
(f) Perjeret. Holst.
(g) Sed & factum. Holst.

(i) Interpret Theodiscus hic ex errore videtur legisset *dolorem loco + dictum*. Nam fecer, sic non significat *dolum*, sed *dolorem*, *miseriam*.

(j) Lege cum Goldasto: pi rect. in Theot. & in Latine: *pro iustitia*.

ſprehhan ni minnoon uoort italiu edo hlähre
loquū non amare. Verba tua, aut rīſi
kimahhiu ni ſprehhan. hlātār fili edo ke-
apta non loquī Rīſum multum aut ex-
ſcutitaz, ni minnoon. Lectiūn uuiho kern-
cōſiōm, non amare. Lectiōnes ſanctas libe-
lihho horran. kipeſe oſto anahlineen.
ter audire. Oratiōni frequenter incumbere.
ubiliū ſiniū kelitaniū mit zaharim edo uuaſſe
Mala ſua praterita cum lacrymis vel gemitu
ragalihhin in kepete eote gehan. ſona diemſel-
cotidie in oratione Deo conſideri. De ipſo
bon ubilum frammett puazzan kirida fleiſkes
multis de cetero emendare. Deſideria carnis,
nalles tuan. uuillon cikinān hien (1) pibo
non (2) efficere. Voluntatem propriam odire. Pre-

in alleen horran ſo ſama ibu er
ceptis Abbatibus in omnibus obedire, etiamſi ipſe
andaruus daz ſerū tue (3) keducke daz tru-
haliter, quod dicit, agit, (4) Altor ſit illud Do-
minihha pibot dei qhuuedant tuat, dei
minicūm praeceptum; Quae dicunt facite, quae
keuuiſſo tuant tuan ni churik nalles kiquuetan
autem faciunt facere nolite. Non uelle dici
uueran uuihaz er denne ſi uzzan er uueſan daz
ſanctum antequam ſit, ſed prius eſſe, quod
uuarlihhor kequuetan. pibot eotes tatim
verum dicitur. Praecepta Dei ſanctis

tagalihhin zilēe erfullen hreini minnoon.
cotidie (5) ſtudent adimplere. Cōſideratione amare.
neomannan hien. anton indi abanſt ni ha-
Nallum odire. (6) Zelum & inuidiam non ha-
been. ſiiz ni minnoon. pēitida ſicohan.
bere. Contentiōnem non amare. Elatiōnem ſingere.
heroſton eren. (7) iugiron minnoon in Chri-
ſtianos venerari. (8) Juniores diligere. In Chri-
ſtis minnu pi ſianta petoon. mit ungahertzamu
ſi amore pro inimicis orare. Cum diſcordante,
er dera ſunnuan ſedalkange in fridu (9) huab-
ante ſolis occaſum in pacem redire;
ban, indi ſona Cotes armihertzidu neonalde

Et de Dei Miſericordia nunquam
faruannan. (10) imu deiſu ſint leera dera liſti
deſperare. Ecce haec ſunt inſtrumenta artis
atūmlihhu dei denne ſint ſona uns tages
ſpiritualis, quae cum fuerint a nobis die
indi nahtes unbillinnanlihha zuacfultiu indi
noitūque inaccessibiliter adimpleta, &

in tage dera ſuana auzkezcihhantiu daz (11) loor
in die iudicii reconfigata, illa merces
uns ſona truhtine iſt uuidarmezzan, daz er ſelbo
nobis a Domino recompensabitur, quum ipſe
forakihiaz: daz auga ni kiſah noh oora
promijit: Quod oculis non uidet, nec auris
hoorta noh in herza mannes uſſeide dei ka-
auduit, nec in cor hominis aſcendit, quae prae-
rata Cor diem die minnoont inaan. ambahti
parauit Deus his qui diligunt eum. Officiū
keuuiſſo dar deiſu alliu kernlihho pīrum kiur-
vero ubi haec omnia diligenter operemur,
ehic, pilohhir ſint in monaſtre indi ſtatigij in
Clausura ſant Monachij, & ſolitas in
ſamanungu.
congregatione.

CAP. V.

Fona horfamij.
De Obedientia.

ERiſta inunu dera deohelcti ſtiagij iſt hoor-
Primus (a) itaque humilitatis gradus eſt: Obe-
famij ano tuuala deiſu kerijit diem die neo-
dientia ſue mora. Haec conuenit (b) his, qui nihil
uueht im ſona Chriſte tiurorin couueht uuan-
ſibi a Chriſto carius aliquid existi-
nant duruh deonoſt uuihaz daz kegehane ſine
ment, propter ſeruitium ſanctum, quod profeſſi ſunt,
edo duruh foratun dera hella, edo tiurida
ſeu propter metum gehenne, vel gloriam
des cuuignen libes; ſaar ſo couueht kipotan
uitae aeternae: Mox ut aliquid imperatum
ſona meririn iſt ſama ſo eotchundlihho ſi ke-
a maiore fuerit, ac ſi diuinitas impe-
potan tuuala kedolectuueſan niuuiazzin ze tuen-
retur, moram poſt neſciunt in facien-
ne. ſona diem truhtin quuidit kagan horidu
do. De quibus Dominus ait: Ob (c) audite
des oorin kaganhoorta mir. auz quui-
auris obediuſi mihi. Et (d) iterum dicit
dit lerarum der iu horit, mihi horit.
doſtoribus: (e) Qui vos audiuſi, me audiuſi.
keuuiſſo deſe ſolihhe ſarſazzante ſaar dei iro
Ergo hi tales relinquentes ſtram quae ſua
ſint

(b) Perficeret. Holst.

(1) Altemores illud Dominico praeceptum. Holst. ſed
alix editiones habent: Altemores illius Dominici praecepti.

(2) Studeat deest ap. Holst.

(3) Zelum non habere: inuidiam non exercere. Holst.

(4) Juniores diligere in Chriſti amore. Pro inimicis
orare. Holst.

(5) Lege: pibot.

(6) Legendum: keducke.

(7) Lege: jungiron, quod & Gold. habet.

(8) Goldaſt quidem in Gloſſis Rer. etiam habet:
huuadban; ſed textus Latinus oſtendit legendum eſſe:
huuadban, quod redire, reuerſi ſignificat. In cod. bajaz
Regie textus Franc. eſt: huuadban, redant. Kihuuo-
ban weſan, reuerſi. huuadban, reuerſentel. conſ. No-
tam meam ad Oſyrid. Ea. III, 23. 67.(9) Lege: ſinu. Pro quo apud Notk. Pf. 50, 7. & 74.
g. legitur: Sino. Apud Tatianum aliter crebro legitur:
ſeno, ſenu pro: Ecce.

(10) Altem legere: loon.

Ad CAP. V.

(a) Itaque deest ap. Holst.

(b) li. Holst.

(c) Obaudite. Holst. ſed alix editiones habent: In-
audite.

(d) Item. Holst.

(e) Qui vos auditis, me auditis. Holst.

(f) Sequuntur.

sint uulloom eiganeem farlaazante faar
sint, *Et voluntatem propriam deserentes*, mox
pihafteem hantum daz tuant unduruthaan
ex occupatis mambis, *Et quod agebant imperfectum*
farlaazante nahemu dera hoorfamii fuazze ke-
rellingentes, vicino *Obedientie pede ju-*
piontantes stimma tatim si kefolget indi so fama
bentis vocem factu (f) sequuntur: Et veluti
cineru stunthuulu forakeghuuetanlu des
ano momento (x) *Et praeclara*
meistres kipot duruhcanta diskin uuerach in
magistri iussu, *Et perfecta discipuli opera*, in
sinjumiudu forahunt Cotes pedo racha kimein-
velocitate timoris Dei, *ambae res commu-*
famlihu sniumor sin kefabdan diem ze libe
niter citius explicantur, quibus ad vitam
euuigemu zefuranne minna anahlineet pidu
eternam gradiendi amor incambit. Ideo
engan uuec keeriffant danaan Truhtin
augustin viam arripunt: Unde Dominus
qhuuedit enger uuec ist der leitit ze libe:
dicit: *Angusta via est, quae ducit ad vitam:*
daz nalles iro selbfuana lebente

Ut non suo arbitrio viuentes, vel desideris
iro indi uulloom hoorfamonte uzsan ka-
suis *Et (h) voluntatibus obedientes*, sed an-
gante fremideru suanu indi kepote, in fama-
balantes alieno iudicio *Et imperio*, in co-
nungu lebente imu forauuecan keroont
nobis degentes, *Abbatem sibi praesit desiderant.*
ana zuifal dese solihhe die truhtines sint ke-
Sine debito hi tales illam Domini imi-
leisfin keqhuuit in dera qhuuidit: ni qhuuam
tantur sententiam, (i) in qua dicit: Non veni
tuam uuillu minan uzsan des der mih san-
facere voluntatem meam, (k) sed eius qui me
ta fateres. Uzsan diu selba hoorfamii denne
st patris. Sed hac ipse obedientis tunc
antfandih ist Cote, indi fuazzi mannum ibi
acceptabilis erit Deo, *Et dulcis hominibus*, si
huuaz ist kepotan, nalles flozzonto, nalles
quod iubetur, (l) non trepide, non
uualo nalles trago, edo mit murmulode edo
tepide, non tarde, aut cum murmure, vel
mit antuurtu der niuuellencin ist kitan;
cum responsu nolentis efficiatur;
danta hoorfamii diu meriroom ist kekeban
Quia obedientia quae maioribus praebetur,
Cote ist ketuan er keuuiisso qhuud der; iuih
Deo exhibetur: Ipse enim dixit: Qui vos
hoorih mih hoorit: Indi mit cuatu muatu
audit, me audit: Et cum bono animo
fona disoom keban kerisit danta clatamu-
d discipulis (m) praebere oportet: Quia hilem

atan kebon minnoot keuuiisso mit
datorem diligat Deum. Nam cum
ubilo muatu ibi hoorit disco indi nalles ci-
malo animo si obedat discipulis, *Et non so-*
nin munde uzsan solama in herzin ibi murmo-
lum ore, sed etiam in corde, si murmu-
loot auih ibi uerfallit kipot duuidaro ant-
raverit, etiam si implet iustitiam, tamen acce-
fangigaz giu nist Cote, der herza sinaz kisi-
ptam san non erit Deo, qui (a) cor eius respi-
hit murmolontaz, indi fona solihberu tati
cit murmurantem, Et pro tali factu,
noh heineru ist kefolget anst noh meer
nullum consequatur gratiam; homo
uuizzi murmolonteru anahlaustit, ibi nalles
peram murmurantium incurrit, si non
mit kenuthameru tati puazit,
cum satisfactione emendaverit.

CAP. VI.

De Taciturnitate.

Tuameer (1) daz qhuud uuizzago qhuadih ke-
Facimus quod ait Propeta: Dixi, ca-
halte uueka mine, daz nalles missitue in
sodium vias meas, ut non delinquam in
Zungun mineru: facta munde minemu kehal-
lingua mea: Posui ori meo custo-
tida ertumbeta indikedemuuatit pim indi (2)
dum: Obmutui, *Et humilitas* sum, *Et*
suuiketa fona cuateem; hiar keaugit uuizzago
silui a bonis; hic ostendit propeta,
ibu fona cuateem sprahhom ofto duruh fu-
si a bonis eloquiis interdum propter ta-
nigalii sculi sunigenen huueo meer fona
ciurnitatem debet (a) taceri. Quanto magis a
ubileem uuortum durah uuizzi dera funta scu-
mutis verbis propter pernam peccati de-
li pillinnan. Keuuiisso dohdoh fona cuateem
bet (b) cessari? Ergo quarevis de bonis
indi uuiheem indi zimbirrono sprahoom du-
Et sanctis, *Et edificationem eloquiis*, per-
ruhnolhteem disoom duruh suuigilii frua-
felis discipulis, propter taciturnitatis gra-
ti seltkaluafzo ze sprehanne farkeban
vitatem, rara loquendi conceda-
ist urlaubii danta kescriban ist in siluiprahhu
tur licentis; Quia scriptum est: In multiloquio
ni erriuhis funta. Indi andrero fteeti qhuui-
non (c) effugis peccatum. Et alibi (d) dici-
dit: tot liib in hantum dera zungun.
tar: Ators *Et vita in manibus linguae.*

Keuui-

Ad CAP. VI.

(f) Sequuntur. Hollt.

(g) Et deest ap. Hollt.

(h) Voluptatibus. Hollt.

(i) In deest ap. Hollt.

(k) Sed eius qui misit me. Hollt.

(l) Non trepide, non tarde, non tepide, aut cum murmurare. Hollt.

(m) Praebere. Hollt.

(n) Cor respicit murmurantis. Hollt.

(a) Tacere. Hollt.

(b) Cessare. Hollt.

(c) Effugies. Hollt.

(d) Dicitur omisum est ap. Hollt.

(1) Lege: Tuameer.

(2) Legendum est, cum Goldast habet: fulgali; quod est a Suuigen, quod pro: Silere hic statim occurrit; infra prosi aliquid lineas est: Suuigilii, taciturnitatis.

G

(c) Disc-

Keuuiſſo ſprehhan leerran meiftr kerift ſuiui-
Nam loqui & docere Magiſtrum concedit; ta-
geen indi horran diſkin kelimſt pidu
cere & auire (e) diſcipulum conuenit. Et ideo
ibu huueilhiu zeſuahhanne ſint fona heririn
fi (f) que requirenda ſunt à Priore,
mit dera (g) fortluu eruuidii min
(g) cum ſummus reuerentia requiritur, ne
fi keduht meer ſprehhan deane piderbit.
videtur plus loqui quam expedit.
Skern keuuiſſo uuort uppigiu hlahtar
Scarrillitates vero, (h) & verba oſioſa, & riſum
uecekentiu euuigin piloh in alceem ſtetim
moventis, æterna claſſora in omnibus locis
nidarremees indi fona folihheru ſprahhu diſcun
damus; Et ad talia eloquia diſcipulum
intlohhan mund ni (i) farlazza.
aperire os non permittimus.

CAP. VII.

De Humilitate.

Hæret unſ Kefriſt eotrehundiu
Clamat nobis Scriptura divina, fratres,
ghuedanti eocouueliber der ſih erheuit
dicens; omnis qui ſe exaltat,
uuiridit kedoonot indi der ſih kedoonuatic
humiliabitur, & qui ſe humiliat,
iſt erhaben denne deſiu keuuiſſo ghuidit keu-
exaltabitur; Cum hæc ergo dicit, oſten-
git uns eocouuelihha erhabenii chunni ueſian
dit nobis omnem exaltationem genus eſſe
dera ubermuati daz ſih piporagen uuizago
ſuperbie. Quod ſe cavere Propheſia
kechundit ghuedanti truhtin niſt erhaben
indat, dicens: Domine non eſt exaltatum
herza minaz noh ni keiliu ſint augun miniu
cor meum, neque elati ſunt oculi mei;
noh ni keane ih in mihhiliu noh in uuntrum uber
neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus ſuper
mih ibi ni deolihho uzzan erhuab
me. Sed (a) quod ſi non humiliter ſentiebam, ſed exaltavi
ſela mina ſofo (b) inſiprenitaz uber muater
animam meam; ſicut (c) abſolutum ſuper matre
ſina ſo icloon in ſela mina danan ibi
ſua, ita retribuſ (d) in anima mea. Unde, fratres, ſi
dera ſurilun deoheiti uuellemes (e) obono-
ſumme humiliatis volumus culmen

onti küuzakerethhan, indi ze deru erhabenii dia
adtingere, & ad exaltationem illam
humiliſum ze deru durih des antuuntan libes
coſtem, ad quam (f) pro præſentis vite
deoheiti iſt uſerhban, uuellemes ſinumo
humilitatem aſcenditur, volumus velociter
duruhghueman tatim unſereem uſtiganteem
peruenire; alibus noſtris aſcendentibus
hleitar ſelbiu ze kerihenne iſt, diu in trauma
ſcala illa erigenda eſt, que in ſonno
keaugit uuard: duruh dia imu nidarſti-
Jacob apparuit: Per quam illi deſcen-
gante uſtigante keaugit (g) uuitun.
dentes & aſcendentes angeli monſtrabant;
nalles andar aano zuſal nidarſtie der indi uſtie
Noh aliud ſine dubio deſcenſus ille & aſcenſus
fona unſ iſt farſtandan uzzan erhabenii nidar-
à nobis intelligitur, niſi exaltatione deſcen-
ſigan indi deoheiti uſtigan: hleitar keuuiſſo
dere, & humilitate aſcendere. Scala vero
ſelbiu rehto unſer iſt lib in uueralti, der
ipſa (h) reſte, noſtra eſt vita in ſeculo, que
denuatit herzin fona trihtine ſi errihtit ze hi-
humiliato corde à Domino (i) erigatur ad coe-
mille. hleitarpaum keuuiſſo deraſelbun hleitra
lam. Latere enim (k) ejus
ghuuedamees, unſeran ueſian lihhamun indi
dicimus, noſtrum eſt corpus, &
ſela in diemec hleitarpaummiſſilihbe ſtia-
animam (l) in que latere diuerſos gra-
gila dera deoheiti edo ekii ladungu eot-
das humiliatis, vel diſcipline, euocario diui-
chundiu uſtiganteem anakeſſaz.
na aſcendendas inferat.
Eriſto inanu derodeoheiti ſtiagilſprozzo iſt,
Primus itaque humilitatis gradus eſt,
ibu forahun eotes imu fora augom ſimblum,
ſi timorem Dei ſibi ante oculos ſemper
ſezzentii, akezzalii alles ſleohe, indi ſimblum
ponens, obſeruationem omnino ſigat, & ſemper
ſi kehuſtiſt alliu dei kipoot Cot, huueo far-
ſit memor omnium que præcepit Deus, qualiter con-
manente Cotan in hella fona ſunttoom ana-
tementes Deum (m) in gehennam pro peccatis inci-
kanc in libe euuigan der forahnter Cotan
dant, & in vitam æternam que timentibus Deum
kekarater iſt muate ſinem ſimblum inualde,
preparata eſt, animo ſuo ſemper reuoluit,
indi kehalcanti ſih eocouuelihera citi fona
& caſtodiens ſe omni hora à
ſuntu

(e) Diſcipulo. Hollt.

(f) Oga Hollt.

(g) Cum omni humilitate & ſubiectione reuerentiam
requiritur. Hollt. ap. quem frequenter: Ne videantur
plus loqui, quam expedit, omittuntur.

(h) Vel. Hollt.

(i) Legi: Fuſſio. quod & Gold. habet.

(k) Per abbreviationem farlazza hic ſcriptum eſt pro:
farlazzames.

Ad CAP. VII.

(a) Quid? Si Hollt.

(b) Abſolutur. Hollt.

(c) In animam meam. Hollt.

(d) Per. Hollt.

(e) Eredia. Hollt.

(f) Erigitur. Hollt.

(g) Ejusdem. Hollt.

(h) Io quibus lateribus. Hollt.

(i) Gehenna de peccatis incendit. & vitam æt. Hollt.

(l) Quid hoc vocabuli ſit, nescio. Avon forte legendum
erit: impuſitaz à Spruce, Spunee, quod ſeptis apud Iſ-
leramam dabimus, & antiquis mammis, ubera devotat.
Gotii quoque Spini eſt mamma, papilla. Sacris: Spena,
mamme, eder. Hinc apparet origo vocis: Spunſas, Spunſau,
Spunſarcklein.(m) Legi: Obocoonotikii zuſkerethhan, preſt Gold-
ſus in Gloſſis exhibet. Obanentig pro culmine dabimus
in Offridii Evangelium II, 8, 72. & V, 17, 79. Tatiani
Verſo c. 209. S. i. habet. Fon obanentis, à ſummo.

(n) Legi: uuitun.

(k) Vel

sunt indi achufi: daz ist kedancha dera zun-
pccatis, *Et vitii: Id est cogitationum, lin-*
gun, augono henteo fuazzio edo (*) uuilcono
guc, oculorum, manuum, pedum (k) uel voluntatis
dera cikinii, uzzan iohauh kirida des fleisches
proprie, sed *Et desideria carnis*

Uuante sih man fona himi-
amputare fefinet. *Asimmet se homo de celis*
lum fona cote simblum sehan eocouuelihhera
a Deo semper respici omni hora,
citi tati fino in eocouuelihheru steti fona kilihi
Et facta sua (l) omni loco ab aspectu
cotchundii sehan, indi fona eocouuelihhera
Divinitatis videri, *Et ab (m) angelo omni*
citi kechundian. Keaucenti uns daz uuizza-
bora remittari. *Demonstrat nobis hoc Prophe-*
go denne in kedanchum unscreeu fo Cotan
ta, cum in cogitationi (n) nostris ita Deum
simblum antaurian daz: *ut quuedenti: sca-*
semper presentem ostendit, dicens: *scr-*
uuoonti herzun indi lenti Cot indi aaur Trih-
tans corda *Et renes Deus: Et iterum: Do-*
tin uueiz kedancha manno, indi aaur qhui-
minis uouit cogitationes hominum: (o) item dicit:
dit farstuanzi kedancha mine fona rurgana,
Intellexisti cogitationes meas a longe.

indi danta kedancha mannes gihit dir:
Et, quia cogitatio hominis constituitur tibi:
keuuiiso fo pehuuigeer si umbi kidancha fi-
Nam ut sollicitus sit circa cogitationes
ne abate qhuede simblum, piderbeer
sua peruersa, dicit semper, utilis frater
in herzin sineru; denne (r) unbiuuafter pim
in corde suo; tunc immaculatus ero
fora imu ibu pihaltu mihi fona unrechte mi-
coram eo; si obseruauero me ab iniquitate mea,
nemu; uuillon keuuiiso eiganon fo tuan pirum.

Voluntatem vero propriam ita facere pro-
piuerit, denne qhuidit keferib uns indi fona
biberu, cum dicit Scriptura nobis: *Et a*
uuilloom dincem erhuaarabi aaur pittamees
voluntatibus tuis auertere. (s) *Et iterum rogamus*
Cotan in kepete, daz si sin uuillo in uns
Deum in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis.
pirum kelerit keuuiiso piuruuhti unfercem
Docemur ergo merito nostrum
nalles tuan uuillon denne piporakemes daz
non facere voluntatem, cum cauemus illud
daz qhuidit uuihu keferist: sint uueka dea
quod dicit (p) *Sacra Scriptura: Sunt viae, quae*
sint keduth fona mannun rechte dero enti
videntur (q) ab hominibus recte, quarum finis

unzi ze abcruncie dera hella pifuuffit, indidenne
usque ad profundum inferni demerit. *Et cum*
fo piporakemes daz daz fona ruahhalofon-
item (r) *paruemus illud, quod de negligentibus*
teem keghuetan ist; ze probhan sint indi leidi-
dillum est: *Corrupti sunt Et abo-*
fame uuortane sint in uuilloom iro in
minabiles facti sunt in (s) *voluptatibus suis. In*
kiridoom keuuiiso des fleisches fo uns Cotan
desiderii vero carnis ita nobis Deum
kelaubpamees simblum uuefan (o) *kekakanuua-*
credimus semper esse presentem,
flan, denne qhuidit uuizzago trihtine fora dih
cam dicit *Propheta Domino: Ante te*
ist eocouuelih kirida miniu ze piporgenceist
est omne desiderium meum. *Cauendum est (t)*
keuuiiso pidu ubila kirida danta tod pii in-
ergo *ideo malum desiderium, quia mors secus in-*
kange dera luffida kefaster ist, danan keferist
troitum delectationis posita est. *Unde Scriptura*
kepiuit qhuedenti: alter kiridoom dincem
praecipit dicens: *Post concupiscentias tuas*
ni kangees; keuuiiso ibu aurga Trihtines
non eis; Ergo si oculi Domini
scauont cuatiu indi ubilii fona
speculantur bonos *Et malos, Et Dominus de*
himile simblum sibit ubar parn manno daz
carlo semper respicit super filios (u) hominis, ut
sehe ibu ist farstantanti edo suahhanti Cotan indi
videat, si est intelligens, aut requirere Deum; *Et*
ibu fona engilum uns kezeltiteem tagalihhin
si ab angelis nobis deputatis cotidie
tages indi nahtes truhstine tuantemu unferemu
die nohtage (x) *Domino factori nostro*
uuerach unieria sint kechundit; zeporgence
opera nostra nuntiantur; *Cauendum*
ist keuuiiso eocouuelihhera citi fo qhui-
est ergo omni hora fratres, sicut di-
dit in salmin uuizzago min unsh (y) *kelineic-*
cit in Psalmo *Propheta: Ne nos declina-*
kente in ubile indi unbiderbe uuortane
tes in (y) malos, *Et inuiles factos*
eddeshuuelihhera citi kefehe Cot, indi lippanti
aliqua hora aspiciat Deus, *Et parcendo*
uns in deferu citi danta erhafter ist
nobis in hoc tempore, quia pius est, (z) *Deus*
peitoot unsh tagalihhin kehuueraban in
expeit nos (aa) *cotidie conuerti in*
pezzira min qhuede uns in zuuuparti deifu tati
melius, Ne dicat nobis in futuro. *Hec fecisti*
indi ih fuuigeta.
Et tati.

Andar

(k) *Vid* deest ap. Hoff.

(l) *In omni.* Hoff.

(m) *Angelis.* Hoff.

(n) *Et item.* Hoff.

(o) *Et item.* Hoff.

(p) *Sacra omittitur ap. Hoff.*

(q) *Ab deest ap. Hoff.*

(r) *Ita quoque Holsten. sed alia editiones cauemus.*

(s) *Voluntatibus.* Hoff.

(t) *Ergo deest ap. Hoff.*

(u) *Hominum.* Hoff.

(x) *Domino factorem nostrorum opera nuntiantur.*

(y) *Malum.* Hoff.

(z) *Pro Deo, Et habet Hoff.*

(aa) *Cotidie deest ap. Hoff.*

(4) *Lege: uultrone.*

(5) *In Cod. Ex. Cotton. ex Hickeis obseruat in Thes.*

LL. Sept. Grati. Franco. Theot. p. 26. est uuameilos,

pro: immaculatus. Anglo-Sax. uuan, uuame est fluo,

menda. vid. Beson in Voc. Anglo-Sax.

(6) *Kekakanuuantan lege.*

(7) *Lege cum Goldasto: kelneickente.*

G a

(11) *idem*

Andar dera deomuati stiagil sprozzo ist:
Secundus humilitatis gradus est:
 ibi eiganen huellih ni minnoot uuillon ki-
 si *proprium quis non amans voluntatem;* De-
 rida sina nist keluftidoot erfullan, uzzan stina
 fideria sua non delectetur implere; sed vocem
 dia tatim si kelefinist ghuedentes ni
 illum Domini factu imitetur, dicens: Non
 qhuuam tuam uuillon minan uzzan des der
 veni facere voluntatem meam, sed ejus qui
 mihi tanta auur ghuidit kefrist uuillo hebit
 me misit: (kk) Item dicit Scriptura: (cc) Voluntas habet
 uuizzi indi nonduroft karauuit era.
 penam, & necessitas parit coronam.

Dritto dero deoheiti stiagil ist, fo huellih
Tertius humilitatis gradus est: ut quis
 fora Cotes minnu eocouuelihera hoorfamij sih
 pro Dei amore omni obedientia se
 untartuq merorin, leisanonti trihtinan, fona
 subdat miori; imitans Dominum, de
 demu ghuidit potu uortaneer horfamooniti
 quo dicit Apostolus: Factus obediens
 unzi ze tode.
 neque ad mortem.

Fiordo ibi dera selbon
Quartus humilitatis gradus est. Si in ipso
 hoorfamij herteem uidaruuarreem rahhom
 obedientia duris & contrariis rebus,
 edo so lama diem lustim anaprungeem uidar-
 vel etiam quibulibet inrogatis injuriis,
 muatum, dera fuuigenton inhuetti sit

tacita conscientia patientiam am-
 si indi fardoleanti nalles muadee, edo ke-
 plectatur, & sustinens non hyscat. vel di-
 lide ghuedenteru der duruhuulit
 sedat. dicente Scriptura. Qui (dd) perseveravit
 unzi in enti, deseret kehalteneer ist; fo si
 neque in finem, hic saluus erit; Item:
 keftarachit berza dinaz inthabee
 Confortetur cor tuum, & sustine Dominum,
 keaucenti kelaubigan fora trihtine alliu
 Et ostendens fidelem pro Domino uniuersa
 fo lama uidaruuari fardoleen scolan ghuidit
 etiam contraria sustinere debere, dicit
 fora heitio fartragantero, duruh dihi tode

ex persona sufferentium: Propter te morte adi-
 tagalihhin uuanente pirummees fo scaf
 chim tota die, (ee) exaltasti suum ut oves
 dera slahta indi sihhure fona uuane des itloo-
 occisionis. Et fecit de spe retributionis
 nes dera coxchundi, untiri sin kefolget men-
 divina, subsequenter gaude-
 dente ghuedente; uzzan in diem alleem
 dentes, & dicentes: Sed in his omnibus
 uberuinnamees duruh inan der keminnota
 speramus propter eum, qui dilexit
 unsih: fo andrero stet kefsuhtos
 nos: Et item alio loco Scriptura: Probasti

unsih fuire unsih ersuhtos fo fo ist ersuht-
 nos Deus, igne nos examinasti, sicut examina-
 hit silbar analitos unsih in seid fazzoos
 tar argentum; Induxisti nos in laqueum, posuisti
 arabcit in bruckl inderemu, fo keaucke
 tribulationes in dorso nostro. Et ut ostendat
 untar heririn scolan unsih uuefan untari ist ke-
 sub Priore debere nos esse, subsequenter
 folgeet ana fazzoos man uberhaubit unferiu
 dicens: Imposuisti homines super capita nostra:
 ioh auh kipot in uidaruuarreem in
 sed & preceptum Domini in aduersu, &
 uidaruuatim die
 iuriis (ff) pro patientia adimplentes; (gg) Qui
 keslagane chinnibahlon kbeben ioh andran
 percassi maxillam, prebent & aliam;
 erirtero tunihhu farlaazzeen auh lahhan ke-
 auferenti tonican dimittunt & pallium; An-
 nootanteru millu kangant ioh zuuo; indi
 gariati miliario, vadant & duo; (hh) Et
 mit paulo potin lucke prader fardoleent
 cam Paulo Apostolo: (ii) Falsos fratres sustinent,
 indi aahrunga fardoleent, indi ubilo iprehante
 & perfectionem sustinent, & maledicentes
 sih quelaquhedant.

se benedicunt.

Finfto ibu alle kidan-
Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogita-
 cha ubile herzin sinemu zuaghuemante edo
 tiones malas corde suo aduenientes, vel
 ubile fona sih keporaganinu ketaniu, duruh deo-
 mala a se absconfe commissa, Per hu-
 muatlihha pigiht ni farbele sinemu;
 mitem Confessionem Abbati non celauerit suo;
 spananti unsih fona deferu rachu kefrist
 (kk) Hortans nos de hac re Scriptura,
 ghuedenti intrih ne uuec dinan, indi
 dicens: Revela Domino viam tuam, &
 uuanu in inan auur gebat truhtine
 spera (ll) in eum: Et item dicit: Consuetudine
 pidu cuater pidu in uuerolti armihertzida
 quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia
 sinu auur missicaa mina chund dir
 eius; Et item Propheta: Delictum meum cognatum tibi
 teta unreht miniu pidachta ghvad (mm)
 feci, & iniustitias meas non operui. Dixi,
 forakechundu uidar mihi unreht minaz ne
 pronantiabo aduersum me iniustitias meas Domino,
 du farliazzi erlosida

Et tu renuigisti impietatem cordis mei.

(1) To ibu eocouueli-
Sextus humilitatis gradus est: Si omni
 hero sinahlilhii uzorosti kehabeten sih
 (nn) humilitate vel extremitate contentus sit
 ze allu dei imu anakimachot sa-
 monschus, & ad omnia, que sibi iniunguntur, ve-
 ma fo uuerahman hubilan suannet unuaidri-
 lat operariun se malum iudicit & indignum;
 gan

(kk) Idem. Holst.

(cc) Voluptas. Holst.

(dd) Perseueraverit. Holst.

(ee) Ailium. Holst.

(ff) Per patientiam. Holst.

(gg) Percussit in maxilla. Holst.

(hh) Et deest ap. Holst.

(ii) Falsos fratres & persecutiones sustinent. Holst.

(kk) Hortatus. Holst.

(ll) In eo. Holst.

(mm) Virtute. Holst.

(n) Pene? Schilo.

gan quehđanti imu mit uizzagin zeneouiehti

Dicens sibi cum Propheia: Ad nihilum
(*) *geprahoter* pim ni uulfa sonaz
redactum sum, *Et* *negotii*; *ut* *lumentum*
uuoortaneer pim mit diu ih simblum mit diu
factus sum *apud* te, *Et* ego *semper* tecum.

Silento *humilitatis gradus* est; si *omnibus* se
innarorum inti smahlihorum nalles einin suera
inferiorem *Et* *vitiosam*, non solum sua
zungun sorakichunde uzzan sofama drinuuartun
lingus promittit; sed etiam intimo
herzin kelaube minna theononte fit *qñe-*
cordis credas affectus; *humilius* se *Et* *dicens*
danti mit uizzagin ih keuuiſſo pim uurm

cum Propheia: Ego autem sum vermis *Et*
nalles mun ituuiz manna auuerat deota
non homo, *opprobrium* hominum, *Et* *abiectionis* plebis.
erhapener pim kedeeonoter keſcaneer
Exaltatus sum *Et* *humiliatus*, *Et* *confusus*. *Et*
auur cuat mir kedeeonotos miu za lirnem
item; *Bonum* uibi, quod *humiliasti* me, *ut* *distant*
kepot diniu
mandata tua.

Ahtodo *humilitatis gradus* est; si *nihil* agit
Ođanus *humilitatis gradus* est; si *nihil* agit
uzzan daz dera (u) kamcinfanum des
monachus, nisi quod communis Mo-
monastris regule edo merorono ſunt keſpanan
naſerli regala, vel maiorum cobortantur
piladi.
exempla.

Novus humilitatis gradus est; si *linguam* ad
ſprechanne piuuerſe
loquendum prohibet monachus, *Et* *taciturnitatem*
unzi zanfrahidu ni ſprehhe
habens aigne ad interrogationem non loquitur; mon-
keſcriſti danta in ſilu ſprahhi niſt erſtohan
ſimite Scriptura, *Quia in multiloquio non effugietur*
ſunta aueta common zunkaler niſt ke-
peccatum. *Et* *quia* vir *linguofus* non (u) di-
rihtit ubar erda.
rigitur ſuper terram.

Zebanto *humilitatis gradus* est; si *nihil* ſi ſimf-
Decimus *humilitatis gradus* est; si *nihil* ſi ſimf-
ter enti funfer in lahtere aueta keſcriban iſt
ac promptus in riſu; *Quis* *ſcriptum* est;
unfruater in lahtere heuit ſtim ſina
Stultus in riſu *exultat* *vocem* ſuam.

Undecimus humilitatis gradus est; si *cum loquitur*
(u) *Sehto* ano hlahtar theomuaticho
monachus, *leuter*, *Et* *ſine* riſu, *humiliter*,

mit fruati ſoju uuoert enti redohafiū
(u) *cum gravitate*, vel *panca* *verba*, *Et* *rationaliter*
ſprehhe enti ni ſi hlutreiſter in ſtimu ſo ke-
loquitur; *Et* non ſit *clauſus* in *voce*; ſicut
ſcriban iſt ſpaher uuoertum kechundit ſoem.
ſcriptum est; *Sapiens* *verbum* *innotefcit* *paucis*.

Zuueliſto *humilitatis gradus* est; si *non* ſolum
Duodecimus *humilitatis gradus* est; si *non* ſolum
herzin uzzan ſofama demuſelbin lihamin
corde monachus, sed etiam ipſo corpore
theohet ſehhantem ſih ſimblum chundit; daz iſt
humilitatem *videntibus* se *semper* *indicit*; *Id* *est*,
uuerahchedi,

(pp) in opere in oratorio, in Monasterio, in hor-
to, in uueke in achre edo ſo uuar ſo ſizanti
to, in via, in agro, vel ubique ſedens,
kanti edo ſtantanti keheideſtem ſi ſimblum
ambulant, vel ſtant, (qq) *Inclinatio* ſit ſemper
haubite keſtaſtem in erda kaſihtim ſkultikan
capite *deſixis* in *terram* *apſpectibus* *reum*
ſih eochouuelihher citi ſona funton ſinem
ſe omni *bona* *de* *peccatis* *ſuis*

uuananci giu ſih dera forahthun ſuano
(rr) *est* *humilis*, *sem* *de* *tremendo* (u) *iudicio*
auurkakanuuarti uuane qñedantem imu in
repreſentari *est* *humilis*; *dicens* *sibi* in
herzin ſimblum daz daz achiuuz firinari der
corde ſemper illud, quod publicanus ille
cuatchundento kiſtaſtem in erda augom quad
euangelizans *fixis* in *terram* *oculis* *dixit*;

ni pim uuiridker ih ſuntigo heſſan au-
Domine non ſum dignus ego peccator leuare ocu-
gun miniu ze himile enti auur mit uizzagin
lor meos ad celum. (u) *Idem* *cum Propheia*;
keproganer pim enti kedeeonoter pim eogoueri
Incuratus sum *Et* *humiliatus* sum *in* *ignem* *uagae*.
keuuiſſo deſem allem dera deohetli ſtagali

Argo *his* *omnibus* *humilitatis gradibus*
ufkiſlikanem ſaar ze minnu Cotes
qñeſis, monachus, max ad caritatem Dei
pichueme duruhnooto uz ſentit forah-
peruenit illum, que *preſecta* *foris* *mittit* *timor*
tun duruh die alliu die er nalles ano ſo-
rem; *Per* *quam* *univerſa*, *que* *primis* *non* *ſine* *for-*
rahtun piheialt ano einikeru arbeiti ſo ſa-
midine obſeruat, abique ullo labore, velut
ma ſo chuathlico fona keuuoſaheit pikinne
naturaliter *ex* *conſuetudine* (uu) *incipit*

kehaltanallas giu forahntun derhella uzzan min-
cuſtodare, non ſum timore gehenne, sed amo-
nu enti uuoſaheite deifelhun cuatiu
re Chriſti, *Et* *conſuetudine* *iſta* *bona*, *Et*
der luſtida (u) heretiſtio, dei truhtin giu in uue-
deleſtatione *virtutum*; *que* *Domini* *ſunt* in *ope-*
racman

(m) Dirigitur. Holſt.

(n) Et cum. Holſt.

(pp) In opere DEI. Holſt.

(qq) Inclination. Holſt.

(rr) Exultans. Holſt.

(u) Iudicio DEI repreſentanti exiſtiſſet. Holſt.

(u) Et item. Holſt.

Kere Tom, I. Pars 2.

(uu) Incipiet. Holſt.

(v) Goldaſt leſt: geprahoter. Alibi legendum vi-
detur: geprahoter. Proſe dicemus: gebrachur.

(w) Sine dubio legendum est: kamcinfanum.

(x) Goldaſt, *Et* *reſte* *quidem* *habet*: ſieſto.

(y) Lege: chreſtio. Sane apud noſtrum reperimus;
chraſt, vitan, chreſtoſen, virtutes.

H

(z) Lege

racman nant⁽¹¹⁾ heinan fona hachustim⁽¹⁴⁾ fur-
rarum suam mundum a vitiis & pec-
catom acume uuihenu keuuerdonter ist ke-
catus spiritus sancto dignabitur demon-
strare.

CAP. VIII.

De Officiis Divinis (a) not.

Uuinter citi

Hyemis tempore, id est, a kalendis (b) Novem-
bris usque in Pascha, iuxta considerationem rationis,
ahtodun uuilu der naht ze erstane ist so luzilo
oiltava hora noctis surgendam est, ut modice
mer fona mittilodi naht kirestet si so sama
amplius de media nocte pascetur, & iam
kideuuite erstanten daz keuuiiso zaleibu ist after
digesti surgat; Quod vero restat post
uuahtun fona priadrum deu salmfanges lec-
vigilias, a fratribus, qui Psalteriu vel Le-
zono couehte durustigont, zelirnece anadeo-
tionem aliquid indigent, meditationi inservia-
noen fona keuuiiso za obana ka-
tur. A Pascha autem usque ad iupradictas ka-
quuetunen Novembres so si katemprot cit daz
lenda Novembris sic temperetur hora vi-
uuahtono ze tuane der skemmistun untariluntu
gilaram agenda, ut parvissimo intervallo
dero priadra za notduristi der cuati uz
custodito, quo fratres ad necessaria natura ex-
kunken. farco morganlob demu pikinnantem
cant; mox matutini, qui incipiente
leohte zetuanne sint untarsinkafolget.
luce agenda sunt, subseguatur.

CAP. IX.

Quanti Psalmi dicendi sunt
nocturnis horis.

Hyemis (a) tempore supra scripta praemisso
obuna kasteriban

(11) Lige: breisam, quod etiam Gold. habet.

(14) Gold. habet: suntom; & bene quidem.

Ad CAP. VIII.

(a) In noctibus. Holst.

(b) Novemberibus usque ap. Holst.

Ad CAP. IX.

(a) Hyemis tempore supra scripto imprimis dicatur
versus; Holst. in aliis editionibus ita legitur. Hyemis
tempore, praemisso imprimis versu.

(b) Domine ad adjuvandum me festina: & Gloria:
Deinde tertio dicendum est: Domine labia etc. Ita
Holsten. In aliis vero editionibus hoc modo legitur: Do-
mine ad iuvandum me festina: in secundo ter dicendum. Do-
mine labia mea, etc.

(c) Sequatur Ambrosianum. Holst. Qui in Indiculo
Declaratorio Codicis Regularum subiuncto ad h. l. sequen-
tia insuper notat. Ambrosianus: Hymnus, vel a S. Ambro-

az erist uers

Imprimis versu: Deus in adiutorium meum intende;
in andremu zaquuedane

(b) In secundo, tertio dicendum, Domine labia
zuachundit

mes aperies, & os meum adstantibus laudem tuam;
demu za untarmahonne ist dricto salmo

Cui subiungendus est tertius psalmus, & Glo-

after desemu salmin niunzegoftin feordina-

ria: Post haec, Psalmus nonagesimus quartus,

nun edo keuuiiso za linkanne danaq

cam antiphonis, aut certe decantandus. Inde

untar si kifolget fona diu sex sal-

(c) subsequatur Ambrosianum. Deinde sex Psal-

mon dem kichuetanem kach-

mi cum antiphonis. Quibus dictis, dicto

uetamu uerfic uuihe fizzantem al-

versu, benedicat Abbas; & sedentibus o-

lem in scrannom fin kaleran hertom pra-

maribus in scannis, legantur vicissim a fra-

drun in puache uber lectura drio leczun

tribus in codice super (d) analogium tres lectiones;

untar dem drij after dri-

inter quas tria responsoria continentur. (e) Post ter-

tun keuuiiso der sinkit ghuede fardida

tiam vero lectionem qui cantat, dicat Gloria;

deu denne pikinnit sangari gbedan, farco alle

quum dom incipit Cantor dicere, mox omnes

fona scidalum iru erstanten kagan ero

de sedibus suis surgant, ob doctorem, & re-

uuiirdi der uuihun drinissu puah keuuiiso sint

verentiam (f) sanctae Trinitatis. Codices autem legat-

kalesan in auctum so der alctun cuua so

ter (g) in vigiliis, tam veteris testamenti,

fama dei nuon corchundun ortsumu, so sama

quam novi divina auctoritatis; sed

kirechida iru dero fona kinantem

& expositiones (h) eorum, quae a nominatis

lectarum rehtculichontem fusterin

(i) doctorum & orthodoxis, Catholicis Patribus

kitaniu sint after dessem keuuiiso drim leczun

saite sunt. Post haec vero tres Lectio-

mit (l) surp sinu si kifolget andree sex

nes (k) cum responsoriis suis, sequantur reliqui sex

salmun zifunganne after dessem lecza

Psalmi cum Alleluia cantandi; Post hos lectio

des

so compositus, vel ab aliis ad ejus imitationem. v. Menard.

ad Concord. Reg. p. 344.

(d) Analogium. Holst. qui de hae voce in allegato
Indiculo hae observat. Analogium. Pulpitum sive sugge-
stus ex quo legitur. vid. Menard. ad Concord. Reg. p. 344.
Et Samaritanus in Gloss. addito ad Angli. Hist. Scriptores decem.

(e) Addit Holsteniana editio. Duo Responsoria sive
Gloria dicantur. Quae tamen verba in aliis editionibus
titidem omittuntur.

(f) Sanctissimae. Holst.

(g) In vigiliis divina auctoritatis, tam Veteris Testa-
menti quam Novi. Ita legit Holstenius, sed male, no-
strae lectioni aliae editiones respondent.

(h) Eorum. Holst.

(i) Holstenius Doctorem omittit; aliae autem editiones
ita legunt: quae doctrinarum Doctoribus orthodoxis, &
Catholicis Patribus, etc.

(k) Cum Responsoriis suis. Holst.

(l) Tri surp est particula vocis alterius, qualiam plures
supplemus, & suppletimus: Supplet hanc Odispus aliquis.
(1) Le-

des potin si kefolget berelicho ze redinone
Apostoli sequatur, ex corde recitanda; &
decolias kipet truhtin ki-
versus, & supplicatio (1) Litanie, id est Kyrie
nade uns so kiantot sin uuahta der naht
eleison, & sic finiantur vigilia nocturna.

CAP. X.

Qualiter astatis tempore agatur nocturna laus.

A keuuiſſo
Postea autem neque ad Kalendas Novembres,
cocouuelih so obana kichuetan ist des salmfanges
omnis, ut supra dictum est, Psalmodie
uueamihili si kihabet uzzan lezeom in
quantitas tenetur; Excepto quod lectiones in
puache duruh skemmi nahto min sin kelesan
codice, propter breuitatem nocturni, minime legantur;
uzzan fora diem drim lezeon cinu fons der
sed pro istis tribus lectionibus, una de Ve-
uultun euua ds kihuchliho si kaleran deu
teri Testamento memoriter dicatur; quam
skafones si untarfolget frammiert
breue responſorium subsequatur; & reliquis
allius so kachuetan ist erfullit sin; daz ist daz
omnis, (a) ut dictum est implentur; Id est, ut
neonaldre min fons zuclifin salmono uuecomi-
nationum minus a duodecim Psalmonum quantita-
chili zi uuahtom sin kachuetan uzzan
te, ad vigiliis nocturnis dicatur, exceptis
dricto niunzogoflo furdo salmo
tertio, & nonageſimo quarto Psalmo.

CAP. XI.

Qualiter Dominicis diebus Vigilie agantur.

Truhtinlihem tagum (1) citim erſtante ze
Dominico die (a) temperius surgatur ad
uuahtom in dem uuahtom si kihabet mez
vigiliis; In quibus vigiliis tenetur mensura;
daz ist ziſinkanne so obuna kalezamez
Id est, modulatis, ut supra diſpoſimus, sex Psalms,

auur ſizantem allem kizaxe duruh an-
 & verſu, reſidentibus cunctis diſpoſite & per or-
 treicida in ſcamelum ſin kaleſan puache ſo
 diem in ſubſelliis, legantur in codice, ut
 obana qhuatumes ſor leczun mit ſum
 ſupra diximus, quatuor lectiones cum reſponſoriis
 iru dar doh in fiordin ſe ſi kachuetan
 ſuis: Ubi tantum in quarto reſponſorio dicatur
 fons ſingantem deu denne pikinnit ſario
 a cantante Gloria; Quam dum incipit, mox
 alle mit eruurti erſtantem aſter diem
 omnes cum reuerentia ſurgant. Poſt quas lectiones
 ſin kifolget fons antreuidu andree
 ſequantur ex ordine alii ſex Psalms cum
 ſo ſo ſordoron af-

Antiphonis, ſicut anteriores, (b) & verſum. (c) Poſt
 ter dem auur ſi keghuetan
 quos iterum legantur alie quatuor Prophe-
 dea kizeit deu canticum
 rum quas inſtituerit Abbas: Que cantica cum Al-
 lint kalingan kichuetanem keuuiſſo
 leſoja pſallantur. Diſto etiam verſu,
 uuihantem ſin kaleſan andre ſori
 & benedicente Abbate, legantur alie quatuor
 leczun fons (1) ri euu antreuidu dera
 lectiones de Novo Teſtamento, ordine quo
 obana aſter fiordin
 ſupra. Poſt quartum autem reſponſorium, (d) incipit
 ne lob demu du-
 Abbas hymnum: Te Deum laudamus. Quo (e) per-
 ruhchuetam leſe leczun fons cuarchun-
 diſto, legat Abbas lectionem de Evangelio,
 didu mit heri ſorahun ſtanteſtem allem diu
 cum honore & tremore ſtantibus omni-
 bus. Qua
 duruhlerania antlenken alle ſo ſi
 perleſia, reſpondent omnes, Amen.

ſi unterfolget ſar
 Et ſubſequatur (f) mox ab Abbate hymnum.
 diſi kirſit lob kakebaneru uuihi pi-
 Te decet laus; Et data benediſtione in-
 kinnen morkanlob diu antreuida uuahtono
 cipiunt matutinos. Qui ordo
 cocouueliheru cici ſama des ſumares ſama
 anni tempore tam aſtatis, quam
 des uiintares ebano in tage Truhrlinſchem ſi
 byemis, equaliter in die Dominico te-
 kihabet uzzan odouuila daz ſer ſi ſpator er-
 neatur: Niſi forte, quod aſt, tardius ſur-
 ſtanteſtem edesuuz fons lectionem ze skemmanne
 gant, aliquid de lectionibus breuiandem
 iſt

(1) Litanie ſemper ſcribitur in Codice noſtro, nos vero
 ut correſtius, Litanie, imprimuntur, curauimus.

Ad CAP. X.

(a) Ut ſupra dictum eſt. Holſt.

Ad CAP. XI.

(a) Temporius. Holſten.

(b) Et verſus. Holſten. alix edit. & verſe.

(c) Hic locus ita reſtituendus. Poſt quas iterum legantur
 alie quatuor lectiones cum Reſponſoriis ſuis, ordine quo
 ſupra. Poſt quas dicantur tria Cantica de Prophetis, qua
 inſtituit Abbas, &c. Ita n. ap. Holſten.

(d) Incipit. Holſt.

(e) Diſto. Holſt.

(f) Mox Abbas hymnum. Holſt.

(1) Gold. habet: citius.

(2) Cum Nouum Teſtamentum & a Noſtro & ab aliis
 aliquis appellari ſoleat: Niuua euua; arbitror & hic loci
 legendum eſſe: Niuua euua.

ist edo fona (1) fun daz duuidero alles
est, aut de responſorius, quod tamen omnino
ſi(*)kiportet daz(*)pichueme daz ibu kipurit
careatur, ne proveniat. Quod ſi contigerit,
uirdigo danan kinubtamo tue Cote in chiri-
digne inde ſatisfact. Deo in orato-
chun durih den chumit ruachalofi.
rio, (g) pro cuius euenit negligentia.

CAP. XII.

*Quomodo matutinarum solem-
nitas agatur.*

IN morkanlobun truhtinlichemu tage (*) iz
in matutinis dominico die in
erist ſi kichuetan ſexzugoffto ſexto
primis dicatur ſexageſimus jextus Pfalmus,
ano antiphona in kirihiti after diu ſikichue-
ſine antiphona indreidam; Poſt quem dicatur
tan ſinſzugoffto after diu
quingageſimus cum Alleluia, Poſt quem
Zebanuzogoffto ſubmo zebano ſehzugoffto
dicatur centageſimus ſeptimus deimus, (g) ſexageſi-
andre, danan uuihii lob loczun
mus ſecundus. Inde benedictiones, (g) Laudes, leſio
fona einu kihuctliho
de Apocalypſi, (a) nus memoriter; (g) reſponſo-
rium, (b) Ambroſianum; verſus, (g) canticum de
Evangelio, Litanie, (g) completum eſt.

CAP. XIII.

*Matutini privatis diebus quali-
ter agantur.*

TAgum kcuuiſſo ſuntrigem morganlobo tult
Diebus autem privatis matutinarum ſo-
ſo ſi zetuanne daz iſt ſexto ſalmo (1) ſi-
lenitatis ita agatur, id eſt, LXVI. Pfalmus di-
kitan ano unrarzcohanto luzio ſo-
catur ſine antiphona, ſubtrahendo modice ſo-
ſo des truhtinlihun daz alle kakanlauſen za-
cat. (a) Dominica, at omnes occurrant ad

ſinſzugoffin der antiphonun
quingageſimus, qui cum antiphona dicatur
after demu andre zuene Salmun ſin kichuetan
poſt quem alii duo pfalmi dicantur
after kiuuonaſheite anderes tages
ſecundum conſuetudinem; Id eſt, ſecunda feria,
ſinto drizugoffto dricin tages ſecundus ande-
rſus, (g) XXX. as tertio feria (c) XL. as.
rer ſinuzogoffto ſexto des ſecundis tages

(g) LXI. as Quarta feria LXIII. (g)
ahtozugoffto ſubmo ahtozo-
LXIV. quinta feria LXXXVII. as (g) LXXXIX. as
goſto niunto ſehtin tages ſibunzugoffto an-
ſexta feria LXXV. as (g) XCI. as
drer niunzogo.

Sabbatho autem centageſimus quadageſimus ſecundus,
der ſuzitelit in zuo
(g) canticum Deuteronomii, (d) qui dividatur in duas
kcuuiſſo andrem tagun ei-
Gloria; Nam ceteris diebus canticum
nan ecouuelihhan tage ſimu ſona uuiuzgom
(c) unum quernque die ſuo ex Prophetis,
ſofo ſinkit (*) ſunanunga rumiskiu ſin kaghue-
ſicet pſallit Eccleſia Romana, dicatur;
tan; after diſu ſinkafolget lob danan lectza
Poſt hec (*) ſequantur laudes; Deinde leſio
einu des potin kihuctliho zecerchenanne
na Apoſtoli memoriter recitanda;

reſponſorium Ambroſianum, verſus, canticum de Evan-
kiuuiſſo zatuanne
gelio, Litanie, (g) completum eſt; Plane agenda
morkanlob abunt lob ni ſurifare conaldre
matutinis vel vespertinis, non (g) tranſet aliando,
uzan in iungallin anreicidu kepet trabihibbemu
niſi in nitimo (b) ex ordine oratio Dominica
allem kchorrantem ſi kichuetan fona hero-
omibus audientibus dicatur d Priore;
rin duruh zuruuaridono dorno de aufghue-
propter ſcandalorum ſpinas (i) qui carri ſo-
man kiuuonent, daz kiuuervit uefan duruh
lent, Ut (k) conuerti pro
deſſelben petes pigihiti demu qhuedant ſur-
ipſas orationis (i) ipſione, qua dicant; Di-
laz uns ſofo auh uuir farlazzames rei-
mitte nobis (m) ſicet (g) nos dimittimus, (n) pur-
nen ſih ſona ſuſlihecheru achulli andrem ke-
gent ſe ab huiusmodi vitio, Ceteris
uuiſſo zatuanne iungſta teil kepetes ſi
vero agendaſ ultima pars eius orationis
kichue-

(g) Per cuius euenit negligentia. Holſt.

(1) An legendum: Reſponſum? ſane Germanis non in-
ſolens ſuit, (g) et vocabula ex lingua partim Græca, partim
Latina uerbo accipiunt, probat id vox: leſio, kirch,
priſter, march, ſigriſ, ebri, alior (g) ſexcenta ſere alia.

(a) Legi: kiportet, quod etiam Goldaſus habet.

(i) Textus Latini offendit hic particulam aliquam ne-
gationis eſe inferendam; legendum itaque arbitror: daz ni
pucheme.

Ad CAP. XII.

(a) Una ex corde Holſt.

(b) Addit (g) Holſt. Quod tamen aliæ editiones
omittunt.

(1) Lege: az erist; Quod ſupra aliquoties habuimus.

Ad CAP. XIII.

(a) Die Dominicæ. Holſt.

(b) Trigeſimus quietus. Holſt.

(c) Quadageſimus ſecundus. Holſt.

(d) Quod. Holſt.

(e) Unumquodque. Holſt.

(f) Sequantur. Holſt.

(g) Tranſeunt. Holſt.

(h) Per ordinem. Holſt.

(i) Cum. Holſt.

(k) Conuerti per ipſum. Holſt.

(l) Sponſionem. Holſt.

(m) Adde debita noſtra ex Holſt.

(n) Adde debitoribus noſtris. ex Holſt.

(1) Si kichuetan.

(a) Legendum: Samemunga, Cui etiam legi Goldaſus.
(a) Die

kichuetan daz fons allem si kiantlenkit uzran
dicatur, et ab omnibus spondatur; sed
lofi unih fons demo nible.
libera nos a malo.

CAPUT XIV.

In Natalitiis Sanctorum qualiter agantur Vigilie.

IN tuldin kennisso unibera allem (1) tun-
In festivitibus vero Sanctorum vel omnibus solem-
nibus sofo kighuatunes truhialihemu
mitibus, sicut diximus Dominico die
zetuanne sofi karan uzan daz salmon edo
agendum, ita agitur: Excepto quod Psalms, aut
antiphona lezun za demufelbin tage si ke-
Antiphona, vel lectiones ad ipsam, diem perti-
nentes si keghuetan mez obana
nentes dicantur; Modus autem supra
kafcribanas si kehabet.
scriptus tenetur.

CAP. XV.

Alleluja quibus temporibus dicatur.

Fons Ostrom ano
A Sancto Pascha usque ad Pentecosten, sine
intermissione dicatur alleluia, tam in Psalms,
sofama (1) sum
quam in responsoriis, A Pentecoste autem
usque in habit der fastun allem nahtum usq-
ue (2) in ea pat Quadragesime omnibus noctibus cum
seculum astrorum Salmon doh nahtobum
sex posterioribus Psalms tantum ad (1) nocturnis
si kichuetan eocosteliberu kiuiisso truhialihbe-
dicatur. Omni vero Dominica
ru uzana fastun
extra Quadragesimam, (2) cantica matutina, pri-
ma, tertia, sexta, (4) nona, Vespera vero cum (2)
neonaldre si (3) kichuetam
antiphona; Responsoria vero nunquam dicantur
cum alleluia, nisi a Pascha usque ad Pentecosten.

Ad CAP. XIV.

(1) Sine dubio legendum: tuldin.

Ad CAP. XV.

(a) Ad caput. Hoff.
(b) Nocturnus. Hoff.
(c) Cantica, Matutini. Hoff. alix v. editiones cantica
matutina. Hoff.
(d) Nonaque cum Alleluia dicatur. Hoff.
(e) Antiphonis. Hoff.

(1) An legendum: Responsorium? conf. Notam 4. ad e. 12.
(2) Pro: tam debes ponere: tan, &, cu fecimus, sup-
plere: kichuetan.

Kero Tom. I. par. 2.

CAP. XVI.

Qualiter divina opera per diem agantur.

SO qhuad wizeago sibuntunt
ut ait Propheta. Septies (a) in diem Laudem
quatuor diebus sibunt salta kiuihitiu
dixit tibi: Qui septenarius sacratu numerus ano-
fo erfullit so morganlobo
bis sic implebitur; si (b) matutino, Prima, Tertia,
folnissi deru citi
Sexta, Nona & Vespera, (c) completorii, quo tem-
des inferes theonofles ambaht (1) daruh
pore nofra servitatis officia per-
aspintarnes ta fona dem uuilom qhuad
solamur. Quia de (d) his horis dixit: septies
keuuiisso
(e) in diem laudem dixit tibi; Nam
fons nahtobum er selbo
de nocturnis vigiliis idem ipse Propheta ait.
Medita nocte surgam ad confitendum tibi. Ergo
in desem citum rahhones scetfancin
in his temporibus referamus laudes Creatori
nosramu ubar suana des rehtes fines
nostro super iudicia iustitie sue; Id est matu-
tinis, prima, tertia, sexta, nona, vespers, completo-
ria & nocte surgamus ad confitendum ei.

CAP. XVII.

(a) Quod psalmi per easdem horas (b) dicendi sunt.

J fons nahtobum kifaztomes
An de nocturnis vel matutinis digressus
antreida der Sabaloages nu fons folgentem
ordinem psalmodie; nunc de sequentibus
citum kafehames erista uuila sin kichuetan
horis videmus. Prima hora dicantur
einkuzlibhe nalles untar eineri
Psalmi tres singulatum, & non sub una
lob deruselbin citi
Gloria (c) Hymnus ejusdem hore post versum;
after

Ad CAP. XVI.

(a) In die laudem dixi. Hoff.
(b) Matutini. Hoff.
(c) Completoriique tempore nostra servitatis etc. Hoff.
(d) His diebus addit Hoff. que tamen vox in aliis
edic. non additur.
(e) In die laudem dixi tibi. Hoff.
(1) Gold. daruhaspintarnes. Quid & infra occurrit in
fine capituli XVIIII.
(2) Gehaze legendum est.

Ad CAP. XVII.

(a) Quot. Hoff.
(b) Canendi. Hoff.
(c) Hymnus. Hoff.

(d) Adde

Deus in adiutorium meum intende, antequam Psalmi
after solmissa drio Salmo si
incipiant. Post expirationem (4) trium Psalmorum,
kileran
recitetur (5) lectio una de Apostolo versus & kyrie-
indi tanta
leison & missa; tertia vero, sexta, & nona,
dru selbun antreida si kiruldik kabet de-
(f) idem ordine edebretur. (g) Oratio
muselbin selbono drii
idem nfm bynni eazudem horarum ternos
(1) tanta sint
Psalmos lectione & versu kyrieleison & missa sint;
Si major congregatio fuerit, cum antiphonis; si vero
in kiribti
minor, in direltum psallantur. Vespertinus autem
in kimarchot
synaxis quatuor Psalmi cum antiphonis terminatur,
aster diem zaredinone ist
post (b) quibus Psalmi lectio recitanda est,
danan
inde (1) responsum hymnum Ambrosianum versum.
fanc fons euzachundida
Canticum de evangelio Litanis & oratione
(2) solmissa
dominica, & sunt missa. Compictorius autem trium
si ketan deu salmun irihit
Psalmorum dictione terminatur qui Psalmi direltum
za qhuedane sunt aster diem
sint antiphons dicendi sunt. Post quos hym-
derasclibun citi lecza cinu
nus ejudem bore lectio una, versus, Kyrie-
uuihi
leison, (4) benedictiones & (3) missa sunt.

CAP. XVIII.

Quo ordine ipsi Psalmi di- cendi. (a)

IN herist tagalihin
inprimis diurnis horis dicatur ver-

fas; Deus in adiutorium meum intende, Domine ad
danan
adiuvandum me festina: & Gloria. Inde (5) byn-
cinera cocouuelihera citi
num unius capusque bore. Deinde prima
truhtinlihera zaquuedanne
hora die dominica (4) dicenda quatuor
leczun des salmin andrem
capitula psalmi CXVIII. Reliquis vero horis,
drio leczun oba
id est tertia, sexta, (5) vel nona, terna capitula supra
kalcribanes
(f) scripti Psalmi CXVIII. dicantur: (g) A prima mi-
andrem tagum sinkichetan
tem secunde serie dicantur tres Psalmi; id est
so duruh einluz
primus, secundus, & sextus; Et ita per singu-
taga
los dies (b) ad prima usque ad Domi-
unziza
nicam dicantur per ordinem terni Psalmi, (1) usque
niunta zehantim Salmin so kauuliso niunto
nouem decimum Psalmum; Ita sane, ut nouis
Salmo sin ziteilit in sua tiurida
psalmus & XVII. usque (4) droidam in binas glorias;
lo si daz zi nabtuuahom truhitlibera
& sic sit, ut ad vigiliis dominicas sem-
fanz zucinzicozstin sinkifangun
per a ticefimo incipiat. Ad tertiam ve-
andrea tages niun
ro, sextam, (1) vel nouam secunde serie nouem
capitula que reliqua sunt de CXVIII. mo Psalmo,
leczun deo za leibu sint
capitula que reliqua sunt de CXVIII. mo Psalmo,
dea dri duruh deacilbon citi sinkichetan ki-
ipsa (5) terna per eandem horam dicantur. Ex-
spontotema zuin tagum
payo ergo Psalmo CXVIII. duobus diebus, id est
dominico, & secunda feria, tertia feria iam ad terti-
am, sextam (5) vel nonam psallantur terni Psalmi (5)
& CXVIII. usque ad CXXXVII; (f) Psalmi nouem.
dea salmun unzan za truhitlibun du-
Quique Psalmi semper usque ad Dominicam per
rith

(3) Et sunt Missae. Recentior versio Germanica hujus
Regulae reddit: und ist also verordnet.

Ad CAP. XVIII.

- (a) Sunt. Holst.
(b) Semper diurnis horis haec verba desunt ap. Holst.
non item in aliis edit.
(c) Hymnus cuiusque. Holst.
(d) Dicenda sunt. Holst.
(e) Et. Holst.
(f) Disti. Holst.
(g) Ad primam. Holst.
(h) Ad primam. Holst.
(i) Usque ad. Holst.
(k) Partiantur. Holst.
(l) Et. Holst.
(m) Terna capitula. Holst.
(n) Et. Holst.
(o) A centesimo nono decimo. Holst.
(p) Id est Psalmi. Holst.

(q) Iti-

- (4) Adde vero Holst.
(5) Lectio una. Versus, & Kyrie eleison & Missa sunt
(alix edit. legunt sint) Holst. Qui de vocabulo Missae se-
quentia in Indiculo Declarat. notat. Orationes & Collectae,
qua hic versus & Sacerdotis dicitur, dila. Missa, eo
quod Dns Alig. fuit & aliquando accipitur pro horis Canon-
ici, & cursum notatur, prout in Reg. Patrum. cap. 6. vid.
Alenard. p. 371. 376. & 767. qui alias declarationes offert.
(f) Eodem. Holst.
(g) Id est, Versus, Hymni eazudem horarum, terna
Psalmi, Lectio, & Versus, Kyrie eleison, & Missa sunt.
Holst. Aliae editiones. Oratio, versus, bynni — & Missa
sint.
(h) Quos Psalmos. Holst.
(i) Responsum, Ambrosianum, versus, Canticum
de Evangelio, Litaniz, & Oratio Dominica; & sunt
Missae. Completorium autem. Holst.
(k) Fit benedictiones. Holst.
(1) Lege: Santa, & sextus, fides, mittere.
(2) Ex superioribus & latine textu apparet legi de-
bere: solmissa.

rih deasclibun citi aaur sinkiuuanga
eadem boras (q) idem repetantur : Hymnorum
necouuht min kafetzidu
nihilominus, keltionum, vel versum (?) dispositionem
eines pilades allem tagun kihaltan so kluuiffo
uniformem cunctis diebus seruatum ; Et ita scilicet
si pigunnan

(1) semper Dominica à CXVIII. incipitur. Vespera
longe fiki-
autem cotidie quatuor psalmorum modulatione cans-
fungan dea salmun

tur. Qui psalmi incipiuntur à CXVIII. usque ad
uzzan dem dea misilichhem tum

CXLVII. exceptis his, qui in diversis boris
fou im sint (1) kisanut
ex eis sequuntur ; Id est, à CXVII. usque ad

centesimum vigesimum septimum (2) CXXXVI. (3)
andere in abuntlobum zaqhue-
CLXII. Reliqui omnes in vespera dicendi
danne sint danta min qhuemant
sunt. Et quia minus veniunt tres psalmi,
pidiu zateilanne sint dea in roabu
ideo dividendi sunt, qui in numero (*) supra
kafetribane starchirun sunt funtan
scriptus fortiores inveniuntur, (x) Idem

CXXXVII. us (y) (3) CXLII. us, centesimus vero tertius
danta luzilert fikima-
decimus, quia parvus est, cum CXV. con-
hohot ; kilazzeru
jengatur. Digressio ergo ordine psalmorum
abundilhecheru andro
vesperarum ; Reliqui, id est, (z) Le-

ctionem responsionum, Hymnum, versum vel canticum si
si erullit za folniste
cat supra taximus, (aa) impletur ; Ad comple-
deasclibun aaur kifan-
torum vero (bb) idem psalmi repetantur
gan

cotidie, id est IV. us (3) XC. us (3) CXXXIII. us
kifazteru des salmfanges tagalichchen
Dispositio ordine psalmodie diuine,
ebano
reliqui omnes psalmi, qui supersunt, equaliter

si zeteillit sibun naht uuahtono libanto ke-
dividuntur (cc) septi noctium in vigiliis, partiendo sci-
uuiffo dia uotar im lengirun sint
licet, qui inter eos prolixiores sunt psalmi, (3)
daruh eina cocouuelicha kafetzanti nah
XII. per man quampue (dd) consuetudinem
daz alleromeist manonte ibi uuelihemu
Hoc precipue commentes, (ee) si
oduula deliu zateile Salmono (1) pillichet
forte hec distributio psalmorum displicuerit,
ibu paz andaruuif suant

(ff) ordine si melius aliter iudicaverit
tue denne cocouuelichu mezzu zuafiki-
(gg) agat. Dum omnimodis (hh) ad-
uaret. daz cocouuelichera uuehchun Sal-
tentatur. Ut omni hebdomada psal-
tari alonges (i) rohba
terium ex integro numero CL. psalmorum
fiklungan truhtruhbermu take
psallatur, (3) dominico die semper
fou haubite aaur si kifangun za uuahton
à capite (ii) reprehendatur ad vigiliat,
danta drato unhort dera kernissa linera deo-
quis (kk) nimis inerti devotionis sue servi-
noles kaugunt dea min fons
tio ostendant monachi qui minus à
salare kiuuonahcicim daruh
psalterio, cum canticis consuetudinarius, per
uuehchun umbincir fugant denne uuenne
septimana circulum psallant ; (ll) Dum quando
lesames uuihe satare unfore cinemu dage
legamus sanctos Patres nostros ano die
daz radalibcho erfullen uuir so eina
hoc strenue implese, (mm) nos vero ut una
uuehcha anolkui daruh inptimates.
septimana integra persequamur.

CAP. XIX.

De disciplina psallendi.

Ecocoueri kilaubames cothuodi
Ubique credimus diuinam esse
(1) antuasta
presentiam, (3) oculos Domini (a) speculari bonos
zui-
(3) malos ; (3) maxime tamen hoc sine aliqui de-
ualunga

(q) Idem. Host.
(r) Dispositione uniformi cunctis diebus servata.
Host.
(s) Ut semper. Host.
(t) CXXXIII. & CXLII. Host.
(u) Supradicto. Host.
(x) Id est CXXXVIII. Host.
(y) Et CXLIII. & CXLIV. centesimus vero sextus
decimus. Host.

(z) Lectiones, Responsoria, Hymni, Versus vel
Cantica. Host.
(aa) Impletur. Host.
(bb) Quotidie iidem psalmi repetantur. Host.
(cc) In septem noctium vigiliis. Host.
(dd) Continuatur. Host.
(ee) Ut si. Host.
(ff) Ordinatur. Host.
(gg) Agat deest ap. Host.
(hh) Id attendatur. Host.

(ii) Repetatur. Host.
(kk) Nimis inerti devotionis suae servitium. Host.
(ll) Cum legimus. Host.
(mm) Quod nos tepidi utram septimanam integram per-
sequamur. Host.

(1) Goldastus quidem etiam habet: Kisanbut. sed facile
apparet legendum esse: Kisanbut i. e. abscondit stylo bo-
dicus.

(2) Videtur ante: pillichet exidisse vox ni, aut le-
gendum esse mispillichet. apud Notk. ff. 14, 10, ff: mis-
fichet, pro: displicet. In Wlberami cap. 1. habemus i
mislichu, displicet.

(3) Roahim, vel rubro legendum.

Ad CAP. XIX.

(a) In omni loco speculati. Host.

(1) Lege: Antuasta; quod etiam Gold. exhibet.

ualunga cotechundaz
bitatione credamus, cum ad opus divinum adijctimus.

Ideo semper memores finis, quod ait Propheta;

Servite Domino in timore. Et iterum; Psallite
sapienter. Et; In conspectu angelorum psallam ti-
bi. Ergo (b) si consideremus qualiter oporteat
(c) in conspectu divinitatis, & angelorum ejus esse,
& sic stemus ad psallendum, ut mens nostra con-
hizze, cordet voci nostræ.

CAP. XX.

De reverentia orationis.

Si uualtantem edeslichhiu
cum hominibus potentibus volumus aliquis
suggerere, non praesumimus, nisi cum humilitate &
uueo mer
reverentia; Quanto magis Domino Deo universarum
luttri kernissa zapi-
cum omni humilitate & paritatis devotione suppli-
tanne ist
candum est? Et non (a) multiloquio; sed
in paritate cordis & compassionem lacrymarum
scammas
nos exaudiri sciamus. Et ideo brevis debet esse &
luttas
para oratio, nisi forte ex offensa inspira-
lannes der cotechundian ensti forasikidenit
tionis divinae gratia protendatur.
in zumfti scamlihcho
(b) In conventu autem omnino breviter
ebano
oretur; Et factis signo, à Priore omnes pariter sur-
gant.

(b) Si abest ap. Hoff.

(c) Nos in conspectu. Hoff.

Ad CAP. XX.

(a) In multiloquio Hoff.

(b) In conventu tamen omnino breviter oratio.
Hoff.

Ad CAP. XXI.

(a) Fratres. Hoff.

(b) Decanias suas. Hoff. Est autem Decania numerus
decem Monachorum uni subiectus, qui Decanus vocatur,
antiquioribus Latinis Decurio. Decania in Reg. Mag.
cap. 12. Decada dicitur. Hanc idem Hoff. annotat in
Index. Declarat.

(c) Mandata. Hoff.

(d) Partitur. Hoff. alix editiones partiat.

(e) Sed secundum. Hoff.

(f) Aliqua forte quis inflatus superbia repertus &c.
Hoff.

CAP. XXI.

De Decanis Monasterii.

Si aruultit si
major fuerit congregatio, eligantur de ipsa
dera cuatun klunisszida des
(a) fratribus boni testimonii, & familia conversa-
libes zehanninga pihuēda
tionis, & constituantur Decani, qui sollicitudinem
gerant, super (b) Decanis in omnibus secundum
(c) mandatum Dei, & precepta Abbatis sui. Qui
sichurer
Decani tales eligantur in quibus Abbas securus
(d) libbe
(d) parcent onera sua; Et non eligantur per ordi-
nem, (e) secundum vite meritum, & sapientie doctri-
intidea
nam. Quique Decani, si ex eis (f) aliquis forte
kaplater
quis inflatus superbia repertus fuerit reprehensibilis,
karhter
(g) correctus semel, & iterum, atque tertio, si emen-
dare noluerit, deiciatur, & alter in loco ejus,
anagat
(b) qui dignus est succedat; Et de Praeposito eadem
constituimus.

CAP. XXII.

Quomodo (a) dormiunt Mo-
nachi.

Einluzze deruh einluzian
Singuli per singula lecta dormiant.
Kaltreuwitiiu son meze des libbes
Leilisternia pro modo conversationis secundum
spontungu
dispensationem (b) Abbatis accipiant. Si potest fieri,
omnes

(a) Corruptus. Hoff.

(b) Qui dignus sit subrogetur. Hoff.

(c) Hic interpretor mentem Regula non intellexit, sedu-
bus voce corrupta; parcent, pro qua Geldastus habet:
partiat. in cuius locum latinus posuenda est vox partitur;
cui ex contextu facile apparet. libben, liben, liban non
significat partiri, sed parcere, sibi. Netker. in Pf.
12, 14. verba: Et ab alienis parce seruo tuo, reddit:
Unde libe dinamo scilicet fore anderro schuldin. adde
Eand. Pf. 38, 12. & Pf. 87, 14. conf. infr. c. 39. in fine.

Ad CAP. XXII.

(a) Dormiant. Hoff.

(b) Abbatis sui. Hoff.

(c) Sinif.

omnes in uno loco dormiant; Si autem multitudo
ni lazze
non (c) fuerit, deni aut (d) vigeni cum senioribus,
reften leoht
qui super eos solliciti sint, pausent. Candela iugiter
kiiuatote
in eadem cella ardeat usque mane; vestiti dormiant,
picurte curtilom edo zaummum
Et cincti cingulis aut fimbriis, (e) et calceol-
los suos ad latas suam non habeant, dum dormiant;
ne forte per somnum (f) vulneret dormientem; Et
ut parati sint monachi semper, (g) signo signo absque
uuercha Cotes fruati
opus Dei, cum omni tamen gravitate Et
mezhaftiu
modestia; Adolescentiores fratres iuxta se non ha-
durahuisse mit herirom
beati (h) lectos; sed permixti cum senioribus; mezhaftiu
surgentes vero ad opus Dei invicem se moderate
slafalenu
cohortentur, propter somnolentorum excitatio-
nes.

CAP. XXIII.

De excommunicatione Cul- parum.

Si quis frater contumax, aut inobediens, aut
uuidar-
superbus; aut mormorans, (a) aut in aliquo contrario
uuarti ebansthanthanti
confessus
heriromo
cepta seniorum suorum contemptor repertus fuerit;
hic secundum Domini nostri preceptum admonetur
semel, (c) Et iterum secreto a senioribus suis; Si non

emendaverit, si kifahchan offanliheho
objargetur publice coram
omnibus; Si vero neque sic correxerit, si intelligit, qualis
armeniam
pena se; excommunicationi subjacet; si autem im-
unkauuaret libchamelibera
probus est, vindicta corporali subdatur.

CAP. XXIV.

Qualis debet esse modus excom- municationis.

Secundum modum culpe excommunicationis vel
kadeni mez
discipline debet extendi mensura; Qui culpam mo-
dus in Abbatis (a) pendet iudicio; Si quis tamen frater
in riugriom teilnumft
in levioribus culpis invenitur, a mense participatione
piceitit si piceitite kinezkefisi
privetur; Privatur autem a mense consortio,
desu ist redina
ista erit ratio, ut in oratorio Psalmum aut An-
ni helle redinoc
tipbonum non imponat, neque lectionem recitet,
ad ganuhtameru tati
usque ad satisfactionem; Refectionem autem
imbiz dez muafes daz
cibi, post fratrum refectionem solus accipiat, (b) ut
pilad qhuedan
si verbi gratia fratres reficiunt sexta hora, ille nona;
si fratres nona, ille (c) vespere; Usque dum satisfu-
lamera tati kalimfihchan
gione congrua veniam consequatur.

CAP. XXV.

De gravioribus culpis.

Defer dera sunt sculdi
Is autem frater qui gravioris culpe nexa
si kilpentor
tenetur, suspendatur a mensa sumi Et ab oratorio.
loh

(c) Sinit. Holst.

(d) Vieni. Holst.

(e) Et cinctos ad. Holst.

(f) Vulneretur dormientes. Holst.

(g) Et signo. Holst.

(h) Lecti. Holst.

Ad CAP. XXIII.

(a) Vel in alio contrarius existens Sanctae Regulae.
Holst. Aliae autem editiones pro alio habent aliquo.

(b) Praeceptis. Holst.

(c) Et secundo secreto. Holst. aliae edit. legunt se-
crete.

Ad CAP. XXIV.

(a) Pendet. Holst.

(b) Mensura, vel hora, qua praeviderit Abbas ei
competere. Hinc adduntur in edit. Holstensi, non item in
aliis.

(c) Vespertina. Holst.

ich auh imu
Nollus ei frater in mulo (a) injungatur confor-
tio, neque in colloquio. Solus fit ad opus sibi injun-
duruh uocanti uuaft
tum, perficiens in penitentie laudu; scient
ekislihun kighuit
illam terribilem Apostoli sententiam dicentis: Tra-
fuslichan in faruurti
ditum hujusmodi hominem (b) in interitum carnis, ut
heiler fi
Spiritus saluus fit in diem Domini; Cibi autem
antfankida
(c) perceptionem solus percipiat, mensura, vel hora,
kalimfam min sona
qua prouiderit abbas ei competere. Nec a quo-
einiga furisfarantemu
quam benedicatur, transiit, nec cibis qui ei da-
tur.

CAP. XXVI.

*De his qui sine iussione junguntur
excommunicatis.*

Si quis frater presumpserit sine iussione Abbatis fra-
souuelichu mezu kamah-
tri excommunicato quolibet modo se iunge-
choon karibhan
re, aut loqui cum eo, vel mandatum ei dirigere,
kalibchera si ex lozzan dr
similem fortisat excommunicationis vis-
ribti.
ditiem.

CAP. XXVII.

*Qualiter debeat Abbas sollicitus
esse circa excommunicatos.*

ruachun
Omni sollicitudine curam abbas gerat circa delinquen-
durust
tes fratres, quia non est opus sanis medicus, sed male ba-

dentibus, (a) humiliter pro infirmitate, non extolla-
latur pro misericordia, Et ita omnia membra erant in
pruhchan cocouuelichu mezu
pace; Et ideo uti debet omni modo,
anafentan
ut sapiens medicus, immittere quasi occultos consolatores

(b) (c) senectus, id est seniores, sapientes, fratres
qui quasi (e) secreto consolentur fratrem sustinentem
framkuuifien kanucliamera tati
Et prouocent ad humilitatis satisfactionem, (d) Con-
kanucliamun pifauit li;
solentur eum, ne abundantiore tristitia absorbeat; sed

sicut ait Apostolus; Confirmetur in eo caritas, Et
pi imu allero meist
oretur pro eo ab omnibus; Adgnosce enim debet
huuaffi
sollicitudinem gerere Abbas, Et omni sapientia Et
horskl min einikas
industria curare, ne aliquam de uerbis sibi
pifolachenem
creditis perdas; Noverit enim se infirma-
alliu

rum curam suscepisse animarum, non super sanis ty-
rihchida
ramidem (e) adjunat; (f) sed metuat Prophe-
drouua
comminationem (g) super quem dicit Deus: Quod
seistas ir zua namut
crasum uidebatis, adjunebatis; Et quod
(e) uuarheilaz des cuatin
debile erat, proieiebatis. Et pastoris boni pium
erkastaz keleifant
imitetur exemplum, qui relictis nonaginta

nozem ouibus in montibus, abiit unum ovem que er-
fo filu eban-
raverat querere; capis infirmitati in tantam com-
ahsalom finem ka-
passus est, ut eam in sacris humeris suis digna-
uuerdonti analeckan fo uuidare tragan ze chor-
taretur imponere, Et sic reportare ad gre-
tare.
gem.

CAP.

Ad CAP. XXV.

- (a) Jungatur. Hoff.
(b) Adde Satana. Hoff.
(c) Reflexionem. Hoff.

Ad CAP. XXVII.

(a) Verba humiliter, utque in pace, desunt, tam in
Hollsteniana, quam aliis editionibus.

(b) Synpallus legit Hoff. (alii editiones habent fu-
apipetals, it, senpallus) Vox Græca rursus sonans collisorem,
familialem, notante Hoff. in Indic. Declarat.

- (c) Secrete. Hoff.
(d) Et consolentur. Hoff.
(e) Adjunat, deest in Hoff. & aliis edit.
(f) Et. Hoff.
(g) Per quem. Hoff.

(1) De hac voce vid. de Prefat in Gloss. Latino-
Barb. ubi notat delinendum esse ex Græco; exprobatum

(2) Legendum est: Uuarheilaz, qua vox in interpre-
tatione hac alibi etiam occurrit, vid. infr. cap. 26. apud
Neth. Fj. 29, et est: uuarheillen, non sani.

CAP. XXVIII.
De his qui saepius correpti
(a) emendare noluerint.

Si quis frater frequenter correptus pro qualibet lichafo armefinlamoter culpa, fi etiam excommunicatus non emenda- uualfira kirihitida fillono verit, acior ei accedat (b) correctio; id est, ut ver- kertu frankangen beram vindicta in eum procedat: Quod si nec ita correxerit, aut forte, quod abfit, in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua; Tunc Abbas faciat, medicamenta quod sapiens medicus. Si (c) exhibeat fomenta; ibu falbun kifpanfteo ibu lahchida cotchun- Si angustia adhortationum. Si medicamina drolua- dera az iungift riam Scripturarum; si ad ultimum afionem excommu- kertu nicationis, vel plagam virgis, etiam si viderit, ni- furi magan horskii xuatue bil suam prevallere induriam; adhibeat etiam, quod maius est, suam, Et omnium fratrum pro eo oratio- nem; ut Dominus, qui (d) omnipotens est operetur Sa- defu mezza lutem circa infirmum fratrem; Quod si nec illo modo si pruhanti ifarno fanatus fuerit; tunc iam statim Abbas ferro des abafindannes abfiffioni, ut ait Apostolus; Auferte malum ungulaubiger ibu kelidit ex vobis; Et iterum: Invidela si difcidit, kelide (e) fubdigaz difcedat: ne una ovu morbida omnem gregem pilifnizez (a) contagiet.

CAP. XXIX.
Si debeant iterum recipi fratres
exeuntes de Monasterio.

Frater, qui proprio vitio egreditur, de Monasterio,

Ad CAP. XXVIII.

- (a) Non emendaverint. Holft.
(b) Correptio. Holft.
(c) Exhibuit. Holft.
(d) Omnia potens. Holft.
(e) Contagiet. Holft.

(1) *Annu legendum:* Karaffter, keraffter, quas vocer Nofter pro Reprehenfio, castigatio ponit.

- (2) *Legit:* fuhdigaz.

Ad CAP. XXIX.

- (a) Et sic. Holft.
(1) *Legit:* kihauorban ouefam, cun Goldafus legit.

ibu (1) kihauorban uueran keheizze Si reverti voluerit, fpondeat prius omnem emendationem vitii, pro quo egressus est: (a) Sic in deru lungifun fleti fi entfangen, doz er diu finiu ultimo gradu recipitur, ut ex hoc eius theomuat fi kechoreot daz ibu andera flunt humilitas comprobetur. Quod si denno exierit, giu afterdiu uuizzanti aque tertio ita recipitur, Jam poftea fciens, imu eocouuelihan zuakane farcikan uuelan fbi omnem reuerfionis aditum denegari.

CAP. XXX.
De pueris minore etate, qualiter
corripiantur.

Eocouuelihaz altar (1) farnuffit eikania feal Omnis etas vel intellectus proprius debet habere mez intipidiu habere menfuras. Ideoque quotiens pueri vel adole- fcentiores etate, aut qui minus intelligere poffunt quan- ta pana fit excommunicationis; hi tales, dum delin- fin kencizzit farfeem quont, aut ieionis nimis adfigantur, (a) acris filloom fi in keduangan verberibus coërceantur, ut fciantur.

CAP. XXXI.
(a) Qualis fit de Cellerario
Monasterii.

Cellerarius Monasterii eligatur de Congregatione fpafer rüffer fitim chuskeer nalles filu fapiens, (b) in materis moribus, fobrius, non multum ezzaleer nalles preiteer nalles trubaleer nalles edax, non elatus, non turbulentus, non uuidarmuager nalles trager nalles fpildancer uz- iniuriofus, non tardus, non prodigus, fed zan forahntant cotan der alleru famanungu fi times Deum; qui omni congregationi fit, fo fo fater. ruahhun tue fona alleem ano fcat pater. Ciram gerat de omnibus; fine kipot des abbates neouueht tue dei kepotan fia iuffione Abbatis nihil faciat: que iubentur kehalte ni keuntraue ibu huuelih cafiodiat; fratres non contriftet. Si quis (c) fra- fona

Ad CAP. XXX.

- (a) Aut scribus. Holft.

(1) *Sine dubio legendum:* farnuffit. Apud Netherum Pf. 42, 1. Et 42, 5. Et 51, 1. occurrit fermanula pro intel- lectu, ratione.

Ad CAP. XXXI.

(a) De Cellerario Monasterii qualis debeat esse. Holft. In Manuscripto nostro fempit fcribitur Cellerarius, quod femel notaffe fufficiat.

- (b) Maturus moribus. Holft.
(c) Frater. Holft.

fona imu odhuulla edhesdelihhu unredihaf-
trien ab eo forte aliqua irrationabili-
lihuu pirit nalles farmanento keunfreuve
ter postulat, non sperando (d) contristet,
uzzan redihaflihhu mit deomuati ubilo pirtan-
sed rationabiliter cum humilitate male petenti
temu farzihe sela fina kehalte kehucke
deneget. Animum suum custodiat; Memor
simblum daz potolihha danta der uuela am-
semper illud apostolicum. Quis qui bene miri-
bahitit stigil cuatan imu zuakefuahhit; un-
straverit, gradum bonum sibi acquirit; In-
mahitigero chindo keftco lati armero mit
firmorum, infantum, hospitum, pauperumque cum
eocoueliberu pihuqi ruahha tue uuizzahti
omni sollicitudine curam gerat. Sciens
ana zuifal danta pi defecem allem in tage dera
sine dubio quis pro his omnibus in die iudi-
ciana rediun er kebaner ist.

cui rationem redditurus est.
alliu faz inci alla eht
Omnia vasa Monasterii, cuicunque substantiam,
inti fo altares faz keuuhiu pische neouueht
ac si altaris vasa sacra conficiant; nihil
leitet faruummando noh noh
dant negligendum, neque auaritia studeat; neque
spildanter si uirrituto eht des monastres
prodigii sit (e) exstirpator sollicitudine Monasterii;
uzzan alliu mezhaftiu tue indi after kipote
sed omnis mensura faciat, Et secundum iussione
des abbates theohet fora allu eigi indi
Abbat; (f) Humilitatem ante omnia habeat; Et
denu eht nist daz kebe uuort des an-
cui substantia non est que tribuatur, sermo respon-
surtes si kerehliit cuataz fo kescrhan ist uuort
fontis porrigatur bonu; Ut scriptum est; Sermo
cuataz ubar keba pezziltuun, indi alliu dei imu
bonus super datum optimus. Omnia que ei
anakimahooe abbas selhun habet untar ruah-
inuuxerit Abbas, ipse habeat sub cura.
hunfineru fona diem imu piuerit ni erpaldee
fua; a quibus cum prohibuerit, non presumat;
pruadrum kefaza liibleita ana einikemu lih-
Pratruu constitutum annonam, sine aliquo typo
hifode edo tuuala pringe daz ni
vel mora, offerat, ut non scandalizetur;
kehucke dera coechunduun sprahha daz si ke-
Memor diuini eloqui, quid me-
arneet ibu
reatur, qui scandalizaverit animi de passu. Si
famanunga mera uulit hella imu si kekeban
congregatio maior fuerit, solatus ei dentur,
fona diem kehollaneer indi erselbo ebanemu
a quibus adiutus Et ipse aquo

mutae erfulle amabht imu pifolahanz eicim
animo impleat officium sibi commissum. Hori
kelimsanteem indi kekeban sin dei ze kebanne
competentibus Et dentur que danda
sint indi kepetan dei zepitanne sint endi neo-
sint, Et petatur que petenda sunt (g) Et ne-
man (?) duruhtrahit noh keunfreuuit in hufe-
mo peurbetur neque contristet in domo
cotes.
Dei.

CAP. XXXII.

De Ferramentis vel rebus
Monasterii.

Substantia Monasterii in iustitiazasum keuua-
Substantia Monasterii in ferramentis vel vesti-
tim edo fo huudihemu fo rahhom
bus, seu quibuscumque rebus, provideat Ab-
sclm
bas fratres, de quorum vita Et moribus secutus sit,
einluzziu dera pidarbum suauit kizel-
Et eis singula, ut utile iudicauerit, con-
channe indi auurzikilefanne
figuet (a) constituenda atque recolligenda. Ex
in dem-
quibus Abbas (b) breuem teneat; ut dum sibi in ipsa
selbon kazaichantiu uuchalalum ana-
adsignata fratres (c) vicissim suc-
kaant
cedunt, ut sciat quid dat, (d) Et quid recipit; Si
unlibro ruahchalolo
quis autem forside aut negligenter res monasterii
trahtot si kiduungan
trahtauerit, corripiatur; Si non emendauerit dici-
dera rehlihehun untarlicke
plina regulari subiceat.

CAP. XXXIII.

Si (a) quid debet monachus pro-
prium habere.

Aliterum est dea abhust uurzhafter abaza
Precipue hoc vitium (b) radicatus amputan-
sindanne ist couuhte
dum est de monasterio, ne quis presumat aliquid
dare aut accipere sine iussione Abbatis; neque aliquid
eikan neouuiht rahoha
habere proprium, nullam omnino rem; Neque
puah
Codicum, neque tabulas, neque grassum, sed nihil omni-
kauuiffo

(d) Add. em. Hollt.

(e) Et exstirpator. Hollt.

(f) Add. sui. Hollt.

(g) Ut. Hollt.

(i) Hic inferre: Sl.

Ad CAP. XXXII.

(a) Custodienda. Hollt.

(b) Breue. Hollt. Aliæ editionis breuere, aliz breue habent.

(c) Vicibus. Hollt. Aliæ editiones vicissim legunt.

(d) Aut. Hollt.

Ad CAP. XXXIII.

(a) Quid debeant Monachi. Hollt.

(b) Addit pecuniare. Hollt.

(c) Pote-

kauuiffo lihchamon iro
no : quippe quibus nec corpora sua, nec volunta-
urlaubit in eikenemu alliu
tes licet habere in propria (c) voluntate; Omnia
notdurfti eo
vero necessaria à patre sperare monasterii, nec quic-
uuit urlaube edo
quam licet habere quod Abbas non dederit aut
farleazzi cancanfamon
permiserit; Omniaque omnibus sint communia;
min couuit sin couihte
ut scriptum est, nec quisquam suam aliquid dicat vel
daz ibu einic delemu
presumat; Quod si quisquam hinc nequissimo
achusti (1) kiraffter kilustidot
vitio deprehensus fuerit delictari, ammonetur se-
mel, Et iterum; si non emendauerit, correctioni
subjaceat.

CAP. XXXIV.

*Si omnes equaliter debeant ne-
cessaria accipere.*

Sicut scriptum est; si zeteilic einluzlihem
fingulis, daz
foso eocouuelihchemu
proat cuque opus erat; ubi non dicimus, ut
heiteo antienkidu fue
personarum, quod abste acceptio fit, sed infirmi-
fcauunka durustigottue
tatis consideratio, (e) ut qui minus indiget, agat
ant
Deo gratias, Et non contristetur; Qui vero plus in-
f kiran - si kitheonot
diget, (b) exhibetur ei, humiliter pro infirmitate,
nalles si erhaban alle lidi
non extollatur pro misericordia, Et ita omnia mem-
in fridui
bra erant in pace; Ante omnia ne murmuracionis ma-
pi souuelichaso racha in einikemu
lem pro quacunque causa, in aliquo
fo uuelichemu fo zaichanungu kauu-
quacunque verbo aut significacione appa-
ge (1) karaffter ds kiduunga-
reat; Quod si deprehensus fuerit distrahitori

nun si uncarkeban.
discipline subdatur.

CAP. XXXV.

De septimanariis coquinae.

Fratres sic sibi invicem seruiant, ut nullus exca- (1) si
enenachot ambahte siuchi
setur à coquina officio, nisi aut aegritudine,
suuarru dera bidarbi uuelih pihafter
aut in causa gravis utilitatis quis occupatus
uulit erdiu mra loon ist kesaahit
fuerit, quia exinde maior merces (a) acquiritur
minna unchrestigem fora si kekaumic
Et caritas. Imbecillibus autem procurentur
helfa
folatia, ut non cum tristitia (b) faciant, sed habent
mezze dera samanungu
omnes folatia, secundum modum congregationis,
edo keczzida
aut positionem loci. Si major congregatio fuerit,
si entrahhooc ibu uuelihhe
(c) Cellarius excusetur à coquina, vel si qui, ut di-
meroom piderboom sin pihestum
ximus, maioribus utilitatibus occupatur, ceteri
uz kikanganer
sibi (d) sub caritate seruiant; Egreffus de septi-
hreinida tue lahhan
mana Sabbato mandatis faciat, Linthea cum quibus
fuuerben
sibi fratres manus Et pedes tergunt lavet; Pedes vero
der kekanganer
tan ipse, qui egreditur, quam ille, qui intrat, est,
uuaken hreinui alliu
omnibus lavet; Vasa ministerii sui munda Et fana
kezeihhanne
(e) Cellario reconferret; Qui (f) Cellarius iterum
inganganemum kezeihhanne
intranti conignet ut fiat quid dat aut quid
ueehharre einera citi des
recipit. Septimanarii autem ante unam horam refe-
inbizzes kefaiza lübleita einluzzin
Boni accipiant super statutam annonam singulis sibi
trinehan
(g) (1) biberet, Et panem; ut hora refectiois sine
murmura-

(c) Potestate. Holst.

(1) Hic Interpres sine dubio erravit, credens se legere:
Reprehensus. Kiraffter est à ralsen, quod colligare, in-
terpretare, reprehendere significat. vid. Notam meam ad
Osyridi En. II, 2, 8. add. supra not. 1. ad c. 12.

Ad CAP. XXXIV.

(a) Ubi. Holst.

(b) Humiliter pro infirmitate & non &c. Holst.

(1) Vid. Notam 1. ad cap. 33.

Ad CAP. XXXV.

(a) Et caritas acquiritur. Holst.
Kero Tom. I. Pars 2.

(b) Hoc faciant. Holst.

(c) Cellariusus. Holst.

(d) Pro sub caritate legit Holst. caritate invicem.

(e) Cellario. Holst.

(f) Cellarius. Holst.

(g) Biberes significat liquoris haustus, sive sorbitio-
nes: unde permitti dicuntur singuli biberes, aut tres bi-
beres. Vita S. Popponis Abbatis cap. 30. §. 11. Disce-
dant inde caritatis vestigia suis reliquit, singulisque tricenis
dies singulas dari biberet praecepit, hoc est, ut interpreta-
tur Volfius de vit. Serm. vini Scyphos: Holsten, in indic.
Declarat.

(1) Gold. habet: entrahhooc, Et bene quidem.

(2) De hac voce vide de Frese in Gless. Latino Barb.
in v. Biber.

murmulodii suaarrera
 innotatione **¶** gravi labore serviant
 fratribus suis. In diebus tamen sollempnibus usque ad
 inthapetm uueharre
 missas suscipiant; **(b)** Intrantes **¶** exentes hebdo-
 madarii in oratorio, mox matutinis finitis do-
 minica omnium genibus provolantur, postulantes
 pro se orare; Egreiens autem de septimana dicat
 hunc versum; Benedixit es Domine Deus meus
 du hultu mih ketroulunter piist mih demu
 qui adjuvisti me, **¶** consolatus es me; quo
 keghuetanemu
 dicto tertio, **(1)** accipiat benedictionem
 untarfolkent
 egrediens; subsequens ingrediens, **¶** dicat; Deus in
 adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum
 me festina; Et hoc idem tertio repetatur ab
 omnibus, **¶** accepta benedictione ingredia-
 tur.

CAP. XXXVI.

De infirmis fratribus.

ruacha zua-
 Infirmorum cura ante omnia **¶** super omnia adhi-
 zituenne foratun
 benda est; Ut sicut revera Christo, ita eis
 ferveatur; quia ipse dixit; Infirmus fui, **¶** visita-
 stis me. Et: quod fecistis uni de his minimis meis, mi-
 hi fecistis. **(a)** Sed ipsi infirmi considerent in bono-
 rem Dei sibi servire, **¶** non superfluitate sua con-
 deonante im ke-
 trissent fratres suos servientes sibi. Qui tamen pati-
 dulitlibho kenuht-
 enter portandi sunt; Quia de talibus copiosior
 faciera loon zuakehuahhit alleromeist
 merces adquiritur. Ergo cura maxima sit

einigiu si kedoleet
 Abbat, ne aliquam negligentiam patiantur; Quibus
 fratibus infirmis sit cella **(b)** se deputata, **¶** servitor
 nostman
 timens Deum, **¶** diligens, ac sollicitus.
 pado piderbi si sprahgan
 Balnearum usus infirmis, quotiens expedit, offeratur.
 alleromeist jungen tragoor si far-
 Sanis autem, **¶** maxime juvenibus, tardius conceda-
 keban fleisko ezzan uua-
 tar. Sed **¶** carnis usus infirmis omnino debilibus
 nahilecem fora itnuuuu
 pro repatione concedatur; At ubi
 kepezzirote fona fleiskum sicut keuuo-
 meliorati fuerint, a carnis more solito
 namemu kehabeen meistun
 omnes abstineant. Curam autem maximam
 deonostun fin-
 habeat Abbas, ne a cellariis aut servitoribus ne-
 keruahhalofoot ze inan sicut fo huua-
 gligatur infirmis; **(c)** Ad ipsum respicit quicquid
 fo fona discuum farhazzan ist.
 a discipulis **(d)** relinquatur.

CAP. XXXVII.

De Senibus vel infantibus.

Diuselba chnuat mannaskiu
 Liket ipsa natura humana trahatur ad mi-
 in dem alterum altera
 sericordiam in his etatibus, semus videlicet **¶** infan-
 rihtungu ordfoma fora si kekehan
 tum; tamen **¶** regule auctoritas eis **(a)** propitius.
 unehrefigii noh-
 Consideretur semper in eis imbecillitas, **¶** nullatenus
 heinu mezzu in libeitom
 eis distictio regule teneatur in alimentis; Sed sit in eis
 erhastiu furichueman citi rehlih-
 pia consideratio, **¶** praeveniant bonas canoni-
 hui.
 cas.

CAP. XXXVIII.

De hebdomadario Lectore.

M^{las} ezzantero uuan-
(a) Mensis fratrum edentium lesio deresse
 uue-

(b) Intrantes autem. Holst.**(1)** Accepta benedictione egrediens subsequatur in-
 grediens. Holst.

Ad CAP. XXXVI.

(a) Et ipsi. Holst.**(b)** Super se. Holst.**(c)** Quia ad ipsum. Holst.**(d)** Desinquitur. Holst.

Ad CAP. XXXVII.

(a) Propiciat. Holst.

Ad CAP. XXXVIII.

(a) Mensis. Holst.**(b)** Aude

uuefan min odhuulla unkiuuaru kechriffe
non debet; nec fortuito caſu qui arripuerit
puah leſan imu leſanter
codicem, legere (1) ibi ſe; leſatur ergo tota behdo-

mada, Dominica ingreditur; Qui ingrediens poſt
fantom kerneinfamii
Miſſas & communionem, petat ab omnibus pro ſe
daz erpihuuarbe
orari, ut avertat ab ipſo Deus ſpiritus ela-
titi deſan in chiriuhun
tionis. Et (2) dicat hunc verſum in oratorio tertio
imu pikinnantemu
cum omnibus, ipſo tamen incipiente: Domine labia

mea aperies, & os meum aduuentabit laudem tuam.
entſangeneru

Et ſic accepta benedictione, ingreditur ad le-
ſurista ſuukilili
gendum; Et ſignum ſit ſilentium ad menſam, ut
nohheiner
nullius muſſatio, vel vox, niſi ſolius legentis,
notdurufi

ibi audiat. Que vero neceſſaria ſunt comedentibus
uuehlalum

& bibentibus, ſic ſibi (4) vicibus miniſtrent fratres,
nohheiner duruſtigohie pittan couueht
ut nullus indigeat petere aliquid. Si quid
calme (1) entiuueliches ſo

tauen opus fuerit, ſonitu cuiuſcunque ſigni
zeichanes mer ſtimmu

potius petatur, quam vocer. Nec preſu-
einiger edesuuz ſons derſelbun

mat ibi aliquis de ipſa leſione, aut
allasuuanan couueht ſuahchan min ſi ki-
alonde quicquam (2) querere (3) non de-

keban friſt heroro fora zimberre
tar occaſio; Niſi forte Prior pro adificatione
edesuuz ſkemlichu

volutis aliquid breuiter dicere. Frater autem
uuechhari merod

behdomariuſ accipiat (4) mixtum priuſquam incipiat
uiuhan

legere, propter communionem ſanctam, & ne forte
ſiuuz doleen mic de-

grate ſit ei jeſumum ſuſtinere. Poſtea autem cum cu-
ru chuhchinun uuechharum deconſolmannum
quine behdomariuſ & ſeruitoribus re-

antreiti
ficiat. Fratres autem non per ordinem legant,
dea zimberren
aut content; ſed qui adificat audientes.

CAP. XXXIX.

De menſura (a) cibi.

Sufficere credimus ad reſeſtionem cotidianam, tam
za imbizze tagulichehim
meaſum kaſotani zuel
ſexta, quam nona, omnibus menſis colla duo
muaz miſſilicheru ummahtim
palmentaria, propter diuerſorum infirmitates; ut
er (1) etnemu ezzan er an-
forte, qui ex (2) illo non poterit edere, ex alio
dremu ſi imbizzan
reſciatur. Ergo duo palmentaria colla
kenuhtiamoen

fratribus omnibus ſufficiant; Et ſi fuerint inde
(*) finaliat zu ſi kikeban

poma, aut naſcentia legumina, addatur &
driktion ſunt. des proteſ funt einaſ,
tertium; Panis libra una propenſa

ſufficiat in die, ſive una ſit reſeſſio, ſive prandi,
ma abanteauma;

& carne. Quod ſi cornaturi ſunt,
ſons demuſelbin dritta teil

de eadem libra, tertis pari (c) cellerario
ſi kihaltan zeerkebanne abandmuſfontem;

ſervetur, reddenda carnaturi.

arbeit mera in
Quod ſi labor forte ſallus fuerit maior, in
ſelbfuanu kiualtidu piderbe

arbitrio & poteſtate Abbatu erit, ſi expediat
couuit auchon erchertiu ubarazalii

aliquid augere, remota pre omnibus crapula,
daz neonaldre (1) untaslihehe un-

& ut nunquam ſubſcripat monacho in-
fardeuuiti

digeriet. Quis nihil ſic contrarium eſt omni
Chriſtunemu ſo ſo ubarazalii

Chriſtiano, quomodo crapula, ſicut ait Domi-
ſehat min ſin kaſuuarit berzun iune-

nus noſter. Videte ne grauentur corda ve-
riu

(1) Andeſt ibi: ſed leſurus tota ſce. Holt.

(2) Dicatur hic verſus in Oratorio tertio ab omni-
bus. Holt.

(3) Viciffim. Holt.

(4) Requiere. Holt.

(5) Ne detur occaſio maligno. Holt.

(6) Etteuueliches lege, vel edeueueliches.

(7) De v. Mixtum, vid. da Frieme in Gloſſar. Latino-
Barb. in v. Mixtum.

Ad CAP. XXXIX.

(a) Ciborum. Holt.

(b) Uno. Holt.

(c) A Cellerario. Holt.

(1) Leges: enemu, enre pro: ille, ſuer ſape occurrat.
vid. Neth. Ff. 76. 16. Ff. 30. 20. & 11. 8.

(2) Legendum: Smalſat. in Gloſſis S. Emmerati apud
Peſum in Toſt. Anecd. noſſif. p. 412. eſt: Smalſat, le-
gumina. In reueteriori Verſione huius Regula extat: iſt aber
daſi ſe ſſel oder Smalſat hand. In Miſc. meo quod Ka-
nigbuch ſcribitur legimus: de ſpach David; ut cer-
ſuche am zeben tage, und gip am ſmelechte zu eſſen und
maſſer zu trinckende. Twinger in Vat. meo Miſc. Germ.
Lat. Smellat, Legumina. idem in Focaluar. meo Miſc.
Latino-Germ. legumina Smelſchte. In Ord. Premonſtrati
Tyroleſi lib. 1. cap. 22. extat: an ainen yden Star Arvis
betuen und dergleichen Schmalſat.

(3) Lege: unterſchliche, quod noſiſſimum ſecit in lati-
no textu vox: Subſcripat. conf. cap. 40.

riu uberazzalii, chindum keuuiſſo minnirin
ſtra (d) crapula. Pueris vero minore
aldre nalles diuſelba ſi kihaltan mihhilli min-
etate non eadem ſeruetur quantitas, ſed mi-
nira denne meroom kehaltan in allem libanti
nor quies maioribus, ſeruat in omnibus parita-
tis ſciſco, ſeoffuazzeo
te. Carnium vero quadrupedum (e) omnimodo come-
ſus allem ſi ſarporan ano allen uuan-
ſtio ab omnibus abſtineatur prater omnino debiles
heilem ſuehem.
Et egrotos.

CAP. XL.

De menſura potus.

Einer cocouuelicher eikana hebit keba ſons
Unusquisque proprium habet domum ex
Cote. ſumer ſo ſumer keuuiſſo ſo pidia
Deo : alius ſic, alius vero ſic. Et ideo
eddeslibhemu (f) friſtes
cam aliqua ſcrupuloſitate à nobis men-
libleic ſi keſezcit
ſara vilis aliorum conſtituitur : tamen inferorum
unchreſtigi mez
(a) Imbecillitatem, credimus heminum vini per ſingu-
lar ſufficere per diem. Quibus autem donat Deus to-
traganti furiburti oiganas ſibi habenti lon-
lerantiam abſtinentie, propriam ſe habituros mercedem
notduruft
ſciunt. Quod ſi aut loci neceſſitas, labor aut
prunſt des ſumares mer peicit in ſelb-
ardor ellatis amplius popoſerit ; in arbi-
ſuanu des heroſin keltante
trio Prioris conſiſtit : conſiderans in omnibus,
min (a) untarslihanera fulli edo ubartruncha-
ne ſubrepit ſatietas aut ebrietas.
nii doh (f) leſamer
Licet legamus, vinum monachorum omnino non
daz unſerem citim daz duruh
eſt ; ſed quia noſtris temporibus id monachis per-
ſpanan uueſan ni mac doh edo daz kehenka-
ſuaderi non poteſt, ſolum vel hoc conſentia-
mes daz nalles unzi ze ſetii uzzan
mus, ut non uque ad ſatietatem bilamus, ſed

ſparalithhor (g) freidige tuat ſo ſama
parcius : Quia vinum apoſtare facit etiam
ſpahe peicit daz min
ſapientes. Ubi autem neceſſitas loci expoſcit, ut nec
obana keſcribana mez mih-
ſupra ſcripta menſura inueniri poſſit, ſed mi-
hilu min
to minus, aut ex toto nihil : benedicant Deum qui
daz er allu zu-
ibi habitant, Et non murmurent : Hoc (h) ante omnia ad-
manente daz ano murmulodin ſin.
momentes ut abque marmurationibus ſint.

CAP. XLI.

Quibus horis (i) oportet reficere
fratres.

Fona uuiheru ooftrun
A Sanſto Paſcha uſque ad Pentecoſten ad
imbizzen ze nahtaband muafen
ſextam reficiant fratres, Et ad ſeram conent.
fona (f) ſimſchulſtim
A Pentecoſte autem tota eſtate ſi labores
achro unmezzigii des
agrorum non habent monachi, aut nimietas eſta-
ſumeres nalles ketruabpe ſeordun indi ſeltun
tis non peturba, illis. Et Vlti-
tac andrem tagum
ſeria leuient uſque ad nonam ; Reliquis (f) diebus in
caumoen dia cauma ad
ſextam prandent. Que prandii Sexta, ſi opera in
achrum eigin uualm dratter
agris habuerint, aut eſtatis ſeruer nimis fuerit,
zi emizzigonne forſalcauuunga
continuanda erit, Et in Abbatu ſit (e) prudentis.
ketemproe inti noh keſezze uueo
Et ſic omnis temperet atque diſponat, qualiter
ſela kihaltan ſin daz tuant ano
(d) anime ſaluentur, Et quod faciant fratres, ab-
murmulodii tuen
que marmuratione faciant. Abſoluit autem Septem-
unzi in haubit dera falſtunge
bribus, uſque ad caput Quadrageſime ad nonam
fon falſtun
ſemper reficiant. In Quadrageſima vero uſque (e) in
zc

(d) In crapula. Holſt. addunt aliæ editiones, Et ebrie-
tate.

(e) Omnimodo deſt ap. Holſt. in aliis editionibus
legitur emine.

Ad CAP. XL.

(a) Contuentes imbecillitatem. Holſt.

(b) Omnino admodum. Holſt.

(c) Gold. legit : friſtes.

(d) Hic vitium letet ; quid ſi legamus : underslibhe na-
raſullit ; i. e. ſubrepit alimentorum, ciborum, ſatietas.
Vox Nahrung hodie adhuc eſtata conſuetudine hanc ſignat.
Antiquis vox Nerian, unde Nahrung eſt, deſcendere, ſer-
uare ; ut Et : alere. Conf. Staden. in Expl. Voc. Bibl. Germ.
p. 490.

(g) Lege : leſames.

(h) Hoc pertinet freidaken, Apoſtaticum. Freidon.
Apoſtare in Gloſſ. Bezelernii. Anglo-Sax. fræzengana,
preſugus, Apoſtata, fræzengana, Apoſtaſe. vid. Semner. in
Voc. Anglo-Sax.

Ad CAP. XLI.

(a) Oportet. Holſt.

(b) Adde vero. Holſt.

(c) Providentia. Holſt.

(d) Et animæ. Holſt.

(e) Ad Paſcha. Holſt.

(f) Lege : ſimſchulſtim. quod etiam habet Goldaſul.
Pfingſten.

(f) Lu.

ze abande demselbon aband
pascha ad vesperam reficiant. Ipsa tamen vespera
fo si ketan daz leocht des leohtes ni durufi-
fic agatur, ut (f) lumen lucerne non indigeant
goen imbizante uzzan leocht (*) munoh desta-
reficientes; sed luce ad hoc diei
ges alliu sin keentot
omnia consumantur. Sed & omni tempore, sive
abandmuase des imbizzes fo si ketemprot
cane sive refectiois bora sic temperetur,
daz mit lechte sin alliu.
ut cum luce fiant omnia.

CAP. XLII.

Ut post completorium nemo loquatur.

EOcouclihheru citi stilli sculun eilen
Omni tempore (*) silentium debent stude-
alleromeist nahtlihhem citi
re monachi, maxime tamen nocturnis boris.
ecocouclihheru citi edo
Et ideo omni tempore, sive leionis, sive
dera cauma ibi eit so naar
prandii, si tempus fuerit prandii, (*) mox
eritant fona abandmuase
serrexiert a cane, sedant omnes in unum;

& legat unus coulationes vel vitas patrum, aut certe
andraz daz zimbroe horrente
aliud quod ediscent audientes. non autem

(*) (e) eptaticum aut Regum, quia infirmis intellectibus
nisi piderbi dera citi dera kescirp
non erit atile illa bora hanc Scripturam audi-
andrem dera fa-
re: alius vero boris legantur. Si autem icionis
stun tages uuiit keghuetanemu abande luzzi-
dus fuerit, illa vespera, parvo
leru untarstuntu saar zuakangen
intervallo mox accedat ad lectionem
fo qhuuedames (*) keleranem feo-
conlationem, ut diximus, & lectionis que-
rim simsim pletirun fo silu fo cit farlazzie
tnor aut quinque foliis, vel quantum bora permittit,
allem in ein kakanhlauffantem duruh dera
omnibus in unum (d) concurrentibus per hanc

tuuala dera lectionem in kezeih-
moram lectionis. Si (*) qui forte in assignato
hancemu imo (*) pifalahanemu pihafte
sibi comisso (f) fuit occupatus
kefaze sin erfultit indi uzzan-
Omnes ergo in unum positi compleant: (e) exeuntes
kantem fona folmiffu nohheinaz urlaubif
a completorii nulla sit licentia
zuuitor kelfprohannuuefan daz
demu cuquam loqui aliquid. Quod
ibu fundaner ist einie defan ubartuan dera
si inventus fuerit quisquam praevocari hanc taci-
suuikalii rehcuungu dera sinarrun kerihiti untar-
tarnitatis regulam, gravi vindicta subia-
licke uzzan ibi notdurust kelfte abar qhuic-
eat: Excepto si necessitas hospitum supervenerit,
mit eddeslihhemu eddeshuuaz
aut forte albus alius aliquid in-
daz duuidaro io auz dazfelba mit dera fu-
rit. Quod tamen & ipsam cum san-
riifun fruati mezhastu erhaastot si.
gravitate & moderatione beneplacitum fiat.

CAP. XLIII.

*De his qui ad opus Dei vel
(a) mensam tarde occurrunt.*

ZE citi des eotchundin (*) abbahtes fario
Ad boram divini officii, mox
fo kihortaz uuidit zeihhan farlazzanem allem
ut audiam fuerit signum, reliquis omnibus,
dei doh sint in hantum mit dera furistun
quellbet fuerit in manibus, summa cum festina-
lungu si (*) kehlauffan mit fruati duuidaro
none curatur: cum gravitate tamen,
daz nalles des skernesskern finde zuntrun ke-
at non scarrilitas inveniat somitem.
uuiiffo neouuecht demu uuerche Cotes furi si
Ergo nihil operi Dei prepo-
kefczzit nahtlihhem uuah-
natur. Quod si quis (b) ad nocturnas vigi-
tom den duruh
lis post gloriam Psalmi XCIV. H quem propter
daz farzechanto stillihho uuellemes
hoc omnino protrahendo & (*) morose volumus
keghuetan uuefan (*) nalles kakanlauffit
dici, occurrat: non fiet
in

(f) Lumen. Holst.

(*) Lege: nu noh, quod Goldglus quoque exibet.

Ad CAP. XLII.

(a) Silentio. Holst.

(b) Mox ut. Holst.

(c) Eptaticum. Holst.

(d) Occurrentibus. Holst.

(e) Quis. Holst.

(f) Fuerit occupatus, occurrat. Holst.

(g) Et euentes. Holst.

(*) Eptaticus est ex Græco interpretatus, qui nomine les-
picheatur Parisi. Toff. qui quinque libri Moysi, liber
Josue & libri Judicum comprehenduntur, vid. du Fresnoy
in Gloss. in Eptaticum. (ita quoque Holst. Eptaticum
pro Heptateucho dici observat. Indic. Declarat.

(*) Lege: kelesanem.

(b) Legendum: pifalahanemu.

Ad CAP. XLIII.

(a) Ad mensam. Holst.

(b) In nocturnis vigiliis. Holsten, alii tamen edi-
tiones nostram lectionem exhibent.

(*) Sine dubio legendum: ambabtes, quod frequentif-
me occurrit.

(*) Lege: kehlauffan.

(b) Vox: morose per cum mora à mediæ ævi Scripta-
ribus interdum usurpata, inviti quævis elegantiori La-
tinitatis Cultoribus.

(*) Hoc: nalles vel plane eradendum, vel transponen-
dum est supra vocem: non.

in antreitu fineru uzzan iungitlo
in ordine suo in choro, sed ultimus
allem stante in steti diu solihhem ruah-
omniuni stet, aut in loco quem talibus negli-
halofontem funtrigo kefezzit daz si
gentibus seorsum constituerit Abbas; ut
kefehan fona imu ioh fona allem
videatur ab ipso, vel ab omnibus, usque dum
kefultemu offanlihhera dera kenuhtfa-
completo opere Dei, publica satisfatione
muntati hriuuze in iunkiftunfleti

perneat. Ideo autem eos in ultimo
scolan stan; daz kefe-
ant seorsum iudicavimus debere stare; ut visi
hanc fona allem pi derufelbun ftamu iro
ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua
puazzen keuuiiso ibu uzzana chirihh piliben
emendetur. Nam si foris (c) oratorum rema-
keftatot slaf-
neant, erit forte talis, qui se aut recollocet & dor-
mit, aut certe sedet sibi foris, (d) ut fabulis va-
grot ist kekeban frist demu farluahhanin;
cet, & datur occasio negligo;
inkekangane inna indi min al farleo-
(e) Sed ingrediuntur intro & nec totum per-
fiant frammet puazzen tagalibhem
dnt & de reliquo emendat. Diurnis autem
citim die ze uuerche Cotes
boris, qui ad opus Dei, post versum &

gloriam primi Psalmi, qui post versum dicitur,
nalles kehlaufit euu deru obana qhatumes
non occurrerit; Lege qua supra diximus,

in ultimo (f) stent nec praesumat sociari
(g) caste dero kenuhtsamun-
choro psallentium, usque ad satisfationem;

tati urlaubii dera fine-
Nisi forte Abbas licentiam dederit (g) remissione
ra farlazzani,
sua, ita tamen, ut satisfaciatur reus ex hoc.

(h) ut simul omnes dicant versum. & orent. & sub
cinereu zuakangen
no omnes accedant ad mensam; Ad men-
sam autem qui ante versum non occurrerit, qui per ne-

(c) huueliber erachufti
gligentiam suam aut vitium non occurrerit,
za demu andremu uuehale pi daz
usque ad secundam vicem pro hoc
fi (c) kerosit ibu andrahtun ni puazzit
corripitur. Si demu non emendave-
ni li farlazzan zerehtnufi
rit, non permittatur ad mensam communis participatio-
keskeidaner fona kinozskafsi
nem; & sequestratus a consorcio omnium re-
cino kenomanemu imu teil
ficiat solas, sublata ei portione sua a vi-
ze puazzu so fama
no, usque ad satisfationem & emendationem. Simi-
fi kedukit den
liter autem patitur, (i) qui ad illam versum non
ancuurti after muase keghuuetaner
fuerit praesens, qui post cibum dicitur. Et
kefizteru after diu
ne quis praesumat ante statum boram, vel post ea
couueht muafes tranches erpalden uzzan
quicquam cibi aut potus (k) praesumere; sed
ioh aub demu ist prungan couueht
& (l) cui offertur aliquid a Priore,
uuidarot ceteri deru kerot daz daz
& accipere reuerit, bora, qua desideraverit, hoc quod
er uuidarota andraz
prius recusavit; aut aliud (m) omnino accipiat u-
ze puazzu kelimfihhera.
que ad emendationem congruum.

CAP. XLIV.

De his qui excommunicantur
quomodo satisfaciant.

De his qui excommunicantur

Qui pro (a) gravibus culpis ab oratorio & amen-
fint armeinlamont

sa excommunicantur, bora qua opus Dei in ora-
tório (b) percelebratur, ante fores oratorii
chun forakiftraher licke neouueht qhuedante
prostratus jaccat, nihil dicens,
uzan so filo kafaztemu (c) capite ke-
niji tantum posito in terra capite strah-

(c) Oratorio. Hoff.

(d) Vel. Hoff.

(e) Sed ingrediatur intus, ut nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Hoff.

(f) Stet, nec praesumat. Hoff.

(g) Permissione. Hoff.

(h) Hunc locum ita exhibet Hoffstenios. Ad mensam autem, qui ante versum non occurrerit, ut simul omnes dicant versum & orent, & sub uno omnes accedant ad mensam, qui per negligentiam, &c. Editio Einsiedleosis pro verbis. Ad mensam autem, habet. Ad boram vero re-

(i) Qui etiam. Hoff.

(k) Sumere. Hoff.

(l) Si cui. Hoff.

(m) Omnino nihil percipiat. Hoff.

(n) Lege. certe; quod Goldastus exhibet, & chorum

denotat. In Hymni Antiphoni Versione Theodisca verba: Te gloriosi Apostolorum Chorus, reddatur: Toib tiarlicher potano cart.

(6) Hoc huueliber collocandum est supra vocem latinam: qui, antecedentem; postea super vocabulum: vitium ponatur et achusti i. e. ex vitio Et in nostra Regula versione aliquoties occurrit pro 2 ex illa et diu, ex hoc, et alongi, ex integro. Erronee itaque Goldastus in Gl. Keronis exhibet: erachufti, vitio.

(7) Legendum: Narravit d' verbo: rassen. de quo supra jam allum in Nota 2. ad cap. 33.

Ad CAP. XLIV.

(a) Gravioribus. Hoff.

(b) Celeberrum. Hoff.

(c) Lege: haubite.

strahet framhalte zuckankanteru
 tus proans omnium de oratorio exentium
 fuozzum fora si bifaldan so longo
 pedibus (c) provoluatur. Et hoc tandiu
 kanuhctiam
 faciat, usque dum Abbas indicaverit satisfactum esse.
 katan uuefan; der denne kapotaner
 Qui dum iustus ab Abba-
 fora pualde sibi deffebin
 te venerit, (d) provoluat se ipsius
 fonadiu sporum
 Abbatis, deinde omnium vestigiis, ut orant pro
 ipso. Et tunc si iusserit Abbas, recipiatur in choro,
 antreictidu deru
 vel (e) ordine, quo Abbas decreverit; ita plane,
 andres uuasmer
 ut Psalmum (f) vel lectionem, aut aliud quid non
 paldee heffan
 praefatus in oratorio imponere, nisi iterum Abbas
 denne ist durihfullit
 iubeat; Et omnibus horis, dum (g) percompletur
 forauuerfe demu stat
 opus Dei, projiciat se in terra in loco (h) quousque
 fo kanuhctiam tue
 Es sic satisfactus, usque dum ei (i) iubeat Abbas, &
 kallillee fons deru kanuhctiam tati
 quiescat jam ab hac satisfactio. Qui
 pi rinkirom
 vero pro leuibus culpis excommunicatur, tan-
 ze
 tum a mensa, in oratorio satisfactus usque ad
 kepote fo duruhtuen
 iussionem Abbatis: (k) Hoc perficiant usque dum
 kenuukit.
 benedicat, & dicat, sufficit.

CAP. XLV.

De his qui falluntur in Ora- torio.

I Bu uuelih dene fotakichundit
 Si quis dum pronuntiat psalmum, re-
 li-
 sponforium, aut antiphonam, vel lectionem (a) falli-

- (c) Se projiciat. Holst.
- (d) Voluat. Holst.
- (e) In ordine. Holst.
- (f) Et lectionem. Holst.
- (g) Completur. Holst.
- (h) In quo stat. Holst.
- (i) Iubeat iterum Abbas, ut quiescat. Holst.
- (k) Et tandiu hoc perficiant. Holst.

Ad CAP. XLV.

- (a) Fefellerit. Holst. aliae editiones habent fallitur.
- (b) Hinc verba. a Senioribus usque excessu declinat in Holsteniana & aliis editionibus.
- (c) Corrigitur. Holst.
- (d) Infantes autem. Holst.

kanter ist uzan der kinuhctamun tati
 tus fuerit, nisi satisfactum ibi coram
 katheonoter uuidit
 omnibus humilitas fuerit, (b) & a senioribus
 fora uzlite finan kerafliter
 pro excessu suo castigatus non se recognouerit
 uzkelite merun kirihit (c) untarlidit
 excessisse, majori vindicta subjaceat, quippe
 theoheiti dicit ruachalosi
 qui uoluit humilitate (e) emendare quod negligentia
 mislueru chind pi (f) selihcha in ka-
 deliquit (d) infantes pro tali culpa uap-
 pluan.
 lent.

CAP. XLVI.

De his qui (a) in aliquibus rebus delinquant.

Si quis dum in labore quousque, in coquina
 fo uuelihcheru fo
 (b) & cellario, in (c) monasterio, in pistrino, in boy-
 in listi edesliheri
 to, in arte aliquis dum laborat, vel in quocun-
 misluerit (i) fraprihchit
 que loco aliquid deliquerit, aut fregerit
 eouueht farliuht edo ioh uuan uzkelidit
 quippiam, aut perdidit, (d) vel aut quid excesserit
 fora
 ubi & non uenies continuo ante Abbatem, vel con-
 kalamunngu er selbo rehchan kanuhctiam tuat
 gregationem, ipse ultro satisfecerit,
 meldet chund
 & prodiderit delictum suum; dum per alium cogni-
 uuidit merun untarlidit punzu fo-
 tem fuerit, majori subjaceat emendationi.
 loen antiaz dera funta rahcha ibu ist midan-
 (e) anime ueniam; Peccati causa si fuerit latens
 ti fo filu atumlihehem herorum
 tantum, Abbati aut spiritalibus senioribus
 offan dea uulizun an-
 patefaciat, qui sciant curare & sua, & (f) alio-
 drema tole nallies intdecchan offanon.
 rum uulnera non detegere & publicare.

CAP.

- (1) Legendum est: notaridica. Quod & Goldstus ha-
 bet.
- (2) Legi: Solihcha.

Ad CAP. XLVI.

- (a) In aliis quibuslibet rebus. Holst.
- (b) Pro & habetur in ap. Holst.
- (c) Ministerio. Holst.
- (d) Vel aliud quid excesserit ubi ubi, & non re-
 nient. Holst.
- (e) Si animae vero peccati causa fuerit latens, tan-
 tum Abbati &c. Holst.
- (f) Aliena. Holst.

- (1) Pass: Farprihchit. quod & Gold. habet.
- M 2
- (a) Sit

CAP. XLVII.

De significanda hora Operis Dei.

ZEchundande cit des uerahches tages ioh
Nuntianda hora operis Dei die no-
nahbes ruachun edo
Eaque (a) sub cura Abbatis, aut ipse nuntiare, aut
souuelichemu pihuchikemu kepruader kamah-
tali sollicito fratri iniungat
choe defa ruachum daz alliu citi kalimfancem
hanc curam, ut omnia horis competebus
kafullit fin
compleantur: Psalmos autem vel antiphonas post Ab-
antrectidu iro inkinnen
batem ordine suo, quibus iussim fuerit, imponant.

Cantare autem (b) & legere non presumant, nisi qui pos-
daz selba ambahti erschullen daz fin kizimbrit
sunt ipsum officium implere et adificentur
theoheit fruati
audientes: quod cum humilitate, & gravitate, &
bibun demu kipiuat
tremore fiat, & cui iusserit Abbas.

CAP. XLVIII.

*De opere manuum cotti-
diano.*

UPpigi fiantin ist der selu kauuissim
Otiolitas inimica est anime; Et ideo certis
eicim keummuaazon sefalon
temporibus occupari debent fratres in labore manuum,

certis iterum horis in lectione divina. Ideoque hoc di-
kalaubames pedo citi antrectidom
spostione credimus utraque tempora ordinari;

unzan (c) in kangum
ad est, ut a Pascha usque ad kalendas Oibobres
fona morkane uzkanke son eriston citi unzi nah
mane exeuntes (a) a prima hora usque pene
seordun uuerchoen daz duruft ist
quantam laborent quod necessarium fuerit: Ab
fo fama sextun

hora autem quarta usque ad horam quasi sextam
tuantun muazzoon

(b) agentem lectioni vacent: Post sextam autem ser-
fona miasa resten in pettum iro mit coco-
gentes a mensa paupten in lectulis suis, cum omni

uuelihheru stilli edo oduula huaz uuili
fientio; aut forte qui voluerit le-
daz andaran ni kiunstilli
gere, sibi sic legat, ut (c) alterum non inquietet;
si ketan citihhor mittilodotera ahto-
Et agatur nona temperius, mediantie octava
dun citi fin kiuur-
hora, & iterum quod faciendam est operentur
chit za abande

usque ad vesperam. Si autem necessitas loci, aut
armida suachit za uuacharum zafamanonne
paupertas exegerit, ut ad fruges (d) recolligendas
fin pehettit ni finkeunfretuut
per se occupentur, non contrahantur: quia tunc

veri monachi sunt, si labore manuum suarum

viuant sicut & patres nostri & Apostoli;
doh duuidaro mezhaftiu fin durih luteilmuaret
omnis tamen mensurate fiant propter puellanos;

in huius Es-
a Kalendis autem Octobribus; usque (e) in caput qua-
stun citi andreru solla

dragefime usque (f) ad horam secundam plenam, le-
muazzoon citi andera si kitan drutta

filiosi vacent; Hora secunda agatur Tertius, &
niuntun alle in uuerah iru arbeiten daz
usque nonam omnes in opus suum laborent, quod
eristin zai-

chane citi niuntun inmahchoen fona uerche
hora none, diuungat ab opera

iru (i) einlaze fin caruue denne andras
(g) sua seguli, & sint parati, dum secundum

zeichen clohhot far fo kehorit uuiridit zei-
fignum pulsauerit, (b) mox ut auditum fuerit signum

chanfarlazzanem allem fo uuelihhem fo mit dera
relictis omibus quelibet suauas

furistun ilungu si kilautan alter imbizze
cum sefinatione currat; Post sefationem

muazzoon lectioni iru salmangum
autem vacent lectionibus suis, aut Psalmis. In

fatun tapum
Quadragesime vero diebus a mane usque ad tertium

solla zehantun
plenam vacent lectionibus suis, & usque decimam bo-
uuerchoen daz im ilt anakimachot

in dem tapum intfaben alle ein-
tun quibus diebus Quadragesime, accipiant omnes sin-

lurze puah dea duruh antrectida
gulos codices de Bibliotheca, quos per ordinem

ex alongi lesan dei puah in huius
ex integro legant. Qui codices in caput Quadragesime

zake-

Ad CAP. XLVII.

(a) Sit. Hoff.

(b) Aut legere non presumat, nisi qui potest. Hoff.

Ad CAP. XLVIII.

(a) A prima usque ad horam pepe quartam. Hoff.

(b) Agentem deest ap. Hoff.

(c) Alium. Hoff.

(d) Colligendas. Hoff.

(e) Ad Caput Quadragesime. Hoff. Hæc ultima vox in
MScto nostro semper vitiose Quadragesima scribitur,
quod semel notasse iussit.

(f) In horam. Hoff.

(g) Sua, deest ap. Hoff.

(b) Verba mox ut auditum usque cum sefinatione cur-
ratur. in Hoff. & aliis editionibus desunt.

(i) In & kangum sunt coniungenda: inkangum.

(2) Lege: einlaze.

(i) Ac-

zafhebannē sint fora allu fin kizelit ciner
āndi sunt. Ante omnia sive deputatur unus
 edo zuene herofon deu umbicangen
aut duo seniores, qui circumueant monasterium
 citim dem muazzoen seichen
 boris, quibus vacant fratres lectioni, & videant,
 min odouuila si (1) fondon slaffer
 ne forte inueniatur frater (i) acediosus qui
 gaugrot upigi sprahchon nist
 (A) vacat ocio aut fabulu, & non (i) qđ
 anauarctenter lecturā nalles einin imu un-
 intentus lectioni; & non solum sibi insti-
 biderber ioh auh andre (4) dif... der so-
 lus est sed etiam alios (m) tollit. Hic talis,
 lihcher so fo fer si fundaner si keref-
 si, quod. bly, reperit fuerit, corrip-
 sit ioh andra stunt ibi ni puazit der k-
 tar semel & secundo; si non emendauerit cor-
 ribti rehtlihchon (?) untarliche folicha an-
 rectioni regulari subiacet taliter, ut ce-
 dre furichten enti noh bruder si kimah-
 teri timeant. Neque frater ad fratrem iungatur
 chot citim unkalimfantem trahentihhemu auz
 boris incompetentibus; Dominico item
 tage zum muazzoen uzan dem, dea
 die lectioni vacent omnes; exceptis his, qui
 missalichem ambachtim (6) kezeite sint uel
 variis officiis deputati sunt. Si quis
 daz ruachalofonti unstillt ist daz
 vero ita negligens (7) aut desidiosus fuerit, ut
 ni uilli ni mac lirnen lesan ana si-
 non velit, aut non possit, meditari aut legere, in-
 kimahchot imu uerah daz tue ni caugroe
 iungatur ei opus, quod faciat, ut non vocet.
 unmahtiken (?) linecharem solichaz rahe
 Pratribus infirmis, aut delicatis, talis opera
 list anakimahchot daz nalles ubige fin
 aut ars iniungatur, ut nec otiosi sint, nec
 arbeitsco edo fartiohan
 violentia laboris opprimantur (8) aut effugentur;
 deru unmahti zi piscauuone ist.
 Quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

CAP. XLIX.

De Quadragesimæ Observatione.

D Oh cocouuellhcheru cici lib des muniches
 Licet omni tempore vita monachi

scil pinaltida haben diuidaru
 Quadragesimæ debet observationem habere, tamen
 denta foeru deisu chraft pidiu spanames
 quia paucorum est (a) ita virtus, ideo suademus;
 defem tagum alleru lutri lip suan
 istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam
 kihaltan ebano unehufchida rancha-
 castodire: omnes pariter (b) fordes & negligen-
 tiosi defem tagum uuaska uulit-
 tias his diebus sanctis diluere. Quod tunc digne
 dike fin ibi sonalem achustim pirum kitemprot;
 sit, si ab omnibus vitiis temperemus;
 kipete mit uasum lectum fluncnissi des
 Orationi cum steribus, lectioni & compunctioni cor-
 berzin ioh suripurti uerah kebames defem
 diu atque abstinence operam domus. Ergo his
 tagum auchomes und edesuuas demu kiudu-
 alibus angeamus nobis aliquid (c) solito penso
 nin theonofites unjares kapet funtrielichia
 seruimus nosre; Orationes peculiares,
 muaso tranh suripurt das (1) increocouue-
 ciborum & potus abstinentiam; ut unusquisque
 licher ubar mez imu kirihche edesuuaz ei-
 super mensuram sibi indidam aliquid pro-
 kenes unlin mit mendi prinke
 pria voluntate cum gaudis Sancti Spiritus offerat
 cote untraat sich lihhamin sinu suu muale
 Deo: Id est, subtrahat corpori suo de cibo,
 sone tranche sone slaffe sone sprahchon sone fcer-
 de potu, de sonno, de loquacitate; de fcer-
 ne mit deru atumlihchem kiridu mendii
 rilitate, & cum spiritalis desiderii gaudii,
 (1) druuihun ofstran pite daz selba daz
 sanctum Pascha expediet: Hoc ipsum tamen quod
 einereocouuelicher prinkit cote lakce
 unusquisque (4) offert Deo Abbati suo sugge-
 mit sinu si kipete uuillin danta
 rat, & cum eius sit oratione & voluntate, quia quod
 ano des fateres atumlihchin si furturli
 sine permissione patris spiritalis sit, presum-
 ist kizelit ital ruam nalles lon ke-
 ptioni deputabitur, & vane glorie, non mercedi;
 uuisio mit uuillin alliu zatuanne sint.
 Ergo cum voluntate Abbatis omnis agenda sint.

CAP. L.

(1) Acidiosus. Holst. alie tamen editiones ut noſter
 Codex.
 (2) Vacet. Holst.
 (3) Sic. Holst.
 (4) Extollat. Holst.
 (5) Et. Holst.
 (6) Ur. Holst.
 (7) Fundan, legi debet.
 (8) Forte legendum: differreuit, quod pro: extollit oc-
 currit in Glosſis Kerensis & Goldſto editis.
 (9) Legendum: untarliche.
 (10) Kezeite legi debet; quod Goldſtoſſus habet.
 (11) Lege: linecharem, uti & Gold. legit.

Ad CAP. XLIX.

(a) Ista. Holst.
 Kero Tom. I. Pars 2.

(b) Pro fordes & negligentias: negligentias aliorum tem-
 porum legit Holst.
 (c) Ad solum pensum. Holst.
 (d) Offert habet Holst. & DEO omittit.
 (1) Lege: sicut eocouuelicher. quod & supra jam ha-
 buimus.
 (2) Hæc separanda sunt ita: de uiuim i. e. der uiu-
 him.

Nota. Hic deficit per aliquot capitula interpretatio in-
 terlinearis Testonica in Codice Sangallensi
 quod & ante lineam infra rursus accidit: cujus
 vitio, aut quo facto vel infortunio, non liquet.
 Tantum volumus, ne nescires, aut culpam ope-
 ris nostri vel negligentie imputares, Lector.

CAP. L.

De Fratribus qui longe ab oratorio laborant aut in via sunt.

Fratres qui omnino longe sunt in labore, & non possunt occurrere hora competenti ad oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur cum tremore divino scientes gemas. Similiter qui in itinere debiles sunt, non eos praeterant hora constituta; sed ut possint, agant sibi, & servituti pacis non negligant reddere.

CAP. LI.

De Fratribus qui non ^(a) longe proficiuntur.

Fratres qui pro quovis responso dirigitur, & ea dies sperant reverti ad monasterium, non praesumat foras manducare, etiam si omnino a quovis rogetur, nisi forte ei ab Abbate suo precipiatur. Quod si aliter fecerit, excommunicetur.

CAP. LII.

De oratorio Monasterii.

Oratorium hoc sit, quod dicitur; nec ibi quicquam aliud geratur aut condatur. Expleto opere Dei omnes cum summo silentio exeant, & agatur reverentia Deo: Ut frater, qui forte sibi peculiariter vult orare, non impediat alterius improbitate. Sed & si alter vult sibi forte secretius orare, simpliciter intret & oret: non in clamorosa voce, sed in lacrymis & intentione cordis. Ergo qui simile opus non facit, non permittatur expleto opere Dei remorari in oratorio, sicut dictum est, ne alius impedimentum patiatur.

CAPUT LIII.

De hospitibus suscipiendis.

Omnes supervenientes hospites tanquam Christus suscipiantur, quia ipse dicturus est: Hospes sui, & suscepistis me: Et omnibus congruus honor exhibetur; maxime domesticis fidei, & peregrinis: Ut ergo monitus fuerit hospes, occurratur ei a Priore vel a fratribus cum omni officio caritatis; & primitus orent pariter, & sic sibi societur in pace: Quod pacis

ostium non prius offeratur, nisi oratione praemissa propter infirmitates diabolicas. In ipso autem salutatione omnis exhibetur humilitas. Omnibus venientibus sive discedentibus hospitibus, inclinatio capite, vel prostrato omni corpore in ^(a) terram, Christus in eis adoretur, qui & suscipiatur. Suscepti autem hospites ducantur ad orationem & postea sedeat cum eis Prior, aut cui iusserit ipse. Legitur coram hospite lex divina, ut edificetur: Et post hac omnis ei exhibetur humanitas. Jejunium a Priore frangatur propter hospitum, nisi forte praecipuus sit ^(b) dies jejuni, qui non possit violari: Fratres autem consuetudines jejuniorum prosequantur: Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes hospitibus omnibus tam Abbas, quam cuncta congregatio lavet: Quibus lotis hanc versum dicant; Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui;

armeru gangararu antfankida
(c) Pauperum & peregrinorum maxime susceptionis
ruacha pihuchicho danta in dem
(d) cura sollicite exhibetur: Quia in ipso
mer ist infankan; otakeru ekilo
magis Christus suscipiatur: Nam divinum terror
erfelbo imu eruaschit era
ipse sibi exigit honorem: Coquina Abbatis &
kelteo ⁽ⁱ⁾ fontrigo in unchupdem
hospitum ^(e) super se sit ut incerti horis sae-
neonaldre uuanfint
pervenientes hospites qui nunquam desunt Mona-
kionficken

sterio, non inquietent fratres: ^(f) In quam cognitam
iar daz selba an-
ad annum ingrediantur duo fratres, qui ipsam off-
bahti so durfttigoen helffa
cium bene impleant; quibus, ut indigent, solatia
sin kiambahet murmolodi
(g) ministrantur, ut abique murmuratione serviant;
pifahit minnirom

Et iterum, quando occupationem minorem habent, ex-
si kipotan
ant, ubi eis imperatur, in opera. Et non solum
im ambahtin difu

(b) ipsi, sed in omnibus officiis monasterii ista sit
fcauuunka sint farli-
consideratio, ut quando indigent, solatia adcommo-
han gaugront horfamoen
dentur eis: Et iterum, quando vacant, obediant

kapeotantem so fama chamara
imperiante. Item & cellam hospitum habeat
kaczichanta habet
adignatum frater, cujus animam timor Dei possidet;

(i) kistruuicui kinuhlichio
ubi sunt (i) keli fratri sufficiant, & domus Dei
zuasikiambahit

a sapientibus sapienter administretur. Hospitibus
uucmu

Ad CAP. LI.

(a) Satis longe. Holst.

Ad CAP. LIII.

(a) Terra. Holst.

(b) Ille dies. Holst.

(c) Pauperum autem. Holst.

(d) Omni cura. Holst.

(e) Per se sit. Holst.

(f) In qua coquina. Holst.

(g) Administrentur. Holst.

(h) In ipso, sed & in. Holst.

(i) Lecliterna. Holst.

(1) Luge: funtrigo, quod latine reddi debet: scorfum.
Gloss. Bezh. funtrigo, aliusfecus. In Gl. Kervus Golda-
stus habet scorfum, funtrigo.

(2) Luge: kistruuicui, quod & Gold. habet.

(k) Ut

uemu ist kipotan nohheinu mezzu
autem, cui non precipitur, nullatenus
si kimahchot aban si kispobehon kaganne
societar, neque conloquatur; sed si obvia-
chuetan deolihcho so chua-
rit, aut viderit, salutatis humiliter, (k) ut dixi-
tumes kepetanera uuihi furifare (i) ibi
mu, & petita benedictione, pertransat dicens: Sibi
ni erlauben kaspobehon uuefan mit kasta.
non licere (i) loqui cum hospite.

CAP. LIV.

*Si debeat Monachus literas vel
aliquid suscipere.*

Nohheinu mezzu erlaubit noh fons
Nullatenus liceat Monacho, neque d
catalingun noh fons einigan noh
parentibus suis, neque d quoquam hominum, nec
im untar im pushi (i) runstaba so uuelicha so
sibi inuicem literas, aut eulogias, vel quolibet
(i) manaheti
munuscula accipere, aut dare sine precepto Abba-
conueht ki-
tis. Quod si etiam d parentibus (a) et quicumque di-
rihtaz ist
rehtum fuerit, non presumat suscipere illud, nisi prius
kachundit intan-
indicatum fuerit Abbati; Quod si iusserit suscipi,
gan uuefan kauualtidu uemu daz
in Abbati sit potestate, cui illud
kepeotan si kigeban
uuefan dari. Et non contristetur frater,
uemu frist
(b) cui directum fuerit, ut non detur occasio dis-
der rehtlichun
bolo; Qui autem aliter presumpserit, disciplina
eki
regulari subiacet.

CAP. LV.

*(a) De Vestiario vel Calciario
fratrum.*

Klutasti steteo uuealhi-
Vestimenta fratribus secundum locorum qualita-
nissim puant lusteo der mezlilhchi
tem ubi habitant, vel aerum temperum, den-
in chaltum lanticaftim mer ist ki-
tur: quia in frigidis regionibus amplius indige-
duruffitgot in uuaratem min difu
ter in calidis vero minus; hac ergo
scauuunc uuir (i) un-
consideratio pener Abbatem est. Nos (b) tamen me-
scastim kenuackan duruh
diocribus locis sufficere credimus monachis per
einluzza cucalun in uuintre ruha
singulos cucullum & tunicam; (c) in hyeme vello-
in sumere dunna alta
san; in aestate puram, aut vestiam & scapulare
kauuati suazzeo sunel kalizium
propter opera; Indumenta pedum, pedules & caligas;
fons dero rachono farauui grozzi
De quarum rerum omnium colore aut grossitudine
ni linkichlagot
non censeretur monachi; sed quales inveniri possint
lanticest deiu puant (i) smablichot
in provincia qua degunt, aut quod
chaulan fons mezzu fo-
comparari (d) possit. Abba autem de mensura pro-
rakisthe scurciu deifelban kauuati
videt, ut non sint curta ipsa vestimenta
analeckentem mezhastiu intsfahant
utentibus (e) et, sed mensurata. Accipientes
niuuiu altiu kebant in antuuarti zekele-
uova, vetera semper reddant in presentem, repouen-
ckanne in uuathust kanuakit
da in vestiario, propter pauperes. Sufficit
enim monacho duci tunicas & duci cucullus habere
uuar-

(k) Ut distum est. Hoff.

(i) Colloqui. Hoff.

(j) Legendum est; imo.

Ad CAP. LIV.

(a) Add. seu. Hoff.

(b) Cui forte directum fuerat. Hoff.

(i) Runstaba sunt characteres occulti, literæ arcanæ.
vid. Jan. in Gloss. Gotb. add. omnino Celob. Diemannum
in Specim. Glossarii Latino-Theot. p. 112. ubi quoque notat
ex de Freze Glossario Eulogium seu, ubi Kero loquitur
Eulogium medio ævo denotasse Epistolam missam ad ali-
quem vice muneris.

(j) Car. i. munuscula per: Manaheti reddatur, non-
dam invenire licet.

Ad CAP. LV.

(a) De vestiariis & Calciariis fratrum. Hoff.

(b) Autem. Hoff.

(c) Cucullum in hyeme villosum. Hoff.

(d) Possit. Hoff.

(e) Et, deest ap. Hoff. aliz v. editiones habent ni.

(i) Cam in hac Versione c. LX. seu. metanunciatum occu-
rret pro: mediocri loco, hic legendum arbitror: meta-
nunciatum; quæ vox a scalt, & metanum descendit. me-
tamum idem est ac: mediocre, medium. dicitur & mete-
meo, quod occurrit apud Nath. Psalm. 1, p. ubi dicitur: Tū
aber die bezzeihen sint, tie irteiden tien metemen, i. a.
qui autem optimi (homines) sunt, illi iudicant de mediis
(homines) illis se. qui nec optimi, nec pessimi sunt, apud
eandem Ps. 14, 24. verba: non dimidiabant dies suos, red-
duntur: ne metem iro tags.

(j) Lege: smablichot. quod & Gold. habet.

uuzakan deasfelbun rah-
propter noctes, & propter lavare ipsas res,
cha ubi ist ubaricozzida aba-
(f) Jam, quod supra fuerit, superfluum est, am-
finidan fo uuas altiu
putari debet; Et pedales, & quodcumque est vetus
reddant, dum accipiant novum; Femoralia bi, qui
sint kirihtit uuathuse intfahen die
in via dirigitur, de vestuario accipiant; (k) que
uuarbente kauuaskana
revertentes lota ibi restituant. Et cuculle
edesmihl fons demu kiunonin
& tunicæ sint aliquando a solito,
dei eigan luzilemu pezzurun; dei uzkananti
quas habent, modice meliores: quas exentes

in (b) via accipiant de vestuario, & revertentes re-
kastreuui kanuage
sintuant. Stramenta autem lectorum sufficiant
(i) filzali diguntrecinun zuzia polstar
matta, sagum, (i) & lena, & (k) capitale.
zaruahchanne sint
(i) qui tamen lecti ab Abbate scrutandi sunt.
duruh durust funtrichih
propter opus peculare, ne inveniatur; Et si
uueru suntan

celi inventum fuerit, quod ab Abbate non acce-
der suuaristan untarlickc
pit, gravissime discipline subiaceat.
fo dea schult des funtrichih uuzhaftor
Et ut hoc vitium (n) peculiaris radicinis
absulfarinitan dei sint notdu-
amptetur, dentur ab Abbate omnia, que sunt necessa-
rula calizium
ria; id est cuculla, tunica, pedales, caliga,
pruazhac duuahila
(u) braciæ, cutellus, grassum, acus, mappula, (v) ta-
eocouuelih li ervirrit an-
tule; ut omnis asperator necessitatis excu-
trahcha son demu li ke-
satio. A quo tamen Abbate semper con-
scuauuot diu kaqhuit tatto das
sideretur illa sententia Aduam Apostolorum:
uuarun kikeban eintuzze fo fo-eocouuemu
Quia dabatur singulis, prout cuique

piscuuuohc
opus erat; ita ergo & Abbas consideret infirmi-
durustigongeru ubilemu
tates indigentiam, (p) non malam voluntatem
abanstikeru suanono
irouiderum. In omnibus tamen iudiciis suis
ielot
Dei retributionem cogites.

CAP. LVI.

De Mensa Abbatis.

Mensa Abbatis (c) cum peregrinis & hospi-
fo octo fo min kefti
tibus sit semper. Quotiens tamen minus sunt hospi-
pruadurum kauuifan in fin sel-
ter, quos vult de fratribus vocare in ipsius
bes kauualtidu herorin
sit potestate. (b) Seniores tamen unum aut
zi firfazanne
duos semper cum fratribus (c) dimittendam propter
disciplinam.

CAP. LVII.

De artificibus Monasterii.

Istarra eocouuelicheru
Artifices si sint in monasterio, cum omni
deohciti deasfelbun listi. farlazzit
humilitate faciant ipsas artes; si permiserit
ibu einic er dem ist arhaban
Abbas; quod si aliquis ex eis extollatur
fora kiuuizidu deru linera listi pidu ist kaduht
pro scientia artis sue, eo quod videatur
edesuuas ebanprinke deser solihcher
aliquid conferre monasterio, hic talis
li elohchan son derusfelbun listi, andrera
evellatur ab ipsa arte & denno
stunt ketheomuato-
per eam non transeat, nisi forte humilitato
mu

(f) Jam quod superfluum est imputari debet. Holst.
(g) Qui. Holst.
(h) Vini. Holst.
(i) Luna. Holst.
(k) Capitale est pulvinum cui caput incumbit. Cer-
uical. vid. Menard. ad Conc. reg. p. 893. & Voss. de Vin.
Serm. p. 370. Holst. in indic. Declarat.
(l) Quæ tamen lecta frequenter ab Abbate scrutanda
sunt. Holst.
(n) Peculiare. Holst.
(u) Braciæ quid sit exposuit S. Isidorus ex Cassiano,
hic scribens Orig. lib. 19. c. 33. Redimiculum est quod suc-
cissierum, sive Braciæ mactopamus, quod dividens per
cervicem, & a lateribus colli divisum (lege demissum)
utramque alarum suam ambit, atque hinc inde succingit,
&c. Vide Menard. ad Conc. Regul. p. 894. Holstenius
in indic. Declarat.

(c) Tabula. Holst.
(p) Et non. Holst.

(3) Gold. legit: filzali digunt retinun; monfribie ad-
quid latere videtur. Aliquando in mentem venit legendum
esse: filz, alii dicunt retinun, ita ut verba: al. dic. rec.
sit Glossa a recentiori forte manu inscripta voci: Sagum.
Sane Ricinus, Riccinum & Riccium Romanis erat vesti-
mentis nomen. vid. Cic. lib. 2. de LL. cap. 23. hinc apud Ar-
nobium lib. 6. sub fin. Ricinatus Jupiter, i. e. Ricinus in-
datus, vid. Lexicographus.

Ad CAP. LVI.

(a) Cum hospicibus & peregrinis. Holst.
(b) Seniores autem. Holst.
(c) Dimittendos procuret propter &c. Holst.

mau ei iterum Abbas iubeat. Si quid vero ex uerchon listaro zefarchaufanne operibus artificum venundandum est, videant uuelieheru zefaranne ipsi, per quorum manus transigenda sunt, in cinikera urchusti sin kehukit ne aliquam (a) fraudem praestant; Memorentur semper Annie & Saffire; ne forte mortem, in lihhamin fardoletom den dese quum illi in corpore pertulerant, hanc ipsi, vel ciniga (?) notdurst omnes, qui aliquam fraudem de rebus monasterii fecerint, in animis patiantur. In ipsis autem untarslibe (?) nekiri ten pretiis non fubripit auaritie malum; sed edesmihl smahlichor semper aliquantulum uilius detur, quam uuerultlichem ab aliis secularibus dari potest; ut (b) omnibus glorificetur Deus.

CAP. LVIII.

De disciplina suscipiendorum fratrum.

Nisi ueniens quis ad (a) conversationem, famuliter si kikeban ingane non ei facili tribuat ingressus; sed sicut ait chorot atume Apostolus; Probate spiritus, si ex Deo sint. Ergo duruhuuifit chlochonti anoprunkano si ueniens perseverauerit pulsum, & inlatas uuidarmuati unfamitido sibi injurias & (b) difficultatem ingressus post keduhe kadultti quatuor aut quinque dies uisus fuerit patienter cho tracan duruhstantan dera finera dikii zaporare, & persistere petitioni suae; adkipauhnik imu in solidum kestee nuntur ei ingressus, & sit in cella hospitum fouuem paucis diebus. Postea (c) autem sit in cella

uiuuiquemanteru dar lirmee novitiarum, ubi medietur, & manducet & herolto solih si kirelit kimahcher dormiat, & senior ei talis deputetur qui aptus ze aruinnanne sit ad lucrando animas: qui super (d) eos omnino ruahlichu anauuartee pihuugiger ibu rachu uuararioe intendat, & sollicitus sit si reuera reru

Deum querit; si sollicitus est ad opus Dei, ad horfami ituuizze obedientiam ad opprobria. Praedicator ei omnia hertiu arandiu daz kikangan dara & aspera, per que iter ad Deum statim fieri duruhuuifant Si promiserit de stabilitate suae perseverantia, post zucio umbieanc si kilefan difu daorum mensum circuluu legatur ei bac rehtunga antreiti euua regula per ordinem, & dicatur ei: Ecce lex, untar deru chemfan uulli mac kihaltan sub qua militare vis; si potes obferuare, infrier kalid. denegredere; si vero non potes, liber discede. Si adnenoh ubiri kiquhetana hac steterit, tunc ducatur in supra dilam si kikchorot cellam novitiarum, & iterum probetur in omni umbieange auar si patientia. Et post sex mensum circulum kilefan legatur ei regula; ut sciat, ad quod ingreditur.

Et si adhuc stat, post quatuor menses, iterum relegatur ei eadem regula. Et si habita seum deliberatione promiserit se omnia custodire, & causa sibi kepotanlu imperata seruire, tunc suscipiatur in congregatione, uiuizanti sin er euu kiferit sciam se (e) ex lege regule constitutum; quod ei diseru ni erlaube uz kakangan uuefan ex illa die non liceat egredi de erfcutten untar iohche monasterio, nec collum excutere de subigo untar fo (?) stulicha fon (2) frihalfite regule, quum sub tam morosa deliberatione erlaupia enrahhon intfankaner licuit (f) excusare aut suscipere. Suscipiendus kihel-

Ad CAP. LVII.

- (a) Fraudem monasterio facere praesumant. Holst.
(b) In omnibus. Holst.

(c) Hic latet vitium, cui tollendo nec Goldastur par fuit, nec ego adhuc dom sum.
(2) In Gloss. Baxbormi est: Nekiri. Auaritia.

Ad CAP. LVIII.

- (a) Conversionem. Holst.
(b) Difficultatem. Holst.
(c) Antem deest ap. Holst.
(d) Eum. Holst.
(e) Jam sub lege. Holst.

Kero Tom. I. Pars 2.

(f) Aut excusare. Holst.

(1) Quid v. morose indiget Interpres Theodisem non intellexit; putauit illud derivari à Mos moris, der Sitt hinc stulicha (quod est uisum: stulticia) id reddit, cum tamen sit à mora.

(2) Et hic lapsus est interpres. Nam frihalfi non denotat deliberationem, überlegung, sed liberationem. Pro libertate usurpat à Nothero in ff. 26, si ubi verba: de servitute in libertatem fuerim Dei, ita exprimitur: fone seucheit in die frihalfi Gotes kindo. Mado dillus Interpres credidit deliberatione esse duo vocabula: de liberatione; hinc de uertis per fon, & liberatione per frihalfi. Melius recentior Interpres, quum in MSC posset b. Schillerus, hoc ita reddidit: Und bedenkt er sich und gelobt das alles zuhalten &c.

O

(f) Eam

antem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, et conversione morum suorum, et obsequium domini Deo et sanctis eius; ut si aliquando andaruul' kanidartan

aliter fecerit, ab eo se demandum sciat, pismecot fons der pigihci quem iridet. De qua promissione sua faciat digi za nemin uuiheru uuihida petitionem ad nomen Sanctorum, quorum reliquie antuuantem

ibi sunt, et Abbatis presentia; Quam petitionem puahtaba

mum sua scribat, aut certe, si non scit litteras, (1) kapetataner niuuehuemo zeichan

alter ab eo rogatus scribat: Et ille novitius signum faciat, et manu sua (e) super altare ponat; quom deuen defan

dion (b) imposuerit incipiat ille novitius mox hunc

versum; Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, et vitam; et ne confundas me ab expectatio-

ne mea. Quem versum omnis congregatio (4) drittunluntaa zua auhchontc

tertio respondent, adiungentes. Gloria niuuehuemaner forafi ki-

Patri etc. Tunc ille frater novitius prosterstrehehit suazzum pi imu-

natur singulorum pedibus, ut orent pro eo; fons demu tage si ki-

et jam (1) ex illa hora in congregatione repuzelit rahcha ibu uuelicho hebit kebe

tetur; Res, si quis habet, aut erogat prius ketanui tuhlilichiu kiuaaltidu eban

pauperibus, aut facta solemniter donatione, conferat prinke kehakanti er allem kiuiuf-

monasterio, nihil sibi reservans ex omnibus; quippe fo der heikinin lihhamin

qui ex illo die nec proprii corporis potestatem se habiturum (k) scit. Mox ergo in

oratorio exuatur rebus propriis, quibus vestitus

toter si kikaruuit et, et induatur rebus monasterii. Illa au-

tem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in uuarthufte ze kehaltanne eonaldre (6) ke-

vestiario conservanda, ut si aliquando sus-

nentem kihienkidanti diabolo confenserit, ut egrediatur de

monasterio, quod absit, tunc exutus rebus mona-

sterii projiciatur. Illam tamen petitionem deio (7) fons obana

(1) ejus, quam desuper altare Abbas trahit, non si keporkan.

recipiat, sed in monasterio referretur.

CAP. LIX.

De Filiis nobilium, aut pauperum qui offeruntur.

Si quis forte non adelom prinkit ehind finas

Deo in monasterio, si ipse puer minor nerin altere (1) kutilinga

etate est, parentes ejus faciant petitionem, dea obana deufelbun

quam supra diximus. Et cum oblatione ipsam dikii des chindes puiante in

petitionem, et manum pueri involvant (a) in lachane kebe

palea altaris, et se cum offerant. De rebus in ancuuardidu digi kiheize

autem suis, aut in presenti petitione promittant untar rehteru cidluuertiu daz neonaldre

(b) se sub jurejurando, quia nunquam duruh untaruortorian

per se, nunquam per suffragium heit (2) fo uuelichume zu fo eonaldre

personam, nec quolibet modo ei aliquando couueht kebant (1) fuit zaha-

aliquid (c) dant, aut tribuant occasionem haben-

di. Vel certe si hoc facere noluerint, et cedesunas

(g) Eam super. Holf.

(b) Posuerit, incipiat ipse novitius. Holf.

(1) Ex illa die. Holf.

(k) Sciat. Holf.

(1) Eius deest ap. Holf.

(3) Lege: kepetsner. hodie: Gebettener.

(4) Goldastus in Gl. Kerensis habet: tertio, drittun suu, quasi itum esset vocabulum integrum, cum tamen cogitare defuisset in MSC. hujus interpretationis multa vocabula vel antica littera censura vel antica Syllaba designari; se. itum possum esse pro fonsa, aut fons.

(1) Lege: fin kilegit.

(6) Ita etiam legit Goldastus. Sed mihi videtur legendum esse: sprenntemus, vel sprenntemus. De voce: Specuaz, Spanan, supra est.

(7) In MSC. hic est loco vocis: fons littera f; sed sine dubio ibidem scribitur debeat: f; qua oratione hic posita re-

petitur pro: fons, fonsa; hoc ita esse persuader, quia illud est supra Syllaba: de possum.

Ad CAP. LIX.

(a) In palla. Holf.

(b) Se deest ap. Holf.

(c) Dent, aut tribuant. Holf.

(1) Lege: kutilinga. Supra Cap. LIV. habuimus: cutaligen. apud Osfridum Evang. 1, 22. 42. est: Gutiligen pro cognatio.

(2) Hic ita lege: fouuelichu meza: et pone illud: mezo super vocem Latinam: modo.

(3) Legi debet: fuit, quod supra etiam jam pro: occasio habuimus.

(4) Elet-

edesuas pringan
aliquid offerre voluerint in (d) elemosinam mo-
fora lone er rahchom
nasterio pro mercede sua, faciant ex rebus,
dea keba
quis dare volent monasterio, (e) donatione,
keporkanemu nutziuuachar
reservato sibi, si ita voluerint, usufructuario.
sin kihaltan nohheiniu
Atque ita omnis (f) (*) observantur, ut nulla
untruida pilibe chinde pifauichaner
fufpicio remaneat puero; per quam deceptus
faruuerdan findungu lirneto-
perire possit, quod absit, quod experimento didici-
mus. Iofama armirun
ma. Similiter autem et pauperiores faciant. Qui
cinmuatlilcho
vero ex toto nihil habent, simpliciter petitionem
faciant, et cum oblatione offerant silium suum co-
urchindom.
ram testibus.

CAP. LX.

*De Sacerdotibus, qui^(a) forte vo-
luerint in monasterio habi-
tare.*

Si antreicidu (*) eruarto
quis de ordine Sacerdotum in monasterio se
intangan sinuor
fufcipi rogaverit, non quidem ei citius
zuakihenkit alles duruhlat deze
adferantur. Tamen si omnino perseverit in hac
deolichas rehlichun ekil
supplicatione, fiat, se omnem regule disciplinam
zechaltanne couuit si farlazan
feruaturum; Nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, si-
friunt za ziuuiu si far-
cut scriptum est: Amice (b) ad quod venisti? Conce-
keban itan uuhan
datur (c) etiam post Abbatem stare et benedicere,
haben
aut Missas trerre, si tamen iusserit ei Abbas;
ibu das andar nohheinu mezzu couucht erbal-
sin aliu, nullatenus aliqua pre-

dee uizanti sin untardeonotan.
famat; Sciens se disciplina regulari subditum,
mer deomuati piladi
et magis humilitatis exempla omnibus det. Et si
kefezzida edezlichera racha
forte ordinationis, aut alicujus rei causa fuerit in
stat zuauuartece denne inga-
monasterio, illum locum adtendat, quando integre-
ganganer ist nalles dea diu imu
sus est in monasterium, non illum, qui ei
pi eruuidii des euuattuames farkebaniu
(d) reverentia Sacerdotis concessus
chlricho derufelbun kiridu
est. Clericorum autem si quis eodem desiderio
kimachon deru meta-
monasterio sociari (e) voluerint, loco mediocri
municeffi sin kihaltot deafelbun kihei-
(f) collocetur; (g) Et ipse tamen si promit-
tant pihaltidu eikineru statiki
iust de observatione regule vel propria stabili-
tate.

CAP. LXI.

*De Monachis peregrinis, quali-
ter suscipiantur.*

Si pilgrim fons rumen
quis monachus peregrinus de longinquis
lantcaffim furi cast
provinciis supervenerit, si pro hospite voluerit ha-
bitare in monasterio, et contentus est consuetudi-
ne loci, quam invenerit, et non forte super-
fluo zida kitruabit einfaltliho
fuitate sua perturbat monasterium, sed simpliciter
si intangan lo
contentus est, quod invenerit, suscipiatur
manakera citi kerot ibu uuclichiu keuuiiso
quanto tempore cupit. Si quis sine
redihastilcho deoheiti minna kireffit
rationabiliter, (a) et humilitate caritatis reprehendit,
keaukit trahothec claulicho
aut ostendit, trahet Abbas prudenter; ne forte
pi daz felba kirihrida.
pro hoc ipso cum Dominus (b) direxit. Si vero
after

(d) Elemosynam. Hoff.

(e) Donationem. Hoff.

(f) Observantur. Hoff.

(g) Ante allegata Versio recentior MSC. habet: ob-
fruantur.

Ad CAP. LX.

(a) Forte deest ap. Hoff.

(b) Ad quid. Hoff.

(c) Et tamen post. Hoff.

(d) Pro reverentia. Hoff.

(e) Voluerit. Hoff.

(f) Collocetur. Hoff.

(g) Et ipse tamen si promittit. Hoff.

(h) Legi: euarto.

Ad CAP. LXI.

(a) Et cum. Hoff.

(b) Direxit. Hoff.

after diu statiki festinon
 postea voluerit stabilitatem suam firmare, non
 si keuaidarot solih alleromeist daz
 rematur talis voluntas; & maxime, quia
 deru castitiam kichundit
 tempore hospitalitatis potuit ejus vita dignosci;
 ubi uero antea achustiger fuit antea
 Quod si superbus, aut vitiosus inventus fuerit
 castitiam kamachonlib
 tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari cor-
 solama erlihho-
 hamin
 peri monasterii, verum etiam dicatur ei boneste,
 kalide min sinu ueneki sin kea-
 ut discat; ne ejus miseria etiam alii vitien-
 chustet; si kiarnet
 tar. (c) Quod non fuerit talis, qui meretur
 faruorfan dicit
 projici, si solum, si petierit, suscipiatur congrega-
 rekemahone si kelpnan
 tion sociandus; verum etiam iudicetur ut
 stante pilade andre sin (*) kelekit
 fiet: ut ejus exemplo alii erudiantur; (d) Et
 cinemu Trubine
 quia in omni loco. uni Domino seruitur,
 cinemu chuninge ist kichemfie,
 (*) uni regi militatur; (f) Quod etiam
 solichan forakifit erlaube in
 talem prospexerit esse abbas, liceat eum in
 oparorun edesmihl keferen loco. Nam so-
 superiori aliquantum constituere. Non so-
 lus obana ka-
 len autem monachum, sed etiam (e) desuper scri-
 scribanem stiaugulum euuato
 ptu gradibus sacerdotum vel clericorum
 stant in merun denne in sin
 stabilire potest abbas in majori, quam (h) ingre-
 kegangan fleti solichan forakifit lib
 duntur loco si coram talem prospexerit vi-
 piporgee conalre
 tam est. Caveat autem abbas, ne aliquando de
 chundamu za puanne
 alio noto monasterio monachum ad habitandum
 kihenkida puah
 suscipiat, sine consensu Abbatis ejus, aut litteris
 pisolahanicho
 commendatitius, quia scriptum est; Quod tibi non
 uoclan
 vis fieri alii ne feceris.

CAP. LXII.

De Sacerdotibus Monasterii.

Si quis abbas sibi Presbyterum vel (a) diaconem
 keferan pitei sans finem eruuelle der uuidiger
 ordinari petierit, de suis eligat, qui dignus
 si euuattuam kepruhchit uoclan; kilafter
 fit, sacerdotio fungi. Ordinatus
 piporkee keilia min co-
 autem caveat elationem aut superbiam; nec quic-
 uueht
 quam prestat, nisi quod et ab Abbate precipitur
 uizanci michilu mer un-
 sciens se multo magis discipline regulari (b) sub-
 tardeconatan (c) euuarmes si er-
 dendum nec (d) occasione sacerdotii obli-
 kezzan horfami ekii mer
 vijetur regule obedientiam & disciplinam; sed ma-
 enti mer fradihe stat
 gu ac magis in Deum proficiat. Locum vero illum
 zuuuarde daz inkagankaner
 semper adtendat, quo ingressus est (e) in
 ana ambahti
 monasterium propter officium altaris. Et si forte
 eruuelici pi
 electione congregationis, & voluntas Abbatis, pro
 libes arnungu fora eruuechan
 vite merito eum promovere (d) voluerit; Qui
 fons zehaningarum foraki-
 tamen Regulam (e) Decanis vel Prepo-
 sitionis sibi kelahta kehaltan
 sitis constitutam sibi (f) seruire sciat; Quod si
 andaruul erpaldeit nales euuat uuidar
 aliter prelampferit, (g) non sacerdos sed rebellio
 uuiigo si kifuanit osto zuakimanoter
 judicetur. Et sepe admonitus, si non
 kirihitit zuafikitan
 correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimo-
 skimentem fun-
 nium. Quod si nec sic emendauerit, clarescentibus cul-
 teum si faruorfan
 pis projiciatur de monasterio; si tamen talis
 einstrittii, so untardeconot
 fuerit ejus contumacia, ut subdi aut
 borren rehtangui ne uuelle.
 obedire Regule nolit.

CAP.

- (c) Quod si. Holst.
 (d) Et deest ap. Holst.
 (e) Et om. Holst.
 (f) Quem si etiam talem esse perspexerit Abbas. Holst.
 (g) De supra scriptis. Holst.
 (h) Quam ingreditur loco; si ejus talem prospexerit esse vitium. Holst.

(i) Goldastus quidem etiam legit: kelekit, sed vox Latina facile ostendit, legendum esse: kelerit.

Ad CAP. LXII.

(a) Diaconem ordinare. Holst. Sunt tamen editiones quae ordinari habent.

- (b) Subditum: nec occasione &c. Holst.
 (c) Monasterio, praeter officium. Holst.
 (d) Voluerit. Holst.
 (e) a Decanis. Holst.
 (f) Seruandum. Holst.
 (g) Non ut Sacerdos sed ut rebellis judicetur. Holst.

(i) Legendum est: euuarmes? ejus etiam legit Goldastus, vid. cap. 60.

(2) Lege: occasione.

(a) Con-

CAP. LXIII.

De ordine Congregationis.

Anreicidom iru kchalten daz
Ordines suos in monasterio ita conferent, ut
dera kihuuoruanniffa eit des libes arnune

(4) conuersioni tempus aut vite meritum
keskeidit sodei kefezze der
discernit; Utque Abbas constituerit. Qui Abbas
nalles ketruabpe ehortat pifolahanz, folan
non (5) tarbet gregem sibi commissam; Nec
ma frilihha pruhhanti keuuaktida unrechtu
quafi libera natus potestate iniuste
kefezze enuueht

disponat aliquid, sed cogitet semper, quia de omni-
suanom erkebanter
bus iudiciis et operibus suis redditurus est Deo
redium antreicidom deo
rationem. Ergo secundum ordines, quos con-
eigun deaselfbun

stiterit, vel quos habuerint ipsi fratres, sic
zuakangen ze fridliu ze kemeinsamii ze salmin
accedat ad pacem, ad communionem ad ipsum
zecheifanne ze stantanne in allem
inponendam, in choro standum. Et in omnibus
alles flecti altar keskeidan antreicida fora
omnino locis etas non discernat ordines, nec
fuanne ehind

preiudicat; quia Samuel et Daniel pueri Presbyteros
suanton uzzana defa dio
iudicauerunt. Ergo exceptis (6) his, quos, ut dixi-
demu herorin

mus, aliori consilio Abbas premittit
intfezzit er kluuiffem racham andre
vel degraauerit, certis ex causis, reliqui

so sin kehuuerbit so piladi qhuue-
omnes, ut conuertantur, ita sunt; Ut verbi gratia,
den der andero citi tages

qui secunda hora diei venerit in monasterio,
iungiron uuiZZi des uuefan der erirum
juniorum se noverit (4) illius esse qui prima
eiri so huueliher so des altres dera
hora venit diei; cunulibet etatis vel

uuiridigi chindum durih alliu
dignitatis sit. (7) Pueri per omnia ab emittibus
ekii kchaltanlu iungerim inunu heriron
disciplina (8) conseruata. Juniores igitur Priores
iro

suos honorent. Priores (9) juniores suos diligunt.
in deruselbun namahastii namono noh-

In ipsa autem appellatione nominum nul-

heinemu erlauppe andran blurremu nemin
li liceat alium puro nomine
nemman
appellare; sed Priores juniores suos (10) fratrum nomi-
nemmen

ne; Juniores autem Priores suos Nomos vocent;
daz ist farstantan faterlihhiu eruuiridii
quod intelligitur paterna reuerentia. Abbas
der uuefial tuat

autem quia vices Christi creditur agere, Dominus
fater hikinemmit nalles sinera inthabanii
et Abbas vocetur; non sua adiunctione, sed
eru minnu

honore et amore Christi. Ipse autem cogitet, et sic
kecaruuue uuiridiger folihhera era
se exhibeat, ut dignus sit tali honore.

so huuar so imu kagannant
liberumque autem sibi obuiant fratres,
iungero sona herorin uuihii dicke furikan-
junior (11) priorem benedictionem petat. Tran-
gantem merorin minniro erlante

stante maiore minor surgat; et det ei
zelizeenne ebanke-

locum sedendi; nec presumat junior confedere,
lizzan kepiote heriro siner si

nisi (12) precipiat senior sum, ut fiat, quod
eru untar iu furighuemanate
scriptum est: Honore invicem preuenientes.

chindiske ze
Pueri parvi vel adolentes in oratorio, vel (13) ad
muase (14) antreicida iro kchalten

magis cum disciplina ordines suos con-
uzzana edo dar edo dar kihal-
quantur; (15) Foras autem vel ubi ubi custo-
tida eigin unzi denne ze

diam habeant et disciplinam, usque dum ad
faristantlihha altar pighuuecan.

intelligibilem etatem perueniant.

CAP. LXIV.

De ordinando Abbate.

IN der abbates kissezzidu diu si ke-
In Abbatis ordinatione illa semper conside-

scuuot redina der si kefezzit den iru
deretur ratio, ut hic constituitur, quem sibi
coeouuelih ebankecherzida. samanune

ovatis concors congregatio; secun-
fortun teil doh doh luzzilaz

dum timorem Dei, sine etiam pari quauis parva
dera samanunga heileiorin kerate eruuelit des
congregationis, saniori consilio elegit.

libes

Ad CAP. LXIII.

- (4) Conuersionis tempus & vite meritum. Holf.
(5) Conturbet. Holf.
(6) Hui deest ap. Holf.
(7) Illo. Holf.
(8) Pueri vero. Holf.
(9) Pro conseruata. leg. tenentur. Holf.

- (9) Afirmet. Holf. alim ediciones juniores.
(10) Fratres nominat. Holf.
(11) A priore. Holf.
(12) Ei precipiat. Holf.
(13) Ad mensam. Holf.
(14) Foris. Holf.

(15) Hac vox debet colligari supra vocem: ordines, seu
ex plurimis textibus huius Versus clarum est.

libes arnunc dera spahli dera lera
Vite autem merito, *Et sapientia doctrina*
fi eruclit ze kekezzanne iungit
eligat, qui ordinandus est; etiam si ultimus
ill. in antreclidu farnanunc
fuerit in ordine congregationis. Quod scilicet

achultim sine
omnis congregatio vitii suis, quod quidem
kehenkantan heit ebanemu kerat-
abit, confitentem personam pari confi-
te eruellant achultim selbun eddesmihhil in
lio elegerit, *Et vitia ipsa aliquatenus in*
chundida ze des farruueclan kekāt
notitum Episcopi, ad cuius discrecion perinet
stat diucliba Christianum kepu-
locus ipse, vel (e) Abbat; aut Christiani vici-
rum skinit piuuergem abahero furimagan
ni clauerit; prohibeant prauorum prevale-
re kehengida

confessionem, (b) sed domini Dei dignum constituant
spontari intifahente
dispensatorem; scientes pro hoc se recepturos merce-
hreinno minnu
dem bonum, si illud caste, *Et zelo Dei faciant;*
fofo uuidardiu ruachalofom ke-
fiant *Et diuerso (c) peccatum, si negligant.* Or-
facter denche huuelihha
dictus autem Abbas cogitat semper, qualem
purdit erkebanter rediun am-
omni suscepit, *Et cui redditurus est rationem villica-*
bahtes fines
tionis sue; Sciatque sibi oportere prodesse magis,
kerist kelertar

quam preesse. Oportet ergo cum esse doctum
cotchundera uuiizi fram-
lege divina; ut sciat, (d) ut sit unde pro-
pringe niuuuiu alitii hreinnan chufcan
ferat noua *Et vetera; Cylum, sobriem, mis-*
heffe
ricordem, *Et semper superexaltet misericordiam ju-*
dicio, ut idem ipse consequatur. Oderit vitia, diligat

fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat,
min huaz unmez min denne kerot
Et ne quid nimis; ne dum nimis cupit
skerran rofomon si keprohhan faz; inti lina
eradem eruginem, frangatur vas; (e) suaque
prodii forchalter si inti kehuue
fragilitate semper suspensus sit, memineritque
fortiun keclutita nalles farmalita
calamum quassatum non conterendum. In qui-
farlazzee zeohnan achultim
bus non dicimus, ut permittat sustinere vitia; sed pru-
minnu abahside
denter, *Et cum caritate ea amputet, ut viderit*

einemu eocouuelihemu piderban
cuique expedire, sicut jam di-
citur zilee kaminnot uueclan
rimus; *Et student plus amari, quam*
truabaler angustionter
timere. Non sit turbulentus *Et anxius; Non sit*
dratter cinstriter einhellter unmez
nimis *Et obliuiscens; Non sit zelotypus, Et nimis*
urtriuuer neonaltre resti in demfel-
suspiciosus; quia nunquam (f) requiescit. In ipsis
bon kipotum forakisehaner skaumonter
imperis suis sit providus *Et consideratus;*

(g) Et fve secundum Deum fve secundum seculum
anakimahhot kiskide

(h) sit. Opera, que iniungit, discernat, *Et*
kemezlihhee denchebenti uueclida
temperet, cogitans discrecionem Sancti Jacob,
ibu chortar miniu in kanthane

dicentis: Si greges (i) mei plus in ambulando
tuam arabican erstebant alliu cinemu tage
fecero laborare, morientur cuncti mea die.
dei enti-andreru cina keuuizidda dera ur-
Hec ergo aliusque testimonia discre-
teclida dera muater chresteo nemanti
tionis, maris virtutum, sumens, sic omnia
kemezlihhee daz starche daz Keront

temperet, (k) *Et ut fortes sint quod cupiant, Et*
infirmi non refringant. Et precipue ut
antuuartun

presentem regulam in omnibus conseruet; ut, dum
ambahcit horre
bene ministraverit, audiat a Domino, quod servus
kap huueizizi
bonus, qui erogavit triticum conseruis suis in tempo-
re suo: amen, dico vobis, ait, super omnia bona sua
constituet eum.

CAP. LXV.

De Prapofito. (a)

Ofto keuuiffo kepurik daz duruh kekezzi-
Sapius quidem contingit, ut per ordina-
da des forakifaztin zuruuarida suuaro
tionem Prapofiti scandala gravis in mo-
fior ufkeckangan eddeslihhe er-
nosteris oriantur, dum sint aliqui ma-
huahhanemu keplate
ligno spiritu superbie inflati, (b) *Et*
uuan-

Ad CAP. LXIV.

- (a) Abbatibus. Holst.
(b) Pro leg. *Et* Holst.
(c) Peccatum incuriosum. Holst.
(d) Pro ar. leg. *Et* Holst.
(e) Summe fragilitatem. Holst.
(f) Requiescat. Holst.
(g) Et deest ap. Holst.

- (b) Sicut Holst.
(i) Meos. Holst.
(k) Ut sit, quod & fortes cupiant. Holst.

Ad CAP. LXV.

- (a) Addit Monasterii. Holst.
(b) Qui inflantes. Holst.

(c) Dis

uauannente sibi andere uuelan zuanemante
exceffimantes se fecerunt Abbates esse, adfumentes
im rihhidom unrehtichu fo zuruuarida zeohant
fibi tyrannidem (c) dis scandala nuntiant
unstillida in dem
Es diffenfiones in congregatione faciunt, Es maxime in illis
fletum dar fona demufelbin
locu, ubi ab eodem sacerdote vel ab (d) eis
fezzant ioh auh furiki-

Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam Es prepo-
fiter ist kiffezzit daz doh doh ungalimh
fitus ordinatur. Quod quam fit abfurdum
fanto ist farfantan fona demufelbin ana-
facile aduertitur, quia ab ipfo initio
kinne kiffezzida kezimbrifit kezicue ist keke-
ordinationis, materia ei datur
ban ze ubarmuatonne ist kefpanan
fuperbiendi, dum ei suggeritur a co-
intuauatocan fona keuual-
gitationibus suis, extenu enim esse a potestate
tidu kefazzar

Abbas sui, quia ab ipsis est ordinatus, a qui-
danan sunt eruuehchit abanfti
bus Es Abbas. Hinc fufcitatur inuidia,
fecho pifprahho ellinodes fiantkeffi
riva, detractiones, emulationes, diffenfiones, exor-
dinationes. (e) Ut dum contraria (f) fibi Abbas Pra-

positusque sentiunt, Es ipforum neceffe est sub hac dif-
keffeifof uuefan dea untar
fensione animas periclitari, Es bi qui sub
fint keffchit kant in
ipfis sunt, dum adelatur partibus, eunt in
florinli zala fihit

perditionem. Cuius periculi malum illos respicit in ca-
danta folihhem in keffezzidu
pire, (g) qui talis inordinationis se fecerunt
ortfomon (h) fora kifauannemes piderban
auctores. Ideo nos prouidemus expedire
kihaltida

propter pacis caritatisque custodiam, in Abbatis
hangen felfpauau
pendere arbitrio ordinationem monasterii fui. Et,

zechaningarro
si potest fieri, per Decanos ordinetur, ut ante
kifazzomes piderbi
dipofitionis, omnis utilitas monasterii, prout Ab-
kiffezzit managem ist pifolahan
bas dipofuerit; ut, dum plurius committitur
ubarmuatoc fiahhit
nos non fuperbiat. Quod si aut locus expetit,
redihaltihho
aut congregatio petierit rationaliter cum humilitate,

piderban fohuuelihhan
Es Abbas iudicauerit expedire, quemcumque elegerit
forahtero ki-
Abbas cum confilio fratrum timention Deum, or-
fezze forakiffezzan
dinet ipse fibi Prepositum. Qui tamen Prepositus
dei tue
illa agat cum reuerentia, que ab Abbate suo ei
anaksimahhot uuidar

injuncta fuerint, nihil contra Abbatis volun-
fo filu fo fora-
tatem aut ordinationem faciens; quia quantum pre-
kipreitter kihuek-
latus est ceteris, (b) ita eum oportet follicite
lihho kihaltan
obferuare precepta regule. Qui prepositus,
ubarmuatii

si repertus fuerit vitiofus, aut elatione deceptus
farmanu kecho
fuperbire, aut contemptor sacra regule fuerit compro-
roter kemanot fcorflunt
batus, admonetur verbis naque quater; si non emen-
fi ketan

dauerit, adhibetur ei correctio discipline regularis.
kerihit li faruuoftan
Quod si neque sic correxerit, tunc deiciatur
fona kiffezzidu

de ordine prepositura; Es alius qui dignus est,
untar li ketan
in loco ejus fubrogetur. Quod si Es postea in con-
ftiller

gregatione quietus Es obediens non fuerit, etiam de
li fartriban
monasterio expellatur. Cogit tamen Abbas, se de

omnibus iudiciis suis Deo (i) reddere rationem; ne
des antin lauga preenne
forte zeli aut inuidie flamma urat animam.

CAP. LXVI.

(a) De ofitariis Monasterii.

Ad portam Monasterii ponatur fenex sapiens, qui
keffezzit
antuaru keban ruffi
fciat accipere responsum Es reddere; (b) Cuius matu-
ni lazzit caugrot
ritas eum non finit (c) vacari; Qui portarius cellam

(d) debet habere juxta portam, ut uenientes femp
antuaru
prefentem inueniant, a quo responsum accipiant.
eddes-

(c) Dis. deest zp. Hoff.

(d) Eisdem. Hoff.

(e) Et. Hoff.

(f) Sibi inuicem. Hoff.

(g) Qui talibus in ordinatione se fecerunt auctores.
Ideoque nos. Hoff.

(h) Tantum eum oportet follicite obferuare. Hoff.

(i) Reddendum. Hoff.

(1) Legendum: forakiffehames.

Ad CAP. LXVI.

(a) De ofituario. Hoff. Sunt tamen editiones que
habent. De ofitarii.

(b) Et ejus. Hoff.

(c) Vacari. Hoff.

(d) Debet. Hoff.

eddeslihhera clocchot
 Et max, ut aliquis pulsaverit, aut pauper cla-
 maverit, Deo gratias respondet, aut benedicit;
 mitiuuarii
 (*) cum omni mansuetudine timoris Dei reddat re-
 illantliho uualme
 sponsam festinanter cum fervore caritatis. Qui portarius,
 durustigoe hellsa iungirun
 si indiget solatio, iuniorum fratrem accipiat. Mo-
 nasterium autem, (f) si possit fieri ita debet constitui,
 ut omnia necessaria t id est aqua, molendinum, (g) pi-
 listi missililho
 frinum, hortus, vel artes diversae (h) in monaste-
 rio contineantur; ut non sit necessitas monachis
 kecaugrot uuelan uzze
 (i) (*) vagandi foras; quia omnino non
 piderbit
 expedit animalibus eorum. Haec autem regulam
 otto
 sepius volumus in congregatione legi, ne quis fratrum
 unuuziddu intrahoe
 de ignorantia (k) excuset.

CAP. LXVII.

De Fratribus (*) in viam
directis.

Zesentenne
 Dirigendi fratres in viam omnium fratrum vel Ab-
 kepete pifclahen ze kepete
 basis se orationi commendat; Et semper ad oratio-
 iungistlin kehuoti ab-
 nem aliam operis Dei commemorationem omnium ab-
 uuartero huuerbente
 sentium fiat. Revertentes autem de via fratres, ipso
 huuerbant
 die quo redeunt, per omnes horas canonicas, dum
 expletur opus Dei, prostrati solo oratorii, ab omnibus
 petant orationem propter excessus; ne (b) qui forte

subriperint in via visus, aut auditus male rei, aut
 otiosi sermonis. Nec presumat quisquam (*) alio re-
 ferre quacunque (d) foris monasterio viderit aut au-
 dierit; quia plurima destructio est. Quod si quis pre-
 sumperit, vindicta regulari subiacet. Similiter et
 qui presumpserit claustra monasterii egredi, vel quo-
 cunque ire, vel quippiam, quantum parum, sine ius-
 sione Abbatis facere.

CAP. LXVIII.

Si Fratri impossibilia (*) in-
junguntur.

SI cui fratri aliqua forte gravior aut impossibilia in-
 jungantur, suscipiat quidem iubentis imperium cum
 omni mansuetudine et obedientia. Quod si omnino
 virum suam mensuram viderit pondus (b) oneris ex-
 cedere, impossibilitatis suae causam ei, qui sibi praeci-
 pat, patienter et oportune suggerat, non superbiendo aut
 resistendo, vel contradicendo. Quod si post sugges-
 sionem suam in sua sententia Prioris imperium perdur-
 auerit, sciat iunior ita sibi expedire, et ex caritate
 confidens de adiutorio Dei obedire.

CAP. LXIX.

Ut in monasterio non presumat
alter (*) alterutrum defen-
dere.

(b) Summopere praecavendum est, ne quavis occa-
 sione presumat (*) alter alius alium defendere
 monachum in monasterio, aut quasi tueri; etiam si
 (d) qualivis consanguinitatis propinquitate (*) iun-
 gatur. Nec quolibet modo id a monachis presumatur;
 quia

(*) Et cum. Holst.
 (f) Si fieri potest ita debet contrari. Holst.
 (g) Hortus, pistrinum. Holst.
 (h) Istra. Holst.
 (i) Vagandi. Holst.
 (k) Se excuset. Holst.

(1) ASC. versionis recentioris habet: vagandi, sed
 vox: keaugrot uelan ostendit, quod vero iugeris: va-
 candi.

Ad CAP. LXVII.

(a) In via. Holst.
 (b) Quid forte subriperit. Holst.
 (c) Alii. Holst.

(d) Foris Monasterium. Holst.

Ad CAP. LXVIII.

(*) Injungantur. Holst.
 (b) Queris deest ap. Holst. quod tamen in aliquibus
 editionibus praeter.

Ad CAP. LXIX.

(a) Alium. Holst. alia editiones alterum.
 (b) Summopere deest ap. Holst.
 (c) Alter alium. Holst. alia editiones alius alium.
 (d) Qualibet. Holst.
 (e) Iungantur. Holst.

quia exinde gravissima occasio scandalorum oriri potest. Quod si quis hac transgressus fuerit acriter coercetur.

CAP. LXX.

Ut non presumat () passim alium quisquam cadere aut excommunicare.*

(*) *Vitetur in Monasterio omnis presumptionis occasio; (*) ordinamus atque constituimus, ut nulli licent quinquam fratrum suorum excommunicare aut cadere, nisi cui potestas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur, ut ceteri metum habeant. Infantibus vero usque ad X^{um} annum etatis discipline diligentia (*) ab omnibus & custodie sit; sed & hoc cum omni mensura & ratione; Nam in fortiori etate, qui (*) presumit aliquatenus sine precepto Abbatis vel in ipsis infantibus sine discretionis excusatione, discipline regulari subiacet, quia scriptum est: Quod tibi non vis fieri, alii ne feceris.*

CAP. LXXI.

Ut obedientes sibi sint invicem. ()*

Obedientia bonum non solum Abbati exhibendum est ab omnibus; sed etiam sibi invicem ita obediunt fratres; scientes per hanc obedientiam viam se ituros ad Deum. Praemissis ergo Abbatibus, aut Praepositorum, qui ab eo constituuntur, imperio, cui non permittimus privata imperia preponi; de cetero omnes juniores Prioribus suis omni caritate & sollicitudine obediant. Quod si quis contentiosus reperitur, corripiatur. Si quis autem frater pro quavis minima causa ab Abbate, vel a quocunque priore suo, corripitur quolibet modo, vel si leviter fenseris (*) animas prioris cujuscumque contra se (*) itatus vel commotas, quovis modice, mox sine mora tam diu

prostratus in terra ante pedes ejus jaceat satisfaciens, usque dum benedictione sanctetur illa commotio, (*) Quod qui contempserit facere, aut corporali vindicta subiacet; aut si contumax (*) est, de monasterio expellatur.

CAP. LXXII.

De zelo bono quem debent Monachi habere.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad infernum; Ita est & Zelus bonus, qui separat à vitiis, & ducit ad Deum & ad vitam eternam. Hunc ergo Zelum serventissimo amore exercent monachi; id est, ut honore se invicem praeveniant, infirmitates suas sive corporum, sive morum, patientissime tolerant; Obedientiam sibi certatim impendant; nullas, quod sibi utile judicat, sequatur, sed quod magis alii; Caritatem fraternitatis casto (*) impendat amore; Deum timeant; Abbatem suum sincera & humili caritate diligant; Christo omnino nihil preponant; qui nos pariter ad vitam eternam perducat. (*) Amen.

CAP. LXXIII.

De () hoc quod non omnis justitie observatio in hac sit regula constituta.*

Regulam autem hanc descripsimus, ut (*) hanc observantes in monasteriis aliquatenus vel honestatem morum aut incitum conversationis nos demonstrare habere; Ceterum ad perfectionem conversationis qui (*) festinant, sunt doctrinae Sanctorum Patrum, quarum observatio perducat hominem ad celestium perfectionem. Quae enim pagina, aut (*) qui sermo divinae auctoritatis Veteris ac Novi Testamenti non est rectissima norma vitae humane? aut quis Liber Sancto-

Ad CAP. LXX.

(*) Passim omittit Hoff. ut & editio Einsidel. quae & verba aut excommunicare omittit. Videntur autem recentissima editio ita habere. Ut non presumat quinquam aliquem passim cadere, aut excommunicare. Colonienfis autem ita. Ut non presumat quinquam passim alium cadere.

(*) Ut vitetur. Hoff.
(*) Ordinamus atque. omitt. sp. Hoff. habentur tamen in aliis editionibus.
(*) Adhibetur, & custodita sit ab omnibus. Hoff.
(*) Presumerit. Hoff.

Ad CAP. LXXI.

(*) Hoff. addit. Fratres.

(*) Animam. Hoff.
(*) Instum vel commotum. Hoff.
(*) Quod si quis. Hoff.
(*) Fuerit. Hoff.

Ad CAP. LXXII.

(*) Impendant. Hoff.
(*) Amen, deest sp. Hoff.

Ad CAP. LXXIII.

(*) Eo. Hoff.
(*) Eam. Hoff.
(*) Festinant. Hoff.
(*) Quis. Hoff.

Sanctorum catholicorum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum? Nec non & Conlationes, Patrum & instituta, & vita eorum; sed () regula sancti Patris nostri Basilii, quid aliud sunt, nisi bene viventium, & obedientium Monachorum (f) instrumenta virtutum? Nobis autem desidijs, & male viventibus, atque negligentibus rubor confusionis est? Quisquis*

*ergo ad Patriam Caelestem festinas, hanc minimum incubationis regulam descriptam adiuvante Christo per-
fice; Et tunc deinde ad maiora, quae supra commemoravimus, doctrinae virtutisque cul-
mina, Deo protegente (g) ve-
nies.*

A M E N.

Explicit Regula Sancti Benedicti Abbatis.

(*) Sed &. Holst.

(f) Exempla & instrumenta. Holst.

(g) Pervenies. Facientibus haec regas patebunt
aeternus. Amen.

INDEX

INDEX

EVANGELIORUM DOMINICALIUM ET FESTORUM APUD VETERES ANGLO- SAXONES.

Observatum jam tum est, ex Romanæ Ecclesiæ ritu anni Epocham habuisse Nativitatem Christi, & à vespertis Vigiliæ ipsius Nativitatis annum auspiciatum. vid. Glossar. du Fresne voc. Annus. Constat hoc maxime ex Benedictionali S. Gregorii M. quod primus (*) ex antiquissimo & sub ipso Carolo M. ab Hadriano L. ipsi transmissio Codice, edidit P. Lambec. L. 2. Bibl. Cæs. c. V. p. 300. quippe quod incipit: *Benedictio in vigilia Natalis Domini*, & desinit: *Benedictio in Adventu Domini*. subiectis quibusdam extraordinariis formulis. Conf. Martyrolog. Ecclesiæ Germanicæ à M. Fr. Bekko nuper editum ex Cod. MS. & ejus Comm. c. 2. §. 8. & c. 3. §. 2.

Anglo - Saxonum Pericopæ Evangelicæ.

Ex veteri N. T. versione Anglo-Saxonica, quæ ad minimum in Seculo octavo condita, & typis primum impressa an. 1571. Londini, postea an. 1667. *Dordrechtii opera* Fr. Junii & Th. Marefcalli emendatior una cum Gothica translatione edita, una cum hujus in utramque observationibus optimis. Joh. Chrysostomus testatur, jam sua ætate in Britannicis Insulis è Scriptura Sacra philosophatos linguæ propriæ.

Matth. L. 18. Thys godspel gebyrath on myd-wyntres mæsse æfen: L. in Vigilia Nativitatis.

In Festo Nativitatis Christi, *Luc. II, 1.*

Thys sceal on mydde-wyntres mæsse nyht to there forman mæsan. L. e. in nocte Nativitatis Domini ad primam missam. *Mid-Winter*, bruma, etiam Geol, *Gebol*, *Tale* dicta. Th. Marich. Obf. 2. ad N. T. Verf. A. Sax. pag. 520.

S. Stephani, *Matth. XXIII, 14.*

Thys godspel sceal on S. Steophanes mæsse-dæg.

S. Joh. Evang. *Joh. ult.*

Thys godspel gebyrath on S. Johannis Evangelista mæsse-dæg.

SS. Innocentium. *Gregor. Bened.*

Matth. II, 13. Thys godspel sceal on cylda mæsse-dæg. cylda L. puerorum, *Kindel-Tag*.

L. Post Nativ. *Luc. II, 31.*

Thys sceal on thone sunnan-dæg between mydde-wyntres mæsse-dæg and Twelftan dæg: L. e. die dominica inter Nativitatis Festum & Epiphan.

Circumcisionis, *Luc. II, 21.*

Thys sceal on thone ehtothan mæsse-dæg to myddan-wyntre.

Matth. II, 19. Thys sceal on twelftan æfen. L. in vigilia Epiphaniarum.

Epipha-

(*) Ita quidem rebatur Lambecius, Benedictionale illud antea nunquam editum fuisse, sed ignorabat, Benedictiones illas jam antea sparsim extare in Gregorii M. libro Sacramentali per Hup. Menardum edito. Postea

vidit & errorem suum correxit Lambecius: uti Sammarthianus monet ad Tom. III. Operum Gregorii M. p. 619.

Epiphaniarum, *Matth. II, 1.*

Thys fecal on twelftan dag. Hæc dies appellatur etiam *Asterung*, *ætwedneſſe*, Apparitio. Epiphania.

Matth. III, 11. Thys fecal on wvodonæ-dag (die Mercurii) ofer twelftan dag.

Matth. IV, 12. Thys fecal on frige-dag ofer twelftan dag.

I. Post Epiph. *Job. I, 29.*

Thys gebyrath on thone VIII. dag Godes ætwedneſſe. **I.** DEI manifestatio magis facta, I. Epiph. Marſch. In LL. Canuti R. f. 16. *of middan wintre oðb oððas Epiphanie.*

Matth. III, 13. Thys fecal on wodonæ-dag ofer twelftan dag.

Joh. VI, 27. Thys fecal on frige-dag on thære forman wucan ofer Epiph. Domini.

II. Post Epiph. *Job. II, 1.*

Thys godſpel fecal on ſunnan-dag thære oðre wucan ofer Epiphania Domini.

III. Post Epiph. *non Matth. VIII, 1. ſed Matth. VII, 28. 29.*

Thys fecal on thone thryddan ſunnan-dag ofer Epiph.

Matth. V, 23. Thys fecal on frige-dag on thære thryddan wucan ofer twelftan dag.

IV. Post Epiph. *Matth. VIII, 23.*

Thys fecal on thone feorðan ſunnan-dag ofer twelftan dag.

Matth. VIII, 19. Thys fecal on wodonæ-dag on thære feorðan wucan ofer twelftan dag.

V. Post Epiph.

Deſt ap. Anglo-Saxones.

VI. Post Epiph.

Deſt itidem.

Septuagesima. *Matth. XXI, 1.*

Benedictionale:

Et in ejus vinea licet diverſis vocationibus laborantes, promiſſe tamen ab eo mercedis mercedem recipere muniam.

Converſio S. Pauli. *Matth. XIX, 27.*

Thys fecal to S. Paulus mæſſen-dag. and to S. Benedicteſ.

Purificat. Mariæ. *Luc. II, 22.*

Benedicte. Quo ei & pro turturibus caſtitatis ſeu charitatis munera offerre valeatis &c.

Matthiæ. *Matth. II, 25.*Annunc. Mariæ. *Luc. I, 26.*

Thys fecal on wodonæ-dag to tham ymbroce (ad jejunium quatuor temporum) æt myddawyntran.

Sexageſima. *Luc. VIII, 4. (*)*Quinquageſima. *Luc. XVIII, 31. ſed Anglo-Sax. Marc. X, 46.*

Thys gebyrath on ſunnan-dage æt halgan dage. **I. c.** ante primam Dominicam in Quadrageſima. Prima Quadrageſimæ Septimana vocatur Cyswucan, Matth. V, 43. Th. Marſch. p. 523. kuyſch, caſtus.

Dies cinerum: *Caput jejunii.*

Matth. VI, 16. Thys gebyrath to caput jejunii on wodonæ-dag: **I.** die quarta, die Cinerum. Speelmann. T. I. Concil. p. 460. *Kero: i. Habit der ſajon.* caput quadrageſimæ. thaz lenctenes anginne. (*Lencten*, Lenz, ver, æquinoctium vernale, Th. Marſch. p. 525. & 527.)

Matth.

(*) Lambec. L. 2. Bibl. Cæſar. c. V. p. 599. ſeqq. In S. Gregorii M. Benedictionali MS. quod ex authentico libro Bibliothecæ cubuli deſcriptum & ab Hadriano una cum Libro ejusdem Sacramentorum tranſmiſſum quidem fuit Carolo M. ſed deſideratur in Romanis & Antwerp. editione Operum Gregorii M. In eo poſt benedictionem in Septuageſima ſequitur loco Sexageſimæ, Benedicte SS. Eucharistiæ.

Omnipotens DEUS, Opifex totius fabricæ Mundi, qui in principio condidit omnia opera ſua perfectione ſenſarii numeri, dignetur vobis per inſolabilem gratiam ſuam largiri, et omni vitæ veſtræ tempore cœlestis ſue benedictionis meraminum protectione muniri, Amen.

Commendatque vobis illa opera per ſex decem curricula patrare, per quæ io ſeptimo tantum & talem gratiam ejus valeatis impetrare, ut & ipſos poſſitis laudibus delectabiliter vacare, & ſine crimine ſacerdotiſſima devotione Sacroſancto CORPORI & SANGUINI Dominico ad remedium communicare, Amen.

Quo ſpiritualiſis alimonis recreati, ejus optabili cuſtodia tutati, perpetualliter placeatis ei, ab omni opere ſervili penitus liberati & ab univerſo facinore pariter mandati, Amen.

Quod ipſe præſtare dignetur, cujus Regnum & Imperium ſine fine permanet in ſecula ſeculorum, Amen.

Benedicte DEI Patris, & Filii, & Spiritus S. & Pax Domini ſit ſemper vobiscum.

Benedicte in Coena Domini, (le heb. magna)

PP. Et qui ad celebrandam Redemptoris noſtri Cœnam mente devota conſiſtis, æternam dapium vobiscum epulas reportetis &c.

Obſervo hinc: (1.) tempore Gregorii M. ſub utraque ſpecie adminiſtratum. (2.) Non ſemel in anno omnibus. (3.) Quoties SS. Eucharistiæ adminiſtrata, toties illa benedictionis formula adhibita. (4.) In ſpecie Dom. Sexageſimæ SS. Eucharistiæ, ut præparationem Jejunii magni plerique ſuiſſe uſurpatum. Præterea ex eodem libro conſtat, Feſtum SS. Trinitatis tunc æquidum fuiſſe inſtitutum: Sicut idem apparet ex Evangelii Anglo-Saxonici à Fr. Junio cum Gothiciſ, editis, ubi Pericope Domioicæ enumerantur prima, ſecunda &c. poſt Pentecôteſten. e. gr. Thys Godſpel fecal on XXIII. wucan ofer Pentecôteſten.

Capitula Latino-Saxonica à Spelmano edita T. I. Concilior. pag. 616. Singuli diebus Dominicis in Quadrageſima, Sacramenta Corporis & Sanguinis Chriſti ſumenda ſunt. A-Sax. *Alle ſamandage on thiſſe halgan tide ir to bucle to gæwene. I. ſingulis Dominicis in hoc ſacro tempore eſt ad S. Cœnam eundum. Plura ſide ex Marſchallo ſi lubet pag. 523. de Cyswucan, q. d. caſta hebdomas.*

Matth. V, 43. on frige-dæg innan there Cyswucan.

Marc. VI, 45. Thys fecal on fiternes-dæg ær halgan dæg. 1. Sabbatho poft Cincrum, ante primam Domin. Quadrag.

Invocavit. Matth. IV, 1. *Quadagesima.*

Thys godþfel fecal on halgan dæg in die Sacro. Matth. XXV, 11. Thys fecal on monan-dæg on forman faften-dæg. 1. e. feria secunda poft primam Dominicam Quadagesimæ. Faften eft jejuniun, Faften-Woche.

Joh. VIII, 11. Thys fecal on thunres-dæg on there forman lencten-wucan.

Marc. IX, 2. Thys fecal on fiterne-dæg on there forman faften-wucan.

Reminisc. Matth. XV, 21.

Matth. XII, 18. Thys fecal on wodnes-dæg on there forman lencten-wucan. In prima hebdomade quadagesimali.

Thys godþfel gebyrtha on thone forman thunres-dæg innan lencten.

Benedictioale: Hebdomadis secunda in Quadagesima benedictio.

Joh. V, 1. Thys godþfel fecal on frige-dæg on there forman Lencten-wucan.

Matth. XVI, ult. Thys fecal on fiternes-dæg on there forman Lencten-wucan.

Joh. VIII, 21. Thys godþfel fecal on monan-dæg on there thre Lencten-wucan.

Matth. XX, 17. Thys godþfel gebyrat on wodnes-dæg on there othere Lencten-wucan.

Joh. V, 10. Thys fecal on thurs-dæg on there othere Lencten-wucan.

Matth. XXI, 33. Thys fecal on there othere wucan innan Lenctene on frige-dæg.

Luc. XV, 11. Thys godþfel gebyrat on fiternes-dæg on there othere Lencten-wucan.

Oculi. Dominica tertia in Quadrag. benedictio.

Luc. XI, 14. Thys godþfel gebyrtha on thone thridan funnan-dæg innan Lenctene.

Item Matth. XII, 22. Thys fecal on thone thryddan funnan-dæg innan Lenctene.

Matth. XVIII, 15. Thys fecal on tiwes-dæg on there thryddan Lencten-Wucan.

Matth. XV, 1. Thys godþfel gebyrat on thone thryddan wodnes-dæg innan Lenctenen.

Marc. VII, 1. Thys fecal on wodnes-dæg on there dryddan Lencten-wucan.

Luc. IV, 18. Thys fecal on thone thryddan thunres-dæg innan Lenctene. and to Pentecosten on fiternes-dæg.

Joh. IV, 6. Thys fecal on frige-dæg on there thryddan Lencten-Wucan.

Lætare. Dominica quarta in Quadrag. benedictio.

Joh. VI, 1. Thys godþfel fecal on mid lenctenes funnan-dæg. 1. e. Dominica in media Quadagesima. Mitt-Faften.

Index Evang. Tom. I. Pars 2.

Joh. II, 12. Thys godþfel gebyrat on there feorþan wucan innan Lenctene on monan-dæg.

Joh. VII, 14. Thys fecal on myd Lenctenes wucan on tywes-dæg.

Joh. V, 17. Thys godþfel fecal on thunres-dæg on there feorþan Lencten-wucan.

Judica. Bened. in Dominica quinta in Quadrag.

Joh. VIII, 45. Thys godþfel gebyrtha on funnan-dæg on there fiftan wucan innan Lenctene.

Joh. VII, 1. Thys fecal on tywes-dæg on there fiftan wucan innan Lenctene.

Joh. X, 22. Thys fecal on wodnes-dæg innan there fiftan Lencten-wucan. (And to cyryc halgungum. 1. Enceniarum.)

Joh. VII, 40. Thys godþfel fecal on thunres-dæg on there fiftan wucan innan Lenctene.

Joh. VI, 53. Thys fecal anum dæge æt Palm funnan-dæg.

Palmarum. Matth. XXI, 1. Benedictio in ramis Palmarum.

„Benedicat vobis Omnipotens Deus, qui & „jejuniorum maceratione, & præsentium die- „rum observatione placere studeat. Conce- „darque vobis, ut sicut Eī cum ramis Palma- „rum cæterarumque frondium præfentari stu- „distis, ita cum palma victoriz & fructu Bo- „norum Operum Eī poft obitum apparere „valeatis.

Anglo-Saxones. Luc. XIX, 29.

Thys gebyrat on Palm funnan-dæg.

Matth. XXVI, 2. Thes passio fecal on there Palm-wucan.

Joh. XII, 1. Thys godþfel fecal on monan-dæg innan there Palm-Wucan.

Joh. XII, 14. Thys fecal on tywes-dæg on there Palm-Wucan.

Marc. XIV. Thys passio gebyrath on tywes-dæg on there Palm-Wucan.

Luc. XXII, 1. Thes passio gebyrath on wodnes-dæg on there Palm-Wucan.

Viridium. Benedict. in Cena Domini.

Joh. XIII, 1. Thys gebyrtha on thunres-dæge æt Eastron.

Joh. XVIII, 1. Thes passio gebyrath on langa frige-dæge. Lang, magna, napocenas paralyt.

Benedictio in Sabbato Sancto.

Matth. XXVIII, 1. Thys fecal on Easter-æfen. 1. e. Oster-Abend.

Palchatis. Feria I. Bened. in die Sancto Pasche.

Marc. XV. ult. & c. XVI. Thys godþfel gebyrath on Easter-dæg.

Feria II. Luc. XXIV, 13. Thys gebyrath on othere Easter-dæg.

Feria III. Luc. XXIV, 16. Thys gebyrath on thridan Easter-dæg.

Joh. XXI, 1. Thys godþfel gebyrath on wodnes-dæg innan there Easter-Wucan.

R

Joh.

Joh. XX, 11. Thys godþel gebyrath on thunres-dæg innan ðære Eafter-wucan.

Matth. ult. 16. Thys ſceal on frige-dæg innan ðære Eafter-wucan.

Joh. XX, 1. Thys ſceal on ſæternes-dæg on ðære Eafter-wucan.

Quasimodogeniti. Bened. In Officiis

Paſche. Joh. XX, 19.

Thys godþel ſeoſon-nyht ofer Eaſtron. Septimoctio. i. e. Septimana poſt Paſcha.

Marc. ult. 2. Thys godþel gebyrath on wodnes-dæg on ðære oðre Eafter-wucan.

Matth. IX, 14. Thys ſceal on frige-dæg on ðære oðre Eafter-wucan.

Idem ex Matth. XXVIII, 8. ni ſphalma ſit.

Miſericord. Domini. Joh. X, 11.

Thys ſceal on funnan-dæg feowertyne-nyht uppan Eaſtron. i. quatuordecim noctes poſt Paſcha. Angliſ hodie à *fortennight*, duabus ſeptimanis.

Jubilare. Joh. XVI, 16.

Thys godþel gebyrath ofer Eaſtron twa wucan on Sunnan-dæg.

Cantate. Joh. XVI, 5.

Thys godþel ſceal on funnan-dæg on ðære ſeorti (leg. thryddan) wucan ofer Eaſtron.

Joh. III, 25. Thys ſceal on wodnes-dæg on ðære thryddan wucan ofer Eaſtron.

Vocem Jucunditatis. Joh. XVI, 23.

Thys godþel ſceal on ðonefeorðan funnan-dæg ofer Eaſtron.

Ec Matth. VII, 7. Thys godþel ſceal to gang-dagon. Durand. Ration. L. 6. c. 102. Olaus Wormius Lib. 3. Feſt. Danic. Speelmann. Gloſſ. in voc. Litanía, & Perambulatio.

Adſcenſionis.

Marc. XVI, 14. Thys ſceal on thunres-dæg innan ðære gang-wucan.

Joh. XVII, 1. Thys godþel gebyrath on wodnes-dæg on ðære Gang-wucan to ðam vigilan. i. e. ad vigilias, vigilien.

Joh. XIII, 33. Thys godþel gebyrath on frige dæg on ðære feorðan wucan ofer Eaſtron.

Exaudi.

Joh. XV, 26. Thys gebyrath on funnan-dæg ofer Aſcenſio Domini.

Joh. XV, 7. Thys godþel ſceal ou wodnes-dæg ofer Aſcenſio Domini.

In vigilia Pentecoſtes benediſtio.

Joh. XIV, 15. Thys ſceal on Pentecoſtenes mæſſe-æfen.

Pentecoſtes. Feria I. Joh. XIV, 23. Benediſtio in Pentecoſte.

Thys godþel ſceal on Pentecoſtenes mæſſe-dæg.

Feria II. Joh. III, 16. Thys ſceal on oðerne Pentecoſtenes mæſſe-dæg.

Feria III. Joh. X, 1. Thys ſceal on Tywes-dæg on ðære Pentecoſtenes wucan.

Luc. V, 17. Thys ſceal on frige-dæg on ðære Pentecoſtenes wucan.

Matth. XX, 29. Thys ſceal on ſæternes-dæg on ðære Pentecoſtenes wucan to ðam Ymbrene.

Luc. IX, 13. Thys ſceal on wodnes-dæg on ðære Pentecoſtenes-wucan to ðam ymbrene.

Luc. IX, 1. Thys ſceal on thunres-dæg on ðære Pent. wucan.

Luc. VIII, 40. Thys ſceal on frige-dæg on ðære Pentec. wucan to ðam ymbrene.

Joh. VI, 44. Thys ſceal on wodnes-dæg on ðære Pent. wucan.

Trinitatis. *

Joh. III, 1. Prima poſt Pentecoſten. (Thys godþel man ſceal rædan ofer Eaſtron be ðære rode.) and ofer Pentecoſten on ðone forman Sunnan-dæg.

Luc. XX, 27. Thys godþel ſceal on wodnes-dæg ofer Pentecoſten.

Matth. XXII, 34. Thys ſceal on ðære wucan ofer Pentecoſten.

Luc. XII, 11. Thys ſceal on frige-dæg ofer Pentecoſten.

Joh. III, 1. Thys godþel man ſceal rædan ofer Eaſtron be ðære rode, and ofer Pentecoſten and on ðone forman Sunnan-dæg. ut & poſt Pentecoſten prima Dominica.

Benediſtio in nativitate Apoſtolorum Petri & Pauli.

Benedicat vos Omnipotens DEUS, qui vos Beati Petri ſiluberrima confeſſione in Eccleſiaſtica Fidei fundavit ſoliditate, Amen.

Joh. XXI, 15. Thys godþel gebyrath on Petres mæſſe-æfen.

Matth. XVI, 13. Thys godþel gebyrath on Petres mæſſe-dæg.

Matth. XIX, 27. Thys ſceal to S. Paulus mæſſe-dæg. and to S. Benediſtus. Sed forte rectius ad Converſionem S. Pauli ſupra.

Marc. VIII, 27. Thys godþel ſceal on S. Petres mæſſe-dæg.

Matth. XIV, 22. Thys godþel ſceal in oððas Petri & Pauli.

Durand. Ration. L. 7. c. L. 6. 45.

Bened.

* Obſerva, Leſtor, in Anglo-Saxonum titulis Pericoparum Evangelicarum, nihil omnino dici de Feſto SS. Trinitatis, nec numerum Dominicarum ab eodem dici; ſed & hæc ipſam Trinitatis Dominicam vocari primam poſt Pentecoſten, deinde ſequi in Anglicano ſecundam poſt

Pentecoſten, quam autor Indicis primam poſt Trinitatis vocat; & ſic pœro uſque ad finem Dominicarum poſt Pentecoſten, & numerum Adventus. Maniſeſtum inde fit, Indicis Evangel. autorem, quicumque fuerit, eſſe multo, quam ſunt ipſi Evangeliorum tituli, juniorem.

Bened. in Assumptione S. Mariæ.

Deus qui Beatissimam Virginem Mariam Domini nostri JESU CHRISTI gloriosissimam Genetricem, hodierna die ad celos voluit evocare, & super choros Angelorum sublimiter exaltare, hæc vos benedictionis gratia per intercessionem Ejus & merita dignetur taliter ditare, qualiter à vitis ad virtutes mercamini transmigraire, Amen.

Lucæ XI, 28. Thys sceal to Assumptione S. Mariæ and setærn-dagum be Maria.

Schiden unser Frauen, Lud. Imp. Diplom. an. 1145. Comitum Palat. Rheni.

Luc. I, 1. Thys godspæl gebyrath on midde-summes mæsse æfen. In vigilia S. Johannis Baptiste.

S. Johannis Baptiste.

Luc. I, 56. Thys gebyrath on mitte summes mæsse-dæg. I. e. Johannis Baptiste, ut Mid-Winter, Natalis Domini.

Visitationis Mariæ. Luc. I, 39.

Thys gebyrathon frige-dæg to tham ylcan fæstene.

I. Post Trinit. II. Post Pentecost.

Luc. XVI, 12. Thys godspæl gebyrath on thone othere sunnan-dæg ofer Pentecosten.

Matth. V, 17. Thys godspæl sceal on thone othere wodnes-dæg ofer Pentecosten.

Luc. XVII, 1. Thys godspæl gebyrath on thone othere frige-dæg ofer Pentecosten.

II. Post Trinit. Luc. XII, 16.

Thys godspæl gebyrath on thone thryddan sunnan-dæg ofer Pentecosten.

Matth. V, 27. Dys godspæl sceal on wodnes-dæg on thare thryddan wucan ofer Pentecosten.

III. Post Trinit. Luc. XV, 1.

Anglo-Sax. Matth. V, 20. infra VI.

Thys godspæl sceal on thone feorthan sunnan-dæg ofer Pentecosten. Sed & mox sequitur

Matth. VII, 1. Thys sceal on thone feorthan sunnan-dæg ofer Pentecosten.

Sed & Luc. XV, 1. Thys godspæl sceal on thone feorthan sunnan-dæg ofer Pentecosten.

Marc. XI, 11. Thys sceal on thone feorthan frige-dæg ofer Pentecosten.

IV. Post Trinit. Luc. I, 16.

Matth. XXI, 23. Thys sceal on wodnes-dæg on thare fiftan wucan ofer Pentecosten.

Matth. XVII, 10. Thys sceal on frige-dæg on thare fiftan wucan ofer Pent.

V. Post Trinit. Luc. I, 1.

Thys sceal on thone sýxtan sunnan-dæg ofer Pentecosten.

Matth. XI, 25. Thys sceal on wodnes-dæg on thare sýxtan wucan ofer Pent.

Marc. X, 13. Thys sceal on frige-dæg on thare sýxtan wucan ofer Pent.

VI. Post Trinit. Matth. V, 20.

Thys godspæl sceal on thone seofethan wucan ofer Pentecosten.

Marc. X, 17. Thys sceal on wodnes-dæg on thare seofethan wucan ofer Pentecosten.

Marc. V, 1. Thys sceal on frige-dæg on thare seofethan wucan ofer Pentecosten.

VII. Post Trinit. Marc. VIII, 1.

Thys godspæl gebyrath on thare ehtothan wucan ofer Pentecosten.

VIII. Post Trinit. Matth. VII, 15.

Thys godspæl gebyrath on thare nygathan wucan ofer Pentecosten.

Marc. IX, 18. Thys sceal on wodnes-dæg on thare nygathan wucan ofer Pentecosten.

Matth. XXIII, 13. Thys sceal on frige-dæg on thare nygathan wucan ofer Pentecosten.

IX. Post Trinit. Luc. XVII, 1.

Thys godspæl gebyrath on thare teothan wucan ofer Pentecosten.

Luc. XVI, 10. Thys gebyrath on wodnes-dæg on thare teothan wucan ofer Pentecosten.

Luc. XI, 37. Thys godspæl gebyrath on frige-dæg on thare teothan wucan ofer Pentecosten.

X. Post Trinit. Luc. XIX, 41.

Luc. XVIII, 10. Thys gebyrath on thare endlystan wucan ofer Pentecosten.

Luc. XIX, 41. Thys godspæl gebyrath on thare endlystan wucan ofer Pentecosten.

Luc. XXII, 14. Thys godspæl gebyrath on frige-dæg on thare endlystan wucan ofer Pentecosten.

XI. Post Trinit. Luc. XVIII, 9. vid. X.

Matth. XII, 30. Thys sceal on wodnes-dæg on thare twelftan wucan ofer Pentecosten.

Marc. XII, 28. Thys godspæl sceal on frige-dæg on thare twelftan wucan ofer Pentecosten.

XII. Post Trinit. Marc. VII, 31.

Thys godspæl sceal on thare thryteteothan wucan ofer Pentecosten.

Matth. IX, 27. Thys sceal on wodnes-dæg on thare XIII. wucan ofer Pentecosten.

Matth. XI, 20. Thys godspæl gebyrath on frige-dæg on thare thryteteothan wucan ofer Pentecosten.

XIII. Post Trinit. Luc. X, 33.

Thys sceal on thare seowereteothan wucan ofer Pentecosten.

Matth. XII, 14. Thys sceal on wodnes-dæg on thare XIII. wucan ofer Pentecosten.

XIV. Post Trinit. Luc. XVII, 11. vid. XV.

Marc. I, 40. Thys sceal on wodnes-dæg on thare fifeothan wucan ofer Pentecosten.

R 2

XV. Post

XV. Post Trinit. *Matth. V^l, 24.*

Thys fecal on thone fyxtheothan sunnan-dæg ofer Pentecosten.

Luc. XVII, 11. Thys gebyrath on thære fyxtheothan wucan ofer Pentecosten.

Matth. V, 11. Thys fecal on wodnes-dæg on thære XVI. wucan ofer Pentecosten. In numero est phasma, nam sequitur

Matth. V, 41. Thys fecal on wodnes-dæg on thære fyxtheothan wucan ofer Pentecosten. and on frige-dæg innan thære cys-wucan.

XVI. Post Trinit. *Luc. V^l, 11.*

Thys fecal on thone seofenteothan sunnan-dæg ofer Pentecosten.

XVII. Post Trinit. *Luc. XIV, 1.*

Matth. XV, 12. Thys godþpel gebyrath on thære eahtothan wucan ofer Pentecosten.

Matth. XVI, 1. Thys fecal on wodnes-dæg on thære eahtothan wucan ofer Pentecosten.

Matth. XII, 1. Thys fecal on frige-dæg on thære eahtothan wucan ofer Pentecosten.

XVIII. Post Trinit. *Matth. XXII, 1.*

Luc. XIV, 1. Thys godþpel gebyrath on thære nýgonteothan wucan ofer Pentecosten.

XIX. Post Trinit. *Matth. IX, 1.*

Thys godþpel fecal on sunnan-dæg on thære twentugothan wucan ofer Pentecosten.

XX. Post Trinit. *Matth. XXII, 1.*XXI. Post Trinit. *Job. IV, 46.*

Thys godþpel gebyrath ofer Pentecosten on thære an andwentygothan wucan on sunnan-dæg.

Matth. VIII, 14. Thys gebyrath frige-dæg on thære twa and twentugothan wucan ofer Pentecosten.

XXII. Post Trinit. *Matth. XV^l, 21.*

Thys fecal on thære XXIII. wucan ofer Pentecosten.

XXIII. Post Trinitat. *Matth. XXII, 15.*

Thys godþpel fecal on XXIII. wucan ofer Pentecosten legendum. XXIII.

Marc. XII, 13. Thys fecal on thære XXIII. wucan ofer Pentecosten.

XXIV. Post Trinit. *Matth. IX, 18.*

Thys fecal on sunnan-dæg on thære fif and twentugothan wucan ofer Pentecosten.

XXV. Post Trinit. *Matth. XXIV, 15.*XXVI. Post Trinit. *Matth. XXV, 11.*XXVII. Post Trinit. *Matth. XXV, 1.*Advent. I. *Matth. XXI, 1. nec non Luc. XIX, 29. Anglo-Sax.*

Thys gebyrath feower wucan ær middan-wyntra. and on Palm sonnen-dæg.

Matth. XXI, 1. Thys fecal on thære feorthan wucan ær mydda-wyntra.

Marc. XI, 1. Thys gebyrath feower wucan ær middan-wyntran.

Advent. II. *Luc. XXI, 25.*Advent. III. *Matth. XI, 2.*

Thys gebyrath on thære ættan wucan ær mydda-wyntra.

Luc. I, 26. on wodnes-dæg to tham ymbrene ær mydda-wyntran. 1. feria quarta quatuor temporum Adventus. Fronfasten. Luc. I, 39. on frige-dæg &c.

Matth. III, 1. Thys fecal on wodnes-dæg on thære thryddan wucan ær myddan-wyntra.

Joh. I, 15. Thys godþpel gebyrath thrym wucan ær myddan-wyntra on thone frige-dæg.

Advent. IV. *Job. I, 19.*

Thys gebyrath on thære sunnan-dæg ær myddan-wyntra.

Luc. III, 1. Thys gebyrath on fætern-dæg to æwfeleste ær myddan-wyntra. 1. legalis Jejunii quatuor temporum ante Natal. Dom.

Processionum. *Matth. V^l, 7.*

Thys godþpel fecal to Gang-dagon.

S. Gregorii. *Luc. XIX, 12.*

Thys godþpel fecal on S. Gregorius mæsse-dæg.

S. Jacobi. *Matth. XX, 20.*

Joh. XIV, 1. Thys godþpel gebyrath to thære mæssan Philippi and Jacobi.

S. Laurentii. *Job. XII, 24.*

Matth. XVII, 24. Thys godþpel fecal on S. Laurentius mæsse-dæg.

S. Vitalis. *Job. XV, 1.*

Thys godþpel gebyrath to S. Vitalis mæssan.

S. Bartholomæi. *Luc. XXII, 24.*S. Matthæi. *Matth. IX, 9.*

Thys godþpel fecal on S. Matthæus mæsse-dæg.

S. Michaëlis. *Matth. XV^l, 1.*

Thys fecal on S. Michaëles mæsse-dæg.

Omnium Sanctorum. *Matth. V, 1.*

Thys godþpel gebyrath to calra halgena mæssan.

Simonis

Simonis & Judæ. *Job. XV, 17.*

Andreas. *Matth. IV, 18.*

Thys godþel ſceal on Andreas mæsse-dæg.
Joh. I, 35. Thys ſceal on S. Andreas mæsse æfen.

Thomæ. *Job. XX, 24.*

Matth. XIII, 44. Thys godþel ſceal to S. Agnan mæſſan.

Joh. XV, 12. and 17. Thys gebyrath to therra Apoſtola meſſe dagan.

Omnium Martyrum. *Matth. X, 16.*

Thys godþel ſceal to manegra Martyra mæsse-dæg.

Matth. X, 26. Thys godþel gebyrath to anes Confeſſores mæsse-dæg.

Matth. X, 37. Thys godþel gebyrath to anes Martyres mæsse-dæg.

Matth. XXIV, 42. Thys godþel ſceal to maniges Confeſſores mæsse-dæg. Item Luc. XII, 35.

Marc. VI, 17. Thys godþel ſceal innan hærefeſte to S. Johannes mæſſan. Hærefeſte, Enthauptung Johannis. Herbſte.

Marc. IX, 17. Thys ſceal to than ymbrene innan hærefeſte on wodnes-dæg. Ymbrene eſt circulus, rýne, curſus. In ſpecie quatuor temporum curriculum & jejunium. Th. Marſch. p. 528.

Luc. VII, 36. Thys godþel ſceal to tham ymbrene innan hærefeſte on frige-dæg. Poſtea dicatum S. Mariz Magdalenæ, an potius Egyptiacæ. vid. Hiſtor. Lombard. MS. Alam.

Luc. XIII, 6. Thys godþel ſceal to tham ymbrene innan hærefeſte on ðetern-dæg.

Matth. XVII, 14. Thys ſceal on wodnes-dæg to tham fæſtene ær hærefeſtes Emnyht. i. ad jejunium ante autumnæ æquinoctium. emre, eſea, æquus, æqualis.

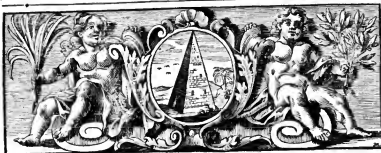
Matth. XXV, 1. Thys ſceal to haligra fæmna mæsse-dæg. ad ſanctarum virginum feſtivitatem. XXII. Oðobr. 11000. virgin.

Matth. XXV, 14. Thys godþel gebyrath on S. Sylveſtres mæsse-dæg. and to oðra confeſſores.

Luc. X, 1. Thys godþel ſceal to anes Apoſtoles mæſſan.

Lucæ XIV, 25. Thys godþel ſceal to S. Heremitis and to S. Auguſtinus mæſſan.

KALENDARIUM ALEMANNICUM

Ex Cod. MS. Seculi XIII. descriptum.

III	a	D	Is ist der ahte tag.	1	JANUAR.
	b		Sanct Stephanus ahte.	2	
XI	c		Sanct Johannes ahte.	3	
	d		der Kindelin ahte.	4	
XIX	e		Sanct	5	
VIII	f		der zwelfte tag fe.	6	Epiphan.
	g		Sanct	7	
XVI.	a		Sanct Erhartes tag.	8	Luciani u. Martyris Erhardi Episc.
V	b		Sanct	9	
	c		Sanct	10	
XIII	d		Sanct	11	
II	e		Sanct	12	
	f		der zwengeste tag fe.	13	Octava Epiphan.
X	g		Sanct	14	
	a		Sanct	15	
XVIII	b		Sanct	16	
VII	c		Sanct Antonigen tag.	17	Antonii Monachi Confessoris.
	d		Sanct	18	
XV	e		Sanct	19	
III	f		Sanct Bastianis tag fe.	20	Fabiani & Sebast. Mart.
	g		Sanct Angencien tag fe.	21	
XII	a		Sanct Vincensius.	22	
I	b		Sanct	23	
	c		Sanct	24	
	d		Sanct Paulus bikerde.	25	
	e		Sanct	26	
XVII	f		Sanct Johans mit dem gulden munde.	27	Jan. Jo. Chrysof.
VI	g		Sanct	28	
	a		Sanct	29	
XIII	b		Sanct	30	
II	c		Sanct	31	
	d		Sanct		
XI	e		Unser Fröwen dac in - - -	1	FEBRUAR.
XIX	f		Sanct Bleins.	2	Purif. Marie
VIII	g		Sanct	3	
				4	

a Sanc

Quam majusculis literis impressa damus, sunt in Manuscripto miniatæ & primæ: cætera nigra & recentiora diversis temporis. Collatum est hoc Calendarium cum Latino MS., quod habetur in Cod. Stat. MS. E. Civitatis Argentoratensis.

	a	Sanct	<i>Agaten</i> tag.	5	<i>Dorothea.</i>
XVI	b	Sanct		6	
V	c	Sanct		7	
	d	Sanct		8	
XIII	e	Sanct		9	
	f	Sanct		10	
	g	Sanct		11	
	a	Sanct		12	
	b	Sanct		13	
	c	Sanct	<i>Martinus</i> <i>Valentin.</i>	14	<i>Episc.</i>
	d	Sanct		15	
	e	Sanct		16	
	f	Sanct		17	
	g	Sanct		18	
	a	Sanct		19	
	b	Sanct		20	
	c	Sanct		21	
	d	Sanct	<i>Kated Petr.</i>	22	
	e	Sanct	<i>der Lenze.</i>	23	
	f	Sanct	<i>Mathis</i> tag <i>fe</i>	24	
	g	Sanct		25	
	a	Sanct		26	
	b	Sanct		27	
	c	Sanct		28.	
	d	Sanct		1.	<i>MARTIL.</i>
	e	Sanct		2	
	f	Sanct		3	
	g	Sanct		4	
XIX	a	Sanct		5	
VIII	b	Sanct		6	
	c	Sanct	<i>Perpetue</i> & <i>Felicitatis.</i>	7	
XVI	d	Sanct		8	
V	e	Sanct		9	
	f	Sanct		10	
XIII	g	Sanct		11	
II	a	Sanct	<i>Gregorigen</i> tag <i>fe.</i>	12	
	b	Sanct	tag.	13	
X	c	Sanct	<i>Equinoctium</i> das ist gleich tag und nacht.	14	
	d	Sanct		15	
XVIII	e	Sanct	<i>Aprilis</i> abvillen zit.	16	<i>XVII. Kal. April.</i>
VII	f	Sanct	<i>hie wart der erst tag in der welte.</i>	17	
	g	Sanct		18	
XV	a	Sanct	<i>Johans</i>	19	<i>Confessor.</i>
III	b	Sanct	tag.	20	
	c	Sanct	<i>Benedicten</i> tag.	21	
XII	d	Sanct		22	
I	e	Sanct		23	
	f	Sanct		24	
IX	g	Sanct	<i>Marien</i> in der vasten tag.	25	<i>Annunciat.</i>
	a	Sanct		26	
XVII	b	Sanct	<i>unfers Herren</i> wissende.	27	<i>Resurrectio Domini.</i>
VI	c	Sanct		28	
	d	Sanct		29	
XIII	e	Sanct		30	
III	f	Sanct		31	
	g	Sanct		1.	<i>APRIL.</i>
XI	a	Sanct	<i>hie die sintst.</i>	2	
	b	Sanct	<i>Florentigen</i> tag.	3	<i>Episc.</i>
XIX	c	Sanct	<i>Ambroligen</i> <i>fe</i> tag.	4	<i>Episc.</i>
VIII	d	Sanct		5	
XVI	e	Sanct		6	
V	f	Sanct		7	
	g	Sanct		8	
XIII	a	Sanct		9	

II	b	Sanct	10
	c	Sanct	11
X	d	Sanct	12
	e	Sanct	13
XVIII	f	Sanct	14
VII	g	Sanct	15
	a	Sanct	16
XV	b	Sanct	17
III	c	Sanct	18
	d	Sanct	19
XII	e	Sanct	20
I	f	Sanct	21
	g	Sanct	22
VIII	a	Sanct Gerigen tag.	23
	b	Sanct	24
XVII	c	Sanct Marcus Evangel.	25
VI	d	Sanct	26
	e	Sanct	27
XIII	f	Sanct	28
III	g	Sanct	29
	a	Sanct	30
XI	b	Sanct der Meige tag.	1. MAJI.
XIX	c	Sanct	2
	d	des heiligen Kruses tag.	3
VIII	e	Sanct	4
	f	der schönnonc tag.	5 Ascensio Domini isto anno secundum Pascha. Nona
XVI	g	Sanct Johans ewangel. alle das olei sat.	6 dies post Festum Johannis ante portam latinam.
	a	Sanct	7
	b	Sanct	8
	c	Sanct	9
	d	Sanct Sufigen tag.	10 Es Gangolst.
	e	Sanct	11
	f	Sanct	12
	g	Sanct	13
	a	Sanct	14
	b	Sanct	15 Pentecost. isto anno.
	c	Sanct Julius.	16 Peregrini Episc.
	d	Sanct	17
	e	Sanct	18
	f	Sanct	19
	g	Sanct	20
	a	Sanct	21
	b	Sanct	22
	c	Sanct	23
	d	Sanct	24
	e	Sanct Urbans tag der sommer.	25
	f	Sanct	26
	g	Sanct	27
XIII	a	Sanct	28
III	b	Sanct	29
	c	Sanct	30
XI	d	Sanct	31
	e	Sanct	1 Kal. JUNII.
XIX	f	Sanct	2
VIII	g	Sanct	3
XVI	a	Sanct	4
V	b	Sanct	5
	c	Sanct	6
XIII	d	Sanct	7
II	e	Sanct	8
	f	Sanct	9
X	g	Sanct	10
	a	Sanct Barnabas tag.	11
XVIII	b	Sanct	12

VII	c	Sanct	Antonien dag der wren brudere, lege: der minren brudere, Fratrum Minorum.	13	Felicle Vrg. & Mart.
	d	Sanct		14	
XV	e	Sanct	Solstitium æstivale. Viti. bie mag die stanne nit bober.	15	
III	f	Sanct		16	
	g	Sanct		17	
XII	a	Sanct		18	
I	b	Sanct		19	
	c	Sanct		20	
IX	d	Sanct		21	
	e	Sanct		22	
XVII	f	Sanct		23	
VI	g	Sanct	Johannes Battiste tag.	24	
	a	Sanct		25	
XIII	b	Sanct	Johannes & Paulis tag.	26	Mart.
III	c	Sanct		27	
	d	Sanct		28	
XI	e	Sanct	Petris & Paulis tag fe.	29	
	f	Sanct	Pauli fe.	30	
XIX	g	Sanct	Johannes ahte.	1.	Kal. JULII.
VIII	a	Sanct	burzi mart.	2	Processi & Martiniani Martyr. V. Martyrolog. Hra-
	b	Sanct		3	hani. & Compilat. Chronol. T. I. Fijter. p. 746.
XVI	c	Sanct	Ulriches dag fe.	4	Conf. & Episc.
V	d	Sanct		5	
	e	Sanct		6	
XIII	f	Sanct		7	
II	g	Sanct		8	
	a	Sanct		9	
X	b	Sanct		10	
	c	Sanct		11	
XVIII	d	Sanct		12	
VII	e	Sanct	Keiser Heinrich.	13	Heinric Imp.
	f	Sanct	bie vabent an die bunt dage.	14	
XV	g	Sanct	Margreden tag.	15	
III	a	Sanct	Augustin.	16	
	b	Sanct	Alexien dag.	17	
XII	c	Sanct		18	
I	d	Sanct		19	
	e	Sanct		20	
VIII	f	Sanct	Arbegasten tag.	21	
	g	Sanct	Marie Magdalenenen.	22	
	a	Sanct		23	
XVII	b	Sanct	Christinen dag.	24	
VI	c	Sanct	Jacobus dag Christo.	25	
	d	Sanct		26	
XIII	e	Sanct	Pantaleones tag.	27	
III	f	Sanct		28	
	g	Sanct		29	
	a	Sanct		30	
	b	Sanct		31	
	c	Sanct	Peteri dag.	1.	Kal. AUG. Vincala S. Petri.
	d	Sanct		2	
	e	Sanct	Stephani vanden mart fe.	3	Inventio S. Stephani Martyr.
	f	Sanct		4	
	g	Sanct	Oswaldes tag als der sue viel.	5	Regis & Martyr.
	a	Sanct	Saten dag fe.	6	
	b	Sanct	Affa fe.	7	
	c	Sanct		8	
	d	Sanct		9	
	e	Sanct	Larencien tag fe.	10	
	f	Sanct		11	
	g	Sanct	Claren tag.	12	

	a Sanct	13
	b Sanct September.	14 XIX. Kal. Sept.
	c Sanct Marien der erren tag.	15 Allantio B. Marie.
	d Sanct	16
	e Sanct	17
	f Sanct	18
	g Sanct Ludewiges dag.	19 Magni Martyr.
VIII	a Sanct Bernabides dag.	20
	b Sanct	21
XVII	c Sanct Otto Marie fe.	22
VI	d Sanct	23
	e Sanct Bartholomeus tag der berbest.	24
XIII	f Sanct	25
III	g Sanct	26
	a Sanct	27
XI	b Sanct Augustines dag fe.	28
XVIII	c Sanct Adolfs tag decollatio Johannis fe.	29 Decollatio S. Job. B. Dedicatio S. Adolfs.
	d Sanct	30
VIII	e Sanct	31
	f Sanct Egidien dag.	1 Kal. Sept.
XVI	g Sanct Antonien dag.	2
V	a Sanct	3
	b Sanct	4
	c Sanct Otto Adolfs fe.	5
II	d Sanct	6
	e Sanct	7
X	f Sanct Marie der jüngern tag.	8 Nat. S. Marie.
	g Sanct	9

Cætera deficiunt.

MONU.

MONUMENTA CATECHETICA THEOTISCA.

E Libris Variis Editis atque ineditis collecta & Notis
aliquibus illustrata

Per

JOANNEM SCHILTERUM.

LECTORI S. Uti sparsim isthæc monumenta varias in schedas coniecta post se reliquit B. Schilterus: ita decens erat, Lectoris commodo, eadem in certa Capita distribui, quo ordinatius comparerent. Cumque velut natura & indoles Catecheseos postulet, ut initium Capite I. fiat a Decalogo; visum est huic ipsi præmittere Fragmenta quædam Homiletica, quæ Otfridi esse credidit olim, & e Codice vetustiss. Casareo edidit Petr. Lambecius, lib. II. de Bibl. Vind. p. 757. sq. Esti vero linguæ idioma, quod in his Fragmentis conspicitur, minime omnium videatur convenire ævo, quo vixit Otfridus, sed sit multo recentius: Attamen iudicium relinquimus Lectori. Causa interim, ob quam hæc ductu Schilteri comparent Fragmenta illa, præcipue una est; nempe quod primum Fragmentum velut Præfationis instar erit Decalogo, dum amorem DEI & Proximi serio inculcat.

FRAGMENTA HOMILETICA.

Primum ad Catechesin introductorium.

De Amore erga DEUM & Proximum.

Mina liebſten Brudera, nu fernemet dei Gotes Kebot. Ir ſculit zallereſiſte Got minnon none allemo iuuuere mo herzen, uone allemo iuuuere mo muote, uone allera iuuuere chrefte; daranah iuuuere nahiften ſamo ſo iuuuſh ſelben. Ir ne ſculit manſlahta tuon, noh daz uberhuor, noh die diuua; fremedes tinges ne ſculit ir keren; lukez urchunde ne ſculit ir ſagen. Alle men-niſken ſculit ir eren; iuuuere lichenam ſculit ir cheſtigen; die ſaltun ſculit ir minnan, nals

die uuirſchaft; azet die hungerenten, dren-chet die durſtenten, uuatet den nachoten, &c.

II. De diuina protectione Viduarum.

Saligiu uuituuua, du uone Gote in allen din-gen ſo piuoſehen uuirdeſt. Der dir ne gnaht, der uuirde uone Gote irchelet, imo ſel-bemo ſus ſprechentemo: Die den uuituuuun ne rihtent, noh uueiſen ne gnadent, die ircheilo ih ſelbo. Saligiu uuituuua, du ſelben Got ha-beſt rihtare unde piſkirmare, &c.

T 2

III.

III.

In princip. cap. X. S. Lucae.

Daz Euangelium zelit uns, daz unser Herro Iesus Christus zuo den heiligen boten imo iruueliti sibinciz unta zuuenei iungerun, der er ic ziuuenei unse ziuuenei sure saure mit sinera predige in iegliche burch unte star, dare er selbi chomen uuoltri. Die ziuuenei iungerun, die er sinde in dera brediga, die pileichinent die ziuuenei kibot dere minne, die niemir irfullet ni magen uuerden, ni uuari ie doh zi minniste unte ziuuain. In imo selbemo ni mac si niemian irfullet, suntir er scol si irfullet an einemo anderemo, &c.

IV.

Matth. XX.

Daz Euangelium zelit uns, daz daz himelrih

kelih si demo husherro, der des morginis fruo in sinan uinkarten samenoti dei uuerhliuti. Uuer uuirdit rehrene kikagen mazzit demo husherren, denne unser herro der heilige Christ, der dir rihtit alla die er kiscuof, also der husherro rihtet alla die imo untarranen. Der huosherro ladote allen den tac die uuerhliute, &c.

V.

Luc. VIII.

Unser Herro der almahchtige Got der spricht in desmi Euangelio, suenne der acchirman sint sinen samem, so sellit sumelichiz pi demo uuege, unde uuirdit firretin, oder iz ezzant die uogile; sumelichiz sellit uf den stein, unde irdorret sa, uuanda iz dere suohnte nieth ni habit, &c.

CAPUT I. DE DECALOGO.

DECALOGUS

Ecclesiæ Anglo-Saxonica sub Rege Aluredo,

qui regnare cepit An. 871.

PRAEFATIO in Leges Aluredi Regis.

(*)

DRihten was sprecende thas word to Moysse, and thus cwæth; Ic eom Drihten thin God. Ic the utgelædde of Ægypta lond. and of heora theowdom. Ne lula thu oðre fremde Godas ofer me; (**)

2. Ne minne noman ne cigthu on idleneße. forþon the thu ne bist unscildig with me. gif thu on idleneße cigst minne noman;

3. Gemine that thu gehalgie thone restdæg. Wýsecath eowe fyx dagas. and on tha seofothon restarh eowe. thu and thin sunu. and thine dohter. and thin theowe. and rhine wilne. and thin weorcyten. and secuma the bith binnan thinan durum; Forþon on fyx dagas Crist geworhte heofonas. and eorþan. fæas. and calle gefceasta the on him synt. and he gereft on thone seofothon dæge; and forþon Drihten hine gehalgode;

4. Ara thinum fæder and ðinre moder. tha the Drihten scalde the. that thu fy thy long libbend on eorþum;

f. Ne

Dominus erat locutus hoc verbum ad Moysen: Et ita dixit: Ego sum Dominus tuus DEUS. Ego te exduxi ex Ægyptia terra. Et ex dono servituri. Ne habeto alios peregrinos deos præter me.

Ne meum nomen adhibeto ad vanitatem. Quia tu non es innocens versus me, si tu ad vanum duxeris meum nomen.

Memoro ut sanctifices Sabbatum. Facias opus sex dierum. Et in septimo quiesce ab opere. Tu es filius tuus. Et tua filia. Et tuus servus. Et ancilla tua. Et tuus iunctor. Et advena, qui habitat intra tuas fores. Quia in sex diebus Christus creavit caelum et terram, mare et omnes creaturas que in his sunt, et quiescit in septimo die; Et propterea Dominus illum sanctificavit.

Honora tuam patrem et tuam matrem. quos Dominus dedit tibi, ut tu sis longevus in terra.

Ne

(*) Hanc Praefationem, quæ præter Decalogum multa continet alia à Lege Moysi & à Novo Testamento, integram edidit Boethornius.

(**) Lambardus vel W'beles p. 37. sic annotavit: Admonendus es, amice Lector, nulli aut nostræ aut librorum incuria, præterminis secundum hoc Decalogi de non fingendis imaginibus præceptum, verum consulo ab iis qui primò has leges mandarunt licet, relictum. Post celebratum enim Anno salutis humanæ 794. secundum illud Nixæ (quod simulacrorum confirmavit adorationem) Concilium, quo major hominum præceptis, (quæ erant temporum illorum caligo) tribueretur auctoritas, de SS. DEI scriptis aliquid detrahendum existimavit. Neque verò, quod sciam, in illo osquam Sa-

xonice conscripto exemplari reperitur. Hæc Schilterus: Qui cum ipse sua manu tamen hic præceptum de imaginibus Saxonice conscriptum decimo inter Præcepta Decalogi loco apposuerit, quod neque Boethornius habet, nec Freherus: utinam nobis indicasset librum, e quo desumit! Hanc Decalogi Versionem Anglo-Sax. edidit Marq. Freherus cum Notis. 1670. Item Boethornius in primis Religionis Christianæ Redimentis Antiquissima Saxonum & Alemanorum lingua scriptis Lugd. Bat. 1670. sed sine Notis. Freheri notis una cum Decalogo & Symbolo Apostolico denot edidit Vir de Re Germanica summopere meritis Celeberr. Dn. J. G. Eccardus atque Monumentis suis Catecheticis Theoticis Hannoveræ 1719. editis subiunxit.

5. Ne slea thu ;
6. Ne stala thu ;
7. Ne liece thu dearnunga ;
8. Ne scege thu leafer gewitnesse wíth thim nehstan ;
9. Ne wilna thu thines nehstan yrfe mid unriht ;
10. Ne wyrc the gyldene Godas, okke feol-frene ;

Ne occidas.
Ne furetis.
Ne concubitus supram.
Ne dicas falsum testimonium contra tuum proximum.
Ne concupiscas tui proximi hereditatem nos jure.
Ne fac tibi aureos deos vel argenteos.

DECALOGUS

Rhythmica Paraphrasi expositus ex Codice MS. Archivi
 Civitatis Argentinensis. (*)

Dis find die zehen Gebot.

Daz crft.

Non habebis deos alienos.

Du solt nym haben den einen Got
 Und solt den mynnen sunder spot
 Von gantzem hertzen naht und tag
 Was lip und sele erzugen mag
 Mit allen dinen krefftin gar
 Soltu sines willen nemmen war
 Und solt in loben das er dich
 Gemacht hat im selber glich.
 Und das der werde here gut
 Durch dich vergoffen hat sin blut
 Und machet sich dir unjertenig gar
 Was lebendig ist, das nim ich auch war
 Er hat dir lip und sele geben
 Und dort in iemer ewig leben
 Und das er mensch worden ist,
 Durch dich der mitte Jhesus Christ,
 Do von mahtu sprechen wol
 Got Vatter aller gnaden vol
 Wol dir in diner Majestat
 Durch dich dine kraft gemacht hat
 Von recht das ich worden bin
 Das ich han leben und sin
 Wir sullent auch iemer nemmen war
 Die mutter sin die ingebar
 Sich das ist ein Gebot
 Wie du solt eren dinen Got.

Daz ander Gebot.

Sanctifices Sabb.

Das ander Gebot soltu nemen war
 Mit allen dinen sinnen gar

Also es din lip vollbringen mag
 Wie das du dinen sirtag
 Geheiligest also du billichen solt
 Du solt durch silber und durch golt
 Die rechte vire brechen niht
 Das ist eine gut zuverficht
 Du solt ouch nut unkusche sin
 Die Frowen und darzu der win
 Soltu nut suchen wisse das
 Er bringet dich in Gottes has
 Darzu in Schande und in Schaden
 Du wurft mit sunden überladen
 Du solt in Gottes kirche gon
 Was du die wuch hast getan
 An dere zie verlamet dich
 Dez soltu machen dir glich
 Gegen Got und der muter sin
 Do erstu den Schöpfer din
 Got selber mahte den virtag
 Das man sich mit im gesunen mag
 Mit guten wercken zu aller stunt
 So würt uns ewige froide kunt
 Das helfe uns Got Jhesus Crist
 Der unfzer aller Schöpfer ist,
 Das wir uns also gegen ime versunent
 Das wir sin himelrich mit ime gewinnenent.

Daz dritte Gebot.

Honores Patrem tuum & Matrem tuam.

Das dritte gebot wil ich roten dir
 Das du durch recht solt volgen mir
 Din vatter der dich hat gezogen
 Die mutter die dich hat gefoyget
 Die soltu eren zu aller stunt
 Das ist ein felden rich stunt.

(*) Wec

(*) Non esse vetustos admodum rhythmos istos, si cum xvi mediis monumentis comparentur, videt unusquisque: sed profecto satis sunt pro ætate sua venusti, ut vel ob id usum inferri mereantur. Habent præterea singulare insolitum omnibus, libris & Ecclesiis, & pro-

pemodum portento simile, quod secundum Præceptum de non servando Nomen Dei in vanum, prorsus omittunt. Causam nullam Schilterus addere, nec conjecturam: nec facile quemquam puto addi vinciturum. Ergo id usum addam: Non liquet.

(*) Wer denne an yn dirre zie,
 Das dir Got lang leben git
 Und neret dich vor der hellen glut
 Und wisse das din alter gut
 Wert. Das soltu sicher sin
 Und habe es usz die trewe min
 Und haldest dich also hie
 Das du nüt wilt erzürnen sie
 So wisse das dich Got niergent lat
 In keiner not früge und spath
 Darzu haßt du der welte gunst
 Bis sicher das dieselbe künft
 Ein rein selig ende birt
 Ein lon des himelrichs wirt.

Daz vierdte Gebot. (*)

De amando proximo.

ZU dem vierden soltu wissen das
 Das soltu gar on allen has
 Dinen neben meoschen sicherlich
 Han liep also du selber haßt
 Sihstu in ouch in nöten ston
 Du solt in nüt darinne lon
 Du solt im helffen obe du maht
 Darus ts tu tag oder nacht
 Hest du me gutes denne er hat
 So gip im auch es ist min rat
 So git auh dir der werde Got
 Und haltest doch sin recht gebot
 Und was er gater dinge gert
 Von dir nüt lo in ungewert
 Und nim ouch in dinen mut
 Was dir ist leid was man dir dat
 Dasselbe soltu in erton,
 So haßt recht und wohl getan
 Bist Got für in und er für dich
 So koment ir alle zu himelrich.

Daz funfte Gebot.

Non occides.

DU solt umb keiner hande gut
 Noch auch umb kein ubermut
 Nieman ertöten wisse das
 Du lettest uf dich selber Gottes has
 Und auch den ewiglichen dot
 Uod iemer funder not
 Der dir iht arges hat geton
 Den soltu übels auch erton
 Die döde sint unglich
 Und darestu ieman gewilliglich
 Zu hand ist din dot geborn
 Die haßt dort und ouch hie verlorn
 Din leben hie, din Seel dort
 Von rechte umb dinen mort.
 Ist das iemant döten will
 Dem du lützel oder vil
 Schande oder schaden haßt getan
 So soltu dich nut döten lan.

Mahstu nüt mercken, (non werden) du solt weren
 Dich und das leben din erlernen
 Das ist das sünfte das nym war
 Das sehestu soltu mercken gar.

Daz sechste Gebot.

Non moechaberis.

DU solt nüt unküsch sin
 Mit wercken noch mit worten din
 Unküschheit den schaden birt
 So von der lust betrübet wirt
 Und darzu die frowen und man
 Wer sich dauon enthalten kan
 Das er unküschheit nüt pfüget
 Der hat dem rüfel angeliget
 Und auch van im vertriben gar
 Unküschheit höret an die schar
 Die von dem himel wart vertriben
 Unküschheit ist bekbliben
 Io mannes herten grunt (*grint*)
 Unküschheit vil nymt
 Machet das er böse wort
 Nüt mag vermeiden hie noch dort
 Unküschheit hat den sitten
 Das ir wonet läster und schäden mitte
 Das ist das sechste nym war
 Das subende soltu mercken gar

Daz subende Gebot.

Non furaberis.

ZU dem subenden mole rat ich dir
 In truwen das globe mir
 Das du solt nieman stelen nüt
 Sin gut es ist ein zuverst
 Das maniger darumb erhangen wurt
 Durch das er stelen nut verbirt
 Stelen dat schande und schaden
 Stelen ist ein silber us der laden
 Jederman adet was er gutes hat
 Das ist ein grosse misserat
 Stelen ist der Stelen ein mort
 Du stelest manigem hie und dort
 Sine ere gar uf einen tag
 Die ime niemer wider werden mag
 Mit worten die du von im seist
 Und doch die warheit nut enweist
 Das ist gelogen und gestoln
 Ich sage dir das unverholn
 Du kanst niemer me gebussen ane
 Im werde sine ere wider danne.

Daz achteste Gebot.

Non loqueris falsum testimonium contra proximum tuum.

ZU dem achtesten mole tun ich dir kunt
 Du solt beschließen dinen munt

Das

(*) Suspicio, esse hic aliquid omisum: neque enim hic versus priori coheret, nec sensum gignit idoneum.

(**) Ex uerbum, sine exemplo (quantum memini) Decalogi supplementum in vicem secundi Praecepti, quod

omisum fuerat, interrogatum. Divinam esse summam alterius tabulae notamus à Matth. XXII, 39. at non debebat hic cogi in numerum.

Das du iht ftest ein valsch gezüge
An dem gerichte mit en lüge
Stant niemand mit unrecht by
Löfin obe er din Vatter fy
So soltu dich verliesen niht
Durch in die gute zuverfite
Die du zu Got haben solt.
Gebe er dir silber und golt
So das zergangen were zu hant
So werestu hie und dort gekhant
Wo man ein ding bezügen foll
Wer do hat recht das weis Got wol
Doch mus ir eins unrecht han
Do van soltu darby nut stan
So man die heiligen treit hervor
Mahstu so gang für das dor
Und hörestu einen valschen eit
Es mag dir hernoch werden leit.

Daz nünde Gebot.

Non concupiscas uxorem proximi tui.

Zu dem nunden mole gibe ich dir rat
Sit Got die E gemacht hat
Und keinen orden furbas me
So soltu wissen das die E
Erhebet mit Gottes kraft
Dovon soltu mit meisterchaft
Alsus bewringen die lip
Das du keines mannes elich wip
Begreift zu keinen stunden
Noch ouch mit bösen Sünden
Du solt gedennen: mir wer leit
Das in böse kundikeit
Min Elich wip anritte
Das iemant das verneme
Das su in halter keme
Nu nymet Got und Elich leben
Der uns den orden hat gegeben
Wer elich leben nut erdacht
So wert die Welt nie volbraht.

Daz X. Gebot.

Non concupisc. res proximi tui.

Das X gebot und das leste
Ir kind und ir geste
Das sullent ir mercken alle glich
Ich nenne uch armen und rych
Du solt niemans gut begeren
Ich wil dich des by nammen weren
Wolte dir Got gut gegeben han
Wil dir din gut geben
In himelrich ewig leben
Got git hie manigen gut vil
Den er dort nutz nit geben wil
Dovon soltu verzagen niht
Obe man dich hie in armut siht
Bistu hie in armut
Wisselt sicher das du dort hast sicher gut
Wellich richer man hat gutes vil
Und das mit Got teilen wil

Der hat uf erden ein himelrich
Und dort ouch das ist versicherlich

Sich mensch das sint die gebot
Also sie uns hat gegeben Got
Wer Cristenlichen orden hat
Der sol sin behalten das ist war
Wil er nut sin der Hellen kint
Er ist mit geschenen ougen blind
Dem das nut wol zu hertzen get
Das hie vor im stet
Also die propheten hant geseit
Es ist ein große affenheit
Wer nut gedennen will daran
Es fy ouch frowe oder man.

Die VII. Sacramentis. ^o

Darnach die suben heilikeit
Wir fullen sin zu aller zic bereit
Das wir sie erent wol
Also man su zu rechte und billichen sol
Noch des glöben zuverfite
Also uns die eristenheit vergiht
Und also es Got gemacht hat
In sinre werden majestat.

Dis sint die suben Heilikeit.

Die Erst.

De S. Baptismo.

Den heiligen töffe ich meine
Der uns clar und reine
Erwischen hat von sünden
Sit das wir niemer kundent
Zu Gotte kommen one den töffe
Es was ein usserwelter töffe
Den uns Got hie gemacht hat
Dovon so wil ich geben rat
Mir selber und ouch der cristenheit
Das wir sint naht und tag bereit
Mit guten wercken gegen Got
Zu haltent alle sine gebot.

Die ander Heilikeit.

De Confirmatione.

Hörent die ander Heilikeit
Sol noch dem töffe sin bereit
Das ist das man uns firmen sol
Und hörent zu dem glöben wol
Und ist eine große heilikeit
So wir zu dem krissene sint bereit
Die gobe uns Got gefristet hat
Das su an anders niemant stat
Wenne das ein bischoffe su geben sol
Der die gewalt darzu hat wol.

U 2

Die

(*) Hinc, quæ de VII. Sacramentis Decalogo aduersa leguntur, erat assensus alia loco infra referre ad Caput IV. ante Confessionem Alemannicam, cum ordo naturæ id postulare videatur. Sed obstat connectio rhythmica

nimis ardua cum precedentibus, ut sensus uerissime diuelli possit. Suffecerit ergo istud monuisse, ne quis nos inaduentitiae turpis accuset.

Die dritte Heilikeit.

De Pœnitentia.

Das ist die dritte heilikeit
 Das dir sie innendich leit
 Was du ie arges hast geton
 Darumb soltu ruwen han
 In dine hertzen naht uod tag
 Also wol din lip erzugon mag
 Und ruffe us hertzen grunde
 Mit zungen und mit munde
 Ach miltre hochgelobeter Got
 Han ich gebrochen din gebot
 Das ist mir innedich leit
 Got Vatter aller Cristenheit
 Du solt dich hut erbarmen
 Über mich sündigen armen
 Dem ruhen höret ein bihte noch
 Darzu sol dir wesen goch
 So du die ding hast volle broht
 So hastu dich gar wol bedocht
 Und auch die dritte heilikeit.
 Zu dem vierten soltu sin bereit.

Die vierde Heilikeit.

De SS. Eucharistia.

Das du glöbest luterlich
 Der heilikeit das dun ouch ich
 An unsers heren lichnam
 Also das sin heiliger nam
 Hie vor uns bringet in ein btot
 Also er mit sine blute rot
 Stunt an dem fron trug her
 Du solt das wissen iemer mer
 Das in ein jegelich priester hat
 In sinen henden wanne er stat
 Und sich darzu hat wol bereit
 Das er den hebet der us treit
 Und uns ouch gap sele und lip
 Wir arnes volck man und wip
 Das wir nut sagent lop und danck
 Dem zarten Gotte one allen wanck
 Der felden der es uns hat besichere
 Das er uns mit im selber erneret
 Die heilikeit die man uns git
 So der mensch an dem ende lit.

Die fünfte Heilikeit.

Sacramentum Ordinis.

Das ist das das heilige Sacrament
 Wellich mensch das zu rechte erkant
 Hat es in dem hertzen die vernunft
 Es frowete sich des priesters künst

Und ouch die wort die er do lüet
 Also es von Gotte kummen ist
 Die machent uns den rechten weg
 Und süllent uns wifen an den rechten steck
 Ist der glöbe on unsz bereit
 Der uns zu dem himmelrich treit
 Das wir hant uns erkant
 Und uns die priester mit der hant
 Das Sacramente stricket an den lip
 Das ist uns ein ewig leit vertrip
 Und ist die funfte heilikeit
 Er ist selig weme sü ist bereit.

Die sechste Heilikeit.

Sacr. Matrimonii.

O Sehte das ist ein Heilikeit
 Von der man uns gar vil hat geleit
 Und keret sich-iemer daran
 Sü sint joch frowen oder man
 Das ist das Heilikeit elich leben
 Das uns Got selber het gegeben
 Und keinen orden also me
 Die ufferwekte Heilikeit
 Das ich selbe han geleit.

Die sübende Heilikeit.

Sacr. Consecrationis.

Die sübende ist obe in allen gar
 Also über den gouch der Adelar
 Ich meine die heilige wihunge
 Es kan keins menschen zunge
 Gefägen von der würdigkeit
 Die Got an wihunge hat geleit
 Su machent uns eliches leben
 Su kan uns sünde wol vergeben
 Su toiffet und firmet
 Su eret und schirmet
 Hie klöster und klusen
 Su ist in alles Gottes hufen
 Froide schilt und geleite stab
 Do von su uns Got selber gab
 So müffent Kunige und Keiser han
 Nieman mag ir wol werden an
 Su bringeot Got von himmelrich
 In priesters hendeo sicherlich
 Das sint die süben Heilikeit
 Sich mensch das su dir geleit
 Wer diesen dingen volget noth
 Dem ist zu Gottes hulde goch
 Wanne Got nu die gnade git
 Der mercke in der guten zit
 Wie man die ding anvahen sol
 Gegen Gottes frunden der tut wol.

CAPUT II. DE ORATIONE DOMINICA.

ORATIO DOMINICA

Cum OTFRIDI Wizamburgensis Monachi antiqua
Theotisca paraphrasi.

Ev. p. 81.

Pater noster qui es in coelis.

Uater unsir, du in himile bist.

Uuolne du mennisko skeine ana guoten uuerchen, dazh du sin sun sist, so heizhist du in mit rechte uater. Habe die minna, diu tuot diu uuesen sinen sun.

Vis tu, o homo, (ut) appareat in (ex) bonis operibus, quod tu ejus filius sis, tanq̃ vocas ipsum de jure Patrem. Habeto amorem, hic facit te esse filium.

Sanctificetur Nomen tuum.

Din namo uuerde gibeiligot.

Uuer scol in geheiligon, nu ist er heilic? Uuir biten auir, dazh er in unseren herzhen gibeiligot uuerde, so dazh uuir in lobende gibeiligon.

Quis debet id sanctificare, quem jam sit sanctum? Nos precamur verò, ut id in nostris cordibus sanctum fiat, ita ut nos id laudando sanctificemus.

Adveniat regnum tuum.

Din Riche cbome.

Dazh euuige dara alla guote zhuo dingent; da uuir diu gisehen seulen, unde den engilen giliche uuortine, lib anc tot haben seulen.

Aeternum illud ad quod omnes boni sperant: ubi te videre debemus, & Angelis similes facti, vitam sine morte habere debemus.

Fiat voluntas tua, sicut in coelo & in terra.

Din uuille giskebe in erda fone mennisgen, also in himile fone den engilen.

Tua voluntas fiat in terra ab hominibus sicut in coelo ab Angelis.

Panem nostrum cotidianum da nobis hodie.

Unsir tagelichib prot gib uns hiuto.

Gib uns lera, dera unferre sela gilabit uuerden, uuanda dera bidarf si tagelichis, also der lichinamo bedarf brötis.

Da nobis doctrinam, quæ nostræ animæ reficiantur, namque indigent eâ quotidie, sicut corpus indiget pane.

Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.

Unse unferre schulde belazb uns, also oub forlazben unferen schuldenaren.

Disen gidingen firmeme mannielih, unde si garo ce firgebenne dazh luzhzhila, also er uuelic, dazh imo firgeben uuerde dazh michila.

Hanc petitionem observet quilibet, & sit paratus ad condemnandum minimum: sicut ipse velit, ut sibi condonetur maximum.

Et ne nos inducas in tentationem.

Unde in dia chorunga ne leitist du unsib.

Dazh chuit, ne laz unsi gichorit uuerden nah unferen sunden. Den du ne skirmist, den uuirft diu chorunga nidir, der uuirft ce huche sinen fianden.

Hoc dicit: Ne permittite nos tentari secundum nostræ peccata. Quem tu non tuertis, eum projicit tentatio subtilis, is sit contentus suis hostibus.

Sed libera nos à malo.

Sunt in ipso ubi fona demo ubile.

Lose unih fone des tiufelis chorungen, unde fone finemo giuualte.

Siben bete churei sin dife; an in uuir doh funten al dazh, des uns durft ift. *

Libera nos à diaboli tentationibus, & ab ejus potestate.

Septem petitiones breves sunt hæc: in huiusmodi reperitur omne id, cuius nobis opus est.

Formulam, ORAT. DOMINICÆ stylo admodum antiquo ad Belgicum accedente ex Harmonia IV. Evangeliorum, quæ Liber Canuti inscribitur in Bibliotheca Cotton. defunctam exhibet Vir de Antiquitatibus egregie meritis Georgius Hickesius in Thef. Linguar. Septentrionalium in Grammatica Anglo-Saxonica p. 190. Illa ita sonat:

Fader ist usi firio barno. thu bist an them hohon himilo rikie: gi umhid si thin namo uuord zi gi huilieu: eume thin krasfaga riki: uuerthe thin uuilleo, obar theso uueroild, alla so sama an erdu, so thar uppe ist an them hohon himilo-rikie: gib us dage gi huilieu rad, Drohtin thie guodo, thina helaga helpu: endi alat us hebanes uuard manegaro menn feuldio, also uuodron mannon duzn: ni lat us farledean letha uuihti so forth an iro uuilleon, so uui uuirdiga lind: æc hilp us uuird allon ubilon dadcon.

So seulon gi biddean, than gi te bedu hni-gat, uueros mid iuuon uuordon, thar iu uuadand God lethes alate an ludeuane.

Pater Noster, hoc est Pater nostrum; qui homines sumus, tu rex es in excelsis carlo, sanctificetur in omni verbo nomen tuum. Adueniat regnum tuum potentissimum. fiat voluntas tua, sic in terra per uniuersum mundum, sicut supra in excelsis celo. da nobis quotidie, optime Domine, consilium auxiliique tuum sanctum. Et dimitte nobis o celi rector, omnia debita nostra, sicut & nos alius diuitissimis debitoribus nostris, ne sinas peccatores, (abominabiles personas) quatenus seduci mereamur, eatenus nos in suam uoluntatem seducere. sed aduersa nos aduersus omnia mala.

Sic precari debetis, o viri, cum uocibus vestris, cum prout inclinatis ad precandum, ut Dominus Deus uos in humana gente liberet à peccato.

Oratio Dominica Gothice.

Matth. VI, 9. Fr. Jun. ex Cod. Argentor.

ATta unsi thu in himinan: Weithai namo thein: Cimai thindunsi theins: wair-thai wilga theins. fwa in himina gah ana sir-thai: Hlaif unfarana thana futeinon gif uns himina daga: Gah aist uns tharec skulans fighana.

fwa fwa gah weis aistetan thaim skulam un-faraim. Gah ni briggas uns in faghtunwegi: æc laufci uns af thamina ubilin; unte theina ist thiu angardi. Gah mahts. gah wulthus, in al-wins. Amen. **

Orat. Domin. Anglo-Saxonice è veteri Versione N. T.

Matth. VI, 9.

Fæder ure thu the eart on heofenum. Si thin nama gehalgod: To-becume thin rice: Gewurthe thiū willa on eorþan. fwa fwa on heofenum. Vrne dæghwamlican hlaf syle us to dag: And forgyf us ure gyltas. fwa fwa we forgyfa the urum gytendum: And ne ge-lædde thu us on costnunge. æc alys us of yfele: So ihlice: *

Luc. XI, 2.

Ure fæder thu the on heofone eart. Si thin nama gehalgod: To-becume thin rice: Gewurthe thiū willa on heofone and on eorþan: Syle us to dag urne dæghwamlican hlaf: And forgyf us ure gyltas. fwa we forgyfa the ^{contra} ^{omni} ^{aliam} thara the withe us agylt: And ne læd thu us on costnunge. æc alys us fram yfele: ***

* Exhibuit à MS. P. Lambec. L. 2. Bibl. Cæf. p. 462. Fam ex Bibl. Cæf. descriptum; cum notis edidit Celeb. Stadenius in Specimine Lethouum Antiquarum Francicorum pag. 14.

Alliam adhuc formulam Orationis Dominicæ paraphrasi ampliori introductam exhibet Celeb. Dn. Eccardus in Monum. Catech. p. 60. cum notis.

Alliam quoque (6 tamen non eadem est, paucissimis immutata uocibus) Formulam cum Paraphrasi habuimus supra subiectam Placitorio Notheri. p. 264.

** Hanc Formulam etiam sistit, & quidem literis Gothicis æri incisam Collegium Antiquitatis Suecicum sub initium Novi Testamenti Gothici.

*** Formulam Anglo-Saxonicam aliquantulum ab his differentem exhibet Freherus cum Notis suo. editam. Recusa illa fuit ante annos non adeo multos Quedlinburgi, & uti supra dictum, inserta Monumentis Catecheticis ab Excell. Dn. Eccardo.

Oratio Dominica in lingua veteri Britannica f. Wallica :

C. Gesner. in Mithrid. Abrah. Mylius de Lingua Belgica

Add. ad c. 27.

EYn taad rhwen wyt yn y nefoedd.

Noster pater, qui es in caelis.

Santeiddier yr henw tau,

Sanctificetur illud nomen tuum.

Deued y dyrnas dau.

*Adveniat illud regnum tuum.*Gwneler dy wolly's ar y ddayar megis ag yu
y nifi.*Fiat tua voluntas super illam terram, sicut es in
caelo.*

Eyn bara beunyddawry dyro inni heddiw.

Nostrom panem quotidianum da nobis hodie.

Amaddeu ynny cyn deledion :

Et remitte nobis nostra debita ;

Megis ag i maddeuwn in deledwyr ninau.

Sicut etiam remittimus debitoribus nostris.

Ag nathow ys ni i brofedigaeth.

Et ne inducas nos in tentationem.

Namyn guared ni rhag drwg.

Sed libera nos à malo. Amen.

Oratio Dominica Islandica.

Ibid.

Bader uor, fun ert ai himmum,

Pater noster qui es in caelis,

Helgizt bitt namdbi.

Sanctificetur nomen tuum.

Komi tit rike.

Venit tuum regnum.

Verdi tin ville, suom ai himme, so ai podu.

Fiat tua voluntas, sicut in caelo : sic es in terra.

Burd uor dagligt geb tu ofs i dag,

Panem nostrum quotidianum da tu nobis hodie.

Oguergeb off skulden uorn, so fem u uergehun

*Et remitte nobis debita nostra, sicut nos remittimus**skulden uorn.**debita nostra.*

Ant leid off ek i beisnfi.

Et ne ducas nos in tentationem.

Helldur urelfa tu off uer illu. Tatz fie.

Sed libera tu nos à malo. () Amen.*

Alia formula Or. Dominicæ rhythmica fed parum antiqua.

Dis ist das Pater noster.

PATER noster GOTT Herre im himmelrich

Dein nahm geheilige an uns ewiglich

Zukomn es dein reich und werde uns gege-

ben

Dafs wir mit dir ewiglich leben

Dein Gütlich wille gewerde

Wie dem himmel und uff erde

Uns tegliches brod gib uns herre

Gib uns Herre GOTT.

Und vergib uns unser sündliches leben

Also wir unsern schuldenen vergeben

Verleite uns nit in böse bekörunge

Und erlöß uns von allem übel zu aller stunde

Dafs uns das besiche und werde war.

In deinem nahmen an Ende gar.

(*) Omnia clausula observatur in Latina Viginta ante Hieronymum, quam super edidit Martianus, Benedictinus, Parisiis. Tomo I. Operum Hier. Itemque in veteri Teutonica hac: Pater noster, du in demile bist. Din name werde geheiligt. Din rike comet. Din wille ge-
schehe in irdo also in himle. Unser tägliche bröt gib uns biote. Vnde unser fælde belaz uns, also auch wir belaz
ne i t

zend unsern schuldigen. Und in ebörunge nit leist dazusfi.
[Freher. in Not. 12. Nis beiste nach fone uile.] Hierherthanc
versionem Vadianus lib. 2. de Colles. Germ. p. 24. ex MS.
Sancti Gallen Palsterii a Nostero translati. Idem ex MS.
Hombium Germ. vetusto: Gott Vater unser der bist in
dem himle: Geheiligt werde din name: zachome din
riche: Wende din wille bis in irden also da ze himle:
Vnser täglich bröt gib uns biote: Und vergib uns unser
schulde, als wir tun unsern schuldigen: Und leite uns in
deine bechorunge: Und erlöse uns von allem übel. Ve-
tustissima formula est, quem Freherus ex S. Galli vete-
rissimo Cod. MS. una cum Symbolo Apostoli. aa. 1509.
edidit: FATTER UNSEER THV PIST IN HIMLE,

VVHI NAMVN DINAN. QUIEME RIHI DIN. WER-
DE VVILLO DIN SO IN HIMLE, SO SA IN ERDV.
PROOTH VNSEER EMEZHIC KIP UNS HVTV.
OBLAZ VNS SCULD I VNSEERO, SO WIR OBLA-
ZEN VNS SCULDIKEN. ENTI NI IVNSIH FIRLETTI
IN KHORUNKA. VZZ ERLOSI VNSIH FONA VBI-
LE. Similiter fere Nothker.

De clausula omnia Freherus ita conquirat: Quam
equidem mirari satis non possum, Domini ipsius ore discipu-
lis dictam, à principe Evangelista relatum, ita deinceps
neglectam evasisse, ut & plerique expositores Latini opera
sua designarent, & in Canone Missæ ac Litaniis non tan-
tum cum iustis assumentum reciderent, sed & alia qua-
dam ejus loco substituerent. At Graci sancti conserva-
rant, & in Liturgiis suis etiam voce (ἱσχυοι) ipsi
dicunt) proferendam conseruant. Et à Gracis imbutis edo-
ctique Gotbi non emiserunt: quorum formulam jam appo-
nere sat erit, ut cum ex antiquis monumentis eaderent do-
listini veri, B. Valerius & Gruterus noster, in hunc mo-
dum: Vnde theinis ist thus aligardi (aligardi) gab mals,
gab walthus (al. walthus) in airvins. Amen.

CAPUT III. DE SYMBOLO APOSTOLICO.

Symbolum Apostolicum Ecclesiarum Alemannicarum vetus.

Vadianus refert in lib. 2. de Monaster. Germ. ex MS. Cod. Sangallensi Pfalterii à Notkero Monacho translati: p. 34. T. 3.

Rer. Alem.

Ich Keloubo an Got almachtigen Fater, skelfen himels unde erdo. Unde an sinen sin den gewichten haltare einigen unseren herren: der sone demo heiligen geiste infangen ward: sone Maria dero magede geborn ward: kenothaffar ward pi Pontio Pilato: unde bi imo an cruce gestaffter irstarb: unde begraben ward: ze hello fuor: an demo dritten tage

sone tode irstuont: ze himele fuor, dar sizzet ze Gotis zefesuuon des almachtigen Vater: dann chimstiger ze irteillene die * er da alle lichun gesamenunga: keloubo † zehabenne dero heiligen gemeinsame: ablaß dero sunden: geloube des fleiskes urstendede: geloubo ewigen lib. Amon. daz tuon ih keuuaro. **

CHRY DIR ALTEN KILCHIN.

Ex Goldast. Rer. Alem. p. 134. T. 2.

Ich wider sag diem Tiuel unt allen sinen *Renuncio diabulo & omnibus ejus operibus,* werchen unt allen sinen gezierdin.

& omnibus ejus deliciis.

Ich geloub an ain Got Vaiter almachtigen, *Credo in [unum] Deum Patrem omnipotentem,* ain schepfer himelo unt erde, und aller *creatorum celi & terre, & omnium* schepfde. *creaturarum.*

Ich geloub an sinen ainbornun Sun unfurn *Credo in filium ejus unigenitum Dominum* Herren Ichsum Christum.

nostrum Jesum Christum.

Ich geloub an den Hailigen Gaist.

Credo in Spiritum Sanctum.

Ich geloub das die drie benemde ain guaire *Credo vos tres nominatos unum veram* Got ist, der ie was an angene, unt innmatar *Deum esse principio carentem &* ist an ende. *fine.*

Ich geloub das derselbe Gottis Sun geandot *Credo eundem Dei filium annuntiatum* wart von dem hailigen Engil Sant Gabrihel. *esse à Sancto Angelo Gabriele.*

Ich geloub das er emphanen wart von dem *Credo conceptum esse à Spi-* Hailigen Gaist, unt er geborn wart von Sant *ritu Sancto, natum ex* Mariun der rainum maigede.

Maria Virgine.

Ich geloub das er an dirre werlte was als *Credo in hoc mundo fuisse non alium atque* ain ander mensche wan das er nie gefundot. *ceteros homines, peccato excepto.*

Ich geloub das er an dem drisgosten jar ge- *Credo trigesimo etatis anno ba-* tofot uwart in dem Jordan von Sant Johans. *ptizatum esse in Jordane à S. Johanne.*

Ich geloub das er ferratun uwart von sinen *Credo traditum esse à suo* junger Judas.

Ich geloub das er gefangun wart von den Ju- *Credo captum esse ab Ju-* den, unt gebunden wart, unt sin gelpotet wart, *deus, vincum, ulajem* unt angepauwt wart.

& inpatatum.

Ich geloub das er gemartiret wart, unt an *Credo martyrisatum esse, &* das

* Hic lacuna est, & omnia: *Vivus & mortuus*, id quod supplendum ex MS. è Galla per Dr. Smidium communitato: *et dante finit herede alie vite.* Item: *Credo in Spiritum Sanctum*, & catholicam communionem I. Ecclesiam. *Erda, exinde, V. Glossar. Ex. Freherus ad Synb. Sax. in textum hoc allegat: keloubo dia heilige allelichen gesamenunga.* Reliqui ex eod. MS. supplend. Vid. ibi.

† Von Zehabenne videtur transposita: pertinere ad comma frequens: *Ablas dero sunden ze habenne.*

** Vide integram supra post Notkeri Pfalterium, p. 266. Aliam formam ex membrana edidit Goldastus & interpretationem Latinam addidit T. 2. Rer. Alem. p. 134. quam nos exhibemus, annotata: *Esß, inquit, illud memorabile, quod in eo nulla fuit mentio Descensus ad infer-*

ros. *Qua in re Alemannica Ecclesia consensit cum Græci Latiniqve veteribus, à quorum symbolis non agnoscit notant.* Dd. ad l. 2. C. de S. Tron. it. ad l. p. eod. Hoc Goldastus. Sed notandum tamen, in priori Formula extare descensum, eoque sine dubio antiquiori, ut & in antiquissima Freheri. Omisit tamen Carolus M. in sua formula m. 802. præscripta, Capitular. T. 1, pag. 376. sed nec in Nicæne habetur. Nec in Gregorii M. ap. Lambec. l. 2. Bibl. Cæf. c. p. 269. Neque in Confessione Ecclesiæ Francorum apud Gregor. Turon. Neque in Confessione Ecclesiæ Germanicæ in Concilio Generali Wormatiensi sub Ludovico I. R. Germ. an. 868. T. XXIII. Concil. Paris. 1644. At Notkeri tempore insertum jam fuit, ut patet ex ejus hujus symboli interpretatione. Vid. & Rythm. de S. Annon. y. 66.

das cruxze erhangen wart, unt daran et starb
cruci affixum, in eaque mortuum
an der menschait unt niut an der gothait.

secundum humanitatem nos secundum divinitatem.

Ich geloub das er ab dem Cruxze genommen
Credo ab cruce depositum

wart, unt zer erde begraben wart, unt darinne
esse, & terra mandatum, in eaque jacuisse
lag dri tag unt dri nacht.

tres dies & tres noctes.

Ich geloub das er an dem dritten tag erstuond,

Credo tertia die resurrexisset

geware Got unt geware Mensch.

verum DEUM & verum hominem.

Ich geloub das er sich erchain nach siner vristendi

Credo apparuisse post resurrectionem die

sinen jungern unt linen gouden friundin.

nam discipulis suis, & omnibus suis amicis fidelibus.

Ich geloub das er an dem vierzigtsten tag nach

Credo quadragesimo post resurrectionem die

siner vristendi ze himelo fuer ze der angesichte

ascendisse ad celos in conspectu

siner junger unt aller mangel die sin werdung

discipulorum, & omnium eorum, qui eo digni

warant.

erant.

Ich geloub das er da sizt ze der zefuin lines

Credo ibi sedere ad dextram sui

Vater im eburn gewaltig unt eburn ewig.

Patris, aequali potestate & aeternitate praeferentis.

Ich geloub in dannan kiuntfzig an dem jun-

Credo inde venturum in novissimo

gesten tag ertailen viber lebend unt viber tot

die judicare vivos & mortuos se-

nach ir werchen.

cundum opera singulorum.

Ich gelob an * die kristanhait gotlich unt al-

Credo in Christianitatem divinam & uni-

lich.

versalem.

Ich gelob gemanfami der hailigen.

Credo communionem Sanctorum.

Ich gelob ablas miner siunte nach gewar

Credo remissionem peccatorum meorum, habito vera

ruue.

penitentia.

Ich gelob urstend mines libes.

Credo resurrectionem meae carnis.

Ich gelob nach diem lib dem ewigen lib.

Credo ab hac vita aeternam vitam.

Ich gelob daß mir gelonet sol werden nach

Credo me accepturum mercedem secundum

merita mea. Hanc mercedem pertinebo: quod

ich dicke gefundot han mit gedanken, &c.

nam saepe peccavi cogitando, &c.

Vetustiore reliquis hanc edidit Freherus una cum Oratione

Dominica an. 1609. cum Notis:

KILAVBV IN KOT FATER ALMAHTI-
CVN, KISCAF HIMILES ENTI ERDV.
ENTI IN IHESVM CHRIST SVN SINAN
AINACVN, VNSEAN TRVHTIN. DER
INPHANGEN IST FONA VVIHEMK KE-
STE. KIPORAN FONA MARIAN MACA-
DI EVVIERKVN, KIMARTROT IN KI-
VVALTI PILATES, MERVET PISLA-
CAN, TOT, ENTI PICRAPAN, STEHIC

IN VVIZZL IN DRITTIN TAKE ER-
STOONTE FONA TOTTEN. STEHIC IN
HIMIL. SIZIT ZA ZESVUN COTES FA-
TERES ALMAHTIKIN, THANA CHVIN-
TIC IST SONEN QHVEKHE ENTI TOIE.
KILAVBV IN VVIHAN KEST, IN VVIHA
KHIRIHHVN-CATHOLICA, WHERO-KE-
MENITHA, VRLAZ SVNTI, KERO FLEI-
SCES VRSTODAH, INT LVP EVVIL AMEN.

Nota. Goldastus annexam Confessionis formulam suppre-
ssit: quae autem apud ipsam sequitur, & quam infra exhi-
bemus, longe antiquior est, & ut arbitror, prima. Cae-
terum haec praesens formula fuit totius Confessionis Ca-
techumenorum baptizandorum: unde & didicimus est.

Similem exhibet ex Otfridi Plecterio MS. Lambec. l. 2.
Bibl. Cxf. c. 8. p. 778. Et nos mox et MS. Argentoratensi.

Aliam videt in Mosum. Paderborn. pag. 336. & ap. Con-
ring. de O. L. G. ff. p. 349. quam interpretatus Pfeiffing.
ad l. p. Vitarum pag. 26.

* Credere non tantum in DEUM, sed & in Ecclesiam vel
Sanctos, usitatum jam tum olim fuit, licet diverso sensu.
S. Hieronym. in Epist. S. Pauli ad Philemon. T. IX. p. 210.
ait: quod quicumque creditur DEO, aliter ejus fidem reci-
pere non potest, nisi credat & in Sanctos ejus. Non off-
ensum in DEUM perfessit dilectio & fides, quae in monitos
ejus edio & infidelitate tenetur. Quod autem dico, tale
est: Creditur quicquid in coeditorum DEUM, non potest
credere, nisi prius crediderit de Sanctis ejus, vera esse, quae
scripta sunt: Adam à DEO plasmatus, &c. Scilicet in
DEUM & DEO atque in Sanctis & Sanctis credere,
promissum usurpatum, sed diverso sensu, quem explicat
S. Hieron. ad Marc. c. XIV. Qui credit in DEUM,
reputatur et in opus justitiae. Aliud enim est credere ei,
alud credere in eum, id est totum ejus te in illum.

1) *Mervet pislacan* Ita scriptum ad me, inquit Fre-
herus, pervenit, quod bona fide represento, cum pro-
prie esse emendare: an cruce pislacan. Notgero: an
cruce gestaster, i. cruce affixus. Quod si recte scriptura

hanc nostra habet, aliud quid verbi reconditum eru-
mus. Nam & Saxonica habet: *en rede erhangen*, i. in
cruce suspensus. Glossa Anglo-Saxonica, Bedae nomen
praeferebat, à Fr. Pithoeo alicubi laudatur, ejusdemque
humanitate nobis communicat, clare scriptum habent:
Crux vel Staurus, Rod. Mansit vox hoc usque apud Sco-
tos, quibus *Rand*, *crucis*; *Hayle Raidebære*, Mona-
sterium S. Crucis; *Be ðe Raide*, per Crucem, juraia.
Ut fere adducere credere, etiam in nostra Alamanica hic
legendum: *an ruel gelocan*. Hanc Freherus. Cui utique
haecens assentior, quod ruel fit rota, rode, stipes, tran-
cus. Kero: *Urrian*, exstipare, ausrotten. Sed de lite-
ris *MEJ* melius cogitandum. An scriptum fuit: *IN, in, INE,*
ine ruel hichlagen, idem enim est Alamanica simplex &
compositum, vide supra Biberit: *Pibet: Pibene: Pivere.*

2) *Catholica* August. de Tempore Sermon. CXXXI. S.
Ecclesiam Catholicam; Catholicam clare toto orbe dis-
fusa, quia diversorum haereticorum Ecclesiae idem ca-
tholice non dicuntur, quia per loca atque per fias quas-
que provincias continetur. Hanc vero à Solis ortu us-
que ad occasum omnis fidei splendore diffunditur. Sancto-
rum communionem) i. e. cum illis Sanctis qui in hac quam
suscepimus fide defuncti sunt, societate & spei commu-
nionem tenentur.

3) *Kerelthe* (ER explicatio articuli de Ecclesia, ma-
gi quam articulus: neque sigillatim ponitur aut exponitur
antiqui, Rustico, Chryologo, Venantio, aliis. Freherus.

4) *Kero gestaster* Ita Freherus expresse. Sed ipsa
typographi sine puto, pro thero haec.

Symbolum Saxo-Anglicum à Lambardo in Archæonomia & postea à Frehero ex illo an. 1610. editum.

IC gelyfe on God fieder ælmihtigen, fceppend heofenan and coethan. Ic gelyfe on hælend Cwiſt his æne cennedan funu, vme Drychten. Se was geacnod of tham halgan Gaſte, and acenned of Marian tham mædene. (*) Gethrovvod vnder tham Pontifcan Pilate, on tode ahangen. He vvas dead, and bebyrged. And he nyther aſtah to helle, and he aras of deathe on them

thriddan dæge. And he aſtah vp to heofenum, an ſitt nu æt fvvithran Godes ælmihtiges fieder thanan he wile cuman to dæmne ægther getham cucum, getham deade. And ic gelyfe on tham halgen Gaſt, and tha halgan gelathinge, and halgana mænnyſſe, and ſynna firglicnyſſe, and ſixices æwiſt, and that ææ life.

Symbolum Apostolicum, deſcriptum ex Cod. MS. Bibliothecæ Vindob. in quo continetur Paraphraſis Pſalmodum Proſaica Linguâ veteri Franciâ, & cui iſtud inter alia ſub finem adjeſtum.

IH gloube an GOt uatir ælmahtigen ſkephare himilis unde erda. Unde an ſinen giuihten haltate. Einigen unſeren Herron. Der ſone demo heiligen Geiſte imphanen uuart unde ſone dera magida ſanſte Mariun geborn uuart. Er uuart ginothaſtit ſone pilato. Unde bi imo gihangenir an daz chrucl irſtarp. Unde bigtaben uuart. Te helle ſuor er an demo dritten tage irſtuont er ſone tode. Te himile ſuot er da ſiſſit et ce Gotis ceſiuv der ælmahtigen uatir uuaſ iſt diu ceſiua uuaue det euuigl lib. Diſir lib ſone demo et ſuor uuaſ imo diu

uuinſtra. Dannan iſt er chumſtiger zirtellenne lebende unde tote. Ih gloube an den heiligen Geiſt der ſone demo uatir unde ſone demo ſune chumit unde ſamet in ein Got iſt. Gloube die heiligen allichun chriſtenheit. Diu ſone diu allih heizit uuaanda ſi elliu ſament ein gloubit. Unde ein gihit. Unde dar ana ungiſkeiden iſt. Gloube ze habende dera heiligen gemeinskame. Unde antlaz fundon. Gloube des ſeiſgis uſtendi. Und gloube den euuigen lib. Amen. Das tuon ih ceuuaere.

Formulæ, quas Daniel Specklin, Architeſtus quondam Civitatis Argentoratensis ex antiquis Eccleſiæ Cathedralis Argentoratensis libris excerptis, & in Colleſtaneis MSS. (quæ in Archivo Argentinenſi aſſervantur) Tomo I. exhibit. Nolumus vero divellere Orationem Dom, à Symbolo, & ad caput II. referre: cum unius ætatis & libri ſit.

Das Vatter unſer.

Fater ynſer. Tu in hûmele, din name urde gehelliget din ricke kome, din uille gakehe in erdo all hûmele ynſer tagolicko brod kib ynſis hiuto. Vndto ynſere ſculdo blaze ynſ als wij belatzen ynſer ſculdige, unde in corunga nix leitſet du unſich. nun beſoſe unſich ſone vbele. Dar iſt wahr. i. e. Amen.

Der Glaub.

Ick N. uederſage dem teuffſſâlle undto allen ſin wercken, undto allen ſin zitden euuige. Ick keloue an ein Gott Fater ælmahtigen ain ſken hûmele und erdo. Ond al gſkeſdo gſicht und ongeſicht, Ick keloue an ſin aine ſon unſern Harn Jeſum Cwiſt, Ick keloue an heiligen Geiſt. Ick keloue daz de dry benantu [benemde] ain wahre Gott iſt, der ye was on

Angange ond uitter (*immetar*) iſt on ende. Ick keloue daz darſâlbe Son Gots geandet uuor von dem haligo groſſe Gotes botte kabriel. Ick keloue daz ye inſânge uuartt von dem halige Geiſt unde geboren vone Marien de taine magende, ware GOt und ware menſch. Ick keloue daz ye an dero wîlt was als ein armr menſch, on das ye niene geſynne. Ick keloue das ye an de dryſtgoſten Jare geduchett uuaere in do Jordane von de frome Johanſe. Ick keloue daz ye enttachten (*entretet*) uuar van ſine geminde jonger Judas. Ick keloue das ye gebonden wahr von dû Juda, (*Juden*) geſpoſte. geſpunen gehalten ſterekt. Ich keloue das ye kenothafftatt uuart pi pontion pilaten, unde bi imo geſtachtett an das querholt geſchick dar an eritarue ſein menſchett, unde nîet de gorttheit, met wunderung ye war von de querholte

Nota. Exat cum notis Freheri in Eccardi Monument. Catechetic. Theotic. p. 209. Cætrum Paraphraſin Theoticam veſtulum Symboli Apoſtolicæ edidit M. Z. Boſhorſius in Hiſtoria ſua Uniuerſali: quam inde accepit ſuiſque Mon. Catechet. Theot. p. 96. inferuit Celeb. Eccardus.

(*) *Gethrovod*, *Pallio*, *Nefelo*, annotat Freherus, in hic recte habet Scriptura. In lege Alſredi cap. XXV. invenio *Gethroſat*, & *Gethroſige*, per vim coſgerit, quod Italici *ſervare*. Hinc Freherus. Somnerus in Gloſſ.

(*) Hæc

holet genomen zu Erde begrauen, doin lacke dry dag und dry nacht, Ick keloue das ye nach de dry tag und nach von totte erstante ware Gott und ware mensch und erschiene sein gemeinde und freunte, Ick keloue das ye an de virgotten doch nach sine erstante ze hümmele iure zu gesicht siner Jonger und aller menge de sin uuar. Ick keloue das ye sez zu de zefwüne Gotes, sins faters im eben gewalt und ewig. Ick geloue konigk an de leste dach ir-

trilen ouer leben alde dot noch ire wercke. Ick keloue an Christheit göttlich alichum geläuenunga ond zu hauen gemeine alle haligen. Ick keloue belassung minner synden nach ware gerewe. Ick keloue vrlande mins lichts und noch de leben ein ewig leuen. Ick keloue das mir fale gelont werden nach minen wercken den lon forchte ich sehere den ick dick gesündet haue ond mit gedencke noch mehr. Helff mir Gott, das tuon ick keuero &c.

CAPUT IV.

De Confessione, & S. Cæna.

FORMVLA VETVS CONFESSIONIS ECCLESIAE ALAMANNICÆ. (*)

Vetus Alemannicum.

Goldasti interpretio Latina. Tom. II. P. II. Rer. Alam. p. 135.

Job. Schlieteri Interpretatio Germanica.

Ich uirdu Gote almahtigen bi-
gihdig inti allen Gotes heila-
gon allero minero suntone. un-
rehtero githäco. unrehtero wor-
to. thes ih unrehtes (a) gisihl. un-
rehtes gihorti. unrehtes (b) gihä-
neti. odo andran (c) gispuoni. So
uiaz (d) ih in uidar Gotes uuillen
gizati. meinero (e) cido. ubilero
huocho. liogannes. skelanes.
huores. manslahti. unrehtes gi-
rates. odo mir iz thuruh min
kindhisi (f) giburiti. odo thuruh
ubartruncani. odo thuruh min
selbes

*Ego DEO omnipotenti con-
fiteor, & omnibus DEI San-
ctis, omnia mea peccata. Illi-
citas cogitationes, illicitos ser-
mones, quicquid ego illicitum di-
xi, illicitum audiui, illicitum cogi-
taui, aut alio pacto quicquid ego
contra DEI voluntatem egi,
mea iuramenta, exsecrationes,
& maledicta, mendacia, forta,
fustiones, homicidia, prava
consilia: aut à me quid
per meam peccatitatem patratum,
aut per ebrietatem. sive mea*
ipsius

Ich werde Gott dem allmech-
tigen beichtig, und allen Gottes
Heiligen, aller meiner sunden:
unrechter (bisher) gedanken: un-
rechter (unmüßer) worte: des was
ich unrechtes gesehen: unrechtes
gehört: unrechtes ausgelegt,
oder andern angeeben. Was
ich da nur wider Gottes willen
gethan: Meineid, ubile (böse) stü-
che: lügen, stehlen, huren, töten,
unrecht (böser) rathschlag, oder
mir es durch meine kindheit w-
derfaré, oder durch uber truncké-
heit;

* Hæc eadem Formula occurrit in Celeberr. DN. Eccardi Monumentis Catecheticis pag. 99. in quo ipso libello alia aliquantum diversa Confessionis Formula si-
stitur pag. 97. Celeberr. Stadensis in Specim. Lelion. Antiquar. Francic. pag. 19. aliam adhuc habet. Schætz.

De primo editore hujus Confessionis vetustæ ita Goldastus Tom. 2. P. 2. Rer. Alemann. pag. 119. tradit, pri-
mum editisse Achilem Gassiarum cum interlineari explana-
tione Germanica, & cum Cuspidi Wirsburgensi Evangelio-
rum expositione sed profecto, inquit, doctus cetera vir,
quid firi uellent præstare ista uoce, non quia est intelligere,
nos, pergit, & emendatius pariter, & Latine uerba
illustrat. Sed ut Gassius hic non omnia affec-
tus, ita nec Goldasti versio omni sacro caret, ut mox
uidebitur. Ceterum similem formulam exhibet Mun-
sterus lib. III. Cosmog. cap. XXV. pag. 481. nec
sine mendis ut videtur. Aliam, sed recentiorum, &
maiorum in fine exhibet P. Lambec. L. 2. Bibl. Ce-
sar. c. V. pag. 121. in qua non tantum in genere Sanctis
quoque hic confitendo, sed & speciatim Sancti. Marce,
Sancti. Michaeli & Sancti. Petro &c. interpretatus est
Lambecius, sed lucinus subinde reliquit: promissit qui-
dem meliora in *Ald.* pag. 1002. sed mox uirum præuen-
it. Anglo-Saxorum Confessionem exhibent *Canones*
Edgari Regis circa an. 960. apud Lambard. in *Archæolo-*
gia pag. 77. ff.

(a) *Gisibi* Ita editio Flacii vel Gassari, & recte. Sed
male ipsorum versio est: das ich unrechtes geseht oder ge-
radt. Unde Goldastus aures est substituit: 3. *isibi*, quasi
esset *gisagi*. Sed hoc non est emendare. *gisibi* autem est vi-

di, hodie gefehen dicimus: atque de uerbis prauis & le-
uicibus iam dixit: *unrehtero worto*. Consentit me-
cum M. Fræherus in *Animadvers.* ad Otfriid.

(b) *Gihæneti* Gassius: *gedacht*. Sed jam ante de
prauis cogitationibus: *unrehtero githæneto*. Goldastus ta-
men secutus usum corrigendi fuit: *gethanli*. *perpe-*
ram! quid sit uero *Gihan* uel *Gehan*, Kero exposuit:
Gehan, *conserui*. *gebat*, *conseruini*, *kegehan* *sei*, pro-
fessi sunt. Itaque *unrehtero gihæneti* est illicitum & falsum
deponere, mentiri.

(c) *Odo andran gispuoni* Gassius: *oder anderer gessit*.
secutus Goldastus: *aut alio pacto*, & uult ut cohererent
sequentes. Sed *andran*, est pluralis, & *spuoni* non
significat *gessit*, sed est Verbum ejusdem terminationis,
modi, temporis & personæ, ut antecederent: à quo No-
men *gispuoni*, mox sequens, rectè à Goldasto redditur
suspico. Nam Spanus teste kerone est *supperre*, *suadere*.

(d) M. Fræherus: *da etwas se ich wider Gottes willen*
gethan.

(e) *Meinero cido*. Gassius: *meiner cido*, ut & Go-
dastus: *mea iuramenta*. Sed quid hoc est, *conserui*
iuramenta sua? neque tunc *meinero* dicuntur pro *meo*,
sed *me*, *meum*. Exemplari Flaciano, quod existit in Bi-
bliotheca Universitatis Argentor. docti manu marginali hic
adscriptum: *meinro*, recte omnino. *Mein*, *meum*,
enim significat, *meum*, *prauum*, *meum* *cido* *perjuria*, ut
in *Glossario* dicitur. M. Fræherus: *Meinero cido*,
Alexandri, non *meiner cido*, fuerat *transfrendam*.

(f) *Kindigi* Gassius: *ita hanc uerbum reddit: oder*
nir daræ mein Kind gebrt. Nullâ uerborum coheren-
tia;

selbes gispenstli. (g) odo thuruh
anderes mannes gispenstli, girida,
abuntes, nides bisprachido. (b)
ubilero geluoft. thaz ih ci chi-
richun ni quam. fo ih mit rehtu
scolta. mina fastun ni biheilt. fo
ih mit rehtu scolta. zuene (i)
ni gisfonta. sunta ni uerleiz the-
mo ih mit rehtu scolta. Heila-
gafunnantaga. inti heilaga missa.
inti then heilagon uuizod ni
erica. fo ih mit rehtu scolta. una
(k) urloub gap. una urloub int-
pheing. uncitin ezzenti. uncitin
trinchanti. uncitin slafenti.
uncitin uuachanti. thes alles
inti anderer mannes. thes ih
uuidar Got almahtigen schuldig
fi. thes ih Got almahtigen in mi-
neru kristenheiti gehiezi. enti bi
minan (l) uuiz in forliezi. fo ih
es gihuge. fo ni gihuge. fo ih iz
gitahli. fo ih iz gisprachli. fo ih
iz gitati. fo mir iz slaffenti gibu-
riti. (m) fo uuahenti. fo gan-
genti. fo stantenti. fo fizzaenti.
fo liganti. So bin ih es Gote
almahtigen bigihtig. inti allen
Gotes heilagon. inti thir Gotes
manne. (n) inti gerno buoz (o)
ziu framort. fo fram fo mir Got
almahtigo mahtri. inti giuuizli
(p) forbigib. Allmahchtig Truhtin
forgib uns mahtri inti (q) giuuizi
thinan nuillon zi giuuarcanne.
inti zi (r) gesehnenne fo (s) iz
thin uullio fi. Amen.

ipsum suasionem. seu aliorum
hominum suasionem, concupiscen-
tiam, inuidiam, detractiones, pra-
uas cupiditates: quod ego ad ec-
clesiam non veni cum iure debeam.
(debebam) ieiunium meum non
seruari. sicuti iure debebam: deos
non conciliari. offensam non di-
mitti. cui iure debebam. San-
ctam diem Dominicam, & san-
ctam missam, & sanctam legem
non observari, sicuti iure debe-
bam: sine venia donari, sine
venia accepti. intempestive con-
edens, intempestive bibens, intem-
pestive dormiens, intempestive vi-
gilans: Haec omnia aliique plura
quae DEO omnipotenti debeo,
quae DEO omnipotenti in meo
baptismo promissi, & pro mea
conscientia deliqui, quae recor-
dor, quae non recorder, quae
cogitavi, quae dixi, quae
me dormiente patrata, quae vi-
gilante, quae ambulante, quae
stante, quae sedente, quae cu-
bante, DEO omnipotenti con-
fiteor, & omnis DEI San-
cti, & tibi vir DEI, &
cupio emendare in posterum.
pro ea quae mihi DEUS omni-
potens potestatem & intelligentiam
dederit. Omnipotens Do-
minus, da mihi potestatem &
intelligentiam facienti volunta-
tem tuam, & cognoscendi quae sit
voluntas tua, Amen.

heit; oder durch mein eigen an-
spinnen, oder durch eins andern
menschen veranlassung. Geitzes
(bin ich beichtig) abgunst, neidi-
schen nachreden, böser lusten:
das ich zur kirchen nicht kam,
wie ich mit recht sollte. meine
fasten nicht hielt, wie ich mit
recht sollte: zweigung nicht ver-
sünte. Sünde nicht vergab. deme
ich mit recht sollte. Den heiligen
Sonntag und die heilige Messe,
und das heilige wort nicht
ehrete, wie ich mit recht sollte.
ohne urlaub gab, ohne urlaub em-
pfang: unzeitig essende, unzeitig
trinkende, unzeitig schlaffende,
unzeitig wachende. Des allen und
manches anders, des ich wider
Got den allmächtigen schuldig
sey. Das ich Got dem allmächtigen
in meiner tauffe verheisse: und
mit meinem wissen verliesse, des
ich mich erinnere, theils nicht
erinnere, das ich gedachte, das
ich geredet, das ich gethan. Das
mir so schlaffend begegnet,
als wachend, als gehend, als li-
gend, als stehend, als sitzend, als li-
gend: So bin ich es Gotte dem all-
mächtigen beichtig, und allen
Gottes Heiligen, und dir Gottes
Manne: Und begehre zu büßen
(bessern) hinfür, so fern als mir
Gott der allmächtige macht und
verstand verleihet. Allmächtiger
Herr verleihens macht und ver-
stand deinen willen zu wirken,
und zu vollbringen. Also es dein
wille sey. Amen.

tia: melior Goldasti versio: per paucitatem patrum.
Gallus intellexit giharti, nativitatem, & peccatum
originis hic intendisse videtur, nec id male, quod rem
ipsam: sed verbum giharti, giharti, quod mox repeti-
tur, non itud significat, verum trahit originem à haren,
verbare, id quod per verbum patrum Goldasti ex-
primere voluit. Vide Glossar. nostrum voc. Baren. Sed
observandum tamen est, quod non dicatur hic: Odo
ich giharti, sed: mir iz giharti, i. e. mir es widerfaren,
geschehen ist: mihi accidit, per infantiam, prout in-
tellectum meum; patet quidem ex naturalis prava
inclinatione, sed non novem peccatum, nisi intelliga
Legem, exemplo Apostoli Rom. VII. 7.

(g) Gispentli. Freherus: durch mein selbst geschichte.
Anonymus reddidit: Geschichte, rechte, hantione, an-
spinnen, eingeben, veranlassen.

(b) Freherus: Bisprachido est obtrahitio, non bespre-
chen. ut Gallus verterat.

(i) Zuene) duar, Goldastus. Sed jejuone. Zuene est
discordare. zuene, spees, irrung, zweigung.

(k) Freherus: Una urlaub. einen urlaub, Ablass.

(l) Bi minan woz in forliezi) Gallus: und das lie-
be gesez verliesse. perperam. Wizzin non legem notat.
Itaque Goldastus reddidit: pro mea conscientia deliqui.
rectior nostra interpretatio. Freherus: Das ich Got dem
Allmächtigen in meiner Tauff verheissen und bey meinem
wissen verlies.

(m) Giharti) Gallus & Flacius omittunt ignora-

tum. Anonymi manus ante laudata supplet: widerfaren.
M. Freherus: Se in mir schlaffenden heb was erliche.
Vid. Glossar. Test. Euren.

(n) Lege: inti gerno buozin fremmet so fram so
mir Et. optimo sensu quem expressit. Gold.

(o) Baza zin fremmet) Gallus Flavius omisit in ver-
sione: Anonymi manus supplevit: und hege bazi zur
besserung. Quod & Freherus annotavit: q. d. peto im-
positionem penitentiae ad emendationem. Goldasti emen-
dationem secutus sum.

(p) Gallus: Se frem so mich G. der A. macht. Fre-
herus: Se fern oder so sehr als mir Et.

(q) Giuuizi) Flacius praetertit in versione. Anony-
mus vult supplere: und das gesez forbig, perperam;
gisez est scientia, veritas, veritas; Freherus: macht
und gissen verleben.

(r) Zi gihemen) Gallus: zuvernehmen, secutus
Goldastus: cognoscendi, perperam. Fremmen, gihemen
est exercere, operari. Vid. Gloss. nostrum. Freherus:
zu wirken und zu verrichten.

(s) So iz ih. m. f.) Gallus: was dein wille ist. Sin
& Goldastus: quae sit voluntas tua; minus recte. Kero nos
docet formulam, quae Alemanni veteres ipsum vocabu-
lum peregrinum Amen expresserunt vocaculo, ait:
Amen so f., ut Galli hodie: Amen sei-d, divitiis nos-
tris vultus: So iz ihin wille f. i. ta hat. Sic tua sit vo-
luntas.

Verba S. Cœnæ, Anglo - Sax.

Matth. XXVI, 26.

Witodlice wa hig ætun, se Hæland nam hlaf and hyne gebretode (*) and bæc and sealde hys leorning-cnihtun and cworth. Onfoth and etath, his is min lichaman. (***) And he genam thone calic thanciende, and sealde

him, thus cweþende. Drincathe ealle of thisum. This is witodlice mines blod, se calic niwre æ. (***) that byth for manegum agoten on synna forgyfennyfe.

Juvat Appendiculam addere Lectori non displiceturam. Nempe Synodicam Apostolorum Epistolam, quæ in Concilio Hierosolymitano scripta, per Paulum & Barnabam ad Ecclesias Syriæ ac Ciliciæ missa fuit Act. XV, 23 - 29. ut illam Anglo-Saxonicæ Præfationi Legum suarum inferuit Aluredus Rex: edidit vero pridem Marc. Zver. Boxbornius in Rudimentis Reliq. Christianæ Lugd. Bat. 1650. sed quæ & hæc, cum libellus sit rarior, addi meretur.

This is donne ærend gewrit de da Apostolas sendon callo to Antiochia, and Syria, and to Cilicia, da sind nu of hædendum deodum to Christ gecyrd. Tha Apostolas and tha yldran gebrothera hæle couwe wisead, and eowe cydad, that we geahsodon, that ure geferan sume mid urum wordum to eowe comen, and eowe befrigran wisan budon to healdanne, dofeoue him budon, and eowe to ævide geduældon middem manigfeldum gebodum, and eowe sauula ma forhwærfdon, donne higcrihton: da gesonmodon we us ym that, and us eallum gelicod da, and we sendon Paulus and Barnabas, da men wilmad heora sawla sylan for Drythenes naman. Mit him we sendon Judam and Silan, that he eowe that ylce secgan. Dem Halgan Gast was geduht and us, æthat we nane byrden on eowe settan woldon ofer that the eowe neddearf was to healdanne: that done that ge forberen that ge deofulgyld ne weordigen, ne blod, ne dægea ne asmorod, and from dyrnun geligerum: and that ge willen, that oðre men eowe ne don, ne dod ge that oðrum monum.

Hæc est illa epistola, quam Apostoli miserunt omnibus in Antiochia & Syria & Cilicia, qui sunt ex gentilibus nationibus ad Christum conversi. Apostoli & Seniores fratres salutem vobis optant, & vobis indicant: nos deprehendisse nostrorum sociorum quorundam nostris verbis ad vos venisse, & vobis maiori modo mandasse servare, quam nos ipsis præceperamus, & vos nimium contrariasse multiplicibus mandatis, & vestros animos magis labefactasse, quam relictasse: tunc congregati nos propterea, & nobis omnibus placuit mittere Paulum & Barnabam, qui desiderant suas animas dare pro Domini nomine. Cum eis mittimus Judam & Silan, ut vobis idem dicant. Sancto Spiritui fuit visum & nobis, ne ullum onus vobis imponeremus præter quod vobis necessarium erat observare: nimium, ut vitetis idola colere, nec sanguinem edere aut suffocatum, & ab foricationibus. Et, quod vultis, alios vobis non facere, ne facite id aliis.

(*) Bleifigende, Marc. 14, 22.

(**) Nimith, this ys min lichama. Adde t Lucæ 22, 19. Doth thys on min gemind.

(***) This ys mio blod there niwan cythnefe. Luc. 22, 20. Thæt calic ys niwe cythnes on minum blode se byth for eow agoten.

Errata

Si quæ hic illic levicula irrepperunt, Lector, ut impossibile fuit vitare omnia, oon magno fore offendiculo speramus. Unum tamen extantissimum fatemur ac dolemus occurrere in prima columna Fragmenti Ildoriani, supra p. 1. Est nempe inepta citatio parenthesis per unciculos [] inclusa, quæ ad Ildorum & Palthenium remittit, sensu nullo. Hanc ut deless totam amice rogamus.

POETÆ ANONYMI
TEUTONICI
RHYTHMUS
DE S. ANNONE

Archi-Episcopo Colonienfi

MARTINO OPITIO

Ex
Membrana Veteri Bibliothecæ Rhedi-
gerianæ Vratislaviensis primum editus,
& notis illustratus.

Accedunt

Versio Latina & Note

B. JOH. SCHILTERI, JCTI ARGENTIN.

Ut & Observationes

JOH. GEORGII SCHERZII,

D. & Juris in Univerf. Argentor. Prof. Publ. Ord.

U L M Æ,

Sumptibus DANIELIS BARTHOLOMÆI,
M DCC XXVI

JOH. GEORGII SCHERZII,

D. ac Juris in Universitate Argentoratensi

Prof. Publ. Ordinarii

P R Æ F A T I O

IN

RHYTHMUM DE S. ANNONE

Archi-Episcopo Colonienſi

E hoc opere pauca, Benevole Lector, accipe. Edidit illud primus Vir, de re Germanica optime meritus, ex MSC. Bibliothecæ Rhedigerianæ, quam Uratislavia possidet, Martinus Opitius, Dantisci An. 1639. 2. & quidem cum Notis læculentis. At cum Opusculum hoc dignum judicaret, ut huic Antiquitatum Thesauris accederet, B. SCHILTERUS, id Versione Latinâ donavit, & Notis egregiis auxit. Junximus his etiam Noſtras, ut textui, quem Opitius exhibet, vel inregritas restitueretur vel claritas accederet. Quis hujus Rhythmi Au-

ctor fuerit cum ignarissimis scio; nec adhuc ij, qui ex professo id egere, ut Anonymos de-regerent, Voti sui compotes facti sunt hujus Carminis intuitu; ante seculum XI. finitum non videtur vixisse, nec tamen ultra seculum XII. illum collocaverim; loquendi ratio ostendit illum vel Colonienſem, vel in terris non adeo longe à Coloniâ Agrippinâ remotis natum & educatum fuisse. Plura quæ addam non habeo. Vale iterum, Benevole Lector, iterumque.

TESTIMONIA QUÆDAM DE ANNONE.

Lambertus Schafnaburgensis in Historia German. ad A. 1075.

ANnum hunc multis cladibus insignem, potissimum lugubrem fecit obitus Annonis, Colonienſis Archi-Episcopi, qui post longam agrotationem - - secundo nonas Decembris beato sine perfunctus ad angelos ex hominibus, ad immortalia à mortalibus transmigravit. Testantur hoc signa atque prodigia, quæ quotidie ad sepulchrum ejus Dominus ostendere dignatur, &c. *Paulo post.* Erat præter virtutes animi & morum gloriam corporis quoque bonis ornatissimus, statura procerus, vultu decorus, lingua promptus, vigiliarum & inedia patientissimus: postremo ad omne boni operis exercitium

PRÆFATIO.

curum instructissimus. Exactis in Palatio (Henrici III. Imp.) haud multis annis, magna Imperatoris, magna omnium qui eum noverant expectatione adeptus est Colonienſem Episcopatum : arque ita deinceps in omnibus tam Ecclesiasticis, quam reipublice negotiis haud impari se acceptæ dignitatis gerebat ; & sicut editoris loci insignibus, ita cunctis virtutum generibus inter ceteros regni principes conspicuus incedebat. Reddebat sollicitus quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ sunt Dei, Deo. Quia Colonienſis nominis maiestatem & secularem pompam ambitiosius pene, quam aliquis ex præcessoribus ejus ostentabat ad populum : nec propterea tamen invidum inter tantas occupationum procellas spiritum unquam relaxabat à studio Divinarum rerum, &c.

Conradus à Lichtenaw, Abbas Urspergensis in Chronico ad A. 1056.

Post Henrici III. obitum quia filius ejus Henricus IV. adhuc puerulus fuit, Domina Agnes Imperatrix, Mater pueri Regnum sub sua cura aliquandiu tenuit, ac sapienter & strenue rexit. Donec Principes aliqui invidia ducti, puerum matri abstulerunt, eamque regimine regni abalienaverunt. Quorum numero Dominus Anno Colonienſis Archi-Episcopus se immiscuit, qui Puerum in loco, qui Werida dicitur, navi imponens, Matri abduxit. Quod ille qua intentione fecerit, vel qualiter Divino judicio placnerit, discernere non valemus : multa tamen incommoda extunc orta, & deinceps aucta, certum tenemus. Nam perinde dissolutiones in Regno, Ecclesie perturbatio, monasteriorum destructio, clericatus despectio, totius religionis & justitiæ conculcatio & cepit & permanet.

De morte Annonis ita Lambertus Schafnab. loc. cit.

AD ultimum data Satanz in carnem quoque ejus potestare, ulcere pessimo percussus est in utroque pede. Ita, ut putrescentes paulatim carnes desuerent, & hinc inde abducta cute, consumtis carnibus, foedo aspectu ossa nudarentur. Qui morbus primo pedes, deinde crura & foemora miserabili modo depaſtus est, ac sic post diuturnam macerationem penetrans ad vitalia animam super argentum igne examinatum probatam de hac domo lutea transmisit ad æternam in cœlis.

RHYTHMUS DE S. ANNONE

COLONIENSE ARCHIEPISCOPO.

I.

Vir horten ic * dikke singen
Von alten dingen,
Wi snelle * helide * vuhten,
Wi sie veste * burge brechen.
Wi sêch * liebica * winafeste schieden. 5.
Wi riche künige al zègiengen.
Nu ist cit daz wir denken
Wi wir * selue sulin enden.
Crîst der unser hero gut 10.
Wi * manige cèichen her uns vare dut,
Als er uffin * Sigeberg * havit gedan
Durch den * diarlîchen man

Den

I.

Auldivinus sape cavere
De veteribus rebus,
Quomodo veloces Heroes pugnarent,
Quomodo firmas arces frangerint.
Quomodo cari amici sibi valedixerint.
Quomodo divites reges penitus perierint.
Nunc est tempus ut cogitemus,
Quomodo nos ipsi conficiamus (aliquid.)
Christus qui noster dominus bonus
Ut multiplicia signa is nobis exhibet,
Sicut super Sigebergum fecit
Per preciosum virum

Sim-

- 1) *Vir horten*]. *Auctor recens Commentarii in Alphabetum Gothicum*, a Bonae. Vulcano editus, initium hujus Rhythmi cum se producere alicui, omisso hoc exordio sequentes tantum tres paragraphos exhibet. Iliad itaque e codice illius abscit.
- 2) *Dikke*] *sepe*. Retinuerunt Belgae.
- 3) *Helide*] *hielden*. *Chell*, sive aspiratione duplicata *Hicell*, idem fuisse veteribus quod nobis *Held*, asserere constat is cui haec literæ ac Germanum nomen ornate haud parum debent, Melch. Goldastus olim aasser. Quamvis credi possit, quod a Graecis *αἰσχυρ*, seu per synopen *αἰσ* dicti fuerint, quasi defectores, ob equitandi peritiam. Sed repugnant haec Cæsaris verba initio lib. I. de bello Gallico: *Gallos est omnis drosi in partes tres, quorum unum incolunt Belgæ; alium Aquitanij; tertium qui ipsorum lingua Celtae, nostra Galli appellantur.*
- 4) *Fuchten*] *Fuchten*, pugnabant, dimicabant. Infra num. XVII. *Die Herrin vultum ini vidit*. Item n. XXXIII. & XXXIX. n. XII. *In dem nichils mori veltinde*, n. XXIII. *Enes irvadt ini Wailant*. Kero Monachus S. Galli interpretatione vocabulorum barbaricorum in Regulam S. Benedicti Abbatis, sepius citanda: *Pugnabam, fuchten. Pugnare, fuchten*. Veteres autem * c aspirationi ut plurimum non junctis ideoque *rehte, rîstere, guistis, vadt, naldit, maldt, vœdt* ac talia scripsisse ita ac pronuntiasse, quod ubique vel in hoc Poemate occurrit, semel notandum est.
- 5) *Burge*] *Urbes*: In hoc Carmine aliquoties. *Wileramus: aſter thro burg*, per civitatem. *Gloſſe* ex libro veteri a Wôlſig. Lazio lib. III. de *miſſyſch*, de S. Ann. Tom. I. Part 2.

- grationibus gentium addidit: *Metropolis, Leſſeburge*. Tassius Syrus Harmonia IV. Evangeliorum, cujus aliquot capita edidit Jo. Jac. Pentinus lib. VI. Orig. Francicarum: *In tibi burg Galica, thero name est Nazareth.*
- 6) *Lieba*] *Kero*: *Conversatus, libes. Conversatio- ne, libe*. Vel de vita exponendum. Nam Othirido S. Galli monacho in Evangeliorum libro, ante DCCLXXX. annos Rhythmis lingua Franca conscripto, lib idem est quod nobis *leba*; Belgis *leves*; Anglis, *lue*; Danis, *liff*, *vita*.
- 7) *Winafeste*] *Freundschaft*, *liebe*: *Wileramus* in paraphraſi in Canticum Canticorum abhinc annos DL. scriptis, multoties: *Ala uam, pro, Amice mea, mein Lieb, meine Freundin*.
- 8) *Selch*] *selbst*, *ipſi*.
- 9) *Manage*] *manche*. Confessio veteris Alamanorum Ecclesiae: *Ther allet inli anderes manage*.
- 10) *Sigeberg*] In ducatu Bergenſi oppidum, ubi splendidissimum & magnificum ordinis D. Benedicti monasterium Anno erexit; cujus fundacionem Petrus Morinus in Catalogo Archiepiscoporum Colonienſium enſineat in annum MLXVI. Diversum ab eo est *Sigeburgum* (Anastasis Francie & Regioni *Sigiburgum*) ad Buram fluxum, qui Rheno apud Duisburgum inſectur. Utrunque locum a *Sigmbris* nomen tranſiſſe Habertus Thomas aſſert Comment. de Tungris & Eburacibus; *Sigambria* vero nomen a flumine *Sige* quæſitum, haud dubitare ſe dicit manſorum Gellini detus Phil. Clereum German. Antiq. lib. III. cap. IX.
- 11) *Havit*] *Hat*. Sic S. 2. *Havit er*, pro: *hette er*.
- 12) *Diarlîchen*] *Vel, ſuarlichen*, ut S. XXXIV. charum, amicum

Den heiligen Bischof ¹¹ Annen
Durch den sinen willen,
Dabi wir uns suln bewarin
Wante wir noch suln varin
Von disime ellendin libe ¹⁴ hin cin ewin
Da wir imer suln sin.

II.

IN der ¹⁷ werlde ¹⁶ aneginne
¹⁷ Dü ¹⁸ lilt war unte ¹⁹ slimma, ²⁰
Dü diu ²⁰ vrone Godis hant (valt,
Diu ²¹ spehin werch ²² gescuph so manig-
Dü deilt Got sin werch al in zuei,
Disi uerit ist daz eine deil: ²⁵
Daz ander ist geiste:
Dü gemengite
Dei wise ²¹ Godis lilt
Von den zwain werch, das der menschlich ist.
Der beide ist corpus unte geist, ³⁰
Dannin ist her ²⁴ na dim engele allermeist.
Alle gescaft ist an dem menschlichen,
²⁷ So iz sagit daz ²⁸ Evangelium.
Wir suln unscir dritte werlde celin,
So wir daz die ²⁷ Cricchen horin redin. ³⁵
³¹ Zden selben erin ward gescaphin
Adam, havit er sich ³⁰ behaltin.

III. DÜ

*Sacram Episcopum Annonem,
Per suum beneplacitum.
15. Quo nos debemus custodire
Quando nos aliquando debemus ire
Ex hoc misera vita ad eternam,
Ubi perpetuo debemus esse.*

II.

IN mundi primordio
Quam lux esset & Verbum,
Quam sancta DEI manus
Illa sapientia opera crearet tam multiplici,
Tunc partitus DEUS sua opera omnia in duo,
Hic mundus est una pars:
Altera est spiritus:
Hac commisit
Sapientia DEI ari
Ex ambobus unum opus, quod Homo est.
Qui utramque est corpus & spiritus,
Unde est ille post Angelos precipuus.
Omnis creatura est in Homine,
Sic dicit Evangelium.
Debemus nos ad tertium mundum referre,
Sicut id Græci ordinis dicere.
Ad hunc honorem erat creatus
Adam, (si) se servasset.

III. Cum

- amicum. Ita & apud Ostridam, duri, lieb; Ang-
lus, deare.
13) *Amen*] Hoc nomen *Annon* exhibet cap. I. & II.
Catalogus omnium propriorum, quibus Ala-
manni quondam appellati, ex vetustissimo eodice
Monasterii S. Galli editus e Goldasto. *Hanno-*
sem vocant Hermannus Contraßus & Marianus
Scotos.
14) *Hin cin ewin*] ad vitam eternam. Gr. *ωνων* Kero:
In eternum, in emm. Glossæ a Iusto Lipsio e Piste-
rio vetri excerptæ: *Euerboto, eternum, Evan-*
gelio Ostridi:
Fen ewon nez in ewon,
Mit iben drat selon.
15) *Uerlde*] mundi. Ita semper scriptum in libris anti-
quis. Walther von der Vogelweide, eques &
Frota Philippi & Ottonis Regum tempore lu-
dante audire (Marq. Frebero, ut puto), Com-
mentarii ad Donationem Constantini:
Das nuir der uerlde bernach vil leit.
Ostridas: *uuerolt.* Kero: *Saculum, uuerolt.* Sa-
culo, uueralti. *Sacalariter, uueraltlichem.* Glof-
seriolum Liplianum: *uuerolt, Saculum:* & *uuerolt*
uuerlde, uuerlde, Saculum. Saculi.
16) *Augen*] Glossæ eodem: *Augenig, initio. An-*
gen, principium. Kero: *Initium, anakin, initio,*
anakinne. Willeramus: *Dero dagatben altero au-*
genus.
17) *Dü*] Cum, da.
18) *Libi*] Kero: *Lumen, Lecht.* *Lumen lucet, daz*
lecht der lechter. Ostridam *licht.*
19) *Slimma*] lege: *fina splendat claritas.* Scherz.
20) *Fronne*] Sancta. Infra n. XXXI. XXXII. XXXVI. Inde
nobis: *Fronleichnam, Fronalt.* Glosa Speculi Sa-
xonici lib. I. artic. LIII. *Fronbote, beif der frone auf*
zamerleiy ersachen. *Zum ersten das er zu seinem*
ampt schawen muß. *Zum andern das er Gottes*
recher ist. *Fronarbeit* Ugioppio in vita S. Seve-
riani *opus sacrale* dicitur, ut ad cap. XIV. notat
Scholastice, Marcus Vellorus forte. *Fronige*
apud Ostridam honorabilis, venerandum. *Fron-*

- diens* & seruitium significat. *Fronn,* poetocium,
censur soli. *Fronenwald,* carcer, & similia.
21) *Spehin*] Kero: *Sapient, spaber, Sapienti, spabema.*
Sapientu, spabe. Sapientia, spabiz.
22) *Gescuph*] Idem monachus: *Crateri, sciffamin.*
23) *Godis lilt*] In bonam partem. Idem: *Ari, lilt.*
Artis, lilti. Artifice, liltara. Artificium, liltara.
Titul Rex Scotorum Parmoch ad Filium:
Da zuei fat rectis ritter mal, und uf der brast
der beste lilt.
24) *Na dim engele allermeist*] Angelis proximis. Re-
spicit ad Phil. VIII. v. VI.
25) *Soiz*] *auie* Kero: *Tanquam, sese. Velut, samo se-*
fo, samo so.
26) *Evangelium* hic generationem Scripturam S. videtur
significare, quam in antio IV. Evangelistarum ista
legantur. S. Hieronymus in Ezech. c. I. *Homo,*
qui minor mundus a Philosophis appellatur. Vide
Jul. Firmicum Praef. Lib. 3. Astronom. Origenes
Lib. 3. de Consumm. Mund. 6.
27) *Cricche*] Græcos. Ita fere veteres libri, aut cum
K. *die Kriechen.* Dissertationum vero de hominis
præstantia refert omnes Philosophorum Græco-
rum libri. Videndi tamen imprimis Plato epist.
VII. Xenophon memorabil. lib. I. Plotinus passim.
Epiphani Pythagoricus apud Stobæum Serm.
XLVI. Incurtus de vita Pythagoræ apud
Photium Codice CCLIX. Sextus lib. VIII. adv.
Mathematicos, & in Aurea Carmina Com-
mentarius auro magis aureus Hieroclis.
28) *Zden*] *zu den.* Semel istud monendum, contra-
dictiones has vocabulorum maioribus nostris mul-
to fuisse subtilissimas. Sic, *Ci in, Cricch,* pro *to*
idem, *za erst,* & talia in hoc Poemate multoties.
29) *Behaltin*] Kero: *Salvus, beiler, behaltener. Sal-*
ventur, kibaltan sin. Servare, beilav, kibaltan.
Sic veteris Homiliarum libri fragmentum apud
Joach. Vadianum in Farragine Antiquitatum: *Ues*
ist erschinen der gaste wille, unde die menscheit
uweret kultaret.

III.

Dü sich Lucifer dü ce ubile gevieng
 Unt Adam diu Godis wort ubirgieng,
 Du 10 balch 11 sigis Got desti mer, 40.
 Daz her andere sinu werch sich rechte gen,
 Den manen unten sunnen
 Die gebin ire lilt 11 mit wunnen:
 Die sterrin bihaltent ire 11 vart,
 Si geberent vrost unte hizzes so sterc. 45.
 Daz fuir havit ufwert sinen zug.
 Duntit unte wint irin vlug.
 Die wolken dragint den reginguz.
 Nidir wendint wazzet irin vluz.
 Mit blümin cierint sich diu lant.
 14 Mit loube dekkit sich der walt.
 Daz wilt habit den sinin ganc.
 Scone ist der vügilanc.
 Ein iwelich ding 11 diu e noch havit
 Di emi Got van erist virgabit. 55.
 Newerre die zucl gesecephre,
 Di het geseuph die bezziste,
 Die virkerten sich in diu doleheit,
 Danna hubin sich diu leith.

IV.

Cunt ist wi der viene 16 virsün den man, 60.
 Zi 17 skalke wolt er ün havin.
 So vürt er cir hellin
 Die vüf weidt alle,
 Unze Got gesante sinin sun,
 Der iriolte uns von den sünden. 65.
 Ce opfere wart her vür uns bracht,
 Derne dode nam her sinu mahr,
 Ce

III.

Cum se Lucifer malo manciparet,
 Et Adam DEI verbum transiret,
 Tunc irascebatur iis DEUS eo magis,
 Quod alia sua opera videret recte videri,
 Lunam atque solem.
 Qui largiuntur lumen suum cum gaudio
 Stelle servant suum iter,
 Parient frigus et calorem sic fortiter.
 Ignis habet solum suum tractum.
 Tonitru et ventus suum volatum.
 Nubes portant pluviam suam.
 Inferius vertit aqua suum flumen.
 50. Flotibus ornat se terra.
 Præde tegit se hydra.
 Fera habet suum iter.
 Pulcher est avium cantus.
 Quilibet res legem suam adhuc habet,
 55. Quam in DEUS ab initio condidit.
 Solum ille dæe creature,
 Quas ille creavit optimas,
 Perverterunt se in stultitiam
 Unde oritur ista miseria.

IV.

Notum est, quomodo inimicus seduxerit hominem,
 Pro servo volebat cum habere.
 Ita duxit ad infernum
 Quinque etates omnes.
 Usque dum DEUS misit suum Filium,
 Qui liberavit nos à peccatis.
 In hostium fuit is pro nobis adducit,
 Morti absolutionis po tentiam.

Ad

30) Balch 7) Excerpta Lipsii: Abalgi, ira. Belgos, irasci. Balgibadi, irascere. Forbelgeda, exacerbavit. Irbelgeden, exacerbavit. Notkerus versione Plamor. e Goldasto laudat Notis in Valerianum C. meliens. Epist. de booo discipuluz: daz si Got etraucen ne helge: ne quando irascitur dominus. Otfrieda lib. II. Evangelior. cap. XVIII.

Quit Got si helge strate
 Salichero dato.

31) Sigis lege: sig. in. Scherz.

32) Mit unnen: cum gaudio & oblatione. Nithart gigante Goldasto Anlmadr. ad Winnebrom:

Blumen und kie,
 Manigerhande unnen me,
 Hat verderbet von der su.

Porro hæc descriptio divinarum operum inconluta est, & comparanda merito locis Græcorum Latinorumque Poetarum similibus. Imprimis hæc facit metr. VI. libri IV. Boethii de Consol. Philosophiz.

33) Part: cursum. Sic & V. varia, pro, ire.

34) Adit leube: follis. Winneke:

Er (Got) git dir noch ein iemer leben,
 Und ander gabe meinnicvalt,
 Me dazus lobes habe der walt.

35) Die 12) legem, fecdas. Kero: Tam veteris quam novi testamenti, fo dr altas eaus se fama dr niman. Willermus: Tūc asseritas thero eaus; asseritas legi. Inde Kasario, sacerdot. Esago, curialis, ac similis in rhythmis veterum. Capitula Karoli Calui: Secundum legem & eusam; ac cum Potho legendum censet loc. Sirmondas. Hinc nostrum Eke fordis nuptiale. Vide Glossar. V. C. Frid. Lindenbrogi ad Codicem Legum Anti-

quarum & pluribus Goldastum ad Tirolen. Dicit vero Poeta noster, omnia leges suas retinere, ut Boeth. lib. III. de Consol. metr. II.

Quantas rerum felicit habenas
 Natura potens, quibus immensum
 Legibus orbem prævida servat.

36) Virsün) sedacebat. Apud Otfried. virsurnen, ver-
 irren. gisnani, irrumb. Confessio Veteris Ale-
 mannor. Ecclesiz: Ode andren gisnani se anas se
 ib naidor Geter aniller getati; vel alios errores,
 si quid contra Dei voluntatem feci: ut verten-
 dam erat Goldasto Alamannicæ. Antiquitatum
 tom. II. parte II. Optinus. Recte quidem Celeb.
 Optinus versum reddidit par: sedacebat; et tunc
 compositum ex ver, quod lapsissime corruptio-
 nem, deteriorationem indicat & spanan, quod est
 fadere, suggerere. vid. infra ipsam Optini No-
 tam ad §. 41. v. 1. & Notam meam ad Otfriedi III,
 23, 24. Sed in reliquis labitur, cum jam observa-
 vit Palenius ad Tat. p. 387. Nam primo ver-
 bum virsurnen tanquam place alienum hæc non
 perinet: dein gisnani in Confessione Vet. Ale-
 mannicæ non denotat errorem, nec est substanti-
 vum, sed verbum imperfecti temporis; ita, ut
 Ode andren gisnani idem sit ac: aut alius fa-
 ci. Quamvis autem Celeb. Eccardus in Notis ad Mo-
 oum. Catech. p. 124. aliter, et ego vertat: an-
 drem gisnani, in eo tamen consensit mecum, quod
 gisnani non denotet errorem. Scherz.

37) Skalke) Kero: Servus, fialch. Servus, fialcha.
 Canticum Simeonis, lingua Gothica: Ira leikals
 fialch teinena. Nunc dimittis servum tuum. Idem
 ex interpretatione Teutonice Harmonie Evan-
 gelicæ Tatiani: Ne fialch the Trachtis theinon fialch.
 Decretum Tassilonis Ducis Bavariorum: Servi
 A 2 Principi-

Ce hellin vur her ane funden,
Her " herite si mit gewelde
Der tiavel virlos den sinen gewalt,
Wir würdin al in vrie gezalt:
In der doufe würde wir Cristis man.
Den Heirrin sülln wir " minnan.

V.

40 VPhüf Crist snis Crucis vanin,
Die zuelf bodin hiz her in diu lant
varin: 75.
Vane himel gaf her ün diu craft,
Daz si überwunden diu heidinscapht.
Rome uberwant Petrus.
Diu Cricchen der wîfe Paulus.
Seint Andreas in Patras.
In India der güte Thomas.
Mattheus in Etyhopia.
Simon unte Judas in persia.
Seinte Jacobus in Hierusalem:
Nu is her dar in Galicia " bisten. 80.
Johannes dar " in Epheso,
Vili süze kond er predigin:
Uz des grabi noch wehst himilbröt,
Daz dekkit " manigirslachte noth.
Andre Mertirere manige, 90.
(So iz " witin ist ci fagine)
Mit heiligem irin blüde
Irvüldin Christis gemüde.
Mit arbeiden quamen si cirin heirrin,
Nu havit her si mit erip. 95.

VI. " Die

Ad inferos descendit obique peccatis,
Debellabat eos cum fortitudine.
70. Diabolus perdidit suam potentiam,
Nos sumus omnes in libertatem recessi.
In baptismo facti sumus Christi homines. (vassili.)
Dominum hunc debemus amare.

V.

Stipulit Christus sue Crucis vexillum,
Duodecim Apostolos jussit in terras ire:
De celo dedit eis hanc facultatem,
Ut vincerent gentilitatem.
Romano superavit Petrus.
Græcos sapiens Paulus.
80. Sanctus Andreas in Patras. (missus.)
In Indiam bonus Thomas.
Mattheus in Æthiopiam.
Simon & Judas in Persiam.
Sanctus Jacobus in Hierusalem:
Nunc est ille in Galicia sepultus.
85. Johannes illic in Epheso.
Valde dulciter poterat si predicare.
Ex cujus sepulcro adhuc crescit celestis panis;
Qui medetur variis afflictionibus.
90. Alii martyres varii
(Quos longum esset enarrare)
Sacro suo sanguine
Adimplerunt Christi Volentatem.
Afflictionibus venerunt hi ad suum Dominum,
Nunc habet hic illos cum honore.

VI. Troja-

Principis, qui dicuntur Adelskale. Hinc usitata Principibus Imperii nonnullis scribendi ad vassallos suos formula: Unserm Edelknecht. Vide Glossar. Lindenbrogii.

- 38) *Herite*] debellabat: Unde nostrum, verheeren.
39) *Atlanas*] *Kero*: Amare mimosus. Diligit, mimot
Dülxü, *Remiota*, *Dilestimus*, *mimo*, *Wimsbeke*:

*Sas minne mimeklichen Got,
So ken dir niemer misigan,
Er bistet dir us aller not.*

*Samant pro Venere preici vates nostri interdum.
Fridrich von Hufen, citante Goldasto:*

*Alone, Got musse mich an dir rechen,
Uais vil du minem berze der fröde nuredest.*

Retinent & Germani inferiores; at superioribus inter pretextata est fere ac obsecans.

- 40) *Uß büß Crist snis crucis vanin*] Vexillum crucis.
Prudentius Psychomachie lib.

*Vexillum subline crucis, quod in agmine
primo
Dux bonus prætulerat, defixa caespide fissit.*

Venant. Fortunatus:

*Vexilla Regis prestant.
Fulget Crucis mysterium.*

*Et ita Conservator nothi triumphans de morte
antiquitus depingebatur. Ionas Aurelianus*

*Episc. lib. II. de cultu imaginum de vexillo crucis
sepe; cum quo exhibent & Christianos Imperatores
devotio paganismi nomni veteres. Constantinus
M. signum crucis, quod de celo sibi
fuerat demonstratum, in militaris vexillis trans-
formasse, ac labarum, quem dicunt draconem,
in speciem crucis dominice exaptasse, idem Jo-
nas refert. De vocabulo *ovae five fane*, ejusque
varia significatione, accurate Lindenbrogius in
Glossario ad Leges Veteres, & Henricus Spel-
mannus Eques Anglus in Archæologo Londini
ante hos XII. annos edito, cujus partem alteram
adhuc desideramus.*

- 41) *Besten*] Sepultus. Belgis, *besteden*. D. Iacobi mu-
tem reliquias Hierosolymis Romam lras afferunt
litteræ, quæ feruntur, Leonis III. Papæ & Cal-
listi II. ut observat in magno opere Baronius.
42) *In Epheso*] Chrysothomum ac Theodoritum diver-
sa sententia esse, Iohannem nimirum in Patmo
insula excessisse, Ios. Scaliger ad Eusebii Chronicam
annotat. Huc scienda videtur impressa apud Ba-
ronium notationibus in Martyrol. Roman. ad d.
xxvii. Decembris.

- 43) *Manigirslachte*] *mancherley*. Willeramus: *Uste
manigirslachten virtutibus, apud eund. *adversario*,
alterley.*

- 44) *Uais*] *uueideuffig*. Ita infra aliquoties.

VI.

- 47 Die Trojanischen Franken
Si sullen is 46 Iemir Gode danken,
Daz her ün so manigin heiligen havit gefant,
So iz dar in 47 kolen ist gewant,
Da dir restit 48 ein sülichen menige 100.
Van fenti Mauriciū 49 herige,
Vnt eilf tufent 50 megide
Durch Cristis minn irslagene.
Manige bischof also 51 herin,
Die dir 52 reichinhaftig warin, 105.
Als iz 53 mer ist vane fent Anno,
Des love wir Crist mit fange.

II. 11 Co

VI.

- Trojan Franci
Debet perpetuo DEO gratias agere,
Quod is illis tot Sanctos misit,
Qui hic Colonie diverterant.
Isti tibi quiescit tanta multitudo
De S. Mauricii exercitu:
Et undecies mille virgines.
Ob Christi amorem interfecit.
Multi Episcopi admodum illustres,
Qui tibi miraculosa fuerunt.
Sicut hoc celebre est de S. Anno,
Ob id laudamus Christum carmine.

VII. Co-

- 48 Die Trojanischen Franken] Nulli veterum aulorum, qui de rebus Trojanis agunt, Francorum nomen auditum: sed nec quicquam de illis, qui ante labantes imperii Romani vires scripserunt. Aurelianus, quod sciam, primus nominat Fl. Vopiscum, qui tribunas legionis VI. Gallicanae apud Maguntiam illos repulit: Unde castellan militaris: *Mille Francos, mille Sarmatas semel occidimus.* Cujus verbus Trochaei occasione alius non vides hucusque apud Vell. Patern. lib. II. viris doctis, aut neglectis sittem, addendus est in Lepidum ac Plancum, cum ille Paulum, hic Plancum Plotian fratres suos proscriptione Antoniniana subiecissent:

De Germanis, non de Gallis duo triumphant
Conjules.

Francia porro mentionem Eumenius Panegyrico ad Constantinum facit. Item Hieronymus in Hilariis vita his verbis: *Inter Saxones quippe & Alamannos gens ejus non tam lata quam valida, apud historicos Germania, nunc vero Francia vocatur.* At Iulianus, ut demonstrari aliunde potest, finibus hac gens circumscribebatur, & credibile est, Germanos libertatis amantissimos, quam ferro & virtute afferbant, nomen hoc ab ipsa, Tibi Franken die Frisen, quasi immunes servituti ac metu, sumpsisse. Valeant igitur fornix de Francis ab ipsius Troici cineribus repetitis Huzibaldi, Adonis, aliorumque, quos tota armenta sequuntur: erudit etiam nonnulli Poetae Galli cum Principis suo Ronsardo, quos profectum tamen nomen absolvit. Ad vocabulum vero Franc, & nunc usitatum, pluribus agunt Lindenbrogius & Spelmanus. Franci pro liberis hominibus dicuntur in lege Ripuarior. Tit. XVIII. C. III. ac locis aliis quae non cupilo. At Francos sero hoc nomen dictos, qui Germani vocitati fuerant, vel ex Procopio discit lib. de bello Goth. Opil. Franci Trojani cognominantur ex vestito errore, quem retexit Oserv. V. ad Chron. Jac. de Königsbor. Schiller.

- 46 Iemir] Glossa Lipsiana: Iemir, aeternum. Winkbeke:

De gets in dert din iemir leben.

- 47 Kolen] Francos Inferiorem Germaniam limitem ad Rhenum transiisse, ex tabula Peutingeriana, Ausonio, Agathia, Sidoonio aliisque scriptoribus notum est. Quos illis fines certis ductus argumentis assignat Phil. Cramerius, vide lib. III. Germ. Ant. cap. XX. Omnem autem gentis notitiam & quicquid hic facit magno studio consessit in Originibus Francorum Ioan. Hincius Pontanus.

- 48 Ein sülichen menige] San Sasti Mauricii herige] Martyrol. Rom. X. Kal. Octobr. Secundi in Gallia, in loco Ayanus, natalis sanctiorum martyrum Theobaldi, de S. Ann. Tom. I. Paris. 2.

ram, Mauricii, Exuperii Candidi, Vitoris, Innocentii & Vitalis, cum sociis ejusdem legimus, qui sub Maximiano pro Christo necati, gloriosa passione mundum illustrarunt. De Mauricio Venantius Fortunat. lib. II.

Quo pie Maurici daller legionis epime
Traxisti fortes subdere castra viros.

Ejus laqueam Cratovia affuerat narrat Cromerus lib. III. de rebus Polonorum.

- 49 Herige] cohortes, manipulos. Hec. castra sine exercitus. Unde Herzag, dux copiarum; Herzhild, clypeus militaris; nomen Alamannicum Hermann, alia.

- 50 Undecies mille virgines. Gobelius Persona scriptis tractatum de Legenda XI. millium Virginum, & cum in dubium jam tum vocare iussus fuit. Meibom. in vita Gobelii H. Valerius in Vite Mariane pag. 49. ait: *Il y a eu une sainte Ursule Martyre, qui avoit la commune opinion. On ignore néanmoins de quel tems elle a été. Mais je suis très-humble serviteur des onze mille vierges. La fable est un peu trop manifeste, pour pouvoir la souffrir. Voyez sur quoi cette erreur est fondée suivant la conjecture du savant Père Sirmond. Ceux qui ont forgé cette belle histoire, aient trouvé dans quelques Martyrologes MSs.*

SS. URSULA ET UNDECI-MILLA V. M.

C'est à dire: Sainte Ursule & Undecimille Virgines Martyres. Et s'étant imaginées qu'Undecimille avec V. & P. M. qui signifient, étoit un abrégé pour Undecim millia Virginum Martyrum. On fait là desus ce Roman que nous avons aujourd'hui. Je ne comprends pas comment les Docteurs de Sorbonne, parmi lesquels il y a tant d'habiles gens, ont bien voulu laisser pour Patrones tutélaires de leur Eglise cette troupe de saintes de contrebande, pendant qu'ils en avoient à choisir tant d'autres de bon aloi.

- 51 Ursule] Virgines. Infra n. XXXI. Chronicon antiquum a Melchiorio citatum ad Northov. Origin. Marcan.

Nam hernach Keiserlicher acht
Zu Northoven sin lauckvrouwen
Beatricen das Ursula.

- 52 Herin] Herrlich: ut vum. seq. beru, herrlicher.

- 53 Crickin hefig] miraculis insignes.

- 54 Ater] fama. vum. X. & XXXVII. Otrido mari. Willeram, marea, nuntium. Belgis hodie marea, pro fama & nuncio; nostratibus lare pro fabula, eis merlein. Umore, ignobile, minus gloriosum. Graevenberg laudante Goldasto ad Winkbekium:

In was dabain unndire
Sich verigen ainen tak.
B

Retineat

VII.

"CE Kolne was her ¹⁸ gewihet biſchof.
Des ſal diu ſtat iemir loben Got,
Daz ¹⁷ in der ſconſtir burge ^{110.}
Die ¹⁸ in diutſchem lande ie wurde,
Rihtere was der ⁶⁰ vrumigift man,
Der ie ⁶¹ ci Rini biquam:
Ci diu daz diu ſtat deſſi heror ⁶¹ diuhte,
Wandi ſi ein ſo wiſe ⁶¹ herdum ir-
luhte, ^{115.}
Vnte diu ſin dugine deſſi ⁶⁴ pertir weri,
Daz her einir ſo herip ſtedi plegi.
Koln iſt der herſtin burge ein,
Sent Anno bracht ir ere wole heim.

VIII.

OB ir willit ⁶⁷ bekennin ^{120.}
Der burge angeinne,
So virmemit umbi die ⁶⁶ grimmin heidinſcapht
Dannin den aldin burgin quam diu crapht.
⁶⁷ Ninus

VII.

Colonia consecrata fuit Episcopus,
Ideo debet hac urbs perpetuo laudare DEUM.
Quod in pulcherrima urbe,
Quae in Teutonico regione inquam fuit,
Index fuit probissimus vir,
Qui unquam ad Rhenum pervenit.
Ad hoc, ut hac urbs eo magis praeclaret,
(illustrior evaderet.)
Quandoquidem eam tam sapiens Princeps illa-
braret.
Atque ejus virtus eo illustrior esset,
Quod uni tam praeclentium urbium praefuit.
Colonia est illustriſſimarum urbium una,
Sanctus Anno ipsi gloriatur bene intulit.

VIII.

Si vultis cognoscere
Hujus civitatis originem,
Percipite de tyrannico paganismis,
Unde praeſens civitatis venit potentia.

Ninus

Retinent Sileſii, ut vocabula veterum plurima,
quorum usus iam alibi vel rarus, vel nullus.

57) *Ce Kolne* Ex schola Babenbergensi, cujus magister fuerat, petraſtus ab Henrico III. Imp. in aulam, exaltis illic aliquot annis apud Conſluentiam Coloniaeſis Eccleſiae Episcopus leſtus eſt, Hermannus nominis hujus Praeſule ſecundo ex hac luce ſubſtrachus, ut ait monachus Siegebergensis Anno- nis aequalis ſcriptori ejus vitae, quam exhibet Laur. Surius Tomo VI.

56) *Gesahet* A. C. MLV. V. Non. Martii, eodem auctore.

57) *In der ſconſtir burge* urbe pulcherrima Germaniae. *Urben magis amissam* eam vocat Amm. Marcell. lib. XV. *urben magnificam* lib. XVI. *urben amissam* ut *Plat. p. 101.* *urben adſitam Rheno maximum.* Zofimus lib. I. Notitia Civitatum & Provinciarum Gallicarum poſt Schobingerum, Bertium, Simondum, nuper ab Andr. du Chesne Tom. I. Hiſtor. Franc. ſcriptor. ex emendatione Joſ. Scaligeri accuratius edita: *Metropolis* (Provinciae Germ. II.) *Civ. Agrippinensium, id eſt, Colonia.* Ita primus illi locus in diſtione regni inter Karolum & Hludovicum Reges ſita; ut & alibi.

58) *In diutſchem lande* J. Otfridus praefat. in lib. Evangelior. Theſtice conſcriptum. Walafrid. Strab. lib. VII. de reb. Eccleſ. *Seculum noſtram barbariam, quae eſt Theſtica.* Leg. Longobard. lib. I. tit. XIV. l. XV. *Quod aut Theſtica lingua dicimus herulic, Belgae diutſchen vel deſtſchen* Saxones *deſtſchen*, Dani *Tidſcher*, Itali *Todſchi.* Graeci recent. *variorum.*

59) *Rihtere* J. Index, Praeful.

60) *Frumigift* J. Frimelte, pientiffimus.

61) *Ci Rini* J. ad Rhenum n. XXIII. Winbecke.

*San bodgebart iſt an dem man
Und an dem anbe gar vorſam
Du wir nicht tugenden kiesen an,
Als in den Rie geworfen Korn:
Sauer tugende hat deſſi anſelborn.*

Qui verſus propter ſingularum elegantiam adduci merentur.

62) *Diachte* J. dauchte, videbatur. *Opſ.* *Diachte*, interpretatur M. Opitius, dauchte, videbatur. Sed id quod videtur & apparet duntaxat, revera non

eſt, quod videtur. Id quod contra meotem Poet- tae noſtri. Itaque magis eſt, ut diſches ad Verbum *Tibien*, quod etiam diebus apud Nokterum ſcribitur, quod eſt evadere, progredi, creſcere. Vid. *Gl. ſar.* noſtr. v. *Tibien.* Scholt.

63) *Herdum* J. Wilheramus: *Uale laſſam dinc genge ſunt heretomes doctore in deſerno geſeabe*; ut habet M. Hertam, nobis herſchaffi; ab Her, herus, & particula tam ſive dam ſunt dem, ut *Keſſiam*, *Herzogem*, *Elegatum.*

64) *Pertſ* J. Quid hoc vocabuli ſit ignorare me ſa- teor; & croſa eſt in membrana illius medio li- tra, conſeſſus vix revocanda. Forte, *breiter*, id eſt, major, laſtor, legendum. *Opſ.* Non opus hac conſeſſura, eſt enim *Pertſ* vel *Bertſ* & com- parativus e *Bert*, vel *Pert*, h. e. *illuſtris*, clarus, de quo in tod. *Gloſſar.* voc. *Beracht.* Scholt. Poſſivus *pertſ*, pro quo frequentius legitur *bertſ*, *beracht*, *berecht*, eſt: *clarus*, *lucidus*, *illuſtris*. Hinc oomina *Aibert*, omino clarus. *Dagobert*, Heros vel Miles clarus. *Filbert*, multum clarus &c. in Gl. Keronis eſt: *forperabſida*, praec- clara. Conf. *Palchen*, ad Verſ. Tat. pag. 336. & Stad. in Expoſ. Voc. Bibl. Germ. p. 425. Verſum itaque dunc ita redde:

Et ejus (Annonis) virtus eo illuſtrior feret.
Scherz.

65) *Bikemſ* J. ſcire, noſſe.

66) *Grimmſ* J. Grimmige, ſera, indomita. Sic apud Wilheramum *beiter*, pro heiterkeit, ſerentia; *voſtre*, pro hilternis; *ſmeiche*, pro, ſchmeiche- ley; *einvaltige*, *geboſame*, ut eſt in M. pro iſtaltigheit, *geboſamkeit*, quod edidit Merula. Et hoc notare debui propter magnam ex oobi- liſſimo quodam ſodalio noſtro heros, qui ea parte qua ſic loqui cum antiquitate io Pfaltis a me editis conſervi, emendari loca quendam, quamvis imperare Princeps optimus potuiſſet, rogavit. Ob alia illius operis, tantis laboribus & diligentia, quod abſque jactatione dixerim, mihi conſtantis, reſſicare me clanculum videtur eſſi impudens eo Theologarum cujdam parva- li; cui cum auctoritatem ac diſſerens ſummarum ſeculi virorum ſententiam opponere poſſim, cal- citronis alii ſupor aſſumendus mihi oſo eſt.

67) Ninus hiz der erſti man
De dir ie 68 [der ie] volcwigis bigan. 125.
Her 69 ſaminodi ſchilt unti ſper,
70 Des lobis was her vil ger.
71 Halſpergin unti 72 brunievn [brunian]
Dü gart er ſic, cith [ſich ciſt] ſturm.
Die helmi ſtalin 73 heirti, 130.
Du ſtiſt er 74 heriverti.
Diu liute warin 75 unz an diu
76 Vil ungeleidiſete.
Ir iwelich haviſi ſin lant,
An din andirin ſich 77 niwilt ni want. 135.
Vngewenit warin ſi ci wige,
Vili lieb waz daz Nino.

IX.

Ninus leirti ſini man aribeiti lidin,
In 78 gewefin rin,

Daz

IX.

Ninus docebat ſuos homines labores tolerare,
In armis ambulare,

Ut

- 67) *Ninus hic der erſti man* Justinus ex Trogo Pom-
pejo lib. I. cap. I. *Primum avocum Ninus, rex Affy-
riorum, veterem et quasi avitum gentibus mores
nova imperii cupiditate movens. Hic primus totius
belli finitimus, et raris adit ad resistendum
populus, terminos usque Lybia perdomuit.*
68) *Volcanigis* J. Glossa Lipsii: *ausp. praelium, bellum;*
ausp. bellum, ausp. praelia. Otfrid. lib. II. Evan-
geliorum.

This in berzen ni eigen ni einat aus;
Id est, qui animo nullum bellum molitur. Hinc
apud Willeramum angulo, castrum sive castel-
lum, & apud Poeta nostrates: Kine ausant,
ut kine deges, kine held, kine reken, quæ syno-
nyma sunt.

- 69) *Saniardi* congregabat n. XXV. XL. Otfrid. Sa-
maroti, gesammelt. Kero: *Casobitarum, Sama-*
narotum. Casobis, samarotum.
70) *Des lobis was her vil ger* J. Avidus erat laudis. Idem
Frater Sangallensis: *Desiderare, Keros. Desi-*
derium, Kiroda. Conſeſſio vetus: Otto ibidem an-
deres manus gipreſſi, girda, abſeſſi; vel alio-
rum hominum ſuaſione, concupiſcentias, invi-
dia. Ita gere pro begeren. Wimbekia ad Fl-
iam.

Sauer hoher minne taningen gert
Der ſol vunge laſſen ger, and machen ſich
den naterden anert.

- 71) *Halſpergin* J. Anſtor de geſſis Theoderici Bernen-
ſis:

Da die zuren chonue man
Zu dem ſtreit geſprungen,
Ir halſperg erkungen.

Et iterum:

Bledien Rebhen die waren alger.
Alt tauſend halſperg kuchen ſi ſich dar.

Ubi Halſperg idem eſſe quod arcus exiſtimavit La-
tius. Sed ego audiendum illos cenſeo, qui loriceſ
& cataphractos in expeditionem docendos. Inter
hos Marq. Freherus Gloſſio ad Script. Rer.
Germanicar. & Spelmanus ad particulam Haſber
72) vocabuli eſt ab haſi & bergen. Wimbekia:

Sauer ſol vor ſchanden wil beſriden
Der mag gebegen nicht den lû, er mûs en-
blenden den an liden.

Et vulgo dicimus: *Er iſt geborgen;* ſervatus eſt.
Sic berberg, caſtrum ſitio, ubi exercitus ab
hoſium inſurgis conſervatur. Hodie pro omni

Ninus dicebatur primus vir,
Qui unquam bella ſuſcepit.
Collegit ſcuta ac baſtas,
Glorie erat valde capidus.
Collaris & lorice,
Tunc præparavit ſe ad oppugnationem.
Galeas æreâ fabricavit,
Tunc inſtituit expeditiones (militares)
Homines erant usque buc
Multum illeſi (quiescentes, paſſivi)
Quilibet (populus) habebat ſuam regionem.
Ad alios ſe nequaquam vertebat.
Inconſueti erant ad bella,
Multum gratus erat id Nino.

diverſiori loco, ut Gallis quoque & Italis, in quo
peregrinantes ab injuria tempeſtatum ac latronum
deſenduntur; ut animadvertit Goldaſtus.

- 72) *Brunievn* J. Sunt qui galeas ſic dictas putant. At
quia de illis veris ſequenti, placet pro thorace
potius accipere. Gloſſar. Latino Theotiſc. *Tho-*
rax militæ munimentum, lorice, Brunia. In LL.
Æthelſtani Regis Anglo-Saxon. cap. xxvi. Byrne,
aut Helm, aut eſpurgione ſuaverd. Quæ loca Lin-
denbrogius adducit. Anonymus a Gold. lauda-
tus in Ecken Uſſart de filiis Ruſiarum gigante;

Die riſen waren beide wol
Gewapnet, al man rechen ſol,
Da in zure brunie vofte.

Opit. Halſpergin & Brunian pro ſindem habet
Opitius. Sed tantologia foret, quæ non facile
admittenda. Atque tris ſunt initio munimen-
ta corporis militum, Brunia, peſtoris, Halſperg
colli, & Helm, capitis. Vid. Gloſſar. noſtr. v.
Brunia. Poſtea vero contextus etiam compositus.
Schilt.

- 73) *Heirti* J. hirtete. Kero: *Dura, bertia. Duro;*
bertem.

- 74) *Heriverti* J. *Heerſarten; expeditiones bellicas, in-*
venies. Chronicon ineditum, quod penes me eſt,
Merhoiti cujuſdam:

Do der Keyſer beyne Kart,
Zuhant hat er ein herovort.

Ubi obiter obſerves licet, *hat er ein herovort* ita
dicti ut sunt *Auſſchloſſen;* das *auffſchloſſen* ergelien
laſſen. Here, exercitus; Inde nuptorum Here-
kanam, indiſſio exercitus. *Herſchilt;* clypeus
militaris, ut noſtor Chronici Laurinamendi ex-
plicat: *Herſchita,* equitatus: *Herſchell,* loca
caſtrorum, & quo adit ut conſuevimus, *Her-*
rold, freidlin.

- 75) *Uez andia* J. Kero: *aſque, uzia.*

- 76) *Vil ungeleidiſete* J. ſ. *aggreſſes, indomiti: aut illi-*
ſi, intelli. Plane autem reſpicit Poeta ad Juſſini
locum: *Populus nullis legibus tractatus: arbitria*
principum pro legibus erant. Eius imperii tuor
magi, quem proſeſſere, mas erat: intra ſuum cuique
patriam regna ſuaſantur. Opit. Hic verius videtur
manus, nec remanet Opitius ſcit, nec tamen
mutavi quicquam, ſed expoſui ad verbum. Schilt.
Textus nullo deſectu laborat. Schertz.

- 77) *Nimidi auzant* J. Niemand ſich kehrete.

- 78) *Gewuſſin* J. n. XXIV. Gloſſariolum Lipſianum:
Gauſſene, arma.

Daz si vreisîn
 79 Gidorstin 80 irbidin,
 Schiezîn untî schirmîn:
 Her ni liz si ni 81 gehirmîn,
 Vnz er gewan ci sîner hant
 82 Elliu Afianischî lant.
 Da stîpht er eine burg sînt,
 83 Einir dageweidi wiht,
 Drûr dageweidi lanck.
 84 Michil was der sîn gewalt.
 Diu burg nant er nah imo Ninive.
 85 Da sînt der merevisch Jonam uz îpe.

X.

Sîn wîf diu hîz Semiramîs,
 86 Diu alten Babilonîe stîphtî si,
 Van cigelin don alten
 Die die 87 gigandi branten.
 Dû Nimbrot der michilo
 Gert 88 ûn dumplîcho
 Daz si widir Godis uortin [wortin]
 Einen turn 89 worhtin
 Von erdîn uf ce himel.
 Des 90 dreif si Got widere.

140. Ut pericula
 auderent adire.
 Offendere 88 defendere.
 Non sinitbat eos otîari.
 Usque dum occuparet ad suam manum
 145. Omnes Apiticas terras.
 Tunc constituit urbem postea
 Itinere diurno amplam.
 Trium dierum itinere longam.
 Magna erat hac ejus potentia.
 150. Urbem hanc vocabat secundum se Ninive.
 Ubi postea balena Jonam expulit.

X.

Ejus conjux vocata Semiramîs,
 Veterem Babilonem construxit hac,
 Ex lateribus vetustis
 155. Quos Gigantes constrant,
 Cum Nimrod magnus
 Mandabat eis stolidè
 Ut contra DEI verbum
 Turrim exstruerent
 160. De terra aque in caelum.
 Quo eis DEUS advertebatur;

Cms

79) Gidorstin] durstien, auderent.
 80) Irbidin] arbeiten. Sic Glossa Lipsii: *inlouse, aper-
 rait: anlocus, operaverat. Inque, pro, equi-
 cke. Opit.* Sed tautologiam etiam hic evitamus
 merito. Irbidin, irbielen, irbielen est offerre,
 adire, ut patet ex Ostrido. Vid. Glossar. no-
 strum. Schilt. Irbidin hic non est: laborare, nec
 etiam offerre, adire, sed: expellere a bitum, bi-
 tan, idem, quæ voces sæpe apud Ostridum ali-
 que occurrunt. Irbit pro: expellabat est ap.
 Ostrid. Eu. III, 14, 99. ubi vide notam meam.
 Versus hic itaque sic est transferendus: *Ubi peri-
 cula auderent expellere, sustinere. Scherz.*

81) Gehirmîn] Exilem Glossa; Gehirmus, quiescere.
 Ungehirnlich, ineffabilis.

82) Elliu Afianischî lant.] Totam Asiam. Tyrol:
 Dagegen ist ellû lant hist.

Winabek:

Ob mir Got fuer helfen gan.
 Da ellin daz uol ende kan.

Isf. u. XX. Ad mentem Rhythmi L. Ampelius:
 Ninus Rex, qui primis exercitiis prope totam Asiam
 sub se redegit.

83) Einir dageweidi wiht] Hujus urbis magnitudinem
 hinc æstimari posse Eulathios ad Dionysium Pe-
 riegeten ait, quod historici scribant, Ninum per
 XIV. myriades hominum VIII. annorum spacio
 illam extruxisse.

84) Michil] Isf. (supra). Excerpta Lipsii: *Michil, ma-
 gnus, multa, copiosa. Michil, magnus, Michil, ma-
 gnificencia. Kero: Multo magis, nichilo mer. mi-
 se miunt, nichilo min.* Canticum E. Virginis L.
 Gothica: *Michilidai anala meina san.* Id. L. Teu-
 ton. Verusta: *Michiliso min jela Trucklin.* Can-
 tica Danica longe antiquissima:

Spanie land oc Atylegaard

De lige san lang aff lre;

Ubi Atylegaard nostrum Metchelburg est, Latino-
 rum Metropolis. Et sic Septentrionalibus Cou-

stantiopolim dictam, observat Carminum illo-
 rum compilator. Hinc & provinciam ad litus
 Germanicum nomen trahere, non dubitandum
 est. Videtur autem vocabulum michil seu miki
 (Danis magis, ut Olaus VVormius in Fastis pa-
 tris suæ observat) originem trahere a Græco
 μικρα.

87) Dagegen der merevisch Jonam wîp] Jonam apud
 Joppen navigium confestim, & post triduum
 in Euxinum Pontum a ceto revolutum, Joso-
 phus narrat lib. IX. Antiquit. Judaie, cap. XI.

88) Die alten Babilonîe stîphtî f] A Semiramide con-
 ditam Babyloniam testatur Herodotus, Ctesias,
 Diodorus, Trogus, Solinus, Ampelius, ali. Di-
 versis quorundam opinionibus recenset Cl. Salma-
 sius in opere inershaufæ eruditionis ad Solini Po-
 lyhistora. De Bels templo in hac urbe Solinus:
 Bels ibi Jovis templum, quem incoantorem calicis
 disciplina tradidit etiam ipsa religio, qua Deum cre-
 dit. Isidor. lib. VIII. Orig. cap. XI. Bel idolum
 Babylonium est, quod interpretatur Deus. Ubi
 legend. puto: quod interpretatur Deus. Sequi-
 tur enim statim: unde & lingua Panica Bel, Deus
 dicitur.

89) Gigandi] Gigantes, die Riesen.

90) Un dumplîcho] In thorheit. Glossa Lipsii: *Damba,
 stultus; dumplîche; aspiensia.* Sic u. XXXV. tum-
 bin.

Tyrol: Der tumber ter sich selber beche.

Winabekia: Kist dir mag wûl dâssam geseheben.
 Hoff in der jugende wûss wert, und laß dich
 tump an uerkesen sehen.

Silesti: Da selb dich tumplich. Opit. Accipit hic
 Opitius pro IN, sed ex v. 76. patet esse idem,
 quod hic hodie, iis, scilicet Gigantibus. Schilt.

91) Uorhtin] faciebant, exadificabant. Inf. u. XCIII.

XXIX. lex albus Britann.

92) Dreif] hodie Treses, tre, venire. VII. Gloss. nostr.

drephan. Schilter.

Dü her mir sinir gewalt
 Gedeilti si so manigvalt,
 91 In zungin 91 sibenzog,
 So fleit iz in der werlti noch.
 91 Von dem gezugi des siphcis
 Worti (vorti) diu Semiramis
 94 Di burchmura viereggteich,
 Vieri milin lank untri felsehig.
 Des turnis bistunt dannoch
 170. Vieri duften lafterin hoch.
 In der burch sinir warin
 Die kunige 97 vili mere.
 Da havirin ir gefez inn
 Chaldei die grimmin,
 175. Die 96 heritin adfer lanten
 Unzi ü Hierusalem virebranten.

XI.

97 IN den eidin iz gefach,
 Als der wise Daniel gefrach,
 Dü her sin troume sagiti,
 180. Wi her gefin havite
 Viere winde diur werlte,
 98 In dem michten mere veltinde,
 Vnz uz dem meri giengin
 99 Vreislicher dieri vieri.
 185. Viere winde biccichenir vier Engele,
 Die plegint werlt allere,
 Die dier vier kunincriche
 Die diu werlt foldin al umbgrisen.

XII.

Dlz erifti dier was ein 100 lewin,
 190. Si havite mennislichen sin.
 Diu beccichenir uns alle kuninge
 Der warin (warin) in Babilonia.
 Dere caphr unt ire weisheir
 1 Gidadun ire richi vill 1 breiht.

XIII.

Cum is sui potentia
Divideret eam tam multipliciter,
In linguis septuaginta,
Sic fiat in mundo adhuc.
De materia illa constructionis
Ducebat Semiramis
Urbis mœnia quadrata,
Quatuor miliaria longa & sexaginta.
Turris constabat mihiloniens
Quater mille hexapedum alta.
In ipsa urbe postea fuerunt
Reges multum illustres.
Ibi habuerunt suam legem intus
Chaldei isti immores.
Qui dominabantur super terras,
Usque dum Hierosolyma combusserunt.

XI.

IN his temporibus hoc factum,
 Ut sapiens Daniel enarravit,
 Quam sua fama referret,
 Quomodo ipse vidisset
 Quatuor ventos hujus mundi
 In magno mari pugnantes,
 Usque dum ex mari provenerint
 Terribilia animalia quatuor.
 Quatuor venti designant quatuor Angelos,
 Qui procurant mundum omnem.
 Animalia, quatuor imperia,
 Que mundum debebant omnem compleri.

XII.

Primum animal erat leona,
 Habebat humanum sensum.
 Hoc designat nobis omnes Reges
 Quotquot fuerunt in Babilonia.
 Quorum potentia & sapientia
 Fecerant eorum regna multum illustra.

XIII.

91) In zungen sibenzog) Tirol.
 Welt ir wissen wir et umb die kommen stat?
 Zuo und sibenzog sprache da werlt bat.

Vetus Poeta in Hörmin Nulfrid.

Ja betteft du betuungen
 Das halbe teil dirre erde,
 Uel zuo und sibenzog zungen
 Das si dir dicten gem.

Hanc opinionem de septuaginta linguis inde ef-
 fe, quod per LXXII. interpretas eximatum
 fuit verbum Dei in orbem totum emanasse, non
 male conjicit Goldastus ad hunc Tirolis locum.

92) Sibenzog, septuaginta. alii addunt duo. Id Gold-
 astus & Opitius accessit a numero LXXII. In-
 terpretum Græcorum. Sed magis ex numero
 Capitum familiarium tum temporis, ut habent Ex-
 cerpta ex priore libro chronologico Eusebii &
 Africano atque alia, Breviatoris barbari, p. 46.
 Vid. Prafat. ad Gloss. 1087. §. 2. & Alcuin. in
 Genes. Qu. 141. Notandum hic est, quod autor
 noster de Semiramide circa origines Colonienfes
 agens, mentionem nullam facit de ejus & filii
 sui Tribetz exilis adventu ad Rhenum, condita
 Treverum urbe. Unde apparet istam libulam
 tempore hoc nondum fuisse prognatam, sed re-

Rhyth. de S. Ann. Tom. I. Part 2.

centius Trevirorum signum, unde poero con-
 firmatur, quod neutiquam a Mariano Scoto id
 reteratur, Obiit Anno Episcop. MLXXV. Maria-
 nus MLXXXVI. Sed est assutum glossema recen-
 tius, quod & Brouetius evicit Propagand. Annal.
 Trevir. cap. Schilt.

91) Von deme gezeuge der siphcis) Ex materia operis,
 fabrica, turris diruta.

94) Die burchmura) muros urbis, de quibus multa
 nos docet, quæque nemo alter possit, est quæ
 dici vir summus ad Solium.

95) Vili mere) celeberrimi. Vide sup. a. VI.

96) Heratin) verheerentes. Vid. & a. IV.

97) In den eidin) Daniel. cap. VII.

98) In dem michten mere) Sic ad verbum: in mari
 magno.

99) Vreislicher dieri vieri) Bestiæ terribiles. Schreck-
 liche. Germani inferiores: Vries, Vriesen, Vree-
 selick, a Gr. 901m.

100) Lewin, Leona, secutus est vulgatam versionem.
 Schilt.

1) Si hovite mennislichen sin) Textus: Et super pedes
 quasi hominis stetit; & cor ejus datum est ei.

2) Gidadun) latinebant: a Thon.

3) Breiht. Beracht, barecht, brecht, breicht, clarus,
 illustris. Vid. Glossar. Schilt.

C

4) Ciras)

XIII.

Daz ander dier was ein beri wilde,
Her havide drivalde zeinde,
Her cibrach al daz her anequam,
Unti citrat iz undir sinin clawin.
Der bizeichinore driu küniriche 200.
Diu cifsamene al bigondin grifin,
Bi den cidin dū * Cirus unti Darius
Gewunnin Chaldejichi * Hus:
Die zwene riche künige
Si cistortin Babilonie. 205.

XIV.

Daz dritti dier was ein * Lebarde,
Vier * arin vederich her havite.
Der bezeichinore den Griechiskin Alexanderin
Der mit vier herin vür äftir * laudin,
Unz her die werlt einde, 210.
* Bi guldinin fulin ¹⁰ bikante.
In India her wülfi durchbrach,
Mit zwein boumin her sich da gesprach,
11 Mic

XIII.

Alterum animal erat ursus feras,
Habeat triplices dentes,
Confringerat omne quod apprehenderat,
Et concalcatat sub suis angustibus.
Hic designat tria Regna
Quae simul omnia volebant comprehendere,
Temporalibus quam Cyrus & Darius
Occupabant Chaldaicam Domum.
Hi duo potentes Reges,
Destruxerant Babyloniam.

XIV.

Tertium animal erat Leopardus,
Quatuor aquilinis alas habebat.
Is designavit Graecanicam Alexandrinam,
Qui cum quatuor exercitiis suis in expeditionem,
Usque dum orbis finem percurrat,
Per aureas columnas notum fecit.
In India erenum perfrexit,
Cum duabus arboribus ibi collocatus.

Cum

- 4) *Cirui*] *Cyrum imperium Medorum subvertisse, & ad Persas transiisse, satis notum est; ut & Darius historia.*
5) *Har*] *pro regno vel imperio. Videtur tamen de Babylonia intelligendum, quam Cyrus debellavit.*
6) *S. Hieron. Epist. LI. in vit. S. Hilar. Alexander M. Macedo, quem vel arietem vel pardam vel hircum caprarum Daniel vocat.*
7) *Ariu vederich*] *aquilinus ala. nam. XLV. Aquila, Belg. arent; Angl. arat. Germ. alder, a Gr. ἀρειν, vederich; ala. Glossa Luffi: Fetheracco, Alarum. Iude. Fittich nostrum.*
8) *After lautin*] *Per provincias & regna.*
9) *Bi guldin fulin*] *De termino expeditionis et vicinarum Alexandri Magi accuratissime, ut follet, disputat Salmassius in notis ad caput Solini XXXVIII. At quae Poeta noster hic de illo narrat, fabulae olere & fignenta mirum non est quod illos ipsos, qui comites ejus idem fuerant, in gratiam Regis glorie cupidissimi multa confinxisse satis constat. De scriptoribus aliis antiquissimis eorumque mendaciis, Onesicrito, Nearcho aliisque conqueritur Strabo lib. II. Geogr. praecipueque eodem Daimacho & Megastheni derogandum ait, quorum vixit compendio verborum recenset. Et serior aetas, quae in majus omnia extendit, haud pauca addidit rursus potius quam fidem merentia. Hujae fariae sunt quae de reotibus ab Alexandro inter altissimos montes in parte Aquilonis conclusis epistola Presbyteri Johannis exhibet in peregrinatione Joannis Hesei; qui illa ex Hippi compulso de prompfit mox laudando; quamvis in Ms. libro meo illa de Alexandro non extat, atque ex Hippi Epistolae effata videntur ab Heseo. Liberum quoque, qui Callisthenis nomine de vita Alexandri Graece Latineque in bibliotheca latet, nullibus nugis fatiare, sicut qui insperarent. An is sit, quem Planc. Juretus Notis in Symmachi lib. X. Epist. LIV. & Adversarius. lib. II. cap. X. Nobilissimus Casp. Bartholus noster manuscriptum se habere ait, equidem nescio; pater me codex chartaceus est titulo, *Excerptum de vita Alexandri Alaei* i. kitione quidem indiget, prodicendum tamen hic, ne quidem nullo auctore magis garrula videatur. De columnis aureis in fine*

Orbis terrarum quod hic dicit, in India neque Hercules neque Bacchi columnas repertas esse Strabo lib. III. ex fama asserit; nihilominus Macedones demonstrata quadam loco, ex reliquiis eorum, quae de Hercule aut Baccho memoriae tradita fuerunt, columnas eas esse credidit. Ptolemaeus ultra Caucasicum Colchicum statuit columnas Alexandri terminum itineris & expeditionum. Sed ad indicium potius Caucasicum, ubi ara Alexander, teste Plin. lib. VI. Hist. Nat. cap. XVI. tanquam ad limitem mundi collocat, referri debuit magis quam indigitari amicum noster iisdem illic evincit. Obiter indicandum, scripturam de Alexandro & Euphorionem; ut lacuna Stephani in *Idem* explenda est. Ita eodem Ms. lib. 1. in *Excerptum de Alexandro*. Sed de Alexandro, Crateri F. rege Euboeae, hoc intelligendum est haud dubie, ejus uxori Niciae Euphorionem Chalcedensem amatum fuisse, Suidae indicio scimus.

- 10) *Bokante*] *agnoscit. Supra n. VIII. Ob id nullit bekanca* *Der herge angione.*
11) *Alit zin hamin her sich da gesprach*] *Excerptor meus, alteram Solis, alteram Lunae arborem invenisse ait. Quid colloqui cum illa fuerit audi: Ceptit Alexander (inquit auctor veridicus) capere in autem suo, si triumphus reverti possit in patriam suam, ad matrem & fratres carissimos. Cui factis arboribus sermo respondit: Sunt interregni, non meum, Alexander. Eris dominus orbis terrarum, sed tamen in patriam non revertetur; quoniam fata se dispendunt de te. Quaeque illi interrogat Indus, qui fecum advenit, interpretati sunt ei sermonem. Tunc tres fideissimi ejus amici Perdica, Clitus, Philotas copulati plangere super hac responsione. De arbore Lunae statim: Vixitne autem veniens Rex ad interrogandum arborum Lunae, cum flestit juxta arborum, interrogat ubi mori deberet. At ubi splendet Luna tetigit arborum, respondit arbor Graeco sermone: Piam jam fecim atatis habere, Alexander. Sed isto anno advente Alaei in Babylonia morietur, deceptus a quo nomine praesumit. Pura bella istius dialogum describere pulchre pigetque. Et tamen nimis haec quae memorat mura, ex ipsius Alexandri ad Olympiadem matrem ex magistro, Aristotelem epistola hausta esse, lateat monachus. Nos naicae Regis, ac sanioris argumenti, littera ad Aristotelem*

lem

- ¹² Mit zuein grifen
Vür her in liufften. 215.
¹³ In cimo glafe
Liez er sich in den se.
Dü wurfin sin ungetruwe man
¹⁴ Die kettinnin in daz meri vram.
¹⁵ Si quadin: obi du wollis ühen wunter, 220.
So ¹⁶ waz jemir in demo grunte.
¹⁷ Du sach her vure sich vilzin
Manigin vife grozin.
Half vife, half man,
¹⁸ Dad diuht un vilî harte vreißam. 225.

XV.

- Dü gedacht der ¹⁹ listige man
wi her sich mohte ²⁰ generian.
²¹ Der wag vurt in demo grunte.
Dureh das glas sach her manige wunter.
Unz

*Cum duobus griphis
Cucurrit per ætherem.
In vitro
Demisit se in mare:
Tunc projectum ejus infidelis homines
Catenas in mare proci,
Dicebant: si tu velis videre mirabilia,
Igitur dominare perpetuo in hoc abyſſo.
Ibi videbat præ se natæ
Variam piscem magnum.
Semipiscem, semivivum,
Fecit ei multo vehementem terrorem.*

XV.

*Tunc cogitabat callidus vir
Quomodo se posset liberare.
Fluctus trahabat ipsum in abyſſo.
Per vitrum videbat varia mirabilia.*

Ilique

lem, cum hujus responſo extare novimus, quas Plutarchus in vita ipſius. Themistius ad lib. L. Physicor. Arist. & ex Andronico Philosopho Agellius lib. XX. cap. V. exhibent. At illa illius epistolæ meminit quoque Otto Frising. Episc. lib. II. Annal. cap. XXV.

- ¹² *Ad zuein grifen vor her in liufften*] Id ad mare rubrum accidiſſe ait homo ſubulator, ad explorandum cœlum. Addit poſtea: Divina vere virtus obumbravit, gryphs deſcendit eo in terram in loco compoſiti longe ab exercitu, linere dicunt decem. Nallam tamen leſionem ſuſtulit Alexander in caſtellis iſtis. Cum magne vero anguſtiæ reddita eſſet militibus ſuis, quem videntes letati ſunt, collaudantes eum.
- ¹³ *In cimo glafe*] Et hæc hiſtoriam mythicam augigerulus refert. At majorem auctorem habet, apud quem & reliquis forſan exarant, ſi integer ipſe. Is eſt Hiſtor ſive Hiſtor Aethioli cognomento, ſcriptor antiquiſſimus, cujus Editio Cosmographica & Græco ab Hieronymo ſaltuſtam verſa in Thuanæ bibliotheca Lutetiæ; penes me quoque, extant, litera ſane antiquiſſima. De Hieronymo, ſi alia deſint, dubitare nos vetat Hrabanus Maurus, qui in libello de inventione linguarum; *Literas enim, inquit, Aethioli Philoſophi Cosmographi natione Scythica, nobis præſtipia, invenimus, quos venerabili Hieronymo Preſbyter ad nos ipſe cum ſuis diſciſ explanando perduxit.* Ut tamen Veruſtatem ſcripti huiusmodi tantum non incogniti magis probemus, reddendum eſt auctori mea opera bis ſuum nomen apud liſtorum. Lib. XIV. Originum cap. V. ita vulgo legitur: *Hiſtoria dicit ex Joſeph natum fuiſſe Philomolum & Platonem. Ubi, Hiſtor dicit, emendandum eſſe, verba & res in Aethioli ab his non diverſi, ſatis obſtandunt.* In liſd. Originib. lib. XIX. cap. X. ſic vulgatae editiones: *De quibus Hiſtoria, Geni, ſequi, Saxorum miſerabili non viris miratur; ſagax poſuit quem helle parati.* At Hiſtor Hieronymum (quod nomen & hic, loco vocabuli diſſimile, recipiendum eſt) ita: *Et Saxorum genus inopinatiſſimum, a mariparatiſ legibus valde peritiſſimum.* Sed & eod. cap. de Lydiſ aliſque navibus pleraque omnia ex hoc fonte haulta ſunt. Citat eum & Plutarchus in Alexandro. Cum vero diverſi fuerint Hiſtri, & a diverſis ſæpe numero laudetur, ut V. C. Ger. Joen. Volſius opere elaboratiſſimo de Hiſtoriciſ Græciſ obſtendit, cui hæc Cosmographia illorum aliſignanda ſit, alii obſervabant, & forte uos ipſi, qui non pauca hæc

ſcientia obiter jam notaviſſima. Interea viris eruditiſ, ſi qui reverentia veruſtatis libellum hunc contingant, & hoc «*cos*» acceptum fore conſilium. Nunc quid Hieronymus ex Hiſtro de Alexandri hoc ſtilo referat audiamus: *Aſſerit (Hiſter) Alexandrum Magnum illuc per obſidum ſudera peracceſſiſſe, ob hoc tactum, ut hæc cauſa navalium indugiſſim (apud gentes Inſulæ Oceani magni Borici, ut ait, habitantes) conſideraret & aſſumam.* Et ultra quem credi poſſet de eo ſententiſſimas fabulas inguſtat. Ajunt enim, in ipſas caluſphas ipſum Alexandrum introiſſe, & præſentium conſideraſſe ipſe ad inſum, ut ſicet Oceani præſentiam & diverſitatem maris & abyſſi. Nobis vero incredibile videtur. Colymphas nominat naviculas urinaſtorias (a *urinaſtor*, nato) incolarum eo loci indutria ita excogitatas, ut ſpeculi electriſi & vitrei beneficio in medio inundatione lumine non indigeant. Magno verborum ambitu ea deſcribit ex Hiſtro vir ſanctiſſimus, ſed mendoliſſime ab inepto librario ſcripſtorum, quaque ex ingenio, meo quidem, ultra audaciam caſſigari nequeant. Viſioſum forte minus eſt exemplar liſtria Thuanæ, aut alterum P. Danieliſ, quod præſentiam ad Aethioli Cosmographiam (non Hiſtri itibus, ſed ſarum omnium perambulantiem) eiecit Simlerus; niſi hoc in exquiſitiſſimam bibliothecam illam tranſlatum ſuit.

- ¹⁴ *Die kettinnin*] Uelinas ferreas in manuum vel digitorum ſimilitudinem carvatas, cum catenoliſ ferreæ mire ingenio præditiſ, colymphis aptatas fuiſſe, ex indeſm Hiſtri Sophici, ut eum vocatum Hieronymus aſſerit, Editiſ diſſimus.
- ¹⁵ *Si quadin*] aiebant. Ita n. XXV. XXVI. Gloſſa Liſphi: *Quat, dicit; Quæthe, dicit; Quat, dicit. Karo: ait, glaud; ſententia, karbat; ſententiam, karbat.* Inde noſtrum, quatuor, garrula.
- ¹⁶ *Unale*] uulcan, Lat. volvere.
- ¹⁷ *Da ſach her*] Excerpta M. Hoc auctoriſ Alexander, juſtiſ talia ſeri, & hoc modo perquirere profundum mare, videt diverſa figurat diverſi coloris piſcium, & quæſi terreſtrium animalium, præſentiam maris perambulantiem, malique, que dici non poſſunt.
- ¹⁸ *Vitium ſubſell. leg. videtur: Das zueit*, hoc ſecit, attraxit. Oſſr. I. 1. 209. Schell. Mihi non videtur opus correptione. verito autem ita: *Hoc viſum eſt ei admodum periculoſum.* Scherz.
- ¹⁹ *Liſtige*] ſapiens. Vid. a. II.
- ²⁰ *Generian*] I. ſervare, liberare.
- ²¹ *Der aug*] Fluctus, die uallernuſage. Gall. vague, Augl.

Unz er ¹¹ mit einem bluote 230.
 Das scarphe meri gruozte.
 Als diu vlut des bluotis infant
 Si warf den heirin aniz lant.
 So quam her widir ¹¹ in sin riche,
 Wol intfingin ün die Griechen. 235.
 Manigis wunderis ¹¹ genichte sich derselbe
 man.
 Driu deild werlte ¹¹ züme gewan.

XVI.

Das vierde dier ein ehir was,
¹¹ Die cünin Romere meindi daz,
 Is haviel isirne clawin,
 Daz ne condi nieman ¹¹ gevan; 240.
 Isirni ceine vreisam.
 Wi sol diz iemir werden zam?
 Wole biceichinir uns daz ¹¹ waltwün
 Daz did riche ci Rome sal viri ün: 245.
 Der ehir ein horn trug
 Mit den her ün vianti nidirslug.
 Her was so michl ün ¹¹ vorhtsam,
 Ci Rome wart diu werk al gehorsam.

XVII.

CIn horn ¹⁰ meintin ein künige, 250.
 Di mit Romerin ritinc ci sturme.
 Daz cilsti horn wus unz an den himil,
 Die sterin vuhin imi widir.
 Iz hat ¹¹ ougin ün munt,
 Süllich ni wart uns é kunt. 155.
 Manigi

Unque dum aliquo sanguine (sacrificio)
 Rigidum mare salutare.
 Cum fuscis sanguinem sentiret
 Projiciebat dominum in terram.
 Sic veniebat is iterum in suum regnum,
 Bene exceptum cum Graeci.
 Adhuc mirabilibus sciebat se ille Vir.
 Tres partes mundi ad se acquirebat.

XVI.

Quarta bestia aper [Nomen certum non extat in textu
 sacro.] erat.
 Audaces Romanos denotat hac.
 Habebat ferreos ungues,
 Ut nemo posset capere,
 Ferreos dentes horribiliter.
 Ut deberet hac ungum fieri cicur?
 Bene designat nobis hic sylvestris porcus
 Quod hoc regnum Rome debeat quantum esse:
 Aper decem cornua gerabat,
 Quibus ille hostes suos projiciebat.
 Erat tam magnus & terribilis,
 Rome habebat mundus omnis obsequiosus.

XVII.

Decem cornua designant decem Reges,
 Qui cum Romanis ibant in expeditionem.
 Undecimum cornu cregebat usque ad caelum,
 Stella paginabat adversus illud.
 Habebat oculos & os,
 Qualia nunquam nobis antea cognita.

Multa

Angr. vauze. Schaubenpiegel, Keiserl. Lehen-
 recht: Die vñß in dem anag, die tñer in dem
 saald.

21) *Alt einem blaste*] Quid hoc vocabuli, aut quæ
 auctor mens sit, ignorare me non diffiteor.
 Neque de hac re Excerpta mea, docere nos
 possunt, si res tanti est, qui illam Alexandri vi-
 tam nullaparte mutilatam asservant. Blaste tamen
 sanguinem notare puto, ut n. XX. Opt. Adscribi
 hic merentur verba Celeb. Stadenii, quæ in Ex-
 plic. Voc. Germ. Bibl. p. 141. & seq. occurrunt:
 Ille postquam notasset vocem Blat Gothis non
 tantum sanguinem sed & sacrificium denotare, ita
 pergit: daher ist Suecice und Islandice blata,
 Got dienen und opfern, Angl. Sax. haben auch
 blatan, immolare, opfern gehabt, daher ist auch
 sonder zuweilen blayfar, Opfer; uelches Tat-
 ius c. LVI. 4. gebraucht: Ið auða miltida, ad-
 ble blautar: Ich auð Bornberzigtel, kein Opfer.
 Cod. Arg. Gget noch Joh. IX, 3. Ihu gothio-
 theis ist: So jemand gottfürlich ist. Vulg. Si
 quis Cultor Dei est. Aus obangeführtem ist zu
 verstehen, was das sey, so im Rhyth. de S.
 Annone §. 19. Rehet, uelches uouder Optius
 noch sonst jemand, wie viel ich gelesen, erklä-
 ret hat: Unz er mit einem bluote daz scarphe me-
 ri gruozte: d. i. biß er mit einem Opfer das scharf-
 se meer gräßete, und arendete, da Blat auch für
 Opfer gestet. Huic eruditissimi viri sententia
 meum etiam adjicere calculum. Scherz.

22) *In sin riche*] ad imperium suum & copiat; non in
 partem. Nam Babylonæ mortuum vel pueri no-
 runt.

24) *Genichte*] Fruehatur [pessaculo. Otridas: Genab-

it voluptas, & habes inf. n. XXI. Belg. genacht.
 Nos genages; & verbum, geniten. Opt. genichte
 vergnügte sich. Schüt.

25) *Zant*] zu ihm.

26) *Die cünin Romere*] Otridas de Francis:

Si fuit se Juliae

Schiso ibis Romani

tam audaces, tam strenui sunt, ut Romani ipsi.

27) *Genax*] Fahren, fangen.

28) *Unalt sein*] Sic infra n. XL. lapot vocat canes li-
 varicos; uualthunde.

29) *Vorhtsam*] terribilis; adivo.

30) *Meintin*] significabant, indicabant, ut a. priori.

31) *Cugie*] inf. n. XLVIII. Herzog Heinrich von
 Freisia; citante Goldasto Animad. ad Winshe-
 kiam:

Suorum §. flet geges in zu angeficht

Und si in mit irgen gibt

Daz si in von herzen meine

Suor dñen tancin geayre si

Und anene mit ualcher buie si

Der suerde zeinen Reine.

Qui fustissimi verius eo tempore, quo Poissa
 ante aliquot secula inter ornamenta Equestris Or-
 dinis non minus erat aque bellica virtus, con-
 scripti, impudenter desiderare nos cogunt Prin-
 cipis a tot Regibus ortum trahentis carmina alia,
 nequicquam fortasse querenda. Nam Goldasto
 i. pomerio. semel iterumque a me de his moni-
 tus, dubio me semper responso diuisti. Itaque
 vera esse puto, quæ ad Tob. Scultetum aliquan-
 do Gruterus: De Germanici illi ita est, et scri-
 psit. Quicquid inde presert Goldasto, desumatur a
 Palatinis. Car permissus? Car non permissus?

ma

Manigi wort iz widir Gode sprach,
Daz her viel fchiere gerach,
Daz biceichnit uns den Antichrist,
Der noch in diese werlt künftigt ist.
Den Got mit sinir gewelct 260.
Cir hellin sal gefendin.
Der troum allir so iring,
Son der engil uanc himile 26 gischiet.

XVIII.

10 Romere scrivin cislamine
11 In einer güldine tavelin 265.
12 Driuhunterit altheirrin,
Di dir [dar] plegin zuht unt erin,
Die dagis unti nahtis riedin
Wi si ir erin bilhildin.
Den volgedin die Herzogin al, 270.
Wanci si ni woldin kuning havin.
Dü fantin si den edelin Cefarem,
Dannin noch hiude kuninge heizzint
Keisere.
Si gavin imi manige 28 scar in hant.
Si hiezin ün vehtin wider Diutische
lant. 275.
Da arbeiti Cefar das ist war,
18 Mer than ein thar.
So her die 19 meinstreinge man
Ni conde nie biduigan.
Ci iungist gewan hers, al 20 ci gedinge, 280.
Daz solt in cin erin brengin.

XIX.

Undir bergin ingegin 30 Suaben
Hiz her vanin uf haben,

Deri

Atula verba contra DEUM dicit,
Ut ille mizum manifestu vindicaret.
Hoc denotat nobis Antichristum,
Qui adhuc in hunc mundum venturus est.
Quem DEUS per suam Potentiam
Ad infernum mittet.
Hoc somnium per omnia sic processit,
Sicut id Angelus de celo revelavit.

XVIII.

10 Romani conscripserunt conjunctum
In aurea tabula
Trecentos Senatores
Qui ibi administrant jus & honorem,
Qui die & nocte consultant
Ut dignitatem suam conservarent.
(Magistratus, Praefides)
Hos sequi Duces omnes,
Namque nullus voluerant Reges habere.
Tunc miserant nobilem Cefarem,
Unde adhuc hodie Reges vocantur Cefares.
Dederunt ipsi multas cohortes in potestatem.
Iussit cum pugnare contra Germaniam.
Tunc laboravit Cefar, quod verum est,
Plus quam alias tunc.
Nec is committere - strenuus viros
Poterat unquam vincere.
Tandem obtinuit eos omnes (sub conditione)
Quod ipsius honori credere deberat.

XIX.

Sub montibus (Alpibus) adversus Suevos
Iussit is vexilla tolli:

Quo-

mus? eo defuncto nihil tale reperitur inter ejus
libros. Itaque satis se vindicaverit illa temporis
falsitas. Viderit Clarissimus Holtheimius, e quo rara
veteris xvi monumenta ex promissio speramus alia,
num & sic Germaniam nostram ex thesoro Ro-
manum partem maximam traducto javare possit &
exornare.

- 32) Leg. gschicht. Schiuen, manifestare. Glossar. Schilt.
33) Romere scrivin] Quia de Romanis eorumque ac
Germanorum rebus gestis dehinc Poeta reco-
fuit, ad fidem historicam exigenda non sunt: se-
quitur enim eos quos post interitum literarum
& sepultas diu scientias quidvis pro habito exco-
gitasse, veraque fabulis miscuisse, non ignora-
mus.
34) In einer güldine tavelin] De aureis tabulis nemo
antiquorum scribit: an eboraceae, an aeneae, an
marmoreae fuerint, diversis pugnatur sententiis.
35) Driuhunterit altheirris] Senatores primum ex in-
stituto Romali fieri coeunt. Idem, una cum
Tatio in societatem regni addito, ducentos pos-
tea constituit: Targuinius vero Priscus, ad ca-
ptandam suam populearem, centum e plebe se-
lectos Patriciorum primo ordini, dehinc Sena-
torum numero addidit; quae omnis praeter cae-
teros diligenter explicat Dionys. Halicarn. lib. III.
36) Scar] Oetridus Evangel. lib. IV. cap. XVI.

Schara filu breita
lob se thara leit.

Hincmarus Remensis Episc. V. Bellatorum acies,
quas vulgari sermone scaras vocamus. Fragmentum
Annal. Francicor. edit. a Canis, tomo III. Antiq.
Lectiois: Et filium suum dominum Carolum dila-
tasset una cum Scaris contra Wifraldum. Willera-
mus: Also wuolgedraegeniu zelsicara. Plures alii
colligerunt.

- 37) Conf. Chron. Kboigh. c. I. §. XXII. intelligitur
autem hic Germania minor: de magna sequitur: &
primo de Suevia, post de Boaria. Schiller.
38) Pro Mer than ein thar, lege: Mer dann ein Jahr,
Scherz.
39) Meinstreinge] Sic anfrangit apud Willeramum.
Strangit, fortis, gravis, strenuus. Unde nostrum
Streuge, Geßreuge.
40) Ci gedinge] i. e. per pacem scil. deditionis.
Scherz.
41) Suaben] Hinc nomina propria virorum apud Ale-
mannos: Sauer, Saub, Suabine, Suabizho,
Suabolt, Suabelt; in Catalogo quem ex vetusto
Codice Monasterii S. Galli edidit Goldastus. Ot-
fridus ad Salomon. Episc.

Lekza ich thara buachi
in sinta in Suabevichi.

Deri 41 vordirin 42 willin mit herin
 Dari cumin warin ubir meri 285.
 Mit 44 mislichemo volke.
 Si slugen iri gezelte
 46 Ane dem berge Suebo,
 Dannin wurdin si gheizin Suabo.
 48 Ein liut 47 ci radi vollen gut,
 49 Redipsen genug.
 Die sich dikke des vurenamin
 Daz sie gude 49 kekkin werin,
 Woll vertig unt 50 wighaft.
 Doch bedwang Cesar al iri craft. 295.

XX.

Du sich Beirelant wider in virmaz.
 71 Die merin Reginsburch her si befaz.
 Da vant er inne helm unt brunigen,
 Manigin helit gudin 300.
 Die dere burg huddin.
 72 Williche knechti dar werin,
 73 De ist in heidinischin buch 74 meri.
 75 Da

Quorum majores olim cum capiti
 Ed venerant trans mare,
 Cum vario populo.
 Fixerant sua tentoria
 Ad montem Suebum,
 Unde dicti Suebi.
 290. Populus ad consilia pleni bonus (promissimus)
 Providas satis.
 Qui se saepe offenderunt,
 Quod boni Heroti essent.
 Bene prompti 51 bellicosi.
 Tamen superavit Cesar omnem eorum vim.

XX

Cum se Bavaria contra ipsum opponeret,
 Nobilem Reginsburgum ipse occupavit.
 Tunc invenit ibi galeas 52 loricas.
 (Defici hic versus, an incuria typographi?)
 Multos heroes domos
 Qui urbem custodiebant.
 Qui milites ibi facient,
 Id est in gentium liberis clarum.

184

42) *Ferderis* J. Vorfahren. majores. Kero: *Anteriores*, *ferdruos*, *Ostfid. furia*; *faber*. *Argentincubus*, *heiser*. Id. *Ostfid. Zithere faristeno reugere*; in dem lüfelen oder obristen Kreisse. Iode *Filrit* *Princeptis*. Id. *Ostfid. Tio farislen, to tlie bereftou*; die fursten und die herren. Id. *Tier farist* *Eanarto*, *Princeptis Sacerdotum*. Qux loca schedis ad *Ostfidum* suis mandasse video *Mufarum* & nostras delicias *Robertum Robertinum* *Electori* *Brandem.* a *Secretis*. A *terderin verdra* anterior, advocatus rei venditae ulterior. L. *Rupnar*. Tit. XXXIII. *Ferdruos* *fiam sefiro*.

43) *Uuio* J. quodam, vorurteilen.

44) *Aflichemo* J. Kero: *Diverfis*, *mislichem*. *Diverfat*, *mislichbo*. In qua latera *diverfat* *gradus*, in *dicu* *bleitcrpamun* *mislich* *flagula*.

45) *Aue dem berge Suebo* J. Huic montem nemo nobis ostenderit, puto. Tamen *fidor*. lib. X. Orig. cap. II. *Diiti* autem *Suevi* *potantur* a monte *Suevo*, qui ab ortu initium *Germania* facit, cuius loca incaluerant. *Opit*. *Suebo* habet exemplar impressum. Sed sine dubio emendandum *Suebo*. De quo monte *fidor*. L. X. Orig. c. 2. *Suevi* *diiti* *potantur* a monte *Suevo*, qui ab ortu initium *Germania* facit, cuius loca incaluerant. Sed *Opitius* hic notat, hunc montem *unleinen* nobis ostendisse. Exinde tamen non licet arguere: *ignotus* *mons* hoc nomine nunquam extitit; praeterquam quam fluvius ejusdem nominis extat, valde probabile est, ejusdem nominis & huic & montem fuisse, unde fluvius originem ducit. Extat etiam *mons Suevo* ad orientem *Suecia* a *Norwegia* separans, vide *Cluver*. *German. Antiqu.* L. 3. c. 41. *Severo* *montis* & *Plinius* *meminit* lib. IV. Sed. XXVII. lib. *Harduin. Schili*.

46) *Eia hie* J. *Populus*. Kero: *Populi*, *butes*.

47) *Gi radi* J. ad velocitatem. *Rad*, *rad*, *velox*, *celer*, *glutiar*. *Schili*.

48) *Redipsen* J. Nec mentem sententiae, nec rationem vocabuli me percipere fateor. *Opit* *Redipsen* *Opitius* hic fateor, oet mentem sententiae, nec rationem vocabuli se percipere. Sed res est in vado. *Rad*, *Redin* 49 significat, rationem, consilium, & eloquentiam, Kero: *span*, *ipen*, *consilium*, *suggettio*, *idem*. *Redipsen* igitur denotat consilium proutum, id quod velocitatis anima est, ne in temeritatem degeneret. *Schiliter*. *Mibi* *hac* *videtur* *hujus* *sententiae* *mens* *est*:

Populus ad consilia (inveniendi) valde bonus
facundas sufficitur.

Ex circumstantiis satis apparet, autorem hujus Poematis locutus Suevoorum Nationi debitas voluisse tribuere laudes; hinc cum tam Prudentiam Eloquentiamque, tam Fortitudinem bellicam nominis extollit. 71 *Liebt* est idem, quod aliorum *Liet*, *Lied*, *Populus*. *circu* debet ita dividi: *ci radi*, & me iudice idem est ac: *tum Radben*, *Rathibla*, *geu*. *Redipsen* videtur esse adjectivum a *Reda* *sermo*, & *Spanan*, quod idem est ac: *spanan*, *suggere*, *re*, *suadere*, *persuadere*, de quo supra ad 5. 4. *Spirut* pro: *suadet* est ap. *Ostfid.* II, 4, 177. addo *Tatim*. *Verl.* c. 165. 5. 4. *Glossa* *Flor. Spreuar*, *Illex*, *persuasor*, ut itaque *Redipsen* sit is, cujus sermo *suadendi* facultate possit. *Schere*.

49) *Rekkin* J. n. XXI. *heiden*, *heros*, *Heidenbuch*, part. III.

De sperat der Bernar;
he habens rehen genig;
Daranb *hiet* *ach* *unwerte*
Alle rehen ze ansefing;
Daranb *was* *ich* *berbringen*
Alin *rekin* *die* *ich* *han;*
Ir *valent* *von* *den* *dingen*
Si *turct* *nimen* *hoffen*.

Vide latius de vocabulo *Rekkin* *Goldastum* *Ani-*
madu. ad *Tirolen*.

50) *Uuehseft* J. *arsenal*, *bellicosi*, a *sainge*, *bellum*. *Vid.* *sup.* n. VIII.

51) *Die mere Regensburch* J. Celebrem urbem *Reginoburgum*. At ex tempore *Cassari* aut nulla, aut Romanis ignota. *Vetustior* ejus memoria vix est apud auctores, quam io *Tabula* *litteraria* cui *Ragiam*, & in *Notitia* *Imperii*, sive *Erevario* *Theodo-*
dotii *junioris*, cui *Cassra* *Regina* dicitur. A *Re-*
gine *anna* *dictam*, cujus ori opposita est, crediderim non dubitantes. *Ratiponae* *postea* *nomen* *accepit*. *Norici* *duxatus* *metropolitan* *vocat* *Opit* *Fridling*. lib. II. cap. VI. de *ber. gthesis* *Frid. I.* De eadem *Guotberus* *lib. I.*

— *hac* *Norici* *urbe* *ducatat* *praecipue* *gaudet*. —

52) *Uuehliche knehti* J. *Nobis*: *Uueidliche* (*burgie*) *Knechte*, *solidates*; *mann* *arsenal*. Ita dicimus *Knechte* *uerben*. V. *sup.* n. IV. in *Scalitz*. *Bri-*
tannis *autem* *quoque* *kargot* *militem* *aut* *equitem* *auratum* *designat*.

53) *De ist* J. *Das* *ist*.

54) *Ater* J. *bekandt*.

55) *Da*

- 17 Da listet man NORICVS ENSIS,
Daz diuot ein fuer Beierisch. 30f.
Wanti si woldin wizen
18 Daz ingemini baz ni bizzin.
17 Die man dikke durch den helm slug.
18 Demo liute waz ie diz 19 ellen gut.
Dere geslechte dere quam 20 willen ere 310.
Von Armente der bezin,
Da Noe uz der arkin ging.
Dür diz 21 olizui von der tuvin intfing.
Iri eichin noch du archa havit
22 Uf den bergin Ararat. 31f.
Man sagit daz dar in halvin noch sin
Die dir Diutichin sprechin,
23 Ingegin India vili verro.
Peiere vurin ie ei wige gerno:
Den sig in der Cesar anun gevan. 320.
Mit bloute mußt er in 24 getan.

XXI.

- 61 Der Salsin wankeli mut
Dedimo leidis genug:
Sor si 26 wand al ubirwundin havin,
So waria simi aver widiri. 32f.
61 Die listet man daz si willin werin
Al des wunterlichin Alexandris man,
Der diu werlit in iarin zuelevin
27 Irrur uns an did cinti.
Dü her ci Babilonie sin cinti genam, 330.
Dü eideikin diz richi viere fini man,
Di dir al dü woltrin künige sin;
Dandere vurin irre,
62 Vuzier ein deil mit 28 scifineningen
Quamin nidir 29 cir Eilbin, 33f.
Da

- ibi legitur NORICVS ENSIS.
Id significat gladium Bavaricum.
Namque voluerant monstrare,
Quod in communi nulli alii melius feriant.
Quos frequenter per cassidem percutiebant.
Populo erat hoc omni utile.
Cujus genus inde venit olim
De Armenia nobili,
Ibi Noe ex arca ixit,
Quam olivæ folium à columba accepit.
Indicia sua adhuc arca habet
In montanis Ararat.
Dicitur, quod ibi in summis montium altibus sint,
Qui Germanice loquuntur.
Versus Indium valde procul.
Boarii ibant in prælium libenter.
Vilius Cesar ab eis reportavit,
Sanguine oportebat eam obtinere.

XXI.

- Saxonum inconstans animus
Dedit ei danoorum satia.
Cum putaret, se omnes viros habere.
Tunc erant ei dano adversum.
Hos legimus, quod olim fuerint omnes
Admirabiles Alexandri milites,
Qui mundum intra annos duodecim
Perussit usque ad ejus fines.
Cum in Babylone vitam finiret,
Tunc dividebant Imperium hoc quatuor viri
(Proceres) ejus,
Qui hic singuli capiebant Reges esse.
Reliqui vagabantur.
Harum quædam pars navibus copios venit.
Inferius ad Albin,

Ubi

17) Da listet man Noricus ensis] Horat. lib. I. Od. XVI.
— quas neque Noricus

Deterret ensis, nec mare naufragum.

Id. Epod. XVII. Vales modo altis deplore turribus,
Nido esse pelius Norico recludere.

61) Daz ingelich baz nizzizim] Nusquam meliores enses
esse. Plin. lib. XXXIV. cap. XIV. Ferro, inquit,
in Norico vena ipsa bonitate præstat alicui factu-
ra. Ingelich, keine: nizzizim, nierzgeit, vel,
nicht. Interpres Regule Benedicti: Nihil, ne-
sueit; Otfridus, nimmte, v. Goldast, ad Wios-
bekium, n. II. Hæc Optatus. Vox gemini fide dubio
est corrupta: Sed contorta est interpretatio
Optatii, nec simili exemplo firmata. Mihi videtur
levissimam mutationem intervenisse, litera n
in m mutata; in gemini, h. e. in gemein, commu-
niter, regulariter. Nizzizim, Rectius ex Otfrido
daz fuerit so harto birreth. V. Glossar. B. Schil-
ter. In verbo: ingemini, quod textus habet,
omnino latet vitium. Annon legendum: daz
ingelich baz ni bizziz, quod nulli (Enses alibi cu-
si) melius monderent i. e. fecerunt. Nigizim
videtur dialecto Auditoris nostri exprimere anti-
quorum aliorum: Nörin, nulli. Sane lo edit.
Willeram, quam Meratiz debemus cap. j. & q.
occurrit: negebin, negeby, pro: nullas. Nec
obstat, quod postea adhuc particula Negativa:
si sequatur. Apud Germanos enim dux Nega-
tizæ fortius negant, quod facientis exemplis
probari possit. Norici ensis, seu des Beyri-
schen Schuenders etiam meotomem injicit Stry-
cker. in Hist. Car. M. ubi de Carolo M. dicit:

Do bies er im dar tragen
ein swert zu Beieren gelagen
das was zeht und also berte
das an derselben orte
ein pferri nie gefubret wart. Scherz.

57) Die man] quos enses.

58) Demo liute] huic populo.

59) Ellen] V. n. IX. in Ellen.

60) Uolineren] Eberwäulen, olim,

61) Olizui] Oelzuweig.

62) Uf den bergin Ararat] Iliodot. Orig. lib. XIV. c.
VIII. Ararat mons Armenia, in quo arcam historice
post diluvium repositam refectur; hinc ut habet M.
liber vetustatis maximus; in quo arcam hyperborei post
diluvium seculis testantur. Idem caput explemendo
hinc unanimes ex Codice rodom. Legitur
vulgo: Hoc est textivum vocatur. Portus autem
locus est, etc. At membranæ: Hoc est textivum
vocat. Statio est, ubi ad tempus flant naves.
Portus, ubi hincuit. Imperium autem, in quo
nullum refugium, quæ ubique portus. Portus autem
locus est, etc.

63) In gegon] Hin gegen.

64) Getan] Bezahlen, n. Geldit, pecunia.

65) Der Salsin] Saxonnem.

66) Uelaz] putabat. Uelchen, meinen: uahen, meinong.

67) Die listet man] Fabellam hanc de Saxoibus ex
Alexandri M. militia, deridet merito & refutat
Alb. Kramm in Saxoniz Proemio.

68) Irer] Durchführ, durchzog, peragrabat.

69) Puzier] vocula est corrupta forte: Uzi inen: Schilz.

70) Scifineringen] expeditione navali.

71) Cir Eilbin] Ad Albin. Ab eijze, undecim, puta-

Da die Düringe dü fazin,
 72 Die sich wider in vermazin.
 CIn Düringen dü dir fiddi was
 71 Daz si mihhili mezzir hiez in fahs,
 Der die rekkin maniges drügin, 340.
 Damidi si die Düringe slugin,
 Mit untruwin eciner sprachin
 Die ei vridin si gelobit haviten:
 Von den mezzerin alio wahlin
 Wurdin si ghezeizin Sahlin.
 Svi si doch ire ding ane vingen 345.
 Si müstin Romerin alle diemin.

XXII.

Cesar bigonde nahin
 Zu den finin alcin 74 magin,
 Cen Franken din edlin; 350.
 Iri beidere 77 vorderin
 Quamin von Troie der alcin,
 Dü die Criechin diu bureh 78 civaltin,
 Dü ubir diu heri beide
 Got sin urteil si irfcheinte 355.
 Daz die Troieri 77 sum intrunnen,
 Die Criechin ni 78 gitorflin 79 heim vindin,
 Want in den cin iarin,
 Dü si 80 cidere 81 fazin warin,
 So 82 gheictin heimi al iri wif. 360.
 Si rieten an iri manni lif;

Ubi Daringi confidebant,
 Qui se contra eos movebant.
 Daringu tunc mori erat
 Ut grandes cultros appellarent Sabi,
 Quales Proceres plerumque gerebant,
 Quibus Daringos cadebant
 Infideliter in colloquio
 Quo pacem sponderebant.
 De his cultris tam acutis
 Nominati fuerunt Sabini, Saxones.
 Quosque tamen ratione res suas componerent,
 Oportebat eos Romanis servire.

XXII.

Cesar appropinquabat
 Ad veteres suos cognatos,
 Ad nobiles Francos.
 Quorum majores
 Venerant à Troja vetari,
 Quam Graeci hanc urbem destruxerant.
 Ubi super utramque populum
 DEUS iudicium suum ita talis,
 Ut Trojanorum nonnulli effugerent,
 Graeci lares suos repetere non auderent:
 Nam intra decem illos annos,
 Quibus in obsidione aberant,
 Sic irritata sunt domi omnes eorum uxores,
 Ut infideliter ipsorum maritorum vitam.

Des

Unde

vit dictum hoc furium vir doctissimus G. Fabricius, atque undecim fontes ac fontiginis, unde oritur, esse persuaderi sibi passus est. Ego ab hoc accolis loci veriora habeo; nempe in confinio Silesiae meae non longe ab oppido Schmeideberg ad Vallem Teufelsgrund, quasi dicas Vallem diaboli (ob famam de ipseis illic grassantibus) ex eo montium jugo profluere, quod hodie quoque Alpini summa (die hohe Elbe, vel Albe) dicatur. Quin igitur Alpini (Straboni ac Ptolemaeo Ἀλπίοι, Dioo Ἀλπίοι, Vopisco & Spartiano Alba, posterioris aevi scriptoribus Albia) ex eodem loco originem pariter ac nomen trahat, nullatenus dubito. Gotthelbam, qui per medios Gothorum populos currit in Oceanum dici, M. Adamus Bremensis ait in historia Ecclesiastica, & vocabulum Alben, sive Alpen antiquitus Celticis montes fuisse dictos, jam ostenderunt alii, nosque plura collegimus, tamen majori forsitan opere producenda.

- 72) Die sich wider an virmazin J. Anonymi Historia Erpshordend. e. Joann. Pistorio Tom. I. Scripte. Germ. publicata (sive Chronica de Origine Thuringorum, Francorum & Saxonum, ut meum exemplar manuscriptum habet) quique annis Julium Caesar. in Thuringia pugnasse ait, quod ridens, & ibi morum traxit.
- 77) Daz si mihhili mezzir fah J. Ut praegrandes cultros fuisse vocarent. Gotfridus Viterbiensis parte XV.

Ipsa brevis gladius apud illos Saxa vocatur.

Vide Glossarium praestantissimi viri Joan. Meurfilii in *Lectionibus*. Inde *offersachs*, sive Falschalis, quo festis diebusangebatur. Gölz, civitate Gottharto:

Bist das offersachs zer seggen siten. Glossa alia: *Glossa Lipsiana: seersachs; novacula. Glossa alia:*

Hietonam, blodsachs. Ab his autem cultris Saxones nomen accepisse, & Ulrickindus lib. I. asserit; ubi & haec Poetae nostri historiam, ac quicquid huc facit, prolixius invenies. Errat igitur suo more, Isidorus Origin. lib. IX. c. II. qui daturum hoc & validissimum genus hominum a saxo dictum putat. Hrosvitha item nobilissimam, dum ita canit:

Ad claram gentem Saxonum, nomen habentem

A Saxo, per daricem mentis bene firmam.

- 74) *Magin* J. cognatos, necessarios. Et Caesar genus suum ad Aeneam ac Anchilem retulit. Hinc apud Suetonium ipse: *Nam ab Aeneae Martius fuit Marcii Regis, quo nomen fuit mater: a Venere Julii, cuius gentis familia est nostra.*
- 77) *Vorderin* J. majores, V. o. XIX.
- 78) *Civaltin* J. niederselkten, destruebant.
- 79) *Sum intrunnen* J. sine dubio legendum: *hinc via.* Scilicet ostendere vult Auctor Rhythmi, urbem Trojam a Graecis fuisse captam, & via paucos Trojanorum falces evasisse. Scherz.
- 78) *Gideflin* J. durissent, audebant. Silesii: *Ich tursie nicht; non ausus sum.*
- 79) *Heim vindin* J. i. e. domum reverti, irruentes, erascentes. Antiquis usurpatur pro: *reverti, redire.* Vid. Noth. Phil. LXXII, 10, & 11. Scherz.
- 80) *Pro cidere lege divini: ei dere.* Scherz.
- 81) *Sazie* J. Belegung: ut Latinis Obsessio, Obsidium. *Saten*, vetus, sedere, confidere.
- 82) *Gheictin* J. irritata. Vid. Glossar. Heyen. Diffusi de Bell. Trojan. Lib. VI. c. 2. Per idem tempus Oeax Naupli filius, Palamedis frater, cognito Graecos ad fures remare, Argos venit: ibi Aegleam atque Clytemnestram falsis nunciis adversum maritus armat, praefecto, ducere eos ex Troja uxores praestas bit. Ita Aegleam advententem Diomedem, per cives ad-

Des ward irsling der künig Agamemno,
Irri vurin ⁸³ dandero,
Vns Vlix gefindin
Der Ciclops vraz in Sicilia, 165.
Das Vlixes mit spiezin wol gerach,
Dur slafinde imi sin ouge uztach.
Das geslechte deri Ciclopin
Was dannoch in Sicilien,
⁸⁴ Also ho cim poume, 170.
An dem cindo hatten si cin ouge.
Nu havit si Got van vns virtribin hinnan
In daz gewelde hinc half India.

XXIII.

Trojeri vurin in der werltte
Widin irri ⁸⁵ after sedele, 175.
Vns Elenus cin ⁸⁶ virherit man
Des Künin Ektoris witiwin genam,
Mit ter da ci Cricchin
Bliz sinir vianti riche.
Si wohrt in dar cini Troie 180.
Di man lange sint mohete scowen.
Antenor was gevorn dannin er,
Dur ⁸⁷ irchos daz Troie solti eigen,
Der stifted vns diu burg ⁸⁸ Pitavium,
Bi dem wazzere ⁸⁹ Timavio. 185.
Encas irwahr im ⁹⁰ Wialilant,
⁹¹ Dar diu fu mit trizig iungin vant,
Da worhten si diu burg Albane,
Dannin wart ⁹² sinac gestiftit Roma.

81 Fran-

Unde interfecit Rex Agamemnon;
Vagabantur reliqui.
De Ulyssis familia
Cyclops devoravit in Sicilia,
Id quod Vlysses hapsi probe vindicavit,
Quem dormienti oculum ejus confixit.
Hoc genus Cyclopin
Fuit in Sicilia
Tam altum sicut arbor.
In fine habebant oculum.
Nunc expulit eos DEUS à nobis abbin
In sylvas intra Indian.

XXIII.

Trojani versabantur in mundo
Late vagi sine sede:
Usque dom Helenus vir bellicosus
Andacis Hectoris viduum duceret,
Cum qua in Graecia
Possedit hostium suorum regna.
Extraebant ibi aliquem Trojam,
Quae diu (longe) posthac conspicui potuit.
Antenor erat profectus abinde ante
Quam iste elegerat Trojam habere.
Iste extruxit nobis urbem Patavium,
Ad fumen Timoriam.
Aeneas consecravit sibi Italiam,
Ibi suam cum triginta porcellis invenit.
Tunc extraxerunt urbem Albaniam,
Postea extructa fuit Roma.

Fran-

tu prohibet: Clytemnestra per Agistum adulterio
sibi coegitum, Agamemnonem infens caput, cumque
interfici. Schiller. Gebietu mihi vsum est idem
esse ac Nockeri gebieten. Apud hunc lo Pl. CV,
31. & 36. verba: Et commisi sunt inter Gentes,
ita exponuntur: Sie mischten sich in, gebie-
ten sie ihm tochteroo, i. e. immiscebantur illis,
nuptias inibat cum filiabus illorum. Hic pro:
Nuptur habet. Otrid. Eu. II, 8, 17. Qui & ipse
eodem significatu II, 8, 26. & III, 14, 11. id ubi
pat. Affinitatem habet vox blinde, quae fami-
liam denotat. Vid. Gloss. Lips. & Ker. Item:
Hileie, quod explicatur: Matrimonio in Glos-
sis Montensibus, quas exhibet Pezirus in Thef.
Anecd. Noviss. T. I. P. I. pag. 396. Gothis:
Hinscap est conjugium. Vid. Verel. Ind. Ling.
Goth. Auctor itaque noster id indicare vult, quod
Graecorum conjuges maritorum mram ferro noo
valentes lapsu inuasi, seu Poeta vetus apud
Cicer. de Oratore lib. 3. loquitur, alios sibi iunxe-
runt, & viris iudicibus struxerint (hoc enim vult
phrasit: Si rictus an iri manui ist) seu Clytem-
nestra Agamemnonis. Scherz.

83) Dandero] Die andern, reliqui.
84) Also ho cim poume] Virg. III. Aeo:

Cernimus affantes nequequam lenire toros
Atrox fratres, caele capita alta ferentes,
Conciliu horrendum; quales cum vertice celsi
Atria quertus aut confixa cyparissi
Constituerant, silva alta Iovis, lacuque Diana.

Legendum est in textu: Also hase ein poume.
Scherz.

85) After sedele] Extorres vagabantur longaque à suis

Rhyth. de S. Ann. Tom. I. Pars 2.

seibus. n. XLII. ggdde. Sedele, str. Item stru-
Otridos:

Ther bist of ist nu edles

Kasteneze sedale

Cantic. Mariz lingus vet: Nider gysste machtege
van sedale. Kero: Sedula, sedulum. Nos adhibi:
Eine fidel. Inde sella equi, Sattel, sive, ut Bel-
ge melius, Sattel.

86) Virherit] Fürreitsch. Sic n. VII.

Kala ist der heriften burge ein.

Opitius: Fürreitsch. Simplex Her, herero, illa-
strem significat. Sed verbum vel Adjectivum he-
rin, multo minus Für-vel Virherin. in tali signifi-
catu inveno. Quia Heren significat perdere,
verheren, v. Glossar. H. Schiller.

87) Irchos] Erkohe, destinabat.

88) Pitavium] leg. Patavium; Padua. Constat haec
originem patris suae efflere T. Livius initio lib.
I. illicque assensum praebent Virgilius, Meis, Al-
lianus, alii.

89) Timavio] Diversas doctrinae de Timavo senten-
tias recenset, fluxumque inter Aquileias & Ter-
geste collocandum pluribus demonstrat Clever.
Ital. Antiq. lib. I. cap. XX.

90) Usalilant] Italiam.

91) Dar diu fu mit trizig iungin vant] Virg. III. Aeneid.
Cum tibi sollicita secreti ad foeminae undam
Littoreis ingens inventa sub dicibus fas
Triginta captae factae caeca jacebit,
Alia sola recubans, alii circum altera nati,
In locus arvis erat.

92) Sinac] Postea, darsein. Silas. darsein.

E

93) Fran-

81 Franko gefaz mit den fini
Vili verre nidir bi Rini,
Da worthin si dü mit 94 vrowedin
91 Eini lüzzele Troie,
Den bach hizin si Sante
Na demü wazzere in iri lante,
Den Rin havitin si vure diz meri,
Dannin wuhsin sint Vreinkischli heri,
Di wurden Cefari al unterdan,
Si warin imi iedoch forchfām.

XXIV.

96 Dü Cefar dü, widere ci Rome gefaz, 400.
Si ni woltin sin niht intian,
Si quadin daz her durch fini geille
Haviti virlorin des heris cin michil deil,
Daz her in fremido lante
An urlot so lange havite. 405.
Mit zorne her dü wider wante
Ci Diutischimo lante,
Da her hat irkunnit
Manigin helit vili gut.
Her lante zu den Heirrin
Die dar in riche warin
Her clagitin allin fini noth,
Her bot un golt vili rot,
Her quad das her si wolti gern irgezsin
97 Obir un iecht ci leide gedan hetti. 415.

XXV.

Dü si virmamin finin wille
Si faminotin sich dar alle:

390. Francus confedit cum suis
Valde procul inferius ad Rhenum,
Ibi construxerunt cum extraneis
Parvam Troiam,
Rivum vocarunt Xanthum,
395. Secundum flumen in ipsorum terra.
Rhenum habebant pro mari,
Inde creverunt Francice copie,
Que Cefari omnes subijcere fuerunt,
Et ipsi tamen erant ei terribiles.

XXIV.

Cum Cefar adversarios Rome animadverteret,
Quod nollet ipsam recipere,
Dicens: Quod ipse per libidinem suam
Perdidisset exercitus magnam partem.
Quod in terra peregrina
405. Sine indultu tam diu exisset.
Cum iracundia ille tunc reversus
In Germaniam
Ubi cognoverat
Multos heroes valde bonos.
410. Mittebat ad Proceres
Qui tunc in imperio (administrando) erant,
Conquestus omnibus res sibi adversas,
Offerebat aurum eis valde rarissimas,
Dicebat, quod illos libenter vellet regere,
Signis eos offendisset.

XXV.

Cum percepissent ipsius desiderium,
Congregati omnes:

Vzir

Ex

93) Franko J Fabula de Franco non sēdo recens est, ac quibundam videtur. Histri Cosmographia Ms. interprete & compilatore Hieronymo: Cum Franco & Vasso, qui ex regia prosapia remanserant, certando dimicavit; (Romulus) ipsos quoque superatos, illum deinde captum removit ad urbem, Francus enim & Vasso fedus apud Albanos impetraverant, moxno moventes exercitum contra Romanum: montana Histria transientes fuerunt tentoria, contra quos Romulus castra opposuit, cum Franco & Vasso decessu bellatum. Recenset deinde, Francum & Vassum vicibus per Rhēthiam ad desertam Germaniam pervenisse, urbem Sicambriam construxisse, atque, quos loci hujus non sunt. Fidem penes auctorem esse patiamur, vel ob antiquitatem indubitam jure suspiciemus.

94) Vrowedin J vox nihili. Vrowedin sine dubio legendum, hodie Fremden, extranei, Schütter. Vrowedin non est vox nihili, significat enim fremde, a, fremda, gaudium. vid. Notk. Pl. LXVII, l. & LXXXIII. 3. verto itaque cum gaudio laeti Schers.

95) Eine lüzzele Troie J Parvam quandam Troiam. Commentum hoc de Troia ad Rhēni ripam Xantho illic fluvio (qui in rerum natura non est) & urbe Xanthi nomine dila abunde refutat Stephanus Pighius in Hercule Prodicio suo. Coloniae Ulpiæ Traianæ nomen error seculi rudioris Troianam fecit: & Traiani Principis Opt. nomen incepti libelli sepius corruptum. Tabula testis, in ea parte quæ Deciam concernit: Castra

Tragana, pro, Traiana. Sic Æthicus Ms. diversus multifariam ab edito habemus, cujus mihi copiam fecit Cl. Salmasius, nunquam sine honore dicendus, Troianopolim quandam exhibet. Pari errore Walachi ad Zeugma colonias Dacicas rulant Prat de Troias porreptos eos campos prope Apuliam amem nominant, quos pratum Traiani indigitandos esse, alibi ostendimus. Luzzel parvum designat. Kero: Parvi, Luzzel, Parvo intervalle, luzzilera manifestata. Alodice, latic, vel lazile. Alodice molioris, lazilem pezzuram. Excerpta Lipsii: Luzzilum, parvulus. Wilheramus: Vahet nos die luzzelom vobis; capite nobis vulpes parvulas. Albertus Moxatus de gestis Henrici VII. Imp. lib. I. initio: Lucemburg episcopus offi Francorum fieri a Germanis distinguens, a telluris fertilitate nomen accipiens. Lucel. quidem lingua Germanica pauper, vel parvum; & borgy castrum. Ornavit hoc opere in membris elegantior exarato supellectiliem liberariam meam V. A. Bernh. Guil. Nüßlerus, amicis fraterno amore mihi junctus.

96) Dü Cefar J Hæc quamvis veritati congruus non sunt omnia, maxima tamen parte consentiunt cum iis, quæ apud Diosem, Suetonium, Vellejum aliosque de Imp. summo leguntur. Conferre illa inter se, & vera testimonio firmare, falsis convellere, instituti nostri non est.

97) Obir un iecht ci leide gedan hetti J Si illos aliqua res lassisset.

Vzir Gallia unti Germania
 Quamin imi scarin manige,
 Mit schininintn helmen, 420.
 Mir veltin ⁹⁸ halpergin.
 Si brahtin manigin siconin schilt rant,
⁹⁹ Als ein vlut vurin sin daz lant:
 Dū ei Rome her bigondi nahin
 Dū ¹⁰⁰ irvorhtini dar manig man, 425.
 Wanti si sugin schinin
 So breite scarin sin,
 Vanin ingegin burhtin,
 Des ¹ libis si alle vorhtin.
 Cato unti Pompeius 430.
 Rumiti Romlīchi hus,
 Alder Senatus
 Mit forgin vlūhin si diuruz:
 Her vur un nah isginta
 Witini slahinta, 435.
 Vns in Egypti lant;
 So michil ward der ² herebrant.

XXVI.

Wer mohte gecelin al die menige
 Die Cefari iltin in geginot
 Van Ofrit allinthalbin, 440.
³ Alū der sine veltit ⁴ uffin alvin,
 Mit scarin unti mit volkin,
 Alū der hagil verit van den wolkin.
 Mit minnerigem herige 445.
⁵ Genanter an die menige,
 Dū ward daz herilli volcwig
 Alfo diz buch quit,
⁶ Daz in diem ⁷ merigarten
 Ic geurumit wurde.

XXVII.

Ex Gallia ⁸ Germania
 Accesserant ei copie multe,
 Cum splendidis galeis,
 Cum roburis thoracibus.
 Attulerunt multis pulchra scuta:
 Instar fluminis irruerant in terram illam.
 Cum Romae is inciperet appropinquare,
 Tunc pertimescebant plurimi
 Namque videbant fulgere
 Tam amplius copias ejus.
 Vexilla contra attollere.
 De vita omnes timebant.
 Cato ⁹ Pompejus 430.
 Deserebant Romanam sedem:
 Omnis Senatus.
 Auxilii fugiebant exinde.
 Ipse persequatur eos velociter;
 Longe percutiens
 Uique in Aegyptum:
 Tam magnus erat belli flamma.

XXVI.

Quis possit enumerare omnem multitudinem
 Que Cefari contra obviabat,
 Ab oriente undique,
 Sicut nix cadit in Alpibus.
 Cum cohortibus ¹⁰ populis.
 Sicut grando ruit à nubibus.
 Minoribus copiis
 Aggressus ille istam multitudinem;
 Tunc fudit nobilissimum praelium,
 Sicut liber ille dicit,
 Qui in hoc orbe
 Unquam compositus fuit.

XXVII.

98) Halpergin] V. n. VIII.

99) Als ein vlut] Lucan. lib. VI. — armaque late

Spargū, Et effuso laxat tentoria campo,
 Attendantque furores permissa licentia terra.
 Sic plenus Padus ore tumens super aggere tutas
 Exaurit ripas, Et totos concauit agros.

100) Irvorhtini] Timebant, Forchteten.

1) Libis] Des lebans

2) Herebrant] V. n. VIII. in Heriverti.

3) Die Cefari iltin] Ad Cæsarem concurrentes.

4) Van Ofrit] lege: van Ofrit i. e. ex Oriente. In Veri. Epist. Ildori p. m. n. 264. legitur: in assequendum eundem Oostarrīches, in extremis Orientis partibus. Apud Noth. Pl. LXVI. 24. in Orientis partibus redditur: in Oostarrīchen i. e. Gl. Flor. Oslan, Orient. Hinc est, ut Francia Orientalis s. Germania Oostarrīchi appellatur ab Ostro in Ded. ad Lud. R. Resse autem dicitur hostes Cæsaris venisse ex Oriente, quia ipsius copias veniebant ex Gallia, respectu cujus Italia magis ad Orientem vergit. Scherz.

5) Alfo der fue] Statius Thebaid. VII.

At postquam rabies, Et vite prodigia virtus
 Emisere animos, non tanta caelestibus hordis
 Attriam Rhodopen solida nive verberat Ar-

ces, Nec frater Aufonia tantus, cum Jupiter omni
 Arce tonat. —

6) Dissen alvin] In Alpet. Sidon. Apollin. Carm. IX.
 juxta fronsifera cacumen Alpi.

Jun. Philarg. III. Georg: Gallorum autem lingua
 alti montes alpēs vocantur. V. n. XXI.

7) Genanter] lege: Gerant er, ut mens hujus versum
 sit: Cum minori exercitu invasi (Cæsar) insignem
 numerum exercitus (Pompeji). Scherz.8) Daz in diem] Verte:
 Quod in hoc orbe
 Unquam fuit factum. Scherz.

9) Merigard] censo idem esse, ac mittergard, mit-
 tingard, quod in Veri. Fragm. Ildori occurrit,
 & Orberu, Attendam denotat. Est a mer magnus sic
 gart, quod Gothi domum, hortem, sepimentum
 itemque regionem significant. Conf. Falcken, ad
 Tat. & Ild. p. 337. Scherz.

XXVII.

OY wi di wiſſni clungin,
Da 10 di marin cilamine ſprungin,
11 Herehorn 11 duzzin,
Becche blücis vluzzin,
Derde diruntini 11 diuniti,
Di helli in gegine gliunte,
Da di herſtin in der werlſte
Sühtin ſich mit ſuertin.
Dü gelach dir manig breiti ſtari
Mit blüce birunnin gari,
14 Da mohte man ſin duowen
Durch helme virhouwin
Des richin Pompeii man
Da Ceſar den ſige nam.

XXVIII.

Dü vrouwite ſich der junge man
Daz her die riche al gewan :
Her vur dü mit gewelte
Ci Rome ſui ſo her wolte.
Romere dü ſin inſiengin
11 Eäin nuwin ſidde anwiewen,
Si begundin igizin den Heirrin,
Daz vundin ſimi cerin,
Wanter cini dü habite allin gewalt
Der e gideilt was in manigvalt:
Den ſidde hiz er dü cerin
Diutſchi liute lerin ;

450.

455.

460.

475.

CI

XXVII.

O nt arma changebant !
Quum equi invicem ſaliebant,
Buccine ſonabant,
Rivi ſanguine manabant.
Terra inferius reſonabat,
Inferius contra ardebat,
Cum Primores in mundo
Conſiderent ſe gladiis,
Tunc iacebat tibi varia lata cohors
Sanguine congelata penitus
Cum reprimereſſent
Per galeas percuffus
Divitis Pompeii milites
Cum Ceſar viſtoriam reportaret.

XXVIII.

Tunc letabitur vir juvenis,
Quod regna omnia occuparet :
Pergebat cum potentia
Roman pro labita
Romani ipſi occurrerant.
Novum morem incipiebant
Conſueſcebant, proprios eſſe Dominos.
Id inveniebant ipſi in honorem.
Nam ipſe ſolus habebat Potestatem,
quæ ante diſſiſa erat varie.
Hunc morem juſſit in honorem
Germanos homines diſcere.

Rome

10) Di marin J Equi. N. von Graenberg in Wigolshaus.

So nemen ain beſch der ich han
Beſſer deure hundert march.
Item: Da trug in ſin ſichon march.

Lex Alamaon. tit. LXIX. Et ſi ille talem equum involeverit, quem Alamaoni march dicunt, ſi cum ſolent, ſicut et illum admittunt. A Celtis mar-kan equum dici Paulianus lib. X. snootavit. Nobis adhuc equus ſemina, eine Mähre. Inde Marſchalck, præſectus ſtabuli.

11) Herehorn J Scuta ex oervis Heidenbuch de Wolf Dieterich:

Den ſchilt von horen voffe
Den hub er do fur ſich.

Nomen inde Sigefrido Gibichi Vangionum Regis genero. Hinc Siefried; nō quia cornutus erat, verum quod arma geſtaret ex nervis contexta; ut occurrat Goldaſus. Optatus:

At vero verior videtur Olai Wormii interpretatio lib. V. Monumentum Dan. pag. 380. ubi de tubis & lituis olim ex cornubus factis: Herehorn præſectus Germanis dictum arbitror. Hinc illud io Rhythmo de S. Annone Epifcopo Caloniensi. O uſi ſic. Quod quævis Optatus de ſcutis ex nervis vel cornubus conſectis interpretetur, ego tamen conſideratis omnibus circumſtantibus, de cornubus quibus tubarum vice ſu bellis uſi ſunt, intelligendum arbitror. Schilt.

12) Duzzin J Cel. Stad. in Expt. Voc. Bibl. Germ. hunc & illos verſus duos, qui ſequentem ſequuntur, ita reddit:

Da die beerhörner tüteten (trura tantura gingen)

Da die trumpeten töneten,
Die heſte gegen einander klönten i. e. klungen.

Addit: dann voo glängen iſt klang, klöngen. Nider-Sächſ. Klänck. Lat. clang, clangor. Hanc Staden. dazzen idem eſt ac: Sonare. deo ſonum deontat ap. Notk. Pf. LXIV. 9. dazze eſt ſonitus ap. Eund. Pfal. XCIV. 4. hodie adhuc hinc nobis ſupereſt: ein gedöſſ. glen videtur mihi idem eſſe ac: Splendere, micare, nuntiare. Belgis: glicken, glöſſeren, glöſſen eſt: niter. Anglo-Sax. gleus, ſplendens, glöſſant, clare, hinc eſt ſtrum glüen. Unde verſum ultimum horum reddo:

Cum clari (cuſes politi) micarent. Scharcz.

13) Dimite J Thönete, erthönete, reſultabat, reſonabat. Virg. — reſonat clamoribus æther. Opt. Ita hunc locum lego. D'erde dir unſini dūmſin. Schilt.

14) Da mohte man J vertte:

Ille poterat quid videre mori
Per galeas caſas
Potentis Pompeii milites.

ſu eſt contraſtum ex ſec, quod Belgæ pro: videre uſurpant. Deuans ſignificat: mori. Vid. Otſeid. Eu. paſſim, imprimis IV, 23, 47. & Fr. Jon. in Gloſſ. Goth. v. ofland, ubi hunc Rhythmi verſum allegat. Schertz.

15) Eäin nuwin J de J Novum morem.

Ci Rome deddir uf daz scazhus,
Manig cieri nam her dan uz,
Her gebite sinin ¹⁶ holdin
¹⁷ Mit pellin ioch mit golte:
Sidir warin Diutſchi man
Ci Rome lif unci wertſan.

480.

Rome aperiebat theſaurum,
Varia pretioſa tollebat,
Donabat amicis ſuis
Margaritas & aurum:
Exinde Germani homines
Rome erant cari & in pretio.

XXIX.

Dü Ceſar ſin einti genam,
Vate der ſin ¹⁸ neue güt die richi gewan,
Augustus ¹⁹ der mere man
²⁰ Owisburg iſt na imi gheizan, 485.
Diu ſtiſte ein ſin ²¹ ſtiſſun
²² Drufus genanter,
Dü ward gefant heirro ²³ Agrippa
²⁴ Daz her diu lant bitechta,
Daz her eini burg wohtte, 490.
²⁵ Ci diu daz in dad liht vorte,
Die burg hiz her Colonia,
Da warin ſint herrin maniga;
Avit na ſelbe demo namin ſinin
iſt ſi gheizin Agrippina. 495.

XXX.

Ci dere burg vili dikki quamin
Di ²⁶ Walpodin vane Rome,
Di dir oug er dar in lantin
Veſte burge havin,

27 Wurmiz

XXIX.

Cum Ceſar vitam ſuum finiret,
Et nepos ejus bonus Imperium acceperet,
AVGVSTVS Vir augens
Angburg eſt ab eo nominata.
Hanc condidit unus ex ejus privignis
Drufius dictus:
Tunc miſſus Dominus Agrippa
Ut has regiones gubernaret,
Ut Caſtrum (civitatem) conderet,
Ob id quod illum populus revereſſetur.
Hanc civitatem vocavit Coloniam,
Ubi erant hactenus Domini vail:
Sed ſecundum Nomen ipſius
Fuit appellata Agrippina.

XXX.

Ad hanc Civitatem multoties venerunt
Praefides de Roma,
Qui etiam antea his in terris
Formas civitates habuerunt.

Worma-

16) *Hollin* J. Freunden. num. XLVI. XLIX. lib. III. Evang. cap. XX.

Er ſt quod Godes hold.

Holle, amalia. Heiſelich von Froucenberg, citante Goldſto: Das min holde lange ſi mir wuſte ſe. Hebolde, holmiche, holſte; quales ſaga & venefice. Hollen ſive halden, ſidem praetare magiſtratu: baldung, baldung, homagium.

17) *Alit* pelin ioch mit golte J. Donabat amicos ſuos geminis ac auro. Hinc *Optus*. Sed minus bene: Schilterus rectius: margaritas, adeoque legit: perlin. Sed nulla correptione opus eſt. Pellus autem non denotat gemmas, ſed purpuram. Gothiſt *pell*, textum pretioſum: ſibi byſſum interpretatur, ceu loquitur Verel. Ind. Ling. Goth. dicitur & *pfeller*, *pfeller*. Hiſt. MSC. de Trifſan. pag. 145. b.

da bracht man in getragen
einen mantel got als ich wuſt ſagen
das tuch war ein pfeller gut
was ſilen rot alſam ein blat.

Tuingeri Voc. Germ. Lat. MSC. *Pfeller* purpura. Id. in Voc. Lat. Germ. MSC. Coccineus, rot *pfeller*. Verre itaque donabat amicos ſuos purpura & auro. Scherz.

18) *New* J. nepos Wernigerode in templo SS. Silvestri & Gregorii:

Starf Henrich Greve der von Stülberg leve neve.

19) *Der mere* man J. Celchris. §. 284. der mere man, Optius interpretatur: Celeſtius, non male, poterit tamen etiam aliud ad communem interpretationem; Merer des Reichs. Schüt.

20) *Owisburg* J. Notitia Civitatum Provinciarum Galliarum a Schobingero edita: Civitas Augustae Vindelicorum, Auggſpurg. Aethicus Salmasii: Augustae Vindelicorum. Nobis Augſpurg.

21) *Stiffus* J. lege: *Byſſus*, erat enim Drufus, Augusti per Liviam privignus. Scherz.

Rhyth. de S. Aug. Tom. I. Pars. 2.

22) *Drufus* genanter J. Augustam Drufus a Strabone nominari urbem hanc Germaniae plenissimam, Wolff. Locius scribit lib. I. Reip. Rom. cap. VIII. Sed de illa apud Geographum nihil leges, & Locius cum in his, cum in citandis inscriptionibus antiquis, multos interdum commisit errores.

23) *Agrippa* J. At Colonia Ulpiana, quae sub exitum Augusti a Tacito lib. I. Annal. memoratur, deducit eo Julius Agrippina, Germanici filia, Claudii uxoris Coloniae veteranique, ab ipsa deum Colonia Agrippinensis appellari coepit.

24) Haec tres versus ita recte:

Ut ille terram illum illustraret
Ut aliquam urbem conderet,
Ad id, ut Populus ipsam timeret. Scherz.

25) *Ci diu daz in dat liht vorte* J. ut populum free colonos co deduceret. Opt. *Vorte*, non est: deducere, fuisse, sed timeret; fürchtete. Quod & vidit B. Schilterus, qui hac notat. Videtur rectius legi. *Ci diu daz in dad liht vorte*, transposita littera d. Antecedens auctor est efficienda. Apud Oſſen. En. III. 20. 4. est: *er wuſte*, fecit. Ap. lib. pag. 247. *er chünwilt*, faciebat, operabatur. Hic dicimus: *er wuſte*. Conf. supra notam Optii ad §. 10. Scherz.

26) *Ualtpodin* J. Gemadboten, legati; Praefides, Cuestores. Inde analice & nomen proprium *Waltpodin* in caput. Karoli M. ac alibi. Inter Curatores M. Martin in Insulr. Benesviana ap. Grut. p. CCCXXXVI.

M. MARIO. M. F.
STEL. TITIO. RVFINO
COS
LEG. LEG. I. MINER. P. P.
CVR. COL. CLAUD. AVG.
AGRIPPINENSIVM

F

27) Uller-

- 27 Wurmiz unti 18 Spiri
Dießi worhin al die willi
Dü Cefar dar in lante was
Vnter die Vrankin unter faz
Dü worhter da bi Rine
19 Sedilhove sine:
10 Meginza was du 11 ein Kastel
11 Iz gemerhte manig helit siel,
Da ist nu dere Künige 12 wichtum,
14 Dis Pabis fenit stul.
17 Mezze stifte ein Cefaris man
Mezius gheizan,
16 Triere was ein burg alt,
Si cierti Romere gewalt,
Dannin man unter dir erdla
Den win santi verri
Mit steinin rinnin
Den herrin al 17 ci miunin
Die ci Kolne warin 18 fedilhaft;
Vili michil was diu iri craft.

XXXI.

- IN des Augusti citin 19 gefahe
Daz Got vane himele nider gefach
Dü ward giborin ein Künig
Demi dienit himillichi dugint,
Iesus Christus Godis Sun
Von der megide Sente Marium:
Des erckhinin 20 ian ci Rome
Godis zeichin vrone,
41 Vzir

500. Wormizum & Spiram
Considerant tam temporis
Cum Cefar hac in terra erat,
Inter Francos residebat,
Tunc condebat ad Rhenum
505. Sedes suas.
Moguntia tunc erat castrum,
Celebrem tradidit varios heros ciuē.
Ibi nunc est Regum Inauguratio,
Papa sancta sedes.
510. Metim condidit Cefaris miles
Mezius dictus.
Treviris erat ciuitas vetustis,
Ornabat Romanorum potentiam.
Unde sub terra
515. Vnum derivatum procul
In lapideis canalibus
Dominis quoniam carissimis.
Qui Colonie residebant;
Valde magna erat ipsorum potentia.

XXXI.

- Temporibus Augusti factum,
UN DEVS de caelo descendit,
Tunc nascitur Rex
Cui seruiunt caelestes Virtutes,
JESVS CHRISTVS Filius DEI
De Virgine Sancta Maria.
Cujus rei statim Rome apparebat
DEI signa sancta:

E terra

- 27) [Usumiz] Wormis. Ptolem. *Barbetomagus*. Libellus Provinciarum Galliae: *Civitas Vangionum*, id est, *Wormatia*.
28) [Spiram] *Civitas Nemetae*, id est, *Spira*; id. libellus. *Augusta Nemetae*, Aethic.
29) *Sedilione*; sedem, aulam, Sitz, hoffat.
30) *Meginza*; Libellus Provinciarum: *Metr. Civ. Mogontiensem*, ut Sirm. edidit. *Mogontiensem*, ut Berton: *Mogontiacum*, ut Ethicus Salmasius. Notarum vetus liber se alii. A *Mogontiaco* *Muri* amia nomen posterioris aevi scriptores mutarunt in *Mogonem*. *Mogon* appellat S. Hildegarde lib. I. *Physic.* cap. VII.
31) *Ein Kastel*; Florus lib. IV. cap. ult. de Druso. *Nam per Rheni ripam quinquaginta amplius castra direxit: Romanum & Mogontiacum pontibus junxit, classemque firmavit.* Et urbis hac statio copiarum superioris Germaniae ad labantes usque res Romanas semper fuit, ducisque illarum sedes. Notit. Imperii: *Dux Mogontiacensis*. Hac quoque metropolis fabulae de Trojano effugere non potuit, e quorum numero Moguntium quendam illi initium dedisse Jac. Philippus Beryomas auctore officio quo Carino memorat lib. VI. *Supplem. Chronic.*
32) *Iz gemerhte*; Celebrem redderet.
33) *Uicchtam*; Kero: *Benedicti*, *sancti*. *Benedicere*, *sanctificare*, *sanctus*, *sanctus*, *sanctus*. *Sancta Trinitas*, *de sanctis divinis*. Cantic. *Zachar. lingua*, v. I. *Gumitit* *bi trinitate* *Got* *Israele*. De re ipsa, ut & aliis ad urbem augustissimum pertinens, melior incertus (forte *Sigwardus*) Auctorem S. Alhani Martyris, tom. V. *Antiq. Ledi. Henr. Canili*.
34) *Dis Pabis fenit stul*; Primatus dignitatem Romanae sedis praesules Gregorium & Zachariam S. Boni-

- facio & Moguntinae sedi Apostolicae auctoritate consecrasse idem scriptor fufius narrat.
35) *Mezze stifte ein Cefaris man Mezius gheizan*; Eadem fabula in Catalogo Mediometricensium episcoporum extare perhibetur his versiculis:
*Tempore quo Cefar sua Gallis intulit arma,
Tunc Mediomatricum vicit Metius urbem.
Divideram antiquis dictum, quae civitas Mettis
in divisione Regni Lotharii, quam Caroli Cavi
capitula exhibent, nunc Metis appellatur, Itinerarium Antonini & Tabula Peutingeriana indicant.*
36) *Triere*; COL. AVG. PAT. (Patricia) TREVI-RORVM. ut est in nummo Vespasiani apud Goltium. *Clarum domicilium Principum Augustino lib. XV. Vetus interpres Geographi Graeci a V. C. Jac. Gothafredo editi: Civitates autem maximae dicunt habere, quae vocatur Triveris, ubi & habitare Domitius dicitur.* Imperatores qui illi constituerant aliquos ad hunc locum reuocant idem editor. De legenda urbis opulentissimae eversione verbis fidebilibus queritur in lib. de Gubernatione Dei sanctissimus & raris facundis Salvianus. Hujus civitatis Auctorem Semiramidis filium Trebram sive Trebetam monachales, ut solent, fabulae faciunt, idque in quodam Historici disci scribit Mart. Polonius. Videndum est imprimis Alberti Stadenfis Chronicon, ubi & bellum, si diu placet, Trebetae epinaphium habes.
37) *Pro: ci miunin lege: ci minin*, verbotenus: ad amorem, za lieb hodie dicimus, in gratiam. Scherz.
38) *Sedilhof*; Sitzhaft.
39) *Leges gefach & y. seq. gefach*. Scherz.
40) *Pro: jay lege: jar*. Scherz.

41) Uzir

41 Vzir erdin dix luter olei spranc,
Scone ranniz ubir lant,
Vmbe diu Summin ein creiz stunt, 530.
Also roht so viur unt blut,
Wanti dü bigondi nabin,
Dannin uns allin quam diu genade,
Ein niuwe 41 Küninrichri,
Demi müz diu werilt al intwichen. 535.

XXXII.

Senti Petir dir boto vrone
Den diuvil ubirwancir ci Rome,
42 Her rethi da uf di heiligin crucis ceichin,
Her kreif diu burg ci Christis eigine;
Dannin fantir dri heilige man 540.
Ci predigene den Vrankan,
44 Eucharium unti 44 Valerium,
44 Der dritti geinti uffin leige;
Da kerdin di zwene widere,
Senti Petri daz ci clagine, 545.
46 Dari sint er dü sinin staf,
Den legitin si uffte Materni graf.
Si hizin ün wider von dem tod crifan,
In Senti Petirts gibore mit un ci Vrankin
gan.
Dü her sinis meifteris namin virmam 550.
Her ward un 46 san gihorfam,
Dü 46 intloich sich 46 diu molta
Als iz Got wolta,

Her

E terra purum oleum emanavit,
Pulchre fuit id per terram.
Circum solem crux stabat,
Tam ruffa ut ignis et sanguis.
Namque tunc incipiebat appropinquare
A quo nobis omnia veniunt Gratia,
Novum Regnum,
Cui debet mundus omni cedere.

XXXIII.

Sandus Petrus Apostolus ille sacrosanctus,
Diabolum superavit Rome.
Erigebat ibi sancte crucis signum.
Adscripsit civitatem Christo propriam.
Inde mittebat tres viros sanctos,
Ad predicandum Francis,
Eucharium et Valerium,
Tertius finivit vitam in itinere.
Tunc duo illi reversi,
S. Petro id quererentur.
Igitur mittebat baculum suum,
Quem ponebant super Materni sepulcrum,
Jubebant ipsam de morte resurgere,
Ad mandatum S. Petri cum illis ad Francos ire.
Ile quum Magistri sui nomen perciperet,
Statim ipse fcebat obedire.
Tunc excussus pulvis (sepulcralis,)
Prost DEVS volebat.

Appt-

41) Uzir erdin] Mart. Polonus lib. IV. Hoc ipso die
quo natus fuit (Christus) trans Tiberim de taberna
meritoria fuit olei e terra emanavit, ac per totum
diem largifimo rivo fluxit. Tunc etiam circulus ad
speciem caligis arcus circa Solem apparuit.

42) Lege: Küninrichri, Scherz.

43) Her rechte da uf diu heilige crucis ceichin] Respi-
cit ad morem veteris Ecclesie. Justinian. Novell.
V. At illa (Episcopus loci) manus extendat ad
caelum, et per orationem locum consecret Deo, fi-
gent in eo Salutis nostra signum. Et Novell. LXVII.
Sanctus igitur pra omnibus quidem illud fieri, et
nulli licentiam esse neque monasterium, neque eccle-
siam, neque orationis domum incipere edificare, an-
tequam Civitatis Deo amabilis Episcopus orationem
in loco faciat, et crucein figat. Capitula Karoli
& Ludovici Imp. Nemo Ecclesiam edificet ante-
quam civitatis Episcopus veniat, et ibidem crucein
figat publice. Hinc apud Graecos *ἱεραρχία*,
diocesis universae Episcopi, in qua ille crucis fi-
gendae jus habebat; et ipsa quoque fixio crucis.
Vide Meursii Glossarium Graecobarb.

44) Eucharium] Vide Greg. Turonens. in vit. SS. Pa-
trum in Nicetio Trevir. Episc. cap. XVII. alios-
que.

45) Valerium] Ulfrid d. XXX. Januar. Eodem die
Treviris depositis Beati Valerii Episcopi, discipuli
S. Petri Apostoli. Ita & Martyrol. Rom.

46) Der dritti geinti affin leige] geinti, moriebatur;
n. l. Kerol Finianus, *Kienter fin leige*, via. iter.
Ley viam exponit & Corn. Kilianus in Etymol.
Teuton. Ling. Inde forte *leige* vetus pro millia-
ri. Amianus. lib. XV. de Gallis: *Non milienis pas-
sibus, sed legis itineris metantur*. Ad quem lo-

cum plura conquirit eruditissimus Lindenbro-
gius. Maternum Glossa authentica in Decretal.
de sacra unctione cap. Ulic. Maternum vocat, in-
terque alia haec verba habet: *Et rediit collega
ad Petrum, et Petrus ait i: Accipe baculum, et
tangen cum dic, ut in nomen Domini surgat et
pradict. Et tui, et quateragesimo die a tempore
mortis resigrit eum: et resurrexit, et pradixit.*
Qui locus idem dicit cum nostro. De historis
audi differentem Baronium Notationibus ad Mar-
tyrologii Rom. d. XIV. Septembr. Op. Sed in eam
Opinio emendandum esset Ki-este, finivit, vitam.
INNEINIT, conjungit, Ostr. V, 20, 77. Immo-
niebant, Notker. Psal. XLII, 1. Psal. XCV, 7.
n. l. *Recht* mori pie, DEO uniri, *Richt*, de S. An-
son. vers. h. Schilter. Non est, cur Opitii senten-
tiam deferamus: *eynde*, unde Belgis *hinc* denotat.
vid. Kilian. Etymol. Lyde, Lye, Suecia: *Lea*,
Via, transitus, mestus. Scherz.

47) Dari fante diu fief] Marzer citante Goldasto
Sagt mir der Bischof von Rom, was sol si der krum-
be fief, Den Gut dem giden sanct Petrus: was 28
binden gab?

48) Hic iterum lege: *far*, i. e. cito pro: *san*. Scherz.

49) Intloich] Keto: *Aperire*, intlochan. *Aperit*, in-
tlochan.

50) Diu molta] puto hoc de sepulchro intelligendum;
quoniam vocabulum mihi alibi non ebrum sit. *Opit*,
Atola, denotat, terram, *palermm*. Anglis:
Atola, *Atold*, terra. Gothi: *Atold*, *Atolda*,
pulvis. Vid. Verel. Ind. Ling. Goth. Conf. Sta-
den, in Expl. Voc. Bibl. Germ. p. 771. qui hunc
versum reddit: *Da that sich die Erde auf*. Scherz.

Her vireng siher ci demi graß,
Schierc licher us demo gravi:
Dar vireng dagi hatti gülegin,
Dü must er vireng iar lebin,
Cerist si du ci Trerien lertin,
Darna si kolni bikertin,
Da bißhof ward derfelbe man
Der vane demi todî was, irflantan.

XXXIII.

Dū gewunnin si da ci Vranki
Ci Godis dieneßi vili manigin man
Mit " beizzirimo wige
Dan si Cesar gewanne wilen.
Si lertin si widir lunde ychtein,
Daz si ci Godi wcrin güde Knechte.
Dere lere sint wole plagin
Di bißhove na hin warin
Dri unti drizig gezalt
Vns anc Scint Annin gewalt;
Dere sint nu heilig sibine
Die schinint uns von himele
Als iz sibin sterrin nahtis dunt.
Scint Anno licht is " her unti güt:
Vntir dandere " braher finin schim
Alsi " der jachant " in diz guldini vin-
gerlin.

XXXIV.

DEn vili tiurlichin man
Müge wir nu ci bißpili havin,
Den als ein spiegil anefin
Die tugint unti warheiti wollen pegin.
Dü der dritte Keiser Heinrich
Demi selbin heirrin bival sich
Vnti der godis willo was irgangin,
Dar her ci Kolne ward mit lobe int-
fangin,
Dü glieng her mit liut cresse
Alsi diu Sunni düht in den liufte
Diu in zuochin erden unti himili geic
Beiden halbin schinir;
Also glieng der bißhof Anno
Vure Gode unti vure mannen:
In der Phelinzin sin tugint sülich was
Daz un daz rich al untercz,
Ci

Apprehendebat ille gramen,
Aditum properabat ex sepulcro,
Ubi quadraginta dies iacuerat,
Hinc oportebat ipsum 40. annos vivere.
Christum tunc Treveris docebat,
Postea Coloniam converterebat,
Ubi Episcopus factus ille vir,
Qui de morte resurrexerat.

XXXIII.

Tunc acquirerebant in Francia
Ad DEI ministeria valde multos viros
Meliori bello
Quam Cesar vincebat olim.
Docebat eos contra peccata pugnare,
Ut essent apud DEUM boni milites.
Quam doctrinam bucuque bene exercebant:
Episcopi post hoc erant
Tres et triginta numerati
Usque ad Sancti Annonis gubernationem.
Horum prout iam sanctificati septem,
Qui fulgent nobis caelitus,
Sicut septem stelle nosse faciunt
Sancti Annonis lumen est eorum et bonum:
Inter alios ferebat suum splendorem
Sicut Hyacinthus in aureo annulo.

XXXIV.

Hinc multo pretiosum virum
Debemus pro exemplo habere,
Quem ut speculum inspicimus
Qui virtutem et veritatem exercent.
Cum Henricus tertius Imperator
Illi Domino sese concedidit,
Et DEI voluntas fuerat impleta,
Cum ille Colonie cum laude susceptus erat,
Tunc ambulabat cum populi potentia,
Sicut sol facit in aethere
Qui inter terram et caelum ambulat,
Utrunque splendet:
Sic erat Episcopus Anno
Coram DEO et hominibus.
In Palatio virtus ejus talis erat,
Ut ipsi imperium totum subisset,

In

51) Beizzirimo naige J meliori bello.

52) Dere lere sint wole plagin J Dieser lehre pflegten darseit unal.

53) Her J herrlich.

54) Bräher finin schim J verte J splendidiore suo fulgore, bräher est a herali, clarus, illustris. Vid. quæ dixi supra ad §. 7. §. 10. Schim ponitur pro: schim. Gl. Epif. scimo, J splendor. Conf. Notam meam ad Ostr. Eu. II, 12, 13. Scherz.

55) Der jachant J Hyacinthus gemma. Absque aspi- rata, Willeramus: Sine herete sint galdia sano fene- nnel asse galdat sin beide volle rethande. Notæ Ty- ronis, quæ dicuntur, & Seneca: Jacinthum, Jaci- ntilium.

56) In diz guldini vingerlin J in annulo aureo. Wims- beck.

Sane, da selt hanelichen tragen
V'kein den anneren vingerlin.

Walther von der Vogelweide, citante ad Wims- beck. Goldalke:

Sanes si redent, ich bin dir holt
Und neme diu giesin vingerlin für einer Königin-
ne golt.

57) Dē der dritte Keiser Heinrich J Annonem ab Heu- rico in palatium assumptum, primum prae omni- bus clericis gratia & familiaritatis gradum obti- nuisse, Lambertus Schaumburgensis refert, & inde plane verbis auctor Vitzæ Annonis lib. I. cap. II.

58) In der Pheliezin J in palatio Imperatoris. Otifrido Polenzæ, Eid. Palinurus, lib. IV. cap. XX.
Giang er selbe in gegen az.

Thar az themo palinurus.

Belg. Paltz: nobis, Paltz: Gall. le Palais. Inde Palenengreffe Spec. Wism. Comes Palatii; de cujus officio Hincmarus Remensis Episc. ad Episcopos Francie.

Ci Godis dienſti in den geberin
 79 Samir ein engil weri: 199.
 Sin ere gihilter wole 60 beidint halb,
 Dannin ward her ci rehtimi 46 hertumi
 gezalt.

XXXV.

Sin gûte bikanti vil un manig man.
 Nu virmenit
 Wi ſini fidei warin gedan; 600.
 Offen was her ſinir worte,
 62 Vure dir warheite niemannin her ni vorte.
 Als ein lewo fâz her vur din vurſlin,
 Als ein lamb gin her untir diurftigin:
 64 Den tumbin was her ſceirpne, 609.
 Den gûtin was er 64 einſte:
 Weûlin untir widewin
 Die lobitin wole ſinin fidee,
 Sini predigi untir ſin ablaz
 66 Ni mohti nichein dîn baz, 610.
 Alfo gotliche da diz mit rechte
 Solte lichen allir irdichir 66 diet.
 Gode was her vil liep.
 Seliche ſtunt Kolniſchi werit
 Dû ſi ſûlichis biſchovis warin werht. 617.

XXXVI.

SO diz liht nahtis ward ſlaſin al,
 So ſtunt imi uf der ſini gûte man,
 68 Mit luterer ſinir venie
 Suhter 68 mûnſtere manige: 620.
 Sin obeli her mit imi drûg,
 Dir armin vant her genûg,
 70 Die dir ſelide niht hattin,
 Vur imi da ware dadin,
 71 Da diz armi wiſ mit dem kindi lag
 Der dir nieman ni plag, 621.
 Dari

In cultu divino his moribus,
 Quasi Angelus efficit.
 Gloriam suam conſervabat utrinque,
 Unde numeratus eſt inter veros duces.

XXXV.

Clementiam ejus agnoſcunt plurimi.
 Nunc percipite,
 Quales erant ejus mores:
 Apertus erat verbis ſuis,
 Veritate neminem circumdodabat.
 Sicut leo ſedebat coram principibus,
 Sicut agnus verſabatur inter homines:
 Malis erat durus,
 Bonis erat lenis.
 Orphanis & viduae
 Prædicabant ejus mores.
 Conciones ejus & abſolutionem
 Non poterat quinquam præſtare melius.
 Tam devotus quam id de jure
 Deberet placere omni ſeculari populo.
 D&O erat multum dilectus.
 Beatus erat Coloniensis orbis (diaceſis)
 Cum talimodi Epifcopo eſſet dignus.

XXXVI.

Cum hic populus noſtru per omnis dormiret,
 Surgebat ei hic optimus vir,
 Cum mera ſua indulgentia
 Viſitabat monaſteria multa.
 Oblatas ſuas ſecum portabat.
 Pauperum ſatis inveniebat,
 Qui nihil ſalutis habebant,
 Et ipſi hic erat negotium.
 Cum paupercula mulier cum infante jacebat,
 Cujus nomen miſerebatur.

80

59) Pro: Samir, lege: ſum ir, quaſi ipſe. Scherz.

60) Beiden halb] utrinque; & in ſala & in Eccleſia.

61) Hertumi] herſchaft. v. n. VII.

62) Vure die warheit] Idem de ipſo Lambertus: In
 judicandis, inquit, cogis ſalutem ac vſo, nec
 gratis cujunque a vero abſolvitur. Cæterum
 quæ rhythmus noſter deſine continet, ab iſis qui-
 bus otium eſt cum Lamberto, Scriptore Vitæ An-
 nonis, aliisque temporum illorum Hiſtoricis con-
 ferri poſſunt. Et jam cum hæc, tum ea quæ ad
 defendendum Annonem, ob quendam ſecus quam
 nonnulli æquum putant ab ipſo geſta, facere vi-
 dentur, magno ſtudio Eminentiſſimus Condi-
 tor Annalium congeſſit tom. XI. Nobis ea liberare
 ſaltem in hoc libello animus præcipue fuit, quæ
 ad verba & lingue veteris noticiam faciunt.

63) Den temlin] n. XLV. XLVI. ſtolidis, refractariis.
 Optius. Huc facit, quod: tam reperitur uſurpa-
 tion pro deſo. apud Noſt. Pal. XIV, j. verba:
 Qui ſua egiſt dolum in lingua ſua, redduntur:
 Der nebeſin tum abſolvendo ac noſet. Scherz.

64) Eliffe] leſis, miſis. Opt. Huc pertinet: Engil,
 gratia, in Gloſſ. Keronis & ap. Oſtrid. V, 21, 196.
 Gl. Lapſ. Aug. gratia, alibi eſſi. Anglo Sax.
 Eſſi idem eſt ac: gratia, amor, charitas, benevo-
 lentia, favor. Hickes. in Theſ. LL. Sept. Gramm.
 A. Sax. p. 131. Scherz.

Rijch. de S. Aſen. Tom. I. Pars 2.

65) Nimasti nichein biſchof] Nullus Episcoporum po-
 terat.

66) Diet] Oſtrido Thiete, volk, populus.

67) Kolaiſche averſ] Diaceſis Coloſenſis; eleganter.

68) Alu luterer ſiner venie] verte: cum omni reveren-
 tia. Venia ſæpe uſurpatur pro: reverentia, gene-
 flexione. vid. de Freſne in Gloſſ. Lat. Barb. v.
 Venia. in Stryckeri Hiſt. de Carolo M. legitur:

do der Chaiſer diu gebet
 mit mancher venie getat

& alio loco idem:

in der erſten unwarſſe
 ſelen ſie Gott zu juſſe
 mit der venie die ſie taten
 ſiner geſellen ſie in paten. Scherz.

69) Mûnſtre] mûnſter, monaſteria; ut Kloſter, clau-
 ſtra. Opt. Aluſſer non tantum Aluſſeria pro-
 prie ſic diſta denotat, ſed etiam temple quævis.
 Hinc in Kônighovii Chron. Aluſt. c. f. §. 12. di-
 citur: von Sant Thomans Aluſſer. & c. 4. §.
 179. Sant Stephans Aluſſer. Scherz.

70) Die dir ſelide niht batun] i. e. qui domicilium na-
 lum habebant. Scherz.

71) Da diz armi auff] Auctor vitæ Annonis lib. I.
 cap. IX.

Dari giene der biſchof vrono,
Her gebettit iri ſelbe ſcono;
So her mit rechte mohte heizin
Vatir aller weiſin,
72 So hatte was er in gedig;
Nu havit is imi Got gelonit.

XXXVII.

Vili ſeliche diz riche alliz ſtunt
Dü diſ girtiſ plag der heirre güt,
71 Dü her zo ci demi richi
Den iungen Heirliche:
Wilich rihtere her were,
Das quam 74 witini mere,
Van Chrichin unt Engelanti
Die Künige imi 77 gebi ſuntin;
So dedde man von Denemarkin.
Von Vlanterin unt 76 Riuzilanti.
Manig 77 eigin her ci Kolni gewan,
Di münſter cieter ubiral
Ci demi tiurin Gotis lobe
ſtiffir ſelbo 78 vier münſter,
Diz vunſti iſt Sigeberg ün vili liebi ſtat,
Dar uſſe ſteit nu ſin graf.

XXXVIII.

Ni avir 79 diu michil ere
Iewiht wirre ſinir ſella,
So dede imi Got alſo dir goſtmit dü, 650.
Sor wirkin willit 80 eine nuſchin güt;
Diz goſt 81 ſudit her in eimi viure,
Mit wehim werki dü her ſi tiure,
Mit wierin alſo cleinin
Wole ſliſt her die goſtſteine, 655.
Mit manigir ſlahtin 82 gigerwa
Gewinnit er in die 71 variwa:
Alſo ſleif Got Seint Annin
Mit arbeidin manigin.

XXIX.

Dikki im anevuhtin die Lantheirrin, 660.
84 Ci iungis bracht iz Got al ci ſinin erin,
Vili dikki ün 85 anerctin
Di üne ſoltin behüdin,

Wi

Et ibat Episcopos sanctus,
Sternerat ipse ei lectum optime.
Ut de jure potuerit nominari
Pater omnium orphanorum.
630. Tam valde erat illis clemens.
Nunc DEUS ipsi mercedem dedit.

XXXVII.

Multum beatum totum hoc Imperium ſabat,
Cum adminiſtraret illud hic optimus dominus.
Cum is educabat Imperio
Henricum juniores.
Qualis iudex ipse eſſet,
Late fama extendebat.
De Grecia & Anglia
Reges ipsi munera mittebant.
640. Sic ſebat de Danis,
De Flandria & Ruſſia.
Multam proprietatem Colonie acquirabat,
Monasteria ornatam ubique.
Ad pretioſam DEI laudem
Fundavit ipse quatuor Monasteria.
Quantum eſt Sigerbergem dilectum ejus opidem,
Ubi ſtat nunc ejus ſepulcrum.

XXXVIII.

Nec vero talis gloria
Quicquam nocuit ejus anime.
Sic ei faciebat Deus, ſicut aurifer facit,
Si conſecrare vult poculum hominum.
Aurum coquit in igne:
Subtili opera reddit pretioſum.
Limis tam ſubtilibus
Acuit lapides auro inferendos,
Multiplici industria
Acquirat eis colorem.
Sic acuit DEUS S. Antonem
Laboribus variis.

XXXIX.

Sæpe eum impugnabant Principes:
Tandem rediit DEUS omnia ad ſuam gloriam.
Multoties eum probebant,
Qui ipſam debebant tueri.

Quam

72) So hatte was er in gedig] locutio typographica emenda ſe harte was er in gedig, ipſo Opinio conſtitit ad 5. 39. ſia. Schüller. Lege: ſe harte was er in gedig, adeo in ipſa erat utilis. hoc gedig, eſt a dien quod ſignificat: crefcere, proficere. Ottilidus habet: githie. Scherz.

73) Du her zo ci deme riche Den iungen Heirliche.] Cum Henricum IV. puerum e matre Agnete Imperatrice abſolutum educaret. Cauſas abſtractionis hujus diverſas alibi legas.

74) Witini mere] uenitas geſchrey, ampla fama.

75) Geki] gaben, munera.

76) Riuzilanti] Reuſland, Ruſſia.

77) Eigin] eigenſtum. Lambertus: Et plane apud omnes industria fide conſtitit, ex qua Colonia fundata eſt, nihil nunquam Episcopum ſtudium tantam optet & gloriam creviſſe Colonienſi Eccleſia.

78) Vier muſter] Colonia Agrippina Monasterium ad Gradus & S. Georgii Eccleſium. Aliud in Graſſa in regione Weſtſalorum, item Saleſeld in conſinio Turingorum & Sclavorum, ut ait Antioch ejus Vita.

79) Diu michil ere] ingens honos.

80) Eine nuſchin] Deſidero vocabuli ſignificationem. Optius. Nuſchin eſt ſibula; ſpinter. Gl. Florent. Nuſca, ſibula. Nuſſali, Lamma. in Vocabul. meo MSC. Lat. Germ. legitur: Spinter, Nuſſchel. Pateriſ eſt proprius Spinter parvunque moule. In Civ. vic. Argent. Allmendbuch de 1432. fol. 113. & 140. extati item Hans Bume der Nuſſchenmacher beſt fert 30. fl. Scherz.

81) Sindli] ſchmelzet. Nos hodie ſieden, coquere.

82) Gigerwa] opere a verbo gatereunen, aut geruuen, preparare, conſecrare; unde dicimus, Leder gerben, pelles macerare, ſubigere. Ottilid. garawan. Wiler. gegerawet.

83) Variawa] Kero: celere, ſeraway. Ita & Otfridus. Gloſſe a Laxio collecta: inſucati, Unguammaria.

84) Ci iungin] noviffime, enodich.

85) Anerctin] probebant, verriethen. Otfrid. lib. IV. Evang. c. XII.

Theo habet ſimilit thez mant
Alir binat anarati dant.

Wi dikki une di virmanitin
Di her ci heirrin bracht havite,
Ci lungis niward za niht virmindin!
Her ni wurde mit gewefinin uze dir burg
virttrieb, 66f.

Als Abfalon wölin
Virttrieb varer finin
Den villi gütten David.
Düsi zuet dinc ^{so} harti si warin gelich.
Leidis unte arbeite genug 67o.

Genihte sich der heirro güc,
Al nah di heiligen Christis bilide
Dü ^{er} funt zj Got van himele.

XL.

⁹⁵ D^{ar} nah ving sich ane der ubile stric
 Des manig man virlos den liph. 67f.
 D^u dem vierden Heinriche
 Virworin wart die riche,
 Mohrt, roub unti brant
⁹⁶ Cⁱ vurtin kirchin unti lant, 68o.
 Von Tenemarc unz in Apuliam,
 Van ⁹⁷ Keelingin unz an Vingerin,
 Den niman nⁱ mohte widirten,
⁹⁸ Obi si wolten mit truwun un famit gen,
 Diz flistin ⁹⁹ heriwerthe groze 68f.
 Wider nevian unti hulfenoze.
 Diz riche alliz ¹⁰⁰ bikerte sin gewefine
¹⁰¹ In sin ciginin adere,
 Mit ¹⁰² giginuoflicher cefwe
 Vbirwant iz sich selbe, 69o.
 Daz di gidouftin lichamin
 Vmbigravia cⁱ worfin lagin,
 Ci afe den ¹⁰³ bellindin,
¹⁰⁴ Den grawin walthundin:
 D^u daz nⁱ ¹⁰⁵ truite ¹⁰⁶ bistinin Seint Anno 69f.
 D^u ¹⁰⁷ hidroz une lebin langere.

XLL

Quam multi ipsam terrebant,
Quos ille Dominus effecerat.
Tandem hoc non evitabatur,
Quis armis ex urbe ejelus
Sicut Absoloni voluitas
expellebat patrem suum,
Optimum Davidem.
Que duo valde erant similia,
Moleste est laboris agnam
Oblectas se Dominus ille bonus.
Omnino secundum sancti Christi exemplum
Quod mirabatur DEUS de caris.

XL.

Postea oriebatur malum istud bellum,
Quo plurimi amiserant vitam,
Cum Henrico Quarto
Perturbaretur Imperium.
Cedes, rapine & incendia
Perdebant templa & terras.
A Dania usque in Apuliam,
A Carinthia usque ad Hungariam.
Quibus nemo poterat resistere,
Et si volebant fideliter consensum ire,
Id efficiebant expeditiones magnæ,
Contra nepotes & domesticos.
Totum Imperium convertebat arma sua
In propria viscera.
Vidit dextera
Vinebat scissum,
Ut haptisata corpora
Insepulta disjecta jacerent,
In esum canibus,
Glauci canibus sylvestribus.
Cum non confideret sibi, reconciliare S. Anno,
Tunc tadebat ipsum longius vivere.

XL1

86] Harti] valde, fehrl. n. XXXVI. So barie maas her
in gendie.

87) Lege: *faut* pro: *faut*, Scherz.

88) *Darnach wing ich an*] De causis hujus belli libri Apologeticus multis agit, pro Henr. IV. scriptus ab ejus temporis Theologo, post Hottleri editionem Rerum Germanicarum scriptoribus additus a Marco Frehero.

89) *Lege junctim*: cinarrin i. e. vallabant, hodie dicere-mus: verführten, Scherz.

90) *Kerlinges*] Carinthia. *Opitius*. Forte quis posset
per *Carelam* quæ Sueciz Provincia est, exponere,
ut, ut, ceu in priori versu *Dania* mentionem
injecit, hic Sueciam deliquet posita parte per toto
per *Synædoches*. Sed verosimilis est: quod
per *Kerlinges*, Francia, intelligatur; ita *Cherlinges*
usurpari videtur per *Francis* a *Stryckero* in *Hist.*
Car. M. ubi dicitur:

do lie fein ros springen
Charl der tugendreich
mit freuden ritterleich
durch liebe das getan wart.
Er hies im ziehen sein part
durch des halpberges ringe
und fragte die Cöberlinge
wile im das zeihen zeme. Scherz

91) *Ohi fi ausitū m. t. a.*] Annon legendum: *Ohi fi ausitū m. t. a. u. s. i. t. u. m.* etiam si vellent *deliter* nunc una lra, i. e. conjungere vires suas: *Scherz.*

52) *Merisorte*] V. num. VIII.

93) Bäckerte] kehrte, umendete, vertebat.

94) In finis adire] In propria viscera.

95) *Significafflicher cejase*] Vidrice dextra. Otfrido ze-
faj, recht, dexter. Symbolum veteris Alemannorum
Ecclesiae: Ich gelebe das er da fixt zu der
zeifin fies: Usater im ewen geualt zu eben ewig.
Opitius. Pathenica ad Tat. p. 179. arbitrar leg-
endum esse: *Significafflicher*. Apud Nock. Pñl.
LXIV. m. ponitur: *gegnafft* pro *victoria*. A-
quend. Pf. CXI, s. triumphator redditur: *gegnafft*.
tore. Schenz.

66) *Belindia* Canibus latrantibus.

97) *Des graiss analbendie*] Des auöffen, lupis,
ut u. XVI. analbendie.

of 1 Trade 1 getraute.

99) Bifurcu] verſöhnen.

100) Biedroz] verdroż, tædebat.

XLI.

HER reht ei Salivert in Düringe lant
 Da * irharitimi Got diu * simi hant;
 Einis dagis * ingegin none
 Dir himil * indesde sich seone, 700.
 Da sach her inne diu goteliche wunne
 Di her nidorfti kündin
 * Nichelaimo weritlichim manne,
 Dü her ufte finim * wagene lag
 * Vnter finis gebeddis plag, 705.
 Süllich * mancraft nn unbevieng
 Daz man selsein ros ei demo wagine spien,
 * Dü düht ün daz her sege,
 * Suad so dor iemir künftig were,
 Vill harte * untirquam 710.
 Sigis der heilige man,
 * Dü * bigondir dannin sichin.

XLII.

* Einis nachts der heirro dü gefach
 Wi her quam in einin villi Künigli-
 chin sal
 Ci wunterlichim * gedele, 715.
 So iz mir rehti folde sin ci hemele,
 Dü düht ün in sumi froume
 W'iz allint halvin were bihangin mit
 golde,
 Di viuli tiurin steini liuhtin dar ubiral,
 Sane unti wunne was dir groz unti ma-
 nigwalt, 720.
 Dü saziz dar bishove manige
 Si schinin also die sterrin eifamine,
 * Dir bishof Bardo was ir ein,
 Senti * Heribert gleiz dar als ein goldstein,
 Andere heirin genüg, 725.
 Un was ein lebin unt ein muth.
 Dü stunt dir ein stul ledig unt eirlich,
 Seint Anno wart finis villi * gemeiht,
 Her was ci finin erin dar gefat;
 Nu lobit hers Got da diz also gefach. 730.

O wi

XLI.

Proficiscendatur Salsedum in Düringia
 Ibi manifestabat ei DEUS suam manum:
 Die quodam circa nonam (horam)
 Caelum aperiebat se pulchre:
 Tunc videbat inibi divina gaudia,
 Quae ipse non poterat referre
 Nulli seculari homini
 Cum ille in curru suo jaceret,
 Et precibus suis operam daret,
 Tanta Majestas ipsum amplexa,
 Ut sedem equi curru jungerentur.
 Tunc visum ipsi, quod cerneret,
 Quis status futurus esset,
 Fortissime obtinebat:
 Villorum vir Sanctus
 Tunc incipiebat deinceps agrotare.

XLII.

DE noctu aliquando dominus videbat
 Quod veniret in valde regiam aulam
 Ad admiranda sedilia,
 Sicut de jure oporteret esse in curia.
 Tunc visum ipsi in somnio suo,
 Quod undique esset circumdatum auro,
 Preciosissimi lapides lucebant ubique,
 Cantica ac gaudia erant ibi magna & varia.
 Ibi sedebant Episcopi varii,
 Lucebant ut stelle firmi:
 Episcopus Bardo unus erat illorum,
 S. Heribertus splendebat ibi ac Gemma.
 Aliorum Dominorum satis,
 Iis amica & eadem erat vita & anima.
 Tunc stabat ibi sedes vacua & decora,
 S. Anno ejus multum admonitus,
 Erat ibi in ejus honorem collocata:
 Landabat ipse DEUM quod illud ita fieret.

O quam

- 1) Irharitimi] offenbarste aperiebat Opit. pro: irharitimi lege disjunctim: irharit imi. Scherz.
- 2) Pro: Simabant lege: sui hant, i. e. suam potentiam. Scherz.
- 3) Ingegin none] Instante jamiam hora nona. lib. II. de vita ejus, cap. XXIV.
- 4) Intedes] enthat. that soll.
- 5) Nichelaimo] Keinem, nulli. v. n. XXXV.
- 6) Wagene] Hefelych: ajones, quales, ut veritatem vocabuli agnoscat.
- 7) Pro: Ustir lege: Ust er. Scherz.
- 8) Majestas] Exceptiones Ligian: mancraft, majestas: ipse von tamen viri robur magis significat. Sed alibi, ait Lipsius, Alagincraft majestas, & Alagincrafti, majestas.
- 9) Da dubt an] Da dachte ihn.
- 10) Saad fider] Quicquid. Ita quidem Opitius: Sed quo sensu nescio, nec tamen quem expressi, pro verissimo videntur. Sediter. Opitius recte reddidit fad so der, quicquid. fad idem est ac nostrum aus. Belgarum mas, quid, aliquod. Frequenter antiqui ut an proposuerunt + f. ex. gr. pro: auct, ante, nullo, aus dixerunt fuer, fuisse, fuisse, fuisse. Ut recte observat Goldastus in

Notis ad Parnes. Tyrosi Scotorum Regis pag. 371. Mens est, Annoni per visionem res futuras fuisse representatas. Scherz.

- 11) Pro: Ustir quare fieri legendum est: Ustirquam fg in. i. e. Ut in se superem daturat. Scherz.
- 12) Da bigondir dazum gein] Da beguete er zu stehen.
- 13) Pro: Bigondir lege: figend in. Scherz.
- 14) Einei uoltri] Vita Ann. lib. II. cap. XXXV.
- 15) Gedele] V. n. XXII.
- 16) Dir bishof Bardo] Archiepiscopus Moguntinus.
- 17) Senti Heribert] Heribertus Colonienfis Archiepiscopus, cujus vitam a Kupertio Abbate Tuitensi in literas relatum Surius Tom. II. exhibet. Sigbertus in Chron. eum ex humanis decessisse refert A. C. MXXI. Nomen hoc varie scribitur: Heribert, Heribret, Heripret, Heribret, Heripret, ut videre licet ex Catalogo Nominum propriorum Alamannicar. Antiquit. a Goldasto editis. Tom. II.
- 18) Gracit] sum. XLVII.
- 19) Dad in aultin gelben di unfin] Patres cum a confessa prohibuisse ait, donec macula, qua res ea parte, quae pedus tegerat, fundata erat, ablueretur. Id significasse memoriam injuriae Annoni

noni

O wi gerne her dü gefceze,
Den libin stul wi gerner bigriffe,
Daz ni wölin gelobin di vurfin
Durch einin vlekke vure sinin brustin.

XLIII.

Vf stunt dir heirrin ein, hiez Arnolt, 735.
Ci Wurmizi was her wilin Bischof,
Seint Annin nam her mit handin,
So quamin sie dar bihalvin
Mit süzir redin her un dü bistunt,
Her sprach; trosti dig ¹¹ heirro Godis drüt, 740.
¹² Disin vlekkin wiß hinc gedun,
Ci ware dir is gereit der ewigi stul,
Daz sal sin in curtin stundin;
So bist du curtin heirrin willicumin.
Vntir un ni maht tu nun blivin 745.
¹³ Wi lutir iz sal sin daz si willin lidin:
Christ havit tiri disil ding ¹⁴ iroigic,
O wie heirro wad tir erin unti genadin
volgit.
Harti ginc iz Imi ci hercin
Daz her widere kerin folde zir erdin. 750.
¹⁵ Ni weric dü ci stundin so geuuant
Durch alle diuße werit nā rūmit er daz
Paradyß lant,
Sülich is diu himilßchi wunne,
Dar fule wir denkin alt unti iungin,
Von dem slafe dir heirro dü gestunt, 755.
Wole wister wad her folde dun
Kolnerin virgab her sin hulte,
Daz her si hazzite wi groz daz warin ere
sculte.

XLIV.

Dü dat eit dü begonde nahen
Daz imi Got wolte lonin, 760.
Dü ward her ¹⁶ gekeißligit
Alß dir heiligi lob wilin.

Vane

O quam libenter ille ibi sedisset,
Curam hanc sedem quam labens apprehendisset:
Id quod nolebant approbare Principes
Propter aliquam maculam ante pedibus ejus.

XLIII.

Stirgebat boram Dominorum unus, dictus Arnoldus,
Hormaticus erat quondam Episcopus.
S. Annonem apprehendebat manibus,
Sic accedebant seorsim
Dulci sermone illum solabatur,
At: Bono sis amico Domine, DEI Fidelis,
Illum maculam attende delere,
Profecto tibi preparata est eterna sedes,
Id debet fieri brevi tempore.
Hoc modo Dominus hñse es acceptus.
Inter quos non poteris nunc manere,
Quam pure esse debet, ut id concedant.
Christus aperuit tibi hac (omnia)
O quam gloriosa vestis bonorum est gratia sequitur.
Valde afflictebat ipsam
Quod reverti debet in terram.
Non est ibi tempora ita comparata,
Pro omni hoc mundo non commutaveris Para-
disum regionem.
Talis est celestis Letitia,
Eo debemus meditari senes atque pueri,
De famulo hic Dominum surrexit.
Candidiores vestem is debebat
Coloniensibus largiebatur gratiam suam,
Ne eos odio haberet, quam magna etiam esset ipso-
rum culpa.

XLIV.

Uim tempus appropinquaret
Ut ipsam DEI premio offerre vellet,
Tunc castigabatur
Quasiadmodum Sanctus Hiob olim,
A pe-

nomi a civibus Coloniensibus illatum, Scriptores
vixit illius annotat.

20) Vers. 735. & 739. ita reddo:

Veniebant ibi ad Latera l. e. seorsim rece-
debant;

Dulci sermone ille (Arnoldus) ipsam (An-
nonem) est allicebat. Scherz.

21) Heiro Godis drüt? Amice Dei; a droos, (trem)
fides. Woißbekis?

Trut hiez, da sin lob gemüß,
Unß darunter in zulten leben:

Willeramost: Sülich is sin drüt. Episcoporum
Remensis & Rotomagensis Provinciarum capitu-
la ad Hildouicum Regem: Et sine saluto &
comitatu draderum atque visorum. Incertus an-
dor vitz S. Udalrici: Et drader sine deois con-
gruis sibi complacere satagebat. Iude drachte pro
ipso. Lex Salica Tit. XIV. §. X. Parliam. quæ
drachte dactur ad maritum. Et nomina propria
feminalia: Dradöt, Dradöb, Dradpöet; in
Catalogo veteri quom Goldastus produxit. Uil-
ræt, ap. Venant. aliaque.

22) Disin vlekkin wisse böse gedun? Haec maculam oo-
ris eluceat.

Rhyth. de S. Ann. Tom. I. Part. 2.

23) Unis lutir? Quam libenter. Opit. Lutir libenter
denotare nunquam legi: nec huic loco illa signi-
ficatio quadrat. Appor est ea, quæ lutir deno-
tat purum, clarum. Verbo: Quam clarum id sit,
quod olim patiebantur, Christum eas res (i. e.
illud) tibi manifestavit. i. e. Christus tibi nunc
manifestum reddidit per visionem hanc, quæ
claritas, quæ gloria, hos fideles Martyres post
passionem suam sequatur. Scherz.

24) Iroigic? erluget. Willeram: Daz er sich mir in
dero anrit erwege (Ms. oigie) scoti est. Ubi
doctus interpres erwege aliter quam debebat,
vertit: verborge, sine, erdörbe: Nam Paraphra-
sis Lat. ita habet: At hic præparatorem solum cer-
nere regem.

25) Ni anrit da? hunc & tres seqq. versos sic reddo:
Nist hoc ita tum (Dei voluntate) dispesum
fuisse?

Pro toto mundo (i. e. si Dominus totius
mundi fieri potuisset) non exisset
ex Paradiso.

Tam infere est Celi gradium. Scherz

26) Gekeißligit? Glossa Lipsii: Keßgeda, angustia
figando. Nobis, Kesslein.

H

27) Heilich

Her kos un imi ci vogite
Wider Arnolde.
Einis abindis ginc her einin gane
Na finimo roffe einis veldis lanc,
Da irscheim imi der tiuvil offene;
Her virbot imi alle Cristis 10 6,
Vnt her nimanni daz ni fagite
Wl her un gefin havite.
Her quad, 40 giwuge hers eincheinim manne
Her 41 cibrechin ci flükkelini allin : 80f.
Wolter avir imi volgin
So hetter imi gewissin 42 holtin.
Mit drön unti mit geheizan
43 Virleitter dü den tumbin man
Daz her geliz sich cis vianis truwün : 810.
Daz ward imi 44 sint ciruwin.

XLVII.

Des andren tagis her mit Arnolde reiht
Distiuvilis geheizi was her vili 45 gemeit,
Mit meisselichin redin her dar zu quam
Daz her Godis bigonde virouchinan, 815.
Godis heiligin 46 bigonder lafterin,
Daz niman ni löte gebaldin,
Vnzi dü der vili tumben man :
Bigoudi lafterin Seint Annin;
Her quad dad her iz al wol irkante, 820.
Iz wer al triugeheit unti scante,
Anno lebit ië mit luntin,
Wad ceichene her getuon solte?
Dere vreblichia schelti
Müster 47 san intgeltin;
Da cistede sin ouge 48 winifter
Vür imi uz als ein wazzer;
Dü der ungeloubige man
Ni wolt sich irkeinnin,
Her ni wolti Seint Annin scheltin,
Dü müste hers mer intgeltin, 830.
Durch sin hoibit quam ein slag
Daz 49 ouge cefwe
Spreiz uz imi verre :
Dü vil her nidir an did gras,
Her schrei als imi was : 835.
10 Harti irquamin si sich des ubiral,
Si beddizin ci Gote in cruce stal. 840.

XLVIII.

Arnolt his 11 dradi rennin
Paffen imi dari gewinnin,
So vührtn ië in ceinir kirichin,
Si lertin un sin 12 pigiht tun,

Vnzi

Eligebat hunc defensorum
Contra Arnoldum.
Vespera aliqua ibat ille iter
Ad equos suos per stadium,
Tunc apparebat ei diabolus aperte :
Interdicebat ei omne jus Christianitatis,
Et ut nemini hoc diceret,
Quod ipsam vidisset,
Ajebat : Aude id ne ulli homini;
Dirumpam in particulas singulas :
Si vero vellet sibi obedire,
Habere ipsam certum amicum.
Admisi ac promissus
Seducebat jultum hominem,
Ut confideret inimici fidei,
Cujus ipsam postea perimit.

XLVII.

Sequente die cum Arnolde equitabat,
Diaboli promissi erat multum memor.
Per varios sermones eo perveniebat,
Ut DEUM inciperet abnegare.
Sactus DEI cepit maledicere,
Ut ne quisquam deberet (contra) audire,
Uique dum plurimum homo
Inciperet S. Annoni maledicere :
Dicebat, se id omne bene nosse,
Esse meras fraudes & turpitudinem,
Anno vixerit perpetuo in peccatis,
Que miracula ipse facere deberet?
Hujus multoties opprobrii
Oportebat ipsam luere.
Tunc desistit oculos ejus sinister,
Effluhat inlax aqua,
Cum infidelis iste homo
Nolebat de declarare :
Nolle se S. Antonem insultare,
Debebat plus luere :
Per caput ejus veniebat percussio ;
Oculus dexter
Saliebat ex ipso prociat,
Tunc cadebat homi in gramen :
Clamabat, prout ipsi contigerat.
Valde concurrebant undique propterea :
Orabant ad DEUM in Crucis stabulo.

XLVIII.

Arnold jubebat celerrime currere,
Sacerdotem istum accersere :
Tunc ducebant ipsam ad aliquam Ecclesiam,
Ducebant confessionem suam facere,

Utque

39) E] v. sup. sum. III.

40) Ginnage] Odr. gänge; gedächte. Hugen, merken. Odr. Odrudus: ginnage (sepe habet, idque usurpat pro: indicat, dicebat, vid. Odrud. II, 3, 52.) & notam meam ad illum locum. Scherz. Pro: cibrechin, lege: ci brachin zetbrechen. Scherz.

41) Holzin] amicum. v. c. XXVII.

42) Lege: Verleit er. Scherz.

43) Pro: sint ciruwin, lege: sint ci rauwin, ex tunc ad dolorem, afflictionem. Scherz.

44) Gewuz] num. XLII.

45) Pro: Bigonder lege: bigond er. Scherz.

46) Pro: san lege: ser. Scherz.

47) Uuinger] Linck. Glofke: Uuinger, flussiter. Da-

ni, venfire hand. Willeram: So ist sin anghra unter musico bollete, ante sin zefsona ambegripet mid.

49) Ouge cessare] Oculis dexter. Willeram verbis jam citatis. v. n. XL.

50) Harti irquamin si sich der ubiral] Valde concurrebant undique propterea.

51) Dradi] statim. Willer: Dende draber sinkent sine pimenton. idem: Alti fano draten terraribus.

Chronicon Ms. Merborti:

Und hart do gung Uuilerad.

Uuider and gar anuender drat.

52) Pigiht] beichte. Confessio vetus Alemannica: Ih nuz 2a Gote alnaltigir pigihtig. Kero: Sponfo- me, pigiht.

Vnzi dū der feregi man
 Sent Annin anedingin bigan,
 Her bat sinir genadin,
 Daz her den gefunt imi virgabi:
 Michil wunter fagin
 Alli di dū da warin;
 In den itlin ougistrain
 Wuhlin niuwe ougin widere,
 Daz her fan ci stundin woli gefach:
 So feone ist diu Godis craft.

845. *Utiq; dum miserrimus homo
 S. Annonem adorare cepit:
 Petebat ab eius gratia,
 Ut sanitatem sibi restitueret.
 Magnam miraculorum narravit
 850. Omnes qui tunc adfuerunt:
 In vacuis oculorum foraminibus
 Crescebant novi oculi iterum,
 Ut ille altitatem belle videret:
 Tam pulchra est DEI virtus.*

XLIX.

VOn altin ⁵¹ ewin ist daz kunt 855.
 Wi sieh wilin uf todde der merigrunt
 Dū Moyſes ⁵² das liut Iſrael
 Mit trukkenim wegge leite ubir ſe,
 Ci demi alir bezziltin lante
 Des die gūcin ouch ſulin waltin, 860.
 Da die beche miliche vluzzin,
 Diz süze honig dar inzulchin,
 Diz olei uz eime ſleine ſprunge,
 San dir bi der süze brunne,
 Diz brot vane himele reginete,
 Allis gūdis ſi ſeide habiten,
 Mit wūntirlichin ceichnin
 Erete Got Moyſen den heiligin,
 Vnz ein ſin ſelbis ⁵³ ſufter
⁵⁴ Bigondimi ſpreechin laſter.
 O wie ſtarche ſi ⁵⁵ di miſſiſcht biſtunt,
 Vnz iri ⁵⁶ gewegete der brüder gut:
 Alfo gewegete Seint Anno diſim man
 Daz her ſini gefunt gewan,
 Ci diu daz wir viſtuntin
 Des richin Godis gūte,
 Wi her ſo lonit unti ricchit,
 Suaz man ſinin hoſtin ſpriecheit,
 Der ſo süze leidit albihanten
 Ci demi ſeonin paradyſi lante. 880.

XLIX.

AB antiquo ſeculo eſt cognitum,
*Quomodo ſe quondam operant ſandus maris,
 Cum Moyſes populum Iſrael
 Sicca via duxerat trans mare
 Ad omnium optimam terram,
 Quam boni debebant colere:
 Ubi rivi lacu ſunt,
 Dulce mel inter eos,
 Oleum ex petra ſalibat
 Iſtic ſons dulcis.
 865. Paſis de celo pluebat,
 Omne bonum hac aſpice habebant,
 Mirabilibus ſignis
 Honorabat DEUS Moyſen ſanctum,
 Uſque dum aliquando propria eius ſoror
 Cepit ipſi maledicere.
 870. O quam vehementer eam affectu lepra!
 Uſque dum eam conuocabat bonus frater.
 Ita conuocebatur S. Anno huius homini,
 Ut ſanctitatem ſuam recuperaret.
 875. Ad hoc ut intellegeremus
 DEI diuinitis bonitates:
 Quomodo ille ſic premia dat & largitur,
 Quicquid ſuis fidelibus promittitur.
 Qui tam dulciter ducit indigneque
 Ad pulchras Paradifi regiones.*

51) Ewale v. n. l.

52) Der liut die leute, das volk.

53) Sufter } fororem; ita Belgae alibi. Angl. a sister.
 Dan. ſiſter.

54) Pro: Bigondimi lege: figend iml. Scherz.

55) Di miſſiſcht } Aufſatz, Lepra. Gloſſariolum ſpeciminis de lingua Gothica Gall. meſclerie; meſſen, meſch. Leproſus. Germ. malzig. Pappeln, maſſen, vel maſſen.

56) Grauegete l. e. accideret, benediceret. Scherz.

F I N I S.

